

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

861,385

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*

1817

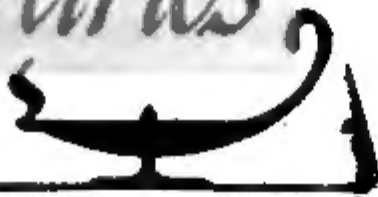
ARTES SCIENTIA VERITAS

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*

1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

2

3

4

5

890.8

1151

u

FRAGMENTA
COMICORUM GRAECORUM

COLLEGIT ET DISPOSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

VOLUMINIS V

COMICAE DICTIONIS INDICEM ET SUPPLEMENTA CONTINE
PARS I.

BEROLINI.

TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCLVII.

COMICAE .
DICTIONIS INDEX.

COMPOSUIT

HENRICUS IACOBI.

PARS PRIOR.

A — I

**PRAEMISSA SUNT AD FRAGMENTA COMICORUM ADDENDA
ET CORRIGENDA.**

BEROLINI.

TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCLVII.

HENRICI IACOBI
AD
AVGVSTVM MEINEKIVM
EPISTVLA

undequadragesimo quum Tu, Vir Clarissime, primum
orum Tuorum volumen publici iuris fecisses, inchoa-
ongo temporis spatio opus intra breve triennium ita
isti, ut quod reliquum esset supplementorum et λέξεως
en, proximi tunc anni fine ad optatam metam perven-
esse sperares. Huius partis curam ut in me confer-
nevola Caroli Lachmanni sententia facile adduce-
nec, quo ardore in susceptam operam incumbendam,
m videbatur, ut Tuae Te voluntatis poenitere posset.
ive infirmitatis humanae ea est natura, sive singularis
hominis in perficienda opera tarditas et cunctatio, ite-
quintus decimus hic annus factus est, quum tandem
ndo foras prodire iubetur liber, desperatus fortasse per-
, nec iam ab huiusmodi editore expectatus. Ipse si
s difficultates et aerumnas excusare vellem, meomet
ne gladio iugularem. Nam et recta opus est in susci-
o suarum cuique virium aestimatione et par requiritur
artifex: ut quoquo me vertam non effugere videar gra-
iam reprehensionem iustissimasque luere cogar culpae
s. Etenim verissime simul et gravissime dictum est,
Scaligeri ingenio debemus: 'Si quem dira manet sen-
iudicis olim, Damnatum aerumnis suppliciisque caput:

a *

Hunc neque fabrili lassent ergastula massa, Nec rigidas vexent fossa metalla manus; Lexica contexat: nam caetera quid moror? omnes Poenarum facies hic labor unus habet.'

Ingratus sim, ni quidquid poenarum, undecūque erit, in hoc caput conflatum fuerit, facile ferendum putem, memor beneficiorum, quibus me per huius libri opportunitatem insigniter cumulatum esse usque praedicabo. Quum enim in caeteris artibus et disciplinis quicumque ad ipsam aliquam doctrinam aliquando suo Marte profitendam aspirare cupiunt, praeter primae institutionis fundamenta varia deinde neque admodum ludicra illa exercitatione formandi firmandique sint; quum insignium maxime in suo cuiusque genere virorum non intueri solum sed imitari opera, inque minutissimis artificiis ipsius artis exempla suis viribus exprimere doceantur: in hac amplissima liberalis institutionis materia facile fit, ut levis-sima opera defungi satis habere malimus quam diuturna cura atque studio audiendo imitandoque eo pervenire, ut aliquando nostris 'viribus confisi, quippe nostro in regno, illud ipsum discamus, laborare utiliter'.* Itaque hoc optimum est factum, ut Tui operis gratia Tuaque humanitate haec mihi copia data sit, huius ingenii tenuitatem labore et industria aliquatenus compensandi.

Quodsi omni ex parte recte et uti mihi ipsi satisfacere hoc officio functus esse viderer, multo iam laetiore animo hoc tandem a me dimitterem volumen: satisfacissem autem aliqua ex parte, si universam harum reliquiarum dictionem plene, accurate, diligenter, intellegenter, omnino autem aequabili ratione et arte tractatam composuissem. Nunc multo aliter evenit: nam et longo demum usu et subinde confirmatis viribus inter ipsum edendi libri studium eo perventum est, ut, quod ab initio factum oportuit, in altera magis litterarum serie ad certam alicuius rationis normam dirigere et diligentissime perpendendis officiorum omnium momentis rem instituere mallet, quam, quum prius erratum esset, in er-

* cf. G. Hermanni opuscula V p. 319.

rore perseverare. Errarem autem, si huiusmodi librum perfunctorie et, modo obiter evolventi prima postrema inesse viderentur, absolvi potuisse putarem. Vetant enim proposita aliquot egregia in hoc genere ad imitandum exempla, vetat horum studiorum qualis hoc saeculo per incomparabiles viros composita et exornata est lex et ratio, vetat Tui libri materia et ars, harum reliquiarum ubertas et copia: ut, nisi singula et universa, maxima minima, gravissimi ponderis vocabula tenuissimasque voculas, undique locorum, ubicunque legantur, sive rationem singulorum assequaris, sive dubia et obscura relinquuntur, collegeris disposueris composueris, haud facile sine cura et sollicitatione futurum intellegendissimorum grammaticorum iudicium expectare liceat. Neque tamen vanus hic metus est, ut optimorum virorum de hoc libro expectationi respondeatur: neque ipsius voluminis ambitus cuiquam imponet, quando data opera et inter studiorum continuos labores, quae inesse debere putaverit, omissa, quae suo loco posita, alieno, quae cum vicinis recte composita, vinculis soluta, omnino magnam partem ita administratam invenerit, ut viam ac rationem deesse appareat.

Ipsius libri si quis frontem aspiciat, Comicae dictionis indicem prae se fert: eius vocis quae vis esse videatur, pro varia, qua quis eiusmodi indicis uti voluerit opportunitate, varias explicabit rationes. Nam sive quam vocem, si quod vocabulum, si quid ex fractis graecae comoediae tabulis memorabile alicubi invenerit, quod inesse ipsi operi putet, indicis ope ipso reperto loco contentus erit: sive in Aristophane versatur explorandisque singularibus huius ingenii virtutibus, ecquid peculiare bonum huic poetaetribuendum sit, ecquid commune habeat cum reliquis humanae vitae de scena imitatoribus, indicari hoc libro iubebit: sive universum horum poetarum dicendi usum cognoscere studet, ut vel in minutissimis rebus linguae litterarumque memoriam exhaurire liceat, huius libri indicio uti volet: denique in singulis ipsarum reliquiarum verbis sive examinandis, sive confirmandis mutan-

disve quum auxilium a poetarum dictione petiverit, ab ipso huiusmodi indicis auctore paratam sibi materiam expectabit. Ita fit, ut, quum universis singulorum commodis una servire difficillimus sit labor, non possit sibi non ipse operis auctor talem scribere legem, qualis ipsi rei consentanea sit, ut, modo rei consuluerit, etiam hominibus quod sibi tribui velint datum iri confidat. Ipse autem quid de re sentirem saepe Tibi, Vir praestantissime, coram significavi; nec quanquam promissis a Te semel iterumque sero ita satisfactum iri intellegebas, pro singulari adiuvandorum iuniorum hominum, praesertim pulcri bonique studiosorum, voluntate, quominus id fieret impediabas: hoc est enim, initio facto perque varias vitae et fortunae vicissitudines intermisso opere, postquam excerpto eligendoque parum profici intellexi, ut tandem sumpto spiritu singulos singulorum vocabulorum locos plenissime et copiosissime exhiberem, diligenter examinatos describerem, cum caeteris ad aliquam continuitatis speciem componerem; ut proposito aliquo primariae, si fieri posset, significationis exemplo reliqua ordine et ratione connecterem; vel ubi per formarum diversitatem una omnia serie explicare datum non esset, ipsas formarum vicissitudines ita collocarem, ut quonam metiri rem modulo placuisset, haud difficile appareret. Nam lubrica admodum res est neque a libidine aliena, si quis ea tantum in medium afferre velit quae graviora sint vel notatu digniora; quum etiam versatissimo in hoc litterarum genere homini, etiamsi omnes omnium locorum voces vocabulorumque coniunctiones probe accurateque memoria tenacissima comprehenderit, vel sic tamen accidere possit, ut (verbis utar Christiani Augusti Lobeckii*) aliquando ad ea obstupescat, quae plus centies legerit, praesertim si quid usus praeter rationem affinxerit. Univerſa autem universae memoriae exempla si quis a principio ordiendi operis colligat, praescripti temporis norma et modulo rem absolvi non licere apparet, nedum in hac ingenii doctri-

* ad Phryn. 354.

naeque infirmitate, in his ipsius orationis diversitatibus, temporum vicissitudinibus, ipsorum testimoniorum multiplici difficultate. Vt, secus quum sit, si inter describendarum paginarum spatia rem aliter atque aliter administrare re ipsa cogare, fieri non possit quin doctorum hominum commodis tempus sumendum sit, quo sero, sed tamen aliquatenus solvatur nomen.

Adumbravi rationes, quibus accidere potuerit, ut e longinqua peregrinatione hic liber redux non sine diversorum, quibus commoratus fuerit, locorum notis et signis, iam tandem in patriam redeat amicosque et familiares quaerat. Horum in adspectum quum forte venerit, si quam currente rota induerit formam examinaverint, non opus erit, quid in prioribus omissum perperamve tractatum sit, multis explicare. Dabitur insuper opera, ut gravissima aliquot peccata supplementis sarciantur: nam et in illis, quae nulla facile arte, sed cura et diligentia indigent, admissa scio, quae nollem commissa; veluti quum ad Atticorum legem ipsa lemmata conformare constituissem, factum est ut exciderent aliquot voces sero in ordinem recipiendae; rursus ut quibusdam formas praescriberem a nullo unquam Atticorum usurpatas, nisi quod grammaticorum usu praeformari solent. Haud pauca sunt, in quibus verborum sententiam oscitanter acceperim, perperamque intellecta loco non suo posuerim. Testimoniorum autem copiam quum plenam ascribere studuerim, factum est aliquotiens neque tamen in gravioribus, ut similis vel aequalis loci memoriam neglexerim. In magna parte, praetertim in prioribus libri paginis, excerptarum formularum ambitum non satis accurate notatum invenies, nec quibus spatiis dirimantur singula ipsorum versuum vocabula per lineolas distinctum, nec, si quid praeter librorum auctoritatem arte ingeniove mutatum sit, usque quaque indicatum. Horum autem signorum et compendiorum facilis, credo, erit ratio. Namque asteriscis singulis quae vocabula correctioni debeantur indicavi, quae coniecturae ope addita, etiam pa-

renthesi comprehensa; lacunosis binos appinxi asteriscos: quae versuum legibus vel orationis usui vel sententiae vim faciant, cruce signata; quae eicienda sint, rectangulis inclusi parenthesisum finibus; ubi dubitationi locus sit, interrogationis notam apposui. Lineolis rectis dextrorsum ductis omissas a me in describendo singulorum testimoniorum voces notavi, versuum fines perpendicularibus significavi: ubi binae appositae sunt perpendiculares, totos omisi versus vel singulos vel etiam plures. Poetarum nominibus qui adiecti sunt numerorum priores ipsius operis volumina indicant, alteri paginas, tertius quisque singularum paginarum numeros fragmentorum, quartus versus. Ita, sive quis maioris huius editionis voluminibus utitur, sive altero qui anno quadragesimo septimo editus est libro, effectum spero, ut singulorum vocabulorum locis indicatis singulae facile inveniri possint paginae, vel eiusmodi reliquiarum, ex quibus potiora tantum recepta sunt, modo graviores illas voces in hoc indice evolveris.

Hactenus de ea huius voluminis materia dixi, quae maiorem libri, cui indicis nomen inscripsimus, continet partem. Restat ut quid praeter eam lectores inventuri sint, paucis significetur. Etenim priores centum duodetriginta paginae, anno illae quadragesimo quarto typis descriptae, ea afferunt, quae tunc ad superiora volumina addenda adnotandaque habebas; quibus meas aliquot adnotatiunculas addere licebat. Non ita multo post quum minorem editionem adornasses, ampla succrevit recens addendorum copia, seu novis librorum subsidiis seu doctrinae ope comparata. Haec quum ipsius λέξεως paginae dudum describi coeptae essent, ad absolvendi totius operis finem reservabatur, identidem, si res ita tulisset, augenda et locupletanda. Neque frustra eam spem fuisse, docet insignis doctorum virorum de Graecae linguae studiis bene merendi voluntas, qua ducti Batavorum, Anglorum, Francogallorum, nostratium egregii aliquot viri non solum novos ex bibliothecarum latebris thesauros in lucem

attulerunt, sed etiam veteres doctrinae fontes denuo àdeundo pridem inde hausta nova luce collustrarunt. Quorum virtutes singillatim laudibus efferre quum non sit huius loci, satis erit in sequentibus hanc praefationem paginis ea commemorare, quae ex novarum copiarum horreis ducenda fuerint. Neque enim omnia exhauriri potuisse videbunt, qui singulos illos libros, veluti Etymologicum Gaisfordi, peculiari cura, et ut verbum verbo conferant, denuo excusserint: alia ne debuisse quidem adhiberi facile concedent, qui ipsius operis originem et rationem et huiuscemodi supplementorum fines examinaverint. Nam addendorum atque etiam addendorum corrigendorum emendandorumve ope librum ipsum ita supplere et constituere, ut pro novo eodemque perfecto omnibusque numeris absoluto haberi debeat, humanarum virium excedit modum. Satis erit eos, qui non alieni sint ab huius artis usu et rationibus, intellegere non defuisse studium, quo quid fieri posset significaretur, ut et communi litterarum utilitati consuleretur, et etiam aliorum industriae reliquum esset, quod suis viribus ad ipsam artem locupletissime exornandam molirentur. Vel nunc quantum aliorum curae et diligentiae debeatur, testes erunt ipsae paginae, quibus amicissime consultum esse Bergkii et Nauckii studiis, horum nomina indicabunt, ut taceam alios permultos, qui voluntate sua et benevolentia nos adiuverunt.

Sed ut redeat, unde deflexit oratio, Tibi iam agenda sunt gratiae, Meineki, quem de me unum omnium maxime meritum esse, neque ipse ignorare voles, et sciunt, quorum haec scire interest. Tibi enim hunc librum debeo, Tibi haec studia, Tibi si quid de litteris aliquando bene meriturus sim. Quantum, ut Tuo nomine haec opera non prorsus indigna esset, laboraverim, amicis cognitum: quorum quum egregia quaedam nomina mors eripuerit, sancta erit memoria; quos divini numinis gratia conservavit, salvos sospitesque esse velit omnique laude florentissimos. Equidem operam daturus sum, ut Caroli Lachmanni piis manibus ea admiratione, ea in-

comparabilis virtutis, si natura suppeditet, aemulatione iusta facere liceat, quam verae pietatis originem causamque, dum in vivis erat, ipse pronuntiavit. Regimontanorum autem benevolentiam fautorum, in quibus Lobeckium et Lehrsium absentes absens veneror magistros, ut laudibus aequare non sit datum, voluntas certe non deerit strenue adnitendi, ne ignominiae illis sit me suum habere alumnium. Quid Ludovico Friedlaendero, quid Martino Hertzio, quid ei viro debeam, qui et egregiam in adiuvandis litteris operam et insuperabilem huic praesertim libro praestitit patientiam, Georgio Reimero, tacita decet apud animum verecundia colere, non orationis impotentia labefactare. Tu vero vale, Vir Eximie, mihi que favere ne desine!

Scribebam Berolini a. d. XVII. Kal. Decemb. a MDCCCLV.

SUPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. I.

Praef. p. X de iambicis philosophorum versibus cf. Nauckii progr. gymu. Ioach. a. LV p. 33 sq.

p. XI Crantoris ap. Stob. XCVI 13 versus Critoni comico assignavit Bergkii Lyr. II p. 1081.

p. 6 Aristotelis ap. Erotianum p. 176. 178 memoriam ad p. 953, 10 Bk. pertinere putat Adolfus Bournot phil. IV 274, qui pro *Κωμικοῖς* reponendum suavit *Προβλήμασιν* (XXX 1).

p. 12 de Asclepiade Myrleano peculiari dissertatione anno XLVI exposuit K. Lehrsius Analectorum Gramm. cap. 1 sive Herodiani p. 428 sqq. Ibi et primo a. Ch. n. saeculo Asclepiadem floruisse docuit p. 432: et apud Athen. 501 e ὁ δὲ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Κρατίνου βαλανειόμφολοι, φησί, λέγονται ὅτι — scribendum esse pro ἐν τοῖς περὶ Κρατίνου probabiliter coniecit, ut in libro quem de poculo Nestoreo composuit Asclepiades Cratini versum (v. 2, 49, 9) attigisse videatur, p. 441. Idemque p. 444 sqq. examinatis scholiorum Aristophaneorum locis sibi non videri dixit Aristophanea cum eo colore convenire, quem in Myrleano interprete Homeri cognoverimus, p. 447.

p. 14 apud Hesych. *Κολακοφοροκλείδης* nulla est Hero-
 ni, sed Asclepiadis memoria, quam attigit Lehrsius l. l. 446:

Hermipp. 2, 394 (6). ib. l. 6 Sūvernii coniectura p. 83
 on 28) comment. de Avibus legitur: cf. Cratin. 2, 154 (10).
 le Didymi *κωμικῆ λέξει* nuper disputavit M. Schmidt, de Di-
 mo vocabulorum interprete comm. I. Olsn. 1851, zeitsch. f.
 erth. 1853, 510 sqq. (Didymi fragm. p. 27—82). de Theone
 p. 523 sqq. 14, 2 a f. .cf. Et. Sorb. ἐν ὑπομνήμασι M.

p. 16 annot. cf. Polluc. VIII 126 εἴ τι χρὴ Κρατερῶ πι-
 εύειν τῷ τὰ ψηφίσματα συνάγοντι: monuit Nauck A. L.
 1848 p. 511.

p. 18, 1 apud schol. Apollon. IV 973 ἐν τῇ Κωμικῆ λέ-
 ι τῇ συμμίκτω est.

p. 20, 18 Pittaci dictum, *Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας·
 πὶ γὰρ πικροί*, in anonymorum comicorum fragmentis col-
 catum ed. min. p. 1257 (398): 'quid enim Pittaco cum Me-
 garenis? Adde quod eodem loco (Anth. Pal. XI 440)
 iam aliorum comicorum, Menandri Diphili Philisci, versus
 feruntur. Ac fortasse *Πιττακοῦ* ex *Φιλίσκου* corruptum.'

p. 23, 2 a fin. de Ovidii Heroid. XV loco v. Schneidewini
 sputationem n. rhen. mus. II 138. III 144. cf. Lachmanni
 oem. schol. univ. Berol. 1848.

p. 46, 14 cf. ad Apostol. (qui οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος)
 II 69 Leutsch.

p. 53, 11 de Polluc. VII 41 v. vol. 2, 71 (10).

p. 81: Pherecratis *Ἀντομόλους* fabulam suspectam red-
 t Pollucis II 33 cod. A Bk. *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας
 ἄμφις εἴρηκεν ὁ κωμικός* (v. infra ad 3, 321. 4, 681 suppl.),
*Φερεκράτης δὲ ἐν χρῶ κυριῶντας, ἣ ὅστις τοὺς Ἀντομό-
 ους αὐτοῦ διεσκεύασεν* (v. ad 2, 355 suppl.).

p. 84: apud Bekkerum Poll. IX 83 bis, item VII 152, X
 5. 89 annotandum est *κραπαταλοῦ* nominis formas et sim-
 lici ametabolo et oxytonos scribi: *κραπαταλοί, κραπαταλόν,
 κραπαταλοῖς*. Cf. 2, 288 (4) et Lobeckii path. proll. 95.

p. 87, 3 scr. *μόνος ἐκ κεφαλῆς κτέ.*

p. 88 de *Ἀψευδέσιν* Teleclidis fabula pro spuria habita
 huius voluminis p. 30 sq.

p. 89 de Philoxeni aetate v. 4, 635.

p. 96 Iamborum et Tetrametrorum Hermippi quae feruntur reliquiae ex hoc loco in minorem editionem receptae sunt p. 152 sq. Easdem in Lyricorum editione altera p. 618 sq. exhibuit Bergkius, ubi tertium fr. ita scribendum esse coniecit:

*ξίνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.*

priorem versum eodem modo Godofr. Hermannus dedit ap. Bernh. Suid. v. ὑπαγωγεύς, alterum ita: ὑπό τισι δ' ὑπαγ. τ. αὐ. τρ. pro μόνοισι nescio an eodem iure αὐτοῖσι legendum videatur.

p. 97 fr. IV scr. τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων p. 98 fr. V, quod et ipsum de Heraclea interpretandum, quomodo scribendum sit v. infra p. 3: vs. 2 quod correctum est σαλακωνισμένην, debetur Schneidero Lex. Gr. v. σαλακωνεύω. vs. 1 αὐτοστράτηγον proponebat Bergkius. p. 99 fr. VI idem 'verba, inquit, τις ὀνομάζεται fort. grammatici sunt.' fr. VII scr. Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κ. fr. VIII σύνδετον Schweigh. Bergkius ipsum Hermippi testimonium excidisse suspicatus, quod antea ap. Athen. ex Aristophanis Equitibus (v. Antiph. 3, 57, 2) allatum est exemplum, aptum fore dixit.

p. 100, 19 apud Gaisf. Choerob. 68, 17 eadem nomina ita leguntur οἶον εὐπαίαν, Τιτανόπαν, Ἐρμόπαν, Εὐήπαν, rursus p. 271, 3 ut apud Bekk. Caeterum v. ad 2, 419 (3) suppl.

p. 119 Baplarum fabulam et Alcibiadis, quod fertur, facinus in commentatione vernacule scripta 'über wahrheit und dichtung in d. griech. litteraturgeschichte' attingit K. Lehrsius n. rhen. mus. VI 70 sq.

p. 130 de Helotarum fabula eiusque argumento v. quae scripsit Alph. Heckerus philol. V 511.

p. 137, 7 Marpsiae nomen item Alciphroni nuper restitutum v. annot. p. 100, ubi corrige p. 137 (pro 113).

p. 146 extr. quae dicta sunt corriguntur ex iis quae eodem vol. p. 536 annot. retractavit auctor.

p. 160, 4 a fine: Marcellini de Thuc. vita § 29 verba συνεχρόνισε δ', ὡς φησι Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας

λάτῳ τῷ κωμικῷ κτέ, ad Thucydidem poetam referebat ūgerus de vita Thuc. quaest. p. 61 sq. cf. Westerm. vitar. riptor. p. 192.

p. 163, 12 *Μυρμήκων*: cf. infra ad Plat. 2, 666 (5) pplem.

p. 165, 2 *πίεται* prima brevi apud Athen. X 446 e (non 6 a): de re v. addend. p. 4 sq. et ad Platon. 2, 616 (1) pplem.

p. 183, 12 scr. *ψήφισμά τε γράφειν*

p. 188, 21: 'quocunque tandem patre usus est': cf. Fritzscht. soc. Gr. I 140 sqq.

p. 189, 12: *προβάλλει ὁ Ὀμηρικός* Otto Schneider de hol. Aristoph. font. p. 55. Dindorf. schol. Düb. Enger.

p. 199, 2 a fine adde Ritschelii de bibl. alex. librum 75 sqq. Nauck. Arist. Byz. p. 1.

p. 202 n. 21: cf. Hemsterh. ad Poll. X 171.

p. 215, 14 de Hegemonis causa v. Boeckhii Oec. civ. h. I p. 532 ed. II.

p. 218, 13: adde Steph. Byz. (infr. p. 7) v. *φρατρία* 670 sq. de Leuconis fabula suam periclitatus est coniectum A. Schoellius de vita Sophoclis p. 381. cf. Naekium ap. Westerm. biogr. 129. Leutsch. philol. I, 132 n. 21. Caeterum inscriptione p. 218. 219. 220 Metagenis nomini addatur
RISTAGORAS

p. 221, 1 dele VII p. 327 c, nam quae ap. Ath. 327 d nt, ad Thuriopers. fragm. I 6 pertinent.

p. 236 sq. Aeliani apud Suidam v. *Θεόπομπος* verba nuper in Gerhardi ephem. archaeol. 'denkmäler und forschungen' 1851 p. 315—320 enarravit Bernhardus Stark, qui 237 10 *καὶ δείκνυται καὶ νῦν ἐπὶ* (hoc cum Kühnio) *λίθῳ θεόπομπος* apud Suid. autem (236, 22) *Θεόπομπος, Θεοῦ κτου ἢ Θεοδώρου ἐπίκλησιν* (vel *ἐπίκλην*) scribebat, ut se intellexeretur Theopompus, qui deum propitium hospitio excepisset idemque dei munere in integrum restitutus esset.

Caeterum de p. 237, 7 cf. Lobeckii Aglaoph. 1305 not.

p. 238, 5 cf. quae paullo post disputata sunt p. 289.

p. 239 not. 33. de Polyido cf. quae in addendis allata

sunt p. 7: apud schol. Ω 804 corruptum videtur nomen Bergkio, qui 'fort. Πολυρρήνιοι, inquit, vel tale quid legendum', Lyr. II p. 1009.

p. 247, 22 apud Antiatt. 112, 29 πέπλυνται τὸ πληθυντικόν correxit Cobet Var. Lect. Lugd. Bat. 1854 p. 226, 4.

p. 249, 8 de Alcaeo citharoedo cf. ad 2, 540 (8) supplementa, item 4, 636 (127).

p. 253, 5 de Diocle musico cf. 2, 391 (5).

p. 257, 4 de Nicophontis fabulae inscriptione rectionem v. 2, 853 (3) c. not.

p. 259, 5 βέδν nomen cum similibus alligit Lobeckius Agl. 883.

p. 262 extr. alterum incertae Polyzeli fabulae fragm. v. 2, 871 (1), de Pollucis loco cf. infra ad 2, 872 (2) suppl.

p. 267, 4 de Agallidis nomine v. infr. p. 8. cf. Nauck phil. V 708.

p. 269 extr. cf. ad Men. 4, 171 not.

p. 271 extr. cum Horatianis verbis cf. Tzetiana quae sunt vol. 2, 1247, 70.

p. 276, 5 a f. ἀποδεξόμενον, quod Lycophroni ap. Athenaeum 555 a restitutum h. l. (cf. in Athen. spec. II p. 25, ubi ad sequentia ap. Athenaeum verba collatus est Demosth. adv. Conon. or. 54, 14), nuper etiam Cobetus V. L. 337 reposuit.

p. 295, 16 Menandri ap. Stob. LII 9 fragm. propter ipsam illam ante βλέψης correptionem mutatum ibat Cobet mnemosyne IV 241 sq.: v. infra ad 4, 258 (91) supplem.

p. 300, 10: scr. ὅπῳταν Χαιρεφίλου τοὺς κτλ. de Eupolidei versus apud mediae et novae comoediae poetas vestigiis cf. Fritzsium de fragmentis Eupolideo versu conscriptis (Rostoch. 1855) p. 14 sq.

p. 312, 4 a f. in verbis Herodiani π. μ. λ. 10, 18 vocem Ἄνταϊος delevit Lehrsius p. 28.

p. 316, 6 a f. apud Stob. CXV 15 praeter Trinc., qui Σοφοκλέ. habet, Vindob. cod. Gaisf. Σοφοῦ ascripsit; ipsos versus Sophocli vindicabat Bergkiius zeitsch. f.d. alt. 1855 p. 110, ita scriptos:

σοφόν γέ τοῦστι πρὸς τὸ βουλείειν καλῶς
τὸ γῆρας ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

. 1 καλῶς: ἐστὶ Trinc. Vind. Arsen. (XV 59^b Leutsch.) vs. 2 πα-
θόν: μαθόν etiam Vind. Arsen.

p. 319, 9 a f. de Antiphanis ap. Irenaeum memoria ad
Aristophanem referenda adversatur Schoemannus (de Cupidine
smogonico 1852), qui p. 15 Gratio assentitur ex Ἀφροδί-
ς γοναῖς Antiphanis ista derivanti.

p. 324, 4 in argumento Alcestidis παρὰ τῶν τραγικῶν
βάλλεται Cobetus ex Vat. cod. p. 274 Eur. Phoen. ed. Geel
B. 1846. cf. Schneidew. g. g. anz. 1847 p. 1545. alii παρὰ
τῆς κριτικοῖς v. Welckeri tragod. p. 635. apud Nauck. Eur.
I. I p. IX παρὰ τῶν γραμματικῶν.

p. 325, 13: quod apud Athen. 65 e servatum est fragm.
in incertis 3, 145 (30).

p. 330 extr. de Tyrrheno v. infr. p. 78. cf. 9.

p. 335, 4 ὀνόματα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς de ipso hoc
holiastae Aeschin. 1, 126 loco v. ad Eur. 2, 451 (14) suppl.

p. 336 extr. Choerob. 287, 25 Τύχων Τύχωνος, (ἔστι δὲ
ἰμῶν περὶ τὴν Ἀφροδίτην) Caeterum v. Lob. Agl. 1235.
Iahn. 'berichte üb. d. verh. d. sächs. ges. d. w.' 1855
72.

p. 338, 4: Athenaei 161^a verba, κὰν τῷ *κυρίως Κωρύ-
κῳ δ' ἐπιγραφομένῳ, explicare studui infra p. 9. de formula
ἰδιότητα comparandus Lehrs. Aristarch. 331; de anonymi
ipsius Antiphanis) versu 4, 603 (10), ὥσπερ Φιλάμμων
νομαχῶν τῷ *Κωρύκῳ, v. infra p. 118.

p. 340, 5: de Antiphane Bergaeo cf. Vind. Strab. 6. 239.

p. 342, 15: sunt ipsius Aristotelis verba I, 3, 9. ib. 22
Suid. v. ἀποσιμῶσαι τὸ ἐπικῦψαι καὶ τὴν πυγὴν προ-
θεῖναι γυμνὴν Φίλιππος librorum scripturam προθεῖναι de-
dit Bernhardt II, 2, 1795. ad Alciphronis ep. I 39 5 hanc
sententiam referebat I. G. Schneider, ubi ὑποσιμῶσασα τὴν ὀσφῦν.
de Erotian. p. 242 τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ
πρωτῷ λορδὸν καλεῖται.

p. 343 annot. 63: Choerob. 116, 24 Ἀραρῶς Ἀραρότος
παρόσιον, ἔστι δὲ ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους, ὑποδε-

διὼς ὑποδεδιότος ὑποδεδιόσιν, ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου κ
cf. ib. p. 202.

p. 354, 3: hunc Epigenem in inscriptione attica Rangal
Ant. Hell. 115 agnoscere sibi visus est E. J. Kiehl *mnem*
II 1 p. 80 sq.

p. 360, 3 a fine. Eubuli ap. schol. Plut. 1129 ecloga
minori edit. p. 596 inter Amaltheae fragmenta recepta.

p. 364, 16 apud Gramm. Bk. p. 1189: h. e. Choerobosca
147, 17, cuius haec est in Marciano Cobeti codice (v. *Ety*
Gaisf. p. 8) lectio: ἐν Κορυθαλῶ, ἔχει δὲ οὕτως· ἴθι δεῦρ
δὴ ἀφέλου λάγνα ταχυποικίλα. quod Schneidewinus i
scripsit, "ἴθι δεῦρ", ἀφελου δὴ λάγνα τάχα (ταχὺ?) τὰ πα
κίλα." V. g. g. a. 1848 p. 1795. de forma λάγνα cf. ad Alciphr. p. 9

p. 366, 19. Novum Eubuleae fabulae titulum ΣΚΥΤΒΕ
Darembergio Francogallo debemus, v. 'notices et extraits de
manuscrits médicaux' vol. I Paris. 1853 p. 215 et infra
3, 250 suppl.

p. 370, 5. quae in Etymologici verbis, ἐν Ἐλεγείοις (ἐ
ἐλείοις infr. p. 10), latere visa est Ἐλένης fabulae memo
eam ad Ionis Chii elegiarum fr. 52 (non 22) Koepk. recte
referri puto. Cf. Athen. II p. 68c. Etymologici autem ex Cho
robosco verba turbata videntur hunc fortasse in modum
singenda: ἀρσενικῶς δὲ (int. ὀρίγανος) παρὰ Ἀναξανδρῆ
ἐν Φαρμακομάντει (3, 193) καὶ Ἰωνι ἐν ἐλεγείοις, οὐδα
μως δὲ *(παρ' Ἀμειψία) καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάνῃ
(ex minori edit. p. XVI. cf. Bergk. Lyr. II 464).

p. 373, 7 a fine. 'Anaxandridem - etiam dithyrambicae po
operatum esse' cf. Fritzs. ad Ran. p. 184. 191.

p. 374, 6. Stephani verba v. p. 487, 4. cf. ib. p. 720, 6
haec leguntur, 'male haec olim de Alexide, poeta comico,
tellexi.' v. infra p. 10.

p. 378, 9. de Epicharmei versus emendatione cf. *M*
philol. in Ath. exerc. I p. 20.

p. 380, 13. de Stobaei loco LXVIII 2 emendando v. *M*
3, 519 (34) suppl.

p. 392, 15 scr. Σκείρωνα

p. 398, 11. Athidis fragmentorum numerum augere *M*

indob. cod. auctoritate, qui Stobaei locum XXX 8, in incertis 3, 520 descriptum, ἀλεξι̅ ἐξ ἀτθίδος esse annotavit. ib. corr. Grammat. Seguer. p. 338.

p. 399, 22. scr. IV 171 b. ib. 26 adde quae dicta sunt vol. III p. 517.

p. 400, 4 adde Athen. XV p. 700 a.

p. 404, 14. de hoc argumento cf. Lobeckii commentationem path. proll. p. 500. ib. 28 eadem Olympiodor. ad Plat. org. in Iahn. archiv. vol. XIV 361, ubi μέμνηται ταύτης (scenonem dicit) ἔρμιππος ἐναθηνᾶς γοναῖς. καὶ ἄμφις, ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῇ δράματι.

p. 411, 8 corr. VI p. 244 b.

p. 412, 17 de Platonis scholiasta v. ad Cratin. 2, 148 (4). sup. 2, 535 (11) cf. 5, 39. nuper Bergkii priorem coniecturam secutus est C. F. Hermannus Plat. VI p. XXXIII, alteram G. Riebs philol. I 557.

p. 413, 14 corr. ὃς ἐκαλεῖτο Πέλεκυς v. vol. IV p. 644.

p. 417 extr. de fabulae Χαλκιδικός, quam eandem Χαλκιδάα perhibent, inscriptione v. 3, 533.

p. 419 de Dionysii comici aetate nuper quaesivit Daremberg 'notices' p. 209, cf. infra ad 3, 555 suppl.

p. 420 not. de Αἴνω fabula cf. 3, 553. infra 5, 94.

p. 424, 17 cf. p. 522. 523 et monatsb. d. akad. 1855. 106.

p. 430, 6 scr. 'apud Athen. VI p. 245 c sqq. et IV 165 f p. ubi Chabriae'

p. 433, 9 a fine. de Γεωργός Timocleae fabulae nomine infra 5, 96.

p. 435, 15 iniuria dubitatum esse v. 3, 628.

p. 436, 15 non multum Tzetzianae annotationi tribuendum nec Philistionem apud illum mutandum censuit Bernhardt hist. lit. gr. II p. 924.

p. 443, 1. de Menandri versu v. 4, 284 (226) et infra in supplementis. In Men. et Philem. reliq. ed. pr. 1823 p. 576 eadem (h. e. Dobraeus Aristoph. addend. ad Nub. 518 p. 121), inquit, rectissime monet, fragmentum CCXXVI non revocandum esse ad metrum Eupolideum.' Marii Victor., qui 442 de-

scriptus est, locum nuper examinavit Fritzschius de Eupol versus reliq. p. 15. de novae comoediae metris idem disputavit Terent. qu. I. ind. schol. 1849.

p. 445, 6 a f. non reliquit causam suam auctor 'de monodiis Euripideis' I p. 50 sq.

p. 448, 15 μάκᾱρ v. 4, 417. 5, 112. ib. scr. ὄρθριον ἐκόκκυζ' ἀρτίως ἀλεκτρυνών. 5, 112 = fr. 62 ed. min.

p. 449, 12 et annot. 2. de Boedae nomine (quod mutatum ibat Grothe infra p. 11) v. Bergkium comm. p. 165, item Ben ten Brink philol. VI 215.

p. 450, 3 Καλλιᾶδης cum aliis nobilissimis graecae comoediae nominibus recensetur in inscriptione attica, quam ephemeride archaeologica n. 732 edidit M.H.E. Meierus comm. epigr. II part. altera (ind. schol. Halens. hiem. 1854) n. 6 de qua Bergkius nuper scripsit in diar. antiq. stud. 1854 p. 166. v. infra p. XXIV. ib. l. 18 δρᾶμα ἐπιγεγραμμένη Ἀλειπτρία habet Voss. a. Gaisf.

p. 451, 6 a fine. Herodiani annotationem v. ap. Lehrsius pros. II. II 57: fragm. adespoton est ap. Bergkium Lyr. p. 1052 (44) ἀλλ' ἃ πολυνεικῆς | δι' Ἑλένα.

p. 453, 8 adde Δαναΐδες Erotiani p. 116.

p. 455, 9 a f. Ὀναγός, quae in prologo Asinariae Demetrii philo assignatur, f. Diphili fuit, v. ad 491 suppl.

p. 468, 9 de Etym. Gudiani loco cf. ad Alciphr. p. 172.

p. 473, 3 de Philippideae fabulae ap. Stob. I 13 inscriptione v. praef. Stob. Teubn. I p. III.

p. 475, 5: sed v. ipsum fragm. 4, 475 (2). in annot. l. pro πονηρίαν Bern. schol. Aeschinis 1, 64 πανουργίαν habent. ib. p. 476 cum Photio confer haec Et. m. 11, 6: καὶ βύλος (σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν).

p. 477, 4: v. Choeroboscum Gaisf. p. 32, 4. 119, 25.

p. 479 not. 11: cf. Hecker. Callim. comm. p. 5.

p. 480, 4. apud Athen. 242^a est δριμὺ πέφυκε φυνίον Anthol. Pal. VII 708 Θύμον.

p. 482, 12 l. abeam p. 483, 10 triginta ib. 12 l. 661^a ib. 17 scr. X 22. ib. 4 a f. corr. CXVIII 17.

p. 484, 2: dele 'Φιλοσόφους . . . VII 27' cf. 4, 528. ib. l. 17 'βᾶρις . . . p. 154'

p. 487, 6 ante *Κένταυρος* inserte *Φιλοδέσποτος*, 11 scr. Merit, 17 praeter G.A.B. Wolffium (v. infra p. 12) nuper Ritschelus parerg. I 272 ea examinavit quae de Theogneti fabula h. l. prolata sunt: idem p. 160 Philemonis *Φάσμα* Plautinae fabulae originem dedisse suspicatur.

p. 488, 1 corr. Iliad. A 216 ib. 19: v. 4, 555 (3). cf. Ritschel. coroll. disp. de bibl. p. 25. l. 21 corr. p. 341.

p. 489, 11. ATHENIO. 'veram nominis huius scripturam esse *Ἀθηναίων* recte, ut videtur, statuit G. Dindorfus in Kiemermanni Ephemer. philol. a. 1839 allato titulo a Boeckhio edito Corp. Inscr. II p. 201 16.' Mein. 4, 557. cf. de ea re Ritschelum nov. rhen. mus. II 348. Car. Keilii analect. 232. Lobeck. path. proll. 317. Lehrs. Herod. p. 26: hinc et *Ἀθηναίων* et *Ἀθηναίων* et vero etiam *Ἀθηναίων* probae erunt sententiae. apud schol. Apollon. I 917 (cf. Lobeckii Agl. 1220) Laurentianus *Ἀθηναίων*, Henr. Keilius *Ἀθηναίων* dedit.

p. 490, 10 scr. Aglaoph. p. 438. 27: eundem Clearchum descriptioni atticae, quam infra p. XXIV descripsimus, restituere quam Meieri Cleomachum agnoscere mavult Bergk. p. 166: ipse titulus ΚΛΕ ΧΟΣ praebet.

p. 491, 16 adde IX p. 384 c ib. 19 Choerob. Ven. cod. Bebeli 373, 20 *Κρωβύλω* ib. l. 25 Demophili ap. Plautum nomen cum Ladewigio ita removit Ritschelus parerg. I 272, ut 'eam Diphilus scripsit, Maccius vortit barbaram' reponeret, Demophilum ex superscripta Diphili nomini 'eam' vocula ortum suspicatus. caeterum v. Bergk. 'zeitsch. f. alterth. 1855' p. 166.

p. 492, 3. 'fortasse tamen recte Dalecampius *Ἀχελῷος* titulum fecit' 4, 570 not. ed. min. p. 1172. ib. 11 corr. 115, 31. 22 scr. Polluce VII 201

p. 493, 5 a f. de Pacuvii Duloreste (Doloreste) v. Otthein Ribbeckii tragicorum lat. rell. p. 281.

p. 494 de Cercopibus et Anguibus, Menippearum satyricorum titulis, v. iam Mein. h. vol. p. 12: adde quae nuper disputata sunt Vindic. Strab. p. 234 sq. p. 496, 7 scr. mediocriter

p. 499, 3 a fine. novum neque tamen ignotum plane Tinnistrati fragmentum Vindobonensis codicis iudicio debemus, v. Th. ad Stob. CXV 12,

τηρεῖν μὲν ἑτέροις (ita Vind.) οἱ γέροντες δυνάμεθα,
 ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν (ita cod.) ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι,
 qui versus in anonymis erant (4, 692 n. 351), ille τιμοσφῆ
 pro lemmate habet. Photii ζῆγρον ad Παρακαταθήκην pe-
 tinet.

p. 500 extr. de Herodiani loco v. Lehrsium p. 25.

p. 511 not. scr. 20, 17.

p. 513 not. de Καρκίνος nomine v. infra 5, 13: ubi quae
 de Κόκκυξ adiecta sunt, ad Herod. μον. λ. p. 11 28 per-
 tinent, cf. anal. alex. 365. adde Lehrs. Herod. p. 34. de Ar-
 cadii emendanda scriptura v. Lobeck. pathol. proll. p. 206.

p. 517 de Chaeremonis versibus v. Godofr. Hermannus
 'zeitsch. f. alterth.' 1843 p. 637; cf. philol. in Athen. ex-
 II p. 33.

p. 522, 13. de Moschione tragico eiusque arte cf. quae
 in relationibus menstr. acad. Berol. m. febr. 1855 p. 102—111
 disputata sunt. quos Clemens p. 745 Pott. Moschioni, com-
 scilicet (cf. p. 329 Ἰοφῶν . . . ὁ κωμικός), assignavit verum
 a metrica illius arte abhorrere v. ib. p. 109 sq. cf. p. 112.

p. 523, 21. Aristotelis Politicorum numerus est VII (hoc
 IV) 17 = p. 1336^b 28. ib. v. 2 a f. apud eundem Arcadium
 τὸ δὲ πλενθοβάψ in μινθοβάψ mutari vult Nauck. prop-
 schol. 1855 p. 53, ut sit eiusdem Theodori eiusdem significa-
 tionis, quam habet πελεθοβάψ, varia cognominis forma.

p. 525, 7 a fine pro Ecdoro Isidorum scribi debuit
 infra significatum p. 13. de eo poeta v. 'monatsb. d. akad-
 mie' 1850 p. 252 sqq. Atque apud Stobaeum XC 9, ubi p
 vulg. Ἐκδώρου cod. A habet ΕΚΙΔΩΡΟΥ h. e. (monats-
 253) ΕΙΧΙΔΩΡΟΥ, Vindobonensis codex Gaisf. hoc ipse
 praebet διειδώρου p. 898. 857. cf. ad mon. 249. de Serr-
 pione v. eandem illam commentationem (monatsb. 1850
 p. 254 sq. de Demonactis versu cf. mon. 243.

p. 529 quos Philippidi vindicavit auctor apud Athenaeum
 p. 699 versus (cf. Bergk. comm. cr. II p. IV), infra in sup-
 plementis ad 4, 477 (11) dabimus: v. min. ed. p. XXII.

p. 535, 22 ὧν ἀντιλέγονται δ': v. philol. in Ath. ex-
 I p. 49.

p. 540, 7 *συστήσας*: *στήσας* Paris. vol. II p. 1236 et Bernhardy 'jahrb. f. w. krit. 1840' p. 218. ib. 20 *διαφορούμενος*: cf. 2, 1237. 4, 627 (90), item Dübneri schol. Aristoph. p. XVI. 24 *ἔξωθεν τι ἄπτηται* ad 2, 1237. de his et quae sequuntur vide quae Iacobus Bernaysius nuper disputavit ('ergänzung zu Aristoteles poetik') nov. rhen. mus. VIII p. 585 sqq.

p. 544, 11 verba *ὠνομάσθη ... τὸ Ἀριστοφάνειον* uncis inclusit Bergkius 2, 1091 not. et in ed. Teubn. p. XXXVII. ib. 20 sqq. de his v. Bergkium in W. A. Schmidt. 'zeitsch. f. gesch.' II 218. caeterum cf. schol. Ran. 404 (infr. 5, 53). ib. 26 haec verba *πάλιν δὲ* usque ad *ζήλω Ἀριστοφάνους* removebat Bergk. 2, 1089. item 545, 7 *δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦτον*, quae in ordinem recepit G. Hermannus Ephem. Lips. 1829 p. 1619 ita: *δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Κώκαλον*. 545, 13: *ἔγραψε δὲ δράματα μ'* Bergk. 2, 902. idem l. 15 *Νίβος* dedit ed. Teubn.

p. 546, 7 *πατρὸς δὲ Φιλίππου, μητρὸς δὲ Ζηνοδώρας* ex codd. Laur. et Monac. addidit Dind. v. ap. Dübneri schol. p. XXIX.

p. 549, 19 post haec inserenda quae infra p. 114 exhibuimus, *Βάτων — Εὐεργέται*. item 550, 18 (vide infra p. 116) *Εὐάγγελος — Δειπνοσοφισταῖς*.

p. 558, 12: haec cum Schneidewino ad Heliodorum auctorem rettulit Ritschelius de bibl. alex. disput. coroll. p. 55. cf. 2, 1234—1236, 1.

p. 561 apud Pollucem IV 143 Bekk. *ὡς τὸ πολὺ 4 ἡγεμῶν πρεσβύτης, πρεσβύτης μακροπύγων ἢ ἐπισείων, Ἐρμώνιος* (ita et in sequentibus), *σφηνοπύγων* 562, 3 *πάππος πρεσβύτατος ἡμερώτατος* 144, 4 *ἔχει* 5 *ἀνατέταται* 7 *ἔχει* 8 *ὁ δὲ Ἐρμώνιος ἀναφаланτίας, εὐπύγων, ἀνατέταται τὰς ὀφρῦς, τὸ βλέμμα δριμύς. ὁ δὲ σφηνοπύγων ἀναφаланτίας, ὀφρῦς ἀνατεταμέναι, ὄξ.* 10 *οὐλόκομος*

p. 563, 6 *δεύτερος ἐπίσειστος* 7 *πάγχρηστος ὑπέρυθρος* 10 *νεανίσκος νεώτερος* 12 *καλὸς* (cod. A *μᾶλλον*) *καὶ νέος, ὑπέρυθρος* 13 *ἀνατέταται* 14 *μία. ὁ δὲ* 15 *τρί-*

χες 20 τρίχες, ὥσπερ 24 φαιδρότερός ἐστιν, ὥσπερ
κόλαξ ἀνατέταται κακ. 25 ἐνεσπαρμένας

p. 564, 3 κωμικὰ πάππος 4 κάτω τριχίας ἢ κάτω
τριχωμένος 5 τέττιξ 9 οἶος ὁ ἐν 10 ὁ δὲ κάτω τριχί-
ἀναφаланτίας ἐστὶ καὶ πυρρόθριξ 12 ὁ δ' 14 ὁ δὲ Π.
σων θεράπων φαλακρὸς πυρρός ἐστιν. ὁ δὲ θεράπων
τιξ φαλακρὸς μέλας, δύο 17 εἰκοὶ ἂν τῶ 18 γρά-
ισχνὸν ἢ λυκαίνιον (Α λυκῶνιον) 19 γράδιον οἰκουρὸν
οἰκουργὸν)

p. 565, 3 ἔχει τὰς ῥυτίδας 4 οἰκουρὸν γράδιον 5
γόνι ἀνά 9 διάμιτρος ἑταίρα, λαμπάδιον, ἄβρα 11
ρεψησμένοι (περιεψησμένοι Α) 13 καὶ ὄφρυς ὀρθὰς
λαίνας 14 χροιά 15 χροιάν 20 δ' ἐστίν. 24 περι-
κόμη. ἢ δὲ διάμιτρος 25 κατείληπται] κατείληται C
V. L. 365. 26 ἰδέα τριχῶν πλέγματός ἐστιν εἰς 56
ὑπόσιμον δ' ἐστὶ

p. 569 sqq. ad poetarum indicem cf. atticam inscrip-
tionem, in boreali regione Piraei repertam litterisque exare-
Ionicis in lapide Pentelico, apud Meierum ind. lect. Hal. 18
55 (comment. epigr. II n. 67):

Τ	ΔΤ	ΙΟΣ	
.ΔΗΣΙΙΚΛΕ		ΧΟΣ	
ΣΙΙ	ΘΗΝΟΚΛΗ		
ΤΙ	ΓΥΡ	Ι	
	ΑΛΙ	ΩΡΙ	5
ΣΓΙΙ	ΤΙΜΟΚΛΗΣ		
ΙΣΙ	ΓΡΟΚΛΕΙΔΗ		
ΗΣΙΙΙ	ΜΕΓΑΝΔΡΟΣ		
	ΦΗΛΗΜΩ	ΙΙ	
	ΑΓΟΛΛΟΔΩ		10
	ΔΙΦΙΛΟΣΙΙΙ		
	ΦΙΛΙΓΡΙΔΗΣΙΙ		
	ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ		
	ΚΑΛΛΙΑΔΗΣΙ		
	ΑΜΕΙΝΑΣ		15

vs. 1 multa conici posse Meierus demonstravit, Bergk (Zeitsch. f. alt.) 1855 p. 166 Δημόφιλος vs. 2 Meierus Κλέο-
ιαχος Bgk. Κλέαρχος 3 Ἀθηνοκλῆς Meier. 4 idem Πυρε-
ρίδης Bgk. Πυρῆς (de nominis forma confert Mein. anal.
alex. 245). 5 Ἀναχώριστος? Meier. Ἀλκῆνωρ Bgk. 15 Meier
Ἀμεινίας

p. 569, 5 ΑΓΙΑΣ i. e. Anaxandrides 3, 167. de Amphide
r. 5, 85. 570, 10 Ἀδωνιάζουσαι Aristophanis, eadem quae
Λυσιστράτη, schol. Lysistr. v. 389: v. hist. crit. 472. ib. 17
Ἀδωνις Platonis cf. ad 2, 616 suppl. ib. 23 post hunc for-
asse collocandus ΑΘΗΝΟΚΛΗΣ ex inscriptione modo com-
memorata. ib. b, 9 Ἀισχρίων Apollod. Gel. 461. de Ae-
hrione Caecilii v. Ribbeck. p. 29. b, 14 Αἰτωλός Philemo-
nis. b, 18 Ἀκκώ Amphidis 404 cf. suppl. p. 571, 13 ante
Amipsiae nomen inserendum erit ΑΜΕΙΝΑΣ (Ἀμεινίας)
r. inscript. p. XXIV. ib. 22 Ἀμφιάρεως Apollodori Car. 463.
item 23. 24. 25 Ἀμφιάρεως ib. 2 a f. inserte Ἀναγνωριζο-
μένη Caecilianae, ut Vrsino visum, fabulae (ab aliis Iuventio
ascriptae p. 70 Ribb.) titulus ex graeco dramate conversae. b, 2
scr. Ἀνακαλύπτων Philemonis b, 6 de Ἀνανεοῦσα cf. ad
172 suppl. 572, 11 Apollodori Car. ib. 20 ΑΝΤΙΦΩΝ cf.
314 sqq. ib. 29 adde Ἀπημπολημένη Cratini minoris v. ad
3, 378 (2) suppl. b, 5 Apollodori Car. b, 10 Apollodori
Gel. b, 16 Ἀπολείπουσα Apollodori Car. item Gel. 4,
440. 438. b, 18 inserte Ἀπολις Philemonis vol. 4, 6. item
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ 466. 4, 450. 573, 11 Ἀρπαζόμενος
sive Ἀρπαζομένη Philemonis 4, 7. ib. 19 Ἀρχιστράτη (an
Ἀρχεστράτη) Antiphanis ib. 20 Ἀρχίλοχος sive Ἀρχίλοχοι
Alexidis b, 3 Ἀστειολόγος Naevii, si recte Ribbeckius con-
iecit p. 8. b, 5 Ἀστυτοὶ Eubuli cf. 3, 211. 574, 3 Ἀν-
τόμολοι Pherecratis (?) supra p. XIII. ib. 6 adde Ἀντὸν
πενθῶν Menandri 4, 93. l. 22 fort. rectius Ἀγελῶς 4,
570. b, 2 imo Βακχίας Epigenis 3, 537. b, 7 a f. Βοιά-
τιος Diphili 575, 11 a f. Γάμος s. Γαμῶν Philemonis 4,
8. ib. b, 4 Γεωργός Timoclis v. 5, 96. 576, 17 Δᾶος
(Davos?) Caecilii p. 33 Ribb. ib. 9 a f. Δεξιδημίδης vel
Δεξιμήδης Amphidis cf. 3, 306. b, 9 Δημοποίητος Demo-

strati an Timostrati b, 17 ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ 491 suppl.
 Διάβολος Apollod. Car. b, 20 Διαδικαζόμενοι Dioxippi
 adde Διαλλαγαί Aristophanis s. Λυσιστράτη. schol. Lysi
 Rav. v. 1114. ib. 5 a f. Διαπλέουσαι (an Δις πλέου
 3, 406) Alexidis 577, 21 Διόνυσος Magnelis v. 2, 9
 'e Cratetis Mallotae libris de dialecto Attica affert Pollu
 79' ed. min. p. 6. cf. ad 2, 10 suppl. b, 5 Δις ναυ
 Aristophanis (2, 1103) sive Archippi 209. cf. Ναυαγός.
 adde Δις πλέουσαι (?) Alexidis 3, 406. ib. b, 10 Δι
 ἢ Ποππύζουσα s. Ρόδιος Alexidis 3, 407. 408. ib. 1
 adde Δράματα Aristophanis 2, 1061. 578, 18 Εἰρή
 Aristophanis β' 2, 1063. ib. 2 a f. Scr. Ἐκυρά Apoll
 Car. ib. b, 8 Ἐλενηφοροῦντες (an Ἐλενηφοροῦσα?)
 phili b, 10 scr. Ἐλλεβοριζόμενοι b, 22 Ἐννέα (Ἐν
 Apollodori Car. b, 24 adde Ἐξ αὐτοῦ ἐστὼς Caecili
 fabulae titulus (p. 35 O. Ribbeckii), si recto Spengelii
 latinum *Exhausthestos* interpretatus est. b, 26 Ἐορτι
 potius Τόλμαι Cratetis Ἐορταί Menandri non fuit fabu
 ed. pr. p. 59. 565. 579, 3. 6 Apollodori Car. 22 Ἐπισ
 Euthyclis 580, 15 Ἐφεδρῖται s. Ἐφεδρῖζοντες Phileu
 4, 10. ib. 19 *Ἐφηβοι rectius Συνέφηβοι Apollodori
 *Ἐφηβοι s. Ἐφηβος Philemonis cf. 5, 98. b, 3. 5. 7
 γράφος Amphidis, item Augeae vel Hagiae: imo Anaxar
 dis 3, 167. 581, 4 scr. Ἐρωες Philemonis ib. 8 scr. Ἐ
 Menandri ib. 4 a f. Θεσμοφοριάζουσαι á Aristophan
 2, 1074. ib. 2 a f. *Θεσμοφόροι vel potius Φορμοφ
 Hermippi 92. b, 8 Θηραμένης Cratini min. b, 10 Ap
 dori 468. sed v. 4, 457. b, 7 a f. *Θορίκιοι (Suid.
 ρύκιον) Heniochi 582, 10 an Ἰάδες? 5, 10. ib. 11 Ἰα
 *Antiphanis 316. ib. 16 Ἰδαῖοι Cratini. v. Ἐμπιπράμ.
 cf. 2, 53 sqq. 5, 17. ib. 18 Ἰέρεια Apollodori Car. il
 de Ἰκάριοι Σάτυροι Timocleae fabulae titulo cf. 3, 600.
 24 Ἰματιόπωλις Apollodori Car. ib. 26 *Ἰνώ ib. b
 dele Ἰπνός b, 12 scr. Ἰσθμιονίκης b, 15 scr. *Ἰ
 Pherecratis, rectius Ἰπνός 83 (cf. comm. misc. I 19). 58
 adde *Καλλιστώ Amphidis 3, 320 (11). ib. 23 Καταχ
 *Lysippi 216. cf. 5, 6. ib. 3 a f. *Κατεσθίων cf. 2,

et suppl. ib. b, 13 *Κέρκιος* vel *Κερκυών* Anaxandridis b, 16
 Menippi cf. 5, 12. 584 b, 4 adde **Κομμώτρια* Naevii ap.
 Ribbeck. com. p. 10, Bothe *Κοσμήτρια*: v. l. 19. b, 22
Κοτταβίζουσαι nulla Menandri fabula: cf. 4, 156. b, 26
Κραπάταλοι (Bk. *Κραπαταλοί* v. p. XIII) Pher. 585, 23
Κυνηγίς vel *Κυναγίς* Philetaeri: v. 3, 294 (ed. min. 642). ib.
 26 **Κύπρις* Alexidis 3, 436. b, 14 *Λάκωνες* Cratini? cf.
 2, 72. 586, 21 **Λιμός* sive potius *Λίνος* Dionysii, satyri-
 cum drama Dionysii tragici. Vide 5, 94 cf. 3, 553 (non 353
 ut ed. min.) ib. 26 **Λίνος* Dionysii v. *Λιμός*. ib. 3 a f.
 adde *Λουτροποιός* al. *Λυροποιός* Anaxilae 408. b, 6 a f.
 est Demetrius grammaticus. 587, 24 de Menippo v. 5, 12. ib.
 2 a f. *Μεταβαλλόμενος* ἢ *Μεταφερόμενος* Timothei 428. b,
 18 scr. *Μῆνες* Philetaeri 349. b, 24 insere *Μιμοψηφισταί*
 al. *Μισοψ*. Philistionis ap. Suidam. b, 25 **Μίνως* (an *Λί-*
νος?) Alexidis cf. 3, 445 (2). 5, 89. b, 31 *Μισοψηφισταί*
 al. *Μιμοψ*. Philistionis ap. Suidam. 588 b, 8 *Ναγιδώ* Naevii
 Ribb. p. 14, quidquid id est. 589, 3 *Νεφέλαι* α' 2, 1104
 β' Aristophanis. ib. 21 Nothus Nicasio Caecilii apud Ribb.
 p. 46. ib. 2 a f. *Ξάντριοι* ἢ *Κέρκωπες* b, 2 *Ξενίζων* He-
 racliti s. potius Heraclidis b, 25 *Οἰκέτης* nulla Apollodori
 fabula b, 26 **Οἰκιζόμενος* imo *Εἰσοικιζόμενος* Alexidis 590,
 13 adde 'vel *Ὀλύνθιοι*' Alexidis ib. 16 adde 'vel *Ὀλυν-*
θιακός' Philippi ib. 29 *Ὁμολογούμενοι* nulla Antiphanis fa-
 bula, cf. etiam 3, 158 (81). b, 2 *Ὀμφάλη* Cratini min. b, 5
Ὀναγός Demophili (an Diphili?) ad 491 suppl. b, 8 scr.
Ὄνος eadem quae *Ὄνου σκιά* Archippi b, 10 adde **Ὀπώρα*
 f. Amphidis fabula 3, 321. b, 24 *Ὀφεις* Menippi v. 5, 12. 591,
 2 insere **Παῖδες* Philemonis 4, 17. ib. 5 *Παιδίον* s. *Παῖ-*
δες Apollodori ib. 7 **Παιδίον* Platonis ib. 24 scr. *Πανή-*
γυρις Philemonis b, 11 *Παραδιδομένη* (an *Παρεκδιδομένη*?)
 Euphronis 592, 7 scr. Nicostrati 349. ib. 13 insere *Πανσίμα-*
χος Caecilianae fabulae titulus p. 48 Ribb. ib. 19 **Πείσαν-*
δρος imo *Πάνδαρος* Anaxandridis 373. 3, 181 (2). ib. 4
 a f. *Περίαλγης* Platonis cf. 5, 5. b, 12 **Πιτακίς* rectius
Τιτακίδης Magnetis v. 2, 11. b, 25 *Πλούτος* α' 2, 1130.
 β' Aristophanis 593, 14 *Πολύιδος* (*Πολύειδος*) Aristophanis

2, 1132. b, 14 *Πρόδαμος* non fuit Eupolidis fabula: cf. 2, 431 (11) et suppl. b, 19 scr. *Πρόκρις* ante huius fabulae nomen collocandus fort. *Προκλείδη(ς)* comicus: v. inscriptionem att. p. XXIV descriptam. 594, 4 *Πυθαγορίζουσα* (an *Πυθαγορίζοντες*? 3, 376) Cratini min. 413. ib. 11 *Πυλαΐαι* (an *Πυλαΐα*? 5, 90) Alexidis 402. ib. 19 **Πυτακίδης* rectius *Τιτακίδης* Magnetis 2, 11. b, 1 **Ρυτῖνος* *Apollodori non videtur comici esse 468 (non 469). b, 2 **Philippidis* 474. 529. b, 25 Theopompi 242. 595, 13 *Σίσυφος* Apollodori Geloi ib. 17 scr. *Σκείρων* Alexidis 392. ib. 18 *Σκλήρλαι* sive potius *Σκύρλαι* vel *Σκληρίας* Antiphanis, cf. 3, 114. ib. 24 adde *Σκυτεΐς* Eubuli v. ad 3, 250 suppl. ib. 4 a f. *Σταλαγμός*: de scripturae formis v. Ribbeckium com. p. 16, qui *Stalagmonissa*. b, 7 de Menandri fabula *Στρατιῶται* nulla iam erit dubitatio: cf. 4, 202. b, 25 adde *Συραποθνήσκοντες* Philemonis 4, 28. b, 27 *Συνεκπλέουσα* (f. *Συνεκπλέουσαι*) eadem quae *Συμπλέουσαι* Philippidis b, 29 **Συνεργικά* sive potius *Συνεργοί* vel *Συνέριθοι* Timoclis 433 cf. ad 3, 611 suppl. 596, 13 *Σφαττομένη* Apollodori Car. ib. 23 Calliae ib. 31 *Σώτεια* eadem quae *Σώζουσα* Dionysii b, 2 *Ταξίαρχοι* nulla Dionysii fabula 143. cf. 2, 526. b, 8 *Τεχνικός* Naevianae fabulae titulus p. 19 Ribb. b, 23 *Τιτανόπανες* sive *Τιτανογίγαντες* (sec. Poll. Bk. II 110) Myrtili 597, 1 *ΤΟΛΥΝΟΣ* cf. 5, 2. ib. 6 *Τριβάκηλος* Ribbeckio Naevianae fabulae elogium p. 20. ib. 7 **Philippidis* 474. 529. ib. 13 Cephisodori 268. ib. 14 Cratetis non fuit *Τροφώνιος* 2, 142. ib. 3 a f. **Υάκινθος Πορνοβοσκός* Anaxilae: rectius fort. Schweighaeus. **Υάκινθος ἢ Πορνοβοσκός* 409. b, 8 **Υπεύθυνος* olim fingebatur Phrynichi fabula sec. schol. Ald. Ar. Nub. 556. v. p. 152. b, 15 **Υποβολιμαῖος* Cratini min. videtur eadem fabula esse quae *Ψευδυποβολιμαῖος* (nisi apud Poll. VII 211 **Ἀπημπολημένη* scribendum, ut suadet Par. A Bk.) 413 et ad 3, 378 (2) suppl. de Caecilii Hypobolimaeis v. Ribbeckii com. lat. fr. p. 39 sqq. b, 4 a f. **Φαῖδρος* Platonis, rectius *Φάων* 187 (cf. 176) adde 5, 49. 598 b, 1 *Φύλαρχος* Sophili 3, 582 sq. b, 5 [*Φιλέμπορος* Naevii p. 17 Both. Fulgentio debetur.] b, 9 *Φι*

λέταιρος (sive Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος) Alexidis b, 1 a f. scr. Φιλοδέσποτος Theogneti 599, 6 Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι. ib. 16 dele Φιλόσοφοι Posidippi 484. cf. 4, 528. ib. 18 Φιλουμένη (Philumena) Caecilianae comoediae nomen p. 49 Ribb. ib. 32 [Φοίνισσαι Cratetis nulla fabula 63. cf. 5, 2. 68] b, 18 Χαλκιδικός (an Χαλκίς? 3, 533) Axionici 417. b, 19 Χαλκίς Menandri 4, 221. b, 24 Χειρογάστορες non sunt Nicobaris 256. 258. 2, 852. 600, 7 Χρυσίον Caecilii cum Antiphanis Chryside comparavit Ribbeckius com. p. 32. cf. Spengel. p. 6. ib. 15 Ψευδαίας Apollodori Gel. b, 5 Ψευδυποβολιμαῖος Cratini min. 413. cf. Ὑποβολιμαῖος. b, 9 adde Ψοφοδεής Menandri 4, 225. b, 10 *Ψυχασταί non fuit Sannyrionis fabula 264.

SUPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. II.

P. 3 vs. 3 Crameri cod. B κακῶν γυναῖκες ib. annot. I. 3 ἀπολειπούσης Tzetz. 7 Σουδαρίων gramm. Bk. p. 4, 13 οὐκ ἔστιν εὐρεῖν οἰκίαν Tzetz. Cram. p. 6, 8 Χιωνίδης Gaisf. cum A. p. 7, 10 scr. XIII p. 605 e ib. 25 Quaest. Menandr. p. 34. de fr. II v. infra p. 14. ad fr. III cf. ib. et ad 4, 121 (6) suppl. p. 8, 11 in min. ed. non recte scriptum κόπτετον — e BP pro AC. ib. fr. IV ita olim fuisse in min. ed. p. 5 suspicatur Mein. ἐπὶ τῶν τραπεζῶν δὲ τιθέασι τυρίον | φυστήν (ita pro φύστην scripsit Dind.) τε καὶ δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ πράσα.

p. 9 ΔΙΟΝΥΣΟΣ. de huius fabulae editionibus vide quae nuper Fritschius disputavit in ind. lect. Rostoch. sem. hib. 1844, h. e. de paropside, p. 10 sq. (cf. qu. Ar. I 240. hist. cr. p. 34). fr. I ita intellexit, ut κακῶν παροψίδες sint 'maiorum additamenta.' idem ap. Athenaeum 367 f ante Magnetis commemorationem lacunae signa posuit p. 4 sq. 10. ib. annot. I. 1 scr. ἐπὶ τοῦ σκεύους

p. 10 (2) Magnetis versus quum apud Poll. VI 79 ad Cratetis memoriam referantur, Κράτητος ἢ λέξις, inquit; Fritschius (de parops. p. 11) Schweighaeuserum secutus Cra-

tetis Mallotae de dialecto attica libros intellexit, comprobavit Meinekius ed. min. p. 6. Nauckius in cens. Poll. Bk. (all. I. z. 1848) p. 519 ΚΡΑΤΗΤΟΣ vocem ex ΜΑΓΝΗΤΟΣ corruptam iudicavit. cf. Dobr. adv. II 313: 'Piersonus... confers Crateta (sive Magneta) ib. 79.' Lydorum fr. I ed. min. λούσαντα δεῖ cum B. cf. infr. p. 15.

p. 11, 6 non assentitur Bernhardy Suid. II 2 1841. νῦν δὴ i. e. πρὸ μικροῦ (cf. infr. p. 15) etiam Cobetus coniunctim sed νυνδὴ scribi voluit V. L. (1854) p. 233 comparatis ἐπειδὴ, ὀστισδὴ, δηλαδὴ p. 234. ib. 5 a f. scr. τῶν εὐτελεστάτων· Μάγνης Ποαστρία

p. 12 prius fragm. Ddf. ita, πόδας τ', ἐπεὶ δέοι, περιάμενον καταφαγεῖν | ἐφθούς ὕος, non ut in min. ed. exhibitum, πόδας τ' ἐπεὶ | κτλ.

p. 13, 14 corr. Feliciani 16 Comment. p. 359.

p. 14, 2 scholiastae verba hodie ita scribuntur Ἄνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σεριφίοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὀραις ἡταιρηκότα Ἄριστοφάνης τὸν αὐτόν. Τηλεκλ. κτλ.

p. 15 ΑΡΧΙΛΟΧΟΙ. de huiusmodi inscriptionibus fabularum cf. Welckeri annotationem opusc. I 323. 339.

p. 17 (3, 1) οἷ' ἅττα βαῦζει, ib. (3, 3) μὲν τοι ed. min.

p. 18, 1 scholiastae Acharn. 671 verba ita correxit Dobræus Adv. II 189. fr. IV θᾶκοι πεσσοί τε ed. min.

p. 20 (6) ex Heringae conii. Δωδωναίῳ κνὶ βωλοκόπῳ, τίτθῃ, γεράνῳ προσέοικας scriptum ed. min. Δωδωναίῳ τινὶ β. Nauck. phil. 6, 413.

p. 22, 14 excidit ἄωρόλειον ante τὸ μειράκιον ib. 4 a f. cf. vol. IV p. 625 (81).

p. 23 (11). Cum Etymol. 736 47, cf. allatam a Dobr. Adv. I 608, Bergkio comm. 351 Photii annotationem, Σῦς: ἕς τοὺς Ἰπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑπνίαν κωμφοῦντες (v. ad Eupol. p. 477 sq.), unde Memnonis memoriam eandem Photio v. Σαμιακὸν τρόπον restituebant Dobr. Bergk, accessit Nauck. phil. 6, 413. Nuper Bergk comm. cr. spec. II p. VIII utrobique Menonis nomen reposuit comparata Hesychii glossa v. Μενωνίδα (com. anon. 4, 645), item Plut. Pericl. 31.

p. 24 (14) apud Iacobitium Luc. vol. IV p. 139 scholiae verba ita leguntur *Κέρκωπας: οὔτοι ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλιεῖς ὄντες γένος, Σίλλος καὶ Τριβαλός (σύλλος καὶ τριβάλλος Vind. 123. ἔλλος καὶ τρίβαλος Vind. 114. Σώλλος καὶ Τριβαλός ο. σύλλος καὶ τριβαλός V.) ὀνομαζόμενοι, ἐπίορκοι καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (ἀρχιλόχος Vind. 123) καὶ Διότιμος*

¹ *Σίλλος τε Τριβαλός τε δύο βαρυδαίμονες ἄνδρες.*

¹ *οὔλλοι τε τρίβαλλοί τε δύο cod. Vitrobique, et apud Cratinum et apud Diotimum, Ὦλος et Εὐρύβατος nomina restituenda esse pro corruptis Σίλλος et Τριβαλλός indicatum ed. min. p. 10. cf. infra p. 15.*

p. 25 Diotimi Heraclea apud Athen. 603 d laudatur, non 601 d.

p. 27 (2, 2) τῷ Κλεομάχου scriptum in ed. min. Cleomachea quae ibidem sunt pagina extr. v. ap. Bergk. Lyr. II 959. cf. zeitsch. f. alt. 1855 p. 166.

p. 28, 11 *Καλλιμάχειον* correxit Gaisf. in indice scriptorum p. 542 Lips.

p. 30, 3 ita descripti sunt versus in ed. min. ib. IV *πειρᾶσθαι* ut in annotatione coniecit auctor.

p. 31, 9 Epist. ad Hemsterh. p. 59 (non 99). ib. 11 de Cratete cogitabat Welckerus opusc. I 333. cf. 338. ib. *ΔΗΛΙΑΔΕΣ*. fr. I *τούτοισι δ'* (cum Dobraeo et Herm.) *ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων* (*φέρων δίφρον* Ald. V.) *Λυκούργος*: ita ed. min. cf. Dübneri schol.

p. 33 (2) 6 pro *εἶναι τοῦ* Dindorfius *περὶ τοῦ*, quod receperunt Dübnerus et R. B. Hirschig. ib. 8 pro *κατάδοινα* sim. Valck. *καταδείξαντα*, probatum Dindorfio, recepit Hirschig. ib. 9 dele parenthesin: v. 2, 276 (6). fr. III nondum emendatum. fr. IV Pors. Phot. 481, 18 *ὁ δ' ἐσκάριζε* dedit. Caeterum cf. Hipponactis versum Schneidew. phil. 3, 380, Bergk. comm. cr. V p. XII. Lyr. II 596 (32).

p. 35 (10) v. Diogenian. III 70.

p. 36 fr. XIII. XIV v. infra p. 16, sive min. ed. p. 13. Prius quum in Vindob. cod. 21 ita exhibeatur, *ἦν ἄρα ἀληθῆς ὁ λόγος δις παῖς ὡς ἔστιν ὁ γέρον*, Bergk. anapa-

sticos restituere numeros ita: ἦν ἄρ' ἀληθῆς | ὁ λόγος, δις παῖς ὡς ἔσθ' ὁ γέρων. Cf. Lyr. II p. 52. ib. 8 a f. corr. ἀρύεσθαι pro ἐρύεσθαι.

p. 37, 10 adversatur Welckerus Tragodum. 1162

p. 38 (2) Ἐνεισιν ἐνταυθὶ ed. min. ib. 15 corr. XXX
ib. fr. III in min. ed. interrogationis nota distinctum.

p. 39 (4) Pollucis numerus est VI 12.

p. 41 (6) οὐκ ἀλλὰ Rav. καῖλλα Put. fr. VIII metrum esse Cratineum non credit Cobelus mnem. IV 127, qui 're-
pone, inquit, ὡσπερ pro ὡσπερεῖ et purum putum senarium habebis.'

p. 44 apud Poll. IX 98 Bk. τὴν ἑτερόχρων ἀνελεῖν

p. 46 (4) φέρε νῦν σοι ad Philem. ed. pr. p. 580, item ap. Jacobs. Ael. A. N. p. 270. fr. V scr. Phot. 658, 14.

p. 47 (6) ἀμάστοιν; de optativi terminatione cf. Nauckii Ar. Byz. p. V. Schneidew. g. g. a. 1848 p. 812. Firnhaber. phil. 3, 133. Bekker. monatsb. 1848 p. 261. 1853 p. 652. Nauck. philol. 4, 548. progr. Ioach. 1855 p. 51. ib. pro Dracone nominandus est Herod. π. διχρόνω Anecd. Ox. III 284, apud Lehrsium p. 343.

p. 48 (8) Κερκύονα in min. ed. scriptum. ib. in Etymologici loco cod. D Gaisf. Κερκύονα — ἀποπατοῦντ'

p. 49 (9) de Asclepiade Myrleano v. supra p. XII.

p. 51 (10) ita scribendum coniecit Cobelus mnem. IV 114: "οὔτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει;" βοῶν. l. 3 a f. κρᾶ ἐν δρᾶ D, utrumque om. V/

p. 52 (13) apud Suid. v. ἀνεικάσασθε est: corrige min. ed. vitium ἀνεισασθε. fr. XIV 'scribendum dicerem ὕδωρ παραρρεῖ, nisi alio duceret Photius p. 615, 20. "Ὑδωρ παραρρέη: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. Hinc intellegitur Cratinum tale quid scripsisse, πρᾶξω δὲ ταῦτα καὶ ὕδωρ παραρρέη.' Mein. ed. min. p. VI.

p. 53 (15) l. μνημονεύει δ' αὐτῆς

p. 54 ad hanc paginam cf. quae dicta sunt infr. p. 17.

p. 55, 7: de Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων iam v. ad Steph. Byz. I 714 sqq. editoris epimetrum.

p. 56 (1) cum Stobaeo νοῦ δὲ τοῖδε καὶ φρενῶν scriptum ed. min.

p. 57, 16 scr. ἐν ξυμποσίῳ Quae eadem pag. ex Tzetzae epist. afferuntur, iam pleniora edita sunt a Theodoro Presselio in Io. Tzetzae epistolis, Tubingae 1851 descriptis, p. 23, ubi ταῦτὸ τούτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν et p. 24 στεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἥπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοράκριτος.

p. 58, 8 Δεξώ Cratini fragmentum 438 est min. ed. cf. ad 2, 228 suppl.

p. 59, 1 fort. πεπαρώδηται ed. min.

p. 60, 1 in Terpandri versu αὐτε ἄναχθ' cum Hermanno scripsit Bekker. cf. Bergk. Lyr. II 631.

p. 61 (1). Cobetus V. L. 372 hoc fragmentum ita composuit:

ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὄδε
προσέρχεται τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου
ἔχων κτέ.

'Insulsum, inquit, erat iocoso nomini addere verum nomen.'

p. 62 (2). Euripideum scholion Cobetus ap. Geelium Phoeniss. p. 256 sq. ex Marc. cod. 471 ita edidit: Κρατῖνος ἐν Θράτταις πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων. τίνα ποτε χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσειον. πρὸς ἣν οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα πότερον δαιδάλειος ἦν ἢ τις ἐξέκλεψεν αὐτόν. Cf. Fritschii suspiciones, de fragmentis Euripideo versu conscriptis, p. 18 sq.

p. 64 (5) apud Pollucem X 67 cum libris ms. πέλιχας dedit Bekkerus.

p. 65 (8) 'Reclius ἀρκυωρός' ed. min. cf. 2, 555 (18). ib. (9) οὕτως Σιμωνίδης. cf. Bergk. Lyr. II 924 (179). B. ten Brink. phil. 6, 42, qui in innem. II 53 Hesychii glossam II 365, 3, Κυβήκη (cf. Lobeck. path. proll. 299). καὶ Θρηίκη. Βένδιν. ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν, Bergkii (comm. 92) coniecturis adiutus ita explicavit, ut Κυβήβη Θρακία ipsi Cratino adscriberet.

p. 67, 6 'Adde scriptorem in Mai Spicil. Rom. II p. 314 τυρβηνέων (sic) τι καινὸν ἐργαστήριον.' ed. min. Caeterum cf. Nauck. Ar. Byz. 241. Leutsch. paroem. II 212.

p. 68 (1) altero huius fragm. versu Dobraeus *αυστραφῆ* correxit, receptum in min. ed. *συστρέψη* Ald. et Ven.

p. 69 (2). 'ἐπέδωκε βαλάκων ἄβακα τῶν ἐκ ΦΙΤΤΕΩΣ. Suspicio *ΦΗΓΕΩΣ*. id loci nomen in Attica prope Marathonem siti, teste Stephano Byz. s. v. 'Αλαὶ Ἀραφηνίδας. ἔστι δὲ ὁ δῆμος τῆς Ἀραφηνίδος μεταξὺ Φηγέως τοῦ πρὸς Μαραθῶνι καὶ Βραυρῶνος. Fagorum feracem fuisse vel nomen indicat, aptissime igitur in illo Cratini versu memoratur.' ed. min. p. VI. Steph. Byz. p. 67 sq.

p. 69 (4) 'scribendum videtur ἐβάλλοντα τοὺς αἰθεῖς πέπλους i. e. τοὺς στασιάζοντας. — Adiectivum αἰθῆς formatum ab αἶθος, ut ψευδῆς a ψεῦδος, fortasse etiam ἀγῆς ab ἄγος. Sed haec sane aliter explicari possunt. V. Lobeck. Parall. p. 164. An dicamus proverbium fuisse Αἰθῆς πέπλος ab Aetha vetusto nec sane aliunde cognito Deianirae nomine? Ad huius enim πέπλον a paroemiographis proverbium illud refertur.' Mein. ed. min. p. 23. cf. infr. p. 17.

p. 71 (8) scr. p. 171 b: ib. (9) postrema schol. in tentavit Engorus, ἔστι δὲ λοιδορία καθάπτεισθαι ἀπὸ τῶν ῥύπων σμωμένων. ib. (10) apud Pollucem καὶ Κρατῖνος ἰποῦμεν ἐν Κλεοβουλίνῃ recepit Bekkerus.

p. 72. ΛΑΚΩΝΕΣ. 'Scriptorum loci, quos in illa de poetarum furtis avertit Clemens disputatione, maximam partem sunt corruptissimi nec sine meliorum librorum ope sanandi. In altero versu nihil est quod non optimo quoque poeti dignum sit. Poeticis et verbis et formis non raro usus est Cratinus; at *Laconum* nomen sane dubitabile est. Moni haec propter Cobelum Observ. in Platon. com. p. 77.' Mein. ed. min. 24. ib. *Μαλθακῶν* fr. (1, 4), 'ἐρπύλλῃ κρόκος ὑακίνθοις ἐλιχρύσου κλάδοις, Porsonus metri causa scribebat ὑακίνθοισιν. sed ἐλίχρυσος, quod secunda syllaba correpta efferi nullo, quantum memini, exemplo constat, ad ἔλας potius quam ad ἔλιξ revocandum videtur, ideoque recte illam syllabam producit, meliusque fortasse ἐλείχρυσος scribitur.' ed. min. p. VI.

p. 73 (1, 6) de supplendo hoc versu cf. quae dicta sunt infra p. 17. apud Poll. VI 106 Bk. edidit καὶ σμίλου, ὅπου

ἦν τῆς σμίλακος ἄνθος. in annot. crit. l. 1 corr. 685 b. l. 4 a f. 681 e. septimum versum iterum attigit Athen. 685 f.

p. 74, 2 scr. p. 128 ib. 11 corr. 581 Caeterum examinavit hoc fragmentum nuper Fritzschius fragm. Eup. vers. p. 9. de fr. II cfr. idem ad Ran. p. 4.

p. 75, 7 corr. XXII. ib. 11 de Herodiani loco v. Lehrsius p. 137 sqq. qui p. 139 'Recte haberet: ἔστιν ἐν τισιν ἐν Μαλθακοῖς Κρατίνου· παρεφύλαξε Σύμμαχος. Et sic potius ab Herodiano scriptum putaverim. Cogitavi etiam, si quis gravius peccatum putet, de ἔχον πίστιν ἐν celt. Ad sensum autem quod attinet, orationis tenor eo ducere videtur, ut de Attica aliqua forma, et quidem de γνέφαλλον, Herodianum loqui putem, non de γνάφαλλον, quod praeterea puto non dubitatum et satis frequens fuit. Ergo dicit: sunt etiam grammatici qui non tantum κνέφαλλον Atticis tribuant, sed etiam γνέφαλλον: quod in Cratini Malthacis Codicum auctoritatem invenit.' idem paullo post allato hoc nostro apud Athenaeum loco p. 140 ita pergit: 'Extremum vocabulum in Athenaei codd. traditum κνέφαλλον. Meinekius γναφάλλων ex nostro Herodiani loco confirmari putat. Ego, ut dixi, aliorsum inclino: et si verum est, quod Meinekius coniicit, haec a Doriensi dicta fuisse, eo minus hunc versum fuisse putaverim, de quo hic Herodianus cogitaverit, sed ex eadem fabula alium.' de ἀντιθέσει l. 12 cf. infra p. 18, Lehrs. l. c. p. 137 sq. de ἐν τισιν ib. p. 138.

p. 76, 20: adversatur V. D. in zeitsch. f. d. alt. 1846 p. 60.

p. 78 (6). quum in minori editione καὶ ὁ αὐτός (i. e. Habron) "Ἰβηρος τραγοπώγων ἐν Μαλθακοῖς εἴρηται Κρατίνου" scribere maluerit auctor, ad Steph. Byz. I 325 idem οὗτος pro αὐτός in Cratini verbis reponendum coniecit; 'nisi forte, inquit, αὐτὸς Ἰβηρος dixit pro ἀντίβηρος, ut ἀντόθαις die leibhaftige Thuis, αὐτοσκαπανεύς et similia.' ἀντοῖβηρος τραγ. Cobet. mnem. 5, 98. ib. (7) l. 2 scr. κάβον.

p. 79 (8) ad Herodiani verba cf. Lehrsius p. 31.

p. 80 (9) idem Lehrsius p. 21 Herodiani sui Κλασσαμενός· καταλέγεται δὲ ἐν μαλακοῖς. hac addita annotatione:

‘mihi καλεῖται offensioni est idque potius mutandum duxi. Caeterum recensum luxuriosorum, in quibus hic Clausamenus fuerit, in ipsis Cratini Malthacis fuisse facile credas.’ Nauckius h. a. l. z. 1847 int. n. 58 p. 475 κεῖται δὲ ἐν Μαλθ. cui accessit Schneidew. g. g. n. 1848 p. 1277. ib. (10) Choerob. Gaisf. 592, 21, ubi ad οἴσθας editor ‘οἴδας Bar.’

p. 82 (5) Vs. 1 ex coniectura in annotatione adscripta ita ed. min. ὥστ’ ἐσθίων τοῖς σιτίοισιν ἦδομαι. ubi ‘nisi praestat ὡς ποῦσθίων’ adiecit editor. Fredericus Dübnerus in Theocriteorum schol. ed. Paris. p. 154, ‘Iovis Cycni, inquit, esse verba satis apparet, initio corrupta; conjicio,

Ὡς στρουθίων τοῖς σιτίοισιν ἦδομαι’

quam his passerum cibariis delector! quod, ut sequentia, alludit ad rem libidinosam.’ cf. quae idem V. D. in revue de philol. II 455 disseruit.

p. 83, 3 corr. Vs. 2. ib. fr. VI in minori editione ita distinctum, ut prior versus νόμοις, alter his βάλλειν μέτωπον (hoc μέτωπον ex Dobraei coniectura) terminaretur: in sequentem versum τῷ δὲ βαλόντι (Dobr. βάλλοντι) receptum: ad priora adscriptum, ‘non expedio.’ Caeterum cf. Fritzsche de Daetal. p. 95. Herwerden p. 5 τοῖς ἐπινεοῦσιν pro τὸ κεινέου.

p. 84 (8) scr. ἐν τῷ κύφῳ (al. κυφῳ) τὸν αὐχέν’ ἔχων (pro ἔχεις). fr. IX apud Pollucem est X 186. l. 6 a f. δ’ ἀλέγω σπαρτίδα om. καὶ Kühnii liber habet. ap. Bekkerum prima huius fragmenti vox σπάρτην scripta.

p. 85 (10) μόλ’ ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ Καραῖε ita scribendum. cf. etiam Vngeri Theb. paradox. 463. De Ζεῦ ξένιε ita existimat I. Zündelius, Bernensis, in litteris olim ad Meinekium datis, ut ipse Pericles exagitari videatur tanquam superiorum patronus (‘beschützer der eindringlinge’) eo tempore, quo amissis filiis legitimis iterum dux Atheniensium creatus ad populum tulisset ‘λυθῆναι τὸν περὶ τῶν νόθων νόμον’, quae sunt Plutarchi Per. 37, praesertim quum idem Plutarchus cap. 29 dixerit, ‘καὶ ὅλως διετέλει κολούων (Cimonis filios), ὡς μηδὲ τοῖς ὀνόμασι γνησίους, ἀλλ’ ὀθνεῖους καὶ ξένους, ὅτι τῶν Κίμωνος υἱῶν τῷ μὲν ἦν Λακεδαιμόνιος ὄνομα,

τῷ δὲ Θεσσαλός, τῷ δὲ Ἡλείος.' item favere huic coniecturae quod Plutarchus in eadem re νέμεσιν vocem usurpavit ita: ἡ παροῦσα, inquit, δυστυχία τῷ Περικλεῖ περὶ τὸν οἶκον ὡς δίκην τινὰ δεδοκότε τῆς ὑπεροψίας καὶ τῆς μεγαλαυχίας ἐκείνης ἐπέκλασε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ δόξαντες αὐτὸν νεμεσητὰ τε παθεῖν ἀνθρωπίνως τε δεῖσθαι συνεχώρησαν ἀπογράψασθαι τὸν νόθον (v. Eur. 2, 461. 462) εἰς τοὺς φράτορας ὄνομα θέμενον τὸ αὐτοῦ. cf. Aelian. V. H. VI 10 'μετῆλθε δὲ ἄρα αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ νόμου νέμεσις.' ib. fr. XI. scholiastae verba ita scribenda sunt ut hodie leguntur: ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὡς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.

p. 86 (14) apud Priscianum XVII p. 91 Kr. scribendum μεθυστέρω | χρόνω ed. min.

p. 88 (4) 'f. παραδεξάμενος scribendum.' ed. min. de altero illo cf. ad Alciphr. p. 141.

p. 89, 6: apud Schneidew. p. 11. ib. (6) Hesychii glossa ita corrigitur ed. min. ἀπελεύση, ἀποφθαρήση.

p. 90 (7) Bergkii γέγραπται vel γέγραψαι annot. l. 5 'angues alebant pharmacopolae. V. Bekk. Anecd. p. 314, 20.' ed. min. ib. (9) scr. παλαστιῆς cf. infra p. 18.

p. 91 (10) est apud Poll. VII 86.

p. 93. ΟΔΥΣΣΗΣ. de huius fabulae argumento cf. Welckeri opusc. I 321 sqq.

p. 94 (3) scr. ἐφεύρης. Caeterum cf. Lob. Phryn. 260. p. 95, 2 scr. χειρὸς ἔχοντα.

p. 95 (4) κάμπιπλάμενοι annot. l. 3 p. 271 Kr. ad ea quae infra p. 18 sq. diximus cf. Lobeckii Ρημ. 309 sq.

p. 96, 8. φρύξας καὶ ἐψήσας καὶ ἐπανθρακώσας καὶ ὀπτήσας cod. A Bk. ib. (6) τῇ νυν Cobet. mnem. IV 123. ib. annot. l. 2 corr. ἀπεσκοτώθης

p. 97 (7) μάρωνα ib. (8) ita scriptum ed. min. ποῦ ποτ' εἶδες, εἶπέ μοι, | τὸν ἄνδρα, Λαέρτα φίλον παῖδ'; B. ἐν Πάρῳ, | σικνὸν μ. κτλ. V. p. 98. cf. infr. p. 19.

p. 98 (9) οὐκ ἴδι' ἄττα τάδ' οὐκέτ' ὄνθ' οἷα τὰπὶ Χαριξένης ed. min. cf. h. vol. p. 19.

p. 99 (10) ὑπὸ ταῖς κλινίαις Bk. , pro οἱ δ' fort. etiam οὔτοι δ' ed. min.

p. 100 (14) l. 4 μονόφθαλμον: ὡς καὶ Κρατῖνος μονόφθαλμον λέγει τὸν Κύκλωπα gramm. ap. Sturz. Et. Gud. 635, 9: indicavit Nauck. ib. fr. XV σίγα νυν πᾶς, ἔχε σίγα Cobet. mnem. IV p. 123, idem vs. 4 δίφ pro θείφ: cf. p. 101 et infra p. 19.

p. 101, 5 a f. cf. vol. III p. 643. p. 102 (1) l. 6 scr. ἐπικοινωνεῖ ib. 14 fornacis de fr. II v. infra p. 19.

p. 104, 1 v. ap. Gaisf. Choerob. 553, 1: ἀλλοτριογνώμοις ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν ms. Bar. (f. 92) ἀλλοτριέον ὥμοισ ἐ. Ven. Cob. ἀλλότριον γνώμοσιν ἐπιπλήγμοσι Cf. ad 2, 223 (147) suppl. ib. fr. IV ὡς ἀσημονῶν ed. min. et Κιμωνεῖοις

p. 105 (5) intell. schol. Ald. Vesp. 1025. cf. Bachm. anecd. I 324.

p. 106 (6). schol. Nub. 985 v. ap. Dübn. Phot. 160, 19. cf. Bergk. Lyr. II 1065 sq:

p. 108 extr. 'alterum βωλῖς forsan delendum' ed. min. p. 109 (5) v. infra p. 20. p. 110 (6) corr. Stobaeus Flor. ib. fr. VII annot. l. 8 βαρυνόμενοι 'fortasse ξυντυχίαισι' ed. min.

p. 112, 1 εἰσιτῶντο ib. fr. II ne nunc quidem versus comici poetae agnoscit Bernhardy Suid. II, 2 p 1790. I. Bekkerus ap. Suid. pro ἀμύναιντο, ἀμύναιεν correxit ἀμύναιν, τὸ ἀμύναιεν item λοιγὸν ἀμύναιν. Cobetus allato Aeschini in Ctesiphontea testimonio § 154, ubi post alia haec leguntur, ὅτι τοῖσδε τοὺς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελείτησαν ἐν τῷ πολέμῳ ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἡβῆς ὁ δῆμος ἔτρεφε (Cob. ἔθρεψε), νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ ἀφήσιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἐαντῶν καὶ καλεῖ εἰς προεδρίαν, his igitur usus Cobetus hanc Cratino medicinam attulit,

*(ὁ Δῆμος)

αὐτὸς ἐπαίδευσέν σ' ἀνέθρεψέ τε δημοσίοισι
χρήμασιν εἰς ἡβην, ἵνα οἷ ποτε λοιγὸν ἀμύναις.

V. mnem. IV 309 sq.

p. 113 (4) ann. l. 4 Pollux IX 103 ἡ δὲ τρόπα καλου-
μένη παιδιὰ-, οὓς ἀφιέντες στοχάζονται

p. 114 (6) 3 Κρατῖνος Πυλαία "γλῶσσαν εὐέρων βο-
ῖν": in his πυλαιαν (Πυλαιαν) cod. Paris. A Suid. Πυλ. om. Ald.
πυλαιαρχωγλώσσαν V. 'in quo κατάρξω γλῶσσαν similemve
signationem sacrificii mihi videor agnoscere' Bernh. tum
έραν βροτῶν Suid.

p. 115 (12) cf. Paroemiogr. vol. II 170. 437. de senten-
v. Bernh. ad Suid. I 2 p. 739.

p. 116 (1) annot. l. 2 αὐτοῦ εἶναι ib. 5 ποιῆσαι (ita Θ)
ἢ τῆς ἔχθρας 7 οὐδὲν δὲ χεῖρον

p. 119 (6) in minori editione Cratino haec data:

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῶ,
ὔδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.

priori versu adversatur Cobetus mnem. 5, 98: altero idem τέκοις.

ib. (7) cf. Tzetzae epist. p. 69 Pressel: καὶν οὐ καναχῶσι
ηγαί παρ' ἡμῶν τῶν ἐπῶν τῶν ρευμάτων, οὐδὲ δωδεκά-
μυνον ἔχωμεν στόμα Ἰλισσὸν ρέον ἐκ φάρυγγος καθά-
ησι ὁ Κρατῖνος: indicavit Nauck. Chil. VIII 264 καναχῶσι
ο κατασχῶσι A. Vs. 3 σοι om. V. Θ. schol. τί ἂν εἴ-
οιμ' ἔτι; cum Dindorfio ed. min.

p. 123 (9) Cobet. mn. 5, 99 ἡπιότητος ib. XI cf. infra
21, pro πολῖται Bergkiius scribendum proposuit ποιηταί

p. 125 (13) de Dindorfii (v. ap. Dübner. p. 430) coniectura
infra p. 21. ap. Suidam v. Κλεισθένους ἀκρ. codd. γρά-
ων αὐτὸν vel αὐτῶ vel αὐτ'

p. 126 (14) Rav. et Ven.
άφρον. p. 127 (17) receptum in min. ed. ἐντὸς οὐ πολ-
ῶ χρόνου

p. 129 (18) tolle interrogationis notam: v. infra p. 21. de
μα cf. quae Ahrens disputavit de Crasi p. 7. 8. ad ἀραχνίων
εστὴν-τὴν γαστέρα haec apposuit Nauckius: Theod. Hyrtac.
Notices et Extr. V p. 730, ἐμοὶ δὲ τὰ ἄγγη κενὰ καὶ
ραχνίων μεστά. Greg. Naz. in Gallandii Bibl. Patr. VI p.
24 C, μὴ δῶς ἀράχναις τῶν δικαίων τοὺς πόρους.

p. 130 (20) ἀπὸ ποτέρου-; in ed. min. receptum. p. 131
23) 2 δήμων Θεορίκιος

p. 132, 4 scr. CXXXVIII et cf. ad eum locum suppl. prae-

terea v. ad anon. 4, 622 (66). Seriphiorum fr. I alter versus alteri personae datus.

p. 133 (2, 1) min. ed. p. VII 'Holstenius valde probabiliter pro Σάκας scripsit Σάβας, ut Σαβαῖοι intellegantur, quemadmodum apud Dionysium Descr. Orbis' 959. ib. annot.

l. 6 μὴ δεῖ ταύτας τὰς παραθέσεις ὅ ἐστι καὶ χωρίον ἐν Αἰγύπτῳ Δουλόπολις κτλ. ad rem cf. Lehrs. ep. qu. p.

85. ib. (2, 3) Διονυσιουκουρωτωνῶν ed. min. p. 135

(3) scriptum ed. min. ut in annotatione scribendum coniecit editor. ib. 1 a f. l. Itaque ante

p. 136 (4) οὕτω σταθερὸς τοῖς λ. Suidas, ubi (annot. l. 2) ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ ad fr. V cf. Schoemann. ad Aesch. Prom. p. 326. G. Hermann. Aesch. II 124.

p. 137 (7) H. Sauppius ad Isaei fr. 19 allata Harpocratio- nis glossa 45, 10 (βόθυνος τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ) Antiatticistae verba ita scripsit: Κρατῖνος Σεριφίοις· "ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ | ἐς βόθυνον." Ἐς βόθυνον ἰέναι. ἔστι δὲ—

p. 140 (12) est ap. Pollucem X 156. ad fr. XIII cf. de λ̄ et ρ̄ litterarum vicissitudine ad Steph. Byz. I 76 annotata.

p. 142 (4) κρᾶ M. D. Κρατῖνος Nan. qui σπάθιζε. p. 143 (7) scr. ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυροκόπος

p. 145. in argumento Acharnensium archontis nomen rectius ἐπὶ Εὐθύνου scribitur: v. inscriptionem atticam editam Hall. allg. l. z. 1838 n. 196 (ibique Rossii annotationem p. 358), item apud Boeckhium, 'über zwei attische rechnungs-urkunden', annal. acad. Berol. 1846 m. Iul. ib. verba οὐ

σώζονται Elmsleius post Νουμηνίαις transposuit. ib. 4 a

f. Ἀγανόν 3 a f. scr. (v. 886) Caeterum cf. VV. DD.

ad vs. 1289 Engeri. 1 a f. corr. 'et vs. 3'

p. 147, 11 l. ἢ κρίνον ἢ ῥόδον παρ' οὓς ἐθ. III 1 μιγόντε: cf. Cobeli V. L. 70. 360.

p. 148 (4) receptum in min. ed. Καταπυγοσίγη de schol. Plat. Menex. 235^e cf. 2, 535 (11), infra p. 39, item supra p. XIX.

p. 149, 16 Clementis numerus est 619 Pott. Τν

ραννοδαίμονα v. in anon. com. fr. ad 4, 648 suppl. (ed. min. p. 1220).

p. 150 (6) ὄνοι δ' ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας ed. min.

p. 152 (8) v. infra p. 22. cf. Hermanni epit. doctr. metr. p. 147.

p. 154 (10) calami errore scriptum et hic et in min. ed. Ἀρμοδίου μέλος: reponere

Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῆ.

in verbis scholiastae Vesp. Dobraeus Adv. II 203 'Malim, inquit, καὶ τὸν Ἀδμητον ἀναγέγραφεν, παραθεῖς τὰ (vel τὸ) Κρατ. Quod praecedit Ἀρμόδιος, vitiosum puto: forsitan Ἡρόδικος. Vide Athenaeum. — Ni me omnia fallunt, legendum Ἀρτεμίδωρος ἐν —' Receptum hodie Ἡρόδικος a Dind. Düb. Hirschig. cf. Düb. annot.

p. 156 (12) cf. infra p. 22. p. 157 (13) 3 scr. Μενέ-

λεω p. 158, 1. 3 scr. λεπαστή λεπαστήν ib. 4 scr. IV 131 c

p. 159 (18) βιβλιαγράφον recepit Bekkerus. ib. (19) 9 Pholius Lex. 261 8 ib. 12 Sapphonis: Bergk. II 688. p. 160, 6 τὸ μετὰ Δέσβιον ὠδὸν Eust.

p. 161, 3 v. anon. 4, 667 (281). ib. fr. XXII *(ἐν) ἐτοῖν: 'nisi ἐτέοιν scribendum.' ed. min.

p. 163 (2) est ap. Athen. 638 f. ad dimetros revocanda esse poetae verba in utraque editione significatum, quomodo describenda sint hac ipsa pagina notatum: ignoravit haec Cobetus mnemos. IV 127.

p. 164 (4) ita de coniectura scriptum ed. min. ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσσωι τὴν ἴσην ἔχων | μετ' ἐμοῦ διῆγε μοῖραν, ἔλκων τῆς τρυγός. aliter Bergk. comm. cr. I (1844) p. 25 sqq. ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσσωι τὴν οἴφιν ἔχων | μετ' ἐμοῦ διῆγες ἰνάριόν θ' ἔλκων τρυγός. Vs. 1 ante Lobeckium erat τὴν οἴ συνέχων. om. versum cod. A Bk.

p. 165 (6) distingue fr. VI^a et l. 4 a f. VI^b, ubi Cratinus commemorasse videtur τὸ κήτιον. priorem Hesychii explanationem ad κήτειον pertinere apparet: v. annotationem.

p. 166 (7) est ap. Photium 369, 4 sqq. ib. l. 7 scr. schol. Ald. Ar. Vesp. 1025. Bachmann. anecd. I 325. ib.

VIII scriptum cum Dobr. ταῦτι' αὐτὰ πράττω (Dobr. πράσσω) κτλ. ed. min.

p. 167 (11) Cobetus V. L. 208 de usu vocis ἔμβραχυν disserens Cratini verba ita scripsit: ἔδει παρασχεῖν ὃ τι (τι') τις εὕξαιτ' ἔμβραχυν.

p. 168 (12) l. 1 Μυσικαρφί dat ed. min. item 6 Ἀρχιμαχον l. 12 μυσικαρφεῖ l. 4 scr. σκώπτοντος fr. XIII ὁ Πεισίου οὐδὲ περὶ τῆς κτλ.

p. 169 (15) ex Harpocrate 134, 11 sua derivavit Photius. ib. fr. XVI, 4 Photii numerus est 493, 3. p. 170 fr. XIX scr. σκύμνος de fr. XX v. infra p. 22. p. 171, 5 corr. p. 145 p. 172, 2 a f. μεσόκοπον

p. 173 fr. III scriptum in min. ed. ut h. l. coniecit editor.

p. 174 fr. V cf. infra p. 22, 23, unde cum Hanonio in editione min. scriptum ἀφυννίζεσθαι καὶ δὴ χρῆ πάντα θεατῆν κτέ.

p. 175 fr. VI. de Athenaei loco v. Bergkium Lyr. ed. II 561, qui, quae Cratini fragmentum sequuntur, 'non Cratini, inquit, sed alius comici videntur, Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοῖς ἄνδρας ἐστιασόμενος ἦκον.' cf. ad anon. 4, 696 (367) suppl. ad corrigenda Cratini verba adhibe ipsius editoris annotationem l. 14. 16. nuperrime Cobetus in mem. 5, 99 ita haec scripsit,

καὶ πῶς ἂν Ἰσχομάχου σὺ γεγοναῖς Μυκονίου φιλόδωρος εἴης;

p. 176, 5 cod. A habet ὁ δ' Ἰσχομάχος ὁδὶ τρέφων σε ευγχανεῖ: v. ad 3, 276 (1) suppl. fr. VII ap. Athen. I p. 23c Βολβός 'sive Βόλβος' vol. II p. 742 (9). p. 177 fr. IX l. 7 corr. 1398 22. fr. X λαχάνοισιν ed. min.

p. 179 (14) de hoc versu cf. quae infra annotata sunt p. 21, 23: ipsa verba Cobetus V. L. 249. in mem. 5, 99 ita mutavit,

τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη ἔν τένθου τινὸς ἀνδρός. annot. l. 2 corr. κόλλα βδέλλα p. 179 (16, 3) ed. min. ἐπονομάζουσ' αἰεῖ: v. 2, 181. annot. l. 1 scr. Athenaeus XI l. 3 corr. 344 28

p. 180, 18 v. ad Platonis fr. 2, 631 (2) infra p. 44.

p. 181, 2: v. Engerum n. rb. mus. II 238 sq. fr. XVII
 est ap. Athen. 566 e. fr. XVIII cf. quae infra dicta sunt
 p. 23. adde hanc minoris editionis annotationem p. VII: 'in
 Athenaei verbis, ὧν (obeliscorum a Doricha dedicatorum)
 μέμνηται Κρατῖνος διὰ τούτων, fortasse nihil excidit, sed
 pro τούτων scribendum Πλούτων, ut XIII 594 d: Φιλήμονος
 γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστήν ταύτην ὀνομάσαντος
 διὰ τοῦ δράματος.' cf. Athenaei de Sapphone (Bergk. II 697)
 verba: Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφῶ ἐρωμένην γενομένην
 Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κατ' ἐμπορίαν εἰς τὴν Ναύ-
 κρατιν ἀπαίροντος, διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει ὡς πολλὰ
 τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην.

p. 182 (21) cod. λάβει τὴν ὄμαιμος λέξιν: Nauok. Ar.
 Byz. 131 ἔλαβε fr. XXII ed. min. χαῖρ' ὦ χρυσόκερος
 cum Hephaestione cf. Voss. Etymologici numerus est 183 45.

p. 183, 3 adde Lobeck. Aglaoph. 659 sq. not. fr. XXIII
 cum Elmsleio τὸ χρωτίδιον ἦν ed. min.

p. 184 (24) Fritzs. Ran. p. 243 τοῦτον μὲν οὖν καλῶς
 διεπῆνισας λόγον. ib. fr. XXVII ita scribit Cobetus mnem.

V p. 99:

δασὺν ἔχων τὸν προκτὸν ἄτε κυρήβι' ἐσθίων ἀεί.

b. l. 1 a f. scr. κυρήβια p. 185, 1 a f. vertens No-
 mine p. 186 (30) l. 9 cf. schol. Ar. Eq. 1236: εἴστρα ἡ
 ὠρίμη κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαντις παρὰ κωμικοῖς
 καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦθαι.

p. 187. fr. XXXII b est apud Eustath. 1571 46. de Alcaei
 oco v. min. ed. p. XV sive vol. 2 p. 22. fr. XXXIII a Fritz-
 schius ad Ran. p. 325 Σανναῶν. XXXIII b συνοβαύβαλος ed.
 zin. ib. annot. l. 3 fragm. anon. ἡ δὲ προῦκαλεῖτό με |
 αυβᾶν μετ' αὐτῆς v. min. ed. p. 1259 et infra in suppl.

p. 188 (34) l. 1 ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος scriben-
 tum proposuit Bergkianus Lyr. II 570. fr. XXXV v. ap. Bk.
 necd. 337 16. de re cf. Lobeckium act. soc. gr. II 301. p. 189
 .XL v. ap. Bk. 372 10. p. 190 (41) scr. ψεύστης ib.

46) ἀτιμάζεσθαι

p. 191 (49) de hoc fragmento cf. Fritzschi Eupol. vers.

p. 22. ad p. 192 (51, 3) v. infra p. 23. ib. 5 a f.
ξύλλογε

p. 196 (56) *Bρέα*: huius coloniae deducendae d
menta publica Athenis reperta nuper edidit et commen
est Augustus Boeckhius in 'monatsb. d. k. pr. akade
1853 m. febr. p. 147 sqq.: 'athenische volksbeschlüsse
die aussendung einer colonie nach Brea.' adde H. Sa
disputationem, quam dedit in relationib. menstr. soc.
lips. a. 1853 m. febr. p. 33—48.

p. 197 (59) scr. apud Athen. IX p. 393 a p. 19
scr. p. 331 53. ib. fr. LXI scribendum cum Salmasio *Κ*
σάτης τράγος: cf. infra p. 23. ed. min. fr. 335: 'de c
Ciliciis v. intpp. Hesychii II p. 258 26.' fr. LXII l. 1
τυρόκνησιν

p. 199, 4 v. infra p. 23. ib. de fr. LXV cf. Fritz
ad Ran. p. 168.

p. 200 (68) de altera Photii glossa v. *Κυσολάκω*
anon. 4, 642 (151).

p. 202 (77) Cobelo mnem. V p. 100 mulier *μηνυτίς*
μηνυτής dicta videtur. ib. fr. LXXVIII *μισηται* relictu
min. ed. p. 203, 17 Archilochi versus: v. Iacobs annot
Anthol. Gr. I p. 169. cf. Schneidew. delect. p. 180. Leut
Apostol. p. 602. Bergk Lyr. II 1047 (17).

p. 204, 6 de Aristarcho assentitur Fritzschius Ran. p. 1
ad Chironum fabulam Cratini memoriam referri posse
iectura est Welckeri 'die composition der polygnotischen
mälde in der lesche zu Delphi' 1848 p. 52.

p. 206 (82) apud Suidam *πρόσις*: cf. Lob. ad Ba
II 189.

p. 207, 2 scr. apud Eustathium p. 1291 45 ib. 4
anon. 4, 627 (92). fr. XC *τετανός*

p. 208, 1 apud Stephanum Byz. Cratini nomen ante
ἐν Νεμέσει transponit Bernhardt ad Suid. v. *Ψύρα*. id
Eustathii verba ita concinnavit: *παρά τε Ψύρα.* καὶ παρ
μία, τὸ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες, ἤγουν ὡς οἶον ἐν
δενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λω
τητα. Caeterum cf. Schneidewini ex. cr. Brunsv. 1836 p. 1

argk. Lyr. II p. 643 (37). ib. fr. XCV, 2 cf. infra ad
er. 2, 355 (65) suppl.

p. 209 (98) Pollucis verba II 78 ita scribuntur ed. min.
δὲ ἀπεμύττετο ἔκλυζε τὰς ῥίνας ἔφη Κρατῖνος. cod.
ng. ὕλιζε, secutus est Bekkerus. alius apud Cramerum liber
necd. Ox. II p. IV ἔλυζε i. e. ἔκλυζε, 'ut recte Cramerus.'
iter infra p. 23 (a. 1844). ib. fr. CI scr. μετὰ τοὺς μη-

ὺς fr. CII hoc fuisse ex Hesychio coniecit editor (v. in-
a p. 23) ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη. ita ed.
in. apud Bk. Pollucis verba haec sunt III 14: φιλόπαις,
τεκνος, ἄπαις, φιλότεκνος, μισόπαις, φιλοτεκνία, μισο-
κνία, μισότεκνος, καὶ παρὰ Κρατίνῳ εὐπαις.

p. 210 (103) ἐθελέχθρως (ἐθέλεχθρον δὲ Κρατῖνος
ἄγει) Bk. fr. CVII οὐδ' non mutavit Porsonus, quem et
k. sequitur: οὐθ' cod. C.

p. 212 (116) 'legendum ut Bekkerus e codd. edidit τῇ
ἀστιγι κνάψειν εὐ μάλα, | πρὶν συμπατῆσαι.' ed. min.
VII.

p. 213 (118) εὐπινῆς receptum. ib. CXIX scr. σίχον
ἐ δένδρων λέγει Ξενοφῶν, καὶ ἐπεργασίας τὸ

p. 214 (127) l. 6 scr. τετμημένου

p. 215 (129) in Cratini versu ὑποτεμῶ τὰς μηχανάς
emendat Cobetus mnem. 5, 100. ad fr. CXXXV cf. infra
p. 24. ad Hesiodi Opp. 118 respicere haec coniectura est
Marckscheffelii p. 181. Vs. 2 νάπαισιν om. δ' Herman-

ms. Vs. 3 pro ἄφθονον ed. pr. ἄφθορον.

p. 216 (137a) 'pro ὀρκώτης δ' ἐγὼ scribendum videtur
πρωτῆς λέγω' Mein. ed. min. p. VII. ib. l. 2 corr. λέγε
ἰ διὰ τοῦ ἰ

p. 217 (138) 'recipiendum erat καθέλκεν. prior fragmenti
ars corrupta est. in Prisciani loco scribendum videtur Cratinus
ἔστις ἐν Πυτίνῃ' ed. min. p. VII. χαμόθεν Cobeto V. L.
vitiata forma est passim invecata a scribis pro χαμᾶθεν.
Mem nuper mnem. 5, 101 Cratini locum ita scribendum pro-
ponit... ὅς τὰς πίτυς ἔκαμπτειν | ἐστὼς χαμᾶθεν * (ῥα-
κως) ἄκρας κόμης καθέλκων, 'quod, inquit, credo, facere

dicebatur Sinnis ipse ὁ πιτυοκάμπτης' afferens Ovid. VII 440. cf. Mein.

p. 218 (139b) annot. l. 8 ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ.

p. 221 fr. CXLII ita redintegrandum videtur Bergkio II p. 1083:

καὶ Πολυμνήστει' αἰεῖδει μουσικὴν τ' Οἰωνίχου
μανθάνει

Cf. ipsum schol. Esq. 1287: Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰών ὅμοιοι ἀρρητοποιοί. Κρατῖνος "καὶ Πολ. κτλ." ut vulgus versus habetur. Afferit Bergkius Hesychii glossam hanc, (νιχον. μουσεῖον. τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι. v. Comment. p. 231.

p. 222 fr. CXLIII, 2 in editione minori (cf. infra p. 24) Suida ita scribitur, Κοννᾶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλοστέφανος Nauckius philol. 6, 413 πολυστέφανος retinet. ib. ad fr. CXLIV cf. infra p. 24. l. 3 πυροπίπην hodie cum Tauris scribitur. l. 5 Eustathii pagina est 380 12.

p. 223 (146) scr. Βασιλείαν et ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν ἑπὶ τὴν ἢ Βασιλεία. fr. CXLVII Κρατῖνος δὲ ἐπιλήσμονι ita Dindf. schol. Nub. 790. cf. infra p. 24. ἐπιλήσμονι Ald. ἐπιλησμοσύνη Suidas, ubi Gaisf. ἐπιλήσμοσι pro Cratini fragm. 2, 103 (3). ad fr. CXLVIII cf. Cobet. m. 5, 100.

p. 224 (150) pro δαῖρε Lobbeckius ad Buttm. II 148 τικώτερον scribit δαῖρε. fr. CLI Κράτης legendum proposuit Dobraeus Adv. II 198. fr. CLII ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινώντος ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος, οὐ βοιωτόν ἐστιν ἄγει καὶ σκώπτοντος ταῦτα Rav. ἄγε ταῦ (ταῦτα G.) σκώπτοντος V. ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Ald. 'vel a vel post ταῦτα plura exciderunt' Dübner.

p. 225 (153) v. infra p. 24. fr. CLIV πιεῖν cod. Cobetum. fr. CLV de optativo cf. Krügeri gramm. gr. p. 247. in alterum versum recepta hodie Schneideri (supra lex. gr. 59) correctio γνωμοδιώκτης: v. infra p. 24.

p. 226 (156) annot. l. 3 scr. προτακτικόν fr. CLI ita exhibet minor editio:

ὁ δὲ μετ' Εὐδήμου τρέχων

κώμυθα τὴν λοιπὴν ἔχει τῶν πρώων.

Εὐδήμου Geelius εὐδέσμον. Vs. 2 'ἔχων τῶν πρώων
Vat. 4. 5. Nihil nisi λοιπὴν πρώων 3. Quo τῶν πα-
' significari recte monuit Adert.' Düb. schol. Theocr.
' in minori edit. πρῶων ex Genevensis codicis altera
itate, non e Parisino, afferri debuit. fr. CLVIII al-
editio, .. νεοτρόφοιο γέννας | χόριά τ' ἐμβρύων τε
7.

. 227 (160) l. 3 δραπετεύοντα τὸν ἐνύπνιον BL. pro δεῖ
io legendum videtur δηλοῖ Κρατῖνος κτέ. ad. fr.

cf. infra p. 24, ubi ex Crameri libro scribe δωδεκα...

. 228 (162) cf. Lehrs. prosodia Iliaca Σ 521, qui l. 1
τε τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι ἐκτεινόμενον συστέλλο-
ῶνομα Ἄρην "πισσοκωνίας Ἄρην" Κρατῖνος scribit,
o accusativo Ἄρην. idem de Etymol. p. 140 29 loco
bidem. ad alterum Hesychii locum s. v. κωνῆσαι cf.
Strab. p. 49. fr. CLXIII est apud Stephanum Byz.

Meim. ubi in fine articuli haec hodie leguntur: ὁ πο-
Ἄδραμνιτηνός, ὡς Ἀρτακηνός Δατηνός Δαυηνός Σε-
νός. λέγεται δὲ καὶ Ἀδραμύτιον διὰ τοῦ ἰ, ὡς
νός. ad quae haec annotavit editor: "Ἀδραμύτιον AR,
μνιτῖνος V. id qui coniecerat Salmasius, pro Κρατῖνος
l Κραστῖνος. at haec gentilium forma ab Asiaticarum
m usu aliena. revocavi igitur Ἀδραμύτιον et Κρατῖ-
neque offensioni esse posse, quod scriptor redeat ad
n iam in superioribus memoratam, plurimis exemplis
um est." itaque tolle quae infra p. 24 dicta sunt ad
l et minori editioni hanc redde ex Stephano Cratini
m p. 76 ita CLXIII^a (2, 228). ib. haec collocanda

ex Hesychio Δεξώ: ὁ Κρατῖνος ὀνοματοποίησεν ἀπὸ
έχσθαι δῶρα. Cf. supra 2, 58 et suppl.

. 229 (corrigere minoris editionis vitium 239) fr. CLXV
τον: Etymol. Gaisf. ad 71, 10 ex V^b haec affert: ἐγὼ
ρον ἐν τῷ ἰβ' τῶν Λουπέρκου ὁ ἄλς ἐπὶ τῆς θαλάσ-
ρσενικῶς οἶον "μέλας ἄλς" καὶ "ἄλὸς θεινομένοιο."
ν τῷ α' ἐπὶ τοῦ ἑδωδίμου ἄλας ὡς Αἴας ἄρσενικῶς

εἴρηται, καὶ Κράτης “ἀναλτος χύτρα.” indicaverunt Schneider. z. f. alt. 1848 p. 791. Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1789. ad Cratinum rectius fortasse refert Nauckius. caeterum cf. Timocl. 3, 600 (2, 7) et Bernh. ad Suid. v. ἀναλί p. 230 (171) v. infra p. 24. 25.

p. 232 prius fr. attigit Fritzschius Eupol. metr. p. 9.

altero ἔπειτ' ἀνέθηκεν (pro ἔθηκεν) ἓνα μολύβδου scripsit Cobetus mnem. 5 p. 102. Cratinearum reliquiarum numerum auxilium Nauckius a. l. z. 1847 intell. p. 475 addita observatione

CLXXIX

454

Porphirii hom. quaest. c. VIII: ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδίῳ, πολλὰ γὰρ οὗτοι τῶν ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες, οἷον τὴν τε λίθον. καὶ τὴν κίονα. καὶ ἔτι μαραθῶνα. κρατῖνος “εὐπιπποτάτη μαραθῶν.” νίκη δρος “ἐνκτιμένην μαραθῶνα.”

ib. fort. haec ex min. ed. p. VII collocanda sunt:

CLXXX

455

Poll. VII 161 κεράμιον οἰνηρόν Ἡρόδοτος καὶ Κρατῖνι nisi ad Pytinae fr. VIII p. 122 respexit, cf. X 67.

p. 233 (1) receptum in min. ed. Bergkii supplementi

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν (πᾶσι) παιδικῶν ἄλις: de formula ὁ περ v. infra p. 25. p. 234 (6) scr. Photius p. 633, 21.

pagina extr. de *Dionysio* Magnetis fabula cf. Fritzschi paropside disputationem p. 10 sq.

p. 235 (1) ἐμορμολύττετο scribendum, v. infra p. 25:

ed. min. ubi haec addita sunt: ‘nisi ad tetrametros revocem malis οὐκ ἀσκήψ μεντᾶρ’ ἐμορμολύττετ’ αὐτόν, εἴ γε | τὸ ἔστ’ ἀληθῆ.’ ad fr. II et III cf. infr. p. 25. fr. III ἀνε-

scribit Schneidew. phil. 3, 118, cf. ad Pher. 2, 357 (80).

ipsis poetae verbis haec addit ed. min. p. 79: ‘pro βλέπω Bernhardius τρέπων. Possis lenius οἷσ’ αὐτοὺς βλέπων. forsitan imperiose iubentis verba sunt *sursum cervicem*, tolle. simili ellipsi dicitur μὴ τριβὰς ἔτι.’

p. 236 (4) annot. Ἀλτῆρσι ib. χρῆσαι etiam Bk. s. vat. fr. V scr. μοι

p. 237 (1). Cobetus mnem. 4, 114 priores duos ver-

mi eidemque personae tribuit: 'quid causae, inquit, erat cur nec ita dissecarentur? nulla, opinor. utrumque hoc admirandum rogat idem: si alter versus alterius personae fuisset ἢ ἄλλα dixisset sed ἄρα δῆτα, ἄρ' οὖν, aut simile quid.'
 innot. l. 7 corr. debetur Vs. 4 malim ἀντῶ Mein. ed. min. Vs. 10 οὐκουν tenet Cobetus mnem. 4, 109.

p. 238 (2, 1) τᾶμπαλιν cum Cas. ed. min. Vs. 4 ἴσατε καὶ ρυήσεται Herwerd. p. 15. Vs. 5 Dindorfium secutus in min. edit. ἐρεῖ δὲ θῦδωρ "ἀνέχετε." Mein. Vs. 7 scriptum αὐτόματος,

p. 239 (3) cf. infra p. 25. Vs. 4 scr. οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' p. 240, 10 scr. 'pro ὅ τι' ib. ad IV l. 4 scr. Anecd. Ox. p. 241, 6 Philocleo ib. fr. III μανθάνεις, ib. ὅπτῳ ὀβολοί servat Bk. cf. L. Ahrent. de Crasi p. 13. Χρυσέ pro χρυσοῦ Herwerden p. 6.

p. 242 l. 4 γοῦν (δ' οὖν) ed. min. de "Ορνιθες fabula v. Fritsch. parops. p. 11.

p. 243, 4 παί|ζει δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι Bk. de Mantica γογγύλη cf. infr. 25.

p. 245, 5 corr. frustum ib. 7 'Vs. 3 πόδην ἐμοί τε B. (h. e. ποδήνεμοί τε) forsā rectius.'

p. 246 ad Samiorum fragmenta haec addenda sunt:

IV

Lex. Seguer. Bachm. I 419 6: χληδός: ὃν οἱ πολλοὶ χλᾶς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα (orat. 55 § 22). Κρήτης ταμίας (Bernhardy ad Suid. v. χλίδος volebat Κράτης Τόλμαις, quidni Σαμίοις?)

ἤξει δὲ ταχέως ἀργυρίου *χληδον (cod. χληδῶν) λαβῶν· εἶον, πληθος καὶ σωρόν. indicavit Gaisfordus: cf. Bernhardy II 2 1642. de χληδος Lobeck. path. elem. I 167.

V

Grammaticus Darembergji (notices et extraits des manuscrits médicaux 1853) p. 215 de κοχώναις disserens, allatis ex Triphalete Adulatoribus Baptis comicorum exemplis, hoc posuit: καὶ Κράτης ἐν Σαλαμινίοις (Σαμίοις? Dar.) φησὶν·

Ἐπαιξαν γυναῖκες ἅτ' ὀρχηστρίδες καλαί,
 ἐπὶ [τῶν] κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.

in editione pr. pro ἄτ' (cf. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 424) αἱ τε (cf. Daremb. p. 217 notices): Dübnerus (v. g. g. a. p. 426. Daremb. p. 217):

ἔπαιξαν οὖν γυναῖκα καλαί τ' ὀρχηστρίδες
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν τὰς τρίχας καθειμέναι.

vel ἔπαιξαν ἄρα. Schneidewinus p. 426 pro καλαί τε ludi alicuius memoriam requirebat. Goelllingius ind. schol. univ. Ien. hib. 1853 p. 5: γυναῖκες ἔπαιξαν, αἱ καλαί τ' ὀρχηστρίδες - Putabam ὀρχηστρίδες γυναῖκα τ' ἔπαιξαν καὶ καλαί κτλ. ad alterius versus sententiam cf. haec Cassii Dionis LXII 2: τὴν τε κόμην πλείστην τε καὶ ξανθοτάτην οἶσαν μέχρι τῶν γλουτῶν καθεῖτο. ib. ΤΟΛΜΑΙ. cf. ad Σαμίων fr. IV. fr. I v. infra p. 25. annot. 1 corr. 247 e l. 3 σῖτος.

p. 247 (1) hoc Cratetis incertae fabulae fragmentum in editione min. Antiphani datum p. 571 (68^a). Bergkius Crateli cynico vindicavit Lyr. II 527 (19). item quod p. 248 (2) est fragm. v. apud Bergkium ib. (18). Vs. 1 τέκτων μὲν σοφός scribendum v. infra p. 25. οὐ γὰρ χρόνος - τέκτων μὲν σοφός Froben. 'lemma in S (h. e. Vind.) ut in Trinc. (?) ubi me pro οὐ.' Gaisf.

p. 248 (3) omissum hoc in min. editione Cratetis fragm. propter Cratinum 2, 183 (23). fr. IV ὠρικωτάτη ed. min. ubi haec annotata sunt: 'forsan πάντ' γὰρ ἔστιν ὠρική, τὰ τε (vel τὰ δὲ) τιτθί' ὡσπερ κτλ.'

p. 249 (5) ποιβαλῶ τοι ed. - min. corruptam vocem ita exhibet Bk. κανατλής annot. l. 4 λῆς ap. Bk. Ahrent. dor. dial. 348. ib. fr. IX 'sed μεμνοῖτο - nescio quid esse dicam nisi vestigium priscae scripturae pro μεμνώτο forte temere relictum.' Lob. Rhem. p. 127. ib. 2 a f. scr. ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι

p. 251 extr. Cratetis fragmentorum supplementum v. infra ad Eup. 2, 439 (8) suppl.

p. 254 (1, 1) οὔτε Σηκίς ed. min. cf. infra p. 26. p. 255 8 τὰν τῆ οἰκία. ib. 19 Moerin p. 18 ad fr. II cf. infra p. 26 et Fritzs. ind. schol. hib. 1855 p. 6. l. 4 a f. ἐν ἀπορήσει τροφῆς

p. 257, 2 scr. Nub. 1197 et ad Philyll. 2, 859 sq. fr.

IV 2: *μπα δὲ Μέλητα τίς;* cum Porsono ed. min. annot. l. 2 *Χαῖρις καθαρός. μνημονεύει* R. V. ib. l. 6 pro *Toupio* scr. Musgravius ap. Pors. ad *Toup.* p. 481. ib. l. 7 *Μέλητος* A fr. V 1 'Bergkio comm. crit. I p. 27 aegyptiacum nomen excidisse videtur, quod significabat *ἐς οἴκους*, id alterum reprehendere et dicere, quin *οἴκους* potius dicas, ne videaris Lycurgi popularis esse.' ed. min. Cobetus V. L. 1854 p. 244, ubi de discrimine vocabulorum *πολίτης* et *πατριώτης* disserit, hos versus ita scriptos proponit: *οἴμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον [ἰόντα] | *** ἵνα μὴ ξυνέχη τοῖσι Λυκούργου πατριώταις.* Dindorfius *ἄγοντα* v. c. supplebat. pro *αὐτὸν* cod. V *αὐτὸ* Vs. 2 B. *οἴμοι τί λέγεις; ἵνα δὴ συζῆ τ. Α. π.*; Herwerden p. 8.

p. 259 (9) annot. l. 5 *σὺν τῷ Φερεκράτης Ἀγρίοις.* fr. X *βύρσης γλευκαγωγῶ* ex codicibus edidit Bk.

p. 261 *Ἀγρίων* fragmentis haec addenda: unum v. p. 26:
XIII (5, 26)

γέρροις ἀποσταυροῦνται.

deinde hoc ex Etymol. Gaisf. 753:

XIV (2, 344)

Etymologico M. vulgo p. 753 v. *τερθρεία* ita legitur: *παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης τερθρεία πνοή* (v. Pher. inc. fab. 12). quae a Gaisfordo hanc acceperunt formam: *παρὰ τὸ τερθρεύειν· καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης Ἀγρίοις, τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ, ἢ ὀπισθία:* pro his *παρὰ τὸ... Φερεκράτης* cod. D habet hoc *π̄ κεν' ἑώραζ.* pro vulgatis *τερθρεία, πνοή* cod. V ita: *ἀγροῖς τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία.* aliter cod. M: *ἀγροῖς τερθρεῖ μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία σοφοκλῆς κῆ' κενὸν ἑώραζ.* Sophoclis *Cedalionem* in his agnovit Gaisf. cui accessit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1786. postremo Nauckii annotationem addo, ex progr. schol. Ioach. 1855 p. 20 petitam, ita scribentis: *τερθρεία - ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία, παρὰ τὸ τερθρεύειν καὶ τερθρευόμενος κενὸν ἑώραζ φερεκράτης ἀγροῖς τερθρεία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία σοφοκλῆς κῆ.* iam ἀγροῖς manifestum est cum Gaisfordo in *Ἀγρίοις* mutandum esse, deinde (quod Din-

-dorsius agnovit) Sophoclis verba esse *τερθρία πνοή*. Phercrate[m] dixisse suspicor "*τερθρευόμενος κενόν ὠράζει*." de verbo *ὠράζεσθαι* disputavit Meinekius Com. 2 p. 557. de *τερθρεύειν* Lobeckius path. el. 1, 226.

ib. *ΑΥΤΟΜΟΛΟΙ*. fr. I recepta sunt in min. ed. G. Hermanni supplementa qualia in maioris editionis annotatione leguntur. idem Hermannus ad Aeschylum vol. II p. 101 versus 2. 3. 5 ita scripsit: Vs. 2 *τὸ νομιζόμενον· κ᾿πειθ' ὑμῖν (αἰσχύνῃ τοι τὸ κατειπεῖν)* Vs. 3 *οὐ τὸ μηρὸν περιλέψαντες μέχρι βουβώνων κρέα πάντα* Vs. 5 *ὥσπερ θίνη θινήσαντες νέμεθ' ὥσπερ τοῖς κυσὶν ἡμῖν* de *ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν* v. ad Alciphron. p. 141. ad annotationis verba cf. infra p. 26.

p. 262 (2) priori versu scriptum ed. min. *ἀνιαρὸν ἄρ' ἦν* cum Dindorfio. in annot. scr. schol. Ald. Aristoph. ib. 2 a f. Athen. III p. 90 a.

p. 263 (4) Vs. 2 *σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφὸν ἢ ταρίχιον* scribendum proposuit nuper Bergk. fr. VI apud alios per interrogationem pronuntiatum.

p. 264 (7) annot. l. 4 *μελικῆρας PVL*, quod correxit Schweigh. ib. fr. VIII Porsonus *νῖψον*, quod placuit Cobelo V. L. p. 86 (cf. ib. 361): 'nescio quis, inquit, petit ab Iove, ut nivem velit immittere satis.'

p. 265 (9) ad Alcibiadem haec refert Fritzschius Eur. metr. fragm. p. 12.

p. 266 ad *Αὐτομόλων* reliquias haec accedat Pollucis annotatio:

XIII (2, 355)

Pollux Bk. II 33: *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας Ἄμφις εἴρηκεν ὁ κωμικός, Φερεκράτης δὲ ἐν χρῶ κουριῶντας, ἢ ὅστις τοὺς Αὐτομόλους αὐτοῦ διεσκεύασεν.* Vulgo haec ita edebantur: *παρακόμους δὲ τοὺς κομῶντας ἔλεγον οἱ κωμικοί* (4, 681). *Φερεκράτης δὲ ἐν χρῶ κουριῶντας* (v. inc. fab. LXIX). Cf. supra ad 1, 81 suppl. caeterum corrige minoris editionis vitium Pollux II 23 (pro 33) et p. VII ad p. 92 scr. *Αὐτομόλων* pro *Ἀγρίων*.

p. 267 (3) de loco cui ἐν Ἄγρας nomen v. Boeckhium
'monatsb. d. pr. akad.' 1853 p. 573 sq.

p. 268 extr. scr. ἀναθύω διαλαμβάνω ἀναλαμβάνω

p. 269 (1, 1) ὅπως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἶπαθ' ἡμῖν ed. min. annot. l. 9 libri ἐγγέλιον

p. 270 (2, 3) cum B scriptum ed. min. ὦ γαθέ, in
annot. scr. Athenaeus VII

p. 271, 4 v. 2, 93. 3, 539. p. 272, 4 οὐ μόνον γὰρ
παρθένοι Ven. Cobeti. 5 idem αὐλῆς quod delendum vi-

detur Cobeto, ἐν τῇ περὶ Θεῶν πρώτῃ ed. min. 6 Δου-

λοδιδασκάλῳ ap. Cob. ib. VIII annot. 5 cf. infra p. 27. l. 8
scr. Photius p. 601 8. 'Versus non sine vitio esse videtur.'

ed. min. ib. IX pro senario habenda existimat Fritzschius
Eupol. metr. fragm. p. 12: ἀντ' ἀστραγάλων (δὲ) κονδύλοισι

παίζετε. ap. gramm. Seg. in verbis Iliadis Ψ 88 (cf.
schol.) ἀστραγάλοισι.

p. 274 (1) pro ὦλεν fortasse ὦφειλεν vel ὦφειλέ σ'
scribendum videbatur ed. min.

p. 275, 5 Runkelius εἰς τὸ ib. fr. V ita scribendum
proposuit Mein. ed. min.

ὅστις παρέθηκε κρανί' ἢ τραχήλια.

ad annot. adde cod. V ἐν ἐπιστολῇ μονόστις scribi pro Ald.
μόνιός τις

p. 276 (1, 1) τί παθόντ' cum Dobr. ed. min. Fritzsch.
Eupol. vers. fragm. p. 12: τί δὲ μαθόντ', ἄνδρες, μυροπω-

λεῖν ἐχρῆν καθήμενον ei vs. 3: συνέδριον τοῖς μεираκίοις
τοῦ λαλεῖν δι' ἡμ. p. 277, 1. 2 αἶναν cf. infra p. 27. ib.

ad fr. II v. addenda p. 27, ubi ὑπώδελος leg. Nauckius
affert Etymolog. Gud. 585, 31 ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς

δάνειον καὶ τόκον, Φερεκράτης εἶπεν (Ἰπνῶ?), οὐχ ὄρας
τὴν οἰκίαν τὴν πολυτίωνος κειμένην ὑπόβολον;

p. 279, 4 ἐμπολῆσαι pro ἐκποιῆσαι Herwerden p. 9. fr.
VII ἤδη μὲν ὦαν λουμένῳ προζώννυτε ed. min. Bekk. c. Bentl.

λούμενος προζώννυται. p. 280 (8) idem περιβόλοισι

p. 281 (2, 2) οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν. μαν-
θάσεις; ed. min. ib. (p. 100) haec annotata: Vs. 3 forsitan ἦν

scribendum locusque per interrogationem efferendus. Servus enim, patria Mariandynus, pro ficibus ollas apportaverat. ib. fr. III γλίσχρον τέ μουσῑ pro quo Dobr. γλισχρόν γε μουσῑ τὸ σι. idem Cobetus mnem. 4, 119. ib. vs. 4 ἀλλ' ἢ (non εἰ ut ed. min.) λάβω σοι τὴν κοτυλίσκη; Dobr. λάβω κόρη σοι τὴν κοτυλίσκη; Mein. ed. min. λάβ', ὦ Συρίσκη, τὴν κοτυλίσκη. Cobetus l. c. afferens Anaxippi fr. 4, 466, deinde ita pergit: 'tum Corianno — μηδαμῶς μικράν γε, inquit, κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή, ἐξ οὐπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον. Itaque qui dixerat λάβ', ὦ Συρίσκη, τὴν κοτυλίσκη, ad servulum iterum se convertens ita dicit: εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα.' quod ἐμὴν νυν scribit.

p. 283, 11 adde 'libri δύο correxit Dindf.' ib. fr. V συμπύκτοις Fritzs. Ran. p. 283. annot. l. 1 corr. ἀντισπαστικῶν ib. l. 6 Φερεκράτειον ἐφθημιμερές

p. 287. ΚΡΑΠΑΤΑΛΟΙ. ad scripturae formam cf. supra p. XIII. fr. I 3 τὰς μεσημβρίας scr. v. infra 27. τῆς Schweigh. ad vs. 4 cf. vol. III p. 315. fr. II τοὺς ἐρεβίνθους εὐθέως ed. min. fr. IV κραπάταλον καὶ ψωθίαν expuncto τριωβόλου Herwerden p. 10.

p. 289 (6) ἀνέωγέ μοι θύραν: cf. Cobet. V. L. p. 77. p. 290, 7 scr. Eust. ad Iliad. (quem locum p. 104 editionis minoris omissum p. VII supplevit).

p. 291 (10) scriptum ed. min. ταῦτα νῦν μέμνησό μοι, ut voluit Bernhardt. ταῦτά νυν Herwerden p. 11. Aristophaneum scholion ex Suida duxit Aldina, utrobique σὺ μέμνησό μου. fr. XII corr. κεφαλῆ μου v. p. 27. fr. XIII 3 Herwerden p. 11 ἀνόδοτος, ἀλλ' ἔνθες — vel ἀνόδοτος ὦν; ἀλλ' ἐντίθει. cf. 2, 285 (9). corrige min. ed. vitium ita 'scribendum' fr. XVI attingit Fritzschiol. schol. hib. 1855 p. 6.

p. 294 (17) corr. δίψ': ipsum fragmentum ita supplebat Fritzschiol. Eur. metr. fragm. p. 13:

τῶν θεατῶν δ' ὅστις ἐδίψη, (παρῆν οἴνου πιεῖν καὶ) λεπαστὴν λαψαμένοις μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι.

p. 295 (18) annot. 5 ζητῶ Suid. B. C. E. ib. ad XIX annotandum in Gudiano etym. 131 23 (quem locum indicavit Nauck.) ita scriptum esse Φερεκράτης ὡς ἄισπὸν ἐστὶ μητέρ' εἶναι

καὶ γυνήν. adde Choerob. 328 27: ἰστέον ὅτι εὐρίσκεται παρὰ Φερεκράτει ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν, "ὡς ἄτοπον μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν." alterum fr. (p. 296, 2) v. anon. 4, 622 (68). p. 296, 11 scr. XX. XXI. ad hoc, quod habet Phot. 314 18, cf. Brink. philol. 6, 223.

p. 297 (2) ἔπειθ' ἕτερα . . . κυντερώτερα ed. min. Caeterum v. infra 27. fr. IV scr. p. 228 e

p. 298 fr. V scriptum in min. ed. ita: ἔστην δὲ κακέλευον, ἐγγέασθε νῦν | βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιούσιν ἐγγέω. atque εἰσιούσιν iam praebet Ven. Cobeti Orat. p. 127: ipse priora verba ita proposuit, κακέλευον ἐγγέασθαι νῦν μύρον, altero versu ἐγγέη servavit. fr. VI apud Poll. VI 105 pro κνάθειον δὲ (δι') ἀργύρου Bk. κνάθειον ἀργυροῦν (v. Iung.) e Par. A, qui pro λήροις habet μύροις. de fr. VII v. infra 27.

p. 299 (8) iam χρῆσται scriptum ed. min. v. infra 27. illud χρῆ (annot. l. 7) 'si satis fidei habet (verba sunt Lobekii path. proll. 45), non ex χρεία sed ex χρέα sic ut νῆ et alia apud Herod. π. Μον. p. 7 contractum videtur, χρέα autem a verbo χρέω derivatum est, ut μνέα (moneta) et μνεία a μνέω moneo, μνᾶ π μνάω.' Ahrenti quid videatur ipse exposuit 'über die coniugation auf μι' p. 28, de Crasi p. 6, griech. formenl. p. 124. 245. Cf. Nauck. progr. p. 23. Μεταλλῆς. fr. I 4 πομφολυγοῦντες scriptum ed. min. cf. Bergkium l. c. Vs. 6 καὐτομάτως probatum: v. 2, 754 (1). de ea forma v. Cobeti dubitationes V. L. p. 153. Vs. 8 φῦσσαι Bk. idem 9 σίζοντ' ἐκέχυντ' p. 300 Vs. 12 ἐγγελεύδι' ἐγκεκαλ. Herw. p. 13. Vs. 17 scr. καθήμενα. Vs. 23 ὀπτὰί κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμέναι Mein. ed. min. Vs. 32 καὶ τῶνθ' ἐκάστων ed. min. v. infra 27.

p. 301, 7 scr. III p. 100a. de sequentibus v. p. 27. 2, 842 (1). l. 16 πλέον Par. A Bk. 21 idem θορυβοῦντες p. 302, 4 τοῖσι ποταμοῖς ἐξεκέχυντ' ib. 7 Dobraeus ita: 'lego, παρὰ τοῖς ποταμοῖς[ιν, vel τοῖσι ποταμοῖς] ἐξεκέχυντ' — vel ἐξέκειντ', quod forsitan melius.' ib. 15 v. p. 28. l. 25 γανυρώτατ' ἐπέκειτ' Par. A Bk. p. 303, 9 v. p. 28. 11 nihil mutandum: p. 28. l. 15: Vs. 23 quomodo legendus sit supra indicatum. Porsoni emendatio 'ferri non potest, nisi versum excidisse statuas.' l. 21 'Vs. 25 nonne κεχυμένους?'

ed. min. p. 305 (2) attigit Fritzschi ind. lect. 1855. 5 p. 4.

p. 306 (3) l. 5 corr. Quaest. sc. II p. 33. ib. 3 a *ἐξαίφνης*: de ipsa particula v. Ahrent. Dor. 385.

p. 307, 12 sed v. 5, 27. p. 309, 2 a f. recte habet 34 (corrige min. ed. vitium). p. 312 (4) annot. l. 8 adversatur Dobr. Adv. I 578. ib. fr. V scriptum ed. min. et apud Bk. Poll. ut pagina extrema coniectum; dubitat Fritzschi Eupol. metr. fragm. p. 22. Caeterum v. infra p. 28.

p. 313. fr. VI compositum ed. min. ut hac pagina significatum est, et primo quidem versu ἄρα προθύμως*** scriptum

p. 314. fr. IX αἰγὶς αἰγὶς ἔρχεται ed. min. v. infra 28 ibidem cf. de fr. X. p. 315 (12) *Μανία θρεπτή* Bekker

Pollux. de fr. XIII cf. infra 28. in verbis Zenobii scr. l. τὸ μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ hic et in ed. min. ad Persarum fr. I c infra 28. Vs. 5 Herwerden p. 15 παρέσσονται pro *δέσσονται*

p. 318 (2) attigit Fritzschi prooem. hib. 1855 p. 4 item p. 319 (3) idem de Eupol. metr. fragm. p. 13.

p. 321, 1 a f. corr. πόθεν ἦλθες; p. 322 (4) pro *Μεγάλλιον* et *Μετάλλειον* (*Μετάλλου*) Cobetus Orat. p. 12 corrigit *Μεγάλλειον* (et *Μεγάλλου*). p. 324, 4 a f. 'Cor-

rexist Bergkius': cf. Cobet. minem. IV 312. ibidem scribitur 'Vs. 5', ad scripturae varietatem adde: Bothius de Com. gr. p. 14 μέσας δὲ γάστριδας.

p. 325, 8 *χελυνοΐδης* v. anon. 4, 667 (280). ib. 15 scribitur XI p. 460 c. fr. II 3 *καπνοδόκη*: ad hanc vocem pertine-

bunt, opinor, quae Etymologicum Gaisf. ex V^b ad 111 19 habet, ἀνόπαια: κατὰ τινὰς μὲν ἢ καπνοδόκη, ὡς καὶ Φερικράτης, ἢ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τετραμένη κεραμὶς. (cf. Schneidew. g. g. a. 1848, 1789). de ἀνόπαια v. ad Odyssea 320. fr. III tolle interrogationis notam.

p. 326 (1) correctum fere in min. ed. ut p. 334 propositum est: Vs. 4 ἐν τοῖσι πρώτος ὄς Vs. 7 ἔμοιγε... πρὸς τὰ νῦν κακά Vs. 8 δέ μ' ὁ κατάρατος Vs. 10 ἀπολώλεχ' οὕτως Vs. 13 ἀλλ' οὖν ἀνεκτός οὗτος ἦν ὁ μως ἔμοι. Vs. 14 Φρῦνις Vs. 16 ἐν ἑπτὰ χ. Vs. 21 ὁ Τιμόθεος Vs. 22 παρέσχεν οὗτος cf. p. 335. Vs. 23

δων ἐτραπέλους μυρμηκιάς Vs. 25 ἀπέδυσσε ad an-
notationem cf. p. 28. p. 329, 7 a f. scr. 'Vs. 16' p. 333
dr. de transpositione versuum adversatur Bergkius z. f. alt.
148 p. 439.

p. 335 (3, 3) θύρας ἐξελθεῖν: Cobetus mnem. 5, 103
θύραζ' ἐξ. idem Vs. 6 οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;

p. 336 cf. infra p. 28 sq. 'hos versus (ἡμῶν δ' ἦν τινά
ς κτλ.) qui me narrat Hesiodo assignavisse Runkelius (Marck-
bffel. Fragm. Hes. p. 185) multum errat.' Mein. ed. min. ib.
24 v. Lyr. Bergk. II p. 409. fr. IV, 3 recepta est in min.

l. Casauboni correctio οὐς ὁ καλὸς οὔτος 'pro οὐς forsan
' ibidem. Fritzschius de parops. p. 14 νῆ τὸν Δί', ὥστε
ἦνπερ αἱ παροψίδες et Vs. 3 οὐς ὁ καλέσας ἐπαξιοῖ τοῦ
ιδενός, addita hac versione: 'Profecto, inquit: itaque propter
adimenta eandem quam obsonia reprehensionem ii incur-
nt, quos convivator in nullo habet honore.' p. 337, 17
em min. ed.) scr. 'Vs. 3'

p. 338. Chironum fragmentum VII supplere mihi videor
edito in fine eclogae Stobaei eo Pherecratis versu, quem
in edito lexico Vindobonensi a se aliquando edendo pu-
lici iuris fecit Bergkius z. f. alt. 1851 p. 275, ita:

εἰκῆ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονί
πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.

ἐγὼ γὰρ ὦνδρες ἦνίκ' ἦ νεώτερος,
ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα μοι

κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένω·

νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν,

καὶ κατὰ μίτον τὰ πράγματ' ἐκλογίζομαι.

s. 3 de ἦ h. l. pro ἦν ponendo adversatur Nauck. phil. 6,
13. Vs. 7 Bergkio debemus, qui initio addidit καί.

p. 339 (8) legitur ap. schol. Ran. 1308: λεσβιάζειν δὲ
ἢ παρανόμως πλησιάζειν. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ τούτῳ
l. Θ. τοῦτο R. ἐπ' αἰσχρότητι Ald.) οἱ Λέσβιοι. in verbis
Pherecratis δώσει δέ τοι V. Θ. τις Ald. σοι Eust. Vs. 2

ιστρίας V. p. 340, 2 ἐν τῷ Χείρωνι

p. 341 (1) l. 1 perperam Colonicae ed. min. ib. 2 scr.
νδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε; ib. 6 τὰ ἀποδεδαρμένα σκύ-

τη ib. 7 ἄλλως (ἄλλο hodie cum Suida), de altero scholio v. Dübner. Enger. edd. ib. fr. III τ' ἄπλυτος item annot. l. 3 et p. 342, 1.

p. 342 (5) ad sententiam cf. addenda p. 29 et Aeschini Timarch. § 110. 111. fr. VI recepit ed. min. ἐπήσθι'

p. 343 (10) l. 3 συναμωρεύματα ed. min. ib. 2 αὐτὸν συνδαρωνεύεσθαι (sic) cf. append. Gott. IV 71.

p. 344. fr. XII tolle hinc (item fr. 164 ed. min.) v. supra ad p. 261 (14) suppl. Ἀγρίων. fr. XIV ἦων καὶ ἀχέρων σεσαγμένους Eustath. p. 346 not. cf. Bergk. ad Aristoph. fragm. 2, 1066 sq.

p. 347 (22) cf. Lobeck. path. elem. 1,229. ib. (23) συγγραφικαὶ δὲ αἰ συνθῆκαι v. infra 29.

p. 348, 3. Grammatici Seg. verba 475 14: καὶ ἀχράδων . . . Φερεκράτης ad Eupol. fragm. 37 ed. min. (v. infra suppl. 2, 439) ita composuit Meinekius: καὶ "ἀχράδων πρόσφερε" Κράτης. ad Pherecratea καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους Bergk. confert Etym. in. 544 50: κύλλοι (Gaisf. κύλοι) οὐ δίζοντο (Bergk. Lyr. II 559 κύλοι οὐδίζοντο). δὲ ποιητῆς παρὰ τὸ κύλον. καὶ Ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων. de περιόντας v. Lob. path. elem. 1 290. Tr. XXIX quomodo emendandum sit v. infra p. 29. p. 349 (31) habet Fritzschius Eupol. metr. fragm. p. 13. fr. XXXII annot. l. 8 v. anon. 4, 621 (63). ad XXXIII cf. infra 29. Gaisf. αἰεί.

p. 350 (34) βριθομένης πάντων ἀγαθῶν ἐπιμ. τρ. ed. min. ut voluit Bergk. ut voluit Bergk. ut voluit Bergk.

p. 351 (38) v. infra p. 29. XLII annot. 4 scr. 310 55. ad XLIII v. infra 30.

p. 352 (47) scriptum πλατειασαι ed. min. p. 352 (50) est Phot. 522, 15.

p. 354 (55) cf. scholion ab Ruhnkkenio editum ad Tim. p. 255: διατρίβει ἢ φροντίζει, παρὰ δὲ Φερεκράτει ἡσυχάζει, σημαίνει δὲ καὶ σκευωρεῖται. fr. LIX cf. infra p. 30. fr. LXII scr. 13 30.

p. 355 (65) Φερεκράτης δὲ τὴν γεραιτάτην ὡς ἀφηλικιστάτην Bk. ex A. vulgo: τὴν γεραιτέραν ἀφηλικιστάτην

φηλικαστέραν Mein.) ib. fr. LXVI ap. Bk. οὐλόκομος
ντοι εἴρηται παρ' Ἀλέξειδι, καὶ παρὰ Φερεκράτει οὐλο-
φαλος. fr. LXVII ad βότρυχος cf. Flor. Alciophr. III 1,

fr. LXIX non iam in incertis, v. supra ad Ἀυτομό-
ον fr. XIII (2, 266) suppl. LXXI^a τὸν στωμύλον Bk.

p. 356 (74) ἔρκη: 'huc pertinere videtur, quod in ano-
morum fragmentis vol. IV p. 629 erat, Eustathii Od. p. 1572
: ἀλλαχοῦ δὲ ἐγράφη (vide Ael. Dion. p. 969 1) ἔρκη λέ-
σθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν.'
I. ed. min. p. VIII. ad fr. LXXV cf. infra 30.

p. 357 (78) scr. κοτυλίζειν, ἀλλὰ in annot. 'Vulgo
ταπλάττειν.' cod. Par. A καταπιπράσκειν. fr. LXXIX
ο κλεπτιδης nuper Cobetus κλεπτιδεύς reponerat innem.
p. 103. LXXX ἄνεκας ed. min. cf. Schneidew. phil. 3,
8. annot. l. 2 ἑκάστῳ p. 358 (84) cf. quae ad Pla-
nis fragmenta annotata sunt 2, 694 (59). p. 359 (88)
not. l. 8 scr. Chir. VII.

p. 360 (93) πότε σὺ δῆτ' ἤκουσας αὐτοῦ; receptum od.
n. ib. annot. l. 6 προπέρυσιν: 'quod fortasse rectius
ἠπέρυσιν scribitur.' ed. min.

p. 362 annot. l. 15 κατὰ χειρῶν (χειρός) cf. com. dict.
1148. Nauck. Ar. Byz. 251 sq. p. 363, 11 cf. infra 30.

p. 364 (4) annot. l. 3 cod. λῶιστοις fr. V δουλοπό-
ρων Bergk. fr. VI scholiastae verba ita hodie leguntur:
Ἰμμαχος ὅτι Διοπείδης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τη-
κλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ.

p. 365 (1) τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται ed.
n. v. infra p. 30. Bekkerus τὰ δὲ τήγανα | σίζοντά σοι μο-
νεται, ut in annotatione h. pag.

p. 366 (3) δρεπτόν: incerti scriptoris verba quae in
notatione apposita sunt, ipsius Teleclidis esse non recte
aluerunt Hemsterhusius et Sturzius (cf. g. g. a. 1848 p.
'89). Ἀψευδέσιν item assignandum quod infra p. 30
actatum est fragm.

IV (5, 30)

ε Morycho, ubi notandum est spuriam quibusdam visam esse
ine fabulam. ib. Hesiodorum fr. I quid in cod. legatur

v. infra p. 31, hinc Dübnerus 'quum in hac fabula, inquit poetis dixerit Teleclides, *τάλαινα* esse possit Poesis vel Aeschyli avi, cui vim fecerit Philocles. Conieci:

ἀλλ' ἢ *τάλαινα* Φιλοκλέα βδελύττεται,
ὅτι [γύννις] ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων.'

sed pro γύννις aliud vocabulum desiderat idem 'ductibus literarum et praecedentibus verbis μικρὸς καὶ αἰσχροὸς accommodata. Cf. Cobetum *mnem.* IV p. 134: 'βδελύττομαι latere veri similimum esse arbitror, ut ipsa Poesis vel Musa dixerit: ἀλλ' *τάλαινα* Φιλοκλέα βδελύττομαι.' ib. II l. 3 scr. 174

p. 367 (5) l. 5 'Proxenidem dicit' ed. min.

p. 368 (1) ὄντιν' ἀνθρ. ὄρᾱ (int. canis) Herwerd. p.

p. 369 (6) l. 4 probavit Bergk Lyr. II 999. ib. l.

VIII e codd. Paris. et Iung. plenius ita edidit Bekkerus:

εὐχροεῖν, ὀρνιθοθηρᾶν, σωφρονεῖν.

priora Par. A ita: ῥῆμα κυνηγῆσαι ὡσπερ ὀρνιθοθηρεῖν καὶ τὸ θηρᾶν ὀρνιθοθηρᾶν τηλ. Caeterum cf. Lobeck. *ib.* 170. *ib.* *Στεργῶν* fr. I cf. infra p. 31.

p. 371 (1, 2) ἐκ βαλλαντίου scriptum ed. min. cf. *Ecphantid.* 2, 14 (3). *ib.* Vs. 4 ὦν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε. Cobetus pro ἔδωκε, *mnem.* V p. 103. de fr. II v.

p. 31. Fritzsche de retractatis fabulis spec. V (ind. lect. *Kostoch.* 1852), qui summam disputationis p. 10 comprehendit Laertii Diogenis II 18 verba ita corrigendo: ἐδόκει δὲ Σωκράτης) συμποιεῖν Εὐριπίδῃ· ὅθεν Τηλεκλείδης οὕτω φησὶ ὁ Μνησίλοχος δ' ἐκεινοσὶ φεύγουσι (vel φεύγοντι p. 4) δράμα καινόν

Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτει τὰ φεύγαν' ὑποτίθησι.
καὶ πάλιν (cf. p. 6).

(γνώμας) εὐριπιδωσωκρατογόμους
καὶ Καλλίας Πεδήταις (p. 5).

A. τί δὴ σὺ σεμνῆς καταφρονεῖς οὕτω μέγα;

B. ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

(καὶ) Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (p. 9).

Εὐριπίδου δ' ὁ ταῖς τραγωδίαις ποιῶν

τὰς περιλαλοῖσας οἷτός ἐστι, τὰς σοφάς.

ut hi, quos postremo posuit, versus Aristophanis *Nubibus*

1106) vindicarentur, priora duo fragmenta Teleclidi relinquerentur. alterum ipse p. 6 ita interpretatus est, 'sententias Euripidei Socratis clavo compactas', comparat *εὐριπιδαριστοφανίζων* Cratini et alia ad Toepfel. de Eupol. Adul. p. 63 a se allata. in min. ed. p. 135, secus ac factum prius, τὰς σωκρατογόμφους οὕτως ἐστὶ τὰς σοφάς Dindorfii exhibuit Mein. alterum relinendum esse suavit Bergkii. *Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς* etiam Cobetus Diog. La.

p. 372. fr. IV, 2 ita scribendum (v. infra p. 31. ed. min. fr. 38): *λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, τάχα δ' αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν*

p. 374, 3 alterum hoc apud Poll. II 41 fragm. edit. min. p. 138 (31) collocatum. ad fr. VII haec annotata ed. min. 'fortasse tamen legendum *ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου με λιπαρεῖ | ζωμίοις, δρυπεπέσι, μάζαις, καὶ διασκανδικίσαι.*'

p. 375 (8) eadem ed. hoc addit: 'sed videtur alia corruptela latere.' *οὐδὲ φρόνιμος κτλ.* Cobetus *mnem. V* p. 103. idem fr. XI hoc modo constituit: *τῶν δυνατῶν τι κέλευε, τὰδ' οὐ παρά Κενταύροισι*, v. Var. Lect. 1854 p. 359. Leutschius ad Apostolium XVI 2 (p. 656), ubi haec leguntur, *τὰδ' οὐ παρά τοῖσι Κενταύροισι: λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλειδῆ τισὶ τῶν δυναστῶν*, arcte hoc coniungendum censet cum Apostol. XII 12 s. Diogenian. VI 84 et scribendum:

Α. τῶν δυνατῶν τι κέλευε. Β. τὰδ' οὐ παρά τοῖς Κενταύροις. Α. νοῦς οὐ παρά Κενταύροισι;

τισὶ ex male repelito articulo *τοῖσι* ortum iudicavit.

p. 376 (12^b) adde annotationi: 'vel *μομφήν* pro *μέμφειραν.*' fr. XV est apud Bekk. Anecd. 415 26. ad fr. XVI cf. add. p. 31. de fr. XVII cf. ad Eupol. 2, 542 (15).

p. 377 (19) explicare studui p. 31. XX, 3 *λυχνοκῶσαν: λυχνοκαυστοῦσαν*

p. 378 (24) ὁ Σάτυρος ἢ ὁ Διόνυσος 'prius falsum' ed. min. fr. XXV scr. *τοὺς ἀπὸ Εὐτρήσεως* infra 31. fr. XXVI^a apud Poll. III 70 (non II 76 neque III 76) est, ubi *σαυδοφίλης ὡς Τηλεκλειδῆς κτλ.*

p. 379 (30) Phryn. Bk. 51 32 *μανόν: . . . τὴν πρώτην*

συλλαβὴν ἐκτείνουσιν. Herod. π. διχρόνων p. 380 Lobeck. *Ἡμερολόγιος*. τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς συστέλλεται. 'Emendandus Phrynichus Bk.' Lehrs. Cf. infra ad Plat. 2, 1 (71). Lobeck. path. proll. 184. de Aeschyleo fragm. 401 Dindorf. v. praef. poet. min. p. VI. VII. Herm. Aesch. fr. 434.

p. 380 Hermippi fr. I. 'falsum est quod ait Heeren cod. A in marg. habere ἀναγενέως Ἐρμίππου, in quo fragmentum praecedenti iungitur. quod si ita legatur in non male eum coniecisse arbitror Ἀθηνᾶς γοναῖς pro ἀναγενέως.' Gaisf. p. 87 ed. eclog. Vs. 2 τὰ παρ' ἐν αὐτῶ

p. 381 (2) est ap. Etym. 146, 25. ad fr. III. IV vestium floribus v. infra 31. altero versu πέπλους et λεπτα transponenda videri indicatum ed. min. 'sed παρατραγωδοῦσιν poetam salis apparet' Cobetus inquit, mnem. IV 125.

p. 382 (6) annot. l. 3 δίδωνω πολλάς φησι Phot. cod. schol. Vesp. 795 Dübn. quae mihi viderentur dixi p. 31. Homericō usu v. Lehrs. Arist. p. 104. Friedlaend. Aristot. p. 299. ad Aristoph. schol. hoc annotavit Dindorfius: 'ἐπιμέλλοντος. absurde. videtur in mente habuisse quae de sub iunctivo ἧς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος posito praecipit Ammonius p. 67.'

p. 383 (7) cf. ad vol. I, 404 supra p. XIX. Ἀρτοπία fr. I ἰοῦσ' ἔσω: cod. Vat. Cobeli schol. Med. εἶσω ἰοῦσ' Σοφοκλέους ἐγώ. Elmsleius (infra p. 32) ἰοῦσ' ἐγώ, quod in min. ed. receptum, hac addita annotatione: 'ἔσω pro εἶσω antiquae comoediae poetae non dixerunt, at dixit Eubulus Com. p. 225.' Cf. Elendt Sophocl. lex. I 543, qui 'nec probo ἰοῦσ' ἐγώ, inquit, eundem Elmsleium Hermippi versum corrigendum, ut ἐγώ scribatur pro ἔσω: est enim sententia haud dubie παραφρικῶς ex aliquo tragicorum desumpta, quo non solum ἰοῦσ' ἔσω ducit, imprimis dilecta illis, ἔσω in fine versus posito, formula, sed et universa oratio — θυμιάσω τὸ τέκνον σεσωσμένου —, et remotius a vulgari consuetudine ἀγῆλω.'

p. 384 (2) edidit ut h. l. correctus est versum Balaam nisi quod πᾶσι πόρνη scripsit: cf. Lobeck. path. elem. 1, 580 ὡς σαπρὰ πόρνη Bk. cod. A καὶ πάση πόρνη B. l.

ρμιππος δὲ ἐν Ἀρτοπώλισι IV ἔπαιξε Hesych. ad
V Hermanni et Cobeli coniecturas v. p. 32.

p. 385 (1) Pollucis verba Bekkerus ita exhibuit: εἴη δ'
' καὶ σύμβολον βραχὺ νόμισμα ἢ ἡμίτομον νομίσματος.
ermippi verba, secus ac visum Dobraeo, nuper ita scribenda
oposuit Bergkius:

οἴμοι, τί δράσω, σύμβολον κεκαρμένος;
τοῦμοῦ βίου κεκάραθ' ἔοικε θῶμισυ.

p. 386 ad III scr. Comment. p. 315. ad fr. IV cf. Poll.
123: ἡ δὲ κωμωδία λεπτολόγος εἶρηκε καὶ λεπτολογεῖν
ἰ λεπτολογία, v. Bernh. ad Suid. l. c.

p. 387 (5) αἰτοσχιδῆς v. infra p. 32, itaque Par. A Bk.

p. 389 (1): de huius fragmenti lectione v. infra 32. 33;
idofr. enim Hermannus jen. allg. l. z. 1842 p. 508 ita intellexit:
spricht einer, der sich als einen flussgott denkt'. Hinc
νάμεθ' vs. 1 servatum, vs. 2 πρὸς τοῦτ' "οἶνος, ὃ κέρας,
τοῦ" cum Bergk. et Hermanno scriptum, item vs. 4 καὶ θῶν
γ. pro καὶ θῶν, quod habent VL (non PVL).

p. 390, 1 recte habere Ἐρμίππου Θεῶν ad Nicophontis
2, 853 not. demonstravit editor. fr. V scr. ex Ath. λε-
ίδας δὲ π. p. 391 (7) apud Steph. Byz. 598 14 editum
die: καί σε τι χρὴ παραταιναρίζειν. de quo verbo v. in-
p. 33.

p. 392 (8) est ap. Photium 538 21. aliud Θεῶν Her-
rpi fragmentum reperire sibi videtur Bergkius inc. fab. XVII
ad 417 (17) suppl.

p. 393 (1) min. ed. βούδια: ad rem cf. Lobeck. path.
em. 1, 282. 463. annot. l. 3 pro Ταναγραίῳ κήτει 'log.
ητει' ed. min. ib. fr. II 'πανσέληνον ineptum poculi epi-
eton, nec probari potest virorum doctorum explicatio ple-
ie lunae instar rotundum. vide igitur an πανσελήνοις scri-
ndum idque de sacris plenilunii tempore celebratis (Intpp.
Soph. O. R. 1090) intellegendum sit.' ed. min. p. VIII.

p. 394 (6) annot. l. 3 Ἀσκληπιάδης cf. Lehrs. Herodian.
446. l. 4 οὐδὲ τὸ τέλειον l. 10 nibili sunt quae ad
40 scripsi min. ed. p. VIII: vide Dobr. Adv. II 153.

p. 395 (1, 6) παραθρηγομένου βρύχαις κοπίδας ed. min.

et βρύκεις ib. p. VIII: cf. Hermann. ad Philoct. 743. Ellet
lex. Soph. I 324. in Plutarchi verbis quum codd. ph
que δολοποιήσαντος Ἑρμίππου praebeant, Dindorfius chro
scen. 412 ita illa scripsit, ὡς τὰνάπαιστα ταῦτα δηλοῖ πε
σαντος Ἑρμίππου.

p. 396, 24 κακομηχανοεργῶν comment. misc. I p. 18.
25 scr. 'Vs. 3' l. 28 scr. 'Vs. 4'

p. 397 (2, 3) κνημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται l
furdli et Porsoni receptum ed. min. Caeterum v. Blomf. gl
Prometh. 138. Vs. 7 Μανῆς: de scriptura vocabuli v. I
gerum ad Lysistr. 1212. de λάταξιν cf. philol. in Athen. exe
spec. I p. 49.

p. 399. fr. IV cf. infra p. 33. pro μίων ξυνέπλαττε Θ
ταλικήν τὴν ἔνθεσιν aliquando suspicabar μυῶν scribend
esse, h. e. παιδικῶν, comparatis Cratini μῶς Ξενοφῶν
2, 46, Philemonis μῶς λευκός 4, 45, item hoc Hermippi β
σιλεῦ Σατύρων v. II p. 396. Herwerden p. 19 μύων ἐν
καπτε Θεταλικήν τιν' ἔνθεσιν. annot. l. 6 adde Eusta
331 14.

p. 400 (5) οἷσθα νῦν ὃ μοι ποιήσον; de hac imperat
forma legenda sunt quae Iacobus Grimmus disputavit in Au
rechi et Kuhnii 'zeitschrift für vergl. sprachforschung'
144 sqq.

p. 401 (7) scriptum ed. min. καὶ δοκεῖ γέ μοι: vulg
γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. Suidas δ' ἐστὶ. V
Θ δέ ἐστι Vs. 2 cod. Leid. Suidae ἔτι sine ἔάν ἐπι
δίδωται V. ἐπιδίδωται G. Θ. Vs. 3 τοῦ Τερθρέως ad
dita sunt e Suida, qui Διαγόρου omittit. Caeterum v. qu
de hoc fragm. dixerunt Fritschius Ran. p. 186. Herwerde
p. 19. 20. p. 402 (1) cf. infra p. 33.

p. 407 (1, 4) δέρμα βόειον cf. infra p. 33. ib. 1,
ψώραν Λακεδαιμονίοισιν: scabiem poeta Lacedaemoniis im
precari videtur, non scabiem a Sitalca Spartae advectam im
cari. Ita etiam vs. 10 enumerationis turbatur ordo coniect
in Corcyraeos imprecatione, quae olim lacunae suspicio
movere videbatur: neque septimi versus sententia serio
centis poetae ingenio conveniret, nisi ille similium rerum ear

andarum laedum eiusmodi aculeis condire voluisset. Cf., ut auca afferam, Anaxandridae 3, 185 (1, 65). Platonis 2, 673 l, 22). Aristoph. Plut. 180. fort. etiam fragm. 2, 1078 (6,). Scabiem vero etiam Syracosio optat Phrynichus 2, 590 3) cf. infra p. 41, quem locum bene Orelli ascripsit ad Horatii A. P. v. 417 occupet extremum scabies. adde Eubul. fr. 2, 506 (21). schol. Nicandri Ther. 760 τὸ δὲ ζῶον κλεῖται κρανοκολάπτῃς, φαλαίγη δ' ἐστὶν ὁμοιον, ἣν φάκιναν νῖν ψώραν καλοῦσιν· ἢ φάλαινά ἐστὶν ἢ παρ' ἡμῖν υχί. cf. Jacobi Grimmii commentationem 'monatsb. d. k. pr. ad. d. wiss.' 1851 p. 102. ib. (1, 9) αἱ δὲ Συράκουσαι ἰς: v. Athen. XII 540d ὅς δὲ ἐκ Σικελίας (ed. min.).

p. 410 (2, 1) v. infra p. 33 Hermannum, quem secuta est ed. min. Herwerden p. 20 hoc proposuit: Μενδαῖον (vel Μενδαίου) μὲν ἐνουροῦσιν μάκαρες θεοὶ αὐτοί. idem vs. 4 τούτῳ ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἀρίστῳ. sequentia, pariter cum Bergkio, ita distinxit ed. min. 8: ὄξει δ' ὑακίνθου. ὁδμὴ θεσπ. κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑπερεφές δῶ. 10: ἀμύσσια καὶ νέκταρ ὁμοῦ τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ.

p. 411 9 scr. 1633, 56. ib. 12 cf. vol. II p. 865. p. 2 (6) apud Poll. VII 89 (corrigere min. ed.) Bekkerus reperit ἔπτυσχλοι. cod. A ὑποσχλοι.

p. 413 (8) vide ad Eubul. 3, 212 annotata. p. 415 (6) n. l. 3 scr. ὄσην κολοκύντην.

p. 415 (7) προδόσεις πίνειν Cobelus mnem. IV 300 comparato Lysiae fr. p. 172, 1 Saupprii: οἱ-κάπηλοι οἱ ἐγγυὲς οἰσῦντες, παρ' ὧν προδόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, κιάζονται αὐτῷ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα.

p. 416 (8) Herwerden p. 21 σωδάριον Moeridis errori Berri, Hermippum autem κωδάριον dixisse suspicatur. fr. Bekkerus Hemsterhusium secutus πωλητῆρα pro πωλητήριον scripsit. fr. XIII ἀκολουθοῦντε: cf. Cobeli V. L. 70. 360.

p. 417 (16) est apud Photium p. 9 23. ad fr. XVII hic nuper commentatus est Bergkius, quae vernaculo sermone exhibemus, ut in schedis dedit auctor. 'λόγγια (inquit) verdorben: γχ ist falsch, wie die wortfolge zeigt, τᾶ rührt aus Musurus her; ausserdem war die bschr. des Hesychius

et βρύκεις ib. p. VIII: cf. Hermann. ad Philoct. 745. Ellendt lex. Soph. I 324. in Plutarchi verbis quum codd. plerique δολοποιήσαντος Ἑρμίππου praebeant, Dindorfius chronol scen. 412 ita illa scripsit, ὡς τὰνάπαιστα ταῦτα δηλοῖ ποιήσαντος Ἑρμίππου.

p. 396, 24 κακομηχανοεργῶν comment. misc. I p. 18. ib 25 scr. 'Vs. 3' l. 28 scr. 'Vs. 4.'

p. 397 (2, 3) κνημῖς δὲ περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται Erfurdti et Porsoni receptum ed. min. Caeterum v. Blomf. gloss Prometh. 138. Vs. 7 Μανῆς: de scriptura vocabuli v. Engerum ad Lysistr. 1212. de λάταξιν cf. philol. in Athen. exerc spec. I p. 49.

p. 399. fr. IV cf. infra p. 33. pro μίων ξυνέπλαττε Θεταλικὴν τὴν ἔνθεσιν aliquando suspicabar μυῶν scribendam esse, h. e. παιδικῶν, comparatis Cratini μῦθος Ξενοφῶντος 2, 46, Philemonis μῦθος λευκός 4, 45, item hoc Hermippi βασιλεῦ Σατύρων v. II p. 396. Herwerden p. 19 μύων ἐπέκαπτε Θεταλικὴν τιν' ἔνθεσιν. annot. l. 6 adde Eustath 331 14.

p. 400 (5) οἷσθα νῦν ὃ μοι ποιήσον; de hac imperativ forma legenda sunt quae Iacobus Grimmus disputavit in Aufrechtii et Kuhnii 'zeitschrift für vergl. sprachforschung' : 144 sqq.

p. 401 (7) scriptum ed. min. καὶ δοκεῖ γέ μοι: vulgo γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι. Suidas δ' ἐστὶ. V e Θ δέ ἐστι Vs. 2 cod. Leid. Suidae ἔτι sine ἔάν ἐπιδίδωται V. ἐπιδίδοται G. Θ. Vs. 3 τοῦ Τερθρέως addita sunt e Suida, qui Διαγόρου omittit. Caeterum v. quae de hoc fragm. dixerunt Fritschius Ran. p. 186. Herwerden p. 19. 20. p. 402 (1) cf. infra p. 33.

p. 407 (1, 4) δέρμα βόειον cf. infra p. 33. ib. 1, 7 ψώραν Λακεδαιμονίοισιν: scabiem poeta Lacedaemoniis imprecari videtur, non scabiem a Sitalca Sparta advectam iocari. Ita etiam vs. 10 enumerationis turbatur ordo coniecta in Corcyraeos imprecatione, quae olim lacunae suspicionem movere videbatur: neque septimi versus sententia serio dicentis poetae ingenio conveniret, nisi ille similium rerum enar-

p. 426 (1) ad hoc Caprarum Eupolidis fr. cf. p. 34 a-
la.

Vs. 2 καὶ πρὸς τούτοισί γε θαλλόν scriptum ed.
coll. Athenaeo XIII 587a: θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἴγες,
καὶ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι (ἀνιάσι?) τὸ ζῶον.

Harrocr. 130 15. Plut. aud. poet. p. 30 D: ἡ δὲ αἴξ
θαλλόν. Vs. 3 σφάκον cf. Lobeck. path. el. 1, 510. Vs. 4

endum κότινον, σχῖνον, μελίαν, πεύκην (cf. p. 34), ἄ-
ν, δρυῖν, κιττόν, ἐρίκην (v. infra 34). ἀρίαν pro ἀλίαν

lum (ed. min. p. VIII) cum Lobeckio 'Ρημ. 356. cf. Etym.
139 40, ubi Voss. a: ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ γράφεται διὰ

καὶ παροξύνεται, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "χῆται τοι
ης ἀρίας ποιούμεθα γόμφους." v. infra in inc. fab.

. Indicavit O. Schneider. zeitsch. f. alt. 1848 p. 788.

p. 428, 18 corr. 'p. 314 ed. Fr.' l. 19 ἐν Αἰξίν. l. 20

όν: v. ad 3, 576. ad fr. II cf. p. 34 h. vol. ὡς ἦν

αὐτῶν δὴ κάμη τις κτέ Herwerd. p. 22. p. 429, 1

πριόνοι (περιόνοι) σελάχιον correx. Stephanus. Eu-

fr. V l. 3 scr. ὡς βάψειεν

p. 430 (6) ad ἐψητοί cf. Alciphr. p. 86. fr. VIII μέ-

ον ABCDQ μέλλουσιν PVL.

p. 431, 2 apud Suid. αἰγιάζων et αἰγιάζειν (αἰγιάζεις)

fr. X omisso καὶ ζῆν (v. annot.) ita exhibet ed. min.

ἴντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς. in his μηδὲ codd. D.V.M.

non δὲ μή. in Quintiliani verbis *Hippodamus* scri-

malit Bergkius.

p. 432 (14) Dindorfius, vide infr. p. 34, γὰρ ἀνὴρ ὁ γλά-

ῆχει. p. 433 (16) idem ἀνάμεστοι. ad fr. XIX cf.

schium Ran. p. 167. in scholiastae verbis νομίζεσθ' V.

υρρον V. Θ. εἶναι om. V.

p. 434 (21) l. 6 εὔρηται δὲ ἀντραῖος ib. (23) l. 5

ν Αἰξίν Εὐπόλις. p. 435, 5 'legendum θεῖ vel

XXVII scr. 191 21 et l. 2 'Ἕλληνες. attigit hoc Lehrs.

u. p. 151 et p. X.

p. 435, 17. Quae in Theocriteis ad idyll. VI (non V) 1

his reperiri visa est Caprarum Eupolidis memoria,

non ad ἀπὸ κοινοῦ schema neque ad primum sexti car-

versum pertinere, sed referendam esse ad quinti idyllii

versum 141 nuper docuit Dübnerus in 'revue de philologie' II p. 454 Paris. 1847. etenim ad verba Theocriti, φριμάσσο πᾱσα τραγίσκων | νῦν ἀγέλα, quum haec habeant scholia: οὐ κυρίως δὲ τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμός μὲν γάρ ἐστι κυρίως ἢ τῶν ἵππων· βλήχη δὲ ἢ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, cod. L (i. e. Reg. 2831) initio Ἄλλως vocem additum φριμαγμός μὲν γάρ ἐστι ἢ τῶν ἵππων praebet, idem tamen in fine post προβάτων ita pergit, 'τῷ αὐτῷ ἀμαρτῆματι περιπέπτωκε καὶ Εὐπόλις ἐν Αἰξίν.' haec eadem leguntur in Vaticano 4 Sanctamandi (ubi pro περιπέπτωκε scribitur πέπτωκε), 'sed Parisinus sedem ostendit glossae, incertam in notatione Sanctamandi.' ita fere Dübnerus ad Theocrit. schol. p. 140^b. Sanctamandus enim haec in Vaticano praeparato argumento V annotavit. itaque Eupolis in Capris vocem φριμαγμός. φριμάττεσθαι, equis propriam, ad caprarum sonum translulisse videtur, quod annotare neglexi supra ad 1, 114 suppl.

ib. *ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΙ*. fr. I cf. infra p. 34. p. 437 (3) cf. ib. apud Cobet. Diog. Ἐκαδήμου ib. (4) cf. Aristophan. 2, 114 (17). p. 438 (5. 6) de versuum rationibus nuper disputavit Fritzschius ind. lect. hib. 1855. 56. annot. I. 16 ser. 582. I. 20 ξυνεγγινόμεν: cf. ad Alciphr. p. 141. fr. 114 apud Et. m. 174 50 cf. gramm. Bk. 468 28 ἀφαδία ἢ ἐχθρα. Hesych. I 633: ἀφαδίαν. τὴν πολεμικὴν ναῦν. δὲ ἀφανδάνειν. hinc etiam ap. Et. pro ἐχθρα Salmas. et ἐχθρά et in Eupolideis ναῦν ὄραν ἀφαδίαν scribunt.

p. 439 (8) cf. Vnger's Theb. parad. 457. in ed. haec redintegrandae videbantur: Εὐπ. Ἀστρατεύτοις "πέπειρον ἀχράδα πρὸς τῇ συκίδι | προσέχωσι." καὶ "ἔχθρων πρόσφερε" Κράτης. reliqua v. Pher. 2, 349 (32). 4 scr. βοᾶται Εὐπόλιδι novum huius fab. fragm. schole Hephaestionis cod. Saibantianus attulit, v. Heph. Gaisf. 1855

XI

τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς Εὐπολὶς Ἀστρατεύτοις φησὶν·

Ἀθηναίων εἰ βούλεται τις ἐγγράφειν ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν αἰ συνέστειλε. Cf. 2, 871. 5, 58.

p. 440 (1, 2) λοπάδων ἄμβωνας v. infra p. 34. Eust. 1636 52: ἐρρέθη δὲ καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου ὁ ἄμ

το περιλείξας Et. Sorb. περιλείχασι, Gud. 43 34 παραλείχουσι.

p. 441 (2) haec addenda ex min. ed. 'C. F. Hermannus lissert. de tempore Xenoph. Conv. I p. 7 εὐθὺ τοῦ ῥόφου coll. Arist. Lys. 229. displicet hoc propter additum κωλῆνες. praeterea accusativum requirerem, suspensum illum ab ἀναείνειν similive verbo, ut in loco Aristophanis. εὐθυτος recte haec dicitur, ut καλλίθυτος et similia.' nuper autem Ahenti vocis ἐρίφου aphaeresis displicuit. V. de Crasi p. 28.

p. 442 (5) annot. l. 2 ὡς ἐν Ἐλπίδι Ἐπιχάρμου εἴρηαι fr. VI est Poll. X 47. cf. infra p. 35. fr. VIII schol. ac. 1164 φίτυμα. apud Suidam ἄτάρ ἤγαγε καινὸν A οὐ ἄρ E pro ἀτάρ. καινὸν etiam B. V. cum schol. Aristoph. ἤγαγε καινὸν φῖτυ Etym. M. . . . ἀτάρ ἤγαγες καινὸν φῖτυ. ὦν βοῶν Parisinus 1807 in Crameri anecd. Paris. I 400.' Bernh. ad Suid. II 2 1505. καινὸν τὸ φῖτυ cum Porsono C. F. Hermann. schol. Plat. p. 370. τι probavit Fritzschius (ind. ect. aest. 1848) p. 9, cui ἤγαγες ad Leogoram referri — ex Porsono haustum esse videtur. fr. IX pro βδελυρός Porsonus βδελυρῶς. Bernhardt ἀνεκὰς σ' ἐπαίρω καὶ βδελυρᾶς (an βδελυρόν? H. I.) σου τὸ σκέλος. ἐπήρω Porto debetur, libr. παίρω. Schneidew. phil. 3, 118 ἀνεκὰς

p. 444 (10) ὅστις pro ὅτι etiam Fritzschi. l. c. de Leogora et Myrrhine idem dubitat, in sequentibus scholiastae Nub. 99 verbis Μυρρίνην cum V Suidae scribit et τὰ χρήματα ἐποβεβληκότα, ut Suidas v. Φασιανοί, 'malim ἀποβεβληκέαι φησὶν' Bernh. fr. XII ἄρα σφόδρ' ἐνεούρησεν ἐξώλης γέρων ed. min. scriptum deleta interrogationis nota. apud Cramerum ἐνεούρησεν ἐνεούρησεν Ἀττικῶς. Εὐπ. Αὐτ. ἄρα σφόδρ' ἀνεούρησεν ἐξούλης γέρων; Cobetus mnem. V 109 (item Herwerden p. 22) οὐξώλης γέρων: quem Lyconem esse non putat concedendum Meinekio C. F. Hermannus de Emp. conv. Xen. I p. 7 n. 15. ad XIV scr. νεφέλας ὠνόμαζον.

p. 445 (15) de ξενίζεσθαι mirari v. infra p. 35, cf. schol. Aesch. Sept. 363 p. 341 Ddf. schol. S. Aiac. 235 p. 204. Antig. 1184 p. 325 Ddf. ad Iliad. 550 ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπίθετον. ad II 175 εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη αὐτῆς ἐν Αἴδου, οὐ ξένον. ad Vesp. 947 οὐ ξένον δὲ ὅτι κτλ. adde M. Schmidt

de Didymo comm. IV part. 1 (Olsn. 1852). ad fr. XVII adhibe p. 35. XVIII cf. C. F. Hermannii diss. ind. schol. hild. Gott. 1844. 45. aest. 1845 praemissas.

p. 447 (1) Bapтарum fragm. I locupletius aliquanto exhibere licebit Darembergii beneficio, qui et in 'archives de missions scientifiques' fasc. VIII, Paris. 1852, et in 'notices et extraits' aliquotiens iam hoc supplemento commemoratis de κοχώναις ex grammaticorum horreis etiam haec collocavit exempla (notices p. 215): καὶ Εὐπόλις ἐν Κόλαξι· "οἱ καλῶς μὲν τυμπανίζεις | καὶ ἐπικινεῖς ταῖς κοχώναις | καὶ πείθεις ἄνω σκέλη," καὶ ἐμβάπτεις· "καὶ τὸν Κέκροπα φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν | μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυμνίδος." in his permutata esse fabularum Euripolidis nomina statuit Dübnerus (v. notices 216. Schneidew. p. g. a. 1852 p. 426), Bapтарum autem hi fuerint versus:

ὅς καλῶς μὲν τυμπανίζεις
καὶ διαψάλλει τριγώνοις
καὶ πικινεῖ ταῖς κοχώναις
καὶ τιθεῖς ἄνω σκέλη.

Vs. 1 ita composuit Dübnerus, qui Vs. 2 διαψάλλεις mutavit, alterum retinuit Schneidewin. Vs. 3 καὶ πικινεῖς Dübnerus. Schneidew. nostrum Cobetus V. L. 221. Vs. 4 ποεῖς Dübnerus. τίθεις Schneidew. (cf. ad Oed. R. 628. Ahrent. formenl. 95). τιθεῖς Goellin (cf. supra p. L) Cobetus. l. c. ad fr. III cf. infra p. 35. Fritzsche Euphros. I 2, p. 25 'unum fragm. est sive Aristophanis e Polyido (2, 1135), sive Euripolidis e Bapτῆς: τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὧν | κούδεν βεβρ.' κτλ.

p. 448 (δ) Hermannus epit. doctr. metr. p. 59 οὐ γὰρ ἀλλὰ τι προ|βούλευμα κτλ. fr. VIII v. infr. p. 35.

p. 451 (13) annot. l. 10: quod quo spectet] vide Wackkeri opusc. I 217. Schneidew. beiträge 106. Brink. philol. 4, 78. fr. XIV in verbis schol. Aeschin. δοκεῖ δέ μοι λείπεσθαι βάταλος παρὰ τὸ Εὐπόλιδος σκῶμμα· ἐκεῖνος γὰρ ὑπὸ τῶν βαπτῶν ὀνόματα κεῖσθαι τοῖς αἰσχρῶς (Bk. αἰσχρῶς V) καὶ Τιγράνην βάταλον ὑπ' αὐτῶν καλεῖσθαι, H. Saupprius ἐκεῖνος γὰρ πεποίηκε (vel sim. quid) ὑπὸ κτλ. καὶ τὸ πρῶτον (προ Τιγράνην) Βάταλον κτέ. scribendum pro-

isuit. Wieseler adversar. in Aeschyli Prom. (1843) p. 49
 'ντιγενίδην pro τιγράνην coniecit. Mein. ed. min. ἐκεῖνος
 ἰρ τὸ τῶν βατάλων ὄνομα κεῖσθαι τοῖς αἰσχροῖς καὶ τὸν
 πρωκτὸν βάταλον ὑπ' αὐτοῦ καλεῖσθαι. 'quae si vera, in-
 est, vel vero affinis est emendatio, dubitari potest, num ad
 aptas nomen βάταλος referendum sit.' Nauckius h. allg. litt.

1847 int. 475: σημείωσαι (pro ἐκεῖνος) γὰρ ἐπὶ τῶν βα-
 τῶν ὄνομα τοῦτο κεῖσθαι τῶν αἰσχροῶν, καὶ τὸν πρωκτὸν
 ἔταλον ὑπ' Ἀττικῶν καλεῖσθαι.

p. 452. fr. XV cum Laurentiano Henr. Keilii codice scri-
 ndum erit:

ὦ ῥύμβε μαστίξας ἐμέ.

vocabuli formam cf. Lobeck. 'Ρημ. 35. Mein. vind. Strab.

4. p. 453 (16) adde schol. Eqq. 1291: φασί τινες Εὐ-
 ῥιδοσ εἶναι τὴν παράβασιν, εἰ γε φησὶν Εὐπόλις "ἔν-
 οῖησα τῷ φαλακρῷ." Fritzsche Eup. vers. fr. p. 9. fr. XVIII

cum novissima schol. ed. (v. infra p. 35, ubi perperam
 issa interrogationis nota) scribendum:

ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός;

f. Herwerd. p. 22). Fritsch. Ran. p. 197 ἐπιχώριος δ' ἔστ'
 ξένης ἀπὸ χθονός; Archedemum intellegens ut mollem et
 thicum femineo genere nominatum. p. 454 (21) ad An-
 th. 3, 29 cf. infra p. 74.

p. 456 (1) de Demorum fr. I v. addend. p. 35. 36. H. I.
 πρμαε ἰστάνειν quam anceps sit apud veteres Atticos auctoritas
 on ignoro equidem.' barbaram dixit Cobetus mnem. V 104,
 si Eupolidea ita scribenda esse coniecit: τοιγὰρ στρατηγὸς
 ἔκείνου τοῦ χρόνου | οὐδεὶς ποθ', ὡσπερ μειαγωγὸς
 τιῶν, | τῆς τοῦδε νίκης πλείον' εἴλκυσε σταθμόν, 'quae
 a Themistoclis, inquit, victoria Salaminia dici oportum est.'
 telerum cf. Fritsch. ad Ran. p. 283. in annot. l. 5 scr. Blancar-

as. p. 457 (2) l. 9 scr. 'vidit Elmsleius Med. p. 146.' ad
 - IV cf. addendor. p. 36. in min. ed. vs. 2 ἢ μὲν φύσις τὸ
 ἔγνωτον ἦν scriptum. p. 458 (5) de ὅ τί περ κεφάλαιον

. Cobeti annotationem V. L. p. 312. cf. Fritschii Lucian.
 uest. 36 sqq.

p. 458 (6) huius loci imitatores Wyttenbachius S. N. V.

p. 7. 8. 9 et indicatus ab eo Berglerus ad Alciphr. I 3 dabunt. adde quae his paginis 459. 460 et infra annotata p. 36. cf. Aristaeleti epist. I p. 6 ἴδοις ἂν τὴν Πειθῶ πορφυραίοις αὐτῆς χείλεσιν ἐπικαθημένην. Bast. ep. 259. p. 459, 20 ἐκ δέκα ποδῶν ἦρσι λ. τ. ρ. vide ad p. 36. item Lobeck. path. elem. 1, 104. l. 5 a f. scr 5' p. 460, 4 adde Quintil. X 1 82. ib. 7 ἐπεκε τοῖσι χείλεσιν p. 461 (8) sine poetae nomine apud num legi vol. VIII p. 653 et 943 indicavit Nauck. ib. l. 10 corr. p. 337.

p. 463 (10) de proverbiali formula τοῦ πατρὸς τὸ δῖον sim. cf. Lobeckii Agl. 1048. ib. XI de sententiarum cf. Herwerden p. 22 sq. idem fr. XII (p. 464) χλοῆσαι pro καὶ χλοῆσαι. ap. Etym. pro ἅμα βλυσθῶναι codd. D. M. ἅμα βλυσθονῆσαι. Suidae libri quum πα παρόντες (non παίζοντες) praebeant, Bernhardt II 2 παρωδοῦντες suspicatur, h. e. 'fingere solent cum lusurum.' fr. XIII 2 scriptum ed. min. ἐάσει' cum Elmsl. versante Ellendtio Lex. Soph. II 97). pro κινούμενα f. β μενα ib. coniectum scribendum. Vs. 3 τοῖν σφυροῖν ptum. de sententia cf. Fritsch. Ran. p. 211 sq. p. 465 vs. 2 'f. προσιστάμενά' ed. min.

p. 466 (15) vs. 2 οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείων παρ' ὑμῖν scripsit Mein. ed. Stob. pro ἡμῖν: idem l. 23. Vs. 7. 8 ὅπη-στρατευόμεσθ' Vindob. ὅποι τ μεν: cf. Hermannii opusc. IV 142. p. 467 (16) respicit stath. Od. 1401 11. annot. l. 7 scr. Χειρόνιπτρα C rum v. infra p. 37 sq. ad fr. XVIII cf. add. p. 36. κύνκλω: Aristol. rhet. III 14 p. 1415^b 23: οἱ δοῦλοι ο ἔρωτώμενα λέγουσιν ἀλλὰ τὰ κύνκλω, καὶ προσιμιάζο illud διὰ τῶν χωρίων nonne specialiter fuerit interpretandi p. 468 (19) 3 corr. Anecd. p. 328 19. in Et. m. Gaisf προσαγήλωμεν ἐπελθόντες dedit, προσαγήλωμ' ἐπελθ D. V^a. χαίρετε πάντες v. Franz. el. epigr. 340. 342. cf. Frit Ran. p. 110.

p. 469 (20) 9 scr. 'pro τοῖς alii libri τοῖσιν.' delectantia. Cf. Fritsch. Eup. vers. fragm. p. 10. l. 1

omissum anonymi com. fragm. in supplementis exhibebimus. p. 470, 5. 6 a f. scr. τὰ ἀρώματα . . . τὰ πέμματα.

p. 471 (23) corr. πουλύπους: ad annotationem pertinent infra p. 36 scripta. fr. XXIV: cf. p. 36. τῷ δ' ἂν οἶνος εἴη πολὺς πίσει M. οἶνον πολὺν πίσειεν V. in verbis Etym. I. 2 scr. εἰρημένου αὐτοῦ I. 5 Gaisf. ἀλλὰ μήποσ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι μὴ εἰρησθαι εἶπεν ἐν πλάτει: ὅτι om. V. εἰρησθαι εἶπεν D. εἶπεν om. vulg. μὴ εἰρησθαι ἐν πάτει Varin. πίσει (bibet) Lobeck. ad Buttm. II 276 cf. 'Ρημ. 18. Eupolidis versum hoc modo supplevit Herwerden p. 23: ὅτω δ' ἂν οἶνος ἢ πολὺς, πίσει *(πολύν).

p. 473 (29) pro Δήμοις Par. A θυήμοις fr. XXX Raspium secutus est Bk. XXXI idem κανχήσεται. ad XXXIV scr. καὶ Εὐπολις-ἀδικούμενος; καὶ ἄλλοι.

p. 474 (35) de cognomine Καπνός cf. ad 3, 358, ubi pro παραίτης scribendum coniecit editor ἐπαίτης vel προσαίτης. Bernhardt ad Suid. v. Θεαγένους in his, quae sunt ap. Suidam (cf. schol. Av. 822), οὗτος δὲ πένης ὢν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι, ἀλαζών, ψευδόπλουτος, Eupolidis latere suspicatur verba. Theogenem non recte Καπνόν dici, sed ad Aeschinem Selli f. epitheton istud pertinere, mihi non persuasit Nauckius, philol. IV 546 et VI 413. credo enim πτωχαλαζόνας omnes καπνοὺς vocari, et quod in Aeschinem et in Proxenidem coniectum est nomen, etiam ad Theogenem referri posse. Cf. Σέλλου filios ad Phryn. 2, 585. Hermann. ad Aeschyli II p. 91.

p. 477 (38) ap. schol. Nub. 1001 εἰς Ἴπποκράτους (Ἴπποκράτου G.) V. εἰς Ἴπποκράτους παῖδες ABVE Suidae v. ὑώδεις. Nauckius εἰς Ἴπποκράτους trag. fr. p. 674. L. Dindorfii ap. Suidam ἐκβόλιμος tentantis rationes non assequitur Bernhardt. p. 478, 1 Bergk. comm. cr. II p. VIII καὶ Μέωνος: v. supra p. XXX.

p. 479 (39) schol. Nub. 1022 quomodo hodie scribatur v. ed. min. fr. XL post verba μετὰ Σόλωνα ἄρξας addenda ex schol. haec Εὐπολις ἐν Δήμοις. XLI βοᾶται Εὐπόλιδι p. 480 (45) pro ἦσθημα Herwerden p. 24 ἦσμα ab Eupolide scriptum opinatur. ad fr. XLVI cf. infra p. 37

adde *Διόν. p. 572*. *JLATTEN. Bellerus Poët. VII 168*
prose versis in hęc eiaδαι. ut prose hęc hęc. et. p. 130
scribitur proase eiaδαι. H. Sappho ad Philodemi de
ritas Est. A. (Lips. 1853) p. 25 et hęc Euphōdis nomen pro
estopis hęc: veteris hęc hęc. cum locus Philodemi
est: οὐκ εἰδότες οὐκ εἰδότες esse, existimat sic
εἰδότες esse: εἰς εἰδότες εἰδότες ἢ εἰδότες
εἰδότες εἰδότες οὐκ εἰδότες. adde quae nu-
per Fraaschus dicit Est. vers. fragm. p. 11 sq.

p. 451 (2) scilicet *εἰδότες εἰδότες*. cf. *Abrens dor. p.*
227. *fr. III in distinctum ed. min. te Στρατιόχοροι τε καὶ*
Διόν. Σιμωνίδος τε εἰδότες εἰδότες ἢ εἰδότες
εἰδότες εἰδότες πῆ. ibidem non credit eam omnes versus
ad eodem proase referendos esse, alioqui, inquit, vs. 3
possis haud pau. probabilius ἢ εἰδότες εἰδότες
ut εἰδότες tribus efferatur syllabis.

p. 452 (6) apud *Herod. met. l. 10 30*: *εἰρηται δὲ καὶ*
Ποιδᾶς ὡς Κερκιδᾶς. ad haec Lehrsius p. 29: 'non nihil
offensionis habet, quod simpliciter scripsit Ποιδᾶς ὡς Κερ-
κιδᾶς. quam certe facile poterat τῷ τῷ ὡς Κερκιδᾶς! —
tollitur illa offensus. si e. g. sic ab Herodiano scriptum pu-
les: εἰρηται δε καὶ Ποιδᾶς ὡς Κερκιδᾶς (sic enim pale-
nil nisi accentum comparari). καὶ Ποιδᾶς. ἐνθεν — exempli
gratia inquam.' ib. anuol. 4 Σώφρων τε τὴν κληταὴν
ἔφη Ποιδᾶ δροσοχαῖτα. Lehrs cum Cramero Mus. Cas-
tabr. 637. cf. infra p. 37.

in *Helotarum fabula* 'Corrigi
 voluerat *τέμενος Ποιδᾶ ποιδᾶ* Dindorf. in praef. ad *Hom.*
II. ed. Lips. 1824. II. Lehrs. p. IX. p. 453, 9 de accentu
Κερκιδᾶς nominis (v. p. 37) cf. Abrens. dor. 246. Cae-

terum ad *schol. Ar. Eqq. 1225* *ἐγὼ δὲ τυ εἰσφεάριξα κά-*
δοφισάμεν: μιμείται δὲ τοὺς εἰλωτας, ὅταν στεφανῶσιν
τὸν Ποιδᾶ. Dübnerus adhiberi debuisse hanc notationem
scholiastae ad fragm. VI Helotarum. Heckerus philol. V 511:
'monere neglexi, inquit, Eupolidem argumentum comoediae
Εἰλωτες habuisse videri caedem Helotarum, de qua Thuc. II
80 προκρίναντες ἐς διοχιλίους (τῶν Εἰλώτων), οἱ μὲν εἰσ-
φάνωσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον ὡς ἡλευθερωμένα

οἱ δὲ οὐ πολλῶ ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτοὺς καὶ οὐδεὶς ἤσθετο ὅτι τῶ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη.' cf. q. s. Herodiani apud Eustath. p. 297, 36 locum, de quo contra Müllerum (opusc. I 468) infra p. 37 dicturum se pollicitus est auctor, ad Sophoclis Ἡρακλέα ἐπὶ Ταινάρῳ satyricam fabulam referunt: v. Wagnerum p. 262. Nauckium p. 142. fr. VII (p. 483) Herodiani verba, nisi quod Blochii παρὰ τῶ τοὺς Εἴλωτας probavit, intacta reliquit Lehrs. p. 92. 'in fine, inquit, nisi ante ἐπεὶ lacuna est, scribendum putes ἐπεὶ κωμικώτερόν ἐστι. an vero vel comicus μισχοῦν dicere potuerit, e. g. ὀναίμεθ' ἀλλὰ μισχοῦν | καθήμενοι - nescimus.' Bergkiius zeitsch. f. alt. 1852 p. 13: παραιτοῦμαι δὲ τὸ βίσχουν κτέ. βίσχουν καθήμενοι. ἐπεὶ ὀνοματικόν (ita ed. min. pro ὀνοματικά) ἐστι. eam formam pro ἰσχύν positam adverbii loco esse, siquidem βισχύν. ἰσχύν. σφόδρα, ὀλίγον, Λάκωνες Hesychius, idem γισχύν. ἰσχύν (cod. ἡσυχήν) explicet; Theognostus autem Cramerii Ox. II 162 19: εἰς υν λῆγον ἐπίρρημα οὐδέν ἐστιν, εἰ μὴ τὸ βίσχυν βαρύτονον μόνον ὄν. quod Helotas aeolica ratione per $\bar{\omega}$ pronuntiasse. idem μίσχουν defendi posse concessit. de ἀθροῦν Antonin. Lib. fab. 24 attulit Nauckius (philol. 6, 414): ἡ Δημήτηρ ἐξέπιε κατὰ τὸ δίψος τὸ ποτὸν ἀθροῦν: v. intpp. In eodem philologo (6, 648) H. L. Ahrens impugnata Bergkii sententia Herodiani locum ita composuit: Ἀθροῦν. οὐδέν εἰς ουν λήγει ἐπίρρημα, ἀλλὰ μόνον τὸ ἀθροῦν. [Nῦν. οὐδέν εἰς υν λήγει ἐπίρρημα, ἀλλὰ μόνον τὸ νῦν] ὅπερ καὶ ἐπεκτάσει δεικτικαῖς κέχρηται καὶ παραθέσει ἄρθρου ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ. παραιτοῦμαι δὲ τὸ βίσχυν, ὃ εἴρηται παρὰ τῶ τοὺς Εἴλωτας· ἔμην' ἀμᾶ (vel ἀμᾶ) βίσχυν καθήμενος· ἐπεὶ ὀνοματικόν ἐστι. h. e. ἔμεινε πάνυ ὁμοῦ (Xen. Cyr. VI 3 7) καθήμενος.

p. 484. ΚΟΛΑΚΕΣ. Cf. quae 'de Eupolidis Adulatoribus scripsit Ioachimus Toeppel Rostochiensis' Lips. 1846, et ad eum librum 'F. V. Fritzschi emendationes' p. 62 — 75. de schol. Rav. Lysistr. 1189 annotatione v. Rob. Engerum. cf. Toeppel. p. 14. Fritzschi. 65. fr I 13 ἢ ἔκφέρειται θύραζε. cum Bergkio ed. min. I 16 scribendum κλωδὸν ib. pro

adde Athen. p. 659 a. *ΔΙΑΙΤΩΝ*. Bekkerus Poll. VII 168 poetae verba ita fere exhibuit, ut priore loco hist. cr. p. 130 scribi potuisse coniecit editor. H. Sauppius ad Philodemi de vitiis libr. X (Lips. 1853) p. 25 et ipse Eupolidis nomen pro corrupto habuit; 'versus autem ipsos, cum locus Philodemi ostendat *συνεμβαίνοντά σοι* restituendum esse', existimat sic redintegrandos esse: *εἰς βαλανεῖον εἰσιών | μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συνεμβαίνοντά σοι | εἰς τὴν γε μάκτραν*. adde quae nuper Fritzschius dixit Eup. vers. fragm. p. 11 sq.

p. 481 (2) scr. 'disputat de λαγός.' cf. Ahrens dor. p. 227. fr. III ita distinctum ed. min. *τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε | ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν κτλ.* ibidem non credit editor omnes versus ad eosdem numeros revocandos esse, 'alioqui, inquit, vs. 3 possis haud paullo probabilius ὅς νυκτερίν' εὔρετο μοιχοῖς, ut ἀείσματα tribus efferatur syllabis.'

p. 482 (6) apud Herod. μιν. λ. 10 30: *εἴρηται δὲ καὶ Ποτιδᾶς ὡς Κερκιδᾶς*. ad haec Lehrsius p. 29: 'non nihil offensionis habet, quod simpliciter scripsit *Ποτιδᾶς ὡς Κερκιδᾶς*. quam certe facile poterat *τῷ τόνῳ ὡς Κερκιδᾶς!* — tollitur illa offensio, si e. g. sic ab Herodiano scriptum putes: *εἴρηται δὲ καὶ Ποτειδᾶς ὡς Κερκιδᾶς* (sic enim patet nil nisi accentum comparari). καὶ Ποτίδας, ἔνθεν — exempli gratia inquam.' ib. annot. 4 *Σώφρων τε τὴν κλητικὴν ἔφη Ποτιδᾶ δροσοχαῖτα*. Lehrs cum Cramero Mus. Cantabr. 637. cf. infra p. 37. in Helotarum fabula 'Corrigi voluerat *τέμενος Ποτίδα ποντίω* Dindorf. in praef. ad Hom. II. ed. Lips. 1824. II.' Lehrs. p. IX.

p. 483, 9 de accentu *Κερκιδᾶς* nominis (v. p. 37) cf. Ahrent. dor. 246. Caeterum ad schol. Ar. Eqq. 1225 *ἐγὼ δὲ τυ ἔστεφάνιζα κἀδωρησάμαν*: μιμεῖται δὲ τοὺς εἴλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα, Dübnerus adhiberi debuisse hanc notationem scholiastae ad fragm. VI Helotarum. Heckerus philol. V 511: 'monere neglexi, inquit, Eupolidem argumentum comoediae *Εἴλωτες* habuisse videri caedem Helotarum, de qua Thuc. IV 80 *προκρίναντες ἐς διοχιλίους (τῶν Εἰλώτων), οἱ μὲν ἔστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον ὡς ἡλευθερωμένοι,*

ῥῆμα) ὑπὸ Εὐπόλιδος εἴρηται ἐν τοῖς Κόλαξι fr. X
 primum versum solus servavit Diogenes, reliquos Eustathius
 l. l. cuius haec verba sunt: καθὰ ἐμφαίνειν Εὐπόλις λέγε-
 ται τὸν φυσικὸν Πρωταγόραν διακωμῶδων ἐν τῷ "Ὅς ἀλα-
 ζορεύεται κτλ. haec cum versu a Diogene servato coniun-
 genda esse vidit Porsonus, dissentiente Toepelio p. 39. Mein.
 ed. min. p. IX. cf. Fritzs. ib. p. 70. Illum versum apud
 Laertium Diog. (cf. Pors. ad Plut. 965) ita exhibuit Cobetus:

ἔνδον μὲν ἐστὶ Πρωταγόρας ὁ Τήιος.

apud Bergk. comm. cr. II p. IX ἐνθάδε scriptum. ὁ Τήιος:
 v. Steph. Byz. 620. 5 Τήιος. ἀφ' οὗ "Πρωταγόρας ὁ Τήιος."
 ubi Mein. 'sunt Eupolidis verba.' adde vind. Strab. 221 ubi
 'quae urbs (Abdera), inquit, cum Teiorum colonia fuerit et
 cum metropoli arclissima consuetudine coniuncta, profecto
 non mirum est eundem hominem ab aliis Teium ab aliis
 Abderitam perhiberi', vide q. s. ad alterum et tertium ver-
 sum cf. ex Aristophaneis infra p. 37 collocata, quae Tageni-
 stis tribuenda videntur Toepelio p. 40. fr. XI ita scripsit
 Fritzschius p. 72: ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευε γὰρ πίνειν, ἵνα |
 πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκπλυτον φορῆ. illud ἔκπλυ-
 στον (cf. infra p. 37) iam Reiskius coniecit. Macrobius sua
 ex Plutarcho hausit. fr. XIII praeter Gudianum etiam Paris.
 2630 Bk. et Sorb. Gaisf. (Bast. ad Greg. Cor. p. 289) habent.
 pro σύντομος ἐδωδή scribendum esse σύντονος indicatum ed.
 min. V. Fritzs. p. 69, qui de βρυγμός et κοπετός vocabu-
 lorum significatione non assentitur Meinekio. idem fr. XIV
 δραμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς μόνον ἐωνημένος p. 73. fr. XV
 annot. l. 3 corr. θὲς ἑκατὸν δραχμάς. ἰδού. ex Polluce sua
 hausit schol. Luc. vol. IV p. 178 Iacobitz. adde Fritzs. p.
 72. de fr. XVI cf. Toepel. 47. XVII 4 χρέμπτεται
 δέ γε μῆλα Fritzs. p. 26. in annotatione l. 12 Toepelius
 correxit Athen. XIV p. 629f. fr. XIX in verbis Pollucis,
 εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δράμα ὡς [Ἀριστοφάνους] οὐ γνή-
 σιον, hoc οὐ Casaubono debetur, Fritzschius μὴ scribebat
 p. 49, Bekkerus εἰ δὲ ὑπ. scribendum coniecit. τὰργύρια de
 pecunia intellexit Boeckhius oec. civ. I p. 238 ed. II. cf. Toep-
 pel. p. 50. annot. l. 10 inc. fab. fr. CXV intellegi voluit

auctor: iam v. infra p. 37 (31). fr. XX 2 Fritzschius ad Ran. p. 217 ita constituit, παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τὰπιπλα, totidem numero vasa a te scripta sunt. idem repperit Bekkerus Poll. unde recipiendum suavit Mein. ed. min. p. IX. ipse Fritzschius ad Toepp. p. 69 etiam hanc proposuit coniecturam: παραπλήσι' ὄντως σοι γ. τὰπ. an-
 not. l. 6 vulgo] ita scripsit Hemsterhusius. fr. XXI apud Poll. X 39 l. 5 Fritzschi. p. 75 ἀλλὰ καὶ τυλεῖα παρὰ Σοφοκλεῖ (cf. Nauck. trag. fr. p. 155) ἐν τῷ Οἰκλεῖ λέγοντι “λιγορραφῇ τυλεῖα.” de mensura vocabuli τύλη cf. ad Antiph. 3, 124. Fritzschi. p. 74. p. 497, 5 Pollucis VI 103 verba ita apud Bk. leguntur: τὴν μέντοι ἐλαιηρὰν ἐπίχουσι χαλκίον μακρὸν Εὐπολις ὠνόμασεν. fr. XXV: cf. Fritzschi. p. 69. ‘post βοῦς fort. alter ingerebat λέγ’ ἕτερον vel simile quid.’ ed. min. Choerobosci verba apud Gaisf. sunt p. 242 14, ubi λέγω δὴ τῆς τοῦς βοῦς pro τὰς β. fr. XXVI apud Poll. VI 159 ‘Bekkerus συμβίστοι edidit; rectius Seberus ad codd. fidem συμβιωταί. Cf. Toeppel. p. 55.’ ed. min. p. IX. fr. XXX cf. Fritzschi. Ran. p. 196, qui scholii verba ita scripsit: ὅτι σύνηθες ἦν τὸ αὐτὸ ἐπιλέγειν, et ephymnium intellexit (Ran. 402. 408. 413). ἐν τοῖς πρόσθεν (h. e. infra, ut docuit Lobeckius ad Phryn. p. 11)’ ad Ran. 1265 sqq. pertinere voluit. ‘ergo ephymnium, inquit, nescio quod Eupolis iteraverat in Adulatoribus.’ cf. Toeppel. p. 27. Adulatorum fr. XXXI vide infra p. 37:

φροῦδον τὸ χειρόνιπρον.

quod olim in incertis erat p. 574 (115) cf. supra ad fr. XIX suppl. Apud Poll. VI 92 (v. infra 37) Bekk. edidit χειρόνιπρον. novum ex Darembergii copiis (v. supra Baptagum supplementa p. LXX) accedat fragmentum:

XXXII

καὶ τὸν Κέκροπα τὰνωθεν ἀνδρός φασ’ ἔχειν
 μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυννίδος.

Gramm. Darembergii notices p. 215 de κοχώναις agens καὶ Εὐπολις, inquit, ἐν Κόλαξιν· “οἷς καλῶς μὲν τυμπανίσεις κτλ.” καὶ ἐμβάπτεις (sic).

καὶ τὸν Κέκροπά φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυμνίδος.

fabularum titulos ita permutavit Dübnerus, ut hoc fr. Adulatoribus, alterum Βάπταις ascribendum videretur. Vs. 1 φασιν τὰ ἄνωθεν in ed. pr. Dar. (cf. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 424). Vs. 2 θυμνίδος emendavit editor. priora ita concinnavit Dübnerus: τὸν Κέκροπά φασιν ἀνδρὸς ἔχειν τᾶνω μέρη κτέ. Schneidew. p. 426: τὸν Κέκροπά τοί φασ' - nostrum debetur Nauckio. Goettlingius ind. Ien. schol. hib. 1853 p. 5 ita: καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ' ἔχειν | μέχρι τῶν κοχωνῶν τὰ δὲ κάτωθεν θυμνιδού, 'nisi melius est, inquit, θυμνιδῶν. nam Athenis etiamnum superstes est statua Cecropis desinentis in duos pisces.' caeterum schol. Vesp. 438 attulit Daremberg.

p. 499, 2 ad Laconum fragm. cf. infra p. 37 annotata. 'de Eupolidis Maricante sive de Aristophane accusatore et Eupolide plagii reo' scripsit E. A. Struve. Kiliae 1841. fr. II de prioribus Quintiliani verbis v. 2, 431 (11) et suppl. fr. III est apud schol. Plat. Bk. 379. p. 500, 10 corr. 460 12. p. 501 annot. l. 5 scr. μαρτυρίαν καὶ παρὰ τῶν fr. VI annot. l. 5 ἀπόλλυται, cf. Xen. Mem. IV 2 33: τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθῃ; τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύως ἀπόλλυται. p. 502, 7: λέγουσιν· οὕτως Εὐπόλις. ib. 22: cf. Apostolii II 90 Ἀνθρώπιος ὄνος καὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι κτλ. 2, 261. p. 503 (8) l. 2 scr. συμβάλλεται πρὸς τὸ (hoc V) ἐν M. ib. 5 iam legitur: εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ib. 6 μέντοι Ald. μέν τι Θ. Bk. fr. X ἀρματωλία: cf. Fritsch. de fab. retractatis II p. 9. ad fr. XIII 'cf. fr. inc. fab. CXXXVII' ed. min. Struve p. 43. XIV, 4 scr. p. 691 c (non d, ut ed. min.) p. 506 1 ταμίαι: Boeckh. Oec. Ath. ed. II. 1, 236. 706. XIX, 1 Εὐπόλις ἐν Μαρικᾷ οὐ (ita ed. min.) κώμην γὰρ λ. XX λέγει δὲ ἐπὶ τ. π. ed. min. verborum sententiam hanc dixit Bernhardt, 'pravis enim obolare prelium statuimus.' caeterum v. ad Antiph. 3, 76. infra p. 77. XXI ψῶζαν: v. Lob. path. proll. 359. XXII

de temporum rationibus cf. Fritzs. retract. fab. II p. 5. XXIV λέγεται καὶ Θεταλίζω κτλ. de vestitu Thessalico cf. ad Steph. Byz. 311 annot. **ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ.** ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος: cf. supra p. XL. Dindorf. chron. scen. p. 414. l. 4 scr. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

p. 508. **ΠΟΛΕΙΣ.** fr. I plenius iam ascribere licet ex Veneti codicis auctoritate, cui tria postrema vocabula debentur, ita:

Τῆνος αὕτη

πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε συκοφάντας.

Τῆνος αὕτη Rav. reliqui Τῆνος δ' (δὲ Θ.) αὕτη. ad sententiam comparandus [Demosthenis] adv. Aristog. I (or. 25)

§ 52 locus: πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ἔχισ ἢ σκορπίος ἤρκως τὸ κέντρον, ἄττων δεῦρο κάκεισε, σκοπῶν τίνε συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προστριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται. fr. II 'vs. 2

forsan alteri interlocutori tribuendus. pro ἡμῖν cod. ὑμῖν.' ed. min. priorem Herwerden p. 25 ita supplendum coniecit: τίς δ' ἐστὶν αὕτη; B. Χίος, καλὴ πόλις. Πόσειδον vel sim. quid. fr. III quarto loco est ed. min. ut fr. IV quintam ibi numeratur. Aristophanis memoria ad Lysistr. 150 refertur, aliis est 735. adde quae annotata sunt vol. II p. 76. fr. V

in min. ed. est III. ad vs. 1 Cobeti coniecturam v. infra p. 38. hoc auctore alteri versui praescripta est persona A. vs. 3

ἐβίνου Dind. vs. 4 καξηνό^δ cod. V. fr. VI quum Bekkeri

codd. ita exhibeant, ὡς ὑμῖν ἐγὼ πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα, in addendis p. 38 et in min. ed. hoc modo conformata sunt Eupolidis verba: ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα. Fritzschius Eur. vers. fragm. p. 20: ὡς ὑμῖν ἐγὼ (int. ἀπεκρινάμην), | πάντως ἀπόκριναι πρὸς τ. κ. annot. l. 7 corr. Menandr. p. 259. fr.

VII scholion Nub. 587 hodie ita legitur: ἀποτυχόντος φασὶ Ποσειδῶνος τῆς χώρας τὸ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίους ἤσκητο· κτλ. καὶ ἦν τοῦτο (τὸ. add. V) λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπ. κτέ. Cf. Suid. v. Ἀθηναίων δυσβουλία. οὐ οἰνόπταις cf. Saupp. Lycurg. fragm. 58^b. fr. VIII ann.

l. 3 ἐν Πόλεσι: πύλεσι V. ib. l. 7 τειχίων v. p. 38. ib. 10

καὶ τὸν Κέκροπά φασιν ἄνωθεν ἀνδρὸς ἔχειν
μέχρι τῶν κοχωνῶν, τὰ δὲ κάτωθεν θυμνίδος.

bularum titulos ita permutavit Dübnerus, ut hoc fr. Adu-
toribus, alterum Βάπταις ascribendum videretur. Vs. 1
ισιν τὰ ἄνωθεν in ed. pr. Dar. (cf. Schneidew. g. g. a.
52 p. 424). Vs. 2 θυμνίδος emendavit editor. priora ita
ncinnavit Dübnerus: τὸν Κέκροπά φασιν ἀνδρὸς ἔχειν
νω μέρη κτέ. Schneidew. p. 426: τὸν Κέκροπά τοί φασ' -
strum debetur Nauckio. Goetlingius ind. Ien. schol. hib.
53 p. 5 ita: καὶ Κέκροπά φασ' ἄνωθεν ἀνδρὸς σῶμ'
εν | μέχρι τῶν κοχωνῶν τὰ δὲ κάτωθεν θυμνιδοῦ, 'nisi
lius est, inquit, θυμνιδῶν. nam Athenis etiamnum super-
is est statua Cecropis desinentis in duos pisces.' caeterum
hol. Vesp. 438 attulit Daremberg.

p. 499, 2 ad Laconum fragm. cf. infra p. 37 anno-
a. 'de Eupolidis Maricante sive de Aristophane accu-
lore et Eupolide plagii reo' scripsit E. A. Struve. Kiliae
41. fr. II de prioribus Quintiliani verbis v. 2, 431 (11)
suppl. fr. III est apud schol. Plat. Bk. 379. p. 500,
corr. 460 12. p. 501 annot. l. 5 scr. μαρτυρίαν καὶ
πρὸς τῶν fr. VI annot. l. 5 ἀπόλλυται, cf. Xen. Mem.
2 33: τὰ δὲ Παλαμήδους οὐκ ἀκήκοας πάθη; τοῦτον
ιρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ
ῶ Ὀδυσσεῶς ἀπόλλυται. p. 502, 7: λέγουσιν· οὕτως
ἕπολις. ib. 22: cf. Apostolii II 90 Ἀνθρώπιος ὄνος
κὶ Ἀχαρνικοὶ ἵπποι κτλ. 2, 261. p. 503 (8) l. 2 scr.
υμβάλλεται πρὸς τὸ (hoc V) ἐν M. ib. 5 iam legitur:
ς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνε-
θαι. ib. 6 μέντοι Ald. μέν τι Θ. Bk. fr. X ἄρμα-
υλία: cf. Fritsch. de fab. retractatis II p. 9. ad fr. XIII
f. fr. inc. fab. CXXXVII' ed. min. Struve p. 43. XIV, 4
r. p. 691 c (non d, ut ed. min.) p. 506 1 ταμίαι: Boeckh.
ec. Ath. ed. II. 1, 236. 706. XIX, 1 Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ
ῶ (ita ed. min.) κώμην γὰρ λ. XX λέγει δὲ ἐπὶ τ. π.
d. min. verborum sententiam hanc dixit Bernhardt, 'pravis
nim obolare prelium statuimus.' caeterum v. ad Antiph. 3,
6. infra p. 77. XXI ψῶζαν: v. Lob. path. proll. 359. XXII

de temporum rationibus cf. Fritsch. retract. fab. II p. 5. XXIV λέγεται καὶ θειταλίζω κτλ. de vestitu Thessalico cf. ad Steph. Byz. 311 annot. **ΝΟΥΜΗΝΙΑΙ.** ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος: cf. supra p. XL. Dindorf. chron. scen. p. 414. l. 4 scr. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

p. 508. **ΠΟΛΕΙΣ.** fr. I plenius iam ascribere licet ex Veneti codicis auctoritate, cui tria postrema vocabula debentur, ita:

Τῆνος αὐτή

πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις τε συκοφάντας.

Τῆνος αὐτή Rav. reliqui Τῆνος δ' (δὲ Θ.) αὐτή. ad sententiam comparandus [Demosthenis] adv. Aristog. I (or. 25) § 52 locus: πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ἔχεις ἢ σκορπίος ἤρκως τὸ κέντρον, ἄττων δεῦρο κάκεϊσε, σκοπῶν τίνι συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προστριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται. fr. II 'vs. 2 forsā alteri interlocutori tribuendus. pro ἡμῖν cod. ὑμῖν.' ed. min. priorem Herwerden p. 25 ita supplendum coniecit: τίς δ' ἐστὶν αὐτή; B. Χίος, καλὴ πόλις. Πόσειδον vel sim. quid. fr. III quarto loco est ed. min. ut fr. IV quintum ibi numeratur. Aristophanis memoria ad Lysistr. 150 refertur, aliis est 735. adde quae annotata sunt vol. II p. 76. fr. V in min. ed. est III. ad vs. 1 Cobeli coniecturam v. infra p. 38. hoc auctore alteri versui praescripta est persona A. vs. 3 ἐβίνου Dind. vs. 4 καξηνό^δ cod. V. fr. VI quum Bekkeri codd. ita exhibeant, ὡς ὑμῖν ἐγὼ πάντως ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα, in addendis p. 38 et in min. ed. hoc modo conformata sunt Eupolidis verba: ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα. Fritschius Eur. vers. fragm. p. 20: ὡς ὑμῖν ἐγὼ (int. ἀπεκρινάμην), | πάντως ἀπόκριναι πρὸς τ. κ. annot. l. 7 corr. Menandr. p. 259. fr. VII scholion Nub. 587 hodie ita legitur: ἀποτυχόντος φασὶ Ποσειδῶνος τῆς χώρας τὸ κακῶς βουλευέσθαι Ἀθηναίοις ἤσκητο· κτλ. καὶ ἦν τοῦτο (τὸ add. V) λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ Εὐπ. κτέ. Cf. Suid. v. Ἀθηναίων δυσβουλία. de οἰνόπταις cf. Saupp. Lycurg. fragm. 58^b. fr. VIII ann. l. 3 ἐν Πόλεσι: πύλῃσι V. ib. l. 7 τειχίων v. p. 38. ib. 10

ὁ οἰκ. Ald. p. 512 (9) μίχρ' ἄττ' ὀρτύγια, quod haec maior editio in ordinem recepit, prae tradita lectione probavit Cornelius mnem. 5, 105. fr. XI χάμυνίας ed. min. annot. 5 scr. 'vulgo μορίω' et 6. 'cod. Ven. εἶνεκεν.' hos versus aliter composuit Fritzschius, v. ad Ran. p. 448. fr. XII reuocanda erit tradita scriptura πάσχειν τοῦτ' ἐμέ. 'postrema τοῦ Πορθέονος ex R accesserunt.' Dübner. XIII pro σοφιστῆς (v. p. 38) ὁ Σίμων num forte legendum νοσοφιστῆς? cf. schol. Vesp. 836. l. 4 διαβάλλων αὐτὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασιν ad fr. XIV cf. addend. p. 38. de Phioxenis cfr. Fritzschi. Ran. p. 308. fr. XV 2 ita scribendum indicabat Herwerden p. 26: πότερος ἀμείνων Ἀμφοτεροῦ Στιλβίδης; ac sane Ven. cod. ἀμφοτέρως habet pro ἀμφοτέρων. de nominis proprii accentu proprio v. Lehrs. Arist. p. 275 sqq. 282. fr. XVI ita distinctum est apud Hermannum Aeschyl. II p. 271, Ἰερόκλεες βέλτιστε, χρησιμῶν ἄναξ, ut in Aeschyleo versu factum. de vocativi forma dictum p. 465. XVIII. XIX cf. p. 38. XX schol. Luc. p. 47: Κρατῖνος δὲ ἐν Ὀραις ὡς παρελθόντος νέου τῷ βήματι κέμνηται καὶ παρ' ἠλικίαν καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξὶ καὶ Εὐπολὶς Πόλεσι. XXII schol. Plat. Εὐπολὶς μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ ad annotationem adde Eustath. 812, 55: ἀφ' οὗ πύξινός τις ἔσκαπται ἄνθρωπος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. item quae de p. 1105, 17 infra diximus p. 65. XXIII. ad metri rationes cf. Fritzschi 'de numero qui κατ' ἐνόπλιον dicitur' ind. schol. hib. 1848. 49. XXVII^a: cf. fr. inc. CXXVII. XXIX. grammatici verba quomodo scribenda sint v. infra p. 38, atque ita ed. min. "ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαρχίδου κακίων." XXX. de sententia huius versus v. H. Sauppilii dissert. in libro 'berichte über die verhandlungen d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 11: 'es ist eine anrede an die richter (Pher. 2, 293), denen die chöre gleichsam rechenschaft abzulegen haben.' cf. ib. p. 14. ad fr. XXXI comparandum hoc apud Strabon. lib. VII fr. 8 "ἐλευθέρα Κόρκυρα, χέζ' ὅπου θέλεις", item hoc Marci Anton. V 12: πρόϊθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προσπινοηθέντων

οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εἰμπορίας οἷκ ἔχειν ὅποι χέσῃ: quem locum qui indicavit Nauckius comici poetae esse voluit ita scriptum 'ὑπ' εἰμπορίας γὰρ οἷκ ἔχεις ὅποι χέσῃς.' p. 519 (32) 'cfr. inc. fab. fr. XCI.' ed. min. fr. XXXIII ita exhibuit Bekkerus:

κακὰ τοιάδε

πάσχουσα μηδὲ πρᾶσιν αἰτιῶ;

hoc μηδέ de coniectura. fr. XXXV vulgo apud Poll. ita habet: Εἰπόλιδος εἰπόντος ἐν Πόλεσιν "ἄνευ καλαθίσκου καὶ πήρα (al. πόρων) καὶ πηνίων", hodie Bekkeri Par. A hanc versum debemus:

ἄνευ καλαθίσκων καὶ πόρων καὶ πηνίων.

'pro πόρων forsitan πόρων.' Mein. ed. min. fr. XXXVI 2 κρατῆρας ὀκτώ, δέκα χύτρας, δύο τριβλίω: ita iam ed. min. δύο χύτρας c. Salmasio Bk. qui 'δὲ χ. B. ceteri om.' Vs. 3 (ita intellego) 'τε καὶ addit B. an δέκα?' Bk. Πόλεων fragmentis septimo et tricesimo loco hanc Hesychii glossam tribuit A. Nauckius trag. fragm. p. 436: ἀντεμμάσασθαι: ἀνταποδοῖναι. ἐπιπλιῆσαι. Εἰριπίδης πολίασιν (ita cod.), quae ἀντεμμάξασθαι Εὐπολις Πόλεσιν scribenda censet.

p. 521. ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΙ. fr. I μήτηρ τις αὐτῶ v. p. 38. II 3 pro γελῶσιν (cf. annot.) Cobetus γελᾷ γὰρ mnem. 5, 112. p. 522, 22: ὁ δεῖνα cf. infra p. 38. I. 29 iam v. ad Menand. 4, 199: 'πάνυ σφόδρα, quae non dirimi posse male negavi.' ὡς ὀρᾶς v. Dobr. ad Pors. misc. l. c. ad Plut. p. 16. I. 34 scr. 'Nub. 541', de quo loco nuper dixit Fritzschius ad Toepfeli librum p. 62. Caeterum cf. Welckeri opusc. I 277. fr. III l. 7 Monac. ΑΙΠ fr. IV scr. Priscianus XVIII Mon. cod. ΚΑΤΑΚΡΟΛΟΕΑΙ. fr. V vulg. πηλὸς ὀργιάζειν ad fr. VI cf. supra p. XIX. XL.

p. 525. ΤΑΞΙΑΡΧΟΙ. fr. I οὐκουν περιγράψεις-; Cobet mnem. 4, 307. idem ibidem 5, 106 fragm. IV hoc modo componendum dixit: ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι' ἐγώ, | ἐν Φορμίωνος στιβάδος ἐξ ὅτου" φαγον. in verbis scholiastae l. 3 παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ταξιάρχοις scripsit mutato ordine. annot. 8 scr. ἐν τοῖς in Eupolideis Suidae cod. A

. XIV l. 2 *Ἡσιόδος*: cf. 2, 112. Schneidew. ad Zenob. p.37. Boettlingius Hesiod. p. LXII ad Heracliti com. *Ξενίζοντα* haec referri posse existimat. de Platonici proverbii forma cf. Lachmannum in Babrio p. XIX. p. 542 (15) ann. l. 1 *αὐτὸ τὸ σκύβ.* l. 10 *ποτρᾶγμα*: 'dubito an idem Eupolidis locus significetur.' Bernb. ad Suid. v. *ἀποπάτημα*. *Διδυμίαν* Eupolidis cum Andocideo adv. Alcib. § 32 composuit Bergk. ap. Schiller. Oratt. Alt. Turic. p. 57. apud Suidam v. *Θαρρελείδης* in Didymachia Didymi memoria latere visa est Bernhardy. XVI 4 cf. Suid. v. *ψαμμακοσιογάρα*, ubi in Eupolidico versu *αμμακοσίους* habet cod. A. fr. XVII quum Venetus cod. aerebeat *τί σοφῶνος ὦ ῥαψωδέ;* recipienda erit (v. ed. min. IX) Nauckii emendatio Eupolidi haec reddentis: *τίς ὁ φῶ-ς, ὦ ῥαψωδέ;* v. philol. 2, 151. Ar. Byz. 207. ad explinendam vocem ille affert Theognostum Cram. II 66 17: *φῶνος μεγαλόφωνος*. Lobeckius *Ῥημ.* p. 287: 'ad coniecturam, in-uit, proximum est *τίς ὁ σόβος ὦ ῥαψ. . . . σόβος pro σό-σις.*' apud schol. Av. 42 *οὐκ εἴρηται μὲν ὁ βάδος* ed. n. l. 2 scr. *τὰ τοιαῦτα.* p. 544, 5 de Arcadii scri-pta emendanda cf. Lobeck. l. c. p. 280. fr. XVIII l. 3 *υσογένει Παντακλέης σκοπῶν* cod. Θ. cf. Fritzs. ad in. p. 335. XIX. Choerobosci pagina apud Gaisf. est 663, ubi *κατακλιεῖ* plane ut apud Bekkerum et bis apud Craerum l. c. Pro *ἐκχεῶ* apud Gaisf. *ἐκχέω.* ad fr. XXII p. 39, hinc 'Eupolis forsān *ἀχυρμός* dixerat.' ed. min. fr. XIV corr. Photius p. 513 5. *Χρυσοῦ γένους* fragmentis sic addatur

XXVII

καὶ σκεῦος οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ κήματι.

Schol. Heph. Gaisf. ed. II p. 19: *ἔκθλιψιν κραῖσιν καὶ συναί-σιον, ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ Γένει, καὶ σκεῦος κτλ.* sic in plerisque E. S.' Gaisf.

p. 546. INCERT. FAB. fr. I 1 *τὰ μὰ δὲ ξυνίετε* cum Pearson. misc. 217 Mein. in ed. Stobaei. Vs. 2 *εὐθύς γὰρ* l. min. cf. infra p. 39. Vs. 7 distinguendum *πεῖθεσθε, αἴνω;* annot. l. 4 cf. Bergk. Aristoph. fragm. 2, 934. Beck. de Philonide et Callistrato 1855 p. 26. l. 9 *παθόν-*

tes debetur Valckenario et Wakefieldo. p. 547 (2) quomodo componendum videatur in addendis p. 39 significatum (cf. min. ed.), h. e. ut prior versus personae *A* tribuatur, alter *B* et sic deinceps alternis vicibus. *A* ipsum fortasse Alcibiadem esse. itaque ad vs. 1 in min. ed. 'priora intellexerem, inquit, si ταγηνίζειν de venere muliebri dici posset locusque ita scriptus esset:

A. μισῶ ταγηνίζειν, λακωνίζειν δὲ καὶν πριαίμην.

B. ὀλίγας γὰρ οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι γέ σοι γυναῖκας.

Vs. 3 *A.* τίς ἐστὶν ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν; infra p. 39. in min. ed. τίς δ' ἐστὶν ὅστις πρῶτος-;

ut h. l. p. 548. Vs. 4 *B.* πολλήν γε λακκοπροκτίαν ἡμῶν ἐπίστασ' εὐρών ed. min. cum Elmsl. in maiore ed. corrigi

typographi vitium ἐπίστασ' Vs. 5 scribendum ἀμίδα, ita apud Diphilum 4, 395 (2, 34), Epicratem 3, 368 (v. 4).

Athenaei verbis pro τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα in ed. min. scribendum suspicatur Mein. τὸν τῆς ἀμίδος νόμον. ad vs. 1

apponam hanc ex min. ed. p. XXIV editoris annotationem:

'in Eupolidis fragmento inducitur aliquis gloriabundus qui cum alia libidinose fecerit tum vero etiam primus omnia

malutinas computationes instituerit: τίς δ' ἐστὶν ὅστις πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν; suspicatus sum hanc Alcibiadem loqui [cf. vol. III p. 368], neque temere suspicatum esse

docet Plinius NH XIV 28 143: *Tiberio Claudio principi ante hos annos XL institutum, ut ieiunii biberent potusque vini antecederet cibos*

Gloriam hac virtute Pruthi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades curavit.

Caeterum quum hoc fragmentum ex Adulatorum repetiverit Bergkiius 2, 1151 pariter atque fr. X p. 553 (4

Comment. p. 353), eodemque Meinekius rettulerit fr. XII p. 562 propter Adulatorum fragmentum XVIII, advenit

Toeppelio p. 49, quid impedit quominus hoc loco collocetur hanc Choerobosei:

II^a

Choeroboscus Gaisf. 124, 11 (Bekk. 1187): ἔτι δεῖ πρὸς θεῖναι "καὶ χωρὶς τῶν διὰ τὸ μέτρον." ἔστι γὰρ ὁ ζελάς τοῦ ζελά τῷ ζελά, (οὕτως δὲ λέγεται κατὰ Θρακίας ὁ

ος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εἰρίσκειται παρ' Εὐριπίδῃ (apud Dindf. fr. inc. CXCIII. Wagn. Pag. CCLIV) χωρὶς τοῦ ἰ. συ-
πτεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\tau}$, οἶον
ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελά, σὺν γὰρ κερανοῖς."
haec igitur idem Gaisfordus Etym. praef. p. 7 ex Marciano
189 Cobeti codice ita ex parte descripsit: ὁ ζήλας τοῦ ζήλα.
ἴτως δὲ λέγεται κατὰ Θραῦκας ὁ ὄνος, καὶ τούτου εἰρί-
σκειται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ $\bar{\tau}$ διὰ τὸ
έτρον. ἐκεῖνος γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ συπτεῖλαι οὐ προσέ-
γραψε τὸ $\bar{\tau}$. hactenus Cobeti excerpta, itaque Eupolidis quem
acti sumus versum ita scriptum proponemus:

ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζήλα συγκεραννύς.

in quibus συγκεραννύς pro σὺν γὰρ κερανοῖς G. Dindorfio
c. debetur. τῷ ζειλὰ σ. Nauckius trag. gr. fr. p. XI. de
corrupta dativi forma (Lob. parall. 184) confert Hippo-
nactis Τίχυρτα (Schneidew. phil. 1, 339) ap. Meinekium 109 sq.
ergk. p. 600. de ζήλας Thracico vocabulo Hermannus Ebel
oper interrogantem ablegavit ad Miklosicij 'lexicon linguae
Thracicae veteris dialecti' p. 50, ubi zelen' f. ὄμφαξ una im-
itatur' vocalur. idem amicus Photii notavit gl. 51, 22: ζεῖλα
om. accent.): τὸν οἶνον οἱ Θραῦκες, item Hesychii ζίλαι, ὁ
ἴνος παρὰ Θραῦξί. eidemque ζήλας apud Thraces non quod-
is vinum sed ὄμφακίας fuisse videtur. de sententia denique
haec annotavit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1794: 'Eupolis
erglich das attische wesen nach irgend einer seite mit der
mischung des weins, in einer parabase.' videant alii. Cf. al-
cum proverbium ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ apud
Menob. II 16 al. (trag. gr. fragm. Nauck. p. 563). fr. III 3
excerpta in min. ed. Gaisfordi ad Heph. l. c. coniectura ἀκού-
ας τοῖν τρόποιν κτλ. in annot. Vs. 3 scr. Gaisfordus τῶν
τρόπων vel τοῖν τρόποιν, idem corr. min. ed. vitium Vs. 2
pro Vs. 3. ad fr. IV hodie confert editor Greg. Naz. carm.
X p. 870: ἢ πολλὰ πολλὰ γίνεται μακρῷ χρόνῳ βρο-
χοῖς. vs. 2 τῶν πραγμάτων v. p. 39 et ad Theop. 2, 818
(10). Gaisf. ad Heph. II 195. p. 550 (5) apud schol. Ran. 1068
περιῆλθον R. ἐς Θ. idem καὶ ἐς τὰ: cf. ad Poll. IX 47. Am-
nonii pagina est 62. schol. Pac. 1158 vulgo λέγουσι δὲ ἔνιοι καὶ

τὰ ἄλφιστα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπό-
 λιδι "καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων." ubi καὶ τὸν λιβανωτὸν
 transponenda esse vidit Runkelius. Poll. III 127 Bk. τὰ δὲ
 πιπρασκόμενα φορτία, ῥῶπος κτέ. p. 551 (7) ita in min.
 ed. legitur:

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες;

Bk. ex Par. A: εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδε;
 Cobetus mnem. 4, 127: ἤδη χορηγὸν πώποτε | ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες; 'quae his proxime inferuntur apud Pollucem
 θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδώη τινί (Par. A
 μεταδούς τινι), frustra in metri speciem coacta ab Hermanno
 (infra p. 39) Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt,
 sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254
 ed. Bkk.' Mein. ed. min. ib. ad VIII 2 ἀνέστησ': 'forma
 ἀνίστης, nisi οἰμώξει tertia futuri persona est. Οἰμώξουσι
 pro οἰμωξομένη dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. I, ubi
 Brunckius οἰμώξουσα edidit.' fr. IX Cobetus mnem. 4, 301
 δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπιδέξι' ἄδων | Στ. κτέ. Fritz-
 schius ad Toepfel. p. 66: τὴν ἐπίδειξιν ᾠδῆς | Στησιχόρου
 πρὸς τὴν κτλ. ad Adulatores haec referri etiam nunc iussit
 Bergkiius neque adversatur Fritzschi. Annot. l. 3 scr. ὑπο-
 μνησθῆναι l. 8 ὅμοιον τοῦτο τῷ l. 15 'Comment. p.
 353' l. 22 πρὸς τὴν λύραν fr. X l ita scriptus in
 min. ed.

μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
 addito ad Proculi lectionem καὶ Σωκράτην articulo. Olym-
 piori locum cf. ap. Wyttenb. Phaedon. p. 175. Bergkiius nuper
 attulit Asclepii in Aristot. metaph. p. 603^a 4 annotationes,
 de μικρολογίᾳ ita agentis: καὶ πάλιν ὃ φησιν ὁ Ἀριστο-
 φάνης διαβάλλων τοὺς φιλοσοφοῦντας, ὅτι σπεύδουσιν ἰπ-
 ψυλλῶν μετρεῖν, τῶν δὲ ἄλλων καταφρονοῦσι. "μισῶ δὲ
 καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην, ὃς τῶν ἄλλων μὴ
 πεφρόντικε, πόθεν δὲ φάγι, τούτου κατημέληκεν" ὡς τῶ
 ἐν τῷ βίῳ ὄντων μειζόνων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Καλλιμάχ-
 φησι πρὸς τὸν Σωκράτην ὅτι οὐ δεῖ περὶ τὰ οὕτω σμικρὰ
 καταγίνεσθαι καὶ ἐντεῦθεν πειρᾶσθαι παράλογα. ἀλλοί

νος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εἰρίσκειται παρ' Εὐριπίδῃ (apud Dindf. fr. inc. CXCIII. Wagn. Par. CCLIV) χωρὶς τοῦ ἰ. συσσεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\tau}$, οἶον "ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζελα, σὺν γὰρ κερανοῖς." haec igitur idem Gaisfordus Etym. praef. p. 7 ex Marciano 489 Cobeli codice ita ex parte descripsit: ὁ ζήλας τοῦ ζήλα. οἷτως δὲ λέγεται κατὰ Θραῶκας ὁ ὄνος, καὶ τούτου εἰρίσκειται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ $\bar{\tau}$ διὰ τὸ μέτρον. ἐκεῖνος γὰρ βουλόμενος τὸ $\bar{\alpha}$ συσσεῖλαι οὐ προσέγραψε τὸ $\bar{\tau}$. hactenus Cobeli excerpta, itaque Eupolidis quem nacli sumus versum ita scriptum proponemus:

ταῦτόν ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ζήλα συγκεραννύς.

in quibus συγκεραννύς pro σὺν γὰρ κερανοῖς G. Dindorfio l. c. debetur. τῷ ζελα σ. Nauckius trag. gr. fr. p. XI. de correpta dativi forma (Lob. parall. 184) confere Hippoactis Νίκυρτα (Schneidew. phil. 1, 339) ap. Meinekium 109 sq. Bergk. p. 600. de ζήλας Thracico vocabulo Hermannus Ebel nuper interrogantem ablegavit ad Miklosicii 'lexicon linguae slovenicae veteris dialecti' p. 50, ubi zelen' f. ὄμφαξ una immatura' vocalur. idem amicus Photii notavit gl. 51, 22: ζελα (om. accent.): τὸν οἶνον οἱ Θραῶκες, item Hesychii ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ Θρ.ξί. eidemque ζήλας apud Thraces non quodvis vinum sed ὄμφακίας fuisse videtur. de sententia denique haec annotavit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1794: 'Eupolis verglich das attische wesen nach irgend einer seite mit der mischung des weins, in einer parabase.' videant alii. Cf. atticum proverbium ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ἕδωρ apud Zenob. II 16 al. (trag. gr. fragm. Nauck. p. 563). fr. III 3 recepta in min. ed. Gaisfordi ad Heph. l. c. conjectura ἀκούσας τοῖν τρόποιν κτλ. in annot. Vs. 3 scr. Gaisfordus τῶν τρόπων vel τοῖν τρόποιν, idem corr. min. ed. vitium Vs. 2 pro Vs. 3. ad fr. IV hodie confert editor Greg. Naz. carm. 30 p. 870: ἡ πολλὰ πολλὰ γίνεται μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς. vs. 2 τῶν πραγμάτων v. p. 39 et ad Theop. 2, 818 (10). Gaisf. ad Heph. II 195. p. 550 (5) apud schol. Ran. 1068 περιηλθον R. ἐς Θ. idem καὶ ἐς τὰ: cf. ad Poll. IX 47. Ammonii pagina est 62. schol. Pac. 1158 vulgo λέγουσι δὲ ἔντοι καὶ

τὰ ἄλφιστα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπό-
 λιδι "καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων." ubi καὶ τὸν λιβανωτὸν
 transponenda esse vidit Runkelius. Poll. III 127 Bk. τὰ δὲ
 πιπρασκόμενα φορτία, ῥῶπος κτέ. p. 551 (7) ita in min.
 ed. legitur:

ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες;

Bk. ex Pag. A: εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδε;
 Cobetus mnem. 4, 127: ἤδη χορηγὸν πώποτε | ῥυπαρώτερον
 τοῦδ' εἶδες; 'quae his proxime inferuntur apud Pollucem
 θάττον ἂν τοῦ αἵματος ἢ χρημάτων μεταδώη τινί (Pag. A
 μεταδοῦς τινι), frustra in metri speciem coacta ab Hermanno
 (infra p. 39) Fritzschio aliisque, non Eupolidis verba sunt,
 sed Pollucis, ad Demosthenis imitationem facta de F. L. § 254
 ed. Bkk.' Mein. ed. min. ib. ad VIII 2 ἀνέστησ': 'forsan
 ἀνίστησ, nisi οἰμώξει tertia futuri persona est. Οἰμώζουσα
 pro οἰμωξομένη dixisse videtur Aristoph. Amphiar. fr. I, ubi
 Brunckius οἰμώζουσα edidit.' fr. IX Cobetus mnem. 4, 301
 δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπιδέξι' ἄδων | Στ. κτέ. Fritz-
 schius ad Toepfel. p. 66: τὴν ἐπίδειξιν ὠδῆς | Στησιχόρου,
 πρὸς τὴν κτλ. ad Adulatores haec referri etiam nunc iubet
 Bergkius neque adversatur Fritzschi. Annot. l. 3 scr. ὑπο-
 μνησθῆναι l. 8 ὁμοιον τοῦτο τῷ l. 15 'Comment. p.
 353' l. 22 πρὸς τὴν λύραν fr. X 1 ita scriptus in
 min. ed.

μισῶ δὲ καὶ τὸν Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην,
 addito ad Proculi lectionem καὶ Σωκράτην articulo. Olympio-
 dori locum cf. ap. Wyttenb. Phaedon. p. 175. Bergkius nuper
 attulit Asclepii in Aristot. metaph. p. 603^a 4 annotationem,
 de μικρολογίᾳ ita agentis: καὶ πάλιν ὃ φησιν ὁ Ἀριστο-
 φάνης διαβάλλων τοὺς φιλοσοφοῦντας, ὅτι σπεύδουσιν ἔχρη-
 ψυλλῶν μετρεῖν, τῶν δὲ ἄλλων καταφρονοῦσι. "μισῶ δὲ
 καὶ Σωκράτην τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην, ὃς τῶν ἄλλων μὲν
 πεφρόντικε, πόθεν δὲ φάγη, τούτου κατημέληκεν" ὡς τῶν
 ἐν τῷ βίῳ ὄντων μειζόνων. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Καλλικλῆς
 φησι πρὸς τὸν Σωκράτην ὅτι οὐ δεῖ περὶ τὰ οὕτω σμικρὰ
 καταγίνεσθαι καὶ ἐντεῦθεν πειρᾶσθαι παράλογα. ἀποθ.

τὰ τοιαῦτα καθάπερ οἱ περὶ Λακεδαιμόνα καὶ Ἡλείαν.
 λούσι δὲ οἱ γε Ἀωριεῖς καὶ Ἄριαν τὸ δένδρον· ἔστι δὲ
 λακώτερον μὲν καὶ μανότερον τοῦ πρίνου σκληρότερον
 καὶ πυκνότερον τῆς δρυός. adde ib. V 5 1. V 3 3. p.
 1 (39) in verbis etymologici ex Vossiano Gaisf. dedit: ἔστι
 ἰμάτιον (pro καὶ ῥῆμα), ὡς Εὐπόλις. cf. Sorb. Gud.
 9, 13 ubi δέριν. item Gud. 137, 1 δέρις. — Εὐπόλις δὲ
 ἴπιον παχύ. Sorb. Gaisf. 262 57. Gudiana indicavit Nauck. fr.
 σταῖς: de accentu v. Lobeckium parall. 88. 89 ibique al-
 um Baroccianum gramm. cf. cum Anecd. Oxon. III 238
 on 328) 22, ubi haec sola: τὸ μέντοι σταῖς εὐρηται παρὰ
 κοριδι καὶ Ἡροδότῳ fr. XLI est Etym. M. p. 308 30,
 pro βεβριγωμένης ἔβριγωμένης, quod mutatum utraque
 m. editione, cod. V habet βεβρωμένος ἔβρωμένος. p. 562
 scr. 'p. 414' cf. Choerobosc. Gaisf. 549 35: τὸ ἐγλυμένοι
 γλυμένοι Ven.) καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι παρά-
 γά εἰσι· γεγλυμένοι (γεγλυμένοι Ven.) γὰρ δεῖ λέγειν
 ἰ βεβλαστηκότες. l. 2 scr. εἰσι. fr. XLII perperam
 ior ed. οἴχεται μοι, repono

ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

istathii ad II. p. 759 42 annotavit Gaisfordus, ubi καὶ τὸ
 ούλευκε καὶ τὸ ἐξεπίακε (v. ad vol. III p. 212) καὶ τὸ
 τυρὸς ἐξεγλυμμένος" καὶ ἄλλα μυρία. fragmentorum
 upolidis numerum idem Gaisfordus auxil edito hoc Vossiani
 testimonio:

XLII^a

ym. m. 366 16 ἐπιτήδειος: φίλος καὶ συνήθης. λέγεται
 καὶ τὸ ἀρμότιον καὶ ἐπιτήδειον. Εὐπόλις· ἔχω γὰρ
 επιτήδειον ἄνδρα ἐν αὐτῇ. haec Voss. pro vulg. λέ-
 υσι — οὗ τὸ ἐπιτήδειος. Eupolidis versum ita scribit
 inekius:

ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρ' ἐν Ἀττικῇ.

ter Schneiderus zeitsch. f. alt. 1848 p. 789. fr. XLIII
 τοῦ δ' ὀπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον ed. min. cf. in-
 p. 40. τὸ κόνδυλον hoc versu D. M. in lemmate κοντίλος
 τὸν κόνδυλον αὐτὸν τὸν κόντιλον Eupolidi vindicavit Syl-
 rg. praetuli τὸν κόνδυλον, aliorum Tourpius ita τὸν κοντί-

λον. adde Lehrsii annotationem ad Herodian. p. 68 'κόντιλος, significans ὄφιν, hinc ut opinor penem per iocum apud Eupolin.' p. 563 (45) τὰ περίσεμνα etiam codd. Brux. Paris. 2636. M, qui τὰ περίσεμν̄ τῆ Θεῶν. βάπτε cum Gud. Sorb. Βάπταις etiam Hemst. XLVI reponere ὡσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἔμπεσών. cod. D ὡσπερ τὸ, de accentu cf. ad 2, 816 (1). annot. l. 1 scr. δούλων δεσμωτήριον. Εὔπολις Ὡσπερ κτλ. Phot. Suid. ζητρεῖον asserunt ut δούλων κολαστήριον. de fr. XLVII cf. ad 2, 482 (3). XLIX de Sophocleo fr. (Nauck. 1014) cf. vol. 3, 584. fr. L 'forsan ἡ μουσική' ed. min. Eustathii locus est 1422 55. p. 565 l. 1 scr. accedere fr. LIV est schol. Theocr. I 95. fr. LVI pro ἀπιέν' εἰς Nauckius progr. p. 46 not. scribit ἀπιέναι 'ς: H. Sauppius ad schol. Aeschin. p. 38 non quae h. l. posita sunt, sed quae ibidem leguntur, οὗτος '(γὰρ) ἐν τοῖς φρουρίοις κοιτάζεται, Eupolidi vindicabat, ea vero quae sequuntur, καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέναι εἰς τὰ (corrigere maioris ed. vitium) φρούρια, ex plebiscito aliquo derivabat. fr. LVII Fritschius Ran. p. 125 ita scripsit: ἀποφθερεῖς δὲ "δύο κίβω καὶ τέτταρα." annot. l. 2 scr. τέτταρα ib. 5 pro τοῦτο Ven. τις τὸ Fritsch. τὸν στίχον LX cf. infra p. 40. hinc nihil nisi τορύνη vocabulum Eupolidi datum, adversatur Bernhardy ad Suid. v. τορύνη, qui 'saltem, inquit, luta sunt extrema ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.' LXI annot. l. 1 ὡς ἐπὶ V. οὐ λέγεις om. R. l. 8 ὅτι Bk. LXIII cf. Enger. ad Lysistr. l. c. LXIV de emendando Euripideo scholio v. infra p. 40. LXV εὔπο cum compendio M. πρόσῆλος M. 'εἰ ab eadem manu superscripto inter duo puncta' Ddf. Phrynichi locus est p. 14 26, αὐλὴ πρόσσειλος: ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη. fr. LXVI adde schol. Ven. Vesp. v. 1492 καὶ παρ' Εὐπόλιδι (ἐμπολίδι V) ἐκλακτίζειν. Cf. Nauck. fragm p. 561. LXVIII πεπαγοίην: Ahrentis (v. infra p. 40) sententia non probatur Lobeckio path. el. 1, 155 oristi formam requirenti, qualis fuerit περιτραγοίην (ad Bullagr. II 273), vel πεπαλοίην (ἀμπεπαλών) vel πεπαροίην verbo duplicato πεπαρεῖν. l. 6 scr. ἐβαρυτονήθη. fr. LXIX l. 1 scr. 701 32. de extrema annot. v. ad vol. III 191. fr.

καὶ τὰ τοιαῦτα καθάπερ οἱ περὶ Λακεδαιμόνα καὶ Ἡλείαν. καλοῦσι δὲ οἱ γε Λωριεῖς καὶ ἄριαν τὸ δένδρον· ἔστι δὲ μαλακώτερον μὲν καὶ μανότερον τοῦ πρίνου σκληρότερον δὲ καὶ πυκνότερον τῆς δρυός. adde ib. V 5 1. V 3 3. p.

561 (39) in verbis etymologici ex Vossiano Gaisf. dedit: ἔστι καὶ ἰμάτιον (pro καὶ ῥῆμα), ὡς Εὐπόλις. cf. Sorb. Gud. 139, 13 ubi δέριν. item Gud. 137, 1 δέρις. — Εὐπόλις δὲ ἰμάτιον παχύ. Sorb. Gaisf. 262 57. Gudiana indicavit Nauck. fr. XL σταῖς: de accentu v. Lobeckium parall. 88. 89 ibique alitum Baroccianum gramm. cf. cum Anecd. Oxon. III 238 (non 328) 22, ubi haec sola: τὸ μέντοι σταῖς εὔρηται παρὰ Εὐχοριδι καὶ Ἡροδότῳ fr. XLI est Etym. M. p. 308 30, ubi pro βεβριγωμένης ἐβριγωμένης, quod mutatum utraque com. editione, cod. V habet βεβρωμένος ἐβρωμένος. p. 562 1 scr. 'p. 414' cf. Choerobosc. Gaisf. 549 35: τὸ ἐγλυμένοι (ἐγλυμμένοι Ven.) καὶ ἐβλαστηκότες παρ' Εὐπόλιδι παράλογά εἰσι· γεγλυμένοι (γεγλυμμένοι Ven.) γὰρ δεῖ λέγειν καὶ βεβλαστηκότες. l. 2 scr. εἰσι. fr. XLII perperam pairo ed. οἴχεται μοι, gerone

ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Eustathii ad II. p. 759 42 annotavit Gaisfordus, ubi καὶ τὸ ἐβούλευκε καὶ τὸ ἐξεπίακε (v. ad vol. III p. 212) καὶ τὸ "τυρὸς ἐξεγλυμμένος" καὶ ἄλλα μυρία. fragmentorum Eurolidis numerum idem Gaisfordus auxil edito hoc Vossiani testimonio:

XLII^a

Etym. m. 366 16 ἐπιτήδειος: φίλος καὶ συνήθης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρμότιον καὶ ἐπιτήδειον. Εὐπόλις· ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρα ἐν αὐτῇ. haec Voss. pro vulg. λέγουσι — οὐ τὸ ἐπιτήδειος. Eurolidis versum ita scribit Meinekius:

ἔχω γὰρ ἐπιτήδειον ἄνδρ' ἐν Ἀττικῇ.

aliter Schneiderus zeitsch. f. alt. 1848 p. 789. fr. XLIII

αὐτοῦ δ' ὀπισθεν κατέλαβεν τὸν κόντιλον ed. min. cf. infra p. 40. τὸ κόνδυλον hoc versu D. M. in lemmate κοντίλος V. τὸν κόνδυλον αὐτὸν τὸν κόντιλον Eurolidi vindicavit Sylburg. praetulit τὸν κόνδυλον, aliorum Tourpius ita τὸν κοντί-

λον. adde Lehrsii annotationem ad Herodian. p. 68 'κόντιλος significans ὄφιν, hinc ut opinor penem per iocum apud Eupolin.' p. 563 (45) τὰ περίσεμνα etiam codd. Brux. Paris 2636. M, qui τὰ περίσεμν̄ τῆ θεῶν. βάπτε cum Gud. Sorb Βάπταις etiam Hemst. XLVI reponere ὡσπερ γὰρ εἰς ζητρεῖον ἐμπεσών. cod. D ὡσπερ τὸ, de accentu cf. ad 2, 81 (1). annot. l. 1 scr. δούλων δεσμωτήριον. Εὔπολις Ὡσπερ κτλ. Phot. Suid. ζητρεῖον afferunt ut δούλων κολαστήριον. de fr. XLVII cf. ad 2, 482 (3). XLIX de Sophocleo fr. (Nauck. 1014) cf. vol. 3, 584. fr. L 'forsan ἡ μουσική' ed. min. Eustathii locus est 1422 55. p. 561 1 scr. accedere fr. LIV est schol. Theocr. I 95. fr. LV pro ἀπιέν' εἰς Nauckius progr. p. 46 not. scribit ἀπιέναι 's H. Sauppius ad schol. Aeschin. p. 38 non quae h. l. positae sunt, sed quae ibidem leguntur, οὗτος '(γὰρ) ἐν τοῖς φρούριοις κοιτάζεται, Eupolidi vindicabat, ea vero quae sequuntur, καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέναι εἰς τὰ (corrigere maiori ed. vitium) φρούρια, ex plebiscito aliquo derivabat. fr. LVI Fritschius Ran. p. 425 ita scripsit: ἀποφθερεῖς δὲ "δύο κύβω καὶ τέτταρα." annot. l. 2 scr. τέτταρα ib. 5 pro τοῦτε Ven. τις τὸ Fritsch. τὸν στίχον LX cf. infra p. 40. hinc nihil nisi τορύνη vocabulum Eupolidi datum, adversatur Bernhardy ad Suid. v. τορύνη, qui 'saltem, inquit, tuta sunt extrema ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.' LXI annot. l. 1 ὡς ἐπ V. οὐ λέγεις om. R. l. 8 ὅτι Bk. LXIII cf. Enger. ad Lysistr. l. c. LXIV de emendando Euripideo scholio v infra p. 40. LXV εὔπο cum compendio M. πρόσῆλος M 'ει ab eadem manu superscripto inter duo puncta' Ddf. Phrynichi locus est p. 14 26, αὐλή πρόσειλος: ἡ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένη. fr. LXVI adde schol. Ven. Vesp. v. 1492 κα παρ' Εὐπόλιδι (ἐμπολίδι V) ἐκλακτίζειν. Cf. Nauck. fragm p. 561. LXVIII πεπαγοίην: Ahrentis (v. infra p. 40) sententia non probatur Lobeckio path. el. 1, 155 a-orisli formam requirenti, qualis fuerit περιτραγοίην (ad Buttmgr. II 273), vel πεπαλοίην (ἀμπεπαλών) vel πεπαροίην a verbo duplicato πεπαρεῖν. l. 6 scr. ἐβαρυντονήθη. fr. LXX l. 1 scr. 701 32. de extrema annot. v. ad vol. III 191. fr.

XXV ἐπὶ τοῦ κακοφώνου τὸν ἐμίαν τίθησιν 'de homine
 si non pronuntiet verba sed eructet et vomat' intellexit Nau-
 kius ed. min. p. X. cf. philol. II 150 et Ar. Byz. p. 211. Lehr-
 io, Herod. p. 42 κακόφωνον idem quod κακέμφατον esse
 xplicanti, Eustathius ipse quod describeret non intellexisse
 idetur. Cf. Choerob. Gaisf. 487 15: διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν
 ᾧ κακοφώνῳ τῷ ἀπὸ τοῦ χέζω - οὗτος δὲ ὁ τρόπος, φη-
 σὶ δὴ ὁ κατὰ τὸ φορτικόν, τοῖς σώφροσι τῶν ἀνδρῶν ἐπι-
 μπάνει, οἱ κωμικοὶ δὲ ἐπιτηδεύουσι λέγειν τὰ κακόφωνα
 αὐτὰ παιγνίου χάριν. p. 571, 1 ὄλεθρος: cf. ad Men.
 ell. 191. Cobet. V. L. 245 sq. idem Cobetus de Harpocr.
 , 6 dixit ibidem 224. l. 6 scr. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας fr.
 XXXI v. infra p. 40. LXXXIII. ap. Choerob. Bk. l. c. h. e.
 Gaisf. 261 22 δαμερίππεως, χελιδώνεως ib. 25 δαμαρίππεως
 αὶ χελιδώνεως, Ven. cod. δαμαρίσπεως εἰ χελιδόνεως bis.
 ad Pollucem VI, 81, ubi pro vulg. ἀμφαρίσπεως Falck. cod.
 habet ἀμφαριστίπεως, idem illud δαμαρίππεως restituit
 Nauck. h. allg. l. z. 1848 p. 519. LXXXV ὄνου γνάθος:
 l. 4, 297. LXXXVIII Εὐπόλις καὶ Ἀριστοφάνης. XCI
 3 'fort. Ἀμυρίους. certe s. v. Ὠλίαρος gentile Ἀμύριος
 memorat noster' Mein. ad Steph. p. 88 15, idem ed. min. 'haec,
 inquit, forsitan ad Urbes referenda, cuius fabulae vide fr.
 XXXII.' XCII Ἄτραξ καὶ Ἄτρακία XCIV in lemmate
 Steph. 630 6 Τραγία, ubi v. lectionis varietatem. fr. C Bek-
 kerus cum ms. dedit Ἀριστοφάνης δ' εἶρηκεν ἄνδρα σάρ-
 κινον, Εὐπόλις δὲ σ. γ. CV pro μαστιγιᾶν cod. A μα-
 στιγωτιᾶν. CVII scr. Poll. VI 18. l. 6 scr. πασταί CIX
 ἦν δὲ σμηκτρίδα Bk. idem fr. CX σκύτινα χηλεύει CXIV
 κλεπτίσκον: cod. A κλεπτίστατον. CXV v. p. 40: huius nu-
 meri in locum p. 575, 2 novum dabimus fragm. (418 ed. min.)
 Poll. II 17 τὰ δ' ἐφεξῆς παιδίσκη, κόριον παρ' Εὐπόλιδι. ita
 Bekkerus. CXVII οὕτως Εὐπ. CXX λέπει: κατεσθίει
 ad Antiph. 3, 76. CXXI scr. διαρρύσεις ex Bachm. 291
 12. CXXV πρόσισχε cf. supra p. XLIV. CXXVI ἀντὶ
 τοῦ γάλατος infra p. 40. aliter Nauck. phil. 6, 414. CXXVII
 v. 2, 517 (27^a) cf. ad Suid. CXXIX 'forsan ad Helotas

referendum' ed. min. p. 576 2 scr. p. 539 17 CXXXVII
 ἀναγκιππεῖν cf. Maricantis fr. XIII. CXL scr. p. 228 52.

Eupolidi etiam Euripideum hunc apud Et. m. 112. 537.
 Eustath. (695.) 903. (1003.) Choerob. in Psalm. p. 60 ver-
 sum (fr. inc. CL Ddf.), κρήμη σεαυτὴν (σεαυτὸν) ἐκ μέσης
 ἀντηρίδος, vindicabat Nauckius frag. gr. fragm. p. 518. idem
 indicavit Choricii p. 80 Boiss. πρώην ἐγὼ βραχέα περὶ τῶν
 σῶν πλεονεκτημάτων διαλεχθεῖς καιροῦ δευτέρου καλοῦν-
 τος δευτέραν ἐπηγγειλάμην εὐφημίαν ἐκτίνειν, καὶ ταῖτα
 συνεθέμην οὐ δυοῖν ἢ τριῶν ἀνδρῶν ἐναντίον, οὐδὲ κατὰ
 τὴν εὐπόλιν ἐξ ὁδοῦ τινος ἀγείρας εἰς θέατρον, ἀλλὰ
 τῶν ἀστῶν τὰ πρῶτα συλλέξας, οὓς παραβαίνειν αἰσχρὸν,
 τοιαύτης λαβόμενος εἰς ἐπίδειξιν ἀφορμῆς. in his nulla
 Eupolidis memoria latere videtur, neque κατὰ τιν' Εὐπόλιν
 cum Boissoniade mutandum, sed κατὰ τὴν πόλιν. p. 578
 de parabasis huius loco Eupolidi vindicando cf. Kockii praef.
 Equit. p. 27.

p. 580. Phrynicchi ΕΦΙΑΛΤΗΣ. fr. 16 συγκύψαντες
 ἄπαντας | γελῶσιν cum Seidlero ed. min. annot. l. 4 ad
 metrorum rationem cf. Anaxand. 3, 166. fr. II ex suis et
 L. Dindorfii coniecturis ita ed. min. scripsit Meinekius: ὄνομα
 δὲ τοῦτω γ', ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μή κτλ. v. annot. et
 addend. p. 40. sed 'postrema, inquit, non expedio.' ann.
 l. 2 ἐπίηλεν τάδε cum cod. fr. V ἀπὸ δ' ἀργύρου ἀργυρο-
 κόπος KONNOS fr. I κοννωτίδ, τ' ἐνεργ' Dorv. κοννω-
 τίδαιτον ἐνεργὸν P (Par. 2654). fr. II δεῦρ' αἰεί: Porson.
 adv. p. 239. Mein. zeitsch. f. d. alt. 1843 p. 293. Nauck. frag.
 fr. p. 375. 678. III scr. ἀντὶ τοῦ ἀμαθῆς ΚΡΟΝΟΣ fr.
 II cf. infra p. 40. IV ἀλεκτροπώλιον Bk. ἀλεκτροπώλιον
 ms. Salmas. V v. Godofr. Hermannum Aeschyl. II p. 91
 sq. qui pro κεκομμένα πολλάκις scripsit καὶ κωμικοὶ πολ-
 λάκις. Bergkiius ad Archil. 102 p. 560 ed. II allato Aposto-
 lio XV 41, σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην, Phrynicchi verba ita
 composuit: ἄγαμαι, Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σεσέλλισαι |
 κατ' Αἰσχίνην κεκομμέν' ἤδη πολλάκις. sive κεκομμέν' ἤδη
 πολλάκις κατ' Αἰσχίνην, ul in schedis dedit. p. 585 cf.
 infra p. 40. Schneidew. beitrüge p. 91. ΚΩΜΑΣΤΑΙ.

ἰν ὅστις αὐτῆς | ἐκπίεται τὰ χρήματα** p. 617 (2) τοῦ-
τόρημα scribere malit editor p. 42. fr. III Cobetus mnem.
202: πόθεν λίνον μοι καὶ κάλαμος γενήσεται; fr. IV
λλωτὰς χλανίδας e codd. scripsit Bekk. fr. V 'ante λέπει-
σαν excidit μάστιγα.' ed. min. Ἀμφιάρεως. v. min.

ubi 'placet nunc, inquit, Dobraei (adv. II 157) coniectura
λιν scribentis pro Πλάτων. ita Aristophanis fragmentum
est, quod respexisse videri potest Suidas v. Πάμφιλος.' v.

cf. p. 168. Γρυῖπες. fr. I αὐτῷ κανῶ cf. ad Alciphr. I

fr. II ἄ ἄ, γελῶν ἐπηκροασάμην πάλαι ed. min. p.
et p. XIII. p. 619 4 scr. Photius p. 5 3. ΔΑΙΔΑ-

ΔΣ. cf. p. 42. scholion illud Nub. 663 Ven. et Rav. omit-

, edidit Aldus, apud quem ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρονό-

καὶ ὑπήνεμα τίκτουσιν ᾧ πολλάκις. ὁ δὲ παῖς ἔνδον

ἀλεκτρονόνας σοβεῖ. correctae sunt ex Athenaeo 374c, ubi

πολλαὶ τῶν ἀλεκτρονόων ὑπηνέμια βίρα τίκτουσιν ᾧ πολ-

κις ex Aristophanis Daedalo afferuntur. cf. Phot. Suid. v.

υπήνεμα. de ἐνίοτε v. mai. ed. et addend. 42; 'alii, in quibus

est, Brunckius et novissime Cobetus Obs. p. 81 et Fritz-

schius de parops. p. 8, ἐνίοτε scholiastae esse crediderunt,

Plato identidem ἀλεκτρονῶν de gallina usurpasse dicatur.

memini tamen ita dici ἐνίοτε. de βίρα i. e. contra να-

σαν recte statuit Fritzschius. Vs. 3 Heinsius ὁ δὲ παῖς

ἔνδον. Fritzschius ὁ παῖς δέ γ' ἔνδον.' ed. min. ΕΛ-

ΔΣ. fr. I τούτοις τοῖσι Suidae cod. A. τοῖσι λεπτοῖσιν

alii cod. idem φάλαξ. vs. 1 ἡμῶν οἱ νόμοι et vs. 2 τοῖς

εχνίοις proponerat Bernhardt, ἀραχνιδίοις coniecit Mein.

min. idem ἄν (sive ἄν i. e. ἄ ἐν) τοῖσι τοίχοις infra

fr. II 1 scriptum ed. min. εἰ μὲν οὖν ταύτην σὺ (an

τήνδε? cum Cobelo v. p. XIII) τὴν θάλατταν ἀποδώσεις

ἴν, altero εἰ δὲ μή γε cum Bernhardt. priore versu Eust.

οδώσει. fr. IV in utraque editione ita scribendum erat:

ἴλει τήνδε σοι πλεκτηὴν καθῶ | κᾶπειτ' ἀνελεύσω σε

ἴρο; p. 623 de Suidae et Etymologici locis v. ἐπιώ-

το v. p. 43. fr. VIII (VI) σκώληξ cf. ad Alciphr. p.

3. fr. IX (VII) τάξαι v. Cobeti observ. 194. cf. infra

inc. fab. I. Ἐορτῶν fr. I v. infra p. 43, adde v. 4 eun-

dem Cobetum ὑμῖν reponere. p. 624 (2, 2) ἔνθα τρέφεσθαι
 Cobeto ed. min. item λόγος ἐστίν, quod habet codex
 p. 43. de πάλι v. ad Scymn. p. 30. fr. III vs. 3 compositum
 in ed. min. ut infra in addendis significatum. fr. V
 τὰς (ita Suid.) ὄμφακας λεγομένας Nauck. phil. 6, 415.
 scx. καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων cum Rav. fr. VI
 min. εὖ γέ σοι γένοιθ', ὅτι | ἔσωσας κτέ. oinisso ἡμᾶς
 Cobetus obs. p. 183. Choerobosci apud Gaisf. pagina est
 4: eadem in Ven. cod. ita leguntur: τινὲς ἀναγινώσκου
 τῇ κωμῳδίᾳ ἔσωσᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων καὶ ἐπιφέρεται
 ριπίδου μὲν . . . κατὰ διάλυσιν ἢ διάστασιν ἀναγινώσκ
 οῖον ἔσωσας με ἐκ τῶν σιγμάτων. cacterum cf. ad Eubi
 218. fr. VIII cf. Cobeti obs. 191. p. 628 2 Τὸν ἐ
 φαλον ed. min. fr. X cf. infra 43. Εὐρώπης
 ita explicatum min. ed. 'videtur aliquis dormientem mulie
 forsā Iupiter Europam, oppressurus esse. id velat alter. i
 inquit, dormiens mulier ad Venerem ignava est; at vig
 delicatissimis libidinum quasi additamentis, παροψίσι, tel
 hit, quae vel sola per se incredibilem et vix cogitatione c
 prehendam voluptatem afferunt. nonne enim vere par
 est τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα, δεῖν δέ τι | ἀ
 νιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καί | πληγὰς λαβεῖν ἀπὸ
 χερσίν? haec enim fere, quae Timoclis apud Athenaeum
 p. 570 f (com. 3, 607) verba sunt, proxime post ἀντιβολί
 intulerat poeta. Vs. 2 malim εἰσὶ καὶ παροψίδες. Vs. 3
 ταὶ μόναι scripsi pro αἵται μόνον. ib. κρεῖττον Schw
 haeuserus; libri κρεῖττους. Vs. 4 ἢ καταλαβεῖν (pro η
 λαβεῖν) Fritzschius de parops. p. 6. Nauck. ἢ τ' ἄλλα λαβεῖν.
 v. infra p. 43. Herwerden p. 30. fr. II in min. ed. recep
 εἶλον et ἀφῆχ'. de sententia cf. p. 43. Herwerden l. c. Ζ
 κακόμενος. fr. I vs. 2 cum Cobeto alteri personae, i
 Herculi, tribuit ed. min. ubi ita descripti sunt sequentes:
 πάνν βούλομαι. | ἀλλ' ἂ νόμος ἔστ'; A (i. e. Ieno). ἂ
 εἰς θυῖαν (ita p. X ed. min. Vind. Strab. 237) παιστέον. | φ
 τὴν θυῖαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια | παράθετε. B. παῖσ
 δὲ περὶ φιλημάτων. Vs. 6, cum sequentibus usque ad
 κότυλον τὸν σόν Ienoni datus, quomodo suppletur v. p. 6

144. Vs. 7 (p. 630) *τίθῃμι κοττάβεια* cum Cobeto et vs. 8 *ἡ φορεῖ* cum Elmsleio scriptum. Cf. addend. p. 44. ibi-
 μοισοδο habeat fr. II indicatum, secuta est ed. min.
 xei verba fr. III assignata, p. 478c, in min. ed. v. fr. II.
 Aristophan. 2, 979 (18). fr. IV vs. 3 *γλώτταν ἀγα-*
έμνετε pro *πέμπετε* Bergkiius. fr. VII recepta est
 (v. p. 44) emendatio, *ὡςθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς τα-*
ἀπολέσω. 'futuri formam ἀπολέσω tuetur fr. 21
 p. 621 mai. ed.). alioqui ὡς scribi possit vel ἀπολέσαι.
 ed. min. fr. VIII om. *καί*. Bekkerus *σκευοφόριον*
 fr. IX *ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα*. cf.
 p. 44. ad Alciphr. p. 92. etiam ap. Laert. Diog. Μαν-
 δρος editur IV 5. schol. Lucian. IV p. 111 *ἐπὶ Μανδρο-*
βουλοῦ . . . ὁ γὰρ Μανδρόβουλος κτλ.
 634. ΚΛΕΟΦΩΝ. fr. I 'pro edito ὀρητοῖσι scripsi ὀρ-
 ed. min. v. annot. huius pag. Caeterum cf. add. p.
 fr. II. apud Etym. p. 31 13 vulg. *καὶ πτωχίστερον:*
Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς, ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς
ιστάτου. priora sic Vⁿ καὶ πτωχίστερον καὶ ψευδίστε-
ραι ψευδίστατον. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ cum γε-
ρον ἴν' in marg. cod. D πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον.
ἴν' πλ^ατ^{ων} cod. P Ἀριστοφ^{ων} Πλατ^{ων} fr. III. Edide-
 uper F. Th. Wolckerus n. rhen. mus. X 256 et Schnei-
 dis philol. X p. 350 Hamburgensis codicis locum, ubi
 lia haec leguntur, quae ita apponemus ut a Schneide-
 descripta sunt l. 18 seq.: *τὰ παρὰ | τῇ γραφῇ διαφο-*
ρα· εἰσὶ ταῦτα· | ἀργειφόντης. καὶ τύρος ἐν τηρήσας
| ἀργύραν. ἀργιφόντα. εἵκελος ἀστεροπῆ καὶ | τὸ
ἀπόλεια (corr. ἀπώλεια). ἐμ' αὐτὸν (ἐμαυτὸν Gur-
εῖς ἀπώλειαν. | οἰχήσομαι πλάτων. in his παρὰ τῇ
ἴν' non mutaverim, cf. schol. Av. 303 de κεβλήπυρις
ἴν', ἵσπε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ
ἴν'. ΑΛΛΩΣ. οὐ δύναται δύο εἶναι κτλ. pro διαφο-
ρα cum Meinekio et Schneidewino scribendum διαφο-
ρα. de Alemanis qui sequuntur versibus (Bergk. Lyr.
 140) alii viderint, cf. Welckerum l. c. et Schneidewinum
 p. 352. reliqua ita habent. "εἵκελος ἀστεροπῆ" ('Hes.

Scut. 322' F. W. S. cf. Iliad. Ε 386) καὶ "τῷ Ἰκελῶς"
758. δ 249. ε 54). ἀπώλεια καὶ "ἐμαυτὸν εἰς ἀ-
λίαν οἰχήσομαι" Πλάτων. novum hoc Platonis frag-
mentum cum veteri Cleophonis apud gramm. Bekk. loco
posui, ita suppletum:

αὐτὸς φέρων

ἐμαυτὸν εἰς ἀπώλειαν οἰχήσομαι.

B. ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτὶ τ' ἀλλότρι' οἰχήσει φέρων
ad φέρων comparata haec Xenophanis (Bergk: Lyr. II
apud gramm. Darembergii p. 206, ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πό-
πόλεως φέρων ἐβλήστριζον (i. ἐβληστριζόμεν cum Mé-
Vind. Strab. p. 217). itaque possis ἐγὼ φέρων, praeter-
terum propter Cleophonis fragmentum a Bergkio emen-
neque indigna Cleophonis persona aut haec oratio
aut alterius personae responsio. Schneidewinus ἐγὼ δὲ σ-
βῶν | ἐμαυτὸν κτλ. vel ἐμαυτὸν εἰς ἀπ. οἰχ. | δώσων.
αὐτ' ἀπαρτὶ etiam Ruhkenius hist. cr. oral. p. XLIV. |
(4) probavit Bergkii coniecturam (p. 44) Meinekii, qui
lim, inquit, πέος ψάθαλλε.' fr. VI ἀργύρια cf. infra
Toeppel. Eur. Adul. p. 50. fr. VII 'recte Iungerm-
μαράγγαν. cf. Cobetus obs. p. 151.' ed. min. ἀμαράγγαν
AB Bekkeri. postremo Cleophonis assignanda est haec
titia (fr. 62 min. ed.)

VIII (1, 172)

schol. Ran. 681. Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι δράματι βαρ-
ζουσαν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ
Θραῦσσα (Θραῦττα) ἐλέγετο. ΛΑΙΟΣ. fragmenta I. II
modo coniungenda viderentur significavi infra p. 45.
min. fr. 63. 'versu 2 (verba sunt Meinekii ed. alt.) re-
γένους, pro quo olim scripseram γένος sequente Cob-
125. cf. Aristoph. Av. 763 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔστι
Φιλήμονος γένους. Sophocles O. T. 1383 τὸν ἐκ θεῶν
νέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Λαῖου.' p. 636 extr. s.
24. p. 637 5 που Aldus habet. caeterum v. infra
47. ΛΑΚΩΝΕΣ. fr. I v. addend. p. 45; hinc in α
altera priora ita descripta:

144. Vs. 7 (p. 630) *τίθῃμι κοττάβεια* cum Cobeto et vs. 8 *ηφορεῖ* cum Elmsleio scriptum. (cf. addend. p. 44. ibi-
 modo habeat fr. II indicatum, secuta est ed. min.
 ei verba fr. III assignata, p. 478c, in min. ed. v. fr. II.
 Aristophan. 2, 979 (18). fr. IV vs. 3 *γλωτταν ἀγα-*
μνετε pro *πέμπετε* Bergkiius. fr. VII recepta est
 (v. p. 44) emendatio, *ὥσθ' ἄττ' ἔχω ταῦτ' ἐς τα-*
ἀπολέσω. 'futuri formam ἀπολέσω luetur fr. 21
 . 621 mai. ed.). alioqui ὡς scribi possit vel *ἀπολέσαι.*
 d. min. fr. VIII om. *καί.* Bekkerus *σκευοφόριον*
 fr. IX *ἐπὶ Μανδροβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.* cf.
 44. ad Alciphr. p. 92. etiam ap. Laert. Diog. *Μαν-*
δρος editur IV 5. schol. Lucian. IV p. 111 *ἐπὶ Μανδρο-*
... ὁ γὰρ Μανδροβούλος κτλ.

34. *ΚΛΕΟΦΩΝ.* fr. I 'pro edito ὀριφοῖσι scripsi ὀρ-
 ed. min. v. annot. huius pag. Caeterum cf. add. p.
 fr. II. apud Etym. p. 31 13 vulg. *καὶ πτωχίστερον:*
στοφάνης Πλατανισταῖς, ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς
πάτου. priora sic Vⁿ *καὶ πτωχίστερον καὶ ψευδίστε-*
ψευδίστατον. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ cum γρ.
 ἴν' in marg. cod. D *πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον.*
 = *πλ^ῦ* cod. P *Ἀριστοφ^ῶ Πλ^ῦτων* fr. III. Edide-
 rer F. Th. Wolckerus n. rhen. mus. X 256 et Schnei-
 philol. X p. 350 Hamburgensis codicis locum, ubi
 haec leguntur, quae ita apponemus ut a Schneide-
 scripta sunt l. 18 sqq.: *τὰ παρὰ | τῇ γραφῇ διαφο-*
εῖσι ταῦτα· | ἀργειφόντης. καὶ τύρος ἐν τηρήσας
ἀργύραν. ἀργιφόντα. εἴκελος ἀστεροπῆ καὶ | τὸ
ἀπόλεια (corr. ἀπώλεια). ἐμ' αὐτὸν (ἐμαυτὸν Gur-
ἀπώλειαν. | οἰχήσομαι πλάτων. in his παρὰ τῇ
 non mutaverim, cf. schol. Av. 303 de κεβλήπυρις
 , ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν παρὰ τῇ
ΑΛΛΩΣ. οὐ δύναται δύο εἶναι κτλ. pro διαφο-
 cum Meinekio et Schneidewino scribendum διαφο-
 de Alemanis qui sequuntur versibus (Bergk. Lyr.
 D) alii viderint, cf. Welckerum l. c. et Schneidewinum
 352. reliqua ita habent. "εἴκελος ἀστεροπῆ" ('Hes.

τριας. Παιδάριον. p. 647 (1) cf. p. 46. μὲν om. Ven. Suidas. Fritzsche Eur. vers. fr. p. 13: εἰ μὴ λίαν, ὑφ' ὑμῶν ἐπηναγκαζόμενῃ in verbis schol. l. 1 tolle εἰ l. 6 Ddf. στοῖχοι l. 8 scf. ποιούσιν αὐτοὶ fr. II ad Eupolideum numerum revocabat Gaisfordus ad I p. 206 ita: φέρε | τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν διμάχαιρ' ἐνι. Dobraei coniecturam (adv. II 211) v. inf. sed postrema ita distinxit δεῖρο· μὴ μάχαιρ' ἐνι; al. liastam l. 3 ἀπὸ τοῦ καίνειν Ven. et Et. m. ad I Fritsch. l. c. 14. deinde huius fabulae fragmentum accedat notitia:

IV

schol. Ran. 308: ὁ - Ἰξίων - ἐν ἔθει εἶναι διασκώπι ἀκρωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ (Flor. ρίοις) ποιεῖ. Pisandri fr. II v. add. 46. Vs. εἰ ἀνῆς, ὑβριστόν (Lobeck. path. proll. 399 ὑβριατόν l. c.) ἐστι χρῆμα κακόλαστον ed. min. c. Dobr. q inquit, εἰ δ' ἅπαξ ἀνῆς' Herwerden p. 31 εἰ δ' ἐστ' ὑβριστόν χ. κ. fr. III ὅπου σιδαρέοισι τοσμάσιν | χρῶνται ed. min. cf. p. 46. fr. IV de H. v. Lehrs. p. 136 sqq. qui annot. l. 4 κνάφου, ἥτις λέξις). de ἀντιθέσει v. idem p. 138. annotavi Eust. 31. fr. VI v. Cobetus obs. p. 130. fr. VII v. in (Arsenii verba v. paroemiogr. II 305). 46. fr. X p. 46. ΠΕΡΙΛΑΛΗΣ. v. infra p. 5. 6. de fr. I in

editione min. priorem versum ita emendavit editor ὦ θεῖε Μόρνε, πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφους; Fritschius ind. lect. aest. 1848 p. 8: ὦ θεῖε Μόρνε τ' ἄρ' εὐδαίμων ἔφους collato Arist. Nub. 1188. de l. idem affert Sauppium inscript. Macedon. 1847 p. 8. 1 Fr. Valeri rerum Andoc. I p. 24 sqq.] fr. II cf. Cob. 169. Ποιητής. fr. I ἐνιαυτίζομαι ἴπλάκουντος de Crasi p. 21. 27. Porsono assentitur Fritschius Ran. Eustathii pagina est ad Iliad. l. c. Caeterum cf. Berglein. d. xeno p. 71. fr. II ita distinctum ed. min. θαυμάζω τι πιθάκνην | πότιε' ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχων | τὴν δὴ 'priora correxi.' fr. IV (III). V (IV) quomodo scribi

derentur infra significatum p. 46. illud etiam hoc modo emendari posse, ὁρᾶτε τόδε διῆρες ὑπερῶον, v. ed. min. p. 655. de fr. VII (VI) cf. Fritzsche Ran. p. 199.

Πρέσβεις. fr. I κᾶτ' ἔλαβον pro κατέλαβον Mein. ed. min. et Fritzsche l. c. 317. *Φορμίσιος* Schweigh. libri aliter. fr. II* (III) Cobetus V. L. 366 κνάθους ὅσους ἐκλάπτειθ' ἐκάστοτε, nuper mnem. IV 128 idem praelulit ἐκλάπτειθ' fr. III εἰς δασύτητα κωμωδεῖται. *Σκευαί.* ad fr. I cf. p. 47. annot. l. 3 scr. ἐπιτυγχάνων fr. II ita emendatum ed. min.

ἄψαι μόνον σὺ κᾶν ἄκρου τοῦ Μορσίμου,
ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' ἀντίκα.

Cobeti et Dindorfii coniecturas v. infra 47. adde Fritzsche Ran. p. 104. Herwerd. 32. 125. scholiastae verba quomodo habeant v. ap. Dindorf. Hirschig. cod. τῆ μορσίμῳ vs. 2 ἵνα σου πατήσω: Bergk. συμπατήσω. annot. l. 11 vid. schol. Ran. et Equit. l. c. p. 660, 2 v. p. 1213 (189). fr. IV. *Μοερίδης* praeceptum ita scribendum proposuit ed. min. ἀναβιῶναι: Ἀττικοί, ὡς Πλάτων Σκευαῖς Ἀναβιῶν ἐκ τῆς νόσον. ἀναβιῶσαι κοινόν. annot. l. 6 Ἀριστοφάνης: Bergk. 2, 1204 (126). fr. VI cf. Fritzsche Ran. p. 194. *Σοφισταί.* fr. I v. infra p. 47. Cobetum nondum poenitet reposuisse τοῦ Θαλαττίου Θεοῦ: v. mnem. IV 106 sq. Nauck. Frag. fragm. p. 506. fr. II compara Euripidea p. 47 appo-
sita (fr. 727 N.) fr. III scholiastae Aeschylei (cf. Dindorf. Oxon. ed. 1851 p. XII. XV) testimonio usus ita p. 47 composuit Meinekius, ὁ γὰρ προμηθεὺς ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς: v. ed. min. ubi praeterea, inquit, nescio an Plato scripserit ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἐστὶ νοῦς ἀνθρώπινος. quae vide an Protagoram dicentem fecerit poeta, quem Promethei fabulam explicantem induxit etiam Plato Prot. p. 320 sq. p. 663 2: cf. infra p. 5. fr. IX ὁθόνινον πρόσωπον v. p. 47. Lobeck. path. proll. 246 n. 18. *Συμμαχία.* fr. I v. Spengel. Farr. 622, ubi οὔτω ἤρξατο. cf. infra p. 60. ad fr. II pertinent quae ib. dicta sunt p. 47. Eustathius l. c. ita εἴξασιν οὔς κτλ. fr. III ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλεύεται ed. min. ut h. l. significatum. cf. infra p. 47. fr. V Bergk. ipso ad *Μορμύκων* fabulam referri posse existimat. apud

Athenaeum οὕτως post Κάνθαρος transponendum videri, et numeri sint choriambici, in editione altera indicatum. p. 666 (6) προσέτι ed. min. apud Athen. 312c Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ fr. X ap. Poll. l. c. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ κενναγγιᾶν mss. Salmas. cf. Bergk. 2, 1183 (30). fr. XI παραθήκην v. infra p. 5. fr. XII vide supra p. LXXVI ad Κολάκων VI annotata. Σύρφαξ. fr. I cod. ita παλινδορία, τ. — Πλάτων συρφακίσαι, μνωμοχθῆραι παλινδορία παίσας αὐτοῦ καταθήσω. Porsoni emendatio est ad Hecub. p. LVII. fr. II de Grotii coniectura (hist. cr. l. α.) re iterum pensitata aliter iudicat in min. ed. editor: 'similiter, inquit, Plato (2, 662) τὸ ante θάμφος corripuit.' fr. III 2 ita ed. min. B. οἶδ', ᾧ φίλος Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεὺς. Carolus Keilius anal. epigr. p. 210 n. 2 Μυννίσκος. cf. Dindorf ad schol. Aeschyl. Ox. p. 7 n. 3. ad IV cf. infra p. 5. fr. V κατάστασις v. Boeckhii Occ. Ath. ed. II. 1, 354 sq. ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ. de fr. I v. addend. p. 47. 48. Lehrs. Herod. p. 63 vs. 3 ἔφρασκε δητώμην (δητώμην Herm. epit. d. m. 212. Mein. ed. min. Schneidew. g. g. a. 1848 p. 1280) Dindorf. Cobel. Lehrs. Vs. 4 ὀλίγον ὀλίον pro ἔλεγεν Lehrs. apud Elym. 621 54: Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίξει τὴν λέξιν ἡ βάρβαρον· καὶ τὸ ὄγιννος γίννος φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε καὶ Marcianus codex ὡς καὶ τὸ ὄγενν γέννος φ' τ. δὲ εἴρηκε in ed. min. Mein. 'nisi εἴρηται scribendum pro εἴρηκε.' itaque suo iure in altero φησί, item in εἴρηκε Herodianum intellexit videtur Lehrs. qui τὸ γίννος ἴννος, Hemsterhusius ap. Gaisfordum ἴννος ut in utraque editione Meinek. cf. Nauck Ar. Byz. p. 108. Lobeck. path. cl. 1, 92. in postremis Etymologici verbis, τοῦτο δὲ εἴρηκε (vel εἴρηται) τὸ ἐξ ἵππων μὲν μητρός, πατρὸς δὲ ὄνου, genetivi μητρός et πατρὸς transponendi videntur Nauckio p. 109. Caeterum 'nisi quid in senatu egerit dixeritque Hyperbolus intellexit Cobel. obs. p. 141.' fr. II minore editione in incertis collocatus p. 393 fr. 184 v. infra p. 48. ibi vs. 1 πέπραγε scriptus Caeterum cf. Cobelum obs. in Platon. p. 140. p. 670, 1 ser. ὁ κωμικὸς εἴρηκε τοῦ Ὑπ. fr. III 3 ἀγαρου codex ἢ ὁ οὐδέπω γὰρ ἔλευθέρω: 'gravius latet vitium' ed. min. p.

καθαρώς ἐλευθέρῳ Cobet. insem. 5, 203. fr. IV 1 μὴ co-
 dicis correxit Bekkerus. p. 671, 6 v. p. 48. fr. V τῆς
 εὐερίας ἀπολέλανκεν ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι ita cod. V, fere
 ut Suidas, qui ἀθλιωτάτη. Ald. ὥστε ἀρχιώτατος. de Do-
 braei ἀρχιώτατος cf. infra 48, probavit Hermannus epit. d.
 m. 212. 'ad sententiam melrumque praestat ἀθλιώτατος. hunc
 fructum ex vita omnibus bonis affluente Hyperbolum perce-
 pisse dicit, ut iam sit miserrimus. id enim fere significare vi-
 detur εὐερία sive εὐερεία, quod compares cum nostro *er-
 sizat in der wolle*. ἀθλιώτατος igitur si verum est, post
 ὥστε forsitan inserendum γέ.' Mein. ed. min. Fritzschius Eu-
 pol. vers. fragm. p. 21 hos versus ita descripsit: καὶ τοσοῦ-
 τον εὐερίας | ἀπολέλανχ' 'Υπέρβολος, ὡστ' | ἀθλιώτατός
 ἐστιν. in anhol. post Πλάτιον adde 'Υπερβόλω. item fr.
 VIII post ὁ κωμικὸς inserendum ἐν 'Υπερβόλω. **ΦΑΩΝ.**
 fr. I vs. 1 ἐγὼ δέ γ' ἐνθάδ' ed. min. item vs. 5 ἦτις ἔστ'.
 Philoxenum Leucadium intellegendum esse Bergleinio infra
 p. 48 concessit editor. cf. Bergkii Lyr. II 999. praeterea v.
 Berglein. p. 73. Fritzsche Ran. p. 308. Vs. 7 'τῆς τελευ-
 τῆς, cui non recte Dindorfius cum Casaubono τῆς τελευταίας
 substituit, videtur interpretatio esse verborum ἐνταιθὶ τά-
 ξεως et genuinam scripturam obliterasse. sententiam requiro
 fere hanc: οὐκοῦν (δεινὸν ἦν τὸ παρὰ) πολὺ | κράτιστον
 ἐνταιθὶ τετάχθαι τάξεως; articulus enim ad πολὺ κράτι-
 στον necessarius.' Mein. ed. min. ubi recepta est vs. 10 Ca-
 sauboni emendatio ἀνδρὸς ἀνορθοῖ. p. 673 1 a f. scr. εἶτα
 μετὰ μ. ad vs. 12 Eustath. ἄριστον: 'ita pro ἄμεινον in
 suo Athenaci exemplo reperit etiam scriptor inc. apud Cra-
 merum An. Ox. III p. 168: τὰ μὲν γὰρ λοπάδις ἐστί, τὰ δὲ
 τάγηννα, καὶ οὐθ' ἢ λοπὰς κακόν ἐστι, ἵνα τι καὶ ἀπὸ τῶν
 Δειπνοσοφιστῶν παραρτύσαιμι, καὶ τὸ τάγανον ἄριστον.
 quod sequitur οἶμαι Dindorfio delendum videtur.' reliquit ed.
 min. unde haec annotatio descripta. Vs. 13. 14 (sive 14.
 15): de Arcestratea horum versuum imitatione cf. philol. in
 Ath. exerc. II p. 43. Vs. 16 (17) ita correctus ed. min.
 πουλύποδος πλεκτὴ δ', εἰ πιλῆσις κατὰ καιρόν,
 ubi haec annotantur: 'codd. πλεκτὴ δ' ἂν ἐπιλήψη, quod

τριας. Παιδάριοι

Suidas. Fritzsche B:

ὕφ' ὑμῶν ἐπετραχ.

l. 6 Ddf. στοιχοι

ad Eupolideum

p. 206 ita: φέ

μάχαιρ' ἐνι,

sed postrem

liastam l. 3

Fritzsche.

accedat

schul

ἀπερ

είο

ἄν

l

transponendum vide
 supra indicatum. p. 6
 Pláτων δ' ἢ H
 Ad. I. c. Pláτων δὲ ὁ
 cf. Bergk. 2, 1183 (30).
 H. III vide supra p. LXXVI
 ζέρφαξ. fr. I cod. ita παλι
 μνωμοχθῆραι παλινδορ
 Potsoni emendatio est ad H
 coniectura (hist. cr. l. o.) re
 in min. ed. editor: 'similiter
 ζάμφος corripuit.' fr. III 2
 φίλος Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεὺς
 epigr. p. 210 n. 2 Μυνίσκος. cf.
 ad Archyl. Ox. p. 7 n. 3. ad IV cf. infra p.
 Böeckhii Oec. Ath. ed. II, 1, 354 sq.
 addend. p. 47, 48. Lehrs. Herod
 Herm. epit. d. m. 21
 Dindorf
 p. 1280) Dindorf
 Lehrs. apu
 Pláτων μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λ
 καὶ τὸ ἄγλυνοσ γέννος φησί. τοῦτο δὲ εἶρ
 Mursianus codex ὡς καὶ τὸ ἄγενν γέννος φ' τ. δὲ
 id est. Mein. 'nisi εἴρηται scribendum pro εἴρηκε.
 in altero φησί, item in εἴρηκε Herodianum int
 videtur Lehrsius, qui τὸ γέννος ἴννος, Hemsterhusius a
 forditur ἴννος ut in utraque editione Meinekii. cf.
 At. Byz. p. 108. Lobbeck. path. el. 1, 92. in postrem
 mologici verbis, τοῦτο δὲ εἴρηκε (vel εἴρηται) τὸ εἶ
 μὲν μητρός, πατρός δὲ ὄνου, γενελίvi μητρός et
 transponendi videntur Nauckio p. 109. Caeterum
 quid in sonatu egerit dixeritque Hyperbolus intellexit
 obs. p. 141.' fr. II minore editione in incertis co
 p. 393 fr. 184 v. infra p. 48. ibi vs. 1 πέπραγε s
 Caeterum cf. Cobelum obs. in Platon. p. 140. p.
 scr. ὁ κωμικὸς εἴρηκε τοῦ Ὑπ. fr. III 3 ἀγαρον cod
 3' αὐδέπω γὰρ ἐλευθέρω: 'gravius latet vitium' ed. m

O. Iahn ad Censorinum D. N. p. 18. . p. 680 fr. IV (III) annot. l. 1 scr. Eclog. eth. l. 8 'in illo *Phaed.* latet forsān *Paed.* i. e. *Παιδαρίω.* ad Perialgen referebat Cobetus Obs. p. 172.' ed. min. l. 16 scr. Antiop. III (3, 210): cf. infra p. 4. ad fr. V (IV) cf. add. 49. ad vs. 3 malim *προσίσταται μοι*: haec addit ed. min. 'de sequentibus quae olim dixi recto redarguit Cobetus. in *Μαντίλῃ* si viri nomen latet, de Mantia Thoricio cogitare possis, de quo constat e Demosthenis contra Boeotum orationibus. eum si populo gratum hominem fuisse ponas, non inepte conicias Demum Platicum dixisse: *ἀσφerte πελ-
viam et pinnam, vomiturio, nauseam mihi facit Agyrrhius* (aliusve demagogus); *ἀνέλκετε τὴν ἐν τῷ στήθει, Μαντία*: *προσίσταται μοι. πρὸς τὸ βῆμα, Μαντία.*' *προσίσταται μοι πρὸς τὸ βῆμα Μαρκίας* Cobetus mnem. 5, 204, primum vocabulum de iis qui astant aut circumstant in comitiis aut in iudicio intellegens. l. 13 post *κεφαλὴν* minor editio haec annotavit: 'nimirum *κέφαλος* etiam piscis nomen est. pro *βόσκει* scribendum videtur *βόσκω.*' fr. VI (V) Cobeti Venetus cod. omittit priora haec *οὗτος . . . τί σιγᾶς*; Vs. 3 idem *αὐτόματος*: cf. in Platon. p. 179, infra p. 49. 'Vs. 1 proceleusmatico usus esse videtur consulto.' ed. min. quod min. editio inc. fab. fragmentum ponit VI, de eo v. ad Hyperboli II suppl. fr. VII cf. infra p. 49. *ὥς φασί, Χείρων' ἐξέθρ. Περικλέα*; ed. min. ubi 'ad Sophistas, inquit, haec incerta coniectura revocat Cobetus obs. p. 188.' ad p. 683 imam cf. Fritsch. Rau. p. 38. Dindorf. schol. Soph. vol. II p. 3. p. 684 7 *κοιμησόμενοι*: 'videtur aliud quid latere.' ed. min. fr. IX 1 scriptum ed. min. quod infra p. 49 propositum est, *λύσσα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ* Ibidem haec addita annotatio: 'haec forsān ad Phaonem referenda propter eius fabulae fr. II, ubi vide quae adscripsi Athenaci verba.' p. 685 (12) *πομηνικὸν* pro *ποιητικὸν* cum Kühnio Bekkerus. item Herwerden p. 33. in verbis Platicis *ὅτι ἂν* cod. A Bk. 'post *συβώτρια* plura exciderunt. sequentia fortasse sic scribenda, *μηδὲν ἀγαθὸν γένοιτό μοι*' ed. min. fr. XIII priorem vocem oxytonon dedit etiam Bk. de fr. XVI v. p. 49. Mureti liber est IX 12. de fr. XVIII v. p. 49. Leutsch. Diogen. IV

18. Cobeti in Plat. obs. p. 199. Fritzscli. retr. fab. IV. p. 7. p. 686 (19) versum priorem quomodo cum Φάωνος fabulae fr. III coniungi voluerit Nauckius, v. supra p. CVI. eidem Nauckio (cf. Ar. Byz. 131 s.) prorsus assentitur (min. ed: p. XIII) editor monenti haec verba, *κἄν ἦ τοῦ γένους μακράν*, non esse Platonis, sed anonymi Byzantini additamentum (aliter olim add. p. 50). fr. XXI corr. *τὸ χρῆμα τοῦτο* ad XXII cf. addend. p. 50 sive ed. min. fr. 199, ubi 'hinc possis *σχοινίον λαβῶν ἀνειρε τὰ κρέα.*' ἀνάειρε etiam Va Gaisfordi. fr. XXIII scr. *ἀνακῶς ἔχειν* v. add. 50. *τὰς θύρας*: 'recte ἀνακῶς ἔχειν dicuntur fores firmiter oclusae.' ed. min. *τῆς* defendit Cobetus mn. 5, 204. fr. XXIV v. infra p. 50. p. 689, 3 scr. *χειρῖδας* XXVII^b adde *Πλάτων.* XXVIII ed. min. scriptum fere cum Bergkio (v. p. 50) *αὐτῷ* (sive potius *ἐν τῷ*) *Μελιτέων*: *ἐλλείπει τὸ οἶκῳ . . . εἰς ὑποδοχὴν μισθούμενος.* p. 690 (31) hinc, item ex min. editione, tollendum: est enim Platonis philosophi Euthydemo 291 b: cf. Lob. Phryg. 338. gloss. Platon. Turic. 993 20. XXXIV cf. Sauppe fr. oral. XXV^b. fr. XXXV^a: v. El. Gud. 137 l. 139 14. p. 691 4 cf. ad Steph. 271 13. XXXVII *παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ* Gud. et Sorbon. Gaisf. 588 26. sed v. infra p. 50, ubi huius in locum receptum est Diogeniani proverbium *λύω λέσχας.* fr. XXXVIII scriptum in ed. min. *χρησὸν γέ μοι τὴν χλαμίδα σου.* fr. XXXIX l. 3 scr. *ἀντὶ τοῦ πρόσωπον* ib. haec addit min. ed. 'idem p. 1627 43: *ὅτι δὲ καὶ ἰσοσυλλάβως ἐκλήθη τὸ γάλα, τοῦ γάλα, ἐν τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους* (v. Nauck. p. 210. Töppel. progr. 1851 p. 8) *κεῖται, ὅπου φησὶν ἐκεῖνος . . . ὅτι εὐρηται καὶ ὁ πρόσωπος ἀντὶ τοῦ πρόσωπον. καὶ οὐδέν τι τούτων, φησὶν, πεπαιγμένον ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἐσπούδασται.* non igitur e barbari persona locutus est Plato, falliturque Cobetus obs. p. 60.' de fr. XLI v. infra p. 50. item de fr. XLII. (de voce *ἄγγαρος* cf. Nauck. Ar. Byz. 172). fr. XLIV quum Athenaeus non infinitivos habeat, sed *μονοσιτῶν* et *δειπνῶν* (v. p. 51), in altera editione hanc proposuit coniecturam Meinekii, *ὁ δ' οὐχὶ μονοσιτῶν ἐκάστοτ' ἀλλὰ κἄν | ἐνίοτε δειπνῶν . . . δις τῆς ἡμέρας.* fr. XLV Pollucis verba ita exhibent Bekkeri

libri: καὶ ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμῶδοι. Πλάτων δ' ὁ κωμικός καὶ παλλάκια εἶρηκεν·

παῖδες γέροντες μειράκια παλλάκια.

p. 693 (47) καὶ παιδοφιλήσαι pro παιδοφιλεῖσθαι Bekkeri Pollux. fr. L ita scribendum, τὸ δὲ ἄσμα καὶ ἄσματιον Πλάτων εἶρηκεν ὁ κωμικός, καὶ ἄσμόν. fr. LIV. LV v. infra p. 51. LVII scr. 63·27 et ᾠδῆς. de fr. LVIII v. p. 51. fr. LIX in minore ed. ad Adonidis fabulam relatum p. 357; grammatici Seg. glossam nuper ita scripsit Cobetus in mem. V 202: Ἀδιῶνος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα. cfr. Hesych. Ἀδῶνα: τὸν Ἀδωνιν. v. ad 2, 618 suppl. fr. LX scr. p. 360 26. fr. LXI grammatici verba ita scripsit Lobeckius 'Ρημ. 275: ἀκοῆς ἀντὶ τοῦ ἀκουστικῶς ἔχεις. Πλάτων. fr. LXV ἀποθρέξει: ἀποτροχάσεις Herwerden p. 33. fr. LXIX v. Et. in. 470 34. in verbis Aristophanis ibi ἄρπαγα τρέφων. p. 695 extr. ἔψα- τὸν ὀmissum propter Ruhnk. Tim. 156 in editione min. ubi nova haec accessit glossa

LXX^a (fr. 249)

Phrynichus Bekk. p. 31 17. γλωττήν: τὸν γνώμαις πολλαῖς καὶ συνεχέσι τοὺς ἀκρωμένους διαμαλάττοντα. Πλάτων. 'pro γλωττήν Piersonus ad Moer. p. 113 et Ruhnk. ad Tim. p. 73 parum recte scribendum coniecerunt γοητεύοντα. aptius esset γνωμοτύπον. at ne Platonis quidem nomen certum est; sequitur enim continuo apud Phrynichum haec glossa Γόνιμα ἀγαθὰ... Πολιτείας δευτέρω (p. 367 d). pro διαμαλάττοντα forsitan διαμάττοντα.' p. 696 (71) cf. supra p. LXI. LXII. incertarum fabularum fragmentis hoc addit ed. min. p. XIV:.

LXXII

'Pollux IX 66: τὸ δὲ παρὰ Φιλῆμονι τριτῆμορον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων, ubi Boeckhiius [in Gerhardi 'archaeol. zeit.' 1847 p. 44] recte τριταρτημόριον corrigit et Platonem intellegit comicum.' cf. in Ath. spec. II p. 31. de spuris Platonis fragmentis v. infra p. 51. ed. min. p. 401, ubi accessit Tzetzes Chil. I 517 (Nauwk. fr. trag. p. 377). p. 697 cf. Bergk. Lyr. II 489. 528.

p. 698. Aristonymi Theseus. de βαπτῶν ἁλῶν cf. p. 51. Sequentis fabulae fragm. I in ed. alt. cum fr. II coniunctum est. priore versu βεμβραφύαις et καρκινοβάτης etiam Etymologici codd. D. V. M. apud Athen. PVL καρκινοβάτης non καρκινοβάτης. Vs. 2 κακοδαῖμον Et. cod. M. σαφῶς om. V. ὡστ' οὐκ ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς (vel νῦν ἐστὶν ἀπλῶς) οὐτ' αὖ β. κακόδαιμον Hemsterh. p. 699 3 a f. scr. γενέσθαι p. 700 6 τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις π.

p. 701 Amipsiae fr. I 2 γὰρ οὖν: 'nisi vs. 3 malis ἀκολοθήσῃς.' ed. min. fr. II θύδατος et sim. ed. min. adde quae infra leguntur p. 51. fr. III compositum ut voluerunt Schweighauserus et Dindorfius. 'forsan praestat ἐγὼ δὲ Διόνυσος... | ἅπασιν ἑμῖν εἰμι πέντε καὶ δύο.' ed. II. fr. IV ἔγχευσα καὶ ψιμύθειον cod. D. post Ἀμειψίας adde Ἀποκοτταβίζουσι p. 703 in fragm. quod habet Athenaeus p. 316b 'ne sic quidem κατεσθίοντι placet: magis placeret κατ' ἐστιῶντι' ed. min. Conni fr. I ἦκεις | καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς. καρτερικός γ' εἶ. πόθεν ἂν σοι χλαῖνα γένοιτο; Cobeti Diogenes Parisinus idem quartum versum priori personae ascripsit. Caeterum cf. infra p. 51. p. 704 5 ὀλίγῳ et πολλῶ non Elmsleius sed Dobraeus add. ad Acharn. 270. ad fr. II scholiastae verba quomodo habeant v. ed. min. ib. fr. III receptum est Fritzsche ἐντευθενὶ δίδοται κτλ. Vs. 2 τι πλευρόν requirebat Herwerden p. 33. In verbis poetae Herodiani cod. ἱερωσαναπωλεῖτο fr. IV ὀρφῶσι ed. min. Μοιχῶν fr. I 'forsan κατὰ σὺ μὲν ἀθῶος ἦλθες' ed. min. de καρβαλῶν cf. Lobbeck path. cl. 1, 229. Σφενδόνης fr. II 'nec θαλάττιον scripsi' ed. min. In verbis schol. scr. ποτοῦ. ad ταραξας cf. Antiphan. 3, 101 (5, 5). p. 709, 8 'Atticum esset Πλαταιᾶς' cf. Steph. Byz. 526 11. fr. V codicis lectionem emendarunt Kühnius et Iungermannus. p. 710 (1, 2) Cobetus quomodo corrigat v. p. 52. Vs. 3 'praestat forsam κατὰ scribere. quae sequitur cantiuncula forsam ad creticos numeros revocanda: οὐ χρῆ (οὐ χρεῶν?) πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον ὄν', ἀλλ' ἐρᾶν κάσθειν.' ed. min. Cf. Bergk. Lyr. II 1025. fr.

1) Antiphanis fragmentum infra supplevimus p. 80 (100).
a scriptum ed. min.

εἰ μὲν θανοῦσιν ἔστι τις τιμὴ κάτω,
καταβῶμεν.

ὁ δὲ κωμικὸς Ἀμειψίας τὸ νεύειν ὀφρονάζειν εἴρη-
dit Bekkerus, ut habet Falck. cf. Pors. adv. 283. XII
γράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι.

715. Archippi Amphitr. II v. infra p. 989. 991. fr.
εὐθύλακον - Ἀμφιτρώωνι δευτέρῳ. Herculis fr. II κά-
χελίδες ed. min. ib. fr. III om. ἄκρας. p. 718 1 adde
Anacr. 103. p. 719 7 a f. scr. XCIV·2 Ἰχθύων fr.
λάττιοι; ed. min. et Steph. Byz. p. 197. ad fr. V scr.
1811 N. 37 p. 88 (non 38 ut ed. II). fr. VI Θαλάσ-
όφιμος: de Thalassa den v. ad Alciphr. p. 85. fr.
ribe ex Athenaeo τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ
ας. fr. XI recepta est in min. ed. Bergkii coniectura,
μὲν ἐβόησεν βόαξ fr. XII Cobetas mnem. V p. 93
: Ἀφροδίτης propter fr. IX. fr. XIII cf. ad anon. 4,
12). fr. XIV in utraque ed. corr. Athen. VIII l. 2

l. 3 ante 'Luciani' inserte ex min. ed. 'apud Timaeum
ei II p. 37 d ἄνδρες Τρίτωνες, et' fr. XV scr. Athe-
VIII ad fr. XVI cf. add. p. 52. τὴν δὲ ἀρτόπωλιν,
om. cod. C, scriptum ἀρτοπωλίαν. 'an παντόπωλιν?'
εἰ τὴν παντοπωλίαν om. Par. A. fr. XVII Bk. νακοτιλ-
fr. XVIII Poll. X 29. p. 724. Πλούτου fr. I scr.

ἴνη' eum versum ita afferunt scholia ἔστιν δέ μοι κα-
ρόφασις εἰρημένη, nec mutavit verborum ordinem Por-
fr. II 1 A. οἴμοι. B. τί ἐστι; . . . μῶν ἔδακέ τί σε;
min. A. οἴμοι (τάλας). B. τί ἐστι; μῶν ἔδακέ σέ τις;
rd. p. 34. Vs. 2 idem κάπέβρουξέ με: hoc me cum Din-

Vs. 3 θερσεχθρα V. θεὸς ἐχθρία G. cf. infra p. 52.
k. path. cl. 1, 311. θεοισεχθρία Herwerden. fr. III
s etiam Etymologici cod. V. δημάδου M: μήτε πόλιν]
πόλεως Eustathius. fr. IV scriptum in ed. min. uno
ut h. l. coniecit editor: ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τὸ
σίρραψον τόδε, atque ita edidit Bekkerus. p. 726.
N. fr. I Mein. recepit in ed. min. librorum lectionem ἀπο-

δούς pro Touprii ἀποδύς: 'dici ista, inquit, videntur de mine, qui quum furto surreptam vestem reddidisset in convivio excedit.' ἀποδύς nuper probavit Cobetus mner 235. p. 726 (2) ap. Poll. κοχῶναι καὶ πυγαῖαι προσαγορεύ. hodie editum, idemque πυγαῖαι ap. schol. Eq. 424 restit. ed. min. Pro προχῶναι cod. A Bekk. προικῶναι. De κοχῶναι v. schol. Hippocrat. ap. Daremberg. notices p. 214 sq. p. fr. I (v. Gaisfordi annotationem) a Lucretio exprimi Π 'suave, mari magno turbantibus aequora ventis, e terra maris alterius spectare laborem' annotavit Nauckius. p. 728 (3) certi com. fragm. v. 4, 611. fr. V adde Polluc. III 54 χιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. fr. VII Pollucis ita habent: παιδοτριβικὴν δὲ τέχνην Ἰσοκράτης εἶρηκεν, δὲ παιδοτριβίας Ἄρχιππος ὁ κωμικός.

Aristomenes p. 731 (3) propter Xenoph. mem. II 2 scripsit Cobetus innem. V 93: μισῶ σ' ὅτι ἡ λέγεις με τότα. fr. IV adde Spengel. Varr. 627. p. 732 (1) Rav. ἔνση non ut ed. min. ἔσταθι. fr. II scr. ἐπεσθίειν v. p. 52 IV utrobique scr. 384 e. p. 734 (3) ἀριστομάνει C ἀριστομανει A. in ed. min. corr. καὶ σφαιρομαχία inc. fr. I cf. B ap. Zimmermann. annal. 1835 p. 915. Aristophani vindi Fritzschijs Thesmoph. p. 602. fr. II ap. Poll. VI 167 P φιλακόλουθος λέγει pro ἄρχεται.

p. 735. Calliae fr. priore Leutschius philol. III 570 teram proverbii partem, ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν, a poeta e palam existimat, totum negat. caeterum cf. infra p. 52.

(p. 736) 'ad καλλιτράπεζος pertinet glossa Phrynichi E 49 15' ed. min. p. 737 (7) priorem Calliae commemorationem errori deberi putat Nauckius philol. VI 415, propter Bk. l. c. καὶ παρ' ἄλλοις corrigens. p. 738 (8) cf. ad p. 52. fr. IX scr. ἃ Ὅμηρος ἀματροχίας εἶρηκε Πεδῆ fr. I τοὺς Μελανθίου Dindorfius. Nauckius philol. 6, 41: δ' ἄρα; τοὺς Μελανθίου τῷ γνώσομαι; idem vs. altero ἰκοπρώκτους aptius putabat. fr. II 1 Fritzschijs retract. spec. V p. 5. 10 (v. supra p. LX) ita scripsit: A. τί δὲ σεμνῆς καταφρονεῖς (hoc cum codd.) οὕτω μέγα; 'intellegas, inquit, Euripides, cur venerandam deam nescio q

(in tragoedia, ut opinor) tantopere contemnat, huius rei causam a Socrate repetit.' Eur. Hippolyti versus 99 Runkelius ad Cratin. 76 attulit. p. 739 (3) Σάκον Ven. Ald. καὶ Σάκας (vel -αν) ὄν γ. Dobr. adv. M 214. p. 741 (4) μετ' ἄλλου στόμιον ap. Bekkerum. fr. VII δύο ἀδελφιδὰς τούτω μοιχῶ Par. A: BC enim om. fr. VIII Pollucis verba ap. Bekk. haec sunt: καὶ μέντοι καὶ δοκησίλους, ὄν καὶ δοκησιδέξιον Καλλίας εἶρηκεν ὁ κωμικός. p. 742 cf. infra 52. fr. X Pluti versus est 1099. in minore editione p. XIV incertis Calliae fragmentis hoc additum:

XIII

Hesychius Μεγαρικαὶ σφίγγες: Καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἶρηκεν. Cf. Photius p. 252 2: Μεγαρικαὶ σφίγγες: αἱ πόρναι οὕτως εἶρηται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ἀπομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις. pro σφίγγες Nauckius φύσιγγες scribendum comiciebat philol. II 150. VI 415 sq. de alio apud Hesychium fragmento v. infra p. 52. cf. Lobeckii parall. 334.

Abrentis dor. dial. 475. De Callia Syracusano v. Schneidew. mon. rheu. mus. III 82.

p. 743. In Hegemonis fragmento nunc (cf. ib. p. 421)

μαλὶν μάλα ταχέως ἰὼν πρὶώ μοι πουλύπουν. nimirum

Σὼν cum primum in τῶν corruptum esset, postea prono er-

rore in αὐτῶν abiit.' Mein. ed. min. p. XIV. ἀλλὰ ταχέως

τῶν Cobetus mn. V 93. ib. 5 a f. scr. 699 a. De nominis

proprii forma cf. vol. III p. 533. Keil. anal. epigr. 244.

p. 744. Lysippi fr. I l. 6 scr. Adv. p. 68. de anacolu-

bia (cf. Bergk. de Emped. prooem. p. 25) dubitat Bernhardt

paralipom. syntaxis gr. 1854 p. 16; idem in Cratini fragm.

111 (1) 'integrum, inquit, est membrum οἷδ' αὐθ' ἡμεῖς,

ecce denique huc processimus.' fr. III: nonne πῖλος προ

ελεκτός?] recepit in ed. Poll. Bekkerus, 'an πῖλος post

ελεκτός addendum?' ed. min. fr. V Bk. Poll. καὶ θεῖον δὲ

ὄν ὑπουργούντων τῷ κναφεῖ cod. A ἐπιγνάμψας idem σὺ

om. ib. VII 37 ἀνακνάψαι plenum fragmentum etiam Poll.

77 e Par. A exhibuit Bekkerus cum Falckenburgio: οὐδ'

κνάψας (σὺ δ' ἀναγνάψας AF) καὶ θειώσας τὰς ἄλλο-

τρίας διανοίας (sic). p. 746 annot. l. 2 scr. βίου διόρθω-
 σιν de anonymi comici versibus his 4—12 v. infra p. 52
 53. ed. min. p. 1198 (48). Naekii disputationem vide in Opusc.
 I 338 sqq. Vs. 1 (4) ῥόδοις ἴσην Holstenius. Vs. 2 (5) χάμ'
 ἀηδίαν H. Stephanus. cod. καὶ ἀμαληδίαν. Vs. 3 (6) cod
 ἀλισιτα μεγάλην εἰσβολὴν ἄγει. H. Stephanus τὰ γὰρ Ἀ-
 λισιὰ μ' εἰς μεγάλην σχολὴν ἄγει. infra p. 52 μὲν μεγάλην
 σχολὴν ἄγει. Naekius (cf. p. 747) in epimetro (opusc. p. 342)
 τὰ γὰρ Ἀλισιὰ τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν ἄγει (denn das sa-
 nenfest, das grosse, muss giebt es schön). Cobetus V.L
 p. XVI τὰ γὰρ Ἀλισια τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν μ' ἄγει. Vs. 4
 (7) τὸ δ' ἄλιακὸν ἔτνος με μαίνεσθαι ποιεῖ: ita pro ἄλ-
 [quod relinuit Naekius I 342] ed. mai. p. 748 et min. G
 Bergk. 'beiträge zur monatskunde' p. 69, qui ryanepsia int-
 legi malit. Vs. 5 (8) λείκη: cf. C. I. G. vol. II p. 392^d (no
 302^d ut infra p. 53). Vs. 7 (10) ὥστε μᾶλλον ἂν θέλοι:
 Nauckius philol. IV 548. V 685. Vs. 8 (11) ταῦτ' ἀκρίως
 καρτερεῖν. Vs. 9 (12) cod. τοιούτων ξένων a pluribus cor-
 rectum. p. 748 fr. III (II) 1 ita ex Sorbonico descripsit Ge-
 fordus:

ἀλλὰ δᾶδας ἡμμένας μοι ταχὺ δότω τις ἔνδοθεν
 μοι om. ταχύ alii, μὴ δότω Gud. ἀκρατεῖς pro ἀκραπί:
 Par. 2630 Bk.

p. 749 Leuconis fragm. I cum Fritzschio scriptum
 min. ἀτὰρ ὦ Μεγάκλεες οἴσθ' ἄ που Παάπιδος κτλ. Co-
 terum apud schol. Hephaestionis cod. S p. 60 huius fabulæ
 auctor Γλύκων vocatur.

p. 751. Metagenis Ἀῦραι. cf. Fritzsche Ran. p. 185. l.
 I 4 'fortasse scribendum μίσθι' ἔλυσαν' ed. min. fr. III
 πειτὰ με πᾶν ἐπερώτα, | ὅ τι ἂν βούλη Cobetus p. 1198
 94. fr. IV ita scriptum in ed. min. ut in cod. Ven. habet:

Τίς ἢ Κολαινὶς Ἄρτεμις;

ἰερὸς γὰρ ὦν τετίχηκα τῆς Κολαινίδος.

τίς ἢ om. Ald. in annot. l. 3 scr. ἐν Ἀῦραις "τίς ἢ πτᾶ"
 753 fr. I scr. Athenaeus VI ad vs. 5 cf. Cobetum p. 1198
 94. Vs. 6 adde Athen. VII p. 327 d: μνημονεῖσι δὲ αἰσ-
 (i. e. φάγρων) καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. p. 753

1, 2) 'excidit forsan ὅστις vel πέρυσι vel simile quid.' ed. min. annot. l. 3 scr. εἰς ξένον · l. 6 ὁδὶ προδοῦς Vs. 3 γορᾶς ἄγαλμα: cf. F. Beckmanni prooem. schol. Brunsbergensium hiem. 1852 p. 11. p. 756 (1) Fritzschi de parodie p. 13 (non 9 ut ed. min.) κάπεισοδίοις μεταβάλλω τὸν ὄγον sive etiam ἐπεισοδίοις— 'et digressionibus, inquit, into comoediae argumentum, ut secundae mensae epulis ovīs multisque spectatores excipiam.' caeterum v. vol. II 1240 infr. et add. p. 53. p. 758 (2) cf. add. p. 53. τίς ολίτης δ' ἐστὶ νῦν etiam in ed. altera, ubi vs. 2 cum Bergo πλὴν ἄρ' εἰ pro ἡ Burgessii et Dindorfii. De Calliae νόψ v. Fr. Valer. rerum Andoc. I p. 45. fr. III hodie apud Ollucem VI 103 ita habet λύχνου δὲ διμύξου τῶν κωμωδῶν κλύλλιος μνημονεύει, καὶ Μεταγένης

δίμυξον ἢ τρίμυξον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

p. 761. Aristagorae Mammacythus: Fritzschi. Ran. 185. 323. p. 762 5 a f. scr. fabula

p. 763. Strattidis fr. I. cf. infra p. 53. de fabulae inscriptione Fritzschi. Ran. p. 171. Vs. 3 Vatic. Cobeti δι' αἴετο ὀρέστην ib. 'Ηγέλοχον τὸν Κυντάρου ap. Cobetum. caeterum v. add. p. 53. fr. II quomodo scribendum videretur idem significatum. ed. min. ita dedit:

τῶνδε διδύμων τῶν ἐγγόνων σεμιδάλιδος.

talantae fr. I 1 Ἴσοκράτους cf. Cobet. V. L. 395. Vs. 2. quomodo Sauppis composuerit v. p. 53, ubi non recte εὐ-
 ἴων με pro ἰδεῖν με, quod volebat Sauppis. p. 766, 6 scr. Maxandridis Athen. p. 570 e, ubi praesente Iacobsio Λαγί-
 μων scriptum (3, 165). ib. 1 a f. scr. p. 134. fr. VII scho-
 lae verba quomodo scribantur v. ed. recent. cf. Dindorfii
 notationem. p. 767 (1) Callippidae fragm. scriptum in
 in. ed. ut p. 768 propositum est. Cinesiae fr. I post haec
 me certa videntur, τὰ δ' ἄλφιθ' κτλ. usque ad ἐχρῶντο
 φίνω; in Par. A ita habetur: ἢ (sequitur novem decemve-
 terarum lacuna) τοῦτ' αὖθ' ὅτι οἴνου κόφινος, δυνάμενος
 ρεῖς χάσας πυρρῶν ταῖς κοφίταις ταῦτὰ ταῦτα δυνάμε-
 ος. ad fr. II σκευθός τι ἦν πύξινον, ὧ κτέ. p. 769 (5) l. 9
 cr. inc. fab. fragm. VII. ad fr. VI cf. 2, 808 (3). infra p.

53. Athen. p. 482c. Aeschin. Tim. § 48: οὕτω γὰρ καθαρχὴ τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρός, ὥστε μὴ ἐπιδέξασθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. adde αἰτιᾶται ad 2, 51 (26) suppl. p. 770 (7) de Dionyso similibusve hominum n. minibus v. C. Keilii spec. onomatologi gr. 1840 p. 24 al. an epigr. p. 95. inscr. Boeol. 236. Cf. 3, 322. Fritzschn. Ran. 245. p. 770 Cinesiae fr. IX vide infra p. 53 sq.:

σκηνὴ μὲν (ἐστὶν ἡδε) τοῦ χοροκτόνου
Κινησίου.

God. Hermannus annal. Vind. CX p. 78: σκευὴ μὲν οὖν χορ. Κ. Cobeto mnem. IV 106 Strattis videbatur fabulam his ipsis ver exorsus esse: σκηνὴ μὲν ἡδε τοῦ χοροκτόνου θεοῦ | Κινησί comparavit Soph. Electr. v. 6: αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκτόνου θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος. Aliter Strattidea compos Fritzschnus Ran. p. 196. caeterum cf. ad 1, 544 suppl. 771 (1) recepta est in min. ed. Fritzschnii coniectura γ' ἴσῳ κ. fr. II πολλοὺς ἡδη μεγ. ibid. fr. III Χῖος παρασι Κῶνον οὐκ ἐᾶ λέγειν iterum affert Eustathius p. 1289 (Fritzschn. Ran. p. 229. Leutsch. Apostol. p. 724). fr. IV distinctum in min. ed. ut h. l. significatum: ὑποδήματα | σατῶν πρίασθαι τῶν ἀπλῶν. Macedonum fr. I 2 τοπεῖ etiam Etymologici codd. V. M. ib. ὀνεύοντες cf. Boeckh inscr. nav. p. 144. Caeterum ad hunc replem pertinere videntur quae nova protulit Cobetus ex Ven. cod. schol. Eur. Hecub. 462: ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος (ἀκάνθος cod.) καὶ τοὺς Γίγαντας ἐμπεποίκιλται δηλοῖ Στράτις. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς πανθηναίοις. fr. II ὑμῆς Cobet. mnem. V 95. ὠπτικοὶ (v. inl 54) ed. min. p. 774 (5) annot. l. 4 εἰσὶ δ' VL Vs. 3 ἢ Μεγακλέους Porson. l. c. ἡδὲ Dindf. p. 775 in Myrmidonum fragm. ἐν τοῖσι Toupius emendat. IV 381, atque etiam Bekkerus, qui v. 2 ἀπαξάπασα γῆ στρατιαὶ σιδερέων. p. 776 (2) scr. ἐγῶδα. Caeterum cf. Cobeti V. L. 90. 777 (3) adde Eustathii p. 1240 21: λέγει δέ, φασί, καὶ Στράτις διὰ τοῦ ε, ἐγγέλων ἀνεψιός. ib. 6 a f. scr. Πικταμίσις p. 778 ap. schol. Vesp. 1346: τὸ λεσβιστὴν ἐπὶ τῷ

τάττεται in verbis poetae Dobraeus adv. II 204: γ' vel δ' ὄπερ-ἄπερ χοί Λέσβιοι. ἐγῶδα τοῦπί-
Meinekus: ἐγὼ δέ τοῦπίνικος, 'quo adiutus Ahrens
i p. 21 forsā rectius scripsit ἐγὼ δέ γ', οὔπίνικος'

Apud Cratetem l. c. aphaeresin agnoscere maluit
p. 21. 26: ἀλλ' ἀντίθες τοι· γὼ κτέ. p. 778 Troili fr. I
δῶς cod. V. fr. II om. ed. min. interrogandi nota. p.

οὐδὲν κόπρια Par. A. ad Philoctetam fabulam f. per-
mae in anon. fragmentis collocata sunt p. 673. Phoe-
im III 3: ὄπιτθοτίλαν Lobeckius ad Aiac. p. 144. Vs.

en: cf. BD ad Iliad. X 2: ὄθεν Φρύγες ἀκροστήν τὸν
καὶ Ἀθηναῖοι ἀκρόστριαν (ἀκρόστορά φασι D). ibid.

en: Bergkius in schedis corrigit βάρυραν. comparat
im βαβύκα et Hesychium v. βαρύκαν σφύραν (l. γέ-
ad annot. extr. cf. in Athen. exercit. I p. 44. fr.

babile est Strattin usum esse proverbio τυφλότερος
ρος, γυμνότερος) λεβηρίδος.' ed. min. Cf. vindic. Stra-
200, ubi etiam ap. Athenaeum l. c. γυμνότερον vel
ρον pro κενότερον scribendum proposuit auctor. p.
Chrysiippi fragmenta utrique editioni addatur hoc:

III

ticus Darembergii 'notices' p. 215 de κοχώναις
allatis ex Aristophane Eupolide Cratete exemplis, ita
μέμνηται καὶ Στράτις ἐν Χρυσίππῳ καὶ Εὐβουλος
σι. p. 784 (2) extr. scr. Eustathius ad Od. p. 786

ς ἄν om. Bekkerus. Caeterum v. Bergkii analect. alex.

p. 787 (2) hoc fragmentum in minore editione hoc
composuit editor:

λῆν' ὄρω. B. ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν;

γαλῆν'. B. ἐγὼ δ' ὦμην σε γαλῆν λέγειν ὄρω.

hanis Ranarum v. 303 scholion est Aldinum ex Euri-
id Oresten 269 illatum, ubi Ven. cod. Cobeti (p. 262)

ῖ πρὸς θεῶν ποῖ ποῖ γαλῆν' γαλῆνα. ἐγὼ δέ. Vat.

ὸς θεῶν ποῖ ποῖ χρῆμεπαρα τον θέλημα ποιεῖν γα-

λῆνα ἐγὼ δέ. idem vs. 2 pro ὄρω habet ὄρᾶς: — in

holion finitur. γαλῆν' Lobeck. parall. 198 n. 13. Cf.

he Ran. p. 170. 174. fr. inc. III (p. 788) recepit min.

ed. οἶνος κοχύζει κτλ. cf. Lobeck. path. elem. 1, 165. p. 789 (6) 'sufficit ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως | φώζειν ὥσπερ μύστακα σαντόν, aut media in μύστακα producta, φώζειν μύστακα σεαντόν.' ed. min. de Antiphanis loco 3, 22 (v. 4) v. infra p. 73. p. 790 (8) cf. Hermannum in Aeschlylo II 367. fr. IX cf. infra p. 54. fr. XV τὴν δὲ ὠδε ἔχουσαν διατράμιν (hoc accentu etiam Bk.) Στράτις ὠνόμασεν. fr. XVI προγονός Bekkerus.

p. 793 Theopompi fr. II l. 5 scr. ἐν Ἀλθαίᾳ ἔφη - ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος ib. ex min. ed. haec adde: 'videntur Dorici hominis verba esse et praeterea φιάλαν scribendum.' Quod sequitur fragmentum in duos divisum numeros ed. min. p. 794 (1) ὀβελισκολυχνίου: cf. Poll. VI 103 'τὸ δὲ παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ ὀβελισκολύχνιον (ὀβελισκοελλύχνιον A), τὸ μὲν σκεῦος ἦν στρατιωτικόν, τὸ δὲ ὄνομα ὑπομόχθηρον.' altero Pollucis loco Bk. de coniectura στρατιωτικὸν μὲν τι τὸ χρῆμα. p. 795 (4) scr. Athenaeus XIV p. 797 (3) de scholio Pluti v. Ddf. qui etiam apud scholiastam εὐετηρίας ex libris dedit pro εὐπορίας Aldi idemque haec verba εὐ πάνυ λέγεις ex Flor. cod. adiecit. Vs. 1 Dobraeus adv. II 143: φέρε δὴ σὺν vel φέρε νῦν. p. 798 (1) repositum in ed. min. ἦξις, quum ipse Theseus compelleretur. p. 799 (1) scr. Athenaeus VII p. 800, 2 scr. X 180 Καπηλίδων fr. I recepta est in min. ed. Bergkii emendatio Λεόντιος ibid. vs. 2 scriptum εὐχρως πεφάνθαι. Hermannus quomodo scribendum putarit v. infra p. 54. Herwerden p. 35: Λεωτρ. ὁ κρουσίμετρος Λεοντίῳ | εὐχρως πέφανται κ. γ. ὥσπερ νεκρός h. e. 'Leotrophides metrorum corruptior tam bono colore et forma tam venusta visus est Leontio, ut defunctum se videre crederet.' Ad Platonis locum in annotatione allatum cf. Alciphron. p. 147. fr. II reponendum in utraque editione quod apud Pollucem est,

ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας καὶ δόρη

pro ἢ δόρη. p. 801 (5) cf. Schneidewinum philol. III 254. p. 802. ΜΗΔΟΣ. de fr. I cf. add. 54 et ed. min. ubi haec annotata: 'sub Rhadamanthi nomine quis lateat ignoratur, et pro Λύσανδρον legendum λυσάνιον. Cfr. Hesychius, Λυσανίας,

ὁ λύων τὰς ἀνίας. καὶ δυσάνιος γυνή, ἣ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη. Caeterum cfr. C. Rehdantz vitae Iphicr. etc. p. 117. adde A. Schaefer. philol. III 577 sqq. p. 803 (2) Bergkii coniecit τὰ λεία μειράκια fr. III κυμβίον: v. p. 54. M. Haupt 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' I 412 sq. NEMEA. vs. 8 φύσεος: v. p. 54. vs. 8 A. ναί etiam in min. ed. corrigendum. p. 806 (2, 3) Bergkii 'num λεπιχανίω?' in quo π̄ν syllabam correptam esse voluit. fr. III τὰρ' ἐστὶν min. ed. recepit. de Euripide cf. Nauck. trag. fr. p. 508. philol. IV 550. Pamphilae fr. II 3 περίστατον cum Dind. ed. min. p. 809 (3) ἐπιτηθή (ἐπίθη D): ἣ τῆς τηθῆς (τήθης V. M) μήτηρ. ib. Pantaleontis fr. II l. 1 κνέφαλλον hodie, l. 3 γνάφαλλον (Bk. γνάφαλον). Theopompi fragmenta cum Bergkio ita edidit Bekkerus, ut extrema annot. indicatum; κνεφάλλων: cod. C γναφάλοι. Penelopeae fr. I τοῦ νομηγία cod. p. 811 (2) cf. infra p. 55. fr. III ὑποδοῦ λαβῶν τασδί περιβαρίδας Cobetus mnem. V 96. fr. IV φρυγεύς, θυτά, λήκυθος cum Bk. cf. min. ed. p. X. Pollucis verba hodie ita scribuntur: ἀγγεῖον δὲ ᾧ ἐτέφρυγον ὁ φρυγεύς· Θεόπομπος γοῦν ἐν Σ. "φρυγεῖς, φησί, θ. λ." p. 812 (2) cum Fritschio de mercede iudicium p. 19. ed. min.

καὶ τοι τίς οὐκ ἂν οἶκος εὖ πράττοι τετρωβολίζων
 pro vulg. εἰκὸς de fr. III aliter iudicabat Fr. Vater in Iabak
 'archiv' IX 172. item C. F. Hermannus ind. schol. hib. Gotting. 1848 p. 5. Monacensis cod. lectionem ita exhibet Spengelius p. 618: ΕΞΟΤΤΟC CΤΡΑΤΩΤΗCΙΝΝ ΕΡΑCΥΜΑΧΟΥ..... ΚΑΛΙΟC... fr. IV l. 3 scr. ὁ τούτῳ ὑπαντίος fr. V 'malim Ἐμβραδᾶν' ed. min. p. XIV. p. 814 9 scr. p. 1753 28. p. 816 5: schol. Soph. Electr. v. ap. Dindorf. p. 244 21. Inc. fab. I Herwerd. p. 36 ὥστε μοι θακεῖν: idem in etymologici verbis καὶ Ἀχαιοῖς debebat. pro ὥς μοι Marc. cod. ὥσσοι fr. III affert Eustath. 211 12: χρήσεις δὲ τοιούτων λέξεων ἐν τῷ "τρώγουσι μύρτα καὶ πέποννα μιμαίκυλα" fr. IV est apud Ath. p. 62e. fr. V Eustathius l. c. habet γέγονας pro γέγονε. p. 818 (7) ex Clemente Alex. sua derivavit Musurus schol. Nub. 1417: v. ad Plat. 2, 466 (18) add. et suppl. ad fr. IX haec annotavit Bergkii:

‘*ἀνέντατος*, vetus corruptela, l. *ἀνέντερος*.’ p. 818 (10) scr. p. 620. de fr. XV et XVII v. infra p. 55. fr. XVI scr. λάβδα ut apud Eupolin 2, 561 (37). fr. XIX scr. Eclog. p. 180. fr. XXV πρὸς βιβλιοπώλας θείσομαι Cobetus mnem. V 96. fr. XXVI l. 2 προσεργάπτειτο (προσέρραπτο) Theopompum historicum esse voluerunt Moeridis editores: illum etiam aliis locis (veluti fr. XV. XVI. XVIII. XXI. XXII. XXVII) intellegi posse utrobique significavit Meinekius. Cf. ad fr. XXXVIII. p. 822 (30) apud Poll. II 18 ita distinctum: καὶ ὡς Θεόπομπος ὁ κωμικός “πρεσβῦτις, φίλοινος, μεθύση, οἰνοκάχλη, κοχώνη.” Par. A οἰνομάχλη κοχλώνη ‘forsan κορώνη’ ed. min. fr. XXXI Bekk. et ed. min. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ ὑπολογεῖν: cod. B Θεοπέμπτῳ ὑπολέγειν. fr. XXXV hodie τανθαροστοί Bk. et ed. min. XXXVII pro ὀρνίθων λεκάνην Bekk. dedit ὀρνιθείων λεκάνην. Nauckius ὀρνιθείων (int. κρεῶν) λ. philol. 6, 416. XXXVIII ‘hoc quidem nescio an non comico tribuendum sit, quem ubicunque affert Pollux, disertim id indicare solet.’ ed. min. p. 825 Alcaei Ganymedes. fr. I θᾶττον ed. min. fr. III haec sola Alcaei erunt: v. ed. min.

διπύρους τε θερούς.

Athenaei autem verba ita habent: *Δίπυρον. Εὐβουλος ἐν Γανυμήδει. “διπύρους τε θερούς.”* οἱ δίπυροι δὲ εἰσὶ τινες ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλκαῖος Γανυμήδει. Polluc. VII 23: Ἀλκαῖος δὲ ἐν Γανυμήδει “διπύρους τε θερούς.” οἱ δίπυροι δ’ εἰσὶ τινες ἄρτοι τρυφῶντες. ita Bekkeri cod. pro vulgatis quae in mai. ed. leguntur. fr. IV Choerobosci ap. Gaisf. pagina est 631 26. Cf. Lehrs. Herodiano p. 82, qui in verbis μον. λ. l. 4 a f. pro ἦτοι scripsit ἢ μόνον κωμικῶς πεποιημένος, quod in πεπαιγμένος mutabat Nauck. phil. 2, 151, item Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1280. p. 828, l. 1 scr. ἔλῶν μῆνας l. 2 Putschius ὀτηγέχελονμῆνας ib. IV extr. cf. infra 55. Callistonis fr. I scr. Athenaeus IX de Comoedotragediae fr. I v. add. p. 55. fr. II extr. scr. Eustath. 1394 38. p. 831 (1) scr. Athenaeus IX ib. l. 6 scr. Emend. p. 496. de fr. II adeas p. 55. in Athenaei verbis pro χρίσασθαι et μυρίσασθαι in ed. min. χρίσαι et μυρίσαι con-

num. fr. III scr. Athenaeus IX p. 832 Pasiphaae II repon-
 da est tradita scriptura: καὶ ναὶ μὰ Δι' ἄλλα σκευάρι' οἰκη-
 ρια. apud Pollucem l. c. Ἀλκαίου τοῦ ποιητοῦ 'ἀπ' κωμωδο-
 ῦτοῦ?' Bk. Pasiphaae fr. III v. infra p. 56. Inc. fab. I
 I scr. πολύπους. Caeterum v. Bergkium Lyr. II 735: 'po-
 I lyricus dicere: ἔδω δ' ἔμαντον ὡς *(πόδα) πώλυπος.'
 m ib. fr. II 'si lyrici est, inquit, possis coniiicere: μὴ μέ-
 ν σὺ περὶ κνάφον | περστείχην ἕνα κύκλον.' cf. Ahrent.
 il. p. 254. dor. 540. Gudiani etym. locus est 330 18. fr.
 etiam ad trochaicos numeros revocari posse ἐβίασεν scri-
 ido indicatam ed. II. fr. V lyricum intellegunt Matthiae.
 rens. Bergk. fr. 147. fr. VI ἀλαζών: ὁ ἀλώμενος. οὖ-
 ς Ἀλκαῖος. fr. VIII ad lyricum rettulit Matthiae: cf. Wel-
 eri opusc. 1, 143. Bgk. fr. 143. Hoc loco dabimus quae
 min. ed. p. XV scripta sunt. 'ad Alcaeï fragmenta etiam
 ec adnotanda:

IX (2, 22. 187)

stathius Od. 1571 43: τῶν τις δὲ μεθ' Ὀμηρον τὸ μὲν
 λον δωρίσας εἰς μάλον τὴν δὲ ὄψιν εἰς εἶδος μεταλαβῶν
 ἰ μεταθεῖς τὰς λέξεις, Ἀλκαῖος δὲ ἦν ἐκεῖνος ὁ κωμι-
 ς, εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινα διὰ τὸ καλλωπί-
 σθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως, ἐρευθόμενον δηλαδὴ κωμικῶ-
 ρον. Bergkius non praeter rationem εἰδομαλίδας vocem
 ntra disertum Eustathii testimonium Alcaeo Lesbio ascri-
 isse videtur, v. 'beiträge zur griech. monatskunde' p. 15 not.
 que aliena fuerit talis confusio ab Eustathii more. cf. Ath.
 p. 469 a: ἔφηβος. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοίταν
 τως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
 τικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν, unde Eustathius II. p. 1299
 tr. τῷ κωμικῷ Φιλήμονι ἐμβαθυχύταν affinxit. difficilis
 go erit huius rei diiudicatio et patens suspicionibus locus.
 de Schneidewinum philol. I p. 360 sq.' H. I. item Bergkii
 fr. II p. 734 (151). idem Bergkius etiam Hesychii gl. ἄμ'
 ἕρα — ἄμ' ἠοῖ ad Alcaeam com. referri posse iudicabat
 730 (123), cui Welckerus (l. c. 144) hoc Athenaei ascri-
 it (Bgk. fr. 140) XI p. 478b: τὰ μόνωτα ποτήρια κότυ-

λοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Postremo v. ad Bergkii fr. 152.

p. 835 (2) βαυβᾶν, aliud huius vocabuli exemplum (v. 2, 187. ed. min. p. 1259) infra in anon. com. supplementis invenies. p. 836 inc. fab. I 2 Ἴσθμοῖ cum Cobelo (v. add. 56) ed. min. p. 837 (3) l. 1 πλινθίον πηχναῖον Bk. pro Κάνθαρος Θραξὶ Par. A habet Θραξὶ καθαρῶς.

p. 838. Dioclis fr. II πλύνει Photius. Suidas non τῶν, ut ed. min., sed τὰ omittit. p. 839 (4) ἀσκοθύλακον ib. post Athenaei verba p. 307 d tolle interrogationis notam. Μέλιτται. fr. I cf. infra 56. p. 840 (5) scr. Theognostus Cramerii II . . . Ἀττικοὶ δὲ τιγγάρων p. 841 (1) γέρων γενέσθαι, περινοησάτω δ' ὅπως | ἔτι νέος ὧν κτλ. ed. min. non spreta priori coniectura, τοῦτο δὲ προνοησάτω | ὅπως νέος ὧν κτέ. cf. infra p. 56. caeterum cod. vs. 3 ἀγαθῶν 4 καταλύση 5 τρίψη: correxit Bk.

p. 843. apud Poll. VII 40 γῆν δὲ σμηκτρίδα Bk. ib. l. 3 cod. C Εὐπολις εἶπεν καὶ ἄλλοι. l. 7 scr. γῆν σμηκτρίδα

p. 844 ad Κενταύρου fr. II: apud Stob. 85 21 Vind. cod. τὰς ἀγορὰς in Κρητῶν fragmento τοῖς τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον recepit Bekk. traditas lectiones ὅπερ ἀρχίλιον (vel ἀγγίλιον) memorans. cf. Bergk. Lyr. II 575. idem Bekkerus VII 83 τὰ δὲ ὀπήτια ὅπερ (hoc A: om. caeteri. 'an ὀπέα?' Bk.) ἐν Κρησὶ Νικοχάρης ἐκάλει. p. 845 2 scr. Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν. p. 846 inc. fab. fr. III ita scriptum ed. min.

εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον . . .

ὑπνον ἀποδαρθόντ' αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ.

virosum doctorum coniecturas v. infra p. 56.

p. 848. Nicophontis fr. I. II v. add. p. 56. in illo σέφους δὲ V. ad alterum 'Nicophon scripserat aut σκυταλίον τοῦδε, aut σκυταλίον τῆς τε διφθέρας.' ed. min. fr. III (p. 849) om. interrogandi signo scr. ἀρ' ἀράχνιόν τι φαίνεται ἔμπεφυκέναι. Pandora e fr. I ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' ἰστόν (ἰστός Bk.), ὁ δὲ διάζεται ed. min. p. 850 (3) ap. Poll. II 11 αὐ καὶ τῶν εἰρ. Bk. ad fr. IV cf. add. p. 56. Sirenum fr. I 2 εἶαν — σῦκά τις μεσημβρίας | τραγῶν καθεύδῃ requirebat Cobelus mnem. 5, 96. de fr. II. III cf. Fritzsche perops. p.

15, qui pro ἄλλος scribendum coniecit γαλεὸς μαχέσθω κτλ. II 3 aut κυλινδέτω aut καλινδείτω requirebat Herwerden p. 38: cf. Cobet. V. L. 133. p. 852 (1, 1) ἀχραδοπώλαις cf. p. 56. ad vs. 5 (non 4 ut ed. II) referenda quae p. 854 (8) collocata sunt. fr. II 1 ἐγὼ μὲν ἄρτους: 'loquitur unus operariorum, qui fabulae nomen fecerunt. non recte Pors. . . ἔχω.' ed. min. Caeterum v. p. 56. fr. III 1 γενναῖος ἴσθ', ὃ οὕτως, ὀλίγον ἀνάγαγε ed. min. ut p. 853 propositum. p. 853, 1. ἐγχειογαστόρων V. ἐγχειογάστορα G. VIII (v. ad I 5) om. ed. min.

p. 856 annot. l. 1 scr. ὅποτε τὰ παιδία φιλοίη

p. 857. Philyllii fr. I Stephani verba hodie ita (p. 197 1)

leguntur: Φιλύλλιος Αἰγεῖ "ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς ἀστερίας", ἴσως διὰ τὸ πεποικίλθαι παίζων. de Auge fab. v. add. p. 57. fr. II γαλακτοχρῶτας cf. Lob. parall. 255. fr.

III 3 ὁμοῦ δὲ λάλων ed. min. in ordinem recepit. cf. Fritzsche Eur. vers. fr. p. 21. l. 3 a f. πλήθην v. Alciphr. p. 170.

Caeterum cf. ad Eubul. 3, 213 suppl. p. 861 ann. l. 4 scr. Athen. III l. 11 corr. 104 f l. 13 'Vs. 2' p. 862 (3) ὅ τι

κα λέγη ed. min. et Bekk. ut h. l. coniectum. ὅ τι καὶ λέγει Cobetus mnein. V 96. aliter Herwerden p. 38. ad fr. IV

scr. Φιλύλλιος γὰρ ἐν Πόλεσι fr. V ἀνθρακοπώλης ex codd.

tunc Bekkerus ita: λέγει γοῦν Φιλύλλιος ἐν Πόλεσιν ἀνθρακοπώλης, κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεῖς.

p. 863 (8) λιχνοφειδάργυρος v. infra add. p. 57. ad Φρεωρύχου fr. I haec pertinent Et. Gud. 532 35: τορός — σημαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν καὶ σκαφεῖον παραφυλλ' . . v. Et. Gaisf. 2138 ubi haec annotata: δὲ om. D. qui

ποχ σκαφεῖ) παραφυλλίω: — παραφυλλίω: — (sic) σκαφεῖω

παραπλήσιον Call. παραφυλλίω. σκαφεῖον παραφυλλίω P. σκαφεῖω. π̄ φυλλίω M. In Sorb. καὶ σκαφεῖον παρὰ τῷ φυλλίω i. e. παρὰ φυλλίω. p. 864 fr. II scriptum in min. ed. ut

propositum est: ἀμυγδάλαι, καρύδι', ἐπιφορήματα. 'ὡς in

praecedenti versu poeta memoraverat. nisi ita distinguere ma-

gisteret, ἀμυγδάλαι, | καρύδι', ἐπιφορήματα.' ed. min. annot.

p. 865 (3) 'excidit for-

ma ὄρφῳ.' ed. II. fr. V 'malim κάμηλον.' ib. et fr. VI (VII)

‘forsan Μενδαῖον ἤδὺν ὥστε μηδὲ κραιπαλᾶν.’ fr. IX ed. II) cum Porsoo ita (v. infra 57) in ed. min. scriptum

καὶ λύχνον δίμυξον οἴσω καὶ Θουαλλίδ’, ἦν δέη. cf. Dindorf. ad Ath. 700 f. (ita pro 699 f. infra corr.): Philyllii versus reliquias esse recte coniecit Schweigh. ex tomac verbis ad p. 699d appositis et Polluce.’ fr. XIII ἀντὶ τοῦ ἄλας etiam min. ed. suadet. adversatur Bernh. II 2 p. 1789. Choerobosci locus est 268 25 Gaisf. cf. Cobeti qui in Lycaonis verbis: τὸ ἄλας εὐῶδες ἢ δυοὶ ὀρύσσεται.” καὶ πάλιν “ἀλάτων μέδιμνον.” apud Steph. 73 1 ὡς πηγνυμένου ἐκεῖ πολλοῦ ἀλός ex Eustathio resitum.

p. 867. Polyzelus. l. 2 scr. 261 sq. Δημοτυρωως: cf. Fritzsche Ran. p. 232 sq. I 1 Cobetus mnem. 97: τριῶν κακῶν ἐν γούν ἐλέσθ’ αὐτῶ ’στί πᾶσ’ ἀνά aliter infra p. 57. annot. l. 1 scr. 613 4. l. 12 ‘Vs. 4’ I perperam utraque ed. ἔξει pro ἴξει scripta est vulg. le Gaisf. codd. D. P. M fere sic habent: ἴξει ἃ ἐννεάκρουνον δρον τόπον. ed. min. ita dedit:

ἦξεις ἐπ’ ἐννεάκρουνον εὐνδρον ποτόν.

verba ‘πρότερον Καλλιρρόη ἔσκεν’ ibi Choerili in Persuisse videntur. l. 3 scr. τὰ λουτρά fr. IV Elmsleius Acharn. 1110 ita scribebat: λεκανίῳ γὰρ ἐναπονίψει πετον, εἴτ’ ἐνεξεμεῖ. | εἴτ’ ἐνεκπλυνεῖ δέ, κατ’ ἐναποπατή Μαρία. Bekkerus ad dimetros revocavit eodem modo p. 869 descripti sunt. nuper Cobetus mnem. V 97 hos ednarios restituebat: ὥσπερ λεκανίῳ τῶδε γὰρ πρώτον ἐναπονίψει, | ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἔπειτ’ ἐναποπατήσει. . p. 869 (1) ἱερὺς γὰρ ὢν τετύχηκας recepit ed. min. l. 1 scr. ἐπ’ ἄκρας p. 870 (3) l. 3 cf. Vindic. Strab. p. 170. aliterum Diogeniani epit. Vindob. III 98 proverbium ita scriptum affert: ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡ γυνή. p. 871 (1, 3) Ἀθηναίων voce βραχυπαραλήκτω cf. supra p. LXVIII. Scymn. p. 57. infra p. 58, ubi pro eo quod in marg. ed. καύναξ iam reg. pros. 63 καύαξ praeberunt. διαφορῶν reg. 31. Eustath. 1220 55. l. 5 a f. scr. ‘Vs. 3’ p. 873 ita Bekkerus ex Par. A edidit

ἀλλ' οὐ τρυγερά τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας.

l. II 118: καὶ τρυγεροὺς τὰ φθέγματα, ὡς ἔφη Πολύ-
λος ὁ κωμικός "ἀλλ' οὐ τρυγερά κτλ." cf. vulg. lect. ed.
i.

p. 873 Sannyrionis fr. I καλεῖτ' ἀσέμνως Cobeto pro-
tur mnem. IV 112. p. 874 (1) in Danaae fr. vs. 1 τί ἄν
όμενος ed. min. τί οὖν (cf. Fritzsche. Ran. p. 170) Cobe-
ex optimis codicibus: v. V. L. 106. idem (v. schol. Eur.
262) vs. 2 ζητητέον. φέρ' εἰ γενοίμην ** γαλή. vs. 3. 4
beti libri ἀλλ' Ἠγέλοχος μ' ἐμήνυεν (μεμήνυεν Ven.) ὁ
γκός | ἀνακράγοι τ' (ἀνακράγοιτ' Ven.) ἄν οὗτος εἰσι-
ν μέγα. vs. 4 αὖ om. Ven. p. 875, 5 scholion Aldinum
l. 18 scr. 'vulgo vs. 4' Ω. Σαννυρίων Ἰοῖ, libri ποι:
Elmsl. Acharn. 460. Pors. adv. 89.

p. 877 Demetrii fr. II 1 Voss. Etymol. et ipse κατέ-
λον p. 878 (2, 2) 'legebatur ἀποβλέπουσα sine ἀεί.'

p. 879 Apollophanis fr. I l. 8 scr. Coisl. 99 cf. ad Zenob.
9. p. 880 (1) ita explebat Cobetus mn. V 97, ut legeretur:
θεν ἄν κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις; annot. l. 1 scr. Rav.
n. ad fr. II l. 8 cf. infra p. 58. Κρητῶν fr. I 4 τὰς φιβάλεως
ς πάνυ καλὰς στεφ. ed. min. legebatur τασδὶ (τὰς δὲ AB)
βάλεως πάνυ. Caeterum confero Polluc. X 69: ἐπεὶ δ'
ν εἴρηται ὁ τραπεζοφόρος, ἔστι καταχρησθαι τῷ ὀνόματι
εἰ ῥηθέντι ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἢ ἐπῆσαν
ἰς ἄρχουσιν αἰ μυρρίναι. fr. II receptum in min. ed. δι'
έρας. l. 2 scr. δὲ Κρησί "Καὶ λεπαστά μ' κτλ." libri
ἰ λεπαστὰν ἀδύοινον εὐφραίνει. fr. III de Apollophane
titabat Fritzsche ad Ran. p. 188. Θεοῦ ξενικοῦ templum af-
allica inscriptio apud Boeckhium 'monatsb. d. pr. akad.
wiss.' 1853 p. 571, 17. p. 882 (2) κέκνιστο cod. D Gaisf.
κνήστο τοῦ ἀριστοφάνους V.

p. 884 (2) Cephisodoro utraque ed. restitue ex Pol-
:

σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν,

3 ὡσπερεὶ θεράπαιν' probatur Fritzschio Ran. p. 195. p.
ἰ (4) γῆν δὲ σμηκτρίδα Bk. cf. ad 2, 574. 843 suppl. p.
ἰ (2) apud Poll. IV 173 Bekk. τὰ δὲ ὀνομαζόμενα στα-

Θμία σταθμά ἐπίσταθμα καὶ στάσιμα ὠνόμασε Κηφρος ὁ κωμικός. item X 126: στάσιμα δὲ τὰ σταθμιφισόδωρος κέκληκεν. illic quum Par. A haec praebet Θμία ἐστὶ στάθμα στάσιμα ἔνια κηφ. ὠνόμασε, nes tale quid reponendum sit: τὰ δὲ ὀνομαζόμενα σταθμί σταθμα στάσιμα ἐν Ὑὶ Κηφ. ὠνόμασε.

p. 887 Epilyci fr. I l. 5 τιττιγόνιον Phot. τ Bergk. comm. 432. alterum Κωραλίσκου fr. ita c suit Ahrens dor. 482, consentiente Schneidewino phi 262, ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σώμαι. | Ἐναμκλαῖον ποπέλλω | βαράκες πολλοὶ κάρτοι | καὶ δωμός τις μὲ δύς. ἐν Ἀμυκλαῖον pro ἐς Ἀμ. dictum non esse co Bergkius comm. crit. I p. 29. nuper ἐν defendit in 'z f. d. alt.' 1852 p. 14, item πάρα Γέλλωσιν: non pe Ahrenti, qui philol. VI 656 Epilyci carmen hoc modo s ποττὰν κοπίδ' οἰῶ σώμαι. | ἐν Ἀμύκλαισιν παρ' Ἀπ βαράκες πολλοὶ κάρτοι | καὶ δωμός τις μάλα ἀδύς. terum de πάρακα (p. 888 19) v. infra p. 58. p. 88 corr. min. ed. 'Athen. I p. 28 e'

p. 892, 3 scr. p. 634 f: l. 12 scr. 'Vs. 4' in A cratis fragm. inc. ἀγαλακτίας maluit editor add. p. 58 pter Poll. III 50, ubi Bekkerus ex Par. A edidit: τὸ ε ἔχειν γάλα γαλακτιᾶν (non ἀγαλακτιᾶν ut ed. min. λακτίαν BC) τινες ὠνόμασαν.

p. 900, 1 scr. Athen. IX item l. 16. p. 902 extr. E. A. Struve de Eupolidis Maricante 1841. C. F. Hermann prooem. Marburg. aest. 1842. Theod. Kock. de Philonid Callistrato Gubenaë 1855. p. 905, 9 a f. scr. Olymp. LXX 1. p. 918 2 a f. ἄνδρα παγκρατιαστήν Cobet. prosop. noph. p. 55. ib. Ἐρμόλυκον propter Herodotum IX 105 tinebat Bergkius p. 978. alium agnovit 'zeitsch. f. d. alt.' I p. 963 n. 3. p. 920 not. πρῶας Bergkius n. rhen. m. I p. 928 1 sqq. assentitur Beer 'über die zahl der schauspi bei Aristophanes' p. 19. 33.

p. 943. Aristophanis Aeolosicon. fr. I cf. Fritz Ran. p. 150 sq. fr. II apud Suidam Gaisfordus ἀγοράσω γουσι. τὸ δ' ἀγορῶν βάρβαρον cum A. B. gramm. Bk. I

Cobetus mnem. V 184. fr. III κόλλυβος latere videbatur
 eo adv. II 249. fr. IV scr. δοῖδνξ, θυῖα, τυρόκνηστις,
 α: cf. ad Platon. 2, 630 suppl. fr. V et VI quomodo
 igitur voluerit Hermannus v. p. 59. p. 945, 8 a f. scr.
 Aeneas IX p. 947 (9) Bekkerus κοιτῶν ἀπάσαις εἶς,
 ς μί' ἀρκέσει. fr. XI Cobetus mnem. IV 114 ita scri-
 ptum composuit Dindorfius. annot. l. 7 corr. 48 C: fr. XIII
 G. H. Zsch. Ran. p. 81. ἀκερματίαν servavit Bekk. idem
 ib. 118 δῆλον ὅτι λύχνια κτλ. ib. X 127 σηματοφο-
 cod. Salmanticensis σηματοφόρον.
 . 953. Amphiarai fr. I 1 Cobetus in Plat. p. 80: τί τὸ
 ταν ἦν; de altero versu v. supra p. LXXXVIII. fr. II
 59. fr. III ὄψον praeferebat Herwerd. p. 38. fr. IV
 p. 70 23. fr. IX Bekkerus τὸ δὲ ἐπεγείρειν αὐτὸ τοῖν
 ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ λέγει.
 ἀναφλᾶν Par. A ἀναφᾶν habet, om. B. ἀνακνᾶν] ἀνακλᾶν
 ἰ ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν A. p. 956, 7 οἱ δὲ στύειν
 cum Dorv. ut Hesych. de Platonis loco v. 2, 635 (4)
 fr. XIII cf. Macar. III 7. Apostol. Leutsch. X 49. fr.
 οὐ φέρει malim φέρει. cum fr. XVII Euripideum, ὦ
 ρὲ κἀναίσχιντε καὶ τολμηρὲ σύ, comparavit Nauck. trag.
 379. ad fr. XIX v. p. 59. fr. XX διὰ τοῦ ἔ ἦντεβό-
 D. M. ἦ ἦντεβόλησε V^b. de alio quodam Amphiarai
 ento v. ad Plat. 2, 618 suppl. (ed. min. p. 358).
 . 961. *ΑΝΑΓΥΡΟΣ*. huius fabulae fragm. Dobraeus
 II 259 reperire sibi videbatur ap. Et. Gud. 330 52:
 κτητέον δὲ τοὺς γράφοντας κατακνησθεῖην (Equit. 768)
 τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ ρίμψα δέδοικα
 ἰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει (Dobraeus, forsitan, inquit,
 παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει Ἀναγύρω. Ἀλλ' Ἀριφράδη δέ-
 - | ἡμῶν διακναίση vel διακνήση). p. 961 (1) μὴ κλαίειν
 Sorb. de fr. II v. add. p. 59, hinc in min. ed. cum
 eo scriptum: ψῆχ' ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ | τὸν
 ατίαν. Cobetus mnem. IV 127: ψήχστ' ἠρέμα | τὸν
 ἴφαλον καὶ κοππατίαν. ad fr. VIII (sive malis ad 2,
 fr. II) confero Poll. VI 51: καὶ ἐψητῶν δὲ λοπὰς εὐ-
 : τι βρωμάτιον ἦν. fr. IX scr. Athenaeus IX fr. XI cod.

Rav. καὶ μὴ Πέρδιξ χθὲς ἦν χολός. Nauckius (v. Ar. B p. 241) καὶ μὴν χθὲς παρῆν | Πέρδιξ ὁ χολός, quod p batum ed. min. p. XI. fr. XIII βροντᾶ (ita corr. p. 59) μ αὖ cum Fritzschio Meinekios. fr. XVII: cf. G. Hermann. jen. allg. lit. z.' 1842 p. 509. Fritzsch. Ran. p. 305. de XVIII v. Fritzsch. Eup. vers. fragm. p. 11, qui anonymi v sum p. 965, 12 (Bergk. Lyr. II 1047. Cf. infra p. 124) supplebat ὡς παχυσκελῆς κτλ. v. ib. p. 18. de fr. XIX v. p. 11. annot. l. 6 scr. 1604 18.

p. 973. *BABYΛΩΝΙΟΙ*. l. 5 ὑπὸ Καλλιστράτου: Wolfii prolegg. p. LXIII. Boeckh. de Pind. carm. crisi p. 3 l. 8 haec verba (scribendum videtur: Ἀρχῖνος Ἀθηναῖοι l. 7 collocanda sunt post Ἀθηναίοις. l. 16 τὸ δὲ πλάσ Δούριδος: cf. Hulleman Duridis Sam. p. 161. p. 974 (6) l. scr. 911 63. cf. Porson. Aristophanica p. 246. fr. XI 'c cod. A ἐπίγνον exhibeat fortasse forma ἐπίγνον restituet est, ut scripsit Porsonus; cf. Holcad. fr. XXIV.' ed. min. 977 (15) haec in Vossiano ita scribuntur: ταράττων καὶ ἐ ποδίζων. Ἀριστοφάνης "ἀνθρώπος τις ἡμῖν ἐγκινούμενος in editione alt. mutati sunt fr. numeri XVI—XXXVII. ad XVI p. 978, 7 de Hermolyco aliter iudicavit editor 'zeitse f. d. alt.' 1845 p. 963. p. 980 5 corr. ἄ τινες p. 981 ὄν εἰς ἄχυρα cf. ad anon. 4, 629. Leutsch. paroem. II p. 125. XXIV adde paroem. II p. 88. ad fr. XXVI cf. add. p. 60. XXI annot. l. 4 post 'omittunt' haec adde 'et βοιδάριον, ille βο δαέ, habent.' fr. XXVIII τοὺς δ' αἰεὶ ῥιγῶντας οἱ παλαι ῥιγεσιβίους (ῥιγοσιδίους A ῥιγῶσι βίους B) ἔλεγον, οὓς νῦν δυσρίγους. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις δύσριγ εἶρηκεν. ad haec Bekkerus: 'Ἀρ. δὲ δυσρ. εἶρηκεν exprunt Dindorfius, illa ἐν Βαβυλωνίοις ante ἔφη p. 187 2 reponi hoc est in his, θέρμα καὶ πῦρ Ἀριστοφάνης ἔφη. " δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἤκεν." v. 2, 1191 (63). ad ὑπ κορισμὸν fr. XXX cf. Bernays. n. rhen. mus. VIII 588. ad Anaxandr. 3, 172. Alexid. 3, 446 (2). fr. XXXI scr. p. 414 4 p. 985. *ΓΕΩΡΓΟΙ*. fr. I traditam scripturam personarum que descriptionem servat Cobelus mn. IV 115. annot. l. scr. ἀφορμάς fr. IV adde Suidam v. κώδεια. εἶδος φρεσῶν

; μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης (fr. 280 Saupp.) καὶ Ἀρι-
άνης. fr. VI scr. 634 38. fr. VIII 3 σκάψαιτ' etiam
ib. ἀποκλᾶσαι τε cod. B. pro διελκίσαι (cf. infra p. 60)

Stob. II p. XXVIII scribendum proposuit σύχνη' ἐλκύν-
Euripidis versus v. apud Nauckium trag. fr. p. 398. p.

(12) vulg. apud Priscianum εἶ γε Κιλικίας αἶμα, quae
censis codicis (Spengel. 627) ductu εἶρηκεν "ἀλλ' κτλ."
enda videbantur infra p. 60, ut poetae haec sola relin-

untur: ἀλλ' ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων. Comparabam haec
iani II p. 182 Kr. (Speng. 623) Πλάτων ἢ Κάνθαρος
αχία οὕτως ἤρξατο, item τουτέστιν Prisc. II p. 186. Cf.

p. XLV. fr. XIII. hos versus nuper in tractatu Harleiano
Gaisfordus Heph. I p. 333. fr. XV scriptum in min. ed.

addendis p. 60 correxit Meinekius. fr. XXI τὴν τρά-
ν: v. Apollonh. fr. 2, 880 (1). fr. XXIV l. 2 scr. ἐπὶ
αἴσια ἀγγελλόντων. ib. l. 5 'at Aristophanes certe καλὰ

αταγεῖς dixisse videtur' Bergkii, eamque proverbii for-
probavit nuper Cobetus mnem. V 183. fr. XXV l. 2 scr.
ηται αὐτῆς l. 4 'pro αὐτῶ Μελιτέων malim ἐν τῶ

ιτέων' Mein. v. ad Plat. 2, 689 (28) suppl.
ΓΗΡΑΣ. p. 997 fr. VI λορδοῦ cum Brunckio scriptum
in. fr. VII cfr. Henrici Keilii annot. critica: ἀπόπλει σε τὲ

ἀπόπλεισε τί ἐπὶ R ἀπέπλεισε τεὸν ἐπὶ P ἀπέπλεις
ἐπὶ A annot. l. 2 νῦν τὴν ὁδόν, τὴν πεζὴν πορείαν
παρεισάγει ad ἀποπλεῦσαι pro πορευθῆναι cf. Phe-

2, 303 ad vs. 21. infra p. 28. ad fr. VIII cf. add. p.
fr. IX annot. l. 3 ἡγῆμι' p. 999 v. p. 60. ad fr. XI annot.
βακτηρία ὁρθή: ἦν καὶ εὐθειαν ἐκάλουν Gaisf. c. libr.

XIV. de hoc loco explicatius dixi in add. p. 60. 61, ubi
pta Fritschii emendatione Segueriani grammatici verba
omposita sunt:

λογίσασθαι καὶ ἀπολογίζεῖν τὸ ἐπεξελεθεῖν ἕκαστα.
λοπιζεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν τῶ ὁ Γήραι.

ἐγὼ δ' ἀπολοπιζεῖν τε καὶ ἐπ' ἀνθρώκων
ἀνθρώκων excidisse ὅπτᾶν suspicatur Cobetus mnem. IV
itaque recte hoc testimonium in caussa sua nuper reiecit
haenel. philol. IV 207. Caeterum cf. Meinekii emendatio-

nes vol. IV 683. 719. p. 1000, 20 scr. p. 451. fr. τευτλίον Bekk. idem retinuit περίκομμα, Dindorfius ὕμα Vs. 2 θρῖον, ἐγκέφαλος cf. Fritzsche Ran. p. 87. πυγασύνη etiam Cobetus Diog. 'hae sunt deliciae tu carnem improbam.' fr. XVIII 1 τίς ἂν φράσει' ὅπ τὸ Διονύσιον; legebat R. B. Hirschig. phil. 5, 276. scr. Antiatt. Bekkeri extr. annot. cf. Fritzsche Ran p. : XXII Eustathii annotatio est 1292 61. p. 1003, 26 σι cf. C. Keilii anal. epigr. p. 219. Bergk. 'zeitsch. f. d. al p. 177. p. 1004 v. infra 62.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. p. 1006 (1) ad vs. 2 ἔν' ἀφ' sius, τῆς τέχνης Tourpius. ad vs. 4 οὓς ἦσμεν ὄντας beli V. L. 382. vs. 11 ὠχεῖσθ' L ὠχεῖσθ' V cf. P vs. 12 ἦν *πολύς ξυνέλθῃ: cf. Herod. VIII 138 μέ τω ἐρρύη. adv. Neaer. (or. 59) § 99 ὁ γὰρ Ἀσωπὸ μὸς μέγας ἐρρύη, ibid. ὕδωρ-γενόμενον τῆς νυκτὸ Demosth. 18 136: τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πο οντι καθ' ὑμῶν in hoc Gerytadis fragm. Madvigiu 1, 677: τούτους γάρ, ἦν ποτ' ὀξύς ἔλθῃ, ξυλλαβών 1007, 14 cf. Mein. ad Eupol. 2, 538 not. ad fr. III p. 62. fr. VI scr. Etym. M. p. 53 14. fr. VIII Cephi tem intellegit Fritsch. Ran. p. 312, qui de fr. IX ibide p. 104. scholii verba quomodo e codicibus scribantur Dind. Düb. Hirschig. fr. XII ad iambicos tetrametr Dindorfio revocabat G. Hermannus 'n. jen. allg. lit. z. p. 509: ἦν δέ | τὸ πρῶγμ' ἐορτή· περιέφερε δ' ἡμῖν λεπαστήν | ταχὺ προσφέρων παῖς, ἐνέχεέν τ' ἐφόδι νοβενθῆ: hoc ἐφόδια 'auf die reise' interpretatus. do agnoscebat Herwerden p. 39. p. 1010, 6 scr. τὸ βάθε ρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου l. 12 apud Bk. h leguntur: περιέφερε δὲ κύκλω λεπαστήν ἡμῖν ταχὺ π ρων παῖς, ἐνέχει τε, hoc τε ex Athenaeo additum. | scr. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ fr. XVI 1 κατεκοττάβιζο τεκοτταβίζοντο Par. A. fr. XVII ita scribendum conieci mannus l. c. p. 510: φημι δ' οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπα ἐκλαπῆναι. Bolhius: φήμη 'στὶν ἐξ ὠῶν βροτοῦς ἅπ ἐκλαπῆναι. Cobetus: φήμ' οὖν ἐγὼ 'x τούτου βροτοῦς τας ἐκλαπῆναι v. *Orat. p. 151. V. L. 367. de fr. XVII

Fritschius Ran. p. 279, qui huc referebat inc. fr. p. 1184
 ὀξυγλυκίαν τάρρα κοκκιεῖς ῥόαν. idem cfr. de fr. XX ad
 Ran. p. 44. fr. XXI scr. Athenaeus XIII Harpocraton. p. 130
 9, Ναῖς ἑταῖρα τις Ἀυσίας - καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδη,
 annotavit Nauckius. fr. XXII scr. Etym. M. p. 420 l. XXV,
 2 πασητιωσῶν Mein. vol. 4, 386. fr. XXVIII Poll. IV 181
 Bekkerus: ἡ που δὲ καὶ δεσιμά, καὶ κατάπλασμα ἐν Γηρυ-
 τιάδῃ, καὶ ὀθόνιον τὸ ἐπίδεσμον. fr. XXXI περίθρουν etiam
 Bekkerus scripsit. XXXIII ἀντίτεχνοι Gerytadae vindicabat
 Fritschius Ran. p. 279. fr. XXXV (Fritsch. Ran. p. 200)
 vide infra p. 62. ed. min. fr. 181. ibi corrige numeros fra-
 gmentorum ita XXXIV. XXXV.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. cf. Fritzsche de parops. p. 9 extr. p.
 1015 (1) Eustathium contulit Nauckius p. 1864 31: καὶ Ἀρι-
 στοφάνης ἐν Δαιδάλῳ ὑποθέμενος αὐτὸν εἰς πολλὰ μετα-
 βαλλόμενον καὶ πανουργοῦντά φησιν "ἤδη τις ὑμῶν οἶδεν
 Εὐρύβατον Δία;" ὡς τοῦ Εὐρύβατου δηλαδὴ ποικίλου ὄν-
 τος πονηρεύεσθαι. hoc οἶδεν etiam Dobr. volebat, v. p. 62.
 apud Suidam Aristophanis versus post haec πλουτοῦντα καὶ
 πανουργοῦντα sequitur, non ut min. ed. post Εὐρύβατος. fr.
 III ita scripsit Fritschius de parops. p. 7:

πάσαις γυναιξίν ἐστιν ἕξ ἐνός γέ του
 ὡσπερ κτλ.

idem Fritschius priore Athenaei loco Platonis nomen Aristo-
 phani substituit, ut etiam hi versus utriusque fuerint poe-
 ta. de fragm. V cf. infra p. 62, ad Plat. p. 359 ed. min. et
 supra ad 2, 619 suppl. p. 1017, 9 ἐν ἔθει ἦν τότε l. 15
 consentiebat Dübnerus ad schol. Nub. 663, adversatur Bern-
 hardy Suid. v. ὑπηνέμια. l. 18 de hoc Platonis versu v.
 Fritsch. l. c. p. 9. fr. VI l. 5 scr. p. 323 C: fr. IX 2 ὅποτε
 βούλει τὸν τροχόν | ἔλκειν ἀνεκάς Cobetus mnem. V 197.
 alterum ἀνεκάς scripsit Schneidewinus philol. III 118 sq.

ΔΑΙΤΑΛΙΣ. p. 1021 25 An. Par. IV 181. p. 1028, 8 Ἀρι-
 στοφάνης εἶρηκεν ἐν Δαιταλεῦσιν l. 9 μυρεψῶν σπάθην· οὐ-
 ως Ἀριστοφάνης. fr. VI ταχύ νυν A. B. V. Suidae ταχύννυ
 Mediol. fr. VII scr. οὐκ ἀλλὰ τοῦτο κτλ. cf. vol. III p. 511. IX
 non est Aristophanis, v. p. 62. hoc loco descriptum est ed. min.

quod in maiore est p. 1047 (47). fr. XI cf. infra p. 62. l. 4 sc
 Eustathius p. 73 44. fr. XII τί δαί; Touprii est, Elmsleii τῆ — 9
 probavit Cobetus in mem. IV p. 122. cf. Fritzschi. Daetal. p — 5
 ad Bergkii κυρίδιον λεπτόν haec annotavit Dübnerus: 'quo d
 perprobabile est, ita nihil cogit ut damnetur λεπρόν.' fr. X
 ὦ προνοία] Dobr. ὦ ἀπρονοία v. adv. II 252 (ubi ἀπόνο — 10
 Dindorfius παρανοία, probatum Goettlingio de accentu p. 13
 Nauckio philol. 6, 414. fr. XV p. 1032, 13 cod. D ἐμοί ib
 l. 33 ad Brunckii τί ποι' ἐστὶ τὸ εἶποιεῖν; Dobraeus **Αρι-**
 stoph. (130) 'legendum puto τοῖπέειν.' (cf. adv. II 252). v.
 infra p. 62, itaque pro 'Dobraeus' ser. 'Dindorfius' fr. XVI
 vs. l. 2 σορελλῆ mavult scribere Fritzschius Ran. p. 142 pro
 pter Hesychium v. τορελλῆ. alterum versum ita distinxit ed-
 min. ἰδού, σορέλλη, τοῖτο π. A. p. 1034, 7 σκώπτει, παρ'
 Ἀλκιβιάδου κτλ. Καὶ μὴν p. 1035, 9 Dindorfius (cf. infra
 p. 62) καταπληγήση. Hesychii glossam l. 15 ita constituit Co-
 betus Orat. p. 152. cf. V. l. 135. in mem. V 200: καταπλη-
 γήσει: κατακρατηθήση (Dindorf. zeitschr. f. d. alt. 1840 p.
 72). τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσι. τὸ οὖν καταπλίξαι μετά-
 γοντες ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ τοῖς ποσὶ κατεχόντων
 οὕτως φασίν. hoc κατεχόντων ex eodem Hesychio v. πλίγμα:
 βῆμα, ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ παλαιόντων, ὅταν περι-
 βάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν. l. 23 καταπληγήση. p. 1036
 extr. de Thrasymacho Chalcedonio sophista intellexit C. F. Her-
 mannus ind. schol. Gotting. 1848. 49 p. 5. p. 1037, 16 τε-
 ρατεύεται Dobraeus adv. II 252. Lehrs. Aristarcho p. 43 nol.
 nuper Cobetus Orat. p. 153. ad Bergkii τερθρεύεται cf. supra
 p. LI sq. fr. XVIII κοττάβειον in editione Athenaei Dindorf-
 ius, κοτταβεῖον idem fragm. Aristoph. fr. XX cf. infra p.
 63. fr. XXIV H. Sauppius ad Lysiae fr. 10: ἐθέλω βάψας
 πρὸς ναυιοδίκας ξένον ἐξαίφνης σ' ἐπιδειῖξαι. fr. XXV: de
 annotatione v. add. p. 63. p. 1042, 1: cf. ap. Meier. fragm.
 lexicæ rhetor. p. XXXIII. fr. XXVII v. infra 63. fr. XXX apud
 Pollucem VII 170 Bekkeri editio haec habet: καὶ τὸ καταλ-
 λάττειν τὸ νόμισμα. καὶ τὰ κέρματα δὲ καὶ τὸ κερματίζειν
 τὸ νόμισμα εἴρηται. Ἀριστοφάνης "οὐδ' ἀργύριον ἔστιν
 κεκερματισμένον." cod. A κατακερματίσματα. Caeterum cf.

infra 63. Toepfel. de Eupol. Adulat. p. 50. p. 1045, 4 Ἦ-
τοι 1.6 ἐν ἀλιπέδῳ fr. XXXVI Cobetus mnem. V p. 191:
'dixit καταβροχθίσαι. inquit, ut et alii passim et ipse
alibi loquitur.' fr. XL. XLI v. p. 63. XLII scr. Photius et
Suidas XLIV ψυχρολουτεῖν et ἐψυχρολουτήσαμεν dedit
Bekk. XLV ὠρικὸν δὲ μειράκιον καὶ ὠρικῶς ἐν Δαι-
ταλεῦσιν αὐτός cum Dobraeo (adv. II 252) scriptum in
schol. novum utrique editioni Daetalensium fragmentum ad-
datur hoc:

XLVIII (XLVII)

schol. Hippocr. de fractur. p. 212 Daremberg: σοφίζόμενοι: —
πραζόμενοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σόφισμα, ὡς Ἀριστοφά-
νης ἐν Νεφέλαις καὶ ἐν Δαιταλεῦσί φησιν· “σοὶ γὰρ σο-
φίσματα’ ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην | οὐκ εὐθύς ἀπεδίδρασκες ἐκ
διδασκάλου;” ita haec edita in ‘notices et extraits’; in ed.
p. σοὶ γὰρ σοφίσματα’ ἐστίν· ἐγὼ ἤτησάμην, unde Dübne-
rus σοὶ γὰρ σοφίσματα’ εἴ τιν’ εἰσηγησάμην —; ut haec dicta
verint ad χρηστόν. Schneidewinus g. g. a. 1852 p. 423 ita
inter utrumque fratrem divisit orationem: *KAT.* σοὶ γὰρ σό-
ψμα ποῦστ’; ἐγὼ δ’ ἤσκησάμην. | *XP.* οὐκ εὐθύς ἀπεδ.
κ διδασκάλου; Goetlingius: σὺ γάρ, σοφίσματα’ εἴ σ’ ἔγωγ’
ἤσκησάμην, | οὐκ εὐθύς κτλ. ‘i. e. inquit: si postulassem a te
alloquitur autem τὸν χρηστόν) ut sophismata disceres, nonne
confestim me deseruisses magistrum?’ hisce accedat nostra
coniectura:

σοὶ γὰρ σοφίσματα’ ἔστ’; ἐγὼ δ’ ἐκτησάμην·
σὺ δ’ εὐθύς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου.

In duobus aliis, quae apud Athenaeum reperire visus est Fritzs-
chius, Daetalensium fragmentis v. Ran. p. 300.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Fritzschiis huc revocabat Pollucis IV 111
in parabasi locum: τῶν δὲ χορικῶν ἄσμάτων τῶν κωμικῶν
ἔτι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θεά-
τρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγη. ἐπιεικῶς
ἂν αὐτὸ ποιῶσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν·
ἢ ἄλλ’ Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν
μέν γε τῇ Δανάῃ (δαναίδι C) τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ
ἑαυτοῦ τι ποιήσας παρὰ δειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν

ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ Σκλήης δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀμίλλης ποιεῖ σπικίς, ὡσπερ ἐν Ἰππώνῳ. haec igitur quae ad Danaen scripta ad Thesmoph. p. 444, nuper Eupol. vers. fragm. scribebat Fritzschius: ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κδοποιηταί· ἐν μὲν γε ταῖς Δαναΐσιν [ὁ Κωμικὸς vel ὁ στοφάνης] τοῦ χοροῦ τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι πεπαρειπεῖν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. καφοκλήης δὲ κτλ. De tragicorum quae apud Pollucem parabasi cf. Meinekii in Ath. spec. II p. 18. Nauck. tr. p. 155. 360. 604.

p. 1047 (1) cf. infra p. 63. fr. IV annot. l. 2 scr. τες ὅσπρια ἀπήρχοντο τούτων, l. 5 scr. ἰδρύνθη l. κίου etiam Ven. Pac. ἰδρύνθη cod. G schol. Pluti. βῖ ἰδρύσασθαι exemplis ornavit Keilius anal. epigr. p. 20 Meinek. ad Alciphr. p. 115. fr. V v. add. p. 63. fr. VI

κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος

de qua voce v. Lobeckii path. proll. 310 sq. fr. VII δελιον χαλκοῦν φέρων: v. Fritzschi. Ran. p. 73. fr. VIII (tus innem. V 198: πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείου σ. ib. σχίνου Meinekii quaest. Menandr. sp. I (1818) | Gaisfordus ad Suidam, Bergkii l. c. Meinekii ad Crati 151, Cobetus: adversantur Dindorfius fragm. p. 124 et Bhardy ad Suid. propter Harpocr. (v. fr. XVIII); cf. Fritschi Euphros. I 2 p. 21. fr. X 'malim cum Dindorfio ἤδη παροινεῖ με (sive ἔς με) πρὶν δεδειπνάναι.' Mein. ed. min. p. XI. Bru eis ἐμέ, Cobetus mnem. V 191 ἔς ἐμέ. fr. XII ita distincta est in min. ed. ut hac pagina coniecerat editor. Caeterum Mein. Pher. 2, 290. Fritzschi. Thesm. p. 239. Eupol. vers. p. 18. p. 1053, 13 scr. σχηματίσαντας. fr. XVI recepit Bkerus Bergkii coniecturam: τῶν χοίρων μνοῦς ἔρι' ἐστίν. XVIII ἐχῖνος: cf. Phot. p. 46 6. caeterum v. Dindorfium 124. Bergkium Comment. p. 239. fr. XXI cf. Bergkii Ly p. 1025.

ΔΡΑΜΑΤΑ. cf. Fritzsche Ran. p. 36. 377. p. 4

(1) Hermannus παρὰ pro ἐν, Cobetus mnem. V 193 ita rem expediebat:

ἐθέλω δίκην

δοῖναι πρόδικον ἐπὶ τῶν φίλων τῶν σῶν τινος.

fr. II cf. add. p. 63. Fritzsche Ran. p. 223. fr. III pro εἰς ἔδον non recte ed. inin. ἐς κάδον fr. IV ita legitur apud Bekkerum: πτίτω (hoc cum Ddf. πήττω cod. A. πίπτω B.), ράττω, δεύω, μάττω, πέττω, καταλῶ. Bergkiius propositum in Comment. p. 306 verborum ordinem μάττω, δεύω, καταλῶ, πέττω etiam nunc tenetur. fr. VI recepit Bekkerus Meinekii (v. 2, 298) coniecturam ἐσχροναμένους (pro ἐκροναμένους) τοὺς πύνδακας. fr. IX, 5 v. Lehrs. Herod. .31.

p. 1059 (2) cf. supra ad Anagyri fr. VIII suppl. fr. IV scriptum in minore editione ut p. 64 corrigebat Bergkiius. sed Cobetus Orat. p. 65 hunc locum in Marciano codice ita legi locuit: ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ προειπῶν λυγροῦχον οἷοι κακοδαίμων φησὶ λυγροῦχος ἡμῖν οἷχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυγροῦχον οἷχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς κτέ. priora igitur ita legit ut evincente sententia recepit Bergkiius, reliqua sic:

B. καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυγροῦχον ἔλαθέ σε;

expunctis quae librarius temere repetiit ex superioribus: οἷχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ, quae noluit ipse expungere ne codicis elegantia minueretur. cf. mnem. V 191 sq. p. 1060, 17 βῆλον ὅτι λύχνια εἶρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχρους μικρούς 21 καθῶδ' cf. infra p. 64. de his et sequentibus v. Fritzsche Ran. p. 393. cfr. Mein. 'zeitsch. f. d. alt.' 1845 p. 1063.

p. 1061 (1) ἐλκύσαι σου τὸν ζυγόν (hoc ζυγόν cum Raspio) Fritschius Ran. p. 283. σου pro σε cum Ven. Flor.

Vs. 2 προστάττωσι Ven. annot. l. 5 ἴστατο, Rav. l. 8 ἀπεδέδοτο Flor. caeteri ἀπεδέδοκτο p. 1062 (2) l. 9 scr. ἐπδοθ' fr. III scr. XI p. 496 A fr. IV cf. Mein. ad anon. 4, 632 (111).

EIPHNH. p. 1065 (1) apud Eustathium pro Εἰρήνη forsasse εἶρηκε legendum videbatur Dobraeo adv. II 253. fr. II Stob. LVI 1. versu 1 Vindob. cod. τῆς πᾶσιν quod require-

bat Cobetus mnem. V 192. Vs. 4 δὴ τι Vind. p. 1066, & scr. iidem illi fr. IV αἰνεῖτε οἰμολγοὶ A αἰνεῖτε ἄμολγοὶ B Bekkeri. fr. V annot. l. 4 schol. Ald. Nub. 699 ἐν Ὀλκᾷ

Rav. Ven. ἐν τῇ Εἰρήνῃ fere ut Suidas, apud quem codd. V E. cum schol. Λακεδαῖμον: cf. Bernhardt. l. 13 scr. 1573 20

HPΩΕΣ. p. 1070 (1) Choerobosci apud Gaisf. pagina est 258 extr. cf. Ven. Cobeti ap. Gaisf. Et. m. p. 8. fr. I annot. l. 12: ita scriptus est apud Cobetum Diog. La. Aristophanis versus. fr. III cf. infra p. 64. annot. l. 4 scr. ποδα-
νιπτῆρ fr. V 'correxil Scaliger App. ad Coniect. in Varr. p. 184.' Mein. Steph. Byz. p. 113. priorem versum ita nuper scri-
bebat Cobetus mnem. V 197:

οὐκ ἠγόρευον; οὐτοσί γ' οὐκ Ἀργόλας

fr. VI l. 8 τοῦ αὐτοῦ (i. e. Ἀριστοφάνους) εἰπόντος fr. VIII ἦν καρδοπείω περιπαγῆ Fritzsch. Ran. p. 90. ad fr. X d. add. p. 64. supra p. LXXI. fr. XI v. Sophocl. fr. 13 Nauck. XII Voss. cod. πίωμα

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ B. p. 1076 (1) cf. infra 64 fr. III 4 Porsoni οὐ φῆμ' (οὐ φημ') ἐγώ praeter Dindorfum et Fritzschiū probavit Hermannus 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 510. cf. Fritzsch. Ran. p. 15. Vs. 5 οὐδὲ χόρι', οὐδὲ πᾶς v. infra p. 64. οὐδὲ χόρι' cum Fritzschio scriptum. idem Fritzschius ad vs. 6 rettulit Pollucis VI 52 ἡτριάϊον δέλφου-
κος. fr. IV 1 οἶον ἐπέπνευσ' Dobraeus, cf. adv. II 254. Cobetus mnem. IV 241. ἐπέπνευσ' Hermannus epit. d. met. p. XIV. ad vs. 2 v. add. p. 64. fr. V l. 2 Θεσμοφόροις A hodie Θεσμοφοριαζούσαις. Vs. 1 ὅσ' ἦν περίεργ' Hemsleth apud Dobr. et, ut videtur, V. ὅς ἦν περίεργος Ald. Vs. 1 ὅσαις τε Porsonus et, ut videtur, V. ὅσαι ἔτι Ald. αἰετὶς Τουπίου. ἐαντὰς V. Ald. πρόσθε V. haec Dübnerus. fr. V 2 μίτρας, ἀναδήματα cf. Lachmann. ad Lucret. IV 1129. Vs. 3 ὄλεθρον τὸν βαθύν: cf. supra ad Hermipp. p. LXIV et Photius 3278: ὄλεθρον: τὸ μόριον τὸ (an κοσμάριόν τι;) πρηναικεῖον. cf. Mein. IV 402 de Hesychiano βουβάλιον. Vs. 1 sic scripsit Bekkerus:

τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν οὐ λέγεις ταῦτ'. εἶτα τί;
quae in min. ed. ita habentur: B. τὰ μέγιστα δ' αὐτῶν

εις ταυτί; *A.* τί δαί; ut sequentes versus alteri personae tribuantur. τὰ μέγιστα δ' οὐ λέγεις αὐτῶν ταυτά *cod. A.* μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. εἶτα τί; Clemens Alex. *i. BC.* Vs. 10 βότρως? p. 64. atque ita Bk. qui vs. 1 ψαλῖα vs. 3 ἄγχουσαν vs. 7 ἀμπεχόνην annot. l. 10 σιδήριον, πήριον p. 1080, 14 scr. ad Dionys. Perieg. 7. l. 17 scr. 2 9. l. 6 a f. cf. p. 64. 3 a f. ἕτερα τέ ὅσα οὐδείς μνητεύσειε ποτὲ λέγων *cod. A.* idem 1081, 5 μαλάκια 17 p. 64. 22 ἀμφιδέας: cf. Sauppe ad Lysiae fr. 100. p. 52, 8 ἄλλα πολλά θ' ὦν | οὐδ' ἂν λέγων λέξαις serva-Bekkerus, cf. Mein. ad Eubul. 3, 223 (1). Alexid. 3, 440 (19). fr. VII O. Iahn. n. rh. mus. IV 638 ita scripsit:

καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξυρημένον.

comparat Persianum I 85: *crimini rasis librat in antithe-*
si. ad fr. VIII ed. min. attulit Cramerii An. Par. IV p. 113
 fr. IX Cobetus V. L. 312 emendavit:

ἄμφοδον ἐχρήν αὐτῷ τίθεσθαι τοῦνομα.

gewerd. p. 40: αὐτῷ γε κείσθαι τοῦνομα. Annot. l. 4 Etym.
 92 26 λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν (ita
 et M) τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ
 ἄμφοδον (ita V^b. Cobetus apud Gaisf. 2467 malit παρὰ
 ἀμφ' ὁδόν), ἦγον παρὰ τὴν ὁδόν, γεννηθῆναι. ὁ δὲ
 ριστοφ. κτλ. Caeterum cf. Valcken. diatr. p. 62 b, Fritzsche
 iesm. p. 589. Nauck. Eur. fr. 181. 182. fr. XII οὐ διά R.
 ὦ πῶς οὖν δύν. V. σκεύει R. annot. l. 3 scr. cum libris
 ; καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ὁ θεράπων φησὶν
 fr. XIII 2 οὔτος ἀλφάνει πόσον; scripsit C. F. Herm. philol.
 434. πρᾶσιν οὔτος ἀλφάνει Bergk. fr. XIV 2 idem nuper
 ἄπόδεσμον reponendum coniecit. annot. l. 5 Brunckii
 εἰνῆν τὰ τιτθία probatur Cobeto mnem. V 197. fr. XV 1
 μέγα τι ῥῶμ' ἔτι τρυγφοδοποιουσιική Nauck. phil. 6,
 14, allata Photii annotatione 493 22: ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς
 ῥῶμα, τὴν γνώμην. fr. XVII l. 1 τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ
 ῥῶμος. fr. XIX. vel apud schol. Platonis duae sunt huius pro-
 verbii formae, una ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει pro tem-
 pte, altera in exemplis, ἀγὼν προφάσεις οὐ δέχεται. nuper
 eutschius ad Matar. I, 16: ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλη-

τοῦ μένει | ἀλκήν. 'hunc versum, inquit, ex Aristophanis Thesmophoriazasis secundis petitum esse censeo atque ex scholiis Plat. p. 370 huc relatum.' ad tragoediam pertinere videbatur Schneidewino Ibyc. fr. p. 165. Nauckio trag. fr. p. 689. p. 1088 (26) l. 5 Μελαίνῃ ('Ελένῃ iam Ruhnkenius auct. Hesych. II 390. cf. add. 64) γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο ὡς Ἀριστοτέλης (Ἀριστοφάνης Mein.)

ΚΩΚΑΛΙΟΣ. p. 1089 cf. Dindorf. chronol. scen. p. 423. p. 1090 δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Κώκαλον Hermann. ephem. Lips. 1829 p. 1619. p. 1091 de Camiciorum fabula cf. Nauck. progr. p. 19. trag. fragm. p. 159. fr. I l. 7 πάρες ὧ Fritzs. Euphros. I 2 p. 18. l. 16 scr. p. 962 49. fr. VI scriptum in ed. min. ut infra p. 64 corrigebat Bergk. Schneidewinus n. rhen. mus. III 143 regii codicis 6371 (corr. min. ed.) saec. XI lectionem hanc descripsit: **ΗΓΕΙΠΕΝΤΑΡΟΙΝΟCΟΥΜΕΙΖΑCΠΟΜΑ.** Cobetus mnem. V 192 praeter ἔτειρεν pro **ΗΓΕΙΠΕΝ** nihil in his se expedire posse professus est: 'neque μιγαίς, inquit, pro κραθείς et πόμα pro πῶμα positum neque Ἀχελώιος pro Ἀχελῶος recte habent.' fr. VII. Madvigius philol. I 676 'quoniam, inquit, in huiusmodi fragmentis anapaestos continuare scribendo usque ad numerorum mutationem rectum videtur, sic scribenda haec' proponebat: ἄλλαι δ' ὑποπρεσβύτεραι Θασίου μέλανος μεστὸν κέραμον θέμεναι κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, | ἔρωτι βιαζόμεναι. 'pro ἔγχεον ἐς scriberem ἐνέχουν, si forma contracta pro ἐνέχεον in verbo composito satis defenderetur comparato εἰσέφρονιν apud Demosthenem (20, 53). ἔγχεῖν cum accusativo vasis, quod impletur, et Sophoclis et Xenophontis auctoritate defenditur.' fr. XI non recte ad **ΚΩΚΑΛΙΟΝ** relatum, in **ΛΚΑΛΙΕC** maiore iure **ΟΛΚΑΛΙΕC** latere visae sunt Hertzio. cf. ad 2, 1126 suppl. de alia quadam Cocali commemoratione cf. infra ad 2, 1112 (10) suppl.

ΛΗΜΝΙΑΙ. fr. I scr. Athenaeus IX p. 366 c. fr. II 2 Brunckianum βράδιστος tuetur Cobetus mnem. IV 315: 'quia haec omnia, inquit, o tragoedia παρωδῆσθαι palam est.' idem non mutavit τῶν ἐν ἀνθρώποις. fr. IV l. 5 Toup. vol. III

200. fr. V. VI cf. infra p. 65. item de p. 1101. fr. XI ἦσται v. supra p. LV. fr. XII πενταλίθοισι . . . παραθραύ-
ασιν Bekk. cf. ad Hermipp. 2, 392 (9). fr. XIII Et. Sorb.
ρύαλον P δορύαλλον de δόρυλλος v. Lob. path. proll.
8 sq. de περίαλλος Mein. Alciph. p. 108. p. 1102, 2 scr.
dianum p. 150 49 (perperam infra p. 65.) fr. XIX (XVIII)
ῶμος cum Dindorfio Bekk. fr. XXI πᾶν τὸ φαῖνον Rev.
r. φαῖον Put.

p. 1104 2 Bekk. 'διοαναγῶ codices: correctum in Vos-
no' int. Δίς ναγαῶ

ΝΕΦΕΛΑΙ Α. 'de fabulis ab Aristophane retractatis'
nmentationibus academicis quinque scripsit nuper F. V. Fritz-
sius Rostoch. 1849 et in prooemiis scholarum hib. 1850.
st. 1851. hibern. 1851. aest. 1852. Cf. Beerium 'über die
hl der schauspieler bei Aristophanes' Lips. 1844 p. 119 sqq.
4 sqq. fr. I cf. Fritzs. spec. V p. 10. ἐς τὴν Πάρονθ'
texit Porsonus ad Ran. 1088. παρὰ τὴν Naekius Choer.
54. φροῦδε cod. Λυκαβηττόν cf. infra p. 65. fr. II ita scri-
bat Fritzschius spec. I p. 21:

κείσεσθον, ὥσπερ πηνί', ὧ κινούμενοι
ive ὧ βινούμενοι). Galeanus cod. κεισαιοσθον ὥσπερ πη-
ωι κινουμένωι. comparat Fritzschius Homericum illud Ν
4 ὧς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ | κεῖτο ταθείς. p. 1105, 15
πύξινον v. infra p. 65. cf. Fritzsche spec. I p. 21. fr. III
idem V p. 12. fr. V attingit Beerius p. 125. fr. VIII Dioge-
s verba quomodo constituerit Fritzschius v. supra p. LX;
ristophani haec assignata sunt:

Εὐριπίδου δ' ὁ ταῖς τραγωδίαις ποιῶν
τὰς περιλαλούσας οὕτως ἐστι, τὰς σοφάς.

IX Aristophanis memoriam ad Suidae glossam οὐ μὴ λη-
ήσεις (Nub. 366) pertinere suspicatur Bernhardy. fr. X om.
l. min. huius in locum successit, quam infra p. 65 exhibui-
us, ἡπίαλος vocis memoria. cf. Fritzsche spec. V p. 13. de-
que in ed. min. p. XII hoc collocavi:

XI

quod ex prioribus Aristophanis Nubibus schol. Plat. Axiochi
v. Mein. com. IV p. 876) p. 227 (967) Bait. affert δίς παῖ-

δες οἱ γέροντες, id certe etiam in superstite editione est v. 1417.' cf. Fritzsche spec. IV p. 7.

NΗΣΟΙ. p. 1108 (1) v. infra p. 65. Vs. 2 οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῶ πρῶτον ἐν τῷ γηδίῳ etiam G. A. Hirschbigius, atque ita edidit in Stobaeo LV 7 Meinekius. Vs. 7 ὄψω δὲ pro τῷ Gaisfordus, qui vs. 10 scribendum coniecit ὑπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ π. fr. II l. 2 εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. caeterum cf. Dobr. adv. II 254. fr. III l. 4 scr. p. 127. 144. fr. V pro τυγχάνει cod. D τυγχάνουσιν. Eupolidis fragm. ita legendum: ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός; p. 1112, 3 scr. 'Vs. 3' fr. X ἀργύρια cf. supra p. LXXVII. ad Pollucis III 86: ἀργύρια δὲ κατὰ πλῆθος ἥκιστα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, εἴρηται δὲ πού [ἐν κωκάλῳ καὶ νήσῳ Ἀριστοφάνους addit Falckenburgius, ex libro IX 89 opinor, ubi Νῆσοι εἰ Κόλακας: aliter Fritschius Euphras. I 2 p. 15.] fr. XI ἔψοντες cum Voss. Gaisfordus.

ΟΛΚΑΔΕΣ. p. 1116, 20 scr. Vesp. v. 715. p. 1117, 20. cf. Fritzsche de retract. fab. I p. 16. fr. I addit ed. min. Anecl. Par. IV p. 135 21. fr. III sqq. Bekkerus recepit Bergkii coniecturas Poll. X 173, φραίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν κτλ. atque παιτάλους ἐγκρούειν coniecerat Hemsterh. scripsit Brunckius. eidem Hemsterhusio σμινύας in mentem venerat. σμινύας vel σμινύδια Dobr. adv. II 254. p. 1119, 4 scr. p. 13, 10. fr. VI cf. Cobetus V. L. p. 33. de fr. VIII. IX dixit in quaest. Aristoph. I p. 75 Fritschius. de fr. XI vide infra p. 65. cf. Fritsch. Euphr. I 2 p. 23, qui 'Pholii, inquit, τὸν ἀ^σχῶρα significat τὸν ἀχῶρα.' apud Etym. ἀδιεχῆ V. ἀδαχῆ D. P. ἀδαχῆ γ. α. τὸν ἄχορα ἐκλέγει' Ἄ. M. ad fr. XII cf. p. 65. fr. XIII adde p. 66. fr. XIV Cobetus in nem. IV 280 cum Elmsleio διὰ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου. cf. V. L. 201 ad fr. XVI nuper attulit Bergkii Hesychii glossam: Μοσσυνοῖα, μαζονόμια· Ποντικὰ ὁ Δίδυμος (M. Schmidt. p. 34) ἤκουεν. οἱ γὰρ Μοσσυνοῖοι ἐν Πόντῳ εἰσὶ. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνοὺς πίνακας. cf. ad Steph. Byz. 456 13. fr. XVII ann. l. 7 ἐπεγειρομένων pro cod. lectione ἐπειγομένων Bergkii est emendatio. cf. Eupol. fr. 33 ed. min. Sophocl. fr. 804 Nauck. fr. XVIII cf. p. 66. ad fr. XIX haec addit ed.

min. 'alter (apud Athenaeum p. 329 b) versus (καὶ γὰρ πρό-
 τερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιών) cum in Vespis non le-
 gatur, fortasse ad Holcades pertinet. coniecit ibi C. F. Her-
 mannus *δυσανθρακίδων*. cf. etiam infra fr. XXI.' fr. XX. καὶ
 ἐν Ὀλκᾶσιν schol. Ald. ἐν τῇ Εἰρήνῃ Rav. Ven. et Suidas.
Λακεδαῖμον Suidae codd. V. E. atque ita schol. ἄρα om.
 Ven. annot. l. 6 pro 'schol. Hom.' scribe 'Herodianus proso-
 dia Iliaca' Γ 182. Choerobosci apud Gaisfordum pagina est
 438. apud Photium l. c. Cobetus mnem. V 192 προπερισπῶ-
 σιν. fr. XXII cf. infra p. 66. addit min. ed. Anecd. Par. IV
 p. 179 27. fr. XXIV ἐπίγυον revocavit in min. ed. Berg-
 kius, affert Boeckhii nav. inscr. p. 162. fr. XXVI cf. p. 66. Ὀλ-
 κᾶδων fragmentis hoc addatur Gellii:

XXIX

Gellius XIX 13: 'νάγους enim Graeci vocaverunt brevi atque
 humili corpore homines paulum supra terram extantes idque
 ita dixerunt, adhibita quadam ratione etymologiae cum sen-
 tentia vocabuli competente et, si memoria, inquit (i. e. Apol-
 linaris), mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Ari-
 stophanis, cui nomen est Ὀλκᾶδες.' ita pro Brunckiano Κώ-
 καλος ex litterarum ductibus scripsit M. Hertzius. cf. ad 2
 1095 (11) suppl.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. p. 1129 (8) βαλανεύς δ' ὠθεῖ etiam Bekk.
 non ut ed. min. om. particula. ad fr. X cf. Fritzs. quaest.
 Ar. I p. 74 sq. fr. XI l. 5 οὐδένα εἶα προσίεσθαι φυλακῆς
 ἔνεκα κτλ. ita R. et Suidas. εἶα om. Ven. ib. l. 16 Mein.
 Steph. p. 142 10: ὁ δημότης Ἀττηνεύς "Προκλῆς Ἀττηνεύς
 ἐχορήγει καὶ Παντακλῆς." addita est haec annotatio: 'Προ-
 κλῆς PpRV, Πατροκλῆς A. choragici tituli hanc esse particu-
 lam monui olim quaest. scen. 2 p. 63 sive hist. com. p. 6. ubi
 haec ita fere redintegranda esse suspicatus sum: ἐχορήγει.
 [Ἀντιοχίς ἐνί]κα. Παντακλῆς [ἐδίδασκεν]. sed ut etiam demi
 Pantaclis nomen exciderit.'

ΠΛΟΥΤΟΣ A. p. 1130 (1) cf. add. p. 66. annot. l. 3
 ἐγίνετο pro ἦγετο Rav. in verbis poetae πλεῖστον Θ. πλεί-
 στων caeteri. l. 5 ἀπὸ τῶν ἀγοραίων: coniecturam in ad-
 dendis periclitatus sum p. 66. aliter Fritzschius Rav. p. 353.

τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας Hesych. v. Ἀ
ραμεικαὶ πληγαί. fr. III cf. p. 66. fr. IV l. 2 scr. ἐπαφ
ζον fr. VI ἦν δ' ἐγώ: Suidae locus utut habebit, cf. Bei
hardy, Choerobosci certe verba ad alium quam ad superst
Pluti versum 29 (quo rettulerunt Buttmannus et Fritzschi
infra p. 66) referri nequeunt. haec enim apud Gaisford
sunt p. 866, 18: ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ "ἦν ἐγώ" πα
Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ (28):

ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν,

καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ (4, 98)

ἦν δὲ οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν,

ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Cf. ib. p. 536, 17 (Bekk. 1293) ἔστι
ἄλλη τοιαύτη ἀπολογία, ἣν λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς (v. Lei
sium Herodiano p. 420) ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ μονοβίβλῳ, ἵ
τὸ ἦν εὐρίσκεται καὶ πρώτου προσώπου ἐνικοῦ, οἷον
ἐγώ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ "ἐγὼ θεοσεβῆς κτλ.
ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. item p. 882, 4: "ἦν ἐγώ" λέγουσιν,
Ἀριστοφάνης. "ἐγὼ θεοσεβῆς κτλ." neque Etymologici p. 4
15 alio pertinebit: cf. quae apud Choeroboscum legimus
866 10 sqq. cum his Etym. l. c. de Pollucis VII 115 ζυγ
ποιεῖν, ὡς ἐν Πλούτῳ Ἀριστοφάνης v. Dobr. add. ad Plut.
115 (cf. ad Pher. 2, 317).

ΠΟΙΗΣΙΣ. p. 1132 (1) est apud Krehlium p. 241. Spe
gel. p. 626. Fritzschius Euphrōs. I 2 p. 24 'iam alibi emenc
vimus, γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν, | ἦν φασὶν
ναὶ παρὰ σέ.'

ΠΟΛΥΙΔΟΣ. p. 1132 9: Etymologorum verba v. ap. Gai
Et. m. 1921. cf. An. Par. IV 188. Nauck. trag. fr. p. 172. fr. III
supra p. LXX ad Baplarum fr. III fr. IV ἐλλομενίζεις ἢ δ
κατσύεις; cum superioribus Bekkerus. fr. VII Nauckius phil
6, 414 anonymi ad Et. Gud. p. 895 probat coniecturam θ
σειομύζειν legentis.

ΠΡΟΛΓΩΝ. p. 1137, 2 cf. Godofr. Hermannum Opera
V 204. de fr. II v. add. p. 66. de fr. VII ib. p. 67. ana
l. 1 scr. μέτρον τι καλοῦσι fr. IX l. 3 ἀντλίον diductis l
teris scribendum cf. 2, 889 (5).

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. p. 1140 cf.

Sauppe 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 20. l. 7 scr. Ἰσθμια p. 1141, 20 πρὸς τῇ πυκνῇ σκηναὶ ἦσαν hodie viri docti scribunt: v. Fritzsch. Thesmoph. p. 223. Schneider de schol. fontib. p. 5. Dindorf. ap. Dübner. p. 510. Enger. ad Thesm. 658. idem n. rh. m. II p. 242 sq. cum Schneidero non hanc fabulam, sed Thesmoph. v. 624 intellexit, ubi ad haec καὶ τίς σοῦσι σοσκηνήτρια; scholiasta annotavit: σκηναὶ γὰρ ἑαυταῖς ἐποίουν πρὸς τὸ ἱερόν. Dindorfius (v. Dübner. ad vs. 658) 'nunc (conf. fragm. p. 501 a) referre malit ad Pac. 731, ὡς εἰώθασι μάλιστα περὶ τὰς σκηναὶς πλεῖστοι κλέπται κυπιάζειν καὶ κακοποιεῖν.' fr. I 2 τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτρεᾶν. τὴν ἀγκύλην cum Lobeckio Bekk. Polluce, apud quem VI 158 συνθεάτριαν δὲ καὶ συλλήπτριαν Ἀριστοφάνης. ὁ δ' αὐτὸς καὶ συγκοίτας εἶρηκε pro συλλήπτριαν καὶ σίγκοιτον. p. 1142, 15: hos versus v. in anon. com. fragm. 4, 676. cf. 5, 121. Nauck. trag. fr. p. 705. fr. IV de Cratini versibus v. 2, 225 (155). infra p. 24. adde suppl. p. XLVI. ad Aristophanea τοὺς νοῦς δ' ἀγοραῖους κτλ. referendam esse grammatici Seg. annotationem 339 10 significavit Dobræus adv. II 257. item Meinekius 'zeitsch. f. d. alt.' 1843 p. 293, infra p. 67. grammatici verba haec sunt: ἀγοραῖος νοῦς: ὁ πάνυ εὐτελής καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης, quod de Euripide, non ab Euripide dictum intellego; neque Aristophanis nomen reposuerim: cf. eiusdem gramm. p. 421 5: ἀπέλλητοι: ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος, quae Nauckius 'hall. allg. l. z.' 1848 p. 505 ἀπεριλάλητον: ἀνανταγώνιστον scripsit comparato Poll. II 125: ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος (Arist. Ran. 839). Ex ipso Euripide ἀγοραῖος νοῦς sumtus esse videbatur Fritzschio Ran. p. 70. cf. ib. 427. fr. VII. VIII cf. Toup. emend. IV p. 244. fr. XI Nauckius philol. VI 414 οὐ δὴ σῶς κτλ. sufficere putabat. fr. XIII τοῖχον μοχλίσκῳ σκαλεύειν Kühnius et Bekketus: καλάνειν A καλαύειν C κλαύειν B. Salmasius et Dindf. καταβαλεῖν. fr. XIV hodie scribitur: ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν κτλ. cf. Suid. II 1 p. 367 annot. 8. l. 4

συσπάσαι cod. Θ. fr. XV l. 4 καὶ τὸ μὲν σκεῦος κόρημα (v. p. LXXVI) ὑπὸ Εὐπόλιδος κτλ. l. 6 ὡσπερεὶ Καλλιπίδης Toup. IV 386, atque ita Bekk. καθέξομαι Iungermannus et, ut videtur, libri, vulg. καθέξομαι. cacterum v. infra 67.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. p. 1147 (1, 3) κρείττω ὅτιν ἀρῆα-resin in legitimam crasin mutari vult Ahrens de Crasi p. 28. vs. 4 ἰστῆς requirebat Cobetus de oratione artificiali p. 23. cf. Buttmg. gr. § 107 annot. 30. de versu sexto et sequentibus v. infra p. 67: Meinekium secuta est ed. min. ita

οὐ γὰρ ἄν ποτε

οὕτω στεφάνοισιν ἐστεφανωμένοι νεκροί

οὕτω στεφανώμενοι Vindob. cod. qui vs. 7 (8) κατακρινόμενοι. Cobetus V. L. 127 (mnem. V 196)

προὔκειμεθ', οὐδὲ βακκάρει κεχοιμένοι

comparans Magnetis 2, 10 (1). Vs. 11 (12) ed. min. ὅτι scripsi, vulgo ὅτ' Vs. 14 (15) vulg. αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνιέναι τὰγαθά: ταῖ καλὰ ἰγαθὰ Voss. τὰγάθ' ἀνιέναι proponebat Scidlerus Arist. fragm. p. 27 de ἰ mensura disserens, cf. Dobr. add. ad Plut. 75. αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι Dindorfius et Bergkius. Fritzschius Ran. p. 441:

αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνεῖναι τὰγαθά.

quod requirebat Cobetus de oratione artificiali p. 22 sq. (aliter Fritzschi. Euphros. I 2 p. 26). in lemmate Vindob. ταγη-νιστῆ fr. III cf. infra, p. 67. τὸν ἄνδρα τοῦτον βιβλίον διέ-φθορεν Brunckius (cf. Cobeti V. L. 313). τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν κτλ. Dindorfius. cf. ad schol. Nub. 360 Hermannum. διέφθορεν etiam in Marciano 474 esse videtur, quoniam haec annotata legimus: διέφθειρεν G. Ald. et Suidas. fr. IV non recte descriptus in maiore ed. versuum ordo, v. p. 67. fr. VII οὐ οἴμ. cod. Darmst. Meinekii coniectura infra legitur p. 67, ubi nescio an servari possit tertia persona ἀπελάγγανεν. fr. IX cf. quae de fr. XLI in addendis diximus 67 sq. p. 1152, 6 Equit. 645 schol. est Ald. ex Suida v. ἀφύα transcriptum. Vs. 1 ap. Suidam v. ἄλις cod. C add. μοι om. γάρ. fr. XI ita scribebat R. B. Hirschig. philol. V p. 288: τοῦτνος δ' ἐν ταῖς κνλ. κτέ. fr. XIII cum Bentl. consentit Dobr. adv. II 255. Bergkium secutus est Bekkerus. fr. XIV.

XV. annot. l. 3 librorum scriptura est ἐξελιζομένη. l. 6 Seidlerus p. 21 χθονία σ' Ἐκάτη κτλ. probavit Seidleri coniecturam Hermannus opusc. II 250. Porsonus Aristoph. p. 61: χθονία θ' Ἐκάτη, | σπείρας ὄφ. εἰλιξαμένη, quem secutus est Fritzschius Ran. p. 162 qui σπείρας ὄφ. ἐλελιξαμένη. idem p. 163: 'ceterum, inquit, in Tagenistis, ut recte Hesychius, Hecate in Empusam, non in Hecaten Empusa mutata est; primum enim Hecate et nominatur et vulgari modo describitur, tum eadem nomine appellatur Empusae.' p. 1154, 3 incerti tragici versus apud Nauckium sunt p. 698. fr. XVII l. 4 Porsonus adv. p. 281. fr. XIX—XXI cf. Dobr. adv. II 255. fr. XXII Lehrsius Herodiano p. 21: 'aliquid tentandum erat, inquit. putavi Ἀγχομενός loci nomen esse ut Ὀρχομενός, et videtur festivus sermo fieri de anguilla.' itaque hanc proposuit coniecturam:

γενναία,
Βοιωτὶς δ' ἦν ἐξ Ἀγχομενοῦ

de prioribus Herodiani verbis v. supra p. XXXV sq. fr. XXIII l. 4 de anecdotorum loco cf. Ritschl. proll. Thom. p. LXVI. l. 11 de Phrynichi verbis v. 2, 597. nuper Cobetus mnem. V p. 182 'duo, inquit, exempla affert ex poetis comoediae antiquae. alterum Aristophanis: Ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν (v. 642)· Εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι. Phrynichi alterum: Φρυνίχου δὲ τοῦ κωμωδοῦ ἐν τοῖς Σατύροις οὕτως· ὅτιη πρίν ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλήν ἔδει καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεὸν ἤκειν, ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δευριανὸν δεῖ: in quo loco initium vitiosum est et finis, praeterea excidit versiculus ipse in quo esset id, quamobrem locus afferretur. in ὅτιη πρίν quid lateat non exputo. caetera sic restituerim: ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλήν ἔδει | καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς τὸν θεόν | ἤκειν. ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον δεῦρ', ἵνα | εὐαγγελίσωμαι πρῶτος ὑμῖν τὰγαθά perspicuum est in verbis ἐκεῖνον δευριανὸν δεῖ lacunam esse. scriptum olim erat δευρια * * * ον δεῖ.' p. 1156, 6 scr. Anecd. I p. 3 20. fr. XXVII pro βαθράδια cum Homsterh. βαθρίδια dedit Bekkerus. cf. Lobeck. path. el. I p. 281. Fritzschius Ran. p. 79 Pollucis verba ita rescribebat:

βάθρα, βαθρίδια, ὡς ** ('deest, inquit, nomen comici et fabulae'), καί, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς, σκολύθρια, ἅπερ ἔστι μικροὶ κτλ. 'quin ipsa adeo Tagenistarum verba conservasse Hesychius videri potest, σκολύθρων "ταπεινῶν ἀπὸ σκολύθρων" δίφρων.' fr. XXXI. apud Bekkerum Poll. VII 149 ita procedit oratio: τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηριτάδῃ Ἀριστοφάνη εἰπὼν τὸ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς καρπεύειν λέγει. in quo nihil mutandum videtur. fr. XXXII ἐν Ταγηνισταῖς etiam apud Bk. Fritschius Euphr. I 2 p. 26 ἐν Ἀναγύρω καὶ Ταγηνισταῖς. ad fr. XXXV in min. ed. Bergkii addit Cramerii An. Par. IV 52 17 (non 30). fr. XXXVI μελιτηρὸν ἄγγος requirebat Cobetus mn. V 194. ad fr. XXXVIII Dobr. cf. infra p. 68. Meinekii coniectura est quaest. scen. III 38 not. cf. Leutsch. Apostol. p. 599. p. 1158, 2 scr. 'ubi de significatione vocis φήληξ ex Ven. cod. ista leguntur.' de fr. XLI dixi add. p. 67 sq.

ΤΕΛΜΗΣΗΣ. p. 1158. de Carica Telmissensium gente cf. Mülleri de Etruscis libr. II p. 180.

fr. I ita composuit ad Steph. Byz. I p. 613 Meinekii: πῶς ἂν τις ἂν οὖν *(ταῦτ' εἰδεί)η; τί ποιήσας; ὦ Τελεμησοῦς. idem etiam hanc proposuit scripturam: πῶς ἂν τις ἂν οὖν. ἢ τί ποιήσας *(πείσειεν ἂν), ὦ Τελεμησοῦς; Fritsch. Euphr. I 2 p. 26: πῶς ἂν τις ἂν οὖν, ἢ τί ποιήσας ὦ Τελεμισσεῖς . . . ; fr. II ap. Mein. ὦ Τελεμησοῦς. de scriptura huius nominis v. quae ib. annotata sunt l. c. fr. VII l. 3 Τελμισσεῦσι Bk. fr. VIII Μεγάλλου utique requirebat Cobetus Orat. p. 127. fr. XI cf. Dobr. infra p. 68, ubi l. 4 scr. scripsisse comicum; atque πυλαωρούς dixisse recte statuit, v. ed. min. Caeterum cf. Mülleri de Etruscis vol. II p. 187. fr. XIII l. 10 pro ἐν Τελμισσεῦσιν Marc. cod. ἐτόλμησεν.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. cf. Fritzsche Ran. p. 232. de fr. I v. infra p. 68, ubi Fritschius Aristophani haec vindicat:

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔστι τοῦ τίχτειν ὁμοῦ.

ibidem Dobraei (adde adv. I 588) et Meinekii sententia affertur. quae apud Harpocr. p. 137 28 ex Menandro apponuntur, ita scripsit Cobetus mnem. IV 295: ἤδη γὰρ ἔστιν ἡδε τῷ τίχτειν ὁμοῦ; h. e. 'numnam illa, quaeso, parturit?' idem

fr. II 2 κήντεβόλουν scripsit mnem. V 109. vs. 3 ὅπως VI πωλήσει 'ς cf. Ahrent. de Crasi p. 26. fr. III l. 2 scr. ἐπιήλην ex Ven. qui l. 4 ἂν ἐπιήλαι μὲν. Aristophanis verba quomodo scribenda putaverit Bergkius v. infra p. 68 et in min. ed. de fragm. VIII. IX. X cf. Fritzsche Ran. p. 232. p. 1166, 1 τὸ ἐθνικὸν Mein. Steph. I p. 324. fr. XI. XII cf. Mein. ad Cratin. 2, 218 not. apud Harpocrationem διὰ μέσου τείχους in lemmate retineri vult H. Sauppius fragm. Antiphontis 38 (p. 141 orator. Tur.) fr. XIII l. 2 cod. περὶ τὸν σφάλητα: hoc παρὰ τοὺς Φάλητας scribebat Fritzschius Euphr. I 2 p. 26. Triphaletis numerum reliquiarum Darembergii locupletavit industria, ex cuius libro hoc apponemus:

XVI

schol. Hippocr. epidem. V § 7 v. κογχώνην (κοχώνην). οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχίων, ἐξ ὧν ἔστιν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, Γλανκίας καὶ Ἰσχύμαχος καὶ Ἰππῶναξ, τὰ ἰσχία· οὐ γάρ, ὡς τινες ἔφασαν, αἱ ὑπογλουτίδες εἰσὶ κοχῶναι, ἀλλὰ τὰ σφαιρωμένα (σφαιρώματα Daremb.) καλούμενα, σάρκες δ' εἰσὶν αὗται περιφερεῖς, ἐφ' αἷς καθήμεθα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς ἐν Τριφάλῃ*(τι).

τίς δὲ εἷς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργὸς αὐτὸς οὔτοσί;

ita haec leguntur in 'notices et extraits' p. 214 sq. in ed. pr. (v. gött. g. a. 1852 p. 424) τίς δὲ εἷ ὁ λειπὸς τὰς ὀσφύας κτλ. unde Schneidewinus l. c. p. 425: τίς δ' ἔσθ' ὁ λίσπος, οὔπιθεις τὰς ὀσφύας | ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης οὔτοσί; ad λίσπος defendendum utitur schol. Eq. 1368 ὑπολίσποις: — νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων. pro illo advocavit Martialis hoc III 67 10: 'non nautas puto vos, sed Argonautas.' offendor accusativo ὀσφύας, neque οὔπιθεις satis intellego. Goettlingius ind. schol. hib. Ien. 1853 p. 4: αὕτη τίς ἐστιν εἰλίπους τὰς ὀσφύας, | τίς δ' ἐπὶ κοχωνῶν Ἄργος αὐτὸς οὔτοσί; quae ita interpretatur: 'quae haec est quasi Io bovinis cruribus, quis hic revera Argus est, qui sedet in olanibus?' ipse Darembergius priorem versum ita legi posse pu-

spicabatur p. 216: τίς δ' εἰς ὁ λίσπος ἐγγυτάτω τῆς ὀσφύος, subintellecto ἐπιθρεῖς, quod etiam tertii versus initio collocari posse putabat. ex tantis difficultatibus ne prorsus ἀσύμβολος abeam, accepto quod vs. altero Schneidewinus repperit ἀργοναύτης, hos versus sagacioribus ita affectos relinquo:

τίς δ' ἔστ' ὀλίγας ἐγγύτατα τὰς ὀσφῦς ἔχων
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν, ἀργοναύτης οὔτοσί;

de voce κοχώνη v. Lobeckium path. el. I 170 sq.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. p. 1167 v. infra p. 68. cf. Fritzsche Ran. p. 23. Euripidis Phoenissarum fragmentum didascalicum ex Veneto codice 468 nuper edidit et explicavit Adolphus Kirchhoff, cuius disputationem Mützellus descripsit in 'zeitschr. f. d. gymnasialwesen 1853 suppl.' unde hic illud apponam quemadmodum a Kirchhoffio compositum est (cf. Eurip. vol. I p. 419): ἐδιδάχθη ἐπὶ Ναυσικράτους ἀρχοντος [Ὀλυμπιάδι.. πρῶτος] δεύτερος Εὐριπίδης, [τρίτος τελευταία δὲ ταύτην] καθῆκε διδασκαλίαν [Ἀθήνησι] περὶ τούτου· καὶ γὰρ ταῦτα [. Φοίνισσαι καὶ] ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ [. σατυρικ. . . οὐ] σώζεται. de apertis et opertis huius didascaliae legenda sunt ipsius editoris verba. fr. I Iac. Geelio ad Eur. Phoen. p. 207 non integrum esse videbatur: 'attulit enim, inquit, hoc consilio (Athenaeus): ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους καὶ Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως. splendendum igitur hoc fere modo: — ἀγῶνα νῦν ἐστᾶσιν ἀρχαῖον τρόπον.' idem de fragmenti II cum Euripideis similitudine dixit ib. p. 104. fr. IV ex Hermannii sententia ita disposuit Bachmannus anecd. I p. 60: εἰκὸς δὴ πού πρῶτον ἀπάντων ἴφρα φῦναι . . . | . . . καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. annot. l. 6 scr. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις l. 9 scr. p. 370 20. 'Vs. 3 offertur etiam in Crameri An. Par. IV p. 104' Bergk. ed. min. de scholio Vesp. 879 (884) infra dixi p. 68 sq. item de fr. V (VI ed. min.) μνάγρα v. p. 69.

ΩΡΑΙ. p. 1171 (1) cf. infra p. 69. Vs. 2 ita supplebat Cobetus mnem. IV 100 allato Cratini fr. 2, 72 (1, 2):

στεφάνους ἴων *(ρόδων κρίνων), κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
κρίνων, ρόδων, Porsonus misc. p. 195. nuper Herwerden p. 41.

caeterum ap. Cratinum Hermannus Elem. p. 580 λειρίοις, ῥόδοισι, κρίνοις scribebat. vs. 4 τέττιγας: de Aristophaneo τέττικος sim. Dindorfius annotavit Herod. Choerob. p. 1423 i. e. 310 13. vs. 8 Porsonus adv. 109. cf. misc. 196: μέγιστον ἀγαθὸν *(εἶπες), et sic Dindf. μέγιστον εἶπας ἀγαθὸν Cobetus mnem. IV 99. idem vs. 11 ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήνας ἀφειλόμην ἄν. comparat Acharn. 819. 912. 520. 542. φύσας Fritzschius v. p. 69. ibidem cf. de vs. 14. p. 1172 15 post verba ἐν Εἰρήνῃ haec adde: item Eustath. p. 1573 21. fr. II κράτιστον ἡμῖν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν Cobetus mnem. V 195. fr. III cf. ad Apollophanis fr. 2, 881 (3) et suppl. fr. VI cum Bekkero scriptum ed. min. ἀπίχθους· τοὺς μὴ ἐσθιομένους ἰχθῦς. cf. de hoc loco Dindorfium fragm. p. 7. 8, qui apud Eustathium pro Aristophane Euripidis nomen reponebat et τοῦνθένδ' ἀπίχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ scripsit. cf. ad Eurip. Erechth. fr. I poet. scen. probavit Nauck. Ar. Byz. p. 90 sq. Ex Euripidea fabula Aristophanem mutuatum esse illa verba, coniectura est Fritzschi Euphros. I 2 p. 28. fr. X. attigit haec idem de mercede iudicum p. 7. fr. XI l. 6 scr. τριδούλων

INC. FAB. p. 1175 fr. I ita digessit Cobetus mnem. IV 274: τὴν γυναῖκα αἰσχύνομαι | τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω. fr. II τοῦ μέλιτι κεχρισμένου cf. Lob. ad Aiac. p. 325. κεχρισμένου Cobetus mnem. V 195 ut Magnet. 2, 10 (1). Eubul. 3, 250 (1, 3). Aristophan. 2, 1148. Vs. 2 Philostratea V. S. 1, 8 (p. 207 18) bene comparavit Kayserus: ἐπιτηδειότατος μὲν οὖν Ἡρώδη τῷ σοφιστῇ ἐγένετο διδάσκαλόν τε ἡγουμένω καὶ πατέρα καὶ πρὸς αὐτὸν γράφοντι "πόττε σε ἴδω καὶ πόττε σου περιλείξω τὸ στόμα;" annot. l. 5 scr. τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι l. 7 φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι "κηρὸς ἐπεκαθέζετο," ἄλλοι δὲ "Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα κεχρισμένου." ita haec hodie leguntur: v. Dindorf. schol. II p. 7. 8. Westerm. p. 132. Caeterum cf. ad anon. com. 4, 655. Fritzsche Ran. p. 35. fr. III trimetros aliter composuit Fritzschius Eup. vers. fragm. p. 21: ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων ὀφλῶν λάθοι, | περὶ τὴν κεφαλὴν ἐξῆψα πηνίκτην τινά. fr. IV cf. p. 69. Fritzschi. Ran. p. 312 sq. an-

not. l. 4. 5 cod. *Κισιφῶν* — συνέζης εἰς τὰ πόλλ' *Εὐριπίδου* καὶ συνεποίεις φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν. fr. VI σχηματίσαντας v. infra 69. caeterum v. Nauck. trag. fr. p. 65. fr. VII scr. Athenaeus II fr. VIII Dobr. adv. II 297: 'physici aliovius verba esse videntur. obiter moneo legendum *αὐτόματα* vel *αὐτομάτως*, i. e. *αὐτομάτῳ*σι. — possis quidem, — υ — υ *τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πόλλ' —* Bergkius in min. ed. . . . ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πολλά. Herwerden p. 41: ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' εἰκῆ τὰ μιμ. ἐφύετο πολλά. fr. XIV p. 1180, 7 ed. min. addit Cramerii An. Par. IV p. 246 7. fr. XV *λάλαφας*: cf. Cobet. V. L. 366. fr. XVI Nauckius confert Iuliani epist. 24 p. 390 C: *Ἀριστοφάνει μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικρίνας λέγει.* fr. XVII Nauck. trag. fragm. p. 595. fr. XVIII cf. Eurip. ap. Stob. flor. 71 7: *γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνῆρ*, item ib. 8: *πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνῆρ.* (Nauck. trag. fr. p. 361. 489). hinc alii *πικρὸν Aristophani reddunt.* fr. XX. XXI cf. p. 69. l. 6 *πυθοῦ χειδῶν κᾶποθ' ἄττα φαίνεται* ap. Bekk. item *ὀπηνίξ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.* fr. XXII apud Bekkerum ex cod. **A hoc est:**

ἄλλαι δὲ κναμίζουσιν αὐτῶν, εἰσὶ δὲ ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

vs. 2 εἰς habet codex pro πρὸς. fr. XXV *ἡ μέντοι κωμῶδία τὴν ἀλετριίδα μυλακρίδα καλεῖ, ζῶόν τι ἐν μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει "ἵνα ξ. κτλ."* fr. XXVI etiam Bekkerus: *Ἀριστοφάνης δ' εἶρηκεν ἄνδρα σάρκινον.* fr. XXVII cf. p. 69. fr. XXX attigit Cobetus mnem. V 186. annot. l. 1 *κεναγγιᾶν* ap. Plat. mss. Salm. in Aristoph. versu *περαιᾶ Kühnii A πειραῶ V Πειρέα Salm. Πειραῖα Iung.* fr. XXXI Bekkerus dedit:

*τὸν σαπέρδην ἀποτιλαί χρῆ
κᾶτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.*

ut voluit Salmasius; cf. infra p. 69 sq. fr. XXXII idem Bekkerus: *χορδαί, φῦσκαι, πασται, ζωμός, χόλικες.* fr. XXXIII

cf. πυροῦ χλωροῦ fr. XXXV ad Gerytadem referebat schius Ran. p. 279. adde Dobr. adv. II 256. XXXVI anl. 2 scr. 'legebatur ἔψεις' ad hoc fragm. fortasse referam esse Phryg. Bk. 38 31 annotationem: ἐζωμευμένα: ἐζωμοποιημένα docuit Nauckius. fr. XXXVII Bekkerus Brunckio et Schneidero (v. ap. Ddf. p. 209): ἀνήσω κύδα μαστιγουμένη cf. infra p. 70. fr. XXXIX βαίων ἐπικάμινον Bekkerus. ad rem cf. Lobeckii Agl. 1. O. Iahn. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 67. XL cf. p. 70. Bekk. fere ut Dindorfius: ὡστ' ἀνακύπτων κατακύπτων τοῦ σχήματος εἵνεκα τοῦδε | κηλωνείου τοῖς υροῖς. fr. XLVIII cf. p. 70. fr. L τῆσδ' ὑπαντὰξ Bergp. 70 et in min. ed. adversatur Cobetus mnem. V 196 intellegens. fr. LII vulg. ὑπαίρω et προαίρω, ut ap. a. M. correxit Valckenarius in Ammon. animadv. p. 219. LV ad Aristophanem grammaticum referunt Dobraeus (v. D.). Dindorfius p. 137. Bernhardy Suid. (cf. Preller. Polem. 1). Nauck. Ar. Byz. p. 236. ad fr. LVI cf. infra p. 70 tala. fr. LVII δράσων Meinekios. aliter Cobetus, qui m. V p. 198: τί δὲ σὺ δράῃς, ᾧ κακόδαιμον; fr. LIX Dobraeus adv. II 214 et Dindorfius ad schol. l. c. καὶ ος. * ἔχων λύραν | ἔργον κτλ. fr. LX annot. l. 5 ὡς ἐμ- ῖ fr. LXI cf. quae infra p. 37 et in supplementis p. LXXVII sunt. fr. LXIII ita edidit Bekkerus:

ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἦκεν

ἦκεν cod. A habet εἴρηκεν. cf. ad 2, 982 (28) suppl. fr. V adde quae ex V^a cum anecdotis et Varino (p. 108 Ddf.) congruentia edidit Gaisfordus Etym. p. 267. fr. LXV diu est d ita scribendum sibi videri significavit mihi Meinekios:

οὕτως τι τὰ πόρρητα δραῖν ἔστιν μέλι.

emque emendatio nuper in C. F. Hermannii parergis critica edita est philol. X 244, ubi comparavit Alexidis fragm. 150 (v. 6) ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἔστι πρὸς ἐκείνην μέλι, a Hor. Sat. II 6 32 'hoc iuvat et melli est.' aliter voluerat velus mnem. IV 135, qui ἔστι γλυκύ, conferens Alexideum d 3, 480 (2, 3) οὕτω τι τὰλλότρι' ἐσθίειν ἔστι γλυκύ. fr. LXVI τὰ γράμματα καὶ τὸν ἄλεισον Gaisfordi V^a. p.

1192 2 de litterato illo vasculo v. Franzii elem. epigr. p. 2: sqq. fr. LXVII cum Gaisfordo ad Heph. p. 69 et Hermanno v. infra p. 70, scriptum in min. ed.

ὄρω γὰρ ὡς στόμφακα διασανλούμενον.

fr. LXVIII. LXIX quomodo coniungi voluerit Dobraeus, v. p. 70. 'L. Dindorfius ἐκμαίνετον coniecit in Thes. Steph. T III p. 370.' ed. min. atque ita iam Dorv. et Marc. Gaisfordi apud quem ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρίτοις προσώποι τῶν δυϊκῶν τοῖς δευτέροις χρῶνται legitur cum Marc. qu τρίτοις προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς β χρῶνται. fr. LXXI scribendum, quod Dindorfius proposuit (v. p. 70), ex duorum codicum Marcianorum auctoritate:

ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων.

ita et Etym. Marcianum Cobeti p. *470 99 Gaisf. et eiusdem Cobeti Marc. cod. Choerobosci (Et. Gaisf. p. 8): etenim in editis ab Gaisf. p. 279, 3 κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, "ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων" (idem versus affertur p. 278 24. cf. Bekkeri excerpti p. 901 l. c.) ille praebet ἄρπαγα στρέφων. fr. LXXII 'cf. Cramer Anecd. Par. IV p. 75 4.' ed. min. fr. LXXIII est Etym. M p. 682 52. fr. LXXIV μέλαινα δεινὴ πίττα Βρεττία παρῆ pro γλῶσσα cum Bocharto probavit Meinekios ad Steph. I p. 186 9. cf. Schleusnerum ad Et. m. p. 794 (Gud.). Gaisfordus addit Lex. Seg. 223 18: Βρεττία· μέλαινα πίσσα. καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους. alterum, γλῶσσα, defendunt Dindorfius fragm. 719. Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1851 p. 19. Nauckius philol. VI 415: A. μέλαινα δεινὴ (vel νῆ Δι) γλῶσσα. B. Βρεττία γὰρ ἦν (int. γυνή). fr. LXXV. de coniectura h. l. prolata cf. add. p. 14. fr. LXXVII tacito poetae nomine apud Cramerum An. Ox. I 399 18 legi indicavit Nauck. τὸ δὲ σῶς περισπασθὲν ἐκ τοῦ σόος συνήλειπται· καὶ γὰρ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ εὐρίσκεται σα· "ἡ μάζα (sic) γὰρ σὸ καὶ τὰ κρέα χῶ κάραβος." fr. LXXXI 1 apud Eustathium inscribitur:

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον, ὁ δ' ὑπεκρίνατο

τέκνον producta priori syllaba revocandum videbatur Meinekios add. p. 70, ex Euripide aliove tragico (Nauck. trag. fr. p. 660)

susceptum. adde eiusdem in Athen. exerc. II p. 3. Cobeti mn. IV 125, apud quem ἀπεκρίνατο. cf. Herwerd. p. 42. fr. LXXXII Euripidea v. ap. Nauck. p. 525. fr. LXXXIII. LXXXIV in ed. min. suo loco posita: cf. p. 70. pro his ex dubiis Aristophanis haec accesserunt:

LXXXIII

Photius 342 8: ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιω-
των. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. cod. ὀπλίττομαι. 'ta-
rite emendavit Alberti ad Hesychii glossam, ὁ πίττομαι: οὐ
πίθομαι. Βοιωτοί.' Dind. fragm. p. 245. non persuasit Ah-
renti aeol. 176. cf. dor. 517.

LXXXIV

Gregor. Corinth. p. 69: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν,
ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι·

μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.

quae ex Avium versibus 3. 4 detorta videbantur Dindorfio
l. c. fr. LXXXV 'praeterea πέλεθος scribendum videtur.'
Bergk. ed. min. fr. LXXXVII annot. l. 2 scr. κάχρυσ l. 5
φανερώτερόν fr. LXXXIX στρεψίμελος Ald. καὶ στρεψιμι-
λής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης Dobr. adv. II 257 (aliter ib.
172). στρεψίμαλλος cod. Θ στρεψίμαλος M στρεψίκαλλος V.
cf. Fritzsche. Ran. p. 280. fr. XCII Choerobosci verba apud
Geisf. vide p. 440 25 sqq. fr. XCII scr. Anecd. Oxon. I p.
264 28. fr. XCIII vulg. ἔξ χοινίκων μέτρον. caeterum cf. p.
70. Nauckius philol. VI 415:

ἔκτεὺς τί ἐστίν; B. ἑξαχοϊνικὸν μέτρον.

fr. XCIV scr. p. 1142. ad rem cf. Fritzsche Ran. p. 310. Ari-
stophanis versum agnoscebat Herwerden p. 42. fr. XCVI cf.
Fritzsche l. c. p. 101. p. 1200 2 χρησθῆναι τοῦ θεοῦ Cle-
mens, πειρηθῆναι Herodotus. quod tanquam Aristophanis
fragmentum hoc numero signatum est CI, tollendum hinc:
namque scholia Acharn. 520 haec sola hodie habent, σίκυον:
ἐπὶ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος. 'sequentia in Ald. ex Suida s.
σίκυος illata sunt.' ubi καὶ αὐθις. "σικύους ἐνταῦθά πη-
φνομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιόντες κατήσθιον", quae Pro-
copii esse B. Pers. II 18, qui κόσμῳ οὐδενί, annotavit Bern-
hardy. v. Dindf. ad Procop. l. c. fr. CII cf. quae Bernh. anno-

tavit ad Suid. v. χιάζειν. Hermann. ad Nub. p. 128. Fritzsche qu. Arist. I 233. Ran. p. 397. de Democrito Chio v. Mein ad Eupol. 2, 449. apud Pollucem IV 65 hodie Φιλοξενίδου τοῦ Σιφνίου legitur. denique adde Steph. Byz. v. Σίφνος. — καὶ Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν. fr. CIII οὐκ ἔστα κενέβριον ὅταν θύση apud schol. Avium 538 Aldina est lectio hodie οὐκ ἔσθ' ᾧ editur et ex Eroliano κενέβρειον. Brunckius 'sic autem, inquit, cum Adr. Heringa Observall. cap. 24 leg potest:

οὐκ ἔσθω κενέβρει'· ὁπόταν δὲ θύης τι, κάλει με.' ad formam ἔσθω cf. Dobraei exempla adversariis II 257 apposita. item Cobelum in mnem. V 186, qui: οὐκ ἔσθω κενέβρειον, ὅταν θύσης τι κάλει με. fr. CV ἐπέσντο Gaisford codd. E. S. caeterum corr. βροτῶν; fr. CVI cf. Bernhardi ad Suid. l. c. καπὸ κινναβευμάτων correxit Kusterus. cf. Hemsterh. ad Poll. X 189, qui κινναβευμάτων proponebat. add Schneiderum infra p. 70 et lex. Gr. I 695. idem fragmentum habes apud Apostolium Leutschii II p. 296, ubi πάντα ἀπ ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. fr. CVII θύτην reliquit Dindorfius. fr. CLX, cf. add. p. 70, in ed. min. ita dispositum: ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά'στιν· | ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἢ καλεῖ δὴ μ' | ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος, hoc χορὸς cum Casaubono, qui etiam χρόνος scribendum coniecit. Nauckius in progr schol. p. 33, 'vide, inquit, an scribendum sit: ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά' ἤδη καλεῖ μ' ὁ καιρὸς ὁ φιλοτήσιος.' p. 1203 παῖς τοῦ Ἐρχιέως cum Reiskio legitur ex Photio. fr. CXI 'eadem Etym. Paris. ap. Cram. An. Par. IV 84 (ita corr.) 18 Bergk. ed. min. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 231. Bergk. Lyr. I 657 (118). fr. CXIII adde Leutsch. paroem. II p. 1. de fr.

CXIV

vide infra p. 71. eius in locum quod successit ex vol. IV p 655 Hesychii, ἀνθρήνη: εἶδος μελίσης. Ἀρίσταρχος. παρ ᾧ καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσια, Aristophanis quidem est, cuius nomen pro Aristarcho restituit Meinekius, sed ex Nabide 947: τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῷ | κεντούμενος ὡσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν | ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. v. scholia et Suid. v. ἀνθρήνη. hinc tolle ed. min. fr. 685. fr. CXII

grammatici Seg. annotationem ita a Cobeto refingi mнем. V 202, Ἀδῶνος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδῶνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα, supra indicatum p. CLX.

fr. CXXIII l. 2 scr. ὡσανεὶ ἀγόνου. fr. CXXVI cf. infra p. 71. de fr. CXXVIII v. Nauckii Ar. Byz. p. 231. fr. CXXIX ita distingue orationem: ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεκράτης, καὶ Ἑρμιππος ἀνεψιαδοῦν. fr. CXXX cf. p. 71, ubi scribendum: grammaticus Bekkeri ... ἀνοησίαν (Bachmannus reponerat ἀνοητίαν). apud Poll. II 228 ita hodie procedit oratio: πολύνοια, ἀπόνοια, διχόνοια, μετάνοια, παράνοια, ἀνοητία ὡς Ἀριστοφάνης. cf. cod. A Kühnii. fr. CXXXI cf. Suidam v. ἀπαιρε-. καὶ ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παργενέσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες, μεθιστάμενοι. ubi appositi sunt Aristophanis versus Eccl. 813 (818) μεστὴν ἐπιτρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Lysistr. 539 ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων. fr. CXXXII. Porsonus Aristoph. p. 246 (Dobr. adv. II 257) ita poetae verba composuit: ἀπόματρα τῶν (τε Hermannus) σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. cf. Bernhardt Suid. I 1 552. p. 1206 4 scr. Eustath. p. 953 53. fr. CXXXVII cf. infra p. 71. fr. CXLVI est p. 55 10 Ritschl. ubi λέγει δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἀναγκασθεὶς ἅπαξ βοῦς εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς. fr. CXLIX 3 Et. ἔκθετον item gramm. Bk. 231 7. ἔκθεμα et ἐξέχον Hesych. I 808. fr. CL cod. V Kühnii γερροντεῖαι π. fr. CLI cf. Pherecr. fragm. infra p. 26 (13). fr. CLII. v. intpp. Hesych. ubi affertur Et. m. 241 47: κίσιων ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ φησι δρομέως ὄνομα. quem ab Aristotele cum Kustero memoratum intellegit Nauck. Ar. Byz. 233. philol. V 681, non ab Aristophane. de nomine illo cf. C. Keilii anal. epigr. p. 165. fr. CLIII τίνες οἱ δατηταί; etiam Blomfieldus gloss. Aesch. Sept. 942, qui Aristoteli reliquit, τινές iam praebuit cod. M: v. Gaisf. fr. CLVI v. ad Zenob. III 14. fr. CLIX cf. add. p. 71. fr. CLXI καὶ πάλιν, ἐκταπτοῦν τὰς θ. Porson. adv. p. 281. fr. CLXVI Naekii correctio hodie legitur in Opusc. I 360, idem etiam ἀμίδα scribi posse significabat. fr. CLXVIII cf. infra p. 71. adde Pheii glossam 31 15, ubi om. Aristophanis nomen, quod alie-

num ab hac annotatione putabat Bernhardy. fr. CLXXI v. supra p. 71. cf. Nauck. Ar. Byz. 231. ad fr. CLXXIX v. infra p. 71. fr. CLXXX cf. Lob. path. proll. p. 119. de fr. CLXXX mutata Dindorfii sententiam v. p. 71. adde Fritzsche R. p. 89. fr. CLXXXIV. apud Bekk. Poll. II 41 ita haec habet καὶ καρηβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, τὸ δὲ ὑπὸ μέθ τοῦτο πάσχειν καρηβαριᾶν Ἀριστοφάνης. Caeterum v. Meinekium 2, 374. fr. CLXXXV scholion Vespærum Musurus Suida inseruit. fr. CLXXXVI cf. Fritschium ad Ran. p. 31 qui fr. CLXXXIX attigit ib. p. 103. fr. CXC cf. add. p. 7 fr. CXCI κόπρου ἀγωγᾶς dedit Bekkerus, κοπραγωγᾶς cf. C. κοπραγωγεῖν Dindorfius. idem Bekkerus apud Poll. VI κρεωστάθμης sec. cod. A et alios. Iungerm. cod. κρεωστάθμης. fr. CXCVI κροαίνω v. Nauck. Ar. Byz. p. 234. cf. Achiloch. Bergk. p. 573 (176). fr. CXCVII v. infra p. 72. CCII λιποταξίου παρὰ Ἀντιφάνει scribendum coniecit Meinekius ad Antiph. 3, 72. anal. alex. 162. fr. CCVIII μεγίδες item CCIX μάθος ad Byzantium grammaticum referbat Nauckius 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 476. Ar. Byz. p. 207. idem fr. CCXI Photii glossam ita refingebat: μάμμη τὴν μαμμίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάμμαν· Ἀριστοφάνης philol. I 353. allg. l. z. l. c. p. 476. Arist. Byz. p. 157. βλέπος (v. ad fr. CCIX) dixit Fritzsche Euphr. I 2 p. 29. CCXIII l. 3 πεζεῖ cod. Dobr. Phot. p. 736: ὅτι μέσον αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρωδεῖ δὲ κενεῖ 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit.' adv. II 259. A. Heckerus philol. V 510: μεσαύχενας κυνέας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ γραπτέου μεσαύχενας, ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει σχοινίον. παρωδεῖ δὲ τὰ τοῦ Φιλοξένου διασύρων. Bergkii Lyr. II 996: Ἀριστοφάνης φησί· μεσαύχενας | νέκυας, ἀσκούς. . . . et deinde ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον· Philoxeni carmen Σάτυρον fuisse opinatur. 'veram lectionem, inquit, videtur Pollux servavisse II 135 (ita corr. ed. mai.) καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκούς Ἀριστοφάνης κέκληκεν, eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ

δεσαύχενες καὶ *(βυσαύχενες)* οὐ καλῶς· μεσαύ-
 Polluci et ipsi restituebat Nauck. 'allg. l. zeit.' 1848
 , nuper Hesychii glossam ὁ βρῖσαύχην annotavit. fr.
 I. 1 scr. οἷς προσήκουσι fr. CCXXII Bekkerus: ἀν-
 τθαὶ δὲ Ἀριστοφάνης εἶπεν, ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδρι-
 οὶ Ὑπερίδης (fr. 256 Saupp.). fr. CCXXV cf. ad Pher.
 13 (15). de fragm. CCXXVIII v. infra p. 72. εἴρηται
 ερον v. Dindorfii ad schol. vs. 566 annotationem, ubi ita
 ebat: Οἷαγρος τραγωδίας ἐγένετο ὑποκριτῆς γελοιώ-
 fr. CCXXXI ὀρογνίας v. add. p. 72. Gaisf. Heph. I p. 45.
 CXXXIV l. 4 ἀστῆς ἐλαίας cf. vol. 4, 684 l. fr. CCXXXV
 nis varietatem v. ap. Mein. Steph. I p. 498. de fr. CCXXXVI
 fra p. 72. de fr. CCXXXVIII v. ib. p. 72. in ed. min.
 us datus est scholio Aeschinis v. infra 72 (252ⁿ): εὐ-
 δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγιάς καὶ ἡ σπογ-
 ῶσπερ καὶ ἐνταῦθα. illud Mein. ὁ σπογγιάς scribebat,
 ckius path. proll. 495 ὁ σπόγγος, atque ita Sauppis, qui
 inquit, Elmsl. ad Acharn. 463.' fr. CCXL apud Poll. IV
 Bk. πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν συγχορεύουσαν κέ-
 εν κτλ. idem Poll. IV 18 (fr. 242. 243): καὶ πυξίον
 πυξίδιον (ἔστι γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει τούνομα) καὶ
 os. fr. CCXLVI σαλακωνίσαι coniecit Dobr. adv. I 607.
 sche Euphr. I 2 p. 30. fr. CCLII cf. ad 2, 1119. de
 CLXI dixit Nauckius philol. I 353: 'finxerat, inquit, Ari-
 anes importunum quendam hominem, qui centenis quae-
 ibus in alterum irrueret ac novam quamque interrogationem
 τάχα ordiretur, dum tandem defatigatus ille et exacerbatas
 δε τοὺς τάχας (lóties iteratum istud τάχα) valere iubet.'
 CCLXIII v. infra 72. fr. CCLXXIV v. ibid. de Apollophane dubitat
 schius Ran. p. 188. fr. CCLXXIV scr. Photius p. 617 20.
 CCLXXV cf. Photius p. 629 22: ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς
 χαλκος· οὕτως Μένανδρος (v. 4, 188): hinc Dindorfii
 nicio. fr. CCLXXX l. 4 μίμημα φωνῆς ὀρνέου c. Voss.
 sf. Theognost. Cram. An. Ox. II 155 22: σεσημείωται τὸ
 εὐκτικὸν ὄν καὶ ὄρκου δηλωτικόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 φόμενον· καὶ τὸ φνη παρ' Ἀριστοφάνη· ἔστι δὲ καὶ
 τὸ μίμημα φωνῆς ὀρνέου. fr. CCLXXXV l. 2 ἀποκομμα-

not. l. 4. 5 cod. *Κισσιφῶν* — συνέζης εἰς τὰ πόλλ' *Εὐριπίδου* καὶ συνεποίεις φησὶ καὶ τὴν μελωδίαν. fr. VI σχηματίσαντας v. infra 69. caeterum v. Nauck. trag. fr. p. 65. fr. VII scr. Athenaeus II fr. VIII Dobr. adv. II 297: 'physici aliosius verba esse videntur. obiter moneo legendum *αὐτόματα* vel *αὐτομάτως*, i. e. *αὐτομάτῳσι*. — possis quidem, - υ - υ *τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πόλλ' -* Bergkius in min. ed. . . . ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα | φύεται πολλά. Herwerden p. 41: ἐν τοῖς ὄρεσιν δ' αὐτόματ' εἰκῆ τὰ μιμ. ἐφύετο πολλά. fr. XIV p. 1180, 7 ed. min. addit Cramerii An. Par. IV p. 246 7. fr. XV λέλαφας: cf. Cobet. V. L. 366. fr. XVI Nauckius confert Iuliani epist. 24 p. 390 C: *Ἀριστοφάνει μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πλὴν μέλιτος τῶν ἄλλων γλυκύτερον τὰς ἰσχάδας, καὶ οὐδὲ τοῦτ' ἀνέχεται τῶν ἰσχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὡς αὐτὸς ἐπικρίνας λέγει.* fr. XVII Nauck. trag. fragm. p. 595. fr. XVIII cf. Eurip. ap. Stob. flor. 71 7: *γυναικί τ' ἐχθρὸν χρεῖμα πρεσβύτης ἀνῆρ*, item ib. 8: *πικρὸν νέα γυναικί πρεσβύτης ἀνῆρ.* (Nauck. trag. fr. p. 361. 489). hinc alii *πικρόν* Aristophani reddunt. fr. XX. XXI cf. p. 69. l. 6 *πυθοῦ χελιδὼν κάποθ' ἄττα φαίνονται* ap. Bekk. item *ὀπηνίξ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.* fr. XXII apud Bekkerum ex cod. A hoc est:

ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν, εἰσὶ δὲ ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

vs. 2 εἰς habet codex pro πρὸς. fr. XXV *ἡ μέντοι κωμῳδία τὴν ἀλετριίδα μυλακρίδα καλεῖ, ζῶόν τι ἐν μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει "Ἴνα ξ. κτλ."* fr. XXVI etiam Bekkerus: *Ἀριστοφάνης δ' εἶρηκεν ἄνδρα σάρκινον.* fr. XXVII cf. p. 69. fr. XXX attigit Cobetus mnem. V 186. annot. l. 1 *κεναγγιᾶν* ap. Plat. mss. Salm. in Aristoph. versu *περαιᾶ Kühnii A πειρεᾶ V Πειρέα Salm. Πειραῖα Iung.* fr. XXXI Bekkerus dedit:

*τὸν σαπέροδην ἀποτίλαι χρεῖ
κάτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι.*

ut voluit Salmasius; cf. infra p. 69 sq. fr. XXXII idem Bekkerus: *χορδαί, φῦσσαι, πασται, ζωμός, χόλικες.* fr. XXXIII

l. 3 scr. πυροῦ χλωροῦ fr. XXXV ad Gerytadem referebat Fritzschius Ran. p. 279. adde Dobr. adv. II 256. XXXVI annot. l. 2 scr. 'legebatur ἔψεις' ad hoc fragm. fortasse referendam esse Phryn. Bk. 38 31 annotationem: ἐζωμευμένα κρέα: ἐζωμοποιημένα docuit Nauckius. fr. XXXVII Bekkerus cum Brunckio et Schneidero (v. ap. Ddf. p. 209): ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη cf. infra p. 70. fr. XXXIX βασκάνιον ἐπικάμινον Bekkerus. ad rem cf. Lobeckii Agl. p. 971. O. Iahn. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1855 p. 67.

fr. XL cf. p. 70. Bekk. fere ut Dindorfius: ὡστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος εἴνεκα τοῦδε | κηλωνείου τοῖς κηπουροῖς. fr. XLVIII cf. p. 70. fr. L τῆσδ' ὑπαντὰξ Bergkii p. 70 et in min. ed. adversatur Cobetus mnem. V 196 ὁδοῖ intellegens. fr. LII vulg. ὑπαίρω et προαίρω, ut ap. Thom. M. correxit Valckenarius in Ammon. animadv. p. 219.

fr. LV ad Aristophanem grammaticum referunt Dobraeus (v. p. 70). Dindorfius p. 137. Bernhardt Suid. (cf. Preller. Polem. p. 151). Nauck. Ar. Byz. p. 236. ad fr. LVI cf. infra p. 70 annotata. fr. LVII δράσων Meinekii. aliter Cobetus, qui mnem. V p. 198: τί δὲ σὺ δράῃς, ᾧ κακόδαιμον; fr. LIX l. 2 Dobraeus adv. II 214 et Dindorfius ad schol. l. c. καὶ ἕτερος. * ἔχων λύραν | ἔργον κτλ. fr. LX annot. l. 5 ὡς ἐμβολῆ fr. LXI cf. quae infra p. 37 et in supplementis p. LXXVII dicta sunt. fr. LXIII ita edidit Bekkerus:

ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἦκεν

pro ἦκεν cod. A habet εἶρηκεν. cf. ad 2, 982 (28) suppl. fr. LXIV adde quae ex V^a cum anecdotis et Varino (p. 108 Ddf.) congruentia edidit Gaisfordus Etym. p. 267. fr. LXV diu est quod ita scribendum sibi videri significavit mihi Meinekii:

οὕτως τι τὰ πόρρητα δραῖν ἐστὶν μέλι.

eademque emendatio nuper in C. F. Hermannii parergis criticis edita est philol. X 244, ubi comparavit Alexidis fragm. 3, 450 (v. 6) ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ πρὸς ἐκείνην μέλι, item Hor. Sat. II 6 32 'hoc iuvat et melli est.' aliter voluerat Cobetus mnem. IV 135, qui ἐστὶ γλυκύ, conferens Alexideum illud 3, 480 (2, 3) οὕτω τι τὰ ἄλλοτρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

fr. LXVI τὰ γράμματα καὶ τὸν ἄλεισον Gaisfordi V^a. p.

1192 2 de litterato illo vasculo v. Franzii elem. epigr. p. 21 sqq. fr. LXVII cum Gaisfordo ad Heph. p. 69 et Hermanno, v. infra p. 70, scriptum in min. ed.

ὄρῳ γὰρ ὡς στόμφακα διασαυλούμενον.

fr. LXVIII. LXIX quomodo coniungi voluerit Dobraeus, v. p. 70. 'L. Dindorfius ἐκμαίνετον coniecit in Thes. Steph. T. III p. 370.' ed. min. atque ita iam Dorv. et Marc. Gaisfordi, apud quem ὅτι οἱ Ἀπτικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς δευτέροις χρῶνται legitur cum Marc. qui τρίτοις προσώποις τῶν δυνικῶν τοῖς β̄ χρῶνται. fr. LXXI scribendum, quod Dindorfius proposuit (v. p. 70), ex duorum codicum Marcianorum auctoritate:

ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα στρέφων.

ita et Etym. Marcianum Cobeli p. *470 99 Gaisf. et eiusdem Cobeli Marc. cod. Choerobosci (Et. Gaisf. p. 8): etenim in editis ab Gaisf. p. 279, 3 κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, "ἴκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγας τρέφων" (idem versus affertur p. 278 24. cf. Bekkeri excerpta p. 901 l. c.) ille praebet ἄρπαγα στρέφων. fr. LXXII 'cf. Cram. Anecd. Par. IV p. 75 4.' ed. min. fr. LXXIII est Etym. M. p. 682 52. fr. LXXIV μέλαινα δεινὴ πίττα Βρεττία παρῆν pro γλῶσσα cum Bocharto probavit Meinekio ad Steph. I p. 186 9. cf. Schleusnerum ad Et. m. p. 794 (Gud.). Gaisfordus addit Lex. Seg. 223 18: Βρεττία· μέλαινα πίσσα. καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρεττίων ἔθνους. alterum, γλῶσσα, defendunt Dindorfius fragm. 719. Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1851 p. 19. Nauckius philol. VI 415: A. μέλαινα δεινὴ (vel νῆ Δι) γλῶσσα. B. Βρεττία γὰρ ἦν (int. γυνή). fr. LXXV. de coniectura h. l. prolata cf. add. p. 14. fr. LXXVII tacito poetae nomine apud Cramerum An. Ox. I 399 18 legi indicavit Nauck.: τὸ δὲ σῶς περισπασθὲν ἐκ τοῦ σόος συνήλειπται· καὶ γὰρ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ εὗρίσκεται σα· "ἡ μάζα (sic) γὰρ σα καὶ τὰ κρέα χῶ κάραβος." fr. LXXXI 1 apud Eustathium ita scribitur:

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον, ὁ δ' ὑπεκρίνατο

τέκνον producta priori syllaba revocandum videbatur Meinekio add. p. 70, ex Euripide aliove tragico (Nauck. trag. fr. p. 660)

susceptum. adde eiusdem in Athen. exerc. II p. 3. Cobeti m. IV 125, apud quem ἀπεκρίνατο. cf. Herwerd. p. 42. fr. LXXXII Euripidea v. ap. Nauck. p. 525. fr. LXXXIII. LXXXIV in ed. min. suo loco posita: cf. p. 70. pro his ex dubiis Aristophanis haec accesserunt:

LXXXIII

Photius 342 8: ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιωτίον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. cod. ὀπλίττομαι. 'tacite emendavit Alberti ad Hesychii glossam, ὁ πίττομαι: οὐ πείθομαι. Βοιωτοί.' Dind. fragm. p. 245. non persuasit Ahrenti aeol. 176. cf. dor. 517.

LXXXIV

Gregor. Corinth. p. 69: οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασίν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι·

μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.

quae ex Avium versibus 3. 4 detorta videbantur Dindorffo l. c. fr. LXXXV 'praeterea πέλεσθος scribendum videtur.' Bergk. ed. min. fr. LXXXVII annot. l. 2 scr. κάχρως l. 5 φανερώτερόν fr. LXXXIX στρεψίμελος Ald. καὶ στρεψιμλής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης Dobr. adv. II 257 (aliter ib. 172). στρεψίμαλλος cod. Θ στρεψίμαλος M στρεψίκαλλος V. cf. Fritsch. Ran. p. 280. fr. XCΙ Choerobosci verba apud Gaisf. vide p. 440 25 sqq. fr. XCII scr. Anecd. Oxon. I p. 264 28. fr. XCIII vulg. ἔξ χοινίκων μέτρον. caeterum cf. p. 70. Nauckius philol. VI 415:

ἔκτεὺς τί ἐστίν; B. ἑξαχοϊνικὸν μέτρον.

fr. XCIV scr. p. 1142. ad rem cf. Fritzsche Ran. p. 310. Aristophanis versum agnoscebat Herwerden p. 42. fr. XCVI cf. Fritzsche l. c. p. 101. p. 1200 2 χρησθῆναι τοῦ θεοῦ Clemens, πειρηθῆναι Herodotus. quod tanquam Aristophanis fragmentum hoc numero signatum est CI, tollendum hinc: namque scholia Acharn. 520 haec sola hodie habent, σίκνον: ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκνος. 'sequentia in Ald. ex Suida s. σίκνος illata sunt.' ubi καὶ αὐθις. "σικύους ἐνταῦθα πηφρομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιμόντες κατήσθιον", quae Procopii esse B. Pers. II 18, qui κόσμῳ οὐδενί, annotavit Bernhardt. v. Dindf. ad Procop. l. c. fr. CII cf. quae Bernh. anno-

lavit ad Suid. v. *χιάζειν*. Hermann. ad Nub. p. 128. Fritzsche qu. Arist. I 233. Ran. p. 397. de Democrito Chio v. Mein. ad Eupol. 2, 449. apud Pollucem IV 65 hodie *Φιλοξενίδου τοῦ Σιφνίου* legitur. denique adde Steph. Byz. v. *Σίφνος*. — καὶ *Σίφνιον ποτήριον καὶ σιφνιάζειν*. fr. CIII οὐκ ἔσται *κενέβριον ὅταν θύση* apud schol. Avium 538 Aldina est lectio, hodie οὐκ ἔσθ' ὧ editur et ex Eroliano *κενέβρειον*. Brunckius 'sic autem, inquit, cum Adr. Heringa Observatt. cap. 24 legi potest:

οὐκ ἔσθω *κενέβρει*' ὁπόταν δὲ *θύης τι, κάλει με*.' ad formam ἔσθω cf. Dobraei exempla adversariis II 257 apposita. item Cobetum in mnem. V 186, qui: οὐκ ἔσθω *κενέβρειον, ὅταν θύσης τι κάλει με*. fr. CV ἐπέσυτο Gaisfordi codd. E. S. caeterum corr. *βροτῶν*; fr. CVI cf. Bernhardt ad Suid. l. c. *κἀπὸ κινναβευμάτων* correxit Kusterus. cf. Hemsterh. ad Poll. X 189, qui *κινναβευμάτων* proponebat. adde Schneiderum infra p. 70 et lex. Gr. I 695. idem fragmentum habes apud Apostolium Leutschii II p. 296, ubi *πάντα ἀπ' ἀκροφυσιῶν τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων*. fr. CVII *θύτην* reliquit Dindorfus. fr. CIX, cf. add. p. 70, in ed. min. ita dispositum: *ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά 'στιν* | ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς *καλεῖ δὴ μ'* | ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος, hoc χορὸς cum Casabono, qui etiam χρόνος scribendum coniecit. Nauckius in progr. schol. p. 33, 'vide, inquit, an scribendum sit: *ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά*. ἤδη *καλεῖ μ'* ὁ καιρὸς ὁ φιλοτήσιος.' p. 1203 *παῖς τοῦ Ἐρχιέως* cum Reiskio legitur ex Photio. fr. CXII 'eadem Etym. Paris. ap. Cram. An. Par. IV 84 (ita corr.) 18' Bergk. ed. min. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 231. Bergk. Lyr. II 657 (118). fr. CXIII adde Leutsch. paroem. II p. 1. de fr.

CXIV

vide infra p. 71. eius in locum quod successit ex vol. IV p. 655 Hesychii, *ἀνθρήνη: εἶδος μελίσης. Ἀρίσταρχος. παρ' ᾧ καὶ ἀνθρήνια, τὰ μελίσια*, Aristophanis quidem est, cuius nomen pro Aristarcho restituit Meinekius, sed ex Nubides 947: *τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῷ* | *κεντούμενος ὡς περ ὑπ' ἀνθρηνῶν* | *ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται*. v. scholia et Suid. v. *ἀνθρήνη*. hinc tolle ed. min. fr. 685. fr. CXI

grammatici Seg. annotationem ita a Cobelo refingi mem. V 202, Ἀδῶνος Φερεικράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδῶνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδῶνα, supra indicatum p. CLX.

fr. CXXIII l. 2 scr. ὡσανεὶ ἀγόνου. fr. CXXVI cf. infra p. 71. de fr. CXXVIII v. Nauckii Ar. Byz. p. 231. fr. CXXIX ita distingue orationem: ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ἀνεψιαδοῦς Φερεικράτης, καὶ Ἑρμιππος ἀνεψιαδοῦν. fr. CXXX cf. p. 71, ubi scribendum: grammaticus Bekkeri ... ἀνοησίαν (Bachmannus reponebat ἀνοητίαν). apud Poll. II 228 ita hodie procedit oratio: πολύνοια, ἀπόνοια, διχόνοια, μετάνοια, παράνοια, ἀνοητία ὡς Ἀριστοφάνης. cf. cod. A Kühnii. - fr. CXXXI cf. Suidam v. ἀπαίρε-. καὶ ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες, μεθιστάμενοι. ubi appositi sunt Aristophanis versus Eccl. 813 (818) μεστήν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων. Lysistr. 539 ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων. fr. CXXXII. Porsonus Aristoph. p. 246 (Dobr. adv. II 257) ita poetae verba composuit: ἀπόμακτρα τῶν (τε Hermannus) σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. cf. Bernhardy Suid. I 1 552. p. 1206 4 scr. Eustath. p. 953 53.

fr. CXXXVII cf. infra p. 71. fr. CXLVI est p. 55 10 Ritschl. ubi λέγει δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες, εἰ καὶ Ἀριστοφάνης κὰν ἀναγκασθεὶς ἀπαξ βοῦς εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς. fr. CXLIX 3 Et. ἔκθετον item gramm. Bk. 231 7. ἔκθεμα et ἐξέχον Hesych. I 808. fr. CL cod. V Kühnii γεροντεῖαι π. fr. CLI cf. Pherecr. fragm. infra p. 26 (13). fr. CLII. v. intpp. Hesych. ubi affertur Et. m. 241 47: γρίσων ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ φησι δρομέως ὄνομα. quem ab Aristotele cum Kustero memoratum intellegit Nauck. Ar. Byz. 233. philol. V 681, non ab Aristophane. de nomine illo cf. C. Keilii anal. epigr. p. 165. fr. CLIII τίνες οἱ δατηταί; etiam Blomfieldus gloss. Aesch. Sept. 942, qui Aristoteli reliquit, τινές iam praebuit cod. M: v. Gaisf. fr. CLVI v. ad Zenob. III 14. fr. CLIX cf. add. p. 71. fr. CLXI καὶ πάλιν, ἐπιπταποῦν τὰς θ. Porson. adv. p. 281. fr. CLXVI Naekii correctio hodie legitur in Opusc. I 360, idem etiam ἀμίδα scribi posse significabat. fr. CLXVIII cf. infra p. 71. adde Photii glossam 31 15, ubi om. Aristophanis nomen, quod alie-

num ab hac annotatione putabat Bernhardy. fr. CLXXI v. add. p. 71. cf. Nauck. Ar. Byz. 231. ad fr. CLXXIX v. infra p. 71. fr. CLXXX cf. Lob. path. proll. p. 119. de fr. CLXXXIII mutatam Dindorfii sententiam v. p. 71. adde Fritzsche Ran. p. 89. fr. CLXXXIV. apud Bekk. Poll. II 41 ita haec habent: καὶ καρηβαρικὸν τὸ πάθος Τηλεκλείδης, τὸ δὲ ὑπὸ μέθης τοῦτο πάσχειν καρηβαριᾶν Ἀριστοφάνης. Caeterum v. Meinekium 2, 374. fr. CLXXXV scholion Vesparum Musurus ex Suida inseruit. fr. CLXXXVI cf. Fritschium ad Ran. p. 315, qui fr. CLXXXIX attigit ib. p. 103. fr. CXC cf. add. p. 72. fr. CXCI κόπρου ἀγωγᾶς dedit Bekkerus, κοπραγωγᾶς cod. C. κοπραγωγεῖν Dindorfius. idem Bekkerus apud Poll. VI 91 κρεωστάθμης sec. cod. A et alios. Iungerm. cod. κρεοστάθμης. fr. CXCVI κροαίνω v. Nauck. Ar. Byz. p. 234. cf. Archiloch. Bergk. p. 573 (176). fr. CXCVII v. infra p. 72. fr. CCII λιποταξίου παρὰ Ἀντιφάνει scribendum coniecit Meinekius ad Antiph. 3, 72. anal. alex. 162. fr. CCVIII μαγίδες item CCIX μάθος ad Byzantium grammaticum referebat Nauckius 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 476. Ar. Byz. p. 206. 207. idem fr. CCXI Photii glossam ita refingebat: μάμμη: τὴν μαμμίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάμμαν· Ἀριστοφάνης v. philol. I 353. allg. l. z. l. c. p. 476. Arist. Byz. p. 157. de βλέπος (v. ad fr. CCIX) dixit Fritzsche Euphr. I 2 p. 29. fr. CCXIII l. 3 πεζεῖ cod. Dobr. Phot. p. 736: ὅτι μέσον τὸ ἀνχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρωδεῖ δὲ κτλ. 'nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per iocum transtulit.' adv. II 259. A. Heckerus philol. V 510: μεσαύχενας κυνέας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ ἱ γραπτέον μεσαύχενας, ὅτι μέσον ἀνχένα ἀσκοῦ πιέζει τὸ σχοινίον. παρωδεῖ δὲ τὰ τοῦ Φιλοξένου διασύρων. Bergkii Lyr. II 996: Ἀριστοφάνης φησί· μεσαύχενας | νέκυνας, ἀσκούς. . . . et deinde ὅτι μέσον ἀνχένα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον· Philoxeni carmen Σάτυρον fuisse opinatur. 'veram lectionem, inquit, videtur Pollux servavisse II 135 (ita corr. ed. mai.) καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκούς Ἀριστοφάνης κέκληκεν, eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ γὰρ

σει δεσαύχενες καὶ *(βυσαύχενες)· οὐ καλῶς· μεσαύ-
 ας Polluci et ipsi restituebat Nauck. 'allg. l. zeit.' 1848
 18, nuper Hesychii glossam ὁ βρῖσαύχην annotavit. fr.
 XX l. 1 scr. οἷς προσήκουσι fr. CCXXII Bekkerus: ἀν-
 ζεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης εἶπεν, ἀνδροῦσθαι, καὶ ἀνδρι-
 ιανοὶ Ὑπερίδης (fr. 256 Saupp.). fr. CCXXV cf. ad Pher.
 293 (15). de fragm. CCXXVIII v. infra p. 72. εἴρηται
 ὅτερον v. Dindorfii ad schol. vs. 566 annotationem, ubi ita
 ibebat: Οἷαγρος τραγωδίας ἐγένετο ὑποκριτῆς γελοιώ-
 . fr. CCXXXI ὀρογνίας v. add. p. 72. Gaisf. Heph. I p. 45.
 . CCXXXIV l. 4 ἀστῆς ἐλαίας cf. vol. 4, 684 l. fr. CCXXXV
 lionis varietatem v. ap. Mein. Steph. I p. 498. de fr. CCXXXVI
 infra p. 72. de fr. CCXXXVIII v. ib. p. 72. in ed. min.
 locus datus est scholio Aeschinis v. infra 72 (252ⁿ): εὐ-
 :αι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ὁ σπογγιάς καὶ ἡ σπογ-
 :ί, ὡσπερ καὶ ἐνταῦθα. illud Mein. ὁ σπογγίας scribebat,
 beckius path. proll. 495 ὁ σπόγγος, atque ita Saupprius, qui
 , inquit, Elmsl. ad Acharn. 463.' fr. CCXL apud Poll. IV
 3 Bk. πρόσχορον δὲ Ἀριστοφάνης τὴν συγχορεύουσαν κέ-
 :μεν κτλ. idem Poll. IV 18 (fr. 242. 243): καὶ πυξίον
 :ὶ πυξίδιον (ἔστι γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει τοῦνομα) καὶ
 :τος. fr. CCXLVI σαλακωνίσει coniecit Dobr. adv. I 607.
 :tzsche Euphr. I 2 p. 30. fr. CCLII cf. ad 2, 1149. de
 CCLXI dixit Nauckius philol. I 353: 'finxerat, inquit, Ari-
 :phanes importunum quendam hominem, qui centenis quae-
 :onibus in alterum irrueret ac novam quamque interrogationem
 v. τάχα ordiretur, dum tandem defatigatus ille et exacerbatus
 ὅσδε τοὺς τάχας (tóties iteratum istud τάχα) valere iubet.'
 . CCLXIII v. infra 72. fr. CCLXXI v. ibid. de Apollophane dubitat
 :itzschius Ran. p. 188. fr. CCLXXIV scr. Photius p. 617 20.
 . CCLXXV cf. Photius p. 629 22: ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς
 :όχαλκος· οὕτως Μένανδρος (v. 4, 188): hinc Dindorfii
 :spicio. fr. CCLXXX l. 4 μίμημα φωνῆς ὀρνέου c. Voss.
 :isf. Theognost. Cram. An. Ox. II 155 22: σεσημειῖται τὸ
 :εὐκτικὸν ὄν καὶ ὄρκου δηλωτικόν, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου
 :αφόμενον· καὶ τὸ φνη παρ' Ἀριστοφάνη· ἔστι δὲ καὶ
 :τὸ μίμημα φωνῆς ὀρνέου. fr. CCLXXXV l. 2 ἀποκομμα-

τικὸν λεξίδιον ed. min. ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λεξιδίου Bernhardy Suid. v. ψόθος. Dobraeus ad Photium p. 735 ψο. '[ubi lege, inquit, πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύπον· Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et intellige, quasi statim post ψο sequeretur Αἰσχύλος]' itaque Aristophanis haec πλέω γράσου κτλ. esse putavit. Aeschlylo Dindorfius fr. 74 hunc versum vindicabat πλέω γράσου γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου. Nauckius trag. fragm. p. 20 de Aeschlylo assentitur Dobraeo, Aristophanis quae praecedunt, inquit, fortasse sic scribenda: 'πλέω ψοθοίου καὶ γράσου' καὶ 'ῥύπου τε καὶ ψόθου'. de ψοθοιός Theognost. Cram. An. Ox. II 53 28. Lob. path. el. 1, 453. de ψο (ψω) v. C. Keilii vindic. onomat. p. 10. Aristophanis fragmentis in ed. min. hoc addidit Meinekius p. XII:

CCLXXXVI

εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι, τᾶλλα ψεύδομαι.

schol. apud Bachmannum ad Lycophr. p. 347: ὡς τοῦ Πριάμου πρότερον πυνθανομένου, κατὰ τὸ σιωπώμενον, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰ μὴ κτλ. ipse ex Polluce ibidem ascripsi haec:

CCLXXXVII — CCXCIII

Pollux I 231: νεόφυτον (int. φυτόν, vel δένδρον)· εὐτελες μὲν γὰρ τὸ ὄνομα, κέχρηται δὲ αὐτῷ Ἀριστοφάνης. ib. II 154: ἐγχειρητής δὲ καὶ ἐγχείρησις Ἀριστοφάνης. ita codd. Kühnii, Iungerm., Bekkeri. ib. IV 64: Ἀριστοφάνης δὲ μελωδὸς καὶ προσωδὸς εἶρηκε. VI 159: εἶρηκε δὲ καὶ σύμποδα καὶ συνθήκην (int. Ἀριστοφάνης): ita Bekkerus edidit. VIII 28: μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι Ἀριστοφάνης λέγει. X 17: ὅτῳ δὲ τὰ σκεῖη ἐκομίζετο, σκευοφόριον μὲν τοῦτ' Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον. A. Iungerm. ad Poll. VII 175. accedit aliud ex Aristotele fragmentum:

CCXCIV

ἀργὸν γὰρ ἔλαβεν

ἀργὸν παρ' αὐτοῦ.

Aristoteles Rhet. III 9 p. 1410 23: παρίσωσις δ' εἴαν ἴσα τὰ κῶλα, παρομοίωσις δ' εἴαν ὅμοια τὰ ἔσχατα ἔχη ἐκάτερον τὸ κῶλον. ἀνάγκη δὲ ἢ ἐν ἀρχῇ ἢ ἐπὶ τελευτῆς εἶναι. καὶ ἀρχῇ μὲν αἰεὶ τὰ ὀνόματα, ἢ δὲ τελευτῇ τὰς ἐσχάτας οὐ-

φᾶς ἢ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος πτώσεις ἢ τὸ αὐτὸ ὄνομα.
 ἀρχῇ μὲν τὰ τοιαῦτα “ἀγρὸν γὰρ ἔλαβεν ἀργὸν παρ’
 αὐτοῦ,” “δωρητοὶ τ’ ἐπέλοντο παραρρητοὶ τ’ ἐπέεσσιν.” ad
 iac anonymus (εἰς τὴν Ἀριστοτέλους Ῥητορικὴν ὑπόμνημα
 κώνυμον Paris. per Congr. Neobarium 1539) fol. 62^b: τὸ
 ὑπὸ δὲ ὄνομα κατὰ τὸν ψόφον· [ἀγρὸν ἔλαβον] τὸ κῶλον
 ἀργὸν παρ’ αὐτοῦ·] πάρισα δὲ τὰ κῶλα ἔχοντα ἐν τῇ ἀρ-
 ῇ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἥτοι ἀγρὸν καὶ ἀργόν· [τὸ αὐτὸ δὲ]
 κατὰ τὸν ψόφον ἐστίν, ὄνομα τὸ [ἀγρὸν καὶ ἀργόν] ἐκ τοῦ
 Ἀριστοφάνους. v. Brandis philol. IV p. 37. Stephani quod
 idem memoratur Aristophaneum fragmentum (Cram. Anecd.
 p. I 272) anonymum est, v. ad 4, 623 (74) suppl. de
 iac glossa v. ἐμβεβλημένα, Harpocr. DE p. 71 9 v. Dobr.
 dv. II 258. Bernhardt l. c. apud Et. m. p. 31 haec leguntur:
 οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ, ποτίστατον λέγουσι καὶ λαγνί-
 πατον, καὶ ψευδίστατον· post haec addit Va: Ἀριστοφάνης
 (Thesm. 735) “ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίστατοι (sic)”
 καὶ πάλιν (Plut. 27) “τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν | εὐνούστατον
 (vulg. πιστότατον) ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.” tum ita
 pergunt editiones: καὶ “λαλίστερον εὐρηκά σε.” καὶ
 πτωχίστερον (cf. Acharn. 425), ubi Gaisf. addit καὶ ψευ-
 δίστατον (Va καὶ ψευδίστερον καὶ ψευδίστατον cod. D
 sic: πτωχίστερον καὶ ψευδίστατον. ἀριστοφ^α πλ^α). sequitur
 Ἀριστοφάνης. Πλάτων κτλ. (v. 2, 634 sq. supra p. XCIX).
 et etiam haec λαλίστερον εὐρηκά σε (Dindorf. σ’ εὐ-
 ρηκα) et ψευδίστατον Aristophani ascribenda videantur.
 cf. Eustath. p. 1441 25.

p. 1228 cf. infra p. 72. item ad p. 1229. p. 1230 28
 Σέργα: de nominativi forma dixit Meinekius vind. Strabon.
 p. 61. p. 1232, 2 cf. Bergk. Lyr. II p. 747. p. 1233 14 scr.
 Dissenus ad Pindari Isthm. p. 1234 cf. ad 1, 558 suppl.
 p. XXIII. Edidit nuper H. Keilius in nov. rhen. mus. VI p. 108
 -134. 243—257 (cf. 616) ‘Ioannis Tzetzae scholiorum in Ari-
 stophanem prolegomena’ ex Ambrosiano saec. XIII codice de-
 scripta, quae duo sunt Tzetzae commentaria, ‘quorum summa
 est et cum iis quae e codice Parisino edidit Cramerus Anecd.
 p. I p. 3 sqq. — et in aliqua parte cum scholio Plautino a

Ritschelio edito similitudo.' (Keil. p. 124). Parisinis autem cum non integrum (verba sunt eiusdem editoris p. 125) Tzetzae commentarium, sed excerptum ex hoc a recentiore quodam grammatico nobis oblatum esse appareat: (nam ad Tetzam haec quoque referenda esse [vide Ritschelii coroll. disp. de biblioth. alex. p. 17], quamvis haesitaret Cramerus An. Par. p. 13, post Ambrosiani codicis testimonium nemo negabit:) eo usque progredi non dubito, ut praeter prima capita reliqua omnia aut ex ipso Ambrosiano libro aut ex iisdem certe prolegomenis, quamvis ex alio codice petita fuerint, ducta esse contendam.' 'sed ἀπορίαν, inquit (p. 126), movent prima codicis Parisini capita, quae in Ambrosiano partim desunt, partim tam diversis verbis, ut hinc petita esse non possint, concepta sunt.' 'probabile sane est (p. 127), aliam quandam Tzetzae scriptionem, quae in historia comoediae indaganda versabatur, sive ab ipso Aristophanis interpretationi praefixam, sive ab alio quodam grammatico in brevius contractam et in hoc loco positam extitisse, e qua non solum haec codicis Parisini pars, sed ea etiam, quae in simili argumento versantia nunc in libris Aristophaneis leguntur, excerpta sint.' idem Keilius de Plautino Caecii scholio quaesivit ib. p. 127 sq. disputationis summam ita comprehendit p. 129: 'itaque, inquit, cum alium habeamus graecum commentarium aliquanto propius quam illum Parisinum ad latinum accedentem, quem in Plautino scholio expressum esse probabile sit, equis est, qui Parisinum potius ex Ambrosiano excerptum ei praesto fuisse contendat? imo sua quisque ratione Tzetziensis copis usus est; qua in re cum maiorem fidem is expetat, qui graeca graece reddidit, at latinus accuratius auctoris sui vestigia pressit.' atque 'id omnino hac disputatione efficere volui, ut nec Parisinum commentarium nec scholium Plautinum iam sequendum, sed ad sola Tzetzae prolegomena e codice Ambrosiano edita, utpote genuinum illorum fontem, recurrendum esse ostenderem.' cf. Welcker. cycl. II 447. p. 1237 cf. vol. I p. 540. suppl. p. XXIII. p. 1238 25 cf. ap. Keilium p. 116. 118. 257. [Ritschl. coroll. p. 49. Roth. n. rhen. mus. VII 137. Ritschl. ib. 138]. p. 1239 1 sqq. cf. ap. Keilium p. 113 ext

14. ad annot. cf. Bergk. Lyr. II 473. . ib. l. 22 cf. Keil. 119. p. 1240 14 de Dionysio Keilius dixit p. 130, de Crate et Euclide p. 131. de Euclide cf. Leopoldi Schmidti e parodo disput. p. 17. p. 1243 4 scholion Plautinum: cf. Ischl. coroll. disput. de bibl. alex. 1840 p. 2 sqq. 52 sqq. Ischl. l. c. p. 127 sqq. 246 sqq. de Heliodoro (1244 16) p. 132. p. 1244 fuisse falsissimum] ad annot. cf. Lehrsium Herodiano 394 sq. p. 1254 IV cf. Bernays. n. rhen. m. VIII 562 sqq. Egger. 'hist. de la critique chez les Grecs' p. 419] p. 1255 ἔξαναλλαγὴν v. Bernays l. c. p. 588 sqq. l. 13 φαυλό-
πα] φαυλότατα cum Bergkio (Arist. I p. V) idem p. 593. l. 15 χρήσει] τμήσει Bernays p. 591.

SUPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. III.

Antiphanes. p. 3 (1) de tragoediae imitatione v. Nauck. ogr. p. 34 sq. trag. fragm. p. 235. p. 4 (3) ed. min. ὡς δὴ ἴτι | ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων. fr. IV annot. de Hermippi loco v. supra p. LXIV. fr. V f. παιῶν v. ad Antiph. 3, 47 (1, 5). de Harmodio cf. Bergk. Lyr. II 1019 sq. fr. VI scr. Pollux VI 54. apud Poll. IX 9 (v. ad fr. VIII) non cepit ἐπίδημον Bekkerus, qui: καὶ τὸ ἔνδημον πλῆθος· ἴσα δὲ καὶ τὸ ἐπιδημεῖν καὶ ἀποδημεῖν, καὶ ἐπιδημία καὶ ἀποδημία κτλ. fr. X καθαρός cf. Cobet. mnem. V 203, supra p. CIV sq. fr. XI extr. adde quae ad Butalionem annotata ad III p. 39. ad p. 7 cf. add. p. 73. Aeoli fr. I v. Nauck. ogr. fr. p. 291 sq. Aestriae fr. I cf. ad Antiph. p. 117. fra 73. in ed. min. vs. 1 ita scriptus: κρέας δὲ τίνος ἦδιστ' ἐσθίους; τίνος; atque κρέας pro κρέα, quod non dicitur prima producta. reliqua omnia personae B data: vs. 3. τυρός, κρέας v. 4. 5 ποιεῖ, | ἐρίφου· fr. II ita scriptum ed. min.

ἦν γάρ τι ἐργαστήριον τῆς οἰκίας;

B. οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλὰ δὴ τὸ κλισίον,
ὃ πρὶν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσι σταθμός
καὶ τοῖς ὄνοις, πεποίηκεν ἐργαστήριον.

manu versum ita proposuit Bekkerus, qui vs. 2 οὐκ ἦν μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ὄρεας; τὸ κλισίον Vs. 3 πρὶν ποτ' pro πρό-

τερόν ποτ' Salmasius et Piersonus l. c. ὃ πρότερον ἦν τοῖς κτλ. (v. mai. ed. et Bk.) praelulit Cobet. mnem. IV 264. p. 11 Ἀκοντιζομένης fragm. cf. infra p. 73. G. A. Hirschigius annot. crit. Trai. ad Rh. 1849 editis p. 1 vs. 4 novae personae tribuit haec, οἶδ' ἐγὼ ποτε | πιούσα. Ἀλειπτρίας fr. vs. 2 κατακερδῶ B, non ut utraque editione καταπερδῶ. Alciphronis verba III 5 3: τὴν ὀργὴν ἔναυλον ἔχουσα, πλήρη τὴν κακάβην ἀποσπάσασα τῶν χυτροπόδων *(ὀλίγου) ἐδέξαι μου κατὰ τοῦ βρέγματος καταχέαι ζέοντος τοῦ ὕδατος, ἢ μὴ κτλ. ex Antiphaneis colorem duxisse coniecit Meinekius ad Alciphr. p. 126. p. 12, 13 ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον v. infra 73: Bergk. ἐλευθέριον. idem Cobetus mnem. IV 300. Ἀλιευομένης fr. I 7 Cobetus mnem. V p. 88: ὦ Ζεῦ τίς ποτε, | ὦ Καλλιμέδων, σε κατέδεν' ἀριστῶν φίλος; ad vs. 18 ἐπιπεφυκῶς cf. infra p. 73. Hirschigius p. 1 sq. utrumque versum: καὶ μὴν ἀληθῶς . . . ἐπιπεφυκῶς λανθάνει obelo notabat, ut qui librarii manum saperet. ad vs. 19 exoidit librorum notatio haec: ἀνδρωτάριστον PVL. p. 15, 8 scr. ἀφύας δὲ λεπτάς. p. 16 Ἀνδρομέδα. cf. Lobeck. Phryg. p. 714. Cobetus V. L. p. 325: 'Antiatticista, inquit, tam perum iudicio valet et vitiosis libris tam saepe stulte deceptus est, ut eius fide stari non possit.' p. 17 de tertio versu v. Mein. infra p. 73. cf. ap. Bergk. 'zeitschr. f. d. alt. wiss.' 1845 p. 740. ib. annot. l. 15 scr. 'Vs. 5 βαιὰ L.' Vs. 6 τὴν Ἀκιδήμειαν cum Dindorfio ed. min. p. 18 (1) cf. infra p. 73. fr. II Herwerd. p. 43 πρὸς τῷ Πέρωνι γεν. κατελ. | πρὸς τὸ μύρον, μέλλει δὲ συνθεῖς κτλ. illud cum Schweigh. annot. l. 8 scr. 'sequutus sum' p. 19, 7 scr. 'Vs. 4' p. 19 (3) ταῖς δ' ἐνδύτοις στολαῖσι cum Porsono ed. min. et Bk. p. 20 (1) vs. 4 μικρῷ πεποιθῶς ἀθλίῳ νομίσματι: cf. infra p. 73. Herwerden p. 45. Ἀρπαζομένης vs. 1 Cobetus mnem. V 81 λαβῶν ἐπανήξω σύαγρον κτλ. schol. D Iliad. A 293. παρὰ μέντοι τῷ κωμικῷ λέγεται ὑφ' ἐν σύαγρος, annotat. Nauck. p. 22 Ἀρχων: cf. infra p. 73. τοὺς μύστακας | μικρέτι φόρει Herwerd. 46. p. 23 vs. 2 ῥίζιον cum Ddf. ed. min. vs. 3 λεπαστῆ p. 24 Ἀύλητῆς cf. add. p. 74. vs. 1

τὴν συναυλίαν; ed. min. vs. 3. 4. 5 cf. p. 25. Cobetus *msom.* IV 107:

εἶθ' ἃ μὲν νῦν τυγχάνεις
αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τ' ἄλλα σοι
ἦδ'. οὐ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν,
οὐ νεύματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς σημαίνετε
ἕκαστα;

p. 25 (1) cf. *infra* 74. p. 26, 3 scr. *Iliad.* p. 1339 17 l. 4 ἦς
χρησῖς fr. II. III cf. *infra* 74. Ἀφροδισίου fr. I 3 ἐκ γαίας
ed. min. Vs. 4 Herw. 46 νεογ. ποιμν. δὲ ταύτην π. γ. | τακ.
εἶ. κύουσαν; vs. 8 idem p. 47 θρόμβον, ἐγκαθαιμένον |
εἰς πλατὺ κτλ. vs. 14 ἔργο κασιόπνουν legendum videtur
ἀδίπνουν' Hirschig. p. 2. annot. l. 7 τροχουρυμασίτευκτον
BP. caeterum v. Eustath. *Iliad.* p. 1167 9, qui v. 7 ξανθῆς
μελίσης νάμασι συμμιγῆς μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρους θρόμ-
βος ἐγκαθήμενος... κόρης. p. 28, 9 scr. 'Vs. 5' fr. II 6
συνδιατρίψαντες Vind. Ἀφροδίτης γοναί. fr. I cf. add.
p. 74, secula est ed. min. quae vs. 7 sqq. vulgatam persona-
rum distinctionem cum Hermanno restituit: B. πλάστιγγα
ποιάν; τοῦτο τοῦπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακί-
σκιον, λέγεις; | A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγγ. οὔτος ὁ κρατῶν
γίνεται (ita haec verborum γίνομαι et γινώσκω formae scri-
buntur in mediae et novae fragmentis comoediae). Hirschig.
p. 2: Γ. τοῦτο τοῦπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν. B. τὸ πινα-
κίσκιον λέγεις; | Γ. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγγ. Cobetus *ms.* IV
115: ὅς ἂν τὸν κόιταβον | ἀφεις... ποιήσῃ πσεῖν | B.
πλάστιγγα ποιάν; A. τοῦτο τοῦπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν.
B. τὸ πινακίσκιον λέγεις; | A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγγ, οὔτος
κτλ. Vs. 14 Bergk. ὧ δει λαβεῖν τὸ ποτ. κτλ. Vs. 19 ed.
min. οὔτω ποιήσεις; p. 30 annot. l. 17 συνίεις P cf. *supra*
p. LXX τίθεις l. 18 λυχνίον Lob. Phryn. 314. λύχνιον apud
Poll. Bk. p. 31, 4 προῦκειτο l. 18 πσεῖν p. 32, 5 scr.
'cum ἀφήσεις' Βοιωτίας fr. I 6 ed. min. (v. Hermann.
'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 511) B. παρ' Ἑσπερίδων, ὤμην
γε. A. νῆ τὴν Φωσφόρον, | φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶ-
ναι. B. τρία κτλ. quae Bergk. ita mutabat: ταυτί (ταῦτα).
B. ναί, τρία, eademque Eripho restituebat. p. 34 (3) ἐν πα-

ροψίσι Pollux. ib. fr. I ἀλφιτηρόν postulabat Cobetus mnem. V 194. p. 35 (3) cf. add. p. 74. in ed. min. haec ita proposita: δραχμῆς τὰς προσφόρους | ὑμῖν τροφάς κτλ. Vs. 3 hoc modo supplebat Nauck. phil. VI 416: κάππαριν, ἀπαξάπαντα ταῖτ' ἐστὶν δραχμῆς. Βούσιρις. fr. I (cf. add. 74) fabulae nomen om. Athenaeus. eundem versum attulit Eustathius p. 1163 25. fr. II ita scripsit Bekkerus:

τὸ χερνιβεῖον πρῶτον· ἡ πομπὴ σαφής.

annot. l. 2 scr. ἀναγκαῖον ὑπεῖναι καὶ Butalionis fr. vs. 13 sqq. Cobetus mnem. IV 111: ἀνθρωποφάγους, πῶς; Γ. οὓς ἂν ἄνθρωπος φάγοι | δῆλον ὅτι. ταῦτα δ' ἐστὶν Ἐκάτης βρώματα | ἅς φησιν οὗτος μαινίδας καὶ τριγλίδας. p. 37, 2 de nomine Πιστός (Πίστος) cf. C. Keil. philol. V 649. p. 39 in Byzantii fr. Par. Α πορφύροις ὀκτώ om. κύκλοι. Γάμου fr. II cf. p. 75. Ganymedis fr. I 1 Cobetus in schol. Eurip. p. 308: τῶν οἰκιῶν (οῦν, ὦν) ὀρᾶς, ἐν τῇδε μὲν cf. Meinek. p. 41. Vs. 3 pro ἀπ' ὀργῆς Hirschigius p. 2 πανούργος. Nauck. philol. VI 416 ἀπογηράς collato Alexid. 3, 512 (15, 2). Herwerden p. 47 δύσοργος. annot. l. 5 codd. R. N. διὰ τὰς τῶν οἰκείων fr. II 8. 9 ἱμάντα ταχέως. Α. ποῖον; Β. οὐκ ἔγνωσ ἴσως. | Α. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; ita ed. min. cf. mai. p. 42. Vs. 4 Herwerden p. 48: ταχέως σε λέγειν χρῆ πρὶν κρέμασθαι, idem vs. 6 delebat. p. 42, 1 scr. Athenaeus X p. 43, 2 καλυψάμενος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα cum Meinekio Bk. Deucalionis fr. I 3 εὐφροσύναις ὀσμαῖσι ABP, corrige annot. Δίδυμοι. p. 45 (2, 10) v. infra p. 75. Vs. 12 τὸ σιτάρχημα Cobetus mnem. V 81. fr. III 1 προσφέρει 'forsan προσφέρει' ed. min. ib. non sufficere visae sunt vs. 2 pro scripto παιδίον criticorum coniecturae. Διπλάσιοι. fr. I 5 Παιῶνα ed. min. ubi con. Ἀρμόδιον. p. 47, 6 de Telamone cf. Bergk. Lyr. II p. 1022. fr. II 4 ἐπὶ τὸ πορθηεῖον v. infra p. 75. τὸ πονθηεῖον cod. Vindob. Δυσέρωτες. Vs. 3 Mein. ed. min. 'forsan ἀλλᾶσιν', ἵπποις κτλ. Toepelius in progr. p. 12 cum Lennepio l. c. (cf. Dobr. adv. II p. 133) personas ita divisit: ἐρρωσθαι λέγων | ἅπασιν, ἵπποις Β. σιλφίῳ Α. συνωρίσιν | Β. κανλῶ Α. κέλησι Β. μασπέτοις Α. πυρετοῖς Β. ὀπῶ. quae in

tem quadrare et parasitum Lennepio concessit idem. cf. Eubul. 3, 241 suppl. p. 49 *Δυσπράτου* fr. I plenius Epicrateo (3, 368) descriptum est ed. min. (v. infra 5) ita:

ὄρᾱν τε κείμενα
 ἄμητας ἡμιβρωῶτας ὀρνίθειά τε,
 ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν,
 ὡς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ,
 γάστριν καλοῦσι καὶ λαμυρόν ὃς ἂν φάγη
 ἡμῶν τι τούτων.

5 λαμυρόν cf. Lob. path. proll. 274. Fritzsche Ran. p. 244 p. 50 (2) ἡκροῶσο: ἀντὶ τοῦ (corr. ed. min.) ἡκροῶ. τιφάνης Ἐπιδαυρίῳ. ἡκροῶσο credo dixerat, id est ἡκη-
 ρς. Cobet. V. L. 325. 388. mn. V 87. v. Koppiers. p. 16. p. 51
 κληροῦ vs. 4 δὲ πᾶς] δὲ om. Vindob. qui mox habet σο-
 ρ. Meinek. κακῶς δὲ πᾶς τις, ὃς σοφός, λέγει. Nau-
 ck 'intell. zur allg. lit. z.' 1847 p. 489: κακῶς δὲ πᾶς τις,
 σοφῶς λέγει. *Εὐθύδικος*. fr. I *πουλύπους* Schweigh.
λύπους etiam Athenaei libri. fr. III scr. VII p. 323 b: p.
Εὐπλοίας fr. II est ap. Harpocr. p. 134 8. Saupp. ad
 iae fr. 204 ita scribebat: τὸν ποικίλ' ὡσπερ ξύστιδ'
 ρισμένον. de accentu affert Goettlingii librum p. 274. Ἐφε-
 ρς fr. I particulas ita disposuit in editione Stobaei Meine-
 k., ut p. 53 coniecerat. p. 52 extr. scr. 'Versu tertio' Vs. 1
 et Arsenius Leutschii p. 373. p. 53 (2) cf. infra 75. Leutsch.
 oem. II p. 30 sq. 402. ἐν γῆ πένεσθαι κρείττον ἢ πλου-
 ῖντα πλεῖν mon. 664. κρείσσων ἐν γῆ πένεσθαι, ἢ πλου-
 ῖντα πλεῖν Et. Gud. 233 53, quem locum indicavit Nauck.
 Dorv. 1187 Gaisf. p. 55 *Θαμύρας*. Vs. 2 *Θρήκην κα-*
ρῶν ed. min. ad annot. cf. infra 75. *Θεογονία* v.
 l. cr. p. 319. cf. supra p. XVII. p. 56 vs. 1 *λοῦται δ' ἀ-*
θῶς; ἀλλὰ τί; ed. min. Herwerden p. 48: 'pro *λοῦται*
κρεταυερῖς, inquit, *ἀλείφεται*: sed plura in eo versu tur-
 ba esse apparet.' idem vs. 4 *φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους τὰ*
τιθία. annot. l. 12 scr. (*χρυσόκόλλη* B) p. 57 *Ἰατροῦ*
 I scr.

ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπῳ νόσος

ἀνθρώπων cod. A. Ἰππεῖς. fr. II ad Hermippum referre malit Bergk. Lyr. II 619 (8) cf. supra p. XIV. fr. III v. p. 75. Καινέως fr. M. Schmidt. de dithyr. p. 109 (cf. ad Clitarch. p. 32) ita scribebat: εἶθ' ἡ θῆλυς (i. e. Caenis) φιάλαν Ἄρεος κτλ. ib. v. de Timotheo, cf. Bergk. Lyr. II 1004 sq. p. 59 Κᾶρες. cf. Eustath. p. 159 42: ἰστέον δὲ ὅτι ἀστείως ὁ κωμικὸς Ἀντιφάνης ἀνάπαλιν πρὸς τὸ ὠρμήσατο σκέλεσιν ἔφη τό "οὐχ ὄρας ὀρχούμενον ταῖς χερσὶ τὸν βᾶκηλον;" p. 61 de Carines fr. v. infra Hermanni sententiam p. 75 sq. p. 62 Citharædi fr. II adde Anecd. Par. IV 18 4. 'forsan εισδυόμενος δ' εἰς' Mein. ed. min. fr. IV scr. στείλεάν p. 64 Cleophanis fr. quomodo Hermannus correxerit v. add. p. 76. vs. 8. 9 cum Dobraeo et Schweigh. in min. ed. scriptum: ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, | οὐκ ἔσθ' ἔσπερ γέγονεν, ὃ γε μὴ γέγονέ πω. Vs. 12 cum Hermanno: εἰ δ' αὖ ποθέν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; Vs. 13 κείποι πῆγῃ Krügerus gramm. II 2 p. 247. ad Vs. 14 cf. mea infra p. 76 not. de ἀπιέν' εἰς elisione dubitabat Nauck. progr. p. 45 sq. Vs. 15 ταυτί v. infra p. 76. οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι: cf. Mein. vind. Strab. p. 11. annot. l. 9 scr. τὸ σπουδαῖον

p. 66 Κναφέως fr. vs. 1 ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξε (κατέδειξεν ed. min.) τῶν θεῶν Mein. ap. Stob. cum cod. A. ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ. fr. I 3 ὅποτε προστάξειέ τις Cobet. mnem. V 81. Vs. 7 ἔγνωχ' v. Cobet. mnem. IV 102 sq. p. 68 cf. add. p. 76. fr. II 1. 2 ἄτοπά γε κηρύττουσιν... | κηρύγμαθ', οὗ καὶ νῦν κτλ. ed. min. v. annot. mai. ed. Vs. 6 corrige graphicum sphaalma ita:

πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

annot. l. 8 scr. 'Vs. 3 μεμβράδας B.' Κορινθίας fr. vs. 3 ita explebat Herwerden p. 49 ut scriberet: ζῶον μὲν ἐκῶα, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν. Κοροπλάθου fr. (p. 69) in exhibuit editio min. ut p. 70 proposuerat Mein. ib. vs. 2 τῆ θυῖαν scribe. post τοῦτ' ἔστιν ἡ ἕγδης C addit θυῖα, B θυῖα

p. 70 Κουρέδος fr. I cf. infra 76. fr. II 1 Cobetus mnem. V 81: ὁ μὲν ἐν ἀγρῷ τρεφόμενος Vs. 2 cum Dindorfo et BV ed. minor: θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει Vs. 4 Cobetus l. c. θύνην εἰς πρὸς γῆς. B. ποῖα; 'lepido enim, in-

quit, τὰ κάτωθεν ita appellavit per iocum. τὰ πρὸς γῆς dictum est ut τὰ πρὸς ποδῶν, τὰ πρὸς νότου et similia.' Vs. 6 sq. ita scribendos arbitrabar ed. min. p. XV cf. infra 77: τὸ δεῖνα δ', ἐσθίεις | κακόνωτα ταυτὶ χάπαλά; p. 72, 5 ex Aristophane] cf. ad 2, 1214 (202) suppl. Cyclopi I 1 ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεῖς κτλ. ed. min. ubi II 6 omissum est lacunae signum. p. 73 extr. scr. 'Circ. I 1' p. 74, 16 scr. 'Vs. 8. 9 . . . p. 872 11 et Vs. 7 p. 1001 51.' p. 75 **Κωρύκου** fr. II 4 sqq. ita scribebat Cobetus mn. IV 112:

οἰνάριον, εἶδος, νῆ Δία, σκιᾶς τρόπον.

B. πῶς εἶδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει ἀπαξάπασιν ὀξυβάφω ποτηρίῳ.

de πῶς comparavit Alexid. 3, 449 (4). Platon. 2, 670 (3). Antiph. 3, 36. Xenarch. 3, 624 (2). cf. Antiph. 3, 117 (2). Mnesim. 3, 568. p. 76 cf. infra p. 77. Lampadis fr. ita scribendum suspicabatur Nauck. philol. VI 416: τράπεζα, φουστῆ, μαινίς, ἄλμια, δαίμονος | ἀγαθοῦ μετ. κτλ. **Λάμπιον**. fr. I ed. min. ita exhibet:

κεστρεῖς ἔχων, ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις νήστεις.

p. 77 fr. II εὐζωρέστερον v. Nauck. progr. p. 5. annot. l. 7 scr. λάβρος. 4 a f. scr. εἰσεφέρετο p. 78 (1, 3) βοτανίων, ὄξους v. infra p. 77. Bekkerus Poll. VI 66 ἐν Λευκαδίᾳ scripsit et βατανίων . . . ἐλαῶν κτλ. p. 79 (2, 8) Herwerden p. 49 ἐμπιεῖν πολὺν pro ἐκπιεῖν. p. 80 **Λύκων**. vs. 6 ὁσφρέσθαι cf. Cobet. mn. V 86. annot. l. 11 ἄπερ τοῖ θεοῖ. p. 81, 8 hiatum] cf. ad Scymn. p. 28 sq. **Μαλθάκης** fr. vs. 2 cum Piersono (v. infra 77) ita dedit ed. min. μετέρχεται αὖ, προσέρχεται αὖ, μετέρχεται. Herwerd. p. 49: ἔρχεται | μετέρχεται, προσέρχεται, αὖ μετέρχεται Caeterum v. add. l. c. p. 82 not. οὕτως: cf. ad Eubul. 3, 209 (3) suppl. p. 83 **Μέλιτα**. Mein. in ed. Stob. φρονεῖς μέγα cum Dobraeo. p. 84 **Μήδεια**. apud Poll. VII 57 Bk. non habet verba ἔστι δὲ καὶ χιτῶν ἀμοργικός. l. 2 ἦν ἐν μηδεῖα χ. A. l. 3 idem cod. οὕτοσιν ἄρα. Poll. VII 74 ὁ δὲ ἀμάργικος χιτῶν καὶ ἀμοργίς ἐκαλεῖτο. cf. Steph. Byz. I p. 86 15. **Μητραγύου** fr. I attigit Lobeck. Aglaoph. p. 639. p. 85 ad **Μητρο-**

φῶντα annot. l. 3 scr. 'p. 328.' p. 86 *Μισοπονήρου* vs. 4 sqq. Cobetus mnem. V 82 ita composuit:

ἀλλ' οὐχὶ τίθας εἰσάγουσι βασκάνους,
καὶ παιδαγωγούς αὐθις, ὧν μείζων βλάβη
οὐκ ἂν γένοιτο, μετὰ γε μαίας, νῆ Δία.

de vs. 9 sqq. idem haec annotavit p. 83: 'denique nova lacuna est in fine, ubi Marcianus liber exhibet: εἰ μὴ νῆ δία τοὺς ἰχθυοπόλας τις βούλεται λέγειν μετὰ γε τοὺς τραπεζίτας. in his genuina esse suspicor

ΕΙΜΗ

ΝΗΔΙΑΤΟΥΣΙΧΘΥΟΠΩΛΑΣ

ΜΕΤΑΓΕΤΟΥΣΤΡΑΠΕΖΙΤΑΣ

τις βούλεται λέγειν Graeculi est hiulcam sententiam utcumquo sarcientis additamentum . . . deinde editoris temeritate γε additum est.' ad vs. 12 cf. Nauck. trag. fr. p. 704 sq. p. 87 *Μνήματα*. Vs. 1 τῶν Πυθαγοριστῶν cum Elmsleio ed. min. Vs. 2 Nauck. phil. VI 417: τρώγοντες ἄλιμον p. 88 *Μοιχῶν* vs. 8 τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν: cf. Cobet. mnem. IV 302. p. 89 (1, 5) ἐξ ὄξυβαφίων κεραμεῶν etiam Bk. Poll. X 67, cf. infra p. 77. ibid. Mein. vs. 6 τούτων pro τούτῳ coniecit, idem de producta vocis τέκνον paenultima dixit: cf. in Ath. exerc. II p. 3. Nauck. trag. fr. p. 656. p. 90 (2, 4) ὕστατος ἀπαξάπαντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Cobetus mn. V 83, qui vs. 7 τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρέσκον τοῖς θεοῖς. ib. fr. III quomodo Hermannus scripserit v. add. 77: hinc in ed. min. βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; | B. καλῶς ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν φέρε . . . de καλῶς ἔχει μοι recusandi formula dixit Fritzschius Ran. p. 219, item Cobetus mn. V 84, qui sequentia apud Antiphanem tertiae personae, parasito, ut opinabatur, dedit ita: τοιγαροῦν ἐμοὶ φέρε. | μέχρι γὰρ κτλ. p. 91 *Νεανίσκοι*. fr. I 7 scr. τιμῶσι, πῆγνυμαι ad fr. II 1 cf. Men. 4, 94 (3) πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπιπέλυμ' ἐστὶν κακῶν. ad vs. 2 hoc Aristophontis 3, 356: σφῆς ὁ χειμῶν ἐστὶ τῆς πενίας λύχνος. p. 92 (1, 4) ὀβολοστάτης Nub. 1155. Photius sua ex Harpocr. p. 134 14 duxit vs. 8 Lobeckius path. el. 1, 584: 'nisi praeferri debet — ὅ

τρισμακάριος.' fr. II cf. add. p. 77. annot. l. 1 scr. Athenaeus VI p. 93 Ὀβριμος. v. infra p. 77. hinc in min. ed. vs. 1 ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι τις; Vs. 2 Hermanni coniecturam v. p. 77. Dobr. adv. I 578: ἔστι τις | οὔτος; ἀποπν. σὺ κ. comparat Diph. 4, 393. Bekkerus '(ἀλλ') ἀποπνίξεις γάρ με κτλ. Vs. 3 ed. min. cum Benth. et Herm. εἰ 'πιτάττοι κτλ. p. 94 vs. 2 φυλλιοτρῶγες probat Bergk. caeterum v. p. 77. Ὅμοιοι. fr. I annot. cf. Bergk. Lyr. II 999. aliter Cobetus mnem. V 84 sq. de metri rationibus dixit Fritzschius Ran. p. 260. p. 96 Ὅμοπάτριοι. annot. scr. Athenaeus XIV ad vs. 5 Meinekius haec annotavit Varronis R. R. III 6 2: 'pavonum greges agrestes transmarini esse dicuntur in insulis, Sami in luco Iunonis.' Ὅμφάλης fr. I 2 scr. ἐκ τῆσδε στέγης; p. 99 in fr. Παιδεραστοῦ non recte relictum in ed. min. τῆς δὲ βελτίστης pro τῆς τε βελτίστης κτλ. p. 101 (4) Vs. 3. 4 Hermanni coniecturam v. infra p. 77 sq. fr. V 4 v. p. 78. p. 102 Παρεκδιδομένης fr. vs. 2 ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται] 'forsan ἡμῖν' ed. min. p. 103 fr. I 3 κεῖ τι πνίγει βρῶμι' ἔτι proponebat Dindorfus. ad fr. II annot. l. 5 Bekkeri Anecd.] h. e. Choerob. Gaisf. p. 373 cf. Ven. cod. Cobeti p. 8 Et. m. Gaisf. Eustathii v. p. 728. 976. 1761. Πλούσιοι. Vs. 3 Cobetus apud Hirschigium p. 3 (cf. mnem. V 85):

ἐλογίζετ' ἐλθὼν πραγμάτιον οὐκ οἶδ' ὅ τι
idem in πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες 'in tribus prioribus verbis latere adiectivum Comicoꝝ more compositum παλαιοψοφαγοτ' οἱ τινες' suspicabatur. Vs. 17 Διογείτων cf. infra p. 78. p. 105 Ποίησις. Vs. 2 pro εἴ γε πρῶτον Hirschig. p. 3 ἧς γε πρῶτον κτλ. coniiciebat. Vs. 9 καὶ τὰ παιδία | πάντ' εὐθύς εἴρηχ': cf. Hyperid. pro Euxenippo orat. p. 11 5, οὐ μόνον αὐτοί (οὔτοι Cobetus mnem. II 325), ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἴσασι καὶ τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων p. 106 sq. Ἀλκμέωνα cf. ad Scymn. vs. 462. ib. ad vs. 15 αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν: de deo ex machina in indice lect. Rostoch. 1843. 44 disputavit Fritzschius, quem v. p. 11. de schol. Aristidis adversatur idem p. 17. ad vs. 20 τὴν εἰσβολὴν cf. Mein. vol. II p. 94. p. 108

Ποντικός. annot. l. 1 scr. Athenaeus VII p. 109 **Πρόβλημα.** Vs. 1 Herwerden p. 52 collato Herodoti loco I 141, **ὡς δὲ ψευδοθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστορον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξαιρούσαι,** Antiphanea ita rescribenda proposuit: **ἰχθύσιν ἀμφίβληστορον ἀνῆρ πολλοῖς περιβάλλειν | οἰηθεῖς κτλ.** Vs. 3 Cobetus mnem. V 86 **καὶ τὴν** pro καὶ ταύτην. idem vs. 19 **αὐτὰς ἀμφοτέρων ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψαι** ib. p. 85. p. 110 **Προγόνων** vs. 3—7 habet Eustathius Od. 1951 45: **τύπτεισθαι μύδρος εἰμί, τύπτειν κεραυνός, τυφλοῦν τινα ἀστραπή, φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος, ἀποπνίξαι βρόχος, θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς, δειπνεῖν ἀκλήτως μνῖα, μὴ ἐξελεθεῖν φρέαρ.** Caeterum v. infra p. 78. Vs. 10 scr. **οἱ νεώτεροι Πύραυνος.** v. add. p. 78, hinc in ed. min. ita scriptus est Antiphanis versus:

ἐς κόρακας, ἧξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὄλον.
p. 112 Sapphonis fr. I 13—16 in hunc modum restituendos censet Cobetus mnem. IV 102:

Σ. οὐδὲν λέγεις, πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, δῆτ' ἄφρονος; B. ἦν ἀλῶ τρεῖς παρανόμων.

15 **Σ. παίζεις ἔχων. B. καὶ μὴν ἀκριβῶς ὥομην ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν, ἀλλ' ἦδη λέγε.**

Vs. 16 ed. min. **τὸ ῥηθέν . . . ἀλλὰ δὴ λέγε.** iam continuo sequuntur vs. 17 sqq. p. 113, 1 sqq. **ἀπολυομένου—διαλυομένην** cf. Lehrs. Aristarch. p. 205 sq. l. 20 infra p. 78. cf. Meib. Vind. Strabon. p. 148. p. 115, 8 **μεμάθηκ' ἐγκωμάζειν** Ven. perperam ed. min. fr. II cf. Cobet. V. L. 345 sq. caeterum v. Schoemann. de comitiis p. 67. p. 116 (1, 3) Hirschig. p. 3 **ἢ γὰρ εἰσφορὰ τις ἤρπασεν** pro ἤρπασεν. Vs. 14 idem τοῦθ' **ἐν ἀσφαλὲς νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.** p. 117 (2, 7. 8) Cobetus mnem. IV 112 ita scripsit:

πῶς; εἰσας τᾶλλα γὰρ

ἐρήσομαι σε τοῦθ'; B. ὅπως; ἠλείφετο

fr. III 1 Hirschig. l. c. **ὡς ἅπαξ τις ζευγος ἦγαγ' ἐν μόνον,** probavit Cobetus mnem. V 88 coll. vs. 3, **εἴαν τις ἕνα μόνον ζευγῶν ἴδῃ.** Τραυματίου fr. I lacunam ita expleri posse volebat Herwerden p. 50 collato mnem. 4, 685 (327): **B. εἰ**

δ' ἐστὶ τοῦτο δὴ; *A. πένης ἐκ πλουσίον | ἄν τις γένηται*
παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοί κτλ. παραδιδούς δ' ἐξῆς apud Co-
 betum mnem. V 85 legitur. ad vs. 4 *στροφὴ λόγων* cf. infra
 p. 78. ad vs. 7 *ἀρκεσίγνιον* Philoxeni v. Mein. vol. III p. 645. Bergk.
 Lyr. II 998. Nauck. trag. fr. p. XI. p. 121, 14 scr. Athen. XI et I. 16
 Eustath. p. 1538 42. *Τριταγωνιστοῦ* fr. attigit Cobetus
 mnem. V 85. v. 3 cf. infra p. 78. p. 122 *Τυρρηγνός*: v. add.
 p. 78. fr. I 3. 4 ita proposuit Cobetus mnem. IV 110 et V 88:

*εἰ πράζεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου
 παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα συλλέξει συχνά.*

fr. II Herwerden p. 125 *ἐν γὰρ τοῦτό μοι | τὸ λοιπὸν ἐσθ'*
ὅτι καὶ κακῶς ἀκούσομαι. cf. ib. p. 51, ubi *τῶν | δῆμων*
Ἄλαισὺς ἐστίν reponerat. annot. l. 10 de aspero spiritu v.
 apud Steph. Byz. p. 67 sq. 32, 7. 282, 8. Preller. Polem. p.
 106 sq. Car. Keil. sched. epigr. 1855 p. 7. 8. *Ὑδρία.* fr. I
 2 *ἐν γειτόνων* v. infra p. 79. p. 124 II vid. 3, 115 (1) sq.

Ὑπνος. 'aliud fragmentum forsitan habemus Inc. fab. XIX.'
 ed. min. *Φάων.* apud Pollucem Bekkerus utrobique "*στρώ-
 ματα κλίνας τύλας*" ex Antiphane dedit. Fritzschius apud
 Toepfeliū Eupol. Adul. p. 74: *στρώματα, κλίνας, καινάς
 τε τύλας.* p. 125 *Φιλέταιρος.* Nauckius philol. VI 417 pro
κρωμακίσκος reponendum suadebat *κωραλίσκος*, porcellum
 laute apparatus intellegens. comparat *παῖδα χρηστήν ἔγγελην*
Lysistr. 702. Κωπᾶδων κορᾶν Acharn. 883. *παρθένου Βοιω-
 τίας Κωπᾶδος* Eubul. 3, 236. *νύμφα ἀπειρόγαμος* 3, 222.
 in *Φιλοδηβαίου* fr. I vs. 10. 11 editio minor ita exhibuit,
 ut p. 127 significavit editor:

*κεστρεῖς, λεπισθεῖς . . . πασθεῖς, στραφεῖς,
 χρωσθεῖς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,
 σίζει κεκραγῶς*

primum versum Cobetus mnem. IV 108 ita potius refingendum
 suspicatur:

κεστρεὺς λοπισθεῖς, ἄλοῖ πασθεῖς, ἐκστραφεῖς
 reliqua ut Meinekius scripsit, nisi quod in sequentibus *παῖς
 τ' ἐφέστηκε* dedit. *λοπισθεῖς* propter grammaticorum prae-
 cepta praetulit infra ascripta p. 61. cf. supra p. CXXIX. idem
 vs. 15 comparato Platonis in Charmide p. 155 E loco,

εἶτ' οὐκ ἐπωδάς φασιν ἰσχύειν τινές;
 correxit p. 110. annot. l. 1 scr. 'p. 622 f' . p. 128, 11 ξαν-
 θαῖσιν αὔραις: v. Mein. quaest. Men. I p. 6. ad fr. II rettulerim partem eorum, quae tanquam Sophoclea proposuit Eustathius Od. 1538 13: τοξοποιεῖ γοῦν τὰς ὄφρῆς καὶ δεσμεῖ καὶ συνάγει ὁ σκυθρωπάζων. λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς τὸ "τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὄφρῆς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα." ad haec Nauckius in progr. p. 13 (trag. fr. p. 283): 'quae Sophocli, inquit, tribuuntur comoediam redolent, Aristophanis esse coniecit Brunckius.' v. Brunck. ad Soph. fr. LXXIX. equidem priora illa τηροῦντα τοὺς λέγοντας ex Philemonis his 4, 38 (13), ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν ἢ τίς ἐστὶν ὁ προῖών | σκοποῦντα, ducta opinor, sequentia συνάγοντα τὰς ὄφρῆς Antiphani vindicarim. quae restant, τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα, nescio an ex Athenaeo colorem duxerint p. 347 d: καὶ τίν' ἂν τῶν μεγάλων οὔτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπινοῦν λάβοι; ὅς τὰς ἀκάνθας αἰεὶ ἐκλέγει ἐψητῶν τε καὶ ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτιχέστερόν ἐστιν ἰχθύδιον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. p. 129 Philoctetes. hos versus Sophocli assignabat Bergkius v. supra p. XVI sq. Nauckius in Antiphonteis posuit, v. trag. fr. p. 615 sq. p. 130 in Philotidis fr. Cobetus mn. IV 115 Schweighaeuseri rationem probavit: οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον-ἔψειν ἐν ἀλμῆ φημί coniungens, 'quo sensu, inquit, φημί in tali re responderi possit non exputo.' Vs. 3. 4 ἐν ὑποτρίμματι | ζέσαι: librorum scriptura apud Dindorfium haec est: libro VII ἐνυποτριμματίζεσθαι AC et Casauboniani ἐν ὑποτρίμματι ζέσθαι BP ἐν ἀποτρίμματι ζέσθαι VL; libro XIV ἐνυποτριμματίζεσθαι B ἐν ὑποτριμματίζεσθαι A ἐν ὑποτρίμματι (ὑποτριμματι V) ζέσθαι PV ἐν ὑποτρίμματι ζέσαι L. p. 131, 18 scr. 'Athen. II p. 49 f.' p. 132 Chrysidis fr. II τέταρες δ' αἰλητρίδες | ἔχουσι μισθόν cum Caecilianis e Chryσιο 'quamquam ego mercéde huc conductis tua | advenio' composuit O. Ribbeckius com. lat. p. 32. p. 133 ann. l. 3 scr. τίς γὰρ οἶδ' κτλ. ad annot. extr. cfr. Choerob. Gaisf. 139 29: ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει "ὄπτὰς μύκητας πρίνιν δύο."

Ven. Cobeti ap. Gaisf. Et. m. p. 7: φάγε δ' ὀπτὰς μύκητας
 πρινίνους. p. 134 extr. libri ὡσπερ. p. 135, 12 'quem Myi-
 oden vocant' p. 136 annot. l. 5 scr. 'Vs. 5' et l. 7 'Vs. 6'
 p. 137 (8) ita restituit Cobetus mnem. V 89:

φαινίνδα παίζων νῆστις ἐν Φαινεστίου.

comparat hoc Martialis III 12 3: 'res salsa est bene olere et
 esurire.' annot. l. 5 Valck. παίσιων ἦεν ἐς. ib. ad fr. IX
 l. 12 ἦς κόρακας cf. Schneidewin. philol. I 156 sq. ad fr. X
 v. infra p. 79 annotata. fr. XII vs. 3 Hirschigius p. 4 οἶνον
 πεπωκῶς εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσῶν. Herwerd. p. 51: οἶνόν θ'
 ὑποπιῶν εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσῶν. Vs. 6 Cobetus mnem. IV
 132: ὥστε τοὺς ἀρνούμενους | μάλιστα μάλιστα τοῦτο κα-
 ταφανεῖς ποιεῖ. priora non mutavit. fr. XIII 1 οἶνω *(δὲ
 δεῖ) τὸν οἶνον ἐξελαύνειν cum Elmsleio ed. min. Vs. 6 v.
 infra p. 79. p. 140, 2 a f. scr. 781 e. p. 141, 7 scr. 'Vs. 4'
 p. 143 (21) οὐ' probavit Porson. ad Pac. 414. p. 144 fr.
 XXIV^b in ed. min. est, quod infra in addendis p. 80 (100)
 legitur. fr. XXV 'fortasse ἄριστον ἐν ὄσῳ *(δ' ἔνδον) ὁ μά-
 γειρος ποιεῖ, ut Plato fr. 45 1 (2, 630): ἕως ἂν σφῶν ἐγώ |
 τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω.' Mein. ed. min. p. XV. fr. XXVI
 συνακρατίσασθαι 'ut haec Graeca sint duae voculae adicien-
 dae sunt et scribendum: πρὸς τὸ συνακρατίσασθαι πῶς ἔ-
 χεις μετ' ἐμοῦ;' Cobetus mnem. IV 304. fr. XXVIII plenius
 ascribendum esse philol. in Athen. exerc. II p. 3 docuit Mei-
 nekus, v. ed. min. ubi haec ita leguntur:

ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάννυ,
 οἶνός τε θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα·
 ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
 πράττουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

'Vs. 3 Κύπρις prima longa dixit, ut in parodia versus Euri-
 pidei (inc. CXII Dind. fr. 887 Nauck.) cf. mon. 159. Vs. 4
 libri πράσσουσιν.' ed. min. ad fr. XXX annot. extr. cf. vol.
 III p. 642. p. 146 fr. XXXI ita supplebat Herwerden p. 53:
 τί φῆς; τὸ δεῖπνον ἐνθάδ' οἴσεις καταφαγεῖν | ἐπὶ τὴν
 θύραν, εἰθ' ὡσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι κα-
 τακείμενος; B. τίς ὄψεται; fr. XXXII scr. θυῖαν. fr. XXXIII
 Hirschigius annot. crit. p. 4 ἀμβλὺς pro ἀμελῆς scripsit. cf.

'zeitschr. f. d. alt.' 1852 p. 312. fr. XXXIV cf. p. 79. fr. XXXVI κατὰ χειρῶν cf. Nauck. Ar. Byz. p. 252. p. 148 fr. XXXIX idem Menandro tribuitur, v. 4, 330 (494). fr. XLI 2 τὰσχρὰ in ed. Stob. Mein. fr. XLII^a idem est in monost. 173. in tragicis propter Trinc. collocavit Nauckius Antiphont. p. 616. cf. quae idem in philol. IV 549 de Eurip. fr. 976 (p. 528) dixit p. 149 (44) vs. 2 τοῦναντίον γὰρ πᾶν ποιοῦσιν οἱ θεοὶ Herwerd. p. 53 pro νῦν. comparat Antiph. 3, 128 (2, 5). Vs. 3 praeter cod. A etiam Vindob. αὐτούς, hinc in ed. Stobaei Meinekius ἐὰν ἐπισηρῆση τις αὐτούς, εὐθέως | ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος fr. XLV cf. mon. 494. fr. XLVII est mon. 717. fr. XLIX μισθοφόρων etiam Vind. τίς δ' οὐχὶ θανατᾶ μισθοφόρος, ὃ φιλιτάτη-; Cobetus mnem. V 87, confert Plat. Phaedon. p. 64 B: τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι. adde Alexid. 3, 480 (3). fr. LI ed. min. de mea opinione ita exhibuit: εἴ φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχαιν, | ἧ πού τις ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος. cf. ad Theophil. 3, 631. nihil mutavit in ed. Stob. Mein. fr. LIII γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης. Anaxandr. 3, 195 (1, 7) ἦν δ' αὖ λάβη | μηδὲν φερομένην. cf. Cobet. V. L. 204. fr. LIV tertium versum perperam ad Antiphaneia ascriptum iudicabat Herwerd. p. 54. eidem fr. LVI mentiri nomen Antiphanis videbatur. p. 152 (58^c) 'videntur tragici poetae esse': v. ap. Nauck. trag. fr. p. 723. fr. LX 1 scr. ἄρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον. Vs. 4 τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίους ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι: Cobetus mnem. V 89 pro ὁμοίως. Vs. 5 πλοῦτος δὲ βᾶσανός ἐστιν ἀνθρώπων (pro ἀνθρώπου) τρόπων Herwerden p. 53. Vs. 6 Cobetus l. c. ὅς ἂν εὐπορῶν γὰρ αἰσχροῦ πράττη πράγματα pro ὅταν. Meinekius ita haec resingebat:

ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχροῦ τις πράττη, *(λέγε)
τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἶσι ποιεῖν;

'πράγματα, inquit, interpolatoris est.' septimus versus quomodo apud Stobaeum II 3 legatur v. add. p. 79. Ἀντιφάνους nomen in Ven. cod. praepone testatur Kirchhoffius. fr. LXI etiam in Vindob. Antiphanis nomen praescribitur. semel hoc versus editio minor dedit in Menandreis fr. inc. LXXXI (4,

256). fr. LXI^b quomodo Clementis ductu scribendum poterit editor v. infra 79. LXII a. b. in editione min. sunt p. 500 quae in add. p. 80 habemus Cl. CII. fr. LXII 1 est in mon. 300. Vs. 2 scr. ex Stobaeo:

τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

fr. LXIII 'V. notas ad Men. fr. inc. CLXXV et Alexid. inc. XLI.' fr. LXV scr. ὅταν ἡ μὲν τύχη p. 155 fr. LXVI ἡπίως-εὐμενῆ Vindob. Caeterum v. add. p. 79. hinc in min. ed. fr. LXVII cum Grotio scriptum ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθῶ τρόπῳ. fr. LXVIII 3 Cobetus V. L. 164:

πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὡς πρὸς ἐργαστήριον

pro ὡσπερ ἐργαστήριον. ad hoc ἐργαστήριον affert Lysiae or. 24, 20. fr. LXVIII^a in min. ed. est Crateleum vol. II p. 247. cf. supra p. L. fr. LXIX recte habere videtur edita verborum distinctio, cf. dict. com. p. 814 extr. fr. LXX Cobetus mnem. V 90: ὦ γῆρας, ὅσας ἅπασι - ἀφορμὰς παραδίδως κτλ. pro ὡς ἅπασι. fr. LXXIII vs. 2 τῶν om. ms. λαμβάνειν τιμωρίας eo, quo infra p. 79 putabam, quamquam defendi potest intellectu (v. Elmsl. ad Bacch. 1311. Schaef. ad Pors. Orest. 606), postea tamen oratio argutior fieri visa est, ut tale quid potius ab Antiphane scriptum suspicarer:

τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη,
ἀληθές ἐστι, καὶ παρ' ἡδίκηκόντων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας,
ἐλεεῖν δὲ πάντως.

Cobetus V. L. 16: τῶν ἀδικημάτων μὴ λ. τ. ἀ. τ. ἐλεεῖν δὲ τι πάντως. improbat eiusmodi humanitatem Menander 4, 249 (51) ἡ νῦν ὑπὸ τινων χρηστότης καλουμένη | μετέθηκε (v. suppl.) τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον· | οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας. cfr. Demosthenes Mid. or. 21, 12 (Elmsl. Bacch. l. c.): ὑμεῖς μὲν τοίνυν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι πάντες εἰς τοσοῦτον ἀφῆχθε φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας, ὥστε καὶ τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας· Μειδίας δ' ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀξία τοῦ δοῦναι τὴν ἐσχάτην δίκην ποιῶν δειχθήσεται. idem tamen Menander alias laudavit hanc χρηστότητα: v. 4, 127 (3) ὁ χρηστός, ὡς εἶποι,

καὶ χρηστοὺς ποιεῖ· | ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μό-
 νος. ita enim haec scribenda videntur. cf. mon. 681. anon. 4,
 602 (7). p. 157 (76) πεντάκτενα Bk. annot. l. 3 χιτωνίσκοι
 παρὰ τὴν ῥῶαν πορφυροῖ, πέντε κτένας ἐνυφασμένοι. fr.
 LXXVII v. Aristophan. 2, 1208 (150). LXXVIII κάθεμα
 cum Hesychio Bk. LXXXIV om. ed. min. v. infra p. 80. LXXXV
 annot. l. 3 scr. Coisl. p. 484. p. 159 v. add. 80. fr. LXXXVIII
 l. 3 scr. 'de Antiph. p. 248' cf. Saupp. Antiphont. fr. 157. fr.
 XCI cf. Antiatt. p. 114 26. fr. XCIII ἀλουργίδιον commen-
 dabat Bernhardt ad Suid. idem XCIV Ἀντιφῶν malit cum
 Hemst. de fr. XCVIII v. add. p. 80. fr. C (ed. min. fr. 250
 p. 563) v. ibid. et ad Amips. 2, 711 (2). ἤδη τι v. Mein. in
 Athen. spec. I p. 41. II p. 44. Vind. Strabon. p. 16 not. fr.
 CI. CII (ed. min. p. 569 fr. 291. 292) v. add. p. 80, ubi al-
 terum ita afferendum erat:

πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

de duobus aliis, quae extrema hac pagina significantur, fra-
 gmentis alterum est in Aristophanicis 2, 1181 (19), alterum
 v. ed. min. p. 571 fr. 300.

Anaxandrides. p. 161 (1) priora ita in min. ed. scri-
 buntur: τίνα δὴ παρσκευασμένοι | πίνειν τρόπον νῦν ἐστε;
 λέγετε. τίνα τρόπον; | B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ
 δοκῆ. infra in add. p. 80 maioris editionis scriptura vs. 3 erat
 ἡμεῖς τοιοῦτον κτλ. Cobetus mnem. IV 115. 116 priores tres
 versus scripsit ut in maiore editione habentur, reliquos ita:

A. βούλεσθε δῆτα τὸν ἐπιδέξι', ὃ πάτερ,
 λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι; B. τὸν ἐπιδέξια
 λέγειν, Ἀπολλων, ὥσπερ ἐπὶ τεθνηκότι.

βούλεσθε δῆτα ut Av. 1689. Ran. 416. idem ib. p. 301 ἐπὶ
 τῷ πίνοντι dedit. p. 162 (3) Vs. 1 ἡ τράπεζ' εἰσῆγετο Meil.
 ed. min. p. XV. Vs. 3 Hirschigius p. 4 ὅσα - οὐδ' εἰ γέγο-
 νεν (pro οὐδ' ἔνδον ὄντ') ἦδειν ἐγώ. comparat Demosth.
 Mid. or. 21, 78. Isocr. 12, 70 περὶ νησύδρια τοιαῦτα καὶ
 τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτεῖν, ἃ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων
 οἶδ' '(εἰ γέγονεν) ἴσασιν. ita haec correxit Hirschigius p. 45.
 cf. Cobet. mnem. IV 303. Vs. 4 οὕτως cum A ed. min. ubi
 in annot. Χρῆστε scriptum pro Χρηστέ. cf. Lehrs. Arist. p.

291. p. 163 (1, 6) Herwerden p. 54 ita refingebat: τὸν γὰρ οἶακα στρέφει | δαίμων ἐκάστοτε, 'nam fortuna identidem flectit gubernaculum.' *Αἴσχρα*. Vs. 3 *Τιμόθεος ἔφη ποτ'*: Bergk. Lyr. II 1005 (15). p. 164 *Ἀντερῶν*. Hirschigio p. 4 *περιστέρια παρεισάγων καὶ στρουθία* scripsisse videtur poeta. p. 165 (2) 'forsan πολὺ δὴ γε πονοῦμεν' Mein. ed. min. ad Aristotelia ὁ τὴν δοκὸν φέρων cf. infra annotata p. 80. adde Lucian. Herod. c. 5: ἐτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνοσ ἀλλοὶ Ἑρωτες παίζουσιν ἐν τοῖσ ὅπλοισ τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους, ὅποτε δοκὸν φέροντες βαροῖντο. Caeterum ad hunc *Γερωντομανίας* locum gramm. Bekk. p. 782 verba retulit Ian. Ger. Hullemanus in disputatione critica de Anaxandrida Delpho (Trai. 1848), vide F. W. Schneidewinum in g. g. a. 1848 p. 1716: *Φοινίκεια δὲ τὰ γράμματα ἐλέγοντο, ὡς φησιν — Ἀλέξανδρος (Ἀναξανδρίδης) — ὁ Ῥόδιος ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Προνώπου (Προνάπου Schneidew.) καὶ Εὐρώπης, εὐρόντος αὐτὰ ἐν Κρήτῃ, ὃν ἀπέκτεινε Ῥαδάμανθυσ φθονήσας.* 'dass Anaxandrides (verba haec sunt Schneidewini) auch andre erfindungen alter zeit dort erwähnt hatte, lehren schon die dem verse (τὸν ἀσύμβολον κτλ.) vorausgeschickten worte des Athenaeus.' p. 167 *Ἐλένης vs. 2 ἀβελτερείου* cum G. Dindorfio ed. min., alterum intactum reliquit. de alio illo fragmento ad hanc fabulam revocato cf. quae supra p. XVIII diximus. *Ζωγράφοι*. fr. I v. add. p. 80. p. 168, 2 scr. *Ἀγίας* fr. II Choerobosci Bk. 1208 apud Gaisfordum est p. 373 25, ubi Ven. Cobeti cod. *παρὰ Ἀναξάνδρῳ Ἡρακλῆς*. vs. 3 Bothius *ἔνια* pro *ἐν*. ad annot. cf. add. p. 80. p. 169 *Θησαυρός*. fr. I 2 cf. infra l. c. Bergk. Lyr. II 1019 (8). p. 170 not. scr. An. Par. I p. 291. Thesei fr. I etiam Cobetus Diog. ὡσπερ καὶ Πλάτων. p. 171 *Κανηφόρος*. v. infra p. 80. in annot. scr. Ecl. eth. p. 172 not. Herodiani verba apud Lehrsium sunt p. 345 sq. cf. Nauck. Ar. Byz. p. 184. Philoxenea v. ap. Bergk. Lyr. II 990 v. 35. ad vs. 3 *ψητταρίοις* cf. Lob. path. proll. 354. path. el. 1, 281. qui de *κωβιδίων* dixit ib. p. 282. cf. Fritzsche Ren. p. 393. p. 173, 1 ad Menandr. p. 181: v. ib. p. 572. *Μελί-*

λωτος. fr. I "nisi malis οὐχὶ μανία 'στ'" Mein. ed. min.
 Νηρεύς. fr. I 2 Dobraei ἀμύμονος ('homerice loquitur')
 probavit Cobetus V. L. 359. Nereidum vs. 3 omissa est in
 min. ed. alterius personae nota. Ὀδυσσεύς. fr. I 2 κρε-
 μαμένοις θαυμάζεται, Bergk. Vs. 3 αἴτη δ' ἀσέμνως
 ἐκ λοπάδος ἀρπάζεται Hirschig. p. 5. σεμνῆς Bothius. Vs. 5
 ἐπὶ τίνα δῆτ' ἄλλην Bergk. de versibus 15 sqq. coniectu-
 ram periclitatus est Herwerden p. 55. p. 177, 4 cf. ad
 Apollod. 4, 455. fr. II 4 cf. add. p. 81. in editione min.
 Schweighaeuseri lectionem ita scr. ἐξελήλυθ', εὐθύς ὄλολις
 οὗτός ἐστι. p. 179. Ὀπλομάχου I v. infra 81. Πάνδα-
 ρος. fr. I 3 ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἀντικρυς τοῦ σχήματος Hirschig.
 p. 5, confert Ar. Eccl. 150. p. 181. Vs. 11 ὡς ἔοικεν: Dia-
 dorius ὡς ἔοικ', ita in min. ed. scribendum erat. p. 183
 Protesilai I 5 καίτοι φασὶν | βουβαύκαλα ταῦτα γενέ-
 σθαι Mein. in add. p. 81. cf. in Ath. exerc. II p. 7. atque
 ita nunc ed. min. Vs. 22 in iisdem add. unice probabatur
 μεταβάλλοντας. Vs. 23 φερνάς scribendum videtur cum Athe-
 naeo. v. Herod. μον. λ. 33 29 (p. 114 sq. Lehrs.) Arcad. 110
 23. Men. 4, 317 (425). Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 225 sq. Vs.
 27. 28 Dobraeus adv. II 304: 'transpone κέγχρων τε σιρόν,
 βολβῶν τε χύτραν δωδ.' probavit transpositionem Mein. infra
 81. ib. v. de vs. 29. Vs. 45—49 (50) in editione min. de-
 scripti sunt ut p. 189 propositum est. Vs. 62 (63) ὄρνιθα-
 ρίων ἀφάτων v. infra p. 81. p. 187, 2 Λακρατείδης cum
 Bentleio adversante Elmsleio. cf. Rossii inscr. dem. p. 45 40:
 Λακρατείδης Σωστράτου Ἰκαριεύς. Keil. 'zwei gr. inschr. aus
 Sparta u. Gytheion' p. 7. p. 188, 11 apud Pollucem κέγχροι
 dedit Bekkerus. de metathesi dixit Lobeckius path. el. 1, 507.
 γραῦς ἀνακορτήσασα (v. Lob. p. 500) probavit Leutsch. vol.
 II p. 20. apud Stephanum v. Δώτιον recte habere βρόντησι
 infra significatum p. 81. cf. quae ad Stephanum Byz. I p. 257
 15 annotavit Meinekius. ib. I. 17 scholiastae Demosth. (or.
 8 45) haec sunt: σιροῖς: τὰ κατάγεια. Θεόπομπος καὶ Σο-
 φοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ (p. 151 Nauck.) σιροὶ κριθῶν. οἶμαι δὲ
 λέγειν αὐτὸν φοσσία, *καὶ μελίνην τὴν κέγχρον· ἄλλοι δὲ
 ὄμοιον κέγχρον. adde Eurip. Phrix. fr. IV (824 N.). quae

sequuntur l. 18 ita in utraque editione scribenda sunt: 'praeterea σιρόν et χίτραν transponebat Dobraeus (v. supra ad vs. 27. 28). possis etiam βολβῶν et κέρχων transponere; alterutrum necessarium.' p. 189, 5 a. f. scr. 'Vs. 65' p. 190 (2) de Callistrato et Melanopo v. H. Sauppium oratt. fragm. p. 218 (XIX. XIXⁿ). l. 6 a f. scr. 'Rhetor. I 14' p. 191 Σαμία. annot. l. 3 scr. Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμίᾳ p. 192 (1) de Polyucto Spheltio non assentiebatur Boehnecke 'forschungen auf d. gebiete d. att. redner' p. 643, qui de Polyuctis cognominibus dixit. cf. Sauppium oratt. fragm. p. 273. 298. indic. nomin. p. 117. Schneidewin. Hyperid. Euxenipp. p. 34 sqq. ad fr. II in illis quae sequuntur apud Athenaeum Chamaeleontis verbis (p. 374 a. b) haec 'λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου' perperam locum habere arbitrabatur Halbertsma mnem. IV 231, utpote ex Suida male illata. fr. III ὠνομασμένη desponsata esse videbatur infra p. 81, dubitat Herwerden p. 55. Vs. 2 μύροις Μεγαλλείοισι corrigebat Cobetus Orat. p. 127. mnem. IV 261. articulum requirebat Herwerden p. 56 ita: Μεγαλλείοις τὸ σῶμ' ἀλείφεται. p. 193 Ὑβρις. apud Athenaeum p. 700a οὔκουν diserte in Marciano codice scriptum esse testatur Cobetus V. L. 219. Φαρμακόμαντις. fr. I in min. ed. corrige Athenaei p. 261 f. p. 194 v. quae infra annotata sunt p. 81. l. 3 cf. Anecd. Par. IV 12 31. p. 195 (1). Vs. 4—7 ita contraxit Herwerden p. 56: ἢ γὰρ πένης ὦν τὴν γυναῖκα χρήματα | λαβὼν ἔχει δέσποιναν· ἢν δ' αὐτὴ μηδὲ ἐν | λάβῃ φερομένην, δοῦλος αὐτῆς γίνεται. Vs. 7 αὐτὸς γίνεται Vind. cod. p. 197 (5) vs. 3 Herwerd. p. 57 παρὰ τὰνδρός pro παρ' ἀνδρός. ἢ τις etiam Vindob. fr. VI 3 cf. infra p. 81. τὸ βάρος, διασκεδᾶτέ τε τὸ προσὸν νέφος Herwerd. l. c. p. 199, 8 scr. 'p. 40, 16'. fr. IX 1 est in monost. 578. fr. X Meinekianus in ed. Stobaei ita scripsit:

Ἔρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος

Κείου πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

addita hac annotatione: 'Κείου i. e. Prodicī, cuius sapientia vel in proverbium abiit; ineptissimum est σκαιοῦ'. pro κρείττων πρὸς τὸν idem scribendum coniciebat κρείττων τῶν

πρὸς fr. XI cod. πρᾶττε fr. XII cum Vindob. scribe
τὸ συνεχές ἔργον παντὸς εὕρισκε τέλος.

v. infra p. 81. Nauck. trag. fr. p. X. de sententia cf. Naekii Choer. p. 170 sq. p. 200 fr. XIII cf. add. p. 81. Steph. Byz. I p. 600 1: Φρόνιχος δὲ ἐν σοφιστικῇ παρασκευῇ (προπαρασκευῇ? Mein.) καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν φησι τὸ ταμιεῖον. ubi haec annotavit Mein. 'respiciebat locos qualis est Anaxandridis fr. 64 (ed. min.) sive Diphili fr. 115 (4, 426). adde Democritum apud Plutarch. Mor. p. 500e (Mullach. p. 181).' quae apud Stephanum praecedunt, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ ἱπνὸς καὶ ἄλλοι, haec Nauckius philol. II 147 ita corrigebat: ὡς Ἀριστοφάνης καὶ ἱπνὸν (Vesp. 837) καλεῖ. Caeterum ταμιεῖον πικρόν, quod πικρῶν quis scribere malit, recte habere videtur: similiter Philemon ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτωχῷ λόγῳ dixisse videtur, vol. 4, 40 suppl. ad fr. XV cf. eiusdem appendicis § 31: Ἀπολλώνιος Νουμηνίῳ. οὐ παρὰ πολλοῖς ἢ χάρις τίπτει χάριν. fr. XVI. etiam apud Cyrillum omisso poetae nomine Euripidea verba, ἢ φύσις ἐβούλεθ' κτλ. afferuntur: v. Nauck. trag. fr. p. 516, ubi Aristaenet. p. 145 arponitur, item Aeliani A. N. 9, 1. Sexti Emp. locum v. infra p. 81. ἐβουλεύετο duo habent Bekkeri codd. p. 201, 9 v. anon. 4, 603 (9). p. 202, 3 ἀκολαστάσματα: v. Lobeck. parall. p. 416.

Eubulus. p. 204 Anchisae fr. I ὅτι δὲ καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν Bk. v. mss. Amaltheae fr. II in ed. min. p. 596 est quod in mai. legitur p. 216, ἐν Δαμαλείῃ, v. suppl. de fr. I 4 πικραῖς παροψίσι assentitur Fritzschi (de paropside) p. 14 sq. Vs. 9 idem ad Ran. p. 366 probavit Dindorfii priorem coniecturam ἀκροκώλιόν τε γεννικόν, ὀπτὸν δέλφακα, | ἀλίπαστα τρία scribentis. 'nimirum ad verba ἀκροκώλιον γεννικόν, inquit, e superiori versu supplendum est ἐφθόν, siquidem ἀκροκώλια semper fuerunt cocta, nusquam assa. denique non erat, quod Eubulus diceret ἀκροκώλιον ὕειον vel δελφάκειον. etenim ἀκροκώλιον sive, ut plerumque dicuntur, ἀκροκώλια vel per se significant trunculos suillos.' p. 207 Ἀνασφζομένων vs. 4 ἄθρους ed. min. p. 208. Antiopae fr. I quomodo H. L. Ahrens scripserit v. add.

p. 82. is Eustathio assentitur a Boeoto haec dici putanti, probavit Hirschigius p. 5. in editione min. priora cum Ahrente ita dedit Meinekius:

πώνειν μὲν ἄμῆς καὶ φαγεῖν μέγ' ἀνδρικοί
καὶ καρτερεῖμεν

quamquam ib. p. XVI πονεῖν vs. 1 servari posse visum est. ἄμῆς Ahrens ex B. eidem Ahrenti καρτερεῖμεν τοῖδε Θηβαῖοι· λέγειν | καὶ μικρὰ φαγέμεν τοῖς Ἀθηναίοις μετα-scribenti favere ABP, sed aliud quid latere iudicabat Meinekius. a sciolo addita haec verba, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα, videbantur Hirschigio l. c. fr. II Toepelius in progr. p. 14 vs. 1 cum Fritschio ἐλθῶν pro ἐλθεῖν, vs. 2 κέλευε scribebat. idem vs. 4 Grotii recipiebat ὁ δ' ὀξύπεινος. ad Antiopen haec recte relata assentiebatur: 'sunt enim, inquit, verba Iovis ad Mercurium, solliciti de sorte filiorum, quos ex Antiopa susceperat, Zethi et Amphionis.' de Euripideis v. Nauck. progr. p. 41 (trag. fr. p. 338), qui a Mercurio haec in fabulae exitu dicta suspicatur: Ζῆθρον μὲν ἐλθόνθ' ἄγνον ἐς Θήβης πέδον | οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον | κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα. ad Eubuli vs. 7 cf. add. p. 82. p. 209, 8 scr. 'Vs. 4' fr. III 1 Nauckius Ar. Byz. p. 170 ita supplebat: Καλλίστρατός τις ἔστιν οὕτως· οὗτος οὖν κτλ. de particula οὕτως in narrationibus exordiendis frequentari solita ad Meinekium remittit Antiph. III p. 82 annot. Vs. 4 τοὺς ἐκδρομάδας verba num poetae sint dubitat Nauckius. de Callistrato cf. Mein. vol. IV p. 700. Boeckh. Oec. civ. Ath. I p. 321 ed. II. p. 211, 17 apud Et. m. 19 16 Ἀδωνηίς scribendum v. Mein. anal. alex. p. 285. cod. V^b Gaisf. et annot. p. 212 Ἀγγης fr. vs. 9 'forsan κρανί' scribendum' Mein. ed. min. cf. Herwerden p. 58. annot. l. 2 ἔπη] cod. B εἶπεν cf. in Athen. exerc. sp. I p. 45. l. 8 Eustath. p. 1163 27 ἀναλογία δὲ τοῦ ἐνωγάλισται κατὰ τὸ κέκτηται ἔκτηται (v. Lobeck. path. el. 1, 105) - καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε (addita est infra p. 119 nova coniectura) παρὰ τῷ κωμικῷ, καὶ τέθλασται ἔθλασται. ad ea quae l. 16 ex Eustathio apposita sunt exempla cf. Mein. in Scymn. p. 19 'etiam Hesychium, inquit, commemorare debebam: ἐγύμνασμαι ἐγυμνήτευσα, quod ex ἐγυμνα-

σάμην corruptum esse addita interpretatio indicare videtur.
 caeterum de ἐξεγλυμμένος, ἐβλαστηκότες Eupol. 2, 561 sq.
 cf. supra p. XCI (Lobeck. l. c.). p. 213, 9 de proverbio illo
 cf. Leutsch. Diogen. VI 20. paroem. vol. II p. 121. l. 14 de
 Auge cf. Hermannum opusc. V 190. Fritzschiū Ran. p. 349,
 qui Philyllii vel Eubuli verba hoc modo componebat: Σχι-
 θῶν βαθείας καὶ πυκνάς | ἔλκουσι τὰς ἀμύστιδας. adde
 Nauck. trag. fr. p. 347. p. 214, 1 scr. Somnum Endymionis
 amatorem l. 3 scr. ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος caeterum cf. Bergk.
 Lyr. II 985. zeitsch. f. d. alt. 1848 p. 441 sq. Ganymedis
 fr. II haec sola Eubuli erunt verba:

διπύρους τε θερμοῦς

reliqua, οἱ δίπυροι . . . τρυφῶντες, grammaticis relinquenda,
 v. supra ad Alcaei 2, 826 (3) suppl. p. CXX. p. 215, 4 de
 aphaeresi cf. Lob. path. el. 1, 126. de σκαμωνία, ἀσκαμω-
 νία, σκαμμωνία ib. p. 13. 14. fr. II. dixit de hoc loco Wel-
 ckerus opusc. I 366 sqq.: 'ein stoff der alten attischen ko-
 moedie.' Vs. 1. 2 v. paroemiogr. I p. 464. II p. 728. prover-
 bium σὺ δ' ὦον χρυσοχοήσῃν v. apud Mein. Theocr. p. 465.
 p. 216 Daedali fr. I vulgo ita habetur: ἐθέλει δ' ἄνευ μι-
 σθαῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν | ἐπισίτιος, quod probavit
 Cobetus mnem. IV 128. fr. III sunt ipsius Aristotelis verba
 p. 406^b 18 ubi ἐγγέαντ' ἄργυρον χυτόν. addit Nauckius Phi-
 lophon. in Ar. de anima d, 4. **ΔΑΜΑΛΕΙΑ**. in ed. min.
 relatum est hoc fragm. ad Amaltheam fabulam cum Hem-
 sterhusio, v. ib. p. 596 (2). dixit de hoc loco in mantissa de
 Lenaeis atticis comm. p. 8 sq. Fritzschius, qui vs. 1 καὶ πρὸς
 γε τοὺς ἀσκούς θεάτρον εἰς μέσον κτλ. Mein. ed. min. in
 fine versus pro τάχα etiam μέγαν suppleri posse coniecit,
 quod ignorabat Herwerden p. 58. ἀσκὸν Suidae A. V. ἀσκῶν
 C. Vs. 3 ἀπορρέουσιν Ven. schol. qui addit ἀποκεκλεύσματα.
 de καχάζειν cf. Lob. Aiac. p. 155. parall. 553. Ellendt lex.
 Soph. I 941. Dionysii fr. I 3 ἑαυτὸν εὐόργητος in ed. min.
 cum Casaubono et Dind. scriptum. Vs. 2 ita componebat Hir-
 schigius p. 6: καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτουσι δέ | εἰς
 αὐτὸν εὐόργητος. conferebat Nicol. fr. 4, 580 (vs. 31) ἔπειτα
 δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελαῖν, apud Eubulum vs. 4 τοῦ-

τους μόνους hoc unum hominum genus respici intellegens.

ad fr. III cf. addend. p. 82. annot. l. 6 codd. παρθελεύεις
ἔξεις μ. χ. ad Platonis fragm. v. suppl. p. XCVIII. l. 13 Mark-
landus σ' εἴση μοι χ. Euripidea v. apud Nauckium fr. p. 317.

p 219, 9 v. Schneidewinum de Laso Hermionensi, Gottin-
gae 1842, qui 'ne Lasum quidem Hermionensem aversatum
esse' scribi debuisse dixit p. 14. p. 220 Dolonis fr. I 3
ὑπεδυσάμην correctum infra p. 82 et in min. ed. p. 221, 12
λέγεται e Photio p. 91 10 Gaisf. λ^s D. M. Etym. Gud. 261 56
(corrigere ed. min.) Θηρίκλειον, σημαίνει τὸ Θηρικλέους πο-
τήριον, ὡς φησὶν Εὐβουλος (Εὐβουλος Marckscheffel v. add.
p. 82). ib. 262 1: Θηρίκλειον, εἶδος ποτηρίου ἀπὸ τοῦ
ποιήσαντος αὐτὸ Θηρικλέους, ὡς φησὶν Εὐβουλος, ὁ τῆς
μέσης κακίας (κωμωδίας Sturz.) ποιητής. l. 18 v. Welckeri
opusc. III p. 514 sq. fr. III apud Poll. II 29 Bk. ἔλεγον δὲ
καὶ πρὸς φθειρα κείρεσθαι τ. π. κ. p. 222 Ἥχώ. Vs. 1
νύμφα ἀπειρόγαμος revocandum v. infra p. 82. annot. l. 3
scr. ἀρχαίους ad p. 223 cf. infra p. 82. ad Ionis fr. I annot.
l. 7 ὡς ἕτερον ὃν παρὰ τὴν λοπάδα τοῦτο τῷ σχήματι
cum Iungermanno Bekkerus. fr. II 2 λιμοσώματα] λιπα-
ροσώματα Hirschigius p. 6, λειοσώματα cum Valckenaria
Cobetus mnem. V 90 componens Aristophanis 2, 1039 (20)
λεῖος ὡσπερ ἔγγελος. cf. Eupol. 2, 565 (52). 'Vs. 3 malim
παρῆσαν' Mein. ed. min. de ἐμπίμπλαται fr. III dixit
Cobetus l. c. p. 93 sq. p. 225 1 ἔσω: cf. supra p. LXII. in
Campylionis fr. I Cobetus mnem. IV 107 'cuius lacerae
tantum, inquit, lacinae ex antiquo codice describi potuerunt,
suspicio olim non λοπάδα τοῦ θαλαττίου γλαύκου lectum
fuisse sed τοῦ θαλαττίου θεοῦ Γλαύκου.' p. 226 (2) annot.
l. 8: Welckeri opusc. III 511. ad fr. III cf. Eustathii p. 987
25: διὸ καὶ Εὐβουλος οὐ κατὰ μῦθον μὲν, ἄλλως δὲ σεμνό-
τερον, ἀποστερεῖ πτερῶν τὸν Ἔρωτα, ὡς οὔτε κοῦφον οὔτε
δάδιον ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον, βαρὺν δὲ κο-
μιδῆ. fr. IV 2. 3. 4 Herwerden p. 59 requirebat singularem
numerum. p. 228 (6) Ἀνισκάς Lobeck. path. proll. p. 308
(ubi Zenobii locus est VI 10. Mein. choliamb. p. 151). Suidae
glossam Περιμανως ex ordine removerunt Gaisfordus et Bern-

hardy. *Κατακολλωμένον* fr. I scr. ἔξ οἴνου συχνούς.
fr. V Eubulus *διατοιχεῖν* videtur dixisse, modo recte rettulerim ad hunc auctorem quae Bekkeri Pollux I 114 habet
ἔρεῖς δὲ καὶ

διατοιχεῖν ἔδει.

deerat ἔδει. ad fr. VI scr. Aeschyli Pers. 382. *Κερκώπων* fr. II 3 *πλήρει βορᾶς* Herwerden scribendum proponebat p. 59, afferens Arist. Eq. 416. Ephipp. 3, 338 (v. 3). Vs. 5 num *πολλὰ δὲ βδέων ἀνὴρ* scriptum fuerit? Attigit h. l. Fritschius Ran. p. 113. de *Κορυδαλοῦ* fragmento dictum supra p. XVIII. p. 231 *Κυβευτῶν* fr. I 2: 3 vide infra addend. p. 82. Hermann. 'n. jen. allg. lit. z.' 1842 p. 512. pro *παρά vs. 2 πάτερ* scribendum suspicatur Herwerden p. 67. ad extr. paginam cf. Welckeri opusc. III 509. p. 232 (2, 2) *κῆρυνος*] in ed. min. haec annotavit Meinekios: 'forsan *Κήρυκος*, quod viri nomen est apud Stephan. Byz. v. *Γέρασα* et Theognostum Cramerii II p. 60 15.' Photium p. 134 5: *Κάρυννος: βόλων ὀνόματα (βόλου ὄνομα)* Nauckius attulit philol. VI 417.

ib. *κυνωτός* Mein. ed. min. *κυνῶτες* Bk. l. 3 a f. apud Theognostum Cram. II 21 22 Lobeckius path. proll. 263 '*κυνώτας βόλου ὄνομα*, quod Pollux testatur.' de ὄνομα vocis in ὄνος corruptione cf. Mein. Vind. Strab. p. 74. adde Etym. m. 659 39 ὁ *πελίας ὄνος*, Gaisf. cf. cod. V: ὁ *Πελίας ὄνομα*, idem Nauck. Ar. Byz. p. 223. ὁ *πελίας ἄνθρωπος* Havn. cod. 1971, h. e. *ἄνος*. hinc corrige *Wilhelmi Papii lex. vol. II v. πελίας.*

p. 233, 3 '*vulgo legitur ἄρματῖαι*' ad fr. III cf. Fritzsche Ran. p. 229. p. 235 (3, 4) *παρ' ἑμῖν*. p. 236 ad *Medeae* fr. *Töppelius* progr. p. 15 recte attulit Euripidea ex *Oreste* 37: *ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάς Εὐμενίδας*. p. 237 ad *Mysorum* fr. scr. 'Athenaeus X' *Ναννίου* vs. 3 scr. *ἦλιον | γυμνάς* vs. 8 *λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων* 'tragoediae imitatio ex metro apparet' Nauck. trag. fr. p. 674. annot. I. 3 vide hist. cr. p. 342. p. 239 *Νεοττίδος* fr. vs. 3 ita scripsit Cobetus Orat. p. 65:

*ἔχων φιάλιον τῷδε Β. πολλὰ γίγνεται
ἴμοια.*

v. mнем. IV 116, ubi illud fragmentum 'intelligi non potest,

mit, nisi haec verba sic distribuuntur, ut pater dicat: ἄτὰρ ὁμοιον οὐμὸς νιὸς ὄχετο ἔχων φιάλιον τῷδε, deinde alius incertam suspicionem avertens aut elevans respondeat: πολλὰ πεταὶ ὅμοια.' Xuthi fr. ita supplebat Cobetus mnem. 83:

τί ποτ' ἔσθ' ἀπαξάπαντα διαπεπρισμένα
ἤμισε' ἀκριβῶς ὡσπερεὶ τὰ σύμβολα;

iot. l. 1 scr. Med. 600. p. 240 Vlixis vs. 1 scr. ὁ δ' ἰς-
εὐηγορῶν v. infra p. 82. ad annotationem in ima pa-
a ascriptam cf. Mein. de Moschione 'monatsber. d. k. pr.
id.' 1855 p. 105. Nauck. trag. fr. p. 633 sq. p. 241 OI-
ie fr. inter duas personas divisit orationem Toeppel. p. 12:
α, B. κλητῆρες, A. βότρως, | γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα,
μάστυρες, A. ῥόδα, | μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβιν-
ι, B. δίκαι, | A. πνός [ita ed. min. cf. infra p. 18. supra
XXXVII], πυριάτη, μύρτα, B. κληρωτήρια, | A. ὑάκινθος,
ρες, B. κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί. p. 242, 2 πυριάτη
Mein. ad Alciphr. p. 168. Ὁρθάνης. fr. I 8 cf. infra
82. annot. l. 4 scr. 'Vs. 2' p. 243, 14 ὑπὸ ζυγοῦ defen-
Krügerus gr. gr. II 69 77 4 (68 43 1). l. 18 scr. 'Mi-
I 16.' extr. annot. de $\bar{\alpha}$ et $\bar{\epsilon}$ vocalium μεταλήψει cf.
Hilbornii gramm. gr. p. 116. de πιάζω Herod. μ. λ. 44 i. e.
153 Lehrs. Lobeck. 'Ρημ. 223. fr. II 2 μαγνητὶς γάρ | λί-
ς ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας. hunc locum Meinekios anno-
rit commemorari potuisse a Salmasio Exerc. Plin. p. 775 et
Wilmanno in museo antiq. stud. II p. 6 sqq. 'utpote in quo
manifesto μαγνητὶς λίθος idem sit lapis quem nos magnetem
dicemus.' Caeterum cf. Leutsch. paroem. II p. 172. Zenob. IV
Diogen. V 2. Euripideum fragmentum apud Nauckium est
425. p. 244, 4 scr. 'Campyl. Fragm. IV 2.' fr. II corr.
πῖδα καθῆκα in annot. corr. cod. B lectionem ita κα-
κατω p. 245, 1 ad Pamphili fragm. cf. add. p. 82. annot.
I corr. Athenaeus XI l. 4 ad vs. 6 haec nuper annotavit
Cobetus mnem. IV 134: 'homines docti δὴ expunxerunt, ut
etri ratio constaret scilicet. at nihil sic profecimus: superest
ἡ ex antiquo compendio, quo δηλονότι significari solebat,
de Bast. comment. palaeogr. p. 725. nempe ad ξηραίνεται

adleverat Graeculus δηλονότι κενὸς ὢν, quibus omnibus Eubulus melius carebit.' l. 6 scr. 'cod. Hürald.' hic et min. ed. Παννυχίδος fr. hoc modo ex ipso Athenaeo supplebat Cobetus in mem. V 90:

ἢ τὰς φιλωδοῦς κερμάτων παλευτρίας
οὐκ οἶσθα πώλους Κύπριδος;

ad annot. cf. infra p. 83 et vol. III p. 574. p. 247 in Procridis fr. I vs. 1 οὐκ οὖν ὑποστορεῖτε et vs. 6 propositum a Meinekio p. 248 ἀλείψεται' pro ἀλείψατ' restituebat Toepfelius in progr. anni 1851 p. 15. 16, quemadmodum utrumque etiam Cobetus in mem. IV 307 scribi iussit, qui eodem vs. 6 τῷ Μεγαλλεῖω μύρω reponebat ib. p. 261. ad vs. 3 ξυστίδα cf. supra Antiph. 3, 52 suppl. Vs. 4 εἶτα χόνδρον v. infra 82. p. 248 fr. III cf. p. 83. annot. l. 1 scr. (δεσδίπναμεν) caeterum v. add. l. c. p. 249 annot. l. 1 scr. Athenaeus II l. 9 scr. 'ὁ δ' ante ὄγδοος addidit Casaubonus.' ad ea quae sequuntur cf. Hermanni elem. d. metr. p. 134 sq. p. 250 (3) cf. infra annotata p. 83 de ἐπιπόλαιον vs. 2, de γλυκεῖαν item de μηρία vs. 3. vide min. ed. ubi vs. 3 hic est: οἷα ἐσθίω γλυκεῖαν οὐδὲ μηρία. G. Hermannō Eubuli versus ita scribendi videbantur Aeschyli vol. II p. 101:

πρῶτον μὲν, ὅταν ἐμοί τι θύωσιν τινες,
θύουσιν αἶμα, κύστιν· οὐ μὴ καρδίαν,
μηδ' ἐπιπόλαιον. οὐκ ἐγὼ γὰρ ἐσθίω
γλύκιον οὐδὲν μηρίων;

novum Eubuleae fabulae elogium h. l. apponemus ex Darembergii libro 'notices et extraits' p. 215 petitum:

ΣΚΥΤΕΥΣ

schol. Hippocr. epidem. V § 7 de κοχώναις agens allatis ex Aristophane Eupolide Cratete testimoniis ita orationem conclusit: μέμνηται καὶ Στράτις ἐν Χρυσίππῳ, καὶ Εὐβουλος ἐν Σκυτεῖ. cf. göll. g. a. 1852 p. 424, ubi ex pr. ed. Εὐβουλος ἐκ Σκυτειῶν (σκυτέων Daremb.) affertur. p. 251, 13 Ionis fragm. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 574. ad fr. II 1 cf. infra p. 83. vs. 2 Hirschig. p. 7. vs. 3 Cobet. V. L. 130. p. 252 (3, 3) pro γρυπότατον Hirschig. p. 7 ὑγρότατον. annot. l. 4 Photio disertior Harpocratio p. 130 13. p. 253 cf. infra

83. fr. V *Εὐβουλος* Casaubonus, libri *Εὐπολις*, p. 254 (8) *μανθάνεις*, ed. min. Caeterum scribendum 'Herodianus pros. *Iliaca* Π 234.' p. 255 v. add. 83. annot. l. 8 scr. 'Vs. 2' vs. 17 sqq. cf. Eustathius II. p. 1343 18: *γέρων οὐ μόνον ἡλικίας ὄνομα τῆς κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ ἀκάνθης ἐπ' ἀνθήμα κατὰ τὸν δειπνοσοφιστήν, ἐφ' ᾧ καὶ αἴνιγμα ἦν τὸ "κἂν γέρων ἦ, ἄπτερος ὦν κούφως πέτεται."* διὸ καὶ χαίρουσιν αὐτῷ παῖδες φουσῶντες ὡς πέτεσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος γέρων ἀστειῶς καὶ πάππος ἐκλήθη "λευκῆς γήρειον ἀκάνθης" ὦν κατὰ τὸν Ἄρατον (v. 921). cf. ib. 565 10. p. 257 (2, 3) corr. *ἀμαρακίνοισι* pro τὸν ἐμόν Herwerden p. 60 τὸν ἀβρόν. p. 259 (4) v. infra 83. ad Titanum fr. scr. Atheniens VI cum verbis *λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι* Nauckius comparat Eur. Hippol. 1210 *ἀφρόν | πολὺν καχλάζον ποντίῳ φουσήματι*, item Timocl. 3, 602 (3, 3). p. 260 in Chrysillae fr. vs. 2 *ὅστις γυναῖκα δεύτερος | ἔγῃμε* scribendum videri infra dictum p. 83. cf. ed. min. Hirschig. p. 7. Cobet. V. L. 205. Vs. 9 idem innem. V 91 'corrigendum est, inquit, *Πηνελόπη δέ γε*. in codice enim diserte scriptum *πηνελόπη δὲ μέγα πρᾶγμα*, non *πηνελόπηα δέ*, ut perhibent.' vs. 13 ita distinguebat: *χρηστή-τίς ἦν μέντοι; τίς; οἷμοι δείλαιος*. annot. l. 5 Phaedri pagina est 236^d Steph. inc. fab. fr. I cf. infra 83. Vs. 8 scr. *ἦκειν*, p. 262 annot. l. 4 adde: 'Vs. 4 *μεγάλους* delet Bothius' 'Vs. 5 idem ὄν φασί ποτε κληθέντα πρὸς φίλου τινός' fr. II 6 *πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον* (adde vs. 4) infra tuctur Mein. p. 83. cf. ad Mosch. III 111. ad fr. IV. V cf. add. p. 83. p. 264, 1 scr. 'p. 23 a' p. 265 (7) adde Eustath. p. 1167 8: *οὔτω δὲ κατ' Εὐβουλον καὶ τὰ Κνίδια κεράμεια καὶ τὰ Μεγαρικὰ πιθάρκεια*. ad annot. imae paginae cf. Mein. in Athen. exerc. I p. 17. annot. l. 11 supra] v. 3, 228. p. 266 (10) Chaeremonis versus v. apud Nauck. trag. fr. p. 611 (17). fr. XII annot. l. 5 scr. 'p. 49 c' l. 12 scr. *γενήσομαι*. fr. XV^a vs. 8 vulg. *κύλικας εἰζωρεστέρους*: 'forsan εἰζωρεστέρου' Mein. ed. min. illud exemplis comparativorum minus mobilium adstruxit Nauckius philol. IX 176 sq. de formatione cf. quae idem in progr. schol. p. 5 sq. composuit. fr. XV^b vs. 2 Herwerden p. 60 pro *διάπαττε τὴν*

ὁδόν scribendum suspicabatur: *διάπαττε τήνδ' ὄλην* i. e. *τὴν κύλικα*. annot. l. 9 scr. Anecd. Ox. l. 10 scr. *διαπάττει* V. fr. XVI vs. 4 'forsan ὑπογαστρίων' Mein. ed. min.

fr. XVIII Cobetus mnem. V 90 'vitiosum, inquit, est *μηρόν*, pro quo repono *καὶ μηρί'* ὡσπερ, ut solent *μηρία* in sacrificiis commemorari.' V. Godofr. Hermannum ad Aeschyl. II p. 98 sqq. caeterum cf. Thebaidis cycl. fr. p. 551 (3) Welck.

fr. XIX *στόρνυται* Bk. item ed. min. fr. XX scr. Anecd. Ox. (corr. ed. min.). poetae verba cum Nauckio ita scripta ed. min.

καὶ μὴν οἴκαδε

πολλοστιαῖος ἀποτρέχω, γύναι.

fr. XXII scr. *ἀντὶ τοῦ ἀπορία*. fr. XXVI p. 272, l. 2: ita haec-distinxit Dobraeum secutus Gaisf. ad fr. XXVII cf. add. p. 84. Toup̄ii emendatt. II 168 attulit Sturzius. fr. XXIX hodie apud Bekkerum ita habet: *Εὐβουλος δὲ ὁ κωμικὸς τὸ λαθρίδιον γέννημα προανάσυρμα παρθένου καταγελάστωσ ὠνόμασεν*. 'quod edito multo praestat.' Mein. ed. min. p. XVI.

de Philippo comico (ed. min. p. XVI) v. 3, 216 (3). 238. supra p. XVII. 4, 274. 471. 474. cf. hist. cr. p. 340 sqq.

p. 274 Ararotis fr. Caenei II Platonis loci sunt p. 151 e 161 a 210 b HSt. fr. III annot. l. 3 'similiter dicitur *ἀδελφίζειν*... Apoloph... p. 880' supra p. CXXV annotari poterat gramm. Cram. An. Par. IV 94 31, *ἀδελφίζειν*: *ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο*. fr. IV ἐκεῖνος Campylionis I 3. 4 cf. Eustath. p. 1220 54: *εἴρηται γοῦν ἐκτεταμένως τὸ "καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος."* fr. II annot. l. 1 *βανκὸν ἔλεγον Πανὸς γοναί*. fr. I Mein. ed. min. 'nisi haec, inquit, ad dimetros trochaicos revocanda sunt.' annot. l. 1 scr. 'p. 175 f' p. 276 Hymenaei fr. I 2 Bothius corrigebat:

ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων σε τυγχάνει.

cf. Cobetum Orat. p. 66, qui 'non *διατρέφων* sed *διὰτρέφων* legitur in codice et librarius dare voluerat *ὁδὶ τρέφων*.' adde mnem. V 91. ibidem fr. II ita scripsit Cobetus: *ὅπως δὲ τὴν*

νύμφην ἐπειδὴν καιρὸς ἦ κτλ. p. 277 in ed. min. p. XVI
haec annotavi: 'Ararolis fragmentis adde hoc:

IV

Pollux III 75: ἔργον δὲ δουλικὸν Ἀραρώς. ita Bekkeri li-
bri.' vulgo abest poetae nomen.

p. 280 Nicostrati ex Antyllo fr. II 7 quomodo Dobraeus
adv. II 303 (non 302) scripserit v. p. 84. Hirschigius p. 7
comparato Antiphane 3, 147 (34) Nicostratea ita corrigebat:
τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα. idem Cobetus mnem. IV
133 afferens Hermippi fr. 2, 399 (3, 3). Ar. Vesp. 693. Eq.
270 ita scriptum, ὡσπερὶ γέροντας ὄντας καὶ κοβαλικεύε-
ται. Acharn. 224. idem in codice testatur esse ἤδη κατε-
σθίοντες· οὐδὲδωκάγε. 'sutiliter aliquis, inquit, ἤδη inseruit,
caeteraque, quum velus scriptura non satis appareret, confor-
mavit ut potuit.' fr. III 2 de forma καθαρείως sim. dixit
Cobetus Orat. p. 126. mnem. IV 261 sq. p. 281, 5 etiam apud
Strabon. I. c. καθαρείως edidit Meinekius, cf. Vindic. Strab.
p. 28. 238. fr. IV annot. I. 1 scr. ταγημιστὰς σηπίας Ἀπε-
λαυνομένου vs. 3 apud Cobetum mnem. IV 245 est μηδ'
αὐτὸν κτλ. p. 282 Βασιλέων vs. 1 etiam λιτή pro λοιπή
scribi posse Mein. ed. min. significavit. Vs. 2 εὐπαρύφου: cf.
Poll. IV 148. VII 46. Διαβόλου vs. 2 τουτὶ γὰρ ἐὰν πύ-
θωμ' ἔτι cum Iacobsio Cobetus mnem. V 91. p. 283 Ἐκά-
της fr. I Pollucis VII 162 verba haec sunt: στάμνοι σταμνί-
σκοι, ὅθεν εἴρηται ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κατασταμνίζειν
τὸν οἶνον τὸ κατερᾶν. p. 284. Κλίνης fr. I 2 Mein. ed.
min. λευκός· τὸ δὲ πάχος ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ, hoc cum
Hanovio, vs. 4 ipse ita correxit:

ἄνω βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη

fr. II δυσχερῆς λάγυνος: cf. Mein. in Ath. exerc. spec. II p.
29. Μαγείρου vs. 2 θρῖον δὲ καὶ κἀνδανλον: attigit haec
Fritzschius Ran. p. 88. p. 285 Οἰνοπίωνος fr. cf. infra
p. 84. Πανδρόσου fr. I in min. ed. ita scriptum, ut ex
Dobraei coniectura hac pagina proposuerat editor. Vs. 3 παρ'
Ωκίμου Cobetus mnem. V 92 allatis Anaxandride 3, 190 (2).
Cratino 2, 73 (1, 8). Cratino min. 3, 379 (3). Theophrast.
Har. IV καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρ-

χίου τοὺς ταρίχους. fr. II 3 de crasi cf. Ahrent. p. 13. Vs. 4 Chaeremonis memoriam v. apud Nauck. trag. fr. p. 607. p. 286 Πατριῶται. Vs. 1 οὐκ τῶν γειτόνων: cf. Saupprii epist. crit. p. 106 sq. p. 287 Τοκιστοῦ vs. 2 κατὰ χειρός h. l. de latione post coenam data intellegit Cobetus mnem. IV 100. dixit de hisce formulis praeter Cobetum etiam Nauckius Ar. Byz. p. 251 sq. Ψευδοστιγματίου vs. 2 Bergkii 'malim ποιοῦ.' p. 288 inc. fab. I Meinekii pro σωφρονέστεραι in Stobaeo suo dedit ἐμφρονέστεραι, eidem pro ἐλέγοντ' fortasse ἐγένοντ' scribi posse videbatur ad Mosch. III 38:

ἐγένοντ' ἂν ἡμῶν ἐμφρονέστεραι πολὺ.

fr. II 1 v. monost. 697. Philippid. 4, 472. Nauck. Eur. fragm. p. 447. fr. IV cf. add. p. 84. p. 289 (5) ἄρ' οἴσθ' ὅτι (τὸ) τῆς πενίας ὄπλον ed. min. cum Hermanno v. p. 84. fr. VII annot. l. 9 scr. 'Etyim. m. p. 206 15.' p. 290 cf. infra 84

l. 2 scr. ἐνδοθι fr. IX Cobetus corrigebat βλοσυράν γε τὴν τέχνην ἔχεις. v. mnem. IV 258: 'lena erat, inquit, et suspicor.' p. 291 (13) Σωσιφάνης ὁ τραγικός: v. ap. Nauck. trag. fr. p. 638. pro Nicostrato Heckerus philol. V 428 Ναοκράτης restituabat: de quo scriptore cf. Westermann. ad Vos hist. gr. 475. Iahn. ad Censor. p. 88. n. rhen. mus. VI 636

Nicostrati fragmenta

XV. XVI

vide infra p. 84. alterum στρηῆνον (ita apud Photium περι- περισπᾶται) ex Etymol. m. 730 21 attulit Stiehle philol. I 170: στρηνόον· οἱ μὲν τὸ ὄξύ καὶ ἀνασταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Nicostratum autem musicum intellegit Stiehlius propter fragmentum in Censorino ascriptum p. 87 ed. O. Iahn. ubi v. editorem. cf. n. rhen. mus. VI 636. στρηνές explicat Lobeckius path. el. 132. de accentu v. Arcad. 63 18. Steph. Byz. 587 f.

Philetacus. p. 292 cf. infra p. 84. Ἀσκληπιοῦ annot. scr. μετανιπτρίδι fr. II corr. Athenaeus VIII 192 c. 1 ἰανταε vs. 1 καὶ δῆ: cf. Fritzsche Ran. p. 152 sqq. Vs. 2 ὑπερδραμῶ plane deletum vult Herwerden p. 60: 'e re praecedente, inquit, cogitando suppleas ὑπερβαλῶ.' p. 293 Ἀχιλλέως fr. vs. 1 ita distinguebat Meinekii ed. min. A

1: Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα περαμέως: 'Iudit, nos, inquit, Euripidem Iphig. Aul. 701: Πηλεύς· ὁ Πη-
 ρς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.' Vs. 2 Κανθάρον: 'vereor ne
 ienaeus male intellexerit poetam; κἀνθαρος pauperculi ho-
 nis fuisse videtur convicium. consors erroris Hesychius.'
 in. ed. min. adde Polluc. VI 96. Welckeri opusc. III 510.

3 ἀλλ' οὐ τυράννου μὰ Δία ed. min. p. 294 Κυνα-
 ῖος I 2 ἀηδῆς Τέλεισις pro ἀειδῆς scribebat Herwerden
 11. Vs. 6 Κορώνας cf. ad Eriipp. 3, 335 (1, 13). an-
 . l. 1 scr. p. 587 e. p. 295, 2 scr. Hesiod. Theogon. 244.
 . II annot. l. 3 scr. VII p. 280 c. l. 9 Φορμίσιον cf. Fritz-
 e Ran. p. 317. p. 296 Meleagri fr. οὐ πρὸς γυναικὸς
 εαιρός Hirschig. p. 8. annot. l. 4 scr. ἀμπαλίνωρον p.
 7, 4 a fine scr. 1156 48. p. 298 annot. l. 7 Πιθακνίων:
 g. Πιθακίων, cf. Lob. path. proll. 317. C. Keil. 'n. jahrb. f.
 ol. u. paedag.' LXVIII p. 67. Terei fr. I annot. l. 5 scr.
 κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου. p. 299, 12 de Eubulo cf.
 l. p. 83. Φιλαύλου vs. 1 αὐλοῦμενον 'tibiae cantu de-
 lum' annot. l. 4 scr. Apollod. Caryst. Ath. VII p. 280 f. adde
 ioph. Anab. V 9 11 (Athen. I p. 16ⁿ). Cyrop. IV 5 7.
 lon. Legg. 791^a. Aristot. probl. XIX 1 διὰ τί οἱ πονοῦν-
 καὶ οἱ ἀπολαύοντες αἰλοῦνται; Theophr. char. XI (p.
 11) Dübner. Aelian. V. H. 3 14. cf. καταυλεῖν. καταυλεῖ-
 αι. Bernhardt synt. 342. Jacobs. ad Ael. A. N. 12 44.
 igk. ad Herc. fur. 871. p. 300 (1) Emperii coniecturas
 infra p. 84. creticos latere suspicabatur Cobetus mnem. IV
 3: 'priora, inquit, manca et mutila sunt: caetera sic dis-
 tio (p. 127):

οὐ καθήσεις, τάλαν,

μηδ' ἀγροίκως ἄνω τοῦ γόνατος ἀμφιεῖ;

p. 301 Amphididis Athamas. Vs. 1 corr. min. ed. vitium
 νοϊκώτερον Vs. 3 καταφρονοῦσ' sumto spiritu exemplis
 anivit Meinekius Vind. Strab. p. 65. Vs. 4 ita legendum ar-
 trabatur Cobetus mnem. IV 246:

ἢ δ' οἶδ' ὅτι ἦτοι τοῖς τρόποις ὀνητέος

ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.

Alcmaeonem fabulam referendum videtur quod in ano-

nymorum poetarum reliquiis erat (4, 681) Pollucis II 33 παρακόμεους δὲ τοὺς κομῶντας Ἄμφις εἶρηκεν ὁ κωμικός. ita haec edidit Bk. p. 362 (1, 4) αἰτὸν λέληθε παραπλέων τὰς σ. in Stobaeo suo nunc edidit Mein. in Amphicrate Cobetus mnem. IV 116: 'verba πρόσεχε δὴ, inquit, non servuli sunt, sed heri respondentis, et quod ille nesciat aperire parantis.' atque ita in editione Diogen. scripsit. p. 303 Γυναικοκρατίας fr. παιῖζε obsceno sensu accipiendum esse iudicat Herwerden p. 61. idem Γυναικομανίας vs. 5 τῶ νόματα τῶν δώδεκα θεῶν requirebat p. 62. Vs. 2 βίον ἀληλεμένον: ex Thucydide huius formae exemplum infra v. p. 84. alterum ex anonymi Oecon. p. 1350^b 9 addidit Krügerus. Herodoto VII 23 eandem restituebat Cobetus V. L. 132, qui apud Athenaeum 'in unico, inquit, codice antiquo Marciano est βίον ἀληλεμενον αἰ τοῦτεκινέξιν.' p. 304, 14 Eustathii verba haec sunt: ἐξήνεγκε παροιμίαν τὴν ἀληλεσμένον βίον ζῆ ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον· ὃν δηλοῖ τὸ "οὐ γὰρ ἀκανθαί." cf. Leutsch. ad Zenob. I 21. paroem. II p. 95. fr. II l. 2 a f. scr. 'p. 402 12.' p. 305 in Δεξιδημίδου fr. 'scribendum ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον. ita enim haec apud Suidam v. σκυθρωπάζειν scripta sunt. vide Bernhardium ad Suidae verba.' Mein. ed. min. p. XVII. ἦσθα apud Diog. La. Cobetus. p. 306 Διθυράμβου fr. I 6 διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις | εἰς τὸν ὄχλον αἰτόν; scripsit ex B in ed. min. Meinekius. ad vs. 8 haec annotata: 'πάντ' ἀνατριαινῶσι PV, πάντα πράγματ' ἀνατριαινῶσι L. in quibus πράγματα e Casauboni coniectura fluxisse videtur: ἀνατριαινῶσει recte scripsit Dindorfius. forsitan ὅτι πάντα πάντως ἀνατριαινῶσει κρότος, in quo κρότος verum puto.' πάνθ' ὁ γίγγρας ἀνατριαινῶσει κρότοις coniecit Bergk. p. 307 (2) vs. 2 ὠραῖον φιλῶν ed. min. cf. infra p. 85. in Ἑπτὰ fabula scr. κρανίων μέρη annot. l. 2 Γλαῦκοι p. 308 Ἐρίθων fr. I 3 ἐπίσταμαι etiam Vin-
dob. qui vs. 4 σαφῶς, quod in Stobaeo suo reliquit Mein. idem fr. II συχνοῖς recepit ed. min. Ἰαλέμου fr. I 2 Herwerden p. 62: ἄς εἰ φάγοι τις κἀντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν 'vel sexagenario minor.' Vs. 4 στρέφοιθ': de optativo cf. Krügeri gr. gr. II p. 247. p. 309, 20 Herodiani apud Lehrsium pagina

19. l. 21 scr. 'p. 195 7' p. 310 *Κυβευταί*. apud *πικράφια*· καὶ τὸν σκίραφεντὴν Ἄμφις εἶρηκεν ἐν τοῖς παῖσι Bk. de Stephano Byz. v. Mein. I p. 575, ubi τὸ *ρεῖον* edidit et ad *σκίραφος haec annotavit: 'nisi μαροφορ[ιών. καὶ ὁ σκίραφ]ος cll. Strab. 9 p. 393: ἀφ' αἰῶνος) Ἀθηνᾶ τε λέγεται Σκίρας καὶ τόπος Σκίρα ἐν Πικρῇ καὶ ἐπὶ Σκίρω ἱεροποιία τις καὶ ὁ μὴν ὁ Σκίρων.' p. 311, 3 ἐν ἱεροῖσι ἀθροιζόμενοι ἐκύβευον. l. 9 hol. Av. 1297 v. infra p. 85. cf. Dindf. l. c. Phot. 350 l. schol. Plat. p. 387 Bk. Ὀδυσσέως vs. 2 *Μεγαλλείως* vs Orat. p. 127. mnem. IV 261. p. 312. *Οὐρανός*. m Porsoni coniecturam, εἰς τὴν ἐσπέραν χορτάζομεν | ἐν ἀγαθοῖσι, a Dindorfio receptam nuper probavit Cobet. mnem. IV 128. annot. l. 1 scr. 'p. 100 a' in Πανός cento ed. min. ita habet:

ἀτελὲς δὲ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροιμίαν.

l. Πλάνου fr. I 6 ἔκυψεν ὡςπερ Τήλεφος: cf. infra p. Nauck. trag. fr. p. 35. 531 (996). Vs. 10 cf. p. 314, sed s quae sunt l. 25 in ed. min. haec proposuit Meinekius:

ἔκρουσε πουλύπουν τίν'· ὁ δὲ ἐπρήσθη..

. οὐ λαλῶν ὄλα-

notationem ima pagina ascriptam cf. de epanalepsi illa laenderi Aristonicum p. 113. Z 64. Φ 349. Sophoclea dubiis Nauckii p. 285. Vs. 12 ita cum libris dedit ed. min.

ὀβολῶν γένοιτ' ἄν· ἴ, δὲ κέστρα; κτὼ ὀβολῶν·

cf. Ahrent. de Crasi p. 13. p. 315, 6 scr. 'δ' B.' l. 8 ibidem' pro 'Vs. 13' l. 14 *ταρτημόριον*: cf. in Athen. vs. II p. 31. supra p. CLX. fr. II cf. infra 85. p. 316 *Φιέλφων* fr. I 3 ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν cf. ea quae ad l. 2, 465 annotata sunt. Fritsch. Ran. p. 211. Stob. ecl. II p. 28: ἰδὼν τινα Πλάτων φαῦλα μὲν πράττοντα, δὲ δὲ ὑπὲρ ἐτέρων λέγοντα εἶπεν 'οὗτος νοῦν ἐπὶ γλώσση ἔχει.' annot. l. 4 scr. 'Vs. 2' ad fr. II cf. add. p. 85. *Φιέλφου* vs. 1 καθαρείως Cobet. mnem. IV 261. 262. in c. fr. I ita dedit ed. min.

ποδαπὸς εἶ; φράσον.

.... B. Ἀκάνθιος. A. εἶτα πρὸς θεῶν

Vs. 2 'forsan excidit B. ὀποδαπός εἰμ';' ad vs. 4 τῶν πολετῶν v. add. 85. item ad fr. II 3 vide ibidem annotata. p. 318 fr. IV annot. l. 3 scr. γινομένου fr. VI 1 Cobetus mnem. V 92 cum Athenaeo ὁ συνάμινος συνάμιν', ὄρᾳς, φέρεται apud Pollucem I 233 verba κρανία, μέσπιλα ab Amphideis segregarunt Bekkerus, Nauckius 'allg. l. z.' 1848 p. 504. p. 320, 11 vexaretur Dianae p. 321 ad Amphidis fragmenta in min. ed. accessit Pollucis II 39 notitia, quam supra ad Alcmæonem referebam. alterum fragm. idem Pollux habet III 36 διαπαρθένια δῶρα v. infra p. 85. auctoris nomen Kūbāi, Iungermanni, Falckenb. codd. ἀμφίας scribunt, ἀγίας Par. A. Ἄμφις Iungermanni edidit Bk.

p. 323 Ephippus. in Geryonis fr. I 2 fort. οὐ δὲ μέτριον scribi posse in add. significatum p. 85. Vs. 6. 7 in min. ed. cum Schweighausero datum: καὶ περιοίκους εἶναι ταύτη | Σίνδους κτλ. de accentu v. Meinekii ad Steph. Byz. I 569 27 annotationem. Vs. 10 sqq. ita compositi in min. ed. καὶ προσάγοντας, | καθόσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος | τῆσδ', ὑποκάειν, λίμνην δ' ἐπάγειν κτλ. Vs. 19. 20 pro eo quod in annot. propositum est, ψυχρὸν τουτί· | παῖον φυσῶν, Cobetus V. L. 265 scribere malit: ψυχρὸν τουτί· | παῦ' οὖν φυσῶν: 'nusquam alibi, inquit, apud veteres legitur παῦον, quo soli Graeculi sequiores abutuntur.' Vs. 21 Bothius μὴ προσκλαύσης. p. 325 fr. II 9. 10 corr. τευθίσου σηπίδια, | πιλεῖν τε πολλὰς κτλ. de πιλεῖν cf. supra p. CV. CVI. p. 326 (3) συναγώγιμον | συμπόσιον ἐπιπληροῦσαι: cf. Mein. ad Mon. reliq. p. 58. Ἐμπολῆς fr. I 1 'πελίτα ἔπειτα δ' vel ἔπειτ' ἂν' Mein. add. p. 85: 'loquitur eundem de eo quod solet fieri.' ed. min. ib. vs. 5 τοῖσι στρουθίοις | χανοῦσ' ὁμοίως, ἧσε correctum. 'similiter, inquit, Bothius χαίνουσα, qui εἶσε coniecit pro ἧσε.' p. 328 (2) annot. l. 1 scr. Athenaeus XI p. 329 (3) annot. l. 3 ζωρότερον δὲ κραιε hodie scribitur. Cydonis fr. I 2 κεφάλου, πέρκης, κτλ. min. v. h. l. annot. p. 330. Vs. 4 φάγρος annot. l. 9 scr. 'Vs. 4—1 μύλλος usque ad ὄρφως habet etiam Mnesimachus' v. 3, 37 (v. 40—43). p. 331, 25 est fragmentum Demadis (p. 315 l. 20 Saupp.), παρέλαβον τὴν πόλιν οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων

τὴν *Μαραθωνομάχον (Cobet. V. L. 182), ἀλλὰ γραῦν σαν-
 δάλια ἰποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν. l. 28 Διὸς
 ἐγκέφαλος cf. Fritzscher. Ran. p. 85 sq. p. 332 Ναυαγοῦ
 vs. 2 ὑπὸ Πλάτωνα καί] ὑποπλατωνίων infra coniectum
 p. 85. 'forsan ὑποπλατώνιος. cf. Timo Sill. 19 3 ὑπάτιος
 εἰρωνευτής de Socrate.' Mein. ed. min. Vs. 3 'fortasse ter-
 tius casus Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικεράτω restituendus.'
 Mein. ibid. annot. l. 1 scr. Ναυαγῶ p. 333, 3 Aristotelis
 p. 1400^b 18 haec sunt: καὶ ὡς Κόνων Θρασύβουλον Θρα-
 σύβουλον ἐκάλει, καὶ Ἡρόδικος Θρασύμαχον "ἀεὶ Θρασύ-
 μαχος εἶ" καὶ Πῶλον "αἰεὶ σὺ πῶλος εἶ." de Thrasymacho
 Chalcedonio sophista C. F. Hermannus scripsit ind. schol. hib.
 Gotting. 1848. 49: v. p. 3. 7. 8. 9. ib. l. 2 a f. Phaedri Pla-
 tonici pag. est 239D H.St. ubi ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κά-
 σμοις χήτει οἰκείων κοσμούμενον: illud χρώμασι καὶ σχή-
 μασιν Plutarchus, cf. Ruhnck. Tim. p. 275. p. 334. Ὀμοίων
 fr. I vs. 2 Cobetus apud Hirschig. p. 8, item mnem. IV 314 ita
 scripsit: B. φράζε δέσποτα pro δή (δέ) ποτε. quae sequun-
 tur, in min. ed. ita distincta: A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ κα-
 θαρείως. ὅ τι ἂν ἦ, | ὀσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ. τευθίδια σηπίδια
 (cf. add. p. 86) κτλ. Vs. 7 sqq. ita ib. scripsit Meinekius:

ἐγγελύδια

7 Θήβηθεν ἐνίσιτ' ἔρχεθ', ἐν τούτων λαβέ,
 ἀλεκτρονόνιον, φάπτιον, περδίκιον,
 τοιαῦτα. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε.

ac versum septimum de coniectura mutavit, vs. 9 Porsonum
 seculus est. Iacobsii ἔρχεται, τούτων λαβέ nuper Cobetus
 probavit mnem. IV 314, qui ad vs. 9 'neque ἐπέρχομαι, in-
 quit, neque εἰσέρχομαι in ea re habet locum. requiritur sim-
 plex, requiritur perfectum: ecce emicat:

δασύπους ἂν τις ἐληλύθῃ, φέρε.'

p. 334 extr. scr. 'antepaenultima - producta' p. 335 fr. II 1 εἰ
 δράματ' ἐκμαθεῖν θέοι | καὶ Δ. ed. min. p. 336 cf. add. 86.

l. 6 Dionysii reliquias tragoediarum v. ap. Nauckium trag. fr.
 p. 616—619. p. 337, 1 scr. τὰ αὐτὰ ταῦτα de fr. II vs. 1
 v. infra p. 86, ubi 'possis igitur, inquit, οἱ Μενεκράτης μὲν
 ἔφρασκεν εἶν' ὁ θεῶν θεός;' atque ita Bothius cens. com.

gr. p. 46. adversatur de εἶναι elisione Nauckius progr. p. 46 not. qui εἶναι θεῶν θεός probabilius corrigi posse putabat.

Vs. 2 ἀργεῖος Dindf. pro eo quod legebatur ὁ Ἀργεῖος. ad fr. III haec annotavit Mein. ed. min. 'nisi malis χίππων'

p. 338 Φιλύρας fr. I vs. 3 Elmsleii ποιῶ σοι; pro ποιήσω; probatur infra p. 86. annot. l. 2 scr. ἐν Φιλύρα δράματι

p. 339 (2, 2) Meinekii κατ' ἀγοράσαι recipiendum suscit Cobetus mnem. IV 274. inc. fab. I φιλῶ γε πράμνιον

οἶνον Λέσβιον (cf. Both. p. 46) ed. min. ubi haec annotatio est: 'forsan φιλῶ γέ τοι πράμνειον.' fr. II ἄγαν om. ed. min.

p. 340 (3) annot. l. 8 apud Ath. II 47 d ex Antiphase hic versus ascribitur: βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα,

item apud Eustathium 1163 26: βότρυς (non κάρνα), ῥοιάς, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα: quae sunt Antiphanis v. 3, 35 (1) et

suppl. incertis Ephippi fragmentis in utraque editione additur hoc:

VI

ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι
ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ καὶ μύροις
λουῖμαι ψακαστοῖς.

Athenaeus II p. 48 b: τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος. Ὡς ἐγὼ σκιρτῶ κτλ. φησὶν Ἐφίππος. Vs. 2 μύροις λουῖμαι Boissonadius. libri λούομαι μύροις.

p. 341 Anaxilae Αὐλητοῦ fr. I. II in min. ed. ita scripsit Meinekius:

ὔδατός τε λακκαίου. B. παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι νόμιζ' ὑπάρχειν.

ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ σοι.

Vs. 1 το τι γε σοι B. τό τί γε σοι P. 'indicavi, inquit, personarum vices; ὔδατος pendet a superioribus, in quibus δὲ adfuisse suspicor.' Vs. 2 νόμιζε ὑπάρχειν AB. 'versu 3 (verba sunt Meinekii) addidi σοι, cuius elementa supersunt in sequentibus verbis Athenaei ὁ Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελαῖος, in

quibus articulus ante Ἀπολλόδωρος praeter Athenaei morem illatus est.' p. 342 Βοτρυλίωνος fr. I 'forsan οὐκ ἂν ἐμοὶ τουτί γένηται.' Mein. ed. min. cf. Ahrent. de Crasi p. 11. ad

fr. II l. 3 scr. 'Mag. V 5.' p. 343, 3 παλάθας cf. ad Αλοῖς

p. 132. Lobeck. path. proll. 363. Calypsonis fr. II rescribendum erit τοῦ ποτοῦ pro πότου. item in annot. 'Altheus IV' ad Circes fr. I scr. 'p. 374 e' l. 2 ἐπὶ τοῦ τελαίου . p. 344, 5 scr. 'ibid.' pro 'Vs. 2' l. 12 scr. 'Vs. 3' p. 345 Λυροποιοῦ fr. II non recepit ἐξηρτυόμην ed. min. p. 346 (4) l. 2 scr. λουτῆρας, ἐν Λουτροποιῶ λέγων: atque ita Polluc. X 46. cf. hist. cr. p. 408. de Μαγείρων fragmento v. add. p. 86. Vs. 4 in min ed. ita scribi potuisse suspicabatur Meinekius: ὄσον | ἀκροκώλι' ἔψειν ἐστὶ κρεῖττον, ῥυγία, | πόδας. p. 347, 3 scr. 'Pancrat. I 2' ibid. Μονοτρόπου annot. l. 8 de Antiphane v. III p. 105. Νεοττίδος fr. I 3 πύρπνοος cod. P. ed. min. v. infra 86. Vs. 4 Πύλλα, ποντία κύων cf. Lob. 'Ρηματ. 276. Vs. 7 pro οὐκ ἔσθ' Hirschig. p. 8 scribebat: οὐδ' ἐν ἔσθ' comparato vs. 20 συντεμόντι δ' οὐδὲ ἐν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρ' ἐξωλέστερον. Vs. 25 cf. infra p. 86, hodie Meinekius ita scribendum existimat:

εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησὶν, ἧ προσῆ θρόνος.
 de coniunctivo cf. ad Oed. Col. 395 intpp. v. Pher. 2, 294 (17). Men. 4, 256 (83). p. 349, 3 scr. 'μόνος δὲ B' l. 5 sine scr. 'τὴν πρὸς scriptum in B' p. 350 (2) cf. Herwerden p. 63. infra p. 86. p. 351 in Nerei fr. Herwerden l. c. οὐ γὰρ ἂν ποτε | ἔπινον ἂν τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἐν μόνον, vel: ἔπινον ἂν τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἓνα μόνον col. Alexidis fr. 3, 487 (1, 2). Πλουσίων fr. I ed. min. haec addit: 'an δειπνῶν τις, οὐ μὴ Κτησίας μόνος?' annot. l. 3 scr. 'V. H. I 27' p. 352 'Υακίνθου fr. I per interrogationem efferendum videtur propter πρὸς θεῶν formulam: de interrogationis forma cf. fragm. inc. IV: καὶ πῶς γυνή, ὡσπερ θάλαττα, νῆσον ἀμφιέννεται; ad fr. II. III scr. 'p. 355 f' p. 353 Χρυσοχόου vs. 1 quomodo distingui voluerit editor, v. infra p. 86, secuta est ed. min. p. 354 inc. fab. k. III scr. σικυὸς fr. IV scr. Pollux VII 52. 53. p. 355 fr. V Herodiani praeceptum v. apud Lehrsium p. 365. de Dracone cf. ib. p. 402 sqq. ad fr. VI. haec apud Bk. ita habent: ἐκαλίπο δὲ τις καὶ 'Ἐκτόρειος κόμη, περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλας 'τὴν Ἐκτόρειον κτλ.' Τίμαιος δὲ τὴν κουρὰν ταύτην προε-

στάλθαι (προσσεστάλθαι? Bk.) μὲν δεῖν περὶ τὸ μέτωπον λέγει, τῷ δὲ τραχήλῳ περικεχύσθαι. fr. VII apud Bk. haec leguntur: ἐκτενισμένοι μὲν εἶρηκεν Ἀρχίλοχος (fr. 165 Bergk.), καὶ Ἀναξίλας

ἡμεῖς δὲ γ' ἐκτενίζομεν Τελέσιππον οἰκόσιτον.
fr. XI praeter Suidam habet gramm. Bk. p. 408 9 ἀντίκρισις κτλ.

p. 356 in Aristophontis ex Babia fragmento 'mirum est neminem vidisse praeter distinctionem nihil mutandum esse:

σαφῆς ὁ χειμῶν ἐστὶ τῆς πενίας λύχνος·
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

monuit me Ludovicus Friedlaender Regimontanus.' haec Meinekus ed. min. p. XVII. cf. Amphid. 3, 308 (1, 4): ἄστυ δὲ θάατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον. ascribam praeter ea Schilleri nostratis de motu Belgico verba p. 800^a (1840): 'ictzt — sehen sie sich auf einmal dem mangel blossgestellt, der um so empfindlicher schmerzte, ie mehr ihn die glänzende lebensart des wohlhabenden bürgers ins licht stellte.' Δίδυμοι: cf. infra p. 86. annotationis l. 3 Πυραύνῳ cum Kühnio Bk. et ed. min.

p. 358 Ἰατροῦ fr. II Nauckius apud Mein. praef. Stob. l. p. XVII: αἱ τῶν ἐταιρῶν διοπετεῖς γὰρ οἰκίαι κτλ. p. 359 Καλλωνίδου fr. κακὸς κακῶς γένοιθ': v. annot. et addend. p. 86. Cobetus ἀπόλοιθ' pro γένοιθ' postulabat V. L. 205. mnem. IV 314, ubi 'quod supererat, inquit, * OIΘ Graeculus inepte explevit.' Vs. 5 scr. προὔπτον Παρακαταθήκης fr. in Vindob. deest lemma. idem fragm. in Menandreis est 4, 183 (3). de sententia verborum ita iudicabat Cobetus m. IV 136: 'non hoc, inquit, turpe est, sed si quis corpore robusto valet et stipem colligere quam opus facere mavult: itaque a poeta est πτωχὸν εὐσθενῆ θ' ἅμα.' Pirithoi fr. annot. l. 1 ἐπήνουν δὲ τῶν θύνων p. 360, 1 corr. Eustath. p. 1108 21 l. 4 τοῦ θύνου μὲν οὖν etiam apud Cobetum mnem. IV 277. Πλάτωνος vs. 3 fortasse ὀλίγαις ἡμέραις scribi posse indicatum ed. min. p. 361 (1) Pythagoristae vs. 3 sqq. ita componebat Herwerden p. 64 sq.

ἀπολαῦσαι θύμων

4 λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπον

8 κονιορτός, ἀννπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν

9 γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς,

5 ἱπαίθριας χειμῶνα διάγειν κόψιχος,

6 πνῆγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν

7 τέτιξ. [ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὄρα̃ν.]

ad vocabula: πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπον κονιορτός confert Anaxandridis hoc 3, 177 (2, 6): χαίρει τις ἀνχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτός ἀναπέφηνεν. postrema vs. 7, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὄρα̃ν, vix Aristophonte digna esse iudicat, et a correctoribus, ut κονιορτός haberet, quo referretur, ficta operatur. p. 362, 7 scr. ἀποκοπηῖναι μὲν τὰ πτερά l. 9 τῇ Νίκη φορεῖν ad fr. III haec annotavit in min. ed. p. XVII Meinekius: 'Aristophontis fr. initium non credo vitii immune esse. primum enim antiqui illi et genuini Pythagorae sectatores non Pythagoristae dicebantur; tum ne verum quidem esse constat illos immundo cultu et habitu fuisse, quod nisi de novitiis Pythagoricae disciplinae asseclis dici non potuit. cf. schol. Theocr. XIV 5: οἱ μὲν Πυθαγορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιῶνται τοῦ σώματος, οἱ δὲ Πυθαγορισταὶ περιεσταλμένη καὶ ἀνχμηρῆ διαίτη χρῶνται. de his autem loqui Aristophontem totius fragmenti sententia docet apertissime. denique etiam oratio habet in quo offendas, si quidem οἱ πάλαι ποτὲ οἱ Πυθαγορισταὶ γενόμενοι nihil aliud significare potest nisi veteres illi qui Pythagoristae facti sunt. non igitur dubitandum est, quin hic aliquid turbatum sit, id quod etiam lectionis varietas indicat. Epitome enim ante οἰόμεθα inserit verba τί πώποτε, pro quo τί ποτε scriptum est apud Eustathium ad Hom. p. 1553 29. praeterea Pal. οἰώμεθα habet et τοὺς ante Πυθαγοριστάς omittit; denique γενομένους ex Grotii coniectura editum est pro γινομένους. vide igitur an ita locus constitui possit:

πρὸς τῶν θεῶν, τί πώποτ' οἰόμεσθα δῆ

τοὺς Πυθαγοριστάς λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν —'

fr. IV vs. 1 ita editur apud Cobetum Diog. La.

ἔφη καταβᾶς εἰς τὴν διαίταν τῶν κάτω

ibidem vs. 5 pro εὐχερῆ θεὸν λέγεις legitur: δυσχερῆ θεὸν λέγεις 'immundum commemoras deum.' fr. V vs. 10 τῶν νεωτέρων non agnoscebat Nauckius, qui ita potius scribendum suspicabatur philol. VI 418:

οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν ἐνεωτέρων.

'ἐνεώτεροι (inquit) ist hier aus dem mund der Pythagoristen genommen. sie sind die σοφοί: ἐνεοί sind die laien, die nicht zu ihrem vereine gehören und ihre sublimes speculationen wie ihre eigenthümliche lebensweise nicht adoptieren.'

annot. l. 2 scr. ξυνών. l. 7 γὰρ κατέδονται om. A. B. V. Suidae, qui iidem vs. 9 τρίβωνα τήν τ': at E. Med. τρίβωνας τήν τ'

Epicrates. p. 365 Antilaidis fr. I 1 τὰς μὲν γὰρ ἄλλας cum Schweigh. ed. min. Versus tertii lacuna sic probabiliter expleri videbatur Cobeto mnem. IV 129:

*(Ἐρμοῦ νόμον, Πανὸς νόμον), Διὸς νόμον.

Vs. 11 hodie receptum in ordinem ἤδη τότε *(θεῶν) Vs. 20 Herwerden p. 66: ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστιν ἢ πτύσαι 'i. e. vel facilius est eam videre quam spuere.' Vs. 24 scriptum ed. min. ὧ φίλτατε, annot. l. 7 adde 'Διὸς νόμον add. AB om. PVL.' l. 3 a f. scr. γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νεοττός B, qui γοῦν in versu praecedenti omittit. p. 367, 1 νεοττός καὶ πέν v. infra p. 86. ib. l. 5 recentiores Platonis editores non mutarunt δολιχόν. Caeterum cf. epigramma inscriptionis Smyrnaeae apud Gerhardum 'archaeol. anz. 1854' p. 437: τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη δολιχόν βιότου σταδιεύσας. l. 14 cf. add. p. 86. item l. 18. p. 368 Δυσπράτου vs. 4 scr. ἀμίδα de sequentibus cf. infra p. 87 et ad 3, 49 suppl. ad vs. 8 λαμυρόν cf. supra p. CLXV. p. 369 Ἐμπόρου vs. 2. 4 οὔτι Σικελία — οὐκ Ἴηλις: exempla ad οὔτε particulam respondentis οὔ v. apud Schaeferum ad Bos. Ellipsis. p. 228 sq. cf. Nauck. philol. VI 419. in ed. min. οὔτ' Ἴηλις scriptum.

ib. Χοροῦ vs. 1 fortasse τελέως δέ μου πῆλθ' scribi posse indicatum vol. IV p. 27. cf. Ahrent. de Crasi p. 4. in c. fab. fr. I cf. infra p. 87, ubi de vs. 7. 10. 32. 33. 37 dictum. et vs. 7 λέξον πρὸς τὰς γᾶς. ed. min. ad vs. 11 de formis Ἀκαδήμεια sim. v. Cobet. mnem. IV 261. vs. 16 sqq. cf. hoc

Heniochi 3, 562 vs. 2 ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων, item vs. 7 ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα | φνσα̃, τὸ δὲ πῦρ οἴ; Alexid. 3, 382: συγγενῶς τρέχων | Πλάτωνι, καὶ γνώσει λίτρον καὶ κρόμμνον, ubi v. Mein. Vs. 24 ἔτι κυπτόντων | καὶ ζητούντων hoc [τῶν μειρακίων] male repetitum ex vs. 10 iudicabat Herwerden p. 66. p. 372, 7 scr. 'Vs. 28' ad fr. II annot. l. 6 de κυμβίοις v. Haupt. 'berichte d. sächs. ges. d. wiss.' 1847 p. 412. p. 373 fr. III Bk. ἐφ' ὧν καὶ τὸν πρῶτον καθίζοντα πρωτόβαθρον Φερεκράτης εἴρηκεν ὁ κωμωδοδιδάσκαλος.

Cratinus minor. p. 374 in Gigantum fr. I 1 Cobetus mnem. IV 315 scriba Marciani libri 'non intelligebat, inquit, legendum esse ἐνθυμεῖ δὲ, quia secundas personas in -ει ex-euntes ἀττικιστί Graeculi ignorabant. praeterea recipiendum erat εὐωδέστατος a Bergkio commendatum.' Vs. 2 in min. ed. pro interrogationis nota stigmatē revocata. annot. l. 1 scr. Athenaeus XIV p. 375 fr. II Σωχάρης ed. min. v. infra 87. annot. l. 2 scr. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν l. 9 Bk. Σωχίς ἢ καὶ Αἴγυπτία. Ὀμφάλης fr. I pro μάχης δ' ἄλλοισι καὶ πόνου μέλοι, quod voluit Porsonus, πολέμου proponebat Hirschig. p. 9. Bergkianum πόνος probavit Nauckius philol. V 692. caeterum cf. ad Eupol. 2, 549 (4). p. 377 de Titanum fr. v. p. 87, hinc in min. ed. εἰ μὴ σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν, Vs. 3 μετὰ τούτου πώποτε δαίση | τοῦ Κορύδου annot. l. 5 scr. 'Sat. I 9 31.'

Chironis vs. 5 τὰ τέλη τελῶ: cf. Boeckh. Oec. Ath. ed. II 1, 650sq. 660. p. 378, 6. 8. 11 scr. ἐνεγράφη Ψευδοποβολιμαίου fr. I vs. 1 om. interrogatione Cobetus. ad fr. II haec addit ed. min. 'nisi Ἀπεμπολημένη (Ἀπημπολημένη) scribendum, ut habet Par. A.' intell. pro Ὑποβολιμαίῳ. inc. fab. I adde Greg. Cypr. Leid. vol. II p. 70 Leutsch.

p. 379 (2) κίχθύδια v. ad Euphor. p. 58. annot. l. 7 Archilochium v. ap. Bergk. Lyr. II 564 (118). l. 8 scr. Quintil. III 1 14: l. 10 'Dicaearchi nomen mentitum' h. e. Dionysium Calliphontis, quem Lehrsii agnovit acies. cf. Meinekii editionem p. 140. adde χίππων ad Ephipp. 3, 337 (3) suppl. Cae-

terum cf. I. F. Lobeck. de synaloephe p. 40. 44. Krügeri gramm. gr. II p. 27.

p. 381 Ophelionis inc. fab. III. IV cf. infra p. 87. de Hesychiana v. Ἰσις annotatione cf. Meinekium in 'monatsb. d. k. pr. akad.' 1850 p. 254.

p. 382 Alexis. 'selecta Alexidis comici fragmenta' in diss. XIII. Mart. 1840 Lugduni Bat. edidit G. A. Hirschig. Ancy-
lionis fr. I 'συγγενῶς suspectum' ed. min. p. 383 Ἀγ-
νίς. ad fr. II cf. infra p. 87. p. 384, 11 utrobique haec ita
scribenda: 'Vs. 7 pro δέ, quod Schweigh. restituit, libro XI
legebatur τε. libro VI abest particula a codicibus. pro δύ' vs.
7 recte libro VI δέκ'.' fr. III inter duas divisit personas Hir-
schig. diss. p. 31. 57. cf. annot. p. 385. Cobetus mnem. IV
117 'sycophantam ridebat, inquit: ad ficuum mentionem sub-
ridens aliquis interponit: ἀλλ' ἔχαιρε καὶ ζῶν τοῖς τοιού-
τοις.' fr. IV (Welcker. opusc. III 506 sq.) pro ὑπερθύουσαν
Herwerden p. 67 ὑπερζέουσαν tentabat. Ἀδελφῶν fr. Hir-
schig. annot. cr. p. 9 ἐγὼ οὐκ ἔδωκα γάρ τι ταύταις; po-
stulabat. p. 386 in fr. Aesopi vs. 4 pro οὐ γὰρ ῥάδιον idem
requirebat οὐ γὰρ ὄνιον. Vs. 7. 8 Herwerden p. 67 sq. hoc
modo rescribi voluit: τῶν δ' ὠνούμενων | προνοούμενοι τὸ
τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | κἀκραιπάλους. Vs. 8 τοῦτ' ἔσθ'
iam olim correctum p. 87. p. 387 Αἰχμαλώτου l. 2 scr.
Pollux VI 161. de Euclide praeter hist. cr. p. 269 cf. ad Me-
nand. 4, 171. in Athen. exerc. II p. 27. Bergk. Lyr. II 530.

Ἀμφωτίδος fr. I ἀλέκτονας Bekkeri cod. A, ipse ἀλέτω-
νας. cf. ad Pyraun. fr. IV (corr. annot. l. 7) 2 suppl. p. 389
ad Ἀπεγλανκωμένου fr. I corr. min. ed. numerum ita 3,
389. caeterum v. infra 87. p. 392, 4 scr. 'Vs. 11 τοσοῦδι
Dobraeus' p. 394 Ἀσωτοδιδασκάλου fr. tractavit Hir-
schig. diss. p. 19. 46 sqq. 60. annot. l. 11 de anonymi fragm.
v. IV p. 676 (305) infra p. 121. Nauck. trag. fr. p. 705. l. 20
Odei portas] v. infra p. 88. p. 397 Ἀτθίδος fr. II (ubi
non recte add. p. 88 μᾶλλον μᾶλλον; v. annot.) pro ἐπιτε-
φεῖ Cobetus V. L. 135 ἐπινέφει reponi voluit. tertium
huic fabulae restituemus fragmentum hoc:

III (3, 520)

• ὅστις ἤδεται γὰρ ἐσθίων
 ὀσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
 ἐπάξιόν τι, μηδὲ περινοστεῖν σχολὴν
 ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

Stobaei Flor. XXX 8 Vindob. cod. Ἀλεξιῖ ἐξ ἀτθίδος habet pro vulgato Ἀλέξιδος, unde in inc. fab. fragmentis habebatur. V. p. 520 (36). Vs. 3 τοι pro τι Vindob. Ἀχαΐδος fr. I cf. Chaerem. Nauckii p. 612 (22). Vs. 1 ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ed. min. alterum non mutavit in ed. Stobaei Meinekii. Vs. 4 τοσοῦτο τῷ τόπῳ | ἀπέχοντες cum Bothio ed. min. non item in Stob. Teubneriano. τοσοῦτον Hirschig. annot. cr. p. 10. p. 398, 1 adde Ἀλέξιδος Ἀχαιίδι. Vs. 6 κοινῶν καί Vind. Vs. 7 Grotius maluit συγγενῶν. p. 399, 12 μέγας ἐν βουλαῖς: cf. epigramma anecd. Bk. p. 768. caeterum v. add. p. 88. p. 400. Galataeae fr. I 6 ἀκολαστία scriptum ed. min. ad p. 401 v. add. p. 88. fr. III apud Pollucem VI 38 Bekkerus: Ἀλεξίς δὲ εὐοψωνίαν εἶπεν. fr. IV νομικόν: cf., ad Antiph. 3, 23. p. 402 Γυναικοκρατίας fr. II 2 Nauckius philol. VI 419: ὄζωμοτάρικος scribendum proponebat, h. e. 'entweder nach roekelfisch riechend, oder besser den roekelfisch witternd.' p. 403 Δακτυλίου fr. II 'Antialticistae verba ita intellegenda sunt, ut Alexis non ἐκκόψαι, sed ἐκκόψαι κύβοις dixerit.' Mein. ed. min. p. XVII. ad Demetrii fr. I Turpilii versus apud Ribb. com. p. 75 (5). fr. V pro τοῦψον - τοῦτο τὰπεσταλμένον Hirschig. annot. cr. p. 10 τοῦπεσταλμένον reponi voluit. p. 405, 3 scr. Eustathius ad Od. fr. VI annot. l. 4 tolle haec: 'et apud Eustathium p. 1449 24.' l. 9 apud Stobaeum ἀφυβρίσαι τ' A. B. Voss. Gesn. marg. ἀφυβρίσαιτ' Vind. ('ni fallor' Gaisf.) p. 406 Διδύμων fr. II Bergkii στεφάνων δὲ τούτων τῶν χύδην πεπλεγμένων pro vulgato τουτωνί. fr. III ἀρ. Bk. ἐν Διδύμαις cf. codd. p. 407, 11 librorum scriptura haec est, τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖς ὑπηρετοῦσι καὶ κτλ. Wyttenbachius τῶνδ' ὑπηρετοῦσα. Δορκίδος fr. I 2 de aencis simulacris v. C. Keilii anal. epigr. p. 22 sq. p. 408 (3) τρεῖς φιλοσησίας et προσίνων legitur apud Cobetum mnem. IV 301. p.

410 *Εἰσοικιζομένου* fr. I 2 pro *γινόμενον αἰεί, κρονικόν* Hirschigius annot. cr. p. 10 scribendum suspicabatur *γενόμενον ἤδη κρονικόν*. Vs. 4 Herwerd. p. 68 εἰς οὐχὶ ταῦτόν μὰ Δία τὸν μέγαν (pro τὴν αὐτὴν) μύρον, cf. Ar. Nub. 1239. annot. l. 6 scr. τέσσαρας. l. 8 v. Nauck. trag. fr. p. 458. p. 411 (3) cf. infra p. 88. de quarto quodam huius fabulae fragmento v. p. 517 ad inc. fr. XXIX. Ἐκπωματοποιῶ fr. I annot. l. 2 scr. Ἐκπωματοποιῶ fr. II cf. Polluc. III 86 λέγοιτο δ' ἂν κόψαι νόμισμα, ἐνσημήνασθαι, τυπῶσαι, ἐντυπῶσαι, ἐντυπώσασθαι. τὸ δὲ τοιοῦτον ἀργύριον ἐπίσημον ἐλέγετο, ὡς τὸ ἐναντίον ἄσημον. p. 412 Ἐλένης ἀρπαγή. fr. I cf. apud Spengel. Varr. p. 624. infra p. 88. Ἐλένης μνηστῆρες. fr. III adde Meinekii in ed. min. p. XVIII annotationem hanc: 'ad Alexidis fr. 74, ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, non negligendus erat, quem opportune Leutschius in Schneidewini Phil. I p. 159 attulit, Arsenius Viol. p. 391 (paroem. II p. 578) οὐδὲ ῥοιὰν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς δέξαιτο ἂν: ἦγουν παρὰ πονηρῶν οὐδὲ χρηστὰ λαμβάνειν. scribendum igitur:

οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς
δέξαιτ' ἂν αὐτῶν.

nam οὐδ' ἂν ῥόαν, quod Leutschius voluit, non necessarium est.' p. 413 Ἐπιδαυρίου fr. vs. 2 sqq. Hirschigius annot. cr. p. 10 ab Alexideis segregavit: 'scripserat, inquit, Athenaeus οὗς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων ἐν τοῖς ΣΑΤΥΡΟΙΣ ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι.' 'Vs. 1 pro δ' υἱεῖς forsitan ποιεῖν.' Mein. ed. min. ad vs. 2 'nihil opus est ut scribatur εἰσῆγαγον' v. infra p. 88. p. 414 Ἐπικλήρου fr. I 4 v. annot. δεῖ δ' ἐπ' ἄν κτλ. Hirschig. p. 11. Vs. 6 idem diss. p. 34. 58 ὃν πρῶτον ἂν δ' ἴδη πένητα fr. II annot. l. 1 scr. γὰρ φησι Ἐπιστολή. l. 2 Photius προσέπαισεν.

p. 416 Ἐπίτροπος. cf. Nauck. trag. fr. p. 691 (259). p. 417 extr. cf. Bergk. Lyr. II p. 330 sq. p. 418 Hesioneae fr. II vs. 1 ὡς δ' εἶδε et vs. 3 εἰς ἔμ' ἔβλεπεν Fritzsche de paroeps. p. 4. genetivum κόσμου βρούουσαν tuetur Ellendt. lex. Soph. I 325. tertium casum requirebat Bergkiius. Θεοφορήτου I annot. l. 2 scr. Midone p. 419, 2. scr. Eustathius

p. 1571, 11. ad fr. II cf. add. p. 88. Θεσπρωτῶν fr. Cobetus mnem. IV 315 sq. unice probat Casauboni νεκρῶν προπομπέ. Θηβαίων vs. 1 Hirschig. annot. p. 11: 'si cur Athenaeus, inquit, haec citaverit, observamus, corrigemus ὁ νέος οὔτος, sed hoc non certum; sequenti versu πάντας scripsi pro πάντες.' Plauti consimilem ex Capt. II 2 27 lusum apposuit in min. ed. Meinekii: 'quò de genere gnátust illi Philocrates? Polyplúsio, Quòd genus illist únum pollens átque honoratissimum.' in Thrasonis fr. οὔτε τρυγόνα om. extremis Hirschigius diss. p. 12. 39. Cobetus 'non potuit, inquit, poeta τὴν κωτίλην χελιδόνα in hoc grege avium loquacium omittere, quam solam nominasse erat satis.' itaque Alexidea ita scripsit et apud Hirschig. annot. cr. p. 11 et in mnem. IV 129:

οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὐ χελιδόνα,
οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Meinekii ad Moschum III 38 p. 440: 'luscinia, inquit, quamvis propter continuum cantum πολυκώτιλος a Simonide dicta sit, nemo sanus tamen pro molestae loquacitatis exemplo utetur... at hirundinis garrulitatem in proverbium abiisse praeter Aristophanem Ran. C81 docet Nicostratus [v. 3, 288 fr. I et suppl.] Cf. Philem. IV p. 64 [fr. CXIV et suppl.]. in fragmento Alexidis .. σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν οὐ πώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γίναι, οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν' οὔτε τρυγόνα, item scribendum οὐ χελιδόν', eodemque modo Libanii locus... corrigendus est.' de τρυγών cf. ad Alciph. p. 157. p. 421 de prioris fabulae titulo cf. hist. cr. p. 391. adde infra p. 10. ad Ἰππέως fr. I 5 cf. add. p. 88. annot. l. 10 Ἀπόλλων τάδ' ἦν cf. Cobet. V. L. 66. 359. p. 422 Ἰσοστασίου fr. I 5 Hirschigius annot. crit. p. 12: εὐθὺς ἀναπλάττουσιν αὐτάς, superiora perperam scripta opinatus. Vs. 11 Bergkii: ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν', αὐτῆς ὥστε τὴν εὐπυγίαν κτλ. de εὐπυγία cf. Goettling. ad Hesiod. Opp. 373 (371). ad vs. 13 compara Aristophan. fragm. 2, 1084 (14). de sequentibus v. infra p. 88. item Bergk. 'zeitsch. f. d. alt.' 1840 p. 1079. ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί: v. Mein. Alciph. p. 162. Vs. 17 συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν: cf. Leutsch. philol. III p. 572, infra ad 3, 459

suppl. Diphil. 4, 418 (6) μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος. annot. l. 2 scr. καὶ τὰς δι' ἐπιτ. l. 8 scr. 'Vs. 2' p. 424, 3 scr. φελλὸς p. 425, 1 ξυλύδριον 'quod vereor ne ob epalleliam illam probari non possit.' Lob. path. proll. 299. p. 426 Καύνιοι. cf. infra p. 88. ibid. v. de p. 427. Κλεοβουλίνη. annot. l. 6 Phot. σινωπίσαι: vulg. σινωπῆσαι. illud reponendum suadent (v. Nauck. philol. V 552) Hesych. v. σινωπίσαι. Suidas Σινώπη. . . . σινωπίσαι. τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς ἔφη. quae eadem apud Photium leguntur. Harpocratio v. Σινώπη non habet fere nisi quae apud Suidam priora leguntur. ad σινωπίσαι cf. append. Gotting. IV 72. Apostol. XV 50 Leutsch.: σινωπίσεις: ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνεις· τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἀλεξίς. p. 428 Κουρίδος fr. I vs. 1 'fortasse ἐνθάδ' addendum.' Mein. ed. min. Vs. 2 'forsan προσιόντων, ὡς καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν' idem ib. Vs. 4 κακῶς? cf. infra p. 89. fr. II 3 ἦτοι Τιμοκλῆς scribebat Bergk. annot. l. 7 scr. 'Eustathius ad Od.' in Crateuae fr. I 12 'pro τινάς forsan κτένας' ed. min. annot. l. 7 utrobique corr. 'vulgo φηκίοισιν.' p. 431 annot. imae pag. cf. Choliamb. gr. p. 142 sq Bergk. Lyr. II 580. fr. II 2 nonne εἰσὶν κόραι | θυγατέρες αὐτῷ; p. 433 ad fr. IV cf. add. p. 89. Κυβερνήτου fr. I 3 sqq. ed. min. fere cum Dobraeo ita composuit:

N. θάτερον ζητῶ γένος,
σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον.

5 A. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς,
Dobraeus etiam quartum versum priori personae tribuit. eum versum Herwerd. p. 69 ita scribebat:

σεμνοπαράσιτον ἐμμέτρως καλούμενον.

affert Platonis Cratylum p. 395 c: δοκεῖ δέ μοι καὶ τῷ Πέλοπι τὸ ὄνομα ἐμμέτρως κεῖσθαι. Hirschigius diss. p. 51 cum Grotio vs. 4 σατράπ. κτλ. post vs. 8 collocabat. Caeterum cf. Wieseler. in 'denkmaeler u. forschungen' 1855 p. 96. Vs. 7 Herwerden p. 69 ita legendum coniecit:

χιλιοταλάντους τ' ἀνακυλίνδον οὐσίας.

propter suspectam apud veteres (Cobet. V. L. 133) formam
ωλίω. Vs. 14 reposita est in min. ed. vulgata verborum
 distinctio: ἄρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ', οὐκ ἀστόχως; illud
 Herwerden ita scribendum iudicabat p. 70: ἄρ' εὖ σε διδά-
 σκω κτέ. p. 435 *Κυβευτῶν* fr. 'fortasse σχεδόν τι, Δή-
 κων, ἔξ' Mein. ed. min. p. 436 *Κυπρίου* fr. II scr. δ' ἄρ-
 του μνημονεύει B. fr. III διπλάσαι cf. Lobeck. Aiac. p. 195.

ad *Λαμπάδος* fr. v. Dobraeum infra p. 89 (ubi corr. p.
 136 pro 434). p. 437 *Λέβητος* fr. I 3 *συρίχοις*: de fluxo et
 instabili corbis cophinique nomine v. Lobeckii pathol. proll. p.
 137. elem. I 121. eodem versu scr. *πωλοῦντας* fr. II cf.
 Hirschig. diss. p. 36 sqq. p. 438, 4 cf. ad Eubul. 3, 211.

Vs. 3 Bk. Poll. VI 66 ὀρθῶς γε. πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθῶν
 ἤσαμα. ib. Vs. 5 μάραθα Bk. cod. A qui vs. 7 γήτιον, ibi Bk.
 ἴνισον, om. A. de variis huius nominis scripturis cf. Lobeck.
 path. proll. 400. fr. III vs. 7 ἴνα δεδοικότες | τῆς ἀξίας

ἴγαπῶσιν (intellego *πωλοῦντες*), ἢ τῆς ἐσπέρας — ἀποφέ-
 ωσιν οἴκαδε. genetivum attingit Bernhardy syntax. I. gr. p.
 75. ἴνα . . . τῆς ἀξίας πωλῶσιν Hirschig. annot. cr. p. 12.

p. 439 (5) Vs. 1. 3 'legendum videtur ἔψειν μούδοκει et
 s. 3 προσκέκαυκα. monuit Hirschig.' Mein. ed. min. p. XVIII.
 f. Hirschig. diss. p. 39. huius perfecti exemplum non fugit
 Lobeckium de praec. euphon. parall. p. 8. Vs. 7 scr. εἰς τοῦξος
 ἔθῃς cf. Goettl. accent. p. 51. Vs. 17 Cobetus mnem. IV 117
 comparato Nicostrati fr. 3, 284 (1) Alexidi hoc restituit:

ἄλλ' ἄνω βαδίξει καταφυγών.

Vs. 19 'Hirschig . . . postrema eclogae verba ὃ λέγεις οὐ λέ-
 γεις etc. personae B tribuit hoc sensu: nugaris, quod dicere
 is non dicis, nostramque egregiam artem contemptui habes,
 quasi non longe maior eruditio ad hanc artem quam ad il-
 lam istorum *λογογράφων* requiratur.' Mein. ed. min. p. XVIII.

f. Hirschig. diss. p. 11. 39. Cf. Cobet. mnem. IV 117. an-
 not. I. 12 scr. 'Vs. 5 . . . ἦνεῖς B.' p. 441, 3 pro 'ibidem'

cr. 'Vs. 5' l. 10 ἀπεξηραμμένα cf. Cobet. V. L. 227. l. 11
 ἴτρεμεί v. Fritzsche Ran. p. 179. l. 20 *λογογράφος* cf. Hoel-
 cherum de Lysia p. 43. p. 442 *Λευκαδίας* fr. I ed. min.

a exhibuit:

χορδαρίου τόμος ἦκεν καὶ περικομμάτιον.

fr. II Bergkii: οἴνου γεραιοῦ χείλεσιν μέγα σκύφος. ad *Λεύκης* vs. 5. 6 cf. Herwerd. p. 70 sq. annot. l. 9 ed. min. 'Vs. 6 ἦδὲ suspectum; possis εἶτ' ὀριγάνω. sed aliud latere videtur.' *Λίνου* fr. I 1. 2 Hirschigii annot. p. 12: βιβλίον | ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν λάμβανε, comparato *Antiph.* 3, 33 (1, 2). Vs. 6 ed. min. cum Hermannō:

Χοιρίλος, "Ὀμηρος, ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα παντοδαπά.

γράμματα i. e. συγγράμματα, cf. *Sext. Emp.* 609 9 sqq. *Xen. Mem.* IV 2 1. 8. Vs. 8 ed. min. ἐπὶ τί μάλισθ' ὤρμησε pro ὤρμησε. ad vs. 10. 11 cf. add. p. 89. παρὲς τοιαῦτα γράμματα i. e. 'argumenti tam serii' Hirschig. l. c. annot. l. 4 nonne pro κελυσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν scribendum fuerit ἐντυχόντα λαβεῖν?

ad p. 445 cf. add. 89. p. 446 *Μανδραγοριζομένης* fr. 14 Hirschigii in diss. p. 18 ita distinxit: ἔχοντες οὐδέν, εὐποροῦμεν τοῖς πέλας, cf. *Grotium.* aliter haec intellexi com. dia. p. 416 v. *Mein.* annot. p. 447. Vs. 5 ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακοῖς pro κακῶς scribi iubebat *I. G. Pataki* philol. VIII 524. Vs. 10 χιόνα πίνειν i. e. vinum nive refrigeratum, cf. *Dexicrat.* 4, 571. *Euthycl.* 2, 890. *Athenaeum* h. l. adde *Telet. Stob.* V 67 (p. 124 4 *Mein.*) ἢ πεινᾶ τις πλακοῦντα ἢ διψᾶ χιόνα; annot. l. 1 scr. καὶ χιόνας ἔπινον ad vs. 7 cf. add. p. 89. ad vs. 15. 16 cf. Hirschig. diss. p. 46. p. 448 (2) vs. 2. 4 τρύβλιον v. *Mein.* 3, 535 (3).

Vs. 4 ed. min. ἂν δὲ "πιτσάναν καὶ τρύβλιον", θαυμάζομεν. v. *Lobeckium* infra 89. *Herwerden* p. 71 sq. haec ita tentavit: ἂν δὲ "πιτσάνας" καὶ "τρουβλίον", θαυμάζομεν. annot. l. 14 scr. 'fab. inc. I 28.' ad vs. 5 cf. *Bergk. zeitschr. f. d. alt.* 1840 p. 1079. l. 19 *Euphronis* locum v. 4, 489. p. 449 fr. IV 1 num ἦξω φέρων σοι pro φέρουσα? de fr. V vide add. p. 89, unde ed. min. ita scriptum:

κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι, ἀκαρῆς νῆ Δία
πεφιλίπιδωσαι.

librorum scriptura ita afferenda erat: κακῶς ἔχει· στρουθὶς ἀκαρῆς νῆ Δί' εἰ p. 450 *Μάντεων* fr. ed. min. ὦ δυστι-

χεῖς ἡμεῖς μὲν οἷ [ἡμεῖς ὅσοι Hirschig. annot. p. 12 coll. Antiph. 3, 148 (41)] πεπρακότες | τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν | γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.

Vs. 4 'pro τιμὴν forsā praestat ποιήν.' ed. min. Vs. 8 Hirschigius l. c. αὐται δ' ἀδικοῦσι (pro ἀδικοῦσαι) καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι. p. 451 Μεροπίδος vs. 3 κοπιῶ τὸ σκέλη Cobetus Diog. La. ad Midonem annot. l. 2 scr. 'Eustathius ad Od.' Μιλησίας fr. I 2 pro οὐκ ἀρχιτέκτων Herwerd. p. 73 οὐχ ἀρχιτέκτων reponerat propter vs. 3 τῶν χρωμένων. idem post vs. 10 excidisse putat versum, cuius initium fuerit ῥ' πρότερος ἔλθῃ. a versu 14 Hirschigio annot. p. 10 'novum fragm. incipit; perierunt Athenaei interiecta verba.' annot. l. 4 τοῦψον cf. Fritzsche de parops. p. 12. tum l. 5 scr. 'Vs. 16 'Ἡφαίστου' l. 8 καίεται μοι τὸ πῦρ ἤδη ad κύων vocis usum haec addit ed. min. 'cf. Hesychius κύων: ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ.' ad extremae paginae annotationem cf. G. Hermann. Aeschyl. II p. 207 sqq. p. 453 fr. II annot. l. 1 Ἀλέξιδος Μιλησίων cod. A, tum εἶτ' οὐ etiam Vindob. ad Μίλκωνα annot. l. 5 bis scr. καὶ μὴ παραθῶσι: 'forsan παραθῶ σοι' Mein. ed. min. p. 454 Ὀδυσσέως ὑφαίνοντος fr. I Hirschig. diss. p. 26. 53: καὶ τί μάντεώς σε δεῖ; annot. l. 2 scr. ὡς Ἀλεξίς ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ κτλ. l. 5 'cfr. Epicharmus Athenaei II p. 36 c.' Mein. ed. min. p. 455 fr. II cf. quae in add. p. 90 dicta sunt, hinc ed. min. vs. 4 ita scriptum:

B. οὗτος πρότερον κεφάλαιον εἰ θύννου λάβοι, Olympiodori vs. 3 in min. ed. personae B datus, cf. infra p. 90. ita etiam Diogen. Cobeti, ubi vs. 2 ἐξῆξε annot. l. 7 τοῦτο δ' αὖ βλέπει Cobetus schol. Eur. p. 306. τὸ μὲν τέθνηκε σώματος, τὸ δ' ἀμβλέπει Nauck. progr. p. 54 (trag. fr. p. 532). p. 456 extr. scr. 'MSS Casauboni' p. 457, 24 scr. 'Aglaoph. p. 703.' p. 458 ad fr. III scr. Ἀλέξιδος in Ὀμοίᾳς fr. vs. 4 'Bothius τῶν νυμφῶν (τῆς νύμφης) λέχος.' ed. min. ib. vs. 7 de mea coniectura (infra 90) scriptum est ita:

τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις
ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἤδωμ' ὧ θεοί;

cf. Cephisodor. 2, 883 (1, 5): βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσίω | ἐγὼ πρίωμαι; ad ὧ θεοί comparabo Chionid. fr. vol. II p. 7. p. 459 Ὀπώρας fabulae Leutschius philol. III 572 sq. vindicabat hunc apud Macarium IV 8 (p. 167 Gotting.) versum, ita emendatum:

ἐρρέτω μέλαιν' Ὀπώρα· πᾶσι γὰρ χαρίζεται.

cod. μέλαινα. cf. supra ad Alexid. 3, 423 (1, 17) suppl. 'ad Alexidis Oresten fortasse referenda sunt haec Aristotelis A. P. 13, 13 [p. 1453 36] ἐκεῖ γάρ (ἐν τῇ κωμῳδίᾳ), ἂν οἱ ἐχθιστοὶ ὧσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκου οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.' Mein. ed. min. p. 731. p. 460 Ὀρχηστρίδος fr. Hirschigius diss. p. 60 vs. 3 sqq. ita legendes proposuit (cf. Pierson. Moer. p. 353):

ἔσται καὶ μάλα
ἠδύς, πολίος, ὀδόντας οὐκ ἔχων, σαπρός
ἤδη, γέρων τε δαιμονίως.

Bothius ad Sophocli. fragm. p. 89 ita opinabatur: ἠδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός | λέγειν, γέρων γε δαιμονίως. A. ἀσπάζομαι | γραῦν σφίγγα. B. πῶς σφίγγ'; A. ὡς λέγεις αἰνίγματα. equidem infra p. 90 λέγων explicare conatus sum; ad οἶνος πάμφωνος cf. Eustath. p. 1770 9. εἴγλωσσαν οἶνον Anth. Pal. IX 403. intpp. Horat. Epist. I 5 19. anacol. I. 4 scr. ὡς BP I. 5 ad Odyss. I. 6 Θάσιος οἶνος I. 8 γέρων δαιμονίως. Παλλακῆς fr. τοναίας: cf. Lob. parall. 314 sq. p. 461 Παγκρατιαστοῦ fr. de allatis h. l. nominibus cf. C. Keilii Boeot. inscr. p. 36. philol. IV 738. I. 4 scr. Isost. II 3. p. 462 Παννυχίδος fr. I 7 ποίει λευκά: cf. ad 3, 486 (4, 9) suppl. vs. 11 πνόν cum libris ed. min. vs. 13 pro χόριον Bergkius malebat θρῖον: an vs. 6 pro ἔρια reparandum fuerit θρῖα? vs. 17. 18 ex Dobraei coniectura, v. p. 464, ita proposuit ed. min.

τοὺς σοὺς δὲ κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν ἀφανιεῖς τὴν ἡδονήν.

p. 463, 6 οὐδεπώποτε Pierson. Herod. p. 461. I. 17 scr. 'Dindorfius ex BL πάνυ· πολὺν δ' ἐγώ.' p. 464 fr. II 9 sqq. ita constituebat Cobetus mнем. IV 131:

ἐγὼ δὲ πρῶτος. τοῖς γὰρ ἐστιωμένοις
10 τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.

B. οὐ πρὸς θεῶν ἔμ' ἔθυσας, ἀλλὰ τὸν ἔριφον,
μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα.

Vs. 11 ed. min. non recepit Schweighaeuseri supplementum, qui οὐ δὲ πρὸς θεῶν ἔθυσας ἤδη τὸν ἔριφον; neque ἤδη initio versus scripsit, sed in fine pro τὸν ἔριφον mutari posse ἐτεὸν ἔριφον coniecit Mein. Vs. 14 μὴ μοι δῆλον displicuit C. F. Hermann philol. VIII 570 sq. p. 465, 11 κόπτειν cf. ad Alciphr. p. 113 sq. l. 12 Anaxippus 4, 460 (v. 23) ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν. Sosip. 4, 482 (v. 20) ἄρα σὺ με κόπτειν οἶος εἶ γε, φίλτατε. cf. infra p. 542.

Vs. 14 ἔχει PL. ἔχειν V. in editione min. bis scriptum oportuit, non solum ad vs. 15. fr. III 6 ed. min. οὐ σίραιον, οὐχὶ γήθυον, cf. p. 466, ubi l. 5 pro μόνον Gaisf. dedit μογογενῆ: cf. quae ap. Etym. sequuntur. l. 10 'Vs. 8 ξύλ' B' Dindf. fr. IV annot. l. 2 ed. min. Ἐρίθοις scriptum. fr. V Bergkius scribendum proponebat εἶτεν τρικότυλον κτλ. Vs. 2 PVL πλέον οἶκον: non recte habet ed. min. p. 467 Parasiti fr. I 3 ἄφωνος Τήλεφος: cf. infra p. 85. Nauck. trag. fr. p. 35. Vs. 4 ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε: de hiatus cf. ad Antiph. 3, 81. Vs. 5 τοῖς Σαμόθραξιν εἴχεται scriptum ed. min.

p. 468 (2) Bergkius malit χρῆμα δ' ἐστί μοι μέγα | φρέατος κτλ. μέγα Tournius, μέτα VL, μετὰ P. p. 469 Poetriae fr. annot. l. 1 scr. ἐπὶ τὸ πλῆθος p. 470 Πονήρας I 1 ed. min. ὁμως λογίσασθαι πρὸς γ' ἑμμαντὸν βούλομαι p. 471 (2, 3) τὸ τρίμμ' respicere videtur Pollux VI 18: τὸ δὲ τρίμμα πόμα ἦν μετ' ἀρωμάτων παρὰ τοῖς νέοις κωμικοῖς. adde Athen. I p. 31 e. caeterum v. infra p. 90. ad fr. III annot. l. 3 scr. utrobique 'σηπίαι τόσους ABP' p. 472, 3. 4 scr. Casauboni. fr. IV 1 'malim κρεῖσκιον' Mein. ed. min. pro κρεῖσκον. huius generis deminutiva alias fere in σκος et σκη exire ad Hipponactem annotavit Chol. gr. p. 105. Bergkius Lyr. II 649 'antiquitus, inquit, haec (de θριδακίσκα agit) neutrius sunt generis, nulla ratione principis vocis habita, ut est apud Hippon. fr. 18 ἀσκερίσκον et σαμβάλισκον, cf. etiam μελίσκον apud Alcman. fr. 58.' τόν-σανδαλίσκον

apud Aristoph. habemus Ran. 405. τοῖν σκελίσκοιν apud Ar. Eccl. 1168 num ὁ σκελίσκος primam formam dicamus an τὸ σκελίσκον? cf. Spohn. extr. Od. p. 128. Vs. 3 ὅταν ἦ τι προσφέρων cum Porsono ed. min. fr. V a Clemente Alex. Paedag. p. 209 Pott. afferri annotavit Nauckius phil. V 554: καθὰ καὶ ὁ κωμικός φησί πον· “μύροις | ὑπαλείφεται τὰς χεῖρας, ὑγείας μέρος | μέγιστον ὁσμὰς ἐγκεφάλων χρηστὰς ποιεῖν”. hoc ποιεῖν etiam Athenaeus praebet altero loco p. 687 d: hinc Nauckius Alexidea ita scripsit:

μύροις

ὑπαλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγείας μέρος
μέγιστον, ὁσμὰς ἐγκεφάλω χρηστὰς ποιεῖν.

cf. philol. VI 419. ad vs. 2 ὑπαλείφεται (ἐναλείφεται) τὰς ῥῖνας Brinkius philol. VI 48 comparavit Hipponactium 40 Bgt βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας | ἤλειπον. p. 473 ad Ποντικοῦ fr. annot. l. 3 scr. Κάραβον δὲ ἐπικαλούμενον, κωμωδῶν, ἢ κτλ. p. 474 Πρωτοχόρου fr. annot. l. 3 corr. Ἐπιπονότερον Pythagorizusae I 1 Herwerden p. 73 ἀν δ' ὠμὸν πίης requirebat. p. 475 fr. III reponere ex Athenaeo ἔδει δ' ὑπομεῖναι pro δ' ὑπομεῖναι, item annot. l. 3. l. 5 utrobique corr. ὁποῖον οὖν AP. Πυλαῖαι (Πυλαία v. infra p. 90). Vs. 4 nuper ita refingebat Cobetus mnem. IV 131: πᾶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι λαμβάνοντες βασιλικούς φόρους. B. φόρους μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ κτέ. caeterum v. infra p. 90. p. 476 Πυραύνου fr. I 4 πέτεται γὰρ οὐχ οἶον βαδίζει τὰς ὁδοὺς: cf. Phryn. Lob. 372. Mein. hist. cr. 380. Herwerden p. 74: πέτεται γὰρ οὗτος, οὐ βαδίζει τὰς ὁδοὺς. p. 477 fr. IV 2 πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς ἀλετῶν ὄνος Mein. ed. min. scripsit, comparavit Alexid. 3 387 (1). ἀνδριάς: cf. Hipponact. 590 (10) ed. Bergk. Horat. epist. II 2 83: 'statua taciturnius exit.' de Sicyonii fr. cf. infra p. 90. Fritzsche Eupol. vers. fragm. p. 14. p. 478 Σπονδοφόρου annot. l. 2 λαρκία Bk. ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ (ita con. ed. mai.). priora ed. min. sic exhibuit: ἀπόλαβε. B. τοῦ δ' ἐστὶ τί; A. ὁ παρ' ὑμῶν ἐγώ κτλ. quae in add. ib. p. XVIII ita scribi posse coniecit editor:

ἀπόλαβε.

τοῦτο δὲ τί ἐστ᾽; *A.* ὅτι ἐστίν; ὁ παρ' ἑμῶν ἐγώ κτλ.

p. 742, ubi Hermanni probabat coniecturam epit. doctr. m.

VII hoc tentantis: ἀπόλαβε | τουτί. *B.* τί τοῦτο δ' ἐστίν;

ὁ παρ' κτλ. Vs. 6 (5) pro οὐ δέδωκαμεν Hirschigio

bendum videbatur οὐδ' ἐδώκαμεν diss. p. 54. Mein. ed.

p. XVIII. οὐκ ἐδώκαμεν Mein. infra p. 91. ed. min. p.

Hirschig. annot. cr. p. 9. 30. *Συναποθνησκόντων*

4 Ahrens de Crasi p. 9: οὐδ' ἂν ἀδικοῖ γ' οὐδὲν οὐ-

οὐδ' ὑβρίζοι τὰν ἐκῶν. annot. l. 6 scr. Eust. ad Od.

480 fr. III Hirschigius annot. cr. p. 13 corrigebat:

ὅστις δὲ πλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ κτλ.

n Cobetus mnem. IV 316. cf. V. L. 121. Vs. 2 θανάτα

των τῶν τριῶν Vindob. *Συντρέχοντες*. fr. I cf. Her-

d. p. 74. p. 481 (2) ad vs. 2. 3 Eustathii memoriam at-

Nauckius (philol. VI 419) p. 1770 12: συμφωνεῖ δὲ τῇ

ηρικῇ περὶ οἴνου γνώμῃ καὶ τό "ἐπειδὴν δειπνῶμέν

, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες" (Metag. 2, 752 ubi

notari haec poterant). συντελεῖ δέ τι καὶ τό "οἶδε Διόνυ-

τοῦ μεθύσαι μόνον, εἰ δὲ νέον ἢ παλαιὸν οὐ πεφρόν-

ε." p. 482, 7: v. anon. 4, 604 sq. ad *Συρακόσιον*

iot. I. *Ἀλέξιδος* p. 483 *Ταραντῖνοι*. fr. I. II. cf. add.

31. Vs. 7. 8 λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμένοι τε φροντί-

| τρέφουσ' ἐκείνους: cf. Plat. Rep. p. 607 C: οἱ λεπτῶς

μυμῶντες ὅτι ἄρα πένονται, quae ex comoedia derivavit

rgk. Lyr. II 1072 (140). Vs. 11 sq. sic constituebat Co-

lus mnem. IV 317:

δεσμωτηρίου

λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτως οἱ σοφοί

διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που;

A. τρυφῶσιν οὗτοι πρὸς ἑτέρους. ἄρ' οἴσθ' ὅτι κτέ.

v. 16 *Φᾶνος* ed. min. v. infra 91. annot. l. 4 in min. ed.

π. 'Vs. 4' pro 'ibidem' ad imae paginae annot. cf. Mein.

lect. anthol. p. 121. de Ananio adversatur Bergk. Lyr. II

317. p. 484 extr. cf. Bergk. ib. fr. III vs. 5 τὸ καλούμενον

ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν | ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα κτλ.

na ed. min. p. 485 vs. 14 pro ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελᾷση

καὶ πίη Hirschigio annot. p. 13 legendum videbatur ὅς δ' ἂν πλείστα φάγη τε καὶ πίη, conferebat Alexid. 3, 518 (31). fr. IV 4 ἂν οἴνου μόνον | ὁσμὴν ἴδωσιν: de hoc quidquid est metaphorae cf. Nitzsch. ad Hom. Od. I p. 152 not. ὁσμὴν πῖωσιν Herwerd. p. 75. Vs. 7. 8 ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον | καὶ (pro ἦ) τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον scribebat Hirschig. annot. p. 14 (cf. diss. p. 40 sq.), 'de uno enim, inquit, Theodoto sermo est.' v. Mein. annot. p. 486. Vs. 9 τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' Hirschig recte de oculis lascive motis interpretatus est in diss. p. 41, cf. annot. cr. p. 14. vide quae infra p. 91 et in Athen. spec. II p. 24 Meinekius dixit. τῷ φθαλμῷ παραβάλλεις Ar. Nub. 362. ὄφθαλμὸν ἐπιβάλλειν Alexid. 3, 492 (3). huccine pertinuerit eiusdem Alexidis πολεὶ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς . . 3, 462 (1, 7), alii iudicent. Vs. 10 Dobraeus l. c.

ἦδιστ' ἂν ἀναπήξαιμι' ἐπὶ ξύλου λαβών.

cf. Hirschig. diss. p. 13. 41. annot. cr. 14, qui ἀναπήξαιμι' ἂν, quod non necessarium. annot. l. 3 scr. 'Vs. 1' l. 4 'V. 1 εὐθέως AB.' l. 15 scr. ἀβρά p. 487 Τιτθῆς fr. I 4. 5 διατριβήν cf. Fritzsche Ran. p. 224. annot. l. 6 scr. 'Eust. ad Od.' p. 488 extr. cf. ad Diph. 4, 408. p. 489 fr. III Cobetus mnem. IV 317 ἀλλ' ἔγχεον | αὐτῷ Διὸς ἔτι (pro γε) τῆδε σωτήρης, 'namque haec, inquit, omnium ultima ἐγχεῖται κύλις e convivio abituris.' annot. extr. cf. Cobet. Orat. p. 106. p. 490 Τραυματίου fr. II 5 ed. min. εὐπόρους | ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλ. v. infra p. 91. adde quae Patakis philol. VIII 523, Herwerden p. 76 tentarunt. de Trophonii fr. I cf. Fritschii Eupol. vers. fragm. p. 14, qui vs. 3 ὡς ἀνίκητοι τε βοᾶν εἶτε (i. e. εἶητε) καὶ πίνειν μόνον. 'pro ἀκίνητοι, inquit, cum Sylburgio ἀνίκητοι et pro πονεῖν cum Palmerio Exerc. Cr. p. 513 πίνειν corrigendum est.' πίνειν etiam Hirschigio probatum annot. p. 5. annot. l. 10 de Eubulo cf. 3; 208 (1) suppl. p. 492 (3) Photius et Suidas non habent fabulae nomen, iidem θεάσασθαι praebent et οὕτως, quod om. Antiatticista. Τυνδάρεω fr. vs. 1 Herwerden aut ἀνθρώπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖ scribi potuisse opinabatur p. 77, aut producta prima syllaba, ἀνθρώπε, Κυρηναῖος εἶναί

μοι δοκαῖς. p. 493, 8 *Hermesianactis versu Hermannus opusc. IV 251: ἄνδρα δὲ Κυρηναῖον ἔσω πόθος ἔσπασεν Ἰσθμοῦ.*
Ὑπρου fr. I 4 aliter scribebat Patakis l. c. Vs. 8 τίς οὖν
σῖαύτην παῖς ἔχων ἔστιν φύσιν; Herwerden p. 78. p. 494
2) vs. 4 πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν scri-
ptum videri infra significavit Mein. p. 91 et in min. ed. cf.
irschig. annot. p. 14. fr. III Cobetus mnem. IV 317 'demon-
strat ἦν, inquit, scripsisse poetam ἐπεδείπνει pro ἐπι-
πιναῖ.' de Hypobolimaeo cf. add. p. 91. Vs. 3 τῆς τοῦ
βασιλέως ταῦτ', ἀπνευστί τ' ἐκπιών cum Dindorfio ed. min.
ῶ βασιλέως τασαῦτ' Bergk. annot. l. 1 scr. χυτρεῖδες:
p. 495 Phaedri I 8 Herwerden p. 79 pro tradita scriptura
συνετηγμένος restituendum iudicat συμμαμιγμένος | παρ-
εξόθεν Vs. 13 non recte ed. min. exhibet ἀδάμαντος pro εσ-
σοδ erat: ὁ δὲ πόνος | ἀδάμαντος. ad vs. 16 cf. add. p.
I. annot. l. 3 scr. 'ad Iliad.' fr. II 3 corr. ἐποίησε ad
annot. adde infra p. 91. Vs. 4 οὔτω L et Eustathius: neutra
L recte habet. συνεστρόγγυλεν: cf. Cobet. V. L. 376. p.
498 cf. infra p. 91. ib. v. Dobraei et Hermanni ad Philo-
stratum coniecturas. p. 499 Φιλοτραγωδοῦ fr. εὔ φέρειν
tiam Vindob. Φιλοῦσα. fr. I 3. 4. 5 Hirschigio annot. p. 15
sunt Athenaei verba paucis mutatis et additis in senarios re-
lata.' p. 500 (2) v. infra p. 91. p. 502 in c. fab. fr. I
nescio an ad Hesionam referendum sit. vs. 7 τὸ τοῦ πό-
λου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον attingit Gerhardus in comm. acad.
Archemoros und die Hesperiden' 1838 p. 40. vs. 13 τὸ πέ-
ρας οὐκ ἀνῆχ' ἕως κτλ. ascribam totum Eustathii 1348 extr.
ocum: δῆλον ἀπὸ λοπάδος, ἦν σεμνύτων τις παρὰ τῷ
λειπνοσοφιστῇ ἀστειῶς ἔφη τό "παρετέθη ὑπερήφανος ὄ-
ψουσα τῶν ὠρῶν λοπάς, τὸ τοῦ πόλου παντὸς ἡμισφαί-
ρον", ὃ καὶ (p. 1349) κατασκευάζων ἐξ ὁμωνυμίας ἀστέ-
ρον πρὸς ζῆνα ἐδώδιμα λοπάσιν ἐψόμενα φησὶν ὡς "ἄ-
παντ' ἐκεῖ ἐνῆν τὰ οὐράνια καλά, ἰχθυῖς, ἔριφοι, σκορπίος"
ἢ δηλαδὴ καὶ ἐν οὐρανῷ εἰσὶν. εἶτα εἰπὼν ὡς "ὑπέ-
φανεν ὁῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστερίας," ἐπάγει "περὶ ταύτης
ὁ πᾶς ἀγὼν ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας (ἦγουν ὕστερον)
οὐκ ἐπῆκα, ἕως τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον."

κτλ. annot. l. 2 scr. *γενόμενος οὗ τὸ κτλ.* l. 4 scr. 'Vs. 1'
 l. 7 scr. Eustathium l. 8 'Athen. VI' caeterum cf. Mein. ad
 Scymn. praef. p. XIX. ad Euangel. 4, 573. l. 22 scr. *ὄζουσα*
τῶν Ὠρῶν. de Theocrito v. Mein. ed. III p. 199. p. 504 an-
 not. l. 10 scr. 'Vs. 7' p. 505 (6, 6) cf. add. p. 92. de im-
 munitate illa cf. Boeckhii ad Oec. civ. Ath. ed. II add. p. VII.
 p. 506 (7, 4) Hirschigio annot. p. 15 reponendum videba-
 tur: *οὗ μήτε πράττεται τέλος | μηδείς παρ' ἡμῶν.* Dobraeus
 Aristoph. p. 30: *οὗ μήτε πράττειτ' ἂν τέλος | μηδείς ἂν*
ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ | ἑτέρῳ λαβεῖν. p. 507 (8)
 vs. 4 *ῶν μὲν πεπόρικεν* ed. min. v. infra p. 92. cf. ad Alciophr.
 p. 123. vs. 8 fort. *ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκῶς ἦν πάλιν,* v. add.
 l. c. Hirschigius l. c. p. 16 vs. 1 *τοὺς εὐτυχοῦντας πολυτελῶς* (pro
ἐπιφανῶς) | *δεῖ ζῆν* propter Athenaei verba huic eclogae
 praemissa. Vs. 3 articulum inserebat Cobetus mnem. IV 317:
ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδωκῶς τὰ γαθὰ Vs. 4. 5 Hirschigius: *τού-*
τους μὲν, ῶν πεποίηκεν, οἴεται χάριν | ἔχειν ἑαυτῶ· τοὺς
δ' ἀποκρυπτομένους τε καί | πράττειν κτλ. Vs. 7 'sub ἀνελευ-
 θέρως laterē videtur, inquit, εὐτελῶς, sed non expedio.' fr.
 IX in min. ed. ita scriptum cum Hermanno epit. doct. metr.
 p. XIX:

μὴ ὦρασι μέν

τὰ τῶν κακῶν ἴκοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
 Vs. 6. 7 Eustathius habet ad Od. 1863 58: *λέπος· οἶον "οὐ-*
δενὸς γὰρ πώποτ' ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος." p. 508 fr. X
 2: de Erfurdti et Hermanni sententia v. infra 92. Cobetus mn.
 IV 132 ita scribebat:

ὄρας, δυοῖν τούτων ἔχειν δεῖ θάτερον.

de vs. 3 *στρατεύειν* et vs. 6 *τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς* v. add.
 92. annot. l. 19 scr. 'Eustathius ad Od.' p. 510 (12) cf.
 add. 92. annot. l. 8 scr. 'Vs. 5' p. 511 (13) Hirschig. annot.
 p. 16 scripsit *ὄση ὅστι* (pro *ὡς ἔστι*) *κατακεῖσθαι πρὸ*
δείπνου συμφορά· annot. l. 2 verba *ἐπὶ τῆς τραπέζης* non sunt
 Athenaei, sed Suidae v. *ἀνακεῖσθαι. κατακεκλίσθαι.* p. 512
 (14) annot. l. 5 scr. 'p. 1422 48' fr. XV 2 *ὁ μὲν ἀπογη-*
ράσκων ἀηδῆς γίνεται ed. min. v. infra p. 92. alterum pro-
 bavit Nauck. philol. VI 416. l. 1 a f. scr. *πίνοντας αὐτῶν.*

p. 513 (18) vs. 3 ἂν τις Coraes, vulgo ἄν τις (cf. Herwerd. p. 80). 'malim τοιαῦτα. τουτωνὶ τις ἂν εὔροι φάρμακα...' Mein. ed. min. p. XVIII. 'Vs. 4 forsān ἐρωῶν γ'.' ib. p. 761. p. 514 (20) annot. l. 1 scr. ἐθανμάζετο δὲ καὶ fr. XXI annot. l. 8 τὸ διορίζεσθαι ἀβεβαίως ed. min. 'id ut per crasin coalescat.' p. 515 fr. XXII est Athen. I p. 34 c. d. ad XXIV l. 6 adde: cod. D Harpocrat. p. 181 Bk. l. 3 a f. cf. Lobeck. 'Ρημ. p. 18. p. 516, 10: idem Cobetus V. L. 379. p. 517 (29) l. 11 scr. ἐν caeterum v. ad 3, 411 suppl. fr. XXX 5 cf. Steph. Byz. I 283 20: Εὐβοία, νῆσος μία τῶν ἑπτὰ. annot. l. 2 scr. 'servavit etiam Stephanus ap. Constantinum... et e Stephano, ut videtur, omisso' etc. p. 518, 13 scr. 'vs. 6 ἐσχάτην pro ἐβδόμην.' fr. XXXII l. 4 scr. διαφερόμενον τυγχάνει. fr. XXXIII cf. Fritzsche Ran. p. 111. 112. p. 519, 2 hodie μάλα χαῖρε fr. XXXIV 1. 2 iam ita scribit Meinekius:

τίς δῆθ' ὑγιάινων νοῦν τ' ἔχων τολμᾶ ποτε
γαμεῖν προδιαπραξάμενος ἧθεον βίον;

h. e. 'ein junggesellenleben.' p. 520, 9 scr. habet B fr. XXXVI supra Vindob. codicis auctoritate ad Atthidem relatum, v. p. CCIII. fr. XXXVIII 2 pro ἄλλος Nauckius proponebat μάλλον philol. VI 419. p. 521 fr. XXXIX in altera editione ita scriptum:

οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον
εἰσορᾶν γυναικός· ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι.

εἰσορᾶν suprasc. p. m. Vindob. cf. Arsen. Leutsch. II p. 584.

fr. XL cf. Leutsch. ib. 589. Nauck. trag. fr. p. 361. fr. XLI οἱ δὲ Μενάνδρου om. Vind. p. 522 fr. XLVI τοῦ φρονεῖν Gaisf. fr. XLVIII Bk. Poll. 'Υπερίδης δὲ καὶ γηροβοσκὸν εἴρηκε, καὶ Ἀλεξίς γηροβοσκεῖα. fr. XLIX οὐλόκομος Bk. p. 523 fr. L ib. δακρυροοῦντα ad fr. LIV adde Poll. II 197: καὶ πτερνίδες ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καλοῦνται οἱ πυθμένες τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων. p. 524 (62) M. Schmidt. de dithyr. p. 260: τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἐντείνων, τέκνον. p. 525, 1 scr. poterat l. 2 ἔρειξον fr. LXVII^b om. ed. min. v. infra p. 92. fr. LXVIII ἐπιλησμόνη v. ib. cf. supra p. XLVI. fr. LXIX ex his quae sunt apud Cram. An. Ox. I 224 sq. unum φορμὶς ἰσχάδων Alexidi datum ed. min. p. 526 fr.

LXXIX ἐπὶ Σάγγρα: cf. Mein. Vind. Strabon. p. 61. p. 527
Alexideis in ed. min. hoc additum: .

LXXXII

Eustathius ad *Hiad.* 863 29: καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκό-
πυγον ἔφη τὸν ἄναδρον. cf. app. prov. Gott. III 62.

Antidotus. p. 528 Πρωτοχόρου I 1 'malim κατὰ στάσιν,
ut sit confertim, denso coetu.' Mein. ed. min. p. 529 inc.
fab. 'forsan Θάσιον ἔγχει δὴ λαβῶν· | ὅτιοῦν γὰρ ἄν μου.'
ibid. apud Pollucem VI 100, ὀλκαίου δὲ Ἀντίοχος· ἔστι
δὲ ὀλκαῖον ᾧ τὰ ἐκπώματα ἐναπονίπτουσιν, fortasse Anti-
doti nomen reponendum esse in hist. cr. p. 416 dictum: cf.
Bergh. Lyr. II 575.

Axionicus. p. 530 Tyrrheni fr. I annot. l. 13 scr. 'Vs. 4
et l. 15 ἀποτυμπανιστή. Bothius ἀποτυμπανίστις. p. 531,
4 Aeschyli fr. 56 vs. 10 τυπάνου δ' εἰκῶν addidit Nauck. Ar.
Byz. p. 147. ad fr. II cf. add. 92. Phileuripidis fr. I 6
φέρων pro φέρω Iacobsius. p. 532 vs. 13 Μοσχίων: cf.
Mein. 'monatsb. d. k. pr. akad.' 1855 p. 111. annot. l. 21
τὰ δὲ ταρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιούντος. p. 533 af-
ferendum erat, quod in hist. cr. p. 417 descriptum est, Phi-
leuripidis fragmentum

II

οὔτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τ' ἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

Athenaeus IV p. 175 b: καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ Οὔ-
τω γὰρ κτλ. Vs. 3 γίγγρατα BP. γίγαρτα Bergk. Φίλιππα
annot. l. 5 cf. C. Keil. anal. epigr. p. 244. p. 534 Χαλκιδι-
κοῦ fr. I cf. add. 93. p. 535 fr. II 3 cum Eupherio (v. infra
p. 93) ed. min. scriptum:

συντιθεῖς, οὔτω διαίνων, ἔντερ' ἀλὶ καὶ σιλφίῳ
fr. III 1 scr. ἄμῖς Vs. 2 θυῖα Vs. 3 ommissa est alterius per-
sonae nota. p. 536 inc. fab. I in min. ed. Grotii exhibuit
lectionem editor: ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει. ih-
dem hanc proposuit coniecturam: δίκαιός ἐστι τὸν τόκον λύ-
πας ἔχειν. Nauckius philol. VI 419: αὐτῶν δικαίως τὸν τό-
κον λύπας ἔχει. Iacobsius lect. Stob. p. 42: δίκαιος ἀντὶ τῶν

ἰκων λύπας ἔχειν, quod nuper ad Stob. I p. IX probavit einekus.

Epigenes. p. 537, 4 scr. fragmentum alterius fabulae descriptionem ed. min. p. 1284 ΒΑΚΧΙΑΣ fecit editor, in ngulis Athenaei testimoniis ἐν Βακχίᾳ scripsit. p. 538 (3) m infra 93 correctum: τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος. Ἡ-υίνης fr. I 3. 4 in min. ed. ita exhibiti ut in annot. huius pag. gnificavit editor. annot. l. 1 scr. Athenaeus XI p. 539 fr. II 4 ἄμὸν scriptum. Μνηματίου vs. 3 scr. τί καθ' ἕαστον ἢ λέγειν; p. 540, 1 apud Arrian. I 23 7. 8 hodie Πιξώ-τρος cum A scriptum: cf. de his nominum formis C. Keilium philol. V 657. zeitschr. f. d. alt. 1852 p. 271. ad annot. in-ascriptam cf. Nauck. philol. V 678. (aliter haec componebat Stiehle ib. p. 154). in Ποντικοῦ fr. Bk. Poll. et ed. in. τρεῖς μόνους | σκώληκας ἔτι τούτους μ' ἕασον κατα-γεῖν, ut hac pag. proposuerat Mein. δέ μ' ἕασον Par. A. postremo loco in min. ed. allatum est ex Hesychio δια-ίνειν: προπίνειν. *Ἐπιγένης, v. infra p. 93. apud schol. pollonii l. c. hodie recepta est Lobeckii emendatio.

Dromo. p. 541 Psaltriaae fr. I vs. 5 Herwerden p. 80 ddebat 'interpolatori iocum non ita obscurum expheanti.' fr. II vs. 2 idem requirebat ἀφεῖλε τὰς τραπέζας pro πε-εῖλε comparato Philyll. 2, 857 (1). p. 542, 7 scr. 'et XIV'

Diodorus. p. 543 Ἐπικλήρου vs. 2 Hirschigio annot. 16 propter vs. 21 scribendum videbatur: ὡς σεμνόν ἐστι ἄντ' ἀεὶ νενομισμένον p. 544 (v. 11) pro συγκατακλιθεῖς Herwerd. p. 81 συγκατακλινεῖς: cf. Cobetum mnem. II 323. Vs. 15 scr. εὐτρεπεῖς Vs. 29 δυναστῶν] δυναστῶν BP; Cobet's Orat. p. 61 'nulli erant Athenis, inquit, δυνάσται. vera lectio let in lectione codicis, olim depravata in reliquis apogra-phis, δυναστῶν, nam poeta dederat δύ' ἀστῶν.' cf. mnem. 317. Aristot. polit. p. 1278 34. Vs. 35 pro οἷς ἐπειδὴ προσεργοὶ Herwerden 'necessaria mutatione' rescribebat οἷς κεί τις προσεργοὶ, | ῥαφανίδας . . . καταφαγῶν, | ἴα καὶ ἰδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠρισταχένας. p. 545 (vs. 40) ed. min. κείτ' αὐτοῦ φράσαι, | πόθεν τὸ θυμιάμα τοῦτο λαμβάνει. p. 546 inc. fab. vs. 5 τὴν ἔσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον

τοῦ βίου, quamquam defenditur exemplis a Dobraeo ad Plut. add. vs. 546, Fritzschio Ran. 704 allatis, cf. Mein. Vind. Strab. p. 185. 186, nuper tamen idem Diodori verba sic potius scribenda putavit:

τὴν ἐσομένην μετὰ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου.

Dionysii Θεσμοφόρος. p. 548 (v. 28. 29) cf. infra p. 93. quod in annot. p. 550 proposuit Mein. ἃ τῶν ἰδιωτῶν ἐσθ' ἔνεκα γεγραμμένα, Nauckio philol. VI 420 fortasse ἃ τῶν βεβήλων scribendum videbatur: v. ad Sophoclis fragm. p. 130 (148). Vs. 29 'fortasse κενὰ μᾶλλον ἐστὶν ἢ οὐδέπω' Mein. ed. min. Vs. 34 sq. Hirschigius p. 17 propter vs. 35 τὸν τῆς τέχνης | καιρὸν δ' ἀπολέσης, προσαπόλωλεν ἢ τέχνη. de vss. 41 sqq. cf. add. 93. Vs. 42 librorum lectionem ἀγωνίαις Mein. ad Men. p. XVII ἀγωνίας scribebat, atque ita infra p. 93. in min. ed. corr. annot. l. 27 'ἀγωνίαις libri, ἀγωνίας conieci' etc. p. 552 Ὀμωνύμων fr. I 10 κἂν τέμαχος ἐκκλέψῃς τι Herwerden p. 81. Vs. 11 scr. ἐμόν. de vs. 15 sq. cf. infra p. 93. vs. 18 Nauckius philol. VI 420 postulabat: τί δεῖ λέγειν τὰ πολλὰ κτλ. annot. l. 1 scr. Athenaeus IX p. 553 supra scr. ΟΜΩΝΥΜΟΙ. fr. II 2 τῆ σχολῆ... καταχρώμενον Herwerd. l. c. vs. 5 Emperii coniecturam v. add. 93. Mein. ed. min. 'ipse tentaverim, inquit, ἦσυχια καθιέναι δ' ἐπὶ τῆ βακτηρίᾳ. de καθιέναι cfr. Lobeck. ad Aiac. v. 250.' ΛΙΜΟΣ vel potius ΛΙΝΟΣ fabulae titulus cur loco suo motus sit ed. min. v. infra p. 94. cf. Nauck. trag. fr. p. 617. p. 554 Σφζούσης fr. I 2 cf. Welckeri opusc. III 507. Vssing. vas. gr. nom. p. 155. p. 555 (2) v. infra 94. inc. fab. vs. 1. 2 cf. Nauck. trag. fr. p. 617. 618. Vs. 3. 4 idem inter tragicorum adespota recepit p. 720. Vs. 5 αἰτῶς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Hirschigius annot. p. 17. ita in monost. 43 legitur. cf. Mein. Stob. vol. II p. VII. Nauck. trag. fr. p. 618, qui Vs. 6 in adesp. p. 721 collocavit. ad Dionysium comicum hanc scholiastae Hippocratis notitiam Dembergius referebat 'notices et extraits' p. 209: ἐπιμυλάδα Βακχεῖος ἐν β' καὶ Πασικράτης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ τοῦ Μοχλικοῦ ἐπιγονατίδα· Διονύσιος δὲ Ψικάτορα τὸν κατὰ Σέλκυον ἱστορῶν φησιν·

τάδ' εἰς τοῦ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο·
 καὶ Ὅμηρος (Od. η 104 v. schol. cf. Daremb.) “αἰ μὲν ἀλε-
 τρείουσι μύλης ἐπιμυλάδα καρπόν.” ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὸ ἐπι-
 κείμενον τῇ ἐπιγονατίδι δέρμα ἐπιμυλάδα εἰρηκέναι, διὰ
 τὸ ἐπὶ τῇ μύλῃ εἶναι. ἔνιοι δ' ἐπιμυλάδα φασὶν εἶναι τὰς
 πλατείας ἐπιφύσεις· ἐπιγουνὶς δὲ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ
 γόνατος “οἷον ἐκ ῥακέων ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει” (σ 74).
 in ed. pr. (v. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 427) Διονύσιος
 δὲ κομψικώτατα τὸν κατὰ σέλα ἱστορῶν φησὶν· “τὰ δ' εἰς
 κτλ.” quae cum Dübnero ita refingebat: κομψικώτατα τὸν
 κατασκελῆ... “τὰ δ' εἰς τὰ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο.”
 ad quae Schneidewinus ‘zu bemerken wäre nur, inquit, dass
 auf jeden fall in μύλης ὑπο eine obscene dilogie liegt, wie
 ἀλεῖν, molere, μύλλειν u. dgl. aehnlich gebraucht werden.’
 in altera ed. Διονύσιος δὲ Νικάνορα (Diod. XIX 92 vel
 etiam Ὑψικράτορα s. Ὑψικράτην)... φησὶν·

τάδ' (τὰ δ') εἰς τὸ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὑπο.
 ibidem de Dionysii aetate quaeſivit, quam cum Clintono circa
 a. 320 posuit. de Arcestrati (hist. cr. 419) temporibus cf.
 Mein. in Ath. exerc. II p. 43 sq.

Eriphus. p. 556 Aeoli annot. l. 4 proverbialem versum
 habet Macar. VI 25. Meliboeae I 6 ed. min. B. παρ'
 Ἐσπερίδων, ὦμην γε. A. νῆ τὴν Ἄρτεμιν, | φασὶν τὰ χρυσᾶ
 μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία κτλ. v. supra ad Antiph. p. CLXIII,
 ubi Bergkii ascripta est coniectura. Vs. 14 Hirschigio p. 17
 legendum videbatur εἶχεν i. e. arbor. ad annot. l. 10 cf. add.
 94. p. 558, 1 scr. Athenaeus II l. 3 scr. δὲ ἦν καὶ fr. III
 infra ita scribendum conieci: ταῦτ' ἄρα πένητες κτλ. cf. Ar. Pac.
 617 ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν, | οὓσα συγγενῆς ἐκείνου.
 Men. 4, 101 (2) σὺ δὲ μικρολόγος '(ἄρ') οὐ θέλων καινὰς
 πρίασθαι. adde Alexid. 3, 494 (3) διὰ ταῦθ' ὁ πόρονος
 οὔτος οὐδὲ τῶν πράσων—ἐπιδειπνεῖ· τοῦτο δ' ἦν ἵνα
 κτλ. fr. IV Cobetus mnem. IV 318 (cf. Orat. 106) ita re-
 dintegrabat comparato Eubulo 3, 203:

ἐκπεπήδηκας πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτα δαίμονος λαβεῖν,
 πρῶτα δαίμονος Dindorfii est, libri πρῶτον δαίμονος, Mein.
 car. crit. p. 74 δαίμονος πρῶτον.

Eubulidis Comastae. p. 559 vs. 1 δέη ante Dindorfium. ad vs. 2 cf. add. p. 94. annot. l. 4 scr. ἐν δράματι Κωμισταῖς

Heniochus. p. 560 Γοργόνες. annot. l. 1 scr. Ἠνίοχος Γοργόσι Πολύευκτος. ὁ βουῆς ὁ χαλκοῦς cf. infra p. 94. adde Bergk. in 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 979 sq. qui de Heniochi aetate ib. dixit p. 981. p. 561, 6 a f. scr. utramque 3 a f. scr. 'Vs. 5' p. 562 de Trochili fr. cf. Bergk. l. c. 981 sq. Vs. 3 ed. min. σὺ δέ | Πάυσωνι φῆς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι; Vs. 6 Nauckius philol. VI 420 καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλαιόν ἐστ' ἴσως i. e. 'non quotidianum.' Vs. 10 cf. infra 94. Bergk. l. c. 982: ὡς δ' αἰεί ποτε | περὶ τοῖς κνάμοις ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστῆς τέως. annot. l. 9 scr. 'Ἀβ προσλελαληκέναι.' l. 12 cf. infra 94. p. 563 in c. fab. vs. 1 cum libris ed. min. ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστην ἀντίκα | λέξω: pro illo Grotius ὀνόματα μὲν. καθ' ἑκάστης etiam nunc in praef. Stob. II p. XI de coniectura propositum.

Vs. 16. 18 Mein. ib. 'συνοῦσαι] συνόντε, inquit, requirere Cobetus V. L. p. 70 et δι' ὦ' p. 564, 14 ἐλευθέρια Vind. l. 26 ἐταράττετον. attingit hoc fragmentum Bergk. l. c. p. 981.

ad Heraclitum comicum p. 566 f. referri posse Goettlingius Hesiod. p. LXII opinabatur illud Zenobii II 19, αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴενται: οὕτως Ἡράκλειτος ἐχρήσατο τῆς παροιμίας. v. Schneidewinum p. 37. Mein. 2, 112 ad 2, 542 (14) suppl. p. LXXXV.

Mnesimachus. p. 567 Alcmaeonis fr. Cobeti Diog. La. ὡς Πυθαγοριστὶ θύομεν τῷ Λοξία. ad Busiridis fr. cf. add. p. 94. p. 568 Δυσκόλου vs. 3. 4 ed. min. B. πῶς ἔτι | μετριώτερ', ὦ δαιμόνιε, πῶς; A. σύντεμνε καὶ πῶς Hirschigius p. 17 ita scribebat: πῶς ἔτι | μετριώτερ' ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; σύντεμνε καὶ | ἐπεξαπάτα με. idem Cobetus mnem. IV 113, qui vs. 6 cum Dawesio (misc. p. 214) scripsit ἰχθύδι', ὄψον: v. Mein. ed. mai. p. 569 Ἰππιτρόφου vs. 22 χάσκεις οὗτος; Cobetus mnem. IV 318. p. 571, 3 apud Photium] v. Harpocr. p. 86 5. p. 573, 18 ἡλικατήνος B (non C ut ed. min.) p. 574, 3 item in min. ed.

scr. 'πρὸ πολυπόδιον' l. 12 ἄρκτος (an ἄρκος) v. infra p. 95. ibidem dictum de p. 576, 11 βᾶρος. ad Ἰσθμιονίκου fr. ed. min. confert Athen. VII p. 282 d. p. 578 Φιλίππου fr. II 4 nescio an om. interrogatione ita sit scribendum: ἄρα που | ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαιϊκὴν. fr. IV scr. Athenaeus VIII p. 579, 5 ita illa in C leguntur, Eustathius haec habet: ἐξ αὐτῆς (φύσης) δὲ καὶ τις ὀψοφάγος λοπαδοφυσιτῆς ἐσκόφθη.

Philisci inc. fab. I p. 580 cf. infra 95. Nauck. trag. fr. p. 637. fr. II ὁ Πειραιεύς de paenultima correptione cf. vol. IV p. 538. de quinto quodam apud Pollucem fragmento v. add. p. 95. hoc loco apponenda ex hist. cr. p. 424 haec:

SIMYLVS

ΜΕΓΑΡΙΚΗ

Pollux X 42: τάχα δὲ καὶ περιστρώματα· εἴρηται γὰρ παρὰ τε Φιλίστῳ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ ἐν τῇ Σιμύλου Μεγαρικῇ.

Sophilus. p. 581 Παρακαταθήκης fr. vs. 2 Cobetus V. L. 123: 'in unico, inquit, codice Marciano est χαρίεν οὐχι B et ὑποχεινωμάσαι: in his latet ὑποχεῖς κωμάσαι (non salis distinctis ut saepe K et IC), in illis οὐχι IB id est:

οὐχι δώδεκα

κυάθους, ἀνεβόησέν τις, ὑποχεῖς;

de ὑποχεῖν v. Mein. annol. p. 582. vs. 4 κατακλινεῖς Herwerd. p. 81. cf. supra CCXIX. p. 582, 9 scr. Τάναγρα. Συντρέχοντες. 'forsan ὁ πορνοβοσκὸς μὲν ὑπὸ κνισολοιχίας.' Mein. ed. min. sed BP teste Dindorfio non habent γὰρ μὲν sed γὰρ με. Φυλάρχου fr. I στρηγιῶ: cf. ad Diph. 4, 429 (48).

fr. II p. 583 Nauckius philol. VI 420 ita disposuit ὀψοφάγος εἶ | καὶ κνισολοῖχος. p. 584, 10 cf. infra p. 95. l. 21 hos versus Nauckius habet in trag. adesp. 225. 226; Διὸς ὄλβιον τέκος ap. Gaisf. ad Ecl. p. 718. quae Athenaeus p. 68 a ex Sophocle attulit:

ἐγὼ μάγειρος ἀρτίσω σοφῶς,

v. in dubiis Sophocl. p. 283 Nauckii, ubi ad Sophilum haec rectius referri posse assentitur Valckenario et Meinekio.

Sotades. p. 585 Ἐγκλειόμεναι. I 9. 10 cf. infra p. 95. vs. 29 ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν:

cf. Odyss. ε 488 ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μιλαινῆ. p. 588 Παραλυτρομένου vs. 2 etiam τοῦτο explicari posse in ed. min. dixit editor, v. Fritzsche de p. rops. p. 12. cf. Plauti Trin. 368: 'sapienti aetas condimentur sapiens aetati cibust.' v. Haupt. nov. rhen. mus. VII 477.

Timotheus. p. 589 Κυνάριον. Vs. 1 Cobetus mnen IV 235 'requiritur, inquit, ὑποδύντ' ἔς: namque ὑποδύντ' est furtim se ex hominum turba proripere.' inc. fab. fr. d auctore cf. Meinekii dubitationes infra p. 95. Bergkiius Lyr. p. 1004 (13) Τιμοκλέους in lemmate scribendum suspicabitur. Vs. 1 οὐθ' ὁ πτερωτὸς cum Bergkio ed. min. Vs. 2 Κιπριδος receptum.

Timocles. p. 591 Δήλου s. Δηλίου fr. vs. 9 οὐψι φάγος scribendum proposuit Bergkiius. annot. l. 9 scr. εἰ εἴληφε ACP. p. 592, 2 scr. 'quos Alexander' Δημοσατύρων fr. Bergkiius ἐπὶ τρις scribebat. Διονυσιαζουσῶ fr. vs. 1 ed. min. cum Stobaeo ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν. Vs. ib. cum Dindorfio ἀνεύρετο annot. l. 11 Ennius: Ribbeck. trag. p. 46. Vahlen. Ennio p. 138. l. 16 Ἀλκμέωνα etiam Vindoff de forma Ἀλκμέων cf. Nauck. trag. fr. p. 302. supra p. CLXII

p. 594 Διονύσου fr. quomodo scribendum videatur v. infra p. 95 sq. dixit de hisce versibus Bergkiius 'beiträge zu griech. monatskunde' p. 69. Δρακοντίου fr. p. 595 vs. 1 scr. μακρολογῶ vs. 19 προσαγορευτέα ed. min. v. infra p. 96. annot. l. 4 scr. ἦκιστα. οὐδέν p. 596 Epistularum fr. I 4 Nauck. ἀσυμβόλους | κινεῖν ὀδόντας. p. 597 fr. II 1 anal Dindorfium ἀντῶ annot. l. 6. 7 scr. ᾤετ' V, ᾤετο BP, ᾤεθ' I

l. 10 scr. 'tentabat τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον μόνον,' p. 59 Ἐπιχαιρεκάκου fr. vs. 5 ed. min. ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον. οἴμοι τέτταρας κτλ. Bergkiius γελοῖον οἴμαι. 'Vs. 1 malim ἄνθρωπος' Mein. ed. min. Vs. 7 ibid. ἐγγέλεις ὄρων θύννεια νάρκας καράβους ἡμωδία. Pomponii (p. 201 Ribb.) fr. v. infra p. 96. Heroum fr. I 1. 2 ita Cobetus distincti Orat. p. 64. mnem. IV 117. 118:

οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ τὰ προσόντα φράζειν; B. πάνυ γε. A. δράσω τοῦτό σοι. occupavit Elmsleius Ach. 963, qui non ascripsit personarum

notas. Vs. 4 infra p. 96 et in min. ed. cum Dobraeo scriptum:

ὀργιζόμενος. A. ὁ ποῖος; B. ὀποῖος; ὁ Βριάρεως.

de Briarei nomine cf. Leutsch. ad Apostol. II p. 483. p. 600

Ἰκαρίων fr. II 6 corr. *καὶ σίνεστι σαπέρδαις δυσίν*: de saperdis i. e. stultis Meinekiius 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p.

737 confert Varron. sat. LVI 2 Oehl. 'omnes videmur nobis esse belli, festivi, saperdae cum simus *σαπροί*.' Vs. 7 *ἀνάλ-*

τοις: cf. ad Cratin. 2, 229 suppl. p. XLVIII. p. 601, 24 de

Alexide cf. suppl. p. CCIV. p. 602, 7 a f. scr. 'redintegrabat'

p. 604, 23 ex poeta aliquo comico] v. anon. 4, 607 (21^a).

p. 606 *Λήθης* fr. vs. 7 *ἐπόπυσ'* ed. min. annot. l. 1

scr. 'p. 407 d' p. 607 *Μαραθωνίων* fr. supra ad Plat. 2,

629 (1) suppl. p. XCVIII usus est Mein. annot. l. 2 pro ὅσον

legebatur *θεόν*] cf. Cobeti V. L. 357 sq. l. 4 *δέ τι* Porso-

nus. p. 608, 4 scr. *ἐν Νεαίρα* (*πρόκειται τὸ μαρτύριον*).

Ὀρεσταυτοκλείδου fr. I 4 pro *Κοναλλίς* fortasse *Κο-*

βαλίς scribendum videbatur ed. min. p. 610 *Πύκτου* fr.

vs. 3 *λέπειν* pro *λέγειν* receptum ed. min. annot. l. 12 de

cantilena ithyphallica cf. in Athen. exerc. I p. 44. l. 20 *ζυ-*

γομαχεῖν τῷ κωρύνῳ: v. anon. 4, 603 (10). infra p. 117.

de athletarum κωρύνῳ cf. Osann. in Gerhardi 'denkm. u. for-

schungen' 1852 p. 447. p. 611, 2 scr. *κιθαριστὰς ὠραίους*. -

in *Τιμοκλέους Συνεργικά* aut *Συνεργοί* aut *Συνέριθοι*

latere visa est fabulae inscriptio ed. min. ubi *ΣΥΝΕΡΓΟΙ*

indicem fecit Mein. Vs. 2 *τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον ἀνοσιώτατον*

φθόνος: criticorum coniecturas v. infra p. 96. Meinckio ed.

min. p. XIX ita haec scribenda videbantur:

τοῖς ζῶσι δ' ἕφεδρος ἀνοσιώτατος φθόνος.

ad vs. 1 *ἔλεος ἐπιεικῆς θεός* cf. Sext. Emp. p. 430: *εἰ ὁ*

ἔρωσ θεός ἐστι, καὶ ὁ ἔλεος ἐστὶ θεός· ἀμφοτέρω γὰρ

ἐστι ψυχικὰ πάθη, καὶ ὁμοίως ἀφωσίωται τῷ ἔρωτι καὶ ὁ

ἔλεος· παρὰ Ἀθηναίοις γοῦν ἐλέου βωμοὶ τινες εἰσίν. an-

not. l. 3 *Ἀρχιλόχου* cf. Bergk. Lyr. II 550. *Φιλοδικα-*

στοῦ vs. 4, *κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἶωθε δρᾶν,*

delendus videbatur Hirschigio p. 18. de γυναικονόμοις dixit

Boeckhiius 'über den plan der Atthis des Philochoros' p. 24

sq. p. 612, 1 scr. Athenaeus VI inc. fab. II 2 ita scriben-

dum videtur Meinekio:

ὅστις δὲ μὴ ἔχει μὴδ' ἔχων ἐχρήσατο,
p. 613 fr. IV l. 1 scr. 'p. 845 b' fr. V ex fabula ΓΕΩΡΓΟΣ
derivandum idemque ita scribendum videbatur add. p. 96:

σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι.

B. σὺ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις.
ad fr. VI cf. add. l. c.

Xenarchus Butalione. p. 614 vs. 4 pro κοῦτε Nauckius
trag. fr. p. 728 scribendum suspicatur κοῦτι. p. 615, 28 scr.
πῶς οὖν l. 29 σοῦ δὲ infra correctum p. 97. p. 616 Δι-
δύμων fr. I 2 Cobetus Orat. p. 105 'vix credas, inquit, ...
in codice liquido scriptum esse: ὡσεῖποτινυζάζειν γεκαντοσ-
ἀρχομαι ἡγάγαθοῦ δαίμονος σύνεσισε με ἀκρατοσ ἐκποθεῖσα
unde legendum:

ἡ τὰγαθοῦ (γὰρ) δαίμονος συνέσεισέ με
ἀκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς.

annot. l. 2 scr. εὔποτι νυστάζειν. p. 617, 4 πίμπλη: v.
Pierson. Moer. p. 208. κρήμνη supra p. XCIV. Πεντάθλον
fr. I 12 scr. μὴδ' Vs. 18 Nauckius philol. VI 420 sq. legen-
dum proponebat: ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν ἔστ' οὐθ' ὀρῶντ' ἴλλειν
(h. e. ἰλλώπτειν) σαφῶς, vel etiam ἀθρεῖν σαφῶς. Vs. 20
scr. Δρακοντείων νόμων p. 618, 2 corr. παραπλησιῶς l.
35 sqq. de parechesi quae allata sunt exempla infra editor
auxit p. 118 (ad p. 619). adde supra ad Nicostr. Antyll. suppl.
p. CLXXXIX. p. 619, 8 scr. 'Aiac. p. 105' l. 9 sqq. ἀπφάρει
cf. Nauck. Arist. Byz. p. 156. l. 20 τετρεμαίνοντα VL. p. 620
fr. II ἐλευθέριον πιοῖσαν οἶνον Bergkius et Cobetus, v.
supra ad Antiph. 3, 12 suppl. annot. l. 8 hodie recte habere
videtur Casauboni explicatio 'utinam, priusquam moriar, liber-
tatem possim consequi!' fr. III εἰς οἶνον γράφω: cf. ad Me-
mon. 25 p. 312 ed. pr. Leutsch. paroem. I 344. II 379. 387.
Nauck. trag. fr. p. 245. p. 621 Πορφύρας I 15 f. ἀκαρὶ infra
p. 97. p. 622, 3 corr. 'a Iacobsio' fr. II 2 cum Dobraeo ed.
min. ἐν μὲν παγούροις τοῖς θεοῖς ἐχθροῖσι καί: de παγού-
ροις Mein. confert Lycophr. 419 κουροτρόφον πάγουρον h. e.
τὸν Φοίνικα - τὸν τραχὺν κατὰ τὸν πάγουρον, διὰ τὸ γή-
ρας. annot. l. 12 scr. αἰχματάς ib. lyricus incertus: v. adscr.

91 p. 1063 Bgk. l. 1 a f. ἀνήρ ἀλιεύς Hesiod. scut. 214. fr. III *(ὄν) σὺ κάπτεις Toup. emend. III 197. Πριάπου fr. vs. 2 ed. min. εἰς τὸ βαθὺ δ' ἐπανάγωμεν, quod in mai. ed. proposuerat Meinek. p. 624 Σκυθῶν fr. I scriptum fere min. ed. ut h. l. significatum est. fr. II 2 ita supplevit Cobetus m. IV 112:

B. τί λέγεις; καπάνας, πῶς; A. καπάνας Θετταλοὶ de vocibus ἀπῆναι καπᾶναι cf. Mein. in Athen. spec. II p. 19. Lobeck. path. el. I 103 sqq. p. 625, 4 scr. 'Athenaeus XV' Theophili Ἀπόδημοι. p. 626 vs. 3 δι' ὃν εἶδον νόμους | Ἑλληνας, cf. Fritzsche Ran. p. 270. 'malim ἔγνω.' Mein. ed. min. p. 627 Βοιωτίας fr. vs. 1 κεραμεῶν τινα? cf. infra p. 528. Vs. 2 τῶν θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, κεραρυέει ed. min. Ἰατροῦ fr. p. 628, 7 πρὸς αὐτὸν suprascr. αὐτῶ? Dobr. l. 8 in advers. l. c. παρατέθηκε, correctum ed. min. Neoptolemi I 1 'malim σύμφορον' Mein. add. 97. ed. min. Vs. 3 pro οὐδὲ μικρὸν πείθεται | ἐνὶ πηδαλίῳ Herwerden p. 82 reponerat τῶ πηδαλίῳ. p. 629 ad fr. II l. 6 scr. καὶ μητέρα om. PV. p. 630 Παγκρατιαστοῦ fr. II hodie scribitur εἶτ' ἐν χάρακι κτλ. caeterum v. Diph. 4, 429 (51). Criton. 4, 537. p. 631 Φιλαύλου I 9 v. add. p. 97. annot. l. 10 scr. γυναικείους Ὀμηρικοὺς ἐπαίνους fr. II 5 Athenaei non Theophili haec hodie videntur Meinekio, ἢ Νάννιον (Ναννάριον) ἢ Μαλθάκην. de Theophilo cf. ad 4, 690 (346) suppl.

p. 635 sqq. cf. infra 97 annotata. p. 636 sq. cf. Bergk. Lyr. II p. 990 sqq. p. 637 extr. v. ibid. p. 1006 sq. cf. in Athen. exerc. II p. 34. p. 639 extr. Lyr. II p. 989. p. 642, 4 ibid. p. 988. p. 643 extr. ibid. 992 (4). p. 644, 24 ib. p. 989 κεφάλαια πόδας τε p. 645, 6 v. ib. p. 992 (5). l. 19. 21 v. ib. p. 998 (16. 17). l. 1 a f. Ὀρτυγίην pro ὠρυγῆ Bergk. comm. cr. I p. 13. p. 673 Σεμέλης I 3 scr. alterum sibi vindicant p. 679 Πλάνοσ. pro V scr. I p. 683 scr. ΝΕΟΤΤΙΣ p. 719, 10 scr. ravidus p. 720, 22 damnatum p. 721, 13 asyndeton 197. 83. l. 20 adde ἀτρεμεί 441. p. 728, 1 scr. Gaditana p. 730, 10 adde λογογράφοι 441. p. 731, 15 scr. 211. 438. p. 738, 5 a fin. τριβαλλομαμμόθρεπτος

SUPPLEMENTA ADDENDORVM VOL. IV.

praef. p. VIII, 7. 8 hos versus Gregorii Nazianzeni esse vol. II p. 590 ed. Bened. annotavit Nauck. l. 16 sqq. cf. infra p. 124 (389). p. IX extr. scr. Stob. Flor. CXVI 6. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 543. p. X extr. cf. Mein. vind. Strab. p. 135. p. XI, 4 de Aeschyli versu cf. Hermann. 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 513. Mein. Theocr. p. 188. aliter Schneidewin. philol. IX 139 et ad Agamemn. vs. 413. l. 8 sqq. v. ap. Nauck. trag. fr. p. 724 et in Mein. ed. Stob. vs. 4 Nauckius ὄπερ δι-
στρεψ' vs. 7. 8 Mein. ἐν ταπεινῷ τις τύχης | μέρει φερέσθαι
vs. 12 Nauck. πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιβάζεται
Philemo. p. 3 Ἀγροίκου fr. de formarum diversitate
'cf. Lob. Ai. p. 116' ed. min. Ἀγύρτου fr. 'I. II.' ed. min.
vs. 1 πῶς οὐ πονηρὸν ἔστιν κτέ. Hirschig. annot. cr. p. 12
'a tertio versu novum fragmentum indicavi, quod Philemo-
nis an alius poetae sit incertum est.' Mein. ed. min. Vs. 4
'malim ἄλλ' ἢ' idem ib. atque ita apud Stob. scripsit, οὐδὲ
μικρὸν ἄλλ' ἢ σχήματι p. 4 Ἀδελφῶν fr. I cf. infra 98
vs. 11 sq. removendae sunt ex huiusmodi formulis condicio-
nalibus interrogationum notae: ascribam aliquot huius para-
taxeos comicorum exempla: Plat. (?) 2, 697 (vs. 5. 6). Theop.
2, 813 (v. 2). Anaxand. 3, 177 (2). 195 (1). Aristophont.
3, 357 (1). Alexid. 3, 423 (1, 7 sqq.). Axionic. 3, 534 (1,
9 sqq.). Timocl. 3, 593 (v. 13 sqq.). Philem. 4, 41 (22). Men.
4, 181 (1). 5, 109 (518). Diph. 4, 381 (1, 7). 389 (1, 24),
394 (2, 10 sqq.). Anaxipp. 4, 460 (v. 31 sqq.). Machon. 4,
497. Nicol. 4, 580 (v. 33. 37). cf. Krügeri gramm. gr. I 2
p. 179. 250. C. F. Hermann. prooem. schol. Gott. 1850: 'de
protasi paratactica'. Vs. 12 Bentleyi supplementum non iam
in ordinem receptum, cf. Dobr. infra p. 98. p. 5 Ἀνακα-
λύπτων: annot. l. 3 Ἀνακαλυπτομένη, cf. ad Euangel. 4,
572 not. p. 6 Ἀπόλιδος vs. 2 Hirschig. annot. p. 18 ἀπέ-
χοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων τόπον pro χρόνον. Turpilius ver-
sum 213 p. 96 comparavit Ribbeckius: sola res est quae pro-

sentēs hómīnes absentēs facit. ‘nam de epistula, inquit, apud utrumque sermo est.’ p. 8 Γάμου fr. I corr. (v. p. 98) ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον κτλ. Vs. 2 de postposito τι cf. ad Scymn. p. 29. fr. II Cobetus mnem. IV 118 scribere malit:

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. B. οἶδα, δέσποτα.

annot. l. 1 scr. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος. Ἐμπορος. l. 1 scr. Graece haec vocatur *Emporos Philemonis*, Eadem latine *Mercator Macci Titi*. ‘ita enim correxit Ritschelius.’ ed. min. vide parerg. Plaut. Terent. I p. 21. p. 9 Ἐξοικισμένου vs. 2, ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ἦ, Lobeckius parall. 556 hoc comparavit (mon. 562) ὡς χάριέν ἐστ’ ἄνθρωπος ὅταν (ὅς ἂν) ἄνθρωπος ἦ. non recte, credo, C. F. Hermannus n. rhen. m. V 609 ἂν ἄνθρωπος ἦς. Euripi fr. μηλωτῆν scriptum hodie: v. infra p. 98. item p. 10 fr. I ψιάθειον | ἴσως παλαστῆς, hoc cum Photio, cf. ad Cratin. 2, 90 (9) add. Ἐφήβου I 7. 8 ἦτοι πνεῦμα γὰρ | αὐτοῦς τὸ σῶζον ἦκεν ἢ ἐφάνη λιμὴν. ita Nauck. Stob. Teubn. p. 11 (2) haec apud Steph. Byz. I 386 14 ita habent: Κρομμύων πόλις, πόλις πλησίον Ἀσκάλωνος. Φιλήμων ἐν Ἐφήβοις. κτλ. cf. Vind. Strabon. p. 234. infra p. 98. Ἡρώες. . 2 scr. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων κτλ. Θηβαῖοι. Vs. 2 τούτου δὲ καὶ σοῦ κτλ. in Stobaeo suo Mein. Vs. 3 scr. φόθος. Vs. 6. 7 Mein. Stob. cum Dobraeo ὧν δὲ μείζονα· | οὕτως ἀνάγκη πάντα δουλεύειν αἰεί. cf. add. p. 98. aliter C. F. Hermannus l. c. 609. p. 12 Θησαυροῦ fr. παραλογίζεσθ’ cum Bentleyo Mein. ed. min. ‘praeterea ἀληθές, inquit, corruptum. forsitan οὐκ ἔστ’, ἄλαστε, παραλογίζεσθ’ οὐδ’ ἔχειν ὀψάρι’ ἀχρηστα.’ Θυρωροῦ fr. ἐς τὴν corrupta videntur ed. min. (aliter infra 98). nuper Cobetus mnem. IV 118 scripsit:

ἐγὼ γὰρ ὡς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτέ
καὶ τὸν πέτασον.

l. e. ‘postquam excessi ex ephēbis, ut Terentius dixisset.’ comparat Antidoti fr. 3, 528 (1), ubi v. Mein. p. 13 Κοινωνοί. cf. infra 98: sed in Etym. M. integrum fere Menandri affertur fragm. inc. CCXX. ad Philemonis Corinthiam

Nauckius referebat anon. fr. CXLVII, vide ad 4, 642 suppl.

Μετιόντος fr. I 2 C. F. Hermannus ἀκήκοας; priori interlocutori tribuebat. Hirschigius p. 19: B. χρηστός ἦν (vel simile quid). A. ἀκήκοας; | B. ἄλμη τε λευκή καὶ παχῆ etc. p. 14 (2) vs. 3 verba τί ἐποίει; cum Clerico (v. infra p. 98) alteri personae data ed. min. vide ad Men. 4, 234 (10, 6) suppl. annot. l. 4 corr. Eustath. p. 1283 37. *Μοιχοῦ* fr. vs. 2. 3 ita refingebat Herwerden p. 84: B. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστίν; *(εἶπέ μοι.) | A. *(νάβλας ὅ τι ἔστ') οὐκ οἶσθας ἐμβρόντητε σύ; illud cum Casaubono. annot. l. 5 corr. 'Ponsonus Adv. p. 73 et Seidlerus V. D. p. 398.' p. 15 ad *Νιαιράς* fr. annot. v. 4 utrobique ita scribenda erat: τρυγέρανον AP. τριγέρανον BVL. p. 16 *Νυκτός* fr. scr. τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τῆνάλλως ἔχων. de τῆνάλλως v. Lobeck. path. elem. I 582. *Παγκρατιαστοῦ* fr. I 2 χεῖρ addidit Grotius. Vs. 3 ὦν: cod. A ὄ Vs. 5 καὶ om. A. V. annot. l. 1 scr. 'Ecl. eth.' fr. II πρό: cf. F. Beckmanni prooem. schol. lycei Hosian. hib. 1852. 53 p. 9 n. 46. *Παδάριον*. Ἑλλην γυνή cf. Lob. parall. 263 sq. *Παλαμήδης*. Vindob. cod. ἐκ παλαμήδους. 'videtur ex Euripidis Palamede esse.' Mein. Stob. I p. XX. v. Philisci fr. apud Nauck. trag. fr. p. 637. p. 18 *Πανηγύρεως* fr. I cum Bentleyo Βκ μόνω scripsit pro μόνον. fr. II *Αἰγύπτιος* θοίμάτιον ἠρδάλωσέ μου: ita haec scribuntur apud Eustathium Od. 1761 29 (Nauck. Ar. Byz. 203). ἠρδάλωκέ μου habet Etym. M. l. c. p. 19 *Πιττοκοπουμένου* fr. I cf. Boeckh. Oec. Ath. 1, 168 fr. II ann. l. 1 scr. IX 67 4 scr. τριημιωβολία' l. 6 συντατόμενον τῷ πιεῖν ἀντικρὺς δηλοῖ κτλ. p. 20 *Πτερυγίου* fr. I 3. 4 in ed. Stob. ita exhibiti: ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐν ἔχῃς, | λέγ' εἴ τι βούλει, πάντα σοι γενήσεται, Vs. 5, φίλοι βοηθοὶ μάρτυρες συνοικίαι, pro συνοικίαι Meinekio proponendum videtur συνήγοροι, tum ἀγρὸς οἰκίαι adiunctae fuisse suspicatur comparato Menand. 4, 234. p. 21 *Πτοχῆς* I 2 ὦ πότνι': cf. Nauck. philol. VI 401. annot. l. 3 corr. 'Vs. 2' fr. II cf. ad Diph. 4, 397 (2). p. 22 *Πύρρου* vs. 1 τί ἐστι τὰγαθόν· οὐ δὲ εἰς εὐρηκέ πα | τί ἐστίν Scl. Teubn. annot. l. 8 πάντα pro vulgato ταῦτα AB etc. Πτ

φόρου vs. 3 ἀλήθει' in ed. Stob. ubi p. XXXV Porsoni supplementum ita scribitur: οὐτ' ὄφελός ἐστ' οὐτ' εὖ γεγραμμένης γραφῆς, apud Gaisf. οὐδ' εὖ γεγραμμ. γρ. p. 23 Sargdii fr. I cf. infra p. 98. Vs. 7 apud Plutarchum Cobetus V. L. 371 τί οὖν πλέον ποιοῦμεν; ἡ λύπη δ' ἔχει eiecto οὐδέν. Herwerden p. 85 'aut omnia me fallunt, inquit, aut verba: οὐδέν' . . . δάκρυον tribuenda sunt domino, cur lacrimetur, egregie se excusanti.' p. 24 fr. II 2 σὺ δέ γ' ἐμοὶ τριτημόρον Bk. et ed. min. ubi 'fortasse tamen praestat, inquit, σὶ δὲ τριτημόριον ἐμοί. certe τριτημόριον h. l. legisse videtur non modo Pollux, sed etiam Harpocratio.' ad quae in add. B. p. XIX 'atque ipse adeo Pollux l. l. 66: τὸ δὲ παρὰ Φιλίμονι τριτημόριον τεταρτημόριον καλεῖ ἐνίοτε Πλάτων. Ita enim est in Par. A, vulgo τριτήμορον.' cf. supra p. CIX (72). annot. l. 10 pro Φιλόξενος apud Etym. l. c. Gaisf. ed. P Φίλων, M φί, D φι). Σικελικοῦ fr. I 5 εἴτ' ἐὰν πείσῃσι τι ed. min. et Stob. Teubn. ubi vs. 7 recepta est Brunckii coniectura: ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ τὸ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως. p. 25 (2, 1) receptum cum Dobraeo ed. min. τῇ Σικελίᾳ fr. III ib. νόμιζ' ὄρα̃ν scriptum, Cobetus in schol. Eur. p. 296 ἐνόμιζ' ὄρα̃ν edidit. Στρατιώτης. p. 27 annot. l. 6 sqq. cf. Ahrent. de Crasi p. 4. p. 28, 2 scr. utrobique παρετίθει κοῦ PVL. l. 21 adde 'Vs. 23 ante Schweighauserum ὁ Ποσειδῶν.' ad vs. 26 ὅταν μόνον Casaubonus, non ut ed. min. Bentleyus. ὅταν περ Porsonus teste Dobraeo adv. II 288. Mein. ed. min. 'fortasse, inquit, τοὺς ἤδη νεκροὺς ὄντας, ὅταν etc.' p. 29 de Phasmate cf. Ritschl. praerg. I 160. de fragmento h. l. apposito v. infra p. 99, hinc in min. ed. ita emendatum:

ἔπιεν ἡ 'Ρόδη

κυμβίον ἀκράτου· κατασέσειχ' ὑμᾶς κάτω.

p. 30, 9 apud Cobetum hi versus eodem ordine leguntur quo apud Clementem scripti sunt. 'Philemonis ΧΑΡΙΤΕΣ apud Etym. M. 376 40 latere videbantur Maur. Schmidtio de Di-lyr. p. 69 [v. philol. IV 637]. verba Etym. haec sunt: ἐρμῖς, ὁ κλινόπους· ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἐγλυφον ἀγάλματα Ἐρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὄνειρων, καὶ φιλοξένης, χά-

ρισιν.' haec in add. min. ed. p. XIX scripsit Mein. hodie apud Gaisf. postrema illa cum Marciano cod. leguntur καὶ φυλακῆς χάριν. cf. annot. cr. et Bergk. Lyr. II 999.

Philemonis inc. fab. fragm. p. 30 (1) vs. 1 ἄν ὀκνήσῃ γὰρ (pro τὸ) μανθάνειν Cobetus mnem. IV 258. Mein. τι μανθάνειν proponebat. vs. 6. 7. 8, ἀλλὰ χρήματ' ἔστιν ἡμῶν . . . εἰς τὴν αὔριον, in sua Stobaei editione Dobraeum secutus post οὐκ ἔχει σωτηρίαν vs. 12 collocavit idem. ibi vs. 10 (7) ἀσφαλείας οὖνεκα scripsit. ad vs. 14 εἴχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων cf. Eur. fr. 983 p. 529 Nauck. annot. l. 6 recte habet Dobraei nomen, corr. ed. min. p. 31 (2) vs. 2, cf. infra p. 99, οὐδ' αὖ ποιήσων ed. min. Vs. 8 ἐν ἡμῶν πᾶσιν οὐκ ἔστιν τόπος | οὐ μὴ ἔστιν ἀήρ cum Heerenio infra p. 99 distinctum. aliter ed. min. et Gaisf. priore Stobaei loco. de Platonis comici apud Etym. M. memoria cf. addenda l. c. p. 32, 18 scr. 'persona' fr. III vs. 1 — 5 apud Nicephorum in Synes. p. 404 A Euripidi tribui annotavit Nauck. v. progr. p. 9. vs. 5 hodie λαγῶ receptum in ed. Stobaei Hirschigius hunc versum ita emendabat annot. p. 19 collato vs. 9:

δειλοὶ δ' ἀπαξάπαντες εἰσὶν οἱ λαγῶ.

p. 34 fr. VI 1 Meinekius: ἤκουσα τοῦτο καὐτός, idem vs. 4 καὶ θεωρῆσαι * (τί πον) in ordinem recepit ed. min. C. F. Hermannus καὶ θεωρῆσαι λόγους p. 609. Vs. 3 θύμιος . . . λέγειν τι καὶ ins. p. 35 (7) vs. 4 συμπλοκάς (pro συλλογάς) τε τοῦ βίου coniecit Nauckius. Vs. 5 in ed. Stobaei Meinekius:

εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς * (τις) εὐρέθη θανών,

Vs. 7 πένεσθαι μᾶλλον ἠδέως θέλω (pro ἔχω) Nauckius. ad vs. 10 μεγάλα κερδαίνει κακά i. e. compendifacit cf. add. p. 99. Nauck. philol. V 558 (trag. fr. p. 669). Cobet. V. L. p. 261. 379. annot. l. 5 Comparatio φθόνον τε ἐπήριον p. 36 (8) vs. 5 corr. ἐπακτόν, fr. IX 2 ἐγὼ πρότερον τοῖς μὲν πένητας ζῆν μόνους in ed. Stobaei Mein. item vs. 6 δεπανήμασιν νῆ τὸν Δί' εἰσορῶ μόνον, annot. l. 1 scr. 'Vs. 2' p. 37 (10) vs. 1. 2. cf. mon. 638. 639. 'Boissonadii anecd. III p. 467' Nauck. vs. 8 cf. Hermannum Aeschyli vol. II p. 316. p. 38 (12) vs. 4 Stob. λαχάνων ἄγει τι] λαχάνου Δ

fort. λαχάνου τ' Mein. Stob. vol. II p. XXIX. Vs. 6 αὐτὰ ταῦτα cf. ad anon. 4, 679 (310). fr. XIII vs. 1. 2. Eustathii p. 1538 13 verba huic referebam supra p. CLXXII. annot. l. 4 scr. 'Anecd. Ox.' p. 39 (14^a) cum vs. 1. 2 comparavit ed. pr. quae sunt in Euripideis fr. 174 p. 325 N. fr. XIV^b, in quo τύχην Comparatio, est apud Stob. ecl. I p. 202 Χαερρήμονος: ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη, | οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης. Nauckius progr. p. 29 'non cohaerent hi versus, inquit: Chaeremonis prior est [trag. fr. p. 611], alter poetae comici.' fr. XV vs. 2 κἄν σοφὸς ὑπάρχη κἄν λέγη τὸ (non τι) συμφέρον Comparatio. recepit hos versus 2—6 inter tragicorum adespota p. 668 Nauckius.

idem fr. XVI 2 οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νυνὶ (pro νῦν) πείσθουμι scribendum proponebat. p. 40 (17) vs. 1 cf. infra 99. 'videntur versus esse politici.' Mein. ed. min. neque quae sunt in fr. XVIII Attici poetae esse videbantur. priores duo versus cum Grotio ita legendi:

καλῶς ποιήσας οὐ καλῶς ὠνειδίσας·

ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτωχῶ λόγῳ.

vide Bothium cens. p. 73. cf. supra p. CLXXX. p. 41 (19) vs. 2 ὅταν πονηρῶ περιπέσῃ τῷ (pro τῷ) γείτονι Hirschig. annot. p. 20. Vs. 4 δ' non est apud Rutg. fr. XX 3 τὸ ante πεπρωμένον addidit Rutg. fr. XXI 4 cf. infra p. 99, 'necdum tamen haec persanata sunt' ed. min. cf. C. F. Hermann. l. c. 609. fr. XXII 2. 3, τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι. | κεκύηκέ τις, οὐ κεκύηκέ τις· ἡτύχηκέ τις, ita resingenda censebat C. F. Hermann. p. 610: τέθνηκέ τις, κεκύηκέ τις, ἡτύχηκέ τις, cfr. Nauckius 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 117 qui:

τέθνηκέ τις, οὐ κέκληκέ τις, ἡδίκηκέ τις·

omissis uterque caeteris. Vs. 4 ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα cf. inc. fab. XIII 6 τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίνεται. p. 42 (25). 'gratum nuper fecit v. d. [Dübnerus] qui in Parisino annali *Revue de Philologie*, vol. II p. 238—240, regii codicis 1773, cui partem Comparationis Menandri et Philem. debemus, lectiones aliquot et additamenta nobiscum communicavit, quae horum fragmentorum emendationem partim confirmant partim adiuvent. haec suo quaeque loco annotabuntur.' H. I. in min.

ed. p. XIX. fr. XXV 5 (in min. ed. p. XIX corr. 'fragmenti 111') quem in codice additum V. D. dicit versum, ψυχῆς γ πόνος ὑπὸ λόγου κουφίζεται, de hoc vide Meinekium ad 63 (112). Vs. 4 εὐκαίρως Compar. correxit Rutg. p. 43 (2 annot. l. 1 corr. 'ecl. eth.' l. 4 scr. 'pro βούλου est πρῶ.' ad fr. XXVII^b v. quae infra annotata sunt p. 99. p. (28) vs. 1 scr. ἀνθρώποις ἀγρός vs. 5 ἐς τοὺς τραγῶδα - ἐς τὸν βίον Stob. Mein. annot. l. 3 libri τὰργυρώματα δ' XXX 1 corr. Σύρα, Σύρα. B. τί ἐστι; p. 45 (31) vs. 4 F. Herm. tentabat: ἐκ τοῦ πλαγίου τε παρακολουθοῦντι τινὰ | ταύτη κατιλλώπτειν. poterat παρακολουθοῦντάς τιναι ἄν particula quo spectet haud facile intellexeris. p. (33) annot. l. 4 scr. 'Vs. 4 αὐτοῦ'στιν Brunckius. αὐτοῦ'σ B. scribebatur αὐτοῦ ἐστι.' fr. XXXIV^a corr. βουνὸν ἐ ταύτη καταλαβὼν ἄνω τινά. annot. l. 3 corr. κεχρημένε σημαίνεται de βουνός voce, quae apud Dium Pythagorei Stob. 65 17 vineam significat, cf. F. Beckmanni prooem. sch. Brunsberg. hib. 1852. 53 p. 11. ad fr. XXXIV^b scr. Theophil. p. 47 (36) 'tertius versus aut graviter corruptus est aut non sunt poetae verba.' Mein. ed. min. fr. XXXIX 'p. vs. 2 regius liber quinque novis angel, quos cum vulgatis inscribemus ut in ordinem redegit Dübnerus:

κὰν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει·
φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ
[ἀπὸ τοῦ πάλαι πλάσαντος ἀνθρώπων γένος.

ἴσην δὲ πάντων διάθεσιν τοῦ σώματος
5 ἐποίησεν οὗτος ὡς ἐλευθέρου γένους.
ἐλευθέρους ἐποίησε πάντας τῇ φύσει,
δοῦλον δὲ μετεποίησεν ἢ πλεονεξία.]
ἢ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο.

vs. 3 cod. τὸ ἀνθρώπινον γένος 4 διάθεσιν 5 ἐποίησεν ὅντως ὡς ἐλεύθερον γένος 6 ἐλευθέρους οὖν ἅπαντας ἐποίησε 7 δοῦλον τὲ postremum versum, ἢ δ' αὖ τύχη κτ. num idem codex exhibeat non annotavit editor. hoc vel sol ut laceam de prava verborum compositione et tautologiis, ne vitiam istorum versuum originem evinci non est quod null ostendatur, ut in vulgatis acquiescere possimus.' ita haec scrip

min. ed. p. XIX. cf. p. 39 fr. XV. p. 48 fr. XL^a non legitur in Comparatione Men. et Phil. de vita Euripidis v. p. 140. 137sq. West. p. XXXVIIIsq. ed. Nauck. fr. XL^b vs. 3 ὧν λέγει ABP. ὧνπερ λέγει VL. fr. XL^c vs. 3 εἰ addidit Gaisfordus. p. 49 fr. XLI vs. 1 ὄϊς ἔχομεν τούτοις scripsi, rectius tamen Porsonus (miscell. 255) οἷς μὲν ἔχομεν, τοῖσδε Mein. Stob. I p. XXIV. annot. l. 2 scr. 'Stob. Flor. XVI 1' l. 8 δι' ἑαυτοῖς: de αὐτῶ pro ἑμαυτῶ cf. C. Keil. phil. III 315. Versus 4. 5. 6. 7 apud Stobaeum XVI 4 ex Euripidis Antiopa afferuntur. eos cum Philemonianis male coaluisse dixit Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 489. trag. fr. p. 333. Vs. 5 apud Stob. μηδὲν δόμοισι pro μηδὲν δ' ὅμως τι Vs. 6 αὐτὸν οὐποι' Stob. A. B. m. s. M. ap. Nauck. Vs. 7 εὐδαιμόνα suspectum fuit Nauckio l. pr. p. 489. Hermannus l. c. 610 φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαιμόνων. fr. XLII 4 ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ. cf. infra p. 100. Vs. 5, ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν, in Vindob. suum habet lemma τοῦ αὐτοῦ, unde confirmatur Meinekii coniectura. eum versum cum sequenti apud Stobaeum fragmento (h. e. Philemonis 4, 62 fr. XCIX) ita coniungebat Nauckius:

A. πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι, Νικοφῶν.

B. ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰεί.

idem ἀπλῶς pro ἅπας in schedis coniiciebat. cf. apud Mein. Stob. I p. XXV. annot. l. 1 scr. XVIII 6. 7. p. 50 fr. XLVI^a pro ἂν εὖ σκοπῆς Vind. cod. αν κοπησ idem vs. 2 αὐτοῦ αὐτός p. 51 (47) vs. 3, v. infra p. 100, Gaisfordus τοῦτό με τὸ τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν. fr. XLVIII 2 scr. ταῦτόματον annot. l. 1 in ed. min. scr. 'p. 726 Pott.' fr. XLIX aliter tentavit Hermannus l. c. 610. p. 52 extr. (cf. infra p. 100). probavit nuper hanc coniecturam Gaisfordus Eclog. p. 848, atque ita in Teubneriana ed. p. 67 Mein. ἠγωνισμένου γὰρ ποτε αὐτοῦ καὶ ἀπηλλαχότος ἀστείως p. 53 fr. LII^a vs. 2 τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα ita intelleximus ut εὐπορεῖν esset praebere, cf. Alexid. 3, 446 (1, 4) οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας. nuper Hirschigius annot. cr. p. 20 sic scribebat: τὰ γὰρ μαθήματ' ἐκπορίζει χρήματα, tum, qui haec tanquam Alexidea proferebat, Badhamus Anglicus ad Eur.

Ion. 1119 ita:

τὰ γὰρ μαθήματ' ἐκποριεῖ τὰ χρήματα.

fr. LII^b φάνης: cf. Lobeck. Aiac. p. 225. annot. l. 2 scr. μὴ
'κφάνης. fr. LIII 2 pro ἴν' ἐγκρατῆς ἤ infra p. 100 ἴν' ἐγ-
κρατήση coniectum. Cobetus Diog. La. ita edidit: -

ἴν' ὡς Κράτης ἤ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.

'sed hieme pannos, alter ut Crates foret.' p. 54 fr. LVI 2 in
utraque editione reponendum:

πάσας ἐδίδαξεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος.

fr. LIX^b in Stobaeo suo sic scripsit Mein. cum libris, habet etiam
Vindobonensis, v. I p. XXVI:

τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστὶ τῆς ὀργῆς πόνος.

cf. vind. Strab. p. 211. 177. p. 55 (62) apud Leutschium

mant. prov. II p. 767 haec ita leguntur: πολλά με διδάσκεις

ἀφθόνως διὰ φθόνων | ὅπως ἀκούων πολλά μηδὲ ἐν μά-

θω· Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν φθόνων (Leutsch. διὰ φθόνον

πολλά) διδασκόντων. hinc Nauckius 'zeitschr. f. d. alt.' 1855

p. 117 ἀφθόνως δι' ἀφθόνων scribebat, praeter sententiam

et dicendi morem poetae, credo, quem alligit Meinekius 4,

875 sq. Vs. 2 ἀκούων τὰ πολλά A, unde Nauckius κλύων

τὰ πολλά κτλ. p. 56 (69) in Vindob. cod. hi versus cum

sequenti, ἔρημός ἐστ' ἄνθρωπος ἠπορημένος (anon. 4, 692

fr. CCCLIII), cohaerent. tria diversi loci fragmenta sunt in

ed. Stobaei, ubi priorem vs. ita dedit Mein. ὅστις πένης ὦν ζῆν

παρ' ὃ ζῆν βούλεται . . . non diversum hunc a Menandro 4,

193 (5, 1) ὅστις πένης ὦν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται κτλ. pu-

tabat C. Volckmarus Ilfeldensis philol. IX 586. p. 57 fr. LXXII

non est apud Rutgersium. Grotius Excerpt. p. 992 'haec ex

manuscripto, inquit, putavimus non indigna quae adderentur.'

Vs. 1 traditam scripturam μὴ λέγε τί δώσεις compares cum

fr. LXXXIV^a: μὴ λέγε *τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς

εἶ. Herwerden p. 85: μὴ λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ

'(ὁ) λέγων, | καὶ τὴν ὑπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν. Vs. 2

Grotius 'in manuscripto, ἐμπόδιζε τι δώσεις.' fr. LXXIII in

cod. 1773 'est écrit tel que M. Meineke l'a donné, en partie

d' après Hugo Grotius.' Dübn. revue de philol. II p. 240.

mutabat Hermannus l. c. 610 sq. idem fr. LXXVI ἐὰν γὰρ

γυναικὶ κατ' ἰδίαν λαλῆ̃ pro ὀμιλεῖ. annot. l. 1 scr. 'Comparatio . . . p. 363.' p. 58 fr. LXXIX Mein. in min. ed. 'non videtur, inquit, Philemonis esse, ut nec duo sequentia.' fr. LXXX regius liber στεφάνους. fortasse igitur: στεφάνους σεαυτῶ ζῶν παράσχου καὶ μύρα. fr. LXXXI idem liber pro καὶν μέχρι νεφέων habet εἰάν γὰρ μέχρι νεφῶν, scribe:

ἂν γὰρ μέχρι νεφῶν τὴν ὄφρυν ἀνασπάσης, quae vulgatis non uno modo praestant. caeterum cf. Polluc. II 49: τὰς ὄφρυσ ἀνασπῶν ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων, ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ τὰ νέφη. v. Dobr. ad Plut. 756. advers. I 578. adde Euripidis fr. 1027 p. 536 N. p. 59 fr. LXXXII 'καὶ ομιλλίτ ms. Par. iam ab Heinsio expunctum: hinc Dübnerus θάνατον φυγῶν μὴ λέγ' ὅτι φεύξομαι πάλιν proponerat, ipse ita potius scribendum suspicabar: μὴ λέγε φυγῶν τὸν θάνατον ὅτι φεύξει πάλιν.' H. I. min. ed. p. XX. fr. LXXXIV^a annot. l. 2 scr. 'legebatur μὴ λέγε πρότερον τίς ἦς, ἀλλὰ νῦν τίς ἦ.' ad fr. LXXXV l. 2 scr. 'in fine πεδεῖν.' ad fr. LXXXVI l. 3 scr. 'Ecl. eth. II p. 8.' p. 60 (91) ἔξ ἔχων praebent Gaisf. codd. V. M. ad rem cf. Boeckh. Occ. Ath. I p. 40. p. 61 (95) Photius, Suidas, Apostol. II p. 638 ποτέ pro γύναι. cf. Leutsch. Zenob. V 100. Bergk. Lyr. II p. 501. fr. XCVI Χαίρημονος cod. A. v. Nauck. trag. fr. p. 612. ad fr. XCVII cf. infra p. 100. p. 62 (99) ἅπας πονηρὸς οἶνος κτλ. v. ad p. 49 (42, 5) suppl. fr. CIII annot. l. 1 scr. 'eho tú, tua uxor quid agit? inmortalis est.' l. 3 scr. Trin. p. XXVI fr. CV γαμεῖν ὁ μέλλων Stob. Mein. idem fr. CVI ἂν γυναῖκα μὴ λάβης. Nauck. cfrt. mon. 468 ubi τρέφης. p. 63 fr. CVII cf. infra p. 100. Stob. βούλου γονεῖς πρῶτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν. sequitur apud Stob. 31 Χαίρημονος. βεβαιότεραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς. quae Philemoni vindicabat Mein. comin. misc. p. 30 (hist. cr. p. 519) ubi βεβαιοτάτην. lemmata 30. 31 transponebat Nauckius trag. fr. p. 613. hodie quae sunt apud Stob. 79 31 Meinekios 'fortasse, inquit, nec Chaeremonis nec Philemonis sunt, sed scriptoris prosaici. Vindob. enim et Trinc. habent τὴν φιλίαν ἔχε. pro βεβαιοτέραν autem malim omnino βεβαιοτάτην.' fr. CIX θανεῖν ἄριστον (κράτιστόν) ἐστίν ἢ ζῆν ἀθλίως cf. Nauck. progr. p. 15.

Meinekus: *Θανεῖν κράτιστόν ἐστιν ἢν (εἰ) ζῆς ἀθλίως.* fr. CX v. mon. 383. fr. CXI^b *δεσπότου Compar. p. 64 (113)* in ed. Stob. III p. 215 22 *πλοῦτον μεταλήψασθ' ἕτερον πλ.* ad fr. CXIV, *ἡ μὲν χειλιδῶν τὸ θέρους, ὦ γύναι, λαλεῖ,* Cobetus mnem. IV 130 'sententia quae fuerit, inquit, apertum est, nempe huiuscemodi: *ἡ μὲν χειλιδῶν τὸ θέρους, ὦ γύναι, λαλεῖ, | σὺ δὲ δι' ἔτους, αὐτὸ σὺ δὲ πάντα τὸν ἐνιαυτόν, αὐτὸ* aliud quid in eandem sententiam, quod praecedentibus opponatur.' Meinekus nuper probata Dobraei ratione Philemonis verba ita fere scribenda existimabat ad Mosch. III 38 p. 440 [cf. supra p. CCV]:

*ἡ μὲν χειλιδῶν αὐτὸ *(τὸ) θέρους, ὦ γύναι,
λαλεῖ, *(σὺ δὲ καὶ χειμῶν' ὅλον προσλαμβάνεις).*

fr. CXV annot. scr. *χρησις τοῦ παιγνίου τοῦδε (τοῦ διαγραμματισμοῦ)* fr. CXVI scr. *μεμίσθωταί με* fr. CXVII [*πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει*] Sophocli relinquendum erit. apud Stob. Ecl. I 8 23 *Σοφοκλέους Αἴαντι* ea sunt, quae in Aiaee leguntur vs. 646 — 649, sed cod. A *Φιλήμονος* esse scribit idem vs. 3. 4 a praecedentibus separat, addit in marg. *Σοφοκλέους Αἴαντι.* sequitur sect. 24 *πάνθ' ὁ χρόνος | ὁ μέγας μαραίνει,* cui nihil lemmatis ascriptum. hinc eiusdem poetae erit cuius sect. 23 est. Huius in locum sufficiat aliud apud eundem Stobaeum fragmentum:

χρόνος μαλάσσει πάντα κάξεργάζεται.

legitur hoc Stob. Ecl. I 8 33 cum lemmate *Φιλήμονος.* 'sic A, *ἀδέσποτον* est in Cant. Chaeremoni tribuit Grotius.' Gaisf. 'utrius poetae sit versus, haud facile dirimas.' Nauckius inquit, trag. fr. p. 612. fr. CXVIII *ἀλλ' ἀπόλλυμαι | κατὰ μνὸς ὀλιθρον:* magis Graeca haec futura opinatur Herwerden p. 85 expuncta praepositione *κατά.* p. 65 (119) l. 3 'pro *χρηστέην* malim *Χρήστην*' Mein. Men. 4, 334 (516). fr. CXX^a in fine adde *καὶ ἕτεροι.* cf. codd. DE Harpocratonis p. 45. fr. CXXII Choerobosci apud Gaisfordum verba sunt p. 252 35. *εἵνεος ὄντες τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων* inscr. att. apud Curtium de portub. Athenarum p. 46 l. 10. cf. Lobeck. parall. 174. fr. CXXIII v. apud Gaisf. Choerob. 82 25. p. 66 (126) l. 2 pro *διαπέπλευκε* apud Photium *διαπέπλακεν ἐν* corrigebat Cobe-

ius V. L. 121. ἀναπέπλακε praeferebat Nauck. trag. fr. p. XIV. l. 3 scr. ὀκτώπας: ἦτοι. l. 6 Φιλήμων ὀκτάπουν p. 67 ex Menandreis hoc loco annotandum est hoc fragmentum:

CXXXII (4, 242)

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων,
σκεπτόμεθα τὰναγκαῖ' ἐκάστης ἡμέρας.
ἂν δῆ δὲ φείσασθαι τι τοῦ γήρως χάριν,
οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι;

Stobaeus Flor. XV 5. Φιλήμονος hodie est in Teubneriana editione secundum codd. auctoritatem: v. mai. ed. accessit nuper Vindob. Vs. 1 που cf. Mein. ad Alciph. p. 166, ubi scr. 'Apollonius adverb.' Cobetus in Mem. IV 275 ita corrigebat:

ἂν μὲν πλέωμεν ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων,
adde Herwerden p. 93. Vs. 3 ἂν δῆ: cf. Fritzsche Ran. p. 152. 154. apud Stobaeum ἂν ἦ reliquit Meinekius. Philemonis spur. I 5 v. mon. 179. Nauck. trag. fr. p. 705, ubi ab uno Iustino haec Philemoni, Diphilo ab reliquis tribui annotavit. cf. infra p. 100. ad vs. 6. 7 cf. Nauck. ib. p. 286. fr. II vide in spuris Euripidis p. 552 Nauck. Clementis pagina est 20 Sylb. 59 Pott.

p. 68 Philemonis iun. fr. II cum Gaisfordo τίς οὗτός ἐστ'; ed. min. οὗτός ἐστιν; Stob. Teubn. cf. infra p. 100.

p. 69 Menander. de hoc poeta nuper apud Francogallos scripsisse dicuntur: 'Benoit essai historique et littéraire sur la comédie de Menandre, avec le texte de la plus grande partie des fragments du poëte. Paris. 1854.' item ibidem 'Ditandy études sur la comédie de Menandre.' Ἀδελφοί. annot. l. 4 addit ed. min. 'et qui eandem quaestionem subtiliter tractavit Guilelmus Ihne quaest. Terent. p. 25 sqq.' fr. I C. F. Herm. p. 611: ὦ μακάριόν μ'· οὐ γὰρ γυναῖκα λαμβάνω.

fr. II, quod 'incerta coniectura' ad Adelphos se rettulisse Mein. ed. min. dixit, hodie hanc fuisse mensuram opinatur: οὐ λυποῦντα - οὐ μὰ Δία δεῖ κτλ. p. 70 (3). de huius fragmenti cum Terentianis similitudine dubitabat Ihnius p. 28. fr. IV in min. ed. octavo loco legitur. Ihnius haec p. 29 in scena III 4 aut post vs. 8 aut post vs. 54 collocanda censebat. Vs. 2 εἰ

δὲ μή γ', ἄνω κάτω cum Bernhardy in ed. Stobaei scripti Meinekii. de fr. V (IV) nuper Dübnerus scripsit in 'Journal de l'Instruction publique' d. 31 m. Martii 1855. graeca verba Benoit ita composuerat: αἰσχρὸν τοῖτό σοι, | τοιχωρύχ', ἐπὶ τὸ γρῶνον οἰκέτην λαβίων... Dübnerus graecae scripturae commendationis suae hanc proposuit speciem:

Ms. ΑΙΓΟCTHΠΟΙΩΝ[.]ΤΟΙΓΟ

Corr. ΜΑΣΤΙΓΠΑΙΩΝΕΝΤΟΝΩC

Ms. Ε.Ρ. ΠΛΑΤΟΤΟΝΓΡΩΝΟΝ....

Corr. ΕΥΡΩCΤΟΤΑΤΟΝΑΡΩΓΟΝ....

h. c. 'μάστιγι παίων ἐντόνωC (?), | εὐρωσιότατον ἀρωγὸν οἰκέτην λαβίων.' in annot. l. 3 ante γρῶνον in utraque editione excidit τον. caeterum cf. Ihnii p. 33 not. p. 71 fr. V (VI) de Micionē dubitabat Ihne p. 30. annot. l. 5 articulum addit etiam Vindob. fr. IX Cobetus mnem. IV 256 'male coalescuisse, inquit, suspicor duo Menandri fragmenta... nam quae causa affertur scilicet, quamobrem pauperes ad contumeliam omnia accipiant magis et propter suam impotentiam semper credant ludier ab ea re aliena est, et verba ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον τὰνιὰρὰ φέρει non conveniunt loco Terentiano in Adelphis IV 3 14, qui illinc sumtus esse putatur.' idem p. 257 περισκελέστερον non χαλεπώτερον significare arbitratur, sed σκληρῶC aut στερρῶC, ut i mon. 480 στερρῶC φέρειν χρὴ συμφορὰC τὸν εὐγενῆ. Meinekii in ed. Stobaei vs. 3 novum fecit fragmentum. fr. X l. scr. 'dormienti haec tibi confecturos deos?' l. 3 'Menandri v. sus est in illo loco que... ΓΥΜΝΑΤΕΡΑΝ... ΤΤΑΛΙΟΝ ab et h... sensum ut' etc. p. 72 fr. XI annot. l. haec κατασείειν δὲ ἔλεγον κτλ. apud Athen. sequuntur Menandri memoriam. 'Benfeius apud Athenaeum Ἀλιεῦσι suspicabatur.' ed. min. fr. XII l. 1 'nam vetus verbum hoc quidem est' etc. l. 4 Μένανδρος ἐν ἈδελφοῖC β'. cf. Ritschl. praerog. I p. 271 qui 'hiez zu kommt, inquit, dass Grauert... p. 131 wohl das wahre gesehen hat, wenn er β' als rest weggefallener worte nahm. (ganz ebenso auch Könighoff: de ratione quam Terentius in fabulis Graecis lat. convertendis secutus est, Colon. 1843, s. 62).' ad fr. XIV cf. p. 90 (6). ad mon.

434 p. 370. Fr. Beckmanni prooem. schol. Brunsb. lycei Hosiani aest. 1855 p. 4. Nauck. trag. fr. p. 533. p. 73, 15 'de hoc loco v. Ilnium p. 31.' ed. min. l. 18 Mein. ib. 'nec male qui in gnomis mon. (696) legitur versus, οἴμοι, τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ, interpretes Terentii compararunt cum II 1 43: minime miror qui insanire occipiunt ex iniuria.'

Ἀλαεῖς. l. 3 τῆς Κεκροπίας φυλῆς: Κεκροπίδος Westerm. 'Κεκροπίας dictum ul' Ἀντιγονία et Δημητρία φυλή ap. schol. Aristid. p. 331 Dind.' . . ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου] 'fortasse addendum οὕτως ἐπιγεγραμμένῳ. . . . postrema huius imemalis verba, ὅς ἐστι τόπος Ἀττικῆς, nisi ab aliena manu accesserunt, ostendere videntur omnia illa inde a δασύνεται grammatici alicuius, fortasse Herodiani, verba esse.' Mein. ad Steph. I p. 67. 68. p. 74 Ἀλιεῖς. fr. I ἔκειτ' ἐπὶ στόμα cf. Hermann. Aeschyl. II p. 367. fr. III ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὔτως φαίνεται | εὐθάνατος: de constructione (v. Men. et Phil. ed. pr. p. 11) cf. Nicol. 4, 579 (v. 7) ἄφνω δὲ πληγεῖς εἰς μέσην τὴν γαστέρα | ἔδοξεν αὐτῷ γεγενῆναι τᾶνω κάτω. de Platonicis anacoluthis v. Engelhardti spec. III p. 40. in min. ed. 'Vs. 3 nonnihil corruptum videtur.' adde C. F. Hermann. n. rhen. mus. V 611. fr. IV. -ad vs. 3 fortasse pertinere fr. inc. CDXXXIV, Μένανδρος δὲ πού φησι καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά, coniecit Bergk. p. 76 fr. VI v. mon. 750. fr. VIII 3 pro τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν Herwerd. p. 85 requirebat τινὰ γῆν. fr. IX ὡς δὲ τὴν ἄκραν | κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχύ | ἀνηγάγοντο. cum his componi poterunt latina p. 100 vs. 22 Ribb. 'conténdit oculos, dérepente abít celox.' p. 77 fr. XI Δύ' οἰκίας | φηλῶν γερόντων cum schol. Aristoph. Pac. 1165 scribebat Hemsterh. ad Polluc. IX 135, 'non φηλοῦν, tanquam si verbum sit, sed φηλῶν, fallacium.' Vide Bernhardt ad Suid. 'φηλοῦν] φηλῶν' A. V. Photius et schol. Aristoph. . . quod probat Hemsterh. . . videndum etiam ne corrigendum sit ὡς λέγουσ'.' cf. Nauck. 'zeitschr. f. d. gymnasialwesen' X p. 505, qui δύο σκιὰς φηλῶν γερόντων legendum coniecit. p. 78, 1 ἄλλοις ἀναπετῶ relinuit Cobetus V. L. 324. fr.

XV ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται: 'fuisse videtur περιβάλλη-

ται vel περιβέβληται, numeris anapaesticis.' Mein. ed. mil

Ἀνατιθεμένη. l. 11 scr. οὐδὲν γὰρ ἀκόλουθον αὐτὴ λέγει. fr. I postrema verba, ἦντλον λέγειν δεῖ, καὶ κάδοι οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀντλιαντλητῆρας, grammatico relicta i min. editione. p. 79 (3) με proponerat Hemst. fr. V Apostolius: v. Leutsch. II p. 304 sq. p. 80, 12 alterum proverbium Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον in incertis collocatum p. 33 (502). fr. VI l. 3 ἐπὶ τῶν ζ λαχόντων 'i. e. ἀπολαχόντων' ed. min. fr. VII. Harpocrationis p. 127 7 verba haec sunt ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτιλῶν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασιν κ' Ἀριστομένης. Μένανδρος δ' ἐν Ἀνατιθεμένη καὶ ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς ιβ' δραγμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτου (i. e. δούλους ἀφεθέντας, non meloecos omnes, v. Boeckl Occ. Ath. ed. II 1, 447) τελεῖν. fr. VIII Ψύλλος: v. infra p. 100. Herod. μόν. λ. 11 19 sqq. p. 32 Lehrs. p. 81 Andria l. 16 adde 'Ihnii quaest. Terent. p. 5 sqq.' fr. I nuper Mein in Stobaeo suo vs. 2 ita scripsit:

ἅπασιν, ὡς ἔοικε, καὶ τοῖς εὖ λόγων
καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

annot. l. 4 scr. 'Nam inceptio est amentium haud amantium

fr. II scr. τὸ νεόττιον ut apud Diph. 4, 427 (40). p. 8 (3) annot. cf. infra p. 100. ad fr. V annot. l. 13 Dübner a schol. Theocr. p. 127: 'διεκορήθησαν confirmant codd. Cas Vulc. qui vitiose ἀξιοῦσαι, et cum Val. 5 ἐπικαλεῖσθαι, u scribendum videatur αἰ κνῖσκουσαι εἰώθασιν ἐπικαλεῖσθαι vel alio verbo quod exciderit.' p. 83 (7) τῷ εληνικῶι

ΜΗ λιΤΑΝΕΚ ΕΜΝΜΑCΟR fr. VIII scr. III 4 13

fr. X scr. IV 3 11: l. 2 *ΚΟΔΕΞΙΑC CΥΜΥΡΡΥΝΑΙ ΧΧΗC ΔΙεΤεΙΝε': quae quomodo scribenda viderentur infra p. 100 significatum. de ara Apollinis cf. Nauck. philol. V 681

p. 84 fr. XIII annot. l. 4 scr. 'p. 301 c' et l. 7 'IV 5 10' cum iis quae sunt l. 14 de sobrinis et consobrinis Nauckius 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 490 coniungebat Poll. III 29: v. ad 4, 314 (406) suppl. p. 85 Ἀνδρογύνου fr. V nescio an πλήσας παρέφθερεν scribendum fuerit comparato Platonis fr. 2, 641 (6) infra p. 45. annot. l. 1 scr. Λάμα. l. 6 Arsenius: v.

Leutsch. vol. II p. 498. p. 86 *Ἀνεψιοί*. fr. II *εὐδαιμονία* etiam nunc Meinekios, genetivum tuebatur Bernhardy synt. p. 166. ipsos versus inter duas personas ita dividebat Nauckius 'allg. l. zeit. intell.' 1847 p. 490: *εὐδαιμονία τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων.* | B. *ἀλλὰ θυγάτηρ;* A. *κτῆμι' ἔστιν ἐργώδεις πατρί.* p. 87 (3) scr. *Μενάνδρου Ἀνεψιοί.* ad fr. V 'φῶς ποιεῖν dixit inc. Anth. Pal. IX 381 4.' Mein. ed. min. *Ἄπιστος*. p. 88, 5 Dobraeus Advers. II p. 278. cf. Sicyonii fr. 4, 201 (3). *Ἀρρηφόρου* fr. I 3 Cobetus mnem. IV 260 *διὰ τοῦτο σοὶ παραινῶ κτλ.* Vs. 4 *ἀνεργήθω κύβος:* in ed. prim. Meinekios attulit Dorv. ad Char. p. 252. Valck. Phoen. p. 375 b. adde Leutsch. paroem. I p. 383. II p. 113. 144. Vs. 5 *νῦν* etiam Cobetus cum sequentibus coniungebat, ut voluit Iacobsius: *πέραινε, σωθείης δέ. νῦν ἀληθ.* alterum tuetur anonymi comici in Coislin. cod. (v. Diogenian. Leutschii VI 90) fragmentum, quod Meinekios nuper ad Theocr. p. 457 ita restituit: *νῦν δὲ σωθείην, ἵνα | διδάγματ' ἧ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου.* utrumque comparaverat Bernhardy ad Suid. v. *νῦν σωθείην.* Vs. 7 ita supplebat Cobetus mnem. IV 260: *οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον, *(οὐδὲ Σικελικόν).* de Libyco mari cf. Mein. ad Alciphr. p. 93. annot. l. 1 scr. 559 d. l. 4 *αὐτὸν PV.* l. 6 scr. delete *ἐμβαλεῖς.* fr. II 3 Herw. p. 122: *ὄλην ἐπίνομεν | τὴν νύκτα νῆ Δία καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.* ad *μοι δοκῶ* cf. vind. Strab. p. 171. p. 89, 4 *παρὰ Μενάνδρω παίζει κατὰ* fr. III 2 traditam scripturam revocabat Cobetus mnem. IV 255: *πέρας ποιεῖ | λαλιᾶς.* 'πέρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἔσχατον, id quod in quaque re *extremum* est quo perveniri potest et quo non est progredi ulterius.' Vs. 3 *χαλκίον:* cf. Mein. vind. Strab. p. 91. annot. l. 1 Steph. Byz. v. I p. 250 Mk. p. 90 fr. IV 3 *βίου δ' ἔνεστι μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις* in Stobaeo suo non mutavit Mein. *μί' ἀσφ.* etiam Vindob. annot. l. 5 scr. *τ' αὐτά* fr. V 2 de coniectura in min. ed. scriptum *πάλιν πάλιν νῦν πῖθι.* κτλ. C. F. Hermann. p. 612 volebat: B. *πέρυσιν.* A. *πάλιν νῦν π.* Cobetus mnem. IV 118: B. *ἄπαξ.* A. *πάλιν νῦν πῖθι,* fr. VI cf. quae a Meinekio ad mon. 434 annotata sunt p. 370, item ad 4, 72 (14) suppl. p. 91 (9)

I. 2 ser. ἐπὶ τὸ πολὺ Ἀσπίς. fr. II 'male haec Menandro historico tribuit Niebuhrius p. 443.' Mein. ed. min. fr. III pro στρατιώτην Hirschigius p. 21 reponerat στρατιώτη . . σωτηρίας | ἔστ' ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν. p. 92 fr. IV 2 ἀλόγιστος ἔσται τῆς ἀληθείας κριτῆς cum libris Mein. Stob. fr. V cum Cobeto mnem. IV 260 in ed. Stobaei ita scripsit Meinekus, cf. II p. XXV:

ὦ τρισάθλιοι,

οἳ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων· κτλ.

Palakis in philol. VIII 523 hoc modo rem componerat: ὦ τρισάθλιοι, | οἳ πλέον ἔχειν δοκοῦσι τῶν ἄλλων, βίον κτλ.

fr. VI v. Steph. Byz. I 324 16 sq. ἀπὸ τῆς Ἰβηρος γενικῆς novum Ἀσπίδος fabulae fragmentum Hertzio debetur:

IX

'βρῦειν Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt.' ita haec leguntur in fragm. gramm. ad calcem libr. V Prisciani vol. I p. 193 Hertz. p. 93 Ἀφροδισίων fr. I 2 τανώνητον Vindob. p. 94 (3) annot. l. 1 ser. ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας p. 95 Γεωργός. cf. infra p. 101. fr. I (p. 96) vs. 1 de formula ὅστις ἔσθ' cf. Blomf. ad Agamemn. gloss. 155. Fritzsche quaest. Luc. p. 194. ad vs. 4 τὸ τῆς τύχης γὰρ ρεῦμα μεταπίπτει ταχύ: adde schol. I Iliad. Δ 396. cf. allatum ab Hirschigio p. 20 anon. fr. 4, 692 (355).

annot. l. 3 ser. 'Anecd. Oxon.' ad fr. III annot. l. 2 ser. 'idem XX 22.' p. 97 (4) vs. 4 cf. infra p. 101. δίκαιος ἀποδέδωχ' ὅσας legi posse in ed. pr. indicaverat Mein. p. 36. cf. ad Stob. II p. XXIX. ὅσας ante Porsonum Bentleius, qui δίκαιος ἀποδίδωσ' ὅσας ἂν καταβάλω. fr. V vs. 1 Cobetus mnem. IV 257:

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὶ τὸς οὐκ ἄλλως λέγω,
pro ἄλλως ἐρωῶ. p. 98 (8) Choerobosci verba, ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ "ἦν ἐγώ" παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλοῦτῳ [cf. supra p. CXLII] . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. v. ap. Gaisf. p. 866 18 sqq. fr. IX ad scholion Pluti cf. infra p. 101 annotata. verba οἱ Ἀθηναῖοι add. Θ et Ald. Menandrea omisso fabulae titulo affert Suidas v. πράγματα. pag. extr. 'inter anonymorum comicorum fragmenta' v. infra p. 123 (393) cum

suppl. ed. min. p. 1236 fr. 332. p. 99 *Δακτυλίου* fr. I cf. infra p. 101. annot. l. 3 *Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ Ἐπὶ τοῦδ' αὖθις*] Cobetus apud Hirschigium p. 20 monuit 'in codice Marciano 620 saec. XV legi ἐπὶ τοῦ δάου τισ γὰρ αὐτοσὶ κακοδαίμων ἔφν; ὅσ οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρ' ἀσμένος καὶ ταῦτα π. π. ἔ.' idem Cobetus mnem. IV 139 Marcianorum codicum a se collatorum has proposuit scripturas: *μένανδρος ἐν δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ δάν οὔτοσί, αὐτ μένανδρος ἐν δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ δάου· τίς γὰρ οὔτοσὶ κακοδαίμων ἔφν ὅς οὐκ ἂν κτέ.* unde clicuit ἐπὶ τοῦ *Δαναοῦ*: 'itaque Ammonius, inquit, sic scripserat: *παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ,* et sic comici verba subiunxerat.' in quibus 'multa conicias, inquit, quibus sententia et metrum probabiliter sarciantur, veluti:

τίς γάρ ποθ' οὔτω τι κακοδαίμων ἦν, ἔφν,

vel *τίς γάρ ποθ' οὔτως ἐστὶ κακοδαίμων, ἔφν,*

vel simile quid.' e. q. s. fr. III annot. l. 3 postrema verba '*τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος*' Suidae sunt, non Photii. p. 100 *Dardani* fr. III Spengelius Caccil. Stat. p. 5 'Priscianus, inquit, more suo integrum attulit senarium cuius litterae in vet. codd. ita exaratae sunt, ut sine magna difficultate poetae manus investigari possit.' librorum scripturas v. apud Hertziū Prisc. I p. 240, qui hanc in ordinem recepit lectionem: 'Menander quoque in Dardano: *Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;* παῖ *Δρία* dixit pro *Δρίαν.*' ipse *Δρύα* scribendum proponebat. cf. Choerob. p. 31 5. 95 13. Spengelius l. c. ex codd. Tegerns. Burghus. Polling. indiciis hunc Menandro reddidit versum:

Δρία, Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

comparavit Philemonis 4, 44 (30). p. 100 *Δεισιδαίμων.* ad hanc fabulam Herwerden p. 86 referebat Men. inc. fr. V (4, 230). anon. XL (4, 612). fr. I p. 101 vs. 3 Cobetus mnem. IV 135 ita scripsit: *νῦν δ' οὐκ ἔχεις. κενὸν ἄρα καὶ τὸ φάρμακον | πρὸς τὸ κενόν κτλ.* Herwerden p. 85: *νῦν δ' οὐκ ἔχων τὸ φάρμακον κτλ.* Vs. 7 Lobeckius Agl. 632 περιόρρα-
ναι βαλὼν ἄλας, φ. annot. l. 7 corr. 'Vs. 6' fr. II 1 πολύτιμοι: cf. infra p. 101. grammaticorum de πολύτιμος et

πολυτίμητος vocabulorum discrimine praecepta v. ap. Mein. ed. pr. p. 43. cf. Lobeck. parall. 460. nuper Cobetus mnem. IV 241 Menandrea sic constituebat:

ἀγαθὸν τί μοι

γένοιτο. B. τί δ' ἔστιν; A. ὦ πολυτίμητοι θεοί.

idem vs. 4 σαθρὸς γὰρ ἦν pro σαπρὸς, 'corrigia enim, inquit, aut lorum non putrescit, sed usu detritum dirumpitur.' cf. V. L. p. 229. Vs. 5 Hirschigius p. 21 σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων | καινὸν πρίασθαι, pro καινάς, quas ἐμβάδας esse intellexeram. annot. l. 5 scr. 'Anecd. Ox.' non 'Par.' ut ed. min. p. 102 (3) vs. 1 οἱ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας] 'οἰκέτας Trinc. Gesn. mg. Arsen. A. ubi iam nescio an ἰ suprasc.' Gaisf. ἰκέτας Vind. Cobetus mn. IV 136 'verum esse, inquit, arbitror οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν οἰκέτας.' Vs. 2 idem probavit Pflugkii μετ' ἀγνοίας (v. infra p. 101). Vs. 3 Meinekios Stob. αἰσχρὸν τοῦτο τὰρ' ἔστιν πάνυ cum Gaisfordo. annot. l. 3 vulgo μετ' εὐνοίας τινὸς μὴ πονηρῶς] οὐ πονηρᾶς A. μὴ πονηρῆς Vind. fr. IV 3 Herwerden p. 122 tentabat: διὰ τινα | ἄτοπον (pro αὐτῶν) ἀκρασίαν p. 103 Δημιουργός. fr. I annot. l. 7 καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. cf. Bernh. ad Suid.

l. 11 nonne igitur vs. 2 πέμματα?] 'quamquam schol. Ar. Ach. 1092 ἴτρια δὲ καπυρῶδη πλάσματα.' Mein. ed. min. Moer. 199 33: ἴτρια πλάσματα λεπτὰ σησαμῇ πεπλασμένα.

fr. II vs. 1 est in mon. 340. p. 104 fr. III. Poll. VII 22: καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ληνός. ib. 179: Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ ληνὸν κέκληκεν. Δίδυμαι. fr. I. II. quae ad fr. II ascripta sunt Diogenis verba, καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε μαθηταῖς αὐτοῦ ('absunt haec voces — μαθηταῖς αὐτοῦ — ab editione Basil. et Stephan. et codice reg.' Menag. p. 264. cf. Arundel. cod. ib. p. 562), ἐκείνοις ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας, ὡς ὁ αὐτὸς ἔφη (ed. min.), in libris optimis Cobetus mnem. IV 138 testatur sic scripta esse: ἐξέδωκε κείνοις (vel ἐξέδωκ' ἐκείνοις) ὡς αὐτὸς ἔφη ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας. Μαθηταὶ αὐτοῦ κτέ.' v. Diogen. Cobeti p. 155. Menandri versus Grotius hos proposuit:

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων' ἔχουσ' ἔμοι,
ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποῦτ' ἢ γυνή.
καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκε κείνος, ὡς ἔφη
αὐτός, ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

non probavit Meinekius ed. pr. p. 47. Cobetus in sua Diogenis editione eodem modo Menandrea scripsit, nisi quod vs. 3 ἐξέδωκε ἐκεῖνος dedit et in fine capitis μαθηταὶ δ' αὐτοῦ. sequitur cap. VI: ΜΗΤΡΟΚΛΗΣ. adde quae Bergkii tentavit gr. II 529. fr. V non metoecos omnes intellegendos esse, sed δούλους ἀφεθέντας v. ad Men. 4, 80 (7) suppl. l. 7 fin. scr. V. VI. p. 105 Δίς ἑξαπατῶν. cf. infra p. 101 Ritschl. parerg. I 405 sqq.). Meier. ind. schol. Hal. hib. 1852. 3 p. IV. ad hanc fabulam inc. fragm. DI referri posse nuper oniecit Bergkii. de fr. III v. Ritschl. parerg. p. 407 ita illud explicantem: 'nullus (Ephesi) Megabyzus fuit, qui aedituus esset Dianae, aut quod multo magis placet: non Megabyzus aliquis fuit, qui aedituus Dianae Ephesiae esset? h. e. l arbitror, cui crederetur pecunia?' interrogandi signum in fine posuit etiam Bernhardt. fr. IV est in mon. 425, ubi δὲν ἔπε κτλ. p. 106 Δύσκολος. cf. add. p. 101. l. 17 scr. ἡλικίης παράδειγμα p. 107 (2, 3) cum Gaisf. ad Stob. I p. XIV εἰς πάντα τὸν χρόνον Mein. Vs. 4 pro αὐτὸς ὢν δὲ ἴριος Herwerd. p. 86 scribebat αὐτὸς ὢν γε κύριος, 'quippe mi ipse sis eorum dominus.' Vs. 5 εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ etiam Vindob. Porsonus ἂν δὲ μὴ σεαυτοῦ (corr. annot. l. 6) Vs. 8 παρελομένη σου hodie ut Gaisf. Vs. 9 in Stob. cum Tyrwh. γαγέ φημι Vs. 12 ib. ὡς ἂν δύνῃ κτλ. Vs. 15. 16 in Vindob. cohaerent cum praecedentibus. p. 108 (3) vs. 5 τὴν ὀσφὺν ἄκραν: fr. Wieseler. in Prometh. et Av. p. 16 sqq. idem in philol. I 387 sq. annot. l. 13 Gudian. Etym. 273 16 attulit Naukii. fr. IV 3 apud Athenaeum legitur quod identidem requirebat Meinekii:

ἱεροπρεπής πῶς ἐστὶν ἡμῶν ἢ τέχνη.

non ἡμῖν. p. 109 fr. VI Cobetus mn. IV 257 reponerat: Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς ὡς τάχος (pro ταχύ). fr. VIII δεῖν habet Rav. p. 110 fr. X Platonis de Rep. est p. 420 C. cf. G. Hermannii opusc. V 208 sqq. Δυσκόλου fragmentorum numero

rum Cobeli beneficio augere licebit: primum

XI

schol. Eurip. Androm. 957 (975) ἔκτοθεν δ' οὐ χάδιον: καὶ γὰρ "ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι" (mon. 32 ubi v. annot. cf. Leutsch. paroem. I p. 29. II p. 7. 8. Sophocl. fr. Nauck. p. 232). τὸ δὲ συγγενὲς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην δοῦλον, ὡς καὶ ἐν Δυσκόλῳ φησὶ Μένανδρος·

οὐκ ἔνεστί σοι φυγεῖν

οἰκειότητα, δᾶερ.

haec ex codd. Vaticano et Marciano edidit Cobetus p. 291 Geel. Vat. οὐκ ἔνεστ' ἴσως οἰκεῖν. idem δάει. Ven. δαα alterum fragmentum est hoc:

XII

Choerob. Gaisf. p. 163 11 (p. 1190 Bk.): ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχήης ὢ δυστυχήης, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ "ὢ δυστυχήης, τί οὐ καθεύδεις;" pro his in Marciano Cobeli cod. 489 apud Gaisf. Et. m. p. 8 haec leguntur: ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ "Ἡρωὶ "ὢ δυστυχήης, εἰ μὴ βαδιῆς." (v. ad 4, 130 suppl.) καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Δυσκόλῳ·

ὢ δυστυχήης, τί οὐ καθεύδεις;

itaque non recte haec relata olim ad Μισουμένου fr. X: v. ad 4, 172 suppl. Schneidewinus in g. g. a. 1848 p. 1795 calami errore dedit εἰ μὴ καθεύδεις. Ἐαυτὸν τιμωρουμένου fr. I Cobeto V. L. 200 δαιμονᾶς tam durum et contumeliosum visum est verbum, ut ab hac prima inter Chremetem et Menedemum notitia alienissimum esse videretur. reponebat δαιμόνιε, 'o bone.' p. 111 (2) quomodo suppleverim v. infra p. 101. annot. l. 4 scr. 'vestiant?' fr. IV Ilnius p. 42 n. 17 (corr. min. ed. v. ib. p. 1284) ex hac fabula desumptum esse negat. idem ille n. 18 de fr. V iudicial μῶρος: v. infra p. 646. fr. VI οἴκοι μένειν χρῆ καὶ μένειν ἐλεύθερον, | ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα: h. e. 'domi manere et libertate sua frui oportet, aut e beatorum illorum numero recedere.' ita haec intellegenda arbitror, non ut apud Grotium est 'aut potius mori.' etenim οἴκοι μένειν δεῖ (χρῆ) τὸν καλῶς εὐδαίμονα in proverbio erat, v. Aeschyli fr. p. 78

Sophocl. fr. Stob. 39 14 p. 262 Nauck.: itaque qui domi manere noluerit, is, quoniam sui arbitrii esse non poterit, neque in fortunatis illis numerabitur. de amissa libertate cf. Sophocl. fr. 788 N. de usu verborum τὸν καλῶς εὐδαίμονα v. quae infra allata sunt exempla p. 411 (ubi scr. οἴκοι μένειν χρῆ — ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα). de ἢ particula hoc modo usurpata cf. ib. p. 439 composita. adde Nauckii ad Aeschyli l. c. annotationem, qui aliter de hoc Menandri fragmento iudicaverat 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 490 sq. p. 112, 4 scr. μένειν χρῆ l. 7 scr. Diogenianus VII 35, qui cum Apostolio p. 553 Leutsch. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. solus Stobaeus LIII .1 Menandri priorem versum iterum apposuit. fr. VII Dobraeus adv. II 273 'ἀμυγδάλας | παρέθηκα' ἐγὼ τῶν — sed qu.' Cobetus mnem. IV 257 partem fragmenti ita scripsit: ἀμυγδαλᾶς ἐγὼ | παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐνετραγόμεν. de fr. VIII ἦν cf. Fritzsche Kan. p. 423. Photii verba in min. ed. p. XX ita scribenda proponebam: ἦν δασέως, ὅταν αἰτιατικῶς λέγεται· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν Μενάνδρῳ Αὐτὸν τιμωρουμένῳ τὸ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ "ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι." p. 113 Ἐγχειριδίου fr. II τοῦδ' ἄρα ed. min. Apud Steph. Byz. I 402 6 τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο cum Rehd. ἠκροάσατο AV. confert Strabon. XIV p. 644. fr. IV schol. Plat. (Theaet. 153 d) p. 359 παροιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μενάνδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ (v. 4, 221). fr. V ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: v. infra p. 101. p. 114 Ἐμπιπραμένη. arponam h. l. Cobeti annotationem ex mnem. V 93 sq. petitam. 'Allici, inquit, ἐμπιπράναι dicebant et ἐμπίμπλασθαι, quae formae ubique invitis libris restituendae sunt, metro saepe iubente, semper permittente, nam a Graeculis demum fictae sunt formae ἐμπίπρημι et ἐμπίπλαμαι. critici non satis sibi constant.' fr. II Apostolius: v. Leutsch. II 692 annot. crit. p. 115 Ἐπαγγελλόμενος. fr. II 1 Cobetus mnem. IV 257 τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ἔργων ἔχει pro ὄχλων ἔχει. Vs. 3 ἀν λάβης τὸν καιρὸν εὖ comparato fr. III. Vs. 4 idem p. 259 'ἀπροσδόκητον τὴν τύχην προσλαμβάνει v. c., aut simile verbum, namque ἐξηύρατο et ἐξεύρατο lectiones sunt nihili.' Mei-

nekus in ed. Stobaei versum 1 non mutavit, Vs. 2 ἐν τοῖς λόγοις μὲν τὰς ἐπιδείξεις δ. dedit, Vs. 3 λάβης et Vs. τύχην in ordinem recepit, pro ἐξηύρατο scribendum proposuit ἐκτίσατο. annot. l. 2 μὲν τὰς etiam Vind. ib. scr. 'V 4 ἐξηύρατο A. ἐξεύρατο Vind.' fr. III 1 Herwerden p. 12 τοῖς ἀπαιδευτοῖς βοηθεῖ pro ἀναιδέσιν. p. 116 Ἐπικλήρωσ. de argumento cf. infra p. 102 (Spengel. rhetor. I 432 20 sqq.). l. 6 διὰ τὸ τὴν εὐνοίαν προὔπαρχειν fr. I apud Spengel. II p. 92. 88. Vs. 1 in ed. min. omissa est interrogationis nota: ἄρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον. cf. Arent. de Crasi p. 8. annot. l. 2 scr. διηγῆσασθαι l. 3 κ. παρὰ Μενάνδρω l. 4 χρηστῆ Ἐπικλήρω: cf. O. Ribbeckius ad Turpilii Epiclerum com. p. 78. p. 117 fr. III 2 cf. infra p. 102. fr. IV 1 pro ἢ δεῖ μόνον etiam ἢ σε δεῖ μόνον scribi posse videtur Meinekio, qui 'Vs. 2 γενόμενον (cod. A γενομένων) necessarium est.' cf. annot. p. 118. p. 118 (5) σα ἄφ' ἡμῶν; ut vulgo. cf. infra p. 102 et ed. min. fr. VII κἀπόστα: cf. Nauck. Ar. Byz. p. 211. fr. VIII scr. ὄρον. add. Phot. 349 17. Suid. qui omittunt fabulae nomen. fr. IX sci p. 1198 P. 242 Kr. caeterum v. infra p. 102. Ἐπιτρέπουσες. cf. infra p. 102 (Spengel. rhetor. I 432 11 sq.). p. 12 fr. III 1 Nauckius ἐλευθέρω τὸ καταγελασθῆναι ποικιλ. sequitur apud Stob. 89 6 τοῦ αὐτοῦ (Vind. μ^e) "οὐ ἐλευθέρου φέρειν | νερόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὑβρεῖ: quod in supplementis dabitur. fr. V annot. l. 5 Davides: οἱ μαι τσαύτην πρὸς θεοῦς ἄγειν σχολήν, non recte ed. mit de vs. 2 cf. infra p. 102. p. 121 fr. VI legitur etiam apud Cramerum Anecd. Par. IV 248 9. 10: καὶ Μένανδρος ὁμοίω φησι, "ἐπέπασα (ἐπείπασα cod.) ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἃ οὕτω τύχη." Menandri Ἐπιτρέπουσιν Bergkii ad Aristoph. 2, 1193 (75) item tribuebat fragmentum illud, quod vulgo in Chionideis habetur vol. II p. 7 (3), Athenaei p. 119 e verbi ita scripsit: ἢ δὲ δοτικὴ τὰρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν.

ἐπὶ τῷ τὰρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον.

(ita AC. κοπτέον PVL) καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς "ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, δὲν οὕτω τύχη." V. infra p. 14, ubi corr.

necd. Par. IV p. 248 (pro 250) 6. fr. VII ita tentabat Hererden p. 86: πρόσειμι *(δὲ) πρὸς ἐκείνην, *(ἦν) λέγεις, | ρτι γὰρ νοῶ. p. 122 fr. VIII est etiam apud Plutarchum anq. an. cap. 17: καθόλου δ' ἐπεὶ τῶν ἀβουλήτων τὰ μὲν ὕσει τὸ λυποῦν καὶ βαρῦνον ἐπιφέρει, τὰ δὲ πλεῖστα δόη δυσχεραίνειν ἐθιζόμεθα καὶ μανθάνομεν, οὐκ ἄχρηστόν σι πρὸς ταῦτα μὲν ἔχειν ἀεὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πρόχειν· “οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ.” ad huius bulae reliquias haec adde ex Gaisfordianis copiis fragmenta:

XII

1 Pherocratis (2, 283) apud Hephaestionem p. 62 ἐξευρή-
ατι καινῶ] haec nuper attulit ex Saibantiano codice Gaisf.
τέον οὖν ὅτι τινὲς εὕρημά (εὕρεμά) φασιν, ὅπερ οὐ δεῖ·
ῖρηται μὲν γὰρ καὶ εὕρησις καὶ εὕρεσις· καὶ Ἀττικοί τινες
ιατέρως φασίν· ἔστι γὰρ σύγγραμμα παρὰ Θεοφράστῳ
ερὶ εὐρέσεως· ἀλλὰ διὰ τοῦ ε̄ ἐν ἰάμβῳ·

οὐχ εὕρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.

ν τοῖς Ἐπιτρέπουσι, καὶ εὕρημα διὰ τοῦ ἦ. “εὕρημα δ'
ὐκ οἷσθ' οἷον εὕρηκας τόδε” (Eur. Med. 716). οὐ μὴν διὰ
οὔ ε̄ εὕρεμα. ‘Vide Lobeck. ad Phrynich. p. 445.’ Gaisf.

XIII

aisf. schol. Heph. p. 156 ex eodem codice correptae $\bar{\omega}$ i di-
ithongi exempla affert: ἀλλὰ καὶ Μένανδρος ἐὰν (ἐν) Ἐπι-
ρέπωσιν (ουσιν)·

οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει·

ν τῷ ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε. vide Choerob. p. 143
Gaisf. (1175 Bk.) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ “οἱ τηλικούτοι
ἐ τοιοῦτοι τῷ γένει.” unde in incertis erat 4, 287 (240),
ἡ ascripta est Photii annotatio p. 585 9, τηλικούτος: ἐπὶ
εκίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος. p. 124 Eunuchi fr. IV e
Obaeco οἱ σοφώτεροι in ordinem recepit ed. min. ad fr. V
not. l. 6 ed. min. ‘III 5 48’; sed de Grauertio v. anal. p.
O. fr. VI. Poll. IX 44 καὶ ὄπλοθῆκαι ἦσαν, ἵνα τὰ ὄπλα
έκειτο, καὶ δὴ καὶ θησαυροὶ καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρή-
ετα καὶ οἱ πυροί. (45) ἐν δὲ Μενάνδρου Εὐνοίχῳ καὶ
τοβόλια (al. σιτοβολεῖα v. codd.). l. 2 recte II 3 18.
de ῥίσκος Pollucis X 137 cf. infra p. 102. in editione min.

etiam ad Menandri Eunuchum respexisse videbatur Pollux 125 Ἐφέσιος. ad fr. I pertinere videtur Pollux VII 1 κύκλοι δὲ ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς πιπιταὶ τὰ ἀνδράποδα, ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὄνια. p. 1 leg. 'Vs. 4' et 6 'ibidem' Ἡνίοχος. fr. I vs. 1 εἰς κόλπιον cum Schneidewino C. F. Herm. n. rhen. m. 1 Vs. 2 οὐδ' ἔδωκεν Vs. 3 ἀλλ' ἐπιβολὴν ἔδειξεν εὐτινός κτλ. Prellerus philol. III 521: πόρον εἰσβολὴν τ' ἔδειξεν εὐπορίαν ἢ ἔσβολὴν Nauck. philol. VI 421] ἔδειξεν εὐπορίαν. probavit Prelleri rationem Bergkii, qui vs. 4: παρῆς, μηκέτι τὸ θεῖον αἰτιῶ. annot. l. 7 scr. requirunt p. 127 fr. II attigit Lobeckius Agl. p. 253. annot. l. 1 [μητραγύρτης]. fr. III vs. 1 Prellerus l. c. ἔλεεῖν δ' ἐμαθεν εὐτυχῶν πόνον. Herwerd. p. 86 ἔλεεῖν δ' ἐμαθεν ἀτυχῶν [ἀτυχῶν?] μόνος. equidem mutato verborum ordine:

ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ·
ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἐμαθεν εὐτυχῶν μόνος.

vide supra ad Antiph. p. CLXXV sq. ita et ἐκεῖνος quo ratur habebit, neque articulus requiretur, neque εὐτυχῶν tantum erit. tertium versum, in quo τὸν ἄτοπον quid ad mon. 339 p. 368 docuit Meinekii, idem nuper ante respici a Proculo Platónico de epistulico charact. p. 1 Western. εἰ καλὸς ἦσθα, πολλοὺς ἂν εἶχες φίλους σίους, νῦν δ' ἐπεὶ φαῦλος ἔφυς, εἰκότως οὐδένα κέκι φίλον· ἕκαστος γὰρ τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν σπουδῆν πταται "τὸν ἄτοπον φεύγειν αἰεὶ." fr. IV hodie ita scribitur videtur Meinekio:

ὧν δὲ μὴ ἴστιν αἴτιος τρόπον
τό τ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενεῖ
'was wir nicht selbst verschulden und was vom schicksal kommt, muss der edle tragen.' p. 128 (5) annot. l. 3
τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν. fr. VI cf. infra p. 102. "H
p. 129 fr. III Hirschig. p. 21: ὡς οἰκτρόν, ἢ τοιαῦτα διασι
μόνη, | οἷα κτλ. fr. VII apud Gaisf. Choerob. p. 457 33
p. 130 eiusdem Choerobosci Marcianus codex 489: ὁ δὲ
τύχης ὡς δυστυχῆς, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ "B

οστυχής, εἰ μὴ βαδιῆς.” unde novum accedit huic fragmentum:

VIII

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

ecce scripsit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1795. cf. ad ὄλου fr. XII suppl. de aliis fragmentis fortasse huc relictis v. infra p. 102 et ad 4, 299 (306) suppl. Θαῖς. l. 3 scr. ‘Epist. II 4 143 (§ 19 Mk.)’ l. 24 scr. ‘II 6 ag. extr. Dionys. Hal. lib. XVII 6. p. 131 (1) Vs. 1 θεά: abet. mnem. IV 122. Vs. 4 μηθενὸς ed. min. p. 132 φείρουσιν ἧθη κτλ. est in mon. 738. Nauck. trag. fr. l. fr. III ἡ παροιμία λέγει “κατὰ μνὸς ὄλεθρον.” Aecf. paroem. II p. 469. ad Philem. 4, 64 (118) suppl. p. θεττάλη. cf. infra p. 102. l. 15 εἰς ἰδιότητα τεθέν: haec infra p. 9 et in suppl. p. XVII. fr. II l. 1 scr. ἄλη. ad III cf. infra p. 102 sq. (in min. ed. scr. Cram. IV p. 113). p. 135 Θεοφορουμένης fr. II 13 recte habere videtur: ἔστιν, ὃ δ’ ἀγεννῆς καὶ δέδιε τὸν κρείτ- Vs. 14 χρηστός, εὐγενῆς, σφόδρα | γενναῖος, p. 136 ita scribebat Cobetus mnem. IV 259:

καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

issime πάλιν, inquit, e vicinis irrepsit.’ annot. l. 1 scr. n. XI p. 504a.’ fr. IV cf. infra p. 103. fr. VI de deo achina cf. supra p. CLXIX. Θεσαυρός. p. 137, 12 scr. n. inc. CDLXII b.’ fr. I ita in Stobaei editione dedit Mein. l. cum Tyrwhitto (adversante Hermanno ‘n. jen. allg. l. z.’ p. 513) proposuit. Vs. 1 ἔρωσ reliquit. Vs. 9 Hirschig. l. p. 21 οὗτοι προσαποτίνουσι τὰρχαίῳ τόκους. annot. corr. τόκους. p. 138 (3) pro ἐρῶντος Grotius scribebat ρος. fr. V etiam Photius Κανθάρον μελάντερος. cf. h. ad Suid. Θρασυλέων. p. 139 ad fr. II Grotius (ap.) attulit Eustath. p. 1453 18: εἶγε δεύτερος πλοῦς λέ- , ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου, κώπαις πλέει κατὰ Παν- εν. itaque non dubitavit Gaisfordus recepto Grotii οὐρίου im versum sic scribere:

ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου κώπαισι πλεῖν.

idque etiam ab aliis repertum (v. Mein. ad Men. ec 84) nuper probarunt Cobetus mnem. IV 269 et Meineki Stobaei. cf. Diogenian. Vindob. II 45 (Leutsch. paroem 24) ubi Philemoni haec assignantur. v. Leutsch. I. paroem. I p. 359 sq. fr. III ita in Orat. p. 149 scripsit: φιλοσοφεί δὲ τοῦθ', ὅπως | καταπράξεται * (ε γάμον. annot. l. 4 scr. 'Anecd. Ox.' fr. IV ab I 1854 7 afferri annotavit Dindorfius: ὀκνηρὸς πάντα σιτόκουρος, ὃ φησι Μένανδρος, ὡς ὁ Ἀθήναιος p. 140 (5) v. infra p. 103. in min. ed. 'Menandri inquit, addi non opus est. fortasse scribendum: καὶ λέοντι γ (cf. ἀνέφχας) "'Ἡδὴ δ' ἀνέφχε τὴν θύρα ρεια. p. 141 (2) Vs. 2 τὴν αὐλίαν ut glossema re Cobetus mnem. IV 260. idem cum B, Harpocrate, αὐλειος tuebatur, quod nuper recepit apud Stobaeum kius. Nauckio priora ita scribenda videbantur: ὄρουσ βαίνεις, γύναι, | τοὺς τῆς γαμετῆς· πέρας γὰρ αὐλει κτλ. in mnem. V 198 de αὐλειος disputans ὄρος γὰρ θύρα dedit Cobetus. p. 142 Ἰμβρίων fr. II 3 recepit Stobaeum Bentleyi βουλῆς rectius visum est in praef. Porsoni σύμβουλος· ὁ λογισμῶ διαφέρων Ἰππο fr. I 2 ἀδοξότατος ed. min. Vs. 3 Hirschigius p. 22 inquit, πήρας μὲν οὖν τρεῖς, interpellat persona B i usitalis vocibus μὲν οὖν: dein pergit persona A: ἀλλ νος κτέ.' Cobetus mnem. IV 277: 'libri meliores, inq scripturas exhibent: ἀδοξότερος μικρῶ δέ, ὃ τὴν πή χων, quae sanissima sunt. lege: Μόνιμός τις ἦν, ἀνθε ὦ Φίλων, σοφός | ἀδοξότερος μικρῶ δ'. B. ὃ τὴν ἔχων; | A. πήρας μὲν οὖν τρεῖς.' .. 'erat enim gil utrimque.' atque ita in ed. sua Diogenis scripsit. item cum libris ὑπὲρ δὲ ταῦθ' ὃ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν, ' ravit haec mendicus ille et sordidus.' v. mnem. IV 278. not. l. 7 scr. 'sed tres peras' p. 143, 1 ῥῆμά τι cum cod. scriptum, v. Menag. et Men. p. 89 ed. pr. Καν ρου fr. I τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντας τυχεῖν | ε μονίας Pflugkii, v. infra p. 103. Hirschig. annot. cr. Mein. Stob. v. I p. XXVIII. Vs. 2 lemma omittit Vind. et

locum cum superiore (vs. 1) coniungit. pro ὑπερηφανίας in ed. min. et ad Stob. ὑπερηφανίαν scribendum coniecit Mein. ὑπερηφάνους Hirschig. l. c. caeterum εὐτυχεῖν genetivo iunctam alligit Funkhaenel 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 suppl. p. 132. de fr. II dixit C. F. Hermannus n. rhen. mus. V 613. p. 144 (5) l. 7 scr. 'Comment. p. 84.' Καρίνης fr. II 3 τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός: ita haec in Stobaeo non servavit Mein. hac addita II p. V annotatione: 'Artemidorus, inquit, ut Com. Gr. IV p. 145 indicavi, τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν [ita in maiore com. ed.] δύναμιν ἔχει θεοῦ, quod praeter Cobetus [qui πᾶν pro νῦν] Var. L. 119 iterumque mnemos. IV p. 269. non assentientur qui meminerint νομίζειν θεοῖς esse deos publica lege receptos colere; recte etiam et esse necessarium νῦν. eo scilicet iam ventum est ut penes quem potestas est pro deo colatur. quae omnia non insunt in iudicio illo ac ne vero quidem πᾶν κρατοῦν δύναμιν ἔχει θεοῦ.' τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν νομίζεται θεός volebat Hirschig. p. 22. cum repetitione hac, εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. | δεῖ δέ, Nauckius philol. VI 387 comparavit Sophocleum (sive Euripideum) p. 263 fr. 856 14 εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληθῆ λέγειν, item Soph. Trach. 809: εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι. | θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες. p. 145 fr. III περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιόν τις μοι δότω nuper proposuit Bergkianus. Καρχηδονίου fr. I ed. min. τῷ Βορέᾳ κρεάδιον cum Dobraco. 'praeterea malim ἐπεὶ θυσιάσας' Mein. ib. Bentleii rationem probavit Cobetus mn. IV 276 sq. de λιβανωδίων afferens Alciphr. III 35: ὁ δὲ ἔτι πενέστερος (συνεισηγάτο) λιβανωτοῦ χόνδρους εἴ μάλα εὐρωτιῶντας. fr. II 1 ita legendum videbatur Cobeto ib.: p. 238:

αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδ' ὅτου ποτ' ἐγένετο,

p. 146 fr. III in maiore editione non recte ἐκ μακροῦ χρόνου datum pro eo quod in App. Flor. est:

ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου κτλ.

fr. V idem Stobaeus om. fabulae nomine affert flor. XLIII 24.

fr. VI Καρχηδονίῳ utique necessarium videbatur Nauckio 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497. annot. l. 6 Euripidis versum v. p. 459 Nauck. p. 147 Κεκρύφαλος. fr. I annot.

l. 3 scr. εἰ δὲ κατὰ νόμον ἐστί, p. 148 (3) in ed. min. interrogatione sic scriptum: ἦδὲ τὸ μύρον, παιδάριον. ἦδὲ. Cobetus mnem. IV 120 ita distinxit:

ἦδὲ τὸ μύρον, παιδάριον, ἦδὲ. B. πῶς γὰρ οὐ;
fr. VIII scr. ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης. p. 149 Κιθα
στής. fr. I vs. 5 ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα Hirschigio p. 23
brarii sunt misera ratione crasa vel omissa supplentis.' H
87: ἀλλὰ τὸν πτωχὸν μόνον. Mein. ὕπνον καθεύδειν μᾶ
ἢ πτωχῶν τινα. Vs. 8 ἄρ' ἐστὶ κτλ. per interrogationem el
nolebat Ahrens de Crasi p. 8. Nauckius 'imitatur, inquit
Gazaeus ecphr. prooem. lib. I: ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι μὴ
καὶ λόγος;' Vs. 10 Hirschigius ἐνδόξῳ βίῳ | πρόσεστιν
πάρεστιν. p. 150 (3) τίσιν ἂν βοηθήσοιμεν in Stobaeo
non mutavit Mein. fr. VI annot. l. 8 ultimam in εἶναι
elidi (cf. Mehlhorn. gramm. § 106) adversatur Nauckius p
p. 45 sq. p. 151 (8) vide infra p. 103. fr. IX l. 3 scr. σ
δον Διόνυσον λέγει. Κνιδία. fr. II 2 cod. A πολλοὺς
πολλά, itaque nescio an haec sic scribenda sint: ταῦτόμι
ἐστὶν ὡς εἰκόε που θεός, | σώζει τε πολλοὺς δι' ἀορά
πραγμάτων. Κόλαξ. Timachidae in Colacem commentari
ex gramm. An. Par. IV p. 25 eruit Meinekios infra p. 103
in ed. min. (ubi Nauckius philol. VI 421 recte annotavit κ
κάρα corrigi debere). eundem nuper ex Et. Sorb. attulit G
fordus ad Et. m. 490 38: Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλα
ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστὶ τὸ κατωκάρα. ἐ
φέρει τὸ παραδοκεῖν. παρατίθεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφω
ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διε
ρανομηκέν." cf. Mein. ad Diph. 4, 391. infra p. 111. de
τωκάρα v. Lobeckii path. cl. 1, 589. p. 152 de Naevi
Plauti Colace F. Ritschl. parerg. I 99 sqq. Ribbeck. com. |
l. 11 adde 'et Ilnium qu. Terent. p. 15 sqq.' fr. I 3 Cob
mnem. IV 245 scripsit:

τρὶς μεστὸν ἐξέπιον. B. Ἀλεξάνδρου πλέον κτλ.
annot. l. 1 scr. p. 434 b. c. l. 2 ἀπὸ τῆς μέθης l. 7
ad Alciphr. p. 139. p. 153, 11 v. add. 103. de ἐμπερι
τῶν ib. p. 124. fr. III 1 Cobetus mnem. IV 259: δίδου
σπλάγγν', ἀκόλουθε. Vs. 2 idem: σπονδή. φέρ' οἶνε

Σωσία. Vs. 3 'quod Piersonus, inquit, pro εὔχον reposuit ἔγχει quamquam id in ea re satis irritum est, haud scio tamen an non poeta ἔγχοῦ dederit, quod facillime in ΕΥΧΟΥ potuit depravari.' p. 154 (4) vs. 2 repono ex Athenaeo:

καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὠραίαν σφόδρα.

eum versum alteri interlocutori tribuebat C. F. Hermann. p. 613. annot. l. 4 Ἀντίκιραν: cf. Mein. vind. Strab. p. 144.

fr. VI 1 cf. mon. 688. annot. l. 3 scr. 'Menandri nomen intellegendum et' fr. VII in min. ed. ita scriptum:

ἄλλ' οὐδὲ γεννητὴν δύναμ' εὐρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσοῦτων, ἄλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

v. annot. mai. ed. Vs. 1 γεννητὴν et vs. 2 ἄλλ' pro καὶ confirmant Darembergii codices: v. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 430. ὄντων Luzacii est. Herwerden p. 122 καὶ καταλέλειμμαι μόνος. Κωνειαζόμεναι. p. 156 (2) ἂν τὰ πρᾶγματα | εἰδῆς (pro ἰδῆς) τὰ σαυτοῦ Cobetus mnem. IV 272. Meinekius praef. Stob. I p. XXVII. annot. l. 9 scr. μέμνηται ἐν ταῖς Κ. Κυβερνῆται. fr. I 8 μήτ' αὐτός Stob. Teubn.

Vs. 11 τοῖσιν ἔργοις pro τοῖς ὁρῶσιν requirebat Herwerd. p. 88. p. 157 fr. II 3 ἀνθρώπου φύσιν habet Stobaeus. Vs. 5 τὴν θύραν Plut. tranq. an. p. 158 (4) Cobetus mn. IV 272 'hoc tantum video, inquit, pro πότε ἀξιοῦσι πέρας rescribendum τί ποθ' ἔξουσιν πέρας; quo tandem evadent?'

Λευκαδία. Harpocrationis v. Λευκάς p. 119 22 verba: διείλεχται δὲ περὶ τῆς ἀκτῆς ἀκριβέστερον Στράβων ἐν τῷ ἰ' (p. 452) τῶν Γεωγραφουμένων. ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρου δράμα ἢ Λευκαδία, haec igitur cum aliis quibusdam (p. 120 12) grammatico invito intrusa arbitrabatur Mein. vind. Strab. p. VIII. fr. I Meinekius ed. min. p. XX 'egregie, inquit, placet ingeniosa Wordsworthi ad Theocr. III 25 coniectura, ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῖς ἄλμα κατ' εὐχὴν | σὴν, δέσποτ' ἄναξ, ut subdubitare liceat an non recte Bentleyio auctore reliqua ab Hesychio servata Strabonianis iuncta sint. caeterum ῥίπτειν per se recte dici ostendit Arrianus Anab. II 4 7.' adde III 18 9. 'ad ἄλμα ῥῖψαι compares quod Euripides Phoen. 640 dixit πέσημα δικάειν.' Mein. vind. Strab. p. 172. Cobetus V. L. 277 corrigebat: ῥῖψαι πέτρας κατὰ

τηλεφανοῦς pro ἀπό. cf. Herwerd. p. 88. 125. v. Mein. Theocr. p. 272. in altero fr. εὐφημείσθω | τέμενος πέρι Λευκάδος ἀπῆς scriptum vind. Strab. p. 172. v. infra 103. p. 159, 24 de Turpili Leucadia dixit O. Ribbeckius in 'n. jahrb. f. philol.' LXIX p. 34 sqq. Com. lat. p. 84 sqq. l. 26 scr. 'p. 174' l. 27 *terrent me* l. 31 cf. infra p. 103. p. 160 (4) cum Turpilianis fr. XV comparavit Ribbeck. fr. VII apud Choerob. (p. 357 21. 22) Ven. Cobeti cod. πάμφωνε tum ἔλκαδία pro Λευκαδία. illud Lobeckius ἐπτάφωνε scribebat Agl. 1039. Schneidewin. g. g. a. 1848 p. 1796 'warum sollen wir nicht glauben, inquit, dass Menander seiner Sappho (oder auch ihrem Phion) den vers in den mund gelegt habe: πάμφων' οὐρεῖα χέλις?' p. 161 Λοκροί. l. 8 v. Steph. I p. 55 3. 171 14. 387 2 Arcad. 16 24. Μέθης fr. I vs. 5 cum Porsono adv. p. 108 Mein. ed. pr. p. 108: Μενδαῖον, ἐγγέλεις, Θάσιον, τυρόν, μέλι, probavit Nauck. phil. VI 421. aliter Dobraeus adv. I 321. Vs. 6 sq. Cobetus mnem. IV 263: 'γίγνεται τὸ κατὰ λόγον, inquit, non cum praecedentibus coniungenda sunt, sed referenda ad ea, quae sequuntur: si tam maligne sacra facimus — et luxuriae instrumenta tam magno emimus γίγνεται τὸ κατὰ λόγον δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα ἡμᾶς κτέ.' Dobraeus l. c. allato Demosthenis loco pro Cor. II 231: ἄρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα —; apud Menandrum v. 9 τούτων δὲ πρὸς ταῦτα ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν scripsit probante Meinekio p. 162. τούτων, τοσαύτην δ' ἀνθελεῖν τὴν ζημίαν; Pflugk. sched. cr. p. 22. aliter C. F. Hermannus p. 613 qui et ipse ἀνθελεῖν reponerat. Vs. 11 Herwerden p. 89 ἂν θεός. p. 162, 9 scr. ἀγαθῶν PVL. fr. II Hirschig. p. 2 ἐμὲ γὰρ ἐπέτριψεν ὁ κτλ. Vs. 5 infra p. 103 et in min. et repositum τὰ τῆς Θεοῦ quod habet Athenaeus. p. 103 Μυναγύρτου fr. II Θηρικλείαν ed. min. cum Dindorfio. v. infra p. 103. p. 164 Μισογύνον fr. I 2 scr. ἐπαριστέρως Vs. 1 λυπήσαντά σε v. infra 103. Vs. 6 εἴροις δ' ἂν οὐδὲν — ἀγαθόν, ὅτῳ τι μὴ πρόσεστι καὶ καχόν.

pro ὅπου τι Grotius apud Gaisf. Stob. 69 4, indicante Meinekio, nuper certatim Hirschig. annot. p. 23, Meinekio, Co-

betus mncm. IV 272, Herwerden p. 122. Vs. 7 Meinekios:

γυνή πολυτελής ἐστ', ὀχληρός, οὐδ' ἐᾷ κτλ.

Vi. 8 ἀλλ' ἔνστιί τοι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς in Slobaeco suo Mein. ἔν ἐστί τι cum A infra 104. p. 165 fr. IV ἐπιτρέβουσι δ' ἡμᾶς apud Strab. p. 167 (9) C. F. Hermannus n. rhen. mus. V 614: Γ. καὶ σὺ πόλλ'. Α. ὅσῳ χρόνῳ | ὀρῶ σε. Cobetus mncm. IV 272 sq. χαῖρ', ὧ Γλυκέριον. Γ. καὶ σὺ π. Α. πολλοστῷ χρόνῳ | ὀρῶ σε. de fr. X v. Mein. ad Luccon. 2, 750 (3). ad fr. XI cf. add. p. 104. Μισοῦμενος p. 168. l. 11 scr. quam amabat l. 18 v. anon. 4, 685 (30). fr. I l. 26 schol. Ambros. et Harl. p. 169 fr. III 2 ἢ min. ὃν πώποτ' οὐδεὶς τῶν πολεμίων. est hoc fr. apud Latian. IV 1 19. annot. l. 15 scr. στρατείας; p. 170 (5) propter Plutarchum ita scribebat Cobetus V. L. 152. mncm. I 138:

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
καὶ βούλομαι τοῦθ', ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἔρῳν τις, οὐ ποιῶ δέ.

vol. I. 7 scr. καίπερ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχων τὴν ἐρωμένην, διὰ μισεῖσθαι ἀπέχεται αὐτῆς. fr. VII cf. infra 104. p. 171 Euclidis erotico v. Mein. in Ath. exerc. spec. II p. 27, ubi verbis ad marg. huius pag. scriptis φιλίας παρασκευαστιλέγων εἶναι τὸν ἔρωτα κτλ. tragica duo apud Hermianum p. v. in adesp. Nauckii p. 678. fr. IX l. 11 scr. 'Suid. s. v. ἀμφιέσαντες et gramm. Seg. p. 415 8.' adde infra p. 104. 172 fr. X sic habet:

τί οὐ καθεύδεις; σὺ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

haec scribuntur apud gramm. Bk. et apud Suidam l. c. praeparum scholion Aldinum est, ex Suida illatum. Choeroci memoria pro Δύσκολον fabulam referenda teste Cotti Veneto codice, cf. supra ad 4, 110 suppl. hinc ὧ δυσῆς a Μισομένου fragmento aliena. fr. XII κλείς ἐστιν ἡ περιοιστέα fortasse verum esse videbatur min. ed. περιοιστέα pro περιοιστέα Bergkios. Cobetus ipsa verba ita scribebat mncm. IV 128: Λακωνικὴ κλείς ἐστιν ὡς ἔοικέ | περιοιστέα. p. 173 (13) ἀπεκτάγκασι formam alit Cobetus mncm. IV 239. p. 174 Ναυκλήρου fr. I 2

εἰς καλόν ed. min. v. infra p. 104. annot. l. 12 scr. Eustath. 1773 30. l. 14 scr. 'Vulgo κείνην (κεινήν L) ναῦν καλλι- κλῆς ἐποίησε.' p. 175 (3) ὁ δὲ Πολυνείκης ed. min. p. 176 Ξενολόγου fr. I 1 pro ἐκτεθραμμένος Hirschig. annot. p. 23 reponerat εὐ τεθραμμένος Vs. 2 in editione min. correctus est calami error ἰδῶν ita:

οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁρῶν ἡσχύνετο
τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα· κτλ.

Vs. 4 Spengelius rhet. II p. VI: 'χάριτος ante καλόν addit Camerarius, malim post εὐθύς.' annot. l. 1 scr. παρὰ πᾶσι τοιούτοις fr. II 3 καθ' οὓς κρίνει πράγματα apud Gaisf. p. 177 cf. infra p. 104. Ὀλυμπίας fr. II v. infra 104 Nauck. trag. fr. p. 565. 607. l. 3 scr. p. 770. p. 178 Ὀμοπάτριαι. fr. II χρηστοῖς νομιζομένοις cum Grotio apud Stob. edidit Mein. Cobetus mnem. IV 273: χρηστοὺς νόμιζομένους κτλ. 'forte τρόπους, inquit, excidit, ut χρηστοὶ τρόποι dicantur esse ἐφόδιον ἀσφαλές εἰς πάντα καιρόν.' comparat Men. 4, 209 (1). ad fr. III v. Bernhardt ad Suid. l. c.

Ὀργῆς fr. I 8 corrige: οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην pro μόνον. p. 179, 5 scr. Porsonus ad Ar. Eq. 713. fr. III 1 'Graecum est οὗτος ὄντως ἐσθ' ἑταῖρος' Cobetus mn. IV 251 qui vs. 4 pro τετάρτην requirebat τετράδα. p. 180 (5) vulgo οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα ** | ἀτιμότερον· θανάτου γὰρ ἐστὶ ὄνιον. ad annot. cf. Nauck. trag. fr. p. 535. fr. VII οὐ μὲ τήν: cf. ad Alciphr. p. 128. p. 181 Παιδίον. fr. I vs. 1 post Grotium apud Gaisf. Stob. 62 27 certatim restituebant Orelli et Hor. Sat. II 7 2 et Nauck. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 117 et a Hato Philone I p. 473: θαυμαστοὶ δὲ ἀρεταὶ ἢ τε εὐτολμίαι καὶ ἢ ἐν δέοντι παρρησία πρὸς τοὺς ἀμείνους, ὡς καὶ ἐν κωμικῶν ἀψευδῶς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρησθαι δοκεῖν "εἰ πάνθ' ὁ δοῦλος ἡσυχάζων μανθάνη, πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρρησίας." hinc apud Stob. Meib. ἂν πάντα δουλ. ὁ δ. μανθάνη, Vs. 3 idem cum Iacobson et aliis (accessit praeter Nauckium Cobetus mnem. IV 261) βελτίον' pro βέλτιστον. ad fr. II l. 1 scr. ἀλεξητήρια fr. II ita ex Alciphrone p. 123 supplevit nuper Meinekius:

ἀλύσιον

χρυσοῖν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν·
καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

p. 182 (6) ἀπόστα cf. Nauck. Ar. Byz. p. 211. Παλλακῆς
fr. III 2 Cobetus ita supplebat mn. IV 273: ἠγόρακά σοι πε-
ριστέρια *(ταδὶ) λέγων. Vs. 1 Herm. l. c. 614 luetur μικρὸν
ἐπέμεινας, προστρέχει κτλ. ad fr. IV l. 4 scr. 'Adv. I p. 620.'

p. 183 Παρακαταθήκης I, οὐχ ἑταίρων — ἀλλ' ἑταιρῶν,
cf. Alciphr. p. 158. Men. ed. pr. 134. Vs. 3 τὴν προσαγό-
ρευσιν: cf. Cobeli V. L. 38. fr. III supra etiam in Aristopho-
teis habuimus 3, 359, cf. suppl. p. CXCVIII. Cobeli coniectu-
ram in Stobaeo suo seculus est Meinekios ita scribentis:

αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν εὐσθενῆ θ' ἄμα.

aliter olim add. p. 104. fr. IV 1 εὐπειστον Stob. Mein. fr.
VI pro δεκατάλαντον iam ed. pr. δέκα τάλαντα Mein. dede-
rat, nuper Bekkerus. v. Cobet. mn. IV 273. p. 184 fr. IX repono
imperativum συνακολούθει μεθ' ἡμῶν. fr. X add. p. 104.

Περικειρομένη. p. 185 fr. I Περικειρόμενοι lemma est
pro οὔτω ms. τω. p. 186, 16 scr. ἀλλ' αἰχμαλώτου ἐρω-
μένης l. 28 scr. p. 57 35 . . . "ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγώ | καὶ ζη-
λότυπος ἄνθρωπος." p. 187 Περιινθία. ad imae paginae
annot. adde Ihnii quaest. Terent. p. 5 sqq. primo fragmento-
rum loco nominandus erat Harpocratio p. 160: προστάτης.
οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκα-
λοῦντο. . . . Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας. μέμνηται
καὶ Μένανδρος ἐν ἀρχῇ τῆς Περιινθίας. indicavit ad Hype-
ridis fr. 26 Sauppis. fr. I 4 Cobetus apud Hirschig. p. 23 et
mnem. IV 264 pro τὸν ποτε ἀβέλτερον reponerat: τὸν πρό-
τερον ἀβέλτερον. fr. II vs. 1 vide in mon. 411. Vs. 2 de
οἶκον pro ὄγκον corrigendo non assentiebatur Cobetus V. L.
195: 'sententia, inquit, fere eadem fuit olim in Soph. Aiace
v. 648 . . . χῶ δεινὸς ὄγκος . . . ubi assentior iis qui ὄγκος cor-
rexerunt.' Nauckio philol. VI 422 scribendum videbatur εἰς
τὸν ἴσον ὄγκον (i. e. τὴν ἴσην τάξιν). fr. IV in min. ed.
corr. annot. l. 3 ἀμαξῶν p. 188 (5) Ihnii (v. infra p. 104) con-
iectura improbat ed. min. adde Cobet. mn. IV 301. fr. VII ὑπό-
ξυλος: Photius 629 22, ὑπόξυλος· κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος·

οὕτως *Μένανδρος*. cf. supra ad Aristoph. 2, 1222 (275) supra p. CLVII. p. 189 (8) cf. add. p. 104. *Πλόκιον*. fr. I scripturae auctoritates cognoscendae sunt praeter Spengelii Caecilium p. 37 ex M. Hertzii editione Gellii, Ribbeckii comment. p. 51 sq. Hauptii ind. schol. Berol. bib. 1855. 56 p. 3 et Vs. 1:

ἐπ' ἀμφοτέρα *νῦν *ἠπίκληρος ἢ κ*(αλή)
 νῦν Scaliger. ἠπίκληρος ἢ καλή certatim restituerunt Ribbeckius et Hauptius. Vs. 6 Hauptius ex Vaticano libro haec cui: *ἦ τ' εὐγνωστος *οὐδ' ἐμὴ γυνή | δέσποινα. relicta sic expediebat: καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτίσατο | ὄνος ἐν πικροῖς τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον | ἔστιν. σιωπᾶν βούλομαι νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. Nauckius progr. p. 1 'certum est, inquit, nonnullos versus aliter ac vulgo sit dicendos esse. scribendum enim: τὴν νύκτα τὴν πολλῶν κακῶν | ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην λαβεῖν ἐμέ | καὶ δέκα λαντ. *ΑΓΕΙΝΕΣΟΥΣΑΝΠΗΧΕΩΣ*. hinc sagaciores et genuinam lectionem fortasse indagabunt.' Ribbeckius p. 52 11 λαβεῖν ἐμ', ἑκκαίδεκα τάλαντα ταλάντατον | γύναιον σαν πήχεως. Vs. 15 παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ καὶ γου codd. Val. Vrbin. annot. l. 1 in min. ed. scr. II 23: 190, l. 2 'nihil dicam ego, quantum differat: versus ultimus eximi iussi et aliis ad iudicium faciendum exponi.' l. 9 annotavit Spengelius Caecil. p. 40 non Donati sed 'Calphurnio esse in illam fabulam commentarium. sed ne huius quidem esse adnotationem, inquit, inde apparet quod frustra in libris invenies . . .; est igitur recentioris alicuius commentum ex latina versione quae antiquis Gellii editionibus adhuc translata.' cf. Haupt. l. c. p. 4. l. 18 ἀποβλέπωσι et Κρωβύλης libri, v. ap. Haupt. p. 5. l. 19 Κρωβύλης. ad v. cf. infra p. 104. l. 23 ad τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον cf. Spengel. p. 41. l. 26 ὄνος ἐν πικρήκοις: τὸ λεγόμενον Leutschmanni. prov. II p. 765. l. 31 cf. Spengel. p. 41: hinc in εἴτ' ἐστὶ τό | φρούαγμά πως ὑπόστατον; conieci, rec. Mein. ed. min. idem C. F. Hermann. p. 614. l. 33 cf. infra p. 104. fr. II (p. 191) annot. l. 10 scr. 'ex codd.' ut testatur Hertzius. idem fr. III (p. 192, 4) cum Vat. scripsit γυνή:

δέκα μῆνας; fr. IV 4. 5 Mein. Stob. μήτ' ἄν, ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου, | ἐπαμφίεσθαι τοῦτο δύναται χρήμασι. hodie malit ἐπαμφιέσαι δύναίτο τοῦτο χρήμασι V. 8 τῶν δ' ἀγαθῶν οὐδὲν μέρος v. infra p. 105. p. 193, 2 pigra istaec omnia l. 4 quod acciderat l. 6 Vs. 1. 2 Gellii codd. ὅστις ὦν πένης ἀνήρ | καὶ παιδοποιεῖ. l. 9 μητ' ἀτυχήσας Val. εἰμητοανατειχῆση Vrbin. adde Speng. p. 39. fr. V. cf. ad Philem. 4, 56 (69) suppl. p. 194 fr. VI 3 τῆς μερίδος ὦν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης: 'τεταγμένος?' ed. min. ad annot. cf. add. p. 105. item ad fr. VII. fr. VIII annot. l. 4 scr. Themist. or. XXII p. 267. addit Nauckius Choric. p. 23: οὕτως ὁ παλαιὸς λόγος ἐστὶν ἀληθής, ὡς οὐδὲν ἄκρατόν ἐστι τῶν κακῶν, αἰεὶ δέ τι παραπέφυκεν ἀγαθόν. item Pseudo-Callisth. p. 13: πληροῦται τὸ ἐν τοῖς Ἑλλήσι παροίμιον, ὅτι ἐγγὺς ἀγαθοῦ πέφυκε κακόν. fr. IX 2 μικρὸν τὸν τοῦ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον cod. A. 'videtur prosaici scriptoris locus esse.' Mein. p. 195, 1 scr. poetarum l. 3 'sed is Euripidis esse videtur versus.' Mein. ed. min. fr. X οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός. ita cum Orione ed. min. v. mon. 419. annot. l. 1 Euripidi: v. Nauck. trag. fr. p. 505. fr. XI scr. Anecd. Ox. IV p. 144 sq. (non 544 sq. ut ed. min.) annot. l. 5 de Euripide v. Nauck. trag. fr. p. 490 sq. fr. XIII scr. H. A. XII 10. Plocii fragmentis haec addere licet ex Darembergii et Gaisfordi copiis:

XIV

μεστὰς τρίχας φθειρῶν τε καὶ ῥύπου, διδούς
πιεῖν, ἀνηδαξᾶτ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν.

schol. Hippocr. aphor. III 25 p. 205 Daremb. ὀδαξυσμοὶ ἢ ἀδαξυσμοί· ἐν τισι γὰρ τῶν ἀντιγράφων οὕτως εὗρομεν· εἰσὶ γὰρ κνησμοὶ μετ' ἐρεθισμοῦ, ὡς καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ (Πλοκία cod.) φησὶν· "τὸ μὴ τὰς τρίχας αἴρων καὶ τὸν ῥύπον διδούς | πιεῖν, ἀνεδέξατο ὥστε μὴ πιεῖν [U.]. pro ἀνεδέξατο Daremb. reponerat ἀνηδαξᾶτο. Dübnerus maiorem huius fragmenti partem ita legebat: . . . διὰ τὸν ῥύπον, διδούς | πιεῖν ἄν ἠδαξᾶτ', '(ἐμ') ὥστε μὴ πιεῖν, quae de domino illo intellegebat fr. VI memorato. Schneidew. g. g. a. 1852 p. 422: ὁ δὲ μεστὰς "(τὰς) τρίχας | ἐρίων ἔχων δια

τὸν ῥύπον διδούς ἐμοί | πιεῖν ἂν ἠδαξᾶτ' ἂν, ὥστ' ἐμὲ
 πιεῖν. in principio τρίχας σαίρων, capillos verrens seu pi-
 gans, Eggerus; αἰρῶν, lolii, voluit Daremb. denique Goellin
 ind. schol. hib. 1853. 54 p. 6: τῷ τὰς τρίχας μὴ ὀρῶντι τὸν
 ῥύπον διδούς | πιεῖν, ἀνηδαξᾶθ' ὅς, ὥστε μὴ πιεῖν. con-
 parabat Aristophanis fr. 2, 1029 (10). hisce criticorum cu-
 adiutus scripsi hos versus, ut supra proposui. cf. Aristopho-
 tis fr. 3, 363 (4. 5): εὐχερῆ θεὸν λέγεις, | εἰ τοῖς ῥύποι
 μεστοῖσιν ἤδεται ξυνών. || φθειρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν
 ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

XV

schol. Hephaest. cod. S p. 29 Gaisf. ed. 1855. εἰρέθησαν πολὺ
 μέτρα εἰς μέρη λέξεως ἀπαρτίζοντα καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο
 μέρους τῆς λέξεως ἀρχόμενα· καὶ φέρει μὲν ὁ τεχνικός τι
 παραδείγματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, οἷον παρὰ Καί-
 λιμάχῳ ἐν Ἐπιγράμμασιν [Anth. Pal. XII 73] “ἡμισὺ μ
 ψυχῆς ἐπὶ [ἔτι] τὸ πνέον, ἡμισυ δ' οὐκ οἶδ' | εἴτ' Ἐφ
 εἴτ' Ἀίδης ἤρπασεν ἐκ μειώπων.” (ἂν ἐκ μελέων? Gaisf
 καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. “λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἰστί
 ὑφαίνει.” καὶ ἐξαιρέτως παρὰ Σοφοκλεῖ· (Oed. T. 332
 “ἔγωγ' οὐτ' ἐμ' αὐτὸν οὐτε σ' ἀλγυνῶ· τί ταῦτ' | ἄλλα
 ἐλέγχεις· οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.” ὥστε καλεῖσθαι τὸ εἶ-
 δος Σοφοκλεῖον καὶ ἐπισυναλοιφή διὰ τὸ ἐπισυναπτεσθαι
 τὸ σύμφωνον τῷ ἐξῆς ἰάμβῳ ἦτοι τῷ στίχῳ. Menandrea
 ἀποσπασμάτιον ad anapaesticos numeros revocare quum sui
 habeat difficultates, Meinekios ita scribere malit:

λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἰστίον ὑφαίν', εἰ . . .

ut in fine huius trimetri excidisse videatur illud ipsum quo
 ἐπισυναλοιφῆς exemplum esset. Προγάμων fr. Hirschigii
 p. 24 τυφλὸν τι καὶ δύστηνόν ἐστιν ἢ τύχη scribebat con-
 parato fr. 4, 289 (248). Herwerd. p. 123: τυφλὸν γε κἀνό-
 τον κτλ. τυφλὸν δὲ καὶ δύστηνον ἀνθρώποις τύχη mon. 71
 cf. Stob. 98 11: τυφλὸν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίον
 annol. l. 1 scr. Stobaeus . . . p. 212. l. 4 προτέλεια κα
 προγάμια p. 196 Προεγκαλῶν. fr. I ἀσφαλέστατον | δοί-
 λῳ ποιεῖν cum Grolio et Gaisf. Mein. Stob. Πωλουμέ-
 νων fr. I 1 Cobelus mnem. IV 273: οἴμοι τάλας. ἔστηκα

κτλ. 'Iragicorum, inquit, est ὡς τάλας dicere: comici ὡς τάλαν mulieres inducunt dicentes aut inter se aut ad viros.' fr. II 2 propter Calliae 2, 740 (1) ita supplebat Herwerd. p. 91: καὶ συμμανηῆναι δ' ἔνια δεῖ * (μεμνηόσιν). ad annot. adde infra p. 105. p. 197. 198 'Ραπιζομένης fr. I Badhamo in phil. X 340 Menandri duo fragmenta in unum conflata videbantur:

ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον
αὐτῷ δίδόντων, ἔνεκα τοῦ ζῆν βούλεται;

'et si recte, inquit, memini,

τὸ δ' ἀτυχεῖν τιν' ἢ τὸ μὴ
θεὸς δίδωσιν, οὐ τρόπου 'σθ' ἁμαρτία.'

annot. l. 1 scr. 'Ecl. eth. II 7 (8) p. 340.' item ad fr. II 'Ecl. eth. II 7 (8) p. 338.' fr. III hodie ad trochaicos numeros revocalum:

ἔρχεται τάληθές εἰς φῶς ἐνίσι' οὐ ζητούμενον.

fr. IV πᾶσι πλείστων αἰτία | ἡ σύνεσις praec Orionis lectione ἀξία (v. infra p. 105 et ed. min.) unice probavit Cobetus mn. IV 264. fr. V τοῦμὸν θυγάτριον, πάνυ γάρ κτλ. Vs. 2 Cobetus l. c. 132 ita supplebat comparato Ar. Thesm. 1211:

πρᾶον φιλάνθρωπὸν τε παιδάριον σφόδρα.

p. 199 fr. VII adde Etym. V^a Gaisf. 266: ἀνέσπακε: — ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἴληφεν· οἶον, "πόθεν γάρ, ὡς θεοί, τούτους ἀνεσπάκασιν τοὺς λόγους." fr. VIII annot. l. 1 scr. οὐδενὸς ἄξιον. caeterum cf. Bernhardt ad Suid. Σικυώνιος. p. 200, 3 a f. scr. ὅτε μέλλει γαμεῖν p. 201 (3) vs. 2 ταύτη omnes codices. annot. l. 4 ἐλευθέρα. ad fr. V l. 4 scr. Diogenian. V 89. fr. VII l. 7 cf. Nauck. Ar. Byz. p. 175 sqq.

p. 202, 7 v. Alciphr. p. 38. 120. Στρατιῶται. fr. II vs. 1 οὐδείς ξύνοιδεν—ὅσον (pro πόσον) | ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος Mein. nuper scribendum proposuit ad Stob. I p. XII. Συναριστῶσαι. p. 203 (2) verba ἀλλ' ἢ βάρβαρος κτλ. alteri interlocutori dabat Cobetus mnem. IV 120. fr. III annot. l. 2 φιλοφροσύνην Suid. φιλοφρόνησιν gramm. Bk. p. 204 (8) scr. pridie commanducatum (semen). caeterum v. infra p. 105. ex Caecili inc. p. 65 (15) affinia Ribbeck. p. 58 arbitrabatur iis quae apud Menandrum sunt fr. IV: "Ἐρως δὲ τῶν θεῶν κτλ. cf. intpp. Cic. Tusc. IV 68. Spengel. p. 56. Nauck. Eurip.

fr. p. 348 (271). p. 205 *Τιτιθῆς* fr. I C. F. Hermannus p. 614 ἤδη τις ὑμῶν κτλ. fr. II 3 σκέψη σὺ περὶ του, δυστυχῆς ὅταν τύχη; apud Stob. Flor. relictum. Vs. 5 τούναντίον ita B m. s. et Ecl. phys. p. 200. τάναντία ap. Stob. editum. Τροφωνίου fr. I 1 ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχή cum Dobraeo ed. min. annot. l. 5 ser. ed. mai. p. 179 sq.

l. 17 cf. Lob. Phryn. p. 73. p. 207 Ὑδρίας fr. I 4 Hirschigius p. 24 ante ἐκ articulum requirebat, h. e. οὐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, quod verum videtur. annot. l. 1 'ad ἐρημία om. τρόπους' p. 208 fr. II 1 τῶν θ' αὐτοῦ cum AB ed. min. τῶν αὐτοῦ ed. Stob. fr. III annot. l. 6 ἀνορωρυγμένην fr. V in ed. min. post οἱ Θραῖκες Λιβύτροες indicata est lacuna. Cobetus mem. IV 119 ita scripsit:

οἱ Θραῖκες, Λίβυ,

Τρωῆες καλοῦνται. πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ.

'Λίβυς, inquit, servile nomen est, ut Φρίξ, Σύρος, Σύρα, Συρίσκος, Δᾶος, Τίβιος, Λυδός, Καρίων, Γέτας, alia.' p. 209 Ὑμνίδος fr. I 1 hodie scribere malit Meinekios:

νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν τι χρηστότης

Vs. 5 repone πρὸς τοῦτ' ἂν εἶποι v. p. 105. annot. l. 1 ser. Μεγάνδρου ad vs. 7 cf. Spengel. Caecil. p. 8 sq. p. 210 (4) vs. 2 cf. Bernhardt synt. l. gr. p. 274. nescio an scribi possit: εὔρηκε πρότερον ἢ σὲ τὸν ἐμὲ τουτονί. fr. V adde Antiatt. p. 81 18. fr. VI ser. Elym. Gud. 321 28. l. 4 cod. Bar. cf. Cram. Anecd. Ox. II p. 454 21. Et. Sorb. Gaisf. 1464 G, ubi Μέγανδρος ἐν Ὑμνισι

p. 211 Ὑποβολιμαῖος. fr. I annot. l. 3 codd. πέμπον· τας ἐμοσχίων. fr. II 8. 9 hodie Mein. πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, | ὃν φημι, τοῦτον. τὴν ἐπιδημίαν ἄνω.

p. 212 vs. 13 idem ὁ προσδιατρίβων δὲ κοπιάσας ἀπελύθη.

Vs. 15 ed. min. ἠῦρ', annot. l. 7 cf. Bernh. infra p. 105, ed. II p. 35. l. 13 Vind. τ' ἐπιδημίαν ἄνω l. 14 idem πρῶτος ἀπίης infra p. 105 ἂν πρῶτον ἀπίης καταλύσεις recte habere videbatur. Prellerus philol. III 522: ἂν πρῶτος ἀπίης et vs. 9 Εὔφημε pro ὃν φημι, Nauck. Ὀνήσιμε, l. 19 ἠῦρ': cf. Vind. p. 213 (3, 9) haec a prioribus separat A, secutus est Gaisf. p. 214 (7) apud Stob. ἐν παντὶ καιρῷ· relictum. p. 215 (9) μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθότα προποσ-

bat Nauck. fr. X ἔσθ' ἢ τίχη mon. 660. fr. XI annot. l. 4 scr. 415 e. fr. XII Hirschigius p. 24 ita corrigebat:

ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένου δ' οὕτω λάλει.

cf. Cobet. mn. IV 242. ad fr. XIII cf. Poll. II 78: ἤδη δέ τινες τῶν κωμικῶν τὸ ἐπὶ κέρδει ἑξαπατᾶν ἀπομύττειν εἶπον. Spengel. Caecil. p. 17. Mein. ad Alciphr. p. 141. p. 216 (15) de Caecilio v. Ribbeck. p. 39 sqq. p. 42. p. 217 Φανίου fr. I annot. cf. add. p. 105. de fr. III cf. Bergk. Lyr. II 333, qui Euripidi haec vindicabat et ὅποῖα pro οἷα scripsit. adde Nauckii trag. fr. p. 645. Orionis locum VIII 11 1, quem ad hanc fabulam referebat Schneidewinus p. 92, v. ap. Nauck. trag. adesp. p. 692. p. 218 Φάσμα. fr. I καθάρειος Cobetus Orat. p. 126. mnem. IV 262. p. 219 Φιλάδελφοι. v. infra p. 105 (Ritschl. parerg. I 274 sqq.) fr. I Ritschl. p. 277 ἤδη δ' ἐπιχύσεις proponebat pro ἐπίχυσις. in min. ed. corr. λαβρώνιοι, annot. l. 5 παράστηθι ἐνθάδε. p. 220 fr. V ὡς ἠδὲ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρινῆ τις ἄν. Cobetus mnem. IV 270: 'nugae hae sunt, inquit, quibus nos olim sciolus ludificatur, supererat: ὡς ἠδὲ τὸ ζῆν***, quae Gracculus supplevit. bonum factum quod ipsa Menandri verba aliunde nobis innotuerunt: ὡς ἠδὲ τὸ ζῆν ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθη [anon. 4, 599 sq.]. quae iterum inepte depravata sunt in gnom. monost. 756: ὡς ἠδὲς ὁ βίος ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθη.' v. ad mon. 756 suppl. Χαλκεῖα. fr. I l. 2 scr. Χαλκεῖοις Caecilii Chalcia v. Ribb. p. 32. cum huius fr. II comparaverim Men. inc. 4, 280 (208^b). p. 221 Χήρας fr. I Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497 omisso φασί ita scribebat: τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἔστι νῦν, τᾶνω κάτω | τὰ κάτω δ' ἄνω. Meinekios in mai. ed.: τὸ λεγόμενον | τοῦτ' ἔστι νῦν τᾶνω κάτω, τὰ κάτω δ' ἄνω, probatum nuper Cobeto mn. IV 128. p. 222 (4) l. 2 corr. τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ad Χήρας fab. fragmenta in ed. min. accessit:

V (4, 876)

schol. Plat. Axiochi p. 967 31 Turic. δις παῖδες οἱ γέροντες] . . . μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσι . . . καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α' "οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρον δις παῖς γίνεσθαι ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσοθεῖς" (p. 646^a) καὶ

Μένανδρος Χήρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α' (Nub. 1417). Fritzsche de retract. fab. IV p. 7. p. 223 Pseudoherculis fr. I 16 in ordinem recepta Porsoni emendatio δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας. p. 224 (3) vs. 1 δουεῖν Bernhardt cum ABD. τοῖν ἀδελφαῖν τοῖν δυοῖν | τούτοιιν: v. Cobet. V. L. 70. annot. l. 5 apud Eustathium: τρέφει παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη. fr. IV 3 ἕκτην ἐπὶ δέκα | βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἄξεις αἰεὶ, Cobetus mnem. IV 109. p. 225 (6) repositum in min. ed. οὐκ ἐπιείρα Νάννιον; l. 11 octavo loco in min. ed. est Plutarchi memoria, ubi χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον ut Menandrea scripta sunt. cf. Herwerd. p. 91. attigit haec nuper Hauptius ind. schol. Berol. hib. 1855. 56 p. 6, referens ad hanc fab. inc. fr. 4, 296 (297) ita emendatum:

ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,

θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βασιάζειν.

v. ad 4, 296 suppl. Ψοφοδεής. cf. infra p. 105. ad I l. 7 scr. Harpocrat. p. 70 13. fr. II l. 1 ἢ δ' ὅλη παροιμία: v. Leutsch. philol. III 567. p. 226 fr. III ex Harpocrate p. 144 23 sua derivarunt Photius et Suidas. ψοφοδεῖ Valesius, ψηφώσεσιν A, ψηφώδεσσι C, ψηφώδεσιν B Harpocrateionis apud Herodianum mon. λ. 42 11: νοῦθος κύριον· ψόφος ἐν οἴδει· Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ κτλ. Schneidewinus, v. infra p. 106. ed. min. fr. 514, Ψοφοδεῖ agnoscere videbatur, Lehrsius Herod. p. 147 reposuit: Νοῦθος κύριον, καὶ ψόφος, ἢ οἴδεν Ἡσίοδος κτλ.

Menandri incertarum fabularum fragmenta. fr. I duorum versuum est in min. ed. in his χρῆ μὴ γαμεῖν γάρ Nauckius scribebat, qui sequentes sedecim versus cum Piersono al. inter tragicorum adespota recepit p. 722 sq. cf. philol. VI 395. Vs. 3 (1) δεῖ πυνθάνεσθαι γάρ σε νῶν χήμας σέθεν Nauckius. Vs. 6. 7 Cobetus mn. IV 142 ita corrigebat: ἐρᾶ γὰρ ἦτις τῆς θίραθεν ἡδονῆς | ἐν ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη . . . ἀπήλλακται κακῶν. Vs. 11 (9) ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διασφραγίσμασι cum A Mein. διασφαλίσμασι Neuck.

Vs. 18 ἀχρεῖος infra correctum p. 106. p. 227 fr. II 2. 3 Hirschigius p. 24 legere malebat: ἐφ' ᾧ τε διὰ τέλους |

πράττειν ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀσὶ κτέ. Vs. 12 ed. min. οὐθὲν Vs. 15 est ὅταν πέσῃ δέ, non φύσει, μεγίστοις κτλ. (hinc corr. p. 228, 8. 10. 12 'Vs. 14 pro' 'Vs. 17 vulgo' 'Vs. 18 pro δῆ'). Vs. 18 καὶ τὸ νῦν λυποῦν φέρε Grotius, v. ed. pr. p. 189. καὶ τὸ λυποῦν δῆ φέρε Cobel. mn. IV 265. fr. III (p. 228) vs. 2 pro ὡς ὠνούμεθα cum Hirschigio p. 25 et Cobelo V. L. 158 in Stobaeo suo scripsit Meinekios:

γαμεῖν ἔδει | ἅπαντας, ὧ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνούμεθα.
h. e. 'ut in emendo solemus, id est non unde sit sed quale sit spectare polissimum' interprete Cobelo. Vs. 4 τηθῆ ap. Stob. Mein. τιθῆ A et Vind. Vs. 7 C. F. Hermannus p. 612 et Hirschig. l. c. οὐδ' (pro ἀλλ') ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', quod horum versuum sententiae adversari puto. Vs. 11 Cobelus mnem. IV 274 'vitiosum est, inquit, δοκιμάσασθαι, nam δοκιμάζειν Graecum est, non δοκιμάζεσθαι: facili negotio vitium sic tolles ut rescribas:

μὴ δοκιμάσαντα μηδὲν ἀλλ' εἰκῆ λαβεῖν'
quod secutus est Mein. Stob. Vs. 14 sq. οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν | ἀθρεῖτε pro λαλεῖτε scribebat Herw. p. 92. alterum si verum esset 'requireretur, inquit, saltem προσκοπεῖσθε δὲ πηλίκον κτέ.' Mein. Stob. λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε δ' ἡλίκον κακὸν | λήψεσθ' κτλ. annot. l. 9 scr. LXXXIX. fr. IV (p. 229) vs. 1 εἰ φιλεῖς τί με pro εἰ φιλεῖς ἐμέ Herwerden p. 92. Mein. Stob. 86 6. Vs. 8 cum Salmasio et Grotio οἱ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους pro εἰ μὴ κτλ. Mein. qui vs. 10 pro τί τῶν λεγόντων scribere malit τῶν ἐχόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; p. 230 fr. V vs. 5 τρίτῳ '(δὲ) κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεται Cobelus requirebat mnem. IV 266. Vs. 6 idem retinebat αὐτῶ et sic ap. Stob. Mein. ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῶ ταῦτ' ἔχει. Vs. 12 νόμοι: cf. Philem. 4, 36 (8, 8).

p. 231 (6) vs. 5 sqq. γυναῖκας ἔπλασεν, ὧ π. θεοί, | ἔθνος μιαρὸν. γαμεῖ τις ἀνθρώπων, γαμεῖ; | λάθριον τὸ λοιπὸν ἄρ' ἐπιθυμῖαι κακαί: ita ed. min. ubi haec annotata: 'Vs. 6 Bothius ἔθνος μιαρὸν γάρ· εἴ τις ἀνθρώπων γαμεῖ. malim ἔθνος μιαρὸν· εἰ γάρ τις ἀνθρώπων γαμεῖ.' caeterum v. infra p. 106. ad vs. 9 in min. ed. scr. εἴτ' ἐπιβουλαί, recte ed. mai. utrobique adde 'νόσων Grotius, νόσοι

libri.' fr. VII 2 Spengelio rhet. III p. IV pro εὔραϊν etiam εἰπεῖν scribi posse videbatur. v. Porsoni adv. p. 294. Vs. 4 στρόβιλος ἐν ὄσῳ συστρέφεται, προσέρχεται, | προσέβα-
 λεν . . . αἰὼν γίνεται. ed. min. cum Porsono advers. I. c. misc. p. 253 sq. Spengelius pro ἐν ᾧ proponerebat ὅς ἐν ᾧ κτλ. fr. VIII (p. 232) vs. 6 cum Kramerio apud Strabonem δώδεκά τ' ἢ πλείους τινάς edidit Mein. p. 233, 3 de Thre-
 cum ἀκολασία cf. Steph. Byz. I 344 15: καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπίς τῶν Θρακῶν ἀκολασία, ubi Mein. anno-
 tavil, 'quem Stephanus secutus est', scholiastam II. N 363: Κά-
 βησα δὲ πόλις Ἑλλησποντίς, ἡ νῦν Κάβασα. οἱ δὲ Θρακ-
 κης, καὶ συνάδει ἡ ἀκολασία τοῦ γάμου. ad fr. IX l. 2 ὡς
 Mein. in 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 584 τοπικῶς
 dici intellegebat. l. 6 scr. 'fortasse αὐτοῖς pro αὐτῶν' fr. X
 4 χρησίμους εἶναι θεοῦς | τὰργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον
 '(μόνους) Cobetus supplebat mnem. IV 266. Vs. 6 (p. 234)
 εὐξαι τ' εἰ Vind. h. e. εἶξαι τί, ac nescio an τί βούλει;
 servari possit, modo interrogatio per se posita intellegatur:
 εὐξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται, 'opta, quid tandem?
 (quid vis tibi? quidvis) omnia iam suppetent.' cf. Varr. sat.
 LIII 8: 'et Diogenes ὁ κυνικός, qui ab Alexandro rege ius-
 sus optare quid vellet se facturum'. non dissimilis certe, etsi
 non idem, aliis in locis illius τί βούλει; est usus, velut his:
 Antiph. 3, 57 (1): ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός | ψυκτῆρ· τί
 βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας. Eubul. 3, 254 (1, 9) δα-
 σύς, | λείος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ. de in-
 terposita interrogatione cf. Philem. 4, 14 (2) "χαῖρε πάππα
 φίλτατε" | εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθειν, ubi non
 posuerim alterius personae notam. Eubul. 3, 261 (2, 13) χρη-
 στή-τίς ἦν μέντοι; τίς; κτλ. ubi v. quae annotata sunt.
 Bernhardt syntax. p. 443. cf. Cobet. mnem. V 91. de τίς
 pro ὅστις usurpato v. Mein. anthol. def. 94 (Lachmann. N. T.
 vol. I p. XLIII). Nauck. philol. IX 177. Vs. 8 Mein. φίλοι,
 βοηθοί (pro δικασταί), μάρτυρες. comparat Philem. 4, 20
 (1, 5). fr. XI vs. 2 πᾶν ἂν γένοιτο ei vs. 4 τὸ σῶμ' ὑγαι-
 νων apud Stobaeum Mein. p. 235, 6 scr. οὐδὲ καθεύδειν
 δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδῶντας τοῦ ὕπνου, καὶ τοῦτ' ἂν εἴη

κτλ. fr. XII 3 in praef. Stob. II p. VII πάντα τὰ λυμανούμεν' scribendum proponebat Mein. vel cum Dobraeo (adv. II 281) πᾶν τὸ λυμαινόμενον. idem Dobraeus altero loco πάντα τὸ λυμαινόμενον malebat. aliter Herwerd. p 92. fr. XIII 1 τοῖς εἰρημένοις | -κακῶς notavit Cobetus mnem. IV 239. p. 236. Vs. 4 non probavit nuper Meinekius Porsonum δεῖ pro καὶ initio versus scribentem. 'excidit, inquit, potius post γελῶμενον huius sententiae versus:

παραμύθιον μέγ' ἐστὶ τῷ λυπουμένῳ·

fr. XIV 1 cum Vindob. et B codd. apud Stobaeum flor. LXIII 34 τίνι δεδούλωνται ποτε; Mein. idem vs. 8 cum Dorvillio (V. Crit. 246. v. Men. ed. pr. p. 200) ὁ πληγεὶς δ' ἔνδοθεν τιτῶ. scripsit. hodie αὐτόθεν praeferendum putat, h. e. 'sua sponte, ohne äussern anlass.' cum ἔνδοθεν Cobetus mn. IV 267 conferebat fr. XII 3. annot. l. 3 ita apud Stob. scripsit Mein. ἄξιον γὰρ εἶναι θ. φήσας (hoc cum Jacobsio) τὸ περὶ τοὺς ἐρωήτας, ὡσπερ ἐστὶν ἅμα λαλεῖ. 'h. e., inquit II p. XXXIII, simul quomodo id se habeat dicit; nil mutandum.' p. 237 fr. XV 1 in tradita lectione ἀδικοῦντα μὲν ὡς 'latet potius ἀδικοῦντι' '(ἐπι)μελῶς vel simile quid; ἀσμένως non recte dictum.' Mein. Stob. II p. XI. fr. XVI μενᾶν Ven. Cobeli. idem vs. 1 νουνεχῶς. fr. XVII 3 in pr. Men. ed. καὶ παραινέσας πέπωκεν proponebat Mein. Herwerd. p. 93: καὶ παραινεῖ τοῖσι παισίν. p. 238 (18) annot. l. 2 scr. Ἄπαντι l. 11 δαίμων ἀνδρὶ παρίσταται (al. συμπαρίσταται) εὐθὺς γινομένῳ schol. Theocr. fr. XIX Nauckius philol. V p. 555 om. auctoris nomine apud Boissonadum anecd. I p. 126 annotavit ita legi: ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε ἄλυπίαν αἴτει παρὰ θεοῦ, ἀλλὰ μακροθυμεῖν χρή. ἐπὶ δὲ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης, ἢ γὰρ σε θεὸν εἶναι δεῖ, ἢ τάχα νεκρόν. hinc vs. 2. 3. 4 hoc modo scribebat Nauckius:

αἴτει παρὰ θεῶν, ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρή.

ἐὰν δ' ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης,

ἢ δεῖ θεὸν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ νεκρόν.

quid si quinque hi versus hoc ordine procedant? ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε τὴν ἄλυπίαν | αἴτει παρὰ θεῶν, ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρή. | παρηγόρει δὲ (vel παρηγορεῖν τε) τὰ κακὰ

δι' ἑτέρων κακῶν. | ἢ δεῖ θεὸν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ νεκρόν, | εἰάν ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης. Vs. 4 Bernhardy encycl. 157: ἢ τάχα δεῖ σ' εἶναι τινα θεὸν ἢ νεκρόν. p. 239 (20) vs. 1 Herwerd. p. 93: ὅταν τις ἡμῶν μὲν ἀμέριμνον ἔχη βίον, p. 240 (22) cf. Cobet. mn. IV 140. fr. XXIII 1 est in mon. 326. Vs. 3 λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατα Herwerd. l. c. pro σοφώτατοι. ad annot. cf. infra p. 106. p. 241 (24) vs. 3 οὐ (pro οὐ) περιτιτὸν κτλ. Grotius, 'quo factum est ut totum locum per interrogationem efferret.' Mein. ed. pr. p. 206. eandem rationem secutus est Cobetus V. L. 380. mnem. IV 274 πάτερ; οὐ περιτιτὸν - φίλου σκιάν; 'nonne quaerimus - ? nonne quisque putat - ?' p. 241 (25) vs. 3 'supplendum est τὸν εὖ φρονοῦντα. differunt enim φρονεῖν et εὖ φρονεῖν-. illud est ratione praeditum esse, hoc sapere.' Cobetus l. c. idem ib. p. 271 fr. XXVII^a vs. 2 ita transponendo sanabat: χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός; occupavit Bothius cens. p. 84. p. 242 fr. XXVIII Philemonis est: v. supra p. CCXXXIX. fr. XXX 1 καὶ τοῦτο a poetae verbis separata sunt in min. ed. Vs. 2 τὴν ἐμὴν συνοικίαν in ordinem receptum, item vs. 3 παρέλειπον. Vs. 4 cum Bothio παρ' αὐτῶν scriptum pro αὐτῶ. Herwerden p. 94: ἐγὼ, τὸ σώζειν (τοὺς θεοὺς) τὴν οἰκίαν, | ἀλλὰ παρέχειν τῶν οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' αὐτῶ κτλ. p. 244, 2 ἀκολουθεῖν cf. vol. IV p. 533. adde infra p. 106. l. 4 scr. Epist. I 8 4. fr. XXXIV 3 affert Stob. ecl. eth. II p. 262: καὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος εἶη ἂν δι' αὐτὸ αἰρετόν, κάλλος δὲ ψυχῆς ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. annot. l. 1 scr. Hypot. l. 8 de Stobaeo IX 20 idem iudicavit Cobetus mnem. IV 269. cf. Mein. praef. I p. XIX sq. fr. XXXV 3 scr. ἡρούμεθα; p. 245 (36) Παμφίλη et apud Cyrillum et apud Palladium legitur. cf. Porson. adv. 291. Dobr. l. c. fr. XXXVII Κόλακος esse fabulae suspicabatur Cobetus V. L. 317, qui 'narrat haec, inquit, ipse κόλαξ, ὁ Στρουθίας, cuius verba ἐγὼ μὲν δεικνύω ἐσπουδακῶς non sunt ab interprete intellecta, qui vertit: promte simul ostendo vulnus: dicit δείκνυμι ὅτι ἐσπούδακα, serium vultum ostendo quasi his omnibus habeam fidem, quod adulatoris est.' annot.

scr. *κολακεύοντες αὐτοὺς* l. 7 v. apud Walzium VIII p. 9. p. 246 (38) scriptum in min. ed. ut l. 7. 8 significat. Hirschigius p. 26 vs. 1. 2 requirebat *εὐωχούμενος* | *κομμάθ'* vel simile quid. fr. XXXIX annot. l. 5 ἤδη et δηθή om. An. Ox. ubi οὗτος πάρεστι. p. 247, 5 adde infra 106. fr. XL 1 Nauckius trag. fr. p. 678 confert *πένητος* *ἰρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον*, quod est apud Greg. Naz. vol. II 210. Vs. 3 etiam *μεταλάβη κτησίν τ' ἔχη* scribi posse ed. min. coniectum. caeterum cf. Cobet. mnem. IV 140. fr. XLII annot. l. 1 scr. 236. p. 248, 1 scr. 'ecl. eth.' fr. V 1 *μηδὲν ἔμπλεων* Nauck. philol. VI 422. fr. XLVI 3 *cerae* tribuebat Hirschig. p. 26 *φιλτάτη . . .* | *B. ὁμώμο-* *καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.* vide Alciphr. II 3 1: *ἐγὼ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἃ σοι καὶ αντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις, Γλυκέρα, μόνος μόνη . .* quae Meinekius p. 112 'dura, inquit, et impedita videri est haec dicendi ratio, omisso verbo ὁμνῆμι, quod si adlisset scriptor, similior etiam locus evasisset Menandreo, em manifesta imitatione expressit.' annot. l. 1 scr. XVIII p. 249 fr. XLVII 3 Nauck. Eur. fr. p. 392 (435). fr. XLVIII Mein. Stob. ita scripsit:

σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτά πως ἃ σοι πρέπει·

vs. 3 *ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος* infra correctum. fr. XLIX 3 propositum ed. min. ex Stobaeo:

ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

το ἔχων. fr. LI 2 pro *μεθῆκε* Hirschig. p. 26, item nuper Cobetus mnem. IV 271 scripserunt: *μετέθρηκε τὸν ὄλον εἰς ὀνηρίαν βίον·* atque ita apud Stobaeum edidit Meinekius. p. 250 (53) Vs. 1 Nauckius philol. VI 422 tentabat: *τί διασησεις* pro *τί διακενής εἶ κτλ.* Vs. 2 *αὐτὸς ἀπολάπτει* Cobetii apud Stob. scripsit Mein. fr. LIV vs. 1 apud schol. iad. I 400, *πατρῶα ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα*, legi annotavit Nauckius. annot. l. 2 scr. 'Vs. 2 editur τὰ δὲ μετὰ γυναικός. correxit Porsonus Adv. p. 289.' altero Stobaei loco missa est particula. p. 251 fr. LVII 2 Cobetus pro *τὰ μετὰ γυναικός κτλ.* scribebat: *μετὰ τῆς γυναικός ἐπιδέχεται χρήματα* mnem. IV 271. fr. LVIII 2 *προσηνήν* etiam Vindob.

eum versum cum Benteio in ed. pr. p. 217 ita dedit Mein.

ἦτοι προσηνῆς ὄψις ἢ χρηστὸς τρόπος.

hoc unice probavit Cobetus mnem. IV 246: 'comici, inquit, qui sexcenties ἦτοι - ἢ componere solent, numquam γε addiderunt.' fr. LXI idem Cobetus p. 271: 'κατὰ λόγον, inquit, non significat εὖ vel ὀρθῶς. corrige ἂν σκοπῆ τις κατὰ τρόπον, nam prorsus idem significant κατὰ τρόπον et ὀρθῶς.' recepit κατὰ τρόπον apud Stob. Mein. qui vs. 3, πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν, 'τ' omittunt omnes, inquit; fortasse igitur hic versus a reliquis separandus, praecedere poterat apud poetam θέλομι' ἔχειν.' fr. LXIV 1 C. f. Hermannus p. 615 et Mein. Stob. I p. XXVI:

ὀργῆ πάρα λογισμὸς ποτ' οὐδεὶς φύεται.

Vs. 2. 3 Cobetus mnem. IV 272 'emenda, inquit, ἂν δὲ μικρόν παρακμάση | κατόψεται τί μᾶλλον ἐστι συμφέρον, quod satis confirmabit ipse Menander alio loco (4, 176 fr. II 2): τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίω.' fr. LXV 1 διαθεθειμένω: cf. Cobet. l. c. 239. p. 253 fr. LXVI idem ib. p. 259 sq.: 'periisse nonnulla indicio est ἐκάτερον in versu tertio et lectio optimi codicis A οὐδ' αὖ in secundo, unde apparet poetam dixisse aliquid huiusmodi: ὅταν ἢ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον. | οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκύ | οὐδ' αὖ τὸ θνήσκειν δεινόν, κτέ. vivas tum an moriaris perinde est, inquit: id solum discrimen facit utrum eorum bene et honeste possit fieri. si honeste vivere datur, vita est potior: non datur, salius est mori.' p. 253 (69) scr. Estath. p. 742 59. de φερνίω cf. ad Alciphr. p. 88. p. 254 (70) v. infra p. 106. fr. LXXII annot. l. 1 in ed. min. scr. τὸ δ' εὖ φ. fr. LXXIV scr. 'ecl. eth.' p. 255 (77) annot. ἀλόγιστος: ἄλογος AB, ἄλογός τις proponebat Gaisf. ad fr. LXXVII ante Salmasium πιθανώτερον. Hirschig. p. 26 πιθανώτερος λόγους reponebat. fr. LXXIX receptum apud Stob. τὸ καλὸν ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πάσχειν κακῶς. p. 256 (82) τοῦ πτοῦ fr. LXXXV Herwerd. p. 95 οὐδεὶς ἐφ' ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ. p. 257 fr. LXXXVII Menandri nomen obelo notatum in ed. Stobaei. vide adesp. trag. p. 720 N. Cobetus mn. IV 29: 'sententia, inquit, postulare videtur: αἰσχρόν γ' ὅταν τις δ'

ὡμ' ἔχων μέγα, aut aliquid huiusmodi.' cf. ib. p. 269. etiam
 iud sequitur fr. LXXXVIII a Menandro hodie abiudicatum,
 praef. vol. IV p. XIII. ed. Stob. II p. VI. Nauck. progr. p.
 l (Eur. fr. p. 537): 'quam coniecturam verissimam esse nunc
 xet cod. Vindob., ubi insequenti Euripidis loco non *Εὐρι-
 ίδου*, sed *τοῦ αὐτοῦ Δικτύου* praefigitur. iam igitur patet
 is versus Euripideos esse, Menandri locum 'excidisse.' ἐκ
 ρὸς μεθέντα καρτερᾶς (pro καρτερὸν) λίθον scribebat Co-
 nus mn. IV 237. improbant Nauckius et Meinekius, qui Stob.
 p. VI 'μεθιέναι λίθον ἐκ χειρός, inquit, non est lapidem
 μί iaculari sed missum facere.' pro ῥᾶον (cf. Nauck. progr.
 54) Meinekius coniciebat ἐλαφρόν. Plutarchi locum mor.
 507A in min. ed. ascripsit idem. Nauckio trag. p. 537 'χε-
 ῖν ἀφέντα legisse videtur Plut.' p. 258 (91) Cobetus mn.
 241 sq. vitiose secundam ante βλέψης corripit iudicans
 andri verba hoc modo sanabat: μὴ τοῦτο μέμψησθ' εἰ
 ἴκερος λέγω | ἂν εὖ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς λέγω.
 correptione ista certissimis exemplis apud mediae novae-
 poetas comoediae firmata Meinekius in hist. cr. p. 295 et
 add. p. 8 dixit, cf. ad Theocr. annot. p. 331. Vs. 2 in Sto-
 b suo cum Bēntleio scripsit:

ἀλλ' εἰ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς φέρω.

[CIII 1 in ed. min. cum L. Dindorfio scriptum: δεῖ τοὺς
 τενομένους μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν. v. infra p. 106. nu-
 in editione Stobaei veterem suam coniecturam secutus
 Mein. δεῖ τοὺς πενομένους, μέχρι ἂν οὐ ζῶσιν, πονεῖν.
 dd. l. c. ad imae paginae annotationem cf. Herm. Aeschyl.
 . 592. p. 259 (98) vs. 2 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον
 infra correctum p. 106. fr. XCIX apud Stob. ὅταν φύ-
 τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπον χρηστόν (vel τρόπους χρη-
 ῆς) scribendum proposuit Mein. p. 260 (104) ἑτέρων γα-
 πτων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου cum AB scriptum ed.
 fr. CVI annot. l. 2 περιπέττωσι: cf. Dobr. Plut. 159.
 eli V. L. 190. ad fr. CVII Platonis pagina est 61 D H.
 p. 261 (108) Nauckius malit ὁ σκληρότερος idem trag.
 p. 602 Dicaeogeni vindicabat quae apud Stobacum 75 9
 andri sunt fr. ClX, ubi vs. 2 καὶ φρο-

νοῦντ' scripsit Meinekius, Herwerd. p. 95 κεύποροῦντ' malebat. fr. CX inter duas dividebat Nauckius personas 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 490. fr. CXII 2 οἶδεν ὄνθ' apud Stobaeum dedit Mein. Cobetus mnem. IV 238: 'potuit haec, inquit, Euripides in aliqua fabula satyrica posuisse, potuit haec dixisse Menander, sed ut ab utroque iisdem verbis idem dictum sit, id vero fieri non potuit.' v. Mein. vol. IV p. 707: 'nisi forte apud Stobaeum — in nomine erratum est.' scholiorum in Odysseam, δ 387. α 215, testimonia v. apud Nauckium trag. fr. p. 532 p. 262 (113) Meinekius de μέγα ἀγαπᾶν dubitans hodie ὁ πλεῖστον ἀγαπῶν scribendum proponit, vel etiam: ὁ πλεῖστ' ἀγαπῶν καὶ δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται. fr. CXVI 2 τύχην 'margo Gesneri ed. 1559. et sic recte edidit Grotius.' Gaisf. fr. CXVIII cum Α τοὺς εἰς γεγῶτας edidit Mein. Cobetus mnem. IV 233 tragico vindicabat, secutus est Nauckius adesp. p. 723 p. 263 (119) πλοῦτός τ' apud Stobaeum dedit Mein. fr. CXXI 2 ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώπου φύσει scriptum apud Cobetum mn. IV 272. fr. CXXII Nauckius debebat philol. VI 422. 395. fr. CXXIII 1 τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις Clericus, vulgo ἀνθρώπων. 'respicit Plutarchus Cons. Apoll. p. 102 B' ed. min. cf. infra p. 99. p. 264 (125) ἐπὶ γήρως ὄρω vel ὄροις Meinekio legendum videtur pro γήρας ὁδοῦ (γήρας ὁδῶ). ad fr. CXXVI cf. Nauck. fr. Sophocl. p. 158. fr. CXXIX versu 1 nunc Meinekius malit:

ἡδιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν κτλ.

aliquando eidem μέγιστόν ἐστι χάριμα scribendum videbatur.

p. 265 (132) ἀνδρία cum Α apud Stob. dedit Mein. Vs. 2 διατηρῶν κρίσει infra correctum. fr. CXXXIII in utraque editione νῦν δ' ἔρω ἀπ' οἴκων τῶνδε propositum. cf. Cobet. mnem. IV 126. ad annot. imae paginae cf. Nauck. trag. fr. p. 551. Herwerd. p. 95 ἔρω: ἴθ' εἰς φθοράν Pholio restituebat. fr. CXXXIV μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος. Cobetus V. L. 204: 'lepor, inquit, loci Menandrei periit, et potest elici ex his verbis Pollucis VI 12: ἀσύμβολοι, ἀπὸ συμβολῶν, ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ μακρὰς διδόναι. συμβολὰς ἔλεγον ἀντὶ τοῦ μεγάλας.' idem in mnem. IV 275 attribuit Machonis apud Athen. p. 580 e: μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ

λοιπὰ ξυμβολάς. hinc Menandrum ita emendabat:

μακρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος.

fr. CXXXV apud Strabon. p. 486 Cas. annot. l. 4 κωνειάζε-
σθαι καὶ τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν. p. 266
(137) Herwerd. p. 96 ἐγὼ μὲν οὖν τις pro δ' ἀνόητος legen-
dum coniecit. fr. CXXLI idem ibidem excidisse iudicat σύ,
quod oppositum fuerit pronomini ἐγώ, ipse scribebat: εἰ μὲν
οὖν | σύ τινα πόρον ἔχεις [σύ πόρον ἔχεις τιν' ?]. εἰ δὲ
μὴ, κτλ. caeterum Parisini cod. 2766 scholion illud v. apud
Cram. An. Par. III 274, quod annotari poterat supra p. XCVII
ad Platon. 2, 621 (2). p. 267 (142). in Compar. legitur αἰ-
τῶν. de Euripidis imitatione Mein. dixit vol. IV p. 707 (14).
cf. Nauck. trag. fr. p. 525, qui num Menandro haec tribuenda
sint dubitat. fr. CXXLIII 2 Comparatio γίνεται. fr. CXXLIV
notavit Cobetus mnem. IV 140. annot. l. 1 scr. p. 358. l. 3
scr. p. XXVIII. fr. CXXLV. CXXLVI. CXXLVII. CXXLVIII. v. Cobet.
l. c. fr. CXXLIX (p. 268) δουλογενεῖ δὲ δοῦλε Comp. fr. CL
ἐλείθερος Heinsii iam praebet cod. reg. 1773. fr. CLI 'non
videtur antiqui poetae esse.' ed. min. quae idem iudicabat de
fr. CLII. p. 269 fragm. CLIII 'uno versu auctum habet ms.
Par. (1773):

μέλλων τι πράττειν μὴ προείπης μηδενί·
τὰ γὰρ τισὶν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστων (sic).

quod vulgo altero versu legitur, neque in Parisino deesse
videtur, ἅπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει, neque se-
orsum positum nec cum sequenti versu coniunctum satis pro-
babilem offert sententiam: iam vero, etsi verba praestare non
audeam, novo versu et quod superest multo probabilior fieri
videtur oratio haec fortasse in formam redigenda:

μέλλων τι πράττειν μὴ προείπης μηδενί·
τὰ γὰρ τισιν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα
εἴωθε πλείστην μεταμέλειαν εἰσφέρειν,
μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν δ' οὐ φέρει.

ita haec proponebam in min. ed. p. XX sq. fr. CLV improbat
Cobetus mn. IV 140. annot. l. 1 καὶ ψόγων πολλῶν γέμει
recte codex. fr. CLVI et ipsum displicuit Cobeto l. c. p. 141.

fr. CLVII 1 *μη κλαῖε* infra p. 107. p. 270 (158) ms. Par. *τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις*, quod merito praeferebat Dübnerus. fr. CLX 1 idem codex *ὄνειδίσσης*, quod emendaverat Mein. caeterum cf. Leutsch. paroem. II p. 40. fr. CLXII reiecit Cobetus mn. IV 140. *ὅταν θέλεις τὸν πλησίον* cod. Boissonad. anecd. III 472. annotavit Nauckius. idem aut *τὸν πέλας κατηγορεῖν* aut *τῶν πέλας κατηγορεῖν* scribendam proponebat, cf. Ar. Byz. p. 180. aliter visum infra p. 107. fr. CLXIII scriptum in min. ed. ut add. conieci l. c.

*μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον,
φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὗ φύσις βιάζεται.*

comparavit anonymi comici apud Galenum VIII p. 656 fragm. (Leutsch. Diogen. VI 92) Nauckius philol. IV 360. v. infra suppl. adde Philem. 4, 54 (54): *δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον*. Walther v. d. vogelweide p. 101 23: 'selbwahsen kint, dū bist ze krump: sit nieman dich gerih-ten mac (dū bist dem besmen leider alze grōz, den swerten alze kleine), nū slāf unde habe gemacht.' p. 271 (165) notavit Cobetus mn. IV 140. fr. CLXVI Compar. habet *ἔάν*. fr. CLXVII 1 est p. 359 Compar. Vs. 2 *ἐπεὶ κριθήσει* Nauckius.

p. 272 (168) vs. 1 est Compar. p. 359. a Menandro haec abiudicabat Cobetus l. c. 141. fr. CLXX Meinekius vol. IV p. XIII Critiae tribuit, Menandro autem quae Critiae nomine apud Stobaeum ecl. I p. 228 sequuntur:

ὁ χρόνος ἀπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον.

Cobetus mn. IV 237 e satyrico dramate illa derivabat et corrigebat: *ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἔξεστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν κτέ* cf. Nauck. ad Critiae trag. fr. p. 600. fr. CLXXI Cobetus mn. IV 275 comparato Timocl. fr. 3, 590 ita scripsit:

ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς ὁμολογουμένοις τις ὦν κτλ.

fr. CLXXII. vid. Diph. 4, 422 (20). p. 273 (173) Menandro tribuit Vindob. Diphilo in ed. Stob. relictum. cf. 4, 422 (17).

fr. CLXXVI 1 Dübnerus 'revue de phil.' II p. 239: 'le ms. *κἂν μυρίων γῆς κύριος πηχῶν ἔση*, leçon favorable au texte de M. Meineke.' reprehendit hoc fragm. Cobetus mn. IV 140.

fr. CLXXVII 2 *πονηρίας πλείστο* ex ms. Hercul. enotavit Dobraeus l. c. Nauckius *πλείστου* scribebat philol. LX 177.

p. 274 post fr. CLXXVIII utrique editioni adde:

CLXXVIII^a

ἐπίσχεσ ὀργιζόμενος. B. ἀλλὰ βούλομαι.

οὐδεὶς γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπειλήφεν, πάτερ.

Stobaeus Flor. XX 6, cui Vindob. ascripsit μ^e 'i. e. μενάνδρου' Gaisf. cf. Menandri ed. pr. p. 246. 575. Nauck. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 19. fr. CLXXX 2 Cobeto mn. IV 141 est versus politicus. fr. CLXXXI cod. Par. confirmavit Meinekii coniecturam: αὐτὸς (sic) πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως. 'itaque etiam prior istius fragmenti versus metro et sententiae parere iubendus erit ita fortasse:

ἂν μὴ γέλωτος ἄξιός γάρ ἢ γέλωσ,

αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως.'

ita haec in ed. min. p. XXI scripsi. confirmat prioris versus scripturam Heinsius apud Rutgersium p. 409 in marg. codicis ascriptum docens: ἂν μὴ γέλωτος ἄξιός ἢ γέλωσ. alterius versus lectionem Dübnerianam e cod. 2720 a Boissonado ad Psel-
lom p. 211 annotatam esse monuit Nauckius 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 497, qui pro τοῦ γέλωτος κατάγελως requirebat τοῦ γελῶντος. non mutaverim, cf. Aristot. rhet. III 18: δεῖν ἔφη Γοργίας τὴν μὲν σπουδὴν διαφθείρειν τῶν ἐναντίων γέλωτι τὸν δὲ γέλωτα σπουδῆ. mon. 88 γέλωσ ἀκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν. de repetitione comica iam Heinsius ex multis ascripsit Plaut. Capt. II 2 5. p. 275, 1 scr. p. 366. l. 5 scr. legebatur ἐστὶν οὗτος ἀπό. ad fr. CLXXXIII l. 2 'sed nec hoc placet.' ed. min. l. 3 scr. τύχης. fr. CLXXXIV 'si quid corrigendum, conieciam τὰ γὰρ τὰ λίαν ἀγαθὰ, ell. Scymno Per. 345: τὰ γὰρ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν.' Mein. ed. min. et ad Scymn. l. c. fr. CLXXXV 2 Dobr. ad Ach. 254 (corr. ed. mai.) δίδωμί σοι γὰρ (pro σοί γε) τὴν ἑμῆν θυγατέρα. quod ignorabat Cobetus mn. IV 245. Apuleii locum, quo Porsoni in priore versu confirmatur emendatio, et infra uberius tractavit Meinekios p. 107 et in min. ed. cf. O. Iahn. n. rhen. m. III 480. de solempni formula ἐπὶ παίδων ἀρότῳ γνησίῳν sim. v. Men. ed. pr. p. 248 sq. intpp. Aristaeleti p. 501 sq. Preller. in 'Demeter und Persephone' p. 355 sq. Mein. ad Aleiphr. I 6 1 p. 90 sq. schol. Marc. Eur. Andr.

4 παιδοποιός) γνησίων ἐπὶ σπορά | παίδων, quae Cobelo 'videtur esse lacinia Euripidea', in adespotis collocavit Nauck. p. 707 sq. qui Procopii in Maii class. auct. vol. IV p. 256 locum apposuit: παίδων ἐπ' ἀρετῇ γνησίων, ἡ κωμωδία φησί.

p. 276 (188) πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός: cf. Hesych. κρίνον· τὸ ξηρόν· τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ καὶ ἐκπεπτωκότος. Pollux VI 197: ἔνιοι δὲ πένητα τὸν πτωχὸν καὶ πτωχείαν τὴν πενίαν. οἱ δὲ τὸν οὔτω πράττοντα καὶ γυμνὸν καὶ κρίνον ὠνόμαζον. v. Mein. ad Alciphr. p. 98 sq. fr. CLXXXIX. ad vs. 721 Apollonii Laurentianum scholion hoc est: ἀστείως δὲ οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενοι εἰσάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον, πρῶτον μὲν ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει, ἔπειτα ὅτι καὶ γυναικῶν μόνων ἡ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. καὶ ὁ Μένανδρος "εἰ-καταφρόνητος κτλ." in quo ταῦτα cod. 'videntur haec ab aliquo male vestito dici eamque ob causam mulierum coetum intrare verenti.' Mein. ed. min. idem ad fr. CXCIII (p. 277) haec in min. ed. annotavit: 'forsan igitur . . . ἀμύχανον δὲ, Φανία, μακράν | συνηθίαν ἔστ' ἐν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ. ita etiam numeri evadunt correctiores; συνηθία autem formatum ut εὐνηθία apud Menandrum' i. e. 4, 255 (76). ad fr. CXCIV scr. Anecd. Ox. cum fr. CXCVI cf. trag. adesp. p. 716 μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη. p. 278 (199) annot. l. 7 Cobelus min. IV 305 scribebat: καίτοι πλεῖστον θεῶν αὐτῇ Ἀφροδίτης μετεῖναι κτέ. l. 9 Kayserus ad Philostr. V. S. p. 250 ascripsit eiusdem Philostrati V. Apollon. V 21 204: καίτοι πλεῖστον Ἀφροδίτης ἔχων ἐν τῷ αὐλῷ. ad fr. CC annot. l. 5 scr. Eustath. p. 1573 62, ubi τὸν θάτερον τῶν Διοσκούρων. p. 279 (204) in min. ed. cum schol. Apollonii scriptum:

ὁμοῦ δὲ τῷ τίπτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.

annot. l. 6 Aristophanis: cf. supra p. CXLVI. fr. CCV num per interrogationem efferendum? p. 280 fr. CCVI ita auctum ed. min. ἕκαστος . . . | κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα. Porsonus Aristoph. p. 177 (cf. advers. 292. 295) etiam sequentia apud Plutarchum adiciebat, v. l. 8. Herwerden p. 123 ita: φυλαττόμενός τε κάμβλέπειν φοβούμενος | αὐταῖ-

ων. fr. CCVII τὸν Λοξίαν | τοῦτον καταλαβῶν vol. IV p. 710 coniecit Mein. ubi hunc locum accuratius tractavit. fr. CCVIII^b Suidas: ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιῶν. cholia: ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιῶν. Kusterus: ἀλλ' ἐψόφηκε ἣν θύραν τις ἐξιῶν. Cobetus V. L. p. 217: 'ψοφῶ τὴν θύραν, inquit, barbarum est et insulse ἐξιῶν additur, quasi vero visset concrepare ostium, praeterquam quum quis egreditur eas. quid multa? haec est vera scriptura:

κόψω τὴν θύραν.

ἀλλ' ἐψόφηκεν ἡ θύρα, τίς οὐξιῶν;

eterum cf. Caecil. Chalcia p. 32 vs. 20: 'numquid nam foss | fecere soniti?' fr. CCIX, ὧ παῖ σιώπα κτλ., a Menandro f. ed. pr. p. 256) abiudicarunt Nauckius philol. VI 422 (trag. p. 116). Leutsch. Apostol. p. 737. Cobet. mn. IV 237. p. 31 (210) scr. Ammonius. . . p. 22 sq. fr. CCXI: Nonius p. 20. fr. CCXII 'G. A. Schroeder progr. schol. (Mariaeins. 345) μαρτυρεῖ· Ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω' ed. min. fr. CCXIII l. min. Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν, sed Photus et Suidae B. V. E κακόν (corr. ed. min. l. 5). annot. l. 1 π. τῶν τριῶν κακῶν ἔν: λεγόμενόν τί ἐστι κτλ. ad quae l. min. ed. haec annotavit Mein. 'aut in Photii verbis τρία tribendum pro δύο, aut quod malim in Menandri versu δυοῖν το τριῶν. hinc est quod παίζων dicit.' cf. Fritzsche Ran. 445. p. 282 (216) 'in πίστευε vitium latere videtur. Bonius Κορινθίῳ 'πίστει τε.' Mein. ed. min. sed idem ib. p. XI: 'malim, inquit, Κορινθίῳ πίστευε μηδὲ χρῶ φίλῳ, i. e. ἢ πίστευε μηδὲ χρῶ, noto dicendi usu, ut apud Theocr. pigr. VI 6: τήνας ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.' ad fr. CCXVIII annot. l. 9 scr. Etym. M. p. 318 54. l. 13 si ἑμῶν scriptum esset, e prologo petitum suspicarer.' Mein. d. min. Bergkius nuper attulit Himerii orat. XIX 3: Νίκη ρυσοπτέρυγε, Νίκη Διὸς τοῦ μεγάλου παῖ, εὐπατέρεια καὶ κλόγελως (τούτοις γὰρ σε τοῖς ὀνόμασιν ἀγάλλει ἢ ποιήσας), λεως εἴης κτέ. p. 283 ad fr. CCXIX haec annotata ed. min. locus corruptus; Trinc. et duo codd. ἔξιειν pro ἔχειν: in iisdem iter ploutaῖν et ὅπως lacuna est circiter decem litterarum, annotante Gaisfordo.' fr. CCXX l. 3 cod. Par. 346 Bk. habet

τοιούτον. Varini p. 166 31 Ddf. οἶονεὶ οὐδεὶς πώποτε ἀ-
 notavit Sturz. ἐδεδράμηκα Et. Sorb. fr. CCXXI annot. l. 1
 ἀπιόντος Et. ἐπιόντος Sylb. l. 2 ἢ θᾶττον ἢ βραδέως ed.
 min. fr. CCXXII annot. l. 1 ante καὶ Μένανδρος inserte ex
 Etym. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας — fr. CCXXIV 'pro
 Κρωβύλη fortasse Κρωβύλε scribendum, id ut in fine praec-
 edentis versus positum fuerit.' Mein. ed. min. annot. l. 3 scr.
 'Anecd. Ox.' p. 284 (225) οὐ pro οὐδέ V^a. annot. l. 2 scr.
 Anecd. Ox. ubi οὔτε λόγον ὑμῶν οὔτ' ἐπιστροφὴν ἔχει.
 schol. Dionys. ἔχων. schol. Oppian. Halicut. I 649: λόγος
 λέγεται καὶ ἡ φροντίς, ὡς καὶ παρὰ Μενάνδρω "οὐδὲ λό-
 γον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω." fr. CCXXVI Cobetus ma.
 IV 276:

ὄρᾳς; παρ' ἀκαρῆ γὰρ ἀπόλωλας ἀρτίως.

de mensura huius versus cf. Fritzsche Eur. vers. fr. p. 15.
 supra p. XIX ad 1, 443 l. fr. CCXXIX etiam τοὺς τρόπους
 legi posse in ed. min. indicatum. fr. CCXXX Cobetus Me-
 nandri versum sic corrigebat mem. IV 276:

ἔδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ.

ita scriptum inter adespota tragica recepit Nauckius fragmen-
 tum p. 668, sed ut fortasse comici poetae esse diceret. Euri-
 pidi vindicare volebat 'hall. allg. l. z. intell.' 1847 p. 498.
 p. 285, 2 scr. ἀναγινώσκουσιν l. 4 de ἐδεξάμην v. infra
 p. 107. ib. v. ad fr. CCXXXI. fr. CCXXXII in min. ed. ita
 scriptum:

ἐν γειτόνων οἰκῶ γάρ, ὃ τοιχωρῖχε.

illud cum Sauppio, v. infra p. 108. alterum οἰκῶ γάρ, a Por-
 sono correctum, confirmatur Veneto Cobeti. fr. CCXXXIII an-
 not. l. 2 scr. tamen et primae et secundae l. 4 τουτέσι
 οὐκ ἐμαντιῶ caeterum cf. supra p. CCXXXV. p. 286 (234)
 annot. l. 2 pro altero οὐχὶ in ed. min. οὐδὲ propositum. l. 3
 scr. VI 3 11. p. 287 (238) ἔγημε θαυμαστὴν γυναῖχ' ὡς
 σώφρονα: de comparatione periphrastica h. l. cf. Mein. ed.
 pr. p. 262. Lentz. 'zeitschr. f. d. alt.' 1855 p. 32. Cobetus V.
 L. 216: ἔγημε θαυμαστῶς γυναῖχ' ὡς σώφρονα. fr. CCXLI
 οἱ τηλικούτοι κτλ. hodie in fragmentis Ἐπιτρεπόντων colle-
 catum, v. supra p. CCLI (13). ad CCXLI l. 3 scr. ἡ 'ταίρε.

p. 288 (243^b) Appiani, Arriani, Ciceronis, Gregorii Naz.,
cratis, Nicephori Callist. testimonia v. apud Nauck. trag. fr.
525 sq. (philol. IV 360. 551). fr. CCXLIV ita scriptum est
ad Rutgersium p. 361:

νόμον φοβηθεῖς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ.

CCXLV ascriptum in Vindob. μ^e. p. 289 (248) Herwerden
123 tentabat: *(ἡ τύχη) | τυφλόν τι κἀνόητον κτέ. fr.
XLIX cum Gaisf. infra et in min. ed. scriptum:

χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.

Gaisfordi lectionis varietatem. fr. CCLV *λυπεῖ με δοῦλος
ἕξον οἰκέτου φρονῶν*: 'den sklaven hass ich, der nicht
ner bleiben will.' aliter Grotius, cui obversabatur mon. 323,
τεῖ με δοῦλος δεσπότητος μεῖζον φρονῶν. v. ed. pr. p. 265.

Nauck. 'n. jahrb. f. philol.' LXV p. 248. p. 290 (257)
mon. 585: *τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ*. fr.
LIX scriptum in min. ed. cum optimis codd. (consentit
am Vindob.) *δυσάνιον*. quod sequebatur fr. omissum ed.

n. v. infra p. 108. p. 291 fr. CCLXV *πειρῶ τύχης ἄνοιαν
δρεῖως φέρειν*, cf. mon. 707. hunc vs. Chaeremonis esse
lebat Dobr. adv. II 360, Menandri autem quae apud Stobaeum
at CVIII 3 ex Euripidis Antigona: *μὴ οὖν θέλε λυπεῖν
υτόν, εἰδῶς πολλάκις | ὅτι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν
ει, | καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον*. quod se-
itur apud Stobaeum Chaeremonis, *οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι
πεῖται σοφός*, Euripidis Antigonae assignabat Dobraeus,
πειρῶ τύχης ἄνοιαν κτλ. Chaeremoni vindicaretur, postre-
i *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς κτλ.* Menandro relinquerentur. veris-
na videbatur haec suspicio in progr. schol. Nauckio, qui
38 Menandro hos versus restituebat:

*μὴ οὖν ἔθελε λυπεῖν σεαυτὸν ἐξειδῶς ὅτι
πολλοῖς τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον.*

trag. fr. p. 325. 614. Vs. 1 *μὴ οὖν ἔθελε* Grotius. vulgo
έλε. ἐξειδῶς ὅτι | πολλοῖς Hermannus ad Soph. El. 355.
id. B *εἰδῶς τοῦθ' ὅτι πολλάκις*. A M S. Trinc. *εἰδῶς ὅτι
ολλάκις. possis μὴ | λύπει σεαυτόν, τοῦτο γινώσκων ὅτι
κτλ.* cf. Philem. 4, 39 (14^a) et Gaisf. fr. CCLXVIII Nauckius

Ar. Byz. 242: φοβούμενοι τὸ θεῖον ἀπὸ τοῦ σοῦ πά·
idem in progr. p. 41 fr. CCLXX (p. 292):

κρεῖττον λέγεσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν.

recepit Mein. vulgo δ' ἐλέσθαι, particulam om. libri.

δὲς pro ψεῦδος requirebat Herwerden p. 97. tolle fr. CCL

Vindob. codex Pindaro assignavit. cf. Bergk. Lyr. II p.

p. 293 (279) corr. 'Comparat. . . p. 360 ubi ἐλευθέρω.

CCLXXXI annot. l. 4 ita schol. rec. Aiac. 1365. Laur. .

ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ. Vs. 2 χρῆ

A. Voss. Vindob. m. vet. Vs. 3 δεῖ: χρῆ Vind. cf. A.

fr. CCLXXXII scr. IX 10. fr. CCLXXXIII est in mo

adde Nauck. trag. fr. p. 158. infra p. 108. p. 294 (284

bet Arsenii A Leutsch. spec. II p. 7, ubi quae praec

ecloga, δεινὸν τοῖς μὲν δυσσεβεῖς κτλ., Sophocli a St

ascripta (v. p. 121 N.), Menandri esse dicitur. fr. CCLX

νῦν] δὴ Voss. fr. CCXC εἰς τὰ καθάρεια: assentitur (

tus mnem. IV 262 (V. L. 82). p. 295 (291) adde ano

Aristot. p. 93 b 33: ὠραΐζεται ἢ τύχῃ εἰς τοὺς βίους.

CCXCII annot. l. 5 Dobraeus . . καὶ σωθεῖμεν pro σω

μεν: v. Mein. ed. pr. p. 272. 577. Fritzsche Ran. p. 439

σωθεῖμεν unice probatum Cobeto V. L. 328. fr. CCXCIV

stathii p. 1350 memoria in min. ed. ad fr. CCCVIII asc

v. ad p. 299 (308) suppl. horum in locum successerunt

infra habemus p. 110 (520. 521):

φιλῶ σε, Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περιεργος εἶ.

οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάνι' εἰδέναι.

priorem versum quomodo corrigendum putaverit editor v.

l. c. alterum ex Ciccone et Themistio (non Libanio, ut

p. 110 annot. l. 5) in anonymiorum fragmentis habuimus

IV p. 610 ita scriptum: οὐδὲν γλυκύτερόν '(ἐστιν) ἢ τ

εἰδέναι. quod nuper probavit Cobetus mn. IV 276. Mei

in min. ed. scribendum videbatur: οὐκ ἔστι γὰρ γλυκί

ἢ πάντ' εἰδέναι. p. 296 (295) l. 1 Zenobius: ταῦτά σο

Πύθια καὶ Δήλια, non inverso ordine, ut h. l. et inl

108. hinc Menandrea ita distincta in min. editione:

ταῦτά σοι καὶ Πύθια

καὶ Δήλι' '(ἔσται).

l. 14 corr. utrobique 'Dobr. Adv. I p. 607.' fr. CCXCVII de producta prima ὄπλα vocis syllaba in min. ed. dubitabat Meinekus, de Menandri et Nausicratis comicorum simultate Hauptius ind. schol. Berol. hib. 1855. 56 p. 6, qui ad Ψευδηρακλέα fabulam haec referebat ita correcta:

ἔλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,

Θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βαστάζειν.

cf. supra ad p. 225 (8) suppl. 'videtur igitur (Hauptii sunt verba) falsus ille Hercules austeram vitam, qualem scilicet ipse ageret, commendasse et praecepisse ut iuvenes magna ingenuisque digna auderent Herculemque et priorem illum et se alterum imitarentur.' cf. Diod. XVI 44 (Mein. Men. ed. pr. p. 183): ἐμιμεῖτο τὸν Ἡρακλέα κατὰ τὰς στρατείας, καὶ λεοντῆν ἐφόρει καὶ ῥόπαλον ἐν ταῖς μάχαις. Lucian. salt. 27 (Cobet. V. L. 254). annot. l. 3: εἰ Dindfii cod. M. ποεῖν (pro πονεῖν) MH. ποιεῖν R. p. 297 (300) l. 2 adde quae eadem pag. l. 40 habet Etym. τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ Μενάνδρω. vide Choerob. p. 755 17. 18; 610 4. 5; 613 31. 32; 627 4. 5; 752 11. 12. l. 3 Anecd. Ox. IV 202: φυλάττουσι τοὺς αὐτοὺς τόνους, ὡς παρὰ Μενάνδρω. "τί δὲ ποιεῖν μέλλετε;" ἀντὶ τοῦ εἶπέ. p. 298 (302) τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην; annot. 'Pyrrh. Hyp. I 189.' fr. CCCIII ἐγάμησεν: non persuasum Cobeto mn. IV 253 sq. 'Menander, inquit, ut omnes, ἔγημα dicebat.' fr. CCCIV annot. l. 3 ἐξείραντες V. ἐξήραντες G. p. 299 (306) l. 2 quod superest, caeli menses l. 6 Bergkii: 'Menandri Ἡνιόχῳ. Τηρῶ τὸν Δία | ὕοντα.' fabulae nomen in fine scribi potuisse opinor. fr. CCCVII παλαιὸν ἐντραγεῖν Dindf. ex Ven. Flor. (corr. infra p. 108). ἀλλ' ἐῶν Ald. πάλιν M. fr. CCCVIII scholion Av. 1258 in min. ed. ita compositum: εὐράξ. πατάξ—ἐπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως—καὶ τὸ πατάξαι. ὄθεν καὶ χαμαιτύποι (-τύπαι?) αἱ πόρνοι παρὰ Μενάνδρω πρώην . . . ἄρας ἐπάταξα. hinc Eustathii p. 1350 verba (v. ad p. 295 fr. CCXCIV suppl.) huc relata: κρίζειν, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρω, οἷον "ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη | κρίζει τις." de πρώην v. ed. mai. ἄρας ἐπάταξα cum Dindorfio ad Eq. 1130 relata. 'qui locus an respiciatur

(verba haec sunt Dobraei add. ad Lysist. 800) in schol. Av. an potius comicus Luciani Amor. 53 . . non liquet.' Luci haec dicit: εἶτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος κατὰ τὸν κ μὲν ἀντὸ ἐπάταξεν. quae Cobetus in mem. IV 278: 'ε paret, inquit, . . . emendanda esse in ἄρας ἐπάταξεν, et M nandri . . esse per iocum et risum ex Aristophanis Equitil 1130 huc translata.' p. 300 fr. CCCX annot. l. 1 ὁ ἐπι ναιος ἀγὼν fr. CCCXI εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν: cf. Cobet. p IV 279. fr. CCCXII 2 Ἀβροτόνιον requirebat C. Keil. 'ze schr. f. d. alt.' 1852 p. 253. cf. Meier. de vita Lycurgi p. LXI Vs. 3 ἔγην ἔναγχος: cf. Cobet. l. c. 280. annot. l. 3 s ἔναγχος; l. 6 scr. VIII 496. p. 301 (313) l. 2 postren 'καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη' a Strabone abiudica Mein. vind. Strab. p. 219. fr. CCCXVIII hodie φοβοῦμαι ἐσχάτως, v. infra p. 108. fr. CCCXIX p. 302, 3 Στρεψιάδ Choerob. Gaisf. p. 147 23: τὸ γὰρ Στρεψιάδης Στρεψι δου ὡ Στρεψιάδη, καὶ Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου ὡ Ἡρα κλείδη γεγόμενα, Στρεψιάδες καὶ Ἡράκλειδες παρὰ τ κωμικοῖς παιγνίου χάριν ἐλέχθησαν. huc pertinebit quod b bent Gellii apud Hertzium libri 15 20 10 Εὐρίπιδες, cf. L beck. parall. 182. l. 7 scr. apud Theocritum XVII 26, quo loco (cf. infra p. 108) v. ed. III p. 316: 'Heraclidem poe dicit sine dubio auctorem regii generis Caranum, ut rec statuit I. Scaliger ad Eusebium p. 64.' fr. CCCXXIII l. 2 Ki sterus: Ἀλλὰ χρή. Β. ἔξεστιν. p. 303 (326) Voss. cod. ἔ δοθι δὲ πρίεται. fr. CCCXXVII cf. Lobeck. Agl. 1305. l. scr. ἔγωγ' pro ἐγὼ δ' fr. CCCXXIX l. 2 'ut in verbis esse p. 304 (330) cf. infra p. 108. adde Suidam v. ἄρτικροτε σθαι. (Men. ed. pr. p. 279). ἡρτικρότει τὸν στόλον Stral p. 700 C. v. Kramer. vol. III p. 205. 683. annot. l. 4 sc Adv. I p. 593. fr. CCCXXXII Aristophanis verba haec sun 'Υμῆν ὦ, Ὑμέναι' ὦ. scholion v. infra p. 108. p. 305 (336 l. 5 βασίλινα codd. B. V. E. l. 7 βασίλιναν 'Tricorysia reginam autem poeta dixisse videtur de muliere Tricorys superba et fastu elata.' Mein. ed. min. fr. CCCXXXVIII infra p. 108. fr. CCCXXXIX annot. l. 1 μύρα καὶ κρόμνη p. 306 (340) scr. Eustathius p. 1799. adde schol. Harl. Od.

Anecd. Par. III 498): ὡς *Εὐπολις*, καὶ τὸ οὐδέτερον ἄνδρος εἶρηκε “μελαγχρῆς μειράκιον.” fr. CCCXLI l. 7 esse contextum.’ fr. CCCXLII de Eueno cf. Bergk. I 476. fr. CCCXLIV scr. N. H. XXXVI 5, ut recte hab. min. p. 307 (351) cf. vol. IV p. 876. infra p. 108. in min. ed. p. XXI allato Luciani conscr. hist. cap. 41 πτος οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω . . . ἐλεύθερος, παρ- ; καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων) Meinek. Menan- igm. hoc modo constituit:

Ἐλεγχος οὗτός εἰμι’ ἐγώ

ὁ φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία,
τὰ σῦκα σῦκα καὶ σκάφην σκάφην λέγων.

on. com. fr. 4, 653 (199). p. 308 fr. CCCLII l. 8 Ἐλέ-
μον Welckerus append. de trilog. p. 304. (trag. fr. p.
Nauck.) fr. CCCLIV. Anecd. Ox. *Μενάνδρου*. ὕβρις καὶ
ἀποκαλύπτειν εἰώθασιν φίλοις τὰ ἥθη τῶν φίλων.
ostol. p. 697 Leutsch. p. 309 (360) Phot. κατατικόν
χιτωνίσκου γένος κτλ. fr. CCCLXII Photius, κνύειν:
καὶ οἶονεῖ θεῖν· (f. οἶον κνήθειν· ed. min.) *Μέναν-*
p. 310 (364) θεοῦ γυναικείας *Κιλικίου*· οὕτω *Μέ-*
ος. fr. CCCLXV μάγαρον. cf. Lob. Agl. 59. 830. fr.
XVIII Photius τῆς *Εὐβοίας* ὄρμος. cf. vind. Strab. p.
p. 311 (372) l. 2 ὅτι οὐ κυρίως Phot. v. apud Nauck.
Byz. p. 129. p. 312 (387) σπαρτοπόλιος ὠμό-
ς. v. quae infra p. 108 sq. dicta sunt, ubi scr. Pollux
3. p. 313 (390) στραγγαλιᾶν εἶρηκέν που *Μέναν-*
fort. στραγγαλιᾶν. cf. Mein. ad Alciphr. p. 176: ‘quo
eralivo, inquit, Menander de servo nequam et strangu-
e digno uti potuit.’ fr. CCCXCIII παρακατακείμενός
fr. CCCXCIV ap. Bk. ὀψωνισμός. fr. CCCXCVIII φαῦ-
Μενάνδρου νοουθετισμός. fr. CCCXCIX *Μένανδρος*
νας καλεῖ ληστοσαλπικτάς. p. 314, 2 εὔρεται
CD ὡς *Μένανδρος*, σημεῖον ὀνομάζεται fr. CDI l. 2
ι, ἀλλ’ *Ἀριστοφάνης* ὁ κωμωδοδιδάσκαλος τὰ τοιαῦτα
ίτερος αὐτοῦ fr. CDIII l. 2 ἀχροατής. fr. CDVI l. 2
p. δὲ τῷ ὀνόματι οὐ πάνυ τετριμμένῳ κέχρηται *Μέναν-*

δρος. Nauckius Ar. Byz. p. 144 'me iudice, inquit, nec I nander neque alius quisquam nepotes ἀνεψιῶν aut dixit ἐ νεψίους aut potuit dicere. nam ἐξανέψιοι non possunt e nisi οἱ ἐξ ἀνεψιῶν γεγονότες i. e. filii ἀνεψιῶν.' cf. 's l. z. intell.' 1847 p. 490, ubi haec ad ea referebat, quae sobrinis consobrinorum filiis dicuntur supra p. 84. p. 316 (4 adde Bernhardy ad Suid. II 2 1776. fr. CDXIX τὸ κα πλήττεσθαι Et. M. fr. CDXXI σημειοῦνται fr. CDXXII An. Ox. l. c. νιτάριον. p. 317 (425) φερνήν, de accentu supra p. CLXXVIII. fr. CDXXVI νουνεχόντως, cf. Lob. p. el. 1, 558. fr. CDXXVIII apud gramm. Bk. ita scribend proposuit ed. min. καὶ σκεῦος καὶ εἴτι ἄλλο· ἀλλὰ καὶ ζ ματα ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος. fr. CDXXX ἢ συνήθως ξύστρα, καθὼς καὶ Μένανδρος κέχρηται Nauc scribendum videbatur philol. V p. 562. fr. CDXXXI Σαβ ed. min. al. Σάβους: cf. ad Suid. II 2 648. p. 318 (4 l. 1 Alexiph. vs. 221. fr. CDXXXIII l. 1 scr. 136 'in ma L. ζ—, id est ζήτει.' Dindf. fr. CDXXXIV. ad Men. 4, (4, 3) haec referebat Bergk. fr. CDXXXV scholion ita l bet: σησαμῆ: (παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι) πλακοῦς γαμου ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὡς φη Μένανδρος. cf. infra p. 109. p. 319 (440) v. Eurip. fr. 509 Nauck. de imitatione Euripidis v. Mein. IV p. 708. CDXLI omissum in ed. min. de scholiasta Apollonii I 11 et de Macandrii Milesiacis (C. Keil. vindic. onomat. p. 9 sqq non Menandri de mysteriis opere, dixit Meinekius philol. Athen. exerc. II p. 15 sq. apud Henr. Keilium Apollonii sch lion hoc est: περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρ τους *(τούτους) φησὶν εἶναι καὶ παρέδρους τῆ μητρὶ τ θεῶν, ἀκολουθῶν Μαιανδρίῳ (cod. μαιάνδρω) λέγοντι Μ λησίους, ὅταν θύωσι τῆ Ῥέα, προθύειν Τιτία καὶ Κυλλ νω. ascripsit H. Keilius C. Mülleri fragm. hist. gr. II p. 33 cf. IV 448. huius in locum min. ed. recepit Arsenii annotation (infra p. 109 fr. DXIX): Μένανδρος τὸν φθόνον πρόνοι τῆς ψυχῆς εἶπεν. Nauckius πονηρίαν τῆς ψυχῆς propon bat propter ipsius Menandri p. 235 (12, 8): φθόνος - ψυχ

πονηρᾶς δυσσεβῆς παράστασις. equidem comparaverim Socratis illud: ὁ αὐτὸς τὸν φθόνον ἔφη τῆς ψυχῆς εἶναι πρίονα, Maxim. Conf. II p. 658 Combef. (Orelli opusc. sent. I p. 22), pro quibus Stobaeus Flor. 38 48 habet: ἔλκος εἶναι τῆς ψυχῆς. ad πρίονα Nauckius confert Anth. Pal. XII 18: ψυχῆς ἐστὶν Ἔρως ἀκόνη. fr. CDXLV Steph. Byz. I p. 614 10: Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Χάραξ δὲ Τύμβριον (corrigere utramque ed.) αὐτὴν φησι. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειον φησὶν ὡς Γορδίειον. ibi Ἀλέξανδρος scribendum videbatur Meinekio, uti ib. p. 356 16: ὁ κτιστῆς Καππάδοκος εἴρηται ὑπὸ Μενάνδρου (Ἀλεξάνδρου?). p. 320 (446) l. 3 scr. τινὶ τῶν ἀρχαίων. fr. CDXLVII adde eiusdem Phrynichi p. 416, ubi λήθαργος et μεσοπορεῖν notantur, item p. 415 πορνοκόπος. p. 321 fr. CDLII secula est ed. minor Nauckium non πέπφος vocem sed quae sequuntur apud Aristoph. Boissonadii Menandro vindicantem. V. de Aristoph. gramm. fragm. Paris. p. 40—42. Ar. Byz. p. 84 sq. 172: ἄγγαρος· ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος, ὡς Ἡρόδοτος ἐν ὀγδόῳ· καὶ οἱ εὐτελεῖς δὲ καὶ ἄφρονες οἷτως ὠνομάζοντο, ὡς Μένανδρος. ἄγγαρος (Nauckius inquit) primum eam vim accepit ut esset id quod ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος, deinde proclivi flexu ad stupidum quemlibet hominem et inertis ingenii baiulum translatum est. fr. CDLIII κεφάλαιόν ἐστι: cf. fragm. 4, 227 (2, 10). p. 322 (456) l. 5: ἐνθα λέγει τοὺς Ἀττικοὺς.. μεταποιεῖν, τὸ δυοῖν κτλ. fr. CDLVII v. Choerob. p. 671 27 Gaisf. item p. 854 7, ubi βούλει τί Κνήμων εἰπέ (Bar. εἶπον) μοι. annot. l. 5 scr. 'ex Choerobosci excerptis edidit' fr. CDLVIII v. Gaisf. p. 585 11. l. 2 scr. ἦειν διὰ τοῦ ἦ κτλ. apud eundem Choerob. p. 872 3. 4 ὡς παρὰ Μενάνδρου, "ἀπῆει τῶν τόκων τόκους ἔχων", atque ita in excerptis Anecd. Ox. l. c. fr. CDLIX v. Choerob. p. 268 sq. l. 4 ψευδὲς Bekkeri confirmat Marcianus Cobeti Et. Gaisf. p. 8. in Menandri verbis Gaisfordi Coisl.: οὐκ ἔχων οὔτε ἄλς οὔτε ὄξος οὔτε ὀρύχανον. Cobeti liber: οὐκ ἔχω οὔθ' ἄλας. ο. ο. ὀρύχανον. in iis quae praecedunt apud Choerob. p. 268 25 sq. (Bk. 1314) παρὰ Λυκάωνι τῷ Τρωάδῃ (Λύκωνι τῷ Τρωαδεῖ Gaisf.) legimus: is Meinekio ad Steph. I p. 721 non

dubium videbatur quin idem esset Lyco, de quo agit Diogenes Laert. V c. 4. quod annotare debebam supra p. CXXIV.

323 (460) v. Choerob. Gaisf. p. 655 30. 31. annot. l. 3 et Barocc. cod. ap. Cram. An. Ox. fr. CDLXI v. Choerob. Gaisf. p. 241 15. 16 ubi Ven. Cobeti ἐκκεχύκασιν, quod recipiendum suasit Schneidewinus g. g. a. 1848 p. 1796: τὸν χόον ἐκκεχύκασιν. fr. CDLXII^b l. 3. 4: 'ad Menandri fabulam, qua Chremes thesaurum terra abscondiderat, haec spectanda videntur.' ed. min. cf. Orelli ad Horat. l. c. p. 324 (460) apud Stobaeum Flor. LX 3 haec Hermodolo tribuuntur, Mein. in Ath. exerc. II p. 41. Bergk. Lyr. II 1013. fr. CDLX vs. 2 cod. δείκνυσιν αὐτὸν τὸν τρόπον κτλ. Meinekio: δαίκνυσιν αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῖς ἡμέμασιν. annot. l. 1 κ. 'p. 13 8' fr. CDLXVII vs. 1 Meinekio: ὁ μὲν λόγος σου κτλ. (pro καὶ) κατ' ὄρθρον εὐδρομεῖ κτέ. p. 325 fr. CDLXX ed. min. p. XXI Meinekio duobus fragmentis constare videtur, quorum alterum ita scribebat: μήποθ' ὁ πονηρὸς κατὰ χέτω χρηστοῦ τόπον. Nauckius: μηδ' ὅς πονηρὸς κτλ. annot. l. 2 scr. monost. 40. fr. CDLXXI αὐτὴν ἔχει] 'sic clausula ms. ut Iacobs. e coni.' Gaisf. ed. II p. 721. fr. CDLXXII ed. min. ed. videntur duo fragmenta esse. Vs. 1 in mon. 34 ἀγάστος scribitur. Vs. 2 in mon. 645. 2. 3 ab Isidoro Pelus. epist. 75 respici indicavit Mein.: λίαν σοι μέμφομαι ὅτι τέθνηκας παρὰ σοὶ ἢ χάρις, ἣν δεόμενος τότε ἀθάνατον ἔξαιεν διεβεβήσω. p. 326 fr. CDLXXIII μανθάνειν (cf. infra p. 109) in sequenti Euripidis versu (σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρηὴ σοφόν μανθάνειν) illatum videtur Meinekio. fr. CDLXXIV περιβλεῖσθαι: de tertiae syllabae correptione v. infra p. 8. Scymn. p. 8. ad Theocr. p. 331. fr. CDLXXV, τοῦμὸν οὐ μαθῶν ἔσει, Cobetus mn. IV 247 οὐ μαθῶν ἄπει scribenda Meinekio: τοῦμὸν οὐκ εἴσει μαθῶν, 'h. e. οὐ μαθῶν οὐκ εἴσει.' p. 327 fr. CDLXXVIII vs. 1 pro νῦν Meinekio scribendum videtur νοῦν. ad fr. 1005—1007 in min. ed. scr. p. 118—20. fr. CDLXXX annot. l. 2 Μιμνέρμω: cf. Bergk. Lyr. II 333. 329. l. 5 cod. μιμηέρμῶν. caeterum cf. Dindorfium schol. Nub. 542. fr. CDLXXXI φρυγῶν μυσῶν cod. ad fr. CDLXXXII (p. 328, 2) ἦ . . ἦτοι cf. Nauck. progr. p. 35 (p.

Soph. fr. 103). fr. CDLXXXIII τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει l. 7 Τίβειον et l. 8 'Leuconis' fragm. infra correcta. ad fr. CDLXXXV scr. Syrianus p. 329 (490) l. 5 Ἄργουρα: adde Lob. path. proll. 272. Lehrs. Herod. p. 40. Mein. vind. Strab. p. 158. fr. CDXCI cf. infra p. 109. fr. CDXCIII v. Choerob. Gaisf. 278 31 sqq. ubi Coisl. cod. ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον εἶναι παρ' ἡμῖν τὸν ἴκτινα. Ven. Cobeti (Et. m. p. 8): προσεδόκας pro προσέδωκας et in fine τὸν ἰχθύν. Schneidewino haud contemnendum videbatur προσεδόκας, g. g. a. 1848 p. 1796. p. 330 fr. CDXCV annot. l. 2 scr. Misog. V 3. ad fr. CDXCVII cf. add. p. 109. Theophylact. Boiss. p. 48: πεπαίμεθα πενία μαχόμενοι δυσουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ, quem indicavit Nauck. philol. V 558. v. in anon. suppl. fr. CDXCVIII est schol. Aeschin. or. III § 95. fr. CDXCIX Saupprius . . φιλόνεικος δ' ἐστὶ καργία γυνή | εἰς μῆνιν. p. 331 fr. DI l. 3 ὡς ὁ παρὰ Μετάνδρῳ Δημέας τὴν Κράτειαν: ita haec in ed. Berol. leguntur, atque defendit hanc scripturam C. Keilius in philol. I 552 allatis nominis Κράτεια exemplis. adde ib. III p. 316. Choerob. 324 5. Mein. 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 581. ad Δις ἑξαπατῶντα fab. hanc notitiam referebant Dübnerus et Bergkius, cf. Keil. l. c. I 552. fr. DIV 'cf. Diphili fr. inc. XI' ed. min. Mein. ad Alciphr. p. 98 sq. p. 332 fr. DV schol. Aristid. p. 541 Dind. οὐχ ἅμα τῷ καταβαλεῖν] ἀντὶ τοῦ σπείρειν (σπόρου D). καὶ Μένανδρος "τ' ἄλλα δ' ἄν τις καταβάλλῃ." BD. ap. Frommel. p. 205: τὰ δ' ἄλλ' ἄν (Schneidew. ἐάν) τις καταβάλλῃ." apogr. Mon. τ' ἄλλα θ' ἄν τις καταβάλλῃ. fr. DVI cf. Plat. Lys. 205^c: ἃ δὲ ἡ πόλις ὅλη ἔδει περὶ Δημοκράτους κτλ. eandem vocem aliquando Aristophani restituebam Av. 600 (ad Calliae 2, 736 fr. II): οὗτοι γὰρ ἴσασ'· ἄδουσι δέ τοι τάδε πάντες. fr. DVIII l. 2 εἰδίδουσαν fr. DIX l. 2 Μένανδρος ὠνόμασεν. fr. DX l. 2 τὰ ἱποκοριστικὰ fr. DXI l. 1 scr. An. Ox. IV 412 25, sunt Choerobosci v. p. 906 25 Gaisf. idem Choeroboscus est fr. DXII (p. 333) v. ap. Gaisf. p. 907. l. 2 scr. τὸν παρωχημένον, l. 3 apud Cram. ἤραρον, ἤρων ἀρμολογῶ καὶ νῦν δ' ἐρῶ παρὰ Μετάνδρῳ, quae apud Gaisfordum egregie ita

procedant:

ἤρων γάρ, ἤρων, ὁμολογῶ· καὶ νῦν δ' ἐρῶ,
παρὰ Μενάνδρω. caeterum cf. Men. fr. 4, 248 (46). fr. DXIV
l. 3 scr. ἀλλόκοτον p. 334 cf. infra p. 109. ex iis, quae
ibi allata sunt, fragmentorum additamentis haec DXVIII. DXXII
v. ed. min. p. 1038. fr. DXIX supra habuimus ad p. 319 (441)
suppl. ed. min. p. 1028. fr. DXX. DXXI v. ed. min. p. 1015
sq. supra ad 4, 295 fr. CCXCIV suppl. nova nuper haec ac-
cesserunt:

DXXIII (DXX)

ἐν νυκτὶ βουλὰς, ὅπερ ἅπασι γίνεται,
διδούς ἐμαντῶ.

Etym. Gud. 222 40: εὐφρόνη, ἢ νύξ, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν
ἐν αὐτῇ, ὡς Μένανδρος. ἐν νυκτ. . . . βουλας, ὅπερ ἅπασι
γίνεται διδοὺς ἐμαντῶ. indicavit A. Nauck. philol. IV 360,
comparato mon. 150: ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίνεται.
cf. Et. m. 399 51: καὶ ὁ χρησμός "νύξ καὶ βουλή." ad quae
Gaisf. 'latent fortasse quae profert Etym. Sorb. ὡς Μέναν-
δρος Ἐν νυκτὶ βουλή.' adde paroem. I p. 82. II p. 25. 'Li-
ban. IV p. 878.' Nauck.

DXXIV (DXXI)

schol. II. B 80 Par. cod. 2556 apud Cram. An. Par. III 148
(Matrang. anecd. p. 457): ζητεῖται διατί κόλακα τὸν Νέστορα
παρεισάγει Ἀγαμέμνονος λέγοντος (λέγοντα Piccolos suppl.
anthol. gr. p. 234) "εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος."
ζητέον οὖν, ὅτι φιλοσόφου ἐνθυμήματι χρῆται πιστεύσας
τῷ ὄνειρῳ, ὁποῖόν τι Μένανδρος ἐπεφώνει εἰπών "ἄ γὰρ
μεθ' ἡμέραν τις ἐσπούδασε, ταῦτ' εἶδε (εἶδεν in
Matr.) νύκτωρ." quae Meinekius ita scribit:

ἄ γὰρ μεθ' ἡμέραν τις ἐξεσπούδακεν,
ταῦτ' εἶδε νύκτωρ.

Mehler. in mnem. I p. 145: ἄ γὰρ μεθ' ἡμέραν πάνυ τις
ἐσπούδακε κτλ. Piccolos p. 234: τις ἐσπούδαζ' ἔχων, κτέ. cae-
terum cf. Philem. 4, 56 (70). anon. 4, 669 (286).

DXXV (DXXII)

Marcianus cod. Choerob. p. 335 20: καὶ Μένανδρος "φίλι
πειθ' οἶ." abest vulgo poetae nomen.

DXXVI (DXXIII)

τὸν νοῦν ἔχων ὑποχείριον
εἰς τὸν πίθον δέδωκα.

Galenus vol. V p. 412 K. καὶ μὲν δὴ καὶ ὅταν μνημονεύῃ τοῦ Μενανδρείου ἔπους, ἐν ᾧ φησι, τὸν νοῦν ὑποχείριον ἔχων εἰς τὸν πίθον δέδωκα, φανερώς κἀνταῦθα μαρτυροῦσαν ἀπόφασιν τῆ παλαιᾷ δόξῃ παρατίθεται. indicavit et disposuit Bergkius.

DXXVII (DXXIV)

οὐκ ἐλευθέρου φέρειν
νενόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει.

Stobaeus Flor. LXXXIX 6 τοῦ αὐτοῦ (praecedit Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος) vel ut in Vind. est μ^e.

DXXVIII (DXXV)

τὸν τῆ φύσει
οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

Stobaeus Flor. LXXXIV 2 Εὐριπίδου. cui male tributum exemit Meinekios com. anon. IV p. 690 (347). 'pertinet forte lemma ad locum sequentem, ut haec sententia sit Menandro tribuenda. deest locus A.' Gaisf. idem ad Ecl. p. 894: 'Menandro tribuere videtur S.' unde huc translata. cf. Nauck. trag. p. XI. (Arist. Byz. p. 130).

DXXIX (DXXVI)

Aristid. vol. II p. 73 Dind. ἢ μανία τινὶ παρελήρησεν ἐπὶ τῆς μύλης] ad quae schol. p. 410: Μανίας τινὸς οὕτω καλουμένης εἰσαχθείσης ὑπὸ Μενάνδρου ἐν μύλωνι δεδεμένης καὶ φλυαρούσης. indicavit Nauckius 'hall. allg. l. z. int.' 1847 p. 490. ad Alciphrona, quae p. 334 extr. allata sunt, exempla (cf. infra p. 109: τὸ πρόσωπον cod. Θ Seiler. Mein. μέτωπον Bergl. Wagn.) addas ex Meinekii Alciphrona p. 173 'I 4 3: οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ' (pro οὐδὲ) ἀγαθὰ διανοεῖσθαι. admonui, inquit, de numeris horum verborum, quae non incredibile est e Menandro aliove comico ducta esse. numerosa item et iambico trimetro inclusa etiam haec sunt II 1: πέφρικα καὶ δέδοικα καὶ ταραττομαι [cf. Ar. Nub. 1133. Mein. ad Diph. 4, 404]. II 4 10: ἀπιστίας κλαίονσα καὶ ποτνωμένη. II 3 17: ἀκαιροτέραν. Δήμητερ, ἴλως

γενοῦ. III 70 1: εἰ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγείς. mitto alia eiusdem generis. talia optimis quibusque scriptoribus exciderunt saepe invitis, multumque falluntur, qui ubicunque verba metricam speciem referunt, scribentes ea e poeta aliquo derivasse censent.' cf. ib. p. 145 ad III 50 3: 'scripsi ἀπολάψομεν. videtur autem Alciphro ex nescio quo poeta comico haec traduxisse; ecce enim optimum trimetrum: καλήν καλῶς ἀπολάψομεν τὴν πλησμονήν, bonam bene abliguriemus copiam.' adde ad III 63 2 p. 157. Menandri epigrammata etiam Bergkii in Lyricorum syllogem recepit, v. II p. 529. in imae paginae annot. scr. 'p. 147—152' p. 336 vs. 14 hodie ἐρεῖγεται Mein. Vs. 16 τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ap. Boiss. Vs. 19 corr. μή μ' p. 337 vs. 37 βλάβης φίλον, Vs. 49 καὶν p. 338 annot. l. 12 κυλίνδεται: cf. Cobeti V. L. 133. p. 339, 7 sequatur l. 10 'inc. fab. CXLVII' p. 340—362 Menandri gnomae monost. cf. Nauck philol. V 554. VI 422 sq. trag. fr. p. 759. vs. 1 φρονεῖν ἀφρώπινα Nauck. trag. p. 690 ex V. Aesopi p. 46 8. vs. 4 adesp. trag. p. 661. vs. 7 πάντα γὰρ καιρῶ ἰδίῳ ἔχει χάριν V. Aesop. 47 22. vs. 8 trag. fr. p. 643. vs. 10 Nauckius composuit Io. Dam. ap. Gaisf. Stob. ecl. p. 720 9: ἔστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον ὃς εὖ παθῶν δρᾶ κακῶς ἢ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χάριτας. vs. 13 v. ad Men. 4, 293 (283) suppl. vs. 14 adesp. trag. p. 717. vs. 18 confert Nauck. Diodor. exc. Val. p. 33: εὐήθες—τάφαντες ἀγαθὸν ζητεῖν ἀφέντα τὸ φανερόν. vs. 19 apud Doxop. Walz. II p. 288. V. Aesop. 46 19. vs. 24 cf. Georgid. Boiss. An. I p. 12: ἀνδρὸς πανούργου φεῦγε τὰς ὁμιλίας. monost. Flor. ap. Piccolos 'suppl. à l'anthol. gr. Paris. 1853' p. 230: ἀνδρὸς πανούργου φεῦγε τὰς ξυναυλίας. vs. 25 εἰς ἕδα γράφε: cf. Nauck. tr. fr. p. 245. vs. 26 append. Stob. p. 763 ed. II. vs. 28 Eurip. fr. p. 356. vs. 31 cf. Sophocl. fr. p. 139. vs. 32 cf. supra p. CCXLVIII ad fr. XI. vs. 34 v. Men. fr. 4, 325 (472) ubi ἀχάριστον. vs. 35 ἀνὰ προφάσεως Flor. vs. 38 cum vs. 32 fort. coniungendus: ἅπαντας εὖ πράττοντες ἠδομεν φίλους, | ἀνδρὸς δὲ κακῶς πράττοντος ἐκποδῶν φίλοι. vs. 42 v. Nauck. fr. Sophocl. p. 265. vs. 43 v. ad Dionys. suppl. p. CCXX. Vit. Aesop. 47 2 West. vs. 45 cf.

apud Gellium XVII 21 31. vs. 46. 47 v. trag. fr. p. 537.
 vs. 48 cf. 76. vs. 49 *πονηρία* Brunck. *παροιμία* Bothe.
 vs. 50 Nauck. affert Greg. Naz. II p. 16 B: ὄντως ἄσ. ἡ
πον. vs. 52 Mein. ed. min. p. XXI: ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον
 οὐκ ἔχειν ποθεῖ. [vs. 53 cf. Flor. syll. p. 228 Picc. ἀρχὴν
 ἀπάντων καὶ τέλος ποιοῦ θεόν.] vs. 56 cf. vs. 595. vs.
 58 = 599. vs. 62 ἦν δίκαιος ἦς Gesn. Stob. Flor. IX 1. vs.
 68 Nauckius Basil. exhort. 18 annotavit, ubi βουλῆς ἀρίστης.
 vs. 69 v. Eur. Alcest. 782. vs. 72 βούλου γονεῖς κτλ. cf.
 supra p. CCXXXVII. vs. 76 cf. 48. vs. 78 μὴ τρέφης Bo-
 the coll. mon. 468. cf. supra p. CCXXXVII. vs. 79 nonne
 transponendo verborum ordine recte habebit? ἔμψυχος εἰκῶν
 ἔστι βασιλεία θεοῦ. al. (v. Men. ed. pr. p. 315) εἰκῶν δὲ βασι-
 λεύς ἐστιν ἔμψ. *Ἔ.* in Rosettana inscr. § 3 habemus: εἰκόνοσ
 ζώσης τοῦ Διός. caeterum cf. Men. 4, 307 (348). Diph. 420 (10).
 vs. 80. 81 v. ap. Bergk. Lyr. II 528. Nauck. trag. p. 643.
 642. ad vs. 80 Westerm. confert V. Aes. 46 21: τῆς δὲ
 γλώττης σου ἐγκρατῆς γίνου. vs. 83 Soph. Aiac. 293, γύ-
 ναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει, comparavit Nauck. vs. 89
 Eurip. fr. v. p. 332 N. mon. 539. 668. Flor. Picc. p. 231 χθῶν
 πάντα τίκει καὶ πάλιν [πάντα] κομίζεται. vs. 92 οὐ τὰ
 χρυσία: Polluc. VII 103 'εἴρηται δὲ που καὶ τὰ χρυσία παρὰ
 τοῖς κωμικοῖς ἐπὶ τῶν γυναικείων κοσμημάτων'. vs. 95 in anon.
 4, 690 (348). Chaerem. p. 613 N. vs. 110 Flor. γεγωνῶς pro
 γενόμενος. vs. 112 idem: γλώσσης δ' ἀγαθῆς ἔργα χρηστὰ
 τυγχάνει. illud v. in adesp. trag. p. 690. vs. 114 Nauck. phi-
 lol. V 554 malebat δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ δοκεῖν θέλει,
 coll. Blomf. Aesch. Sept. 589. vs. 117 v. annot. p. 364 (Eur.
 fr. p. 499). vs. 119 ap. Gesn. Stob. IX 1 δίκαιος ἴσθ', ἵνα
 καὶ δικαίων δὴ τύχης (δικαίων τυγχάνης?). vs. 120 Bolhius
 cens. p. 88: δυνατοὺς τὸ πλουτεῖν κοῦ φιλανθρώπους ποιεῖ.
 vs. 125 Eurip. fr. p. 335 apposuit Nauck. vs. 129 Eur. (v. annot.)
 p. 489 N. vs. 130 'Eur. Iph. T. 1032.' ed. min. vs. 131 Westerm.
 comparavit V. Aesop. 46 18: πάντα δεινὸν ἄνδρα φεῦγε. vs.
 133 cf. vs. 413. vs. 137 recepta in min. ed. editoris correctio:
 δίωκε δόξαν κἀρετήν, φεῦγε ψόγον. Flor. p. 230: δίωκε δόξαν,
 ἀρετήν, φεῦγε ψόγον. vs. 140 δικαίῳ etiam Flor. Hirschig. p. 26:
 ἔργον δίκαιον καρπὸν εὐθέως φέρει. vs. 141 ἀνδρὶ γ' εἰσθλά

Bothius. vs. 142 cf. 155. vs. 147 Nauck. comparat Eu
666: ἐν τοῖς κακοῖς χρῆ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν. vs. 1
Eur. fr. p. 375 N. vs. 150 ἐν νυκτὶ βουλή κτλ. v. sup
p. 334 fragm. suppl. DXXIII. vs. 155 cf. 142. pro πρά
hic πράξειν scribebat Hirschig. p. 27. vs. 156 ἔρωτα
λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις: Flor. p. 230 χρυσοῦ σπάνις.
recte habet, cf. vs. 365 μαστιγίας ἔγχαλκος. adde βίον
νις vs. 77. caeterum v. Bergk. Lyr. II 527 (17). vs. 1
supra p. CLXXIII. vs. 164 in inc. trag. p. 690. cum v.
item vs. 325 (683), Piccolos comparavit mon. Flor. ἐ
παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν. vs. 167 οὐ κατα
τός reponebat Hirschig. p. 27. vs. 169 v. add. p. 110
fr. p. 437, ubi cum Pors. ἡμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κ
'vs. 170 et 171 recte ad unum fragmentum coniunx
thius.' Mein. ed. min. p. XXI. vs. 173 v. in Antiphonti
fr. p. 616. vs. 179 v. ad Philemonis spur. supra p. CCX
vs. 182 num ἔστιν τι κὰν κακοῖσιν ἡδονῆς μέτρον
183 v. infra p. 110. adde ad Men. 4, 183 (4) suppl. v.
ms. Flor. καλλίστων εὐδοξίαν. vs. 188 cf. 199. vs.
Aeschyli fr. p. 91 N. vs. 195 in adesp. trag. p. 690.
v. trag. fr. p. 644 (3). οὐκέτ' ἂν ἐλεύθερος ms. Flor.
199 cf. vs. 188. vs. 205 cf. vs. 220. vs. 208 est in D
tragici (al. Euripidis) fr. p. 617 N. adde Spengel. Caeci
vs. 212 Bothius contulit vs. 602, ubi ἡ * δ' ἀργία π.
ἀνθρώποις κακόν. hinc ἀπραξία (Both. ἀπραγία) for
stituas. cf. Men. 4, 258 (93). [vs. 216 est Euripidis
406]. vs. 221 de ἦ voculae usu cf. vs. 680. vs. 222
Euripidis fr. p. 526, ubi τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις c
Nauckius, vid. philol. IV 544 sq. de σιωπῇ cf. Mein. A
p. 157. vs. 229 πράξεις κατὰ τρόπον cum Boissonadii
scriptum ed. min. vs. 231 θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γν
κὸν τρίτον ap. Cramer. An. Par. IV 320 legi annotavit
vs. 232 in ms. Flor. θέλων κακῶς ζῆν μετὰ τῶν φ
πράσσει. vs. 235 idem: θησαυρός ἐστι τοῦ βί
γράμματα. v. mon. 404. vs. 240 θέλω τύχης σταλ
ἦ φρενῶν πίθον: v. apud Orelli opusc. sent. II p. 1
multorum testimonia apud Nauck. Diogen. fragm. trag. p. 1

vs. 242 cf. 252. apud Stob. XXX 6: *θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦ-
 αιν οὐ παρίσταται.* 'Menandro tribuere videtur S.' Gaisf. v.
 Nauck. ad Soph. fr. 287. adesp. p. 720. vs. 245 (vs. 574)
 Piccolos comparat Flor. p. 228: *θυμὸν χαλίνου, μὴ φρενῶν
 ἔξω πέσης,* 'legitur in sent. mon. Greg. Naz. 8 (ed. Colon.
 II p. 186)' Westerm. V. Aes. 47 5, ubi *θυμοῦ κράτει, μὴ
 φρενῶν ἔξω πέσης.* vs. 247 adesp. trag. p. 691. vs. 249 cf.
 Apostol. p. 289 Leutsch. vs. 250 *θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς
 εὐτυχεῖ βροτῶν* ms. Flor. alia scripturae testimonia v. annot.
 p. 367. Nauck. progr. p. 54. trag. fragm. p. 534. vs. 251 v. ap.
 Nauck. Soph. fr. p. 267. vs. 252 cf. 242. vs. 255 *θεῶν
 ὄνειδος* in min. ed. recepit Mein. *θεῶ 'στ' ὄνειδος* Hirschig.
 p. 27. cf. Nauck. trag. adesp. p. 691. vs. 259 cf. 672. vs.
 262 *ἱκανὸν τὸ νικᾶν ἐστι τῷ γ' ἐλευθέρῳ* Bothius. vs. 263
 = 673. vs. 271 scripserim: *ιδῶν τι κρυπτὸν μηδὲν ἐκφά-
 νης ὄλως,* cf. mon. 418. 225. Men. 4, 248 (44). vs. 274 (cf.
 475) v. adesp. trag. p. 691. Nauckius contulit Greg. Naz. vol.
 II p. 159 A ed. Col. vs. 276 adesp. trag. p. 691. vs. 280
 cf. 470. v. Nauck. philol. VI 423, qui Medae attulit vs. 1018:
κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς. vs. 283 cf. 608.
 Corp. Inscr. v. infra p. 110. vs. 288 cf. 301. vs. 291 (non
 290 ut infra et ed. min.) cf. Corp. Inscr. v. add. p. 110. Nau-
 ckii adesp. tr. p. 712. vs. 292 est Eur. Med. 618 annotante
 Nauckio. vs. 297 Aeschyli fr. v. p. 91 N. Vit. Aesopi 47 7
 contulit West. vs. 298 Flor. *καρπὸς δ' ἀρετῆς ἐστὶν εὐ-
 παιότατον.* vs. 299 cf. 608. vs. 300 est Antiphanis fr. 3,
 154 (62). apud Greg. Naz. vol. II p. 239 D *κρεῖσσον* pro *μᾶλ-
 λον* legi annotavit Nauck. ad vs. 301 idem contulit Eurip.
 Cycl. 312: *πολλοῖσι γάρ | κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.*
 caeterum v. mon. 288. vs. 309 cf. 312. vs. 310 in adesp.
 trag. p. 691. vs. 312 cf. 309. vs. 313 recepit Meinekii con-
 iecturam *λόγῳ μ' ἔπεισας* Nauckius adesp. p. 691. vs. 315
 idem comparavit Nicet. Eugen. 1, 269. vs. 317 cf. V. Aes.
 47 16 West. vs. 318 Nauck. affert Floril. Leidens. Brink.
 philol. VI 583 (ubi *λιμὴν μὲν πλοῖω ὄρμος, βίῳ δ' ἀλυπία*).
 cf. ib. IX 369. vs. 319 v. Men. fr. 4, 252 (65, 3). vs. 320
 & 321 inter se cohaerere annotatio est Nauckii. vs. 323 cf.

annot. p. 368. v. Men. 4, 289 (255) cum suppl. vs. 325 = 683. cf. ad 166 suppl. vs. 326 = Men. 4, 240 (23, 1). α mon. 577. 674. ad vs. 328 ascribam ex Flor. ms. p. 230 λαλεῖν μὲν οἶδας, τί λαλεῖν δ' οὐκ αἰσθάνη, quae ita re finxerim: λαλεῖν μὲν οἶσθα, τί δὲ λαλεῖς οὐκ αἰσθάνη. v. 330 cf. 611. vs. 332 Euripidis fragm. p. 511 Nauck. cf. Spengel. Caecil. p. 8. vs. 335 Bothius p. 88: μὴ πάντ' ἀπείρω πᾶσι πιστεύειν αἰεί. vs. 336 Flor. et Nilus Boiss. IV 438 μὴ μιμοῦ κακὸν τρόπον. caeterum cf. V. Aesop. 47 21 Wes vs. 338 v. Stob. Mein. lit. 29 25^a. Nauck. Eur. fr. p. 461 vs. 339 = Men. 4, 127 (3, 3) cf. suppl. p. CCLII. vs. 34 = Men. 4, 103 (2, 1). vs. 347. incerti poetae apud Stol ecl. I p. 228, μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος, in ter trag. adesp. p. 718 recepit Nauck. vs. 351 v. adesp. | 725 Nauck. vs. 352 Flor. χρηστὸν ὅτ' εἶπη λόγον. Bothius μισῶ, πονηρὸς χρηστὸν ὅταν εἶπη λόγον. vs. 357 μακάριε ὅστις ἔτυχε γνησίου φίλου V. Aesopi 48 2. 3. vs. 363 τέκν καὶ γυνή Nauckius ex Eurip. fr. p. 420. vs. 364 Mein. et min. p. XXI sq. μὴ πρὸς τὸ κέρδος εἰσαεὶ πειρῶ βλέπει vs. 365 μαστιγίας ἔγχαλκος, h. e. dives, v. Hecker. in Anthol. p. 317 (Mein. vind. Strab. 72). cf. χαλκοῦ σπάνις v. 156. adde anon. com. 4, 614. vs. 368 v. adesp. trag. p. 711 vs. 372 v. fr. Sophocl. p. 263. ad vs. 373 cf. Soph. fr. | 225 (Nauck. philol. IV 541). vs. 375 cf. 387. vs. 380 c 580 ubi νόμοις ἔπεσθαι. vs. 383 v. Philem. 4, 63 (110) vs. 387 cf. 375. vs. 396 Bothius: ξενίας αἰεὶ φρόντιζε μ καθυστερεῖν. vs. 397 ξένον ἀδικήσης in min. ed. scriptura vs. 400 Westerm. confert Aesopi vit. p. 47 sq. ξένους ἐξ νιζε καὶ προτίμα καὶ παροδίτας τίμα, μήποτε καὶ σὺ ξένος γένη. adde vs. 618. vs. 405 ἀγνοοῦντας Flor. vs. 40 Nauckius confert Soph. Oed. Col. 309: τίς γὰρ ἔσθλός (leg ἔσθ' ὅς) οὐχ αὐτῷ φίλος; vs. 409 Flor. ὅπου βία πέρσεται, οὐ σθένει νόμος, quod edito praestat. vs. 41 v. adesp. trag. p. 665. vs. 413 cf. 133. cum vs. 416 Nauckius comparavit Eur. fr. p. 534: οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμι τιμιώτερον. mon. 482 σοφία δὲ πλούτου κτλ. vs. 419 o supra p. CCLXIII. vs. 420 respicit Varro Sat. VII 1 Oed

‘non mirum si caeculis: aurum enim non minus praestringit oculos, quam ὁ πολὺς ἄκρατος.’ v. Mein. ‘zeitschr. f. d. alt.’ 1845 p. 737. vs. 421 Euripidis fr. v. p. 374 N. vs. 427 οἷος γὰρ ἐμποδίζει] ‘τὸ συμφέρον addit cod. Par. 396 teste Boisson. anecd. nov. p. 45, qui ἐμποδίζεται cōniecit.’ Nauck.

vs. 431 οὐδεις ἐπιχειρεῖ τοῖς * δεδυστυχηκόσιν: quod utinam ita esset! interim aut οὐ δεῖ σ’ ἐπιχειρεῖν scribere poteris collato vs. 145: ἐπ’ ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν, aut quod multo praestat: οὐ δεῖ σ’ ἐπιχαίρειν τοῖς δεδυστυχηκόσιν, ut etiam Hirschigio visum p. 27 comparati Men. fr. 4, 264 (127): ταῖς ἀτυχίασι μὴ πύχαιρε τῶν πέλας. vs. 432 cf. Piccol. p. 229. vs. 434 cf. ad Men. 4, 72 (14) suppl. p. CCXL sq.

vs. 439 ita emendavit M. Haury philol. III 545: οὐδεις πυρετοῦ χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο. aliter Cobetus, qui οὐδεις πυρέτων χρήματα δοὺς ἐπαύσατο, mnem. IV 276. vs. 440 pro ἐστὶν ἐν τοῖς πέλας Paris. cod. 1696 teste Boiss. in Pachym. p. 2 habet ἐστὶν ὑπουλος, Nauckio legendum videtur ἐστὶν αἰμύλος λύκος.

vs. 446 ‘imo vero, Cobetus inquit, πολλοὺς ὁ καιρὸς οἰκέτας ποιεῖ φίλους.’ mnem. IV 136. vs. 448 πρᾶττε τὰ σαυτοῦ Mein. ed. min. p. XXII ut Dübnerus. Flor. ms. πρᾶττων τὰ σαυτοῦ μὴ τὰ τῶν ἄλλων σκόπει. vs. 450 cf. Men. 4, 330 (497). vs. 451 = 701. vs. 452 ‘Nauckius ad fidem cod. Vind. 2 ita corrigit ὁ γὰρ σε θρέψας κούχ ὁ γνήσας πατήρ.’ ed. min. p. XXII. vs. 456 cf. mon. 34. Men. 4, 325 (472): num ἅπας πονηρὸς ἐστὶν ἀχάριστον φύσει?

vs. 459 scriptus in min. ed. ut p. 370 proposuit editor: πάντ’ ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς φέρει. cf. mon. 592: χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς * (τὸ) φῶς ἄγει. V. Lesop. 48 5: πάντα δὲ τὰ καλυπτόμενα ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει. vs. 462 cf. Eur. fr. p. 433 extr. Nauck. vs. 464 Cobetus mn. IV 276: πρὸς εὖ λέγοντά σ’ οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔγω.

vs. 468 cf. mon. 78. Philem. 4, 62 (106) c. suppl. vs. 470 cf. 280. Nauckius annotavit Eur. Or. 1024: φέρειν ἐπάγη τὰς παρεστῶσας τύχας. vs. 471 est Eur. Alcest. 1078. Stob. Flor. 114 5. Orion. VIII 24. vs. 473 ms. Flor. ἔου σαυτὸν ἐκ παντὸς κακοῦ τρόπου. vs. 474 σέβου τὲ

Θείον V. Aesop. 46 7. vs. 475 cf. 274. vs. 476 cf. ἐχθρο
 παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν ms. Flor. vs. 478 = 62
 vs. 480 Nauckius composuit Eurip. fr. p. 309. vs. 482 c
 416. vs. 488 Westerm. comparat V. Aesop. 46 15: τοὺς δ
 φίλους κατὰ πάντα εὐτυχεῖν θέλει. vs. 489 cf. Chaerem. I
 p. 611 N. vs. 490 annotari poterat supra ad Men. 4, 7
 (8, 4). vs. 494 v. Antiph. 3, 149 (45) ubi τῆς ἐπιμελείᾳ
 δοῦλα πάντα γίνεται. vs. 495 v. Agathonis fr. p. 593 I
 vs. 496 'Bothius τὰ μικτὰ κέρδη. probabilius est, in fin
 versus, qui hunc antecedebat, fuisse πολλάκις.' Mein. ed. mi
 p. XXII. vs. 497 = Eur. fr. p. 533. vs. 498 'possis τέθνη
 ἐν ἀνθρώποισι πᾶσά δὴ χάρις, sed videtur versus esse p
 liticus.' Mein. ed. min. p. XXII. num ita scribendum: τέθνη
 ἐν ἀνθρώποισι πᾶσιν ἢ χάρις? vs. 499 Eur. fr. 1015 |
 534 N. ms. Flor. αὐθαιρέτως. vs. 500 Sophocl. Alead. |
 118 N. vs. 502 Westerm. confert V. Aesop. 48 4: οὐδε
 γὰρ κακῶς πράσσοντι γίνεται καλὸς φίλος. vs. 504 Na
 ckius philol. VI 423 (trag. p. 662): τὸ γὰρ θανεῖν οὐ δειν
 (pro οὐκ αἰσχρόν), ἀλλ' αἰσχροῶς θανεῖν. interim cf. mo
 291: καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει. mon. 661
 ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἢ τύχη. vs. 507 cf. 511
 502. 'vs. 508 est Aeschyli Prom. 44.' Nauck. vs. 509 =
 731. vs. 510 cf. 507. 502. vs. 516 cf. ad 744. vs. 517
 recte ὑγιεία. vs. 523 'forsan ὕπνος *(δ' ἄκαιρος) δειν
 ἀνθρώποις κακόν.' Mein. ed. min. p. XXII. sed recte Hirsch
 gius p. 27 admonuit mon. 732, ubi haec ita leguntur: ὑπί
 νοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν. vs. 525 ἡ
 μέγιστον ἀγαθόν *ἐστ' εὐφρων (pro ἔμφρων) πατήρ
 Mein. in min. ed. scripsit. Nauckius philol. VI 423 legendum
 suspicabatur: ἀγαθὸν εὐφρονῶν πατήρ. idem etiam εὐ
 φρων ὦν πατήρ scribi posse opinatur. vs. 526 hoc mo
 sui dissimilis factus in ms. Flor. φίλους ἔχων σπούδαζε
 πολὺν πλοῦτον. v. Piccol. p. 227 sq. vs. 530 φίλος με βλέ
 πτων, item vs. 15 τὰ πολλὰ βλέπτονται, de correpta an
 βλ syllaba v. hist. cr. p. 295. ad Theocr. p. 331. vs. 532 =
 Alexid. 3, 522 (44). vs. 535 cf. 742. vs. 538 num χει
 ρὸς δ' ἀνοίγει πάντα καὶ χαλκᾶς πύλας? cf. mo

Flor. 29 p. 231: χρόνος δ' ἀνοίγει πάντα καὶ χαλκᾶς πύ-
 λας. vs. 539 cf. 668. ad 89 suppl. vs. 541 Flor. χωρὶς
 γυναικῶν — οὐ γίνεται. vs. 544 cf. Soph. fr. p. 261 N. vs.
 545 Stobaei (v. p. 372) Escorialensis cod. Sophocli tribuit:
 Nauck. p. 266. vs. 546. Rhesi vs. 206 σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς
 κρη̄ κτλ. annotavit Nauck. vs. 550 similes comicorum versus
 v. com. dict. p. 585 sq. cf. ad Aeschyl. Prom. 380 intpp. Nauck.
 fr. dub. p. 98 sq. Boisson. ad Pachym. p. 222. vs. 552 v. an-
 not. cf. Callisthen. ap. Plut. parall. c. V (Stob. Flor. VII 69).
 vs. 554 comparat Piccolos Flor. vs. ψεῦδος μίσησον, τὴν
 δ' ἀλήθειαν λέγε. vs. 558 = Eur. fr. 465 2 p. 399. vs. 562
 scriptus in min. ed. ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄν-
 θρωπος ᾗ. v. annot. p. 372. caeterum cf. supra p. CCXXIX.
 vs. 572 cf. Eurip. ap. Stob. Ecl. I 3 47 (Nauck. trag. p.
 345). Chaerem. p. 611. vs. 574 cf. Flor. θυμὸν χαλίνου, μὴ
 φρενῶν ἔξω πέσης, v. ad 245. vs. 576 'Demonacti tribuitur
 in Boissonad. anecd. I p. 118.' Nauck. v. trag. fr. p. 643. vs.
 577 cf. 326. vs. 578 = Anaxand. 3, 199 (9, 1). vs. 580
 cf. 380. vs. 583 = 703. vs. 584 cf. 730, ubi πανταχοῦ' σι
 προ παῖσιν ἐστι vs. 585 cf. Men. 4, 290 (257). vs. 586 =
 719. Nauck. confert Soph. Ant. 326: τὰ δειλὰ κέρδη πημο-
 τὰς ἐργάζεται. vs. 587 Bothius ἀνὴρ ὑπουλος. 'hunc iambo-
 graphi versum esse ostendit mensura nominis ἀνὴρ. idem de
 vs. 588 paucisque aliis statuendum.' Mein. ed. min. p. XXII.
 vs. 592 v. Philem. fr. 4, 61 (97). supra ad vs. 459. vs.
 595 cf. 56. vs. 597 cf. 654. vs. 599 = 58. vs. 602 cf. ad
 212. vs. 603 cf. 243. vs. 604 scriptus ed. min. ut apud
 Boissonadium legitur: ἴσχυε μὲν, μὴ χρῶ δὲ συντόνως θρά-
 σαι. vs. 608 cf. 283. vs. 611 cf. 330. vs. 614 Nauck. con-
 fert Eurip. fr. p. 539 (1043), ubi εὐτυχεῖ γάμον λαβῶν. vs.
 618 cf. 400 c. suppl. et 527. vs. 622 in min. ed. ita scriptus:
 ὁ λόγος ἱατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός. sed ib. p. XXII:
 'non diversus, inquit, est a vs. 674, ex quo corrigendum τῶν
 κατὰ ψυχὴν παθῶν.' vs. 623 ed. min. cum vs. 694: ὅπου
 γυναικῆς εἰσι πάντ' ἐκεῖ κακά. vs. 627 cf. 708. vs. 629
 = 478. vs. 630 ed. min. μηδὲ πειρῶ scriptum. vs. 631 cf.
 715. vs. 635 cf. 747. vs. 636 'fort. ψυχῆς ἀκεραίας οὐδέν

Θείον V. Aesop. 46 7. vs. 475 cf. 274. vs. 638.
παρ' ἀνδρὸς μὴ δέχου συμβουλίαν ms. a anecd. III
vs. 480 Nauckius composuit Eurip. fr μηδὲν ἀδικῶν
416. vs. 488 Westerm. comparat V vs. 648 v. ar.
φίλους κατὰ πάντα εὐτυχεῖν θέλει ag. **ΜΟΝΟΣΤΙΧΟ**
p. 611 N. vs. 490 annotari Γ, κακά. vs. 654 cf. 59
(8, 4). vs. 494 v. Antiph. 3 p. 157. supra vs. 222.
δοῦλα πάντα γίνεται. vs 290 (5). vs. 663 ἐν δ'
vs. 496 'Bothius τὰ μικρὰ Eur. Hippol. 95 annotavit
versus, qui hunc antecederet, 3, 53 (2) supra p. CLXV.
p. XXII. vs. 497 = E. vs. 668 v. 539. ad 89 sup
ἐν ἀνθρώποισι πᾶσι liticus.' Mein. ed. II p. 174. Bergk. Lyr. II 938.
liticus.' Mein. ed. p. 714 (396). vs. 672 cf. 259.
ἐν ἀνθρώποισι vs. 681 cf. supra p. CLXXV sq. vs.
534 N. ms. FI vs. 681 cf. supra p. CLXXV sq. vs.
118 N. vs. 681 cf. supra p. CLXXV sq. vs.
γὰρ κακῶς ckius phil vs. 692
(pro οὐ: vs. 694 = 623 suppl. vs.
291: κ vs. 696 v. supra p. CCXLI. vs. 697
ζῆν c 3, 288 (2) v. Philippid. 4, 472. Eu
502. vs. 701 = 451. vs. 703 = 583. vs. 707 M
731 (s. anecd.) 4, 291 (265), ubi v. suppl. vs. 708 cf. 6
re 715 cf. 631. vs. 716 v. adesp. trag. p. 691. ms. Flor
α vs. 25: παντὶ βροτῶ θνήσκοντι πᾶσα γῆ τάφος.
' = Antiph. 3, 150 (47). vs. 718 cf. infra p. 110. :
CCLXIV. vs. 719 = 586. vs. 724 adesp. trag. p. 69
725 Chaerem. fr. p. 607 (2). vs. 727 Eur. Phoen. :
notavit Nauck.: τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν
vs. 730 cf. 584. vs. 731 = 509. vs. 732 v. ad 52
vs. 735 cf. Flor. vs. 28: ὑπὲρ σεαυτοῦ καὶ φίλου
πάνυ. vs. 738 v. supra p. CCLIII. vs. 742 cf. 535.
cf. 516. Flor. vs. 1 p. 227 ἵπὲρ σεαυτὸν τοὺς πέλας
θέλει (Picc. λέγει). vs. 747 cf. 635. vs. 752 Piccolo
parat Flor. vs. 19: τὸ μικρὸν οὐ μικρόν, ὅταν ἐκφαι
γα. vs. 756 ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ,
pter Leidense florilegium (philol. VI 587), unde haec
ὡς σεμνὸς ὁ βίος, ἦν τις αὐτὸν ζῆν μάθῃ, Nauckius in

IX 370 etiam hunc versum ita scribebat, ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν ζῆν μάθῃ. conferebat anonymi com. fr. 4, 599 (2), ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ, ut Meinekius constituit. Cobetus in mnem. IV p. 270 ex hoc ipso anonymi versu et monostichon illud depravatum putabat, et quod in Philadelphorum fragmentis habuimus (4, 220 fr. V), ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν εἰ μεθ' ὧν κρίνη τις ἄν. v. supra p. CCLXVII. Meinekio plena Menandri oratio talis fuisse videtur: ἄν μεθ' ὧν κρίνη τις ἄν | (βίον διαγάγη). neque monostichi vituperandam censet sententiam, ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ: 'h. e. dulcis est vita, nisi quis vitam, i. e. vitae curas et sollicitudines cognorit.'

p. 362 annot. l. 9 Nili sent. Boiss. anecd. IV 438 vs. 14 ἄγει τὸ θεῖον τοὺς πονηροὺς εἰς δίκην. l. 11 scr. Anecd. I p. 153. l. 14 ἀνδρῶν δ' ἀπίστων om. ὄρκον. l. 25 cf. Senecae controv. I pr. 'sed cum multa iam mihi ex me desideranda senectus fecerit, oculorum aciem retuderit, aurium sensum hebetaverit, nervorum firmitatem fatigaverit' e. q. s. l. 28 Aldina vs. 648. l. 30 Doxopater p. 363, 23 Euripidis. v. Alcest. 782. l. 24 Philem. fab. inc. CVII cf. supra p. CCXXXVII. l. 26 scr. 'e Charete' p. 364, 2 a Stobaeo Flor. 35 6. l. 3 cum vs. 102 cf. ὦ γῆρας ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν. v. gnom. 71 ap. Leutsch. de Arsen. cod. archet. spec. I p. 8. l. 22 cum vs. 119 Leutsch. l. c. p. 4 componebat Nili versum quartum. l. 28 Stob. Flor. 71 1. l. 29 Eurip. Iph. T. 1032. l. 34 scr. ad Menandri p. 268. Boisson. Anecd. I p. 154 post ἄλλω (non ἑτέρω) addit σύ. p. 365, 4 Boiss. Anecd. νέος ὧν ἐφόδιον εἰς (τὸ) γῆρας κατατίθου. l. 23 ἔπειστον Stob. Mein. l. 27 vs. 186 cf. Leutsch. spec. I p. 4. l. 33 scr. Flor. 67 13 Euripidi tribuit, 68 24 Hippothoo. l. 34 vs. 200 Par. Leutschii p. 8: ζῶμεν ἀνέντως μὴ προσδοκῶμεν θανεῖν. l. 1 a f. scr. tit. 87 p. 366, 3 vs. 221 ἡδὺ σιωπᾶν κτλ. etiam Nilus Boiss. an. IV 438. l. 10 corr. Boissonadi p. 367, 1 scr. οὐδεῖς. l. 4 Anecd. I p. 155. l. 10 'Vs. 257 ὑπερβάλλης τύχῃ' l. 11 Paris. Leutschii p. 6 καὶν ὑπερέχης πλούτου. l. 27 Nilus: καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἐστὶν ἢ ζῆν ἀπίμως. l. 33 scr. 'vol. III p. 154.' p. 368, 3 scr. ἔπει-

dulam pinguem aut turdam nisi volantem non video.' p. 390 fr. II 4 πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτατος, quod pro πλουσιώτερος proponebat Meinekius, recepit Dindorfius, nuper probatum Cobeto mнем. IV 315. p. 391 fr. IV Et. Sorb. Gaisf. Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι λέγει δι συνθετόν ἐστι τὸ κατωκᾶρα. ἐπιφέρει τὸ παραδοκεῖν. παρατίθεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρᾶνόμηκ' ἐν. cf. infra p. 111. supra p. CCLVI. in verbis Diphili Barocc. 50 Bk. τὴν νύκτα ἐκείνην διεκαρᾶνόμηκεν (corrigere p. 391 et infra p. 111). Et. Par. 2631 Cram. An. Par. l. c. τὴν νύκτα ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρᾶνόμηκεν. Bar. 50 Anecd. Ox. II 455: τὴν νύκτα ἐκείνην ἐκαρᾶνόμηκεν. ib. Ἐναγισμάτων fr. I 2 ὁ τοῦ Χαβρίου Κτήσιππος Bergkii. ad vs. 5 (p. 392) cf. infra p. 111. adde ad Nicomach. 4, 588 (2). fr. II scholion Equitum 964 Aldinum est 'ex duabus Suidae glossis ψωλὸν ἢ ἀπεσκολλυμμένος compositum - . Suidas autem sua - ex Photio sumpsit.' Dindf. ad imae pag. annotationem cf. Lobeckii path. el. 1, 127 sq. l. 2 a f. Hesych. σχολοδέφης (cod. -δέτης). p. 393, 3 Bernhardt Suid. II 2 1724: 'grammatici, inquit, nihil opinor apud Diphilum invenerant praeter formulam ridiculam ἄχρι τοῦ λάρυγγος.' Ἐπιδικαζομένου vs. 3 Cobetus m. IV 308 scribebat ὡςπερ εἶ | λέγοις ἀορτάς, comparato Ar. Av. 282. p. 394 Ζωγράφου I 3. 4 in min. ed. ita scripti:

λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγγς

ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου.

vs. 5 scr. θυΐαις (θυΐαις ABP) cf. suppl. p. XCVIII. fr. I 2 διατελεῖς attigit Cobetus V. L. 242. p. 395 vs. 20 cf. infra p. 111. v. Boeckhium Oec. Ath. ed. II vol. I p. 189: 'τριταῖς heisst nicht, er sei vor drei tagen angekommen, sondern er habe drei tage zur fahrt gebraucht, was eine grosse schnelligkeit ist.' vs. 23 Prellerus philol. III p. 522 ita emendabat:

ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυσ' εὐθύς ἐκβεβηκότα,

adde Herwerden p. 98 sq. qui apposuit Ar. Vesp. 553: κ' πειτ' εὐθύς προσιόντι | ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαίρη τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν· | ἰκετεύουσιν θ' ὑποκίπτοισι

'lacuna indicanda.' v. infra p. 110. Vs. 3 λαγύνιον | ἔχοντα
 θαίνειν tentabat Herwerd. p. 123. annot. l. 3 scr. τὸ δὲ λα-
 γύνιον (Δίφιλος λέγει) ἐν Ἀδελφοῖς. p. 377 Αἰρησιτεί-
 ρους fr. I annot. l. 19 Ionis fragmentum ita emendandum pro-
 posuit Mein. ad Alexid. 3, 516 (24), nuper Cobetus V. L.
 379. fr. II 'Diphili verba attulit Eustathius p. 1571 20.' Din-
 dorf. p. 378, 8 σέλας πυρός, Ἀμαστρίς. l. 5 'ipsum Ἀ-
 σίαν ante Ἀθηναίαν excidisse suspicabatur Meierus de gentil.
 Au. p. 49.' Bernh. Suid. II 2 p. 1782. Ἀνασφζομένων
 fr. II (p. 380) l. 4 πιστόν: cf. Lob. rhemat. p. 131. Ἀπλή-
 στου vs. 3 'in unico codice perspicue scriptum inveni βαι
 τοῖς.' Cobetus V. L. 218. p. 381 Ἀπολιποῦσα. fr. I 5
 Hirschig. p. 27: τῆς τέχνης | ἡγούμενον γάρ ἐστι ταύ-
 της κτλ. hoc ἐστι ταύτης cum Mein. Vs. 12 Cobetus mnem.
 IV 318 'ineptum est, inquit, γε et metri fulcrum: rescribe
 ἄττι' ἄν παρατιθῆς.' p. 382 ad vs. 10 μυρίνην suprasc.
 altero q cod. B. ad vs. 12 'pro vulgato σφοῖψ δεῦσον.' p.
 383, 1 Etym. locum v. in anon. suppl. (p. 1256 fr. CCCXC
 ed. min.). l. 7 κάθαλον cf. Posidipp. 4, 513 (vs. 7). ad
 fr. II annot. l. 6 περισισθήσεται V. p. 384 fr. III 3 cum
 Benth. ed. min. οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τόδε καὶ δώσεις ἐμοί |
 παρακ. Vs. 1 Bk. εἶτα μαλάκ' ὦ δύστην' ἔχεις Vs. 2 ἀρ-
 γυρίδιον; Vs. 3 cum Hanovio et Mein. οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν
 τοδί ('malim, inquit, ταδί'), δώσεις τ' ἐμοί π. Βαλα-
 νεῖον. fr. I annot. l. 6 obliviscere attigit haec Preller. 'ar-
 chaeol. zeitung' 1845 p. 105 sq. p. 385 Βοιωτίου fr. Her-
 werd. p. 97 ita fere a poeta scriptum opinabatur: οἶος ἐσθίειν
 προῆμαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν, comparato Simonid. iamb.
 fr. VII vs. 47. p. 386 Δαναΐδες. l. 1 scr. p. 114. 116. p.
 387 Ἐκάτης fr. II l. 3 'Athenaeus XI' p. 388 Ἐλενηφο-
 ροῦντες. vs. 4 cf. Nauck. philol. VI 401. Ἐμπόρου fr. I
 3. 4 πόθεν | ζῆ καὶ τί ποιῶν: de Atheniensium legibus v.
 Boeckh. Oec. Ath. ed. II 1 p. 623. 342 sqq. C. Fr. Hermanni
 in liq. gr. vol. III 59 7. p. 389 vs. 24 λαγώς τις εἰσελήλυθ',
 ὑθὺς ἤρπασας pro ἤρπακας Hirschig. p. 28. cum vs. 25
 Meinekus in 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 737 et in min. ed.
 comparavit hoc Varronis sat. 86 11: 'propter phagones fice-

dulam pinguem aut turdam nisi volantem non video.' p. 390 fr. II 4 πολὺ τῶν θρωῶν ἐν ἡσθα πλουσιώτατος, quod pro πλουσιώτερος proponebat Meinekus, recepit Dindorfius, super probatum Cobelo mnm. IV 315. p. 391 fr. IV Et. Sorb. Gaisf. Τιμαχίδης ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κατωκάρα. ἐπιφέρει τὸ παραδοκεῖν. παρατίθεται δὲ ἐν ἄλλοις Δίφιλον ἔχοντα ἐν Ἐμπόρῳ "τὴν νύκτα ἐκείνην. δι' ἐκείνην διεκαρηνόμηκέν. cf. infra p. 111. supra p. CCLVI. in verbis Diphili Barocc. 50 Bk. τὴν νύκτα ἐκείνην διεκαρηνόμηκεν (corrige p. 391 et infra p. 111). Et. Par. 2631 Cram. An. Par. I. c. τὴν νύκτα ἐκείνην δι' ἐκείνην διεκαρηνόμηκεν. Bar. 50 Anecd. Ox. II 455: τὴν νύκτα ἐκείνην ἐκαρηνόμηκεν. ib. Ἐναγισμάτων fr. I 2 ὁ τοῦ Χαβρίου Κτήσιππος Bergk. ad vs. 5 (p. 392) cf. infra p. 111. adde ad Nicomach. 4, 588 (2). fr. II scholion Equitum 964 Aldinum est 'ex duabus Suidae glossis ψωλόν et ἀπεσκολλυμένος compositum - . Suidas autem sua - ex Photio sumpsit.' Dindf. ad imae pag. annotationem cf. Lobeckii path. el. 1, 127 sq. l. 2 a f. Hesych. σκολοδέφης (cod. -δέτης). p. 393, 3 Bernhardt Suid. II 2 1724: 'grammatici, inquit, nihil opinor apud Diphilum invenerant praeter formulam ridiculam ἄχρι τοῦ λάρυγγος.' Ἐπιδικαζομένου vs. 3 Cobetus m. IV 308 scribebat ὡςπερ εἶ | λέγοις ἀορτάς, comparato Ar. Av. 282. p. 394 Ζωγράφου I 3. 4 in min. ed. ita scripti:
λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ
ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου.
vs. 5 scr. θυῖαις (θυῖαις ABP) cf. suppl. p. XCVIII. fr. II 2 διατελεῖς attingit Cobetus V. L. 242. p. 395 vs. 20 cf. infra p. 111. v. Boeckhium Oec. Ath. ed. II vol. I p. 189: 'τριταῖος heisst nicht, er sei vor drei tagen angekommen, sondern er habe drei tage zur fahrt gebraucht, was eine grosse schnelligkeit ist.' vs. 23 Prellerus philol. III p. 522 ita emendabat:
ὑπὸ τοῦτον ὑπέκυψ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
adde Herwerden p. 98 sq. qui apposuit Ar. Vesp. 553: κᾶπειτ' εὐθὺς προσιόντι | ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν· | ἰκτεύουσίν θ' ὑποκίπτοντες.

p. 112 et ad 4, 407 suppl. hinc mutati fragmentorum numeri XIII—XXVII^b ita XII—XXVII. fr. XIII (XII) Vind. αἰσχροκερδία et πρὸς τῷ κτλ. Arsen. cod. A, v. Leutsch. spec. II p. 7: αἰσχροκέρδεια et πρὸς τὸ fr. XIV (XIII) vs. 2 ἀφῆς Vind. Arsen. p. 422 fr. XVII (XVI) Menandro tribuit Vindob., lemma om. Arsen. uterque vs. 1 ἐπίσταται. cf. add. p. 112.

fr. XX (XIX) λαμπρῶς μὲν ἔνιοι ζῶσιν etiam apud Stobaeum edidit Mein. p. 423 fr. XXII (XXI) idem vs. 1 hodie ἰσχυρότατον ad vs. 2 cf. add. p. 112. item ad fr. XXIII.

p. 424 (24) apud Stob. 96 9. 10 lemmata transposuit Brunckius, v. Sophocl. fr. p. 264 N. atque ita in suo Stobaeo Mein.

fr. XXV (XXIV) αὐτὸ (cf. add. p. 112) etiam Vindob. fr. XXVI (XXV) vs. 2 etiam ὑποχέασα scribi posse in min. ed. indicatum. fr. XXVII^a (XXVI). XXVII^b (XXVII): 'de alterius versus auctore ampliandum.' Nauck. trag. fr. p. XI. p. 425 fr. XXIX in min. ed. unius est versus: οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς (Arsen. spec. II p. 5 οὐκ ἔστιν αἰδοῦς) ζῶον εὐθαρσέστερον. alterum vide in adesp. trag. p. 720 Nauck. ad fr. XXX confere Philodem. p. 61 26 Goettl. δεῖ δὲ τὸν μέλλοντα καὶ συνάξειν τι καὶ τὸ συναχθὲν φυλάξειν μὴ τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν κατ' Ἐπίχαρμον (Bernhardy ad Suid. II 2 p. 1171 15) οὐ μόνον δαπάνης ἀλλὰ καὶ τοῦ προφανέντος κέρδους ἀρπαστικὸν γινόμενον, προνοεῖν δὲ καὶ τοῦ μέλλοντος. fr. XXXI ἡδίων: cf. Mein. ad Theocr. I 95 p. 192. p. 426 fr. XXXIV vide in Anaxandrideis 3, 200 (13) cf. suppl. p. CLXXX. fr. XXXVII: εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βίος. 'possis ὡς prae-figere; nisi fuit tetrameter trochaicus.' ed. min. fr. XXXIX eadem in ordinem recepit: τὸ μὲν Ἄργος ἰππῶν. p. 427 (40) recte Suidas v. νεοτιός. annot. l. 2 scr. Ὠιδῶν fr. XLI l. 2 χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. l. 3 πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός φησιν l. 8 pro ἔσο Herwerd. p. 100 ἔσταθι. p. 428 (42) cf. infra p. 113. fr. XLIII Herwerd. p. 99 scribi posse opinatur: μόνος γὰρ ἦν λέγων | ἀκουσμα τὰκρόαμα.

p. 429 (51) cf. Theophil. 3, 630. Criton. 4, 537.

p. 431 Hipparchi Ἀνασφζόμενοι. Vs. 4 Πέρσας ἔχον: cf. Theophr. char. XXI (V), καὶ πίθηκον θρέψαι δεινός, καὶ τίτυρον κτήσασθαι, καὶ Σικελικὰς περιστρὰς, καὶ

γύριον (Cobet. τὰργύριον); ἀγαπητὸν γὰρ ἦν αὐταῖς εἰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἀποδώσουσι καὶ μὴ προσαποτίσουσιν ἀργύριον.

p. 408, 16 scr. 'vs. 13 recte' caeterum cf. Boeckhii metrol. p. 82 sq. p. 410 Σχεδία. annot. l. 3 cum Dorv. conspirat fere Marcianus. 'καὶ δίφιλος ἐν σχεδία μ. ms. Par. 2654 a Cramero inspectus.' Gaisf. cf. Anecd. Par. IV p. 18 1 cod. 2720. p. 413 Συνωρίδος fr. IV scr. ἔλκ' ἐς μέσον τὸν φριμὸν ὡς ἂν ἐμβάλη. v. annot. et Suidae *V. ὡς ἂν ἐμβάλης Bernh. ad Suidam, Herwerd. p. 99. fr. V omisit ed. min. interrogationis nolam. annot. l. 7 στρουθίζειν v. anon. 4, 625 (82). p. 414 Τιθραύστης. Vs. 1 cf. Athen. XI p. 784 a: βατιάκιον, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. Vs. 2 in min. ed. fortasse sufficere videbatur quod cum Dalecampio edidit Dindorfius ἀνδραποδίων δῆ. annot. l. 1 scr. Athenaeus XI Φρέαρ. Vs. 1 Hirschig. annot. p. 28 scribebat φαῦλος τεχνίτης comparato Poll. VII 7, de quo Meinekius dixit hist. cr. p. 266. ad p. 415 cf. infra p. 112. inc. fab. fr. I annot. l. 1 scr. Athenaeus II fr. II 1 τεχνίον ed. min. v. add. p. 112. p. 416 (3) annot. l. 6 apud Sextum (p. 658 7 Bk.) Πολύανθος est. cf. Mülleri hist. gr. fragm. IV p. 479. p. 417 annot. v. infra p. 112. l. 16 Ἀντικύραν: cf. vind. Strab. p. 144. fr. IV in ed. Stobaei descriptum ut inia pagina proposuit editor. Vs. 3 κανοῦν ὁμοῦ τι πάντ' ἐνεσκευασμένον cum Vind. pro ἀνεσκευασμένον. p. 418 (5) vs. 4 scriptum ed. min. cum Valck. Hippol. p. 313 d:

ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνω.

pro ἀνέπαυσε. fr. VI v. apud Walz. rhet. VIII p. 746, ubi appositae scripturae auctoritates. Spengelius III p. 199 ἦν cum Tryphonis oratione coniunxit. Vs. 3 μέλαινα cf. supra p. CCV sq. p. 419 (7) vs. 2 συμπυκτόν ABP: cf. Fritzsche Ran. p. 283. σύμπυκτον vel σύμπτυκτον Dobr. l. c. Vs. 4 Δούρειον χῆνα cf. infra p. 112. p. 420 (11) annot. l. 3: ἔτατον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος: cf. Mein. Alciphr. p. 98 sq. cui hoc restituit, ἐπειδὴ κρίνον αὐτῷ ὁ γεννήσας ἐγένετο, I 21 2. adde suppl. p. CCLXXX. p. 421 fr. XII ad Πλινθοφόρον relatum, in ed. min. cf. infra

inscripsit fabulam, quam debebat opinor Πενθεράν? fr. I Cobetus mnem. IV 319 cum Benteio ἐταίραιοιν, Σύρα, scribit. idem fr. II (p. 445) hanc elicuit scripturam:

σύ με παντάπασιν ἤγησαι λίθον.

fr. III l. 8 scr. ΑΙΙΟΟΥΝΙΕΟ ΤΟΝ χΡω ΟΝΟΦ κτλ. Cobetus l. c. 'adiutus, inquit, Terentii versione haec exsculpsi:

οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν
ὅπόσον ἂν ἀγνοῶμεν ἡτυχηκότες.

fr. IV Mein. in min. ed. haec addidit: 'nisi malis διὰ τὰ πράγματ' ἦν ἄρα-'. Nauckius philol. VI 423: οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν | ἢ καὶ ταπεινός. Cobetus mn. IV 319: 'vera lectio, inquit, ex Terentii verbis haec esse colligitur:

ἡμῶν ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνὸς ἢ ταπεινός.

quis enim nescit eo sensu παρὰ dici oportere?' fr. V. (ed. min. p. 1105) v. infra p. 113, ubi ita scribendum: 'quod proprium Myconis est. — unde etiam proverbium Graecum: Μυκόνιος φαλακρός.' Ἐπιδικαζομένου fr. II (p. 446)

l. 2 ΝΑΛΚΕΙΣ in fine annotationis ed. min. ascripsit: 'i. e. συνεπεμελούμεθα.' p. 447 (8) l. 4 scr. 'pro ἐγὼ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἡμῶν ἐμός.' l. 7 adde 'Priscian. XII 2. XVII 26.'

p. 451 Apollodori Διαμαρτάνοντος fr. II scr. 'p. 467.' Κιθαρωδός. huc relatum in min. ed. Tertulliani quod infra appositum est (p. 124) testimonium: 'Comici Phrygas timidos illudunt.' p. 452 Λακαίνης fr. I 5. 7 Cobetus mn. IV 320 requirebat οὐ γέγονας καὐτὸς νέος; et οὐ γέγονας καὐτὸς γέρων; comparato Menandri fr. 4, 178 (1): καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην καὐγώ. fr. II descriptum in min. ed. ut p. 453 significaverat Mein. Παιδίου fr. II cum Vindob. ed. Stob. Ἀπολλοδώρου Παιδίου. Συνεφήβων fr. in min. ed. interrogationis nota distinctum. caeterum cf. vindic. Strabon. p. 44.

p. 454 in c. fab. fr. I 2 verba πρὸ τοῦ λεγομένου in praef. min. ed. p. XXII ita interpretabar, ut πρότερον ἢ τὸ λεγόμενον significarent: 'necesse est, inquit, priusquam ad ipsam alicuius orationem (examinandam) accedas, vitam oratoris considerare.' ad rem facit Aeschines Tim.

δορκαδεῖους ἀστραγάλους, καὶ Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληνύθους, καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαιμόνων καὶ ἀνλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους (Cobet. V. 189 ἀνλαίαν Πέρσας ἐνυφασμένην). ad γρυῦπας cf. Hes. v. ἐπιπαλετρυνών. Ζωγράφου vs. 3. 4 ed. Stob. ita de
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολὴ
τύχης ἀνήλωσεν, τέχνη δὲ σώζεται.

ἀνάλωσε τέχνη etiam Vindob.

p. 433 Lyncei Centauro vs. 16 ed. min. κατέπα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ, ut infra p. 113 c. iocerat Meinek. idem vs. 20 retinuit librorum scripturam ὀκτὼ ὀβολῶν: cfr. Ahrens de Crasi p. 13. p. 434, 9 Posidipp. 4, 524 (2).

p. 435 Archedici Διαμαρτάνων. annot. l. 8 scr. habet σκότῳ, Θησαυροῦ fr. I 3 Herwerd. p. 100: "τοῦτο οὐκ οἴσεις λαβῶν;" de vs. 5 v. infra p. 113. in ed. p. 435 'praestat fortasse (Hermannii rationi πανταχοῦ vel πανταχοῦ scribentis), inquit, τὸν ἄνθρακα scribere, sensu collecti Herwerden p. 100: τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ, τὸν ἄνθρακα, | ῥάνας ἐλαίῳ πανταχῇ, ποιῶ φλόγα. p. 435 de annotatione v. p. 113. l. 21 scr. 'quo pacto vs. 12' ἐπίκλινον neutro genere dixit, ut Anaxand. fr. 70' ed. p. 113 v. 3, 201 (19). fr. II 2 καὶ τακεροχρῶτα τεμάχια legendum coniciebat Herwerd. p. 124. Vs. 3 ὦ ταλ. β. ed. p. 113 Vs. 8 (p. 437) Herwerd. p. 101 δεδιακόνηκεν cf. cod. annot. l. 20 v. Clement. p. 182 Pott.

p. 439 Apollodori Geloi Φιλιάδελφοι. cf. Wellesch. opusc. III 502.

Apollodori Cnrgystii Ἀπολιποῦσα. p. 441, 14: P. IV 119 τῇ δὲ τῶν δούλων ἐξωμίδι καὶ ἱματίδιόν τι πρόκειται λευκόν, δ' ἐγκόμβωμα λέγεται ἢ ἐπίρρημα. p. 441, 2 a f. scr. τί τὸ κακόν ποτ' ἢ κτλ. p. 443, 23 μεταβλόντες L (pro P). ad vs. 19, non ad 21, pertinent quae infra 113 scripsi. p. 444, 4 'Bibl. p. 533 b 23 sqq.' ib. inserunt τοῦτ' ἦν. Διάβολος. fr. I Nauckius κατακλείς (pro καὶ κλείςθ') ἢ θύρα μοχλοῖς. Ἐκυρά. de inscriptione fabulae cf. quae idem dixit Arist. Byz. p. 134: 'qui Ἐκυρά

inscripsit fabulam, quam debebat opinor Πενθεράν.' fr. I Cobetus mnem. IV 319 cum Bentleio *ἑταίρῃσιν, Σύρα*, scribit. idem fr. II (p. 445) hanc elicuit scripturam:

σύ με παντάπασιν ἤγησας λίθον.

fr. III l. 8 scr. *ΑΙΧΙΟΥΝΙΕΣ ΤΟΝ ΧΡΩ ΚΝΟΦ* κτλ. Cobetus l. c. 'adiutus, inquit, Terentii versione haec exsculpsi:

*οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν
ὅπόσον ἂν ἀγνοῶμεν ἡτυχηκότες.*

fr. IV Mein. in min. ed. haec addidit: 'nisi malis διὰ τὰ πράγματα' ἦν ἄρα -'. Nauckius philol. VI 423: οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν | ἢ καὶ ταπεινός. Cobetus mn. IV 319: 'vera lectio, inquit, ex Terentii verbis haec esse colligitur:

*ἡμῶν ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνὸς ἢ ταπεινός.*

quis enim nescit eo sensu παρὰ dici oportere?' fr. V. (ed. min. p. 1105) v. infra p. 113, ubi ita scribendum: 'quod propria Myconis est. — unde etiam proverbium Graecum: *Μυκόνιος φαλακρός.*' Ἐπιδικαζομένου fr. II (p. 446) l. 2 *ΝΑΛΚΕΙΣ* in fine annotationis ed. min. ascripsit: 'i. e. συνεπεμελούμεθα.' p. 447 (8) l. 4 scr. 'pro ἐγὼ γὰρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός.' l. 7 adde 'Priscian. XII 2. XVII 26.' p. 451 Apollodori *Διαμαρτάνοντος* fr. II scr. 'p. 457.' *Κιθαρωδός*. huc relatum in min. ed. Tertulliani quod infra appositum est (p. 124) testimonium: 'Comici Phrygis limidos illudunt.' p. 452 *Λακαίνης* fr. I 5. 7 Cobetus mn. IV 320 requirebat οὐ γέγονας καὐτὸς νέος; et οὐ γέγονας καὐτὸς γέρον; comparato Menandri fr. 4, 178 (1): *καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην καὐγώ.* fr. II descriptum in min. ed. ut p. 453 significaverat Mein. *Παιδίου* fr. II cum Vinob. ed. Stob. *Ἀπολλοδώρου Παιδίου. Συνεφήβων* fr. in min. ed. interrogationis nota distinctum. caeterum cf. vindic. Strabon. p. 44. p. 454 inc. fab. fr. I 2 verba πρὸ τοῦ λεγομένου in praef. min. ed. p. XXII ita interpretabar, ut πρότερον ἢ τὸ λεγόμενον significarent: 'necesse est, inquit, priusquam ad ipsam alicuius orationem (examinandam) accedas, vitam oratoris considerare.' ad rem facit Aeschines Tim.

§ 180 (Gellii XVIII 3). cf. Herwerd. p. 101, qui vs. 4 ἐκ παδὸς εὐθύς scribebat pro ἐκ παιδὸς αὐτοῦ. Mein. in ed. Sto ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί κατατεθειμένος 'scripsi, inquit, dubitanter.' II p. XVII. Vs. 5 post φύλαξ commate distinxit. Vs. 7 οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν ἔστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖ πράττουσι πάντα: cf. infra p. 113. Vs. 9 καθ' ἑτέρας θρας: v. ibidem annotata. Vs. 10 cum Halmio ἀπηρυθριακτως scriptum. Vs. 14 pro δὲ μαλακὸς ad Stob. δ' ὁ μαλακὸς scribendum proposuit Mein. 'sed priora, inquit, insauialiter corrupta.' Vs. 15 cum Iacobsio in Ath. p. 25 apud Sto scriptum: ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὦ φίλε, Θεῶ (p Θεῶ). Vs. 16 ὑπὸ λαισποδιῶν γὰρ εἰσιν ἀνατετραμμέναι infra p. 113 et in min. ed. cum Iacobsio scriptum pro εἰς γὰρ. Hirschigius p. 28: ὦ φίλε Θεῶν, | ὑπὸ λαισπ. ὡς εἰς ἀνατετραμμέναι, | σκόπει. annot. l. 15 νέων καταλόγων m. pr. fr. II 5 ed. min. ἔσανε p. 456 fr. III 4 διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ; hodie editum, cf. add. p. 114. annot. l. σὺν τύχη etiam Vind. qui n. 3 apud Stob. omittit τοῦ αὐτοῦ 'quo confirmatur, inquit Meinekii, quod dixi, non compositae haec esse sed scriptoris prosaici.' v. Stob. I p. XXI fr. IV 1 Hirschigius in Stob. emend. p. 17, annot. cr. p. οὐκ οἶδ' ὅπως πέποιθας ἀργυρίῳ, πᾶτερ scrip pro ὅτω πέποιθας κτλ. atque ita Cobetus mn. IV 320. V 1 Vind. τύχησιν p. 457 (6) cf. hist. cr. p. 468. fr. I ἀπολλοδό Vind. qui vs. 1 et ipse λάβης βραχύν. ἂν pro δ Mein. l. 1 a f. cf. infra p. 114. apud Cramerum l. c. ha ita leguntur: τῷ δὲ Φηριππίδῃ ἔστι πατὴρ κύμινον καὶ μνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν. de Alciphroni (p. 458, 3) cf. Meinekii annot. p. 172 Alciphronis. caeterum v. ad anon. com. fr. CXLII p. 641.

Anaxippus Ἐγκαλυπτομένῳ. p. 459 vs. 6 scr. θυῖτα v. supra p. XCVIII. 'Vs. 9 pro ἐχρᾶτο, quod barbarum es requiro ἐχρῆτο.' Herw. p. 101. ad vs. 11 καινήν cf. p. 11 vs. 26 (p. 460) Meinekii in Athen. spec. II p. 9 ita emendavi οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τᾶσπενδίου.

vs. 29 scr. πρὸς τὸν βίον. vs. 41 ad ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὄδ' ὕστερος, Cobetus mn. IV 321: 'satis apparet, inquit, eum di

cere voluisse ὅταν ἐγγὺς ἢ τὸ χρεών, ὁ θάνατος et hac
 εὐφημία usum arbitror ut dixerit ὁδ' ἕτερος.' Vs. 48 Her-
 werd. p. 102: ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομι' οὐ χρεῖζει (pro
 ζητεῖ) φαγεῖν | ἕκαστος ὑμῶν. p. 461, 12—15 ad Vs. 9 an-
 notata post ea collocanda sunt quae leguntur l. 15. 16. 17.

l. 25 tolle haec 'pro καινήν . . praestet.' p. 462, 5 a f.
 scr. 'ad Toup. IV p. 429.' ad Κεραινοῦ fr. I (p. 464) an-
 not. l. 11 scr. σοι-; l. 19 scr. p. 862 9. fr. II (p. 465) Her-
 werden p. 102 scribebat: ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσκω
 μόνοις, | ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους σφόδρα. ad
 fr. III l. 3 scr. Phryn. p. 764. Citharoedi fr. I 2 scr. θυῖαν,
 τυρόκνησιν pro παιδικήν Nauckius phil. VI 423 repro-
 nebat πελλίκην. Herwerd. p. 103: παῖ δίδου. idem vs. 4 re-
 quirebat οὐ δὴ πρότερον οἴσεις κτλ. annot. l. 3 scr. φέρ'·
 οἶσ' l. 4 Eustath. τυρόκνηστις p. 466, 17 occupavit Hesy-
 chii emendationem Piersonus ad Moer. p. 352, v. Cobeti V.
 L. p. 140. mnem. V p. 200. (Badham. phil. X p. 339).

Philippides. p. 467 Ἀδωνιαζουσῶν I l. 2 Bekkerus
 ἀναμασχαλιστῆρας Φιλιππίδης legendum coniecit. p. 468
 Ἀναναύσεως I 3 in min. ed. ita scripsit Mein.

ἢ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαιν' ἀναγελάσασα δὴ
 annot. l. 5 in verbis Eustathii scr. καὶ οἱ ὄρχεις νεφροὶ κλη-
 θῆναι fr. II 4 cum cod. A apud Stobaeum edidit Mein. διὰ
 πλειόνων αὐτὸν προβάλλειν πραγμάτων. p. 469 (corrigere
 inscriptionem paginae ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ) annot.
 l. 2 δ' habet etiam Vindob. idem φίδυλε et παραβάλλειν.

ad fr. III de inscriptione v. ed. Stob. I p. III. p. 470 Λα-
 κιαδῶν fr. I eodem modo scripsit Bekkerus. item fr. II (p.
 471) ὁδοιπεπορήκαμεν. Ὀλυνθίας vs. 5 Nauckius phil. VI
 424: ἔστιν ἕτερόν τι τοῦ λέγειν τὸ πεπονθέναι. p. 472, 1
 scr. p. 382 et l. 4 p. 297. Συμπλεουσῶν I annot. l. 4 scr.
 p. 1571 13. fr. II in min. ed. de Bekkeri coniectura ita scriptum:

ὅ τι ἂν ἔχης,

παραγωγίον σ', ἂν ἐκφέρης, εἰσπράξομαι.

de verborum sententia dixit Boeckhius Oec. Ath. I p. 442
 ed. II. Cobetus mnem. IV 321 Philippidis verba ita compo-
 nebat:

ὅταν ἐξίης,
 παραγώγιον, ὧν ἂν ἐκφέρῃ, σ' εἰσπράξομαι.

Φιλαδέλφων vs. 3 v. in mon. 697. Nauck. trag. fr. p. 4 sq. p. 473 Φιλαθηναίου fr. hoc modo supplebat He p. 103: τὸ πρόσωπόν ἐστι καταπεπλασμένη. Φιλαργου fr. cf. infra p. 114. Φιλευριπίδου fr. I ed. n omisit alterius personae notam. Dobraeus l. c. 'Α. πόσ ὑφοδώσει (vel -σεις), παιδάριον; B. ρ. τ. | ὁ γὰρ σ. τος ἦν Λακίησι που. vel ad hunc sensum.' Bekkerus: στην ὑφοδώσεις παιδάριον ῥύμην; τρίτην. | ὁ γὰρ στει πὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησιν ἦν. ad quae Meinekius ed. i 'memorable est, inquit, in attico scriptore ἐν Ἀθήνησιν.' not. l. 1 scr. τάχα δ' ἂν εὐροῖς κτλ. p. 474 (2) Cobet mn. IV 128 extr. 'numerosius, inquit, ita divideris: οὐ οἶται περισπάσειν | κερμάτιον αὐτοῦ.' annot. l. 4 Φιλπίδου dedit Bekkerus. inc. fab. fragm. I. II in unum c iunxit ed. min. unde mutati caeterorum numeri. ad I an l. 13 scr. 'εἰσαγαγὼν pro vulgato εἰσάγων.' p. 475 (2, ita scripsit Cobetus mn. IV 125:

δι' ὃν ἀσεβοῦνθ' ὁ πέπλος διερράγη μέσος.
 fr. III annot. l. 7 attingit Grauertus anal. p. 331. fr. IV (vs. 1. 2 ita apud Stobaeum edidit Mein.

οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα *(καὶ)
 "ἤμαρτον" ὡς τὸ πρόσθε συγγνώμης τυχεῖν.
 ὡς τὸ πρόσθε (ἔμπροσθε) scribi posse in min. ed. sig caverat. idem eruit Cobetus de oratione artificiali p. 23 fr. VI (p. 476) inter duas Herwerden p. 103 ita dividit personas: αἰσχρὰν γυναῖκα ἔγημας. B. ἀλλὰ πλουσίαν. | κάθυσθ' ἀηδῶς ἠδέως μασώμενος. equidem paratacti priori versu contineri intellegebam protasin, ut in fine ἀ πλουσίαν commate distinguerem. cf. exempla p. CCXX apposita. p. 477 (10) annot. l. 5 incerti poetae: v. anon 650 (186). fr. XI (X) 'Philippidi quos vindicabam apud Al naeum XV p. 699 versus, ne quid desideretur integros as bam: φι...της δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ προσεπι λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνούχον

ἐπιφέρει

fruitur ad vires reficiendas, quemadmodum et simplex
 και saepius pro quiesco ponitur.' annot. l. 5 ὀψο-
 ν p. 502 ΣΥΝΕΞΑΠΛΑΤΩΝ I (nam fr. II est p. 504
 infra p. 115). Vs. 10 Herwerden p. 124: ἐκ δὲ τοῦ
 ἀγκάλως | ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.
 est, inquit, fortasse dabis (i. e. concedes mihi) τὸ
 ἀγκάλως omnibus parere felicitatem. ἴσως tamen for-
 on sufficit.' Vs. 18, καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὡσπερ
 πτος, Hirschigius p. 30 Batonis non esse suspicatur sed
 cuiusdam additamentum. 'poeta, inquit, dicit οὕτως
 - ὡστ' ἐκπεπληῆσθαι πάντας, quod est internum ar-
 um vs. 18 spurium esse; neque graece dici potest
 ν κεφ. ζητοῦσιν ὡσπερ πράγματος pro ὡσπερ εἰ ἦν
 α.' p. 503, 1 scr. p. 103 b: l. 19 priore loco γοῦν.
 ὡς περὶ πρ. p. 504 (3) v. infra p. 115.

pinicus. p. 505. Μνησιπτόλεμος. Vs. 1 pro ἐπ'
 ν πίνοντα Cobetus mn. IV 322 scribebat:

ἐπαλφιτοῦντα τοῦ θέρους ποτέ

Herwerden p. 110 tentabat νασμὸν μελίσσης τῆς ἀκρα-
 γλυκύν, eandemque vocem etiam Euripidi restituebat
 710 νασμοὺς γάλακτος, i. e. lactis fontes s. latices.
 O cum Schweighaeusero malebat κατησίμωσε pro κα-
 οκα, 'nam ipsum regem Seleucum, inquit, loquentem
 im fuisse, nequaquam est verisimile.' annot. l. 4 Co-
 p. 322 cum Stephano et Schneidero scribit ἐπηλφίτωσε,
 ς κτλ. 'inducit hominem, inquit, suis ipsius verbis
 ntem: nam ταῖς ἐκείνου φωναῖς χρώμενος de Mnesipto-
 ratione dici, non de Seleuci, — perspicuum est.' p.
 ἔποβαλλομένων fr. vs. 4 ἐλέφαντα περιάγει: 'cor-
 περιάγεις.' ed. min. adde Herwerd. p. 111. quae se-
 r ita inter duas dividebat personas Hirschigius p. 31:

B. ἐλέφαντα περιάγει; A. ῥυτόν

ἢ χωροῦν δύο χόας. B. οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.

A. ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις.

B. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ γρῦ.

ἢ δὲ γρῦ pro οὐδὲ σύ scribebat comparato Antiph. 3, 104
). Men. 4, 179 (2): διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ |

ἄνθρωπος ὅστις ἄστικ. annot. l. 3 περὶ δὲ τοῦ τρίτου
 (ἔνταυ) λέγων φησὶν Dobraeus adv. II 335. p. 507, 11
 stath. p. 1286 28. l. 23 τοῦτό γ' ἐκπέπωκα p. 508,
 Nauck. progr. p. 29.

Eudoxi p. 508 Ναυκλήρω Bekkeri cod. A ψηφο
 στης. l. 2 scr. τῶν νέων κωμωδῶν

Phoeniciidis p. 509 priori fragm. Cobetus mem.
 322 ita scribebat: ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις | συντεταμ
 τούτους κερραγάναι δοξεῖν. caeterum cf. add. p. 115.

fab. fr. p. 511 vs. 4 φίλον ἔσχον τινά e Damasc. se
 Mein. in ed. Stob. Vs. 6 cum Gratia εἰδείην δ' Vs. 1
 Gaisf. εἰ δέ τ' αἰτοίην. Damasc.: οὐδὲν εἰδίδου γάρ·
 ἀλλ' ἂν αἰτῶντι. intactum reliquit in ed. Stob. cf. N
 philol. VI 424. Cobetus mem. IV 322: εἴ τι δ' αἰ
 pro αἰτοίμην comparato Menandri 4, 131 (1, 3). annot.
 Pythias: v. Orelli ad Horat. A. P. 238. caeterum cf.
 p. 115. p. 512, 15 incertus: v. anon. 4, 618 (50).

'vulgo εἰ δέ τ' αἰτοίην.' l. 23 εἰ δ' ἂν αἰτοίην.

Posidippus. p. 513. Ἀναβλέπων. Vs. 1 cf. infr
 115. Hirschig. p. 31: ἔν' ἄγα' μάγειρον λαμβάνων
 καὶ | τὰ τῶν μαγείρων πάνθ' ἅ καθ' ἑκάστου κατὰ |
 ταργολαβοῦντας ἔλεγον, ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχοι κτέ.
 va. 4. 5 sq. cf. add. l. c. Cobetus V. L. 188 sq. ὁ δ'
 τὰ στόμα | πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμ
 ἐπιθυμίας ἐμίαινε τῶν ἡδυσμάτων.

Longinus IX p. 560 Walz. (I p. 306 Spreng.): πεφύλαξε
 ταῖς λίαν ἀρχαίοις καὶ ξένοις τῶν ὀνομάτων καταμιαύ
 τὸ σῶμα τῆς λέξεως καὶ τὴν ὑφὴν τῆς παρασκευῆς.

vs. 7 cf. Cobeli V. L. 256. p. 514 Ἀποκλειομένη. l
 Strato v. Anth. Pal. XII 193. ad fr. I annot. l. 5 ed. ■

haec annotavit: 'quibus verbis abusus est Th. Ladewigii
 Schneidewini Philol. I 2 p. 288.' p. 515 Γαλάτου fr. l. 1

lucis oratio ita procedit: ἦν Ὀμηρος μὲν εἶρηκε κορώνη
 δὲ νῦν κόρακα, οὕτως ὠνόμασε καὶ Πασίδιππος ἐν
 λάτῃ εἰπὼν "κόρακι κλείεθ' ἢ θύρα." (ita ex I
 correxit Bk. cod. A κλείεται θύρα). ἔστι μὲν οὖν οὐκ
 μέγα ταῖς νέαις ἢ φωνῇ, ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπέντα, εἰ

μὴ παρ' αὐτῶν εἶη χρηστέα (Bk. εἰ μὴ παρ' ἄλλων εἶη χρηστέα?). aliorum librorum scripturas habet ed. mai. p. 516 Ἐρμαφρόδιτος cf. Arsen. Leutsch. II p. 700. Ἐπιστάθμου annot. l. 2 Ἰungermannus λάχανα' p. 517 Ἐφεσίας fr. vs. 4 βλάπτειν (δὲ) δοκοῦσα Bergk. Vs. 5 τὴν Ἡλιαίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος libri. 'fortasse sufficit εἶχε scribere cum Schweighaensero.' Mein. ed. min. Cobetus mn. IV 323: τὴν Ἡλιαίαν εἶδε, comparat Acharn. 613 εἶδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας; ut Bergk. pro vulgato οἶδεν scripsit ad fragm. Aristoph. 2, 991. p. 518, 8 τραχήλους. cf. infra p. 115. l. 3 a f. μακροβιότητι legitur ap. Meibomium. μακαριότητι Kühnius. p. 519 Μύρμηκος fr. I εὐθανασίας etiam Vindob. fr. II 'πολύπουν κακὸν corruptum sine dubio.' Hirschig. p. 31. Meinek. ad Stob. l. c. οὕτω πολύπουν scribendum proposuit. cum Ὁμοίων fragmento Nauckius confert Euripideum hoc, ἀσί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται, trag. p. 521. p. 521 Χορευουσῶν vs. 21 Cobetus, ut volebat fere Erfurdus, ita scripsit mn. IV 123:

τούτων γυναῖκός εἰς' ἰέρειαι τῆ θεῶ.

cf. Mein. ed. min. qui 'tale quid, inquit, si requiritur, possis suspicari τούτων γυναῖκες ἰέρωνται τῆ θεῶ.' τῆ θεῶ etiam Grotius. p. 522, 5 scr. λαλεῖν L. l. 13 scr. ἢ add. ABCL. om. PV. l. 16 λιμούς: eadem vox fortasse Heraclito restituenda incred. c. 2, εἶχε παρασίτους λοιμούς (f. λιμούς) τε καὶ κυνώδεις. Hercher. philol. VII 605 λιμβούς. l. 24 de Platonis fr. v. supra p. Cl. de re cf. Lobeck. path. elem. I p. 606. p. 523 inc. fab. fr. I 9. 10 ita scribebat Cobetus mnem. IV p. 101:

ὄρμηῆς μεστός, ἐκκαυμένος,

τηρῶν ὅποτε κατὰ χειρὸς οἴσει τις.

p. 524, 3 ἔφη... inserit L. fr. II 3 Cobetus mnem. IV 296 Salmasio al. (cf. Butt. p. 34) scripsit: ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς | σαυτοῦ τιν' annot. l. 4 Heckerus philol. V p. 420: περιφόμενος Ἀθηναίοις ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν κοινήν ὅλης παρὰ τῆς Ἑλλάδος εἶναι. p. 525 (3) annot. l. 7 scr. p. 173 d. rem cf. add. p. 115. fr. IV 3 ἔμεινεν ἀτυχῶν Mein. infra p. 116 (Nauck. philol. VI 424. Herwerd. p. 124). pro πάλιν

M. Fuhr. de Dicaearcho p. 262 scribebat πάνυ, ut servaretur εὐτυχῶν. Gaisfordus tentabat οὐδ' εἴ γε μέχρι τέλους εἰμινεν εὐτυχῶν. p. 526 fr. VI διὰ τὴν τύχην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην πολλούς apud Stobaeum edidit Mein. pro τέχνην: putaveram haec coquum aliquem dicere, veluti 4, 520 (1). Cobetus in mem. IV 258 'poterat, inquit, homo κουρεὺς εἶναι τὴν τέχνην, et hinc γνωρίμους permultos habere.' fr. VII idem Cobetus p. 274 restituit:

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν·

pro ἀλλ' εὖ ποιεῖν. sequutus est Meinekios. p. 527 (14) Photius 459 3: προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ: fr. XV est in Eri-merismis Hom. annot. l. 1 utrobique scr. 'Anecd. Ox. I' in min. ed. non mutatum ἐλαίας. p. 528 (17) l. 1 παρὰ Θουκυδίδη (III 67) fr. XVIII l. 3 λεπτά * (παρὰ) Ποσειδίπῳ Bk.

Damoxenus. p. 529. Ἀὐτὸν πενθῶν. annot. l. 6 cf. Silligius ad Vergil. Cul. p. 59 vol. IV Wagn. l. 7 scr. p. 128 29 p. 530, 3 scr. H. N. IV 18. ib. προὔπιεν donavit: cf. Jacobi Grimmii 'über schenken und geben' dissertationem 'philol. u. hist. abh. d. k. pr. akad.' 1848 p. 126 sq. Σύντροφοι. Vs. 6 Hirschigius annot. p. 32 'in verbis, inquit, corruptis ΟΥΧΔΕΙΘΕΟΙ videtur latere ὦ γῆ καὶ θεοί. personae ita distinguendae, A. καθήγισα, | μάγειρος ἢ κἀκεῖνος. B. ὦ γῆ καὶ θεοί | ποῖος μάγειρος; A. ἡ φύσις κτέ.' cf. Cobeti in mem. IV 120 disputationem, qui haec ita disposuit: A. καθήγισα.

B. μάγειρος ἦν κἀκεῖνος, ὦ γῆ καὶ θεοί.

A. ποῖος μάγειρος; ἡ φύσις πάσης τέχνης

ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὠλιτήρις.

p. 531 vs. 39 Herwerd. p. 112 λαβῶν | ἕκαστον αὐτῶν καὶ μέρος πρόσπαρδε σύ pro προσπαρδέτω. Vs. 50 idem Braeci probabat coniecturam ἠμάλιζε τοῖσι τάχεσιν scribens fortasse ad ultramque imperativi formam facit Nicostrati exemplum 3, 286 (3, 2) ἀπενεγκάτω. p. 532 vs. 59 ἐνίστα ἔφραστῶς pro ἀφραστῶς proponebat Herwerden. Vs. 63 Cobetus in mem. l. c. pro εἶδε requirebat οἶδε τὰγαθὸν μόνος ἐκεῖνος οἶόν ἐστιν. Vs. 67 idem οὐ καὶ σοὶ δοκᾷ;

μὴ παρ' αὐτῶν εἶη χρηστέα (Bk. εἰ μὴ παρ' ἄλλων εἶη
 χρηστέα?). *aliorum librorum scripturas habet ed. mai. p. 516*
 Ἐμαφρόδιτος cf. Arsen. Leutsch. II p. 700. Ἐπιστά-
 θμου annot. l. 2 Ἰungermannus λάχανα p. 517 Ἐφρασίας
 H. vs. 4 βλάπτειν * (δὲ) δοκοῦσα Bergk. Vs. 5 τὴν Ἡ-
 λιαίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος libri. 'fortasse sufficit εἶχε
 scribere cum Schweighausero.' Mein. ed. min. Cobetus mn.
 IV 323: τὴν Ἡλιαίαν εἶδε, comparat Acharn. 613 εἶ-
 δέν τις ὑμῶν τὰ βάταν ἢ τοὺς Χαόνας; ut Bergk. pro
 πάλαι οἶδεν scripsit ad fragm. Aristoph. 2, 991. p. 518, 8
 τραγήλους. cf. infra p. 115. l. 3 a f. μακροβιότητι legitur
 ap. Meibomium. μακαριότητι Kühnius. p. 519 Μύρμηκος
 H. I εὐθανασίας etiam Vindob. fr. II 'πολύπουν κακὸν cog-
 nita sine dubio.' Hirschig. p. 31. Meinek. ad Stob. I. c.
 οὕτω πολύπουν scribendum proposuit. cum Ὁμοίων
 fragmento Nauck. confert Euripideum hoc, ἀεὶ τι καινὸν
 ἡμῖνα παιδεύεται, trag. p. 521. p. 521 Χορευουσῶν vs.
 21 Cobetus, ut volebat fere Erfurdtus, ita scripsit mn. IV 123:
 τούτων γυναῖκες εἰς ἱέρεια τῆ θεῶ.
 cf. Mein. ed. min. qui 'tale quid, inquit, si requiritur, possis
 suspicari τούτων γυναῖκες ἱέρωνται τῆ θεῶ.' τῆ θεῶ etiam
 Grotius. p. 522, 5 scr. λαλεῖν L. l. 13 scr. ἢ add. ABCL.
 mn. PV. l. 16 λιμούς: eadem vox fortasse Heraclito resti-
 tuenda incred. c. 2, εἶχε παρασίτους λοιμούς (f. λιμούς) τε
 καὶ κυνώδεις. Hercher. philol. VII 605 λιμβούς. l. 24 de
 Platonis fr. v. supra p. CI. de re cf. Lobeck. path. elem. I
 p. 606. p. 523 inc. fab. fr. I 9. 10 ita scribebat Cobetus
 mnem. IV p. 101:

ὄρμῆς μεστός, ἐκκεκαυμένος,

τηρῶν ὅποτε κατὰ χειρὸς οἴσει τις.

p. 524, 3 ἔφη... inserit L. fr. II 3 Cobetus mnem. IV 296
 cum Salmasio al. (cf. Butt. p. 34) scripsit: ἦνίκ' ἂν φωνὴν
 λέγῃς | σαυτοῦ τιν' annot. l. 4 Heckerus philol. V p. 420:
 μμφομένος Ἀθηναίοις ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν κοινήν ὄλης
 φασὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι. p. 525 (3) annot. l. 7 scr. p. 173 d.
 ad rem cf. add. p. 115. fr. IV 3 ἔμεινε ἀτυχῶν Mein. infra
 p. 116 (Nauck. philol. VI 424. Herwerd. p. 124). pro πάλιν

M. Fuhr. de Dicaearcho p. 262 scribebat πάνυ, ut servaretur εὐτυχῶν. Gaisfordus tentabat οὐδ' εἴ γε μέχρι τέλους εἰμινεν εὐτυχῶν. p. 526 fr. VI διὰ τὴν τύχην μὲν γνωρίμου ἐκτησάμην πολλούς apud Stobaeum edidit Mein. pro τέχνην putaveram haec coquum aliquem dicere, veluti 4, 520 (1) Cobetus mnem. IV 258 'poterat, inquit, homo κουρεὺς εἶνα τὴν τέχνην, et hinc γνωρίμους permultos habere.' fr. VII idem Cobetus p. 274 restituit:

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν.

pro ἀλλ' εὖ ποιεῖν. sequutus est Meinekius. p. 527 (14) Photius 459 3: προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ: fr. XV est in Epimerismis Hom. annot. l. 1 utrobique scr. 'Anecd. Ox. I' in min. ed. non mutatum ἐλαίας. p. 528 (17) l. 1 παρὰ Θουκυδίδη (III 67) fr. XVIII l. 3 λεπτά '(παρὰ) Ποσειδίππῳ Bk.

Damoxenus. p. 529. Ἀὐτὸν πενθῶν. annot. l. 6 cf. Silligius ad Vergil. Cul. p. 59 vol. IV Wagn. l. 7 scr. p. 128 29 p. 530, 3 scr. H. N. IV 18. ib. προὔπιεν donavit: cf. Iacobi Grimmii 'über schenken und geben' dissertationes 'philol. u. hist. abh. d. k. pr. akad.' 1848 p. 126 sq. Σύντροφοι. Vs. 6 Hirschigius annot. p. 32 'in verbis, inquit, corruptis ΟΥΧΗΔΕΙΘΕΟΙ videtur latere ὦ γῆ καὶ θεοί. personae ita distinguendae, . . . A. καθήγισα, | μάγειρος ἢ κάκεινος. B. ὦ γῆ καὶ θεοί | ποῖος μάγειρος; A. ἡ φύσις κτέ.' cf. Cobeti in mnem. IV 120 disputationem, qui haec ita disposuit: A. καθήγισα.

B. μάγειρος ἦν κάκεινος, ὦ γῆ καὶ θεοί.

A. ποῖος μάγειρος; ἡ φύσις πάσης τέχνης

ἀρχέγονόν ἐστ'. B. ἀρχέγονον, ὠλιτήριε.

p. 531 vs. 39 Herwerd. p. 112 λαβῶν | ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος πρόσπαρδε σύ pro προσπαρδέτω. Vs. 50 idem Dobraci probabat coniecturam ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν scribentibus fortasse ad ultramque imperativi formam facit Nicostrati exemplum 3, 286 (3, 2) ἀπενεγκάτω. p. 532 vs. 59 ἐνίοτε δ' ἄφραστῶς pro ἀφραστῶς proponebat Herwerden. Vs. 63 Cobetus mnem. l. c. pro εἶδε requirebat οἶδε τὰγαθὸν μόνος ἐκεῖνος οἶόν ἐστιν. Vs. 67 idem οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; συμ-

arato Vesparum vs. 933. p. 532 annot. l. 13 scr. 'Vs. 8' ro Vs. 6 p. 533, 22 addit Nauckius philol. VI 424 Eustath. id. 1623 8: *χρησις δὲ αὐτοῦ γνωμικὴ ἐν τῷ "αἱ μεταβο- αὶ γὰρ αἶ τε κινήσεις κακὸν ἠλίβατον. ἐντ' ἀνθρώποις λλοιώματα ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν."* confert Nauckius eutschii ad append. prov. III 9 annotationem. ad vs. 22 cf. ngeri in Lysistr. praef. p. XVII. p. 534, 4 οἱ παιδείας ἐν- ὄς: cf. Lehrs. Herod. p. 399 extr. l. 8 scr. *δέσμην*, p. 535, 4 οὐκ ἄγνοεῖς l. 23 scr. Polum. p. 196 . . . Hypob. p. 214. l. 26 cf. Hermann. epit. d. m. p. 57. p. 536, 8 scr. 'Vs. 7' ad *δοίησαν* cf. Krügeri gramm. I § 36 7 1. inc. fab. v. 3 scr. *Κῶος*. Vs. 9 Cobetus mnem. IV 256 'corrigere, in- pit, *πέρας ἐστὶ κάλλους* et sic loqui solent qui quid cali- ius admirantur.'

Crito. p. 537. *Αἰτωλοί*. annot. l. 4 scr. *εἶτ' ἐν Φι- οπραγμῶν*. p. 538 vs. 5 *ἀκούων διότι*: cf. Apollod. 4, 456 3). Telet. Stob. flor. 95 21 (p. 253 9 Gaisf.). Diog. La. IV 4. hinc apud anon. 4, 669 (287) *διότι* pro *ὅτι* scripsi. an- not. l. 9 'fortasse tamen praestat *κάκφορτιῶσαι*.' Mein. ed. min. caeterum *Κράτωνος* (Max. Conf. II 571 *Κράτωνος*) apud Stob. XCVI 13 versus nuper Bergkii Lyr. II 1081 Cri- toni comico assignabat, Crantori Mein. hist. cr. p. XI. ad Stob. II p. XXXV.

Demetrius. p. 539. *Ἀρεοπαγίτης*. Vs. 5 de Agatho- te cf. Meier. ind. schol. Halens. hib. 1852. 53 p. VI. Vs. 6 ἦν addidit Casaub.

Dioxippi *Ἱστοριογράφος* p. 541. annot. l. 1 scr. p. 100 e p. 542 *Φιλαργύρου* fr. I 1 *τῆς θηρικλείας* cum Dindor- bo infra probatum p. 116. fr. II (p. 543) in ed. min. 'post § aliqua excidisse et verba *τοὺς δύο* in fine versus posita esse videntur.' de Olympichi nomine cf. Fritzsche de locis quot difficilioribus Trinummi prooem. lect. Rostoch. 1849. 10 p. 8.

Strato Phoenicide p. 545. Cobetus comm. de ar- tificiali oratione p. 14 vs. 3 scribebat *ὦν ἂν λέγη συνήμι*. Vs. 7. 8. 10 (cf. infra p. 116) in min. ed. scriptum *Μέρο- ρας* pro *μέροπας*. Vs. 10 Cobetus l. c. *ἔτι κατάλοιπον* pro

κτλ. p. 564 inc. fr. servari posse μοι δοκῶ pro ἐποίησον scribendo ἐξεποίησεν in min. ed. indicatum.

Crobyli Ἀπολιποῦσα p. 566. fr. I Herwerden p. 124 'est in membranis, inquit, ΤΕΘΑΙΘΕ. dele lineolam in littera Α, et emerget vera scriptura ΤΕΘΑΙΘΕ. scribe igitur: πάλαι γ' ἢ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφε κτέ.' sed τοῦ σοῦ servari posse videtur. p. 567 Pseudohypob. fr. II annot. l. 7 scr. Metanira p. 568, 5 καὶ καπρίσκους καταφαγοῖ L. inc. fab. fr. I annot. l. 2 Ἀρχύτου: Mein. anal. lex p. 354. F. Beckmann. de Pythagor. reliq. prooem. p. 32. l. 5 scr. Suidas II p. 94. tertium versum Suidas duobus reliquis in locis apposuit. p. 569 fr. III Choerobosc. p. 373 19 Gaisl. cod. Ven. Cobeti κρῶβύλω - ὡς ἀπὸ et μέντοι pro μέλαι fr. IV. 'de quarto quodam loco v. Hist. crit. p. 491.' ed. min.

Demonicus p. 570. in min. ed. Ἀχελῷος cum Dalcampio fabulae index factus. Vs. 3 Cobetus mnem. IV 98: 'vitium est, inquit, in ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙΑΣ, in quo male lecta ΠΕΡΙΕΓΡΑΦΕΙΑΣ, ut poetae manus sit:

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

in his perspicuum est ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ξενίζεται, qui omni morae impatiens τὸ κατὰ χειρὸς ante coenam ut inutile περιέγραψ' εἶπας ὅτι κτέ.' annot. l. 3 ed. min. Ἀχελῷος l. 5 Aristophanis: v. Nauck. Ar. Byz. p. 251.

Dexicrates. p. 571. ΥΦ ΕΛΑΥΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ in min. ed. scriptum ut hac pag. significavit editor:

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιῶ.

post Dexicratis fragmentum hoc addas:

DIOPHANTVS
ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

(1, 492)

Antiatticista p. 115 31: φέρειν τὸν οἶνον: ἐπὶ τοῦ φεῖν. Διόφαντος Μετοικιζομένης.

Euangeli Ἀνακαλυπτομένη p. 572. Vs. 2 pro φεῖν δονί fortasse praestare μηδενός in min. ed. significatum. In Herwerd. p. 113 ita tentabat: τῶν μὲν ἄλλων ἀφελὲς πίνω κτέ.

8, cuius verba ita scribenda sunt: *συμβάλλομαί σοι μέλος
ἰς τὸν ἔρωτα τὴν περὶ συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πραγμα-
σίαν.* cf. vind. Strabon. p. 9. Bergk. Lyr. II 994. l. 2 a f.
π. vel Alexidis

Chariclidis *Ἄλυσις* p. 556. 'quod Athenaeus . . . ex
Chariclide, comico ut videtur poeta, profert . . . non ab ipso
poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena adscitum:

*Δέσποιον' Ἐκάτη τριοδίτι,
τρίμορφε θεά, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα . . .*

Bergk. inquit Lyr. II p. 1038. annot. l. 5 καὶ τὸ εἰς αὐτὴν
ἰγράμμα l. 9 *Τριγλαθήνη* (sic)

Athenio p. 557. de nomine poetae v. supra p. XXI suppl.
Σαμοθράκων fr. vs. 44 sq. (p. 558) ita restituebat Co-
nus mem. IV 121, ut in ἄφες codicis σαφές crederet la-
re. 'ut se expediat (is qui coquum conduxerat), ὑπὲρ εὐ-
φείας οὖν σαφές, inquit, et quia ante addubitaverat παῦσαι
ἔργων, ἤμαρτον addit. quod in codice sequitur ἀλλὰ δεῦρο
ὀνείσιθι μοι Dobraeus sic refinxit δεῦρο σὺ ξυνείσιθι ἐμοί
prime instituta sed non perfecta emendatione, namque ve-
rum esse arbitror ἀλλὰ δεῦρο νῦν συνείσιθι ἐμοὶ τὰ τ' ἐν-
ον εἰς ἐρεπῆ ποίει λαβών. satis verborum, inquit: nunc
cum ingredere domum et coenam intus para.' p. 559, 4
π. 'cum servo enim eo loquitur' l. 9 Moschionem in Phe-
eis: cf. Meinekii de Moschione disputationem 'monatsb. d. k.
r. akad.' 1855 p. 102 sqq. Nauck. trag. fr. p. 632. l. 10 scr.
cl. phys. I 8 38. l. 19 *μεμνημένη* B. ad vs. 19 ἄλας οὐ
προσάγοντες: de huius loci difficultatibus nuper disputavit An-
tonius Eberz. in 'zeitschr. f. d. alterth.' 1854 p. 325 sqq. l. 25
ἡρεσαν in min. ed. p. 560, 21 scr. 'Epist. vs. 11.'

Callippi *Παννυχίς* p. 561. cf. infra p. 116. (in ed.
vin. p. 1168, 2 scr. ἔλεγον.)

Clearchi *Κιθαρωδός* p. 562. ad fr. I annot. l. 4 scr. τὰ
λαμπόμενα ἰαμβεῖα πινὼν ἐρῶ p. 563 (2) annot. l. 3 Γόγ-
ρων κελ. *Κορινθίων* vs. 3 restituta in min. ed. recta
distinctio: τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἰς ἐπινεν ἄν. annot.
l. 1 scr. p. 613 b: *Κλέαρχος δ' ὁ* (cum B, legebatur τὰ ὁ)

κτλ. p. 564 inc. fr. servari posse μοι δοκῶ pro ἐποίῃ scribendo ἐξεποίησεν in min. ed. indicatum.

Crobyli Ἀπολιποῦσα p. 566. fr. I Herwerden p. 'est in membranis, inquit, ΤΕΘΑΙΘΕ. dele lineolam in tera Α, et emerget vera scriptura ΤΕΘΑΙΘΕ. scribe igi πάλαι γ' ἢ τοῦ βίου | ὑγρότης μέ σου τέθλιφς κτέ.'

τοῦ σοῦ servari posse videtur. p. 567 Pseudohypob. f annot. l. 7 scr. Metanira p. 568, 5 καὶ καπρίσκους καταγοῖ L. inc. fab. fr. I annot. l. 2 Ἀρχύτου: Mein. anal. a p. 354. F. Beckmann. de Pythagor. reliq. prooem. p. 32.

scr. Suidas II p. 94. tertium versum Suidas duobus reli in locis apposuit. p. 569 fr. III Choerobosc. p. 373 19 Gi

cod. Ven. Cobeti κρῶβύλω - ὡς ἀπὸ et μέντοι pro μέλ fr. IV. 'de quarto quodam loco v. Hist. crit. p. 491.' ed. i

Demonicus p. 570. in min. ed. Ἀχελῷος cum Di campo fabulae index factus. Vs. 3 Cobetus mnem. IV

'viliū est, inquit, in ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙΑΣ, in quo male ΠΕΡΙΕΓΡΑΦΕΙΑΣ, ut poetae manus sit:

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἶπας ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

in his perspicuum est ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ξενίζεται, qui op morae impatiens τὸ κατὰ χειρὸς ante coenam ut inutile : ριέγραψ' εἶπας ὅτι κτέ.' annot. l. 3 ed. min. Ἀχελῷφ : Aristophanis: v. Nauck. Ar. Byz. p. 251.

Dexicrates. p. 571. ΥΦ ΕΑΥΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝ in min. ed. scriptum ut hac pag. significavit editor:

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ.

post Dexicratis fragmentum hoc addas:

DIOPHANTVS

ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

(1, 492)

Antiatticista p. 115 31: φέρειν τὸν οἶνον: ἐπὶ τοῦ κ φειν. Διόφαντος Μετοικιζομένω.

Euangeli Ἀνακαλυπτομένη p. 572. Vs. 2 pro μ δονί fortasse praestare μηδενός in min. ed. significatum. Vs. Herwerd. p. 113 ita tentabat: τῶν μὲν ἄλλων ἄφειλε πάν

fortasse e Polluce expediendus.' ed. min. inc. fab. fr. I vs. 1 Cobetus V. L. 375 scripsit: οὐσίδιον γὰρ καταλιπόντος τοῦ πατρός, idem vs. 2 probavit συνεστρόγγυλα: v. Mein. annot. l. 5.

p. 588 fr. II annot. l. 3 'χρυσόκλυστα scripsi pro χρυσοκλαῦστα': ad Alciphr. p. 139 cum χρυσοκλαύστης comparavit Meinekius Ψυχοκλαύστης, servata huius versus scriptura: ὦ χαῖρε χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. ib. scr. 'Curis crit. p. 28.' pag. extr. 'de aliis duobus fragm. Nicomachi' cf. Nauck. trag. fr. p. 591.

Philostephani Δήλιος p. 589. Vs. 3 τὸν καλούμενον τέρας pro Πέρας Bergk. Cob. mn. IV p. 255 (v. supra CCXLIII): 'πέρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἔσχατον, id quod in quaque re extremum est quo perveniri potest et quo non est progredi ulterius.' idem p. 256: 'iocosius etiam ipse artifex πέρας dicebatur.'

Poliuchi inc. fab. p. 590 annot. l. 10 deminutiva in αριον: cf. Lobeck. path. proll. p. 258.

Sosicratis inc. fragm. I p. 592 cf. Eurip. fr. p. 537 N.

Thugenidis Δικασταί. p. 593 apud Photium p. 600 (518).

Timostrati Παρακαταθήκη. p. 595 l. 5 scr. Et. m. p. 408 12, ubi v. Voss. Φιλοδεσπότης. ἀφελούμαι cf. infra p. 117. p. 596 ad inc. Timostrati fragmentum Vindobonensis codicis auctoritate alterum nuper accessit, cf. supra p. XXI sq.:

II (4, 692)

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.

B. ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Stobaeus Flor. CXV 12 τιμοστράτῃ Vindob. pro lemmate, ubi ἑτέροις pro ἑτέροις et ἀπολαύειν Scaligeri pro ἀπολαβεῖν. inter duos collocutores Meinekius distribuit, qui 'senex frugi dicit: servare aliis rem familiarem nos senes possumus; cui respondet adolescentulus nequam: nos iuvenes vero uti iis quae illi habent.' tolle fragm. anon. CCCLI sive fr. 431 ed. min. postremo loco etiam hic ascribemus Suidae v. χάραξ notitiam (hist. cr. p. 500): Δημόστρατος Δημοποίητα (Κυστ.

Δημοποιήτω) “οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.”

anonymorum com. fr. p. 599 sqq. fr. I in min. ed. nominativos exhibuit Mein. πόρνοι μεγάλοι Τεμαρχώδεις. annot. l. 6 ἀλλ’ εἰς σὲ πάντες. fr. II^a annot. l. 3 scr. ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα p. 600, 1 sqq. cf. supra p. CCLXVII CCCII sq. fr. II^b addit ed. min. anon. in Aristot. p. 93^b 24: διαπορητικόν, ὃ ἐστὶν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥσπερ τὸ “Δάος προσῆλθε τί ποτ’ ἀγγελῶν ἄρα;” l. 5 scr. ἐγγέλλων ἄρα; l. 6 scr. ‘pro τί quod Spengelius reponi voluit τίνα (ita utrobique corr.), etsi defendi potest (v. Aristoph. Acharn. 1084), puto tamen aliud scriptum fuisse.’ ed. min. τί δέ ποτ’ ἀγγελῶν ἄρα; infra Mein. proponebat p. 117. fr. III 1 ‘reliqua eius versus incerta medela est.’ ed. min. p. 601 fr. IV 1. 2 Et. Gud. 221 51: γήμαντος αὐτοῦ εὐθύς ἔσομ’ ἐλεύθερος. καὶ ὡς τοῦτ’ εἶδεν, εὐθύς ἦν τὰ ἄνω κάτω, unde confirmari Meinekii τᾶνω annotavit Nauck. philol. VI 424. fr. V scr. ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους. ita Ammonius et Etymol. codd. DM. annot. l. 2 scr. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. apud Etym. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. “ἀλλὰ θῦε τὰς κέδρους.” fr. VI 3 scr. τρισαθλίω p. 602, 1 παραδίδωσιν ὁ Aldus om. fr. VII Heckerus philol. V 438 ita scribebat:

χρηστοῦ δὲ δεῖγμ’ εὐηθείας κτλ.

de χρηστότητι supra nonnulla composui p. CLXXV sq. fr. VIII descriptum in min. ed. ut hac pagina emendaverat editor.

annot. l. 5 ἐπιτέμνει τὸν εἰπόντα σχολαστῆς in ed. Stob. p. 603 fr. IX est apud Aristot. p. 1412 b 24. l. 1 scr. ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται pro ἔδει in sententia comici etiam δὲ δῶ scribi posse in min. ed. annotavit Mein. fr. X. XI ed. min. ita dedit Meinekios:

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχιῶν τῷ Κωρύνῳ.

et ὥσπερ σέλινον οὐλα τὰ σκέλη φορεῖ.

de priore versu v. infra p. 117 sq. in altero φορεῖ Aristot. p. 1413 12, φορεῖν ib. l. 27. ad fr. XII l. 1 scr. ξένος. p. 604 fr. XIII apud Aristot. p. 166 35 (cap. IV § 7). praeter Theonem I p. 179 habet Doxopater II p. 224 indicante Nauckio. Herwerden p. 114: ‘e tragoedia potius quam e comoe-

'tasse e Polluce expediendus.' ed. min. inc. fab. fr. I vs. 1
 betus V. L. 375 scripsit: οὐσίδιον γὰρ καταλιπόντος τοῦ
 πρὸς, idem vs. 2 probavit συνεστρόγγυλα: v. Mein. annot. l. 5.
 l. 588 fr. II annot. l. 3 'χρυσόκλυστα scripsi pro χρυσοκλαῦ-
 α': ad Alciphr. p. 139 cum χρυσοκλαύστης comparavit Mei-
 kius Ψυχοκλαύστης, servata huius versus scriptura: ὦ χαῖρε
 υσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν. ib. scr. 'Curis crit.
 28.' pag. extr. 'de aliis duobus fragm. Nicomachi' cf. Nauck.
 g. fr. p. 591.

Philostephani Δῆλιος p. 589. Vs. 3 τὸν καλούμενον
 ρας pro Πέρας Bergk. Cob. mn. IV p. 255 (v. supra CCXLIII):
 έρας, inquit, Graecis est τὸ ἐκάστου ἔσχατον, id quod in
 aque re extremum est quo perveniri potest et quo non est
 ingredi ulterius.' idem p. 256: 'iocosius etiam ipse artifex
 ρας dicebatur.'

Poliocbi inc. fab. p. 590 annot. l. 10 deminutiva in
 ιον: cf. Lobeck. path. proll. p. 258.

Sosicratis inc. fragm. I p. 592 cf. Eurip. fr. p. 537 N.

Thugenidis Δικασταί. p. 593 apud Photium p. 600
 518).

Timostrati Παρακαταθήκη. p. 595 l. 5 scr. Et. m.
 408 12, ubi v. Voss. Φιλοδεσπότης. ἀφελούμαι cf.
 fra p. 117. p. 596 ad inc. Timostrati fragmentum Vindobo-
 nensis codicis auctoritate alterum nuper accessit, cf. supra p.
 XI sq.:

II (4, 692)

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.

B. ἡμεῖς δ' ἀπολαίειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Lobaeus Flor. CXV 12 τιμοστράτῃ Vindob. pro lemmate, ubi
 τέροις pro ἑτέροις et ἀπολαίειν Scaligeri pro ἀπολαβεῖν.
 iter duos collocutores Meinekius distribuit, qui 'senex frugi-
 icit: servare aliis rem familiarem nos senes possumus; cui
 spondet adolescentulus nequam: nos iuvenes vero uti iis
 nae illi habent.' tolle fragm. anon. CCCLI sive fr. 431 ed.
 ún. postremo loco etiam hic ascribemus Suidae v. χάραξ
 otitiam (hist. cr. p. 500): Δημόστρατος Δημοποίητα (Kust.

Δημοποιήτω) “οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.”

anonymorum com. fr. p. 599 sqq. fr. I in min. ed. nominativos exhibuit Mein. πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχώδεις. annot. l. 6 ἀλλ’ εἰς σὲ πάντες. fr. II^a annot. l. 3 scr. ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα p. 600, 1 sqq. cf. supra p. CCLXVII CCCII sq. fr. II^b addit ed. min. anon. in Aristot. p. 93^b 24: διαπορητικόν, ὃ ἐστὶν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τό “Δάος προσῆλθε τί ποτ’ ἀγγελῶν ἄρα;” l. 5 scr. ἀγγέλλων ἄρα; l. 6 scr. ‘pro τί quod Spengelius reponi voluit τίνα (ita utrobique corr.), etsi defendi potest (v. Aristoph. Acharn. 1084), puto tamen aliud scriptum fuisse.’ ed. min. τί δέ ποτ’ ἀγγελῶν ἄρα; infra Mein. proponebat p. 117. fr. III 1 ‘reliqua eius versus incerta medela est.’ ed. min. p. 601 fr. IV 1. 2 Et. Gud. 221 51: γήμαντος αὐτοῦ εὐθύς ἔσομ’ ἐλεύθερος. καὶ ὡς τοῦτ’ εἶδεν, εὐθύς ἦν τὰ ἄνω κάτω, unde confirmari Meinekii τᾶνω annotavit Nauck. philol. VI 424. fr. V scr. ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους. ita Ammonius et Etymol. codd. DM. annot. l. 2 scr. ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. apud Etym. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. “ἀλλὰ θῦε τὰς κέδρους.” fr. VI 3 scr. τρισαθλίω p. 602, 1 παραδίδωσι ὁ Aldus om. fr. VII Heckerus philol. V 438 ita scribebat:

χρηστοῦ δὲ δεῖγμ’ εὐηθείας κτλ.

de χρηστότητι supra nonnulla composui p. CLXXV sq. fr. VIII descriptum in min. ed. ut hac pagina emendaverat editor.

annot. l. 5 ἐπιτέμνει τὸν εἰπόντα σχολαστῆς in ed. Stob. p. 603 fr. IX est apud Aristot. p. 1412 b 24. l. 1 scr. ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται pro ἔδει in sententia comici etiam δὲ δεῖ scribi posse in min. ed. annotavit Mein. fr. X. XI ed. min. ita dedit Meinekios:

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχιῶν τῷ Κωρύκῳ.

et ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ.

de priore versu v. infra p. 117 sq. in altero φορεῖ Aristot. p. 1413 12, φορεῖν ib. l. 27. ad fr. XII l. 1 scr. ξένος. p. 604 fr. XIII apud Aristot. p. 166 35 (cap. IV § 7). praeter Theonem I p. 179 habet Doxopater II p. 224 indicante Nauckio. Herwerden p. 114: ‘e tragoedia potius quam e comoe-

inquit, desumptum esse hunc versum crediderim. etenim o dignior foret versus huiusmodi: ἐγὼ σ' ἐποίησα δοῦ-
 ἄντ' ἄλευθέρου.' annot. l. 13 cf. Schneidewin. philol.
 46. l. 14 Archilochus: v. p. 563 (113) Bergk. p. 605
 VI 12. 13 Nauckius in progr. p. 36: 'si reputaris, inquit,
 αν maius esse damnum quam παράλυσιν, ac si memi-
 τὸν ἄκρατον dici μαινόμενον θεόν, non τὸν ἴσον ἴσῳ
 ἀμένον, facile concedes scribendum esse:

ἄν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλυσιν τῶν σωμάτων,
 ἐὰν δ' ἄκρατον προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ.

quod δέ versu priore traiecimus, rhythmo flagitatur: sem-
 ΓΣΟΝ ΙΣΩΙ poetae dixerunt, nunquam ΙΣΟ'Ν ΙΣΩΙ.
 XVII e satyrica fabula repetebat Cobetus mn. IV p. 143
 f. Nauck. trag. fr. p. 663. p. 606 (18) l. 5 scr. 'p. 158 c'
 XIX^a 'mibi nunc tragici potius poetae quam comici ver-
 esse videtur.' Mein. ed. min. Cobeto mnem. l. c. satyrici
 atis esse videbatur, Nauckio adesp. trag. p. 663 (66).
 πητα i. e. δυσκρότητα, v. Lobeck. path. elem. 1, 33.
 XIX^b scr. Athenaeus IX p. 607 fr. XX^b 2 τοῦφ' ἡμέραν
 Casaubono ed. min. tragici cuiusdam, fortasse Euripidis,
 is esse suspicabatur Porson. adv. p. 101. 'temulenti haec
 sophia est ex aliquo satyrico dramate' Cobetus inquit
 n. IV 144. v. adesp. Nauck. p. 663. annot. l. 4 scr. 'Vs. 4
 φέσθαι' fr. XXI^a scr. Athenaeus IX fr. XXII — XXVI
 8 in min. ed. duo accesserunt versus (fr. 33. 34), unus
 naei p. 458 c:

σοφός ἐστιν ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

πο τῆς additum a Porsono adv. 123. alter eiusdem Athe-
 ibid. d: ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν
 . v. infra p. 118. annot. l. 3 scr. 'Vs. 2 χῶ Dindf. pro
 ὧ.' l. 8 scr. 'antepenultima producta' fr. XXVII^a (XXVIII^a)
 τὸν ἄβρόν annot. l. 1 Athenaeus XIII p. 574d. sequi-
 in min. ed. XXVIII^b Σικελίας ἀύχημα τροφαλῖς,
 l. infra exhibitum p. 118. fr. XXVII^d (p. 609) vs. 4 νι-
 ες etiam Fritzschius Ran. p. 100. fr. XXIX annot. l. 5
 alterum Ἀποθευσόμεθα l. 6 scr. ἡμέτερος ὁ πλοῦς.
 l. ante Ἀπόδουδι ταχέως Cobetus mnem. IV 234 lacunae

signum posuit: 'excidit, inquit, nomen comici et fabulae.' p. 610 fr. XXX est apud Choerob. p. 88 11 Gaisf. fr. XXXI annot. l. 2 scr. *περίστασις* fr. XXXII Menandri est: v. infra p. 110. 118. supra p. CCLXXXIV. fr. XXXIII Cobetus mnem. IV 125: 'male ad comoediae, inquit, reliquias referunt senarium, quo bis Cicero utitur . . . inserto *νῦν* ante *θεοπρόπε*. color orationis et numeri e tragoedia sumtum arguunt.' l. 3. XVI 6: *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται;* fr. XXXIV l. 3 *φαρύγων καὶ φοιτητῆς* pro *φαρύγγων καὶ φοιτητῆς* Klotz. ἐπὶ δεῖπνον Palat. ἐπίδειπνον Reg. p. 611 fr. XXXV 2 ed. min. *ἀμίδες*, annot. l. 2 scr. *τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια* l. 3 scr. 'vulgo post *οὐδὲν ἄλλ'* ἢ additur *κῶμος*', delavit Porson. adv. p. 300 sq. in fine annotationis min. ed. adiecit: 'quod probarem si omisisset *πότος*.' fr. XXXVI 2 *σμάραγδος*, annot. l. 1 *ἀμέθυσοι* codd. nov. reg. l. 3 *τιμηέστατον*: l. Flor. Lobeck. philol. V p. 244 scribendum suspicabatur *τιμαλφέστατον* vel *τιμιώτατον*, Nauck. progr. p. 6 (adesp. p. 666) *τιμιέστατον*. fr. XXXVII annot. l. 1 scr. p. 95 Sylb. l. 2 *ἀποκειρόμενοι* fr. XXXVIII 2 *κατακεκλασμένως* ed. min. cum Klotzio ex codd. Reg. Bodl. pro *κατακεκλασμένος* Vs. 4 *κιναίδους* alligit de mensura primae syllabae agens Mein. Theocr. p. 232. p. 612, 9 scr. XXXIII p. 26. fr. XL 3 pro vulgato *ἐὰν ἀπὸ ἐσπέρας* scriptum in min. ed. *ἂν ἐφ' ἐσπέρας* | *ἄση*: correxit V. D. in Zimmermanni 'zeitschr. f. d. alt.' 1835 p. 91 comparato Arist. Vesp. 100: *τὸν ἀλεκτρύονα δ', ὃς ἦδ' ἐφ' ἐσπέρας*, κτλ. ubi Rav. et Ven. sec. Cobelum *ἀφ' ἐσπ.* ut edidit Bergk. Vs. 4 Cobetus mnem. V p. 195: 'verum esse, inquit, suspicor: *τιθέμεθα τοῦτο σημεῖόν τινος*, portendere hoc aliquid credimus.' idem ib. p. 194 appositum a Porsono Theophrasti locum char. XVI illa corrigebat: *καὶ ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφιτηρὸν διατράγη, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾷν τί χρὴ ποιεῖν.* p. 613, 10 *οὐχ εὐρῶν ὅ τι φάγη;* fr. XLI vs. 1 *μῶρος* cf. infra p. 17. *ἀνειμένως* etiam Hermannus Aeschyl. II p. 101, Nauck. adesp. p. 668. Vs. 5 *ἀπαρχῆ* probavit Hermannus. annot. l. 15 scr. 'Dysc. III 6.' p. 614, 3 cf. Lobeck. de antiphrasi p. 299. 301. l. 8 H. N. XXVII 65. l. 10 *ἄπαντες*, non v.

ed. min. ἅπαντες. fr. XLI^a annot. l. 9 cf. mon. 365: *μαστιγίας ἔγχαλκος ἀφόρητον κακόν*. Nauckius annotavit Procopii epist. 30 in Maii class. auct. vol. IV p. 224: *ὡς δὲ λαμπρὸς ἦρθη καὶ γέγονε μέγας, ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν καὶ τῶν πρώην ἐκείνων ἐπιλανθάνεται*. fr. XLIII apud Cramerum legitur p. 299 31. p. 615 fr. XLIV priora haec ita scribit Lehrsius Herodiano p. 82: *ἢ παρὰ τὸ πεσῶ, ἔνθεν τὸ πέσμα*.

καταπεσεῖν τι βούλομαι

τραγικὸν πέσμα.

fr. XLVI ed. min. ita scribendum suspicabatur Mein. *ἑσπᾶτην γνάθοιν (γνάθοις) εὐκρατον, vel ἄκρατον*. fr. XLVII annot. l. 2 scr. *Σύγγνωθί μοι κτλ.* fr. XLVIII in min. ed. est hoc: *αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνίς κτλ.* quod olim in Lysippi fragmentis habebatur 2, 746. v. infra p. 52. suppl. p. CXIV.

in maiore editione h. l. descripta est Dionis Chrys. vol. I p. 665 ecloga (ed. min. p. 1255 fr. 467): *δῆμος ἄστατον κακόν κτλ.* Vs. 3 (p. 616) ed. min. cum Kaysero:

καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὶ κορύσσεται, ὅν τύχη Herwerden p. 124. Mein. ed. min. 'aliud quid, inquit, latere codd. indicant, quorum plerique ἐντ' ἠχῶ habent, ἐντείχω M, ἐντ' χώρα B.' *καὶ γαληνὸς ὦν τύχοι* Emperius. 'non comici poetae, sed iambographi, Solonis, hos versus esse statuit Bergkii comm. crit. 3 p. X, cui sententiae adversantur ultimi versus numeri, quales neque Solon, neque alius opinor iambographus fecit.' ita Mein. ed. min. Bergkio assentiebatur Schneidewinus philol. III 113 sq. cf. Bergkii anal. lyr. II p. V sq. (Lyr. II 1047) Solonis vel Archilochi haec esse suspicantis. servavit uterque has formas *θαλάσση, (ὁμοῖον), κορύσσεται* (quae *κορύττεται* scribenda videbatur ed. min.). Vs. 4 *κῆν τις ἀντίος* (hoc cum Geelio) *γένηται τῶν πολιτέων κατέπιεν* Bergkii et Schneidewinus, quae iniuria tentari videbantur Meinekio. 'ad antiquam comoediam non pertinere hoc fragm. apparet ex voc. ἄστατος vs. 1' Herwerd. fr. XLIX vs. 1 ed. min. ita exhibuit:

δέσποιν' ἀπασῶν, πότνι' Ἀθηναίων πόλι,

'δέ, inquit, Dionis est.' Hirschigio p. 34 reponendum videba-

tur: δέσποινα ἄνασσα, πότινι Ἀθηναίων πόλις, κτέ. Vs. 3 fortasse ab Arriano respici Epictet. III 24 73, ἔν' ἴδη ποτὲ τὸν Πειραιᾶ τὸν καλὸν καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὴν ἀκρόπολιν, annotavit Nauck. phil. VI 424. annot. l. 8 Cobetus V. L. 147 οἱ γε λοιμώττουσι pro λιμώττουσι. p. 617, 4 'Reiskius ὡς πάγκαλον.' l. 10 ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφορῆς ὁ β. v. ad 4, 619 (53). l. 18 pro γυνή Valck. ad Hippol. vs. 210 γύη, 'quod ferri non potest.' ed. min. l. 24 γιγνώμενον Emperius. Euripidis fr. v. p. 527 Nauck. p. 618 fr. L vs. 3 v. infra p. 118. Vs. 7. 8 Hirschig. p. 34 'ἐπέτυχες utroque loco, inquit, sine dubio corruptum, quod quomodo adhiberi possit, docet v. c. Diphilus (4, 426) . . . γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον. poeta scripsisse videtur εἴτ' ἠτύχεις — εἴτ' οὐκ ἠτύχεις.' comparat Eur. Stob. 69 3. coll. 13. 17. annot. l. 1 utrobique scr. Diodorus XII 14 . . . ne quis novercam de fr. LI vide quae nuper disputavit Th. Roeper. philol. IX p. 1 sqq. Vs. 1 articulum inserendum putabat *(ὁ) κερατίνας ἐρωτῶν p. 5. Vs. 2 ψευδαλαζόσιν edd. Diogenis, Suidae. cf. πτωχαλαζῶν Phryn. 2, 582 (4). μισαλαζῶν Lucian. Pisc. c. 20. κυλίων formam Atticorum esse negat Cobetus V. L. 133. ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυρίτων scribebat Herwerden p. 114, ut alluderetur ad κερατίνας. Vs. 3 pro ἀπῆλθ' Roeper. p. 5 cum Suidae cod. H praeferebat ἐπῆλθ' (cod. G ἐλπιδ'): idem huic comici fragmento recte restitutum iudicabat ex Plutarcho ῥωποπερπερήθραν. sed apud Laetium Diogenem l. c. reponebat τὴν ῥωποστρωμυλήθραν et in sequentibus: ἐώκει γὰρ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης ἀκηκοέναι καὶ ῥωπικώτερος ὢν παύσασθαι, quemadmodum legendum proposuerat, non probaverat Menagius. Fritzschius Ran. p. 301 'versus, inquit, nondum persanatus est. nam coniecturae Δημοσθένους τὴν ῥωποπερπερήθραν et Plutarchus et Eustathius repugnant.' Eustathii haec dicit p. 927 56: ἐκ τούτου δὲ καὶ ῥωποπερπερήθρα τις προσερέθη ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος, οὐ ἢ παραγωγή κατὰ τὸ δακτυλήθρα καὶ τὰ ὅμοια [cf. O. Schneider. philol. II p. 234]. Hermannus epitomae p. 24 τὴν ῥομβοστρωμυλήθραν neglegentia quadam excusabat. annot. l. 3 σωρείτην al. l. 4 ποτ. φα-

λακρόν. p. 619 (annotata p. 118 quo pertineant, supra indicatum p. CCXXVI ad p. 618 extr.). fr. LII extr. cf. Bergk. Lyr. II 528, qui 'versus, inquit, restitui nequeunt.' fr. LIII cum Sexto Emp. infra p. 118 et in min. ed. ita scriptum est:

ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφορῆς ὁ βουκόλος.

πριαμίδαισιν Vratisl. idem Sextus p. 302 28: *Πριαμίδησιν ἐμφορῆς ὁ βουκόλος.* Welckero tragod. p. 468 haec non, ut Clintono visum (mus. philol. I 80), ex Sophoclis Alexandro, sed e comoedia potius derivata videbantur. ad Euripidis aliusve poetae tragici Alexandrum referebat Wagnerus anon. trag. fr. CLXXXIX. cf. Nauck. adesp. p. 672. Cobetus mn. IV 143 'Euripidis est, inquit, senarius . . ὡς Πριαμίδησιν ἐμφορῆς ὁ βουκ. de Paride, ut credo, dictus, qui ignotus suis cum pastorum grege bubulcus in urbem rure venerat ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ.' p. 620 fr. LIV Nauckio haec εἶτα, φίλ', ὅς ex sequentis versus Πάμφιλος repetita videntur, ut comici haec fuerint:

ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων;

Dobraeus ad Pors. misc. p. 304: 'haec (int. εἶτα φίλος) an recte descripserim nescio.' annot. l. 3 scr. huiusmodi sententiae: *EITA ΦΙΛΟΣ ΕΧΟΙΟΙΩΝ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ*

l. 7 scr. Antiphanis versum (3, 52): *πλεῖς κτλ.* fr. LVI. LVII. LVIII ex Herodiani *περὶ διχρόνων* libro repetenda sunt. fr. LVI Herod. Cram. An. Ox. III p. 295 apud Lehrs. p. 366: *τὰ δὲ δι' ἑαυτῶν (μεγεθυνόμενα) τὰ τοιαῦτα, ψιλός, χυλός, δαλός, βαλός (al. libri μαλός), οὕτως ὁ βαθμὸς καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ κωμωδίᾳ.* v. reg. pros. Herm. p. 444 n. 105. Dracon. l. c. fr. LVII apud Herod. Cram. p. 292, Lehrs. p. 361: *τινὲς δὲ ἐκτείνουσι τὸ "ὄδ' ἀγοράζει κλειῖδ' ἔχων"*· *τουτέστιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου, λέγω δὲ τοῦ ὠνεῖσθαι.* Dracon. l. c. gramm. Herm. p. 441 n. 94. Lehrs. π. μον. λ. p. 76. fr. LVIII Herod. Cram. p. 290 (Lehrs. p. 355): *στάντος στάν, βάντος βάν.* ποιητικῶς γὰρ ἐκτέτατο "ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβάν αὐτὸν λάθῃ." Dracon. l. c. omisit ed. min. de mutanda scriptura coniecturam. cf. Herwerd. p. 115. p. 621 [fr. LIX ἀπειρίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας ex ordine removen-

dum docuit Nauck., quum sit Georg. Pisidae hymn. in Christi resurr. vs. 55. idem annotavit Plut. tuend. sanit. p. 125 e: *εἶτα κακῶς διατεθέντες ἀπίασιν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐφόδιον τῆς ἀπληστίας τὴν ἀπεισίαν ἔχοντες*]. fr. LX *ἀβροεῖμονες, κατηγλαϊσμένοι* ex Gudiano enotavit Gaisf. tragicum agnoscebat Cobetus mnem. IV 143. fr. LXI annot. l. 3 cod. V *καὶ αἰγέρων* fr. LXII ad Diphilum 4, 387 (1) referebat Hemsterh. fr. LXIII annot. l. 3 'ad Pherecr. p. 349.' in fine addit ed. min. 'si tamen recte haec comico assignavi.' fr. LXIV l. 2 *καὶ βαῦ* (*βαυκαλίζειν* Sylb. *καταβαυκαλίζειν* Herwerd. p. 115) *τὸ κατακοιμίζειν* p. 622 fr. LXVI *ὑδωρ δὲ πίνει κτλ.* ad Euripidem referebat Hemsterh. cf. ad schol. Hesiod. Opp. 586 Gaisf. Cobetus ex satyrico dramate repelebat mn. IV 144. Nauckio p. 674 adespoton est. annot. l. 1 scr. 'p. 197 32.' fr. LXVIII est ap. Etym. M. p. 243 25. Choerob. p. 328 27 sqq. supra p. LV. fr. LXIX l. 2 *οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ οἱ νεώτεροι — τὴν ἔσπ.* Et. Sorb. fr. LXX addit Nauckius (phil. VI 424) Photium p. 192 10: *κυσινοχῶλος καὶ ἐγκυσινοχῶλος* (*κυσόχῶλος καὶ ἐγκυσίχῶλος* Nauck.): *ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χῶλος.* p. 623 fr. LXXI annot. l. 3 *συντόμως, οἷον ὅστις . . . ἠγήσεται σου* Voss. Cobetus mn. V 196 *ὅστις τῆς ὁδοῦ | ἠγήσεταιί σοι τὴν ὑπαντάξ* scribebat comparato Aristoph. fragm. 2, 1187 (50) supra p. CLI. 'ἡ ὑπαντάξ (ὁδός) quo sensu dicatur, inquit, perspicuum est, ἡ ἐπιτάξ de via dictum quid sit exputare non valeo.' 'μακρῶς interpretatio non sufficit (Nauckius inquit, progr. p. 42): ἐπιτάξ est idem fere quod ἐφεξῆς, continua serie, hintereinander, aneinander, cf. Arat. 380: ἐπιτάξ ἄλλω παρακείμενος ἄλλος.' eamque vocem Euripidi restituit fr. 294 p. 355. fr. LXXII adde Suid. v. *ἐξάντη: ὑγιῆ καὶ ἔξω αἴτης.* "ὦ Ζεῦ γενέσθαι με τῆσδ' ἐξάντη νόσου." unde ἐξάντη etiam Etymologico restituebat Kusterus. *με τῆσδ'* cod. Dorv. Et. annot. l. 2 *ἀβλαβῆς καὶ ὑγιής.* l. 3 fortasse tragicus versus est] v. Wagner. fr. anon. LXXXVII. Nauck. p. 674. fr. LXXIII^a quomodo habeat v. infra p. 118 (ed. min. p. 1193 fr. 34). fr. LXXIV ita in Stephani ad Aristot. rhetor.

I 12 (p. 1373 23) commentariis scribitur: κοτταβίζειν· παίζειν εἰς χαλκᾶς φιάλας· καὶ φησὶν ὁ κωμικός “συνεπινομέν τε ἀλλήλοις καὶ συνεκοτταβίζομεν.” v. Cram. Anecd. Par. I p. 272 28—30. ἀλλήλοις interpolatum videtur. haec Aristophani tribui non recte scripsit Ch. A. Brandis philol. IV 37. cf. supra p. CLIX. p. 624 fr. LXXVI^a Κυσθονοφέλη quod l. 5 scribendum proposuerat Mein. in Vossiano legitur. Μυρτονοφέλη coniiciebat Herw. p. 115. fr. LXXVIII annot. l. 3 κατὰ τὸν κωμικόν: dubitabat Nauckius philol. IV 559. l. 5 corr. ὄφρῦς post fr. LXXIX in min. ed. collocatum est fr. 96, quod infra habemus p. 119 fr. CXLIV. p. 625 fr. LXXX adde Polluc. I 21: δεισιδαίμων καὶ δεισίθεος· κωμικὸν γὰρ ὁ βλεπεδαίμων. adde Hesych. βλεπεδαίμων. Nauckius comparabat Hesychianum βλεκέμυξος, quod βλεπέμυξος scribebat ‘allg. l. z. intell.’ 1847 p. 498. caeterum cf. Mein. ad Alciphr. p. 139. ad fr. LXXXI additum in min. ed. Etym. m. 151 35, ἀρχολίπαρος: ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχη· ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος (Hesych. I 564 19). — ἀρχογλυπτάδης: ὁ ὡσπερὶ γλίφων τὰς ἀρχάς. fr. LXXXIII annot. l. 3 scr. orationi l. 5 adde ex min. ed. ‘latet idem ab editoribus non animadversus apud schol. Arist. Acharn. 1164: ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες. ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα. cuius scholii qui primam partem scripsit, in Aristophanis loco legerat αὐτοῦ, non, quod alterius partis auctor in suo codice reperit, αὐτόν. pro ἠπιαλοῦντες enim et βαδίζοντες restituendum ἠπιαλοῦντος et βαδίζοντος.’ ib. p. XXII ex Apollonio syntax. p. 331 3 annotatum: ἐξὸν καθεύδειν. fr. LXXXIV καταγελᾶν: de constructione dixit Cobetus mnem. IV 293 sq. Herwerden p. 125: ‘hic tamen, inquit, fort. hic usus excusationem habet, quum Aetoli verba esse constet. sin minus, suspicari possis: μὴ κἀγγελᾶτε τοῖς κτέ. ut ἐγγελᾶτε sit subiunctivus pendeatque oratio a praecedentibus.’ annot. l. 1 ex Aristophane grammatico: v. Nauck. p. 207 sqq. p. 626 fr. LXXXV non παππιζέειν sed ἀποδέκται, v. infra p. 118 (ed. min. fr. 479 p. 1257). fr. LXXXVI l. 2 scr. κατὰ παλαιὰν κω-

μωδίαν εἰπεῖν φειδός. ad fr. LXXXVIII adde Eustath. 1542
 50: μετ' ὀλίγα λέγει ὅτι τριπέδων ὁ τρίδουλος, καὶ ὡς
 πού προεγράφη τρίπρατος. item (v. Nauck. Ar. Byz. p.
 177) Eustath. 1405 7: τῆς βολῆς ἔργον καὶ ὁ παλίμβολος,
 οὐ μόνον ὁ κοινότερον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπι
 δούλου ἐν τῷ "παλίμβολος τρίπρατος" καὶ πολλάκις
 ἀπημπολημένος. p. 627 fr. XCI ad Eustathii verba haec an-
 notavit, in min. ed. Mein. 'fugerunt haec de Molonibus dis-
 putantem Fritschium ad Arist. Ran. 55. quae olim de hoc
 loco dixi, nunc reiicio.' fr. XCII annot. l. 1 scr. 'p. 1291 45'
 et l. 3 Οὔτοι (ap. Eust. οὐ τοι) fr. XCIII οὐχ ὄρῳ; fr.
 XCIV ed. min. τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὔσ' ἐ-
 πτέτις pro ἐπιτέτις cum Fritschio Ran. p. 197. annot. l. 1
 v. Nauck. Ar. Byz. p. 99 sqq. p. 628 (95"): ὅτι δὲ τὰ τοι-
 αῦτα θεάτρα θάλασσα κοίλη ἐλέγοντο Πausanίας δη-
 λοῖ. l. 3 scr. ἡ χειμέριος fr. XCV^b χρόαν δὲ τὴν σὴν κτλ.
 Cobetus mnem. IV 144 satyrico dramati assignabat, v. Nau-
 ckii adesp. p. 675, qui pro λάμπων requirebat λαμπρῶ
 φλογί annot. l. 1 scr. 1484 27. l. 3 sequitur apud Eustath.
 καὶ κακοτροπέεσθαι, ὡς ὁ κωμικός φασι Κρατῖνος δηλοῖ
 (p. 186 fr. XXXII^a). l. 4 ἡλίου φοίβη φλογί fr. XCVI ἀπω-
 σάμην: cf. Thuc. II 84 2 Krüg. et Dind. Ar. Vesp. 1085. annot.
 l. 2 καὶ ὅτι ἐπὶ λογικῆς τινος γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται p.
 629, 1 scr. 1535 22. fr. XCVIII repositum ex Eustathio ἔξιπ-
 πα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας pro nominativo. deinde
 omissa in min. ed. Eustathii nolitia p. 1572 fr. XCIX (ubi l. 2
 corr. ἐκ τριχῶν): v. supra p. LIX ad Pherecr. p. 356 (74).
 hunc in locum successit hoc eiusdem Eustathii: ὁ μὲν τις
 ἀμπέλους | τρυγῶν', ὁ δ' ἀμέργων '(τὰς) ἐλάας,
 infra p. 122 (391). ad fr. C annot. l. 13 scr. ἀχυρμόν p.
 630 fr. CI annot. l. 3 [fort. tragici poetae] Cobet. mnem. IV
 143. adesp. Nauck. p. 675. fr. CII l. 3 συντιθείς ad fr. CIII
 haec adiecit ed. min. 'nisi malis εἰς πόλιν ἀπάξεις, vel
 ἐσάξεις cum Bothio.' l. 2 addit Eustathius: ὄνομα δὲ βοτά-
 νης ἢ ὄνωνις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός τινα
 σκώπτει καὶ ῥαθυμία, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος. fr.
 CIV l. 4 ἄλλη κωμωδία l. 6 κύνειρα cf. infra p. 119. Eu-

stath. p. 527 sq. ἡ δ' αὐτὴ (comoedia) καὶ παρὰ τὸν κύνα παίζει τὴν κύνειραν, περὶ ἧς ἀλλαχοῦ δηλοῦται. fr. CV l. 2 καὶ συνθέτως κυμινοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός, (haec apud Posidippum habebamus l. c.) καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ Μυκόνιος ἀνὴρ (omisit ed. min. propter Cratini fragm.) . . . καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμινοκίμβιξ διὰ σμικρότητα. nec Photii annotationem (Dobr. adv. I 596) recepit ed. min. p. 631 ad fr. CVI. CVII cf. Nauck. in 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 498 extr. Arist. Byz. p. 168 sq. σποδησιλαύρα Eustathius p. 1088 37: διὰ τὸ χαμαὶ κεῖσθαι καὶ οὕτω σποδεῖσθαι κατὰ τὴν κωμωδομένην σποδησιλαύραν. J. Schneidewin. philol. I 154. χαμαιτύπη: v. Timocl. 3, 607. Men. supra p. CCLXXXV. λεωφόρος ab Suida v. μυσάχνη et Eustathio p. 1329. 1088 Anacreonti ascribitur, v. Bergk. p. 668 (Lyr. II 804). πανδοσία et ipsa l. c. Anacreontis esse licitur. χαλκιδῖτις: cf. Eustath. p. 1329, ἄλλος δέ τις χαλκιδῖτην (χαλκιδῖτιν), δι' εὐτέλειαν, φασί, τοῦ διδομένου νομίσματος. ibid. πολύνυμος Anacreonti datur, v. Bergk. l. c. μανιόκηπος Eustath. p. 1572 13: ὅς δὴ κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε. γυναῖκα γάρ τις μανιόκηπον εἶπε τὴν μεμηνυῖαν περὶ μίξεις. p. 536. 1516 Mon.; ap. Suidam Anacreontem habet auctorem, v. Bergk. l. c. ἄνασεισίφαλλος, quod p. 1413 37 e comoedia derivatur, ab eodem Eustathio p. 1329 Hipponacti tributum (Welcker. p. 93. Bergk. Lyr. II p. 611). μύζουρις Eustath. 1821 52: παλαιὰ δὲ χρῆσις οὐρανὸν παίζει καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἔθεν καὶ γυνὴ μύζουρις ἢ αἰσχροποιός. quod sequitur ἀνατύρτολις, apud Suidam ἀνασυρτόπολις est ex Hipponacte, v. Welck. p. 92. Bergk. II p. 611. σατύρα et εἰλίπους comicorum, hoc Eupolidis, v. γυναῖκες εἰλίποδες 2, 488 (5). γεγωνοκώμη, cf. Eustath. p. 909 pr. Nauck. Ar. Byz. 169. annot. l. 6 scr. p. 1413 37 ἀνασεισίφαλλοι φερωνύμως λέγονται παρὰ κτλ. l. 8 'adiectivum νώθουρος testatur Hesychius II p. 695, ubi male νωθουρός scribitur.' Nauck. Ar. Byz. p. 168. l. 13 postremo loco nominatur βορβορόπη. Eustath. p. 1329 33: λεχθεῖη ἂν καὶ βορβόρου ὀπή, ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεῖς ὁ βαρύγλωστος Ἰππῶναξ βορ-

βορόπην ἔβρισε γυναῖκά τινα, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον. apud Suidam v. *μυσάχνη*: Ἰππῶνα δὲ βορβορόπιν καὶ (Nauck. p. 169 ἢ) ἀκάθαρτον ταύτη φησίν. cf. Welckerum p. 92 sq., qui cum Tourpio (opusc. p. 501) βορβορῶπιν scribebat. 'dicitur βορβορωπὸς et βορβορῶπις, ut βλοσυρωπὸς et βλοσυρῶπις, εὐωπὸς et εὐῶπις Tourpius inquit. Cobelus Oral. p. 38: 'qui cum Hesychio βορβορωπὸν. αἰσχρόν, βορβόρω ἐμφερές, conferet Suidam i *μυσάχνη* et βορβόροπιν κῆπον, nullo negotio restituet Hippocrati suum: βορβορωπὸν κῆπον, quo convicio homo a se spurcam meretricem insectabatur.' Bergkii iterum Lyr. l. 611 cum Kustero βορβορόπην scripsit. fr. CVIII attingit Fritzsche de mercede iud. p. 22. l. 5 scr. 122. l. 11 ad Cratinum p. 171. fr. CX ἀντὶ ('hoc est ad imitationem' ed. min.) τοῦ δι' Ἀρματοῦ. p. 632, 2 annotatur Eustathius p. 266 40. ad fr. CXI annot. l. 8 scr. p. 580. fr. CXIII v. Nauck. trag. fr. p. 560 (10. 11). l. 10 τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν p. 633 fr. CXV l. 3 non improbandam esse alteram huius nominis flexionem docet inscriptio Delph. 20 Curtii Εὐ[κράτ]ης Καλλίκωνος, ab Lehrsio Herod. p. 27 appositam et Ἡράκωνος genetivi apud Keilium anal. epigr. p. 231 sq. Curtium anecd. delph. p. 93. Keil. 'zeitschr. f. d. alt.' 1851 p. 263 exempla. cf. Lob. path. proll. 316. 521. accedat Ἀπελλίκωνος Plut. Sull. c. 26 (Nauck. progr. p. 31. cf. W. Ribbeck 'n. jahrb. f. phil.' LXVI p. 4). l. 7 schol. 363: μὴ σύ γε Θειόγενης, κόψης χέρα Καλλικόωντος: ita Suidas s. *πονηροῖς*. Καλικόωντος Ven. Κιλλικόωντος Rav. de duplici huius hominis appellatione Καλλικῶν et Κιλλικῶν v. Leutsch. a Zenob. I 3. Lehrs. Herod. p. 27. atque emendari poterit Ammonius apud schol. l. c. Aristoph. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὄπαι καὶ Κιλλικῶν: RV. ὅτι πονηρός. ἄδηλον δὲ πότερον κίριον ὄνομα ἢ ἐπώνυμον [cf. Lobeck. path. proll. 327]. Ἀμμώνιοι δὲ ὄνομα [v. O. Schneider. de font. p. 92] ἀναγράφει, καὶ φησιν ὅτι ἡ Καλλικῶν (vulg. Λάκων) καὶ Κιλλικῶν ἐκαλεῖτο, ὃς προδέδωκε Σάμον· οἱ δὲ Μίλητον. non dissimili videtur nominis Καλλικύριοι et Κιλλικύριοι varietas. v. Welckeri proll. Theogn. p. XIX sq. p. 634 (118) scr. διαναρ-

l. 10 φανερώτερόν φησι fr. CLXVII 'Aeschylum auctorem indicat Phot. lex. (p. 353 17) his verbis: ὁστράκων τῶν τοῦ ῥοῦ. Αἰσχύλος. cf. Hemsterh. ad Luciani deor. dial. ultimum p. 281' Alberti ad Hesych. Hermannus Aeschyli fr. 336. Nauck. trag. fr. p. 81. cf. Cobet. mn. IV 143. l. extr. scr. πρυγῆ. p. 647 (171) l. 1 scr. ξυρήσομαι l. 4 ξυρίας ἐστίν.

fr. CLXXII 'nisi potius Πτέρων et Στρουθίας scribendum, ut sint hominum libidinosorum nomina.' ed. min. cf. infra p. 120. de scholio Aeschineo ima pagina ascripto v. ib. p. 72. suppl. p. CLVII (ad fr. CCXXXVIII). adde infra p. 120. ad fr. CLXXIII l. 3 scr. οὐκ ἔστι δέ. fr. CLXXIV annot. l. 2 ἀπὶ τῆς ῥαφανίδος p. 648 (176) l. 2 ἐν τῷ ἐννάτῳ fr. CLXXVII l. 2 cod. Φίλιτα fr. CLXXVIII 2, τέχνης γὰρ οὐχ ἤμαρτες, in adesp. trag. p. 685. sequitur in min. ed. p. 1220:

* CLXXIX* (2, 149)

177

Hesychius *Τυραννοδαίμονα*: ἦν οὐκ ἂν τις τύραννον μόνον εἶποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα. Aspasiā dicere videtur. cfr. hist. cr. p. 412. Cratini fr. 2, 148 sq. Eupol. 2, 535 (11). suppl. p. LXXXIII extr. fr. CLXXIX (CLXXIX^b) cf. add. p. 120, ubi legendum suspicatur Mein. Φοίνιχ' ἐλικτὴν s. ἐλικτόν, allata altera Hesychii glossa: Φοινικέλικτον: ἀπατηλόν. hinc in superiore annotatione Herwerden p. 116 debebat verba καὶ κάπηλον, utpote variā lectionem. inter tragicorum adespota p. 686 Nauckius servato φοινικελίκτην recepit hunc versum, idemque Theognosto p. 25 31 pro φοινικεληκτης ὁ ἀπατηλός restituebat φοινικελίκτης. p. 649 (181) utrobique et apud Hesychium et apud Suidam χρεμψιθέατρον tradita scriptura est, illud mutavit Palmerius. 'quas explicationes Suidas commemoravit, earum neutra probabilis est . . . videtur theatrum frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat' Bernh. Suid. II 2 1659. fr. CLXXXII scr. Ἀμυνίαν . . . ἡμῶν; pro quo Gaisfordi C. P. S habent ἑμῶν. caeterum cf. schol. Heph. p. 174 (186), ubi πτωχὸν ὄνθ' ἐν' ἡμῶν. fr. CLXXXIII adde schol. Heph. p. 175 (187). Dobraeus Adv. I 381 coniciebat: τῶν ποιητῶν, ὧ' ἄνδρες, ὑμᾶς δημιουργοὺς ἀποφανῶ. vel πολιτῶν ἡμᾶς, i. e. τοὺς ποιητάς. δημιουργοὺς om. Fl. fr. CLXXXIV Heph. p. 81 ed. II: θυμελικὰν ἴδι

πέπηξε ἐφέπηξε παρὰ τῷ κωμικῷ. v. infra p. 119 (ed. min. p. 1204 fr. 96). fr. CXLV l. 6 κυμβαλικὸς τρόπος apud Hesych. fr. CXLVI quomodo in cod. legatur v. infra p. 119. 'legendum κύν' ἔσπασαν, et pro ἐξέδεισαν fortasse ἐξέλυσαν.' ed. min. p. 642, 3 scr. Pollux II 176. fr. CXLVII hoc modo tentabat Nauckius 'allg. l. z. int.' 1847 p. 490: Κυνόφαλλοι· Κορίνθιοι, Φιλήμων, quae ad Corinthiam Philemonis referebat: cf. Ar. Byz. p. 238. ad fr. CXLVIII l. 3 Archilocho: fr. p. 540 Bgk. cf. Mein. in Athen. exerc. I p. 41. l. 5 eiusdem poetae: v. Lyr. II p. 560. l. 11 τὸν Κλεινίου hic et apud Photium (l. 16 pro κλινίας) scripsit Rubnk. auct. Hesych., cod. Κλινίαν. l. 14 scr. δεσμοῦ. cf. κνσοδόχη ad Alciphr. III 72 2 p. 163. l. 17 λακωνίζειν cf. ad Aristophan. 2, 1088 (26). supra p. CXXXVIII. p. 643 (154) Ἀλκμέωνα: cf. ad Antiph. 3, 106. suppl. p. CCXXIV. fr. CLVI (ita corrige numerum CCLVI) Λάμιαν (ed. min. Λαμίαν) cod., Λάμιον Mus. de Demetriis quae in margine dicta sunt, infra correxit Mein. p. 119 sq. cf. Et. Gaisf. p. 766. p. 644, 10 Mnesitheus sive Gnesitheus fr. CLVIII est Κήπιδος σκέλος, v. ed. min. et add. p. 120. fr. CLIX infra l. c. delentur haec "in Pnyce . . . p. 613." quae sequitur Photii annotatio ex Harpocrate p. 120 27 derivata est, ubi pro εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι scribitur εἰκόασι δ' Ἀθηναῖοι κτλ. uterque Demosth. adv. Cononem oratione § 26 ulitur, cf. Schoemanni 'd. attische process' p. 676 n. 57. Pollucis VIII 86 verba Bergkianus emendavit, v. infra (ubi tolle voculam ἦ) et in comm. cr. II p. VIII. pro συμφυλάξειν, quod φυλάξειν scribebat Bergkianus, praelulerim ἦ μὴν φυλάξειν. Aristotelis memoriam attigit Schneidewinus ad Heraclidem p. 45. p. 645, 1 cf. infra p. 120. fr. CLXI l. 8 Bergkianus comm. cr. II p. VIII Menonem intellegebat artificem esse, qui Phidiam accusavit, Plut. Pericl. 31. cf. supra ad Cratin. suppl. p. XXX. apud Hesychium pro εὐφήμων scribendum proponebat εὐήθων, Meinekianus ἐπιφανῶν et εὐσήμων. fr. CLXII cod. χρόνου πολλοῦ νόστου προμαχόντες. p. 646, 3 Leutschius: cf. paroem. II p. 162 sq. de Sophocleis v. Nauck. progr. p. 17 (trag. fr. p. 133). fr. CLXV l. 1. 3 scr. ὄνοστυπτα l. 7. 8 κάχρη

Φρυγός: de Phrygum timiditate cf. Apollodor. 4, 451 suppl. p. CCCXI. p. 653 (197) annot. l. 2 scr. τὴν ὠτων καὶ γλώττης συγγένειαν. l. 6 p. 203 l. 7 scr. producere videtur, ad fr. CXCIX alium Luciani conscr. hist. cap. 41 ed. min. apposuit locum: παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, quo ad Menandri fragm. inc. CCCL.I usus nuper Mein. v. supra p. CCLXXXVII. cf. C. F. Hermann. ad Luc. conscr. hist. p. 248, qui Philippi dictum ascripsit Plut. apophth. p. 178 B: σκαιοὺς ἔφη φύσει καὶ ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας, 'ubi, inquit, Wyttenb. p. 1063 adhibuit Iulian. oral. VIII p. 208 A, κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα.' ipse Hermannus τὰ σῦκα de sycophantis, τὴν σκάφην de meloecis interpretabatur. ad παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος (vel φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία) Nauckius apposuit hoc, οὐδ' ὑποπτήσσεις φίλος ὦν ἀληθείας καὶ παρρησίας, Io. Chumni in Boisson. anecd. nov. p. 211. p. 654 fr. CCIII ita scribendum erat:

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.

ita legitur in excerptis gramm. (non apud Michaellem Syngellum) Cram. l. c. et om. δὲ apud Bekkerum ad Dionys. gramm. p. 839 26: hinc in ed. min. delenda haec verba: "δράματος pro πράγματος scripsi e", scribe: "ἤδη λέξω Bekkeri" e. q. s. annot. l. 4 alligi supra: h. c. ad Antiph. 3, 106 (v. 2).

fr. CCV posthac afferendum erit ex Et. Voss. Gaisfordi p. 1227 ad Et. m. 430 8 apposito. [tolle fr. CCVI χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο, uti pro ὑφείλετο ex Philemone scriptum ed. min. est versus Aristophanis Eccl. 421: ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ | χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω. vide schol. Arist. Ran. 1459 (Suid. II 2 771) σισύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα (ἐξωμῖς ἢ ἀπλοῖς Ald. ἢ διπλοῖς Suid.) ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ "χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο." correctum hodie ὀφειλέτω, illud etiam Suidas habet.

Philemo qui fertur descriptus ex Phavorino. qui si Apuleio Pseudographo et Draconi Stratonicensi idem dixerit quod Dionysius tyrannus amicis Pythagoreis apud Schillerum, non po-

μάκαρ καὶ τὰ ἐξῆς] ἐκ τῶν καλουμένων δελφικῶν ἔστιν ἡ προκειμένη χρῆσις, μὴ ἔχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ cod. S. p. 650 (185) annot. l. 4 ὑμᾶς ἀπέπεμπ' (ἀπέπεμπ' cod. C) probavit Fritzschius de Eupol. versu p. 8 et in fragm. p. 10, ex Eupolideae fabulae parabasi hunc versum repetitum esse coniiciens. l. 7 ἐκάστοτε 'vel simile quid' ed. min. fr. CLXXXVI in min. ed. cum Bothio cens. p. 107 ita exhibuit Mein.

ἀνάπιπτ'. B. ἀνδριάντας ἐστιᾶς; fr. CLXXXVII est cap. 34 vol. III p. 440 sq. Walz. (II p. 453 sq. Speng.) l. 3 'τὰ δὲ ἐκ τοῦ βίου male inserta esse, ex eo quod nullum huius generis apparet exemplum, demonstratur.' Speng. p. XIX. sed v. Mein. p. 651. de βίος cf. ad Greg. Cor. p. 289. fr. CLXXXVIII (p. 651) Nauckius 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 simplex φρές num quisquam usurparit dubitat, itaque tale quid e litterarum ductibus eliciebat: ἔνθ', ὠγάθ', εἴσφρες μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον, 'quamquam prima vox nondum videtur persanata', inquit: philol. II 151. idem proferebat nuper Herwerd. p. 116. Lehrsius Herodiano p. 85: ἔνθ' ἄθ' εἴσφρες μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον. 'seculus sum, inquit, Dindorfium. prope abest: ἔνταῦθ' ἄγ'. εἴσφρες, sed illud placet.' fr. CXC l. 3 ἔστι δὲ κἂν τῇ κωμωδίᾳ. de ἀπορρέξαι cf. Lob. rhemat. p. 79. fr. CXC l. 3 scr. ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ fr. CXCI cf. Anaxand. 3, 167. 177 (2, 7). p. 652 (194) 'lenonis aut lenae verba esse videntur.' Herwerd. p. 117. fr. CXCIV βαὺ βαὺ κτλ. 'comici poetae an iambographi sit incertum est.' Mein. ed. min. idem inter choliambos recepit p. 177 fr. VII non mutato accentu ἴεις. cf. Bergk. Lyr. II p. 1048 (27), qui 'Atticis, inquit, canes latrant αὖ αἶ, vid. Aristoph. Vesp. v. 903, Ionibus βαὺ βαύ, unde etiam Heraclides Clazomenius . . fortasse βαῦς dictus id est κύων.' ad annot. extr. cf. infra p. 18. 47. fr. CXCVI Parisinus cod. ἀργὸν ἔσχα ἐλάττω γῆν. ἔχον γὰρ στολῆς. 'correxerit Fr. Portus addito Λακωνικῆς. Faber postremum vocabulum σκυτάλης esse putavit.' Spengel. I p. XIX. in min. ed. Mein. 'magis tamen placeret, inquit, ἀργὸν ἔσχ' ἐλάττω 'πιστολῆς Λακωνικῆς.' annot. l. 6 sq. δαιλότερον δὲ λαγῶ

Φρυγός: de Phrygum timiditate cf. Apollodor. 4, 451 suppl. p. CCCXI. p. 653 (197) annot. l. 2 scr. τὴν ὠτων καὶ γλώττης συγγένειαν. l. 6 p. 203 l. 7 scr. producere videtur, ad fr. CXCIX alium Luciani conscr. hist. cap. 41 ed. min. apposuit locum: παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, quo ad Menandri fragm. inc. CCCL.I usus nuper Mein. v. supra p. CCLXXXVII. cf. C. F. Hermann. ad Luc. conscr. hist. p. 248, qui Philippi dictum ascripsit Plut. apophth. p. 178 B: σκαιοὺς ἔφη φύσει καὶ ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας, 'ubi, inquit, Wyttenb. p. 1063 adhibuit Iulian. orat. VIII p. 208 A, κατὰ τὸν κωμικὸν τὴν σκάφην σκάφην λέγοντα.' ipse Hermannus τὰ σῦκα de sycophantis, τὴν σκάφην de meloecis interpretabatur. ad παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος (vel φίλος ἀληθεία τε καὶ παρρησία) Nauckius apposuit hoc, οὐδ' ὑποπτῆσσεις φίλος ὦν ἀληθείας καὶ παρρησίας, Io. Chumni in Boisson. anecd. nov. p. 211. p. 654 fr. CCIII ita scribendum erat:

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.

ita legitur in excerptis gramm. (non apud Michaellem Syngellum) Cram. l. c. et om. δὲ apud Bekkerum ad Dionys. gramm. p. 839 26: hinc in ed. min. delenda haec verba: "δράματος pro πράγματος scripsi e", scribe: "ἤδη λέξω Bekkeri" e. q. s. annot. l. 4 alligi supra: h. e. ad Antiph. 3, 106 (v. 2).

fr. CCV posthac afferendum erit ex Et. Voss. Gaisfordi p. 1227 ad Et. m. 430 8 apposito. [tolle fr. CCVI χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο, uti pro ὑφείλετο ex Philemone scriptum ed. min. est versus Aristophanis Eccl. 421: ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ | χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω. vide schol. Arist. Ran. 1459 (Suid. II 2 771) σισύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἶον ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα (ἐξωμῖς ἢ ἀπλοῖς Ald. ἢ διπλοῖς Suid.) ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ "χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο." correctum hodie ὀφειλέτω, illud etiam Suidas habet. 'Philemo qui fertur descriptus ex Phavorino. qui si Apuleio Pseudographo et Draconi Stratonicensi idem dixerit quod Dionysius tyrannus amicis Pythagoreis apud Schillerum, non po-

terunt detrectare,' Lehrsius inquit Herodiano p. 439 sive anal. gramm. p. 16]. fr. CCVII cf. Bergk. ad Archiloch. fr. 103 p. 561 Lyr. II: 'Archilochi hunc locum, inquit, respicit Eustath. p. 1148 38: μήτινα τῆμον εἰσενεγκίων, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δεῖπνον εὐρών. καὶ ἔστιν ὁ τῆμος κατὰ τὸ ὠνὴ ὦνος, χολὴ γόλος. igitur non est multum tribuendum eidem Eust. 563 27: τιμὴ τῆμος παρὰ τῆ κωμωδία τὸ τίμημα (eadem Philemon, adde Eust. 1222 28), certe non abutendum, ut priores hos versus Archilocho abiudices.' caeterum v. Lobeck. path. proll. p. 9.

p. 655 (208) l. 4 pro μένον corr. μόνον, fr. CCIX annot. l. 4 'quem utrumque apīs nomine celebratum esse constat.'

l. 8 Aristophanem: cf. supra p. CXLIX. l. 15 Ἀριστοφάνης: cf. supra p. CLIV. fr. CCX l. 1 τὰ ὅμοια caeterum cf. Goettling. de accentu p. 132. p. 656 ad CCXII scr. Adv. I p. 592. fr. CCXIV l. 4 scr. NH XXXI 12 l. 14 Pollux II 229. cf. II 16. l. 15 Κέσκον οἰκεῖς: l. 1 a f. 'malim Κεσκέων' ed. min. p. 657, 2 Κεσκέων πόλις, l. 5 utrobique scr. Adv. I p. 595. addit ed. min. (cf. ad Theocr. p. 462): 'proverbii εἰς Νοῦν ἐλθεῖν exemplum habes in oraculo apud Oenomaum Eusebii P. E. V p. 226 a, Ἀρχίλοχ' εἰς νοῖν (Νοῦν) ἐλθεῖ καὶ ἔν πενία μὴ ὀδύρου.' caeterum v. Bernhardt Suid. II 2 1836: 'comici, inquit, Κέσκος et νοῦς perinde habebant: itaque fatuus is dicebatur, cui Κέσκος οὐκ ἦν.' fr. CCXV l. 4 cf. paroem. II p. 36. 179. l. 10 v. supra p. XLIV. fr. CCXVII cf. Dind. thes. l. gr. fr. CCXVIII v. Harpocrat. p. 127 15. fr. CCXIX cf. ad Aristoph. 2, 958 (17). supra p. CXXVII. p. 658 (220) μῶρον: cf. Lob. Ῥηματ. p. 342. fr. CCXXII recte Dobraeus Adv. I 605 et Cobetus mn. V 201: οὐκ ἂν φθάνοιμι (pro φθανοίμην) τὴν μάχαιραν παρακονῶν: Dohr. 'parata est victima.' quae sequuntur CCXXIII. CCXXIV Photii annotationes om. ed. min. v. Cratet. 2, 235 (1) et Ar. Lysistr. 37. huius in locum p. 120 successit νεοπένης (νεοπεινής): v. ed. min. p. 1256.

fr. CCXXV — CCXXIX ibi sunt CCXXIII — CCXXVII. fr. CCXXVI (CCXXIV) l. 2 ἡμίκυκλον, Fritzschius Eupol. vers. fragm. p. 22 Eupolideum versum e parabasi depromptum his verbis contineri censet: 'εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν

θέαν ὤκειτ' ἐκεῖ.' p. 659 (227) v. Phot. p. 383 16. fr. CCXXVIII (CCXXVI) παῦσαι μελωδοῦσ', cf. Nauck. philol. VI 403, idem de πεζῆ μοι φράσον disputavit 'allg. l. z. int.' 1847 p. 499. l. 6 adde Suidam v. πεζῆ ab Hemst. ad Et. m. ascriptum. Leutsch. proverb. II p. 609. l. 8 Et. codd. D. M ἐπίσταται. l. 9 scr. Athenaei III p. 91 c. l. 11 παῦσαι μελωδῶν ex Euripidis Antiopa (p. 331) derivabat Nauck. progr. p. 40. l. 14 pro πεζῶ γόφ Ellendtius lex. Soph. II 538 scribebat πεζῶ λόγφ. p. 660, 1 apud Sophoclem: p. 263 sq. Nauck. (philol. IV 542). l. 5 ἀνθάπτεται? 'an v. squ. πνοή pro ψυχή?' Mein. Stob. II p. XXXII. fr. CCXXX [sunt Lysiae verba fragm. p. 172^a 25 Saupp., p. 127 Hoelscher. horum in locum infra p. 120 inserta ex] Etym. 372 (non 373) 24 ὑπερείδοντα (cod. D ὑπηρείδοντες) τοὺς νεανίας, v. ed. min. p. 1256. fr. CCXXXI. CCXXXII in min. ed. sunt CCXXVIII — CCXXXII^a. fr. CCXXXIII l. 2^a scr. p. 65. fr. CCXXXIV cf. Bernhardy Suid. II 2 1040 sq. Leutsch. Apost. II p. 660. pro Ταντάλου τάλαντα τανταλίζονται (ταλαντίζονται Arsen.) 'memoranda fuit, Bernhardy inquit, vox τὰ Ταντάλου τάλαντα, qua Menander usus est in Κυβερν. fr. I.' τὰ om. cod. Phot. fr. CCXXXV adde Suidam v. τρύχνον. Mein. ad Theocr. X 38 ἄ φωνὰ δὲ τρύχνος: 'comparationem . . . illustrat incerti comici versus ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου, quod de stridula voce interpretatur Lobeckius path. I p. 131.' cf. 'Ρηματ. p. 343. p. 661 (238) l. 4 Bernh. apud Suid. φαρυγγίνδην cum Zon. fr. CCXL Dobraeus Adv. I 619 'lege αἰσχυνόμενος δὲ vel γάρ. senarius comicus.' addit gramm. Bk. 359 4, ubi item om. particula, neque aliter habet Suidas I p. 663. fr. CCXLI in min. ed. Mein. 'possis etiam cum Bothio (cens. p. 107) θερμολουσίαισιν, ul sit versus trochaicus.' Eupolideum malebat Fritzschius Eup. vers. fragm. p. 17, qui 'haud indignus, inquit, fuerit Cratini fabula Μαλθακοί inscripta.' caeterum Nauckius philol. VI 425 annotavit reperiri haec verba etiam apud gramm. Bk. p. 415 27. Suidam v. ἄπαλοὶ θερμ. κτλ. ubi v. annot. append. Gotting. I 34 ἄπαλοὶ θερμολουσίαις. adde paroemiogr. II p. 101. 295. fr. CCXLII l. 1 ἀντὶ τοῦ ἀνόητος κτέ. ad tragoediam hunc

versum referebat Cobetus mn. IV 143: 'nam ἐπιτάσσειν, inquit, tragicorum est, comici προστάτειν dicebant.' p. 662 (243) praeter anecd. p. 4 14 vid. 425 15. Suid. [fr. CCXLV ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον Aristophanis Ran. 779. 781 esse annotavit Nauck. 'allg. l. z. intell.' 1847 p. 498. v. Fritzsche Ran. p. 281, qui apposuit etiam συναγωγῆς Bk. p. 400 33: ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον: Ἀριστοφάνης. σημαίνει κτέ. adde Suidam ἀνεβόησεν οὐράνιον Bernh. et οὐράνιον γ' ὅσον].

fr. CCXLVI Nauckius philol. VI 425 composuit eiusdem Phrynichi 27 13: ἀνασπᾶν βούλευμα καὶ ἀνασπᾶν γνωμίδιον.

fr. CCXLVII habet etiam Suidas, ubi αἰτόκακον ἔοικε τῷδε ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε εὐνοῦς. [fr. CCXLVIII loco movendum esse dixit Nauckius 'allg. l. z.' l. c. utpote non diversum ab Aristophaneo Ran. vs. 901 sq.: τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι | καὶ κατερρινημένον, v. Fritzsche p. 299. Suid. v. ἀστεῖα et κατερρινημένοις Bernhardy. annot. l. 5 κατερρινημένον εἰπεῖν]. p. 663 (251) l. 2 πρὸς τὸ πάσχειν ὄργᾶν fr. CCLIII, ἄψυχον ἄνδρα κτλ., in adespotis trag. p. 693 Nauck. [fr. CCLIV ad Aristophanis Thesm. 392 haec annotatio pertinebit, τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, v. Fritschium]. fr. CCLV scr. p. 22 33. fr. CCLVI cf. Leutsch. paroem. II p. 100. imae pag. annot. ῥήματα pro χρήματα apud Theogn. l. c. proponebat Matthiae, adversante Bekkero p. 127. p. 664 (261) l. 2 λευκά εἰσιν. pro γέρων στύππιнос Nauckius phil. VI 425 malebat Diogeniani VIII 14: στύππινον γερόντιον: ἀσθενές (Apost. II p. 645 Leutsch.). append. Gott. IV 69: σήπινον γερόντιον. fr. CCLXII scr. δειπνοπίθηκος: fr. CCLXIV ἐλαφρὸν παραινεῖν κτέ. tragoediae vindicabat Cobetus mn. IV 143. v. adesp. p. 693 Nauck. cf. Aesch. Prom. 271 cum Blomfieldi annotatione. cod. τῷ ante κακῶς om. l. 2 scr. κοῦφον. p. 665 (265) l. 4 scr. 'φθέγγεται. compara ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές' fr. CCLXVI l. 3 scr. μεταρραπτόντων. fr. CCLXVII l. 1 Κρονοθήκη et l. 4 Κρονοδαίμων v. ed. min. p. 1241 (311^b). fr. CCLXVIII κυψέλαι φρονημάτων: cf. allatum a Nauckio Photium p. 193 24. Dobr. Adv. I 597. 619. fr. CCLXIX 1 [κυνοκοπήσαι om. ed. min. v. infra p. 121]. l. 4 scr. ἐπί τινος γυναικὸς l. 7

κνισοτηρητής cf. ad Eupol. 2, 488 et καπνοσφράντης anon. 4, 630 (102). p. 666 fr. CCLXXI l. 4 inter adespota trag. recepit Nauck. p. 694, ubi adiecit Macar. VI 76. fr. CCLXXII ὀνόγαστρος cf. ad Theop. 2, 794 (1). ib. l. 4 Herwerden p. 117 'sensus, inquit, huic proverbio inerit, si mecum rescripseris: οὐδ' εἰς ἓν' ὀδόντ' ἔχει φαγεῖν.' fr. CCLXXIV l. 3 ed. min. προβυνούντων p. 667 fr. CCLXXVI l. 4 scr. Arcadius p. 102 19, ubi Lobeckius Aiac. p. 144 ποντοκύκη scribebat, 'nisi Phrynichus, inquit, ipse falsam lectionem pro παντοκύκη interpretatus est.' fr. CCLXXVII l. 5 scr. Adv. II p. 152. fr. CCLXXVIII l. 1 [τὰ νεῦρα τ. τ. om. ed. min. v. infra p. 121. Fritzsche Ran. p. 294]. ib. l. 4 τοκοπράκτωρ: ἀλλὰ καὶ τοκογλύφος om. ed. min. fr. CCLXXIX l. 2 ὑποσακίζεται τὰ χρήματα: cf. Fritzsche ad Thesm. p. 602. fr. CCLXXX οἰκοῖσ' ἀρεταὶ Dobr. Adv. I 619. ad tragoediam hoc nuper rettulerunt Cobelus mn. IV 143. Nauck. adesp. p. 694. l. 3. 4 χελυνοΐδης . . πεοΐδης: cf. ad Pher. 2, 325, ubi apponitur Eustath. p. 1684 28: εὖρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἰσχινοΐδης ὁ μεγάλα ἰσχία ἔχων, οὕτω δὲ καὶ γαστροΐδης (γαστροΐδης Mein.) τις καλεῖται ὑπὸ Ἀττικῶν, καὶ ὠμοΐδης δὲ ὁ τοὺς ὠμούς ἐξοιδηθεὶς καὶ πεοΐδης ὁ τὸ πέος. fr. CCLXXXI 2 scr. οὐράνιον αἶγα p. 668, 5 εἰ μὴ Πολιάγρου τοῦ κυρτοῦ μαλακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς: v. Mein. Alciphr. p. 156. fr. CCLXXXII 4 pro τάλαντον ἀργυροῦν infra p. 121 et min. ed. ἀργύρου scribendum proponebat Mein. annot. l. 1 scr. p. 18 e ad fr. CCLXXXIII l. 1 scr. p. 18 c: l. 5 corr. μιμεῖται pro Batracho Nauckius 'allg. l. x. int.' 1847 p. 475 reponendum suspicabatur Βάταλον. fr. CCLXXXIV non dubitabat Cobelus mnem. IV 143 quin esset reddendum tragico. v. adesp. p. 696 Nauck. cf. ib. p. 710 (377) καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους. p. 669 (285) vs. 3 scr. σπογγιάς fr. CCLXXXVI νεστάζοντά μ' fr. CCLXXXVII de mea coniectura scriptum ed. min. εἶτ' εἰ μὲν ἤδεις, διότι (pro ὅτι) τοῦτον τὸν βίον, | -ζῶν διευτύχησεν ἄν κτλ. ad διότι comparabam Criton. 4, 538 (v. 5) πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος | οὔτος τετραμόνος ἀγαθὰ κερτῆσθαι δοκεῖ. v. supra CCCXXI. Schoemann.

Isaeo p. 254. Krüger. Herodot. II 43. ἦδεις v. Lob. Phryn. p. 237. Bothius cens. p. 107: εἶτ' εἰ μὲν ἦδεις, τοῦτον ὅτι τὸν βίον κτέ. Vs. 2 Herwerden p. 117 ὃν οὐ βεβίωκε reponerat. p. 670 (288) annot. l. 5 de crasi cf. I. Fl. Lobeck. de synaloephe p. 21. ib. scr. Vesp. 602. fr. CCLXXXIX priorem versum in min. ed. ita composuit Mein.

ὅ τι μόνον ἡμῖν προῖα' ἔδωκαν οἱ θεοί,
p. 671 (291) vs. 2 scr. παραβλέπεις; annot. l. 8 scr. Ecl. eth. fr. CCXCIII 2 scr. λίχνε· annot. l. 2 μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων ἀναδιδόντας, l. 6 scr. λύχνε, p. 672, 2 Vs. 3 cum Boissonadio anecd. V 492 et Nauckio philol. VI 425 ita scribendus erit:

καὶ τῶν θεῶν μέγιστος εἶ, ταύτη δοκεῖν.

Reiskius: 'loco καὶ aut σὺ leg. est, aut κ' εἶ, et es.' pro ἡ ταύτη δοκεῖς Salm. Reisk. εἰ ταύτη δοκεῖς: 'et es deorum maximus, si ei, Bacchidi, is esse videris.' sequitur in min. ed. fr. CCXCIII^a, quod infra est p. 123 (393), εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ κτλ. ubi in annotat. l. 2 scr. οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον ἡδέως προσδέχεται λέγων κτλ. additur de garrul. c. XVIII: ὁ δὲ Ἀττικὸς (οἰκίτης) ἐρεῖ τῷ δεσπότηι σκάπτων, ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις. fr. CCXCIV cf. mon. 268: ἰατρὸς ἀδόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος. fr. CCXCV^b Herwerd. p. 118 alteri personae hoc versus dabat: ζητοῦντε πῦρ, βαλανεῖον, ἱμάτιον, στέγην, οὐχ ὑόμενοι καθήμεθ' οὐδὲ κλάομεν. fr. CCXCV^c καὶ πάντα (ἐπιπόνως) ἔχειν Reisk. Cobetus V. L. 359 'aliquanto, inquit, facelius dixerat scurra Atticus πάντ' ἔχειν ὅσων οὐ δεῖ.' fr. CCXCVI^a tragico assignabant Bergk Lyr. II 1076. Nauck. adesp. p. 701. p. 673, 4 scr. CCXCVI^b τὰ δ' Ἰσθμῖ

fr. CCXCVII οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον Plut. col. Par. E. οἰκειότητα δ' Hermannus apud Winckelm. p. 235, ubi ὠλίσθανον. et vs. 2 καλός, distinctum. fr. CCXCIX annot. l. 9 ex Strattidis Philocteta cum Matthiae alii repetiverunt, v. Schneidew. philol. IV 661 sq. Nauckius in adespotis trag. collocavit p. 654. p. 674, 2 append. prov. Gotting. cf. ad Macar. II 97 Leutsch. nuper ad Theocr. p. VI Meinekii: 'paulo plus honoris caprifico habetur in alio proverbio, sit

potius comici poetae versu . . γέρον (leg. πέπων) ἐρινὸς εὐφρανεῖς τοὺς γείτονας, putris grossi instar alios delectabis, cuius explicatio e Plinii l. l. (XV 21) petenda est.

fr. CCCII respicere ad Sophocleum γερονταγωγῶ ἀναπαιδευῶ πάλιν annotavit Nauck. philol. IV 541. trag. fr. p. 189. fr. CCCIII Μήτιχος formam post Elmsleium (v. p. 675 not.) multi probarunt: v. Mein. scen. quaest. III p. 21. Boeckh. C. I. vol. I p. 725. Leutsch. append. Gott. I p. 434. Keil. anal. epigr. p. 91 (Schoemann. opusc. I 224). inscr. Boeot. p. 88. cf. Lobeck. path. proll. 343. elem. I 315. Vs. 1 pro γάρ, quod inseruit Porsonus, etiam νῦν scribi posse coniecerunt Schoemannus et Ahlwardtus l. c. Vs. 2 ἐποπτᾶ, quod in ἐποπτεῖ mutabant Reiskius et Elmsleius, Schoemannus ridiculi causa scriptum a poeta opinabatur pro eo, quod exspectares, ἐποπτεύει. idem duo hemistichia, quae priorem et alterum versum claudunt, locum inter se mutare iubebat. L. Dindorfius thes. III 1925 (v. Schneidew. beitr. z. krit. d. lyr. p. 90) 'optum ad linguam, inquit, et sententiam est ἐπωπᾶ, quamvis supra comoediam assurgat.' v. Blomf. ad Aesch. Choeph. 681. cf. Herwerd. p. 118 sq. Vs. 3 πάντα ποιεῖ pro ποιεῖται Reiskius proponebat, item Ahlwardtus l. c. p. 270, Bernhardy, Bergk. idem Ahlwardtus p. 271 etiam τὸ πᾶν ποιεῖται scribi posse suspicabatur, Bothius cens. p. 107 δὲ πᾶν ποιεῖται 'omnia sibi vindicat.' πάντα κεῖται Pet. Ald. Bas. cf. Reisk. annot. l. 6 scr. εἰς χλευασμὸν ὑπονοστεῖ καὶ γέλωτα. p. 675, l. 2 de his Archilochi versibus cf. Schneidew. 'beiträge' p. 90 sq. Bergk. Lyr. II 551. pro Λεωφίλου δ' ἀποιεῖται, codd. AB λεώφιλε δὲ ἄκουε, CD λεώφιλος δ' ἄκουε, Nauckius: Λεώφιλος δὲ μακκοῶ. adde Spengel. rhet. vol. III p. IX. p. 676 fr. CCCV Fritschio de Lenaeis mant. p. 16 ex aliquo dramate satyrico videtur repetitum esse, in quo fortasse Dionysia parva vel Saturnalia depingebantur. ad satyricam poesin haec nuper rettulerunt etiam Cobetus mnem. IV 144, Herw. p. 40. ipse Bergk. ad Tagenist. fr. XLI p. 1158 'nunc tamen, inquit, non putaverim ab antiquae comoediae poeta istos versus profectos esse.' in adespotis trag. p. 705 locum his fecit Nauckius. Vs. 1 infra p. 121 et in min. ed.

scribendum suspicabatur Mein. sequente Nauckio:

κλίθητι καὶ πίωνμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν; ὧ δύστηνε, μὴ σαντῶ φθόνει.

post *πάρεστιν* infra l. c. dele *ἡμῖν* Vs. 5 *ὑμνεῖτο δ' αἰσχροῦς* cum Petav. Reiskius. in min. ed. sic distinctum: *ὑμνεῖτο δ' αἰσχροῦς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος, οὐ προσφδά.* quod ib. p. XXII ita defendebam: 'Phoebus ut sit scellii vel alius cantiunculae nomen, ne sic quidem scripturae mutatione indigeamus: hoc autem dicit, turpiter canebatur Phoebus et immoderate; ut *προσφδά* dictum sit adverbialiter, de quo usu confer Lobeckium ad *Aiac.* p. 95. 155. 246. universa autem huius fragmenti oratio quum solenne quid et tragicum sonet, dorica postremi versus forma tolerari posse videtur.' *ἐξέκλαγξε* Reiskius, Fritzschius l. c., Bothius cens. p. 107, Nauckius. annot. l. 17 *τί καὶ κάθη; πίωνμεν· οὐ καὶ σιτία* etiam apud Fritzschiium. *τί κάθη σύ, παῖ; κῆ.* Herwerden. p. 677, 4 *ἐναύλιον* (cf. infra p. 121), Reiskius: 'ianua extrema, inquit, non est *ἐναύλιος* sed *αὐλειος* vel *αὐλεία*: neque *ὠθεῖν τὴν αὐλειον*, sed *κρούειν*, dicitur pro ianuam pulsare. quare coniiicio: *τὴν τε γ' ἀθλίαν ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σ. φ.* et misera concubina impulsa [ut aut nutaret, aut caderet] clarum et sonorum edidit clangorem.' l. 6 cf. Cobet. mnem. IV 260: 'non aliter, inquit, Graece dici potest quam *ἡ αὐλειος θύρα*, neque *θύρα* omitti potest et *αὐλιος* plane est barbarum.' adde ib. V p. 198. l. 8 Valck. opusc. I 377. fr. CCCVI annot. l. 3 *πειθαρχεῖν* adde infra p. 121. p. 678, 12 sequitur in min. ed.

351

'CCCVIII' (2, 148)

Plutarchus Pericl. c. 24: *ἐν δὲ ταῖς κωμωδίαις Ὀμφάλη τινεὰ καὶ Δηιάνειρα καὶ πάλιν Ἥρα προσαγορεύεται* (*Aspasia*). cf. ad Cratin. 2, 148 sq. supra p. XL. fr. CCCIX l. 8 scr. p. 101 e: priore Athenaei loco Ptolemaei convivium commemoratur. l. 10 apud Cram. Anecd. Ox. II 239 13 *Λοίμια κτλ.* cf. Ranke de Hesych. p. 46 sq. ad *imae* pag. annot. cf. Etym. m. 555 54 Gaisf. l. 16 scr. *Agam.* 674. p. 679, 1 *καὶ τοῖς σπ.* fr. CCCX scriptum ed. min. ut annot. l. 17. 18 proposuerat Mein. fr. CCCXI (CCCXI^a) vs. 2 hodie cum *Bodl.*

ἀπέχω πάλιν (pro πάλαι) . . . τὴν χάριν. Vs. 3 Nauckius phil. VI 425 servato ενεκεν scribebat: τούτου γὰρ αὐτὴν ενεκεν ὡς σὲ κατεθέμην. attigit haec Cobetus V. L. 188.

annot. l. 3 utrobique 'vulgo ἀπέχω πάλαι φιλεῖν ἐπαλλάσσου χάριν.' p. 680 (311^b) l. 2 οἱ νέοι κωμικοί ap. Bk. l. 3. 4 πρεσβύτερος Κόδρου (pro Κρόνου) ap. Bk. cf. Choerob. (Et. m. 524 38) Gram. II 230 20. τυμβογέρων cf. Osann. Philem. p. 125. Nauck. Ar. Byz. p. 98. l. 7 hodie ita haec habent: ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς, ὑπὲρ τὰς κορώνας, ταῖς νύμφαις ἰσηλιξ, om. postremis. l. 10 scr. καινότερον τοῦ ἡλικιώτης. l. 13 Κρονοδαίμων et Κρονοθήκη, quae ed. min. h. l. habet, in maiore v. p. 665 (267).

fr. CCCXII l. 1. 2 ita ed. min. 'Poll. II 35: καὶ ἐψήσασθαι δὲ τὴν κόμην τὸ καταχρῶσαι ἔλεγον, καὶ τὴν κόμην ἠψήσατο, καὶ ἐφθῆν τὴν κόμην ξανθίζεσθαι. ita Bekkerus correxit cod. lectionem ἐφθῆν τὴν κόμην ξανθίζεσθαι.' cf. Bergk. Lyr. II p. 1075. l. 4 ὃν ἡ ἀρχαία (i. e. Arist. Eqq. 232) σκευοποιόν (dele ἐκάλει). l. 6 pro 'libri . . . σκευοποιούς' scr. 'cod. lung. σκηνηκοῦς οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν.' fr. CCCXIII τὰς μέντοι συνεστραμμένας μετὰ ῥύπου τρίχας ἢ κωμωδία στόρθυγγας καλεῖ. compara Lob. path. cl. 1, 140. quod sequitur p. 681, 2 Poll. II 33 παρακόμους Amphididis est, v. supra p. CXCII, 1. cf. CXCIV, 8. fr. CCCXIV Poll. II 42 etiam Bekkerus οἱ ποιηταὶ dedit. idem Pollux VI 9: καὶ ποτίκρανον δὲ οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπὲρ ῥέσιον. l. 6 v. infra p. 121: ἰλλώπτειν (ἰλλωπεῖν cod. A) ἐν τῇ κωμωδίᾳ τὸ παραβλέπειν. fr. CCCXVI l. 4 Mein. ed. min. 'cfr. Helladius chrest. apud Photium bibl. p. 533 28: καὶ τὸν ὠλε . . . προφέρουσιν· ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾠ. quae ita corrigo: καὶ τὸ ὠλέ[κρανον διὰ τοῦ ω] προφέρουσιν. ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾠ.' cf. 'zeitschr. f. d. alt.' 1849 p. 416 ubi: τὸ ὀλέκρανον διὰ τοῦ ᾠ προφέρουσιν· ἢ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾠ. l. 5 ἡτριαῖα: cf. Aristophan. 2, 1077 (3, 6). l. 6 scr. 176 l. 7 ἢ δὲ νέα κωμωδία καὶ ὄστοθήκην καὶ ὄστοκόπον λέγει. Bk. fr. CCCXVII l. 1 τῶν νέων κωμωδῶν τινες l. 4 ὁ γὰρ ἄψυχος ἰδιωτικόν, καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν: cf. Lob. path. proll. 507. l. 6

μοχθηρὸν γὰρ τὸ μεσοπέρδειν (Bk., al. μέσον πέρδειν: cod. A μέσον ἔρδειν) ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαισματος. p. 682 (318) l. 5 ποδοστράβη ἢ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα ἐν τῇ κωμ. l. 7 ἐκάλουν οἱ νέοι κωμῳδοὶ ἐν οἷς ἀπέσχαζον ἢ ἔσχαζον (cf. Lob. ῥηματ. 84. path. el. 1, 128): Herwerden p. 116 οἷς κατέσχαζον scribebat. fr. CCCXIX 'horum pleraque ad Pherecratis *Λήρους* et Aristophanis *Thesmophoriazusas* alteras spectant.' ed. min. fr. CCCXX l. 2 καὶ τὴν τοῦ τοιούτου γαστέρα φαγεσωρῖτιν Bekkerus dedit. l. 4 scr. πυρῆνας l. 5 ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, l. 9 addit ed. min. fr. CCCXX^a, Poll. VI 159: ἡ δὲ κωμῳδία καὶ συγκηδεστήν. fr. CCCXXI p. 683, 2 scr. VI 185: haec apud Bekk. Ita leguntur: χλιδᾶν. τὸ γὰρ θερμερύνεσθαι λέγει μὲν ἡ κωμῳδία πολλαχόθι, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει. cod. F θερμερύνεσθαι, cod. Iung. καὶ κυχλοιδιᾶν add., om. Parisini. cf. Lobeck. path. el. 1, 157: 'suspectum, inquit, habeo ... κιχλιδιᾶν, quippe dissimile ceteris; ille fortasse χλιδιᾶν scripsit.' fr. CCCXXII addit ed. min. fr. 389 (CCCXXII^a), Pollux VI 188: ἑταιριζόμενος (οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἑταίρας ἔχοντα). fr. CCCXXIII l. 1—5: ἐπίρρημα, sive ἐπίρραμμα (vel ἐπίρριμμα Mein. ed. min.), ex scenico comoedorum apparatu, non ex dictione comica desumptum puto propter ipsius Pollucis IV 119 enarrationem et tragici σύρματος oppositum. cf. de ἐμβάταις IV 115 et VII 91, item εὐπάρυφον Pollucis VII 46 cum IV 148. huius numeri in locum suffice aliam Pollucis annotationem IX 149: χλευαστής, χλευαστικός· ὁ γὰρ χλεῦαξ κωμῳδικώτερον. Ita cod. V Kühnii et Bekkerus, vulgo ὁ γὰρ χλεῦαξ, κωμῳδικώτερος. (ex min. ed. p. XXIII). l. 7 scr. ibid. 132: φόρτακας κτλ. fr. CCCXXIV l. 4 κωμῳδοδιδάσκαλοι ὠνόμαζον, τὸ ὄνομα Β. ἦν, l. 8 ed. min. addit fr. 397, Polluc. VIII 81: Σκυρίαν δὲ δίκην ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι τὴν τραχεῖαν, ἣν οἱ φυγοδικοῦντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκυῖρον ἢ εἰς Ἀῆμνον ἀποδημεῖν. p. 684, 1 scr. ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἶρηκε τῆς ἐν πόλει. cf. Aristoph. 2, 1217 (234). fr. CCCXXV l. 1 scr. X 123: l. 2 scr. architecti instrumenta fr. CCCXXVI annot. l. 12 cf. Bergk. Lyr. II 1046.

schneidewin. 'beiträge' p. 92. fr. CCCXXVII vs. 2 Cobeti Ven. p. 260 Geel.) οὐχ ὑγιαίνει δέσποτα εἰς: Vat. οὐχ ὑγιαῖ δέ τοσῶς ἐκ Vs. 3 Ven. γλυκύτατ' ἀνάπασις: Vat. γλυκεῖα ἀνάπασις p. 685 vs. 4 Ven. καὶ τὰ τοιαῦτα· ἦν δὲ εἰς: Vat. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἦν δὲ ἐκ Vs. 5. 6 apud Cobetum ita scripsi: πτωχὸν γενέσθαι μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὐ. | ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ: — hac addita annotatione: Ven. ἡδὺ δ' οὐ. οὕτως οὐχὶ πάντων ἐστὶ. Vat. ἡδὺ ἐ οὐ. ὥστε οὐχὶ πάντων ἦ. Vs. 4 etiam min. ed. καὶ τᾶλλα ἢ τοιαῦτ' κτλ. Hermannus philol. II 134: καὶ τᾶλλα τὰ γε μαῦτα· τὸ δέ σ' ἐκ πλουσίου | πτωχὸν γενέσθαι κτλ. haec apud Cobetum. Nauckius philol. V 527. VI 425: καὶ τᾶλλα ἐ τοιαῦτ'· ἦν δέη δ' ἐκ πλουσίου | πτωχὸν γενέσθαι κτλ. annot. l. 2 προσυπακουστέον l. 14 haec Veneto cod. conpata. fr. CCCXXIX annot. l. 2 παιᾶνι τὴν Τροίαν προ- ρμισάμεναι. fr. CCCXXX p. 686, 2 περί τινος ἀλαζόνος l. 3 ᾠ πρὸς ἐκάστην l. 8 scr. XVII 165 l. 10 Ven. με- ἄχμια l. 15 'fortasse καὶ ναὶ κτλ.' cf. infra p. 121. Her- mann. 'n. jen. allg. l. z.' 1842 p. 514. fr. CCCXXXI non est p. schol. Eqq. l. c. v. infra p. 121, sed hoc:

ὧ μόνου ὦτοι τῶν Ἑλλήνων.

Eustath. p. 1522 56: καὶ ὦτοι δὲ οἱ αὐτοὶ (οἱ εὐήθεις) ἀπὸ νέου μιμηλοῦ καὶ εὐεξαπατήτου, ὡς ἀλλαχοῦ σαφῶς δη- νῆται. διὸ καὶ ἡ κωμωδία σκώπτουσα τοὺς Ἀθηναίους ὧ μόνου ὦτοι τῶν Ἑλλήνων" ἔφη, λοιδοροῦσα ἐκείνους ε ρᾶον ἀπατωμένους οἷς ἀκούουσιν. respicit Athenaeus co p. 121 citato. addit ed. min. p. 1259 fr. 489 Aelium Dio- nysium apud Eustath. p. 561 5: ὦτος, ὄρνεον ὃ περὶ τὰ ὦτα ρει πτερύγια. τοῦτο ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ἄσ- ρε ὃ νυκτικόραξ ἀλίσκεται, διὸ τοὺς χαίνους καὶ κενο- ῖξους ὦτους ἐκάλουν. plura v. ap. Nauck. Arg. Byz. p. 171. fr. CCCXXXII... CCCXXXV^b in min. ed. sunt CCCXXXI... CCXXXV. fr. CCCXXXII cum Ravennate et Suidae cod. A rg. Fritzschi: καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλε- αι, Ran. p. 155 sq. 'ὃ insererem, inquit, scriberemque χῶ αῦλος, si opus esse videretur articulo.' fr. CCCXXXIII p. 87, 4 'Vulgo πῆ συγκεχωρηθῆσαι κτλ.' l. 9 τοῖς τῶν ἀρ-

χαίων A. V. fr. CCCXXXIV scr. Φοῖνιξ 'vulgo abest
 quod addidit Hemst. ad Ar. Plut. p. 447 . . . γίνομαι Heyn
 dedit e Gott.' Boeckh. fr. CCCXXXV^a scr. B 423: ad κῆ
 cf. Lob. 'Ρημ. 297. fr. CCCXXXV^b annot. l. 2 οὐχ ἑτέρων ἐ
 ἐμὲ ἐρχομένων κτλ. est Lysiae fr. 130 Saupp. l. 3 ἐνδὲ
 γύης καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων κτλ. pro
 ἔτ' ὀλίγα Nauckius ed. min. p. XXIII. n. rhen. mus. VII 3
 philol. IV 359 scribebat καὶ τὸ λεγόμενον: cf. trag. fr. p. 70
 Prellero philol. III 522 scriptam videbatur: Μένανδρος Ἰ
 δρογύνη ἢ Κρητί. "ὄλωλα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων κτ
 p. 688 (336) annot. l. 4 apud Suidam: ἀλλ' ἐπέσχε ε
 χέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν. fr. CCCXXXVII l. 3 γε
 φὰς δέ' πεφευγῶς vel γραφὰς πολλάκις πεφευγῶς sc
 bendum coniciebat Sauppis Hyperid. fr. 44 collato Aesch
 Ctes. § 194. l. 8 Hist. crit. orat. p. XLV et Arnold. Schu
 ferum in Schneidewini philol. I 188 sqq. 211. fr. CCCXXXVI
 apud Dindorf. schol. Aristid. p. 458. fr. CCCXXXVIII^b
 infra p. 121 sq. l. 3 προσάπτηται Bergk. Aristoph. I p. V.
 re dixit Bernays. n. rhen. mus. VIII 587. l. 4 κατὰ ἐξαλλ
 γὴν ὡς τὸ "ὦ Βδεῦ δέσποτα." v. Bernays. p. 588. 590. l
 Μώμαξ vel Μίμαξ καλοῦμαι Μειδίας, hoc probavit Di
 dorfus, alterum βώμαξ suspicabatur esse. ad Μίμαξ cf. Berg
 l. c. fr. CCCXXXIX attigit Cobetus mm. IV 305. annot. l
 scr. IX 188 (p. 430 Bk.): εἰ δὲ ὁ ἔλεος θεὸς ἐστι, καὶ
 φόβος p. 689 fr. CCCXL est ap. Sextum XI 122 (p. 570
 l. 1 scr. προειληφῶς l. 10 iambographi: v. Mein. cholian
 gr. p. 174. Brink. philol. VI 69. Bergk. Lyr. II 1049. caet
 rum cf. φακῆ δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῆ: Macar. V
 71. fr. CCCXLI v. Steph. Byz. p. 174 5, καὶ Βοιωτίδιον
 Βοιώτιος: 'ἐκ Βοιωτίδος Gavelius. monet scriptor Βοιω
 διον, quod media producta dicitur, non ad Βοιωτός sed
 Βοιώτιος revocandum esse.' Mein. l. 2 scr. (872) l. 3 κο
 λικοφάγε . . . "βοιωτιάζειν ἔμαθες." fr. CCCXLII καὶ
 κωμικὸν Ταρταρίτης. fr. CCCXLIII^b Stob. 29 27: ad
 trag. p. 720 N. p. 690 (344) vs. 2 χρήσιμον Vindob.
 CCCXLVI 1 παραπλήσιον πρᾶγμα' ἐστὶ κτλ. Vs. 3 ὅταν
 τύχωμεν: 'malim δ' ἔχωμεν' Nauck. annot. l. 2 Theogae

aec vel Theophilo vindicari posse videbantur vol. IV p. XIII. i. Nauck. trag. p. 626 (13) annot. [fr. CCCXLVII τὸν τῆ ῥίσει κτέ. hinc eximendum: v. Menandrea supra p. CCXCIII : DXXVIII]. fr. CCCXLVIII cf. mon. 95, Chaerem. p. 613 33). fr. CCCXLIX ὅταν γὰρ ἄλοχον κτλ. ad tragoediam referebat Cobetus mnem. IV 143: 'quatuor, inquit, sunt certa iudicia sermonis artificialis: comicus enim populari lingua debet dicere: ὅταν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα ἀγῆται οἴκαδε vel εἰς ἴν οἰκίαν.' cf. Herwerd. p. 121 dissertationis, h. e. 'observ. ill. in fragm. comicor. Gr.' L. B. 1855. Vs. 3 Nauckio ad Meoed. p. 626 ὁμοῦ δὲ τῆδ' ἔτ' εἰσκομίζεται λαβῶν suffere videbatur: cf. philol. IV 557. Meinekius in ed. Stobaei male, inquit, olim [poetae nomen] suspectavi.' p. 691 fr. CCL in min. ed. est quinque versuum: ab sexto versu nom. exorsus est fragm. Mein. CCCLI. atque ita in ed. Stob. Vs. 7 correctus iam in min. ed. scribentis error δώδεκα ita:

ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσιν,

ἰ κριθῶν cf. add. p. 122. Vs. 8 τούτων δ' ἀπέδωκεν in min. ed. et ad Stob. proponerat editor. Vs. 9 οἱ δ' ἔπτ' ἐπὶ θήβαις ap. Stob. cum A. Vs. 10 σῆμα διατηρεῖ Vind. inc apud Stobaeum traditam lectionem ita emendavit Mein.

τὸ τῶν γυναικῶν ἔῆμα διατηρεῖ μόνον

"ὄνησιφόρα γένοιτο." τοῦτο γίνεται

ὃ γὰρ φέρει νῦν οὔτος, εἰς ὄνος φέρει.

ἔῆμα, inquit, scripsi, nimirum ipsum illud quod sequitur ὄνησιφόρα γένοιτο, quod mulieres religiosae in ore gerebant; riores sunt quae critici de hoc loco commenti sunt.' p. 692,

cf. Dobraei adv. II 289: 'ter peccat, inquit, Bentleyus. mihi enim non legisse ἔῆμα. omen verterat Gesnerus.' l. 2 illud mihi inferrent, l. 11 ὄνησιφόρα ita etiam Vindob.

[fr. CCCLI τηρεῖν μὲν κτλ. ex anonymorum numero in Tirostrati fragmentis collocatum p. CCCXXVII. quod in maiore d. sequitur CCCLII, Philemonis est 4, 56 (69) cf. supra p. CXXXVI]. fr. CCCLIII scr. Flor. XCVI 8, caetera delenda.

fr. CCCLIV . . . CCCLXXI in min. ed. sunt CCCLIII . . . CCCLXX. cum fr. CCCLV compara Men. 4, 96 (1, 5). fr. CCCLVI p. 693) scr. εὐστοχόν τι fr. CCCLVII ita habet:

ἐπηρεαστικὸν γέ τι
ταυτόματόν ἐστι τῷ βίῳ.

corrigere utramque edit. fr. CCCLVIII 1 ἐπισκοποῦσ' αἰεί nu-
per etiam Gaisf. proponebat. annot. l. 3 tragici poetae: v.
Nauck. adesp. p. 718. fr. CCCLIX ὁ πολὺς] ὀπίπολὺς A.
ubi in marg. pro lemmate ἀναγενέους.' Gaisf. cf. ad Hermipp.
fr. I supra p. LXII. annot. l. 1 scr. Ecl. phys. I p. 238. ib.
apud Gaisf. Νικοφῶν editur. fr. CCCLX 1 Mein. nunc malit:
πᾶς τὸ (pro ὁ) καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται, an-
not. l. 1: p. 696 ed. II Gaisf. fr. CCCLXI annot. l. 1 apud
Strab. p. 388 Cas. hodie ita legitur: ἐξ ἐκείνων ἔτι τῶν χρό-
νων, ἐξ ὧν εἰς τὴν προσαγορευθεῖσαν Μεγάλην πόλιν αἱ
πλεῖστα συνφκίσθησαν. νυνὶ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Μεγάλη πό-
λις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε, καὶ "ἐρημία μεγάλη" σὺν
ἡ Μεγάλη πόλις." v. Kramerum. alterum Strabonis locum
(p. 738 C) infra p. 122 addidit Mein., unde de ipsa Megalo-
poli haec intellegenda esse discimus. etiam apud Eustathium
opusc. p. 305 76, οὐκ ἂν δέ τις ἐπ' αὐτῆς ἀφυῶς εἶποι,
καὶ ἐρημίαν μεγάλην εἶναι τὴν Μεγαλόπολιν, Nauckius
philol. V 554 legebat τὴν μεγάλην πόλιν. de verborum
compositione v. Lobeckium Phryn. 604. path. el. I 562. p.
694 (363) οἶνός μ' ἔπεισε κτλ. ap. Walz. VIII 739 (III p.
195 Speng.). Nauck. adesp. p. 727. latini poetae versum v.
infra p. 122 (Ribbeck. com. p. 106), Spengel. 'zeitschr. f. d.
alt.' 1834 p. 710. annot. l. 6 scr. 'idem fragm. C:' ib. l. 8
'inc. fragm. IV' l. 9: ὡς τὸ πρόσθε συγγνώμης τυχεῖν, v.
supra p. CCCXIV. p. 695, 1: 'persuasit nox, amor, vinum,
adulescentia.' l. 7 Carcinus: p. 621 Nauck. l. 18 incerti
poetae: adesp. p. 703 N. ad fr. CCCLXIV (CCCLXIII) ed.
min. 'obscura verba, inquit, non expedio, nec sufficit Bern-
hardy emendatio.' p. 696 (365) annot. l. 1 ἢ τινος ἐστι-
ρήθησαν. fr. CCCLXVI annot. l. 1 αἰτιατικῇ debebat Bern-
hardy II 2 1800. l. 2 in fine addit Suidas: φησὶν ὁ κωμι-
κός. unde apud Dindorfium in Aristophanicis erat fr. 714
afferunt V. D. gramm. Bk. p. 453 10: ἀσπαζόμεθα, καὶ σὺν
τῷ σ "ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμά." correxit Mein. ad Men. reliq.
p. 160. fr. CCCLXVII adde Apostol. Leutsch. II p. 537: Μν-

CCCLXXXVIII^c

472

ychius: ὕν τετραστίακ κατασάγην Σαλαμίνιος. cod. αμίνιος. 'A. Nauckius ὕν τετραετήραν κατέφαγεν Σαλαίος, in quibus de κατέφαγεν non dubitandum videtur. pro ραστίακ Sorpingius τεραστίακ, quod ferrem, si legeretur ραστίακ ὕκ.' Mein. ed. min. cf. coniecturae suae rationem dentem Nauckium 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 sqq. fr. 473 min. τουτὶ μὲν ἤδειν κελ. v. infra p. 122. fr. CCCLXXXIX ὁς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίακ (ed. fr. 474) v. add. p. 122 (scr. τὸ στιχίδιον τοῦτα). item fr. CCXC (ed. min. fr. 475) μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις θρωπον φιλεῖ. 'videtur Menandri esse.' ed. min. infra 22 scr. ἐν τοῖς θεάτραις accesserunt in min. ed. haec fragmenta:

CCCXC^a

476

ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον

ὑπαλείφεται τὸ χεῖρέ θ' ὑποκονίεται.

arch. V. Rump. 53: ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὰν ἔφεδρον ἀγῶνας, εὐθὺς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς Ἄτερος πρὸς Cobelus V. L. 130 priora, ὡς ἄτερος πρὸς τὰν ἕτερον, archo dedit, reliqua Aristophane et Cratino digna censuit.

* CCCXC^b (2, 373)

477

arch. V. Perich. 16: τὴν δύναμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως εμφανίζουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους εἰς περὶ αὐτὸν ἑταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.

CCCXC^c

478

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

e supra p. XIII. sequitur in min. ed. fr. 479, ἀποδέκται, id infra habemus p. 118 extr. deinde fr. 480 παράδειξ, v. add. p. 124 (399), utrobique scr. Plut. de adul. et p. 57a. novum etiam hoc:

CCCXC^d

481

pro Sat. XXXII ed. Oehl. p. 128 e Nanio s. v. subducere: pro unus scilicet antiquorum hominum subductis supercilijs αμ, γαμήσεις νοῦν ἔχων;" codd. ταμησιανον ἔχων.

Oehlerus *γαμήσω νοῦν ἔχων*. confer quae dixi in Bergkii anal. antiq. stud. 1845 p. 737. Mein. ed. min. cf. Men. 4, 88 (1, 1) οὐ γαμείς, ἂν νοῦν ἔχης. et hoc:

482

CCCXC^c

Pollux II 108: *γλωττογάστορες παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες*. cf. Arist. Av. 1702. fr. 483. 484. 485 v. infra fr. CCCXCVI—CCCXCVIII p. 123. 124, ubi ad fr. CCCXCVI l. 4 scr. τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. in min. ed. ib. l. 6 'habeat παρημπολιμένον,' ad fr. CCCXCVIII mai. ed. l. 3 scr. *καρυάτιδες*, ad **ἔνστροφον* cf. in editionibus annotata. additum in min. ed.:

486

CCCXC^f

'Pollux VII 69: τὸ δὲ ἄκναπτον ἱμάτιον ὄρεινόν οἱ μέσαι κωμικοί, ὡσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον. pro εἰργασμένον scribendum videtur ὠργασμένον. ὄρεινόν non expedio.' Mein. ed. min. ibidem haec duo adiecit:

487

CCCXC^g

ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς;
Eustath. p. 971 39: καὶ ὡς ὁ τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα ἐθηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις τεθραμμένων εἰς ἐθηθεῖαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημέρον τῆς τροφῆς· διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τὸ "ὀκνεῖς λαλεῖν; κτλ." ὀνειδίζει κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς ἀνδραποδώδη τινά—καὶ οἷον γραοτρεφῆ. v. Lobeck. Phryn. 299. Fritzsche Ran. p. 324. Nauck. philol. I p. 360. Ar. Byz. p. 139 sqq. 'pro ἀνημέρον malim cum H. Stephano ἀνειμένον quam ἀμενηνόν cum A. Nauckio.' Mein. ed. min.

488

CCCXC^h (2, 187)

ἢ δὲ προῦκαλεῖτό με

βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.

Eustath. p. 1761 27: λέγει (Aristoph. gramm.) δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν (fr. 954 Nauck., qui ἰβρίζειν), καὶ βαυβᾶν (Lob. ῥηματ. 326) τὸ κοιμᾶσθαι, αἷ "ἢ δὲ προῦκαλεῖτό με κτλ." 'non recte haec Dindorfium Sophocli tribuisse monuit A. Nauckius.' Mein. ed. min. v. Nauck. philol. II p. 149. IV p. 542. Ar. Byz. p. 202. ad satyricam poesin nuper referebant Cobetus mn. IV 144 et ipse Na-

CCCLXXXVIII^c

472

sychius: ὕν τετραστίαν καταγὲν Σαλαμίνιος. cod. λαμήνιος. 'A. Nauckius ὕν τετραετήραν κατέφαγεν Σαλαμίνιος, in quibus de κατέφαγεν non dubitandum videtur. pro τετραστίαν Sorpingius τεραστίαν, quod ferrem, si legeretur αστίαν ὕν.' Mein. ed. min. cf. coniecturae suae rationem dentem Nauckium 'allg. l. z. int.' 1847 p. 500 sqq. fr. 473 min. τουτὶ μὲν ἤδεικ κτλ. v. infra p. 122. fr. CCCLXXXIX ὁς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίακ (ed. . fr. 474) v. add. p. 122 (scr. τὸ στιχίδιοκ τοῦτα). item fr. CXC (ed. min. fr. 475) μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις θρωπον φιλεῖ. 'videtur Menandri esse.' ed. min. infra p. 222 scr. ἐν τοῖς θεάτραις accesserunt in min. ed. haec fragmenta:

CCCXC^a

476

ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον

ὑπαλείφεται τὸ χεῖρέ θ' ὑποκονίεται.

larch. V. Romp. 53: ἐπεὶ δὲ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὸν ἔφεδρον ἰ ἀγῶκος, εὐθύς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς Ἄτερος πρὸς ἕτερον. l. Cobelus V. L. 130 priora, ὡς ἄτερος πρὸς τὸν ἕτερον, larcho dedit, reliqua Aristophane et Cratino digna censuit.

* CCCXC^b (2, 373)

477

larch. V. Perich. 16: τὴν δύναμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως φεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους ἰς περὶ αὐτὸν ἑταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.

CCCXC^c

478

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

le supra p. XIII. sequitur in min. ed. fr. 479, ἀποδέκται, ad infra habemus p. 118 extr. deinde fr. 480 παράδειξ, v. add. p. 124 (399), utrobique scr. Plut. de adul. et p. 57 a. novum etiam hoc:

CCCXC^d

481

arro Sat. XXXII ed. Oehl. p. 128 e Nonio s. v. subducere: go unus scilicet antiquorum hominum subductis superciliis cam, χαμήσεις νοῦν ἔχων;" eodd. ταμησιανον ἔχων.

Oehlerus *γαμήσω νοῦν ἔχων. confer quae dixi in Bergkii anal. antiq. stud. 1845 p. 737.* Mein. ed. min. cf. Men. 4, 88 (1, 1) οὐ γαμείς, ἀν νοῦν ἔχης. et hoc:

482

CCCXC^r

Pollux II 108: *γλωττογάστορες παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες.* cf. Arist. Av. 1702. fr. 483. 484. 485 v. infra fr. CCCXCVI—CCCXCVIII p. 123. 124, ubi ad fr. CCCXCVI l. 4 scr. τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. in min. ed. ib. l. 6 'habeat παρημπολιμένον,' ad fr. CCCXCVIII mai. ed. l. 3 scr. καρνάτιδες, ad *ἔνστροφον cf. in editionibus annotata. additum in min. ed.:

486

CCCXC^r

'Pollux VII 69: τὸ δὲ ἄκναπτον ἱμάτιον ὀρεινὸν οἱ μέσοι κωμικοί, ὥσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον. pro εἰργασμένον scribendum videtur ὠργασμένον. ὀρεινὸν non expeditio.' Mein. ed. min. ibidem haec duo adiecit:

487

CCCXC^z

ὄκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἰ τηθαλλαδοῦς;
Eustath. p. 971 39: *καὶ ὡς ὁ τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα εὐθηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις τεθραμμένων εἰς εὐθηθειαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνημέρον τῆς τροφῆς· διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τὸ "ὄκνεῖς λαλεῖν; κτλ." ὄνειδίζων κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς ἀνδραποδώδη τινά - καὶ οἷον γραοτρεφῆ. v. Lobeck. Phryn. 299. Fritzsche Ran. p. 324. Nauck. philol. I p. 360. Ar. Byz. p. 139 sqq. 'pro ἀνημέρον malim cum H. Stephano ἀνειμένον quam ἀμενηνὸν cum A. Nauckio.'* Mein. ed. min.

488

CCCXC^b (2, 187)

*ἢ δὲ προῦκαλεῖτό με
βαυβᾶν μετ' αὐτῆς.*

Eustath. p. 1761 27: *λέγει (Aristoph. gramm.) δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν (fr. 954 Nauck., qui ὑβρίζειν), καὶ βαυβᾶν (Lob. ῥηματ. 326) τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον "ἢ δὲ προῦκαλεῖτό με κτλ." 'non recte haec Dindorfium Sophocli tribuisse monuit A. Nauckius.'* Mein. ed. min. v. Nauck. philol. II p. 149. IV p. 542. Ar. Byz. p. 202. ad satyricam poesin nuper referebant Cobetus mn. IV 144 et ipse Nau-

ckius adesp. p. 675 sq., ubi βαυβᾶν μεθ' αὐτῆς. editionis minoris fr. 489, ὧ μόνοι ὧτοι κτλ., supra habuimus ad 4, 686 (331) suppl. fr. CCCXCI infra p. 122, ὁ μὲν τις ἀμπέλους κτλ., in min. ed. est fr. 116, v. supra p. CCCXXXVI.

fr. CCCXCII μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος κτλ., quod est fr. 490 min. ed., v. infra p. 123, ubi annot. l. 1 scr. 1304.

l. 2 τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τ. 'Υ. l. 4 scr. Hist. cr. p. 190. fr. CCCXCIII, εἰτά μοι σκάπτων ἐρεῖ κτλ., infra p. 123, editio minor habet p. 1236. v. supra ad 4, 672 suppl. fr. CCCXCIV, οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κτλ., infra p. 123 sive min. ed. fr. 491. pro ταυτότητα Ven. Cobeti cod. habet πραότητα, quod παρισότητα vel περισσότητα scribebat Nauckius.

fr. CCCXCV infra p. 123 sive min. ed. fr. 492: ἔχει τελευτήν, ἥσπερ οὐνεκ' ἐγένετο. hunc vs. in codice F Aristotelis p. 194 30 εὐριπίδης ὁ ποιητής, in caeteris ὁ ποιητῆς scripsisse dicitur: cf. Nauck. trag. praef. p. X. fr. CCCXCVI. CCCXCVII. CCCXCVIII in min. ed. (cf. supra) sunt fr. 483. 484. 485, infra p. 123. 124 (ita corr. numerum pag. 241).

fr. CCCLXXXIX παράδεισος, infra p. 124, ed. min. fr. 480 est, v. supra. fr. CD [Phrygum memoria ed. min. ad Apollodori fr. 4, 451 relata: v. supra p. CCCXI et ad 4, 652 suppl.] hoc loco apponemus ex min. ed. p. 1260:

CD CDI

493. 496

Ὁ δρωῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἶχεται φέρων.

Τόλμα τι, κινδύνευε, πράττ', ἀποτύγγανε,

ἐπίτυχε· πάντα μᾶλλον ἢ σαντὸν προοῦ.

Polybius XXXI. 21: γενομένων δὲ πάντων κατὰ τὸ συνταχθέν, λαβὼν ὁ Δημήτριος ἐπανέγνω. τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας ταύτας Ὁ δρωῶν κτλ. primum versum fortasse tragici esse coniciebat Nauckius adesp. p. 707. qui sequebatur (fr. 494) ἴσον φέρει νίξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον, Euripidis Phoen. 726 (738) esse idem annotavit. postremo loco erat (fr. 496) Epicharmus versus: νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν, quem pro exemplo posuit ed. min. ne caeteros quidem aliunde quam e scenicis poetis depromptos esse. sequuntur in eadem ed. haec ibidem:

CDII

γαστήρ ὄλον τὸ σῶμα, πανταχῆ βλέπων
ὄφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον.

Plutarch. ad. el. am. p. 54b: οὕτως ἄπειρος ἦν κόλακος
νομίζων τὰ ἰαμβεῖα ταυτὶ τῷ κόλακι μᾶλλον ἢ τῷ καρκίνῳ
("ἴμο τῷ καρκίνῳ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι" Meib.) προσήκει
Γαστήρ κτλ. 'haec, quae olim ex aenigmate quodam deriva-
bam (ad Eupol. 2, 489), iam rectius ad comoediam referend
videntur. monuit nuper etiam Toepelius de Eur. Adul. p. 31
ed. min. cf. ib. p. XXIII. Bergk. Lyr. II p. 1033 (26).

CDIII

τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
B. δέδοικ' ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

schol. Arist. Pluli v. 204: καί τις τῶν κωμικῶν φησι "
ποτ' ἐστὶ κτλ." πρόχλωρον γὰρ δοκεῖ εἶναι. bene Hemste-
dusius Diogenis attulit dictum, qui apud Laertium Diag. I
51 (corr. ed. min.) ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρὸν
ἔστιν, ἔφη, "Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας. respici
Eust. p. 812 56: τὸ ῥηθῆναι ὠχρὸν εἶναι τὸν χρυσὸν δι
τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας. haec in min.
annotavi. adiecit nuper Nauckius Boisson. anecd. III 469: δι
τί τὸ χρυσίον ὠχρὸν ἐστίν; ὅτι πολλοὺς ἐπιβούλους ἔχει
absoluto opere in min. ed. haec addita p. XXIII. XXIV:

CDIV

schol. Aesch. Pers. 933 (938): αὐλοὶ δέ εἰσι Μαριανδυνῶν
ἐπιτηδειότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνηδίας. καὶ τὸ περιφε-
ρόμενον "αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί." a
quae Meinekius: videntur haec, inquit, comici poetae esse
qui scripsit opinor:

αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις * (θρηνηδίαν)
κρούων ἰαστί.

CDV

Apollonius synt. p. 4 15: ἀλλὰ καὶ συλλαβή, λέλεγες, πᾶν
παν. ἀλλὰ καὶ λέξις "Μῶσ' ἄγε Μῶσα λίγεια." "βαρὺν
βαρὺς σύνοικος." 'priora cuius poetae sint satis constat
alterum exemplum comici poetae esse videtur, in qua opinio
me confirmavit eiusdem χρήσεως scriptura, quam Io. Sicelioti

apud Walzium rhet. vol. VI p. 338 servavit ἐπαναδιπλώσεως exemplum afferens hoc: βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς. addit Nauckius Phoebamm. Walz. VIII p. 516: ἡ δὲ ἐπίξευξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τὸ “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε.” καὶ τὸ “βαρὺς βαρὺς σύνοικος.” idemque inter trag. adesp. recepit p. 656 ita scriptum: βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

CDVI—CDXVIII

511—513

Pollux II 109: οἱ δὲ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμός, καὶ ἐπιγλωττωμένων οἶον λοιδορουμένων, καὶ παλίγλωσσον τὸν δύσφημον, καὶ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἤγουν οὐ λοιδορήσομαι. ib. 168: καὶ ὑπεγάστριζε τὸ ἐχόρταζεν ἢ κωμωδία. ib. 184: λισπόπυγοι, ἐφ’ ᾧ μάλιστα Ἀθηναῖοι κωμωδοῦνται. cf. Mein. ad Plat. com. 2, 680. Ed. Müller. in ‘zeitschr. f. d. alt.’ 1845 p. 390. III 74: φανλοτάτη δὲ καὶ ἡ παρὰ τοῖς νέοις κωμωδοῖς ἀπφία καὶ ἀπφίον καὶ ἀπφάριον, νέας δεσποτίας ὑποκορίσματα. VI 189: μισητὸν μέντοι τὸν τοιοῦτον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν τὴν μάχλον. VII 8: ἐν δὲ τῇ κωμωδίᾳ ὁ πώλης ὡσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.

X 22: Ποσειδίππος - ἐν Γαλάτῃ φησί-. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς τούτοις καὶ ἀντίκλειδες εἴρηται· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει -κατάκλειδες-. ib. 39: τὰ μὲν οἶν τυλεῖα καὶ τὰ κνέφαλλα οὐ μόνον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐστίν-.

96: τὰ -δημιόπρατα οὐ μόνον τούνομα παρ’ Ἀριστοφάνει-, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμικοδοδιδασκάλοις.

127: καὶ πτερόν δὲ τὸ σκιάδιον οἱ κωμικοδοποιοὶ καλοῦσιν. cf. Mein. ad Strattid. 2, 786. habes minoris editionis additamenta: ad quae utrique editioni haec addantur:

CDXIX

514

Dio Chrys. XXXIII p. 31: εἶτα ἐξύρων μέχρι τῶν παρειωῶν· οὐδὲ τοῦτό πω δεινόν· ἀλλ’ ὅμως ὁ κωμικός καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακαίειν “ἐπὶ φαλήτων συγκίνων ἐκκαίδεκα.” indicavit Nauck. phil. IV 360. ad Demos Eupolidis haec referri posse videbantur Meinekio, v. 2, 469 sq.

CDXX

515

Aristides vol. II p. 133 Dind. εἰ δὲ δεῖ καὶ μῦθον λέγειν,

ἐπ' αὐτὸν τὸν κ. τ. λ. ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ
μεγάλῃν ἰσχὺν ἐχόντων.

527

CDXXXII

νῦν δὲ σωθεῖην ἵνα

διδάγματ' ἢ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου.

Coisl. prov. 353 apud Leutsch. ad Diogen. VI 90: νῦν σωθεῖην ἵν' ἢ μοι διδάγματα ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου: πρὸς τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης· ὅμοιον τῷ "ὄρεξθ' ἄνδρες δέ τε νήπιος ἔγνω." Meinek. ad Theocr. p. 457: 'quis munitus, inquit, dubitet quin haec comici poetae verba sint scribenda,' ut supra correxit. cf. Suidas: νῦν σωθεῖην, ἵν' μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου, ubi Bernh. σωθεῖ δὲ νῦν, ἵν' ἢ δίδαγμα τοῦτο τοῦ λ. χρ. comparato Menandro v. supra p. CCXLIII. 'aliorum conatus protulit Knoch. Babr. p. 176.' adde Lachm. Babr. p. X.

528

CDXXXIII

ἡ γλῶττ' ἀνέγνωχ', ἡ δὲ φρῆν οὐ μανθάνει.

ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. append. Gott. II 100. Macar. IV 36, Leutschius: 'fluxit . . versus, inquit, sine dubio e comoedia.

529

CDXXXIV

πᾶς ἐστὶ δούλῳ δεσπότης μονοσύλλαβος.

Demetr. de eloc. c. VII: καὶ τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχὺ, καὶ πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος, τὸ ἱκατεύειν μακρὸν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. anon. ap. Walz. I p. 64: καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἴρηται· πᾶς δεσπότης δούλῳ μονοσύλλαβος. Max. Plan. ib. V p. 366, ubi π. δ. δ. μνοσύλλαβον. adde Apostol. XIV 9 Leutsch. senarium composuit Spengel. art. scr. p. 104, ad comoediam referebat Nauw. idem indicavit haec fragm.:

530

CDXXXV

ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψ' κληθεῖς ἔρχεται,

ἢ χολός ἐστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

schol. Theocr. VII 24: οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία "ὅστις ἐπὶ δεῖπνον κτλ' ὄψ' κληθεῖς Dübneri cod. L 'ut correxerat Erasmus. legebatur κληθεῖς ὄψ'." vide Mein. ad Men. rell. p. 129. com.

: Plat. sympos. p. 726 B; Apollon. syntax. p. 106: καὶ ὡς
 φ̄ "ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὄψε κληθεὶς ἔρχεται." Leutsch.
 em. II p. 577.

CDXXXVI

631

as I 189: ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγ-
 ῶς ἔχον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων. Macar. II
 'versus trochaicas. leg. ἀνδρὶ γὰρ πεινῶντι κλ. ex co-
 quodam.' Bura.

CDXXXVII. CDXXXVIII

632. 633

ius p. 358 1: οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστὶν κὰς ἀνήρ.
 Suid. I p. 874. II p. 731. Eustath. p. 455 40. Apostol. II
 7 L. (v. ib. vol. I p. 442). Diogen. IV 1. Macar. III 12:
 ἡ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται: ἐπὶ τῶν
 κδόξων (δειλῶν Diogen.). duo proverbialia, γυνὴ στρα-
 εῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται, hoc modo coniungebat
 k. caeterum v. Leutsch. I p. 233. II p. 107.

CDXXXIX

634

ius p. 390 22: παράστασις: ἡ δεδομένη δραχμὴ ὑπὲρ
 εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· "ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι
 ἀβαλεῖν παράστασιν." ad comoediam referebat Nauck.
 l. VI 425.

CDXL—CDXLII

635—637

iens Alex. paed. III p. 274 P. ὁ ἵππος αὐτοῦ πεντεκαί-
 : τάλαντων ἐστὶν ἄξιος ἢ τὸ χωρίον ἢ ὁ οἰκέτης ἢ τὸ
 ἴον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν τιμιώτερος τριῶν: ita
 in comoedia scripta fuisse opinabatur Nauck. phil. IV
 9, vulgo χαλκῶν ἐστι τ. τ. idem ib. p. 253 P.: πόρνη δὲ
 αὐτῆς καὶ μοιχαλὶς τῆς ψυχῆς κατείληφε τὸ ἄδυτον
 ε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται ψιμυθίῳ πίθηκος
 στριμμένος, quae et ipsa ex comoedia repetebat Nauck.

idem p. 244: οὐκ ἴσασι τὸ πλημμέλημα οἷόν ἐστι
 ἰὰ ἑαυταῖς περιθεῖσαι πλούσια μυρία· καθάπερ καὶ
 ρὰ τοῖς βαρβάροις | φασὶν δεδέσθαι τοὺς κα-
 ργους χρυσίῳ." vix versus hi esse videbantur Klotzio.
 kius annotavit Dion. Chrys. or. LXXIX 3. Suid. v. Κα-
 : 'intpp. Herodoti III 23.' Bernh.

538

CDXLIII

Demetr. de eloc. c. 126: διὰ τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ μωδοποιοὶ χρωῶνται αὐτῇ (i. e. τῇ ὑπερβολῇ), ὅτι ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον, ὡσπερ ἐπὶ τῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη, ὅτι πεδί χεζον ὅλα, καὶ ὅτι βοῦς ἐν ταῖς γνάθους ἐ-
 apposuit Nauckius comparato c. 161: ἐκ δὲ ὑπερβολῶν μάλιστα αἱ ἐν ταῖς κωμωδίαις, πᾶσα δὲ ὑπερβολή τος, ὡς Ἀριστοφάνης (Ach. 85) ἐπὶ τῆς ἀπληστί Περσῶν φησιν ὅτι ὥπτουν (ὥπτων) βοῦς κριβανίτ ἄρτων· ἐπὶ δὲ τῶν Θρακῶν ἕτερος, ὅτι Μηδόκης σιλεὺς βοῦν ἔφερεν ὅλον ἐν γνάθῳ. cf. cor apud Athenaeum eclogas IV p. 130 sq.

539

CDXLIV

M. Antonin. V 12: πρόιθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθένι κείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ πορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση. comici haec esse ipse supra indicavit, versum latere suspicatur Nauckius hui ἰπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅποι χέσης. cf. p. LX

540

CDXLV

Theophylacti epist. 29 p. 48 Boiss. περισκιρτῶσιν α ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὡσπερ γηθόμεναι· πεπαύμεθα μαχόμενοι “δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ dicavit Nauck. phil. V 558, idem annotavit Isidor. P 89 p. 460 D: τῷ δυσνουθετήτῳ θηρίῳ μαχόμενος τῇ Procopii epist. 80 Maii class. auct. IV p. 258: πενίαν φέρεις ἐμοὶ καὶ θηρίον ἐξωλέστατον εἶναί σοι τὸ δοκεῖ. cf. supra ad Men. suppl. p. CCXCI.

541

CDXLVI

πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης
 παρέχει.

Choerob. p. 312 6: χοῖνιξ χοίνικος πανταχοῦ συστέ. ἰ, οἶον (Od. τ 27) “ὅστις ἐμῆς γε | χοίνικος ἄπτει πτηται), καὶ πάλιν “πλέον δυοῖν σοι (σε Ven.) χοι δεσπότης | παρέχει”. comico anonymo ascripsit Gai vol. III p. 217.

CDXLVII

548

clis et Philagrii Φιλόγελως p. 314 Boisson. λιμόξηρος
 δίας ὑποκριτῆς τὸν ἀγωνοθέτην πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν
 ὄν ἦται. τοῦ δὲ ἐπιζητοῦντος διὰ τί προαριστῆσαι
 , “ἴνα” ἔφη “μὴ ἐπιιορκῶντες λέγωμεν· ἠρίστησα,
 ἴν’ Ἀρτεμιν, | μάλ’ ἠδέως.” Cobetus mnem. IV 104:
 trige, inquit: ἴνα μὴ ἐπιιορκῶν λέγω·

ἐγὼ μὲν ἠρίστησα, νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
 μάλ’ ἠδέως.’

CDXLVIII

549

οὗτος πατὴρ τοῦ παιδός· εἰ γὰρ ὤφελεν.

Voss. a p. 26 50 (Gaisf. p. 66): ἔστι γὰρ εἰ ὁ σημαί-
 εἶθε· οἷον οὗτος πατὴρ τοῦ παιδός· εἰ γὰρ ὤφει-
 aliis om. prioribus, οὗτος πατὴρ τοῦ παιδός, haec
 abentur, εἰ γὰρ ὤφελεν. indicavit W. Ribbeck.

CDXLIX

549

les vol. I p. 521 Dind. ἔτι δ’ αὐτοῦ μέλλοντος ἐρεῖν
 περβολὴν ὑπολαβὼν ὁ Κοδραῖτος, ἀλλ’ ἢ τὸ τῆς πα-
 ρς, ἔφη, ἐρεῖς, ἢ τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν; ubi
 ribus: ‘est Menandri, inquit, ni fallor, versus ἢ γὰρ
 τὴν’ κτλ. Cobetus mnem. IV 246: ‘viden, inquit, comi-
 lixisse:

ἦτοι τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν.’

CDL

546

is gnomol. Ritschl. p. V 27: ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ
 ν ὅταν | γυνὴ κατορίττηται τάφῳ, οὐχ ὅταν
 ν. ad quae Ritschl. p. VII: ‘senarii, inquit, e comoedia
 ut videtur,’ idemque etiam haec, οὐχ ὅταν· γαμῆ, co-
 ledit. Nauckius priora tantum huic fragmento vindicabat.
 annotavit fragm. hoc:

CDLI

546

prii epist. 76 apud Maium class. auct. IV p. 255: ἐάλως
 ἴν’ ὅμως ὦ βέλτιστε ὀψέ ποτε τὰ τῶν ἐρώντων
 τάνεις τοξείματα.

CDLII

547

nii Tiber. c. 53: nurum Agrippinam post mortem mariti
 is quiddam questam manu adprehendit; graecoque versu
 . Gr. Vol. V.

si non dominaris, inquit, filiola, iniuriam te accipere emas?' Meinekius haec ita composuit:

εἰ μὴ κρατεῖς. θυγάτριον. ἀδικεῖσθαι δοκεῖς:

548 - 551

CDLIII - CDLVI

περὶ μεγάλων (γὰρ) πραγμάτων σκοπούμενοις
εἰνουσάτη σίμβουλος ἢ παρρησία.

Παρρησίαν δὲ παντὸς ὠνοῦ χρυσίου.

Ὁ (δὲ) βίος ἔστ' ἀλαζονείας δεόμενος.

Φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι, δειότερον δὲ (μανθάνει
servati sunt priores tres versus apud Io. Damasc. p. 716
23 ed. II Gaisf. indicavit Meinekius, qui vs. 1 γὰρ addidit
σκοπούμενοις pro σκοπούμένη (σκοπούμένη) scripsit.
ib. legitur p. 696 om. δέ, quod addidit Mein. Vs. 5 i
728: hunc addito μανθάνειν supplevit Meinekius, ad se-
liam comparans Eurpol. 2, 457 (4).

552

CDLVII

Clitonymus apud Plut. de fluv. c. III 4 (Mülleri hist. fr. 367): ἐκ δὲ τοῦ ρεύσαντος (Οἰρρῆι) αἵματος ἀνεφάνη
τάνη Κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ Διονυσίων τελοῦμε
αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἦχον· οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρ
περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ᾄδοι
"καὶ τότε φρονήσεις, ὅταν ἔση μάτην φρονι
Hauptius μὴ τότε φρονήσης. alligit hunc versum ad
reliq. p. 205 Meinekius de ἐὰν sim. futuro iunctis dic
indicante Nauckio. possis et hic ἂν γένη μάτην φρο
Nauckius etiam haec annotavit:

553

CDLVIII

Lucian. Asin. II p. 586: καὶ ὀλίγον ἐκπεριελθὼν ἐκ
τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου "παλινδρομηῆσαι μάλλον
κακῶς δραμεῖν."

554

CDLIX

Liban. epist. 254: ἔπειτα ἐν ταῖς φοραῖς "μὴ μεῖζον ἔσθ
τῆς νεῶς τὸ φορτίον." μηδ' ὁ μὲν παρῶν καὶ πλοῦσι
ἦττον, ὁ δὲ ἀπῶν, εἰ καὶ μὴ πλουτεῖ, φερέτω πλέον.

555

CDLX

Clemens Alex. protr. p. 35 P. ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιώδη
ἐπιφθέγγασθαι ἀρμόττει. "πατήρ ἀνουθέτητος παῖδα κα"

ἴ." Nauckius n. rhen. mus. VI 470 (philol. IV 358):
 υθέτητος παῖδα νουθετεῖ πατήρ, comici an tra-
 sit versus incertum relinquit.

CDLXI

566

anus p. 336 σκῦτα: τὸ μεταξὺ τῶν τερόντων καὶ τοῦ
 ἴλου. ὡς Πετρόνιος ἐν κάρῃ φησὶν, αἰγάδες ὑπέκνεον
 ἰπέκνιον). καὶ πάλαι "τὰ σχήματα εὐθὺς ἰδῶν καὶ
 ἴτα." haec, utcumque corrupta et lacunosa sunt, Nauckius
 moediam pertinere opinabatur 'allg. l. z. int.' 1847 p. 499,
 classe scribenda: τὰ σχήματα' εἰθὺς εἰσιδῶν καὶ
 κύτη. 'priora, inquit, non expedio.' Archilochea quae
 intur v. ap. Bergk. Lyr. II 565.

CDLXII

567

onius de synt. p. 70 24 sqq. εἰς τὸ γίνεσθαι οἶν ἢ γε-
 χι ἢ πρόσταξις γίνεται. ἀποφασκομένη ἀπὸ τῆς τοῦ
 οντος ἐννοίας, εἰς μὲν παράτασιν "σκαπτέτω τὰς
 ἔλους," εἰς δὲ συντελείωσιν "σκαψάτω τὰς ἀμπέ-
 ." etiam haec comicorum adespotis assignavit Nauckius.

CDLXIII

568

n. Bk. p. 465 δ, αὐτοβοῶς ὁμοιος ὦν τῷδε: Ἄτ-
 ; πάνυ συμπέλεκται. σημαίνει δὲ οἶον αὐτὸς ἑαυτῷ
 ορεῖς κεκραγῶς ὁμοιος εἶναι τῷδε. idem Suidas I p. 384.
 ol. p. 319 L. Cobetus V. L. 259: 'emenda, inquit, αὐτὸς
 quod iocose comicus nescio quis effinxit ex proverbio
 βοῶ.' de quo annotatur Kühn. ad Polluc. VIII prooem.

CDLXIV

569

des I p. 321 Dind. ἔθος τοῖς πλέουσι καὶ ὁδοιποροῦ-
 ὑχὰς ποιεῖσθαι καθ' ὧν ἂν ἕκαστος ἐπινοῇ. ποιητῆς
 οὖν ἤδη τις εἶπε σκώψας εὐξασθαι κατὰ χρυσό-
 λιβανωτοῦ. Cobetus mnem. IV 277: 'mireris, inquit,
 ium, eruditorum lepidissimum, non animadvertisse poe-
 αὔρον χρυσόκερων per iocum in χρυσόκερων λιβανωτόν
 rtisse.'

CDLXV

570

lianus περὶ ἀκυρολογίας p. 267 (Boisson. anecd. III):
 ἰν φωλεὸς ἐπὶ τῶν ἐρπετῶν ζώων τάσσεται, κοίτη ἐπὶ
 ὤπων-. ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν (νοστιὰν?) τέκνων

ἀκυρολογεῖ. ex comoedia petitum videbatur Nauckio: idem proposuit Ammon. p. 145, ubi νοσσιὰν τῶν τέκνων, item Et. Gud p. 560 31.

561

CDLXVI

Herodian. π. διχρόνων p. 344 Lehrs. σημειοίμεθα — ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν καὶ συσιέλλοντα τὸ α εἰσὶ δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα, καὶ τὸ σαῦσαξ, φασὶ εἶναι τοῦτο ὄσπριον. ad σαῦσαξ Lehrs. haec annotavit 'sic A et B, item regg. Herm., D σάνσαξ, Draco p. 19: σαύταξ ἢ σαύσαξ. apud Choerob. p. 305 20 (Lasc.) εσ σαῦσαξ φασηλοειδὲς ὄσπριον, fortasse rectius: v. Lob. (parallel. p. 276). certe σαυσακας (scribitur ibi σαυσάκας) Hesych. aliter explicat τυροὺς ἀπαλούς, εὐτρόφους, καὶ δοκοῦσι δὲ οὔτοι εὐεπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν. quamquam fieri potest, ut hoc cibi genus apud comicum, ubi inventum erat (videtur enim ex comico), ab aliis aliter explicaretur.

562

CDLXVII

Cicero ad Att. XVI 15 3: 'Leptae litterarum exemplum tibi misi, ex quo mihi videtur στρατύλλαξ ille deiectus de gradu.' indicavit Meinek. vide quae de h. l. disputavit Ritschellius in l. schol. Bonn. 1856 aest. p. III sq.

563—571

CDLXVIII — CDLXXV

Hesychius: ἀγροῦ πλέων. ἀγροικίας πλήρης. ubi annotatur Catullianum (36 19) 'pleni raris et inficetarum.' ἀποφθάρηθί μου. ἀπαλλάγηθί μου. ἀραβῶνα Σίφνιο διαβεβλημένον. ὡς τῶν Σίφνίων ἀσελγῶν ὄντων. *γλωσσαν (γλωτταν) οὐκ ἐμπήξεται. οὐκ ἂν διαφάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσοιτο. ἐνόρχην λαόν. τὸν ἐπὶ ἤβης· ἀφ' οὗ κατὸ *ὄρχηδόν. *ναιδαμῶς. ἐναντίον τῶ οὐδαμῶς. τρυμαλιτίς. Ἀφροδίτη. χιαστὶ τίλλειν. ὡς τῶν Χίων κατεργότων καὶ παρατιλλομένων. haec omnia comoediae ascribebat Nauckius.

571—574

CDLXXVI CDLXXIX

Hesychius: βοῦς ἐν πόλει. χαλκοῦς· ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. [ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων paroemiographi]. ex comoedia ductum videbatur Bergkio 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 980. cf. Mein. in Athen. exerc. I p. 29. Leutsch. paroem. II p. 63 sq.

idem *Οἰώνιχον. μουσεῖον.* τοῦτο δὲ *Οἰωνίχου* φησὶ μουσεῖον εἶναι. Bergkiius comin. p. 231: 'certe scribendum, inquit, *Οἰωνίχου μουσεῖον*, qua quidem appellatione comicus aliquis poeta lasciva Oeonichi carmina notavisse videtur.' cf. supra p. XLVI. idem *Ταναγραίων φυὴν κήτει ὁμοιότητα.* Ἐφορος λέγει εἶναι τινα ἐν *Τανάγρα* παχύτατον, ὃς ἐλέγετο *Κητεὺς*. Mein. in Ath. sp. II p. 25: 'quorum verborum priora, inquit, ita corrigenda videntur *Ταναγραίω φυὴν Κητεῖ ὁμοιότητας*, vel si comici poetae verba sunt, *Κητεῖ προσόμοιος*. fuit igitur Ceteus praedives quidam Tanagraeus idemque corporis obesitate insignis.' idem ib. nomen Athenaeo restitutum, v. supra p. LXIII. idem *φάσακες. συκοφάνται*, e comoedia annotavit Passovius.

CDLXXX -- CDLXXXIII

575-578

Phryn. Bekk. p. 70 5, *φορμοκοιτεῖν*: τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεῖδειν . . . τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον. comici poetae hoc verbum Meinekio videbatur ad Chionid. 2, 5 (1). Nauckius etiam haec ex comica dictione repelebat: Phryn. 67 20. *ὑπερθεμιστοκλήης*: καινοτάτη ἢ φωνή. σημαίνει οἶον ὑπὲρ Θεμιστοκλέα τῆ σοφία. ὅμοιον ἔστι *ὑπερπερικλήης* καὶ *ὑπερσωκράτης* καὶ εἴ τι τοιοῦτον. ἀλλὰ καπὶ τοῦναντίου *ὑπερευρύβατος* ὁ ὑπερβάλλον *εὐρύβατον* πονηρία. idem 63 14, *σωρὸν κρεῶν*: εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σάρκας ἔχοντα.

CDLXXXIV. CDLXXXV

579. 580

Photius p. 202 9, *λαιλαι*: κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας. idem p. 204 14, *λακκοσκαπέροδαν*: ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπεροδον. utrumque attulit Nauckius.

CDLXXXVI

581

Eustathius p. 862 43: ὁ δὲ τοιοῦτος ἀνὴρ καὶ ἄστυτος ἐλέγετο, καθὰ καὶ "οἶκος ἄστυτος" (Xenarch. 3, 614) ὁ μὴ ἔχων ἄνδρα, ὃς ἔχοι ἂν λέγειν τὸ "στύομαι τριέμβολον" (Av. 1256), ἀλλὰ μᾶλλον τὸ "Ἀστυάναξ γέγονα." idem p. 849 54: ὁ κατὰ τοὺς παλαιούς εἶπεῖν ἄστυτος γέρον ἢ Ἀστυάναξ, ὃς δηλαδὴ οὐκ εἶχε στύεσθαι τριέμβολον. p. 656 extr. εἰ καὶ τις παλαιὸς παίζων κωμικώτερον ἑτέρῳ λόγῳ Ἀστυάνακτα ἑαυτὸν ἔφη που ὡς μὴ στύοντα. adde p. 1283 25. debentur haec Nauckio Ar. Byz. p. 168.

582

CDLXXXVII

Pollux VIII 121 de Atheniensium iudiciis agens: τὸ Μητίχ κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων. . . . τὸ δὲ Μητίχου διαστήριον μέγα, οὕτω κληθεὶν ἀπὸ ὑρχιτέκτονος Μητίχου. Bergkium, qui comm. p. 18: 'scribo, inquit, τὸ Μητίχου καλι

583

CDLXXXVIII

χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.

Iulian. misop. p. 369 B: εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν περὶ ἡμῶν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἢ νίφησιν ὁ Βοιωτίος ποιητής, "χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι;" ita haec in Vossiano cod. leguntur, a ticulum om. Par. 2964 teste Boiss. anecd. nov. p. 187. incavit Nauckius: de Boeotio poeta alii viderint.

Quod apud Harpocr. p. 28 14 est, δεινότατος ἀπὸ μάκτης τε μεγάλων συμφορῶν, ex Sophoclis Captivae repetiverunt Brunckius et Dindorfius fr. 32. Nauckius trag. fr. 109 ad comoediam referebat. apud Pollucem VII 167: Αἰσχύλῳ δ' ἂν εἰκοί τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν. [λοῦταιί γε μὴ δὴ λουτρὸν αὐτὸ τὸ δεύτερον.] ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμειρῶς λουτηρίων. uncis inclusa diversum ab altero apud Aeschylum occupare locum visa sunt Hemsterhusio; quae Glaucum Pontium revocabat Hermannus opusc. II 69, cf. Aesch. 332. ad comoediam pertinere opinatur Nauck. progr. p. 13 (cf. trag. fr. p. 86). αὐτὸ Bekk. pro vulg. αὐτό. Eustathii p. 1538 13 locum, unde haec, τὰς ἀκάνθας ἐπιγείροντα, comoediam redolere iudicat Nauckius, v. sup. p. CLXXII. in eo, quem servavit Pollux VII 193, vers. βλέφαρα κέκληται γ' ὡς καπηλείου θύραι, haec ὡς καπηλείου θύραι fortasse comici esse suspicabatur Nauckius trag. fr. p. 227 (progr. p. 27); Sophocli vindicabat E. Müller 'zeitschr. f. d. alt.' 1845 p. 388 sq. de schol. Aeschyli Per. 181 cf. Nauck. trag. p. 255. ex eodem libro hoc loco exhibebimus quae leguntur p. 604: 'Athenaeus X p. 411 A:

ἀλλ' ὡς περ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν, ἵν' ἀπίη τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιὼν ὡς περ λαβῶν χαίρει τις καὶ σκευασία μὴ μί' ἢ τῆς μουσικῆς.

Ιστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῶ, ἑταῖρε, φησί, ἱμῶκράτες. φέρε εἶπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ κόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται ἐ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιητὰ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρος μὲν ἐν Βουσίριδι κτέ. versus Eupolideos supra allatos on Astydamanthis esse sed poetae comici verissime iudicavit asaubonus: utrum Athenaeus errarit an librarii, non ausim ecernere; sed probabile est de voracitate Herculis Astydantem testem allatum fuisse.' haec Nauckius. attigerunt h. I. Meinekus in Ath. sp. II p. 18, Fritschius Eupol. vers. fragm. 17. cf. supra p. CXXXIV.

Bergkii Lyr. II 1077: 'ex comoedia, inquit, petitum, quod chibel Apostol. XVIII 8: *A.* χαίροις Ὑψιπύλη φίλη. | *B.* οὐκ ἐμοὺς πλέκω κορύμβους. | *A.* οὐ σοι λέγω περὶ τούτων. | *B.* οὐμὸς ἀκοίτης ἐνταῦθα. vulgo κορύμβους πλέκω vs. 4 ἀκοίτης vel ἦκοι τις legitur.' comicae dictionis vestigia apud Alciphronem latere videantur supra p. CXCIII sq. notavimus. ex eodem genere Nauckius etiam hoc erivabat III 49 4: καὶ ἄνευ ἡμῶν ἀνέορτα πάντα καὶ οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις, in quo versum agnoscere hunc: ἀνέορτα πάντα καὶ οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις. idem philol. IV 359 apud Hipparchum Pythagoreum lob. Flor. 108 81 hosce indicabat trimetros, "πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, φρενίτιδες, | στραγγουρίαι, υσεντερίαι, ληθαργίαι, | ἐπιληψίαι, σηπεδόνας, λλα μυρία," delete quod vulgo post φρενίτιδες legitur οδάγραι. apud Dicaearchum vel potius Athenaeum descr. Graec. fr. I p. 104 Geogr. gr. min. vol. I ed. Paris. haec habet: ἱστοροῦσι δ' οἱ Βοιωτοὶ τὰ κατ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα κληρήματα λέγοντες ταῦτα· τὴν μὲν αἰσχροκερδίαν ποικεῖν ἐν Ὠρωπῶ, τὸν δὲ φθόρον ἐν Τανάγρα, τὴν φεικίαν ἐν Θεσπιαῖς (Θεσπεσίαις cod.), τὴν ὕβριν ἐν Ἠβαῖς, τὴν πλεονεξίαν ἐν Ἀνθηδόνη, τὴν περιεργίαν ἐν Ἰορωνείᾳ (Κορωνία cod.), ἐν Πλαταιαῖς τὴν ἀλαζονείαν (cod.), τὸν πυρετὸν ἐν Ὀγχηστῶ (Ὀσχῆστῳ cod.), τὴν ἀναισθησίαν ἐν Ἀλιάρτῳ. τὰ δ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος κληρήματα εἰς τὰς τῆς Βοιωτίας πόλεις κατεργήθη. quae

comici alicuius ingenio deberi suspicabatur Nauckius, v. philol. VI p. 426. adde quae infra p. 124 Mein. annotavit. ib. l. 4 a f. cf. Bergk. Lyr. II 1047 (21). Fritzsche Eup. vers. fr. p. 18. supra p. CXXVIII.

p. 705 v. infra p. 125. p. 707, 27 v. Nauck. Eur. fr. p. 525 (960). p. 709, 10 scr. VII (VI) 17. p. 711, 6 λέοντος 10 κρείσσον ἀκμαίων νεβρῶν. l. 14 Ἴπποθόωντος: cf. ad Stob. praef. vol. III p. III. fragmenta v. apud Nauck. trag. p. 643 sq. l. 23 duo fragmenta: v. adesp. trag. p. 721 N. - l. 25 κείνον ἀνθρώπων κακῶς. l. 30 συμπαθῆς γυνή. v. Nauck. Eur. fr. p. 324. Hippothoontis p. 644 (3). p. 712, 15 Bergk. Lyr. II 702. l. 24 εἰρήν' Vindob. l. 32 Bergk. l. c. l. 33 σιγαῖ Vindob. p. 713 extr. v. Mein. chol. p. 128. Fritzsche Ran. p. 257. Bergk. Lyr. II 616. p. 714, 7 Hipponactis versus: v. apud Bergk. II p. 605. Vs. 2 ad Stob. III p. X, 'si tragici est', Mein. scribere malit χρηστὸν ἐς δόμους ἄγειν.

a versu quarto novum ibi incipit fragmentum. l. 3 a f. τετραμένη cum Vindob. edidit Mein. Stob. p. 715, 23 v. Bergk. Lyr. II 551 (69). l. 26 ἀμηχάνοισι κήδεσιν ad imae pag. annot. priorem cf. add. p. 125. Bergk. Lyr. II 584. p. 716, 12 δὲ πάντα p. 717, 10 ἐς νέωτ' ib. l. 16 cf. infra p. 125 annotata. adde Schneidew. 'beiträge' p. 16 sq. 101. Bergk. Lyr. II 577. p. 718, 16 Leonidae: v. del. anth. p. 39 et quae ib. p. 124 annotavit Mein. l. 22 cf. Bergk. Lyr. II 351.

p. 720, 13 alio loco dixi: v. comment. miscell. I p. 56. adde 'monatsber. d. k. pr. akad.' 1852 p. 585 (Westerm. paradox. p. 217). ad Theocr. ed. III p. 311. p. 721, 21 comparatio Telemachi ollam gestantis cum novis mancipiis: cf. Bergk. 'beitr. z. gr. monatsk.' p. 69. p. 722 de parasceniis cf. Fritzsche Thesmoph. p. 252 sqq. de deo ex machina p. 7:

l. 5 scr. διασκευάζω l. 14 'p. 1096 B:' pag. extr. 'a. 1822' p. 724, 4 scr. IX 44: l. 27 scr. p. 503 30: p. 725, 21 Herod. VIII 95. l. 30 Σιληνίαι αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος, πλησίον τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ 5'. (τοῖς Mein.) περὶ λιμένων. ita Med. cod. p. 860, 1 adde 680. l. 35 scr. 450. 542 (pro 451. 541). p. 867, 20 Metichus 675.

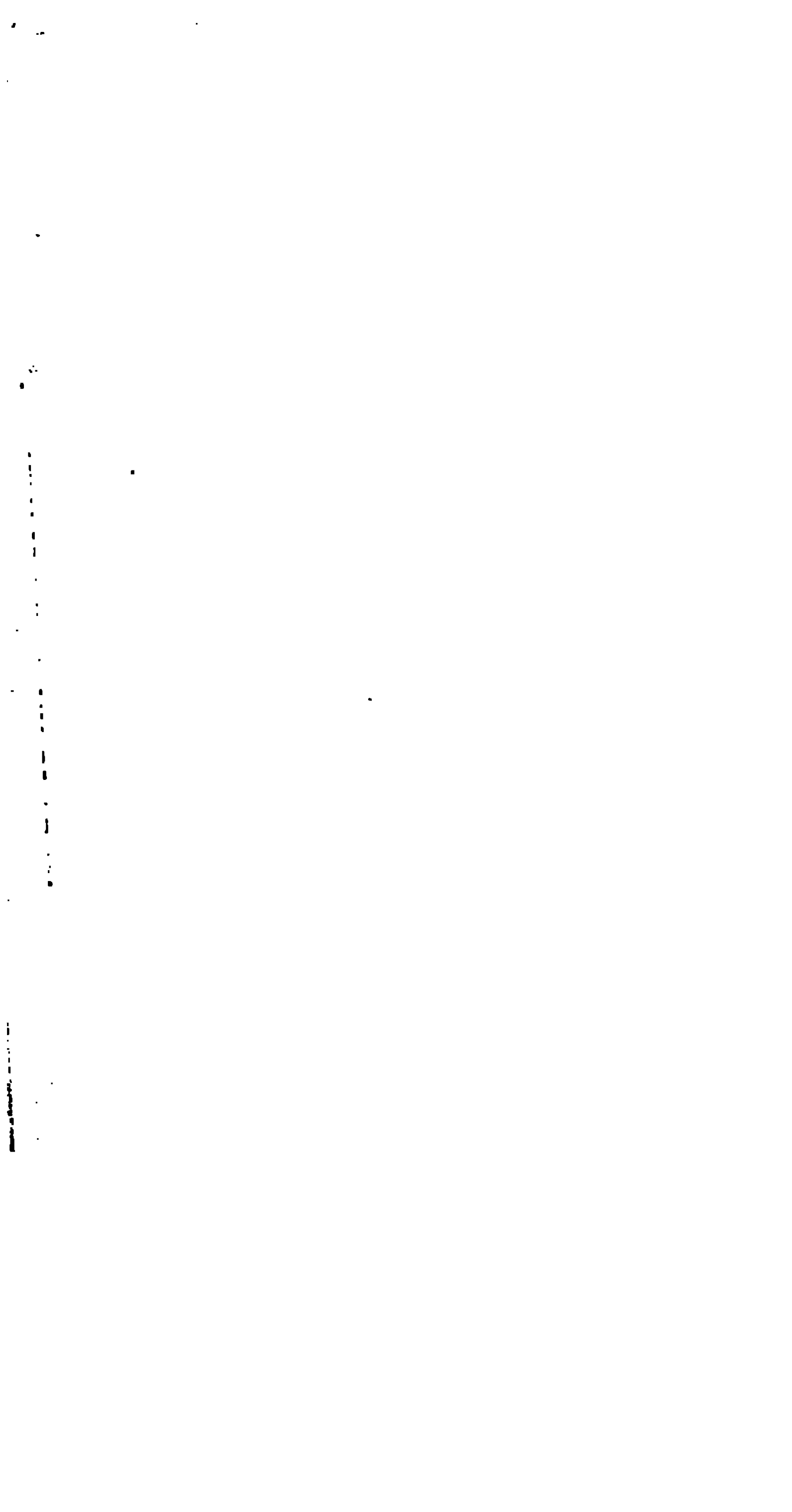
AVGVSTI MEINEKII

AD IV PRIORA HVIVS LIBRI VOLVMINA

ADDENDA ET CORRIGENDA

TYPIS DESCRIPTA

ANNO MDCCCXLIV

Addenda et Corrigenda ad Vol. I.

raef. p. IX. In Aristonis ecloga Vs. 1. recte Grotius
ripsit *πᾶσι τοῖσιν ἀξίοις*. Vs. 8. Hermannus in censura
eris nostri Ephemer. Jenens. 1842 n. 121 — 124 inserta
trigit *τὸ λυσιτελές τε καὶ τὸ καθ' ἑαυτοῦς μόνον*, scil.
γμένους.

P. X, 3. corr. *ἐνίοις*

P. XI, 4. corr. *κατάγελως*

P. XII. In Galeni loco ἕτερον ἑτέρω iure tuetur Her-
mannus; *ἐνδεικνύμενα* pro *ἐνδεικνύμενος* iam Bakius Posid.
229.

P. XIII, 4. corr. *Στωικοῦ* et 10 „admissum”

P. XIV, 3 sq. ita scribenda erant: „Alter huius poetae
cus servatus est in cod. Flor. Parallelorum sacrorum Joan-
s Damasceni. Eum primus edidit Wyttenbachius.” De pri-
is loci versibus vide quae dixit Hermannus.

P. XV. In Simyli versibus recte Sintenis e codd. scri-
bit *ἡ δ' ἀγχοῦ Τάρπεια*

P. 9, 5 a fin. dele *Caeco*

P. 13. De Cratete cfr. Anonym. de Comoedia, quem ex-
bui vol. II. p. 1240.

P. 14, 9. corr. *κωμωδουμένων*. l. 19. disputantur

P. 14. De Telepho Pergameno, qui sub Hadriano et An-
mino vixit, cfr. Preller. de Polem. p. 178.

P. 16 et 17. Locis in quibus Rufi et Dionysii Halica-
assensis *ἱστορία μουσική* laudatur adde Schol. Aristidis ed.
ind. p. 537 cuius verba posui in indice Hist. com. p. 608
q. Ex Dionysii opere item ea derivata sunt quae leguntur
a tractatu de Comoedia quem exhibui Com. Vol. II. p. 1240

Com. Gr. Vol. V.

P. 17, 8. In loco Etym. p. 145, 44 ὡς φησι Παλαμήδης ιστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών, paullo audacius Boeckhius scripsit Ἐλεατικός. Scribendum potius ὡς Παλαμήδης ιστορεῖ. Error ex scripturae compendio fluxit.

P. 18, 4 post „Aristophanis” adde: Pac. 950.

P. 22. De Maesone accurate egit Schneidewin. in Coniect. crit. p. 120 sqq.

P. 26, 10 a fin. dele verba „cuius — potest.”

P. 26, 22. De nomine *Ἐνέτης* cfr. Keil onomat. spec. p. 61

P. 38. De aetate Tellenis ex carmine Leonidae Tarentina nil colligi potest. In loco Etymologi nil mutandum.

P. 39, 3. *Τέλληνος*; reponi voluit etiam Geelius.

P. 40 sq. De Syracosii lege ceterisque quae huc pertinent disseruit Cobetus Obs. crit. in Plat. com. p. 37 sqq.

P. 44 ult. In loco Diodori nil mutandum, nec pugnat ill cum Thucydide.

P. 45. De Aristophanis Pac. 700. ubi Cratinus obiuss dicitur ὄθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον, peringeniosam coniecturam tentavit Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 89. Lacones de Platonica fabula intellegens. Vera tamen haec nosse docebit, qui unus omnium recte Aristophanis verba intellexit, Fritzschius. In Anonymi testimonio Cobetus recte tuctur editam scripturam μετὰ τὴν περὶ Ὀλυμπιάδα. G. Diodorf. chron. scen. p. 437 μετὰ τὴν πέμπτην καὶ ὁ Ὀλυμπιάδα.

P. 49. Grammaticis qui de Cratino commentati sunt forsan addendus Aristarchus. Vide Com. gr. Vol. II. p. 168.

P. 51, 16 corr. ῥειμάτων.

P. 54, 5 a fin. post σύνδουλος excidit κ. τ. λ.

P. 57, 3 a fin. corr. Δραπέτιδες.

P. 63, 5 a fin. 'Accepta quam ad Vol. II. p. 1169 proposui coniectura removebitur fort. Cratetis in Phoenissas commentarius.' H. I.

P. 64, 18. Pro Magnetis lege Cratetis

Ib. l. 5 a fin. corr. pro Cratino Cratetis

P. 67, 3 pro ὅτι lege τὴν οἰκίαν cfr. Vol. II. p. 277.

P. 68, 6 l. χειρότερον Iliad.

P. 74, 6. pro Equ. corrige Ran.

P. 76, 23 corr. abiudicaverat

P. 90, 15 pro „Cleomachum” lege „Gnesippum”

P. 92, 6 a fin. I. Ol. LXXXVII. 2.

P. 94, 4 corr. videre

P. 95, 2 corr. fabulam

P. 97, 7 corr. λευκερίνεως

P. 98, 11 corr. συναγωγή. Hermippi locum nunc ita πτιγο: ὕστερον δ' αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν εἰλωτισμένην καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην. In quo λωτισμένην satis vindicat quod Suidas annotavit participium πειλωτισμένος. Ad constructionem conf. Aristoph. Ran. 31 κεκιβδηλευμένοις οὔσι.

P. 102. De Tynnichi aetate vide Schneidew. Diss. de 150 p. 4.

P. 106, 19 corr. Λευκῆς

P. 108 not. 56 corr. 'Carcinum tragicum'

P. 112, 12 corr. καθαροιδότατος 19 corr. πλούταξ

P. 113, 18 corr. 828 pro 162.

P. 115, 20 corr. nominum

P. 116, 5 corr. ἐπίσταμαι.

P. 117, 4 a fin. I. Panathenaea 9 a fin. corr. 322 pro 466.

P. 118, 12 corr. II 3 46

P. 119. De epigrammate Βάπτες μ'έν θυμέλησιν etc. vide Vol. II. p. 1239 not.

P. 132, not. 76. Non Callias sed Alcibiades populum theniensem opum suarum heredem scripsit.

P. 134, 3 a fin. pro Theopompus scribe Metagenes

P. 139. Non quarto anno Ol. LXXXIX sed tertio Macam in scenam commissam esse recte monuit Cobetus Observ. ii. in Plat. com. p. 143.

P. 146, 18 corr. μετήη

P. 147, 10 a fin. corr. ἐγγενέσθαι

P. 155, 12 a fin. corr. παλαμναίω

P. 160. De Platone comico egregie disseruit C. G. Cobetus Observ. crit. in Platon. com. reliqu. Amstel. MDCCCXL.

P. 17, 8. In loco Etym. p. 145, 44 ὡς φησὶ ιστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγὼν Boeckhius scripsit Ἰλαατιζός. Scribendum μῆδης ιστορεῖ. Error ex scripturae com

P. 18, 4 post „Aristophanis” add

P. 22. De Maesone accurate ex lect. crit. p. 120 sqq.

P. 26, 10 a fin. dele verba

P. 26, 22. De nomine *Εὐέτ*

P. 38. De aetate Tellenis

nil colligi potest. In loco *Ε'*

P. 39, 3. *Τέλληνος* r

P. 40 sq. De Syracent dissert Cobetus C

P. 44 ult. In loco cum Thucydide.

P. 45. De Aralia recte ab insolent dicitur ὄθ' οἱ A disputavit iusto cupidius.

ram tentavit Cobetus vir alias candidissimus. E. cones de Plato attulit quasi ego hanc scripturam esse docebit.

tellexit, Fructur edit coniecturam receperam ὀλεῖτον, in n dorf. ch. coniectionem praestare dixeram. De ἀργύριον πιάδα. correxeram ad Fragment. p. 636. Porro

Γ κολλοπεύειν. Id Cobetus p. 58 ita san

unquam Atticus scriptor usus est. Cetera pers

vacat; unum tamen addam. Dixeram labenti

esse correptionem antepenultimae syllabae

permississe sibi Platonem Fragment. *Αἰ ἀφ*

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

quid igitur Cobetus? Revocat ista vir doctissimus antiquos numeros:

οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα --

versuum descriptione grave vitium poetae

tulit. Nec magis concedo de Fragm. Syrrh. 4. καὶ πῖεσθ' ἕδωρ πολὺ, quod contra expressam Athenaci admonitionem ita distinguit ut πολὺ in sequentis versus initio ponatur. Ceterum exemplis, quibus Platonem ab aliorum antiquae comediae poetarum usu descivisse intellegitur, addenda est correptio ante ῥάμνος Fragm. Sophist. 5. ususque vocis παραθήκη pro παρακαταθήκη Fragm. p. 667. XI.

P. 165, 12 a fin. corr. Med. V. 140.

P. 169. Daedalum a Platone scriptam fuisse negavit Cobetus Observ. crit. p. 80 sqq. Eandem Dobraei fuisse sententiam docet eius emendatio in schol. Arist. Nub. 665. facta. Neque ego a Cobeti sententia me alienum esse fateor; vellem tamen docuisset quo auctore Suidas v. *Ἰλλάτων* et Andronicus Bekkeri Anecd. p. 1461. Daedalum in Platoniarum fabularum recensu commemoraverint.

P. 170, 4 corr. *Θαλαττοκρατία*
7 - *εἷξασιν*

P. 174, 10 cf. Baiter ad Isocr. Paneg. p. IX. sq.

P. 175, 4 pro 695 b. corr. 665 b.

17 corr. p. 590 pro 510

21 corr. Lys. 288.

25 *Διτρέφης*.

P. 177, 22 scribe: quae fabula circa Olymp. LXXXVIII acta est.

P. 181. "Photius v. *Περιοαλγης* sic scribendus videtur: *Περιοαλγης*, ὡς *Περιοήρης* (II. II. 177. Thuc. VI. 4. al.) τῷ τόνῳ κατὰ τοῦ δράματος τοῦ Ἰπλατωνικοῦ: ut quidam huius vocabuli accentum in inscriptione dramatis Platonici velut nominis proprii (κάν τῷ κυρίως Κωρύκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ Ath. p. 161. vide add. ad hist. cr. p. 338) retraxisse dicantur. Quae distinctio adiectivi *περιοαλγης* a proprio quod volebant *Περιοαλγης* quamquam abhorret aliquantum ab analogia exemplorum ab Herodiano pros. II. II. 57 coll. Lehrs. qu. ep. p. 150 (Aristarch. p. 288) prolatorum: ad rem ipsam tamen quam spectabant aptissimum videbitur paradigma *Περιοήρης*. Pro κατὰ f. expectaveris ἐπί: utrumque tamen ad eundem adhibetur usum. Moer. p. 211 32 φαῦλον καὶ γλαῦρον Ἄρ.

κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου (cf. Arcad. 10, 24). = F
 rocr. p. 44, 6 πολὺ δ' ἐστὶ τοῦνομα ἐπὶ τούτου τοῦ ση
 νομένου. p. 60, 23 πολὺ δ' ἐστὶ καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῆ
 τοῦνομα ἐ. τ. τ. σ. Cfr. Lob. ad Phryn. p. 272 not. cri
 Papium lex man. I, 1138 a. Sext. Emp. p. 609, 1. Bk. (C
 terum Photianae annotationis rationem recte intellexit Co
 p. 167. in emendanda eadem parum felix." H. I. Cum ἡ
 Platonicae fabulae *Περιάλης* aptissime comparari poss
 Diphili et Theopompi fabularum inscriptiones *Αἰρησιτείας*
Ἡδυάρας.

Ibid. l. 9 a fin. dele Sebinus et l. 8 pro Ran. 430 c
 Av. 1297.

P. 182, 12 corr. Ran. 430.

P. 185, 13 corr. VI. 17. 31.

P. 186, 6. Aeschyli actorem] vide tamen Vol. II. p. 6

P. 196, 6 a fin. corr. VII. p. 284 e et 287 d.

P. 199, 12 l. ὑπόψυχρον

P. 203, 13 corr. παράγων cl. II. 704 not.

P. 204, 7 a fin. scr. eorum

P. 206, 4 a fin. corr. ῥίνας

Ib. lin. 4 annot. ad verba 'qui frater Melanthii fuit'
 Clintonem F. H. p. XXXIV not. z. Kr.

P. 207, 1 corr. Ἐκήρυξεν

l. 19 corr. μάντεων

Ib. l. 3 a fin. corr. Ath. XIII. p. 586 a.

P. 208, 10 corr. XI. p. 499 b.

Ib. lin. 23. Zenob. VI. 28, cl. Phot. p. 338.

lin. 25. Photius p. 335.

P. 209, 3 corr. πλατυπόρφυρα

Ib. lin. 9 pro „quadringentorum” corrige „triginta vir
 rum” Cfr. Sauppe Epist. crit. ad Herm. p. 147.

P. 210, 9 corr. Athenaeum lin. 10 corr. 499 b.

lin. 19 leg. σχελίδες

P. 213, 21 corr. minimum

P. 214, 11 corr. VII. p. 306 a.

P. 216, 4. De inscriptione didascalica vide Böckh
 I. n. 229 coll. p. 351 sq. Cf. Clint. F. H. ad a. 434.

P. 216, 3 infr. corr. Ἐρατοσθένης.

P. 218, lin. 10 corr. Paroxytonon lin. 13 addo Stephan.
yz. v. πατρία.

P. 219 in. Haec ita corrige: „Aristagorae Ἄγραι, sed
bique Μαμμάκνθος.”

P. 221, 18. Corrige: „laudat Athen. X. p. 469 c. cl.
oll. X. 88. et iterum”

P. 222, 8. De nomine Στράτις cf. Lohrsii Aristarch.
280 not.

P. 224, 8 infr. leg. non Euripides ridetur,

P. 227, 3 corr. 656 b

P. 228, 13 infr. corr. deprehendere

P. 230, 6 infr. corr. teterrimis

P. 232, 15 ante Aeliani insere ‘Schol. Luc. ap. Gram.
Vol. II. p. 1212 et Platonis p. 203. Bait.’ H. I.

P. 234, 14 corr. p. 676 16 περιγεγραμμένοι

P. 236, 5 corr. Photium Lex. p. 215.

P. 239, 10 corr. 553 f. Ib. 15 Bathonis] I. Machonis.

P. 239, not. 33. Polyidum poetam memorat etiam titulus
eckhii C. I. II. p. 641. Ad eundem poetam refero hoc
ud Schol. Ven. Iliad. ω 804. Ἀττικοὶ τὸ περιδειπνον
έφρον λέγουσι. Πολίιδος δὲ τὸ μνημεῖον.

P. 241 extr. 153 f.] corr. 183 f.

P. 242, 13. Dele Pollucis locum VII. 190 coll. Vol. II.
823 (38).

Ib. lin 10 corr. ὑπό-μνημα

P. 244, 6 ἱαχιστής

P. 245, 20 corr. editorem ad 229.

P. 246, 13 dele verba „σφυρίζειν — 691. b.” Mox de
ρόθεν v. Add. ad Vol. II. p. 830.

P. 248, 8 dele verba „quo loco — κ. τ. λ.”

P. 249, 22 lege ὑπερδι-σύλλαβα βαρύνεται

P. 251, 9 ‘Pollucis locus ad ea pertinere videtur quae
at lin. 13.’ H. I.

P. 252, 7 infr. corr. 589 17

P. 255, 12 corr. Olymp. LXXXVIII

P. 260, 2 corr. ad Athenaeum III. p. 110 f.

P. 260, 8 infr. adde quae sunt Vol. II. p. 860.

P. 262, 22 corr. Zenobius I. 47,

P. 267, 4 *Δαλίδος* nomen in *Ἀγαλλίδος* (Athen. p. 14 d) mutavit G. Dindorfius ap. Zimmerm. annal. antiq. stud. 1837 fasc. XI.' H. I.

P. 268, 3 infr. corr. nonnulla

P. 269, 1. Haec ex Vol. II. p. 884 corrigenda.

P. 279. Philammonem Delphum Latonae et Dianae et Apollinis natales carmine celebrasse intellegitur e Plutarcho de Mus. p. 1132 B.

P. 281, 4 centum filiarum] vide tamen Vol. II. p. 871.

P. 284, 12 corr. Sol frigans

P. 285, 12 corr. XI. p. 482 e.

P. 287, 5 infr. pro 23 corr. 29,

P. 289, 5 infr. pro 22 corr. 26

P. 290, 9 corr. *τινος ἐστὶ γένους*.

P. 291, 5 inf. *ἡδίστης θεῶν*.

P. 295. Exemplis correptae syllabae ante *βλ* adde Menandrum Fragment. inc. 474 p. 326 *ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλησθαι πράγματα*.

P. 296, 17 corr. *δαπάνη*

P. 297, 17 corr. *μετὰ τούτου* lin. 25 corr. *μακάρισι λίθον*,

Ib. lin. ult. Nutricibus] I. inc. fab. fort. in Echo III. p. 269 sq.

P. 299, 14 scr. cum creticis et dactylicis

P. 301, 11 corr. *τοιῖσδε τόποις*

P. 303, 11 dele 'II. p. 107 a.'

P. 304, 8 infr. *στή* corr. *ζή*

P. 309, 6 '168 d] num 161 e *κατὰ τὸν ἡδίστον Ἀντιφάνη?*' H. I.

P. 314, 10 corr. *μήτραν*

P. 316, 6 corr. *ἐν Ἀντιφάνους Μελεάγρω*

P. 318, 6 post philosophiae insere historia

P. 322 ult. ex Athenaeo corr.

P. 323, 11 corr. X. 40.

P. 323 not. 58 'cf. quae dixit Dindorfius ad Aristoph. a. 1830. p. 330.' H. I.

P. 324, 20 corr. Floril. CXXIV. lin. 26 corr. p. 95 32.

P. 325, 22 corr. VII. 211 pro 24

P. 327, 2 corr. adv. Demosth.

P. 328, 4 corr. Anton. 69. Ib. l. 13 corr. 344 32.

P. 329, 6 infr. Boeotium habemus apud Ath. III. p. 84 a] ibi est Boeotia.

P. 330, 14 545 c] corr. 445 c.

Ib. lin. 4 a fin. sic lege: 'Denique Zacynthius ap. Athen. XII. 553 c, Tyrrhenus quae laudatur' Vide p. 580.

P. 331, 10 X. p. 455] corr. 445

P. 332, 16 corr. οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι

P. 334, 15 memini] Vide tamen III. p. 32.

Ibid. 20. Eadem leguntur apud Etym. M. p. 191, 29.

P. 336, 16 corr. Flor. XCIX. 31. Lin 27 pro 379 e corr. 397 a.

P. 337, 17 corr. Pollucem X. 152 'apud Athenaeum p. 95 a est ἐν Γάμοις' H. I.

P. 337, 7 a fin. corr. CXVI. 23, lin. 6 a fin. scr. 134 8.

P. 338, 4 'κὰν τῷ κυρίως Κώρυκῳ δ' ἐπιγραφομένῳ de fabula proprio nomine (κατὰ κυριολεξίαν Eustath p. 1494. εἰς ιδιότητα τεθέν ad Men. 4. p. 133.) Κώρυκος inscripta intellego, ut κυρίως vocabulum cum ἐπιγραφομένῳ potius quam cum κώρυκος coniungendum videatur. Cfr. simile quid add. ad I. p. 181.' H. I.

P. 339, 19 corr. X. p. 446 a. Ib. lin. 21 corr. XIV. p. 622 f. lin. 25 διδάσκαλος

P. 341 not. 60 corr. p. XLVI.

P. 342, 21 corr. ἀποσιμῶσαι

P. 343, 5 corr. CVIII. 10.

P. 344, 3 corr. p. 109 pro 101.

P. 347, 7 corr. Sympos. VI. 3

P. 349, 5 variantem] adde 'Praeterea laudantur Nicostrati Πατριῶται ab Athenaeo XV, p. 700 b' vide p. 592.

Lin. 23 nisi legendum ibi Φιλιππίδης] 'at legitur ibi Φιλιππίδης nulla dubitationis apud Bekkerum addita signifi-

catione, ut et hoc loco et p. 570 et Vol. III. p. 292 Philetæri Adoniazusæ tollendæ videantur.' H. I.

P. 350, 14 *Κυνηγίδος* cf. Vol. III. p. 294.

P. 353, 1 corr. Zenob. II. 42.

P. 355, 15 Cf. Vol. III. p. 537.

P. 356, 4 corr. VIII. p. 340 d.

P. 357, 19 dele 'postrema-separanda esse' V. III. p. 244.

P. 368 not. leg. p. 149.

P. 370, 6. In loco Etym. M. pro *ἐλεγείοις* Etym. Par. apud Cram. A. P. I. p. 12, 33 habet *ἐλείοις*.

P. 371, 9 '*Αγίας*] V. III. p. 168.

P. 372, 6 a fin. l. campidoctor

P. 374, 6 Stephani locum Westermannus ex codd. ita edidit: *ἐξ Οἴου Ἀλεξίς Ἀλέξιδος ἐξ Οἴου Λιοντίδος*. Quibus verbis num comicus poeta significetur incertum est.

P. 374, 10 pro VIII 17 corr. VII 17. L. 16 corr. III 27. 28

P. 375, 1 pro 471 d scr. 421 d.

P. 376, 8 a fine scr. p. 344 c.

P. 380, 7 de *ἀπογηράσκων* v. Vol. IV. p. 423. Ib. 12 de *ἄχρηστος* cf. III. p. 507.

P. 381, 8 pro 127 corr. 135. Ibid. 23 dubitari potest] vide tamen III. p. 454.

P. 386, 12 l. Polluc. VII. 58. Ib. 18 pro Piscatoribus corr. Piscatrice

P. 387, 4 pro 127 scr. 153. Ibid. 11 scr. p. 153, lin. 20 scr. 104 d

P. 390, 17 scr. XIV. p. 644 b lin. 21 Athen. XIII. p. 586 a.

P. 391. In Antiatt. loco "*Αλεξίς Ἰάσιδι* Alphonsus Heckerus Comm. Callim. p. 20 corr. '*Ἰάσιν*', comparatis aliarum fabularum titulis *Λοκρίδες Δηλιάδες* etc.

P. 392, 8 de Minoe vide Vol. III. p. 445. cl. quaest. scen. 3 p. 35.

Ibid l. 3 a fine p. 612 d. corr. 642 d.

P. 394, 11 a fine p. 173 corr. 183

P. 395, 18 Olymp. CXIV. corr. CXV. cf. Clint. p. 178.

P. 397, 7 scr. Athen. III. p. 117 c. e.

P. 401, 11 a fine apud Athenæum] corr. Pollucem.

P. 403, 15 scr. XIII. p. 577 c.

P. 404, 8 vide iam Vol. III. p. 167 sq.

P. 405, 14 pro VII. 177 corr. VII. 170.

P. 406, 6 a f. scr. Serm. XCLX. 24.

P. 407, 4 sq. 'Quod ex Antiatticista p. 96 repetitur Anaxilae Theseus error est: commemoratur ibi Anaxanridis Theseus. inde et fabularum indici eximendus erit Ἀναξίλων Anaxilae p. 581.' H. I.

P. 408, 15 scr. Fast. Hell. p. 153.

P. 411, 1. De Theophili loco v. praef. Vol. I. p. LX. sq.

P. 414, 15 scr. Ol. LXXXIX. Ib. l. 19 scr. Eudocia ag. 166.

P. 416, 10 corr. Ecl. p. 196

Ib. ad l. 23 cf. Vol. III. p. 168.

P. 417, 9 corr. Tzetzes lin. 21 corr. 341 sq.

P. 419, 7 scr. histrionibus usus Aristomacho et Cephisio

P. 420, 18 corr. p. 143.

P. 422, 3 pro 296 scr. 396

P. 423, 19 scr. Athenaeus

P. 425 in. de his vide praef. Vol. I. p. XIII. sqq.

lin 25. καλῶς corr. σοφῶς

P. 428, 15 scr. Sosipater

P. 430 not. 97 scr. 115 Bekk.

P. 435, 15 cf. tamen III. p. 628.

lin. 21 scr. Batonem item P. 438 14

P. 438, 3 de Timaeo historico] 'Non Diphili sed Plurarchi in Timaeum esse animadversionem docet Bernhardi in Anal. Berol. crit. 1840. II. 239. Vide iam Vol. IV. pag. 26.' H. I.

443, 1 vide addenda ad ed. princ. p. 576 et Vol. IV. p. 284.

445, 18 corr. respondisse

448, 4 corr. VII. 292 b. lin. 8 corr. Flor. LVII. 2.

449, 12 'de his cfr. Grothe de Socrate Aristoph. p. 7, 1 sqq. cui Boedae nomen corruptum videtur f. in Βίωνα amutandum, ut sit Borysthenita: affert Diog. La. IV 47.' H. I.

P. 450 extr. corr. §. 23.

P. 451 extr. corr. scribenda

P. 454, 7 pro 440 corr. 490. lin. 12 dele scholiastae memoriam, cui ex Photio et Suida intrusa. L. 15 corr. p. 96.

P. 455, 11 adde 'Κιθαρωδός ap. Polluc. X. 38. 62.' L. 18 pro 168 b. corr. 156 b. L. 19 Lemnias scripserunt etiam Aristophanes Nicochares

P. 456, 5 corr. XIV. 80.

P. 457, 7 corr. κεχαρακτήρικε.

P. 458, 2 cf. p. 490. L. 4 corr. 647.

P. 459, 17 corr. XI. p. 467.

P. 460, 2 corr. XVI. 11. Ib. lin. 14 verba 'V. Ruhnkenius — p. 76' loco non suo posita, transfer in l. 13 ante 'Ιέρειαν. Ib. 1 a fine scr. ad Polluc. X. 93. item l. 11 a fine. L. 13 a fine scr. ἀργυροθήκη

P. 463, 2 a fine corr. 152

P. 464, 24 scr. Epidicazomenen

P. 468, 11 a fine corr. p. 98. 13 a fine scr. 401. L. 18 a fine X. 161 pro 165

P. 469, 5 corr. CXIII. 7. L. 9 corr. VII. 200. 10 a fine adde Helladium Photii Bibl. p. 533, 25.

P. 472, 16 dele verba 'De Philetacri — egimus.'

P. 473, 2 a fine corr. Hesych. II.

P. 474, 6 corr. CVIII 10. L. 3 a fine corr. ἀκαλήφας 7 a fine κερμάτιον pro κέρμα 12 a fine corr. 363.

P. 475, 3 scr. corrigendum

P. 481, 18 nescio quo sive mentis sive calami errore scripserim CXX — CXXX. pro CXL — CL.

P. 487. Quod dixi Plauti Mostellariam ad Theogneti fab. Φάσμα ἢ Φιλόαργυρος inscriptam factam fuisse, in dubitationem vocavit Wolffius Prol. ad Plauti Aulul. p. 19.

P. 494. Quod Suidas scripsit, Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκωπες (Eudocia addit καὶ Ὅφεις) καὶ ἄλλα, vereor ut recte expediverim ita, ut Menippum pro Hermippo nominatum existimarem. Menippus ille forsitan est Gadareus et pro κωμικός scribendum κυνικός; quae confunduntur etiam apud Phot. Lex s. v. σοξαρός. Ita Cercopes et Angues Menippearum Satyrarum tituli fuerint.

P. 505 6, a fine corr. Xenoclem pro Philoclem

P. 512 'Vs. 9 a fine sic scripsit Pflugkius:

λυπρὸν γὰρ αὐτοῖς κτῆμα τοῖς κικτημένοις.

vide Zimmerm. annal. antiq. stud. 1841 p. 923.' H. I.

P. 513 ad not. 11). De Herodiani loco fallitur sine dubio Welcker. Trag. gr. p. 1017, quem miror non recordatum esse notissimorum nominum *Κόραξ, Χοιρίλος, Φρῦνις* et *Φρυνίχορ, Μῦς, Βάτραχος, Ἰκτίνος* multorumque aliorum, quibus adde quod ex Herod. de Dict. sol. p. 21 28 elici potest *Κόκκυξ*. Ceterum v. Lobeckium Pathol. p. 201. not. 3.

P. 515, 19 pro Philocle scr. Xenocle et l. 30 Xenocles item

P. 516, 4 Xenoclem.

P. 519, 15. De his cf. add. ad Vol. II. p. 697.

P. 520, 6 a fine dele 'loco.'

P. 524, 2 scr. Vol. I. In Hesychii glossa ex cod. scribendum *τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου.*

P. 525, 5 a fine dele XXI, 8. Pro Ecdoro scribere debebam Isidorum, ita enim vocatur a Stobaeo XXII, 2'. Eodem ducit cod. A in altero loco XC, 9. De Hippothoonte plura dixi Vol. IV. p. 711.

P. 540 not. Fortasse *Μειδίας*] 'Vide addenda ad Vol. IV. p. 688.' H. I.

P. 546, 2 *διδόμενον* 'l. ἀδόμενον et cf. II. p. 1256.' H. I.

P. 550 'suo loco insere *Ἐπικράτης κωμικός τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαΐς.*' H. I.

P. 552. Ante *Λύκις* inserenda haec: *Λυγκεύς, Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ιστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεύς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησε. Post Λύκις insere haec: Λίσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάκχαι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ ἦ. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.*

P. 560 ad not. *) De verbo *πράττεσθαι* copiose dixit Cobetus Observ. crit, p. 56.

P. 569. Insere *Ἀγύρτης Philemonis.*

P. 570. Dele "' *Ἀδωνιάζουσαι Philetaeri 349.*"

P. 578 post *Ἐπαγγελόμενος* insere: *ΕΠΙΓΕΝΗΣ 354.*

P. 581. Dele "Θησεύς Anaxilae 407."

P. 590. Post 'Ομολογούμενοι inserte "'Ομολογοῦσα incerti poetae. III. 158."

P. 594. corr. "Πύραυρος Aristophontis" pro Anaxilae.

P. 595. ΣΤΡΑΤΩΝ corr. 426.

P. 596. Τιτακίδης Magnetis 35.

Addenda et Corrigenda ad Vol. II. P. 1.

P. 5. Chionidis fragm. Hermannus ita refingere tentavit:
 πολλοὺς ἐγῶδα κού κατὰ σέ νεανίας
 φρονοῦντας ἀτέχνους κὰν σάμαχι κοιμωμένους.

In quo ἀτέχνους non intellego.

P. 6, 13. Femininum ἡ ἄγνος legitur etiam in versu proverbiali apud Plutarch. Quaest. Conv. II 7 2. ἦτ' ἄγνος ἀνθρῆι χῶ βότρως πεπαίνεται. Ita enim legendum pro ἡ ἄγνος, nisi praestat ἦν ἄγνος ἀνθρῆι.

P. 7, 21 corr. commemoratur. Chionidis fr. II. servavit item Grammaticus Cramerii Anecd. Par. IV. p. 250, 6. οἱ Ἀττικοὶ τὸ τὰριχος προφέρουσιν, ὡς καὶ Χιονίδης φησὶν Ἀρ' ἂν φάγοιτε τὰριχος ὡς θεοί. Fragmentum tertium in quo Hermannus κόπτετον de pulsandis foribus interpretatur, dubitari potest an non potius Menandro assignandum sit. Quum enim Athenaei locus in libris ita scriptus sit: καὶ ἐπὶ δοτικῆς, ἐπὶ τῷ ταρίχει τῆδε τοίνυν κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Ἐπέπασα etc. non incredibile est haec ita potius cum Bergkio ad Aristoph. fragm. p. 1193 constituenda esse: ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν Ἐπὶ τῷ τ. τ. τ. κόπτετον· καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς Ἐπέπασα etc.

P. 8. Chionidae fragmentis adde hoc:

Πυθου̅ χελιδῶν πηνίκ' ἄττα φαίνεται:

Нагросг. p. 39, 17. ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· Χιονίππου Πυθου̅ — φαίνεται. Ita haec edidit ex libris Bek-

erus, nisi quod *Χιονίππου* ex Philem. p. 30 recepit, pro quo odd. Harpocr. habent *χιονί που, χίωνί που, χιονιοιπου*. ecte Sturzius ad Etym. M. p. 772 correxit *Χιωνίδου*. Omisso auctoris nomine praeter alios eundem versum habet Schol. lat. Bekk. p. 371 qui etiam hunc addit: *όπηνικ' ἄτθ' μεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι*. Qui item Chionidae videtur. V. ergk. ad. Arist. fr. p. 1181.

P. 10. In Magnetis versu *λοίσαντα χρῆ (vel δειῖ) καὶ ἀκκάριδι κειχρισμένον*, nihil corruptum videtur.

P. 11, 16. De *νῦν δὴ* i. e. *πρὸ μικροῦ* cfr. Pollux I, 2. Lin. 16 pro Equ. corr. Pac. Bernhardii coniecturam Magnetis fabulae inscriptionem fuisse *Τιτακίδης* confirmat quommodo Etym. M. p. 760, 33. *τὸ δὲ Τιτακίδαὶ καὶ Θυργωνῶνδοι (leg. Θυργωνίδαὶ) φρατρίαὶ τινὲς καὶ γένη ἄδοξα, ἵς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμωδοῦντο, οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινες ὄνται*.

P. 13, 5. Probat haec Hermannus, nisi quod Vs. 2 beneripsit *ἄσμ' ἦδον, εἰ μὴ ἦσχυνόμην*.

P. 14, 1 corr. *Ἀνδροκλέα*

Ib. 8 proverbialem versum ex ipso Cratino repetiit Eutschius.

P. 16, 2 a fine scr. *διφάω* pro *ἀναδιφάω*

P. 17, 13 scr. *ἐπιθετικῶς*

P. 17. Tertium versum, *οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυλὸς ἔοικε λαλῆσαι*, non ad Archilochum, sed ad eum, quem Archilochus laeserat, spectare indicant particulae *μέντοι*.

P. 22, 9 a fine scr. 389 et l. 10 a fine *ἐπιθετικῶς*

P. 23. Verba *εὐδοντι προκτὸς αἰρεῖ* nunc de ignavo interpretor, quem prostrata pudicitia ditaverat. Ceterum de *πρὸς* adde Oppian. Hal. III. 85 sqq.

P. 24. Fragm. XIV. Cum in Diotimi versu manifesto errore *ΙΛΛΟΙ ΤΕΤΡΙΒΑΛΛΟΙΤΕ* scriptum sit pro *ΣΙΛΛΟΙ ΕΥΡΥΒΑΤΟCTE*, valde probabile est etiam in prima scholae parte pro *Τρίβαλλος* scribendum esse *Εὐρύβατος*.

P. 26, 10 inter *χορὸν* et *ἔλαβεν* excidit *οὐκ*.

P. 28. Cleomachum pugilem patria fuisse Magnesium e

Strabonis loco non efficitur. V. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 303 sq.

P. 29, 15 scr. non denegavit

P. 36. Fragmentis Deliadum Cratini adde haec:

XIII.

Ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέρων.

Schol. Ms. apud Bastium in Boettigeri kleine Schriften III. p. 197. ad Platonis Axioch. p. 367 B. quod est etiam apud Baiterum Plat. XXI, 227. *δις παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρᾳ εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν λέγων ἦν ἄρα ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς ἐστὶν γέρων.* Ita codex; correxit Bastius. Fuisse qui in hoc proverbio *δίσπαις* vel *δίσπαιδες* scriberent ex Eustath. ad Hom. p. 1706, 3 intellegitur.

XIV.

Aristoteles Eth. Nicom. ed. Bekk. p. 1098, 18. *μία γὰρ χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ.* Ad haec schol. a Cramero editus Anecd. Par. I. p. 182, 24. *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Κρατῖνος ἐν Δηλιάσιν.*

P. 39 penult. De Clementis loco rectiora vide Volum. IV. p. 610.

P. 41 (6) "*κῶσπωτὴν* scribendum videtur quemadmodum et libri habent plerique et Arcadius praescribit p. 114, 14 *τὸ μέντοι μῆλωτῆ, κερωτῆ (l. κηρωτῆ), ὀξίνεται, καὶ τὸ οἰπωτῆ (l. οἰσπωτῆ) ὁ ῥύπος. οἰσπώτῆ* recte habere dicit Dübnerus Schol. Ar. p. 502. Iam vide Lob. Pathol. 393." H. I.

P. 41. Fragm. VII. Bergk. ad Aristoph. Fragm. p. 1181. probabiliter corrigit *ἐν σαργανίσι νάξω.*

P. 43 not. scr. Meier

P. 44, 12. Ad Cratini verba *τρίγλη δὲ κἂν μάχοιτο* conf. Plutarchum Mor. p. 995 d. *ὠμῶ πολύποδι διαμαχόμενος.*

P. 48 not. l. 3. corr. 'Ubi *Κερκυῶν* ab altero Parisiensi abest.' H. I.

P. 50, 9 corr. *φιάλαι* l. 19 umbonibus

P. 51 extr. corr. 336 15

P. 52, 13 corr. 396 24

P. 52, 6 a fine corrige *εἴκασμα* pro *εἴκισμα*

P. 53. *Idaeos et Empipramenos* Cobetus *Observ. crit. in Platonis com. reliqu.* p. 77. fictos ab Aristobulo Cratinearum fabularum titulos esse existimat. De Aristobulo fallitur proculdubio.

P. 54 et 55. In corrigendis scholiis Aristoph. *Eccl.* 1081 (1134) eandem propemodum rationem iniiit G. Dindorfius, cuius scholiorum Aristophanis edit. Oxon. 1838 demum anno 1840 in Germaniam perlata est. Quam ibidem in iisdem schol. ad eandem fabulam 1052 (999) proposui coniecturam *τὴν οὐσίαν δημοσίαν εἶναι*, confirmatam nunc video a cod. Rav. Pro *Καννώνου* in Aristophanis loco scribendum *Καννω-νοῦ*. Vide *Theognostum Cramerii An. Ox.* II p. 68, 19.

P. 59 l. 5 et 6 a fine corr. *ἀπαμειβόμενος*

P. 61, 11 scr. 1838 pro 1828

Ib. l. 4 a fine *ἐντὸς*

P. 62, 12 pro *προτύποις* corrige *προτομαῖς*. Mox in *Fragm.* II, 1. Scaliger ad Eusebium pro *μαστάω* tacite scripsit *μαστεύω*

P. 67, 8 scr. impetuoso

P. 69, 5 Sed recte Bentleius] negat H. Sauppius ep. cr. pag. 64. H. I.

Ibid. *Fragm.* IV. Non *αἴθης* sed *αἰθῆς* genuinam huius adiectivi scripturam esse monuit etiam Fixius, quod didici ex Leutschii annotatione ad Zenobii *Cent.* I, 33. Bergkii autem ad *Pindar.* p. 41. *αἰθῆς* illud adiectivum scribendum esse existimat, et in Cratini versu corrigit: *ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους*.

P. 73. Sextus versus *Fragment.* I *Malthacorum* fortasse ita supplendus est:

ἀνθρώσκου φόβησί τε μίλω τε καὶ θρυαλλίδι.

Pollux l. 1. *μέμνηται* — *Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς* — *καὶ κοσμοσανδάλου καὶ μίλου*. Vs. 3 scripsi *ἀνεμωνῶν*. Apud *Athenaeum* *ἀνεμώνων*.

P. 74. In *Fragm.* II. Vs. 2 scribendum *μῶρον* pro *μωρόν*. Eam enim atticam esse *τόνωσιν* unanimi consensu tradunt grammatici.

P. 75, 16. Recte habere *ἀντίθεσις* monui Vol. II, p. 650 not. Cfr. Lehrs. Mus. Rhen. nov. II p. 345 sq.

P. 77 et 78. Non credideram quae hoc loco de epicarum formarum usu in versibus anapaesticis disserui, iis quemquam obloquuturum esse; et tamen fecit Cobetus Observ. crit. in Platonis com. reliqu. p. 176. Exemplis a me allatis adde *κυνέη* ex Aristoph. Nub. 287. *Τριτογενείης* ib. 989. *Ἀθηναίη τῆ τῆς πόλεως μεδευούση* ex Equ. 763. *αἰὲν ἰοῦσιν* ex Av. 689. *χρυσέαις* trisyllabum e Nub. 272, quod forsitan etiam Av. 615 reddendum. *αὔτε* e Cratini Pyl. I p. 111. Eodem referendus est hiatus *οἱ δ' αὖ ἐκείθεν* apud Platonem Symmach. II, 3. et correptio antepenultimaec verbi *ἀνίησιν* in eodem Platonis loco Vs. 4. cll. Hom. Od. IV. 568. Vide infra Addenda ad Vol. II. 665. Nec *γραῖδιον* Plut. 536 in alio versuum genere quam in anapaestis Aristophanem dicturum fuisse credo.

P. 79 extr. 'Non recte existimo Arcadii allatam auctoritatem: ibi enim p. 56 23 de trisyllabis agitur et in Havnensi est *δερκύλος*.' H. I.

P. 88, 26 corr. p. 100.

P. 90 ult. Photius *παλαστή* habet, non *παλαισιτή*. Hinc etiam in Cratini versu restituendum videtur *παλασιτῆς*.

P. 95. Fragm. IV. *Πῦος* an *πυός* scribendum esset? Arcadius p. 121, 20: *Τὰ εἰς ον καθαρόν παραληγόμενα τῷ υ βαρύνεται, πτίον, βρίον, πύον τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πύος κ. τ. λ.* Ex hoc epitomes loco primum discimus *πυον* genere neutro esse barytonon; et quod idem *μακροπαραληκτεῖ* (Draco p. 77, 16: meliorem auctoritatem non praesto habeo) *πῦον* scribendum erit ubicunque neutro opus est. Deinde quod *πῦον* idem dicitur esse quod *πυος*, id eiusmodi est ut coniunctum cum scholiastae Aristophanei testimonio Pac. 1116 Bk. (1150 Düb.) Herodiani sententiam optime illustret. Ita enim scholiasta: *Ὁ πυός ὀξύτόνως καὶ ἀρσενικῶς ἐν τῷ ἡ τῆς καθόλου φησὶν.* Repono ἐν τῷ *ιγ'*: is enim est liber apud Arcadium: et invicem Arcadio restitue τὸ καὶ πυός. Ergo ex Herodiani mente erit *πῦον τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πυός*: h. e. masculinum oxytonon, neutrum barytonon; cui distinctioni

non repugnant scripti libri. Quod enim ad comicorum fragmenta attinet, in hoc Cratini loco πῦον scribatur an πνόν perinde est, nec de Pherccrate p. 300 (1, 19). Aristophane p. 1171 (1, 4). Eubulo 3, 258 (1) diiudicari res poterit. Sed quod Alexidi dant libri πνόν quidni retineatur 3, 463 (1, 11)? Eubul. 3, 241 libri habent πνός, nec repugnant quin Thes-moph. sec. p. 1077 Vs. 5 cum Dindorfio (fragm. Ar. p. VI) scribamus πνός.' H. I.

P. 95. Fr. V. versu 2 corr. φρούξας, ἐψήσας

P. 96, 16 sq. corr. Fragm. XI.

P. 97. In Cratini fragm. VIII. pro φίλον Cobetus l. I. p. 19. scripsit φίλος, qua vocativi forma dubito num Attici usi sint. Cfr. quae dixi Vol. IV. p. 187. De metro non dubitasse videtur Cobetus quin sint versus trochaici, in quo fallitur. At recte idem Cyclopem et Ulixen de oraculo, quod ille maxime reformidabat, colloqui coniicit.

Ib. l. 25 corr. σπερματίαν pro στερμ.

P. 98. Fragment. IX. Probavit Hermannus meas de hoc fragm. coniecturas, nisi quod οὐκ ante ἴδια delet:

ἴδι' ἄττα τάδ', οὐκέτ' ὄνθ'

οἷα τὰπὶ Χαριζένης.

P. 99, 17 corr. perterriti

P. 101, 12 dele verba „Pro θείῳ — videtur.”

P. 102. Fr. II. corr. Κρανία item p. 103 2.

P. 103. Fragm. II. Quod bicipites illos Panoptas finxit Cratinus, egregie illustratur pictura vasculi ab O. Jahnio descripti in Bulletino dell' Inst. di Corr. Archeol. No. III. di Marzo 1839 p. 21. Jahnii verba haec sunt: Mercurio si precipita con nudo gladio sopra d' Argo, il quale è caduto per terra e si distingue per due teste barbate. Neque omittendus ad fabulae inscriptionem Heraclitus de Incred. 37 p. 95. τοῦτον (Ἄργον) πάντα βουλόμενον ἀκούειν καὶ ὁρᾶν ἐν παντὶ τῷ σώματι ὀφθαλμοὺς ἔχειν ἐπλάσαντο. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τοὺς τοιοῦτους Πανόπτας καλοῦμεν. Atque hinc explicandum est, quod Antiphanes medicus librum in quo curiose de partibus humani corporis dis-

seruerat *Πανόπτην* inscripsit. V. Cael. Aurel. m. chr. VIII, 112. Ceterum Hesiodus Fr. IV, 2. quatuor oculos Argo tribuit.

P. 103. Fragm. III. pro *μνησικακοῖσιν*, qui calami error est, corr. *μνημονικοῖσιν*. Idem error p. 104, 2.

P. 104. 'Fr. IV. Sauppis act. soc. gr. II. p. 433 sic scripsit:

*Ἀριστόδημος ὡς ἀσχημονεῖ
ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀρῶν ἐρειπίοις.*

Idem ex scholio his versibus olim addito Hesychii glossam *Κιμώνεια ἐρείπια* (sic enim correxit) *ἐνθα ἡσχημόνουν περαινόμενοι* derivavit et *Κιμώνεια ἐρείπια* non de Cimonis monumentis, in quibus etiam post bellum peloponnesiacum Thucydidem sepultum esse constet, sed de ruinis intellexit aedium Cimoniarum temporum invidia collapsarum.' H. I.

P. 105, 1 "pro '*Ἡροδότου* Sauppis l. c. p. 430 restituit '*Ὀλόρου*' H. I. Ib. l. 3. In verbis schol. Sophoclis Oed. Col. 489 (sic enim corrige pro 480) *ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν*, nihil corruptum vel obscurum est. Ofr. Suidas s. v. *ἄπεδα*. καὶ ἡπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν, περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ Πελασγικόν.

P. 109. Fragm. V. ex Rav. ita edendum erat: *ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδία καλῶς*. Ante *καλῶς* excidisse *καλή* etiam nunc credo.

P. 110. ad Fragm. VI. *Ἀυτόματα δ' αὐτοῖς* etiam Dobraeus correxit Advers. II. p. 360.

P. 111 ad Pylaeam. Ad mercatum Pylaeae referenda sunt verba Theophrasti H. P. IX. 10, 2.

Ibid. Fragm. I scribendum *Οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς*,

P. 114. Fragm. VI corr. *ἀχμότατος* Fragm. VII pro *Πισίου* scribendum *Πεισίου*.

P. 115. *Ζωπύρου τάλαντα*. De his meliora docuit ad Suidam s. v. Bernhardius.

P. 116. In Pytinae Fragm. I, 3. Bentleyius pro *κακῆς* scribebat *κακῶς*

P. 119, 14. Haec ita corrige: Convenit item Epicharmi versus *οὐκ ἔστι διθύραμβος ὄκχ' ὕδωρ πίης* apud Diogen. Prov. VII. 39.

P. 121, 35 adde: Dindorfius εἴποιμ' ἔτι;

P. 124. Cum vix credibile sit Cratinum Archilochi versus integrum et immutatum in usus suos convertisse, pro πολῖται aliud quid ab eo scriptum esse suspicor. Certius est ex eodem Archilochi loco etiam Cratini fragmento addendum esse ῥήματ'.

P. 125. Pytinae fragm. XIII. Dindorfius Addendis ad Schol. Aristoph. Vol. III. p. 405 ita constituit:

ληρεῖς ἔχων γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων
ἐν τῆδε τῆ κάλλους ἀκμῆ γράφ' αὐτὸν ἐν σποδείῳ.

Ita enim, non τῆδε τοῦ κάλλους, Bentleyius correxit. Ingeniose sane Dindorfius: nisi quod de σποδείῳ dubito, quod non video quo pacto aliud quid significare possit quam acervum cinerarium.

P. 126, 22 corr. 'Quae argumentis neque refelli neque confirmari possunt'

P. 129. Recte opinor fragm. XVIII. edidi ἄρ' ἀραχνίων, quo qui sententiam corrumpi dicit Cobetus Observ. crit. p. 61. non videtur vim particulae ἄρα satis cognitam habuisse. Interrogationis nota post γαστέρα me imprudente irrepsit.

P. 130, 16 'χιάζειν non crediderim Fritschii esse, habet enim iam Bekkeri editio: λισβιάζειν, quod Hemsterhusius coniectura comperit, praebet Ven. 475' H. I.

P. 140. XII. scr. δελιάστραν

P. 141. Ad eandem Trophonii partem ex qua Fragm. I. ductum est forsan Inc. fab. Fragm. V. referendum coniicias τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδιδροκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός, qui versus eodem metro quo Fragm. I. scriptus est. Monuit hoc iam Bergkii Comment. p. 217.

P. 143. De Phormione Crotoniata a Cratino memorato dixi Vol. II. p. 1229 sqq.

P. 145. In Chironum Fragm. I. βροτοῖσι cum secundo versu coniungendum.

P. 147, 12 scr. παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον

Ibid. Chironum Fragm. III. μέγιστον in secundum versus transferendum.

P. 151 med. corr. κατορύττειν

P. 152. Fragm. VIII, 1 recte Porsonus *πρῶτον* Vs. 2
corrigere *Πεισίαν*

P. 153, 7 a fine pro „Turnebus” lege „Turnebi codex.”

P. 154, 8 corr. nomine

P. 155, 10 a fine scr. Schol. Aristoph. Av. 521. lin. 9
a fine *δωδεκάτω*

P. 156. Chironum Fragm. XII. Cobetus Observ. crit. in
Platon. p. 26. ita interpretatur: artem musicam, i. e. comoe-
diam, malis civibus acerbam fore et meluendam, sed ean-
dem bonis favere semper et gratificari solere. Ce-
terum vide Add. ad Fragm. Cratini inc. V.

P. 159, 1 corr. *Πανδελέτου*

P. 161, 16 et 19 *έτοῖν* pro *έτοιν*

P. 162, 8 scr. Fragm. V.

P. 164, 9. Haec ita corrige „Versum Cratini exhibui
ut legitur in cod. Turn. et ut editus est a Gaisfordo.”

P. 169. Fr. XVII. *Φελλέα*. De hoc vocabulo vide Sauppé
ad G. H. ep. cr. p. 60 sqq.

P. 171, 9 corrige opprobrium

P. 172, 10. Antiatticistae verba apud Bekk. ita scripta sunt:
p. 116 20 *Ψυχρός άνθρωπος: αντί τοῦ δυσκίνητος*. Blomfield
autem in Edinburgh. Rev. XLII. 1813 p. 333 addit ex cod.
Par. *Κρατῖνος Ὀραις*. Hoc amplexus est Welckerus l. l. et
rursus Tragoed. graec. II. p. 1028. Apud Bekkerum autem ista
verba sequenti articulo addita leguntur: *Ψήγισμ' ἔθηκεν:
ἀντί τοῦ ἔγραψε. Κρατῖνος Ὀραις, Πλάτων Ποιητῆς*. Uter
erraverit quum nisi inspecto codice diiudicari non posset, ro-
gavi amicum Parisiis versantem ut inspecto codice hanc di-
sceptatiunculam dirimeret; is vero renunciavit mihi omnia in
codice ita perscripta esse ut leguntur apud Bekkerum.

P. 173, 4 a fine *ἐναμίξας*] corr. *ἐμίξας*

P. 174. Fragm. V. ad Chirones referre voluit Cobetus
Observ. crit. p. 22. quod fieri non potest nisi Aristidem ne-
gligentissime loquutum esse credere velis. Itaque valde in-
certa est viri acutissimi de tempore Chironum coniectura.
Lacunam idem explebat insertis verbis *τοῖς ἡμετέροισι χο-
ροῖς*, collato illo Aristophanis *ἐξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-*

ροῖσι. Quo tamen non evincitur recte dici ἀφυπνίζεσθαι χοροῖς. Unice nunc probo Hanovii rationem. Ad sententiam conveniunt quae dixit Pherecrates Fragm. inc. fab. XXXI. p. 349. ἴν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ' ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν.

Ib. l. 17 corr. ἐτοῖν

P. 179. Cratini versus τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός, non est dactylicus hexameter. Cfr. Add. ad p. 141.

P. 181. Rhodopidis verua a Cratino Fragm. XVIII. memorata, commemorari videntur etiam ab Epicharmo apud Athenaeum VIII. p. 362 b. de quo loco dixi Exercitt. in Athen. I. p. 28.

P. 183, 2 a fine corr. p. 82

P. 184, 6 corr. accommodatius

P. 185, 18 scr. Aristoph. Vesp. 925.

Ibid. Fragm. XXIX. μηδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων. Eadem dictione usus est Theophanes Cont. ed. Bonn. p. 199.

P. 188, 1 corr. Eustratius

P. 192. Fragm. LI, 3 pro ψόφησις cod. Flor. ψόφησιν. quod commendat V. D. in Notitt. litt. Monac. 1842 p. 143.

P. 193, 18 scr. sagacitatis

P. 198. Fragm. LXI. Recte Salmasius correxit κορσάτης, quod Didymus ad κόρση, alii ut videtur ad Corsas Ciliciae urbem revocabant. Cfr. ad Fragm. Com. Anon. p. 657. Fortasse igitur in Hesychii glossa inter κόρσης et Κόρσαι aliquid excidit, c. c. ἄλλοι δὲ Κιλίκιος. Fatendum tamen de Corsis Ciliciae oppido aliunde nihil constare. Cfr. Lobeck. Path. pag. 314.

P. 199, 4. Haec ita scribe „In Hesychii glossa pro λέγειν scribendum γελᾶν vel ἄδειν, deletis verbis μασχάλην αἶρειν ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν.”

P. 204, 8 corr. Ὀκνου pro ὄνου l. 13 scr. Phoc. 29 2

P. 209. Fragm. XCVIII. Pollucis verba forsitan ita scribenda τὸ δὲ ἀπεμύττετο ὑλίζετο τὰς ῥῖνας ἔφη Κρατῖνος.

Ibid. Fragm. CII. Integrum Cratini versum servavit opinor Hesychius, Ἠνδρωμένη: ἀνδρὸς πιπειραμένη Ἡ

παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἡνδρωμένη. De quo admonui Vol. II. p. 1230.

P. 211, 11 ὠνωμένοι scr.

P. 212, 9 scr. Aiac. 1415.

P. 215. Fragm. CXXXIII. Io. Alex. locus est p. 36, 25.

Ibid. Fragm. CXXXV. Vs 1 Phrynichi ed. princ. αὐτομάτην. Pro αὐτό recte Hermannus αὐτῶ. Vs. 2 corrige typhothetae errorem et repone ἐνηβᾶ.

P. 220 lin. ult. corr. p. 167 sqq.

P. 222 lin. 4 corr. Menandrum Fragm. CXLIII, 2 scribendum ex Suida φιλοστέφανός σε φιλήσει. In annotatione ad Fragm. CXLIV pro Iulii rectius scripsissem Iuliae, ut Ἰουλίου apud Aristophanem sit a recto casu Ἰουλίας, quod nomen ad Ἰουλος revocandum videtur. Ita concidunt dubitationes Dindorfii.

P. 223, 9 a fine. Corrige cum Dindorfio accentum ἐπιλησμόνη. Cui multa similia habet sermo graecus, e. c. ἡγεμόνη, εὐφρόνη, Μνημόνη, quod nescio an non recte Aristophani Lys. 1248. ereptum iuerit Ahrens noster Dial. dor. p. 76.

P. 224, 3 a fine corr. Acharn. 884.

P. 225. Ad Fragm. CLIII respicit forsan Plutarchus Mor. p. 995 e. quo de loco vide ad Fragm. Menandri IV. p. 297. Ibid. l. 5 corr. ὕες Ib. Fragm. CLV, 2 apud Bekk. editur γνωμιδιώτης. Alius cod. apud Seidl. de Fragm. Arist. p. 22 γνωμιδιώκτης. Recte Schneiderus γνωμοδιώκτης.

P. 227. Ad Fragm. CLXI. Cfr. Cramerii Anecd. Oxon. III. p. 245, 15. σεσημειωμένον καὶ τὸ ἀγκυλοχείλης καὶ τὸ παρ' Ἀττικοῖς δωδεκ . . . ὀφείλει δωδεκέψ. Corrige δωδεκέται, ὀφείλει δωδεκετεῖς.

P. 228. Fragm. CLXIII. delendum. Recte enim Salmasius Κραστίνος correxit.

P. 229. Fr. CLXIX post λαβεῖν αὐτὸν additur utrobique ἔστι δὲ παρὰ Κρατίνῳ.

P. 230. Fr. CLXXI Bernhardi in Suida (corrige typhothetae errorem ὀνοματοποιήσις) et Leutschius ad Append. IV. 1 proverbii formam hanc habent Ναύσων Ναυκράτη. Bodleiani locum ita constituit Leutschius: Ναύσων Ναυκρά-

τη — Κρατῖνος ὠνοματοποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ Ναυκράτη παρὰ τὸ ναυκρατεῖν. Ac probabile est etiam ap. Hesychium *Ναυκράτη* per viciniam simillimorum vocabulorum *Ναύσων* et *Κρατῖνος* oblitteratum esse glossamque ad similitudinem Bodl. prov. refingendam.' H. I.

P. 233. 'Ὀκως περ dixit Heraclitus apud Plutarch. tranqu. an. pag. 474 A. ὄκωσπερ λύρης καὶ τόξου, et apud Diog. Laert. IX, 2. ὄκως περ τείχεος. Ita enim scribendum. V. Delect. Anth. p. 173. Adde Democritum apud Stob. Flor. 104, 21.

P. 234, 5 a fine corr. 'εἰ cum coniunctivo'

P. 235. In Cratetis Heroum Fragn. I. scribe ἐμορμολύττετο, ut nullum in hoc exemplo forinae μορμολύττειν praesidium sit. Cf. IV. p. 658.

Ib. Fr. II scr. τρύβλιον Fr. III. Bernh. ad Suid. εἰς αὐτοῖς τρέπων pro βλέπων proponit.

P. 239 l. 9 a fine corr. fragm. p. 94. Versum quartum Fragn. III. ex Cratetis *Θηρίοις* Cobetus Observ. in Platon. com. p. 229, ita corrigere tentavit οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τᾶκωνας ἔτ' ὠνησόμεθ' οἶδ' ἀλλᾶντας, numeris non optimis. Mihi ποιῆσθαι ἐξ ἀγορᾶς dici posse videbatur pro sibi parare ex foro. Ceterum confer quae dixi Add. V. III, p. 371.

P. 241, 11 corr. 'ex Cratele derivatum sit.'

P. 243 ad 'Ρήτορας. Mantiniam γογγύλην memorat etiam Clemens Alex. Paed. p. 61 pr. Sylb.

P. 246. 'Fr. I ita composuit Bergkius apud Zimmermann. annal. Vol. VII. p. 847:

ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον·
 ῥιγῶν δ' ἐν Μεγαβύζου
 δέξει δῆτ' ἐπὶ μισθῶ
 σῖτον.

In annotationis l. 5 corr. Megabyzum' H. I.

P. 248. In Cratetis Fr. II. scribendum omnino ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, ut habet cod. Voss. Tempus τέκτονα σοφὸν dixit etiam Critias apud Plutarch. plac. phil. p. 879 F. χρόνου καλὸν ποίκιλμα, τέκτονος σοφοῦ.

P. 250 7 a fine 'eandem Herodiano adhibuit medicinam Bergkii de fr. Sophocl. p. 31.' H. I.

P. 251. Fr. XIV "Pollucis et editio habet ἰμίλουτοι et cod. ἡμιμάσητοι" H. I.

P. 253. Fr. II est ap. Athen. p. 685 b.

P. 255, 6. De Σηκίς servili nomine cfr. Epicharmus apud Schol. Arist. Pac. 185.

τίς ἐστὶ μάτηρ; Σηκίς ἐστὶ. τίς πατήρ;
Σηκίς. τίς ἀδελφός; Σηκίς.

Ita enim haec scribenda sunt, non ut edidit Ahrens Dial. dor. p. 449 (84.) Ib. l. 20 corr. XVIII 2

P. 255. Pherecratis Fragm. II. ex Agriis Hermannus ita constituit:

ἐνθρύσκοις καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοισι ζῆν, ὅπότε ἂν δ' ἤδη πεινώσ', ὡσπερὶ
πολύποδας νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Quid verum sit non prius diiudicari potest, nisi quam mensuram vox βράκανον habeat alio exemplo intellectum fuerit; πολύπους autem pro πουλύπους non credo ullum unquam Atticum dixisse, nisi ubi multipedem significat, velut in loco Posidippi apud Stob. Flor. XCIX, 29.

P. 261. Fragmentis 'Αγρίων adde hoc:

XIII.

Schol. Luciani Vol. IV. p. 220 Iacob. Γέρρα — καὶ Ἀριστοφάνησ ὡς ἐπὶ φυλακῆς τινος καὶ μοχλοῦ τροπικῶσ παρέλαβε τὴν ἰέξιν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τοῖσ Ἀγρίοισι Περικράτους· γέρροις ἀποσταυροῦνται.

P. 261. Fragm. I, 4 pro σπόνδυλον repone σφόνδυλον, quae attica forma est.

P. 262, 9 corr. farra sunt 14. In scholiastae verbis θηλύματα non mutandum esse ostendunt sequentia.

P. 263, 12 corr. Hist. crit. p. 81.

P. 265. Fr. IX. scr. πεπληθέναι l. sq. scr. 330 19.

P. 268, ult. et l. 17 corrige χρόνου pro χρόνον.

lin. 13 a fine corr. ἀνανεάζειν

P. 270, 7 corr. φυκογάγος — καρδίαν

lin. 16 corr. „Proverbialiter”

P. 272, 16. In Hesychii glossa non ἀπορρυήσεις legitur sed σοβήσεις. At idem: Λιβάξει: ἀπορρυήσει — ἀποφθερεῖ, ubi λιβάξεις scribendum videtur.

P. 276, 9 scr. πυρετοῦ. 17. In Erotiani loco pro ἄρδαλον scribendum ἄρδαν

P. 277, 26. Cum μαγείραινα et ἰχθυοπώλαινα, quae comice ficta sunt, compares κηρύκαινα apud Aristoph. Eccl. 718. Cfr. Steph. Byz. p. 675. καὶ Σκυθὶς τὸ θηλυκόν, καὶ Σκύθαιναν, ὡς Κυρίκαιναν. Scribe κηρύκαιναν.

Ibid. Fragment. II recte explicat Clarisse de Epoque Thuc. belli Pelop. p. 90. Formam ὑπόβολον tuetur etiam quod Epicharmus dixit ὀπώδελος apud Athen. VIII. p. 362 b. Cfr. Exercitt. philol. in Athen. I. p. 28.

P. 284, 10 corr. Ποιμαίνει

P. 287. Fragm. I, 3 revocanda codicis lectio τὰς μεσημβρίας cll. Aristoph. Lys. 966.

P. 290, 16 corr. certamine 20 scr. testimonium

P. 291. Fragm. X. recte Bernhardius μοι.

Fragm. XI. corr. ἐν Κραπατάλοις

Fragm. XII. Pollux habet κεφαλή μου λάσανα

P. 294, 6 a fine corr. proxime cum

P. 295, 10 corr. Ἄθη-ναῖοι

P. 296, 9 corr. assertur

P. 297. Fragm. II. pro ποιοῦντα forsan πονοῦντα scribendum.

P. 298. Fragm. VII. Dobraeus Adv. I. p. 578. corrigit: λαβοῦσα μέντοι χοίνικα | τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν.

P. 299. χρῆσται non χρῆσθαι in hac formula scribendum esse nunc recte statuisse credo Hermannum in altera editione Sophoclis Oed. Col. 504.

P. 300, 32 corrige ἕκαστος. Sed volebam ἕκαστον ex Elmsleii coniectura. Nunc malim ἐκάστων aut ἐκάστοθ'. Dobraeus Adv. II. p. 313 ἕκασθ' ὅσ'.

Ib. lin. ult. scr. 'ex versu unet-vicesimo

P. 301, 8. Dele verba „quod qui praeter — novi neminem.” Satis frequens enim apud Atticos hic usus participii εἰργασμένος,

P. 302, 15. Δίεφθ' ἀκροκώλια dixit etiam Philoxenus Athenaei IV. p. 147 (p. 853 v. 30 Bgk.)

P. 302 ult Πύου an πυοῦ] vide supr. p. 18 sq.

P. 303, 5 corr. debemus

P. 303, 9. Ut κολυμβᾶν Pherecrates comice dixit pro ἀπελθεῖν, ita νήχεσθαι usurpavit Timon Phliasius apud Diog. Laert. IV, 33 νήξομαι εἰς Πύρρωνα. In sequenti versu nunc nihil muto. Post vs. 22 plures versus videntur excidisse.

P. 304, 14 corr. antecedentibus

P. 307, 4 corr. iudex pro index

Ib. l. 7 a fine corr. nihil habeant

P. 312. Fragm. V. Bentleyius Epist. ad Hemst. in Opusc. ed. pr. p. 61 ita corrigere tentavit: ἀλλ' ἐν κοίταις ἐν γ' οὐδ' ἀπόβληθ', ἀμέλλομεν ἀριστήσειν. lin. 5 a fine corr. ἀποκεῖνθ' ἀ μέλλομεν et lin. 8 a fine μέλλομεν

P. 314. Fragm. IX recte Fritzschiū αιγίς αιγίς scripsisse docent Suidae codices.

Ibid. Fragm. X malim nunc ὕστερον ἀράται κἀπιθιιάζει πατρί.

P. 315. Fragm. XIII ἢ τρις ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι. Eodem proverbio usus est Epicharmus apud Stob. Fl. 69, 17.

P. 315. In Persarum Fr. I, 1 corrige calami errorem ἀρότων pro ἀροτῶν. Vs. 5 τοῦ Πλούτου corrigas.

P. 316, 10 pro φυλλοροήσει Bergk. ap. Zimmerm. a. 1840 pag. 1078 φυλλοχοήσει, quod non credo probari posse, quum recte quidem arbor dicatur φυλλοχοεῖν χορδάς, non item φυλλοχοεῖν χορδαῖς.

P. 317, 5 a fine pro 'Pherecratis (Metall. I.)' corr. 'Teleclidis (Amph. I. 12)'

P. 318, 22. Dele verba 'Eandem pro vulgato etc.

P. 329, 15 corr. ἀνεκτός (v. Lob. Parall. 480 sq.) quod habet Emperius etiam ap. Zimmermann. annal. 1835 p. 9 not.

P. 329, 31 corrige ἐπτά pro ἑπτα

P. 330, 11 corr. Hanovius

P. 334. Versu 10 fragmenti corr. ἐπτά V. 18 ἀνεκτός

P. 336, 4 dele verba l. 4 — 12 „ἔτι δέ — audacius factum." De Athenaci loco μεγάλων Ἡοίων καὶ μεγάλων

**Εργων* optime disseruit I. Caesar in Zimmerm. Ephem. phil. 1838 n. 65. et Marckscheffel Fragm. Hesiodi p. 187 sqq.

P. 337, 20 corr. ἄξιος

P. 338, 4 scr. 653 e

P. 339. Fr. VIII lin. 7 annot. corr. Λεσβίων

P. 340. Primum Pseudoherculis versum Piersonus ad Moer. p. 16 male pro Athenaei verbis habuit.

P. 341. Fragm. III Athenaeus habet ῥαφανίς τ'

P. 342. Ad fragm. V ubi de Alcibiade ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν, compara non minus acerbum Curionis de Iulio Caesare dictum omnium mulierum virum et omnium virorum mulierem apud Sueton. V. Caes. 52. Cfr. Cicero Verr. II, 78 vir inter mulieres, impura inter viros muliercula.

P. 344. XIII Vs. 4 corr. πασσάλου

P. 345. 'XVII nonne ζειὰς scribendum coll. Arcad. p. 98, 15 Aristoph. fr. p. 1122 (15)?' H. I.

P. 346, 13 πτισσάνη corr.

P. 347. Fragm. XXIII. Verba Grammatici Bekker. p. 368, 22 συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνθῆκαι, quae Vol. II. p. 649 not. explicare conatus sum, ad disparium graduum coniunctionem refert Lobeckius Paral. pag. 41. Bernhardi annal. crit. Berol. a 1838 mens. Sept. p. 330 sq. ita intellexit 'die guten autoren häufen gern die sinnverwandten wörter.'

Ibid. XXIV, 4 corr. apud Hermippum Fragment. Stratiot. VII, 2.

P. 348. XXVIII, 3 corr. ἀνεψιαδοῦν

Ibid. ad Fragm. XXIX. Pherocratis verba οἶον αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγής, ita corrigo: οἶον αὐτὸ πνίγος, ὡς ἀσελγής, ut sint trochaici tetrametri reliquiae.

P. 349. 'XXXIII. In verbis Etymologi l. 2 a fine corrigam καὶ αἰὲ (vulg. εἰ) μὲν παρεξευγμένον εὐρήσεις τὸ ποιτῶ κῆχος: ratio aperta est.' H. I.

P. 351, 10. In Photii et Hesychii glossa ἐττημένα nunc aut ex ἤττημένα corruptum aut ex ionico scriptore derivatum suspicor. V. Exercitt. in Athen. Spec. I p. 11.

Ib. XLII annotationis l. 3 scr. 'Αἰ ποθ'

'Fr. XLIII nonne ad Crapatallorum fragmentum XII pag. 291 referendum est?' H. I.

P. 353. L corr. ἄξιος

P. 354, 8. pro LVI — XLI scr. LVI — LXI

Ibid. 13. In Photii glossa "Υφρος: ὑφρεύς, Φερεκράτης, pro ὑφρεύς ὑφή scribendum videtur.

P. 356, 22. In Pherecratis verbis forsitan praestat ex cod. Kuhn. scribere καττύομεν

Ib. in annot. scr. corrigiarum

P. 358 LXXXV annot. 2 scr. ἄνευ τοῦ ἀναπ.

P. 362 lin. 3 comment. scr. Ἀμφικτύοσι

In not. pro 252 corr. 552. Homeri versus est 487.

P. 363, 11. Vir doctus in Ephem. Monac. a. 1842 p. 150 tentabat ἄν παισὰ cll. Athen. XIV p. 646 f.

P. 365. In Teleclidis versu, τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται pro τήγανα ζέοντα, cod. Falck. habet τηγανίζοντα, unde Hemsterhusius τήγανα σίζοντα, Bentleius Epist. ad Hemst. p. 62. τηγάνω σίζοντα, qui quod non lances sed cibos in lancibus σίζειν dici contendit, id refutat praeter alios Clemens Alex. Paed. II, 1 p. 240 b. ταγήνοις σίζουσι περιηχούμενοι. Idem nostrae linguae usus est. Nec placet τὰ τηγάνω pro τὰ ἐν τηγάνω. Scribendum videtur τὰ δὲ τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται, et pro μολύνεται forsitan μωλύεται. Cfr. Lobeck. Pathol. p. 345.

P. 366, 7. Hoc loco inserenda haec: Ad hanc Teleclidis fabulam referenda esse suspicor quae leguntur apud schol. Aristoph. Vesp. 506 ζῆν βίον γενναῖον ὡσπερ Μόρυχος] πρὸς (Ven. add. τὸ) τοὺς ἄψευδεις ποιήσαντάς τι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε (adde μετέχοντα c. Dind.) πραγμάτων, ἀγνοήσαντας ὅτι τρυφερός καὶ ἠδύβιος κωμωδεῖται. In his ἄψευδεις Dindorfius e Μεταλλεῖς, quae Pherecratis fabula est, corruptum putabat. Respicit potius ad Teleclidis Ἀψευδεις: scribendum igitur πρὸς τὸν τοὺς Ἀψευδεις ποιήσαντα, ὅτι τὸν Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε μετέχοντα πραγμάτων, ἀγνοήσας ὅτι τρυφερός καὶ ἠδύβιος κωμωδεῖται. Simul ex his intellegitur Ἀψευδεις pro scripta Teleclidis fabula fuisse habitam; unde suspicor ad eandem

referendum esse Inc. fab. fragment. XVI. De praepositione *πρός* sic posita v. Dobraeum Adv. II p. 268.

P. 366. 'In Hesiodorum primo fragmento codicem literis rope oblitteratis pro *β δεν* Bekkeri habere *λελυθημαι ὅθεν* Dindorfius testatur.' H. I.

P. 367, 1 pro 446 f. corr. 436 f.

P. 369. 'Fragm. I. corr. *οὐθαρ φορῶ*: nam *φέρω* altero st Athenaei loco p. 656 e.' H. I.

P. 371. De Teleclidis fragm. II. conf. Welckerum Trag. racc. II p. 453 sqq.

P. 372. Frustra adhuc viros doctos exercuit Teleclidis versus Fragm. inc. fab. IV, 2. *λαίνα τείχη τὰ μὲν οἰκοδοεῖν, τὰ δὲ αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν*. Scribendum *τάχα δ' ὑτὰ πάλιν καταβάλλειν*. Ceterum cfr. Stobaeus Flor. CV, 1. *Αἴσωπος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων οἱ θεοὶ πράττουσιν, τὰ μὲν οἰκοδομεῖν ἔφη τὰ δὲ πάντα καταβάλλειν*.

P. 376. Fr. XVI corr. *ἐπὶ τοῦ ὕειν*: caeterum cf. addenda ad p. 366.

P. 377. Ad Fragm. XIX. 'Photii locus num ita corrigendus *Ἰβύ: μέγα. ἀπὸ τῶν ἀναφθεγξαμένων?* h. c. *ἀπὸ ἰν ἰβὺ ἀναφθ.*' H. I.

P. 378, 11. Pro *Εὔτρης* in Hesychii glossa non *Εὔτρηων* scribendum, sed *Εὔτρήσεως*, de quo admonuit Dindorfius.

P. 381. Hermippi Fragm. III et IV *ἀνθίων ὕρασμα πέπλοι ἀνθίων γέμοντες* videntur esse vestes quibus flores intexti sunt. Cfr. Anthol. Pal. V, 158, 2. *ζωνίον ἐξ ἀνθίων*. Plato Rep. VIII p. 557 c. *ἰμάτιον πᾶσιν ἄνθρωποι περικλιμένον*.

P. 382. "Fr. VI. Non crediderim Scholiastam Aristophanis Vesp. 791 (795 Dübner.) respicere ad Hermippi locum: sic enim ille *ἢ δ' ὅς λέγων: ἀντὶ τοῦ ἔφη. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἡμί. κίχρηται δὲ αὐτῷ συνεχῶς ὁ Πλάτων ἐπὶ μέλλοντος μόνου· οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων*. In *ἐπὶ μέλλοντος* idem videtur esse quod apud Schol. II. *E* 3 (Od. θ. 186) *προτάσσεται τῷ ῥηθησομένῳ λόγῳ ορρο-*

situm illi ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιλέγεται. Posteriores hunc usum praevalere apud Homerum frequens ἦ, καὶ sim. demonstrat orationi subiectum; apud Platonem formula ἦ δ' ὅς plerumque sub initium orationis sequentibus etiam pluribus locum habet, quamquam est etiam in fine responsionis, velut Rp. in. pag. 327 b ἀλλὰ περιμενοῖμεν, ἦ δ' ὅς ὁ Γλαύκων (Phot. p. 61, 26): apud Aristophanem duobus in locis altero postpositum est ἦ δ' ὅς: Vesp. 795 ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἦ δ' ὅς λέγων. Lysistratae 514 interpositum orationi τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὅς ἂν ἀνὴρ, οὐ σιγήσει;" H. I.

P. 383. Hermippus Artop. I φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοῦσ' ἔσω. Elmsleius praefert ἐγώ. Sed vide Vol. III. pag. 225.

P. 384. V. Hermippi locum Hermannus ita scribebat:
 ἐνέβαινε σιγῇ *** Πείσανδρος ὁ μέγας αὐτως,
 ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων. „ὄδ' Αἴας,"
 ἐρεῖς ὄνον κανθήλιον.

Quibus Homericam Aiacis cum asino comparationem respici putat. Probabiliora Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 128 proposuit:

ἀναβαίνει σίγα Πείσανδρος μέγας
 ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων.

β. ἐγέλασ'. α. ἐρεῖς τιν' ὄνον ὄραν κανθήλιον.

Idem τὸν ἐπὶ τῶν ξύλων, quem ego consentiente Hermanno de sediliis in theatro praefecto interpretatus sum, phallum dici existimat, quales in Dionysiorum pompa perticis suspensi gestabantur.

P. 387, 7 corrige αὐτοσχιδές

P. 389. Hermippi fragmentum Hermanno ita scribendum videtur:

Ἐπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα,
 εὐχόμεθα πρὸς τοῦτ', οἶνος, ὃ κέρας, γενοῦ.
 κὰς τοῦ καπήλου ἄγω φέρω παίζων ἅμα,
 κεύθους γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

Κεύθους, inquit, ist von Herrn Bergk, dessen übrige Conjecturen über diese Verse ganz unstatthaft sind. Atqui Bergkianus fragmentum hoc plane ita ut Hermannus constituit, nisi

od primo versu *πεινώμεθα* scripsit pro *πινώμεθα*, quod ne tuetur Hermannus, dici haec ab aliquo monens, qui se vii deum esse simulat.

P. 390. Fr. V Athen. habet *Λεπάδας δὲ πετρῶν* —

P. 391. In Fragn. VII. *παραταιναρίζειν* comparandum m verbo *παρασαβάζειν*.

P. 394. VI l. 2 corr. *κωμωδοῦσιν* lin. 11 pro 1146 r. 1046.

P. 399. In Hermippi Fragn. III Vs. 3 corrige tylogra- i errorem *οἰκουρεῖν*

Ib. Fr. IV. *μύων* ad socordiam Iovis sive malis Periclis ectat. cf. vol. III. p. 4.

P. 402. Hermippei loci Vs. 3 sqq. Hermannus l. l. p. 508 emendari voluit:

*τὰ μὲν γε πρὸς ὄψιν εἶ
δοκεῖτε μάλ' οὐ κακῶς
ἔχειν ἀπὸ σώματος.*

P. 403. Fr. II δ' non habet Schol. Ar.

P. 404. Fragn. V, 2 corrige tyloghetae errorem *ροδιά-* s pro *ροθιάζης*.

P. 406. 'IX *ἀνερίναστος* εἶ mutavit Schneidewinus ex s. Suid. Et. Idem l. 6 pro *σφῆνας* restituit *φῆληκας* ex ' H. I.

P. 407. Fr. I 13 *λαβανωτόν* tylographi est error, scr. *βανωτόν*

P. 408, 19. Bubula tergora ex Libya advecta esse con- t ex Hesychio, *Δέρμα Λιβυκόν: ὡς κάλλιστον*. Ubi vide erpretes.

P. 409 12 Thucyd. calami est error: scr. Herod.

P. 410. Fragn. II versum primum Hermannus l. l. p. 508. refingit *Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοί*.

P. 416. Inter X et XII repone XI pro edito IX.

P. 425, 8. Scribe „a Stobaeo”. Versus ille, quem ilonidae tribuit Stobaeus, *κρεῖττον σιωπᾶν ἐστιν ἢ λαλεῖν ἰτην*, legitur etiam in Menandri monost. 290. Mox pro *παιεῖς* forsan praestat *συνίης* scribere.

P. 426 'I 2 corrige *πιόρθους* quod et libri servant et Arcad. 49 5 commendat.' H. I.

P. 426. In Caprarum Fragm. I, 2 pro *ἔτ' ἄλλ' οἶον* cod. Par. *εταλλοην*, in quo *καλαμίνθην* latere videbatur Schneidewino in Th. Bergkii Ephem. phil. vol. I. p. 476. Vs. 3 cod. Par. *κύντισον*. Et ita etiam Camerarius; *κύντισου* (sic) apud Pont. operarum error est. Pro *συκῆν*, quod Camerarius ex cod. scripsisse mihi videbatur, etiam Par. habet *πεύκην*. V. Schneidew. Mox cod. Par. *ἐρίκην*. Ceteras discrepantias omitto.

P. 428. Eupolidis fragmentum ex Capris Cobetus Observ. ad Platon. com. p. 150 ita scribendum coniicit.

. . αὐτῶν ἦν κάμη τις, εἰθέως πρὸς αὐτὸν
ἐρεῖ· πρῶ μὲν σελάχιον. B. τί δ' ἦν ἴδη λύκον τις;
A. κεκράξεται φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον [δραμοῦσα].

P. 431 4 corr. oc-calluisse

P. 432 'Fr. XIV *γλάμων* restituit iam a. 1830 Dindorfius v. eius edit. Ar. p. 292.' H. I.

P. 435 19 repono Olymp. LXXXIX

Ibid. De Fragm. I ex Eupolidis Astrateutis dixit Cobet. Obs. crit. p. 127 corrigens ille *κάνταῦθα πάσης τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν*, eiecto *ἀνὴρ*. Recte locum emendasse Porsonum docent codices, qui *σῆς* post *τῆς* omittunt.

P. 436. De accentu nominis *Σπάρτωλος* adde Herodianum apud Stephan. Byz. s. *Αἰτωλία*.

Ib. II. corr. Ol. LXXXIX 3 et not. **) 'pro Ol. LXXXIX 2' muta in 'pro ante Ol. LXXXIX 3.'

P. 439. Eupolidis Fr. VIII corrigere tentavit Ungers Parad. Theb. I.

P. 440. Eupolidis versum *πῶς ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας*; grammatici quos attuli ita interpretantur, ut *ἄμβωνας λοπάδων* proprio et vulgari sensu de patellarum oris intellegant. Eos sequutus Bergkii Comment. p. 347 impudentem parasitum castigari existimavit. Mihi his verbis idem opprobrium contineri videtur, quod aliis verbis expressit Aristoph. Equ. 1282. Sunt igitur *τὰ χεῖλη τῶν γυναικείων αἰδοίων*. Cfr. Eustath. ad Hom. p. 1539, 33.

P. 441. Fr. IV corr. *δίφρον δ' ἂν εἶποις*

P. 442. Fr. VII l. 7 corr. Hell. II 3 46.

P. 442 ad Fragm. VI. Thessalicae sellae formam optime dicat Erotian. Lex. Hipp. p. 154 *πᾶς δίφρος ἀνακλισμὸν ὡν Θεσσαλικὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται*. Cfr. Foesium econ. Hipp. s. ἔδος Θεσσαλικόν.

P. 443, 8 τὸ] corr. *τι*

P. 444, 7 Scr. Scholiasta Aristoph. Nub. 109

P. 445, 4. Post *θατέρῳ* ipsum potius Eupolidis testimonium excidisse et *ξενίζεσθαι* esse mirari, vere monuit L. Dindorfius Thes. L. G. v. *ἴστιᾶν*. Cfr. Walzii Rhet. VII 175. *α μαθόντες μὴ ξενισθῶμεν ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν ἰτὸν εὐρόντες*. Athen. XIV. p. 658 *ε πολλῶν ξενιζομένων ἰ τῷ κηρύγματι*.

P. 445 ad fragm. XVII. Dele verba „Rectius pro *Εὐρησις* etc.

P. 447. III. 'Athenaeus II. p. 47 c, *ἀναρίστητον δὲ εἶεν Εὐπολις*, hunc locum in animo habuisse videtur.' H. I.

P. 448, IV, 3 corr. *ἡ λέξις* pro *λέξεις*

P. 449. In Hesychii glossa scribendum *Βάστας Χῖος*. In ulo enim illo *Βάστα Κάρας* etc. Caras rectus casus est, *άστα* autem genitivus, quemadmodum *ἰππότα φηρός* pro *ἰππότου* dixit Aratus Phaen. 664 cfr. Eustath. ad Hom. 1457, 23. Attigit etiam, ni fallit memoria, Scholiastes Eupolidis.

P. 451, 3. a fin. pro *Τιγράνην* Baiterus ad Schol. Aesch. 22 corr. *τὸν πρωκτόν*. Ib. ante γὰρ Sauppius inserit *ποίηκε*

P. 452. In inscriptione paginae scr. EUPOLIDIS pro HILONIDIS

Ib. XV annot. l. 1 corr. *τροχί-σκιον*

P. 453. 'Fr. XVIII *ἐπιχώριος δὲ ἴστι καὶ* est Aldinae, *δέ τι ἢ ξένης* Rav. praebet, *δέ ἴστιν ἢ ξένης* (ὁ ξένος Ven. '5) Ven. 474. *δέ ἢ ξένης* Flor. Hinc *ἐπιχώριος δ' ἴστ' ἢ ξένης* τὸ χθονός noviss. schol. ed.' H. I.

P. 456, 20. De *τοιγαροῦν* quod dixi nihili est.

"Fr. I. *ἴστιῶν* versu secundo non videtur recte habere,

requiritur ponderandi vocabulum, id cum commode praebet Apollodorus Harp. vs. 13, Eupolidis versus sic refingam:

*Τοιγαροῦν οὐδείς στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
ἐδύναθ' ὡσπερ μειαγωγὸς ἰστάνων τὰ πράγματα
τῷ ζυγῷ τῆς τοῦδε νίκης πλείον' ἐλκύσαι σταθμόν.*

Formae ἰστάνειν quam anceps sit apud veteres Atticos auctoritas non ignoro equidem, sed favet quod et Apollodorus eo ipso in loco eam habet, nec plane expulsum ex oratoribus καθιστάνειν. Vide ap. H. Saupp. ep. cr. p. 17. adde Isae. 2, 29." H. I.

P. 457. Fragm. IV. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστόν ἐστι
Cfr. Euripides Stobaei Flor. XC, 6. μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις.

P. 458. Fragm. VI, 5. Cfr. Anonymus V. Soph. ed. Schn. p. 154. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθίζετο τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ (Σοφοκλέους). Cogitavit de hoc ipso Eupolidis loco. Cfr. Bergk. ad Aristoph. Fragm. p. 1176.

"Ib. quod versu 3 coniectura repperit Grotius ἐκ δέκα ποδῶν pro ἐκκαίδεκα ποδῶν, id ipsum servavit ad II. P 463 schol. Ven. 453 ἦρει τὸ κατελάμβανεν, ὡς τὸ " ἐκ δέκα ποδῶν ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας" H. I.

P. 462 pr. corr. extime—sceret

Ib. 25. Ol. LXXX 3

P. 467. Fragm. XVIII, 1 pro γε παύσομαι Pierson. ad Moer. p. 293 scripsit πεπαύσομαι.

P. 471, 12. Post σοφιστῆς adde "nisi malis παλαισιτῆς cum viro docto in Ephem. litter. monac. 1842. p. 152." Ad Fragm. XXIV cfr. Cramerii Anecd. Par. IV p. 15, 33 ubi legitur τῷ δ' ἄρ' οἶνος εἶη πίσει.

P. 471 not. 'Etymologi verba ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν ἡπεῖν ὅτι μὴ εἰρησθαι ἐν πλάτει f. tueare similitum exemplorum auctoritate, quale est schol. Ran. 1093 τοῦτο δέ φησι Εὐφρόνιος, ὅτι-τοὺς ὑστάτους τρέχοντας-τύπτεισθαι-ὑπὶ τῶν νεανίσκων. Aliam rationem habent loci a Schneidewin collecti con. cr. p. 16 not.' H. I.

P. 473 9 corr. non alio consilio Ib. 16 corr. πιθῶ-
νεις ὡς

P. 476, 25. Pro ἀνδρώνυμον corrige ἀνδρωνύμιον. De Alcmacone v. Vol. IV p. 643.

P. 480, 13. Antiatticistae verba H. Iacobi ita interpretur: *Θηρία* Atticistae nonnisi de bestiis dici volunt, equum ro mulumve domesticos nominari: adversatur Eupolis Demis: igitur equum vel mulum *Θηρίον* vocasse putandus est.

P. 482, 17 scr. *χε-λῶναι* Ib. 'l. ult. Sophronum *Ποτιδᾶ ασοχαῖτα* scripsit, quod et Ahrensius proposuit dial. dor. 6?' H. I.

P. 483, 10. De *Κερκίδας* et *Κερκιδᾶς* cfr. Anal. Alex. 388. De Eustathii loco ad Fragm. VII adscripto, quem so huc traxit Müllerus, dicam in Exercitt. philol. ad Athen. ec. II.

P. 490. Ad Eupolidis Fr. X. *ἀλαζονεύεται περὶ τῶν τιώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει*, compara Aristoph. Fragm. :. LXI ex Achille Tat. Isag. p. 121. *ὅς τὰφανῆ μεριμνᾷ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει*. Nisi per errorem Achilles Aristophanem pro Eupolide nominavit, quod etiam aliis accidisse constat. V. Hist. crit. p. 118.

P. 491, 16. Recepit meam coniecturam *ἐκκλυστον* Düb-
rus in Plutarchi editione Parisiensi.

Ib. 4 a fin. corr. *canis*.

P. 492 18 corr. *συντόμῳ*

P. 493 5 corr. *ἑτέραν*

P. 494 10 de ipso Callia

P. 495 XX 4 corr. *κούφη*

P. 496 7 omisit

P. 497 8 corr. *ἐλαιηράν*

P. 498 14 corr. *ἐπαινῶ*. *Lacorum* fragm. Lobeck. Pathol. 391 ita corrigit *τὰ φυτὰρι' ἐξεποίησε μυττωτὸν πολύν*.

Ib. 'Adulatorum fragmentis quid obstat quominus *damus* etiam hoc.

XXXI.

Pollux X 90 *ρήτιον δ' αὐτὸ καὶ χειρόνιπτρον, Εὐπόλιος εἰπόντος ἐν Κόλαξι, φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον*: que obscurum quo pertinuerint haec in fabula Adulatorum. in vero delendum videbitur quod in incertis est p. 574 n. KV. Sed quod idem Pollux VI 92 citat *καὶ τὸ συναμφότερον . e. πρόχονν et λεβήτιον*), *ὡς Εὐπολις, χειρόνιπτρον*, hoc

ad Demorum locum p. 467 XVI respicere potest, potest etiam ad Adulatores.' H. I.

P. 503. VIII 11 corr. τυγχάνει

P. 510. Fragm. V, 1. eleganter Cobetus Observ. crit. in Plat. com. p. 189 corrigit ἢ δ' ὑστάτη τις ἦδε; B. Κύζικος πλέα στατήρων. Sequentia idem primae personae tribuit.

Ibid. Fragm. VI Bekkeri codices ita scriptum habent: ὡς ὑμῖν πάντως ἐγὼ ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα. Itaque corrigendum videtur:

ὡς ἰμῖν ἐγώ

πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα.

Non igitur ex parabasi locus petitus est.

P. 511. Fragm. VIII, 2 τειχίων pro τειχέων Dobraci emendatio est.

P. 514. Fragm. XIII 2 corr. σοφιστῆς De Fragm. XIV v. Berglein Comm. de Philox. Cyth. p. 74.

P. 515. XVIII corr. Schol. Ar. Lysistr. 270.

P. 516, 3 a fin. corr. V. p. 298. I. 5 scr. II. 3 30

P. 518 ad Fragm. XXIX. Grammatici Bekker. locus Anecd. p. 453 ita scribendus est: Ἄσπουδος: ὁ μὴ σπουδαρχίδης οὕτως Εὐπολις Πόλειςιν

. . . ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαρχίδου κακίων. Ita et metrum et sententia restituitur.

Ib. Fr. XXX corr. μέμνηνται

P. 520, 10 sq. Pro 'Schoemannus de Comitibus' corr. 'Meierus de iudiciis'

P. 521. Fr. I. corr. Μήτηρ τις αὐτῶ

P. 522, 23. ὁ δεῖνα heus tu, habes etiam apud Machonem Athenaei VI. p. 246 B.

P. 526. "Fragmentum IV. ad plenos revocetur numeros si pro φύγοιμι reddas λίποιμι τάξιν: ὡς οὐκέτ' ἄν | λίποιμι τάξιν, στιβάδος ἐξ ὅτου "φαγον. Possis etiam ὡς | αὐκίτ' ἄν λίποιμι τάξιν, στιβάδος ἐξ ὅτου "φαγον" H. I.

P. 532, 3 a fin. Argivos calceos memorant etiam alii. V. Alberti ad Hesychium I. p. 514, 18.

P. 534 6 corr. Tim. p. 34.

P. 535 ad Fragm. XI. In Scholiastae Platonis loco pro

Χείρων forsan *Ἴηραν* scribendum. Ita enim Eupolis Aspasiā dixit. V. *Fragm. inc. LXXXI.*

P. 536 14. scr. p. 267 ed. Bckh.

P. 537 lin. 6 comm. corr. Vs. 1

P. 538 14 scr. apud B. p. 624. 644

P. 539 19 corr. detonsurum

P. 540 3 scr. p. 146 l. 17 corr. p. 249

P. 543 ad *Fragm. XVII.* Eupolidis verba in cod. V. ita scripta sunt *τί σοφῶνος ὦ ῥαψωδέ.*

P. 544 11 a fin. corr. disputavit Buttmanus

P. 545 ad *Fragm. XXII.* De Aristophanis *Vesp.* 1301. meliora dixi vol. IV. p. 629.

P. 546. *Fragm. I, 2* nunc non dubito quin scribendum sit *εὐθύς*

P. 547. *Fragm. II* Vs. 1 — 3 ita scribendi videntur:

A. Μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ καὶν πριαίμην.

B. ὀλίγας γὰρ οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι γέ σοι γυναῖκας.

A. τίς ἐστὶν ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν;

Personam *A* suspicor esse Alcibiadem.

P. 549 12 corr. *διάθεσις*

Ibid. *Fragm. IV, 2.* recte Schneidewinus addidisse videtur articulum.

P. 551. *Fragm. VII.* Hermannus ita sanare conatus est:

Ἴδῃ χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον

τοῦδ' εἶδες, ὅστις θάττον ἂν τοῦ γ' αἵματος

ἢ χρημάτων ἄλλῳ τι μεταδοίη τινί;

P. 552 16 a fin. scr. *ἐκπιών*

P. 554. *Fragm. XIII* Athenas dici docet Demosth. *Epist.* p. 1486. *εὐτυχιστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην.* Aeschyl. *Eum.* 831 *χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.*

P. 555. Ad *Fragm. XVI* respicere videtur Hesychius, *Κατ' ἀντιβολίαν: κατ' ἀντίβλησιν.*

Ib. *XVII.* commentarii l. 4. 8. *τροχῶν 10. ἵππότροχος*

P. 556 *Fr. XXI.* Bekkerus in *Moeride* 213 33 edidit *πρώτως*

P. 558 ad *Fragm. XXVI.* Non negligere debebam se-

quentia Grammatici verba quamvis corrupta: τὸ μὲν πρότερον ὀξύνοτες, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς προμνηστρίας τὸ δεύτερον βαρυντοῦντες. τῶν μὲν γὰρ τοὺς τρόπους ὀριζόμενος ὁ δῆμος, τῆς δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐν λοιδορίᾳ τὴν τύχην.

P. 560 XXXVI ἀναβάλλει codex, ἀναβαλεῖ Porsonus.

P. 562. Fragm. XLIII recte Sylburgius κόντιλον scripsit, docente Etym. Par. apud Cramerum Anecd. Par. IV p. 76. ubi praeterea ὀπισθε legitur.

P. 565 7 corr. Διέφθορεν

P. 567 LX ult. corr. docebit Dindorfus. Vide ap. Dübner. p. 414.

P. 568. Schol. Eurip. Med. 517 ad Fragm. LXIV allatum Hermannus ita constituit: ἡ διστιχία τοῦ χοροῦ ἐστὶν ἰαμβεῖα δύο. κατὰ δὲ τούτους τοὺς χρόνους ἤδη τὰ τῶν χορῶν ἠμαύρωτο. τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο. ὅθεν καὶ Εὐπολὶς φησὶν „τίς χορὸς οὗτος; κλάειν εἴπωμεν ἀθυρμάτι ἄττα τοιαῦτα”. Quae egregia est corruptissimi scholii emendatio, nisi quod in Eupolidis versu non nihil offensionis habet caesurae insolentia.

P. 569 ad Fr. LXVIII. πεπαγοίην Ahrens Dial. dor. p. 330 Eupolin in Helotibus laconice dixisse censet pro attico πεπηγοίην.

P. 571. De fragm. LXXXI cfr. Add. ad p. 535.

P. 574. ‘Dele fragm. CXV chl. add. ad p. 498’ H. I.

P. 575. In numeris fragmentorum corr. CXVII — CXI

Ibid. 20. In Photii glossa. Σάξας: ἀντὶ τοῦ ἀμάξας, forsitan νάξας scribendum pro ἀμάξας. Similiter Hesychius σάξι per νάξι explicat.

P. 576 3 corr. Idem p. 553 6.

P. 580. comm. 4. corr. Vers. dochmiao.

P. 581. Phrynichi fragm. Ephialt. II easdem correctiones adhibuit L. Dindorfus apud Dübner. ad Schol. Arist. ed. Paris. p. 461. Idem recte primo versu ἦν τε σωθῶ γ’ ἦν τε μή.

P. 583. Fragm. II κείνη fortasse incorruptum est; fieri enim potest ut haec verba Phrynichus Ionicum hominem dicentem introduxerit. Cfr. Aristoph. Pac. 48.

P. 585, 20 sqq. Haec fugerunt Bergkium Lyr. gr. p. 886, 26.

P. 586 14 corr. Porsonus ad Phoen. 412. 22 corr. assiduité

P. 590 10 scr. eam ob caussam

P. 590. Phrynichi Fragn. VIII ita restituere conatus est Cobetus observ. crit. in Platon. com. p. 39:

ψώρα δὲ Συρακόσιον κατέχοι, τρυγικοῖς ἐφάνη γὰρ ἅπασιν μέγα πῆμα χοροῖσιν, ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν οὐς ἐπεθίμουν.

P. 591. Fr. X. scr. Θηλάζει:

P. 592. Fragn. XIII Cobetus l. l. p. 43 ad eandem Monotropi orationem refert ex qua Fr. I ductum est. Minus probo quod eiecto *γέρων* scripsit *τηλικούτος ὦν, ἅπαις ἀγύ- ναικος*. In quo Valckenarii temeritatem imitatus est, qui apud Phalar. p. 46 *οὐκ ἄρα παῖση — τῆς ἀκρυσίας τηλικούτος γέρων*, postremam vocem abiicit. Quasi non recte dici possit tam propectae aetatis senex.

P. 592. De Phrynichi Mysis conf. Welckerum Trag. gr. I. 259 sq. 'contra quem disputasse fertur C. Fr. Hermannus in ind. lect. aest. 1840 Marburg.' H. I.

P. 595 4 pro Ran. repone Av.

Ibid. 5. Luciani sunt non comici poetae versus.

P. 598 VI Scr. *Φρύνιχος — κεκτημένον ὠνόμασεν*

P. 600. 'Fragn. V. fort. ita scribas:

Σὺ δὲ τιμοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδενός

h. e. rei quae nihili est.' H. I.

Ib. l. 7 corr. libris

P. 602 24. Haec ita scribe: Eodem pertinet Philostrati dictum frigidam aquam *ἵππων γῆρας* esse dicentis Vit. Apoll. I. p. 20.

P. 604 IX. Pollux IV 181:

P. 605. Phrynichi Fr. XI (pro *ἵπερ* scribendum erat *ὑπερ*) Hermannus apud Dübnerum ad Schol. Arist. Par. p. 452 ita corrigit *τριώβολόν γ' ὅσουπερ ἠλιάζομαι*. Fr. XII *συβαριασμός* scripsi ex Ven. pro *συβαρισμός*, quod primam corripit. Hinc *συβαριάζειν* pro *συβαρίζειν* scribendum puto ap. Aristoph. Pac. 343.

P. 607 ult. 'Scholiasta Ar. Nub. 967 in Rav. et Ven. haec habet: *Ἀρχὴ ἄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί.*

Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔσματος μνημονεύει Λαμ-
προκλείους ὄντος,

Παλλάδα περσέπτολιν κληίζω πολεμαδόκον (πολε-
μοδόκον V.) ἀγνάν (ἀγνήν G.)

παῖδα Διὸς μεγάλου

παῖδα-μεγάλου desunt in iis quae Bekkerus et Hermannus ex
Ravennate ediderunt. δαμάσιππον post μεγάλου addidit Din-
dorfius ex Schol. Ald. quem de caeteris varietatibus vide
p. 441 sq. Dübner. Phrynichi memoria repetitur eadem in ea
scholiorum parte quae vs. 52 Dübner. ab ἄλλως incipit, sed
absunt haec ab Rav. et Ven.' H. I.

P. 608. Fragm. XXIII est ap. Pollucem IV. 185.

Addenda et Corrigenda ad Vol. II. P. 2.

In indice poetarum haec corrigas: Aristomenes 730 Auto-
crates (non Autocles) 891. Aristophanes 893.

P. 615, 13 Pro Baccho Adonidis amatore Apollinem no-
minat Ptolemaeus apud Photium bibl. p. 151 5.

P. 616 ad Fragm. VI. Quum in Aristophanis loco nunc
recte legatur ἀχυρόν, non ἀχυρόν, eadem forma forsau etiam
Plato usus est.

P. 617. In Platonis fragmento II nescio an τοῦπιόρ-
πημα scribendum sit.

P. 618. I. Ipsum ἀνηρπάκασ' est in Bodl.

P. 619. IV. Corr. Harpocr. p. 154 1 (coll. Moer. 206 23)

Ibid, Platonis nulla fuisse videtur fabula Δαίδαλος;
inscripta. Vide Add. ad Vol. I. p. 169. Fragm. I pro ἐνιοτε,
quod ἐν ἴστε scribebat Porsonus, forsau εὐ ἴστε reponendum.
Caeterum corrige πολλαὶ τῶν et Vs. 2 τίχτουςιν

P. 620 11 corr. ὑπηνέμια. Mox in Helladis fragm. vs.
2 pro ἄν rectius scribitur ἄν i. e. ἄ ἐν. Cfr. Arist. Ran. 938
ubi item scribitur ἄν.

P. 622 15 pro p. 384 reponere 170

P. 623*) Nollem Piersonum sequutus Platoni comico tribuissem quae incerti scriptoris verba sunt, ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρηφόρους, in quibus frustra Piersonus metri vestigia sibi cernere visus est. Platonis autem memoria spectat ad Legg. XII p. 947 c. Monuit Bernhardus.

P. 624. Ἐορτιῶν Fragm. I. Vs. 1 non credo vitii immunem esse, τῶν γὰρ τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει. Vs. 2 Cobetus Observ. in Plat. p. 191 pro ἡμᾶς corrigit ὑμᾶς, ut ipsas bestias poeta Cratetis exemplo loquentes induxerit, cll. fragm. VIII. Ea valde probabilis coniectura est. Fragm. II, 1 miror Cobetum non intellexisse veritatem emendationis nostrae πάνυ. At reliqua idem p. 192 rectissime ita correxit: ἔνθα τρέφουσθαι τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων λόγος ἐστὶν οἰδὲν ἐλάττους.

P. 625. Fragm. III. Vs. 3. fortasse ita scribendus ἰχθυῶν ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἤγέ σοι, et alteri personae tribuendus est.

P. 626 11 corr. p. 335 14 pro 635 14

P. 627 14 scr. p. 1169 lin. 20 Explicat.

P. 628 X 6 corr. capitulis. 'Caeterum ἀμφίκολλον πυξίνην Beckerus Char. II 116 eandem intellexit quam παράπυξον Cratini, h. e. buxo tectam' H. I,

P. 629. Europae fragm. I Cobetus l. l. p. 193 ita constituit:

αὐταὶ λόγου κρείττον τι χρῆμ' εἰς ἡδονήν.

* * * * * αὐτὰ γάρ; B. τινες

παροπίδες εἶσιν, ἀντιβολῶ σε;

Hermannus autem, sublato post Vs. 2 commate, ita:

αὐτὸ μόνον. οὐ κρείττους· παλὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν

εἰς κάλλος εἰς ἐσθῆτα λαβεῖν. οὐ γάρ τινες

παροπίδες ταῦτ' εἰσὶν, ἀντιβαλῶ σε;

Ibid. Fragm. II. Hermannus recepto quod ego conieceram, εἶλον et ἀφῆκα, pro ἀνδράχμη scripsit ἀδρὸν ἄχνη, de oratore haec dici existimans, quem pisci poeta comparaverat.

*) Ita corrige paginae numerum.

P. 630. I. Priores versus Cobetus ita distinguit, ut *παίζειν* a verbo *θέλεις*, quod in superioribus positum fuerit, suspensum sit. Tum verba *πάνυ βούλομαι* alteri personae i. e. Herculi tribuit. Vs. 6 supplet *ἰδοὺ φιλημάτων*. Vs. 7 scribit *τίθημι κοττάβια*, quod verum est, et Vs. 8 *αὕτη*. Non servum autem, sed lenonem cum Hercule colloqui existimat. Male cessisse Herculi ludum, idem recte coniicit ex Athenaei verbis, *ἐν ἧ ἔξισταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβοῦντες*, eoque refert *Fragm. IX. et VII.*

P. 631 ad *Fragm. II.* Probabilis est Cobeti coniectura Platonis verba fuisse non illa *μὴ σκληρὰν ἔχειν* etc. sed priora *ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμως πέμπειν τὸν κότταβον*. Quae ita disposuit:

*ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα
τὴν χεῖρα, πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον.*

Atque ita iam Dobracus *Adv. II. p. 351.*

P. 633. VII. Verissime Cobetus l. l. p. 101 *ὡσθ' αἰτί ἔχω ταῦτ' ἐς ταρίχους ἀπολέσω*.

Ibid. ad *Fragm. IX:* *ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα*. Veram huius nominis scripturam non *Μανδράβουλος* esse, sed *Μανδρόβουλος*, et metrum docet (est enim trimetri initium) et codicum lectiones ostendunt. V. Gaisford ad *Suidam v. ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου* et *Iacobs. ad Aelian. H. A. XII, 40.* Quibus adde *Diog. Laert. IV, 5.* ubi vulgo *Μανδράβουλος*, at cod. *Mon. Μανδρόβουλος*, et *Alciphronis Epist. I. 9.* ubi item librorum lectio revocanda est. Comparanda item similia nomina *Μανδρόλυτος, Μανδροκλῆς, Μανδρόδωρος, Μανδρογένης, Μανδρόπολις, Μανδροκράτης*.

P. 634. De primo Cleophontis fragmento v. Cobetum p. 149. Qui ad eandem fabulam etiam *Inc. fab. fragm. V.* rettulit.

P. 635. *Fr. IV* ita scripsit Bergkius ad *Arist. p. 956* *πέος ἐψάθαλλε λείος ὦν*.

P. 636 3 corr. *ἡ γραφή*

Ibid. *Laii* fabulae nomen Cobetus p. 126 etiam *Poluci II. 83* restitui voluit. V. *Add. ad p. 666.* *Eius* fabulae *fragm. 1, 2* corr. *γένους*

'Praeterea in eam incidi coniecturam ut hoc fragmentum cum altero quod est ap. Schol. Pluti 179 coniungendum videatur hunc fort. in modum:

Οὐχ ὀρᾶς ὅτι

*ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν μεγάλου γένους,
ἀβελτεροκόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται,
σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων;
Φιλωνίδην δ' οὐ τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον —;*

Credibile enim est scholii auctorem ut sententiae integritatem aliquatenus servaret initium orationis apposuisse omissis quae ad Philonidem nil facerent. Ita etiam importuno illo *που* liberemur.' H. I.

P. 637. De Laconum fragmento primo disseruit Cobetus p. 90 sqq. qui verissime monuit in duo id fragmenta disiungendum esse, quorum alterum orditur vs. 10. Personarum vices disposuit fere ut facturus erat Schweighaeuserus. Vs. 1 corr. *δεδειπνήκασιν* Vs. 3 Cobetus scripsit *νίπτρον παρέξων ἔρχομαι*. Vs. 5 in isto audacius ita correxit *τὴν παῖδα τοὺς αἰλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους*. Al hoc non est emendare sed ipsum versus facere. Ego nondum repudio quod praeunte Hermanno recepi ἤδη πρὸ χειρὸς εἶναι. Vs. 6 scripsit *προαναφυσᾶν*.

P. 638 10 comment. corr. Vs. 3.

P. 640. Tertium fragmentum probabiliter Cobetus l. I. p. 95. ita scripsit:

*καὶ μὴν ὁμοσὸν μοι μὴ τεθνάναι. Β. τὸ σῶμά γε,
ψυχὴ δ' ἐπανῆκεν ὡσπερ Αἰσώπου ποτέ.*

Reliquorum conatus consulto omitto.

P. 641, 9. Quadrisyllabam formam *κιοκρανον* tuetur etiam titulus Atticus apud Boeckh. C. I. I p. 262, 29 et Strabo IV, 4, 6. In Fragn. VI nunc corrigo *πλήσας παραφερέτω* pro *πάσας*, qui frequens error est. Similiter *κατέπασα* pro *κατέπλησα* reddendum Lyncei Cent. 16. in Com. gr. IV. p. 433.

P. 642. fr. II. Photius p. 590.

P. 643, 4 a fin. *Βαβυλωνίοις*

P. 644. III. 4 corr. p. 446.

P. 646. I. 6 corr. p. 192 Ib. II. scr. Phot. p. 583 *τευτάζειν*

P. 647, 16. Verba ὑπὸ τοῦδ' etiam Bergkii ad Aristoph. fragm. p. 1015 supplevit, Aristophanem carpi statuens. Cfr. Cobetus I. I. p. 111. qui κρατερῶς aut simile quid excidisse putat. Fragm. II. Dobraeus scripsit φέρε τοῦτο δὴ | δειξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο, μὴ μάχαιρ' ἔνι. Ven. (non Rav.) μοι omittit.

P. 648. Fragm. II, 3 scribendum cum Dobraeo Adv. I. p. 620. ἐὰν δ' ἀνῆς, ὕβριστόν ἐστι χρέμα κάκόλαστον. Quamquam ipse praefert ἐὰν δ' ἀνῆς ἀπαξ, ὕβριστον. Respicere huc videtur Suidas s. v. ἀκόλαστον. De ὕβριστος et ὕβριστός v. Lobeck. Paral. p. 40 sq.

P. 649. Fragm. III, 2 restituendum omnino ὅπου σιδαιίοισι τοῖς νομίμασι χρῶνται. Quod enim apud Grammaticum Hermanni legitur Ἀριστοφάνης Βυζάντιοι σιδήρω νομίζουσι, in eo pro Aristophane Aristidis nomen reponendum esse vere monuit Dindorfius ad Schol. Aristoph. I. I. et nunc etiam Cobetus p. 129. Annotationis I. 8 corr. sed. nota subiecta I. 3 pro „verborum” scribe „diversorum graduum” V. Lobeck. Paral. p. 41.

P. 650 Fragm. IV codex habet νεράλλων

P. 651. Ad Fragm. VII Ἀρχάδας μιμούμενοι vid. Cobetus p. 109. Platonis verba ita constituens: αὐτὸς κωμωδίας | ποιῶν εἶτ' ἄλλοις παρέχων Ἀρχάδας μιμούμενος. V. Addenda ad vol. I 162.

P. 651. Verba Eudociae ad Fragm. X adscripta ex Philostrato derivata esse monui Hist. cr. p. 180.

P. 652. I. Aristophaneum scholium notandum est abesse ab Rav. et Ven. unde ad Suidae potius quam ad Aldini exemplaris fidem remittimur: is vero cum habeat ὦ θεῖε Μόρτχι, τέως γὰρ εὐδαιμόνων ἔφυς (nec Aldinum τε νῦν aliud videtur esse quam τε^{νῖν}): nescio an fragmenti et fabulae ratio melius servetur scribendo ὦ θεῖε Μ. πῶς γὰρ εὐδαιμόνων ἔφυς; H. I.

P. 655. Fragm. IV malim ὁράτε τοι τὸ διῆρες ὑπερῖον [τόδε]. Fragm. V. ita distingue τὸν δέλιρακα [ἀπῆγε σιγῆ].

P. 658, 10 corrige *σχάζειν* pro *σχίζειν*.

P. 659. Fragm. I. *ὡστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ θείαμ' ἦν*, soloecum videtur Cobelo p. 51. scribitque cum Bergkio *ὠρχεῖτ'*. De soloecismo fallitur. V. Elmsleium ad Eurip. Med. 1185. Fragm. II, 1. Cobetus p. 184 corrigit *ἄψαι μόνον τῷ δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου*. Similiter Dindorfius *ἄψαι μόνον ἄκρω δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου*. Sed praestat ab emendatione loci corruptissimi.

P. 661 6 corr. *σκώπτει*

Ibid. Fragm. I corrige *Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος*. Vs. 2. Cobetus p. 185 *τοῦ θαλαττίου θεοῦ*.

P. 662. Ad Fragm. II *τὸ Σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος*, compara Euripid. apud Schol. Arist. Pac. 527 *ἐπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτός ἔχθιστον τέγος*. Fragm. III servavit etiam Schol. Ms. Aeschyli ad Prom. 114. apud Cobet. p. 190. *καὶ Ἰλάτων ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς· Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς*. Hinc suspiceris Platonis verum fuisse *ὁ γὰρ προμηθεὺς ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς*. De προμηθεὺς sapientia cfr. Anall. Alex. p. 99.

P. 663. Fragm. IX (l. 1. Pollux habet *ἔστω*, non *ἔστι*) legendum cum Hoeschelio *ὀθόνινον πρόσωπον*, persona lintea.

P. 664. Ad Fragm. XIV confer Cobet. p. 186 sq.

P. 665. Quod in Symmachiae Fragm. II, 4 conieci *εἰς μέσον ἐστὼς ἀνίησιν*, Cobetus p. 176. graviter sed sine idonea causa exagitavit. Vide quae dixi vol. IV p. 652 et supra in Add. ad vol. II p. 78. Quod idem de *πίπτησι* addit, nullo pacto id ferri in versu anapaestico posse „quidquid dicat Meinekius”, id opinor vir optimus aliquando *μεταθήσει*. Fallitur autem quum illud *πίπτησι* ex coniectura me intulisse existimat.

Ib. 13 a fin. corr. *ἀπο-δάσσομαι*

P. 666 ad Fragm. III. In Pollucis loco Cobetus p. 126 corrigit *ἐν Συμμαχίᾳ καὶ ἐν Λαῖῳ*.

P. 667 2 a f. inter *παλινδρῖα* et *αὐτοῦ* inserte *παίσας*

P. 668. III. annot. extr. corr. Hist. cr. p. 186.

P. 669. *Parcas* recte invocari profecto non docendus

cram; res enim est satis trita. At in Platonis loco quare Musas invocari existimarim, Cobetus discere poterat ex iis quae p. 669 dixi. Alciphronis locus, quem p. 139 attulit, nihil huc facit. At recte idem statuit de *δητώμην*, quod Hyperbolus pro *διητώμην* dixerat. (Bernhardi *ἔφρασκ' ἐδητώμην* H. I.) Secundum fragmentum iniuria a me ad Hyperbolum tractum esse idem vere monuit. 'Pro *ὁ δ' οὐ γὰρ ἠτιχιζεν* in hist. gr. litt. 1, 336 *ὁ δ' οὐ παρητιχιζεν* —; scripsit Bernhardi.' H. I.

P. 671, 6. Nihil excidisse intellexit Cobetus p. 137. Ibid. l. 25 si sanum est *αὐχμότατος*, commodius etiam quam *χρυσότερος* comparari potest *ὀγκότατος* et similia. V. Jacobs ad Anth. Pal. p. 774. cuius exemplis adde *δημότερος* apud Stephan. Byz. v. *δῆμος*, et, *καιρότερος* apud Hesychium, *Καιρότερον: ἐνωρότερον. Ἀχαιός. Cod. Ven. ἀθλιώτατος*

P. 672. Phaonis fragm. I. Vs. 7 corr. *ἐπὶ θύνον* ib. Vs. 11 scr. *θαλάσσης*. Philoxenum, qui his versibus ridetur, non Cytherium esse, sed Leucadium probabiliter ostendit Berglein Comment. de Philox. Cyth. p. 69 sqq.

P. 674. Fragm. II, 4 Hermannus distinguit: *ἐν τῷ καπήλῳ, νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ*, hac interpretatione addita: Bei euch ist keineswegs, wie das Sprichwort sagt, bei dem Weinschenken, Verstand zu finden. Der Weinschenk hat nämlich Verstand, wenn er den Wein mit Wasser verdünnt. Vs. 7 de *Κουροτρόφῳ* cfr. Lobeck. Aglaoph. p. 630 not. k. Vs. 10 et 11 recte Hermannus scribit *τᾶλλα δέ | ἤδη τὰδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. ἄκουε δῆ*. Idem Vs. 16 tentat *περηνή γιγαρτίς κυσί τε καὶ κυνηγέταις* cll. Hesychio, *γιγαρτίς: σταφίς*, et Arist. Ach. 274 ubi *καταγιγαρτίσαι* est subigere.

P. 675 5 a f. corr. *ἐς τὰ μάλιστα* Ib. 13 a f. corr. II p. 26.

P. 676, l. 11 'Photius habet *μύρτον, τὸ σχῆμα τ. γ. αἰ.* quod nescio an retinendum sit' H. I. Ib. 29 corrige *τὸ pro τὰ*. Recte vero Heringa *βινητιᾶν*, quod de mulierum pruritu dixit Arist. Lys 715 et Machon apud Athen. XIII p. 583 c.

. 677. Fragm. IV malim *τρόποις* [ἡρμοσμένον]· ὦ γλυ-
γκῶν. Sunt amatoris verba ad puellam.

. 678 ad Fragm. XI. Antiatticistae verba Lobeckius ad
p. 590 ita corrigit: Ἐπιτροπίαν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπήν.
ον Φαίδρω, cll. Platonis Phaedr. 16. Recte; itaque dele-
agumentum.

. 680, 20. Dele verba „ceterum pro ἄπυιος possis
ἄγυιος coniiicere.” De Euryphonte medico v. Cobetum
. Adde Caelium Aurel. Morb. chr. III, 8, ubi anti-
imus vocatur.

. 681. Satis probabili coniectura Cobetus p. 152 sqq.
ria fragmenta Platonis ad Cleophontem fabulam rettulit.
ντίλη idem demagogi nomen latere vidit. ‘Winckel-
s in Zimmerm. eph. 1840 p. 1281 alterum fragmentum
mposuit

τοῦτ' ἐμοὶ προσίσταται·

ἴνην φέροι τις πρὸς τὸ βῆμα καὶ πτίλον.’ H. I.

. 682. Fragm. VI, 3 scribendum cum Cobeto p. 179
ατος pro αὐτομάτως.

. 683. Fragm. VII 2 Cobetus p. 188 δὲ γάρ, ὡς φασί,
ν.

. 684. Fragm. IX, 1 Hermannus λύσσα δ' ἀργήν.
on intellego quid sit ἀργή στάμνος, quod R. Merkelius
idii Fast. p. 319 comparat cum Ovidii cado niveo
, 186. Id Atticus λευκὴν στάμνον dixisset. Scriben-
idetur λύσσα δ' ἄρτι στάμνον εὐώδους ποτοῦ.

. 685. Fragm. XIII corrige ἀνακογχυλίαστον Fr. XIV
ἰκέταις Fr. XV στιλβην τιν'

. 686. Fragm. XVI Cobetus p. 197 reclusis ita consti-
ιδ' οἱ γείτονες | σφόδρ' αἰσθάνονται. Quamquam hoc
e incertum. Fragm. XVIII delendum est. Sunt enim
is philosophi verba, docente Schol. Plat. Ms. cuius verba
osi vol. IV p. 876: μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δη-
λέγων Ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς δις παῖς γέρων.
[λάτων Νόμων ἀ (p. 646). Οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν,
ον δις παῖς γίγνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθύσθεις. καὶ
νδρος Χήρα καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἀ. Recte igi-
. Gr. Vol. V.

tur Platoni philosopho haec tribuit Clemens Alex. Str. VI p. 626 a. Ei Platonem comicum pessime substituit Musurus a Aristophanis Nub. 1421. Musurum enim, non veterem aliquem grammaticum huius ad Aristophanem scholii auctorem esse facile doceri potest. Ingenti enim errore lapsus est Cobetus qui Clementem, sive, ut ipse sibi temere persuasit, Aristobulum sua ex illo Aristophanis scholio derivasse statuerit. See hac de re et de tota illa Cobeti opinione alio loco dicam explicatius.

P. 686. Fragm. XIX non delendum τοῦ, sed versus sine fine et initio mancus est.

P. 687. Fr. XXI corr. calami errorem τὸ χρῆμα τοῦτο Fragm. XXII. Adde Etym. Par. apud Cramer. An. Par. IV. p. 113. Ἄνειρην: τὸ ἀναπείρην. πλάτος σχοινίου λαβῶν ἀνάειρε τὰ κρέα. Scribendum igitur ἄνειρε. Ad Fragm. XXIII. cfr. Plutarch. V. Thes. 33 ἀνακῶς ἔχειν φαρμέν τοὺς ἐπιμελουμένους ἢ φυλάττοντας ὀτιῶν. "In ipso fragmento ἀνακῶς ἔχειν scriptum ap. Bekkerum: Piersonus dedit ἔχων" H. I.

P. 688 ad Fragm. XXIV. In Hesychii verbis, ἀσελγόντων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικός καὶ συναριθμεῖ αὐτὸν τὸν γε Δούριον ἵππον, cod. non γέ habet sed τέ. Itaque suspicor post ἵππον addendum esse καὶ τὸν χαλκοῦν βούν. V. Exercitat. crit. ad Athen. I. p. 29 sq.

P. 689. De Fragm. XXVIII vide Bergkium ad Fragm. Arist. p. 994.

P. 691. Fragm. XXXVII delendum est; Minois enim memoria ad philosophum Platonem spectat. Eius in locum inserte hoc: Diogen. VI, 32. Λύω λέσχας: Πλάτων φησὶ λέγεται ὀπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο. Fr. XL est in Vita Anton. 70.

P. 692. Ad Fragm. XLI. Aristotelis verba Cobetus p. 198 argute corrigit: ἐπιδέδωκε τῇ πόλει τὸ ὁμολογεῖν πονηρὸς εἶναι, hanc fuisse Archini ἐπίδοσιν, ut palam improbum se esse fateretur. Spengel autem Synag. techn. p. 20 ita: ἐπιδέδωκεν ὁμολογεῖν ἐν τῇ πόλει εἶναι πονηροῦς. Cfr. de eodem loco Gros. Philod. p. XIII.

Ibid. ad Fr. XLII. In loco Sexti non intellego postrema καθάπερ τινὰς ἀγγάρους, quae vereor ne corrupta sint. In

Fragm. XLIV Platonis verba apud Athenacum ita scripta sunt: οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε ἀλλὰ κἀνίοτε δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας. Quae frustra corrigere conatus sum.

P. 693. Fraggm. LIV ap. Polluc. est VII 134 Fr. LV ib. VII 94.

P. 694 ad Fraggm. LVIII. Phrynichi verba Bekkerus fortasse rectius ita corrigit. ὁ δὲ Πλάτων ἰδίως ἐπὶ ὄνου ὕδωρ ψυχρὸν πίνοντος τίθησιν. Fr. LX est in Anecd. p. 360.

P. 695. Fr. LXIV ib. p. 400 28.

P. 696, 2 a fin. Quem tanquam Platonis comici versum affert Grotius, ἡ δ' ἡδονὴ πάντων ἀλαζονέστατον, a Grotio ex Platonis Philebo (p. 65 C. ubi Stallb. ἀλαζονίστατον ex codd. et Eustath.) effictum esse monuit post Gatakerum Cobetus p. 199. De alio fragmento quod ibidem attigi, vide quae dixi Vol. IV p. 875. lin. 2. corr. Tim. 156

Addam verba scriptoris inc. apud Cramerum An. Par. I. p. 167. Ἄρ' οὖν οὐ μόνον ὁ οἶνος γίνεται (leg. μίγνυται) τοῖς τρόποις τῶν χρωμένων, ἀλλὰ καὶ πλοῦτος καὶ δόξα, καὶ τῶν (τις) τοῦ Διονύσου χορευτῶν, Πλάτων [δὲ] ὁ κωμωδοποιὸς ἔλεγε, τὸν οἶνον μίγνυσθαι τοῖς τῶν πινόντων τρόποις. Atqui is Chaeremonis versus est, de quo dixi Hist. crit. p. 519. Quae apud Athen. VIII p. 365 b. leguntur τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις, Platonis philosophi esse videntur, quamquam sedem horum verborum indagare non licuit.

698 lin. 2 corr. 197 sqq. In Thesco Aristonymi βαπτοὶ ἄλλες, nisi λεπτοὶ legendum, esse videntur ἄλλες εἰς οὓς βάπτεται.

P. 701 9 a f. corr. 804 q. Ib. 4 a fin. ἡ λεκάνη

P. 702 13. 'Elmsleius contrarium praecepit „τοῦ ὕδατος non sit θοῦδατος, sed θῦδατος" cf. ad Vs. 56 not. z. θοῦδατος Lob. Ai. v. 9. Buttm. Gr. 1, 120.' H. I.

P. 703. Κατεσθίοντος fr. est ap. Ath. p. 316 b.

Ad Conni Fraggm. I, 1. Cobetus p. 189 explicat qui superas virtute paucos, vanitate plurimos:

P. 704 7 corr. p. XXXVI

P. 706 10 a fine corr. Oed. Tyr. 1357 πα-τρος

P. 707 muta inscriptionem paginae ΣΦΕΝΔΟΝΗ

P. 709 1 scr. ὄνυξιν Ib. 18 pro p. 30 corr. 327.

P. 710. Fragm. I, 2 Cobetus p. 62 corrigit audacissime
σὺ δ' ἄδε, τήνδ' ἐγὼ τέως ἐκπίομαι.

P. 712, 5. Recte legitur συνήθεια.

P. 718 2 corr. Advers. In Ἰχθύων primo fr. scr. v. 3
τοὺς λάβρακας

P. 723 ad Fr. XVI. Pro ἀρτόπωλιν in Pollucis loco scri-
bendum ex cod. ἀρτοπωλίαν. Vide vol. IV. p. 637 not.

P. 725. Fragm. II tractavit Hermannus ad Eurip. Iphig.
Taur. 192. Pro θεοσεχθρία forsan θεοεχθρία praestat.

P. 726 3 a fine corr. παρα-τηρητέον

P. 729 X 4 corr. 'fab. inc. XIV.'

P. 732. Fragm. II, 2 corrige operarum errorem ἐπε-
σθίειν.

P. 734 Fr. II est ap. Poll. VI 167

P. 735. Calliae versum ex Atalanta Clarisse Annot. ad
Thuc. B. P. epoch. p. 137 ita corrigit: κέρδος αἰσχύνῃς ἄμει-
νον· ἔλκε μοιχὸν ἐκ μυχοῦ.

P. 737 IV. corr. δειπνων

P. 738. Metrum fragm. VIII ita facile restituas· κεχαλ-
κεῦσθαι τανῦν ἐφ' ἐσπέρας.

Fr. IX l. 2 scr. ἀρματοτροχίας

P. 742 X 6 scr. exeuntium ad XI p. 245, 12 dein corr.
fragmenti numerum sequentis XII.

Ibid. Calliae fragmentis forsan addenda glossa Hesy-
chii, Σκανα... ντα, ἐπιχαλκ... π' Σωφρονίωσκανὰς πορείση
ἐν τῇ ἀσπίδι. Καλλίας δὲ σκεῦος. Ita codex. Nisi Hesychius
eum Calliam dicit, qui de Agathocle scripsit.

P. 743. Versu secundo corrige τηγάνου

P. 746. Duodecim versus, quos post primum Lysippi
fragmentum apposui, rectius inter anonymorum poetarum fra-
gmenta exhibuissem. Eos Lysippi esse ne verbo quidem di-
xit Dicaearchus; et manifestum est, eos pessime subiungi
praecedentibus, in quibus de Athenarum laudibus agitur. Vs. 6
post σχολὴν addendum ἄγει, quod Marxio in Creuzeri Melet.
III. p. 183 deceptus a cod. abesse credideram. Versus igitur
iste ita potius scribendus: τὰ γὰρ Ἀλειῖα μὲν μεγάλην σχολὴν

ἀγεις, i. e. affert. Quamquam nec hoc verum puto. Vs. 11 corrige operarum errores τοῦτ' ἀκούειν pro ταῦτ' ἀκούων.

P. 748, 7. De populea corona cfr. Corp. Inscr. II p. 302 d.

Fr. III l. 4 annot. μου] corr. μοι

P. 749 6 a sine corr. θάπτειν et 1695

P. 754 1. corr. CXXXV

P. 756 inscribe ΦΙΛΟΘΥΤΗΣ.

P. 757. Episodium quid dictum fuerit in comocdia rectius Hermannus explicuit in Ien. A. L. Z. 1842. no. 122.

Ib. 15 corr. πολυπαθές

P. 758. Fragm. II lenius corrigas τίς πολίτης ἔστ' ἔτι.

P. 763. Ad Strattidis locum de Hegelochō referendus est versus Lucilii apud Priscian. X p. 511 Krehl. rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste. Indicavit mihi Lachmannus. Minus recte Naekius Opusc. I. p. 105. Pacuvii Dulorestem respici putabat.

P. 764, 3. Haec ita corrige: Nominis Κίνναρος exemplum habes in proverbio ἀρπαγὰ τὰ Κιννάρου apud Zenob. I. 31. Fragm. II ita scribendum videtur:

Τωνδὶ διδύμων τῶν ἐχγόνων σεμιδάλιδος.

Quod σεμιδάλιδος Strattis dixit pro eo quod usus postulat σεμιδάλεως, ex eo repetendum videtur, quod de farina tanquam de persona loquitur. Fuit enim Σεμίδαλις nomen proprium, v. Alexis Com. gr. III p. 424. 461.

Atalantae fragm. I. Sauppins ad Vit. Isocr. p. 4 ita corrigit:

Καὶ τὴν Λαγίσχαν τὴν Ἴσοκράτους παλλακὴν

εὐρεῖν μὲν συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι,

τόν τ' αὐλοτρύπην αὐτὸν εἶθ' ἤκειν ταχύ.

P. 769. ad Fragm. VI. Recte legi apud schol. εἶχε περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς docet praeter alios Hesychius s. v. λεσβίαι.

P. 770, 20 corr. n. 193 pro p. 193.

Ibid. Fragmentis ex Cinesia Strattidis servatis adde Schol. Arist. Ran. 404. Χρόνω δ' ὕστερον οὐ πολλῶ τινε καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας. ἐξ οὗ καὶ Στράτις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἐρηὴ σκηνηὴ μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου. Quae ita fere corrige, ἔρη. Σκηνηὴ μὲν

[ἔστιν ἤδε] τοῦ χοροκτάνου | Κινησίου. Dindorfio in verbis ἐφῆ σκηνῇ μὲν verbum μέμνηται vel simile quid latere videbatur.

P. 773. Fragm. II, 2 recte Schweighaeuserus ὠττικοὶ

P. 774 4 a fine corr. τιθασοῦς

P. 777. II. 1 repone συνάπτεις 3. λίνον λίνω

P. 784. Fragm. I. corr. ἐν τῷ φρέατι .

P. 787. scr FABULIS

P. 789, 12 corr. Reisigius

P. 790 ad Fr. IX. De Chalcedone fluvio cfr. Eustath.

Opusc. p. 44, 90 et Boeckh. Inscr. II. p. 662.

P. 791. Fr. XV. 3 corr. 'vide supra ad fragmenta'

Ibid. 7 a fin. pro πέπτειν scribe πέττειν

P. 792 2 a fin. I. μαγειρικῶ

P. 793 3 a fin. p. 295

P. 796 6 corr. Particulam

P. 800. Hermannus, probato quod ipse conieceram πεφάνθαι, primum Καπηλίδων fragmentum ita corrigit:

Λεωτροφίδης ὁ τρίπεδος, ὡς Λεοντίω

εὔχρως πεφάνθαι καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός.

P. 801. IV. 'Proverbium ap. Zenob. et Diogenianum et al. Ἰστιά (v. Ἰστιά, Ἐστιά) θύει habet, non θύεις.' H. I.

P. 802. 6 corr. superstitionibus 12 corr. ΜΗΔΟΣ. Ad Fragm. I. Droysenus υἱας Ἀχαιῶν de ipsis Achivis se intellegere et Lysandrum vs. 4 memoratum eum sibi videri mihi indicavit, quem habes apud Xenoph. Hell. VII, 1, 45 sqq. Sed haec etiam coniectura magnas habet difficultates. Fortasse λύσανδρον adiectivum est, id ut cum κῶθωνα coniungatur.

P. 803 ad Fragm. II. Athenaeus de voce κυμβιον agit, eamque Nicander Theopompum de poculo nullis ansis instructo dixisse dicit.

P. 804, 1. Corrige φύσος De hac forma in trimetris iniuria dubitat Hermannus ad Arist. Nub. 1076. Cfr. Eubulus Fragm. inc. II, 8 (vol. III. p. 263) τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν et apud Athen. XIII. p. 569 a. (vol. III. p. 238) ἕβρεος οὐ πόθου χάριν. Vs. 8 corr. πειρῆς με; A. ναί

P. 810. Fr. I. corr. ἀγαλοῖμεν

P. 811 3 corr. ὑπήτρια καλεῖ Ib. ad Fragm. II. Malim κρουμάτι' οἶα. V. ad Cratin. p. 98. Cobelus Observ. crit. in Plat. com. p. 20 κρουμάτι' ἄττα τὰπὶ Χαριζένης. Quod non video cur meae rationi praeferam.

Ib. l. 5 a fin. corr. ἐπέφρουγον l. 3 a fin. corr. X 109.

P. 812. 'Primum fragmentum nonne in fine orationis interrogandi signum habeat, quod est in exemplari Athenaei?'

H. I. Ib. 6 a fin. corr. Eustathium

P. 815. In annotatione fragmenti I. corr. 'Ἀκέστορα

P. 816. Fragm. I, 2 corrige κατακείμενοι

P. 817. Fr. VI. scr. Δεσπότου

P. 819. 12 a fine corr. Theopompi pro Platonis

P. 820. 'Fr. XV. Λοπάδα: τὴν θεόν. ἢ τὴν θήκην h. e. σορόν. cf. Hesych. I. 1710. Praeterea dele fragmentum XVII, quod est Theopompi historici ex libro quinquagesimo. cf. Harpocr. p. 168 21 unde sua hausit Photius.' H. I.

P. 822 3 corr. 'Ἰππεῦσιν Ib. fr. XXX. est ap. Poll. II. 18 fr. XXXIII. est Poll. III. 75.

P. 823 ad fr. XXXVIII. scr. Poll. VII. 190

P. 826 6 a fin. corr. κατέχευον

P. 828 ad Fragm. IV. Suidae locus, in quo Gorgias medicus memoratur, est in v. Θεσσαλός.

P. 830. Alcacus verba ἐτύγγανον μὲν ἀγράθεν ex Eurip. Orest. 864 derivavit. Pro πλείστους Hermannus ναστούς tentabat, et sequentia ita scripsit εἰς τὴν ἑορτὴν καθοσιώσων εἴκοσιν. In cod. Par. apud Schneidew. in Th. Bergkii Ephemer. phil. vol. I. p. 471 scriptum est οσσονοιον. Bene Schneidew. ὡς ἄν, οἶομ', εἴκοσι.

P. 831 ad Fragm. II. Fortasse scribendum μυρίσασα συγκατέκλινεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα. Videntur haec de muliere dici, quae aliam pro se mulierem amatori subdebat. Post Athenaei verba 'Ἀλκαῖος ἐν Παλαιστραῖς et hic et in Hist. crit. p. 246 calami errore excidere verba διὰ τούτων. Itaque postremam partem annotationis „Praeterea — p. 246" dele.

Ad fr. III. 3 scr. ἔπειν

P. 832. Ad Alcaci Pasiphaen spectat haud dubie haec

Hesychii glossa, *Σαρδῶ*: ἐν Πασιαῖῃ τὸ σαρδόνιον ἢ σαργίς εἴρηται. Cod. *Σαρδῶ*, quod non suspectum fuit Salmasio Exerc. Plin. p. 128 D. Mihi neque *Σαρδῶ* nec *Σαρδῶ* de gemina dictum videtur, sed insulae nomen posuit grammaticus, eique aliena de *σαρδονίῳ* subiecit.

P. 834 7 corr. ad Pherocr. p. 296. Ib. ult. XVI, 60

P. 835 II. corr. *Μηδεία*

P. 836 ad Fragn. inc. fab. I. Recte Cobetus Observ. crit. p. 179 scripsit *Ἰσθμοῖ*.

P. 839 I. Illud ipsum ἀθέλβεται est Anecd. 353, 2

P. 841. Fragn. I, 3 ἔτι νέος iam Dobracus Adv. I. p. 620 cetera se expedire negans,

Fr. II. corrige numerum 589, 17

P. 843. infr. corr. inscriptionem *ΗΡΑΚΛΗΣ*

P. 846. Fragn. III. Dobracus Adv. I. p. 620 ita corrigil:
*εἴ τι πείσομαι τὸν ἀηδόνων
 ὕπνον ἀποδαρῶν, αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ.*

Ib. 'L. 4 a fin. Lobeckius Ai. p. 118 αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ. aliter Boissonadius ap. Bachm. Anecd. I. p. 36 n. 20.' H. I. L. ult. corr. ἀποδαρῶν

P. 848. Fr. I. corr. ἀκρίδας Fragn. II, 1 repone τὸ pro τὸ. Vs. 2 possis etiam minori mutatione ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τοῦδε καὶ τῆς διφθέρας. Falsa docuisse scholiasten etiam nunc credo.

P. 849 2 corr. διφθέρας

P. 850 IV. 'Apud Antialticistam rescribendum videtur Δεύτερον αὐτόν, quod et per se verisimile est et firmitur Herodoti exemplo a Meinekio appposito: ibi est δευτέρην αἰτήν.' H. I.

P. 852. Fragn. I. Pro ἀκρατοπώλαις possis etiam ἀνθρακοπώλαις, sed praestat tamen ἀχραδοπώλαις. Ad vs. 5. ἐγκριδοπώλαις fortasse Fragn. VIII. referendum est. Ib. annot. ad fr. II. corr. Ἐπιχύτων Νικοφῶν et l. sq. 'Legebatur Νικοχάρης, quod correxi Q. sc. II. p. 60.'

P. 853 V. corr. Ἄλλ' ἴθι VI 2 corr. Idem alias

P. 857. "Aegei fragmentum I. num f. ita scribendum ὁ πάππος ἦν μοι (σοι?) γαλεὸς ἀστερίας ἴσως" H. I.

P. 857. Versus ex Auge servati comparandi sunt cum Platonis loco e Lacon. p. 637. Ceterum ad Philyllii Augen aliusve poetae comici qui idem argumentum tractaverat respexit forsitan Moses Chosroenus Progym. MS. apud Ang. Maium ad Euseb. ed. Mediol. p. 294. ex graecis poetis Augae fabulam his verbis exponens: Dum in Arcadiae quadam urbe festum Minervae celebraretur, cum eiusdem sacerdote Augea (sic) Alei filia, choreas in nocturnis sacris agitante rem Hercules habuit, qui et huius furti testem reliquit ei anulum. illa ex eo gravida Telephum peperit, quod nomen ex eventu adhaesit. Iam Augeae pater stupro cognito excandescens Telephum quidem deserto loco abiici, ubi is a cerva nutritus est, Augeam autem abyssis submergi mandavit. Interim Hercules ad eam regionem delatus, deque re gesta sua ex anulo admonitus, et puerum ex se genitum eripuit, et parentem ipsam ab instante mortis discrimine expedivit. Praeterea dicitur Teuthras ex oraculo Augeam deinde uxorem duxisse Telephumque in filii loco habuisse. Vides totius fabulae argumentum haud inscite descriptum.

862, 12 pro „et” scribe „ut” l. 8 corr. tibicinem

P. 863 ad Fragm. VIII. Cod. Hesychii non *Φιλόλαος* habet, sed *Φιλύλαιος*. Pro *λιχνοφυλάργυρος*, quae codicis lectio est, Musurus edidit *λιχνοφιλάργυρος*. Scribendum videtur *λιχνοφειδάργυρος*, quod ipsa firmat explicatio Hesychii, ὁ λίχνος μὲν φειδωλὸς δέ.

P. 866. Ad Fragm. IX. ex Polluce VI, 103. *λύχνου δὲ μύξου τῶν κωμῶδων Φιλύλλιος μνημονεύει*. Ad hoc ipsum Philyllii fragmentum pertinere videtur lacunosus locus Athenaei XV. p. 699 f. ... *σω καὶ θρυαλλίδ' ἦν δέη*. Quae Porsonus Adv. p. 140 acute ita supplevit: *δίμυξον δὲ λύχναν εἶρηκε Φιλύλλιος*.

καὶ λύχνον δίμυξον οἴσω καὶ θρυαλλίδ' ἦν δέη.

P. 867. In Polyzei loco neque vs. 1 neque 4 quidquam novandum. Pro ἄ σοὶ corrige ἄ σοι

P. 868. Fr. IV. Herodoti locus est II. 172

P. 869. V. corr. Tim. 30.

P. 870, 23 pro Methonae corr. Metopes L. 25 scr. 72 pro 74

P. 871, 1 *ἑπτὰ* Ib. fr. IV. Poll. VI. 168

P. 872, 3. 'Quod inter *Ἀθηναίων* et *μακαρίζεται* in codice intersertum est *αἶδι*, illud ipsum indicare videtur, quod hic ex Pherecrate Aristophane demonstratum est, *αἶ* esse anticipiti mensura: *αἶ* *δι(φορούμενον)* credo*). Exemplorum numerum auxit in Zimmermanni annal. vol. VIII. 543 God. Hermannus ex Append. epigr. 348. C. Inscr. n. 406.' H. I.

P. 874. "Danaes fr. I. versum alterum f. ita explcas *φέρ' εἰ γενοίμην (διὰ τάχους ἐγὼ) γαλή*" H. I.

P. 875, 9 corr. 728 in. Ib. 5 a fin. corr. 661

P. 877, 13 corr. alio loco

P. 880 ad Fragn. II. Milcsius ille est Hecataeus, ut discimus ex Harpocrate.

P. 881 III. extr. corr. n. 478

P. 887. Fragn. II, 4 scribe *δωμός τις*

P. 888, 19. In titulo dorico (testamento Epictetae), quem Boeckhii C. I. II. p. 371 edidit, non erat cur pluralem *βάραρας* requirerem. Ac forsan etiam *πάραρα* servari potest. V. Boeckhium in Addendis. In Epilyci fr. vs. 2 Ahrens Dial. Dor. p. 482 corrigit *Ἐναμυκλαῖον* (sive potius τὸν *Ἀμυκλαῖον*) παρ' *Ἀπέλλω*.

P. 892. In Autocratis fragmento scribendum *ἀγαλακτίας*. Pollux III, 50. τὸ δὲ μὴ ἔχειν γάλα ἀγαλακτίαν τινὲς *ωνόμασαν*.

P. 904 extr. *συχοφαντητία ἦν τὰ τοιαῦτα*.

P. 909, 13 *εὐλαβής* P. 919, 9 *πρωκτὸν* P. 920, 12 *τῆς χώρας*

P. 940, 14 extr. inter *τῆς κωμωδίας* et *μέλη* insere τὰ *χορικά*

P. 941, 3 *κωμωδιῶν* scr non *κωμωδῶν*

P. 945. 'Hermannus ephem. litt. Lips. a. 1829 fragmentum V. cum VI. hunc in modum coniunxit:

*) "Herodian. π. *διχρόνων*. An. Ox. III. 281 13 (Dracon. 19 2) καὶ τὸ *κίοναξ* (*κίοναξ* Spohn. de extr. Od. p. 122) *διφορούμενον*. τοῦτο γὰρ ποιεῖ μὲν οὐοτέλλει τὸ α, ποιεῖ δὲ ἐκτελεῖ αὐτό." H. I.

Καὶ μὴν τὸ δεῖν, ἀκροκώλιά γέ σοι τέτταρα
ἤψησα τακερά· δεύτερον δὲ γιθύων κτλ.' H. I.

L. 2. a fin. σκο-ροδόμητον legcbatur.

P. 951, 18 corr. κατεκοίμησε

P. 953 I. corr. Γίναί τι τὸ ψοφῆσάν ἐσθ' ;

In fragm. II. ἔρειξον proposuit et Dobr. Adv. II. 249.
πίσοις et Fritzschius Euphr. p. 17. L. 9 a fin. corr. δεξιόν
11 a fin. v. 811

P. 956. XII. corr. p. 82 15 XIII. est p. 244

P. 958. Fragn. XIX. tolle τὸ ante κωμωδικόν

P. 960, 8 ἀπέλαβε] ἀπέβαλε correxit Leutsch. ad Diog.
III. 31.

P. 961. Fragn. II. Rectius Dobracus Adv. II. p. 250 ad
anapaesticos numeros revocat: Ψῆχ' ἡρέμα τὸν βουκέφαλον
καί | τὸν κοππατίαν. Malim tamen ψήχειν ἡρέμα τὸν βου-
κέφαλον | καὶ κοππατίαν, ut infinitivus pro imperativo positus
sit. V. Bergk. p. 955 Fr. V. est ap. Poll. X. 54

P. 962, 1 corr. IV. p. 133 l. 7 mulierem

P. 963, 3 ὅτι χωλὸς οὔτος

Ibid. Fragn. XIII. scribendum κάβροντᾶ μάλ' αὖ.
Atque ita iam Fritzschius Euphr. I, 2 p. 18.

P. 964. XVI. 2 corr. Μῶν τις Ib. l. 2 a fine· cf. Dobr.
ad Plut. 166.

P. 965, 7 corr. Ἰππίας κακὸς Ib. fr. XXI. est Polluc.
VII. 164.

P. 966, 6 "pro πλησίον l. cum Leutschio (Append. III.
35) καταπληκτικόν l. 15 corr. actam" H. I.

P. 967, 10 οἱ σύμμαχοι

P. 968, 9 a fin. Diodor. XII. et l. 11 a fin. corr. ab-erat

P. 969, 3 Οὔτος οὖν κ. — καὶ παραχθείς l. 4. περὶ τῆς

P. 970, 17 Θυμοιτίδα 21 ταῦθ' ὑφαίνεται

P. 971, 4 Lama-chum Ib. lin. ult. corr. aliam Diotimi
legationem

P. 974, 11 corr. Plut. 322

P. 975, 21 scr. Milit. V. 2 pro v. 2.

P. 977. corr. numerum fragmenti XV "

P. 978, 1 ἀπεμίσθωσεν 'l. 4 corr. III. 7 et cf. Mein. II. 524 l. 13 corr. X. 11 6.' H. I.

P. 979, 2 corr. ἡγητέον

P. 981. corr. in fr. XXIV Τὴν αὐτοῦ σκιάν

Ibid. Fragm. XXVI. Cobetus Observ. ad Platon. p. 128 ἡ δωροδοκῶν ἀρχὴν

P. 983. XXXII. corr. p. 199.

P. 984, 16 corr. παραχθείς

P. 985. I. scr. ἀφῆτε.

P. 987. Fragm. VIII, 3 Bergkii nunc λουσαμένω διέλξαι. Sed hac aoristi forma Attici non usi videntur.

P. 988, 10 a fine corr. ἀντιβολῶ

P. 990. XII. "Graeca Prisciani verba f. ita resingas φαθὶ λέγων. 'Αριστοφάνης Γεωργοῖς εἶρηκεν " ἄλλ' ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων." H. I.

Ibid. Fragm. XV. ita scribendum erat:

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δὴ ἡμᾶς ἔδει τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

Vulgo πάλαι δὲ ἡμᾶς ἐκεῖ Porsonus πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ. At pro δεῖ necessario requiritur imperfectum.

P. 998, 4. 'Αριστοφάνης Γῆρα proposuit iam Seidlerus p. 25. cf. Dobr. Adv. II. 258. Ib. 25 corr. ἔτει

P. 999, 16 pro ἔφη Reisigius in Nieb. Rh. mus. II. 456 scripsit Σφηξί Ib. 19 cf. Fritzschi Euph. 2 p. 19.

P. 1000. 'Apud gramm. Seguer. p. 430 15 haec legitur 'Απολογίσασθαι καὶ ἀπολογίζειν τὸ ἐπεξελεθεῖν ἕκαστα (cf. Suid. I. 618 Bernh.) 'Αριστοφάνης ἐν τῷ θ γῆρα· ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν τε, κατ' ἐπ' ἀνθρώπων.

Apertum est in versu Aristophanis nullum locum habere ἀπολογίζειν, optimeque correctum est ab Fritzschio ἀπολοπιζεν, quod hic a Bergkio receptum, quemadmodum in Antiphæ Eὔθυνοσ ... ἀπολοπιζων III. 70. Illud ἐν τῷ θ autem de ordine fabulae intellegi nec potest (nullum enim in ordinem quadrare videtur) nec debet: nam quotcunque exempla collecta habeo (sunt autem ex Phrynichi ecloga, Lexico Seg., Photio, Moeride supra triginta) in omnibus de scriptura vocabuli per hanc vel illam litteram significatur, plane eodem usu quem h-

et διά. Cf. modo Phryn. Lob. p. 39 'Αλκκιχὸν ἄσμα, δι-
 νὸς ε οὐ χροὴ λέγειν, ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν — sim. p. 45. 85.
 10. Lex. Seg. 379 28 ἀλοάσαντα ἐν τῷ α. — τὸ δὲ συγ-
 ῶσαι πληγαῖς ἐν τῷ η. Phot. p. 8 1 ἀδαξῆσαι τὸ κνησαι·
 ὑκ ἐν τῷ ο ὀδαξῆσαι = Lex. Seg. p. 340, 28: et quae sunt
 eliqua. Ita nec ap. Phot. 426 12 aliud praecipitur quam πέ-
 ευρον apud Aristophanem (hodie est II. 1218) per ε̄ scribi
 on per ᾱ (cf. Poll. X. 156). Hunc igitur si tenemus usum,
 tiam ap. grammaticum de quo cum maxime agitur ἐν τῷ θ
 le scriptura vocabuli accipiendum erit. At enimvero neque
 πολογίζειν, neque ἀπολοπίζειν quidquam cum θ commune
 abet, habet autem cum ο, quoniam et altera forma est ἀπο-
 επίζειν. Ac commode affertur Phryn. Bk. p. 25 26 ἀπολο-
 ίζειν διὰ τοῦ ο τὴν τρίτην, οὐ διὰ τοῦ ε. cf. Phot. p. 230
 0 λοπίζειν: οὐ λεπίζειν. Quotiens autem θ littera et ο con-
 undantur non opus est exemplis probare, praesertim cum ea-
 em utriusque litterae olim fuerit forma Θ. Ergo tota iam
 grammatici Segueriani annotatio sic scribenda videtur p. 430 15

'Απολογίασθαι καὶ ἀπολογίζειν τὸ ἐπεξελεῖν ἕκαστα.

'Απολοπίζειν. 'Αριστοφάνης ἐν τῷ ο Γήραι·

ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν τε, κατ' ἐπ' ἀνθρώπων.

haec quidem hactenus: sed restat illud ἔστι δὲ λῆ in dida-
 calia Avium, quod et ipsum de loco accipitur quem Aves in
 rdine fabularum habuerint, sive is secundum litteras sive ad
 mporum rationes institutus fuerit. Verum et abest illa an-
 otatio ab codice Ravennate, et addita demum in Aldina vi-
 etur: facileque ita explices ut corrupta sit ex εἰς δὲ Αἴ-
 αια κτέ. quod est in altero argumento. Ita et Fritzschiū
 xplicare gaudeo, quaest. Arist. I. 178, nec dissentire O. Schnei-
 erum video de schol. font. p. 52. Sed gravissimum est con-
 a vulgarem opinionem argumentum quod omnino in codice
 eest illud ἔστι δὲ λῆ, quod scire non poterat Schneiderus
 . 51 not. 1.' H. I.

Ib. l. 8 corr. X. 156

'In fr. XVII. nonne scribendum τευτλίον? Vs. 2. corr.
 γείραλος. Tertio versu Diogenes habet καταπυγοσίγη' H. I.

P. 1003, 15 a fine corr. εἰκαιῶς

P. 1004, 1 *ἐκείνου* 7 *τριάκοντα* et *ἐλαττον* *δύνασθαι*

Ibid. l. 12. 'ex quonam pago fuerit Nicias Nicerali fil. v. ap. Boeckhium proll. ad inscr. nav. p. 246 sq. Vater. de reb. Andoc. I. praef. p. 6' H. I.

P. 1006, 9 a fine *Στενωπός* 12 a fine *διάρρου*

Pag. 1007. Ad Fragm. III. *τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἧσθιον* respicit Hesychius, *Μάλθαν, κηρὸν ἀπαλόν, ἧσθιον*. Monui vol. IV. 304 not.

P. 1008 V. corr. *πόστην*

P. 1011, 14 scr. *παίζων-ὑποπτεύειν* ut est ap. Poll.

P. 1012. Ad Fragm. XX. cfr. Schol. Luciani ed. Iacob. T. IV. p. 222. Ib. XIX. scr. *μίσσημα*

P. 1013. XXV. 4 corr. *Δαναῖσι*

P. 1014. 'Gerytadis fragmentorum numerum augere licet ex schol. Ven. Ran. 436. Ibi enim ad vs. Aristophanis *ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος* haec habet schol. Ven. 474 *τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν Γηρυτάδῃ*' H. I.

P. 1015, 9 corr. 331 ed. Bk. Ib. fr. I. Dobr. Adv. II. 251 *ὑμῶν οἶδεν*

P. 1016. Ad Fragm. V. cfr. Cobet. Obs. in Plat. Reliq. p. 80.

P. 1020, 1 corr. XIV. l. 9 corr. *πῶ μοι* 13 scr. *ἦδ'*

P. 1028, 9 post *σπαθίδα* Photius habet *οὕτως Ἀριστοφάνης*. Ibid. VI, 3 corr. *πέτου καὶ* 10 *γίνεται*

P. 1029. ad Fragm. IX. Non Aristophanis haec verba sunt, sed Theophyl. Simoc. Hist. V, 5. ut iam Toupius monuit. Itaque dele hoc fragmentum. Ib. X. corr. *χόνδρον*

P. 1030. Ad Fragm. XI. (corr. Ath. p. 119 C.) conf. Cram. An. Par. IV. p. 248, 11.

Ib. 2 a fine corr. *τῇ ιδέᾳ ταύτῃ*

P. 1032, 3 a fine. Dobraeus Adv. II. 252 *τοῦπνίειν* latere suspicatur, Dindorfius *τί καλοῦσιν ὀπνίειν*

P. 1033, 5 a fine an *καλοκάγαθειν*? H. I.

P. 1034, 2 corr. 'Αλλ' εἶ

P. 1035. 'Cum iis quae Dindorfius ap. Zimmermannum annal. philol. 1839 p. 1128 dixit cf. additamenta quae sunt annali 1840 p. 72.' H. I.

P. 1036, 8 a fin. corr. Alcad.

P. 1038, 7 scr. ἀνηρείτο 22 corr. p. 527

Ib. 2 a fine corr. subdititia

P. 1039. Ad Fragm. XX. cfr. Crameri An. Par. IV. p. 246, 23. Gramm. Hermannii p.321.

Ib. 4 a fin. Athenaeus I. p. 4 D γυργάθους, ἡ σμαμάτων φέροντες citat ex Aristophane. l. 3 fin. corr. cupiditate

P. 1040, 4 a fin. Pro plane scribe πάλιν l. 14 a fine corr. ἀποδομένα

P. 1041. XXV. 3 Brunckius ἦν μή habet.

P. 1042 'lin. 1 sic corrigebam grammatici verba ὥστε μὴ ἐξεῖναι μήτε γράψασθαι παρανόμων, μήτε φαίνειν: atque ita omnino apud Hermannum scripta antiqq. §. 144 n. l.' H. I. Ad Fragm. XXVII. cfr. Cram. An. Par. IV. 97 29. Dobraeus Adv. II. 202. τὸν Ἐριχθία με καὶ τὸν Αἰγία κάλει 'i nunc et me irride'.

Ib. XXVIII. nonne λαγών? XXIX. est ap. Phot. p. 537.

P. 1043 ult. corrige VII. 170. Ad fr. XXX. cf. quae Fritzschius dedit Euphros. p. 15.

P. 1045, 13 corr. προκτὸς

P. 1046 XL. 'Photius scriptum habet νεβλάρετοι (cf. Lob. Agl. 1332 not.) περαίνει, unde Dobraeus νεβλᾶραι: τὸ περαίνειν, quod probavit Fritzschius Euphros. p. 15.' H. I.

Ib. 16 a fin. corr. ὑπορχουμένων 14 a fin. Photius habet ὀρτυγοκόμον.

P. 1047. XLVI corr. ὅτι δέ

Ib. Fragm. I. Bergkii nunc corrigit κατὰ τὸν Πετόσιριν.

P. 1049. Fragm. V. πρᾶγμ' ἐλέγξαι iam Dobraeus correxerat Adv. II. 253. Praeterea corrige κακοῦ τοῦ μοι et l. 8 scr. p. 596 14.

P. 1050, 6 a fin. corr. 352, 25 Ib. 15 a fin. scr. XX. 39.

P. 1051 XI. an λαγών?

P. 1053, 6 a fin. corr. 645 E. l. 7 a fin. Μή τᾶρ'?

P. 1056 II. cf. Fritzschi. Euphr. p. 22. ἄνοιγέ τις τὰ δώματ' Dobr. Adv. II. 253.

P. 1057, 13 a fin. corr. ἄκανθαι

P. 1058, 11 corr. p. 11, 16

P. 1059. Fragm. IV. corrige ἀπορραίσας λυχνούχον
κᾶλαθες;

P. 1060, 8 corr. herus 10 substituere 21 καθευδ'
scribunt Brunckius, Fritzs. Euphr. p. 22.

P. 1061, 5 a fine τὸν ζυγόν] sic et Fritzs. l. c.

P. 1062, 5 a fin. corr. 167, 22

P. 1069, 9 scr. ὁ Διτρέφης l. 12 a fin. corr. Ἀθηναῖοι

P. 1071, 14 ἀπόνιτρον θύραζ' ἐκχεῖται | μηδὲ vulg.

P. 1072. Fragm. VII. δεουσῶν pro δὲ οὐσῶν mea fuit
coniectura V. vol. II. p. 534 not.

P. 1073. Fr. X. ῥύμβον? cf. II. p. 452 not.

P. 1074, 4 corr. Polluc. X. 188

P. 1076. Ad Fragm. I. addit nunc Bergk Schol.
Thesm. 299. Καλλιγενεῖα· δαίμων περιτὴν Δήμητρα ἦν
προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεοδοφοριαζοῖσιν ἐποίησεν.
Cfr. Photius p. 127, 9.

Ib. l. 23 corr. κάστεμφέσιν Fr. III. 2 ἢ τῶν

P. 1077, 22 corr. requiritur, ubi intestina. De ac-
centu voc. πνος v. add. ad II. 95.

P. 1078, 12. Φασκώλιον ἰ. φορεῖον] haec desunt ap.
Bekkerum. φάσκωλος scribendum proposuit et Fritzschi.

P. 1079. vs. 10 'num βότρως scribendum cum Fritzschio
p. 612?' H. I.

P. 1080 6 a fin. 'τρύφημα cf. Polyzel. p. 871. item

P. 1081, 17 ad χλίδωνα l. 19 corr. χλίδων cf. Lob.
Ai. p. 168: adversatur Fritzschi p. 612' H. I.

P. 1082, 11 corr. ταρφέα

P. 1087, 2 a fin. corr. p. 88 28

P. 1088, 13 pro Μελαίνη II. 200 correctum Ἐλένη

P. 1091, 14 corr. Subditio 22 corr. p. XLV

P. 1092, 14 scr. extinctum

P. 1094. Fragm. VI. Bergk nunc ita corrigit:

Ἴμουν γὰρ ἄγριον βάρος·

ἦγειρέ τοί μ' οἶνος οὐ μιγείς ποτῶ

Ἀχελωΐω.

"Equidem aliquando ita coniciebam scribendum esse:

Ἦμον ἄγριον | βάρος· ἤγειρεν γάρ τοί μ' οἶνος |
πρόσθ' οὐ μιχθεῖς Ἀχελώϊ" H. I.

Ib. l. 2 et 8 a fine corr. ὑποπρεσβύτεραι γραῖες

P. 1097, 10 a fine corrige probabiliora et lin. 9 a fine
deantur

P. 1099, 13 corr. στοά Fr. V. et VI. coniungere voluit
Dobraeus Adv. II. 254.

1100 VIII. 2 Θράκιος γάρ

P. 1101 scr. ΛΗΜΝΙΑΙ lin. 11 corr. p. 109. XI ποι-
ν; l. 18 Oed. Col.

P. 1102, 2 corr. p. 159.

P. 1104 I. nonne Λυκαβηττόν? Arcad. 77, 4. H. I.

P. 1105, 17. 'Quod Χαιρεφῶντα τὸν πύξινον ad hunc
prioribus Nubibus locum spectare dicit, non videtur recte
ctum: cf. enim schol. Plat. 331. Mein. Eupol. II. 516' H. I.

P. 1107. 'Hisce fragmentis nonne undecimum locum
dere liceat ex schol. Vesp. 1038 ἠπίαλος τὸ *(πρὸ Fritz.)
ἤ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ('Nubes intel-
it priores' Fritz. p. 621) καὶ Θεσμοφοριαζούσαις.' H. I.

P. 1108. In Fragm. I. (v. 1 corr. ταῦτα πάντ') 2 non
endo in verbis ἐν ἀγρῶ et ἐν τῷ γηδίῳ. Aliud ἀγρός
ud γήδιον. Malim igitur οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῶ πρῶτον (pro
ἔτον) ἐν τῷ γηδίῳ.

Ibid. l. 7 corr. ὄψω δὲ χρ.

P. 1109, 1 corr. LV. 7

P. 1111, 3 corr. 621

P. 1113 extr. pro φανερώς corr. καθαρώς

P. 1116, 8 a fine corr. ἐξητάζοντο | πικρῶς οἱ τε πολῖται

P. 1118, 3 a fine Γονῶν — ἀποισεις

P. 1119, 3 a fine σπαταγγῶν

P. 1120. Ad Fragm. XI. Pro ἀχώρα restituendum esse
χορα iam Toupius indicavit; atque ita codd. Suidae et Ety-
mologi M. Vs. 2 pro τοῦ Διός recte Dobraeus τουδί, sc. τοῦ
Ἰήμου.

P. 1121 XII. Fritzschius act. soc. gr. I. 143 Παῖδες δ'
γένειοι Κλεισθένης τε καὶ Στράτων.

P. 1121 ad Fragm. XIII, 2. Rectius Elmsleius ad Arist. Acharn. 669 Bk. τοῖς παλαιοῖς supplevit.

P. 1123, 18 corr. ἐπειγομένων κερκίδος Ad Fragm. XVIII respicit Pollux VI. 48. cf. vol. III. 573.

P. 1124, 13 corr. γ 182

P. 1125, 10 "Zonarae verba facile ad similitudinem reliquorum grammaticorum restituas: abhorret enim nimium ab caeteris interpretationibus ὠκλασεν, scribendum igitur ita videtur Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη Ὀλκᾶσιν" H. I.

Ibid. XXVI. 'nonne ὕρχας οἴνου cum Lobeckio Parall. p. 34?' H. I.

P. 1128, 10 corr. σημειοῦσθαι

P. 1130. Fragm. I. fortasse ex systemate iambico peti- tum est:

τῶν λαμπαδηφόρων τε πλεί-
στον αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν.

Ita vulgatus verborum ordo servari potest. 'In verbis scho- liastae ἀπὸ τῶν ἀγοραίων f. in ἀπαγορεύοντας mutandum.' H. I.

Fr. II. est p. 78 11.

P. 1131. Fragm. III. pro βλάκες rectius βλᾶκες. 'nonne et φύγεργοι?' H. I.

Fr. V. est ap. Antiatt. p. 95 29

'Fr. VI. ad superstitis Pluti versum 29 rettulerunt Buttmannus gramm. I. 552. Fritzschius qu. Ar. I. 264 not.' H. I.

Fr. VII. est ap. Antiatt. p. 113 11

P. 1132 I. 2 scr. παρὰ σέ.

P. 1133, 6 a fin. scr. Ἀριστοφάνους Πολυτίδου.

P. 1134 7 corr. Stob. LXVIII. 17. ib. 4 a fin. corr. ob- servatas

P. 1135, 4 corr. Pindar. Pyth.

P. 1138. Fragm. II. „Ridetur haud dubie Euripides, v. Schol. Vesp. 61." Bergk. 'Alterum fragmenti versum ita scripserim:

πῶς ἐσθίω τὸ ῥύγχος ἔτι κεκαυμένον;

ἔτι h. e. praeterea v. Alexid. 3, 498 τράγημα δοτέον ἐπὶ
H. I.

P. 1139 VII. 2 Dobraeus Adv. II. 255 κ. δ. ἐκτέα λο-
ζεται.

P. 1142. Fragm. IV, 2 τοῦς νοῦς δ' ἀγοραίους. Respicit
gramm. Bekk. p. 339, 10 ubi pro *Εὐριπίδης* scribendum
Ἰριστοφάνης. Non igitur recipi debebat in Fragm. Eurip.
I. Matth. p. 429.

P. 1144 VIII. scr. ὄρᾱς

P. 1145 XII. est Poll. X. 114.

'Fragmento XV. nonne ἐν *Καλλιπίδου*? cf. Elmsl.
I Ach. 1182 Bk.' H. I.

P. 1146, 1 fine corr. 95 1 l. 5 a fine corr. venit

P. 1147, 21 corr. X. 99. Fr. I. vs. 1 scr. *Πλούτων* et
ιστᾱς

P. 1148. Tagenistarum fragm. I. inde a vs. 6 Antiphani
ibuit Porsonus ad Eurip. Phoen. 1334. Versu 6 recte Berg-
us addidit *νεκροί*. Sed initium loci ita potius exhibendum
at:

Οὐ γὰρ ἂν ποτε

οὔτω [στεφάνοισιν] ἐστεφανωμένοι νεκροί

Ibid. 9 a fine corr. praetermisit,

P. 1149 III. Versum 1 correxit iam Hermannus.

'Ibid. ult. ὑποδομένους] l. ὑποδυμένους et cf. II.
553.' H. I.

P. 1150. 'Fragmento IV. nescio quo errore perturba-
is sit versuum ordo: repone

A. Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα κ. τ. Θ.;

B. Τὰ Θετταλικά μὲν π. κ.' H. I.

P. 1151. Fragm. VII. malim οὐ μὴν ὁ σός γ' ἀδελφὸς
πελάγχανον i. e. οὐ ἀπελάγχανον.

'Ad fragmentum IX, non ad aliud quid, respicere vide-
r Athenaeus VI. 269 E: Τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατί-
θεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους;
autae enim et oriparae dapes in hoc libri III. fragmento
describuntur: παρατίεταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων, cf. ὥστε
καρίεσται κοπιᾶν ἡμῖν | ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν Av. 734. Ac
plane eodem modo Athenaeus sexto libro Metallensium fra-
gmentum vicinum dedit illi Tagenistarum commemorationi, quem-

admodum in tertio libro longiori Tagenistarum eclogae prae-
misit versus quosdam ex Metallensibus. Verum quamquam non
nego potuisse et debuisse hanc beati saeculi in Tagenistis
commemorationem pluribus versibus celebratam esse, tamen
non fecerim singularem fragmento alicui XLI, quod p. 1158
factum est, locum.' H. I.

P. 1152, 9 a fin. corr. 'esse locutionem'

P. 1154 XVIII. *πέρκην* corrige.

P. 1157, 7 a fine corr. *παρέξ* Caeterum *παρεξόρουσον*
coniecit et Dobraeus Adv. II. 255.

P. 1158, 10 corrige XLI. pro LXI.

P. 1159. extr. *ώσπερ*

P. 1161. XI. 'Apud Hesych. lemma *Πύλαι* delendum
videtur Dobraeo Adv. II. 255 ut sequentia ad praecedens
Πυλαγόροι referantur: idem non *Πυλαγόρους* sed *Πυλα-
ρούς* dixisse comicos suspicatur.' H. I.

P. 1162, 5 infr. corr. 'nequaquam 14 a fine *Διαδοχαίς*
15 a fine *πάππου*

P. 1163. Fragm. I. 'Haec Fritzschius Euphros. p. 27
cum iis in unum coniunxit quae Harpocr. Phot. Suidas v. *όμοῦ*
Menandro tribuunt: *ἤδη γάρ ἐστι τοῦ τίκτειν όμοῦ*: coniu-
xit autem hunc in modum:

λάβεσθε· καὶ γάρ ἐστι τοῦ τίκτειν όμοῦ.

Caeterum illa quae habent lexicographi v. *όμοῦ* etiam Do-
braeus Adv. II. 256 et Meinekius IV. 279 'Aristophani assi-
gnant.' H. I.

P. 1164, 8 corr. illorum 12 *οί δ'* 14 pro 68 scr. 65

Ibid. Fragm. III. Bergkius nunc ita corrigit: *κούμεν
ἂν δράσειας ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἂν.*

P. 1167, 10 a f. 'haec hodie ita leguntur ap. Dübnerum *ἡ δ'
'Ανδρομέδα όγδόω ἔτει *προεισηλθεν. ἀλλ' οὐ *συκοφαν-
τητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα.*' H. I.

P. 1169, 19 corr. 370 20 'Quae ibidem l. 28 ex schol
Vesparum 879 (884 Dübner.) afferuntur vix sana esse possunt.
*Τὴν ἀκαλήφην μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν, ἣν καὶ
ἀκαλήφην λέγεσθαι γησι Κράτης Φοινίσσαις.* Quid hoc
est? urticam de aspero et mordaci usurpari, quam et urti-

cam appellari dicat Crates Phoenissis? In Vespis simpliciter irae patris ut urtica dematur rogat filius: hanc urticam scholii auctor translate accipiendam esse annotavit de aspero ingenio, eamque in rem Cratetis auctoritate utitur, qui in libro aliquo (credibile est in attica dialecto: Schneider. de font. 88) docuerit Aristophanem Phoenissis urticam, non ἀκαλήφην, sed κραναήν (an κραναάν?) ἀκαλήφην vocasse. Repono igitur apud scholiastam ἦν καὶ κραναήν ἀκαλήφην λέγεσθαι φησι Κράτης Φοινίσσαις. Caeterum cf. addenda ad vol. I. p. 63. H. I.

Ibid. Fragm. V. 'Plenus Pollucis locus hic est:

Γαλεάγρα· τὸ δὲ ὄνομα ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ μυάγρα· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι· ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπὸν τὴν μυάγραν καλεῖ. Cf. Benth. ad Plut. 815. Aristophanes ergo non γαλεάγρα sed μυάγρα dixisse videtur.' H. I.

Ibid. VI. corr. ὁ θεῖαν ἀπομισθῶν

P. 1171. De hoc fragmento cf. Dobr. Adv. II. 256.

Versu 14 τῆ τί;] 'Nec τῆ τί in fragmento ex Horis apud Athenacum vitio caret' Herm. ad Nub. 754 cf. Lehrs. ep. qu. p. 65. H. I.

Versu 11 φύσας correxit et Fritzschius Euphr. p. 28.

P. 1174. extr. corr. ἀποπαρδεῖν. sic Ald. ἀποδάτειν Ven. hodie editur ἀποπατεῖν

P. 1177. IV. 'Versu altero Hermannus Opusc. V. 202 sq. σὺ δὴ συνέζης scribit: idem Seidleri ταλάντατε unice probavit.' H. I.

Ibid. 'Fr. VI. σχηματίσαντες soli errori deberi videtur, Athenaeus habet σχηματίσαντας: hoc an illud scribatur non perinde est.' H. I.

P. 1181, 9 corr. inusitata

Ibid. de fragmentis XX. XXI. cf. add. ad II. 8. 1.21 pro πιᾶτε corr. κοπιᾶτε

P. 1182. ad fr. XXII. corr. Ἀριστοφάνης

P. 1183. Fragm. XXVII. scribendum videtur φθέγγαι οὐ τὴν φωνὴν ἀνατειχίσας ἄνω, pro ἀνατειχήσας.

P. 1184, 6 in Pollucis loco exciderunt inter χρή et καὶ

haec καὶ καταπλύναι. Caeterum aliter haec conformavit Dobr. Adv. II. 256.

P. 1185. Fragm. XXXVII. malim cum Schneidero Sax. *μαστιγουμένη*.

P. 1186. ad Fragm. XL. Non credo ἀνακίπτων et κατακίπτων corrupta esse.

Ibid. Fr. XLI. corr. VII 161 pro 164.

P. 1187. XLVIII. φάρυγα Suidae habet cod. A.

Ibid. Fragm. L. Bergkius nunc τῆσδ' ὑπαντάξ corrigit.

P. 1189. LV. Dobraeus Adv. II. 257 de Aristophane grammatico cogitavit.

Ibid. Fragm. LVI. εἰς Γέλαν pro εἰς τὸ γελᾶν iam Xylander, ὑπὸ τοῦ γέλωτος pro ὑπὸ γέλωτος Elmsleius ad Acharn. 606.

P. 1190. LXI. Cf. add. ad II. 490.

Ibid. 8 a fine corr. ὁ Τῆμιος

P. 1191, 6 a fine corr. γραμματικόν 5 a fine p. 784 D 3 a fine Πρώτιστον;

P. 1192. LXVII. ὡς στόμψακα Hermannus.

Ibid. fr. LXIX. et LXVIII. hunc in modum coniunxit Dobr. Adv. II. 257:

ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι
καταντιβολεῖτόν τ' α. ὕ.

P. 1193, 2 ἄρπαγα στρέφων proposuit iam Dindorfius.

P. 1194. Fragm. LXXXI. revocandum videtur quod habet Eustathius ἄκων κτενω̄ σε, τέκνον, quae ex Euripide aliove tragico Aristophanes suscepit.

P. 1195 sq. Fragm. LXXXIII. sq. vide in Anonymorum fragmentis comicorum IV. p. 628. 630

P. 1198. XCIII. δέ γ' ἐστίν proposuit et Fritzscheus.

P. 1201. Fr. CVI, pro κίναβευμάτων scribendum esse κίναβευμάτων vidit Schneiderus ad Arist. HA. vol. II. p. 138.

P. 1202, 13 a fin. corr. constituendus 10 a fin. ἐπτάπους σκιά fortasse etc. Hoc fragmentum Hermannus ita adornavit:

ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά 'στιν·
ὡς καλεῖ μ' ἤδη 'πὶ δεῖπνον
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.

P. 1203. 'Dele*fragmentum CXIV: sic enim Suidas ἀγκυρίσμα, εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας, ἢ τῇ ἀγκύρῃ καταβαλῶν. Ἔστι δὲ ἀγκυρίσμα καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης·

διαβαλῶν, ἀγκυρίσας,

εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὤμον αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Omnis igitur Aristophanis memoria ad Equit. v. 262 pertinet.' H. I.

P. 1204. CXXIV. 2 περὶ παλαίστραν

Fr. CXXVI. Aristophanis memoriam ad Ran. versum 177 rettuli vol. II. p. 660.

P. 1205. 'CXXX. ἀνοητίαν habet codex Iungermannii. cf. Lob. Phryn. 506. Grammaticus Bekkeri 406 16 ἀνοητίαν: τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης.' H. I.

P. 1206. CXXXVII. corr. Acterianus l. 5 a ση. natura virili corr. Fritschius Euphr. p. 14 ex Serv. ad Aen. II, 632

P. 1209. CLVII. corr. Thucyd. II. 38.

'Quod CLIX. receptum est ex Hermanni et Crameri Gramm. vocabulum, id recipiendum suaserunt Lobeckius Parall. p. 112. Dobr. Adv. II. 258. Quod idem Lobeckius ad Ai. p. 210 citavit Ἀμφήκης γνάθος, id nullo modo reperiri poterat.' H. I.

P. 1210, 13 corr. μὴ τὸν κατὰ φ.

Ib. CLXVIII. scr. Εὐθετηῆσαι. 'Dindorfius ipsum illum Pollucis locum II. 31 apposuit, Phrynichum non commemoravit.' H. I.

P. 1211 in. Fortasse praeter accentum nil mutandum: ἢ ποθεν· ἀμόθεν. 'et est ap. Photium ἢ ποθεν· ἀμόθεν.' H. I.

Ib. 10 dele εἶπε

'Quod CLXXIX. inter fragmenta scholio Ach. 106 peculiaris datus est locus adversatur et Engerus, cuius rationes vide ap. Zimmerm. 1841 p. 940.' H. I.

P. 1212. 'Κάνδυλος hodie Dindorfius ad schol. Pac. 123 dubitat an non debuerit inter fragmenta Aristophanis ponere propter scholiastae annotationem Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κάνδυλον: int. pro κόνδυλον ap. Ar. Pac. 123' H. I.

Ib. CLXXXIV. scr. Pollux II. 41.

P. 1213. 'CXC. *κνημοπαχῆς* reponendum docuerat Lo-
beckius Phryn. 535.

Ad fr. CXCVII. Brunckius contulit Acharnensium ver-
sum 1199 τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.

P. 1216, 2 corr. II. 135

P. 1217. CCXXVIII. Neque haec inter fragmentorum
numerum recipi debere docuit Engerus l. c. p. 940. aliter
Bernhardi Eratosth. p. 207' H. I.

Ib. l. 12 scr. p. 339 15

Ib. l. 15 'Haecine vero ex solo Aristophanis Av.
1131 *ἑκατοντορόγιον* desumpta videantur?' H. I.

P. 1218, 5 "'*Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε̄.* cf. addenda ad
p. 1000" H. I.

Ib. dele fragmentum CCXXXVIII. de quo dixi IV. 592.

Fr. CCXL. sq. est Polluc. IV. 106.

P. 1219. Post fragmentum CCLII. adde
CCLII^a

Schol. Aeschin. *πρεσβ.* p. 245 Bk. *παρὰ τῷ Ἀριστο-
φάνει ὁ σπογγίας καὶ ἡ σπογγιά.* De quo admonui IV. 647 not.

P. 1220. CCLXIII. 'Et de his vide Engerum ap. Zimmerm.
1841 p. 941' H. I.

P. 1221, 9 a fine. Dindorfius ad Horas p. 201 probat
nostram coniecturam *Ἀπαλλοφάνης.*

P. 1222, 5 a fine scr. 651 4

P. 1227, 4 a fine scr. domum

P. 1228. Cum Sparta Epimenidi nonnihil necessitudinis
fuisse, ex eo intellegitur quod cutis mortui apud Lacedae-
monios servari ferebatur. V. Diogen. Prov. VIII, 10. Quia
etiam monumentum viri sepulcrale Sparta ostendebatur, Pau-
san. II, 11.

P. 1229. Ad Batti libros de divinatione forsitan referenda
sunt haec Fulgentii Myth. X, 3. in aruspiciis aliud est
fibrarum particularumque inspectio, aliud secun-
dum Battiadem eventuum immutatio. Nisi haec ad Cal-
limachum spectant.

Addenda et Corrigenda ad Vol. III.

P. 3, 3 a fin. corr. Diplas I. 4 et I. 6 a fin. corr. Ran. 1170

P. 6, 7 corr. Av. 1549 5 a fine corr. 367 15

P. 7, 13 cf. Lob. Aglaoph. 1037 not.

P. 9. Fragm. I, 1 fortasse distinguendum *κρέα δὲ τίνος ἡδιστ' ἂν ἐσθίοις, τίνος; B. εἰς εὐτέλειαν. V. ad Antiph. Στρατ. II, 8 p. 117. Ad eandem normam conformanda oratio Luciani Paras. 1.*

P. 11. In fragm. *Ἀκοντιζομένης vs. 4 malim οἶδ' ἐγώ.* Sed in hoc fragm. etiam alia sunt corrupta.

P. 12, 13 corr. *ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον*

P. 13. Vs. 18 pro *ἐπιπεφυκῶς* forsitan *ἐπικεκυφῶς* scribendum. Vide vol. III. p. 611 et IV. p. 640.

P. 14, 19 corr. Vs. 13.

P. 17. Vs. 3 *φαιὸς χιτωνίσκος καλός.* Integritatem lectionis ostendit etiam hoc, quod ne ephēbi quidem, quorum nota est *φιλοκαλία*, pullam chlamydem aspernabantur. Varro apud Nonium s. v. pullum p. 368. Nitidi ephēbi veste pulla candidi. Quem morem Herodes demum Atticus mutavit candidam pullae chlamydem substituens, si fides Philostrato V. S. p. 550.

P. 18. Fragm. I, 5 *σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξητημένη.* Ita ex cod. scripsi. Verte farina ex magna farinae copia subtiliter cribrata. V. Exercitt. phil. ad Athen. I. p. 11.

P. 19, 6 a fin. corr. II. p. 407.

P. 20. ad Fragm. I. Versum quartum, *μικρῷ πεποιθῶς ἀθλίῳ νομίσματι,* L. Dindorfius Thesaur. L. G. v. *μικρός* ab aliena manu illatum esse suspicatur.

P. 22. In Archontis fragm. Vs. 4 corrige *τοῦ ζωμοῦ.* Quae sequuntur verba *τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει,* iniuria et mihi et aliis suspecta fuere: *μὴ καταφρόνει* cum accusativo iunctum significat *μὴ ἐπιζήτει.* Ita nihil loco difficultatis inest. Exempla alio loco afferam,

P. 24. In fragmento ex Auleta Emperius Mus. Rhen. nov. I, 3 p. 458 probat ἡδέτην. Tum vs. 2. sq. Dindorfii meisque emendationibus adiutus ita scribit ἐπιστάσεσθ' (?) γ' ἀλλήλοιν ἔπι| μαθόντες, ὡδε· πρῶτα τοὺς αὐλοῖς σύ τε| αὐτή τε λήψεσθ'· εἶθ' ἃ μὲν etc. monens μανθάνειν ἐπί τινος esse discere aliquo tanquam exemplo. Vs. 6 coniicit ἤδη τι κοινόν ἐστι· σοῦ χωρὶς πάλιν·| συννεύματ' οὐ προο-
ρήμαθ', οἷς σημαίνεται | ἕκαστα. Apertum est ne sic quidem corruptissimum fragmentum persanatum esse.

P. 25, 10. Dele verba „Praeterea — corruptum est.” Fragn. I. pro λινοσάρχους Lobbeck. Path. p. 111 reponit λιτοσάρχους, quod de exili potius quam de tenera carne dici posse crediderim.

P. 26, 16 corr. στεφάνου 49 scr. Pollux X. 152

P. 29 ad Fragn. I. Versu 2 (ubi ὡὰ scribendum) et 3 recepi Casauboni supplementum, rectius facturum si indicata lacuna locum ad codicis fidem ita exhibuissem:

τὸ λυχνίον ἐστὶ. πρόσεχε τὸν νοῦν * *
* * * πέντε νικητήριον.

In his πέντε satis tuetur consimilis locus Eubuli Ancyli. III, 3 p. 203. Θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα. Vs. 4 περὶ τοῦ; γελοῖον, κοιταθῆτε τίνα τρόπον; Hermannus: Der Lernende ist mit der Sache noch ganz unbekannt, und der ganze Apparat kommt ihm lächerlich vor, indem er nicht begreifen kann, wodurch man sich den angegebenen Preis erwerben könne. Idem vs. 7 — 9 recte revocavit vulgatam personarum distinctionem.

P. 35. Fragn. III, 3 inter κάππαριν et πάντα Dobraeo excidisse videtur ἄνηθον vel ἐλαίας Idem priora τὰς προσφόρους ἡμῖν τροφάς Athenaei esse putat. In eadem annotatione corr. ὠνήσασθαι.

Ib. l. 9 a fin. adde 'nisi quod Ephippus pro βότρως habet κάρυα.'

P. 38, 4 a fin. corr. „Simylus in Append. Flor. ad Stobaeum p. 433 Lips.”

P. 39. Fragm. II, 2 scribendum *τρύβλιον* pro *τρυβλίον*.
In not. scr. p. 337 pro 324.

P. 44, 12 corr. p. 373 a

P. 45. ad Fragm. II, 10. Dele annotationem de *ἐρωτικός*,
quod neque hic neque apud Theocritum de amabili dicitur.

P. 47. Fragmento II. Valckenarius retinuit *ἐπὶ τὸ πορθ*.

P. 48. ad fragmentum *Δυσέρωτος*. Dissimilia consulto
coniungit, *ἵππους* et *σίλφιον*, *συνωρίδας* et *καυλόν*, *κέλητας*
et *μάσπιτα*, *πυρετούς* et *ὀπούς*. Cfr. Aristoph. Plut. 189.

P. 49. ad *Δύσπρατον*. Non hos tantum versus, sed to-
tam eclogam, quam p. 368 in Epicratis *Δυσπράτῳ* posui, Epi-
cratem ex Antiphanis fabula sumpsisse docet quintus Epicratei
fragmenti versus, *ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ*, collatus cum Antiphanis
Fragm. inc. fab. LXXXIV. ex Antiatt. p. 116, 8. *Χολᾶν*:
ὀργίξασθαι. *Ἀντιφάνης*.

P. 50. ad Fragm. II. Scribe *ἦκροῶ*.

P. 51, 4 a fin. corr. 323 c.

P. 53 ad Fragm. II. Corrige calami errorem τοῦ *Λεσβίου*
pro τοῦ *Ἐρεσίου*. pro *μᾶλλον* Stob. 59 15 habet *κρεῖττον*.
H. I.

P. 54. Heniochi vs. 3 corr. *ἦνεγκεν*

P. 55, 20. In Hesychii glossa *εὐφραίνειν* non tentan-
dum: *κατάρδειν* enim figurate dici potuit.

P. 58. *Καπαῖον Δία* poetam ludibundum dixisse pro
Καραῖον parum probabilis coniectura est.

Ib. l. ult. corr. XXII.

P. 61. De fragmentis Carinae haec Hermannus disseruit:
„Das erste Fragment schildert offenbar einen dem Trunke
Ergebenen und ist vermuthlich so abzutheilen:

τρίποδα καὶ κάδον παραθέμενος
*ψυκτῆρά τ' οἴνου * * * μεθύσκειται.*

Das zweite enthält Worte dieses Menschen, wie Athenaeus
selbst andeutet. Da aber dieser Mensch gerade das Gegen-
theil vor dem, was man erwarten sollte, seinem Diener be-
fiehl, so scheint es sein Sohn zu sein, der, wenn der Vater
dem Trunke ein Ende zu machen gebietet, alle Trinkgeschirre

hinauszutragen Befehl gibt, um den Vater zu täuschen, was wahrscheinlich so ausgedrückt war:

πότος ἔσται δ' ἴσως
σφοδρότερος. οὐκοῦν, εἰ γράσει τις, οἶκ ἔτι
ἔξειστι κυαθίζειν,
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβῶν
ἀπόφερε· τᾶλλα πάντ' ἔα.

Das nach *κυαθίζειν* stehende *γὰρ* oder *καὶ* sind vermuthlich von den ausgefallenen Worten übrig gebliebene Buchstaben."

P. 62. Fragm. IV. corrige *στειλεάν* pro *στειλεά*.

P. 63, 5 a fin. corr. XVII. 62

P. 64. Priores Antiphanis versus ex Cleophane Hermannus ita corrigit:

Τὸδ' ἢ τυραννεῖν ἐστὶν ἢ
τί δήποτε τὸ σπουδαστόν;

Existimat enim haec philosophi verba esse irridenti hominem qui summum bonum in imperio positum existimaret. Vs. 6 et 7 idem ita constituit:

οὐδ' ἔστι γὰρ πῶ, γιγνόμενον, ὃ γίγνεται.
οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἐστὶν, ὃ γε νῦν γίγνεται.

Vs. 9 scribit οὐκ ἔστιν, ἕωςπερ γέγονεν, ὃ γε μὴ γέγονέ πῶ.

Vs. 11 sqq. ita scripsit:

εἰ δ' αὖ ποθεν, πῶς γέγονεν, οὐκ ὄν; ἔστ' ἄρ' οὐκ
οὐδέν ποτ'· ἢ πόθεν γενήσεται τό γ' οὐκ
ὄν εἰς ὄν; εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δύνησεται.*)

Postremo versu *τουτί* scripsit pro *ταυτί*, quod videtur ferri posse. V. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 212.

P. 66. Scribendum *ΚΝΟΙΘΙΔΕΥΣ*. Idem vitium p. 67.

P. 68. corrige primum hunc numerum, dein vs. 1. scr. ὅπως ὁ χρησμός εἰς τοῦτο ῥέπει.

P. 70. 'Κουρίδος fragmento I. tertium versum f. ita expleas *κἂν οὕτω τίχη | Εὐθύνοσ * (αὐτὸς) ἀπολοπίζων αὐτόθι* Fragmenti II. vs. 6 sq. difficili *πλοῖα* liberemur fortasse ita scribendo:

*) 'Vs. 13 sq. f. ita scribas *εἰ ποθεν γενήσεται | οὐκ ὄντ', εἰς οὐκ ὄντ' ἀπείν' οὐ δύνησεται. de ἀπείν' v. ad. Κυρολ. II. 586' H. I.*

*A. τὸ δεῖνα δ', ἐσθίεις**ταυτὶ κακόνωτα χάπαλά; Γ. Κωπαῖδας λέγεις.*cf. Strattid. II. 779 *κωπάδων ἀπακῶν τεμάχη*. De caesura confero Ach. 165 *οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'*; Θ. ὦ μοχθηρὲ σύ. H. I.P. 76, 5. Cfr. Hesychius, *δέκα τοῦ βολοῦ: ἐπὶ οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεισθαι αὐτό.*Lin. 15 corr. *ἠχυρωμένην*

P. 77, 19 corr. p. 313

P. 78 I. 3 Athenaeus pro *βατανίων* habet *βοτανίων*.P. 79, 5 corr. *δεδείπναμεν*P. 81. In Antiphanis fragmento Hermannus tertium versus ante secundum transponit, recepta Piersoni ad Moer. p. 337 emendatione *μετέρχει' αὐ, προσέρχει' αὐ, μετέρχεται*. Ultimo versu idem tentat *ἂν δὲ μή γ', ἀπάγχεται*. Vs. 5. *λοῦται* pro *λούεται* etiam Piersonus.P. 82. not. I. 4 corr. *μειρακίσκος* pro *νεανίσκος*P. 83. extr. scr. *σπονδὰς ποίει*. P. 85 6 corr. p. 88 24P. 86, 11 'ita expleverim *τούτους δὲ μετὰ γε τοὺς τραπιζίτας*' H. I.P. 89. I, 5 H. Iacobi *ἐξ ὀξυβαρίων κεραμιῶν*, confert Lob. ad Phryn. p. 147. Vs. 6 forsan *τούτων* scribendum. Videtur autem Antiphanes totum hunc versum nescio cui tragico poetae sublegisse, unde explicanda productio primae vocabuli *τέκνον*.

P. 90. Fragm. III. Probabiliter Hermannus:

*Βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πικρῖν;**β'. καλῶς ἔχει μοι. ἀ. τοίγαρ οὖν φέρ' ἐγὼ πῖω.*P. 92. Fr. II, 2 corr. *ἀπέλαβεν*. In annotatione I. 8 scr. „Vs. 2” et I. 9 corr. „Ibid.” pro „Vs. 2.”P. 93. Hermannus cum Bentleio *ὁ σταθμοῦχος*, et vs. 3 *εἰ 'πιτάττοι*. Idem vs. 2 *νῆ Δι' ἀποπνίξεις με καινήν*.P. 94, 20 dele verba 'nisi quod scripsit *ὕς*'P. 95, 4 corr. *δεξιτερᾶ*P. 96, 12 corr. Menodotum 2 a fine *ποτ' ἐκ τῆσδε*

P. 98, 13 a fine scr. utroque Athenaei loco legitur

P. 99, 2 corr. *Τῆς τε*P. 101. Fragm. IV. Hermannus ita corrigit, *ὡς ἂν τις*

ἄλλοις ἐξενεχθεῖς ἐκ πότου | μὴ διαβάλη τὴν κραιπάλην
Ἑλληνικῶς, cl. Alexidis fragm. p. 386, V. 8.

Fr. V. 4 ἄρνεία Lobeckius tuetur Parall. p. 323 not. H. I.

P. 102, 4 corr. adiiciunt

P. 104. ad vs. 17. Διογείτων prima producta forsitan re-
tineri potest, si a nomine Δῖος deducas.

P. 105, 8 corr. p. 49 15

P. 109. Vs. 1 corr. ἀμφίβληστρον

P. 110. In Progonorum vs. 5 legendum φέρειν τὴν
ἄρας, quod pudet me non vidisse. Monuit Lobeckius Aglaoph.
p. 1307. V. 3 corr. τοιουτοσί

P. 111. vs. 10 corr. οἱ νεώτεροί

Ibid. In fragm. ex Pyrauno cod. Rehd. post φέρων
addit τε et pro Πάρνηθ' habet Πάρνηθος. Fortasse scri-
bendum:

Ἐς κόρακας, ἤξω φέρων γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὄλον.
Sententia loci cum titulo fabulae optime convenit. Pro Ἐμ-
φανῆς cod. Rehd. Ἐμφανῆς.

P. 113, 20 corr. aut ἤπειρον διὰ πᾶσαν.

P. 114, 7 scr. VII. 211.

P. 116. Vs. 10 scr. τύχη l. 7 a fine corr. ἄκρου

P. 117, 7 a fine corr. συχνοῦ

P. 118. In Timonis fragm. vs. 1 corr. ἀγοράσας

Lin. 3 scr. p. 397 l. 8 Ἀντιφάνη ib. l. ult. corr.
327 pro 325

P. 119. *Traumat. I, 4 στροφή λόγων παρελθέτω τις.
Clemens Alex. Str. VI. p. 775 ἐπίσταται στροφᾶς λόγων καὶ
λύσεις αἰνιγμάτων, ubi Potterus laudat Vet. test. Sap. VII,
17, 18.

P. 121 in Tritagon. vs. 3 Bergkii coniecit ἰδίοισι καὶ
κοινοῖσι.

P. 122. Antiphanis et Axionici fabulae Τυρρηνός inscri-
ptae argumentum quo spectaverit fortasse ex Athenaei verbis
elici potest XIII. p. 607 f. οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν
Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον
Τυρρηνόν, ὅτι τῶν ἀγλήτριδων τὰ ἱμάτια περιέδυνεν i. e.
quoniam tibicinas vestibus nudabat. Is enim mos

t Tyrrenorum, ut constat ex Timaco apud Athen. XII. 517 d.

P. 123. In Hydriae Fragm. I, 2 scribendum ἐν γειτόν. Monuit Sauppius Epist. crit. ad Hermannum p. 107.

P. 126. Vs. 24 corr. ὥστε γ'

P. 138, 6 a fin. 'Dindorfii rationem probavit Hermannus Antigoniae locum, qui Antiphanea sic conformavit:

τὸ δὲ ζῆν εἶπέ μοι

τί ἔστιν; B. ὄ, τι ἔστιν; τὸ πίνειν, φῆμ' ἐγώ.' H. I.

P. 139. XIII, 6 corr. δίκη δίκη et p. 140 11 'Idem . 6 δίκη δίκη'

P. 147. Versu 2 scr. ὑμᾶς quod habet Athenaeus.

P. 148, 6 a fine corr. XVI. 12

P. 152, 16 corr. ultima brevi

P. 153 'Apud Stob. II. 3 septimus eclogae versus ita situr:

τί τοῦτον ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾶς; H. I.

Ibid. Fragm. LXI, b. Clementis ductu fortasse ita scribendum:

ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
πλέον τι θατέρου (χάτέρου) βλέποντας παραλαβὼν
τυφλοὺς ποιῷ.

P. 154, 20 corr. inc. XLI.

Ib. Fr. LXV. pro φύσις corr. τύχη

P. 155. Fragm. LXVI. ita potius scribendum videtur ἐπὶ (vel πάντα) τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ. sequenti Fragm. recte Grotius ὀρθῶ τρόπῳ. C. F. Halus Lect. Stob. p. 56 tentabat πράως δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν τοῦ τρόπου.

P. 156. 'Fragmentum LXXIII. ita correxerim:

Τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἂν τις τοῦτ' ἔχη,
ἀληθές ἐστι, κατὰ τῶν ἀδικημάτων
μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας κτέ.

im ea demum institutio vera est (cf. κακὸν ἀληθές Menandri 4, 100) si quis nec ab iniuria incommodum capiat, idem nempe omnino vincat.' H. I.

P. 157, 16 corr. p. 228

P. 158. Fragm. LXXXIV. delendum. V. supra ad p. 49.

P. 159, 12 corr. Polluc. I. 82 Ib. 17 corr. Philotheb. II.
Fragm. XCIII. scr. Ἀλουργιαῖον I. sq. corr. 380 14

P. 160, 6 corr. p. 50 sq. 9 corr. ἀπέκτεινεν 11 scr.
p. 565.

Ibid. Fragm. XCVIII. malim ita distinguere: μελετήσας
κύνων | σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι | δύναιτ' ἄν
ἀγέλην.

Fragmentis Antiphanis adde haec:

C.

Μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

Athenaeus I. p. 8 e. ὅτι τὸ μονοφαγεῖν ἐστὶν ἐν χρήσει τοῖς
παλαιοῖς. Ἀντιφάνης Μονοφαγεῖς κτλ.

CI. CII.

Ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκεία πλὴν αὐτοῦ ποιῷ.

Πενία γάρ ἐστιν ἡ βίου διδάσκαλος.

Stobaeus Flor. XCV, 1. cum lemmate Ἀντιφάνους. Alterum
versum incerto tribuit Grotius.

P. 161. Fr. I. vs. 3 corr. ἡμεῖς τοιοῦτον

P. 162, 2 a fine corr. ᾧ γὰθ'

P. 166, 17. In Aristotelis loco (Rhet. III, 12) εἰάν γάρ
τις ταῦτα μὴ ὑποκρίνηται, γίνεται ὁ τὴν δοκὸν φέρων, ri-
rissimi proverbii exemplum habemus, quod Photius s. v. ὑπέ-
ρου περιτροπή p. 623, 5 in iis paroemiis memorat, quae di-
cebantur ἐπὶ τῶν ταῦτ' αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων.
Hinc simul intellegitur me recte interpretatum esse ea quae
Aristoteles de metabole dixit.

P. 167. Fragm. I. corrige λαβῶν κάθου.

P. 168, 5. fin. Haec ita scribe: De Arga musico vide ad
Alexidis fragm. p. 388.

P. 169, 14 a fine corr. Schneidewinum. In Thesauri
fragm. vs. 2. probabiliter Bergk. ad Lyr. poet. p. 874 corri-
git ἄριστον ὄν.

P. 171, 3 corr. κούκ ἴσμεν οὐδέν.

P. 172. In annotatione ad Lycurgi fragm. vs. 2 scribe
„producit” pro „ducit.”

P. 174, 2 corr. 460 e.

P. 177. Fragm. II, 4 scribendum videtur λαμπρός τις ελήλυθ', ὑμῖν ὄλολυς οὗτός ἐστι.

P. 179. Fragmentum ex Hoplomacho ita corrigendum datur: Μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.

P. 181 7 corr. τρόφιμοι.

P. 183. In Protesilao vs. 5 fortasse corrigendum βου-
τύκαλα ταῦτα γενέσθαι, de quo dicam Exercitt. philol.
rec. II. Vs. 22 nunc unice probo μεταβάλλοντας. Vs. 27
28 recte Dobraeus χύτραν et σιρόν transponit. Vs. 29
ουλυπόδων iam Valcken. Diatr. p. 218. Vs. 62 recte legitur
νιθαρίων ἀφάτων. Cfr. Dio Cass. XLV, 17 ἰχθῦς ἀμύ-
ητοι.

P. 186, 14 a fine corr. παρέργως 8 a fine ζωμόν

P. 188, ad notam. In Dionysii loco recte cod. Coisl.
ἰ κενεὸν βρόντησε.

P. 189, 12 corr. θυννίδες ὄπται

P. 191, 7 a fin. corr. p. 570 pro 696.

P. 193, 5. Haec unice vera est interpretatio verbi ὠνο-
ισμένη.

P. 194, 17. Nec Sextus Emp. c. Gramm. I. p. 642, 16
gramm τάριχον memorat. Ibid. ult. dele verba In his —
ναξανδρίδη. V. Athen. p. 184 b.

P. 196, 5 corr. δυσκόλως ἔχει l. 6 scr. CXVII, 2

P. 197. Fragm. VI, 3 διασκεδᾷ τε sc. ἡ ῥάφανος Bern-
rd. Synt. p. 468.

P. 199. Fragm. XII. scribendum suspicor: τὸ συνεχές
γου (pro ἔργον) παντός εὕρισκει τέλος, cf. Eur. Archel. 35.

P. 200. Anaxandridis fr. XIII. κόρης ἀπαλλαττόμεθα
μείου πικροῦ, a Stobaeo Flor. LXXVII, 8 tribuitur Diphilo,
ius inter fragmenta recepi vol. IV. p. 426.

Ibid. ad Fragm. XV. corr. „Append. Flor. Stob.” pro
o. Damascenus.”

Ibid. ad Fragm. XVI. cfr. Sext. Emp. c. Math. XI.
576, 12 οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ — ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἧ
μων οὐδὲν μέλει.

P. 201, 2 a fine corr. 367 20

P. 203, 11 a fine scr. *πεμμάτιά τινα*

P. 208. Antiope Fr. I. Ahrens. Dial. dor. p. 524 ita corrigil:

*Πώνειν μὲν ἀμῆς καὶ φραγεῖν μέγ' ἀνδρικοί
καὶ καρτερεῖμεν τοῖδε Θηβαῖοι· λέγειν
καὶ μικρὰ φραγέμεν τοῖς Ἀθηναίοις μέτα.*

Vide ipsum correctionum rationes reddentem. Mox Antiope II, 7 *κάπτοντες αἴρας ἐλπίδας σιτούμενοι*, comparandum cum Aeschyl. Agam. 1653 *φρεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένοις*.

P. 209, 6 corr. *ἐνθ' ἐνδ'*

P. 215, 17 corr. *πληθὸς τὸ Ἀθηναίων*

P. 218. De Eubuli fragmento III. cfr. Fritzscher ad Aristoph. Thesm. p. 501. qui vs. 3 corrigil *τὰ σίγμα συλλέξαντες ὡς αὐτὸς (Euripides) σοφοί*. P. sq. l. 10. esse

P. 220. In Dolonis fragm. I. vs. 3 corr. *ὑπεδησάμην*.

P. 221, 11 Cf. Marckscheffel. comm. Hesiod. p. 217.

P. 222, 11 a fin. corr. inc. XVI. In *Ἠχοῦς* fragmento nescio an non recte *δέ* post *Νύμφα* addiderim. Apud Homerum quidem quotiescunque *Νύμφα* legitur, vocativus est. Itaque recte legi videtur *Νύμφα ἀπειρόγαμος*.

P. 223. Fr. I. 1 scr. *Τρύβλια* II. 3 *ἐγγέλις* l. 8 a f. scr. p. 73.

P. 228. I. 2 Athenaeus habet *οἴνου συχνούς*.

P. 231. Fragm. I, 3. *κωθωνόχειλον* correxit etiam Lobeckius Paral. p. 209 et prior utroque nostrum Ahlwardtus in Seebodii Bibl. crit. a. 1821 no. 5, qui vs. 2 pro *παρὰ* scripsit *πέριξ*. Voc. *ψηφοπεριβομβήτριαν* utrum sic an penacule scribas perinde est; illud substantivum, alterum adiectivum est.

P. 233 corrige hunc numerum in margine pagellae.

P. 235, 8 corr. *παρ' ὑμῖν*.

P. 240. In fragmento ex Ulixē Eubuli pro *εὐήγορος* legendum *εὐήγορων*. V. Exercitt. phil. I. ad Athen. XI. p. 478 c.

P. 241. In Olbiae fragmento v. 3 corr. *γογγυλίδες*

P. 242. In Orthanae fragm. vs. 8 pro *τηγάνου* cod. A habet *πηγάνω*. Scribe igitur *τηγάνων*.

P. 244. Fragm. IV. corrige *καθῆκα*

P. 245; 1 corrige *ἐπετήρουν*. Ibid. Athenaeus Dindorfii vitiose habet *τροφὴν*

P. 246, 9. Haec ita corrige: „Versu quarto libri ὑμέσιν. correxit Porson. Misc. p. 243. Idem οίας mutabat in όσας.”

P. 247. In Procr. I, 4 corr. calami errorem κα̃τα pro α̃

P. 248. Fragm. III. ὄν χρο̃η̃ δεδειπνάναι πάλαι. Nonne ἦν? Ibid. Tolle asteriscum pone ΚΥΚΝΟΣ et transfer ΔΙΟΝΥΣΟΣ. In annotatione corr. p. 363

P. 249, I. 7 corr. ἐστ̃

P. 250. In Eubuli fragm. III. quod legitur ἐπιπόλαιον, tasse incorruptum est. Hesychius, Ἐπιπόλαιον: τὸν ἐπι-
οῦν, ὑμένα. Vs. 3 pro γλυκεῖα Arsenius Viol. p. 299 habet
ιλία, quae ipsius Arsenii correctio est. Legendum esse
υκεῖαν i. e. fel docui vol. IV. p. 613 sq. Pro μηρίαν
ι. μηρία.

P. 251. Fragm. II. ὦ μάκαρ ἦτις. Add. Aristoph. Av.
23 μάκαρι σὺν τύχῃ.

P. 253, 4 corr. XIII. p. 582 f. 7 corr. p. 127

P. 255, vs. 26 sq. Emperius in Museo Rhen. nov. I. p. 459
εργίτι οἱ δὲ πλανῶνται | αὐτὸς ἕκαστος ἔχων αὐτόν, κόλπῳ
φυλάττει. Vs. 27 corr. φυλάττειν.

P. 259. IV. Καριδὰς τε τῶν

P. 260. In Chrysillae fragm. I. scribendum videtur δεύ-
τος pro δεύτερον. Cfr. Aristophontem in Callonide p. 359
κὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος | θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ
ῶτος οὐδὲν ἠδίκηι. Versu 10 corr. μέγα

P. 261. Fragm. I, 5 corr. φίλου pro φίλος.

P. 262. I. Vs. 9 sic distingue μετρεῖν ἀνέχοντος· μα-
οτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν — σκιᾶς·

P. 263, 10. Pro „Ibidem” scribe „Vs. 4” Quod Vs. 6
ον scribendum conieci, nunc repudio. V. Jacobs. Animadv.
Anth. Gr. I, 2 p. 108.

P. 263, 8 a fine corr. νεκταροσταγῆ.

Ibid. Postrema verba Fragm. V. exhibui ut correxit Ha-
vius Exercitt. crit. p. 45. Vulgo πέπωκ' ἐγὼ μὰ Λία Μεν-
ῖον.

P. 264, 7 corr. 292 59

P. 267, 2 a fine corr. γόγγυος δέκ' ὀβολῶν.

P. 269, 1 corr. *Σπίνοι*

P. 270. XVII. est ap. Stob. LXII. 32.

P. 272. ad Fragn. XXVII. De hoc usu vocis *φοινικιστής* addde Schol. Aristoph. Pac. 883 *ὡς φοινικιστῆς λοιδοῖ ὄπερ καὶ ἐκ τοῦ προσπεσῶν δηλοῖ.*

P. 274 IV. corr. *ὄτ' ἐκείνος*

P. 279, 7 pro *Archestrato* corr. *Matrone*

P. 280. Fragn. II. 7 *Dobraeus Adv. II. p. 302 ita legit τριῶν ἂν ἐσθίωντες οὐδὲ δώδεκα.*

P. 285, 3 *Athenaeus p. 31^c: Ἀμφίας δὲ οἶνος ὁ φησὶ καλεῖται παρὰ Σωσικράτει.*

P. 288. Fragn. IV. *δυσαραιστότερον Heerenii est lectio. Cod. δυσαραιστότατον. Canterus δυσάρεστον.*

P. 289. Fragn. V, 1 scribendum *ὅτι τὸ τῆς* :
Monuit *Hermannus*

P. 290, 6 corr. p. 62 f. ib. fr. X. scr. Phot. p.

P. 291. *Nicostrati fragmentis adde hoc ex Cramerii Par. IV. p. 114, 10. Νικόστρατος· Εἶπέ μοι τίνας κόνεις; Ἴtem ut videtur hoc: Photius 543 13 Στριχοί μὲν τὸ ὄξυ καὶ ἀνατεταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.* H. I.

P. 292, 3 sq. v. add. ad I. p. 349.

P. 293, 5 corr. *Atticistae*

P. 294, 4 scr. fragn. III.

P. 297, 3 a fine corr. p. 229 3.

P. 299, 8 *Pollux II. 224 lin. 8 a fin. corr. Apollonius Caryst.*

P. 300. *Philetaeri fragmentum Emperius in Mus. nov. I. p. 459 ad creticos cum dochmiis copulatos re [σὺ δ'] ἀμφὶ στέρνοις | φᾶρος οὐ καθήσεις τάλαν· | ἀγροικῶς ἄνω γόνατος ἀμφέξει. Non credo hoc metri tali sententiae aptum esse.*

P. 304, 5. Exemplum formae *ἀλληλεμένος* habet *cyd. IV, 26.*

P. 305, 4 corr. *Phyl. fragn. II.*

P. 306. *Dithyr. I, 1 corr. σοφώτατον. Versu 6 ἀντό;*

P. 307. Fragm. II, 2 recte Iacobsius *ώραϊον φιλῶν*,
od recipiendum erat,

Ib. 6 a fine corrige calami errorem *μέλη* pro *μέρη*

P. 308. I. 2 corr. *ἀνθρώποις*

P. 311, 9 'Apud scholiastam Aristophanis pro *ἐν πυρῶ*
ul. Leopard. emendat. II. 5 restituit *ἐν γύρω*, in idem in-
lit Beckerus in Charicle I. 386. Cf. Polluc. IX. 102' H. I.

P. 313. Amphidis locum, in quo piscarius propter silen-
m cum Telepho *ἀνδρορόνω* comparatur, optime Welckerus
ag. graec. I. p. 56 illustrat collato Schol. Aeschyli Eum.
2: *οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῶ προσήεσαν οὔτε προσέβλεπον,*
τε διελέγοντό τινι. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· τί σιγᾶς; μῶν
ἴνον τίν' εἰργάσω; De Telephi caede cfr. Append. proverb.
sett. II. 85.

P. 314 penult. corr. *αὐτὸς* | *δ'* ἐκ *δ*.

P. 315. Fr. II. *παραδειπνημένοι* sunt coena frustrati.

P. 316. Fr. II, 2 malim *ἐφ' ἀπασίν τε δυσχερῶς ἔχων*.

P. 317. Fragm. I, 4. Haec rectius ita explices, ut is,
i illa dicuntur, ideo *τῶν πολιτῶν ἦθη* habere negetur, quo-
um Acanthium vinum, cuius ille *πολίτης* dicebatur, lenissi-
m erat. Fr. II. Dobracus *σφόδρα* cum *ταχὺ* coniunxit.

P. 318. Fragm. IV, 1 corr. *Θουρίοις*

P. 319. IX. corr. Stob. XXXIII. 6

P. 320. XII, 1 corr. p. 78 pro 60

P. 321, 5 corr. olesiarum Fragmentis Amphidis fortasse
Polluce III, 36 addendum: *διαπαρθένια δῶρα*, de quo
dixi Hist. crit. p. 404.

P. 323. In Geryonis vs. 2 pro *οὐχ ἡμέριον* forsitan *οὐ*
μέτριον scribendum.

P. 325, 7 corr. *καλέ*

Ibid. II, 9 pro *μαινίσιν* corr. *τευθείσιν*

P. 326. In *Ἐμπολῆς* fragm. I. in. malim *Ἐπειτα δ'* vel
πειτ' ἂν

P. 330, 2 pro *φάργος* corr. *φάγρος*,

P. 332, vs. 2 corrupta videntur verba *ὑπὸ Πλάτωνα* καί.
forsan *ὑποπλατωνίων*.

P. 333, 3 Cononis] I. Herodici Ib. 5 de rep. p. 415 l. 336.

P. 334, I, 4 libri habent *τευθίδια σηπίδια*

P. 336, 5 corr. 'εὶ μαθεῖν δέοι pro ἐκμαθεῖν δέοι'

Ib. 23 corr. ab Alexide

P. 337, 1 corr. p. 347 b: lin. 12 corr. p. 58. lin. 24 corr. p. 183. In Peltastae fragm. II. 1 εἶναι Ζεὺς θεός Schweighaeuseri est emendatio. Libri εἶναι ὁ θεός. Possis igitur οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφρασκεν εἶν' ὁ θεῶν θεός; Magis tamen placet quod Schweighaeuserus coniecit,

P. 338. Fragm. I, 3 recte, ut videtur, Elmsleius ad Arist. Acharn. 301. pro ποιήσω scripsit ποιῶ σοι.

P. 344, 2 corr. p. 637 Ib. 5 a fine corr. Eccl. 919

P. 346. In fragm. ex Μαγείροις recte Dobraeus correxit πολὺ μείζον. Postrema forsitan ita legenda sunt: ὅσον| κρεῖττον ἀκροκώλι' ἐστὶν ἔπειν, ῥυγία, | πόδας. Ib. in not. corr. 409.

P. 347. I. 3 scribendum Χίμαιρα πίρπνοος, quemadmodum est vol. IV. p. 506 ap. Epinicum (vs. 10).

P. 348, 25. Hermannus κλισμὸς ἢ θρόνος.

P. 350. II. 6. 'Nescio an νοῦν scribendum sit pro γδῦν.' H. I.

P. 353. In Fragm. ex Χρυσόχοῳ vs. 1 ita distinguendum suspicor:

Ἦδη σχεδὸν τι πάντα σοι· πλὴν Κτησίου

Videtur enim post primum versum alius excidisse.

P. 356, 3 a fin. scr. Πυράνω item I. 8 a fine. Pollucis locus est IX. 70.

P. 358, 19 corr. IV. 72.

P. 359. ad Fragm. Callon. 1 κακὸς κακῶς γένοιτο. Pluribus huius loquutionis exempla attulit Lobeck. Paral. p. 151.

P. 361, 10. Dele „non”

P. 366 vs. 15 recte coniungi νεαττὸς καὶ νέα docent similes abundantiae exempla apud Lobeck. Paral. p. 61.

Ibid. 21 nihil mutandum. Nec probo, Hermannum πονμόνη scribentem pro πιομένη, quod recte dici posse videtur de Laide convivium aditura. Vs. 24 nunc unice placet φιλιτατε.

P. 368. De Epicratis *Δυσπράτω* cfr. Add. ad p. 49. Partem fragmenti apposuit ex Athenaeo Eustath. p. 1885, 38.

P. 370. Fragm. I, 7. Cobetus Observ. crit. in Platon. tom. p. 121 parum probabiliter corrigit λέξον πρὸς Ἀθηναῖς. nunc nunc probo πρὸς τὰς γὰς. Vs. 10 idem delet μειραίων, quod inutile esse dicit additamentum. At quis ferat complex ἀγέλην? Vs. 32 et 33 idem tentat τοιοῦτόν τι ποιῶν, scilicet ne ποιῶν in thesi positam penultimam producat, quo dixit v. cl. Observ. p. 191. Sed huius legis vanitatem satis ostendit Aristoph. Nub. 335. 374. 895. Ran. 1044. ec. 979. Vesp. 382. Eccl. 594. Plut. 576. 583. Vs. 37 in-epiose Emperius Mus. Rhen. nov. I. p. 460 tentat ἐπέταξε ἄλλιν πορδὴν αὐτοῖς | ἀφορίζεσθαι. Ceterum in tota hac loga Platonicae dictionis vestigia sunt manifesta. Ex hoc genere est διατρίβειν, διερευνᾶσθαι, λόγοι ἄτοποι, ἀφορίζεσθαι, διαχωρίζειν, διαφροντίζειν, διαιρεῖν. Locos ipsos incabit Astii lexicon Platicum.

P. 374, 3 a fine pro 'e Philotide' corr. 'e Dysprato'

P. 375. Fragm. II. pro Σώχαρις scribendum Σωχάρης, quo v. Delect. Anth. gr. p. 115. De Paamyle adde Wyttenb. ad Plutarch. p. 355 c. Pro σφοδρῶς possis etiam φόδρ' ἔστ'.

P. 377. In Titanibus recte Hermannus probat Porsoni mendationem. Emperius l. l. p. 460 maluit ἢ μή σοι νομίης. Ib. 10 a fine corr. κρείττω

P. 378, 2 a fin. corr. ἀνηρέσθην

P. 381. Pro altero II. scribe III. et sequenti fragmento numerum redde IV. Fragm. III. ἀλείφεται alterum versum incipiebat.

P. 383. Fragm. II. malim: ἀπῆντων τῷ ξένῳ. | εἰς τὴν κατάλυσιν ἦγον. ἦν αἴθρων ἀνήρ.

P. 384, 13 corr. recte libro VI.

P. 386. Aesopi versu 8 corr. τοῦτ' ἔσθ'

P. 387, 7 corr. λώτῳ

P. 389. l. 11 corr. οἴσθας

P. 390. ad vs. 4 Athen. III. p. 117 c. ὠμοτάριχον δέ ινα κέκληκεν Ἀλεξίς Ἀπεγλαυκωμένῳ

P. 393, 9 corr. Eratosth. p. 100. Ib. Π. 2 corr. προπίνων

P. 395. fin. Odeum philosophos frequentasse diserte testatur Plutarchus de Exil. c. 14 p. 605. B. ἀναπέμπασαι τὰς (σοφὰς σχολὰς καὶ διατριβὰς) ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν Στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ Ὀιδεῖον. Add. Diogen. Laert. VII. 184 ubi habemus Chrysippum ἐν Ὀιδεῖῳ σχολάζοντα. Iudicia quoque in Odeo habita esse docet Arist. Vesp. 1109.

P. 397. Π. 2 scr. μάλλον μάλλον;

P. 398. Π. est Anecd. p. 338, 8

P. 399, 12. Adde Eurip. Med. 1134. πολλὰ πολλάκις τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπούμενη.

P. 400. Quod Galat. I, 9 proposui τὴν δ' ἀρτυσίαν ἀννήρπασεν, commendat etiam locus Anonymi apud Cramer. An. Ox. III. p. 168 ὅποσα οὐδ' ὁ τρυφηλότατος τῶν φιλοσόφων Ἀρίστιππος κατηγύσατο. Idem ὀψοποιὸς dicitur Luciano Auct. vitt. 13,

P. 409. III. est p. 171 b.

P. 411. De fragm. III. Porsonus Adv. p. 146 non minus fallitur quam quem affert Piersonus ad Moer. p. 160.

P. 412, 11. In verbis τὴν δὲ πολιὰν τὴν etc. hoc postremum τὴν dele.

P. 414, 8. Nihil opus est ut scribatur εἰσήγαγον.

P. 418, 5 corr. utrem ad bibacitatem,

P. 419. Fragm. II. possis etiam λάβ' ᾧ Πτολεμαῖε.

P. 421. In Ἰππέως fragm. I. 5. eleganter Dobraeus corrigit ἐρρίφασιν pro ἔρρειν φασίν. Idoneam tamen mutationis causam non video.

P. 423, vs. 14 sqq. Emperius l. l. ita corrigere tentavit: ὦν ἔχουσ' οἱ κωμικαί | ὄρθά. προστιθεῖσα τοῦτο τοῦνδυτον τῆ κοιλία, | ὡσπερὶ κοντοῖσι ταῦπισθ' εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγε.

P. 425, 3 corrige p. 132

P. 426. In Cauniorum fragm. pro ἐνόν fortasse ἐνήν scribendum.

P. 427 bis scribe ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ Ib. lin. 6 corr. p. 586 a. Ib. 3 a fine corr XI. p. 500 e.

P. 428. In primo *Κουρίδος* fragmento vs. 4 nescio an aestet *κακῶς πεπραγόσιν* pro *καλῶς π.* Dicere enim videntur adolescentes in aleae similive ludo pecunia emunctos.

P. 430. Versu 22 corr. *δειπνοῦντας*

P. 433. Fragm. IV, 3 edendum erat *στρώματά τε καὶ λιον αὐτοῦ.*

P. 434. Fragmentum ex Lampade Dobraeus Adv. II. 349 ita corrigit:

Καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἄν, οὐδ' ἄν εἰ λαγῶς μὰ τὴν γῆν καὶ ταῶς κατήσθιον.

iora sane corrupta videntur; neque enim sufficit quod dicitur *καταφαγεῖν* indignantis esse infinitivum; sed *γάλα λαγοῦ* non credo vitiosum esse.

P. 440, 4 a fine corr. Vs. 5 et p. 441, 5 pro tertium r. quintum.

P. 442, 7 a fine corr. *ἀκοντίων*

P. 444, vs. 10 et 11 distingue: *φιλόσοφος τις εἶ, εὔδηλον, ὃς παρῆς* etc.

P. 445, 10 a fine corr. LXII. 14 a fine pro Hist. cr. 392 scribe Qu. Scen. III. 35

P. 447, 10 a fin. inverte ordinem praepositionum post ante

P. 448, II. 2 et 4 scr. *τρούβλιον* Fragm. II, 3 recte Loockius ad Aiac. p. 136 coniunxisse videtur „*πτισάναν καὶ τρούβλιον.*” Ita nihil mutandum fuerit

Ibid. l. 4 a fin. pro schol. Dion. Thr. l. Apollon. Coni.

P. 449. Fragm. V. scribendum suspicor: *κακῶς ἔχεις, ὡς τοῦθι. ἀκαρῆς νῆ Δία περιλιππίδωσαι.* v. IV. 600 not. Libri *κακῶς ἔχεις· στρουθῆς ἀκαρῆς νῆ Δι' εἶ. περιλιππίδωσαι.* In hoc *στρουθῆς* ineptissimum. *Στρουθίας* vel *Στρούθιος* parasiti nomen est apud Menandrum aliosque. V. vol. IV. p. 152 sq. Iox in annotatione pro 522 scribe 552. Quae ibidem de *καρῆς* dixi, iis adde Alciphron. Ep. III, 7. *ἐρρύσατό με καρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἶέναι,* ubi cave *ἀκαρεῖ* eponas. Hierocles apud Stobaeum Serm. XXXIX, 36. *ὡς καρῆς οἴχοιτο πνιγεῖς.*

P. 451, 15 corr. Thor.

P. 455. Fragm. II, 4 libri habent οὔτος πρότερον κεφαλήν εἰ λάβοι θύννου. Legendum igitur οὔτος πρότερον κεφαλαῖον εἰ θύννου λάβοι. Hoc enim dicit: iste olim, si thynni caput habebat, praeclare se obsonari existimabat. Thynni enim caput ceteris partibus privatum in vilissimis cibis habebatur. V. Matronem Athenaei IV. p. 135 e, cuius de loco dixi in Exercitt. phil. I. p. 15. Probabant autem in thynno maxime τὰ ὑπογάστρια et τὰς κλειῖδας. V. Athen. VII. p. 302 d et p. 303 b. Pro κεφαλαῖον εἰ possis etiam κεφαλήν ἐπεὶ coniecere, vel κεφαλήν τιν' εἰ, ut voluit Dobraeus Adv. II. p. 318 ceterum male corrigens κεφαλήν τιν' εἰ λάβοι θύμου, Athenaeum falsa lectione deceptum ratus. Nec melius Hermannus, cui sequente versu, praeunte Dalecampio, κοῦ θύννου scribendum videbatur.

Ibid. In Olympiodori fragmento verba ταῦτ' οὐ σχολή Πλάτωνος; forsitan alteri interlocutori tribuenda sunt.

P. 458. In Homoeae vs. 7 bene H. Iacobi correxit ζωμοῖσιν ἤδωμ'; ὧ θεοί. quo omnis loci difficultas sublata est.

P. 459, 8 dele θεοῖς.

P. 460. "οἶνος λέγων eadem translatione usurpatum videtur qua Philoxenus Athenaei p. 35 d dixit οἶνος πάμφωνος, nos 'der wein spricht aus ihm'. Cf. Menandri fragm. IV. 116 ἄρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον et quae sequuntur." H. I.

P. 464, 4 corr. Vs. 13 6 scr. γινόμενα

Ibid. 5 a fine περιθεῖς

P. 467. Ad Parasit. I, 3 vide supra p. 313 addend.

P. 471, 11 corr. tonitru

Ibid. 16. corr. σπόδησον. Ibid. Fragm. III, 2 scrib. τῶνδε pro τῶν δέ.

P. 475. Nunc non dubium mihi est quin Πυλαία Alexideae fabulae titulus sit, non Πυλαῖα. Vs. 4 Hermannus tentabat φόρους μονόλυχοί γ'. οὐχὶ etc. cll. Plutarcho V. Demosth. 23.

P. 478. In Alexidis versu οἱ βαβαὶ βαβαί non dicuntur qui omnia impense admirantur, sed homines magnifici et superbi. V. Exercitt. phil. in Athen. I. p. 18.

P. 479, 2 malim οὐκ ἐδώκαμεν pro οὐ δεδώκαμεν.

P. 481, 9 a fine corr. Ὡς ἤδῦ

P. 483. De Fragm. I, 4 v. Add. ad p. 497. 'Fr. II. v. 16 ἄνος scribendum c. Lehrsius Ar. 291. Lobeckio Parall. 342. Butt. gr. II. 312.' H. I.

P. 485, 9 a fine corr. XXXI. 14 a fine corr. 166

P. 486, 2 τὰ λευκὰ ἀναβάλλειν recte interpretatur H. Iabbi ex Polluc. II. 60 'Κτησίας δὲ φησιν, ἀναβάλλειν τὰ ὑκὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν Σαρδανάπαλον.'

P. 490. Ultimos versus Traumatiae fragm. II. Hermannus obabiliter ita corrigit:

πονητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
ἐν ταῖς ἀπόροις, βλέποντας ἐν ἀλαωτάτοις.

ostremum hoc eodem tempore reperit etiam Emperius l. I. 462. Sed πονητικούς, pro quo libri ποιητικούς habent, recti non potest propter superiora πονεῖν τε δυναμένους τοῖς ὅμασιν. Itaque malim νοητικούς.

P. 493, 8 l. Athenaei XIII. p. 599 b.

P. 494. Fragm. II, 4 scribendum videtur ἂν παρέσθῃκ' ὑποῖς ἰδεῖν pro ἄπερ ἔσθῃκ'. De Hypobolimaei fragmento de quae nuper disseruit Droysenus in Th. Bergkii Ephem. philol. vol. I. p. 55 sq. qui chronologicis rationibus evincere viduit Hypobolimaeum ab Alexide scribi non potuisse.

P. 496, vs. 16 Emperius l. I. p. 462 corrigit ἐγγύς τ' εἰμὶ ἢ νοήματος.

P. 497, 9. Adde Plutarch. Exil. p. 607 a., Quod in eodem fragmenti vs. 2 Eustathii ductu scribendum conieci τεὶ Χαρίδης, probavit Alph. Heckerus Comment. crit. de Anthol. gr. p. 266, qui eandem correctionem adhibuit Alexidis parent. I, 4 p. 483 ubi tamen voci ἐπεὶ similive particulae nullus locus est.

P. 498, 10 s. dele verba 'Timocles - οἶκαδε' coll. p. 598.

Ibid. In Philisci fragmento Dobracus corrigi voluit ῥεῖος τράπεζ'. Hermannus ἀποψᾶσθαι pro ἀπονίψασθαι.

P. 500. Fragm. II, eleganter Iacobsius correxit ἔγωγέου τὰ δέοντ' ἔχων. Sed recte Emperius l. I. p. 465 genitivum ex voce περιττὰ suspendit. Cfr. Xenoph. Ages. IX, 3

τὰ περιττὰ τῶν ἰκανῶν. Ibid. l. 9 a fine corr. Ath. XIV. p. 613 b.

P. 503, 12 a fine corr. Hist. cr. p. 380.

P. 505. Fragm. VI. Dobraeus Adv. II. p. 295 corrigit Βρόμιός ἐστ' ἀτέλειαν, quod verum videtur.

P. 506, 14 scr. Ἀριστοφάνειος

P. 507. Fragm. VIII, 4 pro ὧν μὲν πεποίηκεν scribendum haud dubie ὧν μὲν πεπόρικεν. Vs. 8 pro πάλαι malim πάλιν, id ut cum ἀφείλετο coniungatur. V. vol. IV. p. 680 not.

P. 508. Fragm. X, 2 consulto omisi Erfurdti coniecturam ὄρας δυοῖν τούτων ἔχει τι θάτερον, quoniam τι θάτερον quid esset non intellegebam; at probavit eam Hermannus. Idem vs. 3 tuetur στρατεύειν. Spectare enim haec ad hominem mollem et rasum, qui in bello desidem se praestiterit. Ad vs. 6 respicit forsitan Clemens Alex. Paed. III. p. 106, 30 τὰς δὲ τοῦ γενείου (τρίχας) μηδὲν τι παραλυπούσας οὐκ ἐνοχλητέον.

P. 510, 15 l. aequiparandus Ad Fr. XII, 5 Poculum Διὸς σωτήρος inscriptum memoratur in titulo apud Boeckh. n. 2852, 43 κέρας ἐπιγεγραμμένον Διὶ σωτήρι ἔν.

P. 512. Fragm. XV, 2 posthabita Elmsleii coniectura ita potius scribendum erat ὁ μὲν ἀπογηράσκων ἀηδῆς γίγνεται. Vide quae dixi vol. IV. p. 423 ubi calamo excidit φαίνεται.

P. 513, 11 a fine corr. εὔροι 17 a fin. corr. eius fabulae I.

P. 517, 12 corr. Eustathius

P. 518, 4 corr. calami errorem „Rhodium” pro „historicum”

P. 525. Fr. LXVII b hic omittendum erat: est supra p. 403. Fragm. LXVIII. pro ἐπιλήσμη scribe ἐπιλησμόνη. V. Add. ad II. p. 223.

P. 530, 6 a fine periurissimum

P. 531. Fragm. II. Emperius l. l. p. 462 ita tentabat Οἶνος οὐκ ἔνεστ' ἔτι | αἰτεῖσθ' ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κωμόν τινα. Fr. I. 4 γλαῦκός corr.

P. 533. Excidit nescio quo casu Phileuripidis Fragm. II

ab Athenaeo IV. p. 175 b servatum, quod apposui Hist. crit. p. 417.

P. 534, 6 a fin. Dele verba „Fortasse *ὑπέμεινον*” Quae unde irrepserint mihi incompertum est.

P. 535. Fragm. II, 3 egregie Emperius I. I. p. 463 *συντιθείς, οἴνω διαίνων* —

P. 538, III. corr. *ἔχαιρον*

P. 539, 14 corr. 93.

P. 540. Epigenis fragmentis adde hoc ex Hesychio, *Διαπίνειν προπίνειν. Περιγένης. Corrige Ἐπιγένης. Quorum nominum frequens est permutatio. V. Lobeck. Aglaoph. p. 341 cll. Schol. Apoll. Rh. III. 1378.*

P. 541, 2 a fine corr. coronantur autem

P. 544. v. 15 corr. *εὐτρεπείς*

P. 548. Dionysii locum vs. 28 sq. Emperius I. I. p. 463 ita tentavit:

*τῶν γὰρ βιβλίων ἴσθ' οὔνεκα τὰ γεγραμμένα
κενὰ μᾶλλον ἔστιν οὐδέπω γεγραμμένων.*

Ludere enim poetam in ambiguitate vocis *κενός*, quae librum et vacuum et inutilem significet. Sed ut alia mittam *βιβλίον* prima correpta dici non potest. “Quid si ita scribatur:

*τῶν βιβλίων ἔστ' ἐνίοτε τὰ γεγραμμένα
κενὰ μᾶλλον ἔτι τῶν οὐδέπω γεγραμμένων?” H. I.*

Vs. 41 sqq. Emperius corrigit:

*ἐξ ἀντλίας δ' ἤκοντα καὶ γέμοντ' ἔτι
φορτηγικῶν μοι βρωμάτων ἀγωνίαις,
οὐ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.*

Quae ita interpretatur: Impediam quominus obdormiscat i. e. efficiam ut acriter mandat. Recte scripsit *ἀγωνίαις* (vel *ἀγωνίας*) ut ipse iam feceram Praef. Menandri p. XVI. ubi etiam Hesychii glossam emendavi, *Ἀγωνία: ἀηδία* pro *Ἀγωγία*. Sed *οὐ μὴ* probari non potest.

P. 552. Dionysii vs. 15 sq. Emperius ita corrigi voluit: *ταῦτ' εὐφρανάτω | τὰ λάφυρα· πυλωρῶ παντάπασι μεταδίδου.*

P. 553. Fragm. II, 5 Emperius *ἤσυχα κατιέναι δ' ἐπί τε τῇ βακτηρίᾳ*. In quo *κατιέναι* sine dubio verum est.

P. 553. Fabulae huius titulum non *Λιμός* fuisse sed *Λίμος* mihi ne dubitari quidem posse videtur; neque magis mihi nunc dubium est, quin satyricum drama fuerit, quamvis negante Welckero Trag. graec. III. p. 1606. qui tragoediam fuisse existimat, in quo vereor ut alios consentientes habeat vir egregius. Idem drama respicit forsitan Aristides de quatuor v. T. II. p. 209. ἤδη τις καὶ Σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἰτά γ' ἔκυψεν προσιόντος κάτω. Quamquam Herculis etiam in aliorum poetarum Satyris partes fuerunt.

P. 555, 5 l. Hist. crit. p. 420. Dionysio tragico hoc fragmentum assignavit Welckerus l. l. p. 1233. Comici poetae esse ex numeris intellegitur.

P. 556 ult. pro *Φωσφόρον* scribe *Ἄρτεμιν*. Ib. litteras *Γ* et *Β* permuta.

P. 557, 18 ita corrige: τὸ ΑΒ habent ἠλίθοντο. Ρ ἠλίθοντο. Tum λέγει Β. Ib. 19 corr. *Φωσφόρον* Antiphanes pro *Ἄρτεμιν*.

P. 558. 'Fragm. III. v. 1. fort. scribendum Ταῦτ' ἄρα πένητες, οὐκ ἔχοντες κτλ. ergo pauperes sunt, non habentes unde comparent quae nec superos aspernari credo.' H. I.

P. 559. In Comastarum fragmento Emperius l. l. p. 464 tentat οὐκ ἀδείπνω σὺν τρυφῇ.

P. 560 lin. 7 annot. corr. Aleat. p. 231

P. 561, 6. De bovis aenei signo in Athenarum arce posito dixi in Exercitt. philol. in Athen. IX. p. 396 d.

P. 562. In Heniochi loco vs. 10 Emperius l. l. p. 465. corrigit ἔσχ' pro ἐσθ'.

Ib. 6 a fine corr. Vs. 8. lin. 9 corr. ναι, πραγμ' ἐπ.

P. 563, 6 corr. ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην αὐτίκα

P. 565. Fragmentum est Ath. p. 532 e

P. 566, 5 corr. δέδμε. De ὄρνις γενναία adde Teletem Stobaei Flor. V. p. 141 Lips.

P. 567. In Busiri Emperius ὀλίγα μὲν λαλῶν, ἀναγκαῖα αὐτά, πολλὰ δ' ἐσθίων.

P. 569. Vs. 13 corr. ἐξήρηται

P. 571, 21 corr. δίφρον 23 corr. Vs. 12.

P. 574, 10 pro ἐκ Μυτιλήνης corr. ἡ Μυτιλήνη

P. 574, 12 adde: Id unum dubitari potest ἄρκτος corripere praestet an ἄρκος, de qua forma v. Bekkeri Anecd. 445, 17. Eadem ex codd. restituenda Suidae s. v. παραίγματα, nec sollicitanda erat apud Hesychium v. τυφλότες. Nota item est insula ab ursorum multitudine Ἀρκόνητος dicta, de qua cfr. Stephan. Byz. v. Ἀρκόνησος. Neque a forma obversabatur iis qui Arcadiae nomen ad ἄρκτος vocabant. Ib. 2 a fine corr. musicorum

P. 576, 11 'Genitivi βάρου primus casus non βᾶρον sed ἔρος fuisse videtur cll. Herod. π. μον. λ. p. 35, 28. itaque atuit Lehrsius nov. rhen. mus. II. 348.' H. I. Cf. Lob. Path. 515.

P. 580. Fragm. I. fortasse tragici poetae est.

Ibid. 11 a fine corr. Πειραιχοῖς. Fragmentis Philisci rtasse addendus est locus Polluc. III, 56 τὸ πολιτογραφεῖν ἰλιστος, ubi in Falck. cod. σκ scriptum est super στ. Non itur tamen Pollux alias auctoritate Philisci; at frequens apud im Philisti memoria.

P. 584, 10. Cum nomine Ἀρχάγαθος i. e. Ἀγάθαρχος ompares Νικόστρατος quod pro Στρατόνικος dixit Stephanis Byz. s. v. Ἄσσος.

P. 585. In Sotadis vs. 9. Emperius l. l. p. 465 post χλόη imina et vs. 10 post ὄπτανά punctum ponit, hoc sensu: istquam dedit (ὁ λάβραξ) quae assanda sunt, i. e. resectis partibus, quae melius assantur.

P. 588, 2 corr. Vs. 32 et 33.

P. 589. Prioris fragmenti versu 2 corr. εἰς ἐπτάκλινον

Ibid. Quod ex incerta fabula attuli fragmentum Timocleo Milesio assignavit Bergkiius Lyr. gr. p. 863 qui primo versu scripsit οὐδ' ὁ πτερωτός. Num comici poetae versus ant ipse me dubitare dixi; lyrici esse non credam, nisi Timotheum etiam carmina trimetris iambicis concepta scripsisse oceri potest.

P. 591, 6 a fin. corr. CXIII. 4

P. 594. Fragmentum e Timoclis Dionyso ita scribendum est:

A. Ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ;

B. οὗτος δ' εἶοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

A. πῶς ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἶδέναι.

B. θάργηλον οὔτος ἀγκάλῃ χύτραν φέρει.

De hoc admonui vol. IV. p. 720 sq.

P. 595, 19. Possis etiam προσαγορευτέα.

P. 596, 16 corr. Id iste Ib. in Epistolarum versu 3
corr. Κόρμος

P. 597, 17 Toupius volebat τοῦτ' οὐκ ἔστ' ἀνάξιον μόνον

P. 598. Ad Timoclis fragmentum Piersonus ad Moer. p. 179 apposite comparat Pomponii locum apud Nonium s. v. revortit: Coenam quaeritat; si eum nemo vocat, Domum revortit moestus ad maenam miser. Mox in Heroum fragm. vs. 4 alterum ὁ ποῖος recte Dobraeus scripsit ὀποῖος.

P. 599, 7 corr. p. 24 Ib. II. 1 corr. ἡρμένη

P. 600, 15 corr. p. 36 sq. Ib. II. 6 Athenaeus habet
δυσίν

P. 603, 5 corr. Ol. CXIII. 4 l. 9 corr. Theopompus

P. 604, 3 corr. Thudippi l. 19 corr. p. 111.

P. 607, 1 corr. Phidippo l. 10 a fine corr. p. 73.

P. 610, 17 corr. Hesychium

P. 611. In loco ex Timoclis Synerithis C. F. Halmius Lectt. Stob. p. 57 tentat τοῖς ζῶσι δ' ἑταῖρος ἀνοσιώτατος. Emperius l. l. p. 466. τοῖς ζῶσι δὲ τέρας ἀνοσιώτατον. Quorum neutrum probō.

P. 613. Fragm. V. ita exhibendum erat:

Σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι.

B. σὺ μὲν εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις.

Clemens Alex. Strom. IV. p. 204 Sylb.: οἱ στρωματεῖς ἡμῶν κατὰ τὸν γεωργὸν Τιμοκλέους τοῦ κωμικοῦ σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι προσοδεύουσι, καθάπερ ἐκ παμφόρου χωρίου. δι' ἣν εὐκαρπίαν ἐπιφέρει· σὺ μὲν εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις. Videtur poeta Γεωργίαν in scenam produxisse. Eius habitum qui describebat, ficus olivas aliosque fructus manibus eam gestare dicebat, ad quae alter tu vero, inquit, εἰρεσιώνην describis. De εἰρεσιώνῃ v. Ilgenium Opusc. I. p. 129. Fabulam, ex qua haec derivata sunt, nunc non dubito quin Γεωργὸς inscripta fuerit. Hesychii locus ad Fragm. VI. adscriptus

n cod. ita legitur: Ἀπυξίνος, ἀπονεύϋ, Τιμοκλέους. Quae ubens aliis expedienda relinquo. Stephanus tentabat ἀπεξίνου et ἀπενεύρου.

P. 614. Butalionis versu 10 corr. πίμπλησι

P. 615, 8 a fin. scr. σου δέ

P. 617. V. 22 corr. τῶν Δρακοντείων νόμων

P. 618, 10 a fin. corr. ad Eupolidis

P. 621. In Xenarchi Porphyrae Fr. I, 15 pro ἀκαρῆ orsan praestat ἀκαρί.

P. 628. In Neoptol. I. malim σύμφορον.

P. 629 ult. corr. p. 628

P. 630. Proetid. v. 1 corr. κύλικα

P. 631. In Philauli fragm. I, 9. Emperius l. l. p. 466 pro ἔχουσιν scripsit ἐκοῖσιν.

P. 636. vs. 18 corr. πλαθανίτας

P. 638, 10 corr. accipiendum 13 corr. Athenaei

P. 639, 7 scr. Pseudohypob.

P. 642, 6 a fine corr. κενεώτερον ἄλλο.

P. 644, 8 corr. Athen. IV. l. 24 λευκοφορινοχρόους

P. 653 corr. ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ

P. 660 pro II. corr. III.

P. 661 scr. ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.

P. 667, 11 a fine corr. cibum

P. 672. In Campylione sic pone numeros III. IV. II.

P. 673. Semeles fragmentum quod altero loco est signa numero III.

P. 677 II. 6 corr. res

P. 700 corr. ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ

Ib. I. 2 corr. incitet

701 pro II. scr. III. Ib. l. 8 corr. mala 4 a fine corr. ocuit

705 sq. Quae post XXXI. sunt fragmenta iis hi inscribendi sunt numeri XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XXXX. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI.

P. 708, 19 corr. optimatibus

P. 709, 8 corr. dabunt

Addenda et Corrigenda ad Vol. IV.

P. VIII. De Photii glossa *Παράδεισος* etc. v. quae in Supplementis com. anonymorum dixi.

P. 4. corr. *ΑΔΕΛΦΟΙ*. Vs. 2 Dobraeus Adv. II. p. 3. parenthesi includit, ut *πρᾶγμα* pendeat ab *εὗρες*. Idem vs. sq. coniicit *τυγχάνεις ἔχων ἴσως σπασμός τις ἔλαβεν. θύρα* etc.

P. 5, 9 a fine corr. XCIX. 3

P. 7, 8 fine corr. p. 87

P. 8, 6 corr. *ἐπὶ τραπέζῃ*

P. 9, 3 et 4 a fine *μηλωτήν* videtur scribendum. cf. ad ad II. 41 (6) H. I.

P. 10, 3 nonne *ψιάθιον*? H. I.

P. 11. Fragm. II. In Stephani loco cod. Vrat. *Ἐφήβοι*. Itaque incertum est utrum *Ἐφηβος* an *Ἐφηβοι* fabula inscripta fuerit. Mox in Thebanorum fragmento vs. 6 et 7 Halmius Lectt. Stob. p. 53 corrigit *ῶν δὲ μείονα, τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν αἰεί*, quibus autem subiecta sunt, hi ea servire necesse est. Quae etsi lenior correctio est elegantius tamen et Philemonis acumine dignius est quod Dobraeus reposuit.

P. 12, 15 corr. 107. 111.

Ibid. In *Θυρωροῦ* fragmento verba *γὰρ ἐς* corrupti sunt.

P. 13, 6 'cf. Buttin. gr. II. 308 ed. nov. Lob. Phryg. 619 ubi haec afferuntur ex Et. M. 316, 45, *ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ δεδράμηκα*' H. I.

P. 14. Fragm. II. 3 recte Clericus verba *τί ἐποίεις*; alter personae assignavit. Ib. 4 a fine corr. 398.

P. 16, 10 a fine *δ' ὁ παῖς* habet Photius.

P. 22, 9 a fin. corr. Vs. 10.

P. 23. Sardii I. 7. 8 habet Stob. Flor. CXXII. 12

P. 24, 3 corr. Inc. XII. 5

P. 25, 19 corr. Bentleyus

P. 26, 6 corr. *δυοῖν* l. 13 corr. p. 227

P. 27. vs. 25 νεκρούς

P. 28, 4 corr. vol. III.

P. 29, 13 scr. Στοιχείον 14 Ὑποβολιμαίω

Ibid. In Phasmatis loco cod. Par. recte habet ἔπιεν
Ρόδη κυμβιον ἀκράτου. Idem cetera omittit. Schneidew.

Th. Bergkii Ephem. phil. vol. I. p. 473 tentat: ἔπιεν ἢ
ῥόδη κυμβιον ἀκράτου, κατασείειχ' ὑμᾶς ἄνω, quod Arce-
dori verbis interpretatur ἄνωθεν ἐπίκειται καὶ καθιππά-
ται. Id quo pacto verbum κατασείειν significare possit non
tellego equidem. Fortasse κάτω pro ἄνω scribendum et κα-
σείειν in eam sententiam accipiendum qua legitur apud Me-
ndr. Adelph. XI, 2 ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος. Nos
iter den Tisch trinken. Ad κατασείειν κάτω cfr. Ari-
oph. Plut. 238 κατὰ τῆς γῆς κάτω.

P. 30, 19 corr. p. 276.

P. 31. De Fragm. II. quod Cobetus Observ. crit. p. 180
aloni comico vindicare conatus est, dixi vol. IV. p. 875.
i. 2 recte Wakefieldus οὐδ' αὖ ποιήσων. Vs. 5. corr. Θεοῦ
τιν et vs. 8 tolle hypostigmen ante οὐκ ἔστιν.

P. 34, 5 a fin. τὰγαθόν

P. 35. Philemon. VII, 10 πᾶς γὰρ πένης ὦν μεγάλη
ρδαίνει κακά. In his notandus rarissimus usus verbi κερ-
είνειν, compendifacere, effugere, sich ersparen.
i Palladas Anth. Pal. X. 59 τοῦτο δέ (θανάτου προσδοκίαν)
ρδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος. Diogenes Laert. VII. 14
ρδαίνοντα τὸ γοῦν ἕτερον μέρος τῆς ἐνοχλήσεως.

P. 40. Fragm. XVII, 1 recte habet πρὸς τὸν φίλον.

P. 41. Fragm. XXI, 4. De futuro πλεύσω cfr. quae dixi
nal. Alex. p. 267. Pro κτήσομαι, quod vix aptum ad hunc
cum, forsitan στήσομαι scribendum.

P. 42, 2 corr. λύπας Fr. XXIV. 4 ἐπὶ τιν

P. 43 ad Fragm. XXVII. b Respicit haec Plutarch. Cons.
poll. p. 102 B. πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἢ λύπη
ελεπωτάτη πείφυκεν εἶναι πάντων. διὰ λύπην γὰρ φασὶ καὶ
ανίαν γίνεσθαι πολλοῖς καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα· αὐτοῦς
ἀνηρήκασιν διὰ λύπην τινές. Quae tum ex hoc Philemonis
co tum ex Menandri Fragm. inc. fab. 123 p. 263 expressa sunt.

P. 44, 1 corr. ἀνηγήκασι

Ibid. 6 corr. ἀνθρώποις. Ib. 22 corr. εὔρων l. 16
p. 87.

P. 45, 6 rectius Πλαταιχοῦ,

P. 46. Fragm. XXXIV, 1 tythetiae error est παραλαβῶν. Recte apud Phrynichum καταλαβῶν.

P. 48. ult. corr. monuit

P. 49. l. 10 corr. XVI. 1. Fragm. XLII, 4 recte Stobaeus habet ἠνάγκαζεν, ἐποίουν.

P. 50, 3 a fine corr. XLII. 2

P. 51. XLVII. 3 Gaisfordius τοῦτό με τὸ τ.

P. 52 not. 3 a fin. ἄστεως Gaisf.

P. 53. Fragm. LIII. forsan corr. ἐγκρατήση, i. e. ἐγκαρτερήση.

P. 55, 1 a fin. corr. LXXIX. 8 11 a fine scr. CXXVII.

P. 56. Fragm. LXIX. est Stob. XCVI. 6

P. 61. ult. adde „et 592.”

P. 63. CVII. Stobaeus habet πρῶτιστον. πρὸ παντός est monost. 72.

P. 64, 3 corrige XCVII. 31 Ib. Fr. CXVII corr. πάνθ'

P. 66. Fr. CXXVIII. est Athen. p. 476 f.

P. 67. l. 13 βίον pro βίου habet Clemens qui hanc eclogam Diphilo ascripsit.

P. 68. Fragm. II. 1 scribendum ex codd. Par. τίς οὐτός ἐστιν;

P. 73, 8 a fine corr. p. XV. 12 a fin. corr. Κεκροπίδος

P. 76, 3 corr. LXXVII. 6

P. 77, 20 corr. Dalecampius

P. 80. Fragm. VIII. Psyllus apud Menandrum Ienonis nomen fuisse videtur. V. Anth. Pal. VII. 403.

P. 82, 7 ἄνιν καὶ nonne Ἑλληνικῶς olim fuerit? cf. ad fr. VII. τῷ ἑλληνισμῷ (sed de hoc rectius iudicavit, opinor, Ihne Terent. quaest. p. 6 not. 1.) et p. 111 (5) graece' H. I.

P. 83. Fragm. X. ita videtur corrigi posse: ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδὶ λαβῶν ἰπότεινε. Vide quae dixi in Epimetr. ad vol. IV. p. 710.

P. 84, 13 a fine corr. *παροιμιαζόμενοι*

P. 94, 6 a fine corr. *Βοιωτία*

P. 95. Menandri dramata Romae actitata esse praeter
int. XI. 3 intellegitur etiam ex Crinagorae carmine in An-
th. Gr. IX. 513:

*Δράμασιν ἐν πολλοῖσι διέπρεπες, ὅσα Μένανδρος
ἔγραψεν ἢ Μουσέων σὺν μιῇ ἢ Χαρίτων.*

P. 97. Ad Fragm. IV. cfr. quae dixi ad Menandri Fragm.
p. fab. DV. p. 332. 14. Cyropaediae locus est VIII. 3 38.

P. 98. IX. 'Scholium Aristophanicum in Rav. Ven. Flor. hoc
est: *Σαφῶς νῦν τὰ πράγματα χαλεπὰ καὶ ἀνιαρά. ἀκριβῶς
δεδιήλωκεν ὅτι ἐπι κακῶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα.*
ac sequuntur *ἰδοὺ διεσάρφησεν* addidit Aldina. Menandri
verba absunt ab Rav. et Ven.' H. I.

P. 99. I. 'Sententiam loci assequere fort. ita scribendo:
*εἰ (f. et καὶ) ποῦ τις οὕτως ὡς σὺ καχοδαίμων ἔσῃ,
ὅς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρ' ἂν ἄσμενος,
καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων'* H. I.

P. 101, 7 corr. *Μένανδρος* Ib. 5 a fin. ὧ πολῦτιμοι
bent MS. Par. ed. Flor. (Klotz 4, 245)

P. 102. Fragm. III, 2 pro *εὐνοίας* fortasse cum Pflugkio
hed. crit. p. 19 *ἀγνοίας* scribendum.

Ibid. 13 a fine corr. *χρόνων*

P. 103, 12 a fine corr. *Μενάνδρω*

P. 105. E Menandrea fabula *Δις ἑξαπατῶν* inscripta
auti Bacchides expressas esse acuta est Ritschelii coniectura
Disput. de Bacch. p. 9 sqq.

P. 106, 7 corr. *ἄκαρτος* Ib. 3 a fine inter *Δυσκόλω* et
μιζέτ' Parisina scholiorum editio inseruit *τῆς Ἀττικῆς*.

P. 107. Vs. 13. corr. *τύχης* In annotatione l. 2 scr.
sitam

P. 111. 'Fragmentum II. fortasse ita expleatur:

Λουτρὸν θεραπεῖνας στρώματ' ἀργυρώματα' H. I.

P. 113. V. 'Zenobius VI. 28 *ὑπὲρ ὄνου σκιάς: μέμνηται
ὑτῆς ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος.* Haec in Aldinam
scholiorum Aristophaneorum migrarunt, nam absunt a codicibus
ms. v. ap. Dübner. p. 451' H. I.

P. 115, 1 corr. Ἐμπιπραμένη

P. 116. Ad argumentum Epicleri non negligendus Alexander nuper editus in Notices des Manuscrits grecs de la Bibl. du roi Vol. XIV. p. 188. ἐν τῇ Ἐπικλήρῳ δικαζομένων τοῦ τε ἀνδρός καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου δικάζοντος, οὐκ ἔθηκεν οὐδετέρῳ προοίμιον διὰ τὸ τῆς εὐνοίας προῖ-
πάρχειν τοῦ ἀνδρός. ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ἰδίαν διαλεγόμεθα. Ib. l. 15 corr. absolutae

P. 117. Fragm. III, 2 forsitan ὅπου χοῖ ζῶντες

P. 118. Fragm. IX. malim interrogative: Οὐπω σοι πιστεύμαι; 'Nonne et in sexto fr. interrogationis signum ponendum?' H. I. Ib. 9 a fin. corr. 1198.

P. 119, 9. Adde Alexandrum l. l. καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι τὴν δίκην ἄνευ προοιμίων πεποίηκεν.

Ibid. 11 corr. II. 4 144 lin. 16 corr. οἱ μάγειροι
L. 26 corr. IX. 12

P. 120. V. 2 'Fort. ὡς τό τε κακὸν —?' H. I.

P. 121, 10 a fine dele 7.

P. 124, 15 corr. κατοικιδίοις Ib. 3 a fin. 'ad verba novae comediae] cf. tamen Pollucem παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, ῥίσκος, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κυβευταῖς, ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν.' H. I.

P. 126, 9 a fin. corr. Schneidewinus

P. 128. VI. Phrynichus habet σαυτόν

P. 129. Fragmentis Ἡρώος forsitan addendum Fragm. inc. fab. CCLXXXIX.

P. 132, 11 a fine corr. p. 127, 25. 7 a fin. corr. fabulae 2 a fin. corr. subtilitati

P. 133, 3 corr. Stobaeum LXIII. 34

Ad Thessalam Menandri potissimum spectare videtur Apuleius Apol. p. 455. memorassem Theocriti paria et alia Homeri et Orphei plurima, et ex comoediis et tragoediis.

Ib. 2 a fin. 'post Θρασυλέοντι omissum γ. hoc dicit grammaticus: in Thrasyleonte per γ scribi ἀνέωγε, in Thettale per χ ἀνέωχας.' H. I.

P. 134. Fragm. III. Adde Etymol. Par. apud Cramer.

Anecd. Par. IV. p. 113 καὶ ἐν Θετταλίᾳ καὶ τὸ κεράμιον ἀνέωχας. Ib. 5 a fine scr. b pro 6.

P. 135, 13 recte legitur ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννής. l. 8 a fm. corr. Menandri

P. 136. Fragm. IV. nunc malim *θηρικλείαν* cum Dindorfio. Ib. l. 11. corr. ἐκ Θεοφορουμένης

P. 138. V. corr. *Κανθάρου*

P. 140, 8 'Post *Θρασυλέοντι* retineri poterit γ, cf. ad p. 133.' H. I.

P. 143, 3 corr. adv. Log.

Ibid. Fragm. I. recte Pflugkii Sched. crit. p. 34 μὴ *πονήσαντας* τυχεῖν εὐδαιμονίας.

P. 144, 10 corr. p. 9.

P. 146, 4 a fine scr. VII. VIII. 7 a fine pro σοφόν corr. κακόν

P. 149. In annotatione ad Fragm. I. pro „Postrema” corrige „Media”

P. 150, 12 corr. p. 511 a

P. 151. Fragmentum VIII. est etiam in monostichis 758.

Ibid. Ad Colacem Menandri forsitan spectant haec apud Cramerum Anecd. Par. IV. p. 25, 17. *Τιμαχίδης* δὲ ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι λέγει ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρει (fort. ἐπιφέρων) τὸ παραδοκεῖν. Ubi nescio an ἐν τῷ τοῦ Κόλακος ὑπομνήματι scribendum sit, ut Timachidae Rhodii commentarius in hanc fabulam intelligendus sit.

P. 153, 11 dele verba 'fort. *συμπεριπατῶν*'

P. 158, 17 corr. p. 1183. Ib. l. 6 Bernhardi Synt. p. 259 τέμενος περί scribit.

P. 159, 6 a fine adde: Haec enim recte ad Leucadium rettulisse videtur Bothius.

P. 162, 21 corr. p. 135 Ib. 5 a fine corr. *Τὰ τῆς θεοῦ* et cf. Lob. Agl. 981 not.

P. 163. Fragm. II. nunc probo Dindorfium *θηρικλείαν* coniicientem.

P. 164. l. 3 corr. *λυπήσαντά σε* item l. 5 a fine scr. *λυπήσαντα*

P. 164. Fragm. I. 8 malim nunc *ἔν ἐστι* ex cod. Par. A.

P. 165, 10 a fine corr. 127

P. 167, 9 a fin. corr. VII. 79; in fine annotationis adde
'Polluc. X. 162 *ἡ δὲ καυσία πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Με-
νάδρω'*

P. 169, 18 corr. servulas.

P. 170. Fragm. VII. distinguendum cum Bentleyo *νυνὶ
γάρ* — *ἀλλὰ ποῦ θεοῦς* etc. In annotatione corr. *κἄν* pro *κἂν*.

P. 171, 3 a fin. corr. VI. 65 et Polluce III. 82

Ibid. 13 a fine corr. 415 8

P. 172, 8 dele schol. Ar. Vesp. 679

P. 173, 6 corr. *ἔργον* Lin. 10 scr. XIII. L. 15 corr. apud

P. 174. In Naocl. I. 2 cod. Par. Macrobiani *εἰς καλόν*, ut
Dindorfius edidit. Recte hoc probavit Schneidew. in Th. Berg-
kii Ephem. philol. vol. I. p. 475.

P. 177, 4 corr. CXI. 10 Ib. 6 *τοῦτ' οὐ πείσομαι* bis
eadem pagina habet Plutarchus sicut Stobaeus l. c.

Ib. in annot. ad Ol. II. permuta Aristarchi et Chaer-
monis nomina.

P. 178, 9 corr. XXXVII 10.

P. 179, 12 a fine corrige 'de syntaxi' pro de pronom.

P. 183. Fragm. III. fort. *ἐχθρόν* pro *αἰσχρόν*.

P. 184. X. corr. p. 139 20 Ib. XI. scr. p. 71,

P. 186, 6 a fine corr. *ζηλότυπος*

P. 187, 15 corr. CXXIII. 2

P. 188. Fragm. V. 2. G. Ihne Quaest. Ter. p. 5 coniicit
ἀλλ' ἔπιεν αὐτήν κύκλω. Fr. VI. est apud Ath. p. 301 b.

P. 189, 6 adde: *ἀνέπαφα σώματα* Menander dixisse vi-
detur servitia libertate donata, quo sensu *ἀνέπαφα
σώματα* habes in titulis apud Boeckh. Corp. Inscr. 1704 et
1705 aliisque. Pro *οὐδέλη* forsan *οὐδὲ ληπτέα*.

Ibid. I. 6s. 'f. *ὡς εὐγνωστον ἢ γυνή μ' ἔχει | δέ-
σποινα καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο*. Vs. 12 corr. *πήχεις*.
Sequentia f. ita restituas *εἴτ' ἐστὶ τό*

φρύαγμα πῶς ὑπόστατον; μ. τ. Δ.

Vs. 15 *παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ τοῦ λόγου | θᾶττον
ἀπάγοι τις ἢ 'τέραν ἂν εἰσάγοι.'* H. I.

- P. 192, 8 corr. similemve Ib. IV. 8 corr. ἀγαθῶν οἶδεν
- P. 194, 6. Antiphanis locus legitur 3, 154 (63). Quod Fragn. VII. dixi, eosdem versus legi apud Apuleium, falsum est. Vide Add. ad p. 275.
- P. 195. X. οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον habet Orio.
- P. 196, 5 a fine corr. ἀρμόττει
- P. 197, 10 adde monost. 691 ubi οὐ πανταχοῦ δ' ὁ γόνιμος ἀρμόττειν δοκεῖ.
- Ibid. In nota dele verba „I. e. σαμβυκιστρίας” leere repetita.
- P. 198. IV. πᾶσι πλείστων ἀξία habet Orion.
- P. 199, 14 a fine corr. εἰλήφασιν
- P. 202, 16 corr. usus est
- P. 203, 6 a fine scr. LXXXIII. 7
- P. 204. Fragmentis Συναριστωσῶν fortasse adiiciendum cert. fab. fragm. DXVII. p. 334.
- P. 207, 3 a fine scr. LVIII. 8. P. 208, 5 corr. CIV. 2.
- P. 209. Hymnidis vs. 5 πρὸς τοῦτ' habet Stob.
- P. 210, 10 corr. Grammaticus Bekkeri p. 923.
- Ib. 2 a fine corr. Hesychius 4 a fin. ἀνάγωγος
- P. 211. II. 5 “ταῦτα πάντα κἂν ἑκατὸν βιούς ἔτη scribit ernhardi hist. litt. gr. I. 29. Idem septimum versum uncis inclusit ita scriptum: σεμνότερα τούτων ἕτερόν ἄρ' οὐκ ὄψει οτέ” H. I.
- P. 212. Vs. 11 recte habet ἂν πρῶτον ἀπίης καταύσεις.
- P. 217, 7 Phrynichus l. c. haec tantum habet τόλμη καὶ ὄλμα πρύμνη καὶ πρύμνα, νάρκη δὲ διὰ τοῦ ἦ. H. I.
- Ibid. 14 corr. p. 171 a.
- P. 219. Philadelphos Menandri sagaciter Ritschellius de- exit in didascalia Plautina. V Museum Rhen. nov. I. p. 45.
- P. 220 extr. οὐκ ἔστ' corrigendum.
- P. 221. extr. corr. p. 808
- P. 222, 13 corr. veniam
- P. 225, 12 a fin. corr. Ἐπίσημον pro Ἐπίδημον. Ad dem fragmentum forsitan referendum fragm. inc. CDXI.
- P. 226. Fragmentis Psophodeis addendum videtur nomen

Νοῦθος ex Herodian. Dict. solit. p. 42 11. *Νοῦθος κύριον Ψοφοδεῖ*. Ita enim bene Schneidewinus in Notitt. litt. Goell. a. 1842 p. 525 correxit editum: *νοῦθος κύριον ψόφος ἐν οὔδει*. Menandri nomen addi non necesse est.

Ib. I. 18 corr. ἀχρεῖος

P. 228, 17 corr. Septuaginta. Damnatur

P. 229. IV. 13 corr. Ἀνάχαρσις Ib. l. ult. altero

P. 231. Fragm. VI. 6 et 7 Boissonad. ad Philostr. Epist. p. 198 tentat *γαμῆ τις ἀνθρώπων; γάμει λάθριος· τὸ λοιπὸν* etc. quod non sufficit. Versu 10 corr. μεθ' οὔ

P. 240, 6 a fine pro *ψυχῶν* cod. V. habet *ψυχῆς*

P. 241. infr. scr. XXVII. a b. et in annotatione LXXIII. 40.

P. 242, 8 corr. fragm. XXXIX.

P. 243. Fr. XXXII. 3 ὁ δ' ἐπηκολούθησεν Bernhardi Synt. I. gr. p. 98.

P. 247, 5. Coniunctivus *δῆ* forsan restituendus Anth. Pal. XIV, 10, 9 ubi editur *σιγῶσ' ὅταν δεῖ*.

P. 249. Fragm. XLVIII. 3 pro *λόγος* corr. *τρόπος*

P. 250, 5 corr. XLV. 8. Ib. lin. ult. corr. LXII. 34.

P. 251, 10 a fine corr. LXXIX. 14.

P. 252, 2 corr. *πλοῦτον πικρόν*

P. 253, 1 corr. CXIII. 14 L. 19 corr. *κεκρυμμένη* L. 3 a fine corr. *ἐπριάμεθ'*

P. 254, 2 corr. *πολέμιος καθίσταται*

P. 256. LXXXII. scribendum *τοῦ ποτοῦ*

P. 258. Fr. XCIII. Probabiliter L. Dindorfius ad H. Stephani Thes. v. *μέχρι* corrigit *δεῖ τούς γε πενομένους*. Ipse *μέχρι ἂν οὔ* conieceram, cuius loquutionis exemplum habes etiam apud Teletem Stobaei Flor. 97, 30 (p. 522 Gaisf.) ubi est *ἕως ὅτου*

P. 259. XCVIII. corr. *κάλλιον βίω*

P. 260. CIV. corr. *γάμου* pro *γάμων*

P. 261, 4 scr. LXXXIII. 4 L. 5 a fine corr. LXXV. 8

P. 263. Ad Fragm. CXXIII. cfr. supra ad p. 43 sq.

P. 264, 5 a fine corr. p. 135. 6 a fine corr. CXV.

P. 265, 3 scr. *διατηρῶν κρίσει* pro *δίχη* L. 2 a fine

Quod apud Photium sequitur *ἔρριον; τάχιον* nonne ad eius-

in coniecturae similitudinem ita scribendum: ἔρρ' ἰών: τάνον? H. I. L. 7 a fin. corr. τοῖς ἄλλοις

P. 269, 2 a fine corr. κλαῖε pro κλαῖε.

P. 270. Fragm. CLXII, 1 recte habet τὸν πέλας. Fragm. CLXIII, 2 scribendum cum H. Iacobi φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὐκ ἴσους βιάζεται.

P. 271, 14 corr. Ante γνώμην Gr.

P. 273. CLXXVI. corr. πήχεων

P. 275. Priora verba Fragm. CLXXXV. παιδων ἐπ' ἄρῳ γνησίων leguntur etiam apud Apuleium Apol. p. 576 i et ille celeberrimus in comoediis versus de proximo congruit Πωω Νεπα ΡΟΥΘΗΙ ΗΙCΙΟΝε ICNΟΡεΙ Ita haec leguntur in cod. Flor. quorum loco Lindenbrogii excerpta habent Πωλω Νεπω ΡΟΥΘΟΝΙΝΙΕΙΟΝ ΝΙCΝΟΡΘΙ. Alii libri quum graeca plane omittant, Caubonus lacunam illo Menandri loco supplevit, quem in Plo-fragm. VII. p. 194 exhibui: Ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου δάσκαλος ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός. Atque haec sententia ab Apuleii mente alienissima est. Itaque recte a parte quidem Peerlkamp Bibl. crit. nov. I. p. 96 correxit εἰδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων τε καὶ σπόρῳ. Neque dubium est quin vidisset hunc ipsum illum Menandri locum esse, quem indicamus, si eius emendationem Porsonianam cognitam habuisset. At alterum illud τε καὶ σπόρῳ infeliciter excogitatum est. In codd. ductibus manifesto latet παιδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων ἐπὶ σπόρῳ, in quo ἐπὶ σπόρῳ nihil aliud esse videtur nisi glossema praecedentis ἐπ' ἀρότῳ. Nisi forte ἐπιτόρων legendum conicias.

P. 277, 2 a fine pro 91 corr. 93

P. 280. L. 12 corr. VII. 5 pro VI. 5. De Fragm. CCVII. eod. ita scribendum videtur καθεδουῖμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λο-αν | αὐτὸν καταλαβών, dixi vol. IV. p. 709 sq.

P. 284. Fragm. CCXXX. ἐδεξάμην me recte interpretatum esse docet Pollux II. 6, ex quo ὑποδέξασθαι eodem sensu actum esse intellegitur.

P. 285, 19 corr. γέγονε τούτου. In Fragm. CCXXXII.

scribendum ἐν γειτόνων οἰκῶ γὰρ ὧ̃ τοιχωρῶχε. Vulgo ἐκ.
Vide Sauppium Epist. crit. ad Herm. p. 107.

P. 286, 4. XXX. 4

P. 288, 13 corr. ἰχνοσκοποῦντι

P. 289, 7. Non omisit Gaisfordus, cuius vide Stobaeum
IX. 9 2, ubi χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.
Fragm. CCLIII. est Stob. LVI. 9

P. 290. Fragmentum CCLIX b delendum; est enim Eu-
ripidis.

P. 292, 9 a fine corr. CXXVI. 2

P. 294, 1 scr. VII. p. 98. Omisit L. 11 corr. XXVIII. 7

P. 296, 7. Menandrea verba ita potius concipienda sunt:
ταῦτά σοι καὶ Δήλια

καὶ Πύθι' ἔσται.

P. 299. ad Fragn. CCCVII. Pro ἀλλ' ἐῶν Dindorfius ex
eodd. V. et R. edidit παλαιόν, quod non minus corruptum est.

P. 300, 2 ἀλλ' omittit Rav.

P. 301, 8 Φοβοῦμαι σ' habet Photius.

P. 302. Quin recte Theocriti locum interpretatus sim,
non dubito; nec tamen ideo alter versus eiciendus est. L. 12
corr. κάπροι.

P. 303. Fragn. CCCXXVII. ῥινᾶν in alterius versus ini-
tio positum erat.

P. 304. Fr. CCCXXX. est etiam Lex. Seg. 447, 20.
CCCXXXII. Schol. Rav. ita habet: εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς
Μενανδρίοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἤδετο.

P. 305, 6 ἔστι habet cod. et Suidas. Fr. CCCXXXVIII.
est Lex. Seg. p. 373 10 ubi ἀκούσας ἤκειν scribitur

P. 306, 6 a fine est N. H. XXXVII. 5

P. 307. ad Fragn. CCCLI. Menandri verba, de quibus
etiam vol. IV. p. 876 dixi, fuisse videntur haec:

Ἐλεγχος οὗτός εἰμ' ἐγώ,
ὁ φίλος ἀληθείᾳ τε καὶ Παρρησίᾳ
θεός.

P. 309, 8 a fine legitur κατάτικον

P. 312. ad Fragn. CCCLXXXVII. Photii glossa ita cor-
rigenda: Σπαρτοπόλιος: ὡς ἡμεῖς. καὶ Μένανδρος σπαρτο-

πόλιος ὠμόγραυς. Ita enim dicebantur quorum capillis iam cani adpersi erant. Quod optime convenit cum sequente ὠμόγραυς. Apposite Pollux IV. 152 de personis comicis: ἡ δὲ σπαρτοπόλιος λεκτικὴ δηλοῖ τῷ ὀνόματι τὴν ἰδέαν, μηνύει δὲ ἑταίραν πεπαυμένην τῆς τέχνης. Cfr. Schol. Ven. Hom. II. 13, 361 μεσαιπόλιος ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος, ᾧ διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί, ὁ μεσηλιξ.

P. 314. CDII. est Polluc. II. 78

P. 316, 3 a fine ἀπόστασις οἴνου dixit Philippides.

P. 318. CDXXXV. 'Priora scholiastae verba usque ὅς ἐστι cum absint ab Ravennate quaeritur quid potissimum usurparit Menander, σησαμῆ an σήσαμον' H. I.

P. 322, 18 corr. ἦϊεν

P. 326. in. Μανθάνειν ex alio fragmento, quod periit, relictum videtur. Itaque delendum puto.

P. 328, 7 corr. Τίβειον. 8 corr. 'ad Leuconis fragm.'

P. 329, 18 rectius Βορυσθενείτης. Pro διεμέριζε quod quis suspicari possit διεμήριζε, Menandri verecundiae repugnaret.

P. 330, 10 a fine δειλότατον θηρίον paupertatem vocat Arist. Plut. 439.

P. 331, 5 corr. p. 118 pro 115. Ib. 2 a fine corr. καρπὸν 4 a fine κολοκύντην habent Prov. Coisl.

P. 332, 6 a fine corr. ἀναγκαιότητα 10 a fine corr. X. 123 11 a fine corr. VI. 11 pro VII.

P. 334. Fr. DXVII. est Plin. XIX. 34. Quod l. extr. est ex Alciphrone fragmentum (III. 55 11) ibi ita scribitur ῥυσότερον βαλλαντίων | ἔχων τὸ μέτωπον.

Ibid. Menandri fragmentis adde haec:

DXVIII.

Τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε.

εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευθε, μὴ κενῶς πόνει.

Servavit Orion Ritschelii p. VI, 9. Cfr. Boissonade ad Philostr. Epist. p. 211. Apertum est Menandrum haec non scripsisse.

DXIX.

Arsenius Viol. ed. Walz. p. 507. Μένανδρος τὸν γέθρον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς εἶπεν.

DXX. DXXI.

Φιλῶ σε Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περιεργος εἶ.
Οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι.

Anonymus apud Cramer. Anecd. Par. IV. 418. ὡς δηλοῖ τὸ ἐκ παιδῶν φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν ἐν (ἐπι?) τῇ περιεργίᾳ, ὡς φησι Μένανδρος φιλῶ — εἶ. καὶ πάλιν Οὐδὲν γὰρ — πάντα εἰδέναι. Horum versuum alterum ex Ciceronis Epist. ad Attic. et Libanio edidi inter Anonym. com. fragm. p. 610. Primus versus ita corrigendus videtur: φιλῶ σ' Ὀνήσιμε, καὶ σὺ γὰρ περιεργος εἶ, sive malis φιλῶ σ' Ὀνήσιμε· ναὶ σὺ περιεργός τις εἶ.

DXXII.

Io. Lydus de Mens. ed. Haas. p. 277 ἐν τῷ κατ' αὐτὸν (Κρόνον) ἱερῷ, ὡς φησι Φύλαρχος καὶ Μένανδρος, οὔτε γυνή οὔτε [κύνων οὔτε] μυῖα εἰσῆει. Nisi Menandrum dicit historicum. Pro Saturno Herculem nominandum fuisse statuit Lobeckius Aglaoph. p. 1995 sq.

P. 335, 4 pro τέκος corr. γένος.

P. 344, 155 corr. προᾶξαι.

P. 345. Gnom. monost. 169 ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ. Euripidis est ex Peleo Fragm. V. 3.

Ibid. 183. Possis etiam εἵπιστόν ἐστι δυστυχῆς λυπούμενος.

P. 347, 255 scr. εὐδαιμονεῖν

P. 348. Monost. vs. 283 et 290 inscripti reperiuntur in titulo Eumeniano apud Boeckh. C. I. vol. III. p. 29 No. 3902 r. et Welcker Spicil. Epigr. in Museo Rhen. nov. 1843 p. 268. Καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν [τρὶς λέγω] καλόν. κακὸν τὸ θνήσκειν οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει. Mon. 331. πρόνοϊαν

P. 354, 6 corr. εὐτυχοῦντα 522 corr. ὑγίεια

P. 360. 718 Apud Stob. 98 11 haec sunt ex Menandro τυφλὸν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίος. cf. et Men. p. 195.

P. 363, 12 a fin. corr. Inc. 106. 13 a fine corr. CVII.

P. 365, 1 corr. Vs. 146.

P. 373, 13 corr. LXXXIII. 10.

P. 376. In Adelphorum fragmento primo post vs. 2 lacunam indicandam suspicor.

P. 377, 5 a fine corr. ἐκπώματος 10 a fine scr. Ion
d Xenophanc.

P. 378, 8 a fine 307] scr. 441.

P. 381. not. 1 repone vol. III. p. 571.

P. 382, 4 II. 9 sqq.

P. 383, 11 Bernhardius Eratosth. p. 142 coniungenda esse
tuit ἀπὸ θερμοῦ ἀποζέσας. Quo nihil lucratur.

P. 385. Fr. I. 3 λόγῳ κακούργῳ

P. 388. ult. corr. ἀπολαύειν.

P. 391. ad Fragm. IV. In verbis Etymol. corrige typo-
etae errores φέρειν pro ἐπιφέρειν et διεκαρσάνομηκεν pro
εκαρσάνομηκεν. Diphili versus in Etymol. Par. apud Cramer.
n. Par. IV. p. 25 ita scriptus est τὴν νύκτ' ἐκείνην δι' ἐκεί-
νυ διεκαρσάνομηκεν. Cfr. eiusdem Anecd. Oxon. II. p. 455.

P. 392. 'Fr. I. vs. 5. num κατ' ἐνιαυτὸν ἔν' ἐργεῖν
θον? Ibid. Fr. II. de scholii Aristophanei auctoritate vide
ndorfium.' H. I.

P. 394. I. 3 scr. παντοδαπά, in annotatione lin. 6 ad
oen. p. 211. I. 11 παντοδαπόν.

P. 395, 20 περιχαρῆς εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾱ γεγονέναι
εἰ δώδεκα. Nauticas usuras dicit (Boeckh. Oec. Att. I. 148 not.)
rogenes Laert. VI. 99 φησὶ δ' Ἐρμιππος ἡμεροδανειστὴν
εἰτὸν (Menippum) γεγονέναι καὶ καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ναυ-
κῶ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐνεχυριάζειν, ὥστε πάμπλειστα χρή-
ματα ἀθροίζειν. Idem de Zenone VII. 13 φασὶ δ' αὐτὸν
εἰς χίλια τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
εἰς αὐτὰ δανείζειν ναυτικῶς. Ib. vs. 23 ἐκβεβηκότα

P. 396, 21 scr. Vide ad Eubulum p. 210.

P. 398, 6 Τονδὶ δὲ ναστόν,

P. 400, 4 Manifestas 10 corr. inc. XXII. pro XX.

P. 401, 9 Athenaei pagina est 155 b. Ib. Μαινομένου
1 τοίνυν non tentandum Ib. i. 4 a fine Piersonus ὡστ'
i correxit p. 442.

P. 402. Paederastae vs. 3 corr. ὑδαρές

P. 404, 7 a fin scr. Epist. II. 1 pro I. 4. lin. 8 a fin.
ristophanes scripsit δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδ. I. 10 a
e corr. p. 179 a.

P. 405, 6 ἀναίμακτον 7 cap. V. 9 Midian. p. 61.

P. 407. Ad *Ιλλινθογόρον* referendum esse *Fragm. inc. fab. XII.* docebunt *Addenda* ad p. 421.

P. 415. *Philadelph. fragm. II. scr. Ὁξίνην οἶνον* *Ib. inc. I. 2: σοφώταθ', ὡς* 'Fr. II. 1 nonne *τεχνίον?* cf. *Buttm. gramm. II. 441 ed. alt.' H. I.*

P. 416. *Fragm. III. 7* nunc dubito an recte habeat *Ἀντίκυραν*, ut ultima arseos vi producat^{ur} quemadmodum vs. 6 in *μάκαρ*.

P. 417, 5 corr. et *Odyss. τ' 434* I. 10 scr. *fab. inc. II. 4.* *Ib. Fr. IV. 3 ὡσπερ κανοῦν μοι*

P. 419. Ut *Diphilus Fragm. VII. 4* de anser^e *farcimini-*bus referto *δούρειον χῆνα* dixit, ita Romanos *guleones* porcum aliis animalibus gravidum dixisse porcum Troianum docet *Macrobius Sat. II. p. 383.* Titius obiecit saeculo suo, quod porcum Troianum mensis inferant: quem illi ideo sic vocabant, quasi aliis inclusis animalibus gravidum, ut ille Troianus equus gravidus armatis fuit. Ceterum nescio an apud *Diphilum* duo colloquantur coqui, quorum alter alterum iactantia superare conantur; *φύσημα* de fastu et arrogancia dictum non sine exemplis est.

P. 420, 3 a fine *Valckenarii* pagina est *Diatr. 16.*

P. 421. *Fragm. XII.* ita potius corrigendum est:

*Καὶ νῆ Δι' ὄντως εὐθύς ἐξέπεμπε με
ῥοθριον· ἐκόκκυζ' ἀρτίως ἀλεκτροῶν.*

Quo minus dubitari potest quin haec ad *Diphili Plinthophorum* referenda sint.

P. 422. *Fragm. XVII.* possis etiam conii cere ὅς οὖν (vel ὅστις οἶν) οὔτ' ἐρυθριαῶν ἐπίστατ' οὔτε δεδιέναι etc. *annot. lin. 7 scr. omisit.*

P. 423, 4 corr. *LXXXIV.* Mox *Fragm. XXII. 2* *Halmius Lectt. Stob. p. 56* pro *τέμνεται* tentat *δάμναται*, quod vercor ut *atticus sermo* admittat. *Ib. annot. fr. XXIII. l. 4 corr. p. 29* pro 92. *Ib. 4* a fine *ἀηδῆς γίγνεται* non φαίνεται.

P. 424. *Fragm. XXV. 1* *τοῦτο δ' αὐτὸ* correxeram ad *Menandr. ed. mai. p. 398.*

P. 426. *Fr. XXXIV.* est *Stob. LXXVII. 8.*

περιείδοντα τοὺς νεανίας, si modo recte haec comici poetae verba esse conieci; editur vulgo ὑπεριείδοντας.

Ibid. 3 a fine corr. Τρύχνον

P. 663 ult. corr. Ῥήματα pro Χρήματα.

P. 665. ad Fragm. CCLXIX. Dele κυνοκοπήσαι τὸν νό-
ν. Est Aristophanis ex Equitibus 289.

P. 667 ad Fragm. CCLXXVIII. Verba τὰ νεῦρα τῆς τρα-
ωδίας sunt Aristophanis ex Ranis. Itaque dele.

P. 668. In Fragm. CCLXXXII, 4. scribendum videtur
ἄλαντον ἀργύρου pro τάλαντον ἀργυροῦν, quod non credo
iri posse, quamquam scio Epicharmum apud Polluc. IX. 82
κίσσε πεντόγχιον ἀργύρεον.

P. 673, 5 corr. Τὰ δ' Ἴσθμι'

P. 676. Fragm. CCCV. 1 et 2 forsitan ita corrigendi sunt:

Κλίθῃτι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν ἡμῖν;

apud Plutarchum legitur τί κάθῃ καὶ πίωμεν. Vides lenis-
ma syllabarum transpositione ex ΤΙΚΑΘΗΙΚΑΙ factum esse
ΛΙΘΗΤΙΚΑΙ. Iisdem verbis, κλίθῃτι καὶ πίωμεν, usus
est Euripides Syl. IV. In eiusdem fragm. vs. 6 ἐναύλιον for-
m rectius intellegas de ianua, ut ὠθῶν sit cum ἴνι impel-
ens.

P. 677, 5 a fine corr. Sintenis pro Siebelis. Eundem
errorem tolle ex annotatione ad Fragm. CCCVI.

P. 681, 10 Adde: Pollux II. 52 ἰλλώπτειν ἐν τῇ κω-
ωδία. cf. supra vol. IV. p. 45.

P. 686, 15 Volebam καὶ ναὶ μὰ Δία. Probabiliter Her-
mannus καὶ νῆ Δι τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησία. Fragm.
CCXXXI. delendum. Recte Dindorfius. Eius in locum inserto
acc: Athenaeus p. 391 a ἀνθρωποειδῆς δὲ ἐστὶ (ὁ ὦτος)
ἦν μορφῆν καὶ πάντων μιμητῆς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῆ.
ἰώπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ
ὠμικοὶ ὦτους καλοῦσιν.

P. 688, 6 a fine Fortasse comicus ita locutus est:

Μώμαξ καλοῦμαι *(καὶ) Μίδαξ

didam intellego non divitem illum, sed qui contra omnium vel

intellegentissimorum iudicium sapiat. Ovid. Metam. XI. 172 sqq.' H. I. 11 a sine corr. II. p. 1237.

P. 690, 9 corr. *πραγμ' ἐστὶ*

P. 691. Fragm. CCCL. 7 fort. *κριθῆς*, nisi *κριθῆν* ex cod. scribendum.

P. 693. ad Fragm. CCCLXI. De ipsa Megalopoli haec intellegenda esse docet Strabo XVII. p. 272 Lips. *ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἐρημία μεγάλη ὅτιν ἡ μεγάλη πόλις.*

P. 694. Fragm. CCCLXIII. *οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος.* Transtulit poeta inc. apud Festum v. metonymia: persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.

P. 697. Fragm. CCCLXXII. non est poetae comici. V. intpp. Zenobii I. I. Eius in locum suffice hoc:

Τουτὶ μὲν ἦδειν πρὶν Θεόγνιν γεγονέναι.

Plutarch. de princ. philos. p. 777 c. *τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν — ἔωλόν ἐστι καὶ ὑποπιπέτω τῷ Τουτὶ μὲν — γεγονέναι.* Is versus alio loco, ni fallit memoria, disertim a Plutarcho comico poetae assignatur. Theognin intellego Megarensensem.

P. 700. Pro *Παρνοπὶς*, quod ego volebam, Lobeckius Pathol. p. 387 maluit *Παρνόπης*.

P. 702. Anonymorum comicorum fragmentis adde haec:
CCCLXXXIX.

Πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Symp. IV. 4, 2. *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον ποιήσας Ἥρως — ἀνθίαν, τί ποτε βούλεται;*

CCCXC.

Μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus de am. prol. p. 495 a. *θαυμάζεται γὰρ ἐν θεάτροις ὁ εἰπὼν Μισθοῦ — φιλεῖ, κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας.*

CCCXCI.

Ὁ μὲν τις ἀμπέλους

τρυγῶν, ὁ δ' ἀμέργων τὰς ἐλάας.

Pausanias apud Eustath. ad II. p. 838, 55 *ἀμέργειν ἤγουσιν καρπολογεῖν, οἷον Ὁ μὲν τις κτλ.*

P. 501, 8 scr. peccata Ib. Euerg. vers. 7 scr. ποῖα
ἔῤῥα;

P. 503, 21 ἀποδεδρακότα
in eandem paginam referendum, ut sit *Συνεξαπατῶντος*
fragmentum II., quod pag. 504 in incertis exhibitum loco III.
I.

P. 504, 11 Valckenarius Diatr. p. 258 A.

P. 507, 3 corr. 497 c. 26 pro Vs. 9. scr. 8.

P. 509. De primo huius paginae fragmento nuper Droy-
nus dixit N. Rhen. mus. II. 411 sq.

P. 510, 8 a fine corr. Menander p. 215.

P. 511, 4 a fine scr. p. 587 c.

P. 512, 3. Huius legis verba pleniora sunt apud Harpo-
cratem 132 7. l. 4 scr. Athenienses l. 15. pro XII. 15
r. XII. 14.

P. 513. In Posidippi vs. 1 recte Hermannus tueretur Co-
rae emendationem ἔνα λαβῶν, et vs. 4 Iacobsii ὅτι τὸ στόμα.
Consequenter idem ita corrigit:

ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς εὐσχήμονα

ἐπιθυμίαν ἔνιά τε τῶν ἡδυσμάτων.

Ad addita explicatione: Einer sagt, dass dieser Koch
ein schlechtes Maul; ein Anderer, dass er eine
schlechte Zunge für haut goût und einige feine
Gerichte habe.

P. 516, 5 scr. θύρα 12 Νεανισκεύεται 15 Υἱὸν
Flor. LXXVII. 7

P. 517, 5 corr. βλάβας 12 Meierus 13 scr. p. 305

P. 518. De τραχήλοις adde Plutarch. Demetr. cap. XI.
κεφάλους καὶ τραχήλους coniungentem.

P. 520, 2 a fine corr. fab. VIII.

P. 522, 13 a fine προσαναφυσᾶν 14 a fine Mant. vs. 8
450.

P. 525. Posidippi verba Fragm. III. τὸ Σαράβου κλέος
Gyllerus Aegin. p. 77 de cauponaria Plataeensi interpretatur;
Arabum enim fuisse Aeginetam suspicatur. Haud minori iure
propter ipsum illud Posidippi testimonium hominem illum Pla-
taeas patriam habuisse conicias.

P. 526, 9 adde: nisi malis ἔμεινεν ἀτυχῶν.

P. 542. Fragm. I. 1 corrigendum cum Dindorfio τῆς Θηρικλείας.

P. 545. In Phoenicidis loco vs. 7 et 10 corr. Μέροπας, et vs. 18 Δαιτυμόνα.

P. 555 ad Fragm. II. Pro Ἀλέξανδ. Lobeckius Pathol. p. 25, n. 14 corrigit Ἀλεξανδρεῖς.

P. 561. De Callippi fragmento nunc ita statuo, ut τὸν πυραμοῦντα utpote e glossemate ortum eiiciendum, cetera autem ita scribenda putem:

Ὁ διαγρυπνήσας λήψεται
τὰ κοιτάβια καὶ τῶν παρου-
σῶν ἢν θέλει φιλήσει.

Athenaeus, cuius verba subobscura sunt, docere voluisse videtur, Callippum κοιτάβια etiam de pervigilii praemiis dixisse. Idque eo rectius fieri poterat, quum placentulae, quae τοῖς διαγρυπνήσασιν concedebantur, etiam iis qui in cottabi ludo victores extitissent praemii loco data fuerint. Cfr. Etymol. M. p. 533, 20. καὶ ἄθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοιτάβια ἔλεγον.

P. 572. 'Euangeli apud Suidam memoria excidit in excerptis quae sunt hist. cr. 550. Ante Εὐβουλος igitur inserere haec: Εὐάγγελος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.' H. I.

P. 574. In Laonis loco recte legitur εἰκόνοσ.

P. 578, 1 post εἶτα περὶ adde γλαύκου

P. 580, vs. 34 corr. ἠλικίαν

P. 581, 10 De illo terrae motu, quo Sipylus concussus est ipsis Tantalii temporibus v. Strab. I. p. 58 Cas. Vs. 23 ἅπαντα ante Porsonum iam Jacobs. ad Brunckii Anal. III. 1 p. 154. Ibid. οὐδὲ νῦν ἔτι sanum videtur. Vs. 25 recte mihi correxisse videor ἀνοδία pro codd. lectione ἄνω δία. In contrariam sententiam ὁδῶ πράττειν dicuntur qui quod agunt recte et decenter agunt. V. Gatakerum ad Marc. Ant. I. 9.

Vs. 36 ἐπ' ὀλέθρῳ idem esse videtur quod alias dicitur πάση τέχνῃ.

P. 583. In Nicomachi fragm. vss. 7 sqq. ita scribendi sunt:

B. εἶσομαι δέ γ' ἂν λέγῃς.

A. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον,
πάτερ, ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου ᾧ οὐ τοῦ τυχόντος, Ἱεράκλεις.
ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος etc.

In his πάτερ scripsi pro πότερον, quod non recte Dobraeo praeunte in πότιρα mutavi, interrogationis signo post τυχόντος posito. Vere enim Hanovius monuit alteram personam non nisi breviter paucisque verbis nugas loquacis coqui interpellare. Πάτερ autem, quod in eadem versus sede Menander Inc. fab. XXIV. 3. posuit, h. l. blandientis est, ut apud Machonem Athenaei XIII. p. 581 c. Diphilum Ἀπολιπ. I. 5. Βαλαν. I. 2 et apud Anaxirrum Ἐγκαλ. 11.

P. 585, 4 a fine ita corrigendum: "intercidisse earum artium memoriam, quas ad pictoriam opus esse dixerat." Monuit Hermannus, qui vs. 16 recte corrigit δεῖ τινα τέχνης.

P. 587. In Naumachiae fragmento possis etiam εὖ βίου βεβηκότα conicere.

P. 595. ult. Futurum ἐλοῦμαι habemus item apud Philipum Anth. Pal. XI. 33. (ἐλείται enim leg. pro ὀλεῖται) et in titulo dorico apud Boeckh. vol. II. p. 366 διελεῖ. De Platonis com. loco nunc accedo Cobeto Observ. crit. p. 57. Eadem forma Aristophanem Equ. 290 usum esse crediderunt veteres grammatici, ut ex schol. intellegitur; at recte Elmsleius correxit περιελῶ σ' ἀλαζονείας, nisi malis σ' ἀλαζονείας i. c. σου ἀλαζονείας.

P. 600. Fragm. II. 6. scribendum videtur: Δᾶος πάρεστι· τί δέ ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;

P. 602. Fragm. VIII. a Stobaeo servatum minus recte tractavit Halmius Lectt. Stob. p. 18.

P. 603. Philamiton Fragm. X. memoratus, ὡςπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ, notus ille athleta est, de quo vide Christodor. Ecphr. 229. Themist. Or. XXI. p. 303. Dind.

et quos affert Dissenus ad Demosth. pro Cor. p. 451 Olympiade vicit CV. teste Grammat. Seguer. I. p. 314, 25. In eodem versu pro *κωρύκω* scribendum videtur *Κωρύκω*, ut sit viri nomen, cuius exemplum praebet, opinor, fabula Antiphanis *Κώρυκος* inscripta v. vol. III. p. 75. Ita demum hoc exemplum Aristotelis menti respondet; e vulgari enim scriptura nihil ambiguitatis hic versus haberet, quoniam *κωρύκω* proprie dicto vel maxime athletae utuntur. Fortasse autem ad hanc ipsam Antiphanis fabulam hoc fragmentum referendum est.

P. 610. Fragm. XXXII. Menandri est; v. supra Add. ad p. 334. Eius in locum pone hoc:

Σικελίας αὔχημα τροφαλῖς.

Athenaeus XIV. p. 658 a ἐπεὶ δὲ καὶ Σικελίας αὔχημα τροφαλῖς ἥδε ἔστι, φίλοι, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν.

P. 618. Fragm. L. 3. ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριαν ἐπισάγων, etsi insolens est penultima in voce *μητριαν* correptio, non tamen credo probari posse quod Hermannus coniecit: ὁ παισὶ μητριαν ἐπισάγων ἀνὴρ. Potius crediderim poetam *μητρὴν* dixisse, quemadmodum Nicander Ther. 216 ὄργυόεντα dixit pro ὄργυιόεντα. Ac habemus etiam exemplum quamvis mali poetae apud Cramer. An. Par. IV. p. 340 κρέσσονα μητρὸς ἔχειν μητρὴν ἐλπομένην.

P. 619. in. de γέροντος ὄντος adde Euripidem Bacch. 189 ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως γέροντες ὄντες, et Diogen. Laert. VII. 6.

Ibid. Fr. LIII. est etiam apud Sext. Emp. adv. Log. p. 303, ubi recte *Πριαμίδαισιν* legitur.

P. 621. Fragm. LIX. 1 corr. *πέπονθεν*

P. 623. Fragm. LXXIII. a. delendum. Euripidis versum esse ex Alcestide monuit Hermannus, Eius in locum suffice hunc versum ab Athen. X. p. 458 d. servatum:

ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

P. 626. Fragm. LXXXV. pertinet ad Aristoph. Vesp. 609 ubi hodie legitur *παππάζουσι*, pro quo *παππιζουσι* scribendum, quod praeter Eustathium l. l. habet Ven. et Suidas v. *ἐκκαλαμᾶται*. In locum fragmenti insere hoc ex Harpocr. p. 27, 1. Ἀποδέκται: ἀρχὴ τις ἐστὶ παρ' Ἀθηναίω; ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί.

P. 627 ad Fragm. XCI. Dele postremam annotationis partem de athleta Molone. Cogitabam de Milone.

P. 630. Fragm. CIV. recte habere videtur *κύνειρα*.

P. 631 13 a fine Eratosth.

P. 637. ad Fragm. CXXX. b adde: *μυρόπωλιον* tamen dixit Asclepiades Anth. Pal. V. 181, 11 et *λεκιθόπωλιον* Arist. Plut. 427.

P. 639. ad Fragm. CXXXVII. In prima Hesychii glossa pro *οὕτω* corrige *οὔτοι*, in altera forsan scribendum *Κλαζομένιος*, ὁ καὶ βαῦς καλούμενος. Heraclidem illum patria Clazomenium fuisse intellegitur ex Platonis Ion. p. 541 c. *Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον, οὓς ἦδε ἡ πόλις ξένους ὄντας, ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσίν, καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει.* Adde quos Bergkius mihi indicavit Athen. XI. p. 506 et Aelian. V. H. XIV. 5. Idem pro *βαῦς* vel *βαῦς*, ut vulgo legitur, corrigit *βοῦς* et de spurca Clazomeniorum libidine assertit Ausonii Epigr. 131. et teris incusas pumice Clazomenas. *Βοῦς* Cleonis citharocedi cognomen habemus apud Machon. Athenaci VIII. p. 349 d. Non credo tamen nomen *βαῦς*, quo noctua significari potuit, corruptum esse.

P. 640. ad fr. CXXXVIII. Verba *κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν* nunc satyrici dramatis fragmentum esse arbitror.

P. 641. Fragm. CXLIV. delendum. Pertinet enim *κρουσιδημῶν* ad Aristoph. Equ. 855. In eius locum suffice hoc: Eustathius ad Hom. p. 1163. *καὶ τὸ ἐκπέπηξε ἐφέπηξε παρὰ τῷ κωμικῷ.* V. ad Eubuli fragm. vol. III. p. 212, ubi incertam coniecturam periclitatus sum *ἐκπεπίακε ἐξεπίακε.* Adde non minus incertam *ἐκτέτηκε ἐξέτηκε.* Fr. CXLVI. Hesychii glossa in cod. ita legitur: *Κυνέπασαν, ἐξέδεισαν ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον οἶον ἐπέπασαν.* Quae num recte Musurus emendaverit vehementer dubito.

P. 643. ad notam*). Demetrius ille *Πέλεκος* dictus nil commune habuit cum Demetrio *Πύκτη*, qui fuit grammaticus libro quem de dialectis composuit clarus, Etym. M. p. 592, 53. Eundem memorat Apollon. Lex. Hom. p. 121, 24. *Ρυκταε* cognomen illi inditum fuisse videtur propterea quod vel pugnis

placita sua tulari ferebatur. Quo spectat Etymol. M. p. 266, 5 annotatio quamvis manca: Δημήτριος ὁ Πύκτης: τοιοῦτοι δὲ καὶ εἰσὶν οἱ πύκται.

P. 644. Dele Fragm. CLVIII. De Hesychii glossa meliora vide apud Schneidowinum Dissert. de Laso Herm. p. 18. In eius locum repone hoc ex eodem Hesychio: Κήπιδος σκέλος, παροιμιῶδες ἦν κατὰ τὸ Πέρδικος σκέλος. V. Exercit. philol. in Athen. I. p. 2. In annotatione ad Fragm. CLIX. dele verba „In Pnyce — p. 613.” In fine adde haec: Eundem illum lapidem memorat Demosth. Orat. c. Con. §. 26 sive apud Harpocr. s. v. λίθος p. 120, 27. τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῖν οὕτως καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκούντες. Quo loco hodie pro λίθον legitur βωμόν. Adde Polluc. VIII. 86: ὤμνον δὲ οὔτοι (archontes) πρὸς τῇ βασιλείῳ στοῦ, ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ τὰ τόμια, φυλάξουσιν τοὺς νόμους. Ita enim recte Bergkii Epist. crit. ad Schill. p. 131 emendavit cod. lectionem ὑφ' οὗ τὰ ταμειῖα.

P. 645, 1 Verum videtur quod cod. Hesychii habet ἐπιρίμωσ.

P. 647. Fragm. CLXXII. pro πτερῶν scribe πτέρων. Etymol. M. p. 226, 38. τὰ εἰς ρων λήγοντα δισύλλαβα μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάσσει τὸ ω. Φάρων Φάρωνος, πτέρων πτέρωνος, Ἄκρων Ἄκρωνος.

Ibid. in not. corr. παραπρεσβ. et 1836 pro 1815.

P. 648. Fragm. CLXXIX. Fortasse scribendum Φοινχ' ἐλικτήν, sive malis ἐλικτόν, quo alia Hesychii glossa ducit: φοινικέλικτον: τὸν ἀπατηλόν. Notum est Euripidis de Laedaemoniis dictum ἐλικτὰ κούδεν ὑγιές.

P. 658. Dele Fragm. CCXXIV. Respicitur Aristoph. Lys. 37. Pro eo repone haec: Gram. Anecd. Par. IV. p. 186, 16 Νεοπεινής: ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ἃ νεωστὶ πεινῶν. Corrige νεοπένης cll. Phrynicha Bekk. p. 52, 18. Νεάπλουτας: το δὲ νεοπένης σπάνιον.

P. 660. Fragm. CCXXX. delendum. V. Athen. XIII. p. 612 f. ibique Casaubonum. Eius in locum insere haec: Etymol. M. v. ἐρειδῶ p. 373, 24. ὑπερειδῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ

Ἵπεριδόντα τοῖς νεανίας, si modo recte haec comici poetae verba esse conieci; editur vulgo ὑπεριδοντας.

Ibid. 3 a fine corr. Τρύχνον

P. 663 ult. corr. Ῥήματα pro Χρήματα.

P. 665. ad Fragm. CCLXIX. Dele κυνοκοπήσαι τὸν κῶτον. Est Aristophanis ex Equitibus 289.

P. 667 ad Fragm. CCLXXVIII. Verba τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας sunt Aristophanis ex Ranis. Itaque dele.

P. 668. In Fragm. CCLXXXII, 4. scribendum videtur τάλαντον ἀργύρου pro τάλαντον ἀργυροῦν, quod non credo ferri posse, quamquam scio Epicharmum apud Polluc. IX. 82 dixisse πεντόγκιον ἀργύρεον.

P. 673, 5 corr. Ἴα δ' Ἴσθμι'

P. 676. Fragm. CCCV. 1 et 2 forsitan ita corrigendi sunt:

Κλίθῃτι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν ἡμῖν;

Apud Plutarchum legitur τί κάθῃ καὶ πίωμεν. Vides lenissima syllabarum transpositione ex ΤΙΚΑΘΗΙΚΑΙ factum esse ΚΑΙΘΗΤΙΚΑΙ. Iisdem verbis, κλίθῃτι καὶ πίωμεν, usus est Euripides Syl. IV. In eiusdem fragm. vs. 6 ἐναύλιον forsitan rectius intellegas de ianua, ut ὠθῶν sit cum vi impellens.

P. 677, 5 a fine corr. Sintenis pro Siebelis. Eundem errorem tolle ex annotatione ad Fragm. CCCVI.

P. 681, 10 Adde: Pollux II. 52 ἰλλώπτειν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. cf. supra vol. IV. p. 45.

P. 686, 15 Volebam καὶ ναὶ μὰ Δία. Probabiliter Hermannus καὶ νῆ Δι τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησίᾳ. Fragm. CCCXXXI. delendum. Recte Dindorfius. Eius in locum inserto haec: Athenaeus p. 391 a ἀνθρωποειδῆς δέ ἐστι (ὁ ὦτος) τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμητῆς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῆ. διόπερ καὶ τοῖς ἑξαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ ζωμικοὶ ὦτους καλοῦσιν.

P. 688, 6 a fine 'Fortasse comicus ita locutus est:

Μώμαξ καλοῦμαι *(καὶ) Μίδαξ

Midam intellego non divitem illum, sed qui contra omnium vel

intellegentissimorum iudicium sapiat. Ovid. Metam. XI. 172 sqq.' H. I. 11 a fine corr. II. p. 1237.

P. 690, 9 corr. *πραγμ' ἐστὶ*

P. 691. Fragm. CCCL. 7 fort. *κραιθῆς*, nisi *κραιθῆν* ex cod. scribendum.

P. 693. ad Fragm. CCCLXI. De ipsa Megalopoli haec intellegenda esse docet Strabo XVII. p. 272 Lips. *ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἐρημία μεγάλη ἔστιν ἢ μεγάλη πόλις.*

P. 694. Fragm. CCCLXIII. *οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέριτατος.* Transtulit poeta inc. apud Festum v. metonymia: persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus.

P. 697. Fragm. CCCLXXII. non est poetae comici. V. intpr. Zenobii l. I. Eius in locum suffice hoc:

Τουτὶ μὲν ἦδειν πρὶν Θεόγνιν γεγονέναι.

Plutarch. de princ. philos. p. 777 c. *τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν — ἔωλόν ἐστι καὶ ὑποπιπέτω τῷ Τουτὶ μὲν — γεγονέναι.* Is versus alio loco, ni fallit memoria, disertim a Plutarcho comico poetae assignatur. Theognin intellego Megarensen.

P. 700. Pro *Παρνοπίς*, quod ego volebam, Lobeckius Pathol. p. 387 maluit *Παρνόπης*.

P. 702. Anonymorum comicorum fragmentis adde haec:
CCCLXXXIX.

Πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Symp. IV. 4, 2. *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον ποιήσας Πρὸς — ἀνθίαν, τί ποτε βούλεται;*

CCCXC.

Μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus de am. prol. p. 495 a. *θαυμάζεται γὰρ ἐν θεάτροις ὁ εἰπὼν Μισθοῦ — φιλεῖ, κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατήρ τὸν υἱόν, ἢ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας.*

CCCXCI.

Ὁ μὲν τις ἀμπέλους

τρυγῶν, ὁ δ' ἀμέργων τὰς ἐλάας.

Pausanias apud Eustath. ad II. p. 838, 55 *ἀμέργειν ἤγουσι καρπολογεῖν, οἷον Ὁ μὲν τις κτλ.*

CCCXCII.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως
[μέγ'] ὑπερέβαλλεν ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος.

Schol. Arist. Equ. 1301. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος ὑπερέβαλλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερ-βόλου. Comici poetae fragmentum in his lateris ostendit vel lusus in vocabulo βάλλειν. Correxī locum hist. crit. p. 100.

CCCXCIII.

Εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ
ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γάρ
πολυπραγμονῶν νῦν ὁ κατάρατος περιπατεῖ.

Plutarch. Curios. p. 519 a. ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐκεῖνος γε-ωργὸς οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως προσέρχε-ται λέγων Εἶτά μοι κτλ. Dixi de his versibus ad Menandr. ed. pr. p. 38.

CCCXCIV.

Schol. Euripidis Orest. 730. οἷκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν] κωμωδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα.

CCCXCV.

Ἔχει τελευτὴν ἥσπερ οὔνεκ' ἐγένετο.

Aristoteles phys. ausc. II. 2. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς γελοίως προήχθη εἰπεῖν Ἔχει κτλ.

CCCXCVI.

Pollux III. 56: τὸν δὲ τοιοῦτον (τὸν παρεγγεγραμμένον πολίτην) καὶ ὑπόξυλον ὠνόμαζον οἱ νέοι κωμικοί, καὶ ὑπό-χυτον δὲ οἱ παλαιότεροι τὸν κακῶς γεγονότα, καὶ παρεμ-πεπολημένον, ὡς ἀποφύλιον τὸν μὴ ἔχοντα φυλήν. Pro παρεμπεπολημένον libri habent παρημπολημένον, quod reponendum; nisi forte, quum unus cod. παρημπολισμένον ha-beat, παρεμπεπολισμένον scribendum, id ut idem sit quod παρεγγεγραμμένος.

CCCXCVII.

Pollux V. 93 de verbis coitum significantibus dicens: τὰ τε-θρυλημένα, ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοί, ληκεῖν, δρυμάτ-τειν, φλᾶν, σκορδοῦν, σποδῆσαι, σπλεκοῦν. Hesychius, Δρυμάξεις — χρωῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ συνέση καὶ προσομιλή-σεις.

CCCXCVIII.

Pollux V. 97 de inauribus dicens: ἔκαλειτο δὲ παρὰ τοῖς κωμωδοῖς καὶ ἐγκλαστρίδια, καὶ στροβίλια, καὶ βοτρυδία, καὶ πλάστρα, καὶ καρνατίδες, καὶ ἵπποκάμπια, καὶ κενταυρίδες, καὶ ἔνστροφον, καὶ τρίπους. Probabile est horum nonnulla e Pherocratis Ἀγροῖς derivata esse.

CCCLXXXIX.

Photius Lex. p. 383, 2. Παράδεισος. τὸ ἐνεστώς. σημαίνει οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντας. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν. Hanc glossam, de qua Praef. ad vol. IV. p. VIII. dixi, nunc ita interpreto: nomine παράδεισος significari hominem cui propter stuporem impune insultatur. Corrigendum enim videtur σημαίνει οἶον τῷ ἐμπεριπατεῖσθαι ἐκτεθειμένον, vel simili quodam modo. Nam quum παράδεισος idem sit quod περίπατος ambulacrum, factum est ut comici poetae hoc nomine uterentur de homine, cui quis inambulet i. e. insultet. Ita verbo ἐμπεριπατεῖν usus est etiam Plutarchus de adul. et am. p. 57 b. ὄλω τῷ μεκτῆρι χρῆται, καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βιαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ, ubi vide Wyttenbachium, cuius annotatio me fugit ad Menandri Fr. vol. IV. p. 153. Prolusit huic notioni quodammodo Sophocles Diac. 1146 πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.

CCCC.

Tertullianus de Anim. p. 279 B. vulgata iam res est gentilium proprietatum. Comici Phrygas timidos illudunt.

Possem his plura addere, velut ea quae attingi Excerpt. philol. in Athen. I. p. 2. Alia sciens praetermisi, e. c. versum a Plutarcho servatum, καὶ παχυσκελῆς ἀλετρὶς πρὸς μίλην κινουμένη, qui mihi iambographi potius quam Aristophanis esse videtur, cui eum attribuit, ni fallit memoria, Bergkii; item illa prosarii scriptoris verba apud Etymol. M. p.

149, 24—27, quae infelicibus coniecturis Sauppius Epist. ad Herm. p. 134 in trimetros coegit non trimetros.

P. 705, 6 corr. „arcessiverunt”. Spartanis propter Pausaniae caedem pestem immissam fuisse tradit scriptor quo usus est Suidas v. *Παυσανίας*. Plutarchi verbis eandem emendationem adhibuisse Siebelisium, sero vidi ex Schubarti Praef. ad Paus. vol. II. p. XXXI. qui ipse coniecit *Φιγαλίας*.

P. 707, 19 scr. *πένης* pro *φίλω*. Ib. 4 a fine *μακρόν χρόνον βίου* et 6 a fine *καὶ πολὺν χρόνον βίου*.

P. 714, 14 lege „quarto” pro „tertio”.

P. 715. in nota *) pro „meminis” lege „memini”. Lobeckius, qui de illo Simonidis versu ad Buttmani Gramm. II. p. 5 not. dixit, tentavit *καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσίδρης δηλσάμην*, cui emendationi nescio an ipsa Etymologi verba adversentur. Quod ego conieci *ὀρσοθύριδος* nuper etiam ab alio coniectum memini. Non credo tamen hoc verum esse. Cogitabam aliquando de *ὀροθύρης δηλσάμην*. Sed video quid obverti possit.

P. 716, 18 pro „deleatur” corrige „deleas.”

P. 717. ‘Apud Stobaeum XCVIII. 16 cum constanter editum sit *οὐδ’ ἐπ’ ἄλγεσι | κακοῖς ἔχοντες θυμόν*, non *ἐν ἄλγεσι*, quod a Brunckio propagatum: nescio an acquiescere debeamus in librorum scriptura. *ἄλγεσι κακοῖς ἐπέχειν θυμόν* autem erit animum dirigere (attendere) ad malos dolores: cf. similia apud Papium lex. man. I. 754 b.’ H. I. Sane *ἐπ’ ἄλγεσι* revocandum; nihilominus Simonidem scripsisse puto *ἔδοντες θυμόν*.

P. 721, 9 corrige *καρποί*.

Index

rerum et scriptorum ad Addenda et Corrigenda.

- Agis Rhodius** 114.
Alciphro 44.
ἀλληλέμενος pro ἀλληλεσμένος 84.
ἀκαρῆς οἶχομαι et similia 89.
ἄμβωνες λοπάδων sensu obsceno 34.
Anecdota Bekkeri 29. 38. 60. 67.
Crameri 24. 51. 103. 120.
Antiatticista 22. 37.
Apuleius 107.
ἄρκος pro ἄρκτος 95.
ἀργός Attici non dicunt pro λευκός 49.
Aristobulus num auctor scripti περὶ κλοπῶν apud Clem. 50.
Aristophanes 2. 24. 41. 113. 117. 118.
Aristoteles 80. 118.
Ἄρτεμισιον antepenultima producta 113.
Athenae Θεοφιλέσταται 39.
Augae fabula 57.
βᾶρον an βῦρος 95.
Βάστα casus genit. 35.
βαῦς an noctua 119.
βινητιῶν 48.
Βοῦς Cleonis citharoedi cognomen probrosum 119.
Chaeremo 51.
καιρότερος 48.
καθιστάνω 36.
κατά 5 sq.
κατασεΐειν 99.
κεῖνος apud comicos 40.
κερδαίνειν κακόν et sim. 99.
κιόκρανον 45.
Clemens Alex. 96.
κοττάβια 116.
Κώρυκος viri nomen 118.
Demetrius πίκτης, gramm. 119.
Demosthenes 120.
Diogenes Laert. 44.
διελεῖ futurum 117.
Dionysii Halicarn. ἱστορία μουσική 1.
Dionysii tragici Linus 94.
Diotimus 15.
δοκὸν φέρειν proverbium 80.

- ευστος: ἄγ. *ἐνκαυτίζομαι πλάκουντος Plat. 2, 654 (1).
- ειος: ἄγιος detestabilis Cratin. 2, 188 (35). αὐτως † ἐσθ' (f. τι) ἄγιον τὸ θηρίον (anguilla) Antiph. 3, 80. ἀπὸ γᾶς ἄγίας (f. Ἀσίας) ἄλλας Συρίας Mnesim. 3, 570 (v. 59).
- εις Ῥόδιος ὤπηκεν ἰχθῦς-ἄκρωσ Κυρήνων. 4, 486 (va. 5).
- εἰλή: *θύργηλον-ἄγκάλη χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 cf. 5, 96.
- ελαγίοις ἐν ἀγκάλαις Nausicrat. 4, 575 (1).
- καλές: ἀγκαλίδας * (ξύλων) Aristophan. 2, 1118 (5). στήσαι τινὰς ἰγκαλίδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287.
- κύλη: ἀπ' ἀγκύλης ἴησι λάταγας Cratin. 2, 179 (16). ἀγκύλην κῆς μβράδος Alexid. 3, 398 (2).
- κύλος: προᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον (f. κάγκύλον) Κυρ. 2, 564 (50). κεράτινον σκευοφορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. εἰ κάγκύλον) Plat. 2, 33 (8). λήκωρον τὴν καλήν (f. ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1).
- κυλῶ: ἀγκυλοῦντα σιρόδρα τὴν χεῖρα Plat. 5, 44.
- κυρα: ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει Anaxand. 3, 167. ἄγκυρά ἐστὶν τοῦ σώματος (?) Anaxand. 3, 180 (1). ἐβάλετ' ἄγκυραν καθά- ρως Philem. 4, 31 (1, 10).
- κυρίζω: ἀγκυρίζας * ἐρηξεν Κυρ. 2, 528 (6).
- εῶν: ὠ γλυκὸς ἀγκῶν Plat. 2, 677 (4).
- λαῖζω: v. ἐπαγλαῖζομαι. ἐλαίφ ῥάφανον ἠγλαῖσμένην Kubul. 3, 288 (15) = Kephirr. 3, 325 (2, 6).
- λωττος: Aristophan. 2, 1203 (115). ἐστὶ λαλῶν ἄγλωστος Kubul. 3, 54 (1). οὗτος αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λαλος ib. (1, 7).
- νεύω: ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 389 (1, 6).
- νέζω: Προϊτίδας ἀγνίζων κούρας Diph. 4, 416 (3).
- νοια: v. εὔνοια.
- νος: ἄγνου ἐν χαράδρα πεφυκότος Chionid. 2, 6 (2).
- νόσ: Παλλάδα-ἀγνάν Phryg. 5, 42. ἀγνῆς παρθένου Διοῦς κόρης Antiph. 3, 27 (1, 9). ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον Kubul. 3, 208 (2). οἶας Ηριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει Kubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 248.
- νοῶ: *B. γελοῖον. A. ἀγνοεῖς. Antiph. 3, 68. ἰγδιν. * (B. τίν' ἰγδιν; f.) τὴν θυσίαν ἀγνοεῖς; Antiph. 3, 69. ἠγνοηκότας τοὺς γραφεῖς ἔχοντα πέρυγας ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι ὃν Ἔρωτα Alexid. 3, 496 (1). τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδ' ἐν λέγεισι Philem. 3, 548 (va. 26). τύχης μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, ὅτι- Philem. 3, 31 (1, 7). ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (189). ἀγνοῦντα μαρθάνειν monost. 405. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραις ὃ τι ἴστω-; Diph. 4, 405 (3). ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 4, 480 (v. 28). τί ὃ κακὸν ἢ τί τὰγαθὸν ἐστὶ ἀγνοοῦσα (int. τύχη) Apollod. Cas. 4, 441 (v. 7). ὃ ἀγνοῶν ταῦτ' -τυντλάζεται Sosip. 4, 483 (v. 35). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἐτέρω δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67). οὐς ξένους τοὺς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550.
- νωμονῶ: πρὸς τὸν νόμον, * ἂν ἀγνωμονῆ Apollod. 4, 452 (1, 6).
- νωμόνως: ὃς ἂν φέρῃ ἀγνωμόνως αὐθ' (i. e. γῆρας) Anaxand. 3, 98 (2, 3).
- νώμων: ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3). Ἕλληνας εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). † ἠ πενία ἀγνώμονας ποιεῖ monost. 227.
- νωτ: Κυρ. 2, 516 (19).
- νώσ: † ad Philem. 4, 42 (22).
- ὀμφιος: ἀγόμφιον αἰῶνα τρίβει Diocl. 2, 841 (1, 4).
- ονος: παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων Kubul. 3, 254 (1, 11).

σπαρτοπόλιος 109.

Σπάρτωλος non Σπαρτωλός 34.

Stephanus Byz. 27.

Στρατόνικος i. q. Νικόστρα-
τος 95.

Στρούθιος viri nomen 89.

στροφὴ λόγων 78.

σῶμα ἀνέπαφον 104.

τάλαντον ἀργυρῶν an dictum
sit pro τάλαντον ἀργύρου
121.

Telephi silentium 85.

Theognis in versu incerti comici
τουτὶ μὲν ἤδειν πρὶν Θέογνιν
γεγονέναι 122.

τηγάγια σίζει 30.

thynni caput contemptum obso-
nium 90.

Timachides Rhodius Menandri
commentator? 103.

Timotheus Milesius num iambi-
corum carminum auctor 95.

Tyrrhenorum luxuries 78.

ξενίζεσθαι mirari 35.

COMICAE DITIONIS INDEX

COMPOSVIT

HENRICVS IACOBI

1944/1945 1946/1947 1948/1949 1950/1951

1952/1953 1954/1955 1956/1957 1958/1959

- σπέραν ἄγει Alexid. 3, 488 (3). *Ἀδώνι ἄγομεν Pher. 2, 258 (84).
 ἄφροδίσαι ἤγε ταῖς ἑταίραις Alexid. 3, 499 (1). πολυτελεῖς Ἀδώνια ἄγουσ'
 ταῖρα Diph. 4, 395 (2, 40). αἰεὶ τινα ἄγειν ἑορτήν Men. 4, 165 (4).
 Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν ἤγε ἀπον. 4, 607 (21^a). ἄγουσιν ἑορτήν οἱ
 λέπται ἀπον. 4, 608 (27^c). Ἐνὶ τὴν Σπάρτην ἄγεις Cratin. 2,
 4 (7). Ἐνὶ τὸν Διώνυσον ἄγοντες Cratin. 2, 207 (92). τὰ κπώματα
 γενεῶν δύο δραχμᾶς Alexid. 3, 353 (2). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον
 Hipparch. 4, 432. πίνακος ἄγοντος μῦθον Philippid. 4, 469. τρυβλίῳ
 γουρι περτήκοιτα δραχμᾶς ibid. ἄγε δὴ ἴστω Cratin. 2, 151 (7).
 ἄγε * τὸν κατάξον Aristophan. 2, 1178 (9). ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε —;
 Eur. 2, 548 (3). ἄγε δὴ τίς ἀρχὴ γενήσεται; Cephisod. 2, 586 (1).
 ἀγεύς: προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον Stratt. 2, 753 (2).
 ἄγος: μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος Plat. 2, 690 (1, 10). οὐ τίθεμεν τὸν
 γῶνα τόνδε τὸν τρόπον Aristophan. 2, 1159 (3). μονομάχου πάλης
 γῶνα Aristophan. 2, 1167 (1). τραγῳδῶν ἢ ἀγῶν Λιονύσια Men. 4,
 00 (310). τὸν γ' ἀγῶν ἀκήκοας (int. Phrynae) Posidipp. 4, 517 (v. 3).
 ἰὰ πάντων ἀγῶν Cratin. 2, 106 (8). ἀγῶν πρόμασιν οὐ δέχεται Ari-
 stophan. 2, 1067 (19). χολακείας ἀγῶν Alexid. 3, 434 (1, 10). πᾶς δ'
 γῶν ἐπ' ἐμὲ κατήντα Alexid. 3, 503 (1, 12). ἀγῶν de conventu.
 Aristophan. 2, 1203 (117).
 ἀγῶνα: γέμοντ' ἐτι βρωμιάτων ἀγωνίαις Dionys. 3, 549 (v. 42) cf. 5, 93.
 ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι Men. 4, 230 (5).
 ἀγωνίζομαι: λόγῳ — * ἠγωνιζόμεσθ' Aristophan. 2, 1160 (4). πρὸς τὸν
 ἄγῶνα πέμψαι τὸ ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168.
 ἀγωνιστήριος: τὴν κύβηλιν τὴν ἀγωνιστήριαν Anaxipp. 4, 465 (1).
 ἀγωνιστῶν: δεῖν τι ἀγωνιστῶν καὶ ῥαπισθῆναι Timocl. 3, 607. ἀγωνιστῶν
 ὑπερεπί τὰς ἱμονιάς * πεποίηκε Apollodor. Gel. 4, 438.
 ἀγῶνος: προὔπιεν — ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος Damox. 4, 529.
 ἀμας: ὁ πόνος (Amoris) ἀδάμαντος Alexid. 3, 494 (1, 13).
 ἀμαξία: ἀδαχεῖ αὐτοῦ τὸν * ἄγορ' Aristophan. 2, 1120 (11).
 ἀμαξία: ἀμαξία ἀδιδυχα Aristophan. 2, 1203 (118).
 ἀμαξίος: ἀδειπνος * ἠδύζομην Eur. 2, 558 (28). * κωμῶν ἀδειπνος
 Antiph. 3, 114 (1). τὰ πολλὰ ἀδειπνος περιπατεῖ Anaxand. 3, 177 (2, 8).
 ἀμαξίαν ἀδειπνοῖς ἀπερ ἔθηκε (?) αὐτοῖς ἰδεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2).
 ἀμαξίαν δὲ ἀδειπνων ἐν τρυφῇ Eubulid. 3, 559. τὰς τῶν ἀδειπνων ἐξε-
 ἰστέον οὐκ ἀδειπνων ἐν τρυφῇ Timocl. 3, 611. ἀδειπνος Men. 4, 180 (6). ἐντὸς πυλῶν
 γὰρ ἂν μένων ἀδειπνος ἦν Posidipp. 4, 520 (1).
 ἀμαξίη: Εὐρήνης θυγάτηρ, ἀδελφὴ Aristophan. 2, 1065 (2). παῖς ὢν μετ'
 ἀδελφῆς ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1). Ἰπτολεμαίου τοῦ βασιλέως τῆς τ'
 ἀδελφῆς τῆς τοῦ βασιλέως Alexid. 3, 494. πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον
 ὢν χρημάτων Men. 4, 222 (3). ἔκουσα δ' * ἀδελφὴ ποθήσει Men. 4,
 23 (4). μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφῶν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3).
 ἀμαξίον: † δσαδελφίδην (L. δὲ ἀδελφίδι ἐν) ταύτῃ μυχῷ Calliae
 3, 741 (7).
 ἀμαξίον: Stratt. 1, 226? Apollorph. 2, 880 (2).
 ἀμαξίος: ἐμὸς οἶτος ἀδελφός Aristophan. 2, 1031 (15, 3). ὁ πὸς ἀδελ-
 φός Aristophan. 2, 1151 (7) cf. 5, 67. ἠδὲ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστὶν ἀμο-
 οίας ἔρωσ Men. 4, 290 (282). νόμιζ' ἀδελφούς τοὺς φίλους mon. 377.
 ἀμαξίος: τῶνδ' * ἐκάστην ἐστὶν ἀδελφός, εὐτελεῶς Xenarch. 3, 617 (1, 16.)
 ἀμαξίον ἔχων οἰκονόμον ἀδελφὸς περιπατῆ ἀπον. 4, 602 (8).
 ἀμαξίος: ἀδελφὸς τὰς μεταπτώσεις ἔχει monost. 581.
 ἀμαξίος: ἐν Ἰδου Pher. 2, 288 (4) * 2, 296. τούτοις ἐν Ἰδου μόνοις ἐξου-
 σία ἀφροδισιάζειν Philotaer. 3, 299. ἐστὶ καὶ Ἰδου κρίσις † Philem.

- 4, 67 (1). οὐ δάσω δὲ κἄν Ἰδου δίκην —; απον. 4, 668 (282). καὶ Ἰδην δύο τρίβους νομίζομεν † Philem. 4, 67 (1). ἕμρος Ἰδου Phryg. 2, 601 (1). κοινὸν τὸν Ἰδην ἔσχον Men. 4, 233 (9). γρουσὸς ἀνοίγει-καίτου (s. κἄν Ἰδου) πύλας monost. 538.
- ἀδηφάγειν: Herm. 2, 417 (16).
- ἀδηφάγος: ἀδηφάγοι (equi) Pher. 2, 351 (36). Aristophan. 2, 1204 (119). λύγνοι ἀδηφάγοι Alcae. 2, 830 (2). ἀδηφάγον τὸ ζῶον (philosophum int.) Anaxipp. 4, 460 (v. 39).
- ἀδιάλεκτος: βίον ἀδιάλεκτον Phryn. 2, 587 (1).
- ἀδιάφθορος: (puella) Men. 4, 309 (357).
- ἀδίκημα: τὸ μὴ συνειδέναι — ἀδίκημα Antiph. 3, 149 (42^b). τῶν ἀδικημάτων τὰς ἀξίας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73). ἀτίχημα καὶ δίκημα διαφορὰν ἔχει Men. 4, 198 (2). νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ — ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τὰ δίκηματα monost. 445.
- ἀδικία: εὐ λέγουσιν ἀδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40^a).
- ἀδικομήχανος: ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ Aristophan. 2, 1201 (104).
- ἄδικος: δίκαιος ἄδικος Archipp. 2, 728 (4). ἦν ἐν ἄνδρ' ἄδικον * δίκης Aristophan. 2, 1128 (5). ἄδικός ἐστιν ἡ ἀκρατής — ὁ μὲν διὰ κέρδος ἄδικος· ὁ δὲ — Anaxand. 3, 197 (4). κέρσις ἄδικος Men. 4, 184 (7). πείραν ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληγῶς τρόπος Men. 4, 264 (125). ἀδικὸς γλοισιν — μὴ συμπλέκου monost. 54. πολλοῖσιν ἀδικοῖς ἡ τύχη παύσεται monost. 624. ἄδικον: οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὄταν — Antiph. 3, 154 (65). ὡς ἄδικον ὄταν — Men. 4, 177 (1). τοῦ δίκαιου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής Men. 4, 250 (56). ὄταν — ἀδικοῖς περιπέση συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). κέρδος ἄδικον ὄν monost. 6. ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν monost. 702.
- ἀδικῶς: ἀδικῶς κρίνειν Pher. 2, 293 (16, 3). ἀδικῶς εὐτυχεῖ κακῶς τι πράττει Men. 4, 135 (2, 7). ἀδικῶς * τι κατ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). ὄρον φεῦγε καὶ δικαίως καὶ ἀδικῶς monost. 441.
- ἀδικότροπος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικοχρήματος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικῶ: ὡσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος Eur. 2, 474 (34). σφόδρ' ἠγαπήκησ' ὡσπερ ἠδικημένος Straton. 4, 545 (v. 17). ὁ τι αἰ τύχη * (ὁ) μάγειρος ἀδικήσας Philyll. 2, 862 (2). μάγειρον ἀδικήσας Men. 4, 108 (4). εἰ τί σ' ἠδίκηξ' Aristophan. 2, 1056 (1). ὁ μηδὲν ἀδικῶν Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). τὸ μηδὲν ἀδ. καὶ γιανθρώπους ποιεῖ Men. 4, 207 (2) = τ. μ. ἀδ. καὶ καλοῦς ἡμᾶς ποιεῖ Men. 4, 244 (34.) τὸ μηδὲν ἀδ. πᾶσιν — πρέλα Men. 4, 293 (282). ὁ — γὰρ πρότος (int. γήμας) οὐδὲν ἠδίκηει Aristophont. 3, 359. * οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς Alexid. 3, 479 (1). οἱ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδικούμεν οὐδὲν Alexid. 3, 484 (3). ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9). ἀδικεῖ τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411. κειμένων ἰχθυδίων οὐδὲ ἐν γήσας ἀδικήσειν Alexid. 3, 429 (1, 8). οἱ μὲν συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι, αὐταὶ δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦνται Alexid. 3, 450. συκοφαντίας εὐθύς καλεῖται, κἄν ἀδικοῦμενος τύχῃ Men. 4, 96, (2). ἀνήρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = monost. 638 sq. δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος monost. 136. ὁ ἠδικηκῶς τὴν — πενίαν κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὐ τιχόν μεταλήθηται Men. 4, 96 (1). οὐ δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας Men. 4, 102 (3). ξέρον ἀδικήσας μηδέποτε monost. 397. εἰ τοὺς ἀδικηθέντας φευξοῦμεθα Men. 4, 150 (3). οἶαν ἀδικῶ γυναῖχ' * Men. 4, 186 (4). ἀδικοῦσαν, ἀποκλείουσαν, αἰτι-

ἔφη οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τὰργύριον Phoenicid. 4, 511 (v. 20). μέγιστον ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρηστότης Men. 4, 288 (246^c). ἀγαθὸν μέγιστον ἢ φρόνησις monost. 12. cf. ὁ μέγιστον ἡμῶν ἰθαυθὸν ἔσχεν ἢ φύσις Crobyle 4, 566 (2). τὸν οἶνον θνητοῖς καταδειξάτω ἀγαθὸν μέγιστον anon. 4, 805 (16, 3). ὑπεροῦμεν τὰγαθοῦ Clearch. 4, 563. τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). ἐν τῷ τό τε κακὸν εὐ φέρειν καὶ τὰγαθὸν Philem. 4, 56 (67). τὸ κακὸν καὶ τὰγαθὸν νέμειν ἐκάστω Men. 4, 120 (5). εὖροις δ' ἂν οὐδὲν-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρό- σεστι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν φερόμενον ἐκ ῥίψης μιᾶς, ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἠνευ- κεν ἀγαθὸν ἢ φύσις Men. 4, 194 (8). ὦ γῆρας, ὡς οὐδὲν ἰθαυθόν, δυσ- χερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις Men. 4, 241 (26). ἀγαθὸν *μέγ' ἔξεις, ἂν λάβης μικρὸν κακόν (mulierem) Men. 4, 260 (102). ἢ τύχη ἐν ἀγαθὸν ἐπι- χέασα τριῖ' ἐπαυτλεῖ κακὰ Dipli. 4, 424 (26). κακὰ, ἃ καλῶς *ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται Philem. 4, 56 (66). καὶ τὰγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ φέρειν Men. 4, 284 (126). αὐτόματα θεὸς ἀντί τὰγαθὰ Cratin. 2, 110 (6). ἦκει φερόμεν' αὐτόματα πάντα τὰγαθὰ Dipli. 4, 390. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς εἰργασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). πάντα ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδρά- σιν Theopomp. 2, 807 (1). *χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς Amphid. 3, 312. ὅσσ' ἀγάθ' -δεῦρ' ἦγαγε νῆϊ Herm. 2, 407 (1, 3). βριθομένης ἀγαθῶν τραπέζης Pher. 2, 350 (34). *ἔξεις ἀγαθὰ πολλά Eur. 2, 453 (17). πολὺ πλεῖστα παρέχειν καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ Eur. 2, 486 (2). ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει φέροντας Aristophan. 2, 1083 (11). πολλὰ κά- γάθ' οἱ θεοὶ-δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 6). τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτε- ρος πόλων ἀγαθῶν; Anaxandr. 3, 184 (1, 35). ἀγαθῶν ἀμάξας Alexid. 3, 461 (2). μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἐστ' ἀγαθῶν πλήθη Mnesi- mach. 3, 570 (v. 51). ὁμίχλη πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος ib. (v. 65), σωτηρίαν, ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι Men. 4, 153 (3). ἀγαθὰ, τὰ λίαν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (184). *τῆς γῆς τὰγαθὰ *Men. 4, 334. τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην Dipli. 4, 394 (2, 3). ἀγαθῶν ἀγαθίδες anon. 4, 662 (249). τῶν πόρων πω- λοῦσιν τὰγαθὰ †Plat. 2, 696. ἐκ τῶν πόρων τὰγάθ' αἰῆται monost. 149. τῶν ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει Alexid. 3, 520 (37). παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τὰγαθὰ Men. 4, 234 (11). παρασίτῳ τόπος οὗτος τρία ἀγαθὰ κεκτηῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). ὁ μὴ φέρων εὐ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενος ἂν Men. 4, 272 (171). ὅς ἂν εὐ γεγονῶς ἢ πρὸς τὰγαθὰ Men. 4, 229 (4). ἀγαθὰ καὶ λάλει καὶ μάνθανε monost. 565. de usu humanorum bonorum Men. epigr. 4, 335.

Ἀγάθων: Aristophan. 2, 1012 (20). *κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἔχειν ἡμέτερον id. 1062 (7). πένκας κατ' Ἀγάθωνα φασφόρους id. 1180 (17).

ἀγαλακτία: βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλακτίας (al. -λαξίας cf. 5, 58) Autocr. 2, 892.

ἀγαλαξία: v. ἀγαλακτία.

ἀγάλλω: φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς Herm. 2, 363 (1). σε ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν αἰεὶ Theop. 2, 810 (1). ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται Antiph. 3, 126 (1, 22). σὺ-ἀμφὶ σῦκα καὶ [ἀμφὶ] τάριχ' ἀγάλλει Axionicī 3, 532 (1, 15).

ἀγαλμα: *ἀγορᾶς ἀγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). χύων Ἐκάτης ἀγαλμα γενήσομαι Aristophan. 2, 1195 (82). *τοσουτοῦ δὲ ἀγάμματ' ἀγοράσαι Anaxandr. 3, 173 (1). ἀγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κίττω δὲ κεχηνός Eubul. 3, 255 (1, 23).

ἀγαλμάτιον: σε ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν καὶ δάφνη Theop. 2, 810 (1).

- ἄγαμαι: ἄγαμαι * κεραμέως Eurp. 2, 573 (90). ἄγαμαι * σοῦ στόματι Phryn. 2, 594 (5). ἄγαμαι Ξανθία (al. - θίου) Cephisod. 2, 583 (1, 2).
 ἀγάμητος απον. 4, 681 (317).
 ἄγαμος: βλον ἄγαμον Phryn. 2, 587 (1).
 ἄγαν: ἀκρατῆς ἄγαν Anaxand. 3, 197 (4). πολλή στεγῶν ἐκπίπεται [ἄγαν] Erhipp. 3, 339 (2). ἐπιτάττε μοι μὴ πόλλ' ἄγαν Mnesimach. 3, 586. κἄν ἄγαν ψευδηγορῆ Philem. (?) 4, 39 (15). οὐτ' ἄγαν ὁποῖσιν οὐδ' ἐφ' ἑοῖς ἄγαν-χαίρων απον. 4, 671 (292).
 ἀγανακτιῶ: ἀγανακτιῶν Ἄδραστος ἤξει Antiph. 3, 106 (v. 11). ὄσθ' ἀγανακτεῖς Men. 4, 227 (2). σηόδ' ἠγανάκτησ' — εἰ μὴ κέκληκα στρατον. 4, 545 (v. 17).
 ἀγανός: σεμναὶ ἀνδρῶν * ἀγαναὶ φωναὶ Mnesimach. 3, 570 (vs. 56).
 ἀγανόφρων: ἄνδρες ἀγανόφρονες Cratin. 2, 145 (1).
 ἀγάπημα: λίγων ἀνδρῶν ἀγάπημα Axionici 3, 531 (1).
 ἀγαπησιμός: τὸν ἐπὶ κακῷ ἀλλήλων ἀγαπησιμόν Men. 4, 203 (3).
 ἀγαπητός: υἱῷ ἀγαπητῷ Antiph. 3, 152 (59). προδοῖς τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην Theophil. 3, 626. ἠγορασμένον δραχμῶν προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα Men. 4, 161 (1). δαπίδιον ἐν ἀγαπητῷ Hipparch. 4, 431.
 ἀγαπητῶς: † ἐν ὀνάριον μοι καταβιβάνει ἀγαπητῶς Diph. 4, 417 (4).
 ἀγαπῶ: ἠγάπησεν ἄν τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὴν Antiph. 3, 92 (2). ἀγαπῶν τε κἄν ἐρητὸν ἐναι-ἰδη Eubul. 3, 248. ὅστις ἐταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1). ἵνα τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν Alexid. 3, 438 (3, 7). ὁ * μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113). οὐδεὶς ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖτ' ἠδέως Men. 4, 252 (215). τοὺς παρασίτους ἠγάπα (Euripides) Diph. 4, 411 (1).
 ἀγγαρεύω: ἔὰν ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται Men. 4, 201 (4).
 ἀγγαροί: v. Plat. 2, 692 (42).
 ἀγγεῖον: ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον Cratin. 2, 122 (8, 5). ἀγγεῖον ἀφιτήριον Antiph. 3, 84 (1). ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα Antiph. 3, 99 (1). πολὺς εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεῖς Eubuli 3, 249 (1, 11). οἰνητὸν ἀγγεῖον Alexid. 3, 407. γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον (f. βρωτὸν) ἐμβαλεῖς (ἄπαι) ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον (f. εἰς ἄγγος) Diph. 4, 403 (1, 5).
 ἀγγέλλω: cf. ἐγγεῶ. ἀγγέλλοντα τὸν περισσεῖον Phryg. 2, 266 (2). τούτοις-ἄγγελλ' ὀτιή φυχρὸν τοῦτον Mnesimach. 3, 569 (v. 9). τὰ θνητῶν ἀγγέλλειν πάθη Nausicr. 4, 575 (1). Λῆος πάρεστι· τί * (δέ) ποι ἀγγεῶν ἄρα; απον. 4, 602 (2^b) cl. 3, 117.
 ἀγγελός: Ἀράβιον ἀγγεῶν Men. 4, 79 (5).
 ἄγγος: v. ἀγγεῖον. ἄγγη μυρηρά Aristophan. 2, 1027 (5). μελιτήριον ἄγγος Aristophan. 2, 1157 (36). σχοιρόπλεκτον ἄγγος Arar. 3, 274 (1).
 ἀγελαῖος: ἀγελαῖαι ἰσχάδες Eurp. 2, 570 (74). ἀγελαῖοι ἄρτοι Plat. 2, 642 (3). βούς ἀγελαῖος Antiph. 3, 73 (2).
 ἀγέλαστος: βλον ἀγέλαστον Phryn. 2, 587 (1).
 ἀγέλη: * φυλάττειν οὐκέτι δύναται ἄν ἀγέλην Antiph. 3, 160 (98) cf. 5, 80. δύο μὲν-ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην Anaxand. 3, 183 (1, 24). ἀγέλην μαιρακίων Epicrat. 3, 370 (1, 9).
 ἀγέλοιος: οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως Henioch. 3, 562 (vs. 6).
 ἀγένειος: παῖδες ἀγένειοι Aristophan. 2, 1121 (12). ἀγένειον μειρακίλιον Epicrat. 3, 366. τοῖς ἀγενελοῖς ἐπεστὶ τις χάρις Alexid. 3, 455 (4). ἀγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλὸς απον. 4, 673 (297).
 ἀγεννής: ὁ δ' ἀγεννής (int. ἀλεκτηρῶν) καὶ δέδωκε τὸν κρεττίονα Men. 4, 135 (2, 18).
 ἀγεγνῶς παίζειν Plat. 2, 630 (1, 6).
 ἀγερσικύβηλις (al. ἐγερσ.) Cratin. 2, 51 (11).

- ἄγευστος: ἄγ. *ἐνκυτίζομαι πλάκοντος Plat. 2, 654 (1).
- ἄγιος: ἄγιος detestabilis Cratin. 2, 188 (35). οὕτως † ἔσθ' (f. τι) ἄγιον τὸ θηρίον (anguilla) Antiph. 3, 80. ἀπὸ γῆς ἄγίας (f. Ἀσίας) ἄλλας Συρίας Mnesim. 3, 570 (v. 59).
- ἄγιος Ῥόδιος ὤπηκεν ἰχθῦς-ἄκρωσ Κυρηναί. 4, 486 (v. 5).
- ἄγκάλη: *θάργηλον-ἄγκάλη χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 cf. 5, 96. πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις Nausicrat. 4, 575 (1).
- ἄγκαλῆς: ἀγκάλιδας * (ξύλων) Aristophan. 2, 1118 (5). στήσαι τινὰς ἀγκάλιδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287.
- ἄγκύλη: ἀπ' ἀγκύλης ἴησι λάταγας Cratin. 2, 179 (16). ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος Alexid. 3, 398 (2).
- ἄγκύλος: πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ τι καὶ καμπύλον (f. κάγκυλον) Κυρ. 2, 564 (50). κεράτινον σκευομορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. et κάγκυλον) Plat. 2, 833 (8). λήκυνθον τὴν καλήν (f. ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1).
- ἄγκυλῶ: ἀγκυλοῦντα σφόδρα τὴν χεῖρα Plat. 5, 44.
- ἄγκυρα: ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει Anaxand. 3, 167. ἄγκυρά τ' ἐστὶν τοῦ σώματος (?) Anaxand. 3, 180 (1). ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας Philem. 4, 31 (1, 10).
- ἄγκυρίζω: ἀγκυρίσας * ἐρηξεν Κυρ. 2, 528 (6).
- ἄγκών: ὃ γλυκὸς ἀγκών Plat. 2, 677 (4).
- ἄγλαῖζω: v. ἐπαγλαῖζομαι. ἐλαίῳ ῥάψανον ἠγλαῖσμένην Kubul. 3, 268 (15^a) = Kephirr. 3, 325 (2, 6).
- ἄγλωττος: Aristophan. 2, 1203 (115). ἐστὶ λαλῶν ἄγλωστος Kubul. 3, 254 (1). οὗτος αὐτός ἐστὶν ἄγλωττος, λάλος ib. (1, 7).
- ἄγνεύω: ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 389 (1, 6).
- ἄγνίζω: Προϊτίδας ἀγνίζων κούρας Diph. 4, 416 (3).
- ἄγνοια: v. εὐνοια.
- ἄγνος: ἄγνου ἐν χαράδρῃ πεφυκότος Chionid. 2, 6 (2).
- ἄγνός: Παλλάδα-ἀγνίαν Phryg. 5, 42. ἀγνῆς παρθένου Διούσ κέρης Antiph. 3, 27 (1, 9). ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον Kubul. 3, 206 (2). οἶας Ἡριδαρὸς ἀγνοῖς ὑδάσι κηπεύει Kubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246.
- ἄγνοῶ: *B. γελοῖον. A. ἀγνοεῖς. Antiph. 3, 68. Ἰγδιν. * (B. τίν' Ἰγδιν; A.) τὴν θυνεῖαν ἀγνοεῖς; Antiph. 3, 69. ἠγνοηκότας τοὺς γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 496 (1). τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κούδ' ἐν λέγει Dionys. 3, 548 (v. 26). τύχης μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, ὅτι- Philem. 4, 31 (1, 7). ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (169). ἀγνοοῦντα μαθητῆναι monost. 405. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραις ὃ τι ἐστίν-; Diph. 4, 405 (8). ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 4, 480 (v. 28). τί τὸ κακὸν ἢ τί τὰ καθόν ἐστ' ἀγνοοῦσα (int. τύχη) Apollod. Cas. 4, 441 (v. 7). ὃ ἀγνοῶν ταῦτ' -τυντλάζεται Sosip. 4, 483 (v. 35). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἐτέρῳ δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67). τοὺς ξένους τοὺς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550.
- ἄγνωμονῶ: πρὸς τὸν υἱόν, * ἂν ἀγνωμονῆ Apollod. 4, 452 (1, 6).
- ἄγνωμόνως: ὅς ἂν φέρῃ ἀγνωμόνως αὐθ' (i. e. γῆρας) Anaxand. 3, 196 (2, 3).
- ἄγνώμων: ἀγνώμων, ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3). Ἕλληνες εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). † ἡ πενία ἀγνώμονας ποιεῖ monost. 227.
- ἄγνωον: Κυρ. 2, 516 (19).
- ἄγνώως: † ad Philem. 4, 42 (22).
- ἄγόμενος: ἀγόμεον αἰῶνα τρίβει Diocl. 2, 841 (1, 4).
- ἄγονος: παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων Kubul. 3, 254 (1, 11).

ἀγορά: ἀγορά de merce Nicoch. 2, 844 (2). ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάχως ποιησόμεθ' Cratet. 2, 239 (3, 4). ἐξ ἀγορᾶς ἀνήσομαι λύχνον Herm. 2, 392 (8). ἐξ ἀγορᾶς ἀνήσομαι σιλήβην Plat. 2, 685 (15). εἰς ἀγορὰν ἔλθόντες ὀψωνοῦσιν-γάγρους Stratt. 2, 779 (1). περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθυΐδια Aristophan. 2, 1108 (1, 8). πρὸς ἀγορὰν ὄδταν ἔλθω πεπλευστυκ' Antiph. 3, 91 (1). καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη Antiph. 3, 104 (vs. 6). εὖοπος ἀγορά Anaxand. 3, 175 (1, 10). ἀγορὰν ἰδεῖν εὖοπον Timocl. 3, 597. εὖοπον ἀγορὰν (Deliorum) Criton. 4, 599 (v. 7). πρὸς τοὺς ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ Amphid. 3, 313 (1, 4). δραμῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι μοι Ephiipp. 3, 339 (2). οὐκ οἶσθας τὴν ἀγορὰν, ὅτι κατεδηδόκασι τὰ *λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες Alexid. 3, 389 (1, 11). ἐπὶ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχη ἐς τὴν ἀγορὰν Alexid. 3, 403 (1). γυναικεία ἀγορά Men. 4, 204 (7). εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν Men. 4, 300 (311). ἐν ὄσῳ προσέρχεται ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς Sosip. 4, 483 (v. 21). *ἰὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι Posidipp. 4, 520 (1). κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν Diph. 4, 401. πωλῶ τούτον ἐν ἀγορᾷ Philem. 4, 38 (13). πρὶν ἀγορὰν πεπληθῆναι Pher. 2, 265 (9). ἐξελαύνω εἰς ἀγορὰν Eur. 2, 484 (1, 7). οὐκ εἶδον, εἰ μὴ-ἔστῳτ' ἐν ἀγορᾷ Eur. 2, 500 (5, 2). ἠδυλογοῦσιν-κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες Phryn. 2, 580 (1, 4). ἐν ἀγορῇ νεύκτα Plat. (?) 2, 667 (1). ἀγορᾶς ἄγαλμα ἐμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). διὰ τῆς ἀγορᾶς *τρέχων Aristophan. 2, 1133 (3). δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγει Alexid. 3, 514 (20). πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι Antiph. 3, 151 (57). μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται Men. 4, 157 (2). ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεῖται Men. 4, 212 (2, 10). συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν Diph. 4, 389 (1, 16). ἀγορᾷ πέχρηται Anaxand. 3, 163 (1). τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ Archipp. 2, 723 (18). ἐν ἀγορᾷ πλάτανον διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). κατὰ τὴν ἀγορὰν ὑπεστρωσθαι *στρώμαθ' ἀλουρητῆ Anaxand. 3, 183 (1, 6). στείχ' εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς Ἑρμάς Mnesimach. 3, 568 (v. 2). μικρὰ Παραθήναι-δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε Men. 4, 211 (1).

ἀγοράζω: cf. καταγοράζω. ἀγοράσω ἀπιξάπανθ' ὅσ' ἂν κελεύης Aristophan. 2, 944 (2). *τοσουτουλ' δὴ ἀγάλματ' ἀγοράσαι Anaxand. 3, 173 (1). τί οὖν ἀγοράζω; B. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρεῖως, δασύποδα, — ἀγορασσον καὶ νηττία Nicostr. (Philetaer.) 3, 290 (3). ἀγοράζων ὄψων Amphid. 3, 311. ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω Anaxil. 3, 352 (2). ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἔμψυχον Alexid. 3, 396 (1). ὅστις ἀγοράζει ὄψων πολὺ Alexid. 3, 414 (1). πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθύν ἀγοράσαι Dionys. 3, 548 (v. 20). οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι ὑπογέστριον Eriphi 3, 558 (3). τριγλας καλὰς ἠγόρασα Sotad. 3, 585 (1, 11). ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἐν δ' ἔχειν Diphil. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν Philem. 4, 25. θεράπαιναν εὐθύς ἠγορασμένην ἄβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. ἠγορασμένοι δραχμῶν προβάτιον δέκα Men. 4, 161 (1). ἠγόρασά σοι περιστέρια Men. 4, 182 (3). τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι ἠγόρασας Men. 4, 184 (8). Θεῶν πρὸς ἄλλας ἠγορασμένος Men. 4, 281 (214). εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαι ἀπωλλέμεν Archedici 4, 437 (2, 10). ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά Posidipp. 4, 515 (2). ὄψων ἠγορασμένον Nicomach. 4, 553 (v. 8). ἀποστερητῆ ἀγοράσας ἀγρόν anon. 4, 691 (350). σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν Antiph. 3, 36 (1, 2). ἄλλως οὐκ ἐπίσταται χρηστῶς ἀγοράζειν ib. (1, 4). πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους Antiph. 3, 118. ἀγορασσον εὐτελεῖς Ephiipp. 3, 334 (1). ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). ἀγοράζει (αῖ) κλειδ' ἔχων anon. 4, 620 (57). μῆλον ἕκαστος ἔχων σκίπτει τ' ἠγόραζον Cratin. 2, 147 (2). καγοράζειν κίθιρος ὦν Pher. 2, 270 (2).

ἀγοραῖος: Κολωνόν οὐ τὸν ἀγοραῖον Pher. 2, 321 (1). τοὺς τοῦς ἀγοραῖους ἦττον ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). ὀψάριον ἀγοραῖον Diph. 4, 395 (2, 31).

ἀγορανομῶ: ἀγορανομήσεις - σύ Alexid. 3, 497.

ἀγορανόμος: ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων Alexid. 3, 497.

ἀγορασία: τῆς ἀγορασίας Telecl. 2, 378 (27).

ἀγόρασμα: ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἰρηκας Alexid. 3, 461.

ἀγοραστής: μέτριος ἀγοραστής Men. 4, 217 (2).

ἀγορεύω: ἐφ'θῆ κλαλεῖν ἀγορεύω Plat. 2, 673 (1, 18). νῦν-ὑμῖν ἀγορεύω αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1, 2). Aristag. 2, 761 (1, 2). οὐκ ἠγόρευον; οὗτος — Aristophan. 2, 1071 (5).

Ἄγρα: ἐν Ἄγρας Pher. 2, 267 (3).

ἀγράμματος: μάγειρον ἀγράμματον Damox. 4, 530 (v. 12).

ἀγρεύω: κοχλίας * ἠγρεύει' ἄν, καὶ λάχανα-θλαστή τ' ἐλάα Polioch. 4, 590 (v. 6).

ἄγριος: ὀρνιθάρια τῶν ἀγρίων τούτων συχνά Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3).

θηρῶν ἀγριωτέρα γυνή monost. 248. ἄγριος κυβευτής Men. 4, 305 (335).

ἡμουν ἄγριον βάρος Aristophan. 2, 1094 (6). τῆς ἀγρίας ἄλμης * πάσμασι Axionic. 3, 582 (1, 9) ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν, μηδ' ἄγρια λαν Mnesim. 3, 568.

ἀγρίως: τὸ δεῖνα δ' ἐσθλείς; — Γ. ἀγρίως γε Antiph. 3, 71 (2, 8).

ἀγροβόας Cratin. 2, 188 (36).

ἀγρόθεν: ἀγρόθεν γέρων εἰς τὴν ἐορτήν Alcae. 2, 830 (1).

ἄγροικος: * (ῶν) ἄγροικος ἴσταται πρὸς τῷ μύρῳ Eur. 2, 513 (11). ὡς σκαιὸς εἰ κἄγροικος αἰσχροεπῶν Kphipp. 3, 339 (3). ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός Men. 4, 72 (13). ἄγροικος καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ-ἔμπειρος Men. 4, 97 (5). ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ Men. 4, 219 (253). κἴν τοῖς ἀγροῖκοις ἐστὶ παιδείας λόγος monost. 308. ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου τύχη ἄγροικος —; Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). ἐλεγχ' ἄγροικον οὖσαν τὴν τύχην id. 442 (v. 14). ἄγροικος τὴν σκάφην σκαφὴν λέγων anon. 4, 653 (199). ἀγροικότερός εἰμ', ὡσθ' ἀπλῶς μοι διαλέγουσθαι Straton. 4, 546 (v. 25).

ἀγροίκως: † μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει Philetaer. 3, 300 (1).

ἀγρός: * φλόμον ὥστε παρῆναι πᾶσι τοῖς * ἀγροῖσιν Cratin. 2, 215 (136). ἐκ τῶν ἀγρῶν ἠκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ἐνευχεῖν ἐξ ἀγροῦ τῶν * ῥοῶν Antiph. 3, 34 (2). οὐδὲ γύεται ὡσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος Philem. 4, 35 (6). † ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει Diph. 4, 417 (4). τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσί καὶ τοῖς ὄνοις Antiph. 3, 10 (2). θῆς νῦν ἀγροῦς καὶ πρόβατα Eur. 2, 497 (25^a). κυρίαν τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἀγρῶν Men. 4, 191 (2). ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες Men. 4, 234 (10). ὁ πατήρ τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). τὸν ἀγρὸν ἱατρὸν ἔχων Philem. 4, 38 (12). δικαιοτάτον κτήμ' ἐστὶν ἀγρός Philem. 4, 44 (28). ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα Men. 4, 97 (4). πάνυ * δίκαιος ὦν ἀπέδωχ' (ager) ib. ἀρετῆς διδάσκαλος ἀγρός Men. 4, 194 (7). ἱκανὸν κτήμ' ἀγρός τρέφων καλῶς Men. 4, 207 (1). ἀποστερητὴν ἀγοράσας ἀγρὸν anon. 4, 691 (350). ἐν ἀγροῖς καμιάτων ἄλις Plat. (?) 2, 697 (3). * γεωργῶ τὸν ἀγρὸν, οὐχ ὅπως τρέφῃ αὐτός με anon. 4, 691 (350). τρέφω ἐν ἀγρῷ χωρίον Anaxil. 3, 346 (3). ἐν ἀγρῷ διατρέβων τὴν τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). ἀγρὸν ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς anon. 4, 652 (196). οἰκεῖν ἐν ἀγρῷ ἐν τῷ γῆδῳ Aristophan. 2, 1108 (1, 2) cll. 5, 65. ἐξ ἄστεως εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν Aristophan. 2, 990 (15). εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξῆκων μηνήματα παρελθῶν † Philem. 4, 41 (21). εἰς ἀγρὸν ἦλθεν ἰχθυοπώλης Antiph. 3, 36 (1, 6). ἀγρῷ τρεφόμενος θαλάττιον οὐδὲν ἐσθλεί Antiph. 3, 70 (2). ἐν ἀγρῷ

- οικῶν οὐ σφόδρ' ἐξηλέγγετο Men. 4, 193 (6). ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐς ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης Alexand. 4, 554. κατ' ἀγροῖς Cratin. 2, 232 (178). κατ' ἀγρόν Amphid. 3, 305.
- ἄγρυκτος: τί δ' ἔπαδες; H. ἄγρυκτα κᾶλεξτ' Pher. 2, 346 (20).
- ἄγρυπνία: πάντων ἀγρυπνία λιλίστατον Men. 4, 116 (1).
- ἄγρυπνῶ: τὴν νύκτα ἠγρυπνήκαμεν Men. 4, 103 (1). ἅπαντα μοχθεὶ κᾶγρυπνεῖ κἀργιάζεται Men. 4, 247 (40).
- ἀγρώστης: ἀγρώστας λύκους Anaxil. 3, 343 (1).
- ἀγυιεύς: ὦ δέσποτ' Ἀγυιεύ Pher. 2, 291 (10). cf. Eur. 2, 571 (79). ἀγυιῆς Cratin. 2, 191 (50). Men. 4, 315 (410).
- ἀγύναικος: γέρον ἀγύναικος Phryn. 2, 592 (13).
- ἄγυνος: Aristophan. 2, 1203 (116).
- Ἀγύρριος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον Plat. 2, 681 (5). Ἀγύρριος τὸν πατέρα (carabum) κατήσθειν Philem. 4, 14 (2).
- ἀγύρτης: de Lamprone Lysirr. 2, 745 (6). σφάλλων, ἀγύρτης, οἰστρός Kabil. 3, 232 (2).
- ἄγχασκε Pher. 2, 347 (22).
- Ἀγχομενός: † Βουώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (22).
- ἄγχουσα v. ἔγχουσα.
- ἄγχω: παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον Cratet. 2, 244 (1, 5). * ἄγχειν (libr. ἀρχειν), φονεῦειν, μαρτυρεῖν Antiph. 3, 111 (v. 8).
- ἄγω: ἐν σαργανίσῃν ἄξω (f. νάξω 5, 16) ταρίχους Cratin. 2, 41 (7). τὰ θερμὰ λουτρά ἄξω τοῖς ἐμοῖς Cratet. 2, 238 (2, 2). ὁ τὰς κρήνας ἄγων Phrya. 2, 589 (3). τοῦτον πανταχοῦ ἄγω ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). ὅσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε Herm. 2, 407 (1, 3). ἤγαγες καινόν * πφεῖτυ Eur. 2, 442 (8). ὅ τι περ κεφάλαιον ἤγαγες Eur. 2, 458 (5.) ἰχθὺς ποτηροῦς ἤγέ μοι (f. σοι 5, 43) Plat. 2, 625 (3). καλῆ δὴ παταγῆς (al. πάντ' ἄγεις) Aristophan. 2, 994 (24). κᾶγειν ἐκεῖθεν κακκᾶθῃν Aristophan. 2, 1029 (8). ἐπὶ πῦρ πῦρ ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). εἰς * (τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνῶνίδα; * Aristophan. 2, 1196 (84) = anon. 4, 630 (103). ἐπὶ * τὸ πορθημεῖον ἄγει Antiph. 3, 47 (2). τῶν τῶν ὡς ἄπαξ τις ζευγὸς ἤγαγεν Antiph. 3, 117 (3). ἄγουσ' ἐπ' ἐντὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17). τοῖς παισὶ-δύο γὰρ ἤγον οἰκοθεν Alexid. 3, 383 (2). τοῖς θεοῖς ἄγω προβάτιον Men. 4, 161 (1). ἀπεκέρυξεν αὐτὴν ἀγαγῶν (f. ἀπαγαγῶν) Men. 4, 301 (317). οὐ νῦν σ' ἄγω, πορνεῖόν ἐστι Diph. 4, 395 (2, 38). Νικοστράτην τὴν ἤγαγον γρουπὴν Arched. 4, 435. δούς μισθὸν ἤχω δεῦρ' ἄγων (te coque) Philosteph. 4, 589. ὅταν ἄλοχον εἰς δόμους ἄγη πόσις anon. (?) 4, 690 (349). κρόκης πέντε στατήρας εἶχε (f. ἤγε) Eur. 2, 529 (7). μὴ κενάγγυαν ἄγειν Aristophan. 2, 1183 (30). θνητοῖς ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). κακῶς πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν Antiph. 3, 54. τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει τοῦτ' - τὸν λυπούμενον Philem. 4, 5. εἰς τὸ βαθὺ † δὲ πάλιν ἄγωμεν (f. δ' ἐπανάγωμεν) Xenarch. 3, 623. τὰ κρυπτά - † εἰς φάος ἄγει Philem. 4, 61 (97). ἄγει πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν monost. 11. πρὸς τὸ φῶς ἄγει monost. 592. ἄγει πρὸς τὴν δίκην mon. 14. κείς λήθην ἄγει mon. 545. ἠ γλαῖσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν mon. 205. τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις Posidirr. 4, 524 (2). ἡμᾶς ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά Athenion. 4, 557 (v. 6). βέβαιον ἔξεις (f. ἄξεις) τὸν βίον Aristophan. (?) 2, 1181 (19). ἄλιπον ἄξεις τὸν βίον monost. 56 = ἄξεις ἀλύπεως τὸν βίον 595. ἠσυχίαν ἄγει Sosip. 4, 494 (v. 57). τοσκύντην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν Men. 4, 120 (5). τὰ * Ἀλιεῖα μεγάλην σχολὴν ἄγει anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2). ὁ βίος

: αἶξ οὐρανόα Cratin. 2, 160 (21). Antiph. 3, 73 (2, 4). οὐράνιον αἶγας
 λουταφόρον απον. 4, 667 (281). βουκολεῖσθαι αἶγας Eur. 2, 435 (25).
 ηκάδων αἶγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8). αἶγῶν ἀγέλην
 παλαιά. 3, 183 (1, 24). ἦνίχ' ἂν πωλώσιν αἶγῶν κρανία Alexid. 3, 423
 , 24). οἶός, κάπρου, αἶγός Mnesimach. 3, 570 (v. 49).
 ωνεῖς: γραῖς κακολόγος ἐκ δυοῖν. Αἰξωτέων Men. 4, 144 (5).
 ωνεῖος: κλύδων Αἰξωνικός Nausicr. 4, 575 (2).
 ωνεῖς: Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων - τρύγλην Cratin. 2, 141 (1).
 λίας: ὀρηῶν, αἰολίαν, συνόδοινα Plat. 2, 672 (1, 13). σπάρος, αἰολίας,
 κίττα Ephiurr. 3, 330 (1, 5). σπάρος, αἰολίας, θρήττα Mnesim. 3, 570
 . 40).
 ὄλος: ποιμὴν αἰπόλος Cratin. 2, 182 (20). φράσει πρὸς τὸν αἰπόλον
 ur. 2, 428 (2, 8). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι απον. 4,
 14 (42).
 ολῶ: ἐπίσταμαι αἰπολεῖν, ἀκίπτειν, γεῖν Eur. 2, 430 (9^a).
 α: ζέας αἶρας ἀχεάννους Pher. 2, 345 (17). ζιῆς, αἶρας, σεμίδαλιν
 cistophan. 2, 1122 (15).
 εἰσις: τοῖνδε δυοῖν ἐνός αἶρεσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). τὸ μὲν διὰ τύχην
 τὸ δ' αἶρεσει Men. 4, 198 (2). ἡ τῶν ὁμοίων αἶρεσις Men. 4, 324 (406).
 ἶρεσιν τίνα *ζηλοῖς; Nicolai 4, 579 (va. 20).
 εἰσιστής: τὸν *αἶρετιστὴν τῶν αὐτοῦ τρόπων Philem. 4, 50 (43).
 εἰτός: v. παλιναἶρετος. αἶρετώτερος mon. 193. 477.
 ὀπινος: κόσχινον αἶρέπινον Aristophan. 2, 1145 (12).
 ῶ: cf. v. Ἡλιαία. de forma ἔλω sim. cf. 5, 4. 117. εὐφροντι δ' αἶρεῖ
 ρωκτός Cratin. 2, 23 (10). πάντας ἔλων ὑμᾶς κατατρώξομαι Cratin. 2,
 1 (5). ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eur. 2, 458 (6, 3). μὴ λαμβάνειν τὰς
 ζέας τιμωρίας, ἐλεῖν δὲ πάντως Antiph. 3, 156 (73). τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστη
 εἶζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν Eubul. 3, 205 (v. 2). τῆς *πόλεος ἢς εἶλον τότε
 ubul. 3, 263 (2). τούτῃ δ' ὀλόταν ἰχθύν τιν' ἔλωσ' Ephiurr. 3, 322 (1,
 1). ἀνέπαφα σώματ' *οὐδ' ἔλη (f. et οὐδὲ ληπτέα 5, 104) Men. 4, 189
 1). αἶρουμαι: αἶρούμενοι καθάρματα στρατηγούς Eur. 2, 466
 5, 8). οὐς οὐκ ἂν εἴλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας Eur. 2, 510 (7). αἶρου-
 τρους ἐπιστάτας ἀποδοκιμαῖζειν Archipp. 2, 720 (3). *ἐν' αἶφ' ἐκάστης
 τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 3). τινὲς παρασίτους ἐλό-
 γοι Diodor. 3, 544 (v. 32). τῶν πολιτῶν προστατεῖν αἶρούμενον (pass.)
 en. 4, 250 (52). χορηγὸς αἶρεθεῖς Antiph. 3, 116 (1, 5). ἀκούσας τὸν
 ὄπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασιτάσας αἶρήσομαι Eur. 2, 549 (8). τριῶν κα-
 ῶν ἢν ἐλέσθ' αὐτῷ τι ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ὃ τι βούλει δ' ἐλοῦ
 en. 4, 135 (2, 5) ὅτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐχεῖν ἠρούμεθα Men. 4, 244 (85).
 εἶσθαι ψεῦδος Men. 4, 292 (270). ἰσότητα δ' αἶρου monost. 672. τὸν
 ἴον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἶρούμεθα Antiph. 3, 66. ἐλέσθαι τοῦτον, ἂν
 ἴν τὸν βλον ἢ τὴν Σελεύχου - ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102. ὥστ' ἔγωγ' ἂν
 λόμην που - Men. 4, 219 (2). πένης ὢν καὶ γαμῖν ἐλόμενος Meni 4,
 51 (57). τιλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 16).
 ω: ἄνω τὴν μασχάλην αἶρωμεν Cratin. 2, 198 (63). αἶρωνται ὥσπερ
 ἀκτυλον τὴν μηχανὴν Antiph. 3, 106 (v. 15). γέρειν τιν' ἴρωατ' (l.
 ρας) ἄνεμος Antiph. 3, 110 (v. 5). τὸν οἶνον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύε-
 ται Philem. 4, 41 (19). τοίχον ἄρας *στήσομαι (5, 99) Philem. (?) 4, 41
 21). αἶρ' ὕδωρ Plat. 2, 630 (1, 4). αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν Antiph. 3, 3
 1). μεγάλην ἄκατον ἠρά τις Antiph. 3, 3 (5). οὐδ' ἂν αὐτοχλῆς αἶτως
 ὑρύθμως *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 627. [ἄρας ἐπάταξα Men. 4, 299
 308)]. δεινὸν ποτ' ἦρεν - ἐν τῷ σκότῃ Arched. 4, 435. τὰς τραπέζας
 ἶρετε Men. 4, 147 (2). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ἄρας' ἀφ' ἡμῶν

- 4, 67 (1). οὐ δάσω δὲ κἄν Ἄιδου δίκην —; αποσ. 4, 868 (282). καὶ Ἄιδην δύο τρίβους νομίζομεν † Philem. 4, 67 (1). ὕμνος Ἄιδου Phryn. 2, 601 (1). κοιτὸν τὸν ἄδην ἔσχον Men. 4, 233 (9). χουσοῦς ἀνοήτικαῖδου (f. κἄν Ἄιδου) πύλας monost. 533.
- ἀδηφάγειν: Herm. 2, 417 (16).
- ἀδηφάγος: ἀδηφάγοι (equi) Pher. 2, 351 (36). Aristophan. 2, 1204 (119). λύγνοι ἀδηφάγοι Alcae. 2, 830 (2). ἀδηφάγον τὸ ζῶον (philosophum int.) Anaxipp. 4, 460 (v. 39).
- ἀδιάλεκτος: βίον ἀδιάλεκτον Phryn. 2, 587 (1).
- ἀδιάφορος: (puella) Men. 4, 309 (357).
- ἀδίκημα: τὸ μὴ συνειδέναι — ἀδίκημα Antiph. 3, 149 (42^b). τῶν ἀδικημάτων τὰς ἀξίας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73). ἀτίχημα καὶ ἀδικημα διαφορὰν ἔχει Men. 4, 198 (2). νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ — ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τὰ ἀδικήματα monost. 445.
- ἀδικία: εὐ λέγουσιν ἀδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40°).
- ἀδικομήχανος: ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ Aristophan. 2, 1201 (104).
- ἄδικος: δίκαιος ἄδικος Archipp. 2, 728 (4). ἦν ἔν' ἄνδρ' ἄδικον *δωκῆς Aristophan. 2, 1128 (5). ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατής — ὁ μὲν διὰ κέρδος ἄδικος· ὁ δὲ — Anaxand. 3, 197 (4). κολίσις ἄδικος Men. 4, 164 (7). πείραν ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληγῶς τρόπος Men. 4, 264 (125). ἀδίκως φθλοῖσιν — μὴ συμπλέκου monost. 54. πολλοῖσιν ἀδίκους ἢ τύχῃ παύσεται monost. 624. ἄδικον: οἰμοὶ τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν — Antiph. 3, 154 (65). ὡς ἄδικον ὅταν — Men. 4, 177 (1). τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς Men. 4, 250 (56). ὅταν — ἀδίκους πειπέση συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). κέρδος ἄδικον ὄν monost. 6. ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν monost. 702.
- ἀδίκως: ἀδίκως κρίνειν Pher. 2, 293 (16, 3). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τι πράττει Men. 4, 135 (2, 7). ἀδίκως *τι κατ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). ὄρκον φεῦγε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως monost. 441.
- ἀδικότροπος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικοχρήματος: Cratet. 2, 249 (7).
- ἀδικῶ: ὡσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος Eur. 2, 474 (34). σφ' ὄδρ' ἠγαθήκησ' ὡσπερ ἠδικημένος Straton. 4, 545 (v. 17). ὁ τι κἄν τύχη * (ὁ) μάγειρος ἀδικήσας Philyll. 2, 862 (2). μάγειρον ἀδικήσας Men. 4, 108 (4). εἰ τί σ' ἠδίκηκ' Aristophan. 2, 1056 (1). ὁ μηδὲν ἀδικῶν Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). τὸ μηδὲν ἀδ. καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ Men. 4, 207 (2) = τ. μ. ἀδ. καὶ καλοῦς ἡμᾶς ποιεῖ Men. 4, 244 (34). τὸ μηδὲν ἀδ. πᾶσιν — πρέπει Men. 4, 293 (282). ὁ — γὰρ πρῶτος (int. γήμας) οὐδὲν ἠδίκηκε Aristophont. 3, 359. *οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς Alexid. 3, 479 (1). αἰ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδὲν Alexid. 3, 484 (3). ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ἀδικεῖν καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9). ἀδικεῖ τὸν Ἔρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411. κειμένων ἰχθυδίων οὐδὲ ἐν γῆσας ἀδικήσειν Alexid. 3, 429 (L, 8). αἱ μὴ συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι, αἴται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι Alexid. 3, 450. συκοφαντῆς εὐθύς καλεῖται, κἄν ἀδικοῦμενος τύχῃ Men. 4, 96, (2). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = monost. 638 sq. δίκαιος ἀδικεῖν οὐχ ἐπίσταται τρόπος monost. 136. ὁ ἠδικηκὸς τὴν — πενίαν κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὐ τυχὸν μετεκλήθηεναι Men. 4, 96 (1). οὐ δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας Men. 4, 102 (3). ξέρον ἀδικήσας μηδέποτε monost. 397. εἰ τοὺς ἀδικηθέντας γευξοῦμεθα Men. 4, 150 (3). οἷαν ἀδικῶ γυναιχ' * Men. 4, 186 (4). ἀδικοῦσαν, ἀποκλείουσαν, αἰσι-

- σαν πυκνῆ Men. 4, 131 (1). εἶπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἡμύνετο ἕκαστος Men. 4, 237 (15). οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας Men. 4, 249 (51). ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον οὐ δυνήσομαι * ἀδικῶν Men. 4, 251 (59). * ἐμὲ δ' ἀδικεῖτω πλούσιος καὶ μὴ πένης Men. 4, 253 (68). σαυτὸν ἀδικῶν Men. 4, 262 (116). ἐμπατὸν ἀδικῶ κοῦκέτ' εἰμι * θεοσεβῆς Diph. 4, 422 (18). τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς; Baton. 4, 499 (1, 6). κάπηλος ἠδικημένος ὑπ' οἰνοπώλου Diph. 4, 376 (1). γαμείτω· καὶ γὰρ ἠδίκησέ με anon. 4, 620 (55).
- ἀδμῆς: ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμῆς Epicrat. 3, 369.
- Ἄδμητος: Ἄδμητου λόγον Aristophan. 2, 1127 (3).
- ἀδολέσχης: * Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην Eur. 2, 553 (10). ἢ Πρόδικος· ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3, 2). οὐδ' ὄψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης Cephisod. 2, 835 (3).
- ἀδολεσχία: ἴδιαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν Theognet. 4, 550.
- ἀδόλεσχος: ἰατρὸς ἀδόλεσχος monast. 268.
- ἀδολεσχῶ: ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον Eur. 2, 553 (11). ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας Alexid. 3, 468 (3).
- ἄδολος: ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν Philem. 4, 37 (10).
- ἀδοξία: ἔχει * πατρίδ' ἀδοξίαν πενίαν τ' anon. 4, 619 (52).
- ἄδοξος: ἦν ἄνθρωπος σοφός, ἀδοξότερος (al. — τατος) Men. 4, 142 (1).
- ἄδουλος: βλον * ἄδουλον (legeb. ἄζυγον) Phryn. 2, 587 (1).
- ἄδοφοίτης: * οὓς ἤσμεν οἴτας ἀδοφοίτας — Α. εἰσὶ γάρ τινες ἄνδρες — ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 4, 6).
- Ἄδραμντειον (αἰ. τι.) Eur. 2, 576 (135).
- ἄδρανῆς: αἱ πολυαὶ — ἀδρανῆες Plat. (?) 2, 697 (v. 8).
- Adraatea et Nemesia diversa. Nicostr. 3, 291 (14). Men. 4, 316 (418).
- Ἄδραστος: ἀγωνακτῶν Ἄδραστος εὐθέως ἤξει Antiph. 3, 106 (v. 11).
- ἄδράφαξος: ἀδράφαξον ἔψουσ' Pher. 2, 285 (10).
- ἄδρός: ἀδρούς — μεγάλους τε γάρρους Stratt. 2, 779 (1). κωβίων πέμψαι με δεῖ· ἀδρός γάρ ἐστιν Antiph. 3, 13 (1, 21). ἰχθύς ἀδρός Alexid. 3, 461 (1). ἰχθύς ἀδρός Dionys. 3, 552 (1, 9). διὰ τὴν ἐπικαρπίαν τῶν ἀδρῶν (οἷα et. caprae) Antiph. 3, 9 (1). τῶν * ἀδρῶν τούτων τινὰ κένθαρον Alexid. 3, 433 (4). τοὺς κανθάρους ἐκείνους τοὺς ἀδρούς Epicrat. 3, 538 (1). μάνην κεραιμεοῦν, ἀδρόν Nicom. 4, 578. χελιδονείων ἀδρός πινακίσκος Epicrat. 3, 537 (1). κοιλίαν ἀδρῶν ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 12). ἀδρῶν ἠελίσιαν Antiph. 3, 79 (2, 8). πιεῖν ἀδρότερον Diphil. 4, 377 (1).
- ἄδύνατος: κῆρυκατώτατος λέγειν Eur. 2, 461 (8). ἔν τι — ἀδύνατον ἦν ἄρα εὐρεῖν Men. 4, 234 (11). ἀδύνατον ὡς ἐστίν τι σῶμα τῆς τύχης Men. 4, 247 (43). ἀδύνατον τάληθές λαθεῖν Men. 4, 326 (477). βούλωμαι (edere) κάκεινο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλωμαι Lyncei 4, 433 (v. 12).
- ἄδύοικος: * λεπιασά — ἀδύοικος Apollon. 2, 881 (2).
- ἄδύς: * δωμός τις μῖαλα ἀδύς Epilyci 2, 857 (2).
- ἄδω: cf. δέωμι. κακῶς ἄδοντος ἀκούειν Pher. 2, 262 (2). * (ἄδων) Στησιχόρθου πρὸς τὴν λύραν Eur. 2, 552 (9). αὐλεῖ μοι μέλος σὺ δ' ἄδε * πρὸς Amira. 2, 710 (1). πίπειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19, 2). Ἀργῶν δ' ἄδειν Anaxand. 3, 183 (1, 17). ὥσπερ τῶν χορῶν οὐ πάντες ἄδουσ' Men. 4, 117 (2). ἀλεκτροῶν * ἄν ἀφ' (leg. ἐφ') ἐσπέρας ἄση anon. 4, 612 (40). Κλειταγόρας ἄδειν Cratin. 2, 154 (10). ἦδεν Ἄδμητου λόγον Aristophan. 2, 1127 (3). * σκόλιον ἦσται Plat. 2, 638 (1, 11). ἄσον δὴ μοι σκόλιόν τι Aristophan. 2, 1030 (13). * ἦδεν μέλος Ἰωνικόν τι Plat. 2, 638 (1, 14). οὐδεὶς ταῦτον ἄσεται μέλος Theophril. 3, 629 (2). ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (3). πακῶν ἦδετο Antiph. 3, 5 (5). ἄδοντα λιτυέρσην Men. 4,

- 146 (4). χρησμούς * διδόασ' ἄδειν *Antiph. 2, 704 (2)*. † ἄγων (l. ἄδω) ἰκτροπέλους μυρμηκίας *Pher. 2, 327 cf. 334 (1, 23)*. πόλιν ἤδε τῆς συναυλίας ταύτην; *Antiph. 3, 24*. ἡ πόλις ὅλη ἄδει τὸ κακόν *Men. 4, 332 (506)*.
- Ἀδώνια: διδάσκειν εἰς Ἀδώνια *Cratin. 2, 27 (2)*. * Ἀδώνι (legeb. Ἀδωνίαν) ἄγομεν *Pher. 2, 358 (84)*. πολυτελῶς Ἀδώνια ἄγουσ' ἑταῖρα *Diphil. 4, 395 (2, 39)*. *Samiae puellae γόλιους sibi proponunt Adoniis Diph. 4, 399 (2)*.
- † Ἀδωνίαν v. Ἀδώνια.
- † Ἀδώνιον v. Ἀδωνις.
- Ἀδωνις: † Ἀδώνιον (f. Ἀδωνιν) *Cratin. 2, 188 (37)*. *Pher. (?) 2, 347 (21)*. *Plat. 2, 694 (59)*. *Aristophan. (?) 2, 1204 (120)*. τὸν Ἀδωνιν κλέομεν *Pher. 2, 358 (84)*. ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ τὸν Ἀδωνιν προὔθηκεν Κύπρος *Eubul. 3, 210*. Ἀδώνιος (gen.) *Pher. 2, 347 (21)*.
- αἰ: ὁ χρόνος ὃν αἰ λαμβάνειν ἀμνηστικῶ *Antiph. 3, 156 (72)*. ἐπ' ἀρστέρ' αἰ τὴν ἄρχον ἔχων *Cratin. 2, 94 (3)*. πένουσ' — * ἐπονομάζουσ' αἰ ἴησι λάταγας *Cratin. 2, 179 (16, 3)*. παίζειν τοὺς καλοὺς φιλοῦσ' * αἰ *Cratet. 2, 242 (2)*. * ξυνεγιγνόμεν ἄει τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν *Εὐφ. 2, 438 (6)*. ἱματίῳ * τούτῳ οἶν μεταλαμβάνων αἰ θάτερον *Εὐφ. 2, 484 (1, 6)*. ὄσταχόν — αἰ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίεν *Aristom. 2, 732 (2)*. σε τῆ νομηνίᾳ ἀγαλοῦμεν αἰ *Theop. 2, 810 (1)*. χωρεῖ ἀκλήτος αἰ δειπνήσων *Aristophan. 2, 1057 (5)*. τῶν θαλαττίων αἰ — ἐν * ἔχομεν *Antiph. 3, 75 (2)*. μισῶ γραμματικόν * ἔκπωμ' αἰ *Eubul. 3, 239*. τὸν οἶνον εὐδοχιμεῖν αἰ παρὰ ταῖς ἑταῖραις τὸν παλαιόν *Eubul. 3, 263 (3)*. ἕκαστος λαμβάνει τὴν πεπατιάτην αἰ *Alexid. 3, 398 (1)*. τοὺς τὰ ἀγ' ἕκαστοτε πωλοῦντας οὐ κάτωθε τὰ σκληρὰ αἰ τιθέασιν *Alexid. 3, 437 (1)*. αἰ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον (bibere) *Diodor. 3, 543*. * ἔκτω ἐπὶ δέκα ἐνδελεχῶς ἕξεις αἰ *Men. 4, 224 (4)*. εἰ τις ἐμπέσοι λόγῳ, τὸ τεχνίον αἰ — μοι κατεπίνετο *Antidot. 3, 528 (1)*. αἰ στραγγαλίδα; ἐσφύγγετε *Pher. 2, 265 (12)*. αἰ ποθ' — ἐγκλικίζουσ' *Pher. 2, 351 (42)*. ὡς δ' αἰ ποτε περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' *Henioch. 3, 562 (v. 9)*. αἰ ποῖ εὐ μὲν ἀσπὸς εὐ δὲ θύλακος *Alexid. 3, 417 (1)*. πρὸς τοῖσι βωμοῖσι πανταχοῦ αἰ λοχῶντες *Pher. 2, 325 (2)*. πάντες ἐμβάλλουσιν αἰ μάρathon *Herm. 2, 413 (2)*. εὐχεῖ — πάντας εὐτυχεῖν αἰ *Antiph. 3, 45 (2, 4)*. αἰ βούν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ *Antiph. 3, 134 (5, 5)*. μεθύοντες αἰ τὰς μάχας πάσας μάχονται *Krhipp. 3, 382*. τοιγαροῦν φεύγουσ' αἰ *ibid.* πάντα μὲν λήψει σχεδόν αἰ — οὐκ αἰ δὲ τὴν * χάριν ἔχεις ὁμοίαν *Dionys. 3, 548 (v. 22)*. αἰ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόρον *Dionys. 3, 555 (v. 3)*. εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις αἰ *Men. 4, 254 (74)*. οὐ ταῦτ' προσίγω πᾶσιν αἰ βρώματα *Anaxipp. 4, 400 (v. 25)*. διαμένειν εἰωθ' αἰ τὸ χρῶμα ταυτό *Antiph. 3, 152 (60)*. ὅπερ ποικίλ' εἰωθε — αἰ *Axionici 3, 531 (2)*. διατελεῖν πράττων — καὶ διευτυχῶν αἰ *Men. 4, 227 (2)*. τῆς διὰ βίου δ' ἐνδον καθεδουμένης αἰ *Men. 4, 228 (3)*. δεῖ μ' αἰ καινὸν πόρον * εὐρεῖν *Antiph. 3, 143 (24)*. αἰ π' καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν * θηρίον τίκει *Anaxil. 3, 362 (1)*. ἡ δ' ἡμέρα αἰ τι καινὸν φέρει *Posidipp. 4, 519*. ἐτήσιοι πρόσσι' αἰ *Cratin. 2, 35 (6)*. τὸ τοιοῦτον αἰ πῶς μέρος ἐπιπαύεται *Alexid. 3, 462 (1, 14)*. εἰδέναι πολὺ δεῖ — αἰ πρότερον *Dionys. 3, 547 (v. 8)*. αἰ τὸ λυπεῖσθαι μείζον γίγνεται *Philom. 4, 10 (1, 11)*. κατὰ μικρὸν αἰ φύονται φρένες *Philom. 4, 35 (6)*. μηδενὸς ἐραῶσαν, προσποιουμένην δ' αἰ *Men. 4, 131 (1)*. δεῦρ' αἰ (huc usque) *Phryn. 2, 582 (2)*. αἰ (ᾗ) *Herm. 2, 413 (2)*. *Theop. 2, 810 (1)*. *Aristom. 2, 732 (2)*. *Antiph. 3, 156 (72)*. *Alexid.*

· ἀκαρής.

· Σόφρων Ἀκαρῶν Ἀνακρίρ. 4, 459 (v. 1).

· ἄκαρπος ἀπὸ φιλίας κλάδος Men. 4, 274 (182). σκληρόν, ἄκαρ-
ον. 4, 672 (298^a).

· ἄκαρκα προβῶντες Cratin. 2, 88 (5).

· κατὰβίλλε τάκαίτια καὶ κυλίαια αἴρου Epicrat. 3, 872 (2).

· γιάνην· Τελέστῃς δ' ἄκατον ὠνόμαζέ' νιν Theopomp. 2, 793 (2).

· Λιὸς σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). ὡςπερ ἄκατος οὐδὲ
πέθεται ἐνὶ πηδαλίῳ Theophrasti 3, 628 (1).

· ζείας, αἴρας, ἄκαίανους Pher. 2, 345 (17).

· τιῶν: Aristophan. 2, 949 (18).

· Ἀκέστορα εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς Cratin. 2, 68 (1). Ἀκέστορ' -
γμισίαν Eur. 2, 455 (1, 14). τὸν Μύσιον Ἀκέστορ' Theop. 2,

de Acestore Metag. 2, 758 (2).

· ὁσ ἀνήρ Phryg. (?) 1, 159.

· ὡς ἀκίνητοι φυν εἶναι (de Boeotia) Alexid. 3, 491 (1).

· γέρει τραγήματα ἀκίδας Κρητικὰς Mnesimach. 3, 577 (1). Ἐρως,
ὄν ἀκίς Timoth. (?) 3, 589.

· αἰ: τὰ γύναια τὰλλ' ἠκκίετο Philippiid. 4, 468 (1).

· οὐδὲ εἰς ἀκκισμὸς οὐδὲ λήρος Philem. 4, 4 (1, 14).

· erin. 2, 383 (7).

· Antiph. 3, 6 (1).

· ἄκλῆτος φοιτᾶς ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 38 (3). χοιρεῖ ἄκλῆτος
ων Aristophan. 2, 1057 (5). δεῖπνεῖν ἄκλῆτος μυῖα Antiph. 3,

7). ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν Χαιρεσιῶν ἄκλῆτος Alexid. 3, 480 (2).

· Χαιρεσιῶντ' ἄκλῆτον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447. πέτον-

· ὡς ἐπὶ ταῦτ' ἄκλῆτοι Antiph. 3, 134 (5, 3). βούν τοῖς ἀκλήτοις
κὸπτεν ib. (5, 7). Κόρυδος ἄκλῆτος γενόμενος Timocl. 3, 598.

· καλῶ, ἄκλῆτος ἤξει Apollod. Car. 4, 449.

· οὐκ ἀκλωστοὶ στήμονες Plat. 2, 693 (53).

· τῆδε τοῦ κίλλου ἀκμῆ Cratin. 2, 125 (13). νεαλῆς αὐτὴν τὴν
Aristophan. 2, 1100 (10). ἢ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν καὶ ῥώμης ἀκμῆν

3, 205 (v. 6). ὅστις αὐτῆς (τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρεῖ Alexid.

· τὴν ἀκμῆν ἐκ παιδὸς πρὸς τί' κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454

· ἀκμῆ οὐδὲν ἄνθος διαγέρει monost. 642. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς

· εἶνα Epicrat. 3, 369. ἂν ὑστερῶν τῆς τεταγμένης ἀκμῆς Alexid.

1, 10). τὴν τῆς ἄλμης ἀκμῆν Arched. 4, 436 (1, 9).

· ἀκμων καὶ σφῦρα νεανία Cratin. 2, 69 (3). ὑπομένειν πληγὰς
Aristophont. 3, 357 (1, 6).

· aure Pher. 2, 347 (24). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405

· γανίζει γῆρας ἀκοήν, ὄρασιν, κάλλος ad Men. 4, 362. κωφὴν
εἰσθησιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5).

· α: ἀκολασίε (ἢ ἀκολαστίε) τῶν γεγονότων διαγέρων Alexid. 3,
6).

· αἰνω: ἀκολασταίνει νοῦς μεираκίων Mnesim. 3, 569 (v. 19).

· τάματα: (an ἀκολαστάσματα?) Anaxand. 3, 201 (24).

· α: v. ἀκολασία.

· ος: ὑβριστόν ἐστι χρῆμα ἀκόλαστον Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46.

· τός ἐστι Alexid. 3, 412 (1). ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν Nicol. 4,
4).

· τὴν ἐνθεσιν δ' ἀκολον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7).

· θος: ὅτοισι παῖς ἀκόλουθός ἐστιν Eur. 2, 484 (1, 3). ἔξαιρέσεις
· α: ἀκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).

ἀθέλδομαι: * δια τερημένων ἀθέλδεται (f. -βεται) τύπων Dioclis 2, 839 (1).

* Ἀθελόνη: τὴν * Ἀθελόνην ἀνλητρίδα Archipp. 2, 719 (2).

ἄθετος: Posidipp. 4, 527 (11).

Ἀθηνᾶ: νῆ τὴν Ἀθηνᾶν Nicostr. 3, 288 (2). Alexid. 3, 475. Philem. 4, 26 (v. 3). Men. 4, 209 (1). 231 (7). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν Men. 4, 152 (1). πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς Men. 4, 110 (1). Baton. 4, 504 (1, 7). μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Alexid. 3, 489 (2). Men. 4, 189 (1, 14). ὀμνύω σοι τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Men. 4, 248 (46). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς Alexid. 3, 486 (1, 14). Ἀλέας Ἀθηνᾶς Men. 4, 323 (462^a). γυμνὴν ἐποίησε *(τὴν) Ἀθηνᾶν anon. 4, 607 (21^b).

Ἀθῆναι: εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθῆνας Lysipp. 2, 746 (1). ταῖς ἄλλαις πόλεσι — πλὴν * Ἀθηνῶν Aristophan. 2, 1171 (1, 12). Αἴγυπτον τὴ πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν ib. (1, 15). ἐν Ἀθῆναις γλαυῦκας Antiph. 3, 96. μύρον ἐξ Ἀθηνῶν Antiph. 3, 139 (11, 5). πάνθ' ὁμοῦ πωλίσσεται ἐν ταῖς Ἀθῆναις Eubul. 3, 241. ἰσχάδες, τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν Alexid. 3, 435 (2). κλεινὰς Ἀθῆνας ἐπερᾶν Eubul. 3, 208 (2). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν ἐν ταῖς Ἀθῆναις δεξιῶς θ' εὐρημένον Alexid. 3, 886 (v. 2). ἐν ταῖς Ἀθῆναις ταῖς καλαῖς Alexid. 3, 485 (4). ἐλλείποντα τῶν Ἀθηνῶν anon. 4, 636 (125). νεωστὶ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφαιγμένον εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐστὶ Antiph. 3, 33 (1, 5). Eriphi 3, 556 (1, 5). εἰς Ἀθῆνας ἐνθάδε ἀφαιχόμεν Ἀντιφ. 3, 91 (1). Κημισόδαρον — τὴν ἐν Ἀθῆναις γενέσθαι Dionys. 3, 553 (2). ἐνταῦθ' ἐν Ἀθῆναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ Philem. 4, 31 (2). οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης Euphron. 4, 486 (v. 7). μετὰ Θίβρων τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Philosteph. 4, 589.

Ἀθηναία: Ἀθηναίαις καὶ ταῖς ξυμμάχοις Pher. 2, 267 (4). γυναῖξ' Ἀθηναίαν Canth. 2, 836 (1). τὰς Ἰππονίκας τάσδε καὶ — καὶ — τὰς Ἀθηναίας λέγω Philem. 4, 20 (2). Ἀθηναία ξένη (de Themistoclis filia) Diph. 4, 378.

Ἀθηναῖος: ἄρχων εἰμὶ Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἦν ἀρέσχη ταῖς Ἀθηναῖοις Eur. (?) 2, 577 (v. 20). ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός Eriphipp. 3, 332 (v. 13). τοὺς Χαιρεφίλου υἱεῖς Ἀθηναῖους (fecerunt) Alexid. 3, 413 de lege quadam Atheniensium. Alexid. 3, 527 (81). πότινι' Ἀθηναίων * πόλις anon. 4, 616 (49). μάλα συχνούς ἐδείπνισεν Ἀθηναίων Heraclid. 3, 565. πίνειν Ἀθηναῖους ἅπαντας — ἐξίεναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 19). τί δ' ἐστὶ Ἀθηναῖοισι — ἀπώμοτον; Eur. 2, 517 (25). ὁ Διονύσιος παρ'

Ἀθηναίων μακαρίζεται Polyzel. 2, 871 (1). μή μοι Ἀθηναῖους ἀνειῖ Aristophan. 2, 1066 (4). τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ γαγέμει Eubul. 3, 208 (1). γελάσθαι μάλιστα Ἀθηναίων πολὺ Alexid. 3, 469 (2).

Ἀθήνησιν: Ἀθ. κατακεχρημένον * ἤδη 'στί Amphid. 3, 306 (1, 4). τοῖς ἰχθυοπώλαις εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1).

ἄθικτος: de virgine Agarot. 3, 275 (2).

ἄθλητής: ἑαυτοὺς * δέρειν παρέχοντες ἀθληταῖσιν Timocli. 3, 610.

ἄθλιος: τῶν Πυθαγορικῶν ἄθλιοί τινες Antiph. 3, 87. παραδοθέντι: ἄθλιοι τοῖς ἰχθυοπώλαις (pisces) Antiph. 3, 87 (infr. v. 4). ἃ δίδωσι ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἄλλοις Antiph. 3, 133 (1, 5). πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 2). ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἄθλιους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας ἀθλιωτέτους (an βλέποντας ἐν ἀλαωτάτοις? 5, 91) Alexid. 3, 490 (2). πολλοὶ ἐποίησεν ἄθλιους Men. 4, 75 (5). ἀργὰς — τοῦ πωρέττοντος πολὺ — ἀθλιώτερος Men. 4, 119 (2). ἀνθρώπων τὴν ἀθλιώτερον * ἔραται:

- Men. 4, 170 (6). *οὐδὲν οἰσθας ἄθλιε Men. 4, 174 (1). οὐ θύω βούν, ἄθλιε Straton. 4, 545 (v. 20). σιτόκουρον, ἄθλιον Men. 4, 196 (1). γέρον ἄθλιος λέμφος Men. 4, 215 (13). προὔπινεν αὐτοῖς ἄθλιους (ἄθλιως?) *ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). ἐρώντος ἄθλιώτερον οὐδὲν γέροντος ib. (3). πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος; *ibid.* ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἀνυμφος Men. 4, 232 (8). τῶν μονομαχοῦντων ἄθλιώτεροι Posidipp. 4, 520. ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον βίον Men. 4, 193 (5). ἄθλιον: μικρῶ ἄθλιω νομισματι Antiph. 3, 20 (1). μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα Antiph. 3, 102. ἀγορὰν ἰδεῖν εὖοισον ἂν ἀπορῆ τις ἄθλιώτατον Timocl. 3, 597. πολὺ γ' ἔστι πάντων ζῶν ἄθλιώτατον ἄνθρωπος Philem. 4, 33 (4). οὐκ ἔστω οὐδὲν ἄθλιώτερον πατρός Men. 4, 261 (110). κενῆς δόξης οὐδὲν ἄθλιώτερον monost. 289.
- ἄθλιως: νυκτερεύσας ἄθλιως Timocl. 3, 603 (4). ζῆν ἄθλιως Philem. 4, 63 (109) = monost. 296.
- ἄθλοθετία: Aristophan. 2, 1204 (122).
- ἄθροίζω: *ραχίαν ἠθροισμένην Posidipp. 4, 523 (1, 11). ὄχλος ἠθροῖται Athenion. 4, 558 (v. 37).
- ἄθρόος: ἐστῶτας ἄθρους Aristophan. 4, 1194 (79).
- ἄθρόος: καταπιεῖν ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. *κινεῖ ἄθρόος (vulg. ἄθρόως) οὗτος (i. e. ὄχλος) Posidipp. 4, 523 (1, 7).
- ἄθυμος: ἄθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν Men. 4, 193 (5).
- ἄθυμῶ: μηδεὶς πράττων κακῶς λίαν ἄθυμῆσαι Men. 4, 155 (1). οὐδέποτε ἄθυμειν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ Apollod. 4, 453 (1).
- ἄθυρμα: νεοχμὸν τι ἄθυρμα Cratin. 2, 101 (16). ἀνδρόγυνον ἄθυρμα anon. 4, 663 (250).
- ἄθυρμάτια: v. 5, 40.
- ἄθύρωτος: ἄθύρωτον στόμα Phryn. (?) 2, 606 (15).
- ἄθῳος: *(ἄθῳος) ἠλθεεσ Amira. 2, 706 (1). ἄθῳος ἀπέρχεται Archipp. 2, 726 (1). οὐδὲ εἰς - ἄθῳος διέφυγεν Men. 4, 108 (4).
- αἰ: *καὶ τὸ λῆς Cratet. 2, 249 (5).
- †αἰ αἰ: cf. Plat. 2, 618 (2).
- Αἶας: Αἶαντος πόλιν Cratin. 2, 149 (4).
- Αἰγαῖος: πέλαγος οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον Men. 4, 88 (1). Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάθος Men. 4, 174 (1).
- αἰγείρος: αἰγείρου θεά, παρ' αἰγείρον θεά, ἀπ' αἰγείρου θεά Cratin. 2, 189 (38). Ἄνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων anon. 4, 681 (108).
- αἰγερός: *κἂν αἰγέρων ἐφυσαν εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61).
- Αἰγεύς: τὸν Ἐρεχθεά μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει Aristophan. 2, 1042 (27).
- αἰγιαζώ: σὺ δ' αἰγιαζεῖς *Eupr. 2, 430 (9^b).
- αἰγίδιον: ὡσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν Pher. 2, 264 (7). τῶν δ' *αἰγιδίων ἢ μὴ τυρὸν ποιῆ Antiph. 3, 9 (1). Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις στέφανον Eubul. 3, 252 (3).
- αἰγίθαλλος: ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν Alcaei 2, 825 (2).
- Αἰγινα: ὄδ' ἀπ' Αἰγίνης *νήσου χωρεῖ Telecl. 2, 373 (5).
- Αἰγιναῖος: μᾶζαι Αἰγιναῖαι Cratin. 2, 108 (2). τὰργύριον ἐπράξατ' Αἰγιναῖον Diphil. 4, 407 (1, 12).
- Αἰγιον: Αἰγίου αὐλητρίδες Antiph. 3, 198 (11).
- αἰγίπυρος: Eur. 2, 434.
- αἰγίς: αἰγίς αἰγίς ἔρχεται Pher. 2, 314 (9) cf. 5, 28.
- αἰγλή: Cratin. 2, 229 (164).
- Αἰγλή: Herm. 1, 96 (1).
- αἰγυπτιάζω: αἰγυπτιάζειν Cratin. 2, 186 (32^a). χρόαν ἥλιος †αἰγυπτιάσει (l. αἰγυπτιώσει) anon. 4, 628 (95^b).

- Αἰγύπτιος**: τὸ μῦρον Αἰγύπτιον Plat. 2, 638 (1, 7). μύρω Αἰγυπτίῳ Antiph. 3, 56. μύρω - οὐπερ ἀπέδοτο πολυτελοῦς Αἰγυπτίου Anaxand. 3, 190 (2). μύρον Αἰγύπτιον Kriherr. 3, 327 (1). Αἰγυπτίῳ ψάγεται Kubul. 3, 253 (6). Αἰγύπτιος τῶν ἰχθύων κάπηλος, "Ερμῆος Archipp. 2, 718 (1). Λεινίας Αἰγύπτιος Stratt. 2, 775 (1). τὰλλα δεινούς τοῦ Αἰγυπτίου εἶναι Antiph. 3, 60. [ἰχνεύμων Αἰγύπτιος Kubul. 3, 254 vs. 12.] Αἰγύπτιος θοιμάτιον ἠρδάλωσέ μου Philem. 4, 18 (2).
- αἰγυπτίῳ**: v. αἰγυπτιάζω.
- Αἰγυπτιώδης**: Cratin. min. 3, 375 (2).
- Αἰγυπτος**: Lynceus Aegypti filius Aristophan. 2, 1049 (3). * κινδυνεύει εἰς τὴν Αἰγυπτον** Pher. 2, 257 (5). Αἰγυπτον τὴν πόλιν πεποίηκε Aristophan. 2, 1171 (1, 15). τὰξ Αἰγύπτου χρυσία Cratin. 2, 63 (3). ἡ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ ἰστία Herm. 2, 407 (1, 12). μύρον κράσαν Αἰγυπτος ποιεῖ Dexicrat. 4, 571.
- αἰδοῦμαι**: ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεάν Kubul. 3, 296.
- αἰδουτος**: αἰδουτον κακόν Cratin. 2, 135 (3).
- αἰδώς**: κακὴ αἰδώς ἐνθα * τὴνκαυδὲς κρατεῖ Diph. 4, 425 (29).
- αἰεὶ**: ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθου monost. 154.
- αἰέλουρος**: τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' Anaxand. 3, 181 (v. 12). αἰελοῦρου βωμός Timocl. 3, 590.
- αἰετός**; * αἰετός ἐν νεφέλῃσι Aristophan. 2, 1044 (31).
- αἰζηός**: κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι Cratin. (?) 2, 72.
- † αἰθή**: † τῆς αἰθῆς πέπλους v. 2, 69 (4).
- αἰθήρ**: * ἐππόκαμπος ἐν αἰθέρι Men. 4, 281 (211).
- αἰθῆς**: * τοὺς αἰθεῖς πέπλους Cratin. 2, 70 (4). cf. 5, 17.
- Αἰθλοῖψ**: καὶν Αἰθλοῖψ ἢ - ἔστιν εὐγενής Men. 4, 229 (4).
- αἰθρα**: κασιόπνου ἀῦραν δι' αἰθρας Antiph. 3, 27 (1, 14). γέρονθ' ἰπὶ πρὸς αἰθραν Anaxil. 3, 348 (1, 30). ἄττουσιν κούγως πρὸς αἰθραν Alexid. 3, 452 (1, 17).
- αἰθρία**: ἔξ αἰθρίας (ῖ) ἀστράψω Cratin. 2, 46 (4).
- αἰθριος**: * αἰθρία στέγη Cratin. 2, 34 (5)
- αἰθων**: δηχθεῖς αἰθωνι Κλέωνι Herm. 2, 395 (1, 7). αἰθων ἀνήρ Alexid. 3, 383 (2).
- αἰκῶς**: Plat. 2, 694 (60).
- αἶμα**: θάπτον ἂν † τοῦ αἵματος (f. γὰρ θαῖματος) μεταδῶν Κυρ. 2, 551 (7). τὰργυρίον ἔστιν αἶμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς Timocl. 3, 612 (2). τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν Aristophan. 2, 1180 (15). αἶμα, κύστιν Kubul. 3, 250 (3). τὸ δειπνον ἀλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8).
- αἶμασιολογῶ**: αἶμασιολογεῖν ἠπίστατο Theopomp. 2, 819 (11).
- αἶματιτις**: χορδὴν τιν' αἶματιτιν Sophili 3, 582.
- αἶματῶ**: ἡματῶσθαι Eriphi 3, 558 (5).
- † αἶμην** Κυρ. 2, 483 (7).
- αἶμορρυγχιῶ**: τὸ πρόσωπον * αἶμορρυγχιῶν (legeb. - χίαν) ποιήσω Hera 2, 414 (3).
- αἶμυλοπλόκος**: Cratin. 2, 189 (89).
- αἶμυλόφρων**: Cratin. 2, 189 (39).
- αἶμωδιῶ**: ἡμωδία Timocl. 3, 598 (vs. 7).
- αἶνιγμα**: χαίρεις (? f. παίζεις) μ' αἶνιγμασιν Alexid. 3, 493 (1, 6).
- αἶνιγμός**: λαλοῦσ' - ἐν αἶνιγμοῖς τισίν Anaxil. 3, 348 (1, 23).
- αἶνω**: τὸν αὐτὸν αἶνεῖν καὶ ψέγειν monost. 506.
- αἶνω, αἶνω**: τὰς κριθὰς αἶνειν, ἀλέσαι Pher. 2, 345 (18). * αἶνειν μάγον Aristophan. 2, 988 (9). μὴ μοι Ἀθηναίους αἶνεῖτ' (αἶ. αἶνειν) Aristophan. 2, 1066 (4).

- ἄξ:** αἶξ οὐρανια Cratin. 2, 160 (21). Antiph. 3, 73 (2, 4). οὐράνιον αἶγας πλουταφόρον αποπ. 4, 667 (281). βουκολεῖσθαι αἶγας Eur. 2, 435 (25). μηχανῶν αἶγῶν ἀπόρρουθρον θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8). αἶγῶν ἀγέλην Anaxand. 3, 183 (1, 24). ἦντι' ἄν πωλῶσιν αἶγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24). οἶός, κάπρου, αἶγός Mnesimach. 3, 570 (v. 49).
- ἄξωνεῖς:** γραῦς κακολόγος ἐκ δυοῖν. Ἀξωνέων Men. 4, 144 (5).
- ἄξωνικός:** κλύδων Ἀξωνικός Nausicr. 4, 575 (2).
- ἄξωνίς:** Ἀξωνίδ' ἐρυθρόχρων - τράγην Cratin. 2, 141 (1).
- ἄλλας:** ὄργῶν, αἰολίαν, συνόδοινα Plat. 2, 672 (1, 13). σπάρος, αἰολίας, θρήττα Ephiipp. 3, 830 (1, 5). σπάρος, αἰολίας, θρήττα Mnesim. 3, 570 (v. 40).
- ἄλλος:** ποιμὴν αἰπόλος Cratin. 2, 182 (20). φράσει πρὸς τὸν αἰπόλον Eur. 2, 428 (2, 8). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι αποπ. 4, 614 (42).
- ἄλλω:** ἐπίσταμαι αἰπολεῖν, ἀκίπτειν, νεῖν Eur. 2, 430 (9^a).
- ἄρα:** ζῆλας αἶρας ἀχεάννου Pher. 2, 345 (17). ζῆλας, αἶρας, σεμίδαλιν Aristophan. 2, 1122 (15).
- ἄρασις:** τοῖνδε δυοῖν ἐνός αἶρασις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). τὸ μὲν διὰ τύχην - τὸ δ' αἶρασει Men. 4, 198 (2). ἡ τῶν ὁμοίων αἶρασις Men. 4, 324 (406). αἶρασιν τίνα *ζήλοισ; Nicolai 4, 579 (va. 20).
- ἄρασιστής:** τὸν *αἶρασιστήν τῶν αὐτοῦ τρόπων Philem. 4, 50 (43).
- ἄρατός:** v. παλιναἶρατος. αἶρατώτερος mon. 193. 477.
- ἄραπινος:** κόσπινον αἶραπινον Aristophan. 2, 1145 (12).
- ἄρω:** cf. v. Ἡλιαία. de forma ἔλω aim. cf. 5, 4. 117. εὐδοντι δ' αἶραει πρῶτος Cratin. 2, 23 (10). πάντας ἔλων ὑμᾶς κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5). ἦρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eur. 2, 458 (6, 3). μὴ λαμβάνειν τὰς αἶρας τιμωρίας, ἐλεῖν δὲ πάντως Antiph. 3, 156 (78). τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστη μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν Kubul. 3, 205 (v. 2). τῆς *πόλεος ἢς ἔλον τότε Kubul. 3, 263 (2). τούτῃ δ' ὀπόταν ἰχθύν τιν' ἔλωσ' Ephiipp. 3, 822 (1, 2). ἀνέπαφα σώματ' *οὐδ' ἔλη (f. et οὐδὲ ληπτέα 5, 104) Men. 4, 189 (8). αἶρουμαι: αἶρούμενοι καθάρματα στρατηγούς Eur. 2, 466 (15, 8). οὐς οὐκ ἄν εἴλεσθ' οὐδ' ἄν οἰνόπτας Eur. 2, 510 (7). αἶρουμένους ἐπιστάτας ἀποδοχιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). *ἐν' αἶρ' ἐκάστης * (τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 3). τινὲς παρασίτους ἐλόμενοι Diodor. 3, 544 (v. 32). τῶν πολιτῶν προστατεῖν αἶρούμενοι (pass.) Men. 4, 250 (52). χορηγὸς αἶραθεῖς Antiph. 3, 116 (1, 5). ἀκούσας τὸν τρόπον ὄν ἄν δοχῇ μοι βασιτάσας αἶρήσομαι Eur. 2, 549 (8). τριῶν κακοῖν ἢν ἐλέσθ' αὐτῇ τι ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ὅ τι βούλει δ' ἐλοῦ Men. 4, 135 (2, 5) ὄτ' οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἠρούμεθα Men. 4, 244 (85). ἐλέσθαι ψεύδος Men. 4, 292 (270). ἰσότητα δ' αἶρου monost. 672. τὸν βίον ἄπαντα τοῦτο δεῖν αἶρούμεθα Antiph. 3, 66. ἐλέσθαι τοῦτον: ἄν ζῆν τὸν βίον ἢ τὴν Σελεύκου - ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102. ὡστ' ἐγὼγ' ἄν εἰλόμην που - Men. 4, 219 (2). πένης ὢν καὶ γαμῖν ἐλόμενος Men. 4, 251 (57). τὰλλότρια δεῖπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 16).
- ἄρω:** ἄνω τὴν μασχάλην αἶρωμεν Cratin. 2, 198 (63). αἶρωνται ὡσπερ δάκτυλον τὴν μηχανὴν Antiph. 3, 106 (v. 15). φέρειν τιν' ἄραται (l. ἄρας) ἄνεμος Antiph. 3, 110 (v. 5). τὸν οἶνον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται Philem. 4, 41 (19). τοῖχον ἄρας *στήσομαι (5, 99) Philem. (?) 4, 41 (21). αἶρ' ὕδωρ Plat. 2, 630 (1, 4). αἶρω ποσεινήν μᾶζαν Antiph. 3, 3 (1). μεγάλην ἄκατον ἠρέ τις Antiph. 3, 3 (5). οὐδ' ἄν αὐτοζῆς αἶρας εὐρύθμως * ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 627. [ἄρας ἐπάταξα Men. 4, 299 (308)]. δεῖνόν ποτ' ἦρεν - ἐν τῷ σκότῃ Arched. 4, 435. τὰς τραπέζας αἶρατε Men. 4, 147 (2). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ἄραται αἶρ' ἡμῶν

- Diph. 4, 412 (2). ἀλείφονται: ἀλείφεσθαι τὸ σώμαί μοι ποῖον μίρον Cephisod. 2, 888 (1). κοσμεῖτ', ἀλείφειτ' Antiph. 3, 81. ἠλείφειν τοιοῦτον μύρον *σίχνην Antiph. 3, 117 (2, 8). μύροις Αλε;κάλτοιαι σῶμα ἀλείφεται Anaxand. 3, 192 (3). ἐλαίῳ Καρικῶ ἀλείφεται. Orpheon. 3, 381 (3). ἠλειφόμεν *ύόμενος ἰρίνῳ μύρῳ Alexid. 3, 410 (1).
- ἄλεκτος: τί δ' ἔπαθες; β. ἄγρυκτα κἄλεχτι Pher. 2, 348 (20).
- ἄλεκτρονόμιον, γάττιον, περιδίκιον Kphipp. 3, 334 (1, 8).
- ἄλεκτροπωλητήριον: Phryg. 2, 584 (4).
- Ἄλεκτρονών: Antiph. 3, 160 (98). Ἄλεκτρονόνα τὸν τοῦ Φιλίππου καίκοιεν Heraclid. 3, 585.
- ἄλεκτρονών: Ἀθήδαι - δεῖ σ' ὕπως εὐσχήμονος ἄλεκτρονόμος μηδὲν δίκαιος Cratin. 2, 82 (2). πολλά τῶν ἄλεκτρονόνων ὑπηρέμει κίτρονσιν φῆ Phil. (? 5, 5) 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5). ἄλεκτρονόνα τίτρονσιν φῆ πάγκαλα Theop. 2, 795 (3). φῶν τέτοκεν ὡς ἄλεκτρονών Aristophan. 2, 1016 (4). κοκκίζειν τὸν ἄλεκτρονόν Cratin. 2, 166 (21). κοκκίζειν τὸν ἄλεκτρονόνα (?) Diph. 4, 407 cf. ἐξέπεμπε με τὸ ῥοδριόκοκκον ἄλεκτρονών Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. ἄλεκτρονών τις ἐκεκράγει μέγα Men. 4, 116 (5). ἄλεκτρονών *ἂν ἄφ' (l. ἐφ') ἐσπέρας φῶν anon. 4, 612 (40). *ἄλεκτρονών τὴν κύλικα καταβέβληκεν Aristophan. 2, 958 (1). τὰς ἄλεκτρονόνας σοβεῖ Plat. 2, 619 (2). τὸν ἄλεκτρονόνα δ' ὀστάλιον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 4). αἱ δ' ἄλεκτρονόνα ἄπασιν καὶ τὰ - τέθνηκε Stratt. 2, 784 (2). ὀχνομένους τοὺς κἄπρους καὶ τὰς ἄλεκτρονόνας φεαροῦσ' Anaxand. 3, 192 (2). ἄλεκτρονών γενναῖος ἐν εἰσῶ τραφῆ ἐστίν Men. 4, 135 (2, 12). τὴν ἄλεκτρονόνα μοι δοῦς Men. 4, 328 (487). ἄλεκτρονόμος, πῆψις κίττης Mnesim. 3, 570 (v. 48).
- ἄλεκτωρ: ὁ Περσικὸς *ὀλόγωνος (an. ὀλόγ.) ἄλεκτωρ Cratin. 2, 109 (1). κοκκίζων ἄλεκτωρ Plat. 2, 697 (20).
- Ἀλέξανδρος: παρ' Ἀλεξάνδρου ἐκ Θετταλίας Kphipp. 3, 322. Ἀλεξάνδρου πλέον τοῦ βασιλέως πέπωκας Men. 4, 152 (1).
- Ἀλεξανδρώδης: ὡς Ἀλεξανδρώδες ἦδη τοῦτο Men. 4, 246 (39).
- ἄλεξιφάρμακος: Ἐφέσια λέγων ἄλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2).
- ἄλειτῶ: τοὺς ἀλειτῶντας ὄρους Alexid. 3, 387 (1). ἀλειτῶν (scr. ἀλειτῶν) ὄρος Alexid. 3, 477 (4).
- ἄλευρον: τρεῖς χοίτικας ἢ δὴ ἄλεύρων Phryg. 2, 593 (4). πλὴν ἀλεύρων καὶ ῥόας Aristophan. 2, 962 (10). ἐμόλυν' ἀλεύρων τοιοῦτον τινὲ Sotad. 3, 586 (1, 24).
- † ἀλήθει Pher. 2, 285 (9).
- ἀλήθεια: κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἢ ἀλήθει' ἔχει Philem. 4, 22. τὸ ψεύδος ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει ἐνίοτε μελῶν Men. 4, 255 (78). Ἐλεγχος ὁ γλῶσσος ἀληθεία τε καὶ παρηγοσία θεός Men. 4, 307 (351). cf. 4, 876. τραπέζης οὐκ ἀληθείας γλῶσσοι μονοστ. 708. ἄγει πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν μονοστ. 11. χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας περὶ Men. 4, 272 (170). εἰάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῆ Men. 4, 260 (105). ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτής Men. 4, 92 (4). ἄπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι Timocl. 3, 608. ἀναπλάσαι διπλάσια τῆς ἀληθείας κακὰ Philem. 4, 57 (71). ἀλήθειαι: εἰ ταῖς ἀληθείαισιν ἀλθῆσιν εἶχον Philem. 4, 48 (40^a). εἰ τὰς ἀληθείας τίς σοι λέγοι Men. 4, 94 (3). τοὺς λέγειν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας αἰε Men. 4, 266 (138).
- ἀληθής: ἀρ' ἦν ἀληθής ὁ λόγος Cratin. 5, 16 (13). νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνων ὅτι ἀληθὲς ἦν Antiph. 3, 67 (1, 8). ἐπεὶ τὰδ' εἰσι ἀληθῆ Cratet. 2, 235 (1). τὸ πεπαιδεῦσθαι ἀληθὲς ἐστι (?) Antiph. 3, 156 (73). οὐκ εἰσι ἀληθὲς παραλογίσασθ' (?) Philem. 4, 12. εἰ μὲν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες *ἴτεϊν ἀληθὲς γάρμακον - σ' εἶδα Men. 4, 100 (1). *ἔν. εἰσι ἀληθὲς γλῶσσοι

- αποπ. 4, 676 (305). αἰσχίστα πενίαν * (ἄν) φέροις Men. 4, 291 (264). διακέκριακ' αἰσχίστα Pher. 2, 327 (1, 20).
- ἄισχύλος:** Ἀισχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Ἀισχύλον Aristophan. 2, 1009 (10). de Aeschylō id. 2, 1202 (110). τῶν Ἀισχύλου πολὺ μᾶλλον (scr. μείζον 5, 88) εἶναι. - ἰχθύδι' ὀπιῶν Amphiclit. 3, 346.
- ἄισχύνη:** αἰσχύνη τὸ κατεπιεῖν Pher. 2, 261 (1). κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον Calliae 2, 735. τοῦ πατρὸς κρατεῖν αἰσχύνην φέρει Antiph. (i) 3, 152 (58^c). ὁ διαυλὸς ἐστὶν αἰσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τὴν αἰσχύνην πᾶσαν ἀπολωλέκασι Apollod. 4, 454 (1, 8).
- ἄισχύνομαι:** †αἰσχύνομαι (v. 5, 15) τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν Kephant. 2, 12. ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν Philem. 4, 45 (32). αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ Men. 4, 267 (142). οὐκ αἰσχυνοῦμαι πλύνων Aristophan. 2, 1030 (11). οὐκ ὄρας ὀρχούμενον ταῖς χερσὶ -; οὐδ' αἰσχύνεται Antiph. 3, 59. αἰσχύνεται * πελιτνὸν ὄν (int. ἠπάτιον) Alexid. 3, 429 (1, 17). αἰσχυνόμενον ἦπαρ * καπρίσκου Crobyli 4, 567 (2). αἰσχυνόμενος αἰσχίστα πενίαν * (ἄν) φέροις Men. 4, 291 (264). τὸ γ' οἰναριον ἦν ὄξυ - ὡστ' ἠσχυνόμην Apollod. Car. 4, 448. αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν αποπ. 4, 661 (240). ἀλλήλους αἰσχυνόμενοι Pher. 2, 261 (1, 6). αἰσχύνομαι τὸν Κόρυδον Alexid. 3, 404 (2). ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κασχύνεται Timocl. 3, 612 (1). ἰδὼν ἠσχύνετο τὸν πατέρα μίση' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). αἰσχύνομαι τὸν πατέρα μόνον Men. 4, 251 (59). ὅστις αὐτὸν οὐκ αἰσχύνεται || πῶς τὸν γε μηδὲν εἰδὸτ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51^d) = Diphil. 4, 421 (15). αἰσχύνεται οὐδέν (int. πόρην) Men. 4, 245 (36). τὴν γυναῖκα δέ αἰσχύνομαι Aristophan. 2, 1175 (1).
- ἄισωπος:** ψυχὴν * ἐπαρήκειν ὡσπερ Ἀισώπου ποτέ Plat. 2, 640 (3).
- ἄιτία:** πλείστων αἰτίαν πλατειῶν Aristophan. 2, 1130 (1). πολλῶν τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν λύπη Philem. 4, 43 (27^b). οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν κρίνων Men. 4, 214 (6). προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν Men. 4, 239 (20). ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστὶν αἰτία κακῶν monost. 220. προπέτεια πολλοῖς αἰτία κακῶν monost. 706. * καὶ τις αἰτία γένηται τὸν πολίτην κατέπειν αποπ. 4, 616 (48). τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἠδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). * αἰτίαν ἔχει πονηρὸς εἶναι Phryg. 2, 600 (6). αἰτίαν ἔχειν ἐκείνον ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρει monost. 209. πυθοῦ διὰ τίν' αἰτίαν Men. 4, 321 (455). λέγω τὰς αἰτίας καὶ τὰ ποβαῖνον Damox. 4, 531 (v. 47).
- ἄιτιος:** ἔξεστι γάρ μοι Σωκράτης γὰρ αἰτιος Calliae 2, 739 (2). ὃς ἂν φέρῃ ἀγνωμόνως αὐθ' (i. e. γῆρας), οὗτός ἐστιν αἰτιος Anaxand. 3, 196 (2, 3). ὢν μὴ αἰτιος τρόπος Men. 4, 127 (4). ἀσχημοσύνης γίγνεται ἐνίοις αἰτιος (int. πλοῦτος) Men. 4, 163 (1). αἰτιώτατος Men. 4, 321 (454).
- ἄιτιῶμαι:** ὅταν αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν Pher. 2, 324 (1, 8). †αὐτὸν αἰτιῶ (i. αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ) Nicoch. 2, 846 (3). ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ Eubul. 3, 210. * μηκέτ' αἰτιῶ θεόν Men. 4, 126 (1).
- ἄιτη:** μέγα * πᾶν τὴν Ἀιτην ὄρος εἶναι Plat. 2, 624 (2). Ἀιτη ἄνθρωπος αποπ. 4, 663 (255).
- ἄιτῶ:** cf. ἴστημι. οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορὸν Cratin. 2, 27 (2). οὐδὲ πρᾶσιν * αἰτοῦσιν Eur. 2, 519 (33). δῶρ' * αἰτῶν Aristophan. 2, 981 (26). ἦτουν χρήματ' Aristophan. 2, 1040 (23). ἦτουν τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον Aristophan. 2, 1164 (4). δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας Antiph. 3, 132 (2). ἦτησε κύλιχα Alexid. 3, 417 (1). τὴν μείζον' ἦτουν Sophili 3, 581. μηδ' ἦν αἰτῶ παραθῆς μοι (piscem) Pher. 2, 311 (2). εἰσω δραμῶν αἰτησον Theop. 2, 818 (8). ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις * μέ τι Alexid. 3, 434 (1, 15). δεῖπνον αἰτήσεις με σύ Alexid. 3, 465

- (3). τὴν ἀπόδειξιν - αἰτῶ σ' ἐγώ Dionys. 3, 551 (1, 4). αἰτῶ δ' ὑγίειαι πρῶτον, εἰτ' εὐπραξίαν Philem. 4, 56 (68). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν Philem. 4, 60 (57). μὴ δίδους αἰτεῖν δοχῶ Men. 4, 267 (142). οὐχὶ τὴν αὐτὴν * (ἔχει) διένουσαν αἰτῶν καὶ λαβῶν Men. 4, 325 (471). ἤτησεν εἰς οὐρανόθεν τρωτόβολον Thagenid. 4, 583 (1). ἀδικούσαν, ἀποκλείουσαν, αἰτούσαν πυκνὰ Men. 4, 131 (1). ἐδίδουν ὅποσον αἰτήσεί με Diph. 4, 300 (2). τὸ μισθῆριον ἂν ἀπαιτῆς ἢ πάλιν ἤτησας - Diph. 4, 395 (2, 36). μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν * αἰτήσης Κυρηρον. 4, 493 (v. 6). δοῦς μισθὸν ὄν * (μ') ἤτησας Philosteph. 4, 559. οὐ πῖν αἰτῶν οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος Men. 4, 110 (9) = 210 (5). παῖδλον ἤτησας ἢ πέχρηκεν Men. 4, 205 (1). αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἕκαστον εἰς Καλχηδόνα Κυρ. (?) 2, 577 (v. 12). αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ ἀνιέναι Aristophan. 2, 1145 (1, 14). μηδέποτε τὴν ἀλυπτιαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ποιῶ πάνθ' ὅσα αἰτεῖται παρ' ἡμῶν Alexid. 3, 415 (2). οὐδὲν ἐδίδου - εἰ * τι δ' αἰτοῦμαι, ἔφη - Phoenicid. 4, 511 (v. 19). αἰτεῖσθαι (pass.) ἅμα τι προσδοκᾷ Men. 4, 71 (4).
- αἰχμάλωτος: αἰχμάλωτον γενέσθαι Men. 4, 320 (450).
- αἰχμητής: * ἀμφιπέφαλλος, αἰχμητής Eubul. 3, 254 (1, 11).
- Αἰχμίας: μετὰ * Καλλία - καὶ μετ' * Αἰχμίας anon. 4, 685 (830).
- αἰών: Μανῆς οὐδὲν λατῶν αἰτεῖ Herm. 2, 398 (2, 7).
- αἰών: αἰῶνα πάντα συνδιατρέψω Cratin. 2, 15 (1). ἀγόμενον αἰῶνα * τρέψω Diocl. 2, 841 (1, 5). ἐν * ὄσῳ σιστρέγεται, προσέρχεται - αἰῶν γίγνεται Men. 4, 231 (7). μακρὸς αἰῶν συμφορὰς πολλὰς ἔχει monost. 351.
- αἰωροῦμαι: ὡσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος Alexid. 3, 478.
- Ἀκαδήμεια: v. Ἀκαδημία.
- Ἀκαδημία: αὐτὴν ὄραν τὴν Ἀκαδημίαν (an Ἀκαδήμειαν) δοχῶ Antiph. 3, 17. εὐστοχος νεανίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις Epheripp. 3, 332 (v. 2). ἀγέλην μισρακίων ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας (?) Epirat. 3, 370 (1, 11). Ἀύκειον, * Ἀκαδήμειαν, Ὡιδεῖον πύλας Alexid. (?) 3, 394. τοῦτ' ἔστιν * Ἀκαδήμεια, τοῦτο Δενοκρίτης; Alexid. 3, 421 (1).
- Ἀκάδημος: ἐν δρόμοισιν Ἀκαδήμου (al. Ἐκαδήμου) θεοῦ Κυρ. 2, 437 (3).
- ἀκάθαρτος: ἀκάθαρτε Baton. 4, 502 (v. 2).
- ἄκαιρος: γέλως ἄκαιρος monost. 88.
- ἄκακος: εἰς ἄκαχον ἀνθρώπου τρόπον Anaxil. 3, 333 (1).
- ἀκαλαρρεΐτης: ἀκαλαρρεΐται βαθυρόου Ὀκεανοῖο Diph. 4, 416 (3).
- ἀκαλήφη: ἀκαλήφαις ἐστεφανῶσθαι Pher. 2, 262 (2). ἀκαλήφαι Κυρ. 2, 446 (20). τὰς κραναὰς ἀκαλήφαις Aristophan. 2, 1169 (4). ἀκαλήφαι * (καὶ) λεπάδας παρέθηκέ μοι Philippid. 4, 468.
- ἀκάλυπτος: ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ Men. 4, 192 (4).
- ἀκάματος: χεῖρα - χαλκῆν, ἀκάματον Cratin. min. 3, 377. γνάθον ἀκάματον Nicolai 4, 550 (v. 29).
- ἄκανθα: οὐ γὰρ ἄκανθα Aristophan. 2, 1057 (5). 1144 (11). τὸν Στρωπῆς γόγγρον παχύτερας ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 13). [πάπτα ἀπ' ἀκάνθης Eubul. 3, 255 (v. 19)]. ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). περιχόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλων (int. σαιρον) Alexid. 3, 443.
- Ἀκάνθιος: ποδαπὸς * αὐ; - H. Ἀκάνθιος Amphid. 3, 317 (1).
- ἄκανθουλλίδας Eubul. 3, 248 (14).
- ἀκαρῆς: ἀκαρῆς περιλιππιδῶσαι Alexid. 3, 449 (5) cli. 4, 600 not. ἀκαρῆς παραπόλινας Men. 4, 284 (226). κατέπεσον ἀκαρῆς anon. 4, 600 (3) τοῦ μὲν ἀκαρῆ (f. ἀκαρῆ 5, 97) παντελῶς κατέχευε Xenarch. 3, 621 (1, 15) οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3).

ἄκαρῖ: v. ἀκαρῆς.

Ἀκαρνάν: Σόφων Ἀκαρνάν Ἀνακρίρ. 4, 459 (v. 1).

ἄκαρπος: ἄκαρπος ἀπὸ ῥίξης κλίδος Men. 4, 274 (182). σκληρόν, ἄκαρ-
πον αποπ. 4, 672 (200^a).

ἄκασκα: ἄκασκα προβῶντες Cratin. 2, 88 (5).

ἄκάτιον: κατὰβαλλε τὰκάτια καὶ κυλίκια αἵρου Epicrat. 3, 372 (2).

ἄκατος: γιᾶλην· Τελέστῃς δ' ἄκατον ὠνόμαξέ' νιν Theopomp. 2, 793 (2).

μεγάλην λῖδος σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). ὡσπερ ἄκατος οὐδὲ
μικρὸν πείθεται ἐνὶ πηδαλίῳ Theophili 3, 628 (1).

ἄξείαννος: ζείας, αἶρας, ἄξείαννος Pher. 2, 345 (17).

* ἄκερματιᾶν: Aristophan. 2, 949 (13).

Ἀξέστιωρ: Ἀξέστορα εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς Cratin. 2, 68 (1). Ἀξέστορ' -
τὸν σιγματάαν Eur. 2, 455 (1, 14). τὸν Μύσιον Ἀξέστορ' Theop. 2,
815 (1). de Acestore Metag. 2, 753 (2).

ἄκίβδηλος ἀνὴρ Phryn. (?) 1, 159.

ἄκίνητος: ὡς ἀκίνητοι τῶν εἶναι (de Boeotia) Alexid. 3, 491 (1).

ἄκίς: ἐπιγέρει τραγῆματα ἄκίδας Κρητικὰς Mnesimach. 3, 577 (1). "Ἐρως,
ἢ φρενῶν ἄκίς Timoth. (?) 3, 589.

ἄκκίζομαι: τὰ γύναια τὰλλ' ἠκκίζετο Philippid. 4, 468 (1).

ἄκκισμός: οὐδὲ εἰς ἄκκισμὸς οὐδὲ λῆρος Philem. 4, 4 (1, 14).

Ἀκκώ: Herm. 2, 383 (7).

ἄκληφία: Antiph. 3, 6 (1).

ἄκλητος: ἄκλητος φοιτᾶς ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 38 (3). χωρεῖ ἄκλητος
δειπνήσων Aristophan. 2, 1057 (5). δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα Antiph. 3,
111 (v. 7). ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν Χαιρεφῶν ἄκλητος Alexid. 3, 480 (2).

καινόν - Χαιρεφῶντ' ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447. πέτον-
ται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι Antiph. 3, 134 (5, 3). βούν τοῖς ἀκλήτοις
προκατακόπτειν ib. (5, 7). Κόρυδος ἄκλητος γενόμενος Timocl. 3, 508.

καὶ μὴ καλῶ, ἄκλητος ἤξει Apollod. Car. 4, 449.

ἄκλωστος: ἄκλωστοι στήμονες Plat. 2, 693 (53).

ἄκμη: ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ Cratin. 2, 125 (13). νεαλῆς αὐτὴν τὴν
ἀκμῇ Aristophan. 2, 1100 (10). ἢ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν καὶ ῥώμης ἀκμῇ

Kabul. 3, 205 (v. 6). ὅστις αὐτῆς *(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωματίων ἐρᾷ Alexid.
3, 411. τὴν ἀκμῇ ἐκ παιδὸς πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454

(1, 3). ἀκμῇ οὐδὲν ἄνθους διαγέρει monost. 642. χρέα πυρὸς ἀκμαῖς
ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. ἂν ὑστερίξῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς Alexid.
3, 452 (1, 10). τὴν τῆς ἄλμης ἀκμῇ Arched. 4, 436 (1, 9).

ἄκμων: ἄκμων καὶ σφῦρα νεανία Cratin. 2, 69 (3). ὑπομένειν πληγὰς
ἀκμων Aristophont. 3, 357 (1, 6).

ἄκοή: de aure Pher. 2, 347 (24). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405
(7). ἀγανίζει γῆρας ἀκοήν, ὄρασιν, κάλλος ad Men. 4, 362. κωφὴν
ἀκοῆς αἰσθησιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5).

ἄκολασία: ἀκολασία (ἢ ἀκολαστία) τῶν γεγονότων διαγέρων Alexid. 3,
400 (1, 6).

ἄκολασταίνω: ἀκολασταίνει νοῦς μεираκίων Mnesim. 3, 569 (v. 19).

ἄκολαστάματα: (an ἀκολαστάσματα?) Anaxand. 3, 201 (24).

ἄκολαστία: v. ἀκολασία.

ἄκόλαστος: ὑβριστόν ἐστι χρῆμα ἀκόλαστον Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46.

ἀκόλαστός ἐστι Alexid. 3, 412 (1). ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Nicol. 4,
579 (v. 4).

ἄκολος: τὴν ἐνθεσιν δ' ἄκολον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7).

ἀκόλουθος: ὅτοισι παῖς ἀκόλουθός ἐστιν Eur. 2, 484 (1, 3). ἔξαιρέσεις
καὶ τὰλλα τὰκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).

ἀκολουθῶ: ἔπιται καὶ ακολουθεῖ Cratin. 2, 117 (3). ταῖσι τὰ δένδρα - ἀκολουθοῦσί μοι Κυρ. 2, 475 (37). νῆστις καθάπερ κιστρεὺς ἀκολουθήσει; ἐμοί Αμίρ. 2, 701 (1): εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ Aristophan. 2, 1002 (19). ὕπισθεν ἀκολουθεῖ χόλαξ *τῷ Anaxand. 3, 177 (2, 7). μόνην δερράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). ἀναπέπεικεν ἀκολουθεῖν ἄμα Θεορομπ. 2, 815 (1). ἀκολουθεῖν μετὰ σοφιστῶν Antiph. 3, 64 (1, 2). λυπομένη ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ χαῖρ' Philem. 4, 5. δίδου σὺ σπλάγγν' ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3). ὁ δέ μ' ἠκολούθησαν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν Men. 4, 243 (32). ἀκολουθεῖ τοῖς νόμοις monost. 394.

ἄκομψος: ἄκομιψον καὶ φαῦλον Phryn. (?) 1, 160.

ἄκόνη: ἄκόνη σκληρᾶ παραδηγομένης Herm. 2, 395 (1, 5).

ἄκόντιον: τῶν πλατυλόγγων ἀκοντίων Aristophan. 2, 1144 (7, 8). cf. id. Alexid. 3, 442 (3). τῶν ἀκοντίων συνδούντες τρία Antiph. 3, 57 (2).

ἄκονῶ: πλείστας ἀκονῶν μαχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). τὰ εἶδη δειπνοῦμεν ἠκονημένα Mnesim. 4, 577 (1).

ἄκοος (l. ἀκοός): Plat. 2, 694 (61).

ἄκοπος ἀνὴρ Αμίρ. 2, 713 (14).

ἄκορεστος: † ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργάς Cratin. 2, 156 (12).

ἄκοσμος: † δέμας οὐδὲν ἄκοσμον Aristophan. 2, 1094 (7).

ἀκοῦμαι: ἱμάτιον ἀκούμεθα Men. 4, 287 (242).

ἀκούσιος: ἀκουσίω (an ἀκουσίως?) δίεργον περιπεσῶν Nicol. 4, 579 (v. 4).

ἄκουσμα: ἀκούσματ' εἰς τρυφήν παιδεύεσθ' Men. 4, 150 (6). λέγων ἄκουσμα κικρόαμα Diph. 4, 428 (43). οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἠδίων ἤ - Men. 4, 262 (115).

ἀκουστής: Men. 4, 314 (403).

ἀκούω: ἀκούετε λεῖψ Susar. 2, 3 (1). ἄκουε, σίγα, πρόσπεχε τὸν πῦν Cratin. 2, 189 (40). ἄκουε τὴν ἐπιστολήν Cratin. 2, 231 (172). αἰ ἀκούσαθ' ὡς ἐσμὲν - κομιφοί Κυρ. 2, 484 (1, 2). ἄκουε τὸν Ηλείωνος ὡς ἀπόλλυται Κυρ. 2, 501 (6). ἄκουε δὴ σκευή Κυρ. 2, 495 (20). καὶ ταῦδε ἄκουσον * ἂν λέγω σοι Κυρ. 2, 516 (23). ἀκούετ' - τὰ μὰ καὶ ξενίετε ῥήματ' Κυρ. 2, 546 (1, 1). ἐπίδειξον αὐτήν (artem) Α. ἄκουε δὴ Plat. 2, 672 (1, 5). τὰλλα δὲ ἤδη * τὰδ' εὐτελέστατ' ἔστ'. ἄκουε δὴ Plat. 2, 674 (2, 11) cf. 5, 48. ἄκουσον θυμοῦ δίχα καὶ κρῖνον αἰτή Aristophan. 2, 1143 (5). ἄκουσον ἦν τί σοι μέλλω λέγειν Timocl. 3, 592. ἄκουσον ἀγαθὲ Sosip. 4, 483 (v. 24). μὴ πᾶντ' ἄκουε Dionys. 3, 546 (v. 27). ἂ μὴ προσήκει μὴτ' ἄκουε μὴθ' ὄρα monost. 39. ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' - mon. 56h. Μύλλος πᾶντ' ἀκούων Cratin. 2, 70 (5). τὴν διάθεσιν ᾧδῆς ἀκούειν Κυρ. 2, 548 (3). ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι αἰρήσομαι id. 549 (ib.). δρᾶμ' ἀκούσαι Antiph. 3, 86 (3). ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν Κυρ. 2, 481 (3, 2). ἀκούεις ὡς στήνει; anon. 4, 665 (328). * τὸ δεῖν' (vel ὁ δεῖν') ἀκούεις; † Myrtal. 2, 418 (1). Κυρ. 2, 521 (2, 1). οὐκ ἀκήκοας; Aristophan. 2, 968 (9). μαρὸς ἦν. ἀκήκοας; Philem. 4, 13 (1). ἠκούσαι' ἐπ' αὐτομάτῳ Νικίᾳ εἰλημμένον; Κυρ. 2, 501 (5, 5). ἤδη πότ' ἠκούσας βλον ἀληλεμένον; Amphid. 3, 303 (1). ἀκήκοας * ἤδη πώποτε τὸ θυμίαμα τοῦτο; Amphid. 3, 311. οὐκ ἐδήδοκα * (κάνδαιλον) οὐδ' ἀκήχο' * οὐδεπώποτε Alexid. 3, 442 (1, 3). ἀκήκοα τὰ τῶν μαγεύων πάντα κακὰ Posidipp. 4, 513. τὸν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας Posidipp. 4, 517. ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα & οὐδὲ ἠκούσεν ἂν Straton. 4, 546 (v. 41). οὔτ' ἀκήκοα οὐθ' * ἑώρακα τοιαύτην χάριν Damox. 4, 536 (v. 9). οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν * αὐτὸν οὐδ' ὄραν Philem. 4, 54 (58). τοῖς δ' * οὐδὲ παροῦσιν ἀκοίειν ἔξεσιν Antiph. 3, 112 (1, 4). πλησίον κάθηται ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκοίων οὔτ'

- ὄρων ib. (1, 12). πλησίον ἐστὼς ἀναγιγνωσκόντος οὐκ ἀκούσεται ib. (1, 21). ὡσεὶ προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκῶς Amphid. 3, 313 (1, 9). μᾶλλον θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 11). ἀλλ' ἤκούσαμεν καὶ τοῦτο οἴχοι πρὸς ὡς - Eubul. 3, 235 (3). ὅπως ἀκούων πολλὰ μὴδὲ ἐν μάθῳ Philem. 4, 55 (62). ὁ προκισταγιγνωσκῶν πρὶν ἀκούσαι σαφῶς Men. 4, 259 (90). τί δὴ ποτ' ἀκούσω; Men. 4, 83 (8). ἀκούσας ἤκειν Men. 4, 305 (388). ὡς ἀκήκοα Philem. 4, 22. ἐτι ταῦτα προσετίθην ἀκηκῶς Philem. 4, 25 (2). κακῶς ἄδοντος ἀκούειν Pher. 2, 262 (2). ἀκούειν *προβατίων βληχωμένων τρυγός τε φωνήν Aristophan. 2, 1108 (1, 5). ἤκουσα λόγων ἀγμάτων Epirat. 3, 370 (1, 12). ἤκουσα τούτων αὐτός Philem. 4, 34 (6). ἐκ τοῦ λέγειν τε καὶ ἑτέρων ἀκούειν ib. ἀκούειν τῶν γεραιτέρων mon. 384. πάντων ἀκούων διότι - Criton. 4, 538 (v. 5). τοιαῦτ' ἀκούσαι δεῖ τὸν δειμανοῦντά τι Amphid. 3, 313 (1, 13). κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255 (79). κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀφείλεται Men. 4, 273 (177). καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλοῦτεῖν monost. 285. ἐὰν δὲ "σεῦτλον", ἀσμένως ἤκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2).
- ερα: ἰχθύων γένη περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα Henioch. 3, 561. τὴν ἄκραν κάμπτοντας ἡμᾶς Men. 4, 76 (9).
- εραϊφνής: κόρους *ἀκραϊφνεῖς μυρρίνης *Lysipp. 2, 748 (3). ἀκραϊφνές ὕδωρ Aristophan. 2, 956 (10).
- ερασία: διὰ τινὰ ἀκρασίαν - οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4).
- ερατεύεσθαι: Men. 4, 320 (449).
- ερατής: ἀκρατής γάμων (al. γάμων) Phryg. (?) 1, 160. ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατής ἄγαν· ὁ μὲν διὰ κέρδος ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα ἀκρατής Anaxand. 3, 197 (4).
- ερατίζομαι: ἀκρατιοῦμαι μικρόν Aristom. 2, 734 (1). οἴκοῦν ἀκρατιώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). ἢ κοκκύμηλ' ἤκρατίσω; Aristophan. 2, 1183 (29).
- ἀκρατοπώλαις v. ἀκραδοπώλης.
- κρατος: ἴσον ἴσῳ μάλιστα ἀκράτου Cratin. 2, 179 (16). ἄκρατος ἐδίδοι ἴσον ἴσῳ Sophili 3, 581. τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetas. 3, 298 (1). λεπαστή -, ἣν ἐκπιούσ' ἀκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος Theop. 2, 808 (1). προχέρωσ τοὺς (f. τὰς) ἀκράτους πίνομεν Alexid. 3, 500 (1). κακ πιδῶνος ἤρυσαν ἀκρατον Pher. 2, 323 (5). ἀκρατον κοῦ τεταργανωμένον ἔπινε Plat. 2, 684 (9). † μέλανος οἴνου ἀκράτου Aristophan. 2, 1094 (7). ὡς κεράννυται, οὐδ' ὕδαρες οὐτ' ἀκρατον Antiph. 3, 11. ἐπεχεῖαμην ἀκρατον Antiph. 3, 45 (3, 2). μέλιτ' ἀκράτου κυμβία Anaxand. 3, 162 (2), κυμβίον ἀκράτου Philem. 4, 29. ἀκράτη προῦε - αὐτόν Eubul. 3, 228 (1). οἶνον ψίθιον ἠδὺν ἀκρατον Eubul. 3, 264 (6). οὕτως ἀκρατον πλεί; Epiripp. 3, 329. μεστήν ἀκράτου Θηράκλειον Alexid. 4, 385 (4). ἐν τοῖς συμποσίοις οἱ πίνετε ἀκρατον id. 386. τέτταρα χυρίδι ἀκράτου Alexid. 3, 494. ἀκράτου δώδεκα κοτύλας Theophil. 3, 629 (1). ἐπίνομεν τὴν νύκτα καὶ σφόδρ' ἀκρατον Men. 4, 88 (2). τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον ἀκράτου Men. 4, 136 (3). ἀκρατον, ἐβόων Men. 4, 220 (2). ὁ πολὺς ἀκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν mon. 420. ἀλγεῖν τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν τὸν ἀκρατον Clearch. 4, 563. ἐὰν δ' ἀκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων anon. 4, 605 (16, 13). κραιπάλη, βαλανεῖ, ἀκρατος anon. 4, 611 (35).
- κράχολος: τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης Pher. 2, 349 (32). κύνων ἀκράχολος Aristophan. 2, 1195 (82). μελίσσης τῆς ἀκραχόλου Epirici 4, 505. *ἀκράχολον - * (τι) φθέγγεται anon. 4, 661 (230).

- ἀκριβής: οὕτως φειδωλὸς οὐδ' οὕτως ἀκριβής τοὺς τρόπους Men. 4, 137 (1).
- ἀκριβῶς: ἀκριβῶς ἐγνωκέναι τὸ ῥηθὲν Antiph. 3, 112 (1, 15). οἶδ' ἀκριβῶς Anaxand. 3, 177 (2). γὺν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην Philem. 4, 6. εὐ ἴσθ' ἀκριβῶς Men. 4, 249 (48). τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων Nicomach. 1, 583 (v. 4). ὁρῶν τοὺς νόμους λίαν ἀκριβῶς Men. 4, 257 (89). διαπραρισμένα * ἡμίσε' ἀκριβῶς Kubul. 3, 239.
- ἀκρίς: σκώληκας, ἀκρίδας, πάροπας Nicoph. 2, 845 (1). εἰσπηδῶν ἀκρίς Antiph. 3, 110 (v. 6).
- ἀκροάζομαι: v. ἀκροῶμαι.
- ἀκρόαμα: λέγων ἄκουσμα κἀκρόαμα Diph. 4, 429 (43).
- ἀκροατής: ἀκροατὴς ἀπύνητος κωθήμετος Philem. 4, 46 (34^b). οὐκ αἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις Men. 4, 150 (5). τὸν ἀκροατὴν κὶ συνετὸν χριτὴν Apollod. 4, 464 (1, 1).
- ἀκροβελίδες: ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας [ἄκρας] Archipp. 2, 717 (3).
- ἀκροθώραξ: πεπωκότα ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα Diph. 4, 397.
- ἀκροκώλιον: δῖεμθ' ἀκροκώλια Pher. 2, 300 (1, 14). ἀκροκώλια * (διεφθα) Telecl. 2, 376 (13). ἀκροκώλι' εἶπειν Anaxil. 3, 316. ἀκροκώλια τέτταρα ἠῆησα τακερά Aristophan. 2, 945 (5). ὁ γόγγρος ἐμθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω Alexid. 3, 466 (4). χοίρων ἀκροκώλια Archipp. 2, 717 (2). κἀκροκώλιον ὕειον Stratt. 2, 766 (2). κἀκροκώλιον ὕειον Ἀφροδίτη Antiph. 3, 68. ἀκροκώλιον γεννηχόν Kubul. 3, 206 (v. 9). ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάριαροι Aristophan. 2, 1008 (4). κατησίμωται πάντα τὰ κροκώλια Kubul. 3, 211 (v. 6). ἠριστηχότων ἡμῶν ἐξ (f. ἐξ) ἀκροκώλιον τινός Alexid. 3, 435. κήρυκας, φ', ἀκροκώλια Alexid. 3, 513 (18).
- ἀκρολίπαροι: Alexid. 3, 473 (7).
- ἀκρόπολις: οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5). ὁ τὴν ἀκροπολιν πανδοχεῖον ὑπολαβὼν Philippid. 4, 474 (1).
- ἄκρος: ἄκρας τῆς κόμης καθέλκων Cratin. 2, 217 (138). ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων Plat. 2, 645 (2). τὴν ὄσμην ἄκραν Men. 4, 108 (3). ὄσμη δ' ἐξ ἄκρων διακλύχλισον Aristophan. 2, 953 (8). ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας Kephirr. 3, 325 (2, 3). ἐξ ἄκρου ἢ γλῶττα - ἐστὶ τετροπημένη ἀπον. 4, 63 (197). † ἄκρω τῇ Μορσίμῃ Plat. 2, 659 (2). τὰς ἀκροβελίδας [ἄκρας] Archipp. 2, 717 (3). * ὀνειούρτες εἰς ἄκρον τὸν * ἴσθον Stratt. 2, 772 (1). ἔνεκα νηστείας ἄκρας Diph. 4, 401. συμφορὰν * ἄκραν Alexid. 3, 45 (4). ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι Alexid. 3, 410 (1). ἄλιεὺς † ἄκρος σοφία Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). ἄκρω: ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρας Kephiron. 4, 486 (v. 5).
- ἀκροσφαλές: Phryn. (?) 1, 159.
- ἀκροτελεύτιον ἔπος Phryn. (?) 1, 160.
- ἀκρότης: κἀκρότητα κύμβαλα ἀπον. 4, 606 (19^a).
- ἀκροφύσιον: ῥήματα - πάντα' ἀπ' ἀκροφυσίων Aristophan. 2, 1201 (106).
- ἀκροῶμαι: πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ Pher. 2, 340. στίαντες ἀκροῦσασθαι μου Antidot. 3, 528 (1). ἔν' ἀφηνισθῆτι' οὖν ἀκροῦσθ' Pher. 2, 34 (31). τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις Eur. 2, 455 (6, 7). μὴ κρὶς τίθῃμι συμβολὰς ἀκροῦμενος Men. 4, 265 (134). ἠκροῦσσο Antiph. 3, 50 (2). ὄνος ἀκροῦται (f. ἀκροῦ) σάλπιγγος Eur. 2, 530 (10). τὴν δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροῦσαστο (al. ἠκροῦσζετο) Men. 4, 113 (2). ἐν ἴσθ' δ' ἀκροῶμαί σου Antiph. 3, 74 (1).
- ἀκταινώσαι: Plat. 2, 678 (9).
- ἀκτὴ: Σαρπηδονία ἀκτὴ Cratet. (?) 2, 250 (13). Λευκάδος ἀκτῆς Men. 4, 154 (1). τὸ πολὺ μὲν ἀκτὴ (de Plataeis) Posidipp. 4, 525 (3).
- ἀκτὴ: Λήμητρος ἀκτὴ γεφυρώσεως Epirinici 4, 505.
- ἀκτίς: ἐξηρασμένος ἀκτίσι θεαῖσι Antiph. 3, 125 (1, 14).

- κύκλιος: Plat. 2, 695 (62).
- κύκλιος: Ἀσυνέσιος ἀκύκλιος παίζουσ' Cratin. 2, 113 (4). καὶ τὰς βαλί-
κους καὶ τὰς ἀκύκλους Pher. 2, 342 (25). ὁ πρῖνος ἀκύκλους (fert) An-
phid. 3, 318 (6).
- κύκλων: cf. ἀκύμων. ἀκύμων θάλασσα Aristophan. 2, 1204 (123).
- κων: λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα Pher. 2, 326 (1, 1). ἔξεισιν *ἄκων δεῦρο
Pher. 2, 337 (5). ἄκων κτενῶ σε τέκνον (cf. 5, 70) Aristophan. 2, 1194
(81). τοὺς γλιχομένους κατασπᾶ ἄκωντας ὁ Χάρων Antiph. 3, 47 (2).
σαίχεται δ' ἄκων ἴμονος Anaxilae 3, 349 (1, 28). εἰσήνεγκαι δικμαστῶν
μῖαν ἄκων περιφορᾶν Dionys. 3, 547.
- λαβίστιον: λδε τιλαβίστια Kubul. 3, 253 (7).
- λάβροστον: Men. 4, 318 (436).
- λάβροστον ἀλάβροτος ἤξει μίρου αὐτόματος Cratet. 2, 238 (2, 6). οὐ-
ξυμυρίζε' δ' ἀλαβρόστου Alexid. 3, 410 (1). τὰς ταινίας καὶ τοὺς ἀλαβρί-
στους συμβολὰς κλυδοθεῖ Alexid. 3, 449 (4).
- λαβαστροθήκη: ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσα Aristophan. 2, 1164 (5).
- λάβραστρός: μίρου ἀλάβραστρος Aristophan. 2, 1216 (218).
- λαζονεμία: ἀλλοζονεμία καὶ νόμοις ἀλλάσσεται Men. 4, 277 (185). ἀλαζο-
νεμίας οὕτως ἐκφράζει δάκην monost. 21. τῶν ἡδυσμύτων κράτιστον ἐν
μυσειρικῇ ἀλαζονεμία Posidipp. 4, 521 (v. 5).
- λαζονεύεται περὶ τῶν μετεώρων Eur. 2, 490 (10).
- λαζών: Cratin. 2, 190 (41). epans. Alcae. 2, 833 (6). ὅτι εἴμ' ἀλαζών,
τοῦδ' ἐπισιμῆς; Anaxand. 3, 198 (1). οἶος δ' ἀλαζών ἐστιν *ἀλιτήριος
Men. 4, 249 (38). ἀλαζών καὶ θεοῖσιν ἐχθρός Men. 4, 300 (309). οἷς
ἀλαζών ὁ κατάρκτος Kuangeli 4, 572 (7). οὐδ' Ἰταλιώτης οὐδ' ἀλαζών
apost. 4, 638 (132). λόγων ἀλαζόνικα αποπ. 4, 648 (179).
- λαϊεύς: δήμου δ' Ἀλαϊεύς ἐστιν Antiph. 3, 128 (2).
- λαλάζω: οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξεν αποπ. 4, 676 (305).
- λαλητός: τῶν πλακούντων ἦν ἀλαλητός Telecl. 2, 362 (1, 13).
- λαός: v. αἰθλιός.
- λαίστωρ: ἀλάιστωρ Σιγίγξ Nicoch. 2, 847 (4). ἀλάιστωρ εἰσπέπαικε Πε-
λοπιδῶν Xenarch. 3, 614. ὁ δ' ἀλάιστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος
Men. 4, 186 (5). ἄνθρωπ' ἀλάιστωρ Baton. 4, 409 (1, 5).
- λαγεινός: γάλακτινὰ παραμυθοῦμενος Men. 4, 273 (174).
- λαγῆμα: οὐκ ἔστι λύπης ἄλγῆμα μεῖζον Men. 4, 268 (121).
- λαγος: λιμὸς μέγιστον ἄλγος monost. 320.
- λαγύνω: τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eur. 2, 457 (2).
- λαγῶ: ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὀρῶν Eur. 2, 438 (15). ἕτερον τύ τ' ἀλγειν
καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 24 (1). οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφό-
δρα, τὸν ἰατρὸν ἰὼν Ἰδοσσην οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι Philem. 4, 42 (24). ἀλγειν
τὴν κεφαλὴν Clearchi 4, 563. ὑπὲρ ἐνὸς *ἀλγῶν ἅπαντας νοσθεῖω
Men. 4, 192 (4). εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν πράξις προπετιῶς Men.
4, 241 (25).
- λαῖα: Ἀλέας Ἀθηναῖς Men. 4, 323 (462^a).
- λαεῖνω: ἀλαεῖνῃ (?) πρὸς τὸ πῦρ καθημέρη Men. 4, 286 (235).
- λαεῖμμα: ἀλαεῖμματα παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν Antiph. 3, 84 (1).
- λαεῖπτήριον: ἐν τῷ βελαντιῷ κεκλεισμένον τιλαεῖπτήριον Alexid. 3, 426.
- λαεῖσος: τὸν ἀλεισον καὶ τὰ γράμματα Aristophan. 2, 1191 (66).
- λαεῖφός: Aristophan. 2, 1204 (124).
- λαεῖφω: σεαυτὸν ἄλλοι πάσαις ἀλείφω Cratet. 2, 237 (1, 10). τοῖς πόδας
ἐκέλευ' ἀλείφειν Antiph. 3, 84 (1). μύρον ἢ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας
Καλλιμαχίδου Anaxand. 3, 190 (2). τοὺς πόδας ἀλείφει - τῇ Μεγαλλίῃ
μύρον Kub. 3, 247 (1) cf. Amphid. 3, 311. ἀλείφεις τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ

- (1, 14). οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας Alexid. 3, 465 (3). χλόην, κύμινον, ἄλας, ὕδωρ Sotad. 3, 585 (1, 7). ὕδατι *περίοραν' ἐμβαιῶν ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας Men. 4, 121 (6). οὐχ ἔχω †οὔτε ἄλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας δοὺς μουσικῶς Kephron. 4, 494 (1, 9). ἄλας οὐκ ἔχει, προσένευχ' Machon. 4, 497 (v. 7). ἄλας φέρε. τοῦτ' ἔστι πηγός*(;) Stratton. 4, 546 (v. 39). τὰ σπλάγχνα - ὀπτῶσιν φλογὴ ἄλας οὐ προσάγουσι Athenion. 4, 558 (v. 19). καὶ τοὺς ἄλας προσάγουσιν ἤδη (v. 22). Θραξὶ πρὸς ἄλας ἠγορασμένος Men. 4, 281 (214). κόγχος βαπτῶν (?) ἄλων Aristonym. 2, 698 cf. 5, 51. ἀσταφίδος, ἄλων, σιραίου Antiph. 3, 78 (1). οὐκοῦν σεαυτὸν *ἀλσί πάσεις ἀλείφων; Cratet. 2, 237 (1, 10). κοράνον *εἰς τί λεπτόν; B. Ἴνα τοὺς διασύνποδας ἀλσί διαπέντειν ἔχης Alcaei 2, 829 (1). τυρῶ σάξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ Alexid. 3, 443. σμήσας ἔπι τοῖς ἀλσί Alexid. 3, 471 (3).
- ἄλσος: ἄλση τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49).
- ἄλτήρ: *ἀλτήρσι θυλίκοισι χρῆται Cratet. 2, 236 (4).
- ἄλυκόν: Aristophan. 2, 976 (13).
- ἄλύπητος: Theop. 2, 821 (27).
- ἄλυπία: μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ἀλυπία δ' ὄρμος βίου monost. 318.
- ἄλυπος: ἀμύμονα Χίων ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). ὅταν ἄλυπος διατέλους εἶναι θέλῃς Men. 4, 238 (19). πενίαν ἄλυπον Men. 4, 252 (61). βίον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = monost. 419. ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον mon. 56. = ἄξεις ἀλύπως τὸν βίον mon. 595. βιοῦν ἀλύπως mon. 58 = 599. ζῆν ἀλύπως mon. 202. τὸ ζῆν ἀλ. mon. 509 = 731. πλέων ἀλύπως τοῦτον (i. e. βίον) Euphron. 4, 490 (2). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον δειγάζειν Posidipp. 4, 525 (4). θεωρήσας ἀλύπως Men. 4, 211 (2). ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἄλυρος: φθόγγους ἀλύρους Alexid. 3, 456 (1, 6).
- ἄλύσιον: περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον Men. 4, 145 (3). ἀλύσιον τετραράκοντ' ἄγον δραχμάς Philippiid. 4, 477 (9).
- ἄλυσις: σφραγιῖδας, ἀλύσεις, δακτυλλούς Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλλούς Nicost. 3, 289 (7).
- ἄλυσιτελής εἰ τῇ πόλει Baton. 4, 499 (1, 9).
- ἄλυσκάζω: ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ (s. ὑπὸ) ταῖς κλινῶσιν Cratin. 2, 99 (10).
- ἄλύω: οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13).
- ἄλφάνω: ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ Eur. 2, 531 (12). οὗτος ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). † ἦν δῆλον οὐ τι νυμφίος τε ἀλφάνει Men. 4, 178 (3).
- ἄλφειτήριος: ἄγγειον ἀλφειτήριον Antiph. 3, 34 (1).
- ἄλφειτον: ἐπ' ἀλφειτοῦ πίνοντα Erinici 4, 505. ὁ βοῦς χῆ μαγὶς καὶ τάλφιτα Cratin. 2, 31. λευκοῖσιν ἀλφειτοῖσιν ἐντετριμμένοις (s. -νος) Herm. 2, 389 (2). † ζωμῶν ἀλφειτῶν μέτρα (s. ζωμὸς ἀλφειτῶν μέτρα) Eur. 2, 574 (108^a). τὰ δ' ἄλφειθ' - πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 768 (1). νυμφίω ἀλφειτοῖς Nicoph. 2, 851 (2). ἀλφειτῶν τρεῖς χοίτικας Aristophan. 2, 1189 (7). ἀλφειτῶν μελάνων ἄσδιχα Aristophan. 2, 1203 (118). δειπνοῦσι ἀλφειτῶν κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). πέλαγον καλοῦμεν, ἃ καλεῖτε - ἄλφειθ' ὑμεῖς Sannyr. 2, 873 (1). μᾶζαν, ἀθάρη, ἄλφειτα Nicoph. 2, 852 (2). οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν (ita gestiebat), οὐ Νεῖλος ἀλφειτ' Timocl. 3, 596 (1). ἄρτων, ἀλφειτῶν, ὄξους, ἐλαίου Men. 4, 156 (1). οὔτ' ἀλφειτοῖσι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). Μητίλοχος δ' ἄρτους ἐποπιεῖ Μητ. δὲ τάλφιτα anon. 4, 674 (303).
- ἄλφειτοπώλης: ἀλφειτοπώλαις, μυστριοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 3).
- ἄλφειτόχρως: ἀλφειτόχρωτος κεφαλής Aristophan. 2, 1161 (10).

- τρον Men. 4, 259 (100). *χρεῖττον ἐλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν* Men. 4, 292 (270). *ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν* Men. 4, 327 (478). *ἀληθὲς οὐδὲν ἀπειεῖν* Men. 4, 262 (117). *ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν* id. 4, 278 (198). *πένης λέγων τὰληθὲς* Men. 4, 292 (277). *μεθύοντίς φασὶ τὰληθῆ λέγειν* Euphorr. 3, 246 (4). *ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τὰληθῆ λέγειν* Men. 4, 214 (7). *φῦδεν ἀσχερόν ἐστι τὰληθῆ λέγειν* Men. 4, 326 (476). *ἐλευθέρου ἐστι τὰληθῆ λέγειν* Monost. 162. *ἀδύνατον τὰληθὲς λαθεῖν* Men. 4, 326 (477). *ἔρχεται τὰληθὲς εἰς φῶς - οὐ ζητούμενον* Men. 4, 198 (3). *τὰληθὲς ἀνθρώποισιν οὐχ εὐρίσκεται* Monost. 511. *ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα* Alexid. 3, 526 (79). Men. 4, 79 (4).
- ἀληθῶσι·** *εἰδῶς *τὴν ἀληθῶς μουσικὴν* Antiph. 3, 121 (v. 6). *κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἐφεδρον ἔξεις* Men. 4, 70 (3). *ἱερὸν ἀληθῶς ἐστὶν ἡ συμβουλίαι* Monost. 256. **Ἕλληνα ἀληθῶς οὐσα* Apollon. Car. 4, 442 (v. 10). *τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον* ib. (v. 16). *τροφὴ καὶ βίος ἀληθῶς* ib. (v. 26). *Λάμια ἐλέπολις ἀληθῶς* Anon. 4, 678 (309). *ἄφρων γ' ἀληθῶς* Amphid. 3, 307 (2). **ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ* Men. 4, 264 (126). *ἄρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἐστὶν ἐκεῖ θοινᾶσθαι καλῶς;* Cratin. 2, 107 (1). *λοῦται δ' ἀληθῶς* (;) Antiph. 3, 56. *καὶ μὴν ἀληθῶς ὡς σφόδρα ἐπιπεφυκῶς* (cf. 5, 78) *λανθάνει* Antiph. 3, 13 (1, 17). *ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἐστὶ γούν ἀπλῆ τις;* Anaxil. 3, 350 (2). *τὴν δύναμιν τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῆ βίῃ* Alexid. 3, 518 (31).
- ἀληθινῶσι·** *ἰχθύων ἀληθινῶν* Amphid. 3, 311. *ἀληθινὸν εἰς πέλαγος-πραγμάτων* Men. 4, 89 (1). *τοὺς ἀληθινούς φίλους* Monost. 377. *μάγειρον ἀληθινόν* Sosip. 4, 452 (v. 6). cf. *ἂν ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλης* Posidipp. 4, 521 (v. 13).
- ἀληθινῶς·** *ἀληθινῶς γεγάμηκεν -;* Antiph. 3, 130. *πεπλασμένως - κούκ ἀληθινῶς* Baton. 4, 504 (1, 6).
- ἀλήτις·** Plat. 2, 688 (25).
- ἄλια·** *ἄλια πυξίλη* Archipp. 2, 718 (6). *ἕτερόν (?) τε λεπτόν ἐν ἄλις κεκορμένον* Stratt. 2, 766 (2).
- ἄλιακός·** *τὸ ἄλιακόν ἔτος* (i. ἔτος) Anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 7). *ἄλιακὸν σιέφανον* ibid. (2, 9).
- ἄλιβάνωτος·** **ἐνιαυτίζομαπλάκουτος ἀλιβάνωτος* Plat. 2, 654 (1).
- ἄλιεῖα·** *τὰ *Ἀλιεῖα μεγάλην σχολὴν ἄγει* Anon. (5, 52) 2, 746 (2, 6).
- ἄλιεύομαι·** *ἄλιευόμενος ποτ' - εἶδον* Plat. 2, 629 (2).
- ἄλιεύς·** *ἄλιῶς* Phoc. 2, 348 (27). *ἄλιεύς φέρων μοι κιστράς* Plat. 2, 625 (3). **Μάτων συνήρακεν τοὺς ἀλιεῖας* Antiph. 3, 104 (v. 17). ** (τὴν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιέων* Anaxand. 3, 175 (1, 15). *αὐτοί τ' ἐπὶ ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀλιέων* Alexid. 3, 413. *τοὺς ἀλιεῖας εἰς τὸ βάρβαρον ἐμβαλεῖ* Alexid. 3, 465 (2). *ἄλιεύς ἄκρος σοφίαν* Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). *ὁ προσῶν γέρον ἀλιεύς* Men. 4, 253 (69).
- ἄλιμον·** *ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες *ἄλιμα* Antiph. 3, 87.
- ἄλιος·** *ἄλιον δρυὶν* Kur. 2, 426 (1, 4). *τῆς περικλύστου ἄλιος Κρήτης* Euphorr. 3, 323 (1, 3). *ἄλιος Συρίας* Mnesim. 3, 570 (v. 59).
- ἄλιπαστος·** *ὄστακὸν ἄλιπαστον* Aristom. 2, 732 (2). *ἄλιπαστα παρατίθημι * (κρέα) id. 733 (2). ἴσπτα δελφάκια ἄλιπαστα * τρεῖς* Eubul. 3, 206 (v. 10).
- ἄλιπέδον·** *ἴεν ἀλιπέδω* (i. ἐπ' ἀλιπέδω) Aristophan. 2, 1045 (34).
- ἄλις·** *ἡμῖν παιδικῶν ἄλις - ἐστὶ* Cratet. 2, 238 (1). *καμῶτων ἄλις* Plat. (?) 2, 697 (v. 3). *ἄλις ἀφύης μοι* Aristophan. 2, 1151 (9). **ἄλις ἐλαδίῳ διεῖς* Hord. 3, 586 (1, 27).
- ἄλισκομαι·** cf. *ἀναλίσκω*. *πουλύπους, ἀλοῦς * βρόχων πλεκταῖς ἀνάγκης* Xenarch. 3, 614. *τῷ μὴ ἀποχερῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς* (i. e. pisci-

- ἀμαξιαῖος: ἓνα λιβον ἀμαξιαῖον Diph. 4, 392 (1). ἀμαξιαῖα χρήματα
 εἰ δὲ ῥήματα anon. 4, 663 (256).
- ἀμαξοτροχίαι: Calliae 2, 738 (9).
- ἀμαράκινος: μύρω - ἀμαρακίνω Antiph. 3, 56. ἀμαρακίνοισι * μύροις
 Kubul. 3, 257 (2).
- ἀμάραχον: ὡ φιλῶν ἀμάραχον Pher. 2, 318 (2, 3).
- ἀμαρτάνω: ποδαπὰς εἶναι φάσχων οὐκ ἂν ἀμάρτοιιν; Cratin. 2, 47 (6).
 ὡς λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἀμαρτῶν Kubul. 3, 212 (v. 12). τέχνης οὐχ
 ἡμαρτες anon. 4, 649 (178). ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίγνε-
 ται Anaxand. 3, 195 (1, 13). ὅστις ἀσφαλές τι κτῆμ' ἐπάρχειν λογιμ-
 ται, πλεῖστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 116 (1, 3). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὶ
 θεῶν ἀμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). πολὺς οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιῶ
 Alexid. 3, 416. ἐμέθυον· ἰκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν Philem. 4,
 62 (100). "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα * * "ἡμαρτον" Philippid. 4, 475
 (4). ὑβρίζειν, οὐχ ἀμαρτάνειν δοκεῖ id. 476 (4). ἡμαρτον Athenion. 4,
 558 (v. 45). ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει mon. 228. ἀμαρτάν-
 οντας εἰς ὃ μὴ προσῆχον ἦν Philem. 4, 4 (1). μὴ νουθέτει γέρονδ'
 ἀμαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). οὐδεὶς ξύνοιδεν πόσον ἀμαρτάνει
 τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνῶσκόμεν
 mon. 47. μηδὲν εἰς φίλους ἀμαρτάνειν mon. 279. τὸ πολλὰ τολμᾶν
 πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ὅταν δ' ἀμαρτάνῃς τι χαῖρ' ἠπώ-
 μενος Philippid. 4, 469 (3). ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ποιεῖ λάβοις ἂν
 ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). θεὸς ἀμαρτάνουσιν οὐ παρίσταται mon.
 252. [τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσι Philem. 4, 67 (1)].
- ἀμάρτημα: τί τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ μάρτημα τί; Philem. 4, 16(1).
- ἀμαρτία: * (τοῦ μὴ δίδοντος,) οὐ * τρόπου 'σθ' ἀμαρτία Men. 4, 198 (1).
 τὴν ἐν ἐτέρῳ κειμένην ἀμαρτίαν Men. 4, 249 (50).
- ἀμαρτύρητος: ἀμαρτυρήτους Antiph. 3, 159 (94).
- ἀμαρτωλία: (ἀν ἀρματωλία?) Eur. 2, 504 (10).
- ἀμαυρῶ: χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα monost. 545.
- ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα -; Pher. 2, 292 (13).
- ἄμαχος: ῥαγδαῖος, ἄμαχος Antiph. 3, 5 (7). εἰσὶν - τῶν κεκλημένων δύο
 - ἄμαχοι Kubul. 3, 261 (1). πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2).
- * ἀμβλυστονῆσαι (α. σθ) - τὴν πόλιν Eur. 2, 464 (12).
- ἀμβλυπωῶ: ἀμβλυπωούτων ἀνδρῶν Men. 4, 329 (488).
- ἀμβροσία: ἀμβ. καὶ νέκταρ ὁμοῦ Herm. 2, 410 (2, 10). διαπίνω τ' ἀμ-
 βροσίαν Anaxand. 3, 198 (7).
- ἄμβων: ὡ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλεῖξας Eur. 2, 440 (1)
 cf. 5, 34. περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν - πέντε κέλητας Epheripp. 3, 323
 (1, 16).
- ἀμείβω: ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν Kubul. (?) 3, 266 (10). λό-
 γοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε mon. 311.
- ἀμεινόνως: Aristophan. 2, 1087 (21).
- ἀμείνων: πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; Eur. 2, 514 (15). οὐδὲ λοιπὰς
 κακὸν ἐστίν· ἀτὰρ τὸ τάγηρον ἄμεινον Plat. 2, 672 (1, 12). ἀλλ' ὄλον-
 παράθεσ· πολλὸν γὰρ ἄμεινον id. 673 (1, 15). γινῶμαι ἀμείνους εἰσὶ
 τῶν γεραιτέρων mon. 101. * πολλῆ γ' ἀμείνων ἦσθ' ἄρα λογογράφος
 ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 18). κέρδος αἰσχύνῃς ἄμεινον Calliae 2,
 735. οἰστέον ἄμεινον ταῦτα Men. 4, 227 (2).
- Ἀμειψίας: v. Ἀμυντίας.
- ἀμέλει: ἀμέλει κλαύσεται Eur. 2, 513 (11). * πότερ' εἰχόσορος - ἢ κύκτος
 ἢ κἀνθάρος; B. ἀμέλει κυκνοκἀνθάρος Nicostr. 3, 282. αἰσχρὸν γὰρ.
 B. ἀμέλει· τὸν T. γοῦν - Dromon. 3, 541 (1). πρότερον δὲ - ἦν - ἰδεῖν

ς. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἐτι Philippiid. 4, 469. ἀμέλει πρῶτον ἀμπίσχον anon. 4, 615 (43^b).

φιλοπότης κάμελής Eur. 2, 512 (10). συνεχῶς ἐμπιπλάμενος ἵς γίνεταί Antiph. 3, 146 (33). τὸν ἀμελῆ — ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολον. 4, 602 (8).

ῶν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐδεὶς ἀγαπῶν ἀμελεῖθ' ἠδέως Men. 4, 252 (215). ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646. ος: ἂν τᾶλλα δ' ἤς ἄμεμπτος Men. 4, 224 (4).

ός: ἀμενηνὰ κάρηνα Aristophan. 2, 1031 (15, 2).

v. ad Apollon. 2, 881 (2).

ι: ἀμέργων * (τὰς) ἐλάας anon. (391) 5, 122.

νος: οὐκ ἀμέριμνος ἔσσει Plat. (?) 2, 697 (v. 5). νέμεται δ' ἀμέ- (int. ὁ κοχλίας) Philem. 4, 41 (19). κάμεριμον ζῆν βλον Philem. 1, 8). ὅταν — ἀμέριμον ἔχη τὸν βλον Men. 4, 239 (20).

είριστος: ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν Aristophan. 2, 1204 (125).

μητας ἡμιβρώτας ὀρνίθειά τε Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368.

ι: καὶ λαγῶνα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἄμητες, ἀμν- antiph. 3, 149 (38). ἄμητες, οἶνος ἠδύς, ῥά Amphid. 3, 303 (1).

οὐς, ἄμης, ῥῶν ἑκατόμβη Eriph. 3, 327 (1). ἐλαῖαι, στέμφυλ',

Anaxand. 3, 184 (1, 55). τὸν ἄμητα — οὐκ ἔῤῥς πέττειν τινά Men.

(11).

κος: ὀπταὶ κίχλαι μετ' ἀμητίσχων εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1,

ad Pher. 2, 317.

ον: v. ad Men. 4, 277 (193).

ῶ: ἡμηχάνουν Plat. 2, 630 (3). ὁ χρόνος δν ἀεὶ λανθάνειν ἀμη- Antiph. 3, 156 (72).

τε δ' * ἠσθες ἀμίας (f. Ἀμίας) Archipp. 2, 721 (7). ἀμίαν χήραν, καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 26).

ς: δράκαιν' ἀμικτος Anaxil. 3, 347 (1, 3).

ι: χῶπόταν ἀμιλλ' * ἢ τῶν νεῶν Plat. 2, 679 (1, 4).

μίδα * παῖ Eur. 2, 547 (2, 5). ἀμίδα μοι ἔνευκε πρῶτον Diph. 3, 34). τὴν ἀμίδα φέρειν Epicrat. 3, 368. ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, anon 4, 611 (35). ὄξίς, χοῦς, ἀμίς Axionic. 3, 535 (3).

Eubul. 3, 209 (1).

νῶ: ἀμνημονεῖ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ὅστις θῶν ἀμνημονεῖ monost. 10.

τὴν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν Herm. 2, 381 (2).

ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν Autocr. 2, 892.

ς: τροφαί, ῶν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγίγνετο Eriphi 3, 559.

ἦς: v. ad Antiph. 3, 41.

νος: χιτῶν ἀμόργινος Antiph. 3, 84. ἀμόργινοι (?) Eur. 2, 509 (4).

ς: v. ἀμοργός.

ίς: * ἀμοργὸν βρυτλήνην νήθειν (f. ἀμοργιν βρ. ἠθεῖν) Cratin. 2, ἀμοργοί Cratin. 2, 140 (13).

ος: ἀμοριφότατος τὴν ὄψιν — φόβος anon. 4, 688 (339).

ς: χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ἢ σοφόν Men. 4, 146 (6).

νορος: οἰκαδ' ἄπιθ' ἀμπαλινόρος (f. ῥῥ) Philetaer. 3, 296.

ς: Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). προσειπεῖν τὰς ἀμπέ- Aristophan. 2, 1065 (2, 6). ἐκεῖ μόνον * οὐχὶ φύειτ' ἄμπελος An-

3, 32. τοῦμὸν (int. χωρίον) δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους (fert ὄξαλελούς)

id. Car. 4, 448. δι' ὃν ἀπέκασεν ἢ πάχνη τὰς ἀμπέλους Philip-

475 (2). ἀμπέλους τρυγῶν anon. (391) 5, 122.

έως: * ἔχ τῆς πινακίδος δ' ἀμπερέως (libr. διαμπερέως) ἐρμῆνευε

l. 2, 862 (3).

- ἀμπέχομαι: ἐγγέλεις θεὰ τευτὶ ἀμπεχόμεναι Eubul. 3, 223 (2). * (τινὶ ἀμπεχομένης) παρθένου Βοιωτίας Eubul. 3, 236. † μηδ' ἐγροίχως ἀνυγόντος ἀμφέξει Philetacr. 3, 300 (1).
- ἀμπεχόνη: ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις Pher. 2, 300 (1, 28).
- ἀμπέχονον, τρύφημα * παρυγές Aristophan. 2, 1079 (6, 7).
- ἀμπέσχω: ταδί μοι - ἀμπέσχου λαβῶν anon. 4, 615 (43^b).
- ἀμυγδάλη. ἀμυγδαλή. ἀμυγδαλή. ἀμύγδαλον: ἀμυγδάλας καὶ μῆλα Pher. 2, 338 (6). Ναξίας ἀμυγδάλας Eur. 2, 525 (2). Ναξίαν ἀμυγδάλην Phryg. 2, 603 (4). ἀμύγδαλα (f. -δάλαι), καρύδι, ἐπιφορήματα Philyll. 2, 864 (2). ῥά, κάρα, ἀμυγδάλαι ib. (3). πρὸς ἀμυγδάλας (al. -δαλαῖς) πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. οὐ θρήνοι, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3, 5). μετ' ἄριστον ὡς ἀμυγδαλὰς παρ' ἄθηκα Men. 4, 112 (7). καὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλήν Eur. 2, 449 (7). ἀμυγδαλή τῆς βηχὸς φάρμακον Phryg. 2, 604 (6). τὰς ἀμυγδαλαῖς λαβῶν - κιάταξον Aristophan. 2, 1178 (9). ἀμυγδαλή παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῶν Xenarch. 3, 616 (2). μυστίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα (al. -δαλαῖ et -λαῖ) Diph. 4, 413. ἀμύγδαλα σιγαλόεντα Herm. 2, 408 (1, 20).
- ἀμύθητος: τὸ πλήθος ἀμύθητον Mnesim. 3, 570 (v. 48).
- Ἀμυκλαῖον: * ποττῶν κοπίδ' - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci 2, 887 (2).
- ἀμύλιον: κάρδυλον, ῥά τ', ἀμύλιον Euangeli 4, 572 (v. 8).
- ἄμυλος: ἄμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8). ῥαφανίδος, ἀμύλου, * ἀκίτων Metag. 2, 759 (1). λαγύοις ἐπ' ἀμύλω καθημένοις Telecl. 2, 570 (2). πλευρὰ - ἐπ' ἀμύλοις καθημένα Pher. 2, 300 (1, 17). ἄμυλοι παρ' ἰατροῖσι ἡμῖν Metag. 2, 753 (1, 11). ἄμυτες, ἄμυλοι Antiph. 3, 148 (38). μαζῶν ὄψεις, ἄστων, ἀμύλων Anaxand. 3, 184 (1, 38). ἀμύλων παρ' ἰατρῶν ἐσθλοῦσ' - ἄνηθα καὶ σέλινα Eubul. 3, 222.
- ἀμύμων: μετ' ἀμύμονα Χίον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). τοῦ τ' ἀμύμονος (libr. ἀκύμονος) δέμας θύνητος Anaxand. 3, 174 (1).
- Ἀμυνίας: Cratin. 2, 138 (8). * Χάμυνίας ἐχεινος - κλαύσεται Eur. 2, 53 (11). * Ἀμυνίαν (legeb. Ἀμειψίαν) - πτωχὸν ὄντ' anon. 4, 649 (182).
- ἀμύνομαι: ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύνοιντο (f. -ναιτ') Cratin. 2, 112 (2). ἀμύνεσθαι περὶ δέλπου Metag. 2, 759 (2). εἴπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἀμύνωσ ἡμύνετο ἕκαστος Men. 4, 237 (15). ἐχθροῦς ἀμύνου mon. 152.
- Ἀμυροί: Eur. 2, 573 (91).
- ἀμυστί: (f. ἀμυστιν) Pher. 2, 358 (85).
- ἀμυστιν πιεῖν Cratin. 2, 225 (154). τὴν ἀμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1, 3). cf. ἀμυστί.
- ἀμυχή: μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες Phryg. 2, 569 (1, 6).
- ἀμφαρτίστερος: Aristophan. 2, 1156 (25).
- ἀμφί: ἀμφί - * στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις Philetacr. 3, 300 (1). ἀμφί σῦκα καὶ [ἀμφί] τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 3, 532 (1, 15).
- ἀμφιανακτίζειν: Cratin. 2, 59 (4). Aristophan. 2, 965 (20).
- Ἀμφίας: vinum. Nicostr. 3, 285. Sosicrat. 4, 592 (2).
- ἀμφιβλήστρον: ἰχθύσιν ἀμφιβλήστρον - πολλοῖς ἐπιβίωντων Antiph. 3, 109 (v. 1). ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται Men. 4, 78 (15).
- ἀμφίβολος: οἰνῶριον ἀμφίβολον Polioch. 4, 590 (v. 8).
- ἀμφιδέαι: περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους Aristophan. 2, 1079 (6, 11).
- Ἀμφιδρόμια: Ἀμφιδρομίων ὄντων Ephipp. 3, 325 (2, 4) = Eubul. 3, 268 (15^a).
- ἀμφιδυσίς: Anaxand. 3, 202 (25).
- ἀμφιέννυμαι: cf. ἀπαμφιέννυμι. † ποικίλον ἡμφιεσμένον vid. ὑφαίνω καὶ πῶς γυνή - νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). γυνή δέρον ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). Ἀριστογέτονα λάρχον ἡμφιεσμένον Alexid.

ρος Epicrat. 3, 370 (1, 26). τις κορίσκη - μελλίεται, *κάλλην τρίγωνον είδον έχουσαν Plat. 2, 638 (1, 13). ἄλλος (?) μαχέσθω παρουσίδι Nicoph. 2, 851 (3). † ἄλλος δ' εἰσέφερε - ἄριτων θρυμματα Aristophan. 2, 1010 (13). ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας ἤξει τις εὐγενής Antiph. 3, 99 (1). πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301. ἀνεβόησ' ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετά-κερας Amphid. 3, 303. ἀφῆκα τούτον, λαμβάνω δ' ἄλλον τινά, Ιατρόν Phoenicid. 4, 511 (v. 11). κύτος πλαστόν ἐκ *γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγη Antiph. 3, 26 (1, 3). τούτων γάμοις ἄν; φ. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ Antiph. 3, 36 (1, 10). ἄλλου *δεῖ τινος; Antiph. 3, 77. λέγ' ἄλλο τι Kubul. 3, 267 (12). λέγ' ἄλλο Theophil. 3, 629 (1). ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202). πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῆς Cratin. 2, 87 (2). τί ἐστι; B. τί δ' ἄλλο γ' ἢ - Lysipp. 2, 744 (1). τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο; Apollod. 4, 456 (3). οὐδέν ποτ' ἄλλο Stratt. 2, 781 (3, 2). οὐδέν ποτ' ἄλλο Theop. 2, 804 (1, 4). εἰτ' ἐστὶν ἠδῶν τέχνη, ἢ πρόσσδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν -; Antiph. 3, 79 (2, 2). τοῦ γάρ τις ἄλλου οὐνεκα εὐξαιτο πλουτεῖν ἢ -; Antiph. 3, 133 (4). ἐπὶ τίνα δ' *(ὦδ') ἄλλην τέχνην τὰ στόματα *κατακάειτ' -; Anaxand. 3, 175 (1, 5). τί ἄλλο; καὶ ἠπάτιον προσέλαβον Alexid. 3, 398 (1, 6). ὀμοποιός - ἐστὶν -, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι Dionys. 3, 548 (v. 18). εὐνοῦχος ἄλλο θηρίον τῶν ἐν βίῳ (?) μον. 185. ἄλλη τις πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πό-λις; anon. 4, 616 (49). ἰχθὺς ἄλλος οὐδεὶς ἢ (f. οὐδὲ εἰς) βόαι Pher. 2, 311 (3). οὐ γὰρ † ἄλλο (l. ἄλλα) προβουλευμα βασιτάζουσι Eur. 2, 448 (6). οὐ Χίον, *οὐδὲ Θάσιον οὐδ' ἄλλον ὅστις *ἐπεγερεῖ Aristophan. 2, 1076 (1, 3). ἐρριπίζετο ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός Antiph. 3, 117 (2, 6). καταλείπει οὐδέν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναί Theophil. 3, 630 (1) cf. Antiph. 3, 150 (51). οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν *εἰδέ τις, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον Kubul. 3, 282 (2, 4). ὀρχεῖσθαι μόνον βλέπον-τες, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 425 (2). σκευάσαι χρηστῶς μόνον δεῖ, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 452 (1, 7). οὐκ ἔχω ἄλλ' ὅ τι εἶπω ἄξιον Alexid. 3, 460. οὐδ' ἄλλ' οὐδέν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς Alexid. 3, 464 (2, 8). οὐτ' ὄϊον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲ ἐν ἔμφυχον Alexid. 3, 483 (1, 2). οὐκ ἐστὶν ἄλλος οἶνος ἠδῶν Alexid. 3, 505 (4). ἀρά γ' ἔνδεκα Διὸς σωτήρος; A. οὐκ ἄλλου μὲν οὐν Alexid. 3, 510 (12). οὐκ ἐστὶ παιδαγωγὸς ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος Alexid. 3, 520 (38). ποτήρι' - ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). γίγνεται - λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν ἀγαθόν Men. 4, 231 (6). τί λοιπόν; οὐδέν ἄλλο Sotad. 3, 586 (1, 34). γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σχιάν Philem. 4, 31 (1, 15). οὐδέν πλέον-νοῦς ἐστὶν *ἄλλο τῆς τύχης Men. 4, 212 (3). πλεῖον οὐδέν ἄλλο τοῦ ζη-τεῖν ἔχεις Philem. 4, 43 (26). οὐ τῶν ἀναγκαίων μόνον ἢ ὄξους, ἐλαίου, μεζονος δ' (al. τ') ἄλλου τινός Men. 4, 156 (1). οὐκ ἐστὶν ὀργῆς γάρ-μακον ἄλλ' ἢ - Men. 4, 256 (84). ὧν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδέν ἄλλ' ἢ κραι-πάλη anon. 4, 611 (35). κἄν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγη *θύλακον anon. 4, 612 (40). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11). ἡμᾶς ἀπόπεμπ' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε anon. 4, 650 (185). ἄλλος ἄλλον (h. e. ἀλλήλους) παρεκάλει Agar. 3, 273 (2). ἄλλος κατ' ἄλλην δαι-μονίζεται τύχην Philem. 4, 62 (98). *ἄλλω πονοῦντι ἑάδιον παραινέσαι Philem. 4, 24 (1). γίγνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν. καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπα-θήσεται Philem. 4, 52 (51^a). κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίβοντες χρόνον Antiph. 3, 29 (2, 6). ὅστις αὐτῆς * (τῆς) ἀκμῆς ἐρεῖ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον Alexid. 3, 411. τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοὺς κύβους Alexid. 3, 471 (3). τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον (f. λοι) Alexid. 3, 473 (7). τί πλέον ἔχουσι † τῶν (f. δημοτῶν) ἄλλων; Men. 4, 92 (5). τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους Men. 4, 139 (1). πάντων ἄριστον τῶν ἄλλων οἴ-

· γων μετ' - Herm. 2, 410 (2, 5). ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν
 · *Ἀθηνῶν Aristophan. 2, 1171 (1, 12). *τοῖς δέκα ταλάντοις προστιθείς
 · ἄλλ' ἅπτα πεντήκοντα Pher. 2, 339 (9). μειρακίων πιτόντων, ὁμοῦ †δ'
 ἄλλων (s. δὲ λάλων) γραδίων *(πλήθη) Philyll. 2, 858 (3). ἄλλαι δὲ κτε-
 μέζουσιν αὐτῶν * Aristophan. 2, 1182 (23). τοὺς μὲν ὑμῶν -, τοὺς
 δὲ -, ἄλλους Anaxil. 3, 343 (1). μάχαι δ' ἄλλοισι - *μέλοι Cratin. mia.
 3, 375 (1). πλυνεῖ, ἐτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τᾶλλ' ὅσα τούτῳ προσή-
 · κει Antiph. 3, 83. ἐάσεις τᾶλλα γὰρ ἐρήσομαι σε τοῦτο Antiph. 3, 117
 · (2, 7). ὄντως ἑταίρας· αἶ μὲν ἄλλαι τοῦνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις
 γὰρ Antiph. 3, 124 (1, 6). γλαύκου πρόσωπον, τοῦ τ' - δέμας θύνητος
 · τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός Anaxand. 3, 174 (1). Χαρώνδαν ἐν
 τινι νομοθεσίᾳ τὰ τ' ἄλλα καὶ *ταυτὴ λέγειν anon. 4, 618 (50, 2). σπ-
 · δὸς δὲ τᾶλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων Alexid. (?) 3, 395 (v. 12). τᾶλλα
 καὶ φιλόμεθα anon. 4, 660 (233). ἄριστος τᾶλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι anon.
 4, 678 (309b). ἐξ ἀλουσίας δ' ἕδωρ (dulce), καὶ *(τᾶλλα δὴ) τὰ *τα-
 αὐτ' anon. 4, 685 (327). ἂν τις ἕνα καλῆ, πάρεισιν ὀκτωκαίδεξ' ἄλλοι
 · Alexid. 3, 492. υἱὸς ἢ μήτηρ ἢ ἄλλων τῶν ἀναγκαίων τις Philem. 4,
 84 (5).

ἄλλως: cf. ἀπλῶς. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι χρηστῶς ἀγοράζειν Antiph.
 3, 36 (1, 3). †ὡς ἂν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου τοῦ διαβάλοι κραιπάλῃ
 ἑλληνικῶς Antiph. 3, 101 (4). πρᾶγμα τρυφερὸν ἄλλως *τ' ἀπιστιν
 Antiph. 3, 117 (2, 5). αἰτίαν ἔχειν ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). ὑπὲρ μη-
 · τρας ἐρθῆς *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. ἄλλως σὺν
 βοᾶς Philem. 4, 50 (45). εἰμὶ ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ *ἄλλως ἐρῶ Men.
 4, 97 (5). εἰ μὴ τις ἄλλως ὀνόμασιν χάρει κενοῖς Men. 4, 213 (3, 11).
 ἄλλως τε καὶ Men. 4, 102 (3).

ἄλλοσε: ἀπόπεμπ' οἶκαδ' ἄλλον ἄλλοσε anon. 4, 650 (185).

ἄλλοτε: τὸ γλαυκίδιον ὡσπερ ἄλλοτε ἔψειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130. ἑ-
 σὺς, ἄλλοτε λεῖος Eubul. 3, 254 (1, 2).

ἄλλοτριόγνημος: ἀλλοτριόγνημοῖς ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν Cratin. 2,
 103 (3).

ἀλλότριος: παῖς ἀκόλουθός ἐστιν ἀλλότριος Eur. 2, 484 (1, 4). θειῶσαι
 τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας Lysipp. 2, 745 (5). σχῆμ' ἀξιοχρεῶν - ἀλλότριον,
 οὐκ οἰκεῖον Eriipp. 3, 332 (v. 12). ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συ-
 γενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). πρὸς ἀλλοτρίῳ ψυχαγωγηθεὶς πάθει Timocl.
 3, 592. πολυπραγμονεῖν ἀλλότρια κακὰ monost. 583 = 703. οἰμαῖεν
 λέγ', ἀλλοτρία στί σοι Philem. 4, 4 (1, 16). οὐδεὶς ἐστὶ μοι ἀλλότριος
 ἂν ἢ χρηστός Men. 4, 185 (2). τὸν - οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριος
 ποιεῖ anon. 4, 690 (347). ἐλθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502
 (v. 3). "ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων" Theognet. 4, 549. ἐμπέ-
 κοντες ἀλλότρια μέλη Antiph. 3, 121 (v. 9). τᾶλλότριον καχὸν ὀξύδορκος
 anon. 4, 671 (291). τᾶλλότρι' οἰχήσει γέρον Plat. 2, 635 (3). τὰ δ'
 ἀλλότρι' ἐσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι Plat. 2, 676 (3). τᾶλλότρια δειπνῶν
 Theop. 2, 806 (3, 2). Antiph. 3, 143 (23). Eubul. 3, 240. Nicol. 4, 57
 (v. 16). οἱ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι τᾶλλότρι' Timocl. 3, 610. τᾶλλό-
 τρια δειπνοῦντα monost. 157. τοὺς *ἀναιδῶς (? cf. 5, 116) τᾶλλότρι'
 *μασωμένους Nicol. 4, 580 (v. 25). ὅσα περ ἔχειν τᾶλλότρια τὸν δε-
 πνοῦντα δεῖ (v. 42). δειπνῶν πᾶς τᾶλλότρια γίγνεται ὀξύχειρ Nicomach.
 4, 584 (v. 33). τᾶλλότρι' ἐσθῆειν Alexid. 3, 480 (2). ἀλλοτρίων κτεῖων
 παραδειπνίδες Eubul. 3, 269 (16). ἀλλότριον ὄψον ἐσθῆειν Eriipp. 3,
 338. τὰ πατρῶα ποιεῖ καιρὸς ποτε ἀλλότρια Men. 4, 90 (4). τὰ δ' ἴδια
 προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις (?) Men. 4, 243 (31). λαλεῖν τᾶλλότρια ex
 Men. 4, 330 (496).

- ἄλλόφυλος: μαῖζαν ἐπ' ἄλλόφυλον Eur. 2, 485 (1, 12).
 ἄλλυδις: ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11).
 ἄλματα: ἄλματα πινῶν Aristophan. 2, 1124 (21).
 ἄλμάς: ἐμβάλλουσιν - μάραθον εἰς τὰς ἄλμάδας Herm. 2, 413 (2). πρόμ-
 μνον καὶ τρεῖς ἄλμάδας Eur. 2, 526 (3). τὰς ὑποπαρθένους, ἄλμάδας
 ὡς ἐλάας Aristophan. 2, 997 (5). ἄλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2,
 1111 (8). θλαστὰς εἶναι * κρεῖττον ἐστ' ἢ γ' ἄλμάδας ib. (9).
 ἄλμη: εἶδες τὴν θασίαν ἄλμην -; Cratin. 2, 17. εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλ-
 μην κατ' ἐς σκοροδάλμην Cratin. 2, 95 (5, 3). ἐν ἄλμῃ τριχίδων Aristo-
 phan. 2, 1123 (19). ἄλμης τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10).
 τὸ γλαυκίδιον ἔπειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130 (v. 2). λάβρακά θ' ἐφθόν
 ἄλμῃ Eubul. 3, 225 (1). ἄλμην ἐπάγειν ὕδατος μεστήν εἰς τὴν ἄλμην
 Euphr. 3, 323 (1, 13). τῆς ἀγρίας ἄλμης * πάσμασι Axionic. 3, 532 (1,
 9). ὡς * (ἐν) ἄλμῃ θερμῇ τοῦτο φάγοι ib. (1, 12). τοῦ δ' ἐν ἄλμῃ
 παροόντος ὄψου. (1, 16). κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται Mnesim. 3, 569 (v. 13).
 δι' ἄλμης ἐφθός ἐν χλόῃ Sotad. 3, 555 (1, 9). ἄλμῃ λιπαρᾷ παρατίθημι
 ὀρίγανον (1, 13). κατέπνιξ' ἐν ἄλμῃ εὐανθεστέρα (1, 21). ἄλμῃ λευκῇ
 καὶ παχεῖ Philem. 4, 13 (1). ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς ib. τοὺς χυμοὺς
 τὴν τε τῆς ἄλμης ἀκμὴν Arched. 4, 436 (1, 9). πινῶν τιν' ἄλμην ἀπέθα-
 νεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). * ἄλμην (legeb. ὀσμὴν) ἐξ ἰχθύων ὑπεναν-
 τίων * αὐτοῖσι ποιῶντας μίαν Damox. 4, 531 (v. 36).
 ἄλμιον: τοῖς ἄλμοις οὐ πάνυ ἀλλοχεῖ Men. 4, 206 (1, 5).
 ἄλμυρίδες: ἐκβληθεῖσαν εἰς ἄλμυρίδας Aristophan. 2, 997 (8).
 ἄλμυρός: ἄλμυρόν θ' ὕδωρ Stratt. 2, 768 (2). Αἰγαῖον ἄλμυρόν βάθος
 Men. 4, 174 (1). μήθ' ἄλμυρόν εἶναι μήτε μῶρον anon. 4, 658 (220).
 ἄλογίου: * ἄλογίου - ὀφλεῖν Eur. 2, 557 (24).
 ἄλόγιστος: ἀλόγιστος τῆς ἀληθείας κριτῆς Men. 4, 92 (4). ὡς ἀλόγιστός
 ἐστ' ἀνὴρ, ὅς - Men. 4, 192 (4). ἀλόγιστός ἐστιν * οὐχὶ μακάριος Men.
 4, 255 (77). ἀλογίστου τρόπου ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ὀργῆς ἀλο-
 γίστου κρατεῖν Men. 4, 241 (25). πλοῦτος ἀλόγιστος Men. 4, 263 (119).
 ἀλογίστως: τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον Men. 4, 255 (79).
 ζῶμεν ἀλογίστως monost. 200.
 ἄλοξ: ἰδρῶς ἄλοκα μιλιώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6).
 ἄλουργῆς: μίτριαν ἄλουργῆ Pher. 2, 296 (1). * στρώμαθ' ἄλουργῆ Ana-
 xand. 3, 183 (1, 7).
 ἄλουργιαῖον: Antiph. 3, 159 (93).
 ἄλουργός: στρωμνὰς ἄλουργούς anon. 4, 672 (295^a).
 ἄλουσία: φθειράς δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἄλουσίαν Aristophan. 3, 363
 (5). σιωπὴν, στυγνότητ', ἄλουσίαν Alexid. 3, 475 (3). ἐκ κόπου * γλυ-
 κεῖ ἀνάπαυσις, ἐξ ἄλουσίας δ' ὕδωρ anon. 4, 684 (327).
 ἄλουτία: πιναρόν - * ἄλουτία κάρα Eur. 2, 529 (7, 2).
 ἄλουτος: * ἀλούτους σηπίας Antiph. 3, 12 (1, 4).
 ἄλοχος: [λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Men. 4, 226.] ὅταν ἄλοχον εἰς δόμους
 ἔγῃ πόσις anon. (?) 4, 690 (349).
 ἄλω: ὑποζυγίους ἀλοάσαντ' Pher. 2, 278 (3). ἄλωαν τὰς γνάθους Ari-
 stophan. 2, 1199 (96).
 ἄλς: 1) μαγε: τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός Anaxand. 3, 174 (1).
 2) sal: ἄλα (al. † ἄλω) Philyll. 2, 866 (13). * ἔντερ' ἀλλὶ καὶ σιφίω
 σφενδονῶν Axionic. 3, 535 (2). σήσαμα, κήρυκες, ἄλες Anaxand. 3, 184
 (1, 59). ἄλες (al. ἄλας) ὀρίγανον ὕδωρ Antiph. 3, 130. εἰς ὄξος ἢ ἔπ-
 ροὺς (al. λευκοὺς, λεπτοὺς) ἄλας Aristophan. 2, 1009 (9). πρόμμου', ἄλας,
 ἔλαιον Antiph. 3, 39 (2). * ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ * τοῦθ' ἄλας Antiph.
 3, 75 (2). τοὺς δ' ἄλας ἀντιᾶ ζεύγη προσάγειν ἑκατόν Euphr. 3, 323

- (1, 14). οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἄλας Alexid. 3, 465 (3). χλόην, κύμινον, ἄλας, ὕδωρ Sotad. 3, 585 (1, 7). ὕδατι *περίσσαν' ἐμβαλὼν ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας Men. 4, 121 (6). οὐκ ἔχω τοῦτε ἄλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας δούς μουσικῶς Euphron. 4, 494 (1, 9). ἄλας οὐκ ἔχει, προσένευχ' Machon. 4, 497 (v. 7). ἄλας φέρε. τοῦτ' ἔστι πηγός* (;) Straton. 4, 546 (v. 39). τὰ σπλάγχνα - ὀπτῶσιν φλογί ἄλας οὐ προσάγουσι Athenion. 4, 558 (v. 19). καὶ τοὺς ἄλας προσάγουσιν ἤδη (v. 22). Θραξ πρὸς ἄλας ἠγορασμένος Men. 4, 291 (214). κόγχος βαπτῶν (?) ἀλῶν Aristonym. 2, 698 cf. 5, 51. ἀσταφίδος, ἀλῶν, σιραίου Antiph. 3, 78 (1). οὐκοῦν σεαυτὸν *ἀλσί πάσεις ἀλείφων; Cratet. 2, 237 (1, 10). χορίαννον *εἰς τί λεπτόν; B. ἵνα τοὺς διασύποδας ἀλσί διαπάττειν ἔχης Alcaei 2, 829 (1). τυρῶ σάξον ἀλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ Alexid. 3, 443. σμήσας λεπτοῖς ἀλσί Alexid. 3, 471 (3).
- ἄλσος: ἄλση τίς πῶ τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49).
- ἄλτήρ: *ἀλτήρσι θυλάκοισι χρῆται Cratet. 2, 236 (4).
- ἄλυκόν: Aristophan. 2, 976 (13).
- ἄλύπητος: Theop. 2, 821 (27).
- ἄλυπία: μηδέποτε τὴν αλυπίαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν Men. 4, 238 (19). ἀλυπία δ' ὄρμος βίου monost. 318.
- ἄλυπος: ἀμύμονα Χίον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). ὅταν ἄλυπος διατέλους εἶναι θέλης Men. 4, 238 (19). πενίαν ἄλυπον Men. 4, 252 (61). βίον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = monost. 419. ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον mon. 56. = ἄξεις ἀλύπως τὸν βίον mon. 595. βιοῦν ἀλύπως mon. 58 = 599. ζῆν ἀλύπως mon. 202. τὸ ζῆν ἀλ. mon. 509 = 731. πλέκω ἀλύπως τοῦτον (i. e. βίον) Euphron. 4, 490 (2). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον δῆγαγεν Posidipp. 4, 525 (4). θεωρήσας ἀλύπως Men. 4, 211 (2). ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἄλυρος: φθόγγους ἀλύρους Alexid. 3, 456 (1, 6).
- ἄλύσιον: περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον Men. 4, 145 (3). ἀλύσιον τετρακόκοντ' ἄγον δραχμᾶς Philippid. 4, 477 (9).
- ἄλυσις: σφραγιῖδας, ἀλύσεις, δακτυλλούς Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλλούς Nicostr. 3, 289 (7).
- ἄλυσιτελής εἰ τῇ πόλει Baton. 4, 499 (1, 9).
- ἄλυσκάζω: ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ (s. ὑπὸ) ταῖς κλινῶσιν Cratin. 2, 99 (10).
- ἄλύω: οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13).
- ἄλφάνω: ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ Eur. 2, 531 (12). οὗτος ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). † ἦν δῆλον οὐ τι τυμφός τε ἀλφάνει Men. 4, 178 (3).
- ἄλφειτήριος: ἀγγεῖον ἀλφειτήριον Antiph. 3, 34 (1).
- ἄλφειτον: ἐπ' ἀλφειτου πίνοντα Erinici 4, 505. ὁ βοῦς χῆ μαγίς καὶ τάλφιτα Cratin. 2, 31. λευκοῖσιν ἀλφειτοῖσιν ἐντετριμμένοις (s. -νος) Herm. 2, 389 (2). † ζωμῶν ἀλφειτων μέτρα (s. ζωμὸς ἀλφειτων μέτρα) Eur. 2, 574 (108^a). τὰ δ' ἀλφειθ' - πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 768 (1). τυμφίον ἀλφειτοῖς Nicoph. 2, 851 (2). ἀλφειτων τρεῖς χοίτικας Aristophan. 2, 1130 (7). ἀλφειτων μελάνων ἄδδισα Aristophan. 2, 1203 (118). δειπνοῦσα ἀλφειτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). πέλανον καλοῦμεν, ἃ κλεῖτε - ἀλφειθ' ὑμεῖς Sannyr. 2, 873 (1). μᾶζαν, ἀθάρη, ἀλφειτα Nicoph. 2, 852 (2). οὐδὲ Κόρμος ἱμῖτιον λαβεῖν (ita gestiebat), οὐ Νεῖλος ἀλφειτ' Timocl. 3, 596 (1). ἄρτων, ἀλφειτων, ὄξους, ἐλαίου Men. 4, 156 (1). οὔτ' ἀλφειτοῖσι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). Μητιόχος δ' ἄρτους ἐποπιεῖ Μητ. δὲ τάλφιτα anon. 4, 674 (303).
- ἄλφειτοπώλης: ἀλφειτοπώλαις, μυστριοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 3).
- ἄλφειτόχρως: ἀλφειτόχρωτος κεφαλής Aristophan. 2, 1161 (10).

† ἄλω ν. ἄλς.

ἄλω: ἦλον τὰ σιτία Pher. 2, 254 (1). αἶνειν, ἀλέσαι, μάξαι Pher. 2, 845 (18). βλον ἀληλεμένον Amphid. 3, 303 (1) cll. 5, 84.

ἄλω πεκίας: κίττης, πέρδικος, ἄλω πεκίου Mnesim. 3, 570 (v. 49).

ἄλώπηξ: ὑμῶν εἰς ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3). ἀποπάτημ' (al. ἀποτράγημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15). οὐκ ἔστι ἀλώπηξ, ἢ μὲν εἶρων - ἢ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). ἐὰν τρισμυρίας ἀλώπεκός τις * συναγάγη ibid.

ἄλωτός: ἀλωτὰ - ἐπιμελεία καὶ πόρω ἅπαντα Men. 4, 109 (5^b).

ἄμα: πλέομεν δ' ἄμ' Ὀδυσσεῖ Cratin. 2, 100 (15). παρόνθ' ἄμ' ἡμέρα Eubul. 3, 262 (1, 12). παρῆν ἄμ' ἡμέρα Men. 4, 179 (2). ἅπανθ' ἄμα τῇ τύχῃ ῥέοντα anon. 4, 692 (355). ῥαφίανους ἔψουσι - ἔτνος * θ' ἄμ' αὐτοῖς (f. - ταῖς) Antiph. 3, 101 (5, 7). * ἄφύαν θ' ἄμ' αὐτῇ παρέλαβον Botad. 3, 586 (1, 30). ἄμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ἄρασ' Men. 4, 203 (2). * κὰς τοῦ καπήλου φέρω παίζων ἄμα Herm. 2, 389 (1). καὶ * περιῶν ἄμα - ἐπριάμην Plat. 2, 685 (14). τῷ μὲν διδούς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἄμα Antiph. 3, 136 (7). ἄμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε Eubul. 3, 245 (3). παρέκειθ' ἄμα μάξαι Eubul. 3, 258 (2). ἀποθανεῖν βινούνηθ' ἄμα Philetas. 3, 285 (2). δειπνούντων ἄμα ἐπὶ τὸ τάγηνον φέρω Alexid. 3, 471 (3). ἔλεγεν, * ἔδεικνυ' ἄμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). παρέθθηκε κάσθλονθ' ἄμα ἐποίησε πηδᾶν Euphron. 4, 492. κλέπτειν τὰ * κοῖν' ἄμα τε συκοφαντεῖν Plat. 2, 618 (1). εὐωδῖαν ἔχουσα * χᾶμ' ἀηδῖαν anon. (5, 52) 2, 746 (2, 5). ἔβρουχέ (f. κατέβρουξέ) τε πάνθ' ἄμα Stratt. 2, 767 (1). φέρε κνέφαλλον ἄμα καὶ προσκεφάλαιον Aristophan. 2, 957 (14). ἐμοὶ λαλῶν ἄμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖτο Alexid. 3, 503 (1, 12). μεθ' ἠδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς *(θ'?) ἄμα Timocl. 3, 593 (v. 7). ἄμα σεσηρῶς καὶ γελῶν anon. 4, 661 (236). ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις Men. 4, 325 (472) = monost. 645. κάστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἄμα Antiph. 3, 45 (2, 7). ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιωτίον Demoniac. 4, 570. πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα Aristophont. (?) 3, 359 = Men. 4, 183 (3). * οἷς τὸ γίνεσθαι θ' ἄμα καὶ τὴν τελευταίαν - συνῆψέ τις θεσμός Alexid. 3, 452 (1, 17). μάντις * τ' ἄριστός ἐστι σύμβουλος θ' ἄμα Men. 4, 134 (1). μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἄμα σοὶ καὶ μέγαν Anaxand. 3, 179 (1) cf. 5, 81. * ταδί δ' ἄμα χολῶν ἀκροκώλια - τ' - τε Archipp. 2, 717 (2). θρασεῖαν, ὠραῖαν δὲ καὶ πιθανῆν ἄμα Men. 4, 131 (1). ἄμα μὲν τὸ γῆρας ἄμα δέ μοι * Μέθη δοκεῖ Cratin. 2, 116 (1, 4). ἄμα μὲν πρίασθαι πολλὰ - ἄμα δ' εἰ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην Arched. 4, 437 (2, 9. 10). φύσει - ἔρωσ - κωφόν ἄμα δ' οὐ ῥάδιον νεότητα νικᾶν Men. 4, 86 (1). ἄμα δ' ἠπίταλος Aristophan. 2, 1086 (17). ἀκολουθεῖν ἄμα Theop. 2, 815 (1).

† ἄμαθὰ γὰρ αὐτίταν - ἐγένετο Polyz. 2, 868 (2).

ἄμαθῆς: ἄμαθῆς σοφός Archipp. 2, 728 (4).

ἄμάθητος: Phryn. 2, 583 (3).

ἄμαθία: ἵνα πλείω διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς (mala) Diph. 4, 376 (2).

† ἄμαληδῖαν ν. 2, 747.

Ἀμάθεια: Ἀμαθείας κίρας Antiph. 3, 57 (1). τὸ τῆς Ἀμαθείας - κίρας Philem. 4, 20 (1).

ἄμαμηλῆς: ὁ Χῖος ἀμαμηλῆδας ποιεῖ Aristom. 2, 733 (1).

ἄμαξα: πωλοῦσιν ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκραμένον Alexid. 3, 386. παραφέρων ἀγαθῶν ἀμάξας Alexid. 3, 461 (2). ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσι πομπεῖαι τινες Men. 4, 188 (4).

- ἀμαξιαῖος: ἕνα λίθον ἀμαξιαῖον Diph. 4, 392 (1). ἀμαξιαῖα χρήματα
στὶ ρήματα anon. 4, 663 (256).
- ἀμαξοτροχίαι: Calliae 2, 738 (9).
- ἀμαράκινος: μύρω - ἀμαρακίνω Antiph. 3, 56. ἀμαρακίνοισι * μύροις
Kubul. 3, 257 (2).
- ἀμάρακον: ὡ φίλων ἀμάρακον Pher. 2, 318 (2, 3).
- ἀμαρτάνω: ποδαπὰς εἶναι φάσων οὐκ ἂν ἀμάρτοι; Cratin. 2, 47 (6).
ὡς λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἀμαρτῶν Kubul. 3, 212 (v. 12). τέχνης οὐχ
ἤμαρτες anon. 4, 648 (178). ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γέγι-
ται Anaxand. 3, 195 (1, 13). ὅστις ἀσφαλές τι κτήμ' ὑπάρχειν λογιῶ-
ται, πλεῖστον ἠμάρτηκεν Antiph. 3, 116 (1, 3). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὶ
θεῶν ἀμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). πολὺς οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιῶ
Alexid. 3, 416. ἐμέθυον· ἰκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν Philem. 4,
62 (100). "ἐμεθύσθη πάτερ" λέγοντα * * "ἤμαρτον" Philippid. 4, 475
(4). ὑβρίζειν, οὐχ ἀμαρτάνειν δοκεῖ id. 476 (4). ἤμαρτον Athenion. 4,
558 (v. 45). ἡ γλῶσσ' ἀμαρτάνουσα τάληθῆ λέγει mon. 228. ἀμαρτά-
νοντας εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν Philem. 4, 4 (1). μὴ νοουθετεῖ γέροντ'
ἀμαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). οὐδεὶς ξύνοιδεν πόσον ἀμαρτάνει
τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκουσι
mon. 47. μηδὲν εἰς φίλους ἀμαρτάνειν mon. 279. τὸ πολλὰ τολμᾶν
πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι χαῖρ' ἠτιώ-
μενος Philippid. 4, 469 (3). ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ποιεῖ λάβοις ἂν
ἠμαρτημένα Men. 4, 274 (178). θεὸς ἀμαρτάνουσιν οὐ παρίσταται mon.
252. [τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσι Philem. 4, 67 (1)].
- ἀμάρτημα: τί τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ ἠμάρτημα τί; Philem. 4, 161.
- ἀμαρτία: * (τοῦ μὴ δωδόντος,) οὐ * τρόπου 'σθ' ἀμαρτία Men. 4, 198 (1).
τὴν ἐν ἑτέρῳ κειμένην ἀμαρτίαν Men. 4, 249 (50).
- ἀμαρτύρητος: ἀμαρτυρήτους Antiph. 3, 159 (94).
- ἀμαρτωλία: (ἀν ἀρματωλία?) Eur. 2, 504 (10).
- ἀμαυρῶ: χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα monost. 545.
- ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω χρέα -; Pher. 2, 292 (13).
- ἄμαχος: ῥαγδαῖος, ἄμαχος Antiph. 3, 5 (7). εἰσὶν - τῶν κεκλημένων δὲ
- ἄμαχοι Kubul. 3, 261 (1). πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2).
- * ἀμβλυστονησαι (s. σθ) - τὴν πόλιν Eur. 2, 464 (12).
- ἀμβλυωπῶ: ἀμβλυωπούντων ἀνδρῶν Men. 4, 329 (488).
- ἀμβροσία: ἀμβ. καὶ νέκταρ ὁμοῦ Herm. 2, 410 (2, 10). διαπίνω τ' ἀμ-
βροσίαν Anaxand. 3, 198 (7).
- ἄμβων: ὡ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλεῖξας Eur. 2, 440 (1)
cf. 5, 34. περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν - πέντε κέλητας Ephiipp. 3, 323
(1, 16).
- ἀμείβω: ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Kubul. (?) 3, 266 (10). λό-
γοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοιτά σε mon. 311.
- ἀμεινότως: Aristophan. 2, 1087 (21).
- ἀμείνων: πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; Eur. 2, 514 (15). οὐδὲ λοιπὸς
κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον Plat. 2, 672 (1, 12). ἀλλ' ὄλον-
παράδες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον id. 673 (1, 15). γινῶμαι ἀμείνοις εἰσὶ
τῶν γεραιτέρων mon. 101. * πολλῶ γ' ἀμείνων ἦσθ' ἄρα λογογράφος
ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 18). κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον Calliae 2,
735. οἷστ' ἄμεινον ταῦτα Men. 4, 227 (2).
- Ἀμειψίας: v. Ἀμυντίας.
- ἀμέλει: ἀμέλει κλαύσεται Eur. 2, 513 (11). * πότερ' εἰκόσορος - ἢ κύκτος
ἢ κἀνθαρος; B. ἀμέλει κυκνοκἀνθαρος Nicostr. 3, 282. αἰσχρὸν γὰρ
B. ἀμέλει· τὸν T. γοῦν - Dromon. 3, 541 (1). πρότερον δὲ - ἦν - ἰδεῖν

- ἐργῶδες. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἐτι Philippiid. 4, 469. ἀμέλει ταδί - πρῶτον ἀμπίσχου απον. 4, 615 (43b).
- ἀμελής: φιλοπότης κάμελής Eur. 2, 512 (10). συνεχῶς ἐμπιπλάμενος * ἀμελής γίνεται Antiph. 3, 146 (33). τὸν ἀμελῆ - ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολῆς απον. 4, 602 (8).
- ἀμελῶ: ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐδεὶς ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἠδέως Men. 4, 252 (215). ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν mon. 646.
- ἀμεμπτος ἂν τᾶλλα δ' ἤς ἀμεμπτος Men. 4, 224 (4).
- ἀμενηνός: ἀμενηνὰ κάρηνα Aristophan. 2, 1031 (15, 2).
- ἀμέρα: v. ad Apollon. 2, 881 (2).
- ἀμέργω: ἀμέργων * (τάς) ἐλάας απον. (391) 5, 122.
- ἀμέριμνος: οὐκ ἀμέριμνος ἔσσειαι Plat. (?) 2, 697 (v. 5). νέμεται δ' ἀμέριμνος (int. ὁ κοχλίας) Philem. 4, 41 (19). κάμεριμνον ζῆν βίον Philem. 4, 35 (7, 8). ὅταν - ἀμέριμνον ἐχη τὸν βίον Men. 4, 239 (20).
- ἀμεταχείριστος: ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν Aristophan. 2, 1204 (125).
- ἄμης: ἄμητας ἡμιβρώτας ὀρνίθειά τε Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. ἄμητας καὶ λαγῶα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἄμητες, ἀμυλοὶ Antiph. 3, 149 (38). ἄμητες, οἶνος ἠδύς, ψά Amphid. 3, 303 (1). πυραμοῦς, ἄμης, ψῶν ἐκατόμυθη Eriph. 3, 327 (1). ἐλαῖαι, στέμφυλ', ἄμητες Anaxand. 3, 184 (1, 55). τὸν ἄμητα - * οὐκ ἔξ πέττειν τινά Men. 4, 215 (11).
- ἀμητίσχος: ὄπται κίχλαι μετ' ἀμητίσχων εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12) cf. ad Pher. 2, 317.
- ἀμήχανον: v. ad Men. 4, 277 (193).
- ἀμηχανῶ: ἡμηχάνουν Plat. 2, 630 (3). ὁ χρόνος δν αἰεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ Antiph. 3, 156 (72).
- ἀμία: ὅτε δ' * ἦσθες ἀμίας (f. Ἀμίας) Archipp. 2, 721 (7). ἀμίαν χήραν, θηροῖον καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 26).
- ἄμικτος: δράκαιν' ἄμικτος Anaxil. 3, 347 (1, 3).
- ἄμιλλα: χῶπόταν ἄμιλλ' * ἢ τῶν νεῶν Plat. 2, 679 (1, 4).
- ἀμῖς: ἀμίδα * παῖ Eur. 2, 547 (2, 5). ἀμίδα μοι ἔνευχε πρῶτον Diph. 3, 395 (2, 34). τὴν ἀμίδα φέρειν Epicrat. 3, 368. ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος απον. 4, 611 (35). ὄξῖς, χοῦς, ἀμῖς Axionic. 3, 535 (3).
- ἄμμες: Eubul. 3, 205 (1).
- ἀμνημονῶ: ἀμνημονεῖ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ὅστις εὐ παθῶν ἀμνημονεῖ monost. 10.
- ἄμνιος: τὴν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν Herm. 2, 381 (2).
- ἀμνός: ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν Autocr. 2, 892.
- ἄμοιρος: τροφαί, ὧν οὐκ ἄμοιρος ἦδε χεῖρ ἐγλύγετο Eriphi 3, 559.
- * ἀμοργῆς: v. ad Antiph. 3, 41.
- ἀμόργινος: χιτῶν ἀμόργινος Antiph. 3, 84. ἀμόργινοι (?) Eur. 2, 509 (4).
- ἄμοργις: v. ἀμοργός.
- ἀμοργός: * ἀμοργὸν βρυτίλην νήθειν (f. ἄμοργιν βρ. ἠθεῖν) Cratin. 2, 75 (4). ἀμοργοί Cratin. 2, 140 (13).
- ἄμορφος: ἀμορφότατος τὴν ὄψιν - φόβος απον. 4, 688 (339).
- ἄμουσος: χρεῖα διδάσκει καὶ ἄμουσος ἢ σοφόν Men. 4, 146 (6).
- ἀμπαλίνωρος: οἴκαδ' ἄπιθ' ἀμπαλίνωρος (f. ῥρ) Philetæer. 3, 296.
- ἄμπελος: Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). προσειπεῖν τὰς ἀμπέλους Aristophan. 2, 1065 (2, 6). ἐκεῖ μόνον * οὐχὶ φύειτ' ἄμπελος Antiph. 3, 32. τοῦμὸν (int. χωρίον) δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους (fert ὄξαλειούς) Apollod. Car. 4, 449. δι' ὃν ἀπέκαυσεν ἢ πάχνη τὰς ἀμπέλους Philippiid. 4, 475 (2). ἀμπέλους τρυγῶν απον. (391) 5, 122.
- ἀμπερέως: * ἐκ τᾶς πινακίδος δ' ἀμπερέως (libr. διαμπερέως) ἐρμῆνευε Philyll. 2, 862 (3).

- ἀμπέχομαι: ἐγγέλεις θεὰ τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι Eubul. 3, 223 (2). * (τεῦτλ' ἀμπεχομένης) παρθένου Βοιωτίας Eubul. 3, 236. † μηδ' ἀγροίκως ἐπὶ γόνατος ἀμφέξει Philetæer. 3, 300 (1).
- ἀμπεχόνη: ἐν ἀμπεχόταις τριχίπτοις Pher. 2, 300 (1, 25).
- ἀμπέχονον, τρυφήμα * παρυγές Aristophan. 2, 1079 (6, 7).
- ἀμπέσχω: ταδί μοι - ἀμπέσχου λαβῶν anon. 4, 615 (43b).
- ἀμυγδάλη. ἀμυγδαλή. ἀμυγδαλή. ἀμύγδαλον: ἀμυγδάλας καὶ μήλα Pher. 2, 338 (6). Ναξίας ἀμυγδάλας Eur. 2, 525 (2). Ναξίαν ἀμυγδάλην Phryn. 2, 603 (4). ἀμύγδαλα (f. -δάλαι), καρύδι, ἐπιφορήματα Philyll. 2, 864 (2). ψά, κάουα, ἀμυγδάλαι ib. (3). πρὸς ἀμυγδάλας (al. -δαλάς) πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. οὐ θρύιον, οὐκ ἔλαιον, οὐτ' ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3, 5). μετ' ἄριστον ὡς ἀμυγδαλάς παρ' Ἰθνα Men. 4, 112 (7). ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλήν Eur. 2, 449 (7). ἀμυγδαλή τῆς βηχὸς γάρμακον Phryn. 2, 604 (6). τὰς ἀμυγδαλάς λαβῶν-κίταξον Aristophan. 2, 1178 (9). ἀμυγδαλή παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆ Xenarch. 3, 616 (2). μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα (al. -δαλαί et -λαί) Diph. 4, 413. ἀμύγδαλα σιγαλόεντα Herm. 2, 408 (1, 20).
- ἀμύθητος: τὸ πλήθος ἀμύθητον Mnesim. 3, 570 (v. 48).
- Ἀμυκλαῖον: * ποττᾶν κοπίδ' - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci 2, 587 (2).
- ἀμύλιον: κἀνδυλον, ῥιά τ', ἀμύλιον Euangeli 4, 572 (v. 8).
- ἄμυλος: ἄμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8). ῥαφανίδος, ἀμύλον, * ἰκίδων Metag. 2, 759 (1). λαγύοις ἐπ' ἀμύλων καθήμενοις Telecl. 2, 370 (2). πλευρά - ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). ἄμυλοι παρ' αἰγίοισιν ἡμῖν Metag. 2, 753 (1, 11). ἄμυτες, ἄμυλοι Antiph. 3, 148 (39). μαζῶν ὄψεις, ἄστων, ἀμύλων Anaxand. 3, 194 (1, 38). ἀμύλων παρ' ἄστων ἔσθουσ' - ἄνηθα καὶ σέλινα Eubul. 3, 222.
- ἀμύμων: μετ' ἀμύμονα Χιον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). τοῦ τ' * ἀμύμονος (libr. ἀκύμονος) δέμας θύνην Anaxand. 3, 174 (1).
- Ἀμυνίας: Cratin. 2, 138 (8). * Χάμυνίας ἐκεῖνος - κλαύσεται Eur. 2, 513 (11). * Ἀμυνίαν (legeb. Ἀμεινίαν) - πτωχὸν ὄντ' anon. 4, 649 (182).
- ἀμύνομαι: ἴνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναιτο (f. -ναιτ') Cratin. 2, 112 (2). ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου Metag. 2, 759 (2). εἶπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἀσπί-τως ἡμύνετο ἕκαστος Men. 4, 237 (15). ἐχθροῦς ἀμύνου mon. 152.
- Ἀμυροί: Eur. 2, 573 (91).
- ἀμυστί: (f. ἀμυστιν) Pher. 2, 358 (85).
- ἄμυστιν πιεῖν Cratin. 2, 225 (154). τὴν ἄμυστιν λάμβανε Amipr. 2, 710 (1, 3). cf. ἀμυστί.
- ἀμυχή: μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξιατες Phryn. 2, 580 (1, 6).
- ἀμφαρτίστερος: Aristophan. 2, 1156 (25).
- ἀμφί: ἀμφί - * στέροισι γᾶρος οὐ καθήσεις Philetæer. 3, 300 (1). ἀμφί σῦκα καὶ [ἀμφί] τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 3, 532 (1, 15).
- ἀμφιανακτίζειν: Cratin. 2, 59 (4). Aristophan. 2, 985 (20).
- Ἀμφίας: vinum. Nicostr. 3, 285. Sosicrat. 4, 592 (2).
- ἀμφιβληστρον: ἰχθύσιν ἀμφιβληστρον - πολλοῖς ἐπιβάλλων Antiph. 3, 109 (v. 1). ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται Men. 4, 78 (15).
- ἀμφίβολος: οἰνᾶριον ἀμφίβολον Polioch. 4, 590 (v. 8).
- ἀμφιδέαι: περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους Aristophan. 2, 1079 (6, 11).
- Ἀμφιδρόμια: Ἀμφιδρομίων ὄντων Ephipp. 3, 325 (2, 4) = Eubul. 3, 268 (15^a).
- ἀμφιδυσίς: Anaxand. 3, 202 (25).
- ἀμφιέννυμαι: cf. ἀπαμφιέννυμι. † ποικίλον ἡμφιεσμένον vid. ἰγναίτην καὶ πῶς γυνή - νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). γυνή δέρεν ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). Ἀριστογείτονα λάρχον ἡμφιεσμένον Alexid.

3, 478. ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος anon. 4, 693 (360). τροφα-
 λλις σκῆρον ἠμφιεσμένη Eur. 2, 538 (5). * ὄστρεα φῦκος ἠμφιεσμένα
 Alexid. 3, 429 (1, 2).

ἀμφίκαυστις: Cratin. 2, 186 (30).

ἀμφίκειμαι: εἶχε - ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον Xenarch. 3, 625.

* ἀμφικέφαλλος: ἀττελεβόφθαλμος - * ἀμφικέφαλλος (libr. - γαλος) Eu-
 bul. 3, 254 (1, 10).

Ἀμφικλῆς: τὴν στοᾶν * διεξέπειεν Ἀμφικλῆς Dioxirop. 4, 541.

ἀμφικόλλος: κλίην ἀμφικόλλον πυξίην Plat. 2, 628 (10).

* ἀμφιμασχαλιστήρ: v. ἀναμασχαλιστήρ.

ἀμφιμάσχαλος: Plat. 2, 689 (26).

ἀμφίπολος: νῆς ἀμφιπόλοιο Aristophan. 2, 947 (8).

ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος: Eur. 2, 569 (70).

ἀμφίστομος: διότι * δ' ἔστ' ἀμφίστομος, κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλε-
 σιν δάκνει Eubul. 3, 254 (1, 15).

ἀμφιτάπησ: ἀμφιτάπητα Alexid. 3, 421. τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας
 Diph. 3, 400 (1).

ἀμφιτίθημι: φέρων στέφανον ἀμφέθηκέ τις anon. 4, 676 (305).

ἀμφιφῶν: ἀμφιφῶντ' ἔχων Pher. 2, 342 (6). ἀμφιφῶν Diph. 4, 387 (1).

Ἄρτεμι - τοῦτόν σοι φέρω - ἀμφιφῶντα Philem. 4, 21 (1). ἀμφιφῶντας
 ἱτέρα anon. 4, 621 (62).

Ἀμφίων: τὸν μουσικώτατον Ἀμφίωνα Eubul. 3, 208 (2).

Ἀμφόδος: Ἀμφόδοι - τοῦνομα Aristophan. 2, 1088 (9).

ἀμφορεαφόρος: * φῦλον ἀμφορεαφόρων Eur. 2, 507 (25). ἀμφορεαφό-
 ρος τις ἀποφορᾶν φέρων Men. 4, 199 (6).

ἀμφορεαφορῶ: μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν Aristophan. 2, 1072 (6).

ἀμφορεύς: σοὶ τήνδ' ἀμφορεῦ, δίδωμι τιμὴν - ἔχειν ὄνομα μετρητὴν
 Philyll. 2, 859. ἀμφορέα κενὸν λαβὼν Aristophan. 2, 1072 (6). ἀμφο-
 ρεύς ἐξοστρακισθεὶς Aristophan. 2, 1189 (57).

ἀμφότεροι: πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων Eur. 2, 514 (15). ἀμφοτέρων
 * εἰς μέσον ἔστωσ Plat. 2, 664 (2, 4). Ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι * κα-
 κοὶ Anaxand. 3, 197 (4). ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέροι συχνά; Anaxil. 3, 358.
 αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψει(?) Antiph. 3, 109 (v. 19). [ἔξ
 ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος Nicostr. 3, 282.]. ἀμφοτέρα
 μηνύει - ἀπὸ τῶν βλεμμάτων - ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). ἀμφοτέρ' ἔρεῖς
 Eur. 2, 549 (8). κατ' ἀμφοτέρα τὴν καταλλαγὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1,
 13). ἀμφοτέρα δ' οἰωνίζομαι Epirnici 4, 506 (v. 3). τυχεῖν αὐτῶν ἀμ-
 φοτέρων σπουδάζομεν anon. 4, 690 (346). ἐπ' * ἀμφοτέρα μέλλει κα-
 θευδήσειν Men. 4, 189 (1). ἀμφοτέρον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ
 Philem. 4, 42 (23).

ἄμφω: κοινῶς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2). με-
 τεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ὄνθμοῖν Alexid. 3, 408 (1). οὕτω - ἐπὶ τοῖς μέ-
 λεσι - ἄμφω νοσοῦσιν Axionici 1, 417. [παραπλησίαν ὁσμὴν ἀμφοῖν
 Cratin. min. 3, 374 (1)].

ἄμφωτίδες: Plat. 2, 693 (56).

ἄν potentialis: ἀρ' ἄν φάγοιτ' ἄν καὶ ταρίχους Chionid. 2, 7 (2). πῶς
 τις αὐτόν, πῶς τις ἄν - παύσειε -; Cratin. 2, 122 (8). πῶς * (οὖν) ἄν Ἰσχο-
 μάχου γεγονὼς φιλόδωρος ἄν εἴης Cratin. 2, 175 (6). πῶς παρασκευάζεται
 πῶς ἄν εἶπαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1). πῶς οὖν οὐκ ἄν τις - χείροι Eur.
 2, 538 (8). πῶς ἄν (?) κομίσειέ μοι τις (?) - ἐσχάραν; Stratt. 2, 786 (5).
 πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips. 2, 703 (1). πόθεν ἄν λάβοιμι -
 φλέων; Aristophan. 2, 954 (4). πόθεν ἄν λάσανα γένοιτό μοι; Aristo-
 phan. 2, 1138 (8). δεῖ διακοσίων δραχμῶν. B. πόθεν οὖν (cod. ἄν)

* γένοιντ' άν; Aristophan. 2, 979 (18). πώς - Σθενέλου φάγοιμ' άν ρήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). πώς γάρ άν τις εύγενής γεγώς δύναι άν έξελθειν ποι' Antiph. 3, 96 (1). πώς γάρ γένοιτ' άν ρήτωρ άφωτος, ην μη άλω -; Antiph. 3, 112 (1, 13). πώς άν ούν έχοι πτερά -; Kukul. (Arar.) 3, 226 (3). ύμεις γάρ λάβοιτ' άν άνδρ' -; Eur. 2, 500 (5, 6). έχω γάρ άν κώθωνος έχ στρειφαύχενος πίοιμι; Theop. 2, 512 (1). τίς άν γενόμενος ένδύσομαι; - άλλ' Ηγέλοχος - με μηνίσειεν * (άν) * άνακράγοι τ' άν εις έχθρούς Sannyr. 2, 874 (1). και τίνας άν ειεν; Aristophan. 2, 1005 (1, 8). ειτ' ούκ άν είποις; ύπαγε Antiph. 3, 99 (1). τοι γάρ τις άλλου - ούνεκα (f. ούνεκ' άν) εύξαιτο πλουτείν - η -; Antiph. 3, 133 (4). τί τουτον άπορήσαντ' άν ούκ οίει ποιείν; Antiph. 3, 153 (6, 7). τίς άν λάβοιτο του σκέλους - μοι; Kukul. 3, 213. τούτων * άν τίς (legeb. άν τις) εύροι - χρησιμώτερα * (;) Alexid. 3, 513 (18). ούχ έπι άπωλόμεσθα σωθειμεν άν; Men. 4, 295 (292). τίς δ' άν σε νύμφη, τίς δέ παρθένος νέα δέξαιτ' άν; anon. 4, 673 (299). τί δ' άν τις άλλ' η τη τύχη μέμφοιτο Apollod. 4, 456 (3). ώς αυ (al. ούν, f. άν) τίς είθε δήτα -; Eur. 2, 514 (15). τί δητ' άν; ει μη το σκαφλον παρήν; Eur. 2, 441 (4). τί παθών άν ειδεν ει μη προυδίδου; Eur. 2, 500 (5, 4). πόθεν Ιπλούτων γ' άν ώνομάζετο, ει μη - έλαχεν; Aristophan. 2, 1147 (1). είποι τις άν - έχω δ' άν άντείοιμι Pher. 2, 340. τάρων * βολών γένοιτ' άν Amphid. 3, 313 (1, 12). οίνον πίοις άν άσφαλέστερον πολύ ύδαρη Epheripp. 3, 329. θάττον άν † του αίματος η χρημάτων μεταδώη Eur. 2, 551 (7). ειδες δ' άν αυτής φαρνάβαζον θάττον άν Epererat. 3, 366 (2, 17). ητίον τ' άποσταλήν άν - η Καλλιμέδων - προσίτ' άκρανίον Antiph. 3, 43. * τρώγοιμι και φόν δε καταπίνοιμ' άν (f. τρώγοιμι, val. A. φόν δε; B. καταπίνοιμ' άν.) Antiph. 3, 77. τί φησ' άνθρωποφάγους; πώς; Π. * ών γ' άν άνθρωπος φάγοι Antiph. 3, 36 (1, 13). † ως άν τις άλλως - του διαβάλοι την χραιπάλην Antiph. 3, 101 (4). ει τάδε προσοίσειτ', εισέλθοιτ' άν Plat. 2, 675 (2, 20). ει πρώτοι έλθοις κ' άν καθίξεσθαι λάβοις Cratin. 2, 231 (177). τρίγλη δε κ' άν μαχοιτο Cratin. 2, 43 (2). βουλομένη κ' άν άκαλήφαις - έστεφανώσθαι Pher. 2, 262 (2). ταγηνίλειν δε κ' άν πριαμένη Eur. 2, 547 (3, 1). κ' άν έπι οίπός πλέοις monost. 671. κ' άν τοτ' * (άν) άπεχοιμαίτ' άν - κ' άν Έλπιότατα καταλιπών Eur. 2, 512 (10). άποκναίσαιεν άν * κ' άν όστισούν μου ισβόμενος Antiph. 3, 137 (9). δε άν ληφθή δ' άποστέλλων κ' άν κ' άν Alexid. 3, 505 (6). εισελθε κ' άν νυν Men. 4, 172 (11). * κ' άν αίγρω ξυψαιεν εύγενέστεραι anon. 4, 621 (61). † κ' άν όξυβάμφω χρήσθαι Pher. 2, 593 (4). cf. εν. ό τι κ' άν (f. κ' άν) * λέγη (libr. λέγοι) - έριμήνευε Philyll. 2, 862 (3). δν ούκ άν ηξίουν έμοι διδάσκειν ούδ' άν εις Άδρια Cratin. 2, 27 (2). † άλλ' ούκ άν είποις Pher. 2, 327 (1, 13). correct. 334 (1, 18). οίς ούκ άν είλεσθ' ούδ' άν οίνόπτας Eur. 2, 510 (7). ει δέν * κενόν τρύπημ' * (άν) έν ταις οικίαις άν * εύροις Eur. 2, 562 (4). αυτόν ούκ άν έξελθειν - τοις δ' άντιβολείν άν όμοίως Eur. (?) 2, 577 (v. 1). cf. Tel. 2, 361 (1, 7. * 11. 14). οίνον πιείν ούδ' άν εις δέξαιτο θεου Stratt. 2, 784 (1, 2). ών ούδ' άν λέγων λέξαις (cf. 3, 441) Aristophan. 2, 1079 (6, 15). κούδ' άν λέγων λέξαιμι Kukul. 3, 223 (1). ού γάρ άν πτε (cf. 5, 67) ούτω - έστεφανωμένοι προυχείμεθ' ούδ' άν καταχεχρημέ Aristophan. 2, 1148 (1, 6). ού γάρ άν ποτε έπνον άν τρις ύδατος Anaxil. 3, 351. * κούδέν άν δράσειας άτοπον ούδ' άν επιήλαμεν άν Aristophan. 2, 1164 (3) ell. 5, 68. ει μη γάρ ην, ούκ άν έπεθύμουν, ούδ' άν έδαπανώιτ. B. έχω δέ τουτ' - * φύσας αφειλόμην άν Aristophan. 2, 1171 (1, 10. 11). ούκ άν γε μοι τοιτε γένοιτο (al. ούκ άν γε μη πού τι γένηται) Anaxil. 3, 342 (1). * ούτ' άν άδικοιτ' ούδέν ούδεις ούθ' ύβρίζοιτ' † άν έτι

(f. ἄν θέλων) Alexid. 3, 479 (1). † οὐκ ἄν γένοιτο μάλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος anon. 4, 603 (12). ὅς ἄν ὀπτότατός μοι φανήται κατατρώ-
 ξουμαι Cratin. 2, 95 (5, 4). τὸν τρόπον ὃν ἄν δοκῇ μοι - αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3, 4). καὶ τάδε νῦν ἄκουσον * ἄν λέγω σοι Eur. 2, 516 (23). οὐ
 θᾶπτον - ἀποκηρύξει τις ὃ τι ἄν ἀλιγάνη Eur. 2, 531 (12). ὃ τι ἄν τύχη
 μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν πληγὰς Philyll. 2, 862 (2). *(ὄσ')
 ἄν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτη, τύπτεται * αὐλητῆς Kubul. 3, 235 (3). ἐπεριώτα,
 ὃ τι ἄν βούλη Metag. 2, 752 (3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ * καθαρείως ὃ τι
 ἄν ἢ Kubul. 3, 258 (1). Khipp. 3, 334 (1, 4): τῷ γνώσομαι; B. οὐς ἄν
 μάλιστα λευκοπρώτους εἰσίδης Calliae 2, 738 (1). γάστριν καλοῦσι - ὅς
 ἄν φάγη ἡμῶν τι τούτων Epiocrat. 3, 368. οὐδεις (int. edet) ὅς ἄν μὴ
 κατατιθῇ τὰς συμβολὰς Antiph. 3, 12 (1, 8). ὅς ἄν φέρη ἀγνωμόνως -
 οὗτός ἐστιν αἴτιος Anaxand. 3, 195 (2). † καθ' ὅσον ἄν τὸν κότταβόν -
 ποιήσῃ πεσεῖν || - οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται Antiph. 3, 29 (1, 5). πρᾶτθ'
 * ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ Anaxand. 3, 199 (11). κεραμεύων * ἄν - ἑκατόν *(ἄν)
 τῆς ἡμέρας * ἕκαεν - κανθάρους Phryn. 2, 586 (1). πλείστους (?) φέρων -
 * ὡς ἄν, οἴομ', εἴκοσιν Alcaei 2, 830 (1) ell. 5, 55. πουλύποδος πλε-
 κτή δ' † ἄν, ἐπεὶ λήβη κατὰ καιρὸν, - πολὺ κρείττων Plat. 2, 679 (1, 16).
 ἥτιόν † γ' ἄν (l. γὰρ) οὐν ἀκολουθήσεις ἐμοί Amips. 2, 701 (1). ὃν οὐδὲ
 εἰς λέληθεν - ποιῶν, οὐδ' ἄν (l. αὐ 5, 99) ποιήσων Philem. 4, 31 (2):
 οὐκ ἄν γεγόμενον οὐδέποτε γ' * ἄμην πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67
 (1, 5). ὅς μήτ' ἄν ἀτυχήσας ἐπαμφιάσαι δύναίτο τοῦτο χρήμασιν Men.
 4, 192 (4). οὐ παντὸς - αἰτίαν κρίνων ἄν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ
 Men. 4, 214 (6). ἐσπουδάξει ὡς ἄν * ἐστιῶν ὀξύπεινον ἄνδρα Demonicī
 4, 570. ὁ πάντα βουληθεὶς ἄν - πονεῖν * πάντ' ἄν γένοιτο Men. 4, 284
 (11). ὄμνυμι - ἢ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἄν ζῆν τὸν βίον ἢ - Antiph. 3, 102.
 ἐγὼ γὰρ ἄν * εἰ - φάγοιμι *(τι), μύκητας ὠμοὺς ἄν φαγεῖν *(ἐμοί) δοκῶ
 Antiph. 3, 103 (1). ὡς πολὺ ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἄν ἔτι νεκροῦ
 Athenion. 4, 558 (v. 35). τῶν φιβάλεων μάλιστα ἄν Herm. 2, 400
 (10). † οἷα παίζουσιν - κοῦφρα πηδοῦσαι - κάλλιστ' ἄν (codd. καλλίσταν)
 Antocr. 2, 891. † ὡς ἄν τις ἄν οὐν * ἢ, τί ποιήσας -; Aristophan. 2,
 1159 (1). ὅστις ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρὶ, πάντων ἄν - καταφρό-
 νησε (καταφρονήσαι?) τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (58^b).
 ἄν (f. ἦν) δ' ἔλθῃ
 ποτε ἀνιώμεθ' Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). † ἄν δέ (l. ἔάν δέ γ')
 ἀποκριθῶ Pher. 2, 275 (4). † ἄν (l. ἦν) ἐγὼ πάθω τι Herm. 2, 400 (6).
 ἄν - ἀρνῆ (?) Phryn. 2, 600 (6). † ἄν (l. ἦν) - ἀποθάνῃ εἰς τις πονηρός -
 Plat. 2, 680 (4). Frequentis apud mediae et novae comoediae poe-
 tas voculae unum alterumque apponetur exemplum. στρατιώτης ἀγα-
 θός - ἄν ἢ τὸ σιτάρχημα δεῖπρον Antiph. 3, 45 (2, 12). τί οὐν ἐνέσται
 τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ξν, ἄν (legeb. ἔάν) μὴ κεράσῃ τις Antiph. 3, 46
 (1). στρατιώτην ἔργον λαβεῖν ἔστιν διευτυχηκότ', ἄν μὴ δειλὸς ἢ Apol-
 lod. 4, 450. ὅταν γὰρ ἀπορηταί τις, ἄν μὲν ἀργός * ἢ - ἀπεκινδύνευσεν -,
 ἡμεῖς δ' - Antiph. 3, 66. Οἰδίπουν γὰρ * ἄν μόνον φῶ (f. γὰρ ἄν γε
 φῶ, καὶ) τᾶλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 105 (v. 5). ἄν πάλιν εἶπη τις
 Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία πάντ' εὐθύς εἴρηχ' 106 (v. 8). προσφάτους
 μὲν ἄν τύχη πωλῶν τις ἰχθύς - ἔάν σαπροὺς * κοιμῆ δέ - Antiph. 3, 128
 (2). ἄν μὲν γὰρ ἢ τις εὐπρεπής - ἔάν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον -
 Anaxand. 3, 177 (2, 2). ὑπελλετ' ἄρνα - Ἀτρεὺς ἐκλήθη· ἔάν δὲ κριὸν
 φρέξος· * ἄν (libr. ἔάν) δὲ κωδιᾶριον Ἰάσων ib. (2, 11). ἀλλ' ὅς ἄν φέρῃ
 ἀγνωμόνως - οὗτός ἐστιν αἴτιος· ἄν δ' εὐκόλως - Anaxand. 3, 196 (2).
 μόνον ἄν τις τοῦτ' * ἔχη, ἀληθές ἐστι(?) Antiph. 3, 156 (73). ὃν ἄν
 ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). οὐς ἄν ἐπερωτήσῃ

- ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. δῆμος - ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται anon. 4, 65 (48). φέρειν τιν' ἄριον (l. ἄρας) ἄνεμος (int. εἶμι) Antiph. 3, 110 (v. 5). ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος Eur. 2, 570 (79). οἰκείων οἰκείων ταμίης Eubul. 3, 254 (1).
- ἀνεμώνη: ἀνεμωνῶν (cf. 5, 17) κάλυξι τ' ἠριναῖς Cratin. 2, 72 (1). ἐν μυρρίναισι κἀνεμώναις Pher. 2, 300 (1, 25).
- ἀνέντατος: ἀσθενῆς ἀνέντατος Theop. 2, 818 (9).
- ἀνεξέταστος: ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε mon. 17.
- ἀνεξικώμη: Cratin. 2, 196 (54).
- ἀνεπάγγελτος: ἀνεπαγγέλτων *φοιτησάντων ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 30 (4).
- ἀνέπαφος: ἀνέπαφα σωματ' Men. 4, 159 (8).
- ἀνεπιβούλευτος: Λιογένους ἀνεπιβουλεύτου φθόγῳ anon. 4, 619 (32). ἄνεπιηλαι v. ἐπιάλλαι.
- ἀνεπικούρητος: ἀνεπικούρητον τὸν βίον ποιῶν Philem. 4, 30 (1).
- ἀνεπίπληκτος: Eur. 2, 576 (139).
- ἀνερέσθαι: τάχ' ἄν τις ὑποχρούσαιεν - *κἀνέροιτο Henioch. 3, 563 (v. 5).
- ἀνερίναστος: v. ἀνερίνεος.
- ἀνερίνεος (an ἀνερίναστος 5, 33) εἰ Herm. 2, 406 (9).
- ἀνέρρω: ὡς μόλις ἀνήρησ' Eur. 2, 517 (27^a).
- ἀνερωτίζω: ἀνηρώτιζεν Telecl. 2, 376 (14).
- ἀνεσία: Cratin. 2, 30 (6).
- ἄνευ: οἰκείν οἰκείαν ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3. ἄνευ κακῶν οἰκείων οἰκείων Men. 4, 252 (62). ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος Diph. 4, 359 (1, 12). ἀπηγαγίξειν ἄνευ συμβολῶν Phryn. 2, 599 (1). ἄνευ μισθοῦ καταρῆν ἐπιστίσις Eubul. 3, 216 (1). τὰλλότρια δεῖπνεῖν - ἄνευ πόνου Niccl. 4, 579 (v. 16). ἰσιᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου Archipp. 2, 724 (1). ἄνευ μισθοῦ Eur. 2, 520 (35). διὰ τί μὴ κωμάσω ἄνευ λυχνούχου -; Alexid. 3, 495.
- ἀνευρίσκω: ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκῶς τέχνην Antiph. 3, 84 πολὺ ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικὴν Timocl. 3, 613 (3). παραφυγῆ φροντίδων ἀνεύρετο (libr. ἀνεύρατο) Timocl. 3, 592. *ἀνευρίσκουσ' ἀπρόφασιν τιν' (int. γῆ) Philem. 4, 33 (4, 10). ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέρμον ἄνευρημένα (f. ἀνασεσυρμένα int. μειράκια) Diph. 4, 395 (2, 29).
- ἀνευρος: ἄπνους ἀνευρος Theop. 2, 818 (9).
- ἀνεψός: v. ἐψός.
- ἀνέχω. ἀνέχομαι: θῦδωρ *ἀνέχεται Cratet. 2, 238 (2, 5). ἄνεχε Theop. 2, 821 (24). σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτόν Aristophan. 2, 1191 (64). ἔωθεν εὐθύς ἡλλίου ἀνέχοντος Eubul. 3, 262 (1, 9). ἀνέχομαι: κοκκύζω τὸν ἀλεκτρυόν' οὐκ ἀνέχονται Cratin. 2, 186 (31). τὰδ' ἔστ' ἀνεχίεν Cratin. 2, 231 (173). τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι Philonid. 2, 422 (4). ταῦτ' ἔσθλων τὰ γαυλ' ἀνέχομαι Antiph. 3, 9 (1). ὁ σοφὸς εὐτελείας ἀνέχεται mon. 458. ἀναπετῶ τουτὶ - κούκ ἀνέχομ' οὐκέτι Men. 4, 77 (14).
- ἀνεψιάδαι (l. ἀνεψιαδαῖ) Aristophan. 2, 1205 (129).
- ἀνεψιαδοῦς Pher. 2, 348 (28). ἀνεψιαδοῦν Herm. 2, 417 (14).
- ἀνεψιός: ἐγγέλεων ἀνεψιός Stratt. 2, 777 (3).
- ἀνήδομαι: ταῦτα νῦν ἀνήδομαι Herm. 2, 415 (5).
- ἀνηθον: ἀνηθα καὶ σέλινα καὶ γλυκείας Eubul. 3, 222. μάραθρον, ἀνηθον, νῆπυ Alexid. 3, 437 (2, 5). οὐκ ὄξος, οὐκ ἀνηθον, οὐκ ὀρίγανον Alexid. 3, 465 (3).
- ἀνήκεστος: εἰ δ' ἠνεγκεν ἄν - ὁ βλος τι τῶν ἀνηκέστων anon. 4, 670 (287).
- ἀνήκοος: εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός mon. 146.
- ἀνήκω: Amips. 2, 713 (15). τὸ πέρασ οὐκ ἀνήχ' (?) Alexid. 3, 503 (13).
- ἀνηλεήμων: Nicoch. 2, 547 (5).

νήρ: ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀνὴρ ἐρειπλοῖς Cratin. 2, 104 (4). οὐκ ᾧν ἀνὴρ Ἀλκιβιάδης - ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ἤσθου τὸν Ἄβυδον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνὴρ Eur. 2, 435 (1). πάλαι γ' ἔν ἦν ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρονης ὑπωροῦδει κακόν Eur. 2, 461 (9). ἦτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ ἐλλύθει Eur. (?) 2, 577 (v. 15). τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὄρθοῖ (bulbos dioit) Plat. 2, 672 (1, 10). αἰ - ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα - ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1). πᾶσι κακοῖσιν ἡμῖς φλώσιν - ἄνδρες Aristophan. 2, 948 (11). ἄλλαι - πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν Aristophan. 2, 1182 (22). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (6). λάγνης γυναικός ἐστὶν οὐκ ἀνδρός τόδε Anaxand. 3, 199 (9). εὐδοχιμεῖν παρὰ ταῖς ἐταίραις - ἄνδρα - μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Khabl. 3, 263 (8) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν οἶνον τὸν νέον - καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποξέσαι Alexid. 3, 405 (6). ἡ τόλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. δι' ἅς (i. e. τρίχας) ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν - ὡς ἀνὴρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572 (v. 2). διώβολον *φέρων ἀνὴρ τρέχει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἔχρην -; Pher. 2, 276 (1). οὐ - μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ τὸν ἀγαθόν Herm. 2, 413 (1). τὰ μειράκια προῖστάμενα τοῖς ἀνδράσιν Eur. 2, 465 (14). ἀνδρός διαφέρει ταῦτ' ἀνὴρ Antiph. 3, 54. ἐνταῦθ' ἀνὴρ - ἐστὶν ἀνδρός διάφορος Philem. 4, 56 (67). *ἀνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ - δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). ἀνδρός τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13. ἀνδρός δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὄρθου τρόπου (i. ὄρθῳ τρόπῳ 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). "οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ" Nicostr. 3, 288 (2). monost. 697. Philippid. 4, 472. ὅταν ἀνὴρ δίκαιος ἀδίκους περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (98). ἀνὴρ - ἄνδρα σώζει mon. 29. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύβηλιν *Cratin. 2, 198 (62). ἄνδρες ἀγανόφρονες Cratin. 2, 145 (1). ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα Pher. 2, 335 (2). κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει ibid. οὐ γὰρ - τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα; ib. (3, 10). φίλ' ἄνερ Men. 4, 115 (1). ἀνδρός φίλου καὶ συγγενοῦς Diph. 4, 423 (21). φίλος γὰρ ἀνὴρ Telecl. 2, 371 (1, 5). πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων Cratin. 2, 133 (2). τένθου τινὸς ἐνδρός Cratin. 2, 179 (14). κρουπεξοφόρον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). ἀνὴρ γέρων Cratet. 2, 237 (1, 2). Pher. 2, 284 (7). 285 (9). 292 (13). ἀνδρός πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). πρεσβύτης ἀνὴρ 2, 1180 (18). ἀνὴρ πολίτης (?) Eur. 2, 471 (23). τιν' - ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην Eur. (?) 2, 577 (v. 13). ἄνδρες ἐκαῖροι Eur. 2, 438 (5). χάρειτ' ἄνδρες συμπόται Alexid. 3, 432 (3). ἄνδρες λογισταί Eur. 2, 518 (30). ἄνδρες ἰχθύες Archipp. 2, 723 (14). *ἀνδρῶν ἄριστον κωβιόν Antiph. 3, 13 (1, 19). κεστρεύς, ἀνὴρ, μελάνουρος Antiph. 3, 109 (v. 5). ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία Aristophan. 2, 1007 (4). ἀνδρός χαλκῆας Aristophan. 2, 1185 (39). ἀνὴρ πεδῆτης Aristophan. 2, 974 (6). εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες - ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). ἄνδρας *βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 8). ἀνδρός ταριχοπώλου Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (2). ἀνὴρ παρῆσιτος Timocl. 3, 595 (v. 5). ἰδιώτην ἄνδρα Alexid. 3, 509 (11). ἄνδρας (al. ἄνδρες) ὑμῖν δημιουργοὺς ἀπογαγῶ anon. 4, 649 (183). Κυ-

- ἀναγράφω: οὐ καθεύδομεν, οὐδ' ἀναγεγραίμεθ' (coqui) *Baton.* 4, 501.
 ἀναγυράσιος ὄραως *Plat.* 2, 668 (3).
- ἀναγυρουντόθεν τοὺς * Κορακίωνας *Archipp.* 2, 719 (2).
- ἀναγχιππεῖν: *Eupr.* 2, 576 (137).
- ἀνάγω: ὀλίγον ἀναγε *(δή) ἀπὸ τῆς διφροφόρου *Nicoph.* 2, 852 (3). ἐμ-
 βάντες ταχύ ἀνηγάγοντο *Men.* 4, 76 (9).
- * ἀναγωγία: *v.* 3, 549 *cll.* 5, 93.
- ἀναδενδράς: *Alexid.* 3, 388 (1). ὑπ' ἀναδενδράδων ἀσπαλάθους πι-
 τοῦντες *Pher.* 2, 305 (2).
- ἀνάδημα: ὡ χουσοῦν ἀνάδημα *Plat.* 2, 677 (4). ὀχθοίβους, μίτρας, ἐπ-
 δήματα *Aristophan.* 2, 1078 (6, 2).
- ἀναδιφῶ: οἶον σμῆνος ἀνεδιφῆσατε *Cratin.* 2, 16.
- ἀνάδοχος: ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων *Men.* 4, 222 (3).
- ἀναδῦναι: *v.* ἀναβαίνω.
- ἀναζυγῶ: τὴν θύραν ἀναζυγῶσας *Aristophan.* 2, 1205 (127).
- ἀνάδημα: τὰ γάρ τ' ἀνάδηματα δαιτός *Herm.* 2, 408 (1, 21).
- ἀναθολοῦμαι: ἀνεθολοῦθ' ἢ καρδία *Pher.* (?) 2, 313 (8).
- ἀναθυῶ: αὐθις ἀναθύουσιν (an ἀναθυῶσιν) αἰ γεραίτεραι *Pher.* 2, 208 (5).
- ἀναθυῶ: *v.* ἀναθῶ.
- ἀναίδεια: ὡ μέγιστη τῶν θεῶν νῦν οὐσ' ἀναίδει' *Men.* 4, 144 (2). τὰ
 πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει *Men.* 4, 278 (173) = *Diph.* 4, 422 (17).
- ἀναιδεῖα: ὡ * πορνεία καὶ ἀναιδεῖα *Aristophan.* 2, 1031 (14).
- ἀναιδῆς: τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ *Cratin.* 2, 152 (8). ὄργανα εὐρημὲν ἐ-
 θρώποις ἀναιδέσιν *Men.* 4, 140 (1). οὐκ ἔστ' ἀναιδούς ζῆλον αὐθι-
 στερον *Diph.* 4, 425 (29). κακῆ - αἰδῶς ἐνθα τὰναιδές κρατεῖ *ib.* πῆ
 ἀναιδέσιν λόγοις *Men.* 4, 115 (3). τοὺς * ἀναιδῶς (ἔ. ἀνοδία εἰ, 116)
 τὰλλότρια * μασωμένους *Nicol.* 4, 580 (*v.* 25).
- ἀναίνεσθαι: *de re amatoria Plat.* 2, 678 (7). *Men.* 4, 201 (6).
- ἀναίρεσις: τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν *Antiph.* 3, 88 (*v.* 8).
- ἀναίρω: ἄρδην ἀνεῖλε (rapueras) καὶ κατέστρεψεν βίον *Diph.* (?) 4, 421
 (24). εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθην *Cratin. min.* 3, 378 (1). αἰ-
 τοὺς τ' ἀνηρέκασι διὰ λύπην τινές *Philem.* 4, 44 (27). τούτων ἀπ-
 λείν (?) τὴν ζημίαν *Men.* 4, 161 (1, 9). ἀναίρωμαι (*med.*): μὴ
 τις αὐτ' (*int. pecuniam*) ἀνέλλετο; *Aristophan.* 2, 964 (16). ὄψας λόγῳ
 τις οὐκ ἀναίρεται πάλιν *mon.* 710.
- ἀναίσθητος: ἀναίσθητῶ γεγονότι καὶ νεκρῶ *Men.* 4, 269 (157).
- ἀναίσχυντος: οὐκ ἔστ' ἀναίσχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν γυναικός *Alexid.* 3, 521 (39).
- ἀνακαθάρω: τῶν ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους *Anaxipp.* 4, 459
 (*v.* 16).
- ἀνακαλύπτω: *cf.* ἀνακάμπω. πάντα ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος *mon.* 459
- ἀνακαλῶ: Μούσας ἀνακαλεῖν *Aristophan.* 2, 1096 (16).
- ἀνακάμπω: ἀνακάμψει *Antiph.* 3, 6. οἰστρος, ἀνακάμπτων (*libr.* ἐπ-
 καλύπτων), δορεὺς *Eubul.* 3, 232 (2).
- ἀνάκειμαι: ἐγὼ δ' ἕως - τινος ἀνεκέλεμην - Β. ἀνάκεισο *Diph.* 4, 427 (41).
 δειπνῶν αἰεὶ ἀνακέμενος παρ' αὐτόν *Philippid.* 4, 477 (10). φιάλην ἢ
 ἀνακειμένην ἰδεῖν ἐργῶδες *Philippid.* 4, 469.
- ἀνακῆς: *Eupr.* 2, 435 (27). ἀνακῶς ἔχων *Plat.* 2, 687 (23).
- ἀνακλίνομαι: ὡς εἰσῆλθε τὰ γερόντια - εὐθύς ἀνέκλινετο *Eubul.* 3, 256 (2).
- ἀνακλῶ: πλοῖμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη *Theop.* 2, 812 (1).
- ἀνακνάπτω: ἀνακνάψας (*al.* ἀναγν.) καὶ θεύσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπι-
 νοίας *Lysipp.* 2, 745 (5).
- ἀνακογχυλίαστον ἐχθοδοπὸν τι *Plat.* 2, 685 (18).

- ἀνακογχυλίσασθαι: Eur. 2, 534 (5).
- ἀνακραγεῖν: *ἀνακράγοι τ' ἂν εἰς ἐχθρούς μέγα Sannyr. 2, 874 (1). ἀνέκραγον "οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην;" Alexid. 3, 477 (5). παρέθηκε (arum fictam) - ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν Eurhron. 4, 404 (1, 5). ἂν γλαυξ ἀνακράγη δεδοίκαμεν Men. 4, 230 (5).
- Ἀνακρέων: σπόλιον Ἀλκαίου κἀνακρέοντος Aristophan. 2, 1030 (13).
- ἀνακρίνω: τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν ζῆ Diph. 4, 388 (1, 3).
- ἀνακρούω: κἀνακρούουσαι † χειροῖν Autocr. 2, 691 (1, 4).
- ἀνακυκῶ: ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπλοῦς Pher. 2, 259 (8).
- ἀνακυλλίω: *ἀνακυλλίον τ' οὐσίας (genus parasitorum) Alexid. 3, 434 (1, 7).
- ἀνακύπτω: *ἀνακῦπτον καὶ *κατακῦπτον (libr. - πτων v. 5, 70) - κηλί- νειον Aristophan. 2, 1185 (40).
- ἀνακωδωνίζω: τὸν ῥόμβον (ῥύμβον?) ἀνακωδώνισον Aristophan. 2, 1073 (10).
- ἀνακῶς: v. ἀνακῆς.
- ἀναλαμβάνω: εἰ-τι καξήμαρτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 18) cf. 334 (1, 12). Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν ἡμᾶς Demetr. 2, 876 (1, 3). ἀναλαβὼν μόναυλον ἠύλον Anaxand. 3, 170 (2). ἀνέλαβον καινὰς ἐταί- ρας Alexid. 3, 422 (1, 4).
- ἀναλέγειν: eligere Archipp. 2, 716 (5).
- ἀνάληψις: ὅτ' ἦν ὁ λιμός - ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν De- metr. 4, 539.
- ἀναλίσκω: τούτων δραχμὰς δώδεκα - ἀναλίωσασιν * ὀσφρέσθαι μόνον An- tiph. 3, 80. ἀναλίσκειν πολλὰ χρήματα Antiph. 3, 104 (v. 12). πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ - ἀπεκλειόμην Timocl. 3, 607 (1). τὰ - ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ τύχη ἀνήλωσ' Hippiarch. 4, 431. φρόνημα λι- παρὸν οὐδαμῶς † ἀναλίσκεται (f. ἀλίσκεται) mon. 536.
- † ἀναλκεις συνεπιμελομεθα Apollod. Car. 4, 448 (2).
- ἀνάλλομαι: κούφως ἀνήλλετο Agar. 3, 275 (1).
- ἀναλογίζομαι: κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην Straton. 4, 545 (v. 14).
- ἀναλογισμός: ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1).
- ἀνάλτος: Cratin. 2, 229 (165). ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν (int. σακέρδαις) Timocl. 3, 600 (2).
- ἀναλύτης: ὄνειρομάντεσιν ἀναλύταις Magnet. 2, 10 (2).
- ἀναλύω: *ἀπέδυσε κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 327 (1, 25) vid. 384 (1, 28). πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν Telecl. 2, 372 (4). *πε- φαρμάκευσ' - ἀναλυθεῖς μόλις Men. 4, 129 (4).
- ἀναλφάβητος: Philyll. 2, 857 (2).
- ἀναλῶ: εἰς τὰς τριήρεις - ἀναλοῦν, εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρή- ματα Aristophan. 2, 1040 (22). ἀναλοῦν Agar. 3, 275 (3). περὶ τοῦτο - αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος Philem. 4, 22 (v. 2).
- ἀνάλωμα: ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ' Plat. 2, 675 (2, 19). λῆμμα εἰ ἀνά- λωμα Anaxand. 3, 172. οὐσίαν - ἧς αἰ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα Diph. 4, 388 (1, 5).
- ἀνάλωτος: ἀδοξίαν πενίαν τ', ἀνάλωτα τῇ τύχῃ anon. 4, 619 (52).
- ἀναμασχαλιστήρ: (an ἀμφιμ.) Philippid. 4, 467 (1).
- ἀναμένω: γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν - τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9). λέξι- θον ἔψουσ' ἢ φακῆν ἀναμένει Pher. 2, 268 (4). ἀναμενῶ σε (al. ἀνά- μεινόν με) πρὸς τοῦλαιον Men. 4, 305 (339).
- ἀνάμεστος: σφυράδων - ἀναμέστη Eur. 2, 433 (16). ὀμίχλη πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος Mnesim. 3, 570 (v. 65).
- ἀναμετρήσασθαι τάδε Aristophan. 2, 1188 (51).

615 (1). τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων - "Ἐρωδ' ὑπόπτερον; Eubul. (Arag.) 3, 226 (3). ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1, 1). οὐδέν γ' ἔοικ' ἀνθρώπος οἴνῳ τὴν φύσιν Alexid. 3, 511 (15). "οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἀνθρώπον -" Amips. 2, 710 (1, 4). ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπων Theognet. 4, 549. θρυμματίζουσα - καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί Antiph. 3, 101 (5, 5). ὅστις μείζον ἢ καὶ ἀνθρώπον φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1). πλοῦτος βάσανός ἐστιν ἀνθρώπων (αι. - ποίς) τρόπων Antiph. 3, 153 (60, 5). τρέφει με - ἀνθρώπος βαρὺς, πλουτῶν Eubul. 3, 247 (1). πόσῳ κάλλιον - τρέφειν ἀνθρώπον ἐστ' ἀνθρώπον - ἢ χήνα - Eubul. 3, 260. τοῖς τρόποις ὠνητέος ἀνθρώπος ἐστὶ Amphid. 3, 301. μισθοῦ ἀνθρώπων τις ἀνθρώπον φιλεῖ απομ. (390) 3, 122. εἰ μὴ - ὢν ἀνθρώπος ἀνθρώπου τύχαις ὑπηρετήσω - Alexid. 3, 453 (2). οὐδεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σώζει - ἑτέρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1). εἰ - ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις - οὐδεὶς ἂν ὢν ἀνθρώπος ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). *ἂν γνῶς τί ἐστ' ἀνθρώπος, εὐδαίμων ἔσει Philem. 4, 41 (22). cf. Diph. 4, 425 (31). ἀνθρώπος εἰ δῆπουθεν Philem. 4, 42 (23). οὐκ ἂν δύναται μὴ γενέσθαι - ἀνθρώπος ὢν ἀνθρώπος Philem. 4, 50 (45). ἀνθρώπος ὢν τοῦτ' ἴσθι Philem. 4, 62 (101). ἀνθρώπον ὅτι σαυτὸν ἀναμύμησθ' αἰετ. mon. 16. ὡς χάριέν ἐστ' ἀνθρώπος, ὅταν ἀνθρώπος ἦ mon. 562. ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο τῷ βίῳ πρόφασιν εἰς τὴν λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). ἀνθρώπος, ἱκανὴ πρόφασιν εἰς τὴν δυστυχεῖν Men. 4, 291 (268). τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἀνθρώπος A Men. 4, 227 (2, 10). ἀπέθαν', ἀνθρώπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). ἀνθρώπος ὢν ἐπταικας Baton. 4, 499. οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγε ἀνθρώπος ὢν Posidipp. 4, 525 (4). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων ζῶον ἀδύνατον ἀνθρώπος Philem. 4, 33 (4). ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστὶ *μακαριώτατος ἀνθρώπου Men. 4, 230 (5). ἔσει δ' ὅτι ἂν βούλη, κύων, πρόβατον - ἀνθρώπος Men. 4, 135 (2, 3). ἅπαντα μᾶλλον - ποιεῖ με πλήν ἀνθρώπον ib. (2, 7). ἀνθρώπος ἂν ἢ χρησιός - οὐδὲν ὄφελος ib. (2, 14). ὡς τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων * (ἀνθρώπον); Philem. 4, 3. de gravitate humani generis ex Men. 4, 306 (341). χρησιτὸν ἀνθρώπον ἔσθ' ἵνα τίνα μόνον ἴσθ' Antiph. 3, 118 (3, 3). εἰτ' οὐ περιεργόν ἐστιν ἀνθρώπος φυτόν -; Alexid. 3, 446 (1). σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἀνθρώπος ὢν -; Philem. 4, 43 (27*). ἀνθρώπος ὢν σκέπει τί περὶ τοῦ; Men. 4, 205 (2). *Προμηθεῖα - ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ τοῦς Plat. 2, 662 (3) cil. 5, 47. ἀνθρώπος εἰ - καὶ ψυχὴν ἔχεις; Cratin. min. 3, 378 (1). τοῦτο * (τό) μίτηροῦν ἐστὶ (i. e. τὸ φρονεῖν) καὶ ἀνθρώπον ποιοῦν Philem. 4, 51 (47). τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν - δεῖ ἀνθρώπον ὄντα Men. 4, 85 (4). οὐκ ἐστὶ λύπης ἀλγῆμα μείζον τῶν ἐν ἀνθρώποις Men. 4, 263 (121). οὐδὲν ἥττον ἀνθρώπος - ἐστὶν, ἂν ἀνθρώπος ἦ (servus) Philem. 4, 9. ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). ἐστὶν - οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος (Amor) Alexid. 3, 495 (1, 7). ὃν οὐδὲ εἰς λέληθεν - οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος Philem. 4, 31 (2). ὅπου γὰρ εὐρήκασι ἀνθρώποις τινες μέρος τι τῶν θείων - τί δύναται ἂν ἀνθρώπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1). εἰ - ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυμβάλοις ἀνθρώπος εἰς ὃ βούλεται - ἐστὶ μείζων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν ἐκεῖνος Antiph. 3, 121 (v. 5).

ἀνθρωποφάγος: *ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. Α. τί φῆς, - ἀνθρωποφάγοις; πῶς; II. *ὢν γ' ἂν ἀνθρώπος φάγοι Antiph. 3, 36 (v. 12 a.) cf. 3, 76 (2, 6).

ἀνθῶ: ἦνθαι τότε *Ααγίσχιον Anaxand. 3, 165 (1). ἀνθῶσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος Timocl. 3, 610. κόλακος βίος μικρὸν χρόνον ἀνθῶ Alexid. 3, 502 (2).

ἀναπτέρῳ: ἀνεπτέρῳσθαι τὴν ψυχὴν Cratin. 2, 229 (166). ὁ λέγων φεύγει ἀναπτέροισι ad Eur. 2, 554 (12).

ἀναρίθμητος: ἔλκουσ' - ἄνδρες ἀναρίθμητοι Stratt. 2, 772 (1).

ἀναρίστητος: ἀναρίστητος ὧν κούδεν βεβρωχῶς Eur. 2, 447 (3). ἀναρίστητος ὧν Aristophan. 2, 1135 (3). Timocl. 3, 608 (2). ἀναρίστητος χιθαριεῖ Antiph. 3, 78 (2). πάντως ἀναρίστητος Alexid. 3, 499 (4).

ἀνέριστος: Men. 4, 329 (492).

ἀναρπάξω: ἀνηρπάξασ' ἀπαξάπαντ' Plat. 2, 618 (1). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον ἀναρπάσας Μάτων Anaxilae 3, 347. ἐκ τῶν ὄρων πρόβατ' ἐσθίουσι - μετέωρ' ἀναρπάζοντες (imp. οἱ ἀετοί) Epicrat. 3, 365 (2, 10).

ἀναρριπίζω: ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν - οὕτως ἀνερρίπιζον (columbae) Antiph. 3, 117 (2, 16).

ἀναρρίπτω: ἐγὼ σοι πῶς ἀνερρίμμαι κύβος Aristophan. 2, 1169 (97). ἀνερρίψθω κύβος Men. 4, 88 (1).

ἀναρροθιάζω: ἀνερροθιάζε περὶ τὰ χεῖλη Eur. 2, 550 (32).

ἀναρρύω: ἀναρρύει Eur. 2, 576 (136).

ἀναρύτω: θριάμβους ἀναρύτους Cratin. 2, 36.

ἀνασειράζω: φλόγ' ἀνασειράζεις Aristophan. 2, 1168 (2).

ἀνασεισίφαλλος: anon. 4, 631 (106).

ἀνασεῖω: v. ἀναπεῖθω.

ἀνασηκῶσαι: Aristophan. 2, 1205 (128).

ἀνασκαλεύω: ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' † ἀνασκάλλεται (f. ἀνασκαλεύεται) Plat. 2, 666 (3).

† ἀνασκάλλεται: v. ἀνασκαλεύω.

ἀνασκευάζω: ὀνάριον - ὡσπερ κανοῦν πῖντ' ἀνεσκευασμένον(?) Diph. 4, 417 (4).

ἀνασχιρτῶ: ἀνεσχιρτημένας Eur. 2, 435 (28).

ἀνασχυζᾶν: anon. 4, 663 (251).

ἀνασπῶ: κίδους ἀνασπῶν Pher. 2, 358 (86). καρίδα καθῆκα - κἀνέσπασ' ὠδῆς Kubul. 3, 244 (4). τοὺς στρατηγούς τὰς ὀφρῦς ἐπὶν ἰδῶ ἀνεσπακότας Alexid. 3, 391 (2). κᾶν μέχρη νεφέων τὴν ὀφρὴν ἀνασπάσης Philen. 4, 58 (81). οὐκ ἄνω (f. ἐάν) ἀνασπίσας τις τὰς ὀφρῦς οἶμοι λαλεῖ (f. λαλῆ) Men. 4, 242 (29). πόθεν τούτους ἀνεσπάχασιν - τοὺς λόγους; Men. 4, 199 (7) cf. ad Thugenid. 4, 594. ἀνασπᾶν γνωμίδιον anon. 4, 662 (246).

ἀναστοιχήσας v. ἀνίστημι.

ἀναστομῶ: ταῦτα τῶν ἠδυσμάτων ἀναστομοῖ * τῆσθητήρια Diph. (Sapph.) 4, 383 (2, 6). τραυλῆ μὲν ἐστίν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη Callias 2, 741 (3).

ἀναστρέφω: ἀνέστροφέν (libr. ἀντέστροφέν) σου τὸν βίον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). ὁ δυναμένος κᾶν πράγμασιν ἀναστραφῆται Dionys. 3, 548 (v. 13).

ἀναστροφή: αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή Posidipp. 4, 521 (v. 22).

ἀναστρωφᾶμαι: [ἐν ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Men. 4, 226.]

ἀναστῦψαι: anon. 4, 691 (316).

ἀνάσυρμα: παρθένου ἀνάσυρμα Kubul. 3, 272 (29).

ἀνασύρτολις: anon. 4, 631 (106).

ἀνασύρω: v. ἀνευρίσκω.

ἀνασχετός: δεινὸν κούκ ἀνασχετόν Eur. (?) 2, 577 (v. 14). δεινὰ δεινὰ κούκ ἀνασχετά Xenarch. 3, 617 (1). ὡς οὐ βιωτόν ἐστίν οὐδ' ἀνασχετόν - Antiph. 3, 104 (v. 10).

ἀνατειχῆσας: v. ἀνίστημι.

ἀνατειχίζω: τὴν φωνὴν ἀνατειχίσας (v. 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1168 (27).

- 4, 140 (5). * ἦν οὐκ ἀνέφρα Κυρ. 2, 517 (26). ἀνοίγεται τις δώματι Aristophan. 2, 1056 (2). ἀνοίγ' ἀνοίγε τὴν θύραν Alexid. 3, 477 (4). ἀνοίγει ἤδη τὰς θύρας Timocl. 3, 611. ἡ θύρα 'στὶ ἀνεφγμένη Philom. 4, 4 (1). ἐπὶ ἰδῶ || τὴν θύραν ἀνεφγμένην Diodor. 3, 544 (v. 16). οὐδὲ νῦν ἐτι ἀνεφγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). ἐπὶ δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τρισιτύλιος Men. 4, 157 (2, 5). ἀνοίγειν λαθραίνουσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα ποσοῖ 588. † κοῦκ ἀνοίξεις τάφον μοι. 362. τὸ κεράμιον ἀνέφρας Men. 4, 138 (3).
- † ἀνόκαιον v. ἀνώγειον.
- ἀνοργοί: Cratin. 2, 190 (43).
- ἀνορύττω: τὸν ἀνορραρυγμένον Men. 4, 209 (3).
- ἀνόσιος: ὑπερβολαίους - ἀνοσίους Pher. 2, 334 (1, 24). ἀνόσιοι λάριγγες Kabul. 3, 269 (16). τὸν παραμασύντην - τὸν ἀνόσιον Alexid. 3, 495 (4). τῶν ἰχθυοπωλῶν - γένος οὐδὲν μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 5). ἀνόσια πάσχω ταῦτα Κυρ. 2, 451 (13). τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον (?) ἀνοσιώτατον φ. 360 Timocl. 3, 611.
- ἀνοουθέτητόν ἐστιν ἡ παρησιία μοι. 49.
- † ἀνουρεῖν: v. ἐνουρεῖν.
- ἀνοψία: ἔφερον δεινῶς τὴν ἀνοψίαν Antiph. 3, 104 (v. 8).
- ἀνπερ: † ἀνπερ (l. ἤνπερ) φρονῆς εὐ Pher. 2, 343 (7). * ἀνπερ ὀρθῶς τὴ σκοπῇ Men. 4, 283 (121). ἀνπερ νοῦν ἔχης μοι. 244. 245. 307. ἀνπερ δυνατὸς ἡ μοι. 278. ἐπιπλήξαι βούλομαι, ἀνπερ παρησιίαν μοι δῶκε Nicol. 4, 579 (v. 14).
- ἀνταγωνιστής: τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις ἐδόκει στεφανοῦν Alexid. 3, 504 (2, 3).
- ἀντακαῖος: τάριχος ἀντακαῖον Antiph. 3, 43 (1). 100 (3). ὁ δὲ κόγχε δέκα, ὁ δ' ἀντακαίου μικρόν Lyc. 4, 433 (v. 9).
- ἀντακούω: ἄν (l. ἄν) εἴπης ἄπαξ εὐθύς ἀντήκουσας Alexid. 3, 454 (1).
- ἀντάλλαγος: ἐκλελάτικεν - ἀλλ' ἀντάλλαγος Men. 4, 77 (10). χρῆσαι τῆ θυγατέρα ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (2). ἀντέλλαγόν * γ' ἔξουσαι τοῦ διδομένη Men. 4, 222 (4).
- ἀνταναγνῶναι: Cratin. 2, 190 (44).
- ἀντάξιος: πολλῶν φιλῶρων καὶ τῶν ἀντάξια Stratt. 2, 774 (7).
- ἀνταπόδοσις: χάριτος ἀνταπόδοσις μοι. 330.
- ἀνταποπαλίζειν: αποπ. 4, 664 (259).
- ἀνταυγῶ: μᾶλ' ἀνδρικήν τῶν θηρικλείων - στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν Kabul. 3, 231 (1).
- Ἄντεια: ἦν ἐκεῖνη τις φέλη Ἄντεια Anaxand. 3, 164 (1).
- ἀντειπεῖν: ἐγὼ δ' ἄν ἀντεῖποιμι Pher. 2, 340. οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχον μοι. 464. λιμῶ - οὐδὲν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος μοι. 321. cf. ἀντίφωμι.
- ἀντεισάγω: † ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι Men. 4, 169 (1, 16).
- ἀντερρολαβῶ: * ἀντερρολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν - ὁ δ' Posidipp. 4, 513.
- ἀντερῶ: ἀντερῶμενος Κυρ. 2, 574 (103).
- ἀντέχω: Ζεῦ σῶτερ - ἀντέχου τῶν σχοινίων Men. 4, 232 (7).
- ἀντήλιος: Men. 4, 220 (1).
- ἀντί: ἀνθ' ὅν πάντα ἔλων - κατατροῦξομαι Cratin. 2, 95 (5). οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσα ἀντ' αὐτῶν ἔχεις Antiph. 3, 109 (v. 12). ἀνθ' Ἐρμιόνοσ Aristophan. 2, 981 (25). κόμποι κεινοὶ προγοῦσαν ἀντ' ὄνειρατων Alexid. (?) 3, 395 (v. 9). φύσσαι - ἐλέχοντ' ἀντ' ὀστράκων Pher. 2, 299 (1, 9). βακτηρία Περσὶς ἀντὶ κίμπυλης Aristophan. 2, 989 (11). γυναιξὶ δούλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων Alexid. 3, 450. στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου Apollod. 4, 458 (2). ἀντὶ ποικίλου πιναρόν ἔχοντ' - κᾶρα Κυρ.

- ἀνδρεράστρια γυνή anon. 4, 663 (254).
 ἀνδρία: μεταχαράττον τὴν μὲν ἀνδρίαν(?) μελῶν εἰς *τάπρεπές Men. 4, 239 (21).
 ἀνδριαντοποιός: οὔτε ζωγράφος οὔτ' ἀνδριαντοποιός Philem. 4, 22.
 ἀνδριάς: de quonvis simulacro Antiph. 3, 54. cf. Men. 4, 110 (10). ἀνδριάντος καλῶς πεπλασμένου Philem. 4, 22. ἐλάνθανον περιπατῶν ἀνδριάς Alexid. 3, 477 (4). πότερον ἀνδριάντας εἰστία; Philippid. 4, 477 (10). *(πότερον) ἀνδριάντας εἰστίας; anon. 4, 650 (186).
 ἀνδρικός: ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσιν Cratet. 2, 242 (2). † πονεῖν μὲν ἄμρες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί Eubul. 3, 208 (1). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων εἶλον Eubul. 3, 231 (1).
 ἀνδρικῶς: *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν Euphorr. 3, 328 (1).
 ἀνδρίον: μὴ φθορερὸν ἴσθ' ἀνδρίον Eur. 2, 554 (15).
 ἀνδρογύνης(?) ad anon. 4, 687 (335b).
 ἀνδρόγυνον ἄθυρμα anon. 4, 683 (250).
 Ἀνδροκλῆς: Euphrant. 2, 14 (3). Telecl. 2, 367 (8). *Aristophan. 2, 1178 (5) cf. ad Cratin. 2, 171 (22). ἀνδρῶν νεοπλουτοπονηρῶν, αἰσχυρῶν, Ἀνδροκλέων Cratin. 2, 133 (2). Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων anon. 4, 631 (108). καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ anon. 4, 698 (374).
 Ἀνδροκολωνοκλῆς: Cratin. 2, 171 (22).
 Ἀνδρομέδα: δελεάστρα Cratin. 2, 140 (12).
 ἀνδρουμαι: ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη Cratin. 2, 209 (102) cf. 5, 23. ἀνδρουσθαι Aristophan. 2, 1216 (222).
 ἀνδροφόνος: ἅπαντες ἀνδροφόνοι - εἰσιν (piscarii) Amphid. 3, 313 (1, 8). οὐ νῦν βαδίζομεν, εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον (supple εἶναι δεῖ) Euphront. 4, 493 (1, 10). ἀνδροφόνος Γνάθαινα Philippid. 4, 468 (1).
 ἀνδρῶν: πόσους ἔχει στρωτήρας *ἀνδρῶν -; Aristophan. 2, 979 (19).
 ἀνεγείρω: ὀκτώπων ἀνεγείρεις Cratin. 2, 65 (10).
 ἀνεγκλητὶ: Plat. (?) 2, 695 (14).
 ἀνεικάσασθε Cratin. 2, 52 (13).
 ἀνειλίττω: θερμοὺς ἐσχαρίτας ἀνειλίττοντα Antidot. 3, 529 (2).
 † ἀνειλωτημένην v. εἰλωτίζω.
 ἀνειμι: θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι Plat. 2, 672 (1, 11).
 ἀνειῖν: v. αἶνω.
 ἀνείρω: ἄνειρε (cf. 5, 50) τὰ κρέα Plat. 2, 687 (22).
 ἀνεκῆς: ἀνεκῆς - βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). ὡς ἀνεκῆς τὸ κρέβανον Pher. 2, 857 (80). ἀνεκῆς τ' *ἐπήρω τὸ σκέλος Eur. 2, 443 (9). τὸν τροχόν *ἐλᾶν ἀνεκῆς (libr. ἐᾶν κἀνεκῆς) Aristophan. 2, 1019 (9).
 ἀνεκλογίστως: ὅπως ἀνεκλογίστως - ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7).
 ἀνεκτός: *ἀνεκτός χούτος ἦν ἐμοί Pher. 2, 334 (1, 18).
 ἀνελεύθερος: διάλεκτον - ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν Aristophan. 2, 1199 (98). Ἐν νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι Alexid. 3, 508 (7). ἀνελεύθεροι - εἰσιν οἱ γιλάργυροι mon. 36. ἀνελευθέρως ζῶντας Alexid. 3, 507 (8).
 ἀνεκτικός: ἀνεκταῖς ὀφρῦσι Cratin. 2, 214 (123).
 ἀνέλκω: κεῦθ' τοῦ κερχησίου ἀνέλκε τὴν γραῦν Epicrat. 3, 372 (2). βούλει - ἀνελκύσω σε; Plat. 2, 622 (4). [κᾶκ βυθοῦ πλάνης εἰς γῶς ἀνέλκων Plat. 1, 196 (1, 4)].
 ἀνεμιαῖος: ἀνεμιαῖον φόν Agar. 3, 274 (2). ἀνεμιαῖον ἐγένετο Men. 4, 99 (3).
 ἄνεμος: ἀνέμου - ἀσελοῦς γενομένου Eur. 2, 558 (25). ἀνέμῳ νότῳ διαβάλομεν Demetr. 2, 876 (1). ὁ - Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10). ὦν (int. χρημαίων) ἐστι - ἐγὼς

- ἀντίτευχος: Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος (iactus talar.) Eubul. 3, 232 (2).
- ἀντιτίθημι: ἀλλ' ἀντίθετος τοι Cratet. 2, 288 (2). ἔρεϊ τις τὸς κλυταίηστρον κακῆ· Ἀλκιστίν ἀντίθηκα χρηστήν Eubul. 3, 260 (2, 11).
- ἀντίφημι: οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἐτι Nicostr. 3, 281.
- Ἀντιφῶν: Lysidonidis fil. Cratin. 2, 180 (21). Rhamnusius Plat. 2, 661 (10).
- ἀντίλια: ἐξ ἀντίλιας ἤχοντα Dionys. 3, 549 (v. 41).
- ἀντλιοαντλητήρ: v. ad Men. 4, 78 (1).
- ἀντλίον: Epilyci 2, 889 (5). Aristophan. 2, 1140 (9).
- ἀντλιῶ: πλήρεις κύλικας οἴνου - ἤντλουν διὰ χώνης Pher. 2, 300 (1, 3). [ἤντλουν λέγειν δεῖ Men. 4, 78 (1)].
- ἀντραῖος: v. 2, 434.
- Ἀντρώων: ex Pher. 2, 260 (12).
- Ἀντρώϊος ὄνος Pher. 2, 260 (12).
- ἀντωνοῦμαι: ἄβραν ἀντωνούμενος Men. 4, 201 (3).
- ἀνυδρεύομαι: κἀνύδρευσαι τὸν κάδον Pher. 2, 286 (11).
- ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἄνυμφος Men. 4, 232 (8).
- ἄνυμφος: v. ἀνυμέναιος.
- ἀνυπερβλητος: ἄνθρωπος ἀνυπερβλητος εἰς πονηρίαν Antiph. 3, 12 (1, 5).
- ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν Aristophont. 3, 361 (1, 8).
- ἀνυπόπτως: ὀλλύ' - χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν Men. 4, 263 (120).
- ἀνυπόστατος: φρύαγμα - ἀνυπόστατον (?) Men. 4, 189 (1, 13).
- Ἀνυτος: Anthemionis fil. sutor Archipp. 2, 724 (19). Ἐμβάδας vocatur Theop. 2, 813 (5). Ἄνυτος ὁ παχὺς Timocl. 3, 600 (1).
- ἀνύτω: ἄνυσόν ποτ' ἐξελεύων Pher. 2, 271 (5). ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μὲλλω ἐχρῆν Aristophan. 2, 944 (2). φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5).
- ἄνω: ἄνοις Phryn. (?) 1, 159.
- ἄνω: cf. ἀνασπῶ. τοῦπιχέμενον ἄνω Antiph. 3, 29 (1, 8). περιπλεῖδ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητας Ephipp. 3, 323 (1, 16). τὴν αὐτὴν ἄνοιαν ἐπιπολάζουσιν Alexid. 3, 405 (6). μήκωνος ἐπιπλάσῃ ἄνω κόκκους - δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 10). τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicrat. 4, 591. †μηδ' ἀγρικῶς ἄνω γόνυτος ἀμφέξει Philetact. 3, 300 (1). ἄνω τὴν μασχάλην ἀρωμεν Cratin. 2, 198 (63). †τὸ δ' αὐτὸ εἰς ἄνω ἐξάουσα Autocr. 2, 891 (1, 8). τὴν φωνὴν ἀναστήσας (ἀν ἀνατειχίσας? 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1183 (27). ἄνω - ὡσπερ κοττάβειον αἶρωμαι Eubul. 3, 213. ὀσμὴ ἀ-ἐβάδιζ' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). *ἀτμός - ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγῶν Alexid. 3, 440 (5, 17). ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον Posidipp. 4, 517. ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός Eubul. 3, 255 (1, 23). τὰς φλέβας - τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω *τεταμένους Antiph. 3, 20 (1). παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω, ἄνω Antiph. 3, 136 (7). τᾶνω κάτω - τὰ κάτω δ' ἄνω Men. 4, 221 (1). ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τᾶνω κάτω Nicol. 4, 579 (v. 8). φληναφῶν ἄνω κάτω Alexid. (?) 3, 394. ἄνω κάτω - περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451. εὐθύς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). πάντ' ἄνω κάτω Men. 4, 113 (4). μεταφέρει ἕκαστος *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). παντελῶς *ἐστραμμένον τᾶνω κάτω Antiph. 3, 140 (15). εἰ δὲ μή, τᾶνω (f. μή γ', ἄνω) κάτω - λήσει μεταστραφεὶς ὄλος Men. 4, 70 (4). στρεφομένους ἄνω κάτω Men. 4, 149 (1). διὰ τὸ ποιεῖν τᾶνω κάτω (in exercenda terra) Philem. 4, 33 (4). πάντες δ' ἐξ-ἔδον τὰ κάτωθεν ἄνω Mnesim. 3, 569 (v. 20). κυμβίον - κατασείσῃ ὑμῖν ἄνω Philem. 4, 29 vid. 5, 99.
- ἀνώγειον (libr. ἀνόχαιον) Antiph. 3, 158 (86).

ἀνὴρ: ἐν τοῖς Κιμωνίοις ἀνὴρ ἐρείπιοις Cratin. 2, 104 (4). οὐκ ὦν ἀνὴρ Ἀλκιβιάδης - ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ἡσθου τὸν Ἄβυθον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνὴρ Eur. 2, 435 (1). πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπερρώδει κακόν Eur. 2, 461 (9). ἦτις ἀνδρῶν ἄσπον οὐκ ἐλλύθει Eur. (?) 2, 577 (v. 15). τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὄρθοι (bulbos dioit) Plat. 2, 672 (1, 10). αἱ - ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα - ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1). πᾶσι κακοῖσιν ἡμῶς φιλῶσιν - ἄνδρες Aristophan. 2, 948 (11). ἄλλαι - πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν Aristophan. 2, 1182 (22). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (6). λάγνης γυναικός ἐστὶν οὐκ ἀνδρός τόδε Anaxand. 3, 199 (9). εὐδοκιμεῖν παρὰ ταῖς ἐταῖραις - ἄνδρα - μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Kubul. 3, 263 (8) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν οἶνον τὸν νέον - καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι Alexid. 3, 405 (6). ἡ τόλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δεῖλα γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. δι' ἅς (i. e. τρίχας) ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν - ὡς ἀνὴρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572 (v. 2). διῶβολον *φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἐχρήν -; Pher. 2, 276 (1). οὐ - μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ τὸν ἀγαθόν Herm. 2, 413 (1). τὰ μεϊράκια προῖστάμενα τοῖς ἀνδράσιν Eur. 2, 465 (14). ἀνδρός διαφέρει ταῦτ' ἀνὴρ Antiph. 3, 54. ἐνταῦθ' ἀνὴρ - ἐστὶν ἀνδρός διάφορος Philem. 4, 56 (67). *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ - δεῖ πταλόντα γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). ἀνδρός τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13. ἀνδρός δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὄρθου τρόπου (i. ὄρθῳ τρόπῳ 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). "οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ" Nicostr. 3, 298 (2). monost. 697. Philippid. 4, 472. ὅταν ἀνὴρ δίκαιος ἀδίκους περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). ἀνὴρ - ἄνδρα σώζει mon. 29. χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύβηλιν *Cratin. 2, 198 (62). ἄνδρες ἀγανόφρονες Cratin. 2, 145 (1). ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα Pher. 2, 335 (2). κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει ibid. οὐ γὰρ - τοιαυτὴ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα; ib. (8, 10). φίλ' ἄνερ Men. 4, 115 (1). ἀνδρός φίλου καὶ συγγενοῦς Diph. 4, 423 (21). φίλος γὰρ ἀνὴρ Telecl. 2, 371 (1, 5). πόλιν δούλων, ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων Cratin. 2, 133 (2). τένθου τινὸς ἐνδρός Cratin. 2, 179 (14). κρουπεζοφόρον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). ἀνὴρ γέρων Cratet. 2, 237 (1, 2). Pher. 2, 284 (7). 285 (9). 292 (13). ἀνδρός πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). πρεσβύτης ἀνὴρ 2, 1180 (16). ἀνὴρ πολίτης (?) Eur. 2, 471 (23). τιν' - ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην Eur. (?) 2, 577 (v. 13). ἄνδρες ἐταῖροι Eur. 2, 438 (5). χάρει' ἄνδρες συμπόται Alexid. 3, 432 (3). ἄνδρες λογισταί Eur. 2, 518 (30). ἄνδρες ἰχθύες Archipp. 2, 723 (14). *ἀνδρῶν ἄριστον κωβιόν Antiph. 3, 13 (1, 19). κεστρεὺς, ἀνὴρ, μελάνουρος Antiph. 3, 109 (v. 5). ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία Aristophan. 2, 1007 (4). ἀνδρός χαλκέως Aristophan. 2, 1185 (39). ἀνὴρ πεδῆτης Aristophan. 2, 974 (6). εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες - ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). ἄνδρας *βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 8). ἀνδρός ταριχοπώλου Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (2). ἀνὴρ παρῆσιμος Timocl. 3, 595 (v. 5). ἰδιώτην ἄνδρα Alexid. 3, 509 (11). ἄνδρας (al. ἄνδρες) ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). Κυ-

- ἀντισαγάροι (puellam) Men. 4, 189 (1, 16). τὸν δέλεακα ἀπήγε στή
 Plat. 2, 655 (5). cf. 5, 46. ὡσπερεὶ χοιτοῖσι - εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον
 Alexid. 3, 423 (1, 15). δάκρυα καὶ παρμόν - ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ
 αἶαλον ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 15). ψυχρός ἐστιν, ἀπαγε, γὰρ
 Timocl. 3, 627.
- ἀπαθήης: εἰσπέπλευκεν - τριταῖος, ἀπαθήης, εὐπορηκῶς Diph. 4, 395 (2, 19).
- ἀπαιδευτός: ἀπαιδευτότερος εἰ φίλωνίδου Nicoch. 2, 843 (2). ἂν ἀπαι-
 δευτος μετ' ἄσχη πνεύματος Philem. 4, 31 (1, 11). ἀπαιδευτῶ βίω Alexid.
 3, 512 (16). ἀπαιδευτῶ τύχη δουλεύομεν Apollod. Car. 4, 442 (v. 26).
 οὐκ ἀπαιδευτῶς ἔχων Alexid. 3, 519 (35).
- ἀπαίρω: ἀπαίροντες Aristophan. 2, 1205 (131).
- ἄπαις: γέρον ἄπαις Phryn. 2, 592 (13). ἄπαις βίος Plat. (?) 2, 607
 (v. 7).
- ἀπαιτῶ: τὸ μισθᾶριον - ἂν ἀπαιτῆς Diph. 4, 395 (2, 34).
- ἀπακριβῶ: ἀπηκριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 480 (1).
- ἀπαλλάττω: ἀπαλλάξας Cratin. 2, 190 (45). ἄριστ' ἀπαλλάττις ἐπὶ
 τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1). Ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγ-
 σταίου Plat. 2, 634 (2). κόρης ἀπαλλαττόμεθα Anaxand. 3, 200 (13) =
 Diph. 4, 426 (84). ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου Alexid. 3, 462 (1,
 16). ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγήναι Polyz. 2, 867 (1). ἀπι-
 λαγέντα τῶν - πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). ἀπηλλάγημεν π-
 λυχέσου νοσήματος anon. 4, 698 (365). ἴστιν - οὔτε ῥέδιος ἀπαλλαγῆναι
 τῷ γέροντι τὴν νόσον (amorem int.) Kubul. (Arag.) 3, 226 (3). * ὅπ'
 ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν Anaxil. 3, 348 (1, 14). [τῆ
 ὄψιν * ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Men. 4, 226 (1, 9)]. ἡμᾶς δ' ἀπι-
 λαχθέντας - ὀβελισκολυχνίου Theop. 2, 794.
- ἀπαλός: οἴμ' ὡς ἀπαλός καὶ λευκός (int. οἰνίσκος) Cratin. 2, 117 (3).
 ἀγένειος ἀπαλός καὶ νεανίας καλός anon. 4, 673 (297). γυναικὸς ἐπ-
 φερούσης δακτύλους ἀπαλούς Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). πληγὴ
 λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν Timocl. 3, 607. * θερμολουσίαις ἀπαλοῖ anon. 4,
 661 (241). * σαρκία ἀπαλώται Diph. 4, 380. δελφαικίων ἀπαλῶν καὶ
 Aristophan. 2, 1026 (1). ἰχθὺς ἀπαλός οἶος γέγονέ μοι Philem. 4, 26
 (v. 4). τευθιδίοις ἀπαλοῖς Phryg. 2, 316 (1, 10). * Κωπιάδων ἀπαλῶν π-
 μάχη Stratt. 2, 779 (1). δύο μὲν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ... (γλαῦχοι) Nausi-
 crat. 4, 575 (1). ἀπαλὸν σισύμβριον Cratin. 2, 146 (2). ἀπαλῶς ἀσπα-
 λάθους Phryg. 2, 305 (2). πτόρθους ἀπαλούς Eur. 2, 426 (1, 2). πιδίδιον
 ἀπαλόν Antiph. 3, 17. τὴν ἐνθεσιν ἄρδονθ' ἀπαλὴν καταπίνειν
 Telecl. 2, 361 (1, 10). οὕτως ἀπαλὸν - καὶ πρῶτον τὸ πῦρ Philem. 4, 26
 (v. 8). ἀπαλός εἰσπλους Cratin. 2, 214 (126). ἀπαλῶς: πτερυγί
 ἀπαλῶς (legeb. ἀπλῶς) ὠπτημένα Sotad. 3, 585 (1, 16).
- ἀπαμειβομαι: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Cratin. 2, 59 (5).
- ἀπαμφιέννυμι: * στέρον' ἀπημφιεσμένας (libr. στέρον τ' ἡμφιεσμ.)
 Xenagch. 3, 617 (1, 5). ἀπαμφιεῖ - τὸ κατάπλαστον τοῦτό * σου - ἢ μέθη
 ποτέ Men. 4, 171 (9).
- ἀπανθῶ: οἶνον τὸν νέον - καὶ τὸν ἄνδρ' - * ἀπανθήσαντα (al. ἀποινή-
 σαντα) σκληρὸν γενέσθαι Alexid. 3, 405 (6, 4).
- ἀπανταχοῦ: τὰγαθὸν * Πλάτων ἀπανταχοῦ γησ' ἀγαθὸν εἶναι Alexid.
 3, 453. ὁ - παρῶν ἀπανταχοῦ πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε Philem. 4, 31 (2).
 ἐν παντὶ δεῖ καιρῶ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ Men. 4, 119 (1).
 ἢ τάξις σοφόν ἀπανταχοῦ - ἐστὶ κἀν πάσῃ τέχνῃ Sosip. 4, 483 (v. 46).
- ἀπαντιῶ: ἀπήντων τῷ ξένῳ Alexid. 3, 383 (2). ἐξιώντι - ἀλιεὺς ἀπήντησεν
 - μοι Plat. 2, 625 (3). νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς (f. κακῶς 5, 89) πεπρα-
 γόσιν ὑμῖν Alexid. 3, 428 (1). τοὺς ἀπαντιῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἀπαντιῶντας

- ἀνδρακηρός: λάρχον - τῶν ἀνδρακηρῶν Alexid. 3, 478.
- ἀνδρακία: *καὶ ἀνδρακίᾱς ὀπιήσας (an καὶ ἀνδρακίσας κώπιήσας) Cratin. 2, 95 (5).
- ἀνδράκιον: ἀνδράκιον - σείσων τε Alexid. 3, 443.
- ἀνδρακίς: φαίρει ἀνδρακίδας, τρίγλη, σαργός Philyll. 2, 861 (1).
- ἀνδρακοπώλης: Philyll. 2, 863 (5).
- ἀνδραξ: ὀπιωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων Aristophan. 2, 976 (15). *ἀπολοπίζειν τε καὶ ἐπ' ἀνδράκων (f. καὶ τοῦπ' ἀνδ.) Aristophan. 2, 999 (14). ἔρριπα ταύτας ἐπὶ τὸν ἀνδραχ' ὡς ἔχει Sotad. 3, 595 (1, 12). πυρωτοῖς ἀνδράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 21). ἀνδράκων ἐπι πηδῶσι Orphel. 3, 380. ζωπύρει τοὺς ἀνδρακας Men. 4, 40 (7). τοὺς ἀνδρακας ἔρριαν' ἐλαίῳ Archel. 4, 435 (1, 4). κατισθῶρι καὶ τοὺς ἀνδρακας Eurhiron. 4, 493 (v. 14).
- ἀνδρήνιον: Μουσῶν ἀνδρήνιον anon. 4, 655 (209).
- ἀνδρυσχον: ἀνδρύσχου φόβη (f. et φόβησι 5, 17) Cratin. 2, 78 (1, 4). καὶ ἀνδρύσχου - λείμακα Pher. 2, 305 (2).
- ἀνδρώπειος: πρὸς τὸ γῆρας ἅπαντα τὰνθρώπεια προσμοιῆ κακὰ Antiph. 3, 155 (68). τὰνθρώπει' ὄραντα πράγματα Philetæer. 3, 295 (2, 7). εἶναι μανιώδη πάντα τὰνθρώπει' Alexid. 3, 494 (3, 9).
- ἀνθρωπίζεται: Aristophan. 2, 956 (12).
- ἀνθρώπινος: ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθειον Amphid. 3, 302 (1). ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας Alexid. 3, 484 (3, 5). [τάφους ἀνθρωπίνους Philem. 4, 41 (21)]. σωμάτων ἀνθρωπίνων Men. 4, 229 (21). ἀνθρώπινος νοῦς Men. 4, 212 (3). τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνως Philippiid. 4, 475 (2). τὸ δ' ὀδυκίσθ' ἀνθρώπινον Men. 4, 120 (3). φρονεῖν τὰνθρώπινα mon. 1. ἀνθρωπίνως τὰς τύχας φέρειν Men. 4, 293 (281^b). ἀνθρωπίνως λαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 46).
- ἀνθρώπιον: μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον Anaxand. 3, 177 (2, 3).
- ἄνθρωπος: ἄνθρωπος λυπησλόγος Cratin. 2, 190 (42). οἷόν γέ πού σιγλώσσα κἀνθρώπου λόγος Eur. 2, 554 (12). κράτιστος ἀνθρώπων λέγειν Eur. 2, 458 (6). ἄνθρωπος ἀποφράς Eur. 2, 557 (22). ὄλεθρος ἀνθρώπος Eur. 2, 570 (78). ἀνωγέλητος ἀνθρώπος Eur. 2, 572 (87). ἄνθρωπος ὑδατοπότις Phryn. 2, 601 (1). οὐδεὶς φιλοπότις *ἔστιν ἄνθρωπος κακός Alexid. 3, 512 (16). εὐ μὲν ἀσχὸς εὐ δὲ θύλακος ἀνθρωπός (f. ἀνθρ.) ἔστι Alexid. 3, 417 (1). Αἴτην ἄνθρωπος anon. 4, 663 (255). ὀνόμασις ἄνθρωπος anon. 4, 666 (272). Λάχης τίς ἔστιν ὄντιν' ἀνθρώπων ὄρας Telecl. 2, 368 (1). βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2). ἄνθρωπε Alexid. 3, 462 (1, 7). ἀνθρωπ' ib. (1, 16). Theognet. 4, 549. ἄνθρωπε Men. 4, 247 (41). 276 (168). mon. 603. Nicol. 4, 579 (v. 17). ἀνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί κῆφεις; - τί τὰργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον - τέθεικας -; Baton. 4, 499 (1, 5.7). ἄνθρωπε χαῖρε Athenion. 4, 558 (v. 39). ὦ κράτιστ' ἀνθρωπε καὶ σοφώτατε Hegesipp. 4, 481. ἄνθρωπε βασκανώτατε anon. 4, 671 (291). στρατιῶτα, κοῦκ ἄνθρωπε Philem. 4, 55 (63^a). γενήσομαι Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος Men. 4, 178 (1). κάμινος οὐκ ἄνθρωπος Crobyli 4, 568 (1). Κολχίς ἄνθρωπος πάροις Antiph. 3, 80. ἀνθρωποὶ πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς (?) Alexand. (?) 4, 555 (2). ἄγαλμα - ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἐν' ἕκαστον Kubul. 3, 255 (1, 25). οἱ ἄνθρωποι πόνες ἦσαν τότε Telecl. 2, 362 (1, 15). τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν Herm. 2, 399 (3). τὰς κἀνθαρίδας τῶν ἀνθρώπων - οὐδὲν ἐλάττους Plat. 2, 624 (2). γάργιον ἀνθρώπων Alcaei 2, 830 (1). ἀνθρωποφάγους; πᾶς; II. *ὦν γ' ἄν ἄνθρωπος φάγοι Antiph. 3, 36 (1, 13). ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος Cratin. 2, 149 (5). πᾶς σοι κάλλιστος ἔγω - πάντων ἀνθρώπων Plat. 2,

- τες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον *Alexid.* 3, 499 (3, 10). πάντες μὲν αἱ Θραῖκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται ἡμεῖς ἀπάντων *Men.* 4, 282 (8). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον ἄπασιν ἀνθρώποισιν *Hipparch.* 4, 431. * ἑόρακας οὖν φιλόσοφον-μεθύοντα; *B.* ἄπαντας *Baton.* 4, 502 (v. 13). ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν *Pher.* 2, 342 (5). κοιτῶν ἀπίσασις ἐκ, πύελος δὲ μὲν ἀρχέσει *Aristophan.* 2, 947 (9). ἄπαντα δ' εἶναι μοι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μῆλα καὶ σέλινα *Cratin.* 2, 82 (5). πλύνων ἄπασιν ὄσα σύνοιδ' αὐτῷ κακὰ *Aristophan.* 2, 1030 (11). μόλις πάνυ ὑπεδυσάμην ἄπαντα θρῶν τὰς ἐμβάδας *Eubul.* 3, 220 (1). πρὸς ἔω πρῶτον ἀπάντων ἴστω *Cratin.* 2, 151 (7). πρῶτον ἀπάντων ἴγυα φῦναι *Aristophan.* 2, 1169 (4). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὡσπερ - *Telecl.* 2, 361 (1, 2). ἐπὶ τούτοις ἄπασιν ἕσστατος πάντων (ἰ. ὑστάτος πόσιον ἀπάντων) ἐπετέθη *Antiph.* 3, 89 (2). εἰτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθῆναι κακὸν μέγιστον - ; *Alexid.* 3, 403 (1). βούλομαι || * ἀπλῶς ἄπαντα μᾶλλον ἢ - *Diph.* 4, 416 (2). φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰ *Alexid.* 3, 481. εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων - ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν *Men.* 4, 164 (1). τῶν ἀνιαρῶν ἔχων τὸ μέρος ἀπάντων *Men.* 4, 192 (4). ἤδη πώποτ' ἐπιες; *B.* * ἄπασι *Men.* 4, 90 (5). ἄπαντ' ἐρίζεις *Philonid.* (?) 2, 425. Ἡράκλεις ἄναξ, ἄπαντα τεθολώκασιν *Antiph.* 3, 12 (1, 2). * ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν - ταῦτ' ἀπροσχέπτως ποιεῖν ἄπαντα *Antiph.* 3, 111 (v. 10). ἐρωῶσθαι λέγων ἄπασιν, ἴπποις, σιλφῶ - *Antiph.* 3, 48. ἐφ' ἄπασιν - δυσχερῶς * ἔχων (3, 85) *Amphid.* 3, 316 (2). ἄπαντα δουλεύειν ὁ θεὸς μανθάνει *Men.* 4, 181 (1). τὰ ποτήρι' ἂν ἴδης τὰ παρεσκευασμένα, ἄπαντα χρυσᾶ *Philippid.* 4, 476 (5). ὠρθωμένην πρὸς ἄπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω *anon.* (73^a) 5, 118 ἄπαντα δ' ἀγαθόν εἶναι τὸν θεόν *Men.* 4, 238 (18^b).
- ἀπασκαρίζω:** ἀπασκαρίζειν ὡσπερὲν πέρκην χαμαί *Aristophan.* 2, 1151 (18). ἀπασκαριῶ - γέλωτι *Men.* 4, 288 (243).
- ἀπατῶ:** ἀπατήσει *Telecl.* 2, 376 (15).
- ἀπαυστος:** ἔλκουσι - ὄλκοις ἀπαύστοις *Antiph.* 3, 140 (15).
- ἀπειλή:** ἀποκτίνουσι ταῖς ἀπειλαῖς *Cratin.* 2, 29 (3).
- ἀπειλῶ:** ἠπέλλουν, ἐσυχοφάντου *Aristophan.* 2, 1040 (23). πατήρ δ' ἀπειλῶν οὐχ ἔχει μέγαν φόβον *Men.* 4, 203 (5). ἀληθὲς οὐδὲν - υἱῶ πατὴρ * εἴωθ' ἀπειλεῖν *Men.* 4, 262 (117).
- ἀπειμι abs um:** ττὴν ἀποῦσαν μητέρα *Stratt.* 2, 789 (7). τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω *Antiph.* 3, 72 (1, 8). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει *Men.* 4, 267 (146).
- ἀπειμι ab eo:** πάντα τυχῶν ἄπει *Eur.* 2, 523 (3). ἄπει γεγονῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας *Eurhron.* 4, 496 (v. 3). ἂν δ' ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλης καὶ προσεκδαρεῖς ἄπει *Posidipp.* 4, 521 (v. 14). Ἄδραστος εὐθέως ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι *Antiph.* 3, 106 (v. 12). μνάς δύο λαβῶν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος *Philippid.* 4, 476 (7). ἀπῆειν τῶν τόκων ἔχων τόκους *Men.* 4, 322 (458). † ἀπιέναι (ἰ. ἀπιέν') εἰς τὰ φρούρια *Eur.* 2, 566 (56). * ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι *Timoth.* 3, 589. εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοῖς συμμάχοις *Apollod. Car.* 4, 442 (v. 24). προδοὺς ἀπιέναι τὸν δεσπότην *Theophil.* 3, 626. οἶκαδ' ἄπειθ' ἀμπαλίνουρος (ἰ. ῥῥ) *Philetæer.* 3, 296. ὠνητέος ἀνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον *Amphid.* 3, 301. ἂν πρῶτον ἀπίης καταλύσεις *Men.* 4, 212 (2, 11). † ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ *Cratin.* 2, 137 (7).
- ἀπειπον** αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι *Diph.* 4, 389 (1, 8). ἀπειρήται τοῦτο τῷ νόμῳ *Xenarch.* 3, 621 (1, 7). ὅταν ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασι *Antiph.* 3, 106 (v. 14).
- ἀπειργω:** τὸν οὐ - ψῆφος δύναται δεῖπνου φίλων ἀπειργεῖν *Cratin.* 2,

- 43 (1). οὐ πῦρ - † εἶργει (f. ἀπειργει) μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eur. 2, 457 (3). σκατοφαγεῖν ἀπειρῆξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68.
- πεῖρηχα: v. ἀπεῖπον.
- πειρία: τοὺς τρόπους ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία Philetæer. 3, 299. ἐμπειρία - τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ἡ - ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων Damox. 4, 531 (v. 34).
- πειρόγαμος: νύμφα ἀπειρόγαμος Eubul. 3, 222.
- πειρος: ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (s. Agar.) 3, 226 (3). ὁ μὲν - ἦν ἄπειρος τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 3). * ὄτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὢν Men. 4, 326 (473). ὁ γραμμάτων ἄπειρος mon. 438. οὐκ ἀπειρῶ προσέβαλεν anon. 4, 666 (272).
- πεῖρων: δακτέλιον ἀπειρονα Aristophan. 2, 1049 (7).
- πελεύθερος: ἀπελευθέρων ὀψάρια Alexid. 3, 455 (2). ἀπελευθέρα Men. 4, 200 (10).
- περ: v. ὀρχοῦμαι.
- πέρρω: οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; Cratin. 2, 89 (6). ἄπερρ' ἐγὼ δ' ὑμῖν - γράσω Plat. 2, 670 (4).
- περυγγάνω: τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω * Men. 4, 334.
- περυθριῶ: ἀπερυθριᾶ πᾶς, ἐρυθριᾶ δ' οὐδεὶς ἔτι Men. 4, 294 (287). ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηρυθριακότως Apollod. 4, 454 (1, 10).
- πέρχομαι: προσαγγέλωμεν ἀπελθόντας (al. ἐπελθόντες) Eur. 2, 468 (19). παραδείξας ἐμοί - ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 57). ἀθῶος ἀπέρχεται οἴκαδε Archipp. 2, 726 (1). οὐθ' ὑπεργέμων ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός Alexid. 3, 481. ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὰν οὐσίας Diodor. 3, 544 (v. 13). ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὡσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος (v. 20). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). ἠδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ὅστις θεωρήσας - ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν ταχύ Men. 4, 211 (2, 3). βελτίονα ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες 212 (2, 12). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἔλθων εἰς χρόνον (2, 16). οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελαῶν Men. 4, 236 (14). εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 27). ὁ νοὺς μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἄμα Timocl. 3, 593 (v. 7). * Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4, 109 (6). ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν - anon. 4, 618 (51).
- πεσθίω: ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 4, 405 (7). ἀπηδέσθη τὸ ράμφος Plat. 2, 662 (5). τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυοδίων ἀπέσθιε (noli comedere) Theop. 2, 813 (1, 3).
- πεφθός: ὕδατος ἀπέφθου Alexid. 3, 474 (1). * χρυσί' - ἀπεφθα anon. 4, 695 (364).
- πεχθάνομαι: ὅτε σὺ - ἀναρύτους' ἀπηχθάνου Cratin. 2, 36.
- πέχω: ἀπέχω πάλαι * παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). ἀνθρωποὶ τινες τοσοῦτῳ τῷ τόπῳ ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1). ἀπὸ θαλάττης - δώδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον Philem. 4, 6. ὡς πολὺ - ἀπέιχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). ἀπέχομαι: ἡμῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3). ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Philem. 4, 37 (10). ἑτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104).
- πεψία: ἀπειψίαν πέπονθεν (5, 118) anon. 4, 621 (59).
- ἐπήνη: καπάνας Θετταλοὶ - καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2).
- ἔπιος: πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους Pher. 2, 259 (8). ἀπίους παρακειμένας ἐν ὕδατι * πολλῶ Alexid. 3, 898 (1). ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους Herm. Com. Gr. Vol. V.

- 2, 408 (1, 18). πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόννας Aristophan. 2, 1171 (1, 3). γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα Eubul. 3, 241.
- ἀπιστία: βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). * πρόσεστι - τῷ πέτρῳ ἀπιστία (?) Philem. 4, 39 (15). περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας Anaxilae 3, 354 (2).
- ἀπιστος: πρᾶγμα τρυφερὸν ἢν ἰδεῖν ἄλλως * τ' ἄπιστον Antiph. 3, 117 (2, 5). ὄρω θαῦμ' ἄπιστον Henioch. 3, 561. οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲ ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). ἀδικεῖ τὸν Ἔρωτ' - ἄπιστον αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ποιῶν Alexid. 3, 411. ἄπιστος ἢ γυναικεῖα φύσις mon. 560. ἀπιστότερος εἰ τῶν κοχλιῶν Anaxil. 3, 354 (2).
- ἀπιστῶ: τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' (mulieri) Antiph. 3, 151 (54). ἐχθροὶ ἀπιστῶν mon. 164.
- ἀπισχνάινω: δέδοικα μὴ λῖαν ἀπισχνάινων με ποιήσῃ νεκρὸν Philem. 4, 38 (12).
- ἀπιχθύς (l. ἀπίχθυσ de contemptis piscibus) Aristophan. 2, 1173 (6).
- ἄπιχθυσ: ἀπίχθυσ βαρβάρους Aristophan. 2, 1174 (7).
- ἀπλάκουντος: * ἐνιαυτίζομαπλάκουντος Plat. 2, 654 (1).
- ἄπλατος: κυψέλην ἄπλατον anon. 4, 609 (28).
- ἀπλήγιος: οὐ πολυπράγμων ἄλλ' ἀπλήγιος Eur. 2, 518 (27b).
- ἀπληγίς: τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν Aristophan. 2, 964 (18).
- ἄπληκτος: ἄπληκτος ἵππος Eur. 2, 509 (2).
- ἀπληστία: ὑπὸ τῆς ἀπληστίας διακόμιον ἐπῆσθεν (?) Pher. 2, 342 (6). κακὸν μέγιστον ἀπληστία mon. 277. ὡς αἰσχρὸν - ἔστ' ἀπληστία mon. 561. ἀπειρίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας anon. 4, 621 (59).
- ἄπληστος: περὶ ὄψου - λέγειν ὡσπερ πρὸς ἀπλήστους Antiph. 3, 33 (1, 1). Eriphi 3, 556 (1, 2). ἀπληστός ἐστι γάρ (Pythionice) Timocl. 3, 600 (2).
- ἄπλους: ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουον Criton. 4, 537.
- ἀπλοῦς: ὑποδήματα - τῶν ἀπλῶν Stratt. 2, 772 (4). * ἄρ' ὡς ἀληθῆς ἐστι γοῦν ἀπλῆ τις; Anaxil. 3, 350 (2). ἀπλᾶ καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493 (1, 7). ἀπλοῦν ἢν τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν αἰλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5).
- ἀπλῶς: cf. ἀπαλῶς. οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς (al. ἔσθ' ἀπλῶς) οὐτ' Aristonym. 2, 699 (2). ἀπλῶς οὐδὲ ἐν συνήμῳ Philem. 4, 48 (40b) = Straton. 4, 545 (v. 2). βούλομαι || * ἀπλῶς (legeb. ἄλλως) ἅπαντα μᾶλλον ἢ Diph. 4, 416 (2). οὐδὲ εἰς δυνήσεται ἀπλῶς διελθεῖν Hegesipp. 4, 490 (v. 23). ἀπλῶς εἶναι δίκαιον Euphron. 4, 493 (v. 8). λαλοῦσ' ἀπλῶς μὲν οὐδέν Anaxil. 3, 349 (1, 23). ἀπλῶς μοι διαλέγου Straton. 4, 546 (v. 25). εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγοι Men. 4, 94 (3).
- ἄπλυτος: ῥαφανίς - ἄπλυτος Pher. 2, 341 (3). ῥαφανίδες ἄπλυτοι Eur. 2, 563 (48). ῥαφανίδας ἀπλύτους Antiph. 3, 143 (21). ἄπλυτον πάγον anon. 4, 662 (243).
- ἀπνευστί: ἔλκειν ἀπνευστί Antiph. 3, 41 (2, 14). ταῦτ' ἀπνευστί - ἐκπιῶν Alexid. 3, 494.
- ἄπνους, ἄνευρος Theop. 2, 818 (9).
- ἄπο: v. ἀπέχομαι.
- ἀπό: v. ὑπό. ἀπὸ γλώττης φράσω Cratin. 2, 86 (1). ἀπὸ στόματι ἅπαντ' ἔρω Philem. 4, 16. * ἄφ' Ἑστίας Cratet. 2, 251 (17). ῥήματα ἐπιδεικνύναί πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων * καπὸ κιναβευμμάτων Aristophan. 2, 1201 (106). * καχάζετε - ἀπὸ κελεύσματος Eubul. 3, 216. ἀπὸ συμβολῶν ἐπιγον Alexid. 3, 425 (2). ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα Diph. 4, 395 (2, 28). ἀπὸ σ. συνάγουσιν * ἀρίστων πόρους Euphron. 4, 486 (v. 10). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες Alexid. 3, 439 (4, 19). ἀπὸ μηχανῆς θεός

en. 4, 136 (6). 148 (8). τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν Men. 4, 127 (4).
 (f. τὰπὸ) τῆς τύχης φέρειν Antiph. 3, 155 (66) cf. 5, 79. ὁ φέ-
 ρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς anon. Athenaei p. 458°. πηδᾶ χορεύει,
 ὄλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). Ἄνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰ-
 κρων anon. 4, 631 (108). τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4).
 ἔλητον τὸν ἀπὸ Ἀηγαίου νεκρὸν Sannyr. 2, 873 (3). *ἐν' ἀφ' ἐκά-
 ης * (τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). Σαννυρίων
 τὸ τῶν * τραγωδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητος, ἀπὸ δὲ
 ἰν' * κυκλίων Κινησίας ib. (1, 9. 10). διδασκάλους - τριάκοντ' ἀφ'
 ὅς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3). *κάπὸ τῆς Διτρέφους τραπέζης
 Aristophan. 2, 1071 (4). ἀπὸ Συρίας λιβανωτὸν Herm. 2, 407 (1, 13).
 τ' Εὐβολίας ἀπλοῦς 408 (1, 17). ἀπὸ δ' Ἀρχαδίας ἐπικούρους (1, 18).
 νης ἀπὸ γρονός Eur. 2, 453 (18). τῆς τραφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνο-
 ῦτου στυγόνος Antiph. 3, 95 (1, 5). ἰατρός τις Σικελῆς ἀπὸ γᾶς
 Picrat. 3, 371 (1, 27). κούραν (f. κούρα) κασίας ἀπὸ γᾶς ἄγλας Mnesim.
 570 (v. 59). τὸν - γῆς ἀπ' Ἀτθίδος ἐσμόν Erinici 4, 505. τὰκ τῆς
 σίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9).
 πολλαγόρασον κάπὸ πολλῶν * τηλιῶν Pher. 2, 320 (7). ἀπὸ τηγάν-
 οῦ ἀφύας φαγεῖν Pher. 2, 297 (4). δὸς καταφαγεῖν κάπὸ τηγάνου γόνον
 egemon. 2, 743. ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται (int. ἀλιευ-
 κή) Anaxand. 3, 175 (1, 4). σπιλαν ἀπὸ τηγάνου - φαγεῖν Nicostr.
 Philetæf.) 3, 281 (4). *ὄσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 8, 585
 , 10). ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 894 (1). δὸς
 πὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην σπάσαι Diph. 4, 381 (1, 8). βοσκόμεθ'
 λης ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1). οἶνον πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμ-
 ἔλων Eur. 2, 525 (2). [πάππος ἀπ' ἀκάνθης Eubul. 3, 255 (1, 19)].
 τὸ κρουῶν τριῶν ὕδατι * περιόραν' Men. 4, 101 (1). ποταμοὶ - ἀπὸ
 ὧν πηγῶν ρεῦσονται Pher. 2, 316 (1, 5). ἀπὸ τῶν τεγῶν ὄχετοι -
 ρετεύσονται ib. (1, 7). κούδεν ἀφ' ὕος γίγνεται πλήν - Plat. 2, 624 (1).
 πὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὕδρορροαὶ δύο ρέουσι μέλανος Eubul. 3, 250 (1, 4).
 ἀντ' ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας Theop. 2, 807 (1).
 πὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί Aristophan. 2, 1165 (8). ἀπὸ
 ὧν ἐκείνου καὶ τὰ χυτατώπατα Eubul. 3, 246 (2). περιφανές σκύλον
 πὸ τῶν πολεμίων Aristophont. 3, 361 (2, 9). τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδί-
 ται δόσιν Philem. 4, 57 (72). ἐνεστὶ τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες
 Men. 4, 164 (1). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἰργασμ' ἐγώ Demetr. 4,
 39. ἀπὸ τίνων δογματῶν ὀρμώμενος τολμᾶς παρασιτεῖν; Nicol. 4,
 79 (v. 21). τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται Amphid. 3,
 16 (1, 8). ἀπ' ἀγκύλης - ἴησι λάταγας Cratin 2, 179 (16). τὸν γέ-
 οντ' -, ἀφ' οὗ τὸ λῆνον ἦν (?) Pher. 2, 312 (4). ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν
 τήμονα ἀττεσθ' Herm. 2, 382 (5). ἀπὸ προτέρου (f. ποτέρου) - ἀρι-
 μῆσεις Cratin. 2, 130 (20). ρῖψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 158
 (1). ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου τὴν - χέμαιραν εἰσηκοντικῶς Erinici 4,
 06 (v. 9). ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχεῖν) Men. 4, 257
 (88). οὗ - ἀπὸ στόματος - ὄζει ἴων - Herm. 2, 410 (2, 7). ἄκαρπος -
 ἀπὸ ῥίξης κλάδος Men. 4, 274 (182). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις Nicol.
 4, 580 (v. 33). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4,
 190 (2). πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε -; Cratin.
 2, 122 (8). τὸν ἰδρωῖτα - ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐξελεῖν
 ἀπὸ τῆς σιπύνης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). εἰ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (f. ἄρ')
 ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). *ἀπὸ Λοξία μυρρί-
 νης τασθὶ λαβῶν Men. 4, 83 (10). cf. 5, 100. οὐ σοβήσεται ἔξω τὰς
 ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). τὸν οἶνον ἄρατ' ἀφ' ἡμῶν Men. 4,

- ἀντίτευχος: Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος (iactus talar.) Eubul. 3, 232 (2).
- ἀντιέθημι: ἀλλ' ἀντίθετος τοι Cratet. 2, 288 (2). ἔρεϊ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακῆ· Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν Eubul. 3, 260 (2, 11).
- ἀντίφημι: οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι Nicostr. 3, 281.
- Ἀντιφών: Lysidonidis fil. Cratin. 2, 130 (21). Rhamnusius Plat. 2, 651 (10).
- ἀντλία: ἐξ ἀντλίας ἤχοντα Dionys. 3, 549 (v. 41).
- ἀντλιαυτλητήρ: v. ad Men. 4, 78 (1).
- ἀντλίον: Epilyci 2, 889 (5). Aristophan. 2, 1140 (9).
- ἀντλῶ: πλήρεις κύλικας οἴνου - ἤντλουν διὰ χώνης Pher. 2, 300 (1, 31). [ἤντλουν λέγειν δεῖ Men. 4, 78 (1)].
- ἀντραῖος: v. 2, 484.
- Ἀντρών: ex Pher. 2, 260 (12).
- Ἀντρώνιος ὄνος Pher. 2, 260 (12).
- ἀντωνοῦμαι: ἄβραν ἀντωνούμενος Men. 4, 201 (3).
- ἀνυθρεύομαι: κἀνύθρευσαι τὸν κάδον Pher. 2, 286 (11).
- ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἄνυμφος Men. 4, 232 (8).
- ἄνυμφος: v. ἀνυμέναιος.
- ἀνυπέρβλητος: ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν Antiph. 3, 92 (1, 5).
- ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν Aristophont. 3, 361 (1, 8).
- ἀνυπόπτως: ὀλλύ' - χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν Men. 4, 263 (120).
- ἀνυπόστατος: φρύαγμα - ἀνυπόστατον (?) Men. 4, 189 (1, 13).
- Ἀνυτος: Anthemionis fil. sutor Archipp. 2, 724 (19). Ἐμβάδας vocatur Theop. 2, 813 (5). Ἄνυτος ὁ παχὺς Timocl. 3, 600 (1).
- ἄνυτῶ: ἄνυσόν ποτ' ἐξελθῶν Pher. 2, 271 (5). ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μὲλλω ἔχρην Aristophan. 2, 944 (2). φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5).
- ἄνω: ἄνοις Phryn. (?) 1, 159.
- ἄνω: cf. ἀνασπῶ. τοῦπικείμενον ἄνω Antiph. 3, 29 (1, 8). περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητας Ephipp. 3, 323 (1, 16). τὴν αὐτὴν ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3, 405 (6). μήκωνος ἐπιπλάσσει ἄνω κόκκους - δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 10). τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). γίνεταί τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicrat. 4, 591. †μηδ' ἀγροῦκος ἄνω γόνυτος ἀμφέξει Philetæer. 3, 300 (1). ἄνω τὴν μασχάλην ἀρωμεν Cratin. 2, 198 (63). †τὸ δ' αὐτὸ εἰς ἄνω ἐξαίρουσα Autocr. 2, 891 (1, 8). τὴν φωνὴν *ἀναστήσας (an ἀνατειχίσας? 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1183 (27). ἄνω - ὥσπερ κοττάβειον ἀρωμαί Eubul. 3, 213. ὄσμη δὲ ἐβάδιζ' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). *ἀτμός - ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγῶν Alexid. 3, 440 (5, 17). ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον Posidipp. 4, 517. ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός Eubul. 3, 255 (1, 23). τὰς φλέβας - τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω *τεταμένας Antiph. 3, 20 (1). παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω, ἄνω Antiph. 3, 136 (7). τᾶνω κάτω - τὰ κάτω δ' ἄνω Men. 4, 221 (1). ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τᾶνω κάτω Nicol. 4, 579 (v. 8). φληναφῶν ἄνω κάτω Alexid. (?) 3, 394. ἄνω κάτω - περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451. εὐθύς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). παρ' ἄνω κάτω Men. 4, 113 (4). μεταφέρει ἕκαστος *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). παντελῶς *ἐστραμμένον τᾶνω κάτω Antiph. 3, 140 (15). εἰ δὲ μή, τᾶνω (f. μή γ', ἄνω) κάτω - λήσει μεταστραφεῖς ὄλος Men. 4, 70 (4). στρεφόμενους ἄνω κάτω Men. 4, 149 (1). δεῖ τὸ ποιεῖν τᾶνω κάτω (in exercenda terra) Philem. 4, 33 (4). πάντες δ' ἔδον τὰ κάτωθεν ἄνω Mnesim. 3, 569 (v. 20). κυμβίον - κατασίανξ ὁμῖν ἄνω Philem. 4, 29 vid. 5, 99.
- ἀνώγειον (libr. ἀνόχαιον) Antiph. 3, 158 (86).

ποδαρθάνω: τὸν ἀηδόνειον ἔπνον † ἀποδαρθέντας (l. ἀποδαρθόντα σε) Nicoch. 2, 846 (3).

ποδείκνυμι: φημι - πλείστα παρέχειν - ἀγαθὰ· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν Eur. 2, 486 (2). ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί *σου Men. 4, 185 (3).

ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν ἀπέδειξεν Ἰλεων Erhipp. 3, 326 (1). ἔσθλει - ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν (hominem) Anaxilae 3, 353 (1). σφραῖραν ἀπέδειξε τὴν - οὐσίαν Alexid. 3, 427. τὴν λοπάδ' ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14). ὁ λιμὸς Φιλίππιδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν Men. 4, 180 (4). ταυτὶ δευσοποιᾷ - τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

πόδειξις: ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2, 699 (3). τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγὼ Dionys. 3, 551 (1, 4).

ποδέχται: απον. (85) 5, 118

πόδεσμος: ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 13). τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιθίδια Aristophan. 2, 1084 (14).

ποδημία: ἀποδημίας - τυγχάνειν ἡμᾶς αἰεὶ Alexid. 3, 484 (3, 10).

ποδημῶ: ἀπεδημηκότες Herm. 2, 413 (8).

ποδιδράσκω: ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα Cratin 2, 62 (2). τί οὐκ ἐπανεχώρησα - ἀπέδραν; Pher. 2, 279 (4). ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον *Aristophan. 2, 1155 (23). *δευρὶ δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν Aristophan. 2, 1155 (24). ἀπέδραν μόνος Men. 4, 134 (4). τὸν φρόνιμον ζητοῦντας (p. 502 ζητοῦντες) - ὥσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4) et 502 (v. 15).

ποδίδωμι: cf. ἀπόδοσις. ἀποδύω. ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία Pher. 2, 271 (6). εἰ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ἐκὼν Plat. 2, 621 (3).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα -; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δέδωκαμεν. A. τί *θαί; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479.

ὄν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ἔρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἔξ ἀποδοῦς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβὼν ἀπόδος μον. 317. παιδευθεὶς εὐτὸν καρπὸν εὐθύς ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν καθ' ὥσταν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἔν απον. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματ' ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

παραλαβόντ' ὄνον - ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς Nicomachi 4, 583 (v. 9). ἐφθὸν τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμι Arched. 4, 436 (1, 8). ἀποδοῦς *ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10).

τοῖσιν ἐστιωμένοις τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως Alexid. 3, 464 (2, 10). ὅταν ἡ φύσις ἀποδῶ τι σεμνόν Men. 4, 177 (1). τὸν κάραβον πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 6).

ἀποδοῦσθαι: μύρω - οὐπερ ἀπέδοτο ἐχθρὸς Μελανώπῳ Anaxand. 3, 190 (2). ἂν τ' ὄνον ἂν τε φανὸν ἀποδῶται τινι ἂν τ' ὄξος Nicostr. 3, 296. ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1). ὅστις ἂν ἰχθύν - ἀποδῶτ' ἐλάττανος ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). τὰ δ' Ἰσθμὶ ἀποδοίμην ἂν - ὄσου - απον. 4, 673 (296).

ποδικεῖν: Antiph. 3, 159 (88).

ποδιώκω: αἰεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου Men. 4, 194 (10) cf. μον. 3 ubi ἐκδίωκε.

ἀποδοκιμάζω: αἰρουμένους πραγμάτων ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). τίς ἦρως ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 12).

- ἀπόδοσις: †βραχεῖαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (i. βρ. ἀπόδος· ἐγκαταστρέφου) Antiph. 3, 136 (7). λόγος εὐχάριστος ἀπόδοσις καλή mon. 611.
- ἀποδύρομαι: ἀποδύρασθαι τι μὴ γελῶμενον Men. 4, 236 (13).
- ἀποδύω: †ἀπέλυσε (i. ἀπέδυσσε) κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα (musicam) Pher. 2, 327 (1, 25) cf. 334 (1, 28). ἐὰν *πένητα γυμνὸν ἐνδύσης-μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἂν ὄνειδίσῃς Philem. 4, 59 (83). ἀθῶος *ἀποδῆς (libr. ἀποδούς) θοίματιον ἀπέρχεται Archipp. 2, 726 (1). *ἀποδύντι ἐς (libr. ἀποδόντες) τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 589. ἀπόδουθι ταχέως anon. 4, 609 (19).
- ἀποζέω: οἶνον τὸν νέον-καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι ἀφυβρίσαι τ' Alexid. 3, 405 (6, 3). ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν Diph. 4, 381 (1, 9). ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας δούς Eurhron. 4, 494 (1, 9).
- ἀποθεῶ: Γανυμήδης ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35).
- ἀποθλίβω: τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα (int. μειράκια) Diph. 4, 395 (2, 30).
- ἀποθνήσκω: πολὺν χρόνον βίους ἀπέθανεν εὐδαίμων ἀνὴρ Phryg. 2, 592 (1). *ἦν ἀποθάνη εἰς τις πονηρός, δὴ ἀνέφυσαν ῥήτορες Plat. 2, 680 (4). †ἄωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139). *οὐδεὶς πώποτε ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὢν Antiph. 3, 47 (2). ἐπεὶ - ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται, τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερὰ ζημία Antiph. 3, 150 (49). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχεται ἀποθανούμενος ib. (49). καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (16). *ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἴπαξ τις ἀποθάνη Amphid. 3, 303. εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίγνεται ἅ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα Philem. 4, 21 (3). ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). βροτοῖς ἀποθανεῖν ὀφείλεται mon. 69. ἐμφύντ' ἀποθανεῖν anon 4, 673 (298). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ἦδ' ἔτι τ' ἀποθνήσκειν ὄτῳ μὴ ζῆν πάρεσθ' Men. 4, 288 (245). *γενόμενον πατέρα παιδῶν ἀποθανεῖν Men. 4, 117 (4). ἐπὶ ἀποθάνῃς αὐδὲς ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα (ἀπ' πάντα?) κατελείψει τισὶν Men. 4, 158 (1). γυναικὶ ἐν τι πιστεύω μόνον, ἐπὶ ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἂν ἀποθᾶνῃ Antiph. 3, 151 (54). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε ἔθανε (uxor) Men. 4, 164 (1). τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προῦθηκεν Κύπρις Kubul. 3, 210. οὐχὶ Λαῖς - τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη -; Philetæer. 3, 294 (1, 4). ἀποθανεῖν βινουθ' ἅμα, ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν φορμίσιον Philetæer. 3, 295 (2). καλὸν γ' *ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetæer. 3, 299. ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ὑπὲρ πάτρας ἀποθνήσκειν εἰ ὑπὲρ μήτρας ἐφθῆς ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἐγχελυν, ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν Men. 4, 161 (1, 14). ἀποκτείνειν μὲν ἀποθνήσκειν δὲ μὴ (medico et caussidico solis licere) Philem. min. 4, 68 (3). †νόσον σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161). πιών τιν' ἄλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). τῷ μὴ - ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς (i. e. piscibus) ἀλοῦσιν Antiph. 3, 87 (2).
- ἀποθύω: ἀποθύει - εὐχὴν Diph. 4, 394 (2, 10).
- ἀπολήτος: νῦν ἔτι ἀπόλητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν Men. 4, 103 (1).
- ἀποικία: οὐκ *ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (28^b). ἀρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία; Aristophan. 2, 1007 (4).
- ἀποινήσαντα v. ἀπανθῶ.
- ἀποινῶ: τί καλοῦσιν *ἀποινᾶν; (al. *ὀπυλείν; libr. εὐ ποιεῖν;) Aristophan. 2, 1031 (15, 4).
- ἀποκαθεύδω: ἀποκαθεύδουσιν Eur. 2, 576 (138).

- Alexid. 3, 414 (1). οἰμαί * γ' ἐπιτιμῶν τῶν ἀπαντῶντων τινάς ἡμῖν
 Alexid. 3, 418 (1).
- ἔπαξ; δὸς πιεῖν ἄπαξ μόνον Herm. 2, 400 (5). τήνδ' - μεστήν * ἄπαξ -
 προπύομαι Clearch. 4, 562 (1). ἐγὼ δ' ἄπαξ ἀψάμενός εἰμι * καὶ φι-
 λήσας ἐν βυθῶ Men. 4, 232 (7). πρὸ τοῦ πολέμου - τριχίδας ὠψώνησ'
 ἄπαξ Eur. 2, 493 (16). πλὴν ἄπαξ ποτ' - ἔφαγον Eur. 2, 429 (3). ὡς
 ἄπαξ τις ζεύγος ἠγάγεον μόνον - πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀριτύγων Antiph.
 3, 117 (3). ὡς δ' ἄπαξ - ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον - ἐπὶ πλείον ἠύξον
 Athenion. 4, 557 (v. 14). * ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν ἂν ἄπαξ τις ἀπο-
 θάνῃ Amphid. 3, 303. ἂν (f. ἂν) εἴπης ἄπαξ εὐθύς ἀντήχουσας Alexid.
 3, 454 (1). ἂν δ' ἄπαξ λάβης, γέρειν - δεῖ Men. 4, 226 (1). ἂν - * τού-
 πτάμιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ || - ὕψει Hegesipp. 4, 479 (v. 19).
- ἄπαξάπας: περιτρέχων τὴν γῆν ἀπαξάπασαν Herm. 2, 380 (1). προ-
 κέλευθος ἡμέρα ἀπαξάπασα (?) Stratt. 2, 775. τοῦ μὲν ἀκαρῆ - κατέχεε,
 κατὰ τῶν ἰχθύων δ' * ἀπαξάπαν Xenarch. 3, 621 (1, 16). λαθεῖν ἀπα-
 ξάπαντας γενομένους παλιναίρετους Archipp. 2, 720 (3). τοῖς παροῦσι -
 ἀπαξάπασιν Antiph. 3, 75 (2, 6). κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους ἀπαξάπαν-
 τας Men. 4, 178 (1). μίαν φύσιν ἀπαξάπασιν ὄψεται (int. ἄλωπέκων)
 Philem. 4, 32 (3). ἀνηρπάκασ' ἀπαξάπαντ' Plat. 2, 618 (1). ἀγοράσω
 ἀπαξάπανθ' * ὅσ' ἂν κελεύης Aristophan. 2, 944 (2).
- ἀπαράλεκτος: Pher. 2, 350 (70).
- ἀπαρηγόρητος: μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον - ἔρωσ Men. 4, 277 (196).
- ἔπαρχῶ: οὐκ ἀπήρχει Aristophan. 2, 1136 (8).
- ἀπαρνοῦμαι: οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως Alexid. 3, 404 (2).
- ἀπαρτί: ἀπαρτί μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν Pher. 2, 284 (6). ἀπαρτί
 δήπου προσλαβεῖν - ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 289 (7). ἀλλ' αὐτὸς ἀπαρτί
 τέλλῳτρι' οἰχῆσει γέρον Plat. 2, 635 (3). φρόνιμος - ὦν ἀπαρτί ταύ-
 τῆς τῆς τέχνης Telecl. 2, 375 (8). ἀπαρτί Plat. 2, 663 (10).
- ἀπαρύτω: ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3,
 405 (6).
- ἀπαρχαιοῦσθαι: μηδὲν τῶν ἀπαρχαιωμένων τούτων περάνης Antiph.
 3, 46 (1).
- ἀπαρχή: ὄστων καὶ χολῆς χαίρειν * ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41).
- ἀπάρχομαι: τοὺς ἱερεῖς εἶναι ἀπαρχαίμενους Anaxand. 3, 181 (v. 11).
- ἄπας: σιγῆν νυν ἄπας ἔχε Cratin. 2, 100 (15). θώρακα δ' ἄπας ἐμπε-
 ρονᾶται Herm. 2, 397 (2). ἄπας (?) πονηρὸς οἶνος ὁ πολὺς ἐστ' αἰεὶ
 Philem. 4, 62 (99). ἄπας - ἐστὶν οἰκεῖος τύπος ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι
 Posidipp. 4, 521 (v. 2). οἷς ἦν μέγιστος ἄρχος ἄπαντι λόγῳ κύων Cratin.
 2, 155 (11). οἶνον ἄπασ' ἔρρει χαράδρα Telecl. 2, 361 (1, 4). κατε-
 βρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἄπασαν Herm. 2, 399 (3). ἄπασα πο-
 θοῦμεν ἢ κλεινὴ πόλις Eur. 2, 469 (11). ἐὰν ποιήσης τὴν χολὴν ἄπα-
 σαν ὡσπερ καλλιωνύμου ζῆσαι Anaxipp. 4, 463. βρῦκει ἄπαν τὸ πα-
 ρόν Cratin. 2, 43 (2). ἄπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν - νόσος Antiph. 3, 57 (1).
 ἀγόρασον εὐτελῶς. * ἄπαν γὰρ ἰκανόν ἐστι Eriipp. 3, 334 (1). φέρων
 ἄπαν τὸ ληφθέν Alexid. 3, 403 (1). τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς
 ἐπὶ τὸ πῦρ ἄπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). τὸ ὑδαρές. ἄπαν τοῦτ' ἐστὶ
 τῇ ψυχῇ κακόν Diph. 4, 402. ἠδυλογοῦσιν ἄπασιν αἰεὶ et * πυχύ-
 φαιτες ἄπαντες γελοῶσιν Phryn. 2, 580 (1). βροτῶν ἄπαντας ἐκλαπῆναι (?)
 Aristophan. 2, 1011 (17). ἄπασιν τοῖς ζητοῦσί σε ψέγειν Antiph. 3, 155 (70).
 μάλιστα ἐστὶν * ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς χρῆταις ἄπασιν Amphid. 3,
 309 (2). ἄπερ ἡμῖν μόνα ἄπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion.
 4, 558 (v. 24). ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἄπασιν
 Anaxand. 3, 196 (3). καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον πεμφθεὶς ἀπαν-

3, 478. ὃν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρός (int. ἔρανον) Alexid. 3, 522 (47). χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 39 (1, 2). τοὺς ἕξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 13). ἀπελιγμαι μόνος Men. 4, 155 (7).

ἀπολάπτω: v. ἀπολαύω.

ἀπολαύω: τοσοῦτον εὐερίας *ἀπολέλαυχ' Plat. 2, 671 (5). ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε Aristophont. 3, 361 (1, 3). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόφει Antiph. 3, 22. ἀπλάυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diodor. 3, 544 (v. 19). ἀπολαύοντα μηδὲν ὦν ἔχει Antiph. 3, 153 (61^a) = Men. 4, 256 (81). *(εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης αὐτὸς ἀπολαύει (f. ἀπολείπει) πάντα Men. 4, 250 (53). ἔαν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον Diph. 4, 388 (1, 6). ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὦν ἀπολείπεται Men. 4, 220 (3). *ὕμεις δ' ἀπολαύειν (legeb. ἀπολαβεῖν) ὦν ἔχουσιν (senes) anon. 4, 692 (351). ἀπέλαυσαν - σέβοντες ὑμᾶς Aristophan. 2, 1171 (1, 14).

ἀπολείβω: v. ἀπολείπω.

ἀπολείπω: ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ex Men. 4, 317 (427). *ἰχθῶραν *ἀπολείβει (legeb. ἀπολείπειν) καὶ τρυφήν anon. 4, 612 (39).

ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὦν ἀπολείπεται διὰ τὸν χρόνον Men. 4, 220 (3).

Ἀπόληξις: Plat. 2, 664 (14).

ἀπολιβάω: οὐκ ἀπολιβάω (an ἀπολιβάεις-;) τριγώνους Pher. 2, 272 (5). οὐκ ἀπολιβάεις (l. ἀπολιβάεις) εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (26).

† Ἀπολλόδωρε v. Ἀπόλλων.

ἀπόλλυμι: cf. ἐξόλλυμι. ὁ καθίσκος - ὁ - ἀπολλίς Phryn. 2, 593 (2). ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). προὔλασσε αὐτοῖς ἀθλίους (an-ως) ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). διανοεῖ μ' ἀπολλύναι; Straton 4, 546 (v. 30). οἴμ' ὡς ἀπολείς μ' Pher. 2, 300 (1, 20). ἀπολεῖ μ' οὐτοσί (interrogando) Antiph. 3, 130 (v. 8). Alexid. 3, 464 (2, 15). ἄνθρωπ', ἀπολείς με Theognet. 4, 549. ἀπολεῖ με τὸ γένος (commemoratio generis) Men. 4, 229 (4). ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε Men. 4, 114 (3). Κινησίας † δὲ - ἀπολώλεκέ μ' (f. δὲ μ' - ἀπολώλεχ' 2, 334) οὕτως - Pher. 2, 327 (1, 10). ταῦτά *σ' ἀπολώλεχ' ὁ πονηρὸς Men. 4, 307 (349). ἀπολώλεκας τὸ μεριάκιόν μου παραλαβὼν Baton 4, 502 (v. 1). ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω Plat. 2, 621 (2). ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. ἡ τοῦ σωτῆρος Διὸς - ἀπώλεσε *ναύτην Xenarch. 3, 616 (1). πολλοὺς ὁ πόλεμος ἀπώλεσεν mon. 443. πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. ἄτι' ἔχω ταῦτ' *εἰς ταρίχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἀπολείς τὰ μείζονα mon. 172. τῆς πενίας ὄπλον παρρησία - ταύτην ἔαν τις ἀπολέσῃ Nicostr. 3, 289 (5). ἔαν τὸν τῆς *τύχης καιρὸν δ' ἀπολέσῃς Dionys. 3, 548 (v. 35). ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29^b). ὁ προσδιατρίβων δ' *ἐκοπίασεν ἀπολέσας (int. ἐφόδια) Men. 4, 212 (2, 13). σὺ δ' οὐθ' ὑπερβάλλοντα - ἀπώλεσας ἀγαθὰ Men. 4, 227 (2). οὐδεὶς πώποτε ταύτην (i. e. σοφίαν) λαβὼν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549. ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεχτρονόνα Theop. 2, 795 (3). τοῦ βίου τὸν ἡμισὺν ἀπολωλεκέμαι Alexid. 3, 510 (11). τὴν αἰσχύνην πᾶσαν ἀπολωλέκασι Apollod. 4, 454 (1, 9).

ἀπόλλυμαι: ἀκουε - Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται Eur. 2, 501 (6). τὰ δ' ἀντικείμενονθ' (int. δένδρα) - αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 7). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον - ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον Anaxil. 3, 346 (3). ἀπόλλυμαι κατὰ μῦθος ὀλεθρον Philem. 4, 64 (118). ἀπόλλυμι

- ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων ἀπον. 4, 669 (286). τὸ περιχομὴν ἀπόλλυται Alexid. 3, 466 (4). "χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἃ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοιάρια Men. 4, 88 (1). ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται mon. 27. οὐδὲν κακὸν - ῥαδίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμενην Arched. 4, 437 (2, 10). οἱ κακῶς ἀπολούμενοι Pher. 2, 263 (3). τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους Alexid. 3, 391 (2). ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις Antiph. 3, 108. ἐν ταῖς θριδακίλαις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις Amphid. 3, 308 (1). κάλει ὀψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ Mneshim. 3, 568. ὁ μῦθος ἀπώλετο Cratin. 2, 52 (12). Cratet. 2, 241 (4). χρηστὰ *λέγων ἀπωλόμην Phryg. 2, 581 (2). δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). ὁ Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' Men. 4, 175 (3). *οἶκος ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή οὐκ ἔστιν *ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείμεν ἄν; Men. 4, 295 (292). ἔα μ' ἀπολέσθαι anon. 4, 670 (290). νῆ Δί' ἀπολομένην ἄρα Eubul. 3, 260 (2, 7). *ἐνθρόνδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἄν ἀπολομένην ποτέ Men. 4, 83 (9). κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις - Eubul. 3, 260 (1). ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ - Men. 4, 114 (1). ἀπόλωλα Aristophan. 2, 1042 (28). οὐκ ἔτ' ὄψομαι, *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, ἀπόλωλας Euripon. 4, 493 (v. 15). τὸ λακκαῖον ὕδωρ ἀπόλωλε Anaxil. 3, 341 (2). πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπονθεν - ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14).
- ἀπόλλων:** Ἀπολλων Anaxand. 3, 161 (1). Eubul. 3, 247 (1, 4). Amphid. 3, 316 (2). Alexid. 3, 440 (5, 13). 464 (2, 6). Theophil. 3, 629 (1). Men. 4, 170 (6). Men. 4, 191 (2). Men. 4, 215 (9). Sosip. 4, 463 (v. 24). Damon. 4, 531 (v. 52). ἄναξ Ἀπολλων Cratin. 2, 119 (7). *Ἀπολλων Ὠρε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σαβίαιε Theophil. 3, 629 (1). πρὸς Ἀπόλλωνος Pher. 2, 270 (2). *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτογὲ καὶ τὰς θύρας Men. 4, 281 (212). οὐδ' ἄν ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (1, 15). αὐλούσας Ἀπόλλωνος νόμον Euripat. 3, 365 (1, 2). de oraculis Apollinis Aristophan. 2, 1074 (19). Apollinis Delii (al. cassii) ara Men. 4, 83 (10).
- πολογίζω:** v. ἀπολοπίζω. χοίνικας εἴκοσ' ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7).
- πολογουῦμαι:** πρὸς ὑμᾶς ἀπολογησομαι, ὅτι *παθόντες - λέγετε Eur. 2, 546 (1, 2). ἀπολογηθῆναι Alexid. 3, 388 (2).
- πολοπίζω:** ἐγὼ δ' *ἀπολοπίζειν (legeb. ἀπολογίζειν) τε κατ' ἐπ' ἀνθρώπων Aristophan. 2, 999 (14). καὶ οὕτω τύχη Εὐθύνοσ - *ἀπολοπίζων (legeb. γιζ.) Antiph. 3, 70 (1).
- πολύω:** cf. ἀναπαύω. ἀποδύω. ὁ καδίσκος ὁ - ἀπολύων Phryg. 2, 593 (2). τοῦ θηριώδους βίου ἡμᾶς ἀπολύσασα καὶ τῆς ἀλληλοφαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). *ὄστρεια - ἔλαβον ἐχίνους τ'· τούτων δ' ἀπολυθεὶς - ἐπριάμην γλαῦχον Alexid. 3, 429 (1, 5).
- ἀπόμακτρον** ἀπεσχοτωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).
- ἀπόμισθος:** λευκή με θριξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ anon. 4, 674 (301).
- πομύζουρις:** anon. 4, 631 (107).
- πομυθοῦμαι:** ἀπεμυθήσω Stratt. 2, 791 (14).
- πομύττομαι:** ἀπεμύττετο (? 5, 23) Cratin. 2, 209 (98). γέρων *ἀπεμέμυκτ' Men. 4, 215 (13).
- ἰποπέμω:** τοῖς ἦρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων Antiph. 3, 118.
- ἰπονίζω:** † ἀπονίψεις v. ἐναπονίζω. ἀπονίζων τὴν κύλικα Pher. 2, 270 (4). κάπονίψει κατὰ τρόπον τὰς χεῖρας Antiph. 3, 21. φέρειν ἀπο-

- τες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). πάντες μὲν αἱ Θράκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται ἡμεῖς ἀπάντων Men. 4, 232 (8). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων κτήμα τιμιώτατον ἄπασιν ἀνθρώποισιν Hipparch. 4, 431. * ἑόρακας οὖν φιλόσοφον-μεθύοντα; B. ἄπαντας Baton. 4, 502 (v. 13). ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν Pher. 2, 342 (5). κοιτῶν ἀπάσαις ἐκ, πύελος δὲ μὲν ἀρχέσει Aristophan. 2, 947 (9). ἄπαντα δ' εἶναι μοι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μῆλα καὶ σέλινα Cratin. 2, 82 (5). πλύνων ἄπασιν δσα σύνοιδ' αὐτῇ κακὰ Aristophan. 2, 1030 (11). μόλις πάνυ ὑπερσάμην ἄπαντα δρωῶν τὰς ἐμβάδας Kubul. 3, 220 (1). πρὸς ἕω πρῶτον ἀπάντων ἴστω Cratin. 2, 151 (7). πρῶτον ἀπάντων ἴστω φῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὡσπερ - Telecl. 2, 361 (1, 2). ἐπὶ τούτοις ἄπασιν ἕσστατος πάντων (ἰ. ὑστάτος πόπαντων ἀπάντων) ἐπετέθη Antiph. 3, 89 (2). εἴτ' οὐχ ἀπάντων ἐστὶ τὸ μεθεῖν κακὸν μέγιστον -; Alexid. 3, 403 (1). βούλομαι ἢ * ἀπλῶς ἄπαντα μᾶλλον ἢ - Diph. 4, 416 (2). φεύγειν ἀπάντων τὰς ὑπερβολὰς αἰ Alexid. 3, 481. εὐροῖς δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσσει καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). τῶν ἀνιαρῶν ἔχων τὸ μέρος ἀπάντων Men. 4, 192 (4). ἤδη πώποτ' ἐπιες; B. * ἄπασιν Men. 4, 90 (5). ἄπαντ' ἐρῶεις Philonid. (?) 2, 425. Ἡράκλεις ἀναξ, ἄπαντα τεθολοκασιν Antiph. 3, 12 (1, 2). * ἄγχειν, φρονεῖν, μαρτυρεῖν - ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν ἄπαντα Antiph. 3, 111 (v. 10). ἐρῶσθαι λέγων ἄπασιν, ἴπποις, σιλφίω - Antiph. 3, 48. ἐφ' ἄπασιν - δυσχερῶς * ἔχων (3, 85) Amphid. 3, 316 (2). ἄπαντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μαρθάνει Men. 4, 181 (1). τὰ ποτήρι' ἂν ἴδης τὰ παρεσκευασμένα, ἄπαντα χρυσᾶ Philippid. 4, 476 (5). ὠρῶμένην πρὸς ἄπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω anon. (73^a) 5, 118. ἄπαντα δ' ἀγαθόν εἶναι τὸν θεόν Men. 4, 238 (18^b).
- ἀπασκαρίζω:** ἀπασκαρίζειν ὡσπερὲι πέρχην χαμαί Aristophan. 2, 154 (18). ἀπασκαριῶ - γέλωτι Men. 4, 288 (243).
- ἀπατῶ:** ἀπατήσει Telecl. 2, 376 (15).
- ἀπαυστος:** ἔλκουσι - ὄλκοις ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15).
- ἀπειλή:** ἀποκτίνουσι ταῖς ἀπειλαῖς Cratin. 2, 29 (3).
- ἀπειλῶ:** ἠπέλουν, ἐσυχοφάντου Aristophan. 2, 1040 (23). πατήρ δ' ἀπειλῶν οὐχ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). ἀληθὲς οὐδὲν - νιφὶ πατὴρ * εἴωθ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117).
- ἀπειμι absurt:** ἡτὴν ἀποῦσαν μητέρα Stratt. 2, 789 (7). τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω Antiph. 3, 72 (1, 8). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει Men. 4, 267 (146).
- ἀπειμι abso:** πάντα τυχῶν ἄπει Eur. 2, 523 (3). ἄπει γεγονῶς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας Euripon. 4, 496 (v. 3). ἂν δ' ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλης καὶ προσεχθαρεῖς ἄπει Posidipp. 4, 521 (v. 14). Ἄδραστος εὐθέως ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι Antiph. 3, 106 (v. 12). μνάς δύο λαβῶν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος Philippid. 4, 476 (7). ἀπῆειν τῶν τόκων ἔχων τόκους Men. 4, 323 (456). ἡ ἀπιέναι (ἰ. ἀπιέν') εἰς τὰ φρούρια Eur. 2, 566 (56). * ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 559. εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοῖς συμμάχοις Apollod. Car. 4, 442 (v. 24). προδοῦς ἀπιέναι τὸν δεσπότην Theophril. 3, 626. οἰκαδ' ἄπειθ' ἀμπαλνορος (ἰ. ῥῥ) Philetact. 3, 296. ὠνητέος ἀνθρώπος ἐστὶν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301. ἂν πρῶτον ἀπίης καταλύσεις Men. 4, 212 (2, 11). ἡ ἀπῶσιν ἐν χορῇ Cratin. 2, 137 (7).
- ἀπειῖπον** αὐτῷ τούτῳ μὴ ποιεῖν ἐτι Diph. 4, 399 (1, 8). ἀπειρήται τούτῳ τῷ νόμῳ Xenarch. 3, 621 (1, 7). ὅταν ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασι Antiph. 3, 106 (v. 14).
- ἀπειργω:** τὸν οὐ-ψῆφος δύναται δεῖπνου φῶλον ἀπειργεῖν Cratin. 2,

- 43 (1). οὐ πῦρ - φείργει (f. ἀπείργει) μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eur. 2, 487 (3). σκατοφαγεῖν ἀπείρξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68.
- ἀπείρηκα: v. ἀπεῖπον.
- ἀπειρία: τοὺς τρόπους ὑπαρούς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία Philetæer. 3, 299. ἐμπειρία - τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ἡ - ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων Damoc. 4, 531 (v. 34).
- ἀπειρόγαμος: νύμφα ἀπειρόγαμος Eubul. 3, 222.
- ἄπειρος: ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (s. Agar.) 3, 226 (3). ὁ μὲν - ἦν ἄπειρος τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 3). *ὄτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνης ἄπειρος ὦν Men. 4, 326 (473). ὁ γραμματῶν ἄπειρος mon. 438. οὐκ ἀπείρω προσέβαλεν anon. 4, 666 (272).
- ἀπείρων: δακτύλιον ἀπείρονα Aristophan. 2, 1049 (7).
- ἀπελεύθερος: ἀπελευθέρων ὀψάρια Alexid. 3, 455 (2). ἀπελευθέρα Men. 4, 200 (10).
- ἄπερ: v. ὀρχοῦμαι.
- ἀπέρω: οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶπτον; Cratin. 2, 89 (6). ἄπερρ' - ἐγὼ δ' ὑμῖν - γράσω Plat. 2, 670 (4).
- ἀπερυγγάνω: τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω *Men. 4, 334.
- ἀπερυθριῶ: ἀπερυθριᾶ πᾶς, ἐρυθριᾶ δ' οὐδεὶς ἔτι Men. 4, 294 (287). ἐπιχειρεῖ πάντ' ἄπηρυθριακότως Apollod. 4, 454 (1, 10).
- ἀπέρχομαι: προσαγῆλωμεν ἀπελθόντας (al. ἐπελθόντες) Eur. 2, 468 (19). παραδείξας ἔμοι - ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 57). ἀθῶος ἀπέρχεται οἴκαδε Archipp. 2, 726 (1). οὐθ' ὑπεργέμων ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός Alexid. 3, 481. ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὰν οὐσίας Diodor. 3, 544 (v. 13). ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος (v. 20). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). ἦδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ὅστις θεωρήσας - ἀπῆλθεν ὄθεν ἦλθεν ταχύ Men. 4, 211 (2, 3). βελτίονα ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες 212 (2, 12). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἔλθων εἰς χρόνον (2, 16). οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν Men. 4, 236 (14). εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 27). ὁ νοῦς μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα Timocl. 3, 593 (v. 7). *Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4, 109 (6). ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν - anon. 4, 618 (51).
- ἀπεσθίω: ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 4, 405 (7). ἀπηδέσθη τὸ δάμφος Plat. 2, 662 (5). τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέσθιε (noli comedere) Theop. 2, 813 (1, 3).
- ἄπεφθος: ὕδατος ἀπέφθου Alexid. 3, 474 (1). *χρυσί' - ἀπεφθα anon. 4, 695 (364).
- ἀπεχθάνομαι: ὅτε σὺ - ἀναρύτουσ' ἀπηχθάνου Cratin. 2, 36.
- ἀπέχω: ἀπέχω πάλαι *παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). ἀνθρωποὶ τινες τοσοῦτῳ τῷ τόπῳ ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1). ἀπὸ θαλάττης - δώδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον Philem. 4, 6. ὡς πολὺ - ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). ἀπέχομαι: ἡμῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3). ὅν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). ὅς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Philem. 4, 37 (10). ἑτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104).
- ἀπεψία: ἀπειψίαν πέπονθεν (5, 118) anon. 4, 621 (59).
- ἀπήνη: καπάνας Θετταλοὶ - καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2).
- ἄπιος: πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους Pher. 2, 259 (8). ἀπίους παρακειμένους ἐν ὕδατι *πολλῶ Alexid. 3, 398 (1). ἀπ' Εὐβολίας ἀπίους Herm. Com. Gr. Vol. V.

- ἀποτρέγμα: ἀποτρέγμ' (al. ἀποπάτημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
 ἀποτρέχω: ἀποθρέξεις Plat. 2, 695 (65). εἰ δ' εὐαρεστῶν ἀποτρέχεις
 Lysipp. 2, 746 (1, 3). οἴκαδε πολλοστῆτος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20).
 σαντὸν *ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων Diph. 4, 395 (2, 41). ὁ
 πριάμενος πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. κεστρεὺς νῆσι;
 οἴκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας Ti-
 mocl. 3, 598.
- ἀποτρόπαιος: ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' — ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16).
 ἀπότροχος: *ἐβάδιζέ μοι — ἐξ ἀποτρόχων Aristophan. 2, 1197 (88).
 ἀποτρώγω: πτόρθους ἀποτρώγουσαι Eur. 2, 426 (1, 2). ἀποτρώγει
 ἐμοῦ τὸ μισθᾶριον Men. 4, 158 (3).
- ἀποτυγχάνω: τούτων τριῶν ἑνός-ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον Alexid. 3,
 480 (3). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν κακοῦ Philem. 4, 36 (8). ἂν ἀποτύχη
 τις πρῶτον, ἐν κόπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). οἱ θέλοντες προσλαβεῖν
 ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικῶμενοι Men. 4, 243 (31). οὐδὲν αἰσχρὸν
 ἔστιν *αὐτοῖς (5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). χαιρέτω μὴ μοι
 λέγε ἀπέτυχον Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἀποτετύχηται Anaxipp. 4, 465 (3).
 ἀποτυλοῦν: Pher. 2, 356 (71c).
- † ἀποτυμπανισχᾶς Axionic. 3, 530 (1).
- ἀποφάγω: καπνοὺς ἀποφάγει καὶ σκιάς Eur. 2, 444 (14). *ισχνότερον
 αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλίππιδου Aristophont. 3, 360. ἐρυθρότερον καρίδος
 ὀπτῆς σ' ἀποφανῶ Anaxand. 3, 171. ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀπο-
 φανῶ anon. 4, 649 (183).
- ἀποφέρω: οὐκ-τὼ χεῖρ' ἀπολείπει ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ σκυταλλίου —; Ni-
 coph. 2, 848 (2). ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3,
 286 (3). λαβοῦσ' ἀπενεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ibid. ἀπόφερε ἄλλα πάντα
 Antiph. 3, 61 (2). ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σού (int. roculam) Antiph.
 3, 41 (2, 12). τῆς ἐσπέρας σαπρούς *ἄπαντας (pisces) ἀποφέρωσι κα-
 καδε Alexid. 3, 438 (3, 8). οὐ γὰρ ἂν ποτε θοῖμάτιον ἀπενέγκαιμι
 Alexid. 3, 428 (1). ὃ παρ' ἐμῶν ἐγὼ παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρων
 ἦκα πάλιν Alexid. 3, 478. ἀπολείπειν (vulg. ποιῆσειν) σοι γραφὴν κα-
 κώσεως Men. 4, 166 (6). χρυσοῦς *ἐξ ἔχων ἀπολείπεται Philem. 4, 60
 (91). εἰς τὰς *ροδιακὰς ὄλος ἀπηνέχθη ἐγὼ Steph. 4, 544.
- ἀποφεύγω: *ἐνθὲνδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἂν ἀπολοῖσιν ποτέ Men. 4, 83 (9).
 ἀπόφημι: cf. ἀπεῖπον. ἀπέφησεν (i. e. contradixit) Men. 4, 316 (417).
 ἀποφθεῖρω: ἀποφθαρεῖς δύο κύβω καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57).
 ἀποφορά: ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορᾶν φέρων Men. 4, 199 (6).
 ἀποφράς: ἄνθρωπος ἀποφράς καὶ βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22).
 ἀποφρέω: ἀπέφρησαν Cratin. 2, 66 (11).
 ἀποφύλιος: anon. (396) 5, 123.
- ἀπόχρη: ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 6).
 ἔμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ Pher. 2, 327 (1, 17) v. 334 (1, 11). ἠλι-
 κίαν ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
 αὐτοῖς ἀλοῦσιν — σῆπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2).
- ἀποχρήσασθαι: τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Aristophan. 2, 1099 (3).
 ἀποχρώντως: τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16).
 ἀποχωρεῖν: εὐρυπρωκτότεροι πολὺ τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν Eubul. 3,
 263 (2).
- ἀποψηφίζω: ἔστ' ἀπειρηρισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' — Ἔρωσ
 Aristophont. 3, 361 (2).
- ἀποψύχω: τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα-τὰ δ' ὄλος ἀ-
 ποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 53).
- ἀπράγιων: δεσπότην ἀπράγιονα καὶ κοῦρον Men. 4, 187 (1). ξένος

Men. 4, 136 (6). 148 (8). τί γ' ἀπό τῆς τύχης φέρειν Men. 4, 127 (4). τὰ (f. τὰπὸ) τῆς τύχης φέρειν Antiph. 3, 155 (66) cf. 5, 79. ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς anon. Athenaei p. 458°. πηδᾶ χορεύει, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Kubul. 3, 242 (1, 6). Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγῶρων anon. 4, 631. (108). τὸν ἀφ' ἱερῶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4). Μέλητον τὸν ἀπὸ Ἀθηναίου νεκρὸν Sannyr. 2, 873 (3). *ἐν' ἀφ' ἐκάστης * (τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). Σαννυρίων ἀπὸ τῶν * τρυγιδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν * κυκλίων Κινησίας ib. (1, 9. 10). διδασκάλους - τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3). * καπὸ τῆς Διτρέφους τραπέζης Aristophan. 2, 1071 (4). ἀπὸ Συρίας λιβανωτὸν Herm. 2, 407 (1, 13). ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους 408 (1, 17). ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους (1, 18). ξένης ἀπὸ χθονός Eur. 2, 453 (18). τῆς τρυγεραῖς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου σταγόνος Antiph. 3, 95 (1, 5). ἰατρός τις Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς Epigrat. 3, 371 (1, 27). κούραν (f. κούρα) κασίας ἀπὸ γᾶς ἀγίας Mnesim. 3, 570 (v. 59). τὸν - γῆς ἀπ' Ἀτθίδος ἑσμὸν Epinici 4, 505. τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). τὸ πολλαγόρασον καπὸ πολλῶν * τηλιῶν Pher. 2, 320 (7). ἀπὸ τηγάνου ἀφύας φαγεῖν Pher. 2, 297 (4). δὸς καταφαγεῖν καπὸ τηγάνου γόνον Hegemon. 2, 743. ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται (int. ἀλιευτική) Anaxand. 3, 175 (1, 4). σηπίαν ἀπὸ τηγάνου - φαγεῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). * ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10). ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 394 (1). δὸς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην σπάσαι Diph. 4, 381 (1, 8). βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1). οἶνον πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eur. 2, 525 (2). [πάππος ἀπ' ἀκάνθης Kubul. 3, 255 (1, 19)]. ἀπὸ κρουνῶν τριῶν ὕδατι * περιόραν Men. 4, 101 (1). ποταμοὶ - ἀπὸ τῶν πηγῶν ρεύσονται Pher. 2, 316 (1, 5). ἀπὸ τῶν τεγῶν ὀχετοὶ - ὀχετεύσονται ib. (1, 7). κούδεν ἀφ' ὕος γίννεται πλήν - Plat. 2, 624 (1). ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δύο ρέουσι μέλανος Kubul. 3, 250 (1, 4). πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας Theop. 2, 807 (1). ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί Aristophan. 2, 1165 (8). ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατάπατα Kubul. 3, 246 (2). περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων Aristophont. 3, 361 (2, 9). τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν Philem. 4, 57 (72). ἔνεστί τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες Men. 4, 164 (1). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης ἐργασμ' ἐγὼ Demetr. 4, 539. ἀπὸ τίνων δογμάτων ὀρμώμενος τολμᾶς παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 21). τί ποτ' ἀφ' ἐκάστου πράγματος συμβήσεται Amphid. 3, 316 (1, 8). ἀπ' ἀγκύλης - ἴησι λάταγας Cratin 2, 179 (16). τὸν γέροντ' -, ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν (?) Pher. 2, 312 (4). ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν στήμονα ἀττεσθ' Herm. 2, 382 (5). ἀπὸ προτέρου (f. ποτέρου) - ἀριθμήσεις Cratin. 2, 130 (20). ρῖψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 158 (1). ἔστιν ἀπὸ τοῦ Πηγᾶσου τὴν - χίμαιραν εἰσηκοντικῶς Epinici 4, 506 (v. 9). ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχεῖν) Men. 4, 257 (88). οὐ - ἀπὸ στόματος - ὄζει ἰων - Herm. 2, 410 (2, 7). ἄκαρπος - ἀπὸ ῥίζης κλάδος Men. 4, 274 (182). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις Nicol. 4, 580 (v. 33). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4, 390 (2). πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε -; Cratin. 2, 122 (8). τὸν ἰδρωῖτα - ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). εἰ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (f. ἄφ') ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). * ἀπὸ Λοξία μυρρίνας τασδί λαβῶν Men. 4, 83 (10). cf. 5, 100. οὐ σοβήσεται ἔξω τὰς ὄρνιδας ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). τὸν οἶνον ἄρατ' ἀφ' ἡμῶν Men. 4,

- 203 (2). ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός Men. 4, 157 (2). τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ σώματος, κόμη τε - *σφρῖγει τε - Herm. 2, 402 (1). κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὕτως; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός Antiph. 3, 17. μηνύει - ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων Antiph. 3, 139 (12). πάνυ γε διασκοπῶν (libros) ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων Alexid. 3, 444 (1, 4). γέρον + ἀπ' ὀργῆς (f. ἀμοργῆς) - λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1). ἐστὶ δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν - Anaxil. 3, 347 (1, 8). ἄδοιτα - ἀπ' ἀρίστου τέως Men. 4, 146 (4). ἀφ' οὐ - μορμολυκεῖον ἔγνων Aristophan. 2, 958 (19). ἀφ' οὐ παρασιτῶ Alexid. 3, 474. ἀφ' οὐ τοιοῦτος γέγονεν Men. 4, 244 (34). ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές Anaxipp. 4, 459 (v. 13). ἀλεκτρῶν *ἂν ἀφ' (l. ἐφ') ἐσπέρας ἔση anon. 4, 612 (40).
- ἀποβαδίζω:** ἔχουσα γαστέρα μεστήν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε Aristophan. 2, 1143 (6).
- ἀποβαίνω:** λέγω τὰς αἰτίας καὶ τὰποβαῖνον Damox. 4, 531 (v. 48). †ἀποβάνθ' v. ἀπόκειμαι. ἀποβήσεται v. ἀποβύω.
- ἀποβάλλω:** τὸ δόρυ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου - ἀπέβαλεν Amira. 2, 706 (3). τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν - τοῦ βίου Nicostr. 3, 289 (5). ναύκληρος ἐποβαλὼν τὸν ἰσθὸν Diph. 4, 394 (2, 10). ἀλλὰ - *ἀποβάλλω τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 33). οὐδενός - πῶποτε ἀπέβαλεν ὄσπρου λέως Alexid. 3, 507 (9). ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· ὅταν δ' ἀποβάλλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν (int. πάππος) Eubul. 3, 255 (1, 21).
- ἀποβάπτω:** ὅστις ἐν ἄλμυ - τριχίδων ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19). περισσότερὰς ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταῦτόν - τὴν αὐτὴν μύρον Alexid. 3, 410 (1).
- ἀπόβασις:** †ἀποβάσεις v. ἐναποπατῶ. †ἀπόβασιν ad Aristophan. 2, 1152.
- ἀπόβλεμμα:** Phryn. 2, 608 (19).
- ἀποβλέπω:** εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' αἰεὶ (nequitia) Demetr. 2, 878 (2). οὐ προσέχει - οὐδ' ἀποβλέπει εἰς ταῦτα Philem. 4, 23 (1). ἢ *ἀποβλέπωσι (libr. ἐπιβλέπωσι) πάντες εἰς τὸ *Κρωβύλης πρόσωπον Men. 4, 189 (1, 5).
- ἀποβολή:** ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῆ (genis) Euphron. 4, 487 (v. 27). μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος anon. (392) 5, 123.
- ἀποβροχθίσαι:** Aristophan. 2, 1046 (36).
- ἀποβρυχω:** τῶν κρεῶν ἀπέβρυχον αἰσχυρῶς Eubul. 3, 227 (4).
- *ἀποβύω:** *ἀποβύσεται σοι - τὰ ῥήματα. B. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο *τὰποβύσεται (legeb. ἀποβήσεται et τὰποβήσεται) Aristophan. 2, 1033 (16, 5s.).
- ἀπογαλακτίζω:** ὥσπερ τὰ παιδῆ αὐτόν ἀπογαλακτιεῖ Diph. 4, 412 (2).
- ἀπογεύομαι:** κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι ex Antiph. 3, 160 (98). ἐκάστου μικρὸν *ἂν ἀπεγεύεθ' Eubul. 3, 227 (4).
- ἀπογηράσκω:** ἀπογηράσκων ἀηδῆς γίγνεται (homo) Alexid. 3, 512 (15) cf. 5, 92.
- ἀπογιγνώσκω:** οὐδενός χρηὶ πράγματος ὅλως ἀπογινῶναι Men. 4, 109 (5a).
- ἀπογλάφω:** τὸν ἄνδρ' - ἀπεγλαψάμην anon. 4, 628 (96).
- ἀπογραφή:** τοῦτ' ἐστ' ἡ τέχνη, οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 35).
- ἀπογράφω:** παρὰ τοῖς γυναικονόμοις ἀπογεγράφθαι πάντας μαγεῖροι Men. 4, 147 (1).
- ἀποδάκνω:** φύσχει κατακρέμανται, τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνει ὀδάξ; Cratin. 2, 107 (1). ἄρτου δις ἢ τρίς ἀποδακῶν Aristom. 2, 734 (1).

ἀποδαρθάνω: τὸν ἀηδόνειον ὕπνον † ἀποδαρθέντας (l. ἀποδαρθόντα σε) Nicoch. 2, 846 (3).

ἀποδείκνυμι: φημι - πλείστα παρέχειν - ἀγαθά· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν Eur. 2, 486 (2). ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί * σου Men. 4, 185 (3).

ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν Ἰλεων Ephipp. 3, 326 (1).

ἔσθλει - ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν (hominem) Anaxilae 3, 353 (1). σφαιῖραν ἀπέδειξε τὴν - οὐσίαν Alexid. 3, 427. τὴν λοπάδ' ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14). ὁ λιμὸς Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρὸν Men. 4, 180 (4). ταυτὶ δευσοποιᾶ - τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

ἀπόδειξις: ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2, 699 (3). τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ Dionys. 3, 551 (1, 4).

ἀποδέχται: anon. (85) 5, 118

ἀπόδεσμος: ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 18). τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνήν τιθίδια Aristophan. 2, 1084 (14).

ἀποδημία: ἀποδημίας - τυγχάνειν ἡμᾶς αἰέ Alexid. 3, 484 (3, 10).

ἀποδημῶ: ἀπεδημηκότες Herm. 2, 413 (8).

ἀποδιδράσκω: ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα Cratin 2, 62 (2). τί οὐκ ἐπανεχώρησα - κἀπέδραν; Pher. 2, 279 (4). ἐγὼ δ' ἀπέδραν ἐκεῖνον * Aristophan. 2, 1155 (23). * δευρὶ δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν Aristophan. 2, 1155 (24). ἀπέδραν μόνος Men. 4, 134 (4): τὸν φρόνιμον ζητοῦντας (p. 502 ζητοῦντες) - ὥσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4) et 502 (v. 15).

ἀποδίδωμι: cf. ἀπόδοσις. ἀποδύω. ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία Pher. 2, 271 (6). εἰ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ἐκὼν Plat. 2, 621 (3).

ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). μὴ σύγχε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐγὼ δέδωκα -; B. οὐκ ἀλλ' ἀπέδωκας Alexid. 3, 385. οὐ δεδώκαμεν. A. τί * δαί; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479.

ὄν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον (i. e. ἔρανον) ἀποδοῦναι με σοί Alexid. 3, 522 (47). τοὺς ἕξ ἀποδοῦς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). λαβῶν ἀπόδος mon. 317. παιδευθεὶς εὖ τὸν καρπὸν εὐθύς ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). τὸ δὲ ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). * ἀπέδωχ' (ager) ὄσας ἂν καταβάλω (int. κριθᾶς) Men. 4, 97 (4). ὁ δὲ (i. e. ager) λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἓν anon. 4, 691 (350). ἀπέδωκεν οὐδ' ὄλους τρισκαίδεκα (modios) ibid. ἂν δ' αὐτὸν δέη κέρματ' ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).

παραλαβόντ' ὄρον - ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς Nicomachi 4, 583 (v. 9). ἐφθὸν τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμι Arched. 4, 496 (1, 8). ἀποδοῦς * ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10).

τοῖσιν ἐστιωμένοις τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως Alexid. 3, 464 (2, 10). ὅταν ἡ φύσις ἀποδῶ τι σεμνόν Men. 4, 177 (1). τὸν κύραβον πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 6).

ἀποδοῦσθαι: μύρω - οὐπερ ἀπέδοτο ἔχθρὸς Μελανώπῳ Anaxand. 3, 190 (2). ἂν τ' οἶνον ἂν τε φανὸν ἀποδῶται τινὶ ἂν τ' ὄξος Nicostr. 3, 286. ἐρὼν ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1). ὅστις ἂν ἰχθύν - ἀποδῶτ' ἐλάττονος ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). τὰ δ' Ἰσθμὶ ἀποδομην ἂν - ὄσου - anon. 4, 678 (296).

ἀποδιχεῖν: Antiph. 3, 159 (88).

ἀποδιώκω: αἰεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου Men. 4, 194 (10) cf. mon. 3 ubi ἐκδίωκε.

ἀποδοκιμάζω: αἰρουμένους πραγμάτων ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). τίς ἦρως ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 12).

- ἀπόδοσις:** †βραχεῖαν ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (i. βρ. ἀπόδος· ἐγκαταστρέφου) Antiph. 3, 136 (7). λόγος εὐχάριστος ἀπόδοσις καλή mon. 611.
- ἀποδύρομαι:** ἀποδύρασθαί τι μὴ γελώμενον Men. 4, 236 (13).
- ἀποδύω:** †ἀπέλυσε (i. ἀπέδυσσε) κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα (musicam) Pher. 2, 327 (1, 25) cf. 334 (1, 28). ἔαν *πένητα γυμνὸν ἐνδύσης-μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἄν ὄνειδίσης Philem. 4, 59 (83). ἀθῶος *ἀποδῖς (libr. ἀποδοῦς) θοίμάτιον ἀπέρχεται Archipp. 2, 726 (1). *ἀποδύντι ἐς (libr. ἀποδόντες) τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 589. ἀπόδουθε ταχέως anon. 4, 609 (18).
- ἀποζέω:** οἶνον τὸν νέον-καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι ἀφυβρίσαι τ' Alexid. 3, 405 (6, 3). ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν Diph. 4, 381 (1, 9). ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλας δούς Eurhron. 4, 494 (1, 9).
- ἀποθεῶ:** Γανυμήδης ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35).
- ἀποθλίβω:** τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα (int. μειράκια) Diph. 4, 395 (2, 30).
- ἀποθνήσκω:** πολὺν χρόνον βίους ἀπέθανεν εὐδαίμων ἀνὴρ Phrya. 2, 592 (1). *ἦν ἀποθάνη εἰς τις πονηρός, δὴ ἀνέφυσαν ῥήτορες Plat. 2, 680 (4). †ἄωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139). *οὐδεὶς πώποτε ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὢν Antiph. 3, 47 (2). ἐπεὶ - ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται, τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φαιεὶα ζημία Antiph. 3, 150 (48). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχεται ἀποθανούμενος ib. (49). καλὸν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (15). *ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἄν ἅπαξ τις ἀποθάνη Amphid. 3, 303. εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίγνεται ἃ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα Philem. 4, 21 (3). ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν Philem. 4, 34 (5). βροτοῖς ἀποθανεῖν ὄφελεται mon. 69. ἐμφύντι ἀποθανεῖν anon. 4, 673 (298). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ἦν τ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ μὴ ζῆν πάρεσθ' Men. 4, 288 (245). *γενόμενον πατέρα παιδῶν ἀποθανεῖν Men. 4, 117 (4). ἔπᾶν ἀποθάνης αὐδὲς ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα (ση πάντα?) κατελείψεις τισὶν Men. 4, 158 (1). γυναικὶ ἐν τι πιστεύω μόνον, ἐπὶ ἀποθάνη μὴ βιώσασθαι πάλιν, τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' ἕως ἄν ἀποδέη Antiph. 3, 151 (54). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε ἔθαιε (uxor) Men. 4, 164 (1). τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προῦθηκεν Κύπρις Kubal. 3, 210. οὐχὶ Λαῖς - τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη -; Philetact. 3, 294 (1, 4). ἀποθανεῖν βινουμένη ἄμα, ὡσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν φορμίσιον Philetact. 3, 295 (2). καλὸν γ' *ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetact. 3, 299. ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ὑπὲρ πάτρας ἀποθνήσκειν et ὑπὲρ μήτρας ἐφθῆς ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἄμα τὴν ἐγγελυν, ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν Men. 4, 161 (1, 14). ἀποκτείνειν μὲν ἀποθνήσκειν δὲ με (medico et caussidico solis licere) Philem. min. 4, 68 (3). † νόσον σώσει αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161). πίων τιν' ἄλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). τῷ μὴ - ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς (i. e. piscibus) ἀλοῦσιν Antiph. 3, 87 (2).
- ἀποθύω:** ἀποθύει - εὐχὴν Diph. 4, 394 (2, 10).
- ἀποίητος:** νῦν ἔτι ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν Men. 4, 103 (1).
- ἀποικία:** οὐκ *ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (28b). εἰ ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία; Aristophan. 2, 1007 (4).
- ἀποινήσαντα** v. ἀπανθῶ.
- ἀποινῶ:** τί καλοῦσιν *ἀποινᾶν; (al. *ὄπυειν; libr. εὐ ποιεῖν;) Aristophan. 2, 1031 (15, 4).
- ἀποκαθεύδω:** ἀποκαθεύδουσιν Eur. 2, 576 (138).

ἰ (int. χρόνῳ) Nicostr. 3, 288 (4). ἦλθεν φέρων πότ' - μαινίδας - ἤρεσεν σφόδρα ἡμῖν ἄπασιν Antiph. 3, 36 (1, 8). ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ἤρεσαν τοῖς) ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσιν ἤδη Athenion. 4, 1 (v. 21). οὐκ ἤρέσαμεν * αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). ἄρεσκε πᾶσι σὺ μὴ σαντῶ μόνῳ mon. 48. cf. βούλου δ' ἄρεσκειν πᾶσιν μ. σ. mon. 76. τὸ κολακεύειν νῦν * ἄρεσκειν (legeb. ἄρεσκειαν) ὄνομα Anaxand. 3, 191. στακτὴ-οὐκ ἄρεσκει μ' οὐδαμῶς Antiph. 3, 131. βεῖς μ' ἄρεσκει περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). ἰστός: τὸ μικρὸν-ἄρεστόν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 7). ἡ: * ἀρετὴ τὸ προῖκα-ὑπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1). μὲ' ἐστὶν ἀρετὴ ἄτοπον φεύγειν αἰεὶ Men. 4, 127 (3) = monost. 339. ἡθός τι χρυσὸν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). ἐμοὶ-δι' ἀρετὴν ἠθροικλείων ἀσπίδα-ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἀρετὴν καὶ φρόνησιν φασιν (esse summum bonum) Philem. 4, 22 (v. 4). ἰσχυε σοφία ἀρετῇ mon. 606. ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος ἐλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 1 (7). ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ mon. 433. ἀρετῆς ἀπάσης σεβαστὸς ἡγεῖται λόγος mon. 594. βραβεῖον ἀρετῆς mon. 653. ταμειῖον ἀρετῆς Alexandri 4, 554 (1). καρπὸς ἀρετῆς mon. 298. δῶκε * δόξαν καὶ ἀρετὴν mon 137. ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγαίαι Alexid. (?) 8, 1 (v. 8). χωρὶς * οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν anon. 4, 667 (260). ἰσχυρός: * πισσοκωνίας Ἄρης Cratin. 2, 227 (162). ἐς Οἰδίπου * παιδεῖ Ἄρης ἄσκησ' Aristophan. 2, 1167 (1). καλῶ δ' * Ἄρη Νίχην τ' ἐπ' ἐξόδοις εἰς Apollod. Car. 4, 449. Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). Ἄρεος ἰσχυρός Plat. 2, 651 (6). Ἄρεος παιδίον Anaxand. 3, 181 (2). φιάλην Ἄρεος (legeb. Ἄρεως) Antiph. 3, 58. φιάλαι Ἄρεος Anaxand. 3, 201 (22). ἰσχυρὸς: ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 32). ἰσχυρῶ: * κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται Hermipp. 2, 397 (2). ἰσχυρὴμητικὴ: cf. ad Nicomach. 4, 587 (v. 38). ἰσχυρὸςμητός: ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί Cratin. 2, 102 (2). ἰσχυρὸςμός: ἀριθμῶ διδάσσει τὰ κρέα Dionys. 3, 551 (1, 6). ἀριθμῶ τὸ ἡθος εἰδέναι Nicomachi 4, 584 (v. 38). ἡμῶν ὅσα τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἡθμόν Philem. 4, 32 (3). μήκωνος ἐπιπάσας κόκκους τὸν ἀριθμόν δώκεα Euphron. 4, 494 (1, 11). οὐ γινώσκων ψήφων ἀριθμούς Euphron. 336 (1). τὸν ἀριθμόν αὐτῶν σύγχεον Dionys. 3, 551 (1, 8). οὐτ' ἀριθμόν οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει ib. (1, 13). * τὸν ἀριθμόν λαμβάνειν τῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. ἄφωνοι-παρεστήκασιν-εἰς τὸν ἡθμόν Men. 4, 117 (2). ἡμῶ: ἀπὸ * ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20). ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμαχοσίους Eur. 2, 543 (16). ἀριθμοῦσιν-τοὺς πάππους οἱ Men. 4, 229 (4). ἡμῶ: τῆς πατρικῆς ἀρίδος Calliae 2, 739 (5). ἰσχυρὸςσταρχος: Ἀριστάρχον στρατηγοῦντ' ἀχθομαι Eur. 2, 442 (7). τοὺς ἡθρας τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9). ἰσχυρὸςστερός: ἐπ' ἀριστέρ' * αἰεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων Cratin. 2, 94 (3). τῆς ἀρίσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 3, 327 (1, 12) vide 4 (1, 17). μέσος ἀριστεροῦ Cratin, 2, 138 (9). ἡμίκραιφ' ἀριστερά Hermipp. 2, 705 (3). ἀριστερόν εἰς ποδάνιπτρα Aristophan. 2, 1188 (55). ἰσχυρὸςστεροστάτης: Cratin. 2, 138 (9). ἰσχυρὸςστητικός: Eur. 2, 480 (43). ἰσχυρὸςστιδός: Eur. 2, 457 (4). ἰσχυρὸςστιζώ: ἀριστίσας ἑαυτὸν, ἐντραγῶν, * πιών Diodor. 3, 544 (v. 12). ἰσχυρὸςστιππος: Ἀριστίππος, σοφιστῆς εὐφυνῆς Alexid. 3, 400 (1, 4). ἰσχυρὸςστιππῶν ad Euphron. 4, 488.

3, 478. ὃν αὐτὸς ἀπέλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς (int. ξρανον) Alexid. 3, 522 (47). χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 399 (1, 2). τοὺς ἕξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionicī 3, 534 (1, 13). ἀπελήμμαι μόνος Men. 4, 155 (7).

ἀπολάπτω: v. ἀπολαύω.

ἀπολαύω: τοσοῦτον εὐερίας *ἀπολέλαιχ' Plat. 2, 671 (5). ἀπολαίω ἰχθύων ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε Agistophont. 3, 361 (1, 3). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόφει Antiph. 3, 22. ἀπλάυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diodor. 3, 544 (v. 19). ἀπολαύοντα μηδὲν ὡς ἔχει Antiph. 3, 153 (61^a) = Men. 4, 256 (81). *(εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης αὐτὸς ἀπολαύει (f. ἀπολάπτει) πάντα Men. 4, 250 (53). ἔἂν ἀπολαίειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον Diph. 4, 388 (1, 6). ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολέπεται Men. 4, 220 (3). *ὑμεῖς δ' ἀπολαύειν (legeb. ἀπολαβεῖν) ὧν ἔχουσιν (senes) anon. 4, 692 (351). ἀπέλαυσαν - σέβοντες ὑμᾶς Agistophan. 2, 1171 (1, 14).

ἀπολείβω: v. ἀπολείπω.

ἀπολείπω: ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα ex Men. 4, 317 (427). *ἴχθη ὦραν *ἀπολείβει (legeb. ἀπολείπειν) καὶ τρυφήν anon. 4, 612 (39). ὃς ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται διὰ τὸν χρόνον Men. 4, 220 (3).

Ἀπόληξις: Plat. 2, 664 (14).

ἀπολιβάω: οὐκ ἀπολιβάω (an ἀπολιβάξεις-;) τριγώνους Pher. 2, 272 (5). οὐκ ἀπολιβάξεις (l. ἀπολιβάξεις) εἰς ἀποικίαν τινά; Eur. 2, 518 (25).

† Ἀπολλόδωρε v. Ἀπόλλων.

ἀπόλλυμι: cf. ἐξόλλυμι. ὁ καδίσκος - ὁ - ἀπολλύς Phryn. 2, 593 (21 ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). προὔσταν αὐτοῖς ἀθλόους (an-ως) ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). διανοεῖ μ' ἀπολλύναι; Straton 4, 546 (v. 30). οἴμ' ὡς ἀπολείς μ' Pher. 2, 300 (1, 30). ἀπολεῖ μ' οὐτοσί (interrogando) Antiph. 3, 130 (v. 8). Alexid. 3, 464 (2, 15). ἄνθρωπ', ἀπολείς με Theognet. 4, 549. ἀπολεῖ με τὸ γένος (commemoratio generis) Men. 4, 229 (4). ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε Men. 4, 114 (3). Κινησίης † δὲ - ἀπολώλεκέ μ' (f. δὲ μ' - ἀπολώλεχ' 2, 334) οὕτως - Pher. 2, 327 (1, 10). ταῦτά *σ' ἀπολώλεχ' ὁ πονηρὸς Men. 4, 307 (349). ἀπολώλεκας τὸ μεϊράκιόν μου παραλαβὼν Baton 4, 502 (v. 1). ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω Plat. 2, 621 (2). ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. ἡ τοῦ σωτήρος Διὸς - ἀπώλεσε *ναύτην Xenarch. 3, 616 (1). πολλοὺς ὁ πόλεμος ἀπώλεσεν mon. 443. πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. αἶτι' ἔχω ταῦτ' *εἰ ταρίχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἀπολείς τὰ μείζονα mon. 172. τῆς πενίας ὄπλον παρρησία - ταύτην ἔάν τις ἀπολέσῃ Nicostr. 3, 289 (5). ἔάν τὸν τῆς *τύχης καιρὸν δ' ἀπολέσῃ Dionys. 3, 548 (v. 35). ἅπαντα τὰς τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29^b). ὁ προσδιατρίβων δ' *ἐκοπίασεν ἀπολέσας (int. ἐφόδια) Men. 4, 212 (2, 13). σὺ δ' οὐθ' ὑπερβάλλοντα - ἀπώλεσας ἀγαθὰ Men. 4, 227 (2). οὐδεὶς πώποτε ταύτην (i. e. σοφίαν) λαβὼν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549. ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεκτρούνα Theop. 2, 795 (3). τοῦ βίου τὸν ἡμισυν ἀπολωλεκέναι Alexid. 3, 510 (11). τὴν αἰσχύνην πᾶσαν ἀπολωλέκασι Apollod. 4, 454 (1, 9). ἀπόλλυμαι: ἄκουε - Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται Eur. 2, 501 (6). τὰ δ' ἀντιπέλονθ' (int. δένδρα) - αὐτόπρεμν' ἐπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 7). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον - ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρὶον Anaxil. 3, 346 (3). ἀπόλλυμαι κατὰ μῦθον ὄλεθρον Philem. 4, 64 (118). ἀπόλλυμι

- ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων ἀπον. 4, 669 (286). τὸ περιχομὴν ἀπόλλυται Alexid. 3, 466 (4). "χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοῖα Men. 4, 88 (1). ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται mon. 27. οὐδὲν κακὸν - ῥαδίως ἀπόλλυται ἀπον. 4, 666 (271). εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλύμην Arched. 4, 437 (2, 10). οἱ κακῶς ἀπολούμενοι Pher. 2, 263 (3). τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους Alexid. 3, 391 (2). ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις Antiph. 3, 108. ἐν ταῖς θριδακίλαις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις Amphid. 3, 308 (1). κάλει ὀψάριον. ἦδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολὺ Mnesim. 3, 568. ὁ μῦθος ἀπώλετο Cratin. 2, 52 (12). Cratet. 2, 241 (4). χρηστὰ *λέγων ἀπωλόμην Phryn. 2, 581 (2). δίκη τις περιπεσῶν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). ὁ Πολυνείκης πῶς ἀπώλειτ' Men. 4, 175 (3). *οἶκος ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή οὐκ ἐστὶν *ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν; Men. 4, 295 (292). ἔα μ' ἀπολέσθαι ἀπον. 4, 670 (290). νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα Eubul. 3, 260 (2, 7). *ἐνθρόνδ' ἀπομυγῶν οὐκ ἄν ἀπολοίμην ποτέ Men. 4, 83 (9). κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις - Eubul. 3, 260 (1). ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ - Men. 4, 114 (1). ἀπόλωλα Aristophan. 2, 1042 (28). οὐκ ἐτ' ὄψομαι, *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). εἰ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, ἀπόλωλας Euphron. 4, 493 (v. 15). τὸ λακκαῖον ὕδωρ ἀπόλωλε Anaxil. 3, 341 (2). πῶς οὐν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπονθεν - ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14).
- Ἀπόλλων:** Ἀπολλον Anaxand. 3, 161 (1). Eubul. 3, 247 (1, 4). Amphid. 3, 316 (2). Alexid. 3, 440 (5, 13). 464 (2, 6). Theophil. 3, 629 (1). Men. 4, 170 (6). Men. 4, 191 (2). Men. 4, 215 (9). Sosip. 4, 483 (v. 24). Damox 4, 581 (v. 52). ἄναξ Ἀπολλον Cratin. 2, 119 (7). *Ἀπολλον Ὀρε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σαβάκιε Theophil. 3, 629 (1). πρὸς Ἀπόλλωνος Pher. 2, 270 (2). *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτοῦ καὶ τὰς θύρας Men. 4, 281 (212). οὐδ' ἄν ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (1, 15). αὐλούσας Ἀπόλλωνος νόμον Epicrat. 3, 365 (1, 2). de oraculis Apollinis Aristophan. 2, 1074 (19). Apollinis Delii (al. cassii) ara Men. 4, 83 (10).
- ἀπολογίζω:** v. ἀπολοπίζω. χολνικας εἶχουσ' ἀπολογίζεσθαι Aristophan. 2, 1139 (7).
- ἀπολογοῦμαι:** πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσομαι, ὅτι *παθόντες - λέγετε Eur. 2, 546 (1, 2). ἀπολογηθῆναι Alexid. 3, 388 (2).
- ἀπολοπίζω:** ἐγὼ δ' *ἀπολοπίζειν (legeb. ἀπολογίζειν) τε κατ' ἐπ' ἀνθράκων Aristophan. 2, 999 (14). κἄν οὕτω τύχη Εὐθύνοσ - *ἀπολοπίζων (legeb. γιζ.) Antiph. 3, 70 (1).
- ἀπολύω:** cf. ἀναπαύω. ἀποδύω. ὁ καθίσκος ὁ - ἀπολύων Phryn. 2, 593 (2). τοῦ θηριώδους βίου ἡμᾶς ἀπολύσασα καὶ τῆς ἀλληλοφαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). *ὄστρεια - ἔλαβον ἐχίνους τ' τούτων δ' ἀπολυθεῖς - ἐπριάμην γλαῦκον Alexid. 3, 429 (1, 5).
- *ἀπόμακτρον ἀπεσκοτωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).
- ἀπόμισθος:** λευκή με θριξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ ἀπον. 4, 674 (301).
- ἀπομύζουρις:** ἀπον. 4, 631 (107).
- ἀπομυθοῦμαι:** ἀπεμυθήσω Stratt. 2, 791 (14).
- ἀπομύττομαι:** ἀπεμύττετο (? 5, 23) Cratin. 2, 209 (98). γέρων *ἀπεμέμυκτ' Men. 4, 215 (13).
- ἀπονέμω:** τοῖς ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων Antiph. 3, 118.
- ἀπονίζω:** † ἀπονίψεις v. ἐναπονίζω. ἀπονίζων τὴν κύλικα Pher. 2, 270 (4). κάπονίψει κατὰ τρόπον τὰς χεῖρας Antiph. 3, 21. φέρειν ἀπο-

- νίψασθαι Antiph. 3, 74 (1). ἀπονίψασθαι δοτέον^α Alexid. 3, 498. τίματα ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα Dromon. 3, 541 (2).
 ἀπόνιπτρον: v. ποδάνιπτρον.
 ἀπόνοια: λιμός, ἀπόνοια, τόλμα Nicol. 4, 580 (v. 43).
 ἀπονυχίζειν: Men. 4, 329 (459).
 ἀπόνως: τάριχος ἐλεφάντινον - ἀπόνως παραβεβλημένον Aristophan. 2, 1055 (15, 3).
 ἀποξηραίνω: τὰ *κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα Alexid. 3, 440 (5, 11).
 ἀποπαρδακᾶ (f. ἀποπάρδακα) αποπ. 4, 631 (109).
 ἀποπάτημα: ἀποπάτημ' (al. ἀποτράγημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
 ἀποπέμπω: ἀπόπεμψον - τὸν περιστερόν Pher. 2, 266 (2). ἀπέπεμψέ ὁ κατάρατος δούς ὕδωρ Nicostr. 3, 286. θάπτον ἀποπέμψουσι τοῖς ἄνουμένους Alexid. 3, 439 (4, 18). ἀπέπεμψε - ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ex Men. 4, 317 (427). εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπ' (an ἀπέπεμπ') αποπ. 4, 650 (185).
 ἀποπέρδομαι: ὁ δ' ἠσχάριζε καπέπιδεν Cratin. 2, 33 (4). ἐπεὶ δ' ἀποπαρδοὶ μετὰ τινος κατακείμενος Diodor. 3, 545 (v. 38).
 ἀπόπλανος: κυκᾶν τοῖς ἀποπλάνοις Cratin. min. 3, 376.
 ἀποπλέω: *ἀποπλευστέ' οὖν (vulg. ἀπέπλεις τεόν) ἐπὶ τὸν νυμφίον Aristophan. 2, 997 (7).
 ἀπόπληκτος: ὡσπερ ἀπόπληκτοὶ στάδην ἔστῶτες Plat. 2, 659 (1). ἐνδορ κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid. 3, 310 (1). τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιλιότες; λέγεις; Straton. 4, 546 (v. 35).
 ἀποπνίγω: τὸν Κερκύονα - ἀπέπνιξα Cratin. 2, 48 (8). γάρῳ βάπτοπις ἀποπνίξουσί με Plat. 2, 686 (17). ἀποπνίξεις - με - λαλῶν (?) Antiph. 3, 93. ἔν' ὡσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμι σε Epheripp. 3, 340 (5). ἀποπνίξαι βρόχος (int. εἶμι) Antiph. 3, 110 (v. 5). δὴ ἀποπνίξασ' ἐταίρος Anaxil. 3, 348 (1, 16). ἐπὶ ἰδῶ - ἀποπνίγομαι Alexid. 3, 391 (2). τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη Pher. 2, 341 (2). ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγῶν Alexid. 3, 507 (9).
 ἀποπροσωπίζομαι: ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις Pher. 2, 259 (9).
 ἀποπυρίας: ἀποπυρίαν ἔχω *ζυμίταν Cratin. 2, 74 (3).
 ἀπορησία: Eubul. 3, 271 (22).
 ἀπόρητος: οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρητοὶ ποτε -; Antiph. 3, 63.
 ἀπορία: τῆς ἀπορίας οὐκ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). καὶ τῆς ἀπορίας ἔσθ' ὁ χρηστός χρήσιμος Men. 4, 327 (479). ὑπὸ τῶν κατὰ καὶ τῆς ἀπορίας Alexid. 3, 495 (1).
 ἀπορος: ἀπόρῳ συγκαταγερᾶσκει βίῳ Men. 4, 149 (1). εὐπόρους, ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας (f. εὐπόρους ἐν τοῖς ἀπόροις, βλ. 5, 91). Alexid. 3, 490 (2).
 ἀπορραίω: *ἀπορραίσας (cod. ἐπιρρασας an ἐπιρράνας?) λυχνούχει Aristophan. 2, 1059 (4).
 ἀπορρέξαντες αποπ. 4, 651 (190).
 ἀπορρήγνυμι: τὸ πείσμ' ἀπορρήξασα (femina ut ἄκατος) Theophil. 3, 628 (1). *τὸν ἱμάντα τῆς ἐμβάδος ἀπέρρηξ' (libr. διέρρηξα) Men. 4, 101 (2). ἀπερρώγειν ὁ πούς αποπ. 4, 609 (27^c).
 ἀπόρρητος: ἀπόρρητα Pher. 2, 321 (8). τὰπόρρητα δρᾶν *ἐτημέλει Aristophan. 2, 1191 (65).
 ἀπόρρους: αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8).
 ἀπορῶ: ἀπορεῖν καὶ σφακελλεῖν Cratin. 2, 191 (48). ἦν δ' ἀπορῆς ἀνιηρόν Plat. (?) 2, 697 (v. 5). ἀγορᾶν ἰδεῖν εὐοψον - ἂν ἀπορῆ τις ἀθλιώτατον Timocl. 3, 597. κύαθον κλείψας ἀπορῶν κεῖται Stratt. 2, 75

- (3). τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἄν οὐκ οἶει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7) cf. 5, 79. ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους Philem. 4, 33 (4, 4). ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1). τί ἐστὶ τοῦτο; A. τί ἀπορεῖς; Eubul. 3, 254 (1, 5). ἀποροῦμαι: ὅταν - ἀπορηταί τις - Antiph. 3, 66. ἀπορούμενος - τᾶλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1). ἀπορουμένους ἀνθρώπους ἐλευθέρους Philippiid. 4, 469. ἀνθρωπος ἠπορημένος αποπ. 4, 692 (353). ἀπορουμένη ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451.
- ἀποσάπτω: ἀποσάπτεσθαι ὄλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). σαυτὸν † ἀποτάξεις (l. ἀποσάξεις) τὸν τε κόλπον Diph. 4, 395 (2, 41).
- ἀποσβέννυμι: Ὑπέρολον δ' ἀποσβέσας Cratin. 2, 126 (14). χορδῆς ὀβελίσκους ὠμούςς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 487 (v. 33).
- ἀποσεῖω: οὐχὶ σεῖειν (aquam) ἀλλ' *ἀποσεῖειν αὐτόθεν Men. 4, 87 (4).
- ἀποσημαίνω: ἀπεσημηνάμην τὰς οἰκίας Aristophan. 2, 1128 (4).
- ἀποσιμῶσαι: Philippi 1, 342.
- ἀπόσιτος: ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι Philonid. 2, 422 (4).
- ἀποσκοτῶ: *ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα Aristophan. 2, 1205 (132).
- ἀποσοβῶ: ἀποσοβῶμεν Men. 4, 315 (416).
- ἀποσπῶ: ἐστήξειτ' ἀχανῆς - ἄχρι ἂν ἕτερός τις - ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 27).
- ἀπόστασις: Philippiid. 4, 471.
- ἀποσταυρῶ: γέροισ ἀποσταυροῦνται Pher. 5, 26 (13).
- ἀποστέλλω: ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης Alexand. 4, 554. εἰς ἕτεραν ἀποστέλλων πόλιν κἂν κύαθον Alexid. 3, 505 (6). ὄρνιθας ἀποστέλλει Men. 4, 104 (4). τοῦψον τοῦτο τᾶπεσταλμένον Alexid. 3, 404 (5).
- ἀποστερητής: ἀποστερητὴν ἀγοράσας ἀγρόν αποπ. 4, 691 (350).
- ἀποστερῶ: ἀποστεροῦντα - ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν Alexid. 3, 452 (1, 13). τοὺς τόκους ἀποστερεῖ Philem. 4, 33 (4). [ἄρπαξ' - κλέπτ', ἀποστερεῖ Philem. 4, 67 (1)].
- ἀποστρέφομαι: ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν πρὸς αὐτούς Antiph. 3, 91 (1, 5). ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις Philippiid. 4, 475 (3). ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀπεστράφη Nicol. 4, 579 (v. 6).
- ἀποσυχάζω: ἀποσεσύκασται Amips. 2, 714 (17).
- ἀποσφακελλίζω: ἀπεσφακέλισεν Aristophan. 2, 1125 (22).
- ἀποσχάζω: †καναταλῆς ἀποσχάσω Cratet. 2, 249 (5). ἀπέσχαζε Plat. 2, 658 (7).
- ἀποταγηνίζω: *ἀπεταγήνισα (legeb. ἀπετηγαν.) ταύτας ἀπάσας (i. e. καρίδας) Sotad. 3, 585 (1).
- ἀπότακτος: ἐν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν Philem. 4, 25 (2).
- ἀποτάπτω: v. ἀποσάπτω.
- ἀποτέμνω: ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς Cratin. 2, 215 (129).
- ἀποτηγανίζω: cf. ἀποταγηνίζω. ad Alexid. 3, 463. σὺ δ' ἀποτηγανίζεις Pher. 2, 310 (1). ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν Phryn. 2, 599 (1).
- ἀποτίλλω: τὸν σαπέροδην ἀποτίλαι χρή Aristophan. 2, 1184 (31). φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς Mnesimach. 3, 578 (3). οὐχὶ Σειρὸν ἐστὶν ἀποτετιλμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 20). ἀποτιλῶ σε τήμερον Cratin 2, 89 (6).
- ἀποτίνω: τί-ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; Pher. 2, 289 (7). κριὸς τροφεῖτ' ἀπέτισεν Men. 4, 304 (333). φωνῆς ἀπότισον-καταλλαγὴν Euphron. 4, 489. ταχέως ἀπέτισατο Cratin. 2, 17. δέκα τάλαντ' ἀπετίσάμην Eur. 2, 555 (16).
- ἄποτος: ἄποτ' ἐστ' Pher. 2, 282 (4).

- ἀποτρέγμα: ἀποτρέγμ' (al. ἀποπάτημ') ἀλώπεκος Eur. 2, 542 (15).
 ἀποτρέχω: ἀποθρέξεις Plat. 2, 695 (65). εἰ δ' εὐαρεστών ἀποτρέχεις
 Lysipp. 2, 746 (1, 3). οἴκαδε πολλοσταῖος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20).
 σαυτὸν *ἀποσάξεις τὸν τε κόλπον ἀποτρέχων Diph. 4, 395 (2, 41). ὁ
 πριάμενος πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. κεστρεὺς νῆσις
 οἴκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας Ti-
 mocl. 3, 598.
- ἀποτρόπαιος: ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' — ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16).
- ἀπότροχος: *ἐβάδιζέ μοι — ἐξ ἀποτρόχων Aristophan. 2, 1197 (88).
- ἀποτρώγω: πτόρθους ἀποτρώγουσαι Eur. 2, 426 (1, 2). ἀποτρώγει
 ἐμοῦ τὸ μισθάριον Men. 4, 158 (3).
- ἀποτυγχάνω: τούτων τριῶν ἐνός-ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον Alexid. 3,
 480 (3). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν κακοῦ Philem. 4, 36 (8). ἂν ἀποτύχη
 τις πρῶτον, ἐν κόπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). οἱ θέλοντες προσλαβεῖν
 ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικῶμενοι Men. 4, 243 (31). οὐδὲν αἰσχρὸν
 ἔστιν *αὐτοῖς (5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). χαιρέτω μὴ μοι
 λέγε ἀπέτυχον Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἀποτετύχηται Anaxipp. 4, 465 (3).
- ἀποτυλοῦν: Pher. 2, 356 (71c).
- † ἀποτυμπανισχάς Axionic. 3, 530 (1).
- ἀποφάνω: καπνοὺς ἀποφάνει καὶ σκιάς Eur. 2, 444 (14). *ισχνότερον
 αὐτὸν ἀποφάνῳ Φιλίπιδου Aristophont. 3, 360. ἐρυθρότερον καρῖδος
 ὀπτῆς δ' ἀποφάνῳ Anaxand. 3, 171. ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀπο-
 φάνῳ anon. 4, 649 (183).
- ἀποφέρω: οὐκ-τῷ χεῖρ' ἀπολείπει ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ σκυταλλίου —; Ni-
 coph. 2, 848 (2). ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3,
 286 (3). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ibid. ἀπόφερε τὰλλα πάπα
 Antiph. 3, 61 (2). ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σού (int. roculam) Antiph.
 3, 41 (2, 12). τῆς ἐσπέρας σαπρούς *ἅπαντας (pisces) ἀποφέρωσι ἡ-
 καδε Alexid. 3, 438 (3, 8). οὐ γὰρ ἂν ποτε θοίματιον ἀπενέγκαι
 Alexid. 3, 428 (1). ὁ παρ' ἐμῶν ἐγὼ παιδάριον ἔλαβον ἀποφέρω
 ἦκα πάλιν Alexid. 3, 478. ἀπολείπειν (vulg. ποιῆσειν) σοι γραφὴν κα-
 κώσεως Men. 4, 166 (6). χρυσοῦς *ἐξ ἔχων ἀπολείπεται Philem. 4, 60
 (91). εἰς τὰς *ῥοδιακὰς ὄλος ἀπηνέχθη ἐγὼ Steph. 4, 544.
- ἀποφεύγω: *ἐνθὲνδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἔν ἀπολομένην ποτέ Men. 4, 83 (9).
- ἀπόφημι: cf. ἀπεῖπον. ἀπέφησεν (i. e. contradixit) Men. 4, 316 (417).
- ἀποφθεῖρω: ἀποφθαρεῖς δύο κύβω καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57).
- ἀποφορά: ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων Men. 4, 199 (6).
- ἀποφράς: ἄνθρωπος ἀποφράς καὶ βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22).
- ἀποφρέω: ἀπέφρησαν Cratin. 2, 66 (11).
- ἀποφύλιος: anon. (396) 5, 123.
- ἀπόχρη: ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 6).
 ἔμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ Pher. 2, 327 (1, 17) v. 334 (1, 11). ἠλι-
 κίαν ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τῷ μὴ-ἀποχρῆν ἀποθαρεῖν
 αὐτοῖς ἀλοῦσιν—σῆπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2).
- ἀποχρήσασθαι: τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Aristophan. 2, 1098 (3).
- ἀποχρώντως: τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16).
- ἀποχωρεῖν: εὐρυπρωκτότεροι πολὺ τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν Eubul. 3,
 263 (2).
- ἀποψηφίζω: ἔστ' ἀπειρηρισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -Ἔρωι
 Aristophont. 3, 361 (2).
- ἀποψύχω: τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα-τὰ δ' ὄλος ἀ-
 ποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 53).
- ἀπράγμων: δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον Men. 4, 187 (1). ξένω

- τοίνυν-ἐξ ἀρχῆς Telecl. 2, 361 (1, 1). σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς Anaxil. 3, 347 (1, 8). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν-βίον Men. 4, 116 (1). κῦθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). δέλπνου-ἀρχήν, τελευτήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. 3, 353. τελευτήν οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχήν ἔχει Herm. 2, 390 (1, 5). ἀρχῆς γενομένης ἐπὶ πλεῖον ἠῦξον τὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 15). τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; Cephisod. 2, 888 (1). πολλῶν-κακῶν ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ (int. γαμεῖν) Anaxandr. 3, 195 (1). ἄπερ ἡμῖν μόνα-ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 24). ἀρχὴ μέγιστη τῶν-κακῶν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (194). τοῦ κακῶς λέγειν ἀρχὴ γίγνεται (int. σκῶρις) Alexid. 3, 454 (1). ἀρχὴν πολέμου πορῶσιεν Aristophan. 2, 981 (26). [† ἀρχὴν-τὸν θεὸν φοβεῖσθαι monost. 53.]
- ἀρχηγέτης: ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3).
- ἀρχηγός: τὴν νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 169 (1, 10). τῆς τέχνης ἀρχηγός ἦν Sosip. 4, 482 (v. 14).
- Ἀρχίβιος: v. Αρχίνος.
- † ἀρχιλόχειον: Nicoch. 2, 844.
- Ἀρχιλόχος: Αρχιλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Dipli. 4, 409 (1). Archilochus et Hipponax Sapphonis amatores ib. (2).
- Ἀρχίνος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). Αρχίβιος (f. Αρχίνος) Plat. 2, 691 (42).
- ἀρχιτεκτονεῖν: Aristophan. 2, 1019 (11). ἐδίδασκειν ἡμᾶς (cocos)-ἀστρολογεῖν-ἐπειτα-εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 482 (v. 16).
- ἀρχιτεκτονική: τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς - τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται Sosip. 4, 493 (v. 36).
- ἀρχιτέκτων: οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς μόνος καθέστηκε Alexid. 3, 451 (1, 2).
- ἀρχογλυπτιάδης: anon. 4, 625 (81).
- ἀρχολίπαρος: anon. 4, 625 (81).
- ἄρχω: cf. ἄγγω. μηκέτ' -ἐάσαι' ἀρχεῖν μειράκια Her. 2, 464 (19). γυναικί-ἀρχεῖν οὐ δίδωσιν ἢ φύσις monost. 100. ἄρχων εἰμι-Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἕκαστός ἐστι * τῷ λογίσασθαι ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν Men. 4, 142 (2). Μακεδῶν ἄρχων Erihupp. 3, 323 (1, 20). Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα Archipp. 2, 719 (2). ἄρξαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16). ὧν οὐκ ἐχρῆν ἀρχουσιν, ὧν δ' ἀρχεῖν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐκ ἐξ ἀρχὴν λαχόντας-ἀρχεῖν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34). ἄρξει αὐτοῖς διποδία Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20. ἐμοὶ-ἤρξε τῶν κακῶν Pher. 2, 326 (1, 3). ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο Plat. 2, 672 (1, 6). φιλακόλουθος ἀρχεται Aristom. 2, 734 (2). νυστάζειν γε καὐτὸς ἀρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἀρχεται λόγου Men. 4, 237 (17). ἐσθλὴν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος Diphil. 4, 385. δειλινὸς ἤρξατο anon. 4, 689 (336).
- ἀρχωνίδας Plat. 2, 689 (27^a).
- ἀρῶ: κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίαι ἀρουῖσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 6).
- ἀρωγός: ἀσκοπυτίνην-δίφρους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- ἀρῶμαι: ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ (f. κἀπιθειάζει 5, 29) πατρί Pher. 2, 314 (10).
- ἀρώματα: κενθὺ τῶν ἀρωμάτων Eur. 2, 550 (5).
- ἀσάμινθος: ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων Cratin. 2, 157 (13).
- ἄσαρκος: ὄστων ἀσάρκων anon. 4, 613 (41).
- ἄσβολος: τὰς ὀφρῦς ζωγραφουῖσιν ἀσβόλῳ Alexid. 3, 423 (1, 16).
- ἀσεβής: [τὴν μὲν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν Philem. 4, 67 (1). εἰ δίκαιος κἀσεβῆς ἔξουσιν ἐν ib.]
- † ἀσέβιον-ἔτριβες v. ἀσεβῶ.

- ἀσεβῶ:** † ἀσέβιον-ἔτριβες (f. ἀσεβῶν βιον-ἔτριβες) Eur. 2, 440 (1). οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω (in ratione reddenda) Alexid. 3, 359 (1, 5). ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων Philem. 4, 59 (86). δι' ὃν ἀσεβοῦντα - ὁ πέπλος ἐρράγη Philippiid. 4, 475 (2). εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς ἀσεβοῦντες Timocl. 3, 580. ἠσεβηκῶς εἰς τάλαρτον ἀργυροῖν anon. 4, 668 (282).
- ἀσελγής:** οἶον - * τὸ πνίγος, ὡς ἀσελγές Pher. 2, 348 (29) cf. 5, 29. ἀτέμου-ἀσελγοῦς Eur. 2, 558 (25). σκῶμμα - εἰπ' ἀσελγές Eur. 2, 485 (1, 15). τοῦτ' ἔστι σοι τὸ σκῶμμ' ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)] Eur. 2, 521 (2).
- ἀσελγῶς:** τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους (int. τῷ καλῷ) Diodor. 3, 545 (v. 41).
- ἀσελγόκερως:** κριὸς ἀσελγόκερως Plat. 2, 658 (24).
- * **ἀσέμνω:** v. σεμνῶς.
- ἄσημον:** de pecunia. Alexid. 3, 411 (3).
- ἀσθενής:** ἀνευρος ἀσθενῆς ἀνέντατος Theop. 2, 818 (9). πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἄμα Aristophont. 3, 359 = Men. 4, 183 (3). τὸν ἀσθενῆ τολμᾶν τι (συμπέθεις int.) Diph. 4, 415 (1). ὁ-εἰς τὸν ἀσθενῆ βία τι-ποιῶν Philippiid. 4, 476 (4). προῦδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ ἀσθενῆς Philyl. 2, 863 (1). ἅπαντα-ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα (int. χρόνος) Cratet. 2, 248 (2). ἀσθενέστατον ὃν φύσει (homo) Men. 4, 227 (2).
- ἀσθενῶ:** τὴν-γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι Antiph. 3, 23. νῆ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ Eubul. 3, 258 (3).
- Ἀσία:** cf. ἄγιος. τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα Antiph. 3, 112, (1, 9).
- ἄσιτος:** ἰχθῦς ἄσιτους Plat. 2, 625 (3). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὄλην κεστρεύς Antiph. 3, 125 (1, 9). σοφιστῶν-λεπτῶν ἄσιτων συκίνων Antiph. 3, 64 (1, 4). ἄσιτων ἡμῶν ὄντων Alexid. 3, 456 (1, 8). ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας Men. 4, 138 (4).
- ἀσκαρίζω:** ὁ δ' ἠσκάριζε κἀπέπαρδεν Cratin. 2, 33 (4).
- ἄσχεπτος:** οὐκ ἄσχεπτα δυνάμενος λέγειν Khipp. 3, 332 (v. 5).
- ἄσκη:** Plat. 2, 693 (48).
- ἀσκίον:** οὐκ ἀσκίον - * ἔμορμολύττετο (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (1) cf. anon. 4, 658 (223).
- Ἀσκληπείον:** (an Ὀλυμπείον) Aristophan. 2, 1217 (229).
- Ἀσκληπιός:** de Aesculapii prole Herm. 1, 96 (1). Ἀσκληπιὸς κατέβρεξεν (int. τὴν καρδίαν) Antidot. 3, 529. μὰ τὸν Ἀσκληπιὸν Alexid. (Antidot.) 3, 458. Men. 4, 94 (4).
- ἀσκοθύλακος:** Archipp. 2, 716 (7). Diocl. 2, 839 (4). Aristophan. 2, 1013 (24).
- ἀσκοπήρα:** Aristophan. 2, 1174 (9). * σίγυρον, ἀσκοπήραν, θύλακον Diph. 4, 401.
- ἀσκοπυτίνη:** Men. 4, 146 (7). ἀσκοπυτίνην τινὰ δίφρους ἀρωγὸν Antiph. 3, 82.
- ἀσχός:** ἀσχὸν εἰς μέσον-καταθέντες εἰσάλλεσθε Eubul. 3, 216. τοῦτον-ἀσχὸν καλοῦσι πάντες Antiph. 3, 8 (2). εὐ μὲν ἀσχὸς εὐ δὲ θύλακος ἄνθρωπος ἔστι Alexid. 3, 417 (1).
- ἄσμα:** Μεγαρικῆς κωμῳδίας † ἄσμα Esphant. 2, 12. τίνων ποιητῆς ἄσμάτων Alexid. 3, 389. νυκτεριν' εὐρε μοιχοῖς αἰίσματ' Eur. 2, 451 (3).
- ἄσμενος:** ἄσμενός σ' ἰδὼν Aristophan. 2, 1065 (2, 6). θεωροῦσ' ἄσμενοι Anaxand. 3, 192 (2). ἄσμενος ἔχους ἄν-ἄ νῦν ἔχεις (mala) Philem. 4, 13 (1). ὡς οὐκ ἄν * ἐχδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1).
- ἀσμένως:** ἀσμένως ἠκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2). ἀσμένως σε δέξεται Timocl. 3, 600 (2). εἰπερ τὸν * ἀδικοῦντ' ἀσμένως ἠμύνετο Men. 4, 237 (15).
- ἄσμηκτος:** ἄσμ. ἀπαράλεκτος Pher. 2, 355 (70).

εἰ μὴ φράσεις Antiph. 3, 26 (1, 6). Ἀράβιον ἀρ' ἐγὼ κεκλήνηκ' ἄγγελον Men. 4, 79 (5). τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠχροάσατο Men. 4, 113 (2). μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν Men. 4, 264 (129). οὐκ *ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἤ- Men. 4, 276 (187).

Ἀρά: Ἀρᾶς ἱερόν Aristophan. 2, 1174 (8).

ἄρά: ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς ὃ τι ἐστίν-; Diph. 4, 405 (3).

Ἀράβιος: Ἀράβιον χορόν Canth. 2, 835 (1). Ἀράβιον ἄγγελον Men. 4, 79 (5). Ἀράβιον σύμβουλον Men. 4, 331 (502).

ἄραχοι: ἀράχους, πυρούς, πτισάνην Aristophan. 2, 1122 (15).

Ἀραρώς: πρᾶγμα μέγα φρέατος ψυχρότερον Ἀραρότος Alexid. 3, 468 (2).

ἄράχνης: ὡσπερ †ἀραχνικόδ; (f. ἀράχνη) - προφορομένω Calliae 2, 737 (7).

†ἀραχνικός: v. ἀράχνης.

ἀράχνιον: ἀρ' ἀράχνιον τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι; Nicoph. 2, 849 (3).

ἀρ' ἀράχνη ὡσπερ ταῖς σιπύαισι-; Pher. 2, 325 (3). ἀραχνίων μεστήν τὴν γαστέρα Cratin. 2, 129 (18). τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις Plat. 2, 620 (1).

ἀργαλέος: οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πίσχειν ταῦτ' ἐμέ-; Eur. 2, 513 (12).

ἄπασι δ' ἀργαλέα ἴσιν (Lamia) Men. 4, 191 (2).

Ἀργᾶς: πρὸς τὸν Ἀργᾶν - πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168.

Ἀργᾶν δ' ἄδειν Anaxand. 3, 183 (1, 17). τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Alexid. 3, 388.

Ἀργεῖος: Ἀργεῖοι φῶρες Aristophan. 2, 965 (22). μ' ὄντα Τυρύνθιον

Ἀργεῖον Erihupp. 3, 322. Νικόστρατος Ἀργεῖος Erihupp. 3, 337 (2). παλαιστήν νόμισον *Ἀργεῖόν μ' ὄραν Aristophont. 3, 357 (1, 4). ἀντί-

τευχος, Ἀργεῖος, δάκνων (iactus talar.) Eubul. 3, 232 (2). Ἀργείας φέρειν σχιστάς Eur. 2, 532 (2).

ἀργία: ἡ ἀργία πέφυκεν - κακόν mon. 602. τόλμα, γαστήρ, ἀργία Nicol. 4, 580 (v. 43). ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος anon. 4, 611 (35).

Ἀργόλας: οὗτος ἐστὶ οὐκ Ἀργόλας Aristophan. 2, 1071 (5).

Ἀργος: [λάθοι δ' ἂν Ἀργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Men. 4, 226.]

Ἀργος: Πηλουσιγικὸν Ἀργος Cratin. 2, 182 (22). τὸ - Ἀργος ἵππος (an ἵππων?) Diph. 4, 426 (39). ἐξ Ἀργους λέβης Antiph. 3, 138 (11). ἡ ἔ

Ἀργους (Amphiloch.) κάπρον Philem. 4, 27 (v. 21).

ἀργός: †ἀργὴν στάμνον Plat. 2, 684 (9) vide 5, 49.

ἄργός: ἄργός ὑγιαίνων Men. 4, 119 (2). πένητας ἀργούς mon. 460. ζῆν ἠδέως οὐκ ἐστὶν ἀργὸν καὶ κακόν monost. 201. θεὸς τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται mon. 242. λευκὸς ἄνθρωπος, παχὺς, ἀργός Sosicrat. 4, 591.

γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργὸν Plat. 2, 629 (1). Λαῖς ἀργός ἐστὶ καὶ πότις Eriocrat. 3, 365 (2, 5). ἀργοὶ κάθηνται μοι γυναῖκες anon. 4, 652 (194).

κάργους ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. ἂν μὲν ἀργός (h. e. artis vel opificii experts) * ἡ Antiph. 3, 66.

Ἀργουρα: Men. (?) 4, 329 (490).

ἀργυρίδιον: συμψήσασα τὰργυρίδιον Eur. 2, 479 (42). ἦτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον Aristophan. 2, 1164 (4). σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον Diph. 4, 384 (3).

ἀργύριον: ἀργύριον (de tenui moneta) Aristophan. 2, 1054 (17). εἰς Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφέλλετο Eur. 2, 514 (13). προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβῶν Metag. 2, 755 (1). σακίον ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμειεύεται Aristophan. 2, 1083 (10). ἀγοράσεις ἡμῖν λαβῶν ἀργύριον Antiph. 3, 36 (1, 3).

τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Eriocrat. 3, 366 (2, 25). εἰάν τὰργύριον αὐτῷ καταβάλης Diph. 4, 407 (1, 11). οἱ τὰργύριον μὴ κατατιθέντες (?) Antiph. 3, 67 (1, 14). ἀποχεισθαι ἕωλον ἔνδον ἀργύριον Philetact. 3, 295 (2, 10). οὐκ οἶσθ' ὅτι τὰργύριόν ἐστ' *ἰσάρ-

- ἀστερίας: γαλεὸς ἀστερίας Philyll. 2, 857 (1).
- ἀστή: ἀστῆς ἐλαίας anon. 4, 684 (324). ἑταίρας-ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4).
- ἀστήρ: cf. ἄστρον. ὑπέβαινε φῶν ἠπίτομα τοὺς ἀστέρας Alexid. 3, 502 (1, 10). τοὺς θεοὺς εἶναι-γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας Men. 4, 233 (10).
- ἀστικός: *προποιήσεις ἀστικὸν σαυτόν Men. 4, 294 (259).
- ἄστικτος: ἄστικτον χωρίον Men. 4, 302 (322).
- Ἀστίων: ναστὸν Ἀστίωνος μεζονα Diph. 4, 397.
- ἀστοργία: ἀστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5).
- ἀστός: cf. ἀστή. ὠ πάντων ἀστών λῦστοι Telecl. 2, 364 (4). ἐν μέσοις αὐτοῖσιν (f. ἀστοῖσιν) ἐστὼς Kubul. 3, 240.
- ἀστόχως: ἀρά γε διδάσκω-; N. οὐκ ἀστόχως Alexid. 3, 434 (1, 14).
- ἀστραβεύειν: Plat. 2, 628 (13).
- ἀστραγαλίζω: ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον Cratin. 2, 108 (2). μήτρας τόμοις οἱ παῖδες ἂν ἠστραγάλιζον Telecl. 2, 362 (1, 14).
- ἀστράγαλος: ἀντ' ἀστραγάλων κορυφῶσι παλίζετε Pher. 2, 272 (9). διασειστοὶ ἀστράγαλοι Men. 4, 197 (5).
- ἀστραγαλωτὴ μάστιξ Cratet. 2, 246 (3).
- ἀστραπή: ἐκτινυλοῦν τιν' ἀστραπή (sum) Antiph. 3, 110 (v. 4).
- ἀστράπτω: καταπυγούσυνην - ἀστράπτω Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4). ἀστράπη διὰ πυκνός anon. 4, 631 (110).
- ἄστριχος: ἐπαίζομεν-ἄρτίως τοῖς ἀστρίχοις Antiph. 3, 50 (1).
- ἀστρολογική: ἀστρολογικὴν, *γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν Nicomach. 4, 553 (v. 18).
- ἀστρολογῶ: ἐδίδασκεν ἡμῶς (σοφῶς) ἀστρολογεῖν Sosip. 4, 482 (v. 15).
- ἄστρον: ἄστρον ἐπιτολάς, δύσεις, τροπιάς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν ἄστρον δύσεις καὶ τὰς ἐπιτολάς Sosip. 4, 453 (v. 26). τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, *ἄστρ' (vulg. ἀστέρα), ὕδωρ, νέφη Men. 4, 211 (2, 4).
- ἄστνυ: ἐξ ἄστως-εἰς ἄγρον χωρῶμεν Aristophan. 2, 990 (15). καλεῖ τὸ δ' ἄστνυ σῦκα Aristophan. (?) 2, 1195 (53) = anon. 4, 625 (97). οὐ κινάδους ἐνθάδε πολλοὺς ἐν ἄστει anon. 4, 611 (38). ὅστις πένης ἂν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται Men. 4, 193 (5). ἄστνυ θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον Amphid. 3, 308 (1). τῶν κατ' ἄστνυ πραγμάτων Men. 4, 97 (5).
- Ἀστνυδάμας: σαυτὴν ἐπαινεῖς ὡσπερ Ἀστνυδάμας Philem. 4, 61 (95).
- ἄστνυτος: ἄστνυτος οἶκος Xenarch. 3, 614.
- ἀσυλλόγιστος: ἀσυλλόγιστον ἢ τύχη ποιεῖ τὸ σήμερον τί ποτ' ἐσθὲ Men. 4, 176 (2). ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἢ πονηρία monost. 50.
- ἀσύμβολος: τὸν ἀσύμβολον γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2). ὅστις μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). τοὺς ἀσυμβόλους τὰλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 15). μέλλων ἀσύμβολος δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1). ἀσύμβολος κινεῖν ὀδόντας Timocl. 3, 596 (1). ἀσυμβόλου δειπνου Amphid. 3, 318 (3). πορίζεται τὰ δειπν' ἀσύμβολα Alexid. 3, 501. δειπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις Timocl. 3, 596 (v. 10). ἀσύμβολον χεῖρα προσβάλη βορᾶ Ephipp. 3, 338. ἀσύμβολον κλίνειν ἀναγκάζει φύσιν Anaxand. 3, 176 (1, 16).
- ἀσύνητος: ἀκροατῆς ἀσύνητος καθημέρος Philem. 4, 46 (34b).
- ἀσύντακτος: ἢ πρόνοια τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν Nicost. 3, 285 (2).
- ἀσύστατος: *ἀσυστάτοισι δεσποτῶν τύχαις Xenarch. 3, 614.
- ἀσφάλεια: cf. ἀφέλεια. ἐβάλετ' ἄγκυραν ἀσφαλείας εἴνεκα Philem. 4, 31 (1, 10). βίου δ' *ἐνεστίν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις Men. 4, 90 (4). τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ εἰς ἀσφάλειαν τῇ βίῳ πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7).
- ἀσφαλής: γέλος γενναῖος ἀσφαλῆς θ' ἅμα Antiph. 3, 45 (2, 7). οὐτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὐθ' ἑλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). κτῆσις ἀσφα-

θεῶ (int. χρόνῳ) Nicostr. 3, 288 (4). ἦλθεν φέρων πότ' - μαινίδας - και-ἤρεσεν σφόδρα ἡμῖν ἄπασιν Antiph. 3, 36 (1, 8). ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς (f. ἤρεσαν τοῖς) ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσιν ἤδη Athenion. 4, 558 (v. 21). οὐκ ἤρέσαμεν * αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ mon. 48. cf. βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσιν μ. σ. μόνον mon. 76. τὸ κολακεύειν νῦν * ἀρέσκειν (legeb. ἀρέσκειαν) ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. στακτῆ-οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς Antiph. 3, 131. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2).

ἀρεστός: τὸ μικρὸν-ἀρεστόν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 7).

ἀρετή: * ἀρετὴ τὸ προῖκα-ὑπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1). μὲν ἔστιν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν αἰεί Men. 4, 127 (3) = monost. 339. ἡθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). ἐμοὶ-δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλέων ἀσπίδα-ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἀρετὴν καὶ φρόνησιν φασιν (esse summum bonum) Philem. 4, 22 (v. 4). Ἰσχυε σοφία καὶ ἀρετὴ mon. 606. ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος ἑλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 194 (7). ὄπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ mon. 433. ἀρετῆς ἀπάσης σεμνὸς ἡγεῖται λόγος mon. 594. βραβεῖον ἀρετῆς mon. 653. ταμειεῖον ἀρετῆς Alexandri 4, 554 (1). καρπὸς ἀρετῆς mon. 298. δῶκε * δόξαν καὶ ἀρετὴν mon 137. ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαι τε καὶ στρατηγίαι Alexid. (?) 3, 395 (v. 8). χωρὶς * οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν anon. 4, 667 (260).

Ἄρης: * πισσοκωνίας Ἄρης Cratin. 2, 227 (162). ἐς Οἰδίπου * παιῖδε Ἄρης κατέσκηψ' Aristophan. 2, 1167 (1). καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἔμαῖς Apollod. Car. 4, 449. Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). Ἄρεος νεοττός Plat. 2, 651 (6). Ἄρεος παιδίον Anaxand. 3, 181 (2). φιάλην * Ἄρεος (legeb. Ἄρεως) Antiph. 3, 58. φιάλαι Ἄρεος Anaxand. 3, 201 (22).

ἀρθριτικός: ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 32).

ἀρθρῶ: * κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦται Hermipp. 2, 397 (2).

ἀριθμητική: cf. ad Nicomach. 4, 587 (v. 38).

ἀριθμητός: ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοὶ Cratin. 2, 102 (2).

ἀριθμός: ἀριθμῶ διδόασι τὰ κρέα Dionys. 3, 551 (1, 6). ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναί Nicomachi 4, 584 (v. 38). ἡμῶν ὅσα τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμόν Philem. 4, 32 (3). μήκωνος ἐπιπάσας κόκκους τὸν ἀριθμόν δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 11). οὐ γιγνώσκων ψήφων ἀριθμούς Euphron. 3, 336 (1). τὸν ἀριθμόν αὐτῶν σύγχεον Dionys. 3, 551 (1, 8). οὐτ' ἀριθμόν οὐτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει ib. (1, 13). * τὸν ἀριθμόν λαμβάνειν τῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. ἄφωνοι-παρεστήκασι-εἰς τὸν ἀριθμόν Men. 4, 117 (2).

ἀριθμῶ: ἀπὸ * ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20). ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμαχοσίους Eur. 2, 543 (16). ἀριθμοῦσιν-τοὺς πάππους ὄσοι Men. 4, 229 (4).

ἀρίς: τῆς πατρικῆς ἀρίδος Calliae 2, 739 (5).

Ἀριστάρχος: Ἀριστάρχον στρατηγοῦντ' ἀχθομαι Eur. 2, 442 (7). τοὺς Ἰβήρας τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9).

ἀριστερός: ἐπ' ἀριστερῷ * αἰεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων Cratin. 2, 94 (3). τῆς ποιήσεως-ἀριστερῷ αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 3, 327 (1, 12) vide 334 (1, 17). μέσος ἀριστεροῦ Cratin, 2, 138 (9). ἡμίκραϊφ' ἀριστερά Amphr. 2, 705 (3). ἀριστερόν εἰς ποδάνιπτρα Aristophan. 2, 1188 (55).

ἀριστεροστάτης: Cratin. 2, 138 (9).

ἀριστητικός: Eur. 2, 480 (43).

Αριστίδης: Eur. 2, 457 (4).

ἀριστίζω: ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, * πιών Diodor. 3, 544 (v. 12).

Ἀριστιππος: Ἀριστιππος, σοφιστῆς εὐφυῆς Alexid. 3, 400 (1, 4).

† Ἀριστίων ad Euphron. 4, 488.

- Ἀριστογείτων: Ἀριστογείτονα τὸν ῥήτορ Alexid. 3, 478.
 ἀριστόδειπνον: Alexid. 3, 516 (25). Men. 4, 180 (6).
 Ἀριστόδημος: Aristophan. 2, 1045 (35). Ἀριστόδημος † ὡς ἀσχημονῶν
 Cratin. 2, 104 (4).
 ἀριστοκρατία: γυναῖκε δύο-τῆ δ' ἀριστοκρατία θατέρα (nomen est)
 Heniochi 3, 563 (v. 17).
 ἄριστον: † ὅταν λισχοῦροις ἄριστον προτιθῶνται Chionid. 2, 8 (4). τῷ
 μετ' ἄριστον γέλων Eur. 2, 489 (7). διατρίβειν ἡμῶν ἄριστον (f. θήμων
 ἄριστον) ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ἀστειὸν γε ἄριστον Antiph. 3,
 100 (2). ἄριστον ἐν ὄσῳ ποιῆι Antiph. 3, 144 (25). ἄγουσ' ἐπ' ἀπὲρ
 τὰ σώματ' ἄριστου (?) πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17). μετ' ἄριστον
 ὡς ἀμυγδαλὰς παρέθηκα Men. 4, 112 (7). ἐπ' ἄριστῳ λαβῶν ὀψάριστον
 Men. 4, 125 (2). ἄριστον ἐκλελεγμένον εἴ τι νέον Diph. 4, 394 (1).
 συνάγουσιν * ἄριστων πόρους Euphron. 4, 486 (v. 10). ἄδοιτα λιπ-
 ἔρσην ἀπ' ἄριστου τέως Men. 4, 146 (4).
 Ἀριστόνικος: τοῦ πλουτοῦ Ἀριστονίκου Alexid. 3, 438 (3). οὐ γέγονε
 κρείττων-Ἀριστονίκου νομοθέτης 439 (4).
 ἄριστος: πάντ' ἄριστῳ τῶν Πανελλήνων * πρόμῳ Cratin. 2, 15 (1). κα-
 τῆς ἀριστε πάντων Cratin. 2, 192 (5). Κηφισοφῶν ἀριστε καὶ μελάνται
 Aristophan. 2, 1177 (4). τοῦτον κρῖνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον (m.
 οἶνον) Hermipp. 2, 410 (2, 4). γυναῖκας πάντων ἄριστον κτημάτων
 Eubul. 3, 260 (2, 8). δείπνου πρόδρομον ἄριστον Eubul. 3, 242 (1, 13).
 ἀνδρῶν ἀρίστων γαργαίρει Cratin. 2, 221 (141). ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἐν
 εἴῃ δυσγενῆς mon. 30. ἀνδρ' ἄριστον Eur. 2, 501 (5, 8). ἀνδρῶν ἀ-
 σίτος Archipp. 2, 716 (1). * ἀνδρῶν ἄριστον κωβίον Antiph. 3, 13 (1, 19).
 ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθλῆν Eubul. 3, 222 = 237. ἀνὴρ ἄριστος τὰλλα κῆρ
 ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (309^b). ῥήτωρ γὰρ ἐστὶ νῦν τις —; B. ὁ Βα-
 ζύγης ἄριστος Eur. 2, 460 (7). λαλεῖν ἄριστος Eur. 2, 461 (8). ἡ πρὸς
 ἀριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (1). προσεδρεύειν ἀρίστους τῆ
 πόθῳ Alexid. 3, 490 (2). εἰς οἰωνὸς ἄριστος Metag. 2, 759 (2). γνώσῃ
 ἀρίστην τῆ γυναικὶ μὴ λέγε Men. 4, 269 (156). τὸ ὑγιαίνειν ποῦτον
 ὡς ἄριστον ἦν (f. ὄν 5, 80) ὠνόμασεν ὀρθῶς Anaxand. 3, 169 (1).
 ἀκούων ἄριστα Eur. 2, 570 (77).
 ἀριστοσαλπικταί: Men. 4, 313 (399).
 Ἀριστοτέλης: μετ' Ἀριστοτέλους τέταρτος τῆς ἡμέρας ὀβολοῦς γέρον
 Men. 4, 177 (3).
 Ἀριστοφάνης: V. Cratin. 2, 123 (10). Eur. 2, 445 (16). 446 (19). Plat.
 2, 644 (3), Aristonym. 2, 699 (6). Sannyr. 2, 874 (7). Amips. 2, 713
 (12). Caeterum cf. ad Cratin. 2, 53 sqq. Cratin. 2, 225 (155). Eur.
 2, 453 (16). Aristophan. 2, 1175 (1).
 Ἀριστοφῶν: Azeniensis anon. 4, 688 (337).
 Ἀριστυλλος: Aristophan. 2, 1162 (13).
 ἀριστῶ: ἠριστάναι Herm. 2, 406 (11). ἠρίσταμεν Theop. 2, 799 (2). κα-
 λῶς ἠρίσταμεν Aristophan. 2, 1154 (17). ἂ μὲλλον ἠριστήσιν (i.
 ἀριστήσιν) Pher. 2, 312 (5). εἰς ὠμίλλαν ἀριστήσομεν; Eur. 2, 525 (1).
 [ἐν] Ἰσθμῷ (scr. Ἰσθμοῖ 5, 56) ἀριστήσομεν Canthar. 2, 836 (1). ἀρ-
 στήσαι Agar. 3, 275 (5). δεῖ γὰρ ἠριστηκότας πάσχειν Antiph. 3, 126
 (1, 25), ἠριστηκότων ἡμῶν ἐξ (f. ἐξ) ἀκροκωλοῦ τινός Alexid. 3, 435.
 ναστόν ἤδη δωδέκατον ἠριστηκότα Diphil. 4, 397. ἐπεὶ δὲ θάπτον ἦσαν
 ἠριστηκότες Dromon. 3, 541 (2). Ἰα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκότα
 Diodor. 3, 545 (v. 37).
 † Ἀρίστων v. ad Euphron. 4, 488.

λέοντας-; Nausicr. 4, 578. ἡ ἄκ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσκον Philem. 4, 27 (v. 20). Caeterum cf. Ἀττικός.

ἀττικηρῶς: οὐκ ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 450 (1).

ἀττικίζω: οὐ γὰρ ἠττικίζεν Plat. 2, 669 (1). σὺ μὲν ἀττικίζεις Posidipp. 4, 524 (2).

ἀττικιστί: κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). μεί' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν Alexid. 3, 474.

Ἀττικός: Κινησίας-ὁ κατάρατος Ἀττικός Pher. 2, 326 (1, 8) = 334 (1, 13). τὸν Κοῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν Plat. 2, 626 (6). ὕμνες ὠττικοί (1. ὠττικοί 5, 54) Stratt. 2, 773 (2). πότερ' Ἀττικοί | ἅπαντες ἢ καὶ * τοῦμπορίου τινές; Diphil. 4, 381 (1, 2). τοῦτ' εἶτε-Μαχεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς κατέδειξαν ἡμῖν Machon. 4, 196. μίμημα χειρὸς ἀττικῆς Antiph. 3, 96 (1). αὔρας ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40). οὐδέτερος-ἠδεταί τοῖς ἀττικοῖς δέλνοις. * (B.) ἀηδία γάρ ἐστιν ἀττικῆ * (;) Lyncei 4, 433 (v. 3 sq.) Ἀττικὸν-ὑδωρ Antiph. 3, 98. ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἄν-δέη κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν * Ἀττικά Diph. 4, 407 (1, 13).

ἀττικουργῆς: ἀττικουργῆ * (ῥήματα?) Men. 4, 317 (428).

Ἀττις: κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν Ἀττιν Theop. 2, 801 (5).

ἄττομαι: τὸν στήμονα | ἄττεσθ' Herm. 2, 382 (5).

ἄττω: * ἠιτημένα (legeb. ἐσσημένα) Pher. 2, 351 (38) cf. 5, 29.

ἄττω: τεμάχη δ' ἄνωθεν-εἰς τὸ στόμ' ἄττει Metag. 2, 753 (1, 10). πυκνοὶ-ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες κούφως πρὸς αἴθραν Alexid. 3, 452 (1, 16).

ἀτυγία: † εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυγίαν νομισαντες Men. 4, 158 (4).

ἀτύχημα: ἀλογίστου τρόπου ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει Men. 4, 198 (2). κοινὰ πάντα τὰ τυχήματα mon. 369. ἅπαντα-τὰ μεῖζον' -ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' Timocl. 3, 593 (v. 18).

ἀτυχῆς: τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). οὐδὲν θηρόν τῶν ἰχθύων ἀτυχέστερον Antiph. 3, 87 (v. 2).

ἀτυχία: ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν Antiph. 3, 155 (67). ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29). ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον (ars) Amphid. 3, 302 (1). λιμὴν ἀτυχίας-τέχνη monost. 309. ἄστου-θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον Amphid. 3, 305 (1). ἀνολεγειν λιανθάνουσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). ἐλεινότατον-ἀτυχία γέλου monost. 180. ταῖς * ἀτυχίαισι μὴ πύχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). ἐν ταῖς-ἐτέρων-ἀτυχίαις τραγᾶν Eurphron. 4, 495 (2). * ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἠδίστα * πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).

ἀτυχῶ: λέγ' - * κοῦδὲν ἀτυχήσεις ἐμοῦ Eur. 2, 472 (25). τὸ-ἀτυχήσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). ἠτύχηκέ τις βήττει τις οἰμῶζει τις ἢ γύσις γέρει ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22). ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2). ἀνήρ-ἀτυχῶν σώζεται ταῖς ἐλλπίσιν mon. 643. ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι-Εὐριπίδου μνήσθητι Phlippid. 4, 472. γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ τὰ τυχεῖν τ' ἠγειρας (senem) Men. 4, 208 (2). οὐδὲ * μέχρι τοῦ τέλους-ἔμεινεν * ἀτυχῶν (libr. εὐτυχῶν cf. 5, 116) int. homo. Posidipp. 4, 525 (4). εὐπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος Men. 4, 183 (4). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ συμφέρον-διδόντων- * βούλεται-ἀτυχεῖν Men. 4, 197 (1). βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος Men. 4, 250 (55). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν (uxor) Men. 4, 164 (1). οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις τόποις (fugit) Amphid. 3, 302 (2). οὐχ ὄθεν ἂν ὤμην * ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). ὅς μὴτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐπαμφιάσαι δύναίτο τοῦτο χρήμασιν Men. 4, 192 (4). πολλοὺς πονηροὺς-ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας Men. 4, 254 (71).

- οὐδείς παρίσιτος εὔχει ἀτυχεῖν τοὺς φίλους Antiph. 3, 45 (2, 3). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). *οἱ ἀτυχοῦντες** τὸν χρόνον ἐ-ευτυχηκότες Apollod. Car. 4, 445 (3).
- αὐ: ἐκ μὲν-ἐκ δ'-ἐκ δ' αὐ- Herm. 2, 407 (1, 6). ἐκ δ' Αἰγύπτου-ἀπὸ δ' αὐ Συρίας- ibid. (1, 13). οἱ μὲν ἐκεῖθεν-οἱ δ' αὐ ἐκεῖθεν Plat. 2, 664 (2, 3). πουλύποδος πλεκτὴ δ'-τριγλῆ δ'-σχορπίος αὐ Plat. 2, 673 (1, 21). τηδὶ δ' ἀφύμισι, τηδε δ' αὐ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8). ὁ μὲν-ἀν-περοῖ· ὁ δ' αὐθις (f. αὐ)- ad Eur. 2, 554 (12). τοῖν ἰσχύοιεν τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐξαιρούσα Autocr. 2, 891. μέλπειν δ' ὦδαίς τὰ μὲν Σπάρτην-, τοτὲ δ' αὐ Θήβας Anaxand. 3, 183 (1, 21). πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα || οἱ Σινώπη δ' αὐ συνόντες- Anaxil. 3, 345 (1, 12). ἐν ἀγορῇ δ' αὐ πλάτανον-διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὁ δ' αὐ Σοφοκλέους-περιέλειχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). ταχέως γέ μ' αἰ χρησταί-ἐπέλιπον, τῶν δ' αὐ ποιητῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). ἦ γὰρ-χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν-ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 6). τήνδε-μὴ δίδου, ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὐ-δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). φύσει-οὐδείς δοῦλος-, ἢ δ' αὐ τύχη-κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39). οὔτ' ἀφύη-οὔτ' αὐ βεμβροῦς- Aristonym. 2, 699 (2). οὐ πάνυ | ἐσπούδιακ', οὐδ' αὐ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). ὄν οὐδὲ εἰς λέληθεν-ποιῶν, οὐδ' ἄν (l. αὐ 5, 99) ποιήσων Philem. 4, 31 (2, 2). μὴ-† μὴδ' ὁ (f. μὴδ' αὐ) Men. 4, 325 (470). τῶς αὐ πόρτον κατέχουσ' αὐραί; Cratin. 2, 94 (1). ὡς αὐ (? al. οὐν f. ἄν) τίν' ἔλθω δῆτα-; Eur. 2, 514 (15). οἶον *αὐ τὸ πνίγος Pherocr. 2, 348 (29) cf. 5, 29. φθονερόν ἀνθρώποις τόδ' αὐ (?) Cratin. 2, 72. ἐπίσημον αὐ τὴν ἀσπίδ' -ἀνέθηκάν Men. 4, 225 (1). ἀλλ' αὐ Plat. 2, 645 (4). αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (1, 5). χειμέρια βροντᾶ μίλ' εὐ (f. αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13). οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὐ λέγειν-ὅτι- Antiph. 3, 65 (2, 5). πολὺ γὰρ αὐ γένος μιαιρώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (vs. 8). † αὐ ἦκειν νῆδε ἐπανήκειν.
- αὐαίνω: ἠδαινόμην θεώμενος Aristophan. 2, 1187 (47).
- αὐγῆ: τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγᾶς; * (Cratin.) 2, 101. ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (f. τῆ κρόκη) κεκραμένη Men. 4, 244 (33).
- αὐδῶ: ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2).
- αὐθάδης: ἐστὶ τοῖς σεμνοῖς-αὐθαδέστερος Eubul. 3, 217 (1).
- αὐθαδία: αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ (expellere) Antiph. 3, 139 (13, 4).
- αὐθαίρετος: αὐθαίρετος λύπη mon. 641. αὐθαιρέτοις-συνέχεται λύπαις Men. 4, 254 (70). ἄνοια-δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλεῖστα τῶν κακῶν αὐθαίρετα monost. 499. ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2).
- αὐθέκαστος: οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἢ μὲν εἴρων-ἢ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). αὐθέκαστος (i. q. simplex) Posidipp. 4, 527 (13). πικροῦ γέροντος αὐθέκαστου Men. 4, 294 (229).
- αὐθημερινός: αὐθημερινῶν ποιητῶν λῆρον Cratin. 2, 174 (5).
- αὐθιγενής: οἶνοι-** γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 70).
- αὐθις: cf. αὐ. αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (1). πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν Pher. 2, 268 (5). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). *οὐ τιθᾶς εἰσάγουσι-καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις Antiph. 3, 86 (5). εἰ-τι κα-ξήμαρτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 19) sive 334 (1, 12). καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὐθις Eubul. 3, 244 (4). οὔτ' ἀβέλτερος οὔτ' αὐθις ἔμ-φρων Alexid. 3, 495 (1, 8). ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (f. αὐθις) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). καὶ τοῦ καπήλου γὰρ

- ἄρσην: v. ἄρρην.
- ἄρταμος: τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων Epicrat. 3, 369.
- Ἄρτεμις: τρίγλη-παρθένου Ἀρτέμιδος ἔφ. Plat. 2, 673 (1, 20). ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, τὰν *Φερσέφατταν Epicrat. 3, 369. νῆ τὴν Ἄρτεμιν Eriphi 3, 556 (1, 6) = νῆ τὴν Φωσφόρον Antiph. 3, 33 (1, 6). Ἄρτεμι, γάλη δέσποινα Philem. 4, 21 (1). Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν Autocrat. 2, 891 (1, 5). Diana Ilithyia Men. 4, 82 (5). de Iove sub Dianae specie Callistonem comprimente Amphid. 3, 320 (11).
- Ἀρτεμίσιον: κεφαλὰς ἔχοιτες (?) τρεῖς ὡσπερ Ἀρτεμίσιον (μῆ) Diph. 4, 427 (42).
- ἄρτηρ: Pher. 2, 269 (6).
- † ἄρτηρία: τὴν δ' ἄρτηρίαν (l. ἄρτυσίαν) συνήρπασεν Alexid. 3, 400 (1).
- ἄρτι: cf. ἄρα. ἄρτίως. νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7, 6). ἄρτι γὰρ νοῶ Men. 4, 121 (7). ἄρτι χροαζούσας αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1, 3) = Aristag. 2, 761 (1, 3). ἄρτι γυμνὸν ὀστροάκων anon. 4, 646 (167). *οὐ μὲν ἡμεν ἄρτι (al. ἄρτίως) - ἐξ ὄξυβαφίων - ἐπίνομεν Antiph. 3, 89 (1, 4). ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων - εἰλχον Eubul. 3, 231 (1). παρὰ Γναθαινίω - ἄρτι κατέφαγον (panem) Eubul. 3, 247 (2), *λύσσασα δ' ἄρτι (legeb. λύσας δὲ ἀργὴν) στάμνον - ἴησιν εὐθύς - Plat. 2, 684 (9) cf. 5, 49.
- ἄρτικροτεῖσθαι: *ἠρτικροτοῦντο δ' οἱ γάμοι Men. 4, 304 (330).
- ἄρτιος: εὐδαίμων, *κυνῶτας, ἄρτια [ἄρματῆα] Eubul. 3, 232 (2).
- ἄρτίως: cf. ἄρτι. ἠβῶντ' ἄρτίως οἰνίσχον Cratin. 2, 117 (3). ἄρτίως ἠβυλλιώσαι Pher. 2, 300 (1, 28). ἄρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην Aristophan. 2, 1100 (9). ἐπιώζομεν - ἄρτίως τοῖς ἀστρίχοις Antiph. 3, 50 (1). ἐξεπήδησ' ἄρτίως πέττουσα Eubul. 3, 203 (2). ἐμοὶ μὲν ἄρτίως - ἰσπίδα προσφέρων ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἄρτίως τειτάρων δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). *ἐκόκκυζ' ἄρτίως ἀλεκτροῶν Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. οἶον - ἄρτίως εἶδετε, τοιοῦτος γέγοιεν Alexid. 3, 428 (2). ἐπεὶ εἶπ' ἄρτίως * * * Dionys. 3, 548 (v. 31). τουτονὶ δ' ὄν ἄρτίως ἔφης - ib. (v. 36). εἰ δ' ἔλαβον * ἄρτίως (libr. ἄρτι) σκάρον Philem. 4, 27 (20). τὸν αὐτόπυρον ἄρτον ἄρτίως φαγῶν Alexid. 3, 436 (2). καταλαμβάνομεν - κατὰ χειρὸς ἄρτίως εἰληφότας Nicostr. 3, 287. ἄρτίως ἀριγμένη Pher. 2, 315 (11). ἄρτίως διηριάμηκε Anaxand. 3, 163. αὐτοὺς ἄρτίως ἠλωχέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). ἀκαρῆς παραπόλωλας ἄρτίως Men. 4, 284 (226).
- αρτοκοπεῖν (al. ἀρτοποπεῖν) Phryn. 2, 591 (11).
- ἀρτοποιία: Aristophan. 2, 1074 (15).
- ἀρτοποπεῖν: v. ἀρτοκοπεῖν.
- ἀρτοπώλια: v. ἀρτόπωλις.
- ἀρτοπώλιον: Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11).
- ἀρτόπωλις (l. ἀρτοπώλια 4, 637) Archipp. 2, 723 (16).
- Ἄρτος: Ἄρτος - *ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς Demetr. 2, 876 (1).
- ἄρτος: cf. ἄρτος. καλεῖ τὴν ἄρτιον ἄρτον *Aristophan. 2, 1195 (63) = anon. 4, 628 (97). ἀγελαιοὶ ἄρτοι Plat. 2, 642 (3). κλιβανίτης ἄρτος Amips. 2, 702 (5). ἄρτοι τρυφῶντες Alcaei 2, 826 (3). Eubul. 3, 214 (2). ἄρτον ὀπιῶν ὀβελίαν Aristophan. 2, 989 (10). ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν Pher. 2, 274 (1). ὀβολίας ἄρτους Aristophan. 2, 1129 (6). ἄρτους λευκωμάτους Antiph. 3, 96 (1). παριππεῦσαι Κυπρίους ἄρτους Eubul. 3, 243 (2). αὐτοπυρίταισι - ἄρτοις Phryn. 2, 595 (1). τὸν αὐτόπυρον ἄρτον Alexid. 3, 436 (2). ἄρτους σποδίτας κρησερίτας Diph. 4, 387. ἄρτους προιάμενος μὴ τῶν καθαρύλλων Plat. 2, 644 (1). ἄρτον λιπαρὸν - φέροντι Aristophan. 2, 937 (8). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρω

Alexid. 3, 483 (2, 10). εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς Philem. 4, 29. οὐκ ἐν
 δυναμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά Eubul. 3, 247 (2). ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι
 ξηροί Mnesimach. 3, 569 (v. 11). μᾶζαι-ἄρτοις ἐμάχοντο Telecl. 2, 361
 (1, 4). ὄτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' — Cratin. 2, 109 (2).
 νυκρέτω-ἀλφίτοις, ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν Nicoph. 2, 851 (2). ἄρτους,
 μᾶζαν, ἀθάρα Nicoph. 2, 852 (2). * βάρακες πολλοὶ κᾶρτοι Epilyci 2,
 887 (2). μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων Anaxand. 3, 184 (1, 38). ἄρτων,
 ἀλφίτων, ὄξους Men. 4, 156 (1). οὐτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν πλήρης γὰρ
 ἄρτων ἢ πόλις anon. 4, 606 (18). κόλλικα φαγῶν κρέβανος ἄρτων
 Ephipp. 3, 322. ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάρραβοι Aristophan. 2, 1008 (6). τὸ
 μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα Antiph. 3, 98. ἀξιωτέρους πωλοῦσιν-τοῖς
 ἄρτους ἐκεῖ Eubul. 3, 208 (2). τοῖς ἄρτοις ὅσας ἰστιάσι παγίδας Alexid.
 3, 409 (2). Μητίλοχος δ' ἄρτους ἐποπτᾶ anon. 4, 674 (303). ἄρτου δις
 ἢ τρις ἀποδακῶν Aristomen. 2, 734 (1). † ἄρτων περιλοιπα θρύμματι
 Aristophan. 2, 1010 (13). ἐν πήρᾳ φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν
 Diph. 4, 403 (1, 6). ὁ μὲν ἄρτος ἠδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσόν ἐμ-
 βαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρόν Theop. 2, 795 (2). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἢ
 κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6).

ἄρτοσιτεῖν: Plat. 2, 672 (7).

ἄρτοστροφεῖν: Aristophan. (?) 2, 1206 (133).

ἄρτυμα: τὰ παλαιὰ καὶ θρυλούμενα ἀρτύματ' Anaxipp. 4, 459 (v. 5).
 οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν ἐχρᾶτο (v. 8).

ἄρτυσία: γ. ἀρτηρία.

ἄρτύω: cf. ἀρπάζω. γλαῦχον-ἀρτύσαι Cratin. 2, 178 (12). ὄψω πο-
 νηρῶ πολυτελῶς ἠρτυμένω Eur. 2, 564 (49). κίχλαι ἀνάβραστ' ἠρτυμένα
 Pher. 2, 300 (1, 23). ἀρτύω φακῆν Anaxipp. 4, 460 (v. 41). οὐδ' ἦ-
 τον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου ἠρτυμένοισι † χαίρων anon. 4, 671 (292).

ἀρύβαλλος: Theop. 2, 822 (28). ἀρύβαλλοι de crumenis Antiph. 3, 26 (3).

ἀρύστιχος: κύλικ' ἀρύστιχον Phryn. 2, 595 (2).

ἀρύταινα: ὠθεῖταις ἀρύταιναις Aristophan. 2, 1129 (8). κατασχεθεῖ-
 τὴν μεγίστην ἀρύταιναν ὑμῶν-ζέοντος ὕδατος Antiph. 3, 11.

ἀρύτω: ποταμοὶ-ρέυσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι Pher. 2, 316 (1, 5). καὶ
 πιθῶνος ἠρυσαν ἄκρατον Pher. 2, 323 (5).

Ἀρχάγαθος: * Ἀρχάγαθον-γεγραφέναι ῥοφούνη' Ὀρέστην Sophili 3, 583 (2).

ἀρχαϊκός: ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαϊκός Antiph. 3, 22.

ἀρχαῖος: ἀρχαῖος de simplici Pher. 2, 354 (62). τὰ Στησιχόρου-ἀρχαῖον
 αἰδεῖν Eur. 2, 481 (3). οἶδα-ἀρχαῖόν τι δρῶν Aristophan. 2, 955 (18).
 οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος Antiph. 3, 144 (27). τὸν ἀρχαῖον τρόπον (μα-
 αῖκες) Eur. 2, 548 (3). λόγος τίς ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων Epiph.
 3, 556. πάλιν χρόνῳ τῆρχαῖα καινὰ γίνεταί Nicostr. 3, 288 (3). ἡ-
 χῆς † ἀρχαίας monost. 636.

ἀρχέγονος: ἢ φύσις πάσης τέχνης ἀρχέγονόν ἐστ', ἀρχέγονον Damon.
 4, 530 (v. 8).

Ἀρχέστρατος: * χούτοι μὲν * εἰς' ἐκκαίδεξ' εἰς Ἀρχέστρατον Eur. 2, 531
 (4, 4). cf. ad anon. 4, 699 (378). Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δο-
 ξάζεται Dionys. 3, 548 (v. 24).

Ἀρχεφῶν: παρ' Ἀρχεφῶντος ἠδυπότια Cratin. min. 3, 379 (3).

ἀρχή: cf. χάρις. Λυκαμβίς ἀρχή Cratin. 2, 92 (12). οὐκ ἐᾷ ἀρχὴν λα-
 χόντας ἀρχεῖν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34). σύνταγμα τῆς ἀρχῆς ex
 Men. 4, 330 (498). ἀρχῆς τετευχῶς ἴσθι ταύτης ἄξιος mon. 44. δέ-
 χονται - * ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ' Aristophan. 2, 1106 (10)? ἐὰν με τῶν
 ἀρχῶν ἀφῆτε Aristophan. 2, 995 (1). εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300
 (1, 33). αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς Mnesim. 3, 569 (v. 24). ἀξιο

- τοίνυν-ἐξ ἀρχῆς Telecl. 2, 361 (1, 1). σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς Anaxil. 3, 347 (1, 8). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν-βίον Men. 4, 116 (1). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). δειπνου-ἀρχήν, τελευταίην δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. 3, 353. τελευταίην οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχήν ἔχει Herm. 2, 390 (1, 5). ἀρχῆς γενομένης ἐπὶ πλείον ἠῦξον τὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 15). τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; Cephisod. 2, 886 (1). πολλῶν-κακῶν ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ (int. γαμεῖν) Anaxandr. 3, 195 (1). ἄπερ ἡμῖν μόνα-ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 24). ἀρχὴ μέγιστη τῶν-κακῶν ἀγαθὰ Men. 4, 275 (194). τοῦ κακῶς λέγειν ἀρχὴ γίγνεται (int. σκῶψις) Alexid. 3, 454 (1). ἀρχὴν πολέμου πορῶσιεν Aristophan. 2, 981 (26). [† ἀρχήν-τὸν θεὸν φοβεῖσθαι monost. 53.]
- ἀρχηγέτης: ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3).
- ἀρχηγός: τὴν νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 169 (1, 10). τῆς τέχνης ἀρχηγός ἦν Sosip. 4, 482 (v. 14).
- Ἀρχίβιος: v. Αρχῖνος.
- † ἀρχιλόχειον: Nicoch. 2, 844.
- Ἀρχιλόχος: Ἀρχιλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Dipli. 4, 409 (1). Archilochus et Hipponax Sapphonis amatores ib. (2).
- Ἀρχῖνος: Plat. 2, 661 (6). Sannyr. 2, 875 (2). Ἀρχίβιος (f. Αρχῖνος) Plat. 2, 691 (42).
- ἀρχιτεκτονεῖν: Aristophan. 2, 1019 (11). ἐδίδασκεν ἡμᾶς (σοκος)-ἀστρο-λογεῖν-ἔπειτα-εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 492 (v. 16).
- ἀρχιτεκτονική: τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς - τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται Sosip. 4, 493 (v. 36).
- ἀρχιτέκτων: οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς μόνος καθέστηκε Alexid. 3, 451 (1, 2).
- ἀρχογλυπτάδης: anon. 4, 625 (81).
- ἀρχολίπαρος: anon. 4, 625 (81).
- ἄρχω: cf. ἄγχω. μηκέτ' -ἐάσατ' ἄρχειν μειράκια Eur. 2, 464 (13). γυναικί-ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ γύσις monost. 100. ἄρχων εἰμι-Ἀθηναῖος Cratin. 2, 195 (53). ἕκαστός ἐστι * τῷ λογίσασθαι ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν Men. 4, 142 (2). Μακεδῶν ἄρχων Erhipp. 3, 323 (1, 20). Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα Archipp. 2, 719 (2). ἄρξαντος ἀνδρός δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει Eur. (?) 2, 577 (v. 16). ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450. οὐκ εἴ ἀρχὴν λαχόντας-ἄρχειν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34). ἄρξει αὐτοῖς διποδία Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20. ἐμοὶ-ἤρξε τῶν κακῶν Pher. 2, 326 (1, 3). ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο Plat. 2, 672 (1, 6). φιλακόλουθος ἄρχεται Aristom. 2, 734 (2). νυστάζειν γε καὐτός ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου Men. 4, 237 (17). ἐσθλὴν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος Diphil. 4, 385. δειλινός ἤρξατο anon. 4, 688 (336).
- ἀρχωνίδας Plat. 2, 689 (27^a).
- ἀρῶ: κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίαι ἀρουῖσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 6).
- ἀρωγός: ἀσκοπυτίνην-δίηρους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- ἀρῶμαι: ἀρᾶται κάπιθειάζει τῷ (f. κάπιθειάζει 5, 29) πατρί Pher. 2, 314 (10).
- ἀρώματα: κενθὺ τῶν ἀρωμάτων Eur. 2, 550 (5).
- ἀσάμινθος: ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λελβων Cratin. 2, 157 (13).
- ἄσαρκος: ὀσῶν ἀσάρκων anon. 4, 613 (41).
- ἄσβολος: τὰς ὀφρῦς ζωγραφουῖσιν ἀσρόλῳ Alexid. 3, 423 (1, 16).
- ἀσεβής: [τὴν μὲν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν Philem. 4, 67 (1). εἰ δίκαιος κάσεβῆς ἔξουσιν ἐν ib.]
- † ἀσέβιον-ἔτριβες v. ἀσεβῶ.

τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 19). αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐποιή-
 μην ib. (v. 20). αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο Theop. 2, 509
 (3). *ὁδὸν γὰρ αὐτὸς ἐστὶν Alcaei 2, 831 (1). σοὶ-δίδωμι τιμῆ-
 τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετροπήν Philyll. 2, 559. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δι'
 ὀβολῶ-ὑπὸ τῷ πικλίντρῳ. B. μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο; Aristophan. 2,
 964 (16). τουτὶ-αὐτὸ-ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν Antiph. 3, 54. ὡς τὰλλα-δα-
 πάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν (h. e. hominum) οὐνεκα, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ
 τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2). ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν. ἀλλὰ δεῖ
 σκοπεῖν τοῦτ' αὐτὸ Philetæer. 3, 295 (2, 7). ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο δ'
 αὐτὸ-πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25).
 ὡστ' οἶομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἐτι Nicostr. 3, 251 ἐν
 τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν καλοῦς Philem. 4, 25 (2). κάπ-
 παριν, θύμον, ἀσπάρραγον, αὐτὰ ταῦτα (haec sola) Philem. 4, 38 (12).
 ἃ δ' ἡ γύσις δέδωκεν *αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Men. 4, 230 (5). † μόνα τ' αὐ-
 τῶν ἥσομαι (l. αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι) anon. 4, 679 (310). οὐκ αἰσίων αὐτὸ
 τοῦτο παραθήσεις μόρον, ἵνα ταῦτὰ πάντες Lyncei 4, 433 (v. 21. 22).
 ποτήρια, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαμος μόρον Pher. 2, 324 (1).
 Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι || ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόρον
 σωτήρα Alexid. 3, 407 (1). τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τοῖοις
 ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). βούλομαι μόνη αὐτῇ γράσαι σοι Pher. 2, 346
 (20). πλείτω χωρὶς αὐτός Eur. (?) 2, 577 (v. 23). αὐτοὶ θύομεν Aristo-
 phan. 2, 1012 (23). λοιπὸν τὸν σφόνδυλον αὐτὸν-ῤιγήσαντες ἐτέμεθ'-ἡμῖν
 Pher. 2, 261 (1, 4). ὅστις αὐτῆς (h. e. μόνης) * (τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμά-
 των ἐρεῖ Alexid. 3, 411. παρ' αὐτῶ τῶ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). γε-
 λῆς-αὐτὴν τὴν ἀκμὴν Aristophan. 2, 1100 (10). κατ' αὐτὴν ἦν βλέπεις
 τὴν εἴσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). παρ' αὐτὴν τὴν σικκὴν Antiph. 3,
 114. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφειγμένος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἐπ'
 αὐτὸν ἦκεις τὸν βιατήρα Amips. 2, 711 (5). αὐτὴν ὄραν-τὴν * Ἰκαδη-
 μίαν δοκῶ Antiph. 3, 17. ἐπανάξω σύαγρον τῆς νυκτὸς αὐτῆς Antiph.
 3, 21. αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν- * γίγνεται Antiph. 3, 102. αὐ-
 τὸς εὐθέως ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον, ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44).
 ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστοι πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17).
 κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377. οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐ-
 τῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ὡσπερεὶ * τὰ ποτήρια αὐτ' (l. et
 αὐτὰ τὰ ποτήρι,) οὐ τὸν οἶνον πίνοντες Eurigen. 3, 538 (1), σώζει (?)
 δ' αὐτὰ που τὰ σώματα Men. 4, 90 (4). αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ
 πράγματα Men. 4, 324 (463). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς ἀηλίους
 Criton. 4, 538 (v. 8). οἶνος ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων Clearchi 4, 564.
 *(ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγοθεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287). ὁ δ'
 ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335 (3, 6). πόλεων τε φόρους αὐτὰς τε
 πόλεις Telecl. 2, 372 (4). Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις Pher.
 2, 267 (4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρχον μόνην-θύετε Eubul. 3, 270
 (16). αὐτὰ καὶ τὰ γέλατα anon. 4, 663 (252). αὐταῖσι (αὐαῖσι ?)
 ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι Eur. 2, 475 (37). ἔρρεον αὐταῖσι μι-
 στίλαισι Pher. 2, 299 (1, 5). ἀνηρπάκισ' ἀπαξάπαντ' αὐτῷ κενῷ Plat.
 2, 618 (1). † αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὄρματ' (l. αὐτοῖς αὐ. ὄρμα) Lysipp. 2, 745
 (4). αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2). τόν-
 ναύκληρον-καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει Anaxilae 3, 348 (1, 19). γαστέρας
 αὐταῖσι μήτραις anon. 4, 606 (19^b). φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάχον
 πρὸς * αὐτῷ (5, 24) Cratin. 2, 215 (135). † Μενδαίω-ἐνουροῦσιν καὶ
 θεοὶ αὐτοὶ Herm. 2, 410 (2, 1). τούτῳ * πρόπιθ', ἵνα * καὐτὸς ἄλλω Ale-
 xid. 3, 406 (1). ὡς-νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1).
 καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκεῖθεν εἶναι Men. 4, 232 (8). καὐτὸς ἐκβήση

κακός mon. 274 cf. mon 475. φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). ἀλλ' *αὐτὸς ἀπαρτι-οίχησει φέρων Plat. 2, 635 (3). ἐν τῆδε-τῆ πόλει-*(ἐγώ) ποτ' αὐτός | *γυναῖκ' ἐκίβου-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐκ τῶν λόγων ἅτι' αὐτὸς ἐπιθυμῆς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐπόλου Aristophan. 2, 1177 (5). αὐτὸς δειξας Aristophan. 2, 1200 (102). οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 8). δοκεῖ-ὀμόσας αὐτὸς ἐπιωρηκέναι Antiph. 3, 149 (43). τὰ σίγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 218 (3). τουτὶ-ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. βούλομαι δ' αὐτῷ (f. αὐτός) προειπεῖν οἷός εἰμι Aristophont. 3, 357 (1). λέγ' αὐτῆ, γλυκυτάτη Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ'-οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; τῷ δὲ πατρι-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρον; Apollod. 4, 452 (1, 5, 7). αὐτὸς εὖρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. οὐ γὰρ ἦν-οὐδενὶ δούλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν Pher. 2, 254 (1). ὦρα βαδίζειν ἐπὶ τὸν δεσπότην· ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1139 (6). ἐστὶ-*τὰν θαλάττη πολέμῳ ἡμῖν θηρία. || αὐτοὶ τ' ἐπὰν ληρθῶσιν-τεθνεῶτες ἐπιτρέβουσι τοὺς ὠνούμενους Alexid. 3, 413. κακὸν φυτόν-γυνή, καὶ κτώμεθ' αὐτὰς- mon. 305. οὐ χαλεπὸν ἐστι-εἰπεῖν τιν'-. αὐτὸν μίχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥάδιον Philippiid. 4, 471. τὴν ἐν ἑτέρῳ κειμένην ἀμαρτίαν *δεῖ μέμνην ἰδίαν αὐτὸν λαβεῖν Men. 4, 249 (50). ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι-ἢ συνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιῆ Men. 4, 257 (86). τὴν ἀκμὴν ἐν παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454 (1, 4). πέπεικας ἔλθειν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 3). πότε εὐκαιρον αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὄψων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ'- Sosip. 4, 454 (v. 52). τί τὰργύριον-τιμώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῆ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). οὗτοι τὸ γῆρας ἐστὶν-τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὅς ἂν φέρῃ ἀγνωμόνως αὐθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος Antiph. 3, 196 (2, 3). φέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5). παρεσκευασμένα αὐθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλείστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ἴν' αὐτὸν μὴ λέγῃ ὡς ἔφην- Telecl. 2, 371 (1). ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστὶν Plat. 2, 672 (1, 5). αὐτοῦ παραλαβὼν τὴν χαλκίω τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). τῆς ποιήσεως-ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 2, 327 (1, 12). αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν Eur. 2, 562 (43). οἶ-ἐστῆσ', αὐτῶν οἱ μὲν ἐχειθεν-οἱ δ'- Plat. 2, 664 (2, 3). ὅσοι ζῶσιν κακῶς-ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλοῦς εἶναι λέγω Philetæer. 3, 297 (1). ὅταν τις αὐτῶν-εἴπη-πνίγομαι οὕτως ἐπ' αὐτοῖς anon. (5, 52) 2, 746 (v. 8, 10). θύομεν αὐτοῖσι-ὥσπερ θεοῖσι καὶ-αἰτούμεθ' αὐτούς Aristophan. 2, 1148 (1, 12, 14). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μείζον-αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνὰ Antiph. 3, 27 (1, 17). ἔξω, μακρὰν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω Antiph. 3, 136 (7). ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερὰ || δεῦρ' αὐτόν ἐφυγάδευσαν Aristophont. 3, 361 (2). ὃν φασὶν *ποτε κληθέντ' -εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου || ἦκειν ἔωθεν αὐτόν εὐθὺς ἡλίου μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1). Adde Eubul. 3, 262 (2, 3, 5). † Antiph. 3, 109 (v. 18). ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν θάπιδας ῥυπαράς Pher. 2, 290 (9). τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). * αὐτὸς δ' ἀνήρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους- Aristophan. 2, 1171 (1, 3). οὗτος γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἄγλωττος, λάλος- Eubul. 3, 254 (1, 7). μένει χοῆμ' οὐδὲν ἐν ταύτῳ ῥυθμῷ Eur. 2, 549 (4). † δυαδελφίδην (f. δὴ ἀδελφίδι ἐν) ταύτῳ μυχῶ Callicho 2, 741 (7). τὸν αὐτόν ἀνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ mon. 506. πέμπω ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Sotad. 3, 586 (1, 25). ὄθεν ἔξω πάλιν οὐ φασίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3). περισσότερὰς

ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταῦτόν-τὴν αὐτὴν μύρον, ἰδίῳ δ' ἐκάστην Alexid. 3, 410 (1). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον, προεληλύθασιν. — εἰς ταῦτό *καταγωγεῖον αὐτοῖς ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2). κἄν δοῦλος ἢ τις σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει Philem. 4, 47 (39). τὸ δ' ἐγγέλειον; B. ἄλλες, ὀργάνον, ὕδωρ. A. ὁ γόγγυρος; B. ταῦτόν. Antiph. 3, 130. ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἀρπίαση- ταῦτόν ἦν Philem. 4, 26 (v. 13). οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). ὄρκος *(δ') ἑταίρας ταῦτό καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). ὥσπερ οἱ κύβοι· οὐ ταῦτ' αἰὲ πλῆπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). οὐ ταῦτό δ' ἐστὶ τοῦτο Dionys. 3, 547 (v. 10). ἐκείθεν ἔσται ταῦτό τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκ ταῦτοῦ μεθ' ἡμῶν πλεῖται ποτηρίου Eur. (?) 2, 577 (v. 2). ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται ἐν ταῖς Ἀθήναις Kubul. 3, 241. ἢ μήποτ' - εἰς *ταῦτόν (legeb. ταῦτό) μόλης Stratt. 2, 778 (1). οἷα σύ | εἰώθης εἰς ταῦτόν καρυκεύειν Men. 4, 222 (1). ὅς ἐξαμαρτεῖν ταῦτόν mon. 121. ὅπερ-ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτό τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 450 (v. 21). οὐδέποτ' ἀρέσκει ταῦτά τοῦτῳ τῷ θεῷ Nicostr. 3, 258 (4). τῶν δ' *αἰγιδίων κατὰ *ταῦθ' (vulg. ταῦτά) ἢ μὴ τυρόν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 4). ταῦτά (f. κατὰ ταῦτά) καὶ μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ Nicomach. 4, 583 (v. 15). πεπονηθέναι *ταῦτά (libr. ταῦτα) τοῖς ἀετοῖς Epicrat. 3, 365 (2, 7). μεταφέρει ἕκαστος αὐτῶν *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). αὐτόσε: ἐφθῶν βατίδων εἰλυομένων *αὐτόσε (vulg. αὐτόθεν) Metag. 2, 753 (1, 4). σφενδόνη | οὐκ ἂν ἐφικομένην αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (1, 20). αὐτόσιτος: παράσιτον αὐτόσιτον Crobyli 4, 565 (1). αὐτοσχεδίασμα: Plat. 2, 645 (5). † αὐτοσχεδῖς (l. αὐτοσχιδῆς) ὑπόδημα Herm. 2, 387 (5). αὐτοσχιδῆς: v. αὐτοσχεδῖς. αὐτοῦ adv.: ἐπίσχες αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6). † αὐτόν στρατηγόν (f. αὐτοῦ στρατηγῶν sed vid. 5, 3) Herm. 1, 98 (5). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eur. 2, 546 (1, 4). σὲ παλινοροίαν πάσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). αὐτοῦ (f. αὐτόν) λέληθε παραπλέων τὰς συμφορὰς Amphid. 3, 302 (1). αὐτοῦ: cf. αὐτοῦ. l. de tertia persona. ζύνεστι-τοῖς αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3). πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (1). τὴν αὐτοῦ σκίαν δέδοικεν Aristophan. 2, 951 (24). τὸ μὴ συνειδέναί- *αὐτοῦ (vulg. αὐτοῦ) τῷ βίῳ ἀδίκημα μηδὲν Antiph. 3, 149 (42^b). ἀνδρὸς συγγενοῦς οἰκίαν αὐτοῦ τομίζειν δεῖ τὸν συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). αὐτοῦ προδότης κακός τε τῆς ᾤρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). πεφρονητικῶς *αὐτοῦ-οὐκ ἔσται κακός Machon. 4, 497 (v. 4). ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριαν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ Antiph. 5, 80 (101). αὐτός αὐτῷ-διακονήσει Cratet. 2, 237 (1, 2). ἐντός ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῷ (f. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 380 (1). πόλλ' ἐν αὐτῷ-ἔχον καθίσχια κυμινοδόχον Nicoch. 2, 842 (1). αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται ἕκαστος ἡμῶν Philem. 4, 38 (13). ὅστις-αὐτός αὐτόν οὐκ αἰσχύνεται συνειδέθ' αὐτῷ φλαῦρα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). οὐδεὶς ὅστις οὐκ αὐτῷ φίλος mon. 407. συναγαγαπτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὀρεῖ ἕκαστος αὐτῶν (f. αὐτῷ) τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13). ὠρχεῖτ' - διαμασχαλίσας * αὐτόν σχελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12). ὁ δ' αὐτόν (f. αὐτόν) ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς κατεῖχε θ' αὐτόν Antiph. 3, 8 (1). εἰς προὔπτον αὐτόν ἐνέβυλεν καχόν Aristophont. 3, 359. τῇ τύχῃ διὰ πλειόνων αὐτόν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (1). ὅμοιον πᾶσιν

αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3, 104 (v. 18). ὑπώμνυτο ὁ μὲν οἶνος ὄξος * αὐτὸν εἶναι γνήσιον, τὸ δ' ὄξος οἶνον * αὐτὸ μᾶλλον πατέρου Eubul. 3, 236. ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1). τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίνεταί Men. 4, 230 (5). περιβόητον *(ποιεῖ) αὐτὸν anon. 4, 601 (6). περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ δίδοντας Baton. 4, 499 (1, 2). συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα Alcaei 2, 831 (2) cf. 5, 55. ἡ μὲν αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἶεται Men. 4, 261 (112). βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας ib. (1, 7). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ποιμνῆς ἐν * αὐτῇ-εἶδη χύουσας Antiph. 3, 26 (1, 4). περιπέττουσιν * αὐτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). τὰ ὄψα καὶ τὰ βρώματα || ἑτέραν ἐν * αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡθονήν Sosip. 4, 453 (v. 32) cf. 485. 2. de prima et altera persona. παρέλιπον οἰκειῶν εἶναι στάσιν ἔνδον παρ' * αὐτῷ (i. e. ἑμαυτῷ) Men. 4, 242 (30). ἔν' οὐχ * αὐτῷ παρετράφην Men. 4, 285 (233). αὐτοὶ δι' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5). εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς πραγμάτων Men. 4, 88 (1). μὴ πὶ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Men. 4, 291 (269). αὐτὸν τρέφων * συνεργανιστὸς εἰ Crobyli 4, 565 (1). ἠνίχ' ἂν φωνῆν λέγῃς αὐτοῦ * τίν' Posidipp. 4, 524 (2). γυμνοῦθ' αὐτοῦς θάπτον ἅπαντες Alexid. 3, 491 (1). 3. αὐτῶν κτλ = ἀλλήλων: οὐχ ἠρέσαμεν * αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). εὔρε πῶς λαλήσομεν * αὐτοῖς Philem. 4, 6. πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας Antiph. 3, 109 (v. 18). ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἠδέως Alexid. 3, 386. * αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο Athenion. 4, 557 (v. 13). * αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν ib. 558 (v. 36). * ἄλμην-ἐξ ἰχθύων ὑπεραντίων αὐτοῖσι ποιοῦντες μίαν Damox. 4, 531 (v. 37). ἔστιν * αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει κοινωνίαν 532 (v. 55). Cf. ἑαυτοῦ.

ὑτόφορτοι: Cratin. 2, 160 (20).

ὑτοφυῆς: ὦ πόλι-, αὐτοφυῆς Ἀττική Aristophan. 2, 990 (13).

ὑτόφωρον: ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον Eur. 2, 501 (5, 6).

ὑτόχειρ: Theop. 2, 822 (29).

ὑτόχθων: λάχανα τῶν αὐτοχθόνων Polioch. 4, 590 (v. 6).

ὑχένιοι: Antiph. 3, 157 (79).

ὑχημα: Σικελίας αὐχημα τροφαλῆς anon. (32) 5, 118.

ὑχήν: τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκᾶς Cratet. 2, 235 (3). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2, 84 (8). καρδοπέλω περιπαγῆ τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (8). συστρέφει τὸν αὐχένα Eur. 2, 568 (54). ἐρπυλλίνῳ (int. λούται)-τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα Antiph. 3, 56.

ὑχμαῖς (cod. αὐχμαῖν) Phryn. 2, 608 (18).

ὑχηροκόμης: ἄνδρας * βουτυροφάγας, αὐχηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 9).

ὑχμός: πρόφασιν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην Philem. 4, 33 (4).

ὑχμός: ὡστ' * αὐχμότητος ἐστι Plat. 2, 671 (5).

ὑχμῶ: χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν Anaxand. 3, 177 (2, 6),

ὑχῶ: ἠύχουν-αἰῶνα πάντα συνδιατρέψειν Cratin. 2, 15 (1).

ὑω: med. αὐόμενος Aristophan. 2, 1206 (135).

φαιρῶ: ὄραν ἀφαιρῶν Eur. 2, 438 (7).

φαιρῶ: ἀφαιρεῖν ὥρα ἵστιν τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1). ἀπὸ λασάνων ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). τούπιθμα τῆς χύτρας ἀφελών Hegesipp. 4, 479 (v. 14). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (?) ἡμῶν τὸ μέ-

- ρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). τὰς προκύδας ἀφαιρῶν Aristophan. 2, 1188 (53). *ἀφαιρεῖ τρίχας ib. (54). τῶν-ἐλαῶν (?) ἀφαιρῶ πάνθ' ὅσ' ἂν βούλη γένη Kuangelī 4, 572 (v. 5). ἀφείλον (int. πνευχος) ἐπιγανώσας σιλφίω Alexid. 3, 470 (1, 10). τὸ παραθεῖναι καφεῖται τεταγμένως ἕκαστα Sosip. 4, 493 (v. 45). σίλφιον, τυρόν, πορλάττον *πάντ' ἀφείλον (ex arte culinaria) Anaxipp. 4, 459 (v. 9). *ἂν τις ἀφείη * (τὴν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιέων Anaxand. 3, 175 (1, 14). συλλαβὴν ἐφελῶν Amphid. 3, 313 (1, 11). τοῦτο τοῦ μήχους ἀφείλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). εἰ-ἀφέλοι τις τοῦ βλου τὰς ἡδονὰς Antiph. 3, 150 (51) = Theophr. 3, 630 (1). λύπην τ' ἀφαιρῶν, ἡδονὴν τε προστιθεῖς Anaxand. 3, 196 (2, 6). ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν Kephirr. 3, 326 (1). τὸ κακὸν ἀφαιρῶ τὰγαθὸν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς κενθὸν χρόνος ἡμῶν Men. 2, 264 (130). ὅταν ἐρώητος τόλματ' ἀφείλῃς Men. 4, 135 (3). ἀφαιροῦμαι: ἀφελούμαι Timostrat. 4, 595 cf. 5, 11. ἀφελού- * ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. γυνὴ λενοῦσι: ἀφείλετο Alexid. 3, 399. ἐγὼ δὲ *τοῦτ' ὀλέγον χρόνον *φύσας ἀφείλημην ἂν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς; Cratin. 2, 101. †ἀφείλετο γὰρ κωμῶδεῖν Phryg. 2, 590 (8). ὅλος δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας piscarii) Alexid. 3, 475. ἂ σοι *τύχη κέρητα, ταῦτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη mon. 428. (argentum) * ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν τοῖς μὲν-ἔδωκε, τῶν κτημέγων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τοὺς ἀποκρυπτομένους- | ἰεβῶν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκῶς ἦν Alexid. 3, 507 (9).
- ἄφάκη: κυάμους †φακῆν (f. ἀφάκην) ζείας Pher. 2, 345 (17).
- ἄφανής: κρεῖττον ἔστιν ἐμφανῆς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανῆς Men. 4, 101 (2, 16). ἀφανεῖς γεγόνασιν αἰ σπιάθαι Men. 4, 169 (4). ταῦτόματι ἡμῖν ἀφανῆς ὃν συλλαμβάνει Men. 4, 148 (4). τὰ *ἀφανῆ μεριμνᾷ Aristophan. 2, 1190 (61). μὴ δίδωκε τὰφανῆ mon. 18.
- ἄφανίζω: τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἄπαντ' ἀφανίζει γῆρας ad Men. 4, 362 = mon. 648. πόλεις-ἠφάνισα διαβολή mon. 626. τὸν γόνον *καταγνύει, ἔπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ἠφάνισε πηλίχον τινά | ὀλεσθε μέγεθος; Eubul. 3, 245 (3). κεραννύουσιν ἀφανίζουσι τε Alcaei 2, 829 (2). ἐν ὄσφ' ἔσθλω, ἕτερος ἐκεῖν'-τοῦτ' ἐγὼ ἠφάνισα Lyncei 4, 433 (v. 11). τὴν θυεῖαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 18). ἀπὸ τοῦ ταγήνου-εὐθέως ἀφανίζεται (piscatorum ars) Anaxand. 3, 175 (1, 4).
- ἄφατος: ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος Anaxand. 3, 184 (1, 62). ἠκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων Epicrat. 3, 370 (1, 12).
- ἄφέλεια: τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας (al. †ἀσφαλείας) οὕνεκα Antiph. 3, 89 (1, 8). ἀφελείας exempla ex Menandro afferuntur 4, 333 (515).
- ἄφευκτος: τὸ πεπρωμένον-οὐ μόνον *βροτοῖς ἄφευκτόν ἔστιν Philem. 4, 41 (20).
- †ἀφεῦσαν (f. ἀφεῖσαν) Herm. 2, 417 (15). Plat. 2, 695 (66).
- ἄφή: τῆς ιδιότητος-συμπλεκόμενης οὐχὶ συμφώνους ἀφᾶς Damox. 4, 531 (v. 42).
- ἄφηλιξ: ἀφήλικα γέροντα Cratin. 2, 208 (95). *ἀφηλικεστέραν (libr. ἀφηλικεστάτην) Pher. 2, 355 (65). γυναικῶν (f. γυναικαρίων) ἀφήλικες Phryg. 2, 604 (8).
- ἄφθόνητος: ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος (om. verbo) Euphron. 4, 486 (v. 9).
- ἄφθονία: ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν-ἀπαλὴν καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1,

- λέοντας-; Nausicr. 4, 578. ἢ ἄρ' τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσχον Philem. 4, 27 (v. 20). Caeterum cf. Ἀττικός.
- ἀττικηρῶς: οὐκ ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως λιμῶ παρελθεῖν Alexid. 3, 460 (1).
- ἀττικίζω: οὐ γὰρ ἠττικίζεν Plat. 2, 669 (1). σὺ μὲν ἀττικίζεις Posidipp. 4, 524 (2).
- ἀττικιστί: κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν Alexid. 3, 474.
- Ἀττικός: Κινησίας-ὁ κατάρατος Ἀττικός Pher. 2, 326 (1, 8) = 334 (1, 13). τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν Plat. 2, 626 (6). ἔμμεσ ὠττικοί (1. ὠττικοί 5, 54) Stratt. 2, 773 (2). πότερ' Ἀττικοί | ἅπαντες ἢ καὶ * τοῦμποροῦ τιγές; Diphil. 4, 381 (1, 2). τοῦτ' εἶτε-Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς κατέδειξαν ἡμῖν Machon. 4, 196. μίμημα χειρὸς ἀττικῆς Antiph. 3, 96 (1). αὐραῖς ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40). οὐδέτερος-ἤδεται τοῖς ἀττικοῖς δέλπνοις. * (B.) ἀηδία γὰρ ἐστὶν ἀττικὴ * (;) Lyncei 4, 483 (v. 3 sq.) Ἀττικὸν-ὑδωρ Antiph. 3, 98. ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἄν-δέη κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν * Ἀττικὰ Diph. 4, 407 (1, 13).
- ἀττικουργής: ἀττικουργῆ * (ῥήματα?) Men. 4, 317 (425).
- ἄττις: κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν ἄττιν Theop. 2, 801 (5).
- ἄττομαι: τὸν στήμονα | ἄττεσθ' Herim. 2, 382 (5).
- ἄττω: * ἠιτημένα (legeb. ἐσσημένα) Pher. 2, 351 (38) cf. 5, 29.
- ἄττω: τεμάχη δ' ἄνωθεν-εἰς τὸ στόμ' ἄττει Metag. 2, 753 (1, 10). πυκνοὶ-ἄττουσιν Ἰφαιστοῦ κύνες κούφως πρὸς αἶθρα Alexid. 3, 452 (1, 16).
- ἀτυφία: † εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν ρουβισαντες Men. 4, 158 (4).
- ἀτύχημα: ἀλογίστου τρόπου ἀτύχημα Men. 4, 143 (2). ἀτύχημα καδλίχημα διαφορὰν ἔχει Men. 4, 195 (2). κοινὰ πάντα τὰ τυχήματα mon. 369. ἅπαντα-τὰ μείζον' ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' Timocl. 3, 593 (v. 18).
- ἀτυχής: τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων ἀτυχεστέρον Antiph. 3, 87 (v. 2).
- ἀτυχία: ἐνεργεῖν ἀτυχίαν Antiph. 3, 155 (67). ἐνεργ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29). ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον (arg) Amphid. 3, 302 (1). λιμὴν ἀτυχίας-τέγνη monost. 309. ἄστου-θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς γέμον Amphid. 3, 305 (1). ἀνολεγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). ἐλεινότατον-ἀτυχία γίλου monost. 180. ταῖς * ἀτυχίαισι μὴ πύχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). ἐν ταῖς-ἐτέρων-ἀτυχίαις τραγᾶν Eurphron. 4, 495 (2). * ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἠδιστα * πρὸς τοὺς ὀμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).
- ἀτυχῶ: λέγ' - * κούδεν ἀτυχήσεις ἐμοῦ Eur. 2, 472 (25). τὸ-ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). ἠτύχηκέ τις βήττει τις οδμῶζει τις ἢ φύσις φέρει ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22). ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2). ἀνήρ-ἀτυχῶν σώζεται ταῖς ἐλπίσιν mon. 643. ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπίεση τι-Εὐριπίδου μνήσθητι Philippiid. 4, 472. γέρον τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ τὰ τυχεῖν τ' ἠγείρας (senem) Men. 4, 208 (2). οὐδὲ * μέχρι τοῦ τέλους-ἔμεινεν * ἀτυχῶν (libr. εὐτυχῶν cf. 5, 116) int. homo. Posidipp. 4, 525 (4). εὐπιστιον ἀτυχῶν ἐστὶν ἄνθρωπος Men. 4, 183 (4). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ συμφέρον-διδόντων- * βούλεται-ἀτυχεῖν Men. 4, 197 (1). βούλει ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος Men. 4, 250 (55). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν (uxor) Men. 4, 164 (1). οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις τόποις (fugit) Amphid. 3, 302 (2). οὐχ ὄθεν ἂν ᾤμην * ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). ὅς μὴτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐλαμφιάσαι δύναίτο τοῦτο χρήμασιν Men. 4, 192 (4). πολλοὺς πονηροὺς-ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας Men. 4, 254 (71).

- οὐδείς παρσίτιος εὔχει ἀτυχεῖν τοὺς φίλους Antiph. 3, 45 (2, 3). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). *οἱ ἀτυχοῦντες** τὸν χρόνον διευτυχηκότες Apollod. Car. 4, 445 (3).
- αὐ: ἐκ μὲν-ἐκ δ'-ἐκ δ' αὐ- Herm. 2, 407 (1, 6). ἐκ δ' Αἰγύπτου-ἀπὸ δ' αὐ Συρίας- ibid. (1, 13). οἱ μὲν ἐκείθεν-οἱ δ' αὐ ἐκείθεν Plat. 2, 664 (2, 3). πουλίποδος πλεκτηὶ δ'-τριγλῆ δ'-σκορπίος αὐ Plat. 2, 673 (1, 21). τηδε δ' ἀφύμισι, τηδε δ' αὐ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8). ὁ μὲν-ἀναπτεροῖ ὁ δ' αὐθις (f. αὐ)- ad Eur. 2, 554 (12). τοῖν ἰσχύοιεν †τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐξαιρούσα Autocr. 2, 891. μέλπειν δ' ὧδαῖς τοτὲ μὲν Σπάρτην-, τοτὲ δ' αὐ Θήβας Anaxand. 3, 183 (1, 21). πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα || οἱ Σινώπη δ' αὐ συνόντες- Anaxil. 3, 348 (1, 12). ἐν ἀγορᾷ δ' αὐ πλάτανον-διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὁ δ' αὐ Σοφοκλέους-περιέλειχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). ταχέως γέ μ' αἱ χρησταί-ἐπέλιπον, τῶν δ' αὐ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). ἦ γὰρ-χρήματα λαβῶν ἔχει δέσποιναν-ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 6). τήνδε-μὴ δίδου, ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὐ-δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). γύσει-οὐδείς δοῦλος-, ἢ δ' αὐ τύχη-κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39). οὐτ' ἀφύη-οὐτ' αὐ βεμβράς- Aristonym. 2, 699 (2). οὐ πάνυ | ἔσπούδακ', οὐδ' αὐ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). ἐν οὐδὲ εἰς λέληθεν-ποιῶν, οὐδ' ἂν (l. αὐ 5, 99) ποιήσω Philem. 4, 31 (2, 2). μὴ-†μῆδ' ὁ (f. μῆδ' αὐ) Men. 4, 325 (470). τίς αὐ πόρτον κατέχουσ' αὐραῖ; Cratin. 2, 94 (1). ὡς αὐ (? al. οὖν f. ἂν) τίς ἔλθω δῆτα-; Eur. 2, 514 (15). οἷον *αὐ τὸ πνίγος Pherocr. 2, 348 (29) cf. 5, 29. φθορερὸν ἀνθρώποις τόδ' αὐ (?) Cratin. 2, 72. ἐπίσημον αὐ τὴν ἀσπίδ'-ἀνέδηξαν Men. 4, 225 (1). ἀλλ' αὐ Plat. 2, 645 (4). αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (1, 5). χειμέρια βροντᾶ μιά' εὐ (f. αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13). αὐθις κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὐ λέγειν-ὅτι- Antiph. 3, 68 (2, 5). πολὺ γὰρ αὐ γένος μικρώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (vs. 8). † αὐ ἤκειν vide ἐπανήκειν.
- αὐαίνω: ἠναινόμην θεώμενος Aristophan. 2, 1187 (47).
- αὐγῆ: τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγᾶς; *(Cratin.) 2, 101. ὡσπερ αὐγῆ τῆς κρόκης (f. τῆ κρόκη) κεκραμένη Men. 4, 244 (33).
- αὐδῶ: ὁ παραμισήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2).
- αὐθάδης: ἔστι τοῖς σεμνοῖς-αὐθαδέστερος Eubul. 3, 217 (1).
- αὐθαδία: αὐθαδίαν αὐθαδίᾳ (expellere) Antiph. 3, 139 (13, 4).
- αὐθαίρετος: αὐθαίρετος λύπη mon. 641. αὐθαίρετοις-συνέχεται λύπαι; Men. 4, 254 (70). ἄνοια-δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλεῖστα τῶν κακῶν αὐθαίρετα monost. 499. ἀτύχημα φεύγειν ἐστίν οὐκ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2).
- αὐθέκαστος: οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἢ μὲν εἰρων-ἢ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3). αὐθέκαστος (i. q. simplex) Posidipp. 4, 527 (13). πιχροῦ γέροντος αὐθέκαστου Men. 4, 284 (229).
- αὐθημερινός: αὐθημερινῶν ποιητῶν λῆρον Cratin. 2, 174 (5).
- αὐθιγενής: οἶνοι-* γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 70).
- αὐθις: cf. αὐ. αὐθις αὐ Cratin. 2, 232 (178). Stratt. 2, 788 (2). Sannyr. 2, 874 (1). πάλιν αὐθις ἀναθύουσιν Pher. 2, 268 (5). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). νῦν δ' αὐθις ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). *οἱ τιθάς εἰσάγουσι-καὶ παιδαγωγούς αὐθις Antiph. 3, 86 (5). εἰ-τι καὶ ἔμαρτεν αὐθις ἀνέλαβεν Pher. 2, 327 (1, 18) sive 334 (1, 12). καθῆκα κάτω κἀνέσπασ' αὐθις Eubul. 3, 244 (4). οὐτ' ἀβέλτερος οὐτ' αὐθις ἐμφρων Alexid. 3, 495 (1, 8). ἦν δ' αὐ λάβη μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (f. αὐθις) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). καὶ τοῦ κατήλου γὰρ

ἄφρωνος Τηλέφωτος Alexid. 3, 467 (1). ἄφρωνοι δύο τινές ἢ τρεῖς παρεστή-
 κασι (int. τοῦ χοροῦ) Men. 4, 117 (2). ἐστήξει ἄχανής, προσπεπαττα-
 λευμένος ἄφρωνος Hegesipp. 4, 480 (v. 26).

Ἀχαϊκός: ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκὴν Mnesim. 3, 578 (2).

Ἀχαιοί: ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἱας Ἀχαιῶν Theop. 2, 802 (1). ἰχθὺν
 δ' Ὀμηρος ἐσθίουσι εἶρηκε ποῦ *τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 282 (2).

ἄχανής: ἐστήξει ἄχανής, προσπεπατταλευμένος, ἄφρωνος Hegesipp. 4,
 480 (v. 25).

ἄχαριστος: οὕτως ἐσμὲν ἀχαριστοὶ φύσει Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1).

* ἀχαριστοὺς (libr. ἀχρήστους) ὁρῶν ἀνελευθέρως τε ζῶντας Alexid. 3, 507
 (2). * ἀνὴρ ἀχαριστὸς μὴ νομιζέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon.

40. ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχαριστὸν Men. 4, 325 (472) = mon. 34, ubi ἀχά-
 ριστος. ἀχαριστὸς ὅστις ἐκ παθῶν ἀμνημονεῖ mon. 10. † πονηρός ἐστι
 πᾶς ἀχαριστὸς mon. 45b.

Ἀχαρναί: (?) Pher. 2, 261.

Ἀχαρνεύς: πρὸς τὸν χρηστὸν-Τηλέμαχον Ἀχαρνεά Timocl. 3, 603 (4).

Ἀχαρνήθεν: Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνήθεν Anaxand. 3, 183 (1, 18).

Ἀχαρνικός: Ἀχαρνικοὶ ἔπποι Pher. 2, 262 cf. 2, 502. ὁ Ἀχαρνικός Τηλέ-
 μαχος Timocl. 3, 594.

Ἀχαρνῶς: λινεύς, ἀχαρνῶς οὕτως Calliae (Diocl.) 2, 735 (1).

Ἀχελῷος: οἶνος † οὐ μίγεις πόμ' (cf. 5, 64) Ἀχελῷφ (h. e. aqua) Ari-
 stophan. 2, 1094 (6).

ἄχερδος: τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης Pher. 2, 349 (32).

ἄχερδούσιος: † τὴν γνώμην ἀχερδούσιος anon. 4, 621 (63).

ἄχηνια: φίλων ἀχηνία Aristophan. 2, 954 (6).

ἄχθηρός: εἶθ' ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν (de senectute) Antiph. 3, 51 (v. 3).

ἄχθομαι: μηδὲ σὺγ' - ἄχθου ὁρῶν παριόντα Pher. 2, 335 (2). ἀχθόμεθ'
 ἦν ἔλθῃ ib. (3, 2). ἀχθεται τῷ κατακωλύοντι ib. (3, 6). Ἀρίσταρχον στρα-
 τηγοῦντ' ἄχθομαι Eur. 2, 442 (9). ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεκτρούνα
 Theop. 2, 795 (3). αὐρίον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3,
 534 (1, 15).

Ἀχιλλεῖος: Ἀχιλλεῖοις μάταις Pher. 2, 318 (1, 4).

Ἀχιλλεύς: τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεύς οὐδεὶς (?) Phryn. 2, 600 (5). Φθιώτ'
 Ἀχιλλεῦ Strat. 2, 769 (5).

ἄχορταστος: ἔλεγχος τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).

ἄκραδοπώλης: * ἀκραδοπώλαις (legeb. ἀκρατοπ.), ἰσχαδοπώλαις Nicoph.
 2, 852 (1).

ἄχράς: βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς Alexid. 3, 456 (1, 13). τὰς ἀχύ-
 λους καὶ τὰς ἀχράδας Pher. 2, 347 (25). ἀχράδας οὐ φιλῶ Telecl. 2, 370
 (2). πεπεύρους ἀχράδας Eur. 2, 439 (9). ἐρπυλλος, μήκων, ἀχράδες
 Anaxand. 3, 184 (1, 54).

ἄχρειόγελως ὁμιλε Cratin. 2, 192 (51).

ἄχρεῖος: ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος χῆ γυνὴ διοίχεται Men. 4, 226 (1, 18)].

ἄχρήματος: οὐτ' εὐρυθμος γὰρ ἐστὶν οὐτ' ἀχρήματος (?) Timocl. 3, 597 (2, 7).

ἄχρηστος: cf. ἀχαριστὸς. σιτόκουρον, αὐλίον, * (ἄχρηστον) Men. 4, 196
 (1). εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον Diph. 4, 392 (1). ἄχρηστα
 παντελῶς * τὰ σπαρτία Philippid. 4, 470 (1).

† ἀχρῆ: v. 4, 302 (322).

ἄχρη: ἄχρη γήρως διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἄχρη τοῦ νῦν Timostrat.
 4, 595. ἔδακνεν ἄχρη τῆς καρδίας anon. 4, 653 (198). ἐστήξει ἄχανής-
 ἄχρη ἂν - ἕτερός τις - ἀποσπάση Hegesipp. 4, 480 (v. 26).

ἄχυρα: ἦων καχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14). ῥάβδον - ἐν τοῖς
 ἀχύροις κυλινδομένην Herm. 2, 397 (2, 6) = 403 (2). εἰς ἄχυρα καὶ

- κασιόπρουν αὔραν δὲ αἴθρας Antiph. 3, 27 (1, 14). ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα ἀγάλλεται Antiph. 3, 126 (1, 22). δεῖπνον ὄζον αὔρας ἰπτικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40).
- aureum saeculum** Aristophan. 2, 1159 (41).
- αὔριον**: τὸ μοσχίον-αὔριον δειπνήσομεν Eriphr. 3, 334 (1, 13). βεβρωκῶς τέμαχος ἐφθόν τήμερον αὔριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων Axionici 3, 54 (1, 15). ποιλίαις ἔχων τις οὐδὲ τὰναγκαῖα νῦν αὔριον ἐπλούτησ' Philem. 4, 44 (29^a). ἴησαυρόν εὐρών σήμερον-αὔριον ἅπαντα-ἀπώλεισιν ib. (29^b). εἰς αὔριον ἐψήσομεν βαλάνιον Nicoch. 2, 846 (1). εἰς αὔριον δὲ *(μηδὲ) φροντίζειν *ὅ τι ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, 8). εἰς αὔριον με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα Alexandri 4, 554. εἰς αὔριον σὲ καμὲ τοῦτ' *εὐφρανάτω Dionys. 3, 552 (1, 15). νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι εἰς ταὔριον δὲ Σουριεῖς Anaxand. 3, 163 (1). εἰς τὴν αὔριον πωλιῶν ἀδείπνοις Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον Philem. 4, 31 (1, 8).
- αὐτάρ**: ἡ Λιβύη δ' - ἡ Ῥόδος - αὐτάρ ἀπ' Εὐβοίας - Herm. 2, 408 (1, 17).
- αὐτε**: οἱ δ' αὐτ' ἡμεῖς Cratin. 2, 111 (1). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον-τῶν δ' οὐχ (f. αὐτ') ὑμῖν ἀγορεύω-Metag. 2, 751 (1) = Aristag. 2, 761 (1).
- αὐτίκα**: αὐτίκ' οὐδεὶς οὐδὲ μαγεύειναι εἶδε πώποτε Pher. 2, 277 (1, 4). αὐτίκα δ' ἤρπασε τεμάχη Stratt. 2, 767 (1). τὸ θανεῖν αὐτίκα τιχτούμενον Plat. (?) 2, 697 (v. 10). ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματ' αὐτήν *(αὐτίκα) κέλευε Nicostr. 3, 255 (1). λούσατ' αὐτήν *αὐτίκα (libr. ὕδιστα) Me 4, 83 (6). ἐγὼ δ' ὄνομα-καθ' ἑκάστην αὐτίκα λέξω Henioch. 3, 563 (v. 1). ἵνα σοι πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα Plat. 2, 659 (2). αὐτὰ ἔρω σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς Mnesim. 3, 569 (v. 24).
- αὐτίς**: οὐχ † ὑπολύσεις σαυτόν; (f. οὐχ ὑπολύσειαι αὐτίς;) Pher. 4, 335 (3, 6).
- αὐτίτης**: Telecl. 2, 365 (9). † αὐτίαν πᾶσι τε θεοξενίης ἐγένετο Polyid. 2, 868 (2).
- αὐτόθεν**: εἰ δ' αὐτόθεν *πῆ γέγονεν Antiph. 3, 64 (1, 12). *χοτύλας τίταρας ἀναγκάσας-ἐμ' αὐτόθεν σπίασαι Alexid. 3, 514 (20). οὐχὶ σεία ἀλλ' *ἀποσεῖν (aquam) αὐτόθεν Men. 4, 87 (4).
- αὐτόθι**: ταχεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἑρεβίνθους αὐτόθι (al. εὐθέως) Pher. 2, 287 (2). αὐτόθι- *περιμένων Antiph. 3, 70 (1). ἐμβλέπων- *αὐτόθι τῶν (libr. αὐτοῖς) ἰχθυοπώλαις Antiph. 3, 91 (1, 3). οὐ γὰρ γίγνεται τοῦτ' αὐτόθι Philem. 4, 15.
- αὐτόκακος** Theop. 2, 799 (4). αὐτόκακον ἔοικε τῶδε anon. 4, 662 (247).
- † **αὐτοκάρδαλον** (scr. αὐτοκάβδαλον) Eur. 2, 505 (16).
- Αὐτοκλῆς**: οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς οὕτως εὐρύθμως- *ἐνώμα (poculum) Theop. phil. 3, 627.
- αὐτολήκυθος**: *ἀξυρακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος Antiph. 3, 7. αἰνολήκυθοι Men. 4, 99 (4). 126 (7).
- Αὐτόλυκος**: Autolycei victoria Eur. 2, 445 (18).
- αὐτόματος**: κύτισος αὐτόματος- ἔρχεται Cratin. 2, 73 (1, 9). ἤκει- αἰνόμενα πάντα τὰγαθὰ Diph. 4, 350. αὐτόματα θεὸς ἀνέει τὰγαθὰ Cratib. 2, 110 (6). αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα Telecl. 2, 361 (1, 3). ἀλάβαστος ἐστὶν αὐτόματος Cratet. 2, 235 (1, 7). αὐτόματοι-ποταμοὶ-φείσσονται Pher. 4, 316 (1, 3). τεμάχη-αὐτόματα πεπνυγμένα εἰς τὸ στόμ' ἄττει Metag. 2, 753 (1, 9). αὐτόματα τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον ῥεῖ καὶν καθεύδει Men. 4, 205 (2). Ἰερμῆς-ξύλιος βαδίζων αὐτομάτως (L. αὐτόματος) 49) ἐλήλυθα Plat. 2, 652 (6). ὥστ' εὐμαρῆ γε καὶ αυτομαίτην (recte αὐτομάτως 2, 754) τὴν ἐνθεσιν χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6). οὐδὲ γίγνεται αὐτόματον (f. —τος) νοῦς ὥσπερ ἐν ἀγρῶ θύμος Philem. 4, 34 (6).

κᾶν ζητῶ τινα, αὐτόματος οὗτος παρέσται Men. 4, 248 (39). αὐτομάτους ἀγαθούς ἔναι—ἐπὶ δαίτα Cratin. 2, 111 (1). αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ-ἴασιν Eur. 2, 542 (14). αὐτομάτη—φέρει τιθύμαλλον (f. αὐτόματον 2, 754) Cratin. 2, 215 (135). καταφέρει μάζας—αὐτομάτας (al. -τους) μεμαγμένους Metag. 2, 753 (1, 2). ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν—*ἐφύετο Aristophan. 2, 1178 (8). ταυτόματον—προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). ταυτόματόν. ἔστιν—που θεός Men. 4, 151 (2). ταυτόματον ἡμῖν—συλλαμβάνει Men. 4, 149 (4). ἔστι καὶ ταυτόματον ἕνια χρήσιμον Men. 4, 214 (6). ταυτόματον—καλλίω βουλεύεται mon. 726. ἔστιν εὔστοχόν τι βουλευτήριον ταυτόματον anon. 4, 693 (356). ἐπηρεαστικόν γέ τι ταυτόματόν ἔστιν ib. (357).

αὐτόπνιγος ὡς ἀσελγῆς Pher. 2, 348 (29) vide 5, 29.

ὑτόποχος: αὐτόποχον ἱμάτιον anon. 4, 683 (322).

ὑτόπρεμνος: τὰ δ' ἀντιτείνονθ'—αὐτόπρεμν' ἀπόλλεται (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 7).

ὑτόπτης: πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Euangeli 4, 572 (v. 3).

ὑτοπυρίτης: αὐτοπυρίταισι—ἄρτοις Phryg. 2, 595 (1).

ὑτόπυρος: τὸν αὐτόπυρον ἄρτον Alexid. 3, 436 (2).

ὑτός: cf. αὐός. αὐτόθι. αὐτοῦ. οὗτος. † ἡ αὐτή (l. ἡδύ τοι) Antiph. 3, 119 (1). † αὐτὸς Ἴβηρος τραγοπῶγων Cratin. 2, 78 (6). † Πέλσανδρος μέγας αὐτός Herm. 2, 384 (5). † δοκεῖ οὐδέποι' αὐτοῦ πρότερον Cratin. 2, 116 (1, 5). † αὐτὸν στρατηγὸν—εἶδον (f. αὐτοῦ στρατηγῶν—εἶδον, sed v. 5, 3 ubi αὐτὴν στρατηγῶν—) Hermipp. 1, 98 (5). αὐτῷ † μελητέον Plat. 2, 689 (28) f. αὐτῷ Μελιτέων ad Aristophan. 2, 994 (25). † αὐτὸν (f. αὐτὸς σεαυτὸν) αἰτιῶ Nicoch. 2, 846 (3). ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον—ὁ δ' αὐτὸν (f. αὐτὸν) ἠνάγκαζεν Ἀρμόδιου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐν αὐτῇ (l. αὐτῇ)—*κύουσιν Antiph. 3, 26 (1, 4). ἦν δ' αὐτῷ λάβη μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (f. αὐθις) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). ὁ δ' ἱερεὺς—ἐν μέσοις αὐτοῖσιν (f. ἀστοῖσιν) ἔστως Eubul. 3, 240. † αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν Eubul. 3, 255 (1, 27) cf. 5, 83. τότε αὐτόν (f. τότε αὐτόν) ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῆ—βιον Men. 4, 193 (5). *ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν (f. αὐτοῖς) τῶνθ' ἐπήρκεσεν χρόνος (f. χρόνον) Men. 4, 233 (9). ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πόλιν· οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἔστιν αὐτόν (f. αὐτοῖς 5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). ἀβάτους ποιεῖν—τὰς τραπέζας—αὐτόν, κατασκήπτουσι γ' αὐταῖς (f. ταύταις) Anaxipp. 4, 464 (1). τασδί—τὰς κρηπίδας, ὡς αὐτῇ (l. αὐτῇ 5, 44) φορεῖ Plat. 2, 630 (1, 8). ὁ Πανταλέων αὐτὸς αὐτοῦς (?) τοὺς ξένους τοὺς τ' ἀγνοοῦντας αὐτόν ἐπλάνα Theognet. 4, 550. ἔξ αὐτῆς (h. e. statim) Cratin. 2, 36 (11). αὐτὸ δείξει Cratin. 2, 114 (9). δευτερον * (αὐτόν) Nicophont. 2, 850 (4) cf. 5, 56. ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5). αὐτὰ *τᾶμπαλιν τὰ θερμὰ λουτρὰ—ἄξω Cratet. 2, 238 (2, 1). αὐτὸ τοῦμπαλιν λέγεις anon. 4, 662 (244). πρόσσεισιν αὐθ' ἕκαστον τῶν σκευαρίων Cratet. 2, 237 (1, 4). *γεωργῶ τὸν ἄγρον οὐχ ὅπως τρέφῃ αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350). αὐτὸς αὐτῷ—γέρον διακονήσει; Cratet. 2, 237 (1, 2). οἱ δ' ἰχθύες ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοῦς Telecl. 2, 361 (1, 7). τοῖς μὲν ἀνδράσιν—|| *σφῆσι δέ γ' αὐταῖσιν Pher. 2, 324 (1, 4). ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κᾶμὸς αὐτοῦ Eur. 2, 494 (1, 4). ἐμόν αὐτῆς ἴδιον Phryg. 2, 596 (5). τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἤπτον στένει Timocl. 3, 593 (v. 19). ἰατρὸς οὐδὲ εἰς—τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46^a). αὐτὸς τὰ σεαυτοῦ—ἐπισκέπτου κακὰ Men. 4, 270 (162). λεπόμενους ὄραν αὐτοῦς ὑφ' αὐτῶν Apollod. Car. 4, 442 (v. 11). αὐτὸς δ' ἐφ' *αὐτοῦ ἴσιν πονηρός (bulbus) Philem. 4, 46 (33). πίνακά μοι τοίτων παραθήσεις αὐ-

τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 18). αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐποιή-
 μην ib. (v. 20). αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο Theop. 2, 509
 (3). *ὅδ' ἄρα αὐτὸς ἐστίν Alcaei 2, 831 (1). σοὶ-δίδωμι τιμὴν-
 τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετροπήν Philyll. 2, 559. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δὴ
 ὀβολῶ-ὑπὸ τῇ πικλίντρῳ. B. μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο; Aristophan. 2,
 984 (16). τουτὶ-αὐτὸ-ὄ σὺ ποιεῖς παθεῖν Antiph. 3, 54. ὡς τὰλλα-δα-
 πάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν (h. e. hominum) οὐνεκα, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ
 τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2). ἐὰν ἔχη τις ὑπόθετον. ἀλλὰ δεῖ
 σκοπεῖν τοῦτ' αὐτὸ Philetæer. 3, 295 (2, 7). ἀνθρώπος εἰμι, τοῦτο δ'
 αὐτὸ-πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25).
 ὡστ' οἶομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἐτι Nicostr. 3, 251 ἐν
 τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν καλοῖς Philem. 4, 25 (2). κίλ-
 παριν, θύμον, ἀσπίραγον, αὐτὰ ταῦτα (haec sola) Philem. 4, 39 (12).
 ἃ δ' ἢ φύσις δέδωκεν *αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Men. 4, 230 (5). † μόνα τ' αὐ-
 τῶν ἤσομαι (h. αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι) anon. 4, 679 (310). ὀψάριον αὐτὸ
 τοῦτο παραθήσεις μόνον, ἵνα ταῦτὰ πάντες Lyncei 4, 433 (v. 21, 22).
 ποτήρια, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαμος μόνον Pher. 2, 324 (1).
 Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι || ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον
 σωτήρα Alexid. 3, 407 (1). τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
 ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). βούλομαι μόνῃ αὐτῇ φράσαι σοι Pher. 2, 346
 (20). πλείτω χωρὶς αὐτός Eur. (?) 2, 577 (v. 23). αὐτοὶ θύομεν Aristo-
 phan. 2, 1012 (23). λοιπὸν τὸν σφόδρυλον αὐτὸν-ἐνήσαντες ἐνέμεθ'-ἡμῖν
 Pher. 2, 261 (1, 4). ὅστις αὐτῆς (h. e. μόνῃς) * (τῆς) ἀκμῆς τῶν σομά-
 των ἐρεῖ Alexid. 3, 411. παρ' αὐτῶ τῶ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). ἰε-
 λῆς-αὐτὴν τὴν ἀκμὴν Aristophan. 2, 1100 (10). κατ' αὐτὴν ἦν βλέπει
 τὴν εἴσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). παρ' αὐτὴν τὴν σκεπὴν Antiph. 3,
 114. ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφειγμένος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἐπ'
 αὐτὸν ἤκει τὸν βατήρα Amips. 2, 711 (5). αὐτὴν ὄραν-τὴν * Ἀκαδη-
 μίαν δοκῶ Antiph. 3, 17. ἐπανάξω σύαγρον τῆς νυκτὸς αὐτῆς Antiph.
 3, 21. αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν- * γίγνεται Antiph. 3, 102. αὐ-
 τὸς εὐθέως ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον, ἐγένετ' ἐμβροντητος Antiph. 3, 149 (44).
 ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστον πύλας Anaxand. 3, 176 (1, 17).
 κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377. οὐχὶ μικρότερον ἐστὶν αὐ-
 τῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ὡσπερὶ * τὰ ποτήρια αὐτ' (h. et
 αὐτὰ τὰ ποιήρι,) οὐ τὸν οἶνον πίνοντες Eriogen. 3, 538 (1), σώζει (?)
 δ' αὐτὰ που τὰ σώματα Men. 4, 90 (4). αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ
 πράγματα Men. 4, 324 (463). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Ἀηλίους
 Criton. 4, 538 (v. 8). οἶνος ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μιέρων Clearchi 4, 564.
 * (ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγορον εὐνούστερος anon. 4, 670 (287). ὁ δ'
 ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335 (3, 6). πόλεων τε φόρους αὐτὰς τε
 πόλεις Telecl. 2, 372 (4). Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις Pher.
 2, 267 (4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνῃν-θύετε Eubul. 3, 270
 (18). αὐτὰ καὶ τὰ γέλιτα anon. 4, 663 (252). αὐταῖσι (αὐταῖσι ?)
 ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι Eur. 2, 475 (37). ἔρρεον αὐταῖσι με-
 στίλαισι Pher. 2, 299 (1, 5). ἀνηράκισ' ἀπιάπαντ' αὐτῶ κενῶ Plat.
 2, 618 (1). † αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὄρμαί (l. αὐτοῖς αὐ. ὄρμα) Lysipp. 2, 745
 (4). αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2). τοῖ-
 ναύκληρον-καταπέπωχ' αὐτῶ σκάφει Anaxilae 3, 348 (1, 19). γαστέρας
 αὐταῖσι μήτραις anon. 4, 606 (19^b). φέρει τῶνύμαλλον καὶ σφάκον
 πρὸς * αὐτῶ (5, 24) Cratin. 2, 215 (135). † Μενδαίῳ-ἐνουροῦσιν καὶ
 θεοὶ αὐτοὶ Herm. 2, 410 (2, 1). τούτῳ * πρόπιθ', ἵνα * καὐτὸς ἄλλῳ Alex-
 id. 3, 406 (1). ὡς-νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1).
 καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκείθεν εἶναι Men. 4, 232 (8). καὐτὸς ἐχρήσθ

κακός mon. 274 cf. mon 475. φίλοισι χαριζόμενον ποιητὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). ἀλλ' *αὐτὸς ἀπαρτι-οιγήσει γέρων Plat. 2, 635 (3). ἐν τῆδε-τῆ πόλει-*(ἐγώ) ποτ' αὐτός | *γυναῖκ' ἐκίρουν-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐκ τῶν λόγων ἅτι' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν Aristophan. 2, 1177 (5). αὐτὸς δειξάς Aristophan. 2, 1200 (102). οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδειτο Antiph. 3, 109 (v. 8). δοκεῖ-ὁμόσας αὐτὸς ἐπιωρηκένοι Antiph. 3, 149 (43). τὰ σῖγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 218 (3). τουτὶ-ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. βούλουμαι δ' αὐτῷ (f. αὐτός) προειπεῖν οἷός εἰμι Aristophont. 3, 357 (1). λέγ' αὐτῆ, γλυκυτάτη Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ'-οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; τῷ δὲ πατρι-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 5, 7). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. οὐ γὰρ ἦν-οὐδενὶ δούλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν Pher. 2, 254 (1). ὦρα βαδίζειν ἐπὶ τὸν δεσπότην· ἦδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι Aristophan. 2, 1139 (6). ἔστι- *τὰν θαλάττη πολέμῃ ἡμῖν θηρία. || αὐτοὶ τ' ἐπὰν ληρθῶσιν-τεθνεῶτες ἐπιτρύβουσι τοὺς ὠνούμενους Alexid. 3, 413. κακὸν φυτὸν-γυνή, καὶ κτώμεθ' αὐτίας- mon. 305. οὐ χαλεπὸν ἔστι-εἰπεῖν τιν'-. αὐτὸν μίχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἔστι ῥάδιον Philippiid. 4, 471. τὴν ἐν ἑτέρῳ χειμέρην ἀμαρτῆαν *δεῖ μέμνην ἰδίαν αὐτὸν λαβεῖν Men. 4, 249 (50). ὁ συνιστορῶν αὐτῷ τι-ἢ συνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιῆι Men. 4, 257 (86). τὴν ἀκμὴν ἐν παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454 (1, 4). πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 3). πότε εὐκαιρον αὐτῶν ἔστι τῶν ὄρων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' - Sosip. 4, 454 (v. 52). τί τὰργύριον-τιμιώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῆ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). οὗτοι τὸ γῆρας ἔστιν-τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὅς ἂν γέρω ἀγνωμόνως αὔθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος Antiph. 3, 196 (2, 3). γέρ' αὐτ' ἀνύσας Anaxilae 3, 355 (5). παρεσκευασμέναι αὔθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ἴν' αὐτὸν μὴ λέγη ὡς ἔφυ- Telecl. 2, 371 (1). ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἔστιν Plat. 2, 672 (1, 5). αὐτοῦ παραλαβὼν τὸ χαλκίω τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). τῆς ποιήσεως-ἀριστερ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 2, 327 (1, 12). αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν Eur. 2, 562 (43). οἶ-ἐστῆσ', αὐτῶν οἶ μὲν ἐκεῖθεν-οἶ δ' - Plat. 2, 664 (2, 3). ὅσοι ζῶσιν κακῶς-ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλόους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ὅταν τις αὐτῶν-εἴπη-πνέγομαι οὕτως ἐπ' αὐτοῖς anon. (5, 52) 2, 746 (v. 8, 10). θύομεν αὐτοῖσι-ὥσπερ θεοῖσι καὶ-αἰτούμεθ' αὐτούς Aristophan. 2, 1148 (1, 12, 14). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μείζον-αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ἔξω, μακρὰν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω Antiph. 3, 136 (7). ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά || δεῦρ' αὐτόν ἐφυγάδευσαν Aristophont. 3, 361 (2). ὅν φασίν *ποτε κληθέντ' -εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου || ἦκειν ἔωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1). Adde Eubul. 3, 262 (2, 3, 5). † Antiph. 3, 109 (v. 18). ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπιδας ῥυπαράς Pher. 2, 290 (9). τὰ καταχύσματα | αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). * αὐτὸς δ' ἀνήρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους- Aristophan. 2, 1171 (1, 3). οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλατος, λάλος- Eubul. 3, 254 (1, 7). μένει γοῆμ' οὐδὲν ἐν ταύτῳ ῥυθμῷ Eur. 2, 549 (4). † δαδελφίδην (f. δὴ ἀδελφίδι ἐν) ταύτῳ μυχῷ Calliae 2, 741 (7). τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ mon. 506. πέμπω ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Sotad. 3, 586 (1, 25). ὄθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥαδίως ἔξιμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3). περισσότερὰς

ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταῦτόν-τὴν αὐτὴν μύρον, ἰδίῳ δ' ἑκάστην Alexid. 3, 410 (1). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον, προεληλύθασιν. — εἰς ταῦτό *καταγωγεῖον αὐτοῖς ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2). κἂν δούλος ἢ τις σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει Philem. 4, 47 (39). τὸ δ' ἐγγέλιον; B. ἄλλες, ὀρύκων, ὕδωρ. A. ὁ γόγγρος; B. ταῦτόν. Antiph. 3, 130. ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἀρπάσῃ- ταῦτόν ἦν Philem. 4, 26 (v. 13). οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). ὄρνις *(δ') ἑταίρας ταῦτό καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). ὥσπερ οἱ κύβοι· οὐ ταῦτ' αἰὲ πλῆτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). οὐ ταῦτό δ' ἐστὶ τοῦτο Dionys. 3, 547 (v. 10). ἐκείθεν ἔσται ταῦτό τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκ ταῦτοῦ μεθ' ἡμῶν πλεῖται ποτηρίου Eur. (?) 2, 577 (v. 2). ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται ἐν ταῖς Ἀθήναις Eubul. 3, 241. ἢ μή ποτ' - εἰς *ταῦτόν (legeb. ταῦτό) μόλις Stratt. 2, 778 (1). οἷα σύ | εἰώθεις εἰς ταῦτόν κερυκεύειν Men. 4, 222 (1). ὅς ἐξαμαρτεῖν ταῦτόν. mon. 121. ὅπερ-ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτό τοῦτ' ὄφει πάλιν Hegesipp. 4, 450 (v. 21). οὐδέ ποτ' ἀρέσκει ταῦτά. τοῦτ' τῷ θεῷ Nicostr. 3, 258 (4). τῶν δ' *αἰγιδίων κατὰ *ταῦθ' (vulg. ταῦτά) ἢ μὴ τυρόν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 4). ταῦτά (f. κατὰ ταῦτά) καὶ μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ Nicomach. 4, 563 (v. 15). πεπονηθέναι *ταῦτά (libr. ταῦτα) τοῖς ἀετοῖς Epicrat. 3, 365 (2, 7). μεταφέρει ἕκαστος αὐτῶν *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1, 3). αὐτόσε: ἐφ' ὧν βατίδων εἰλυομένων *αὐτόσε (vulg. αὐτόθεν) Metag. 2, 753 (1, 4). σφενδόνη | οὐκ ἂν ἐφ' ἰσομένην αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (1, 20). αὐτόσιτος: παράσιτον αὐτόσιτον Crobyli 4, 565 (1). αὐτοσχεδίασμα: Plat. 2, 645 (5). † αὐτοσχεδῖς (f. αὐτοσχιδῆς) ὑπόδημα Herm. 2, 387 (5). αὐτοσχιδῆς: v. αὐτοσχεδῖς. αὐτοῦ adv.: ἐπίσχεσ αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6). † αὐτόν στρατηγόν (f. αὐτοῦ στρατηγῶν sed vid. 5, 3) Herm. 1, 98 (5). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eur. 2, 546 (1, 4). σὲ παλινοδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ Canth. 2, 836 (1). αὐτοῦ (f. αὐτόν) λέληθε παραπλέων τὰς συμφορὰς Amphid. 3, 302 (1). αὐτοῦ: cf. αὐτοῦ. I. de tertia persona. ξύνεστι-τοῖς αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3). πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (1). τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν Aristophan. 2, 951 (24). τὸ μὴ συνειδέναι- *αὐτοῦ (vulg. αὐτοῦ) τῷ βίῳ ἀδίκημα μηδὲν Antiph. 3, 149 (42^b). ἀνδρὸς συγγενοῦς οἰκίαν αὐτοῦ γομίζειν δεῖ τὸν συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). αὐτοῦ προδότης κακός τε τῆς ᾠρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). πεφροντικῶς *αὐτοῦ-οὐκ ἔσται κακός Machon. 4, 497 (v. 4). ὁ παισὶν αὐτοῦ μητριὰν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ Antiph. 5, 80 (101). αὐτός αὐτῷ-διακονήσει Cratet. 2, 237 (1, 2). ἐντός ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῷ (f. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 380 (1). πόλλ' ἐν αὐτῷ-ἔχον καθίσκια κυμινοδόχον Nicoch. 2, 842 (1). αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται ἕκαστος ἡμῶν Philem. 4, 38 (13). ὅστις-αὐτός αὐτόν οὐκ αἰσχύνεται συνειδόνθ' αὐτῷ φλαῦρα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). οὐδεὶς ὅστις οὐκ αὐτῷ φίλος mon. 407. συναγαπτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὀρεῖ ἕκαστος αὐτῶν (f. αὐτῷ) τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13). ὠρχεῖτ' - διαμασχαλίσας *αὐτόν σκελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12). ὁ δ' αὐτόν (f. αὐτόν) ἠνάγκαζεν Ἀρμολίου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς κατεῖχε θ' αὐτόν Antiph. 3, 8 (1). εἰς προὔπτον αὐτόν ἐνέβαλεν κακόν Aristophont. 3, 359. τῇ τύχῃ διὰ πλειόνων αὐτόν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (1). ὅμοιον πᾶσιν

αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3, 104 (v. 18). ὑπώμνυτο ὁ μὲν οἶνος ὄξος * αὐτὸν εἶναι γνήσιον, τὸ δ' ὄξος οἶνον * αὐτὸ μᾶλλον θατέρου Eubul. 3, 236. ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1). τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται Men. 4, 230 (5). περιβόητον * (ποιεῖ) αὐτὸν απον. 4, 601 (6). περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ δίδοντας Baton. 4, 499 (1, 2). συγκατέχεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα Aicaei 2, 831 (2) cf. 5, 55. ἡ μὲν αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἶεται Men. 4, 261 (112). βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας ib. (1, 7). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ποιμνης ἐν * αὐτῇ-εἶδη χύουσας Antiph. 3, 26 (1, 4). περιπέττουσιν * αὐτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). τὰ ὄψα καὶ τὰ βρώματα || ἑτέραν ἐν * αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡθονήν Sosip. 4, 453 (v. 32) cf. 485. 2. de prima et altera persona. παρέλιπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν ἔνδον παρ' * αὐτῷ (i. e. ἑμαυτῷ) Men. 4, 242 (30). ἔν' οὐχ * αὐτῷ παρετράφην Men. 4, 285 (233). αὐτοὶ δι' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5). εἰς πέλταγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς πραγμάτων Men. 4, 88 (1). μὴ πλὴ μικροῖς αὐτὸς αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Men. 4, 291 (269). αὐτὸν τρέφων * συνεργανιστὸς εἰ Crobyli 4, 565 (1). ἦν δὲ ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ * τίν' Posidipp. 4, 524 (2). γυμνοῦθ' αὐτοῦς θάπτον ἅπαντες Alexid. 3, 491 (1). 3. αὐτῶν κτλ = ἀλλήλων: οὐχ ἠρέσαμεν * αὐτοῖσιν Men. 4, 301 (316). εὔρε πῶς λαλήσομεν * αὐτοῖς Philem. 4, 6. πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας Antiph. 3, 109 (v. 18). ληρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως Alexid. 3, 386. * αὐτοὺς μὲν οὐκ ἔμασῶντο Athenion. 4, 557 (v. 13). * αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν ib. 558 (v. 36). * ἄλμην-ἐξ ἰχθύων ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιῶντες μίαν Damoc. 4, 531 (v. 37). ἔστιν * αὐτοῖς ἂν διὰ τεττάρων ἔχει κοινωνίαν 532 (v. 55). Cf. ἑαυτοῦ.

αὐτόφορτοι: Cratin. 2, 160 (20).

αὐτοφυῆς: ὡ πόλι-, αὐτοφυῆς Ἀττικῇ Aristophan. 2, 990 (13).

αὐτόφωρον: ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον Eur. 2, 501 (5, 6).

αὐτόχειρ: Theop. 2, 822 (29).

αὐτόχθων: λάχανα τῶν αὐτοχθόνων Polioch. 4, 590 (v. 6).

αὐχένιοι: Antiph. 3, 157 (79).

αὐχημα: Σικελίας αὐχημα τροφαλῆς απον. (32) 5, 118.

αὐχὴν: τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκᾶς Cratet. 2, 235 (3). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2, 84 (8). καρδοπέφω περιπαγῆ τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (9). συστρέφει τὸν αὐχένα Eur. 2, 566 (54). ἐρπυλλίνῳ (int. λούται)-τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα Antiph. 3, 56.

αὐχμαῖς (cod. αὐχμᾶν) Phryn. 2, 608 (18).

αὐχμηροκόμης: ἄνδρας * βουτυροφάγας, αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 9).

αὐχμός: πρόφασιν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην Philem. 4, 33 (4).

αὐχμός: ὡστ' * αὐχμότητος ἔστι Plat. 2, 671 (5).

αὐχμῶ: χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν Anaxand. 3, 177 (2, 6),

αὐχῶ: ἠύχουν-αἰῶνα πάντα συνδιατρέψειν Cratin. 2, 15 (1).

αὐῶ: mod. αὐόμενος Aristophan. 2, 1206 (135).

ἀφαδία: ὄραν ἀφαδίαν Eur. 2, 438 (7).

ἀφαιρῶ: ἀφαιρεῖν ὥρα ἴστιν τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1). ἀπὸ λασάνων ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). τοῦπίθημα τῆς χύτρας ἀφελῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (?) ἡμῶν τὸ μέ-

- ρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν Aristophan. 2, 1188 (53). *ἀφαιρεῖ τρίχας ib. (54). τῶν-ἐλαῶν (?) ἀφείλε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλη γένη Euangeli 4, 572 (v. 5). ἀφείλον (int. τέμχος) ἐπιγανώσας σιλφιῶ Alexid. 3, 470 (1, 10). τὸ παραθεῖναι κἀφείλει τεταγμένως ἕκαστα Sosip. 4, 483 (v. 48). σίλφιον, τυρόν, κορίκιον- *πάντ' ἀφείλον (ex arte culinaria) Anaxipp. 4, 459 (v. 9). *ἂν τις ἀφεί, *(τὴν) τέχνην τὴν τῶν ἀλιέων Anaxand. 3, 175 (1, 14). συλλαβὴν ἀφελῶν Amphid. 3, 313 (1, 11). τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). εἰ-ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονὰς Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). λύπην τ' ἀφαιρῶν, ἡδονὴν τε προστιθεῖς Anaxand. 3, 196 (2, 6). ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν Kephipp. 3, 326 (1). τὸ κακὸν ἀφαιρῶ τάγαθόν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5). εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἰσθεν χρόνος ἡμῶν Men. 2, 264 (130). ὅταν ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλης Men. 4, 135 (3). ἀφαιροῦμαι: ἀφελούμαι Timostrat. 4, 595 cf. 5, 117. ἀφελού- *ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. γυνὴ λινοσηγῆς ἀφείλετο Alexid. 3, 399. ἐγὼ δὲ *τοῦτ' ὀλίγον χρόνον *φύσας ἀφειώμην ἂν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγᾶς; *Cratin. 2, 101. †ἀφείλετο γὰρ κωμῶδεῖν Phrygn. 2, 590 (8). ὅλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας piscarii) Alexid. 3, 475. ἃ σοι *τύχη χέριται, ταῦτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη mon. 428. (argentum) *ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν τοῖς μὲν-ἔδωκε, τῶν πεκτημένων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τοὺς ἀποκρυπτομένους- | λαβῶν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκῶς ἦν Alexid. 3, 507 (8).
- ἀφάκη: κυάμους †φακῆν (f. ἀφάκην) ζείας Pher. 2, 345 (17).
- ἀφανής: κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανῆς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανῆς Men. 4, 107 (2, 16). ἀφανεῖς γεγόνασιν αἰ σπάθαι Men. 4, 169 (4). ταῦτόμαστον ἡμῖν ἀφανῆς ὄν συλλαμβάνει Men. 4, 148 (4). τὰ *ἀφανῆ μεριμνᾷ Aristophan. 2, 1190 (61). μὴ δίδωκε τὰφανῆ mon. 18.
- ἀφανίζω: τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἄπαντ' ἀφανίζει γῆρας ad Men. 4, 362 = mon. 648. πόλεις-ἠφάνισε διαβολὴ mon. 626. τὸν γόνον *καταγνύει, ἔπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ἠφάνισε πηλίκον τινα | οἴεσθε μέγεθος; Eubul. 3, 245 (3). κεραννύουσιν ἀφανίζουσι τε Alcaei 2, 829 (2). ἐν ὄσφω δ' ἐσθίω, ἔτερος; ἔχειν'-τοῦτ' ἐγὼ ἠφάνισα Lyncei 4, 433 (v. 11). τὴν θυεῖαν ἠφάνισαι ἐκ τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). ἄπτερος ὦν κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ἀπὸ τοῦ ταγήνου-εὐθέως ἀφανίζεται (piscatorum ars) Anaxand. 3, 175 (1, 4).
- ἄφατος: ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος Anaxand. 3, 184 (1, 62). ἤκουσε λόγων ἀφάτων ἀτόπων Epicrat. 3, 370 (1, 12).
- ἀφέλεια: τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας (al. †ἀσφαλείας) οὕνεκα Antiph. 3, 89 (1, 8). ἀφελείας exempla ex Menandro afferuntur 4, 333 (515).
- ἄφευκτος: τὸ πεπρωμένον-οὐ μόνον *βροτοῖς ἄφεικτόν ἐστιν Philem. 4, 41 (20).
- †ἀφ.εῦσαν (f. ἀφείσαν) Herm. 2, 417 (15). Plat. 2, 695 (66).
- ἀφή: τῆς ιδιότητος-συμπλεκτομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφᾶς Damox. 4, 531 (v. 42).
- ἀφήλιξ: ἀφήλικα γέροντα Cratin. 2, 208 (95). *ἀφήλικεστέραν (libr. ἀφελικεστάτην) Pher. 2, 355 (66). γυναικῶν (f. γυναικαρίων) ἀφήλικε Phrygn. 2, 604 (8).
- Ἀφθόνητος: ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος (om. verbo) Kephron. 4, 486 (v. 9).
- ἀφθονία: ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν-ἀπαλήν καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1).

- 10). τοῖς μὲν ἢ τύχη τούτων (malorum) δίδωσιν ἄφθονίαν Men. 4, 252 (62).
- ἄφθονος: φλόμοι ἄφθονον Cratin. 2, 215 (135). ἔχοντες ἄφθονον βίον Philetaer. 3, 297 (1). [ἐν ἄφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Men. 4, 226 (1, 7)]. πόλιν ἄφθονεστάτην χρήμασιν Eur. 2, 554 (13). πάντ' ἔχοντας ἄφθόνως Antiph. 3, 47 (2). πολλά με διδάσκεις ἄφθόνως Philem. 4, 55 (62).
- ἀφίημι: cf. ἀφεῦσαι. τὸν κότταβον ἀφίεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα Antiph. 3, 29 (1, 6). οἶνόν τε ἐγγέαι (al. ἐγγέας) — ἐπειτ' ἀφήσεις ib. (1, 17). τέτταρας περιστερὰς ἀφῆκεν Alexid. 3, 410 (1). ἀφῆκεν † ὅτι ἦν βόας Plat. 2, 629 (2). εἰς τὴν τράπεζαν τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 590 (v. 39). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπίλην μέλλεις ἀφείναι πῦσαν Eubul. 3, 266 (9). εἰτ' ἐλευθέρην ἀφῆκε Aristophan. 3, 363. ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε Aristophan. 2, 955 (1). ὡσπερ εἰς πανήγυριν τινα ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου — εἰς τὴν διατριβὴν Alexid. 3, 484 (3, 13). σὸν χρόνον τοῦτον ὃν ἀγεῖται ib. 495 (3, 16). ἄφες τὸν ἄνθρωπον Men. 4, 204 (1). ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω * (δ') ἄλλον τινά Phoenicid. 4, 511 (v. 11). πότερ' οὖν * ἀφείσαι; Posidipp. 4, 520 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον || — * μιν θώσας ἄφες Damox. 4, 530 (v. 15). ναύκληρος ἀποθῦει τις || ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον Diph. 4, 395 (2, 13). ἀπο-βλεφάρων-ποιητῶν λῆρον ἀφέντα Cratin. 2, 174 (5). ἀφίεις τὰ φανερὰ mon. 18. ἀφίεις σκοπεῖν τὰ δίκαια Diph. 4, 421 (14). ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπὰ Damox. 4, 532 (v. 69). ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἀφίεις παῦσαι λέγων Athenion. 4, 558 (v. 44). ὄξυ τὸ περίκομμ', ἄφες (f. ἄνες) Damox. 4, 531 (v. 48).
- ἀφικνοῦμαι: ἐς Συρίαν δ' ἐνθὲνδ' ἀφικνεῖ Cratin. 2, 132 (1). εἶτα Σάκας ἀφικνεῖ — ἐς τε πόλιν δούλων Cratin. 2, 133 (2). εἰς τὸ Κυλικράων-σπληνόπεδον (?) ἀφικόμην Herm. 1, 97 (4). ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς * Γέλαν ἀφίξομαι Aristophan. 2, 1189 (56). ξένη ἀστὶως ἀφικμένη Pher. 2, 315 (11). γεωστὶ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφικμένον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ Antiph. 3, 33 (1, 4). Eriph. 3, 556 (1, 4). παῖς ὦν — εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1). βασιλέως υἱὸν — λέγεις ἀφίχθαι; Eriphen. 3, 589. ἐλευθέρῳ ἀφίχοντο θύσουσαι ποτε Henioch. 3, 563 (v. 10). ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφικμένος (?) Aristophan. 5, 62 (35). ἐταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). τίς γάρ || εἰς ὑπερβολὴν ἀφίχται τοῦ καταπύστου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 6).
- ἀφιλοκαλλία: Eur. (?) 2, 482.
- ἀφίσταμαι: ἀφεστήκισι πλεῖν ἢ δύο δόγμα anon. 4, 627 (92). ἀφεστῶς παρακελεύομαι Damox. 4, 532 (v. 59). κάποστα βραχύ Men. 4, 118 (7). ἀπόστα μικρόν Men. 4, 182 (6). ἥττον τ' ἀποσταλὴν ἂν ὦν προειλόμην ἦ — Antiph. 3, 43.
- ἄφνω: τὴν κατάστασιν λαμβάνων ἄφνω πρὶν — Eur. 2, 533 (4). εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω Alexid. 3, 485 (4). εἰθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω προσῆλθεν Timocl. 3, 609. τὸ προσπεσεῖν ἄφνω λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2). τὸ — ἄφνω δυστυχεῖν mon. 696. ἄφνω-πληγείς εἰς-τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7).
- ἀφοδεῦσαι: Plat. 2, 616 (4).
- ἄφοδος: εἰς ἄφοδον ἐλθὼν Antiph. 3, 20 (1, 5).
- ἀφόρητος: ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν μαστιγίας anon. 4, 614 (41^a). cf. ἀφόρητον κακόν mon. 365.
- ἀφορίζομαι: περὶ φύσεως ἀφορίζόμενοι Epicrat. 3, 370 (1, 13). πάλιν-ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους ib. 371 (1, 38).
- ἀφορμή: πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμὴν Aristophan. 2, 1206 (136). πάντων

- ὦ βέλτισθ' Posidipp. 4, 523 (1, 2). ὦ βέλτιστε Philem. 4, 34 (6). ὦ βέλτιστε σύ Eubul. 3, 258 (3). Damox. 4, 530 (v. 17). *βέλτιστε σύ Lyncei 4, 433 (v. 11). βέλτιστον αὐτὸν (servum) τοῦτο ποιήσει πολὺ Men. 4, 181 (1). τῆς βελτίστης-θυγατρὸς Βυζαντίας Antiph. 3, 99. τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν (Pluto) Aristophan. 2, 1147 (1, 2).
- βελτίων: ἡ σύνεσις ἢ πρὸς τὰ βελτίω σοφῆ Men. 4, 198 (4). τὰ βελτίω προσδοκᾶν αἰεὶ (infelicem) Apollod. 4, 453 (1). βελτίονα ἐγὼ δὲ ἔχων ἀπῆλθες Men. 4, 212 (2, 11).
- βεμβράς: cf. μεμβράς. οὐτ' ἀγύη γῦν ἔστι-οὐτ' αὐ βεμβράς Aristonym. 2, 699 (2). βεμβράδ' (al. βαμβράδ'), ἀγύην, ἐψητόν Nicost. 3, 283. χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2). ταῖς πολιοχρῶσι βεμβράσιν Aristophan. 2, 1000 (16). Ἡράκλεις τῶν βεμβράδων Plat. 2, 658 (6). βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). βεμβράδων (al. μεμβ.) τρόπους Hegesipp. 4, 479 (v. 9). φακῆν παρατιθείς-καὶ βεμβράδας (al. μεμβ.) ib. (v. 17).
- βεμβραφύη: ταῖς *βεμβραφύαις (libr. μεμβρ.) προσέοικεν Aristonym. 2, 698 (1).
- † βέρβεια πολυτίμητε Eurip. 3, 557 (1, 13).
- *βέφυρα: *βέφυραν (libr. βλ.) τὴν γέφυραν Stratt. 2, 781 (3, 5).
- βῆ: βῆ βῆ λέγων βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). κελεύει βῆ λέγειν Aristophan. 2, 1201 (107).
- βῆμα: ἀναβάς ἐπὶ *(τὸ) βῆμ' ὑλακτεῖ Eur. 2, 511 (8, 3). † προσίσταται πρὸς τὸ βῆμα μαντιλλῆ Plat. 2, 681 (5^b). περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4).
- βῆξ: τῆς βηχὸς φάρμακον Phryn. 2, 604 (6).
- betac radice tosta allii odorem extingui Men. 4, 334 (517).
- βήττω: μὴ βήττων καταπίνῃ Aristophan. 2, 1184 (33). ἠτύχηκέ τις· βήτω τις· οὐ μῶζε τις· ἢ φύσις φέρει ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22).
- βλα: cf. εἰς. βλα ὑπηνέμια τίκτουσιν φά Plat. 2, 619 (1). Aristophan. (?) 2, 1016 (5). βλα δέρων ὕνας-πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). εἰς τὸν ἀσθετῆ βλα τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). βίος κέκληται-ὅς βλα πορίζεται μοι. 66. ὅπου βλα † πάρεστιν οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. τοῦ Κόρυδος-ἢ Νελλου βλα; Eurip. 4, 492 (v. 6). † δι' ἃς μέλιτι προσπαίξεν βλα (al. δέδοται) Antiph. 3, 77.
- βιάζω: ἐβιάσέ μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γ. μου) Alcaei 2, 833 (3). βιάζομαι (pass.): νόσφ βιασθεῖς Aristophan. 2, 954 (6). † ἔρωτι βιαζόμεναι Aristophan. 2, 1094 (7). (med.) κατεσθίω μόλις πένθ' ἡμιμέδιμν' ἐὰν βιάζωμαι Pher. 2, 252 (1). πολλοὺς ἢ πεντα βιάζεται ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα-ποιεῖν Timocl. 3, 609. αὐταὶ βιάζονται-εἰσέλκουσί τε Xenarch. 3, 617 (1, 13). ἧς-πιεῖν κυάθους * ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyli 4, 567 (1). * φύσιν ἐνεγκεῖν οὐ φύσις βιάζεται Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107.
- βλαῖος: τῶν † βλαίων Dionys. 3, 548 (v. 28).
- βιασμός: Eur. 2, 446 (26).
- βιβάζειν: de homine Alcae. 2, 830 (2).
- βιβλιαγράφος: Cratin. 2, 159 (18).
- βιβλιδάριον: Aristophan. 2, 1207 (143).
- βιβλίδιον: βιβλίδου κόλλημα Antiph. 3, 88.
- Βιβλινος: † Θάσιον, Βιβλινον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). τὸν Βιβλινον στυγεῖ anon. 4, 622 (66).
- βιβλιογράφος: Antiph. 3, 114 (2).
- βιβλιοθήκη: Cratin. min. 3, 378 (2).
- βιβλίον: οὐ τὰ *βιβλί' ὄνια Eur. 2, 550 (6). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 2). τοῦτον-ἢ βιβλίον διεφθόρεν ἢ Πρόδικος

- ἄφρωνος Τήλεφος Alexid. 3, 467 (1). ἄφρωνοι δύο τινές ἢ τρεῖς παρεστή-
 κασι (int. τοῦ χοροῦ) Men. 4, 117 (2). ἐστήξει ἄχανής, προσπεπαττα-
 λευμένος ἄφρωνος Hegesipp. 4, 450 (v. 26).
- Ἀχαϊκός: ὀπτήν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκὴν Mnesim. 3, 578 (2).
- Ἀχαιοί: ἐκήλησεν Καλλιστρατος υἱας Ἀχαιῶν Theop. 2, 802 (1). ἰχθὺν
 δ' Ὀμηρος ἐσθίουσι εἶρηκε ποῦ *τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 282 (2).
- ἄχανής: ἐστήξει ἄχανής, προσπεπατταλευμένος, ἄφρωνος Hegesipp. 4,
 450 (v. 25).
- ἄχάριστος: οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1).
 *ἀχαρίστους (libr. ἀχρήστους) ὄρων ἀνελευθέρως τε ζῶντας Alexid. 3, 507
 (8). *ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon.
 40. ὁ σωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστον Men. 4, 325 (472) = mon. 34, ubi ἀχά-
 ριστος. ἀχάριστος ὅστις εὐ παθῶν ἀμνημονεῖ mon. 10. † πονηρός ἐστι
 πᾶς ἀχάριστος mon. 458.
- Ἀχαρνάι: (?) Pher. 2, 261.
- Ἀχαρνεύς: πρὸς τὸν χρηστὸν-Τηλέμαχον Ἀχαρνέα Timocl. 3, 603 (4).
- Ἀχαρνῆθεν: Κημισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν Anaxand. 3, 183 (1, 18).
- Ἀχαρνικός: Ἀχαρτικοὶ ἱπποὶ Pher. 2, 262 cf. 2, 502. ὁ Ἀχαρνικός Τηλέ-
 μαχος Timocl. 3, 594.
- ἄχαρνώς: λιεύς, ἀχαρνώς οὕτως Calliae (Diocl.) 2, 735 (1).
- Ἀχελῷος: οἶνος † οὐ μίγεις πόμ' (cf. 5, 64) Ἀχελῷφ (h. e. aqua) Ari-
 stophan. 2, 1044 (6).
- ἄχερδος: τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης Pher. 2, 349 (32).
- ἄχερδούσιος: † τὴν γνώμην ἀχερδούσιος anon. 4, 621 (63).
- ἄχηνία: φίλων ἀχηνία Aristophan. 2, 954 (6).
- ἄχθηρός: εἶθ' ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν (de senectute) Antiph. 3, 51 (v. 3).
- ἄχθομαι: μηδὲ σὺν' - ἄχθου ὄρων παρεόντα Pher. 2, 335 (2). ἀχθόμεθ'
 ἦν ἔλθῃ ib. (3, 2). ἄχθεται τῷ κατακωλύοντι ib. (3, 6). Ἀρίσταρχον στρα-
 τηγοῦντι ἄχθομαι Eur. 2, 442 (9). ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκῶς ἀλεκτρούνα
 Theop. 2, 795 (3). αὐριον ἔωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3,
 534 (1, 15).
- Ἀχιλλεῖος: Ἀχιλλεῖοις μάζαις Pher. 2, 316 (1, 4).
- Ἀχιλλεύς: τιμοπώλης ὡς Ἀχιλλεύς οὐδείς (?) Phryn. 2, 600 (5). φθιώτ'
 Ἀχιλλεῦ Strat. 2, 769 (5).
- ἄχορταστος: ἔλεγχος τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).
- ἄχροδοπώλης: *ἀχροδοπώλαις (legeb. ἀκρατοπ.), ἰσχαδοπώλαις Nicoph.
 2, 852 (1).
- ἄχράς: βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς Alexid. 3, 456 (1, 13). τὰς ἀπύ-
 λους καὶ τὰς ἀχράδας Pher. 2, 347 (25). ἀχράδας οὐ φιλῶ Telecl. 2, 370
 (2). πεπείρους ἀχράδας Eur. 2, 439 (9). ἐρπυλλος, μήκων, ἀχράδες
 Anaxand. 3, 184 (1, 54).
- ἄχρειόγελως ὄμιλε Cratin. 2, 192 (51).
- ἄχρειός: ἀνὴρ τ' ἀχρειός χῆ γυνὴ διοίχεται Men. 4, 226 (1, 18)].
- ἄχρήματος: οὐτ' εὐρυθμός γάρ ἐστιν οὐτ' ἀχρήματος (?) Timocl. 3, 597 (2, 7).
- ἄχρηστος: cf. ἀχάριστος. σιτόκουρον, ἄθλιον, * (ἄχρηστον) Men. 4, 196
 (1). εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἀχρηστον Diph. 4, 392 (1). ἀχρηστα
 παντελῶς * τὰ σπαρτία Philippiid. 4, 470 (1).
- † ἀχρί: v. 4, 302 (322).
- ἄχρι: ἄχρι γήρως διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἄχρι τοῦ νῦν Timostrat.
 4, 595. ἔδακνεν ἄχρι τῆς καρδίας anon. 4, 653 (198). ἐστήξει ἄχανής-
 ἄχρι ἂν - ἕτερός τις - ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 26).
- ἄχυρα: ἦων κἀχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14). ῥάβδον - ἐν τοῖς
 ἀχύροισι κυλιγδομένην Herm. 2, 397 (2, 6) = 403 (2). εἰς ἄχυρα καὶ

ποιός τις ὁ λόγος Apollod. 4, 454 (1, 2). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸ ἔμμαντοῦ βλον Men. 4, 116 (1). τεταγμέν' εὐδύς ἐστὶ μοι (ἰπλ. τὰ βροῦμα) πρὸς τὸν βλον Anaxirr. 4, 480 (v. 29). ἔλθειν εἰς βλον ἀλλότριον αὐτῷ Baton. 4, 500 (v. 2). τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου ἡμῶς ἀπελύσσα-τούτουτ' ἐπεριῆψεν ὅν νυκτὶ βλον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 47) εὐ γαμῖς-τούτου καταλιπὼν τὸν βλον Men. 4, 56 (1). βλος (νίκτω) Kur. 2, 434 (24). Men. 4, 104 (4). ὡν οἱ μὲν μόρους ἔλαχον βλον Eubul. 3, 255 (1, 26). τρέφειν ἀνδρῶνον-ἀνδρῶνον, ὅν ἔχη βλον Eubul. 3, 288 αὐτῆς τὸν βλον παρελλοῦ πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλλων ἔχει Anaxil. 3, 16 (1, 10). τὰ μέρη-ἡμῶν χῆ συνταξίς τοῦ βλον Alexid. 3, 456 (1, 19). συλλογῆς-τοῦ βλον Philem. (7) 4, 35 (7). εὐτυχῶν καὶ βλον κτηνῶν Philem. 4, 49 (41). χῶρον κτείνουσι, ὥστε δ' οἷς ἐστὶν βλος Men. 4, 117 (2). ἴσθι τέλμης καὶ βλον ταῦτ' ὄργανα ἢ εἰς καταγύλωτα τῷ βλο π-πλασμένα Men. 4, 140 (1). οὐδὲ τὰ βλον-φροντίσαι Men. 4, 167 (10) ὅταν ἡ γέρον τις ἔνδεξ τε τὸν βλον Men. 4, 253 (86). οἷς χαλεπώτερον τοῦ περιποιήσασθαι τι τὸ γυλάζει βλον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (29) τοὺς τὸν ἴδιον διακονῶντας ἀλογίστως βλον Men. 4, 255 (79). βλον π-ρῆξου πάντοθεν mon. 63. βλος πέλεται δε βλο πορίζεται mon. 66. βλο βλον δέομενος οὐκ ἴσθι βλος mon. 74. βλον σπάνος mon. 77. συνταγῶν ἐν διακίων τὸν βλον mon. 196. εὐ βλον κτηνῶντος Diph. 4, 411 (1, 7). ἐπὶ τοῦ βλον τριχίδας ἀνώνησ' ἀπαξ Kur. 2, 493 (16). τὸν βλο ἔπαντα τοῦτο δρᾶν ἀφροῦμεθα Anaxirr. 3, 68. ἔπαντα τὸν βλο ἐπ' τέχνην ἔξήτακα Hegesirr. 4, 479 (v. 7). ε-ἡμεῖς τὸν βλον ἔπαντα κτη-τρίψαντες Nicol. 4, 379 (v. 22). τὸ μετὰ ταῦτ' ἴσθι τοῦ βλον κτηνῶν Men. 4, 117 (4). τῆς διὰ βλον δ' ἔνδον κτηνῶντος αἰετ' Men. 4, 26 (3). δοῦλος εἶναι διὰ βλον mon. 382. ἐν τῷ βλο ἔρας ἴσθι εἰς τε ὁ-τύχη διὰ βλον Baton. 4, 499. τὰ τῶν λατρῶν τοῦ βλον κτηνῶν Anaxirr. 3, 20 (1, 6). δὲ ὡν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βλος ib. (1, 6) θνητὸς ὁ βλος Anaxirr. 3, 303. ἔδνηκε πᾶς ὁ τῶν λατρῶν βλος Philem. 4, 2 (v. 12). μικρὸν τι τὸ βλον ζῶμεν Men. 4, 194 (10). ὁ βλος οὐμὸς ἴσθι κτηνῶν Alexid. 3, 488 (3). τὸν ἔσθιτον βλον τοῦ βλον Alexid. 3, 490 (1) τὸ κτηνῶντος τοῦ βλον Anaxirr. 3, 460 (v. 42). διακονῶντος ἴσθι κτηνῶν βλον ἔνδον τε γαστρὶς Epicrat. 3, 370 (1, 15). τὸ γέννησθαι δ' ἔρα καὶ τὴν τελευτῆν τοῦ βλον (scintillaram) Alexid. 3, 452 (1, 18). οὐ-τόμως γε τὸν βλον ἔδνηκε εἰς σίχον Nicostr. 3, 299 (2). βλοῦτος ἔρα τὸν βλον ἔσθιτος ὡν Aristophan. (an Antiph. 3, 160) 3, 1181 (19). ἀφρο-λῆς τι πτῆμ' ἔλαχεν τῷ βλο Antiph. 3, 115 (1, 2). ἀφροῦτος τὸν βλον ποιῶν Philem. 4, 30 (1). ἀφροῦτος ζῆν τὸν βλον δ' ἀφροῦτος ὁ βλος Philem. 4, 34 (5). ἀφροῦτος ζῶμεν βλον Philem. 4, 38 (1) οὐκ ἴσθι ἀφροῦτος οὐδὲν ἐν θνητῷ βλο Men. 4, 247 (42). βλοῦτος οὐδὲ ἴσθι ἐν θνητῷ βλο mon. 57 = Diph. 4, 424 (27). *ὁ παρασιτὸς ἴσθι-σιντωνὸς ἀφροῦτος τῆς τύχης καὶ τοῦ βλον Antiph. 3, 45 (2). οἷς ἐκ πότων-ἴσθιμεν ἢ πιστασομεν τὰ τοῦ βλον Men. 4, 240 (24). τῆς ἴσθι-μένης μέτοχον τοῦ βλον Diodor. 3, 549. οὐκ ἴσθι οὐδὲν κτῆμα (οὐκ ἔσθι) κτῆμα βλο Men. 4, 259 (98). τοιοῦτος ὁ βλος ἴσθι ἀφροῦτος Philem. 4, 56 (65). οὐκ ἴσθι βλος δε *οὐκ ἴσθι κτῆμα κακὰ Diph. 4, 419 (5). τοῦτο τῷ βλο πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι ἔρα Diph. 4, 424 (25). * (ὡς) εὐμεταβολὸς ἴσθι ἀφροῦτος βλος Diph. 4, 426 (37). οὐδὲ τῷ βλο ταῦτόν διακονῶν σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). ὁ κτηνῶντος βλον Archod. 4, 436 (2). Apollod. 4, 450. τρεῖς γε καὶ δύστηνος ἀφροῦτος βλος Men. 3, 110. ἴσθι τῆς τοῦ βλον-τύχης ἀφροῦτος ἴσθι Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). πολλῶν ὅταν ἐν τῷ βλο ἴσθι οἷς ἀφρο-σιντωνὸς Baton. 4, 503 (1). οὐδεὶς ἀφροῦτος τὸν βλον διακονῶν Poidor.

βαδίζων Antiph. 3, 118 (4). *κἄν ἐντύχη πού μοι βαδίζούσῃ μόνη Pher. 2, 327 (1, 24). κούχ ὑποταγείς ἐβάδιζεν Phryg. 2, 603 (3). ὡς-κυψασα-καὶ ξυνηνοφυῖα βαδίζει Aristophan. 2, 1110 (3). ἡ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' Antiph. 3, 116 (1, 8). αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται ἕκαστος Philem. 4, 39 (13). βιάδιζε τὴν εὐθειαν mon. 62. ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς (Impudentia) Men. 4, 144 (2). Ἐρμῆς ξύλινος βαδίζων αὐτομάτως Plat. 2, 682 (6). ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα αὖξει βαδίζων Philem. 4, 54 (55). τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει Aristophan. 2, 1145 (1, 5). ὀσμῆ-ἐβάδιζ' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). ἰχθὺν βάδιζ' Cratet. 2, 237 (1, 9). ἡ τροφαλὶς ἐφ' ὕδωρ βαδίζει Eur. 2, 538 (5). ὡσπερ πρόβατον-βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). *οὐ στρατιώτην ἀλλὰ καὶ κύκλον ὀρθὸν βαδίζειν Diph. 4, 401.*

Βαδισματίας: Cratin. 2, 110 (105).

Βάδιππος: Ἐρασμονίδῃ Βάδιππε Cratin. 2, 22 (9).

βάθος: κόλλης λαγόνος εὐρύνας βάθος Eubul. (Arag.) 3, 226 (2). *Αἰγαῖον αἰλμυρὸν βάθος Men. 4, 174 (1). *ὑποκαθίεις ἄτομα πώγωνος βάθη Eriipp. 3, 332 (v. 7).*

βαθράδια: Aristophan. 2, 1156 (27).

βάθρον: βάθρα Aristophan. 2, 1156 (26). *ἐπὶ τοῖς βάθροις ὅταν ὦσιν Phryg. 2, 580 (1, 5).*

βαθύκομος: ὄρεα βαθύκομα Aristophan. 2, 1201 (105).

βαθύπλουτος: εἰρήνη βαθύπλουτε Aristophan. 2, 987 (8).

βαθύρροος: ἐξ ἀκαλαρρεῖταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο Diph. 4, 416 (3).

βαθύς: βαθείας κύλικας Pher. 2, 324 (1, 4). *εἰς τὸ βαθὺ *δὲ πάλιν ἄγω-μεν (ε. δ' ἐπανάγωμεν bibendo) Xenarch. 3, 623. ὄλεθρον τὸν βαθύν Aristophan. 2, 1178 (6, 3). μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι Eur. 2, 564 (50). ὁ βαθύς τῇ φύσει στρατηγός Posidipp. 4, 523 (1, 4). βαθύς (i. q. πονηρός) Men. 4, 315 (414).*

βαίνω: βαῖν' ἐκ θαλάμων-ἔξω, Μάνη Mnesim. 3, 569 (v. 1). *παρ' αὐτὸν Ἰσα βαίνουσ' ἑταῖρα Men. 4, 284 (229). κοσμοσάνδαλα βάλνει Pher. 2, 318 (2, 4). καλλαβίδας βάλνει Eur. 2, 494 (17). πρασοκουρέδες, αἱ πεντήκοντα ποδῶν ἴχνησι βάλνει' Stratt. 2, 787 (1). *εὐ βίου βεβηκότα f. Nicomach. 4, 587 vide 5, 117. ὁ δὲ λιπὼν βέβηκε πρότερος (int. ad inferos) Cratin. 2, 15 (1, 6). ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχη-νός Eubul. 3, 255 (1, 23).*

βαιός: βαιὰ τράπεζα Antiph. 3, 17. *σῦκα βαιά Polioch. 4, 590.*

βάκηλος: ὀρχούμενον ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον Antiph. 3, 59. *βάκηλος Men. 4, 211 (9).*

βάκκαρις: βακκάριδι κεχρημένον Magn. 2, 10 (1). *βάκκαρις τε καὶ σάγδας ὁμοῦ Eriylci 2, 489 (4). οἶον *ἐπνευσεν-τοῦ μύρου καὶ βακκάριδος Aristophan. 2, 1078 (4).*

βακτηρία: βακτηρία Περσὶς ἀντὶ καμπύλης Aristophan. 2 999 (11). *εὐ-ρουθμος βακτηρία Antiph. 3, 17. σχῆμ' ἀξιοχρεων ἐπικαθεῖς βακτηρία Eriipp. 3, 332 (v. 11). †συγκαθεῖναι τῇ πὶ τῇ βακτηρία Dionys. 3, 553 (2). ἐὰν ἐγὼ φῶ-ἔχειν βακτηρίαν χρυσοῦν Men. 4, 327 (478). βακτηρία-παιδεία βλου mon. 652.*

βακτηρίον: πτωχικοῦ βακτηρίου Aristophan. 2, 999 (10).

βάκχαρις: τοῖς ποσὶν-πρῶ μοι βάκχαριν. B. -βάκχαριν-ἐγὼ πρῶμαι; *λαικάσομ' ἄρα· βάκχαριν; Cephisod. 2, 883 (1).

βακχεύω: *λαιμὰ βακχεύει Men. 4, 100 (1).

βάκχιος: βακχίου παλαιγενεοῦς ἀφρῶ Antiph. 3, 140 (15).

Βακχίς: Βακχίς θεὸν σ' ἐνόμισεν-λύχνη anon. 4, 671 (293).

Βακχυλίδης: Opuntius auleta Plat. 2, 663 (13).

- οὐδ' ἀνασχετόν σεφ. acc. c. inf. Antiph. 3, 104 (v. 10). ἀλλ' εἶαβεν εἰσχράν, οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 9).
- βλαβερός**: κακὸν μέγιστον καὶ βλαβερώτατον Alexid. 3, 403 (1).
- βλάβη**: ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532 ἢ παράκαιρος ἡδονὴ τίθει βλάβην mon. 217. κέρδος ἄδικον ὄν φέρει βλάβην mon. 6. ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως Men. 4, 202 (29). ἐνευκε λύπην καὶ βλάβην mon. 151. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὐποῖ' ἐν πάθοις βλάβην mon. 164. ἀμύνου μὴ πὶ τῇ σαντοῦ βλάβῃ mon. 152.
- βλάπτειν** τοὺς βίους μελῶς βλάβας Posidipp. 4, 517.
- βλάξ**: βλάξες φυγεργοί (an βλαῖξες φύγεργοι 5, 66) Aristophan. 2, 1131 (3).
- βλάπτω**: τοῦνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις Antiph. 3, 124 (1, 7). μονοφαγεῖς-καὶ βλάπτεις ἐμέ Antiph. 5, 80 (100). γάλος με βλάπτων mon. 530. κακὸν-δαίμον'-βίον βλάπτοντα χρηστόν Men. 4, 239 (18).
- βλάπτειν** τοὺς βίους μελῶς βλάβας Posidipp. 4, 517. βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτουμαι Axionic. 3, 534 (1, 11). ἀβουλία-βλάπτονται βροτοί mon. 15.
- βλαστάνω**: ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ὄνη μαγείσης μητρὸς * ἐβλαστεν (lib. ἐβλαστε τῇ) πόλει Theop. 2, 793 (1).
- βλάστη**: ἐμμητρον * ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129.
- βλασφημία**: τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐχμελετᾶ βλασφημίαν Men. 4, 272 (160).
- βλαύτη**: βλαύτης-λευκῆς Herm. 2, 397 (2). βλαύτη, κοδόρνος Lysipp. 2, 744 (2). βλαυτας σύρων Anaxil. 3, 345 (1).
- βλέμμα**: μνηύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). ὡς τακερόν-καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetacr. 3, 203.
- βλέμμα** καὶ φωνὴ γυναικός Anaxil. 3, 348 (1, 21).
- Βλεπαῖος** βουλετ' εἶναι.— πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος Alexid. 3, 467 (2).
- βλεπεδαίμων**: απον. 4, 625 (80).
- βλέπω**: κρόμμυον * λέποντα (legeb. βλέποντα) Eur. 2, 526 (3). σπῆν βλέπει Eur. 2, 541 (12). βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). ἐρμῶν ἐμβλέπειω (f. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει Κυρηρον. 4, 493 (v. 16). ἐρχεισθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 425 (2). ποτήρι' ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). δειπνον ἔτερον εἰς τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3). † πρὸς τὸ κέρδος βλέπειν mon. 304. [βλέπουσά τ' εἰς πᾶν (ὄψις) καὶ παροῦσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)].
- βλέψον** εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. βλέπων εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακὰ mon. 651. μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω, ἀλλ' Men. 4, 258 (91). ζῆδι-ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων mon. 191. τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249. πρὸς θεὸν βλέπων αἶν mon. 589. τὰ δυσχερῆ ὄρας ἐν αὐτῷ, τὸ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). τὸν αὐχέν'-ἀνεκὰς εἰς αὐτοῦς βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). οὐκέτ' εἰς ἐμέ βλέπων Alexid. 3, 418 (2). ποιεῖ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς * (ὃ δεῖ) Alexid. 3, 462 (1, 7). ἂν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). τί πρὸς ταῦτα βλέπεις; Eur. 2, 518 (28). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ Anaxand. 3, 177 (2, 9). δεῦρο βλέπε Antiph. 3, 30 (1, 17). βλέψον * δευρὸς Mnesim. 3, 569 (v. 23). δίδου σὺ σπλάγχν'-. ποῖ βλέπεις; Men. 4, 153 (3). κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). * ἰσίων-βλέπω-μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). παρόντας τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ἅπανθ' ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 266 (139). οὐδεὶς ὁ νοεῖς μὲν αἰδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. πάντα βλέπει θεός mon. 698. τοὺς ἰχθυοπέλας κάτω βλέποντας Alexid. 3, 391 (2). τῷ δ' ἄρα βλέπουσι χυρὸς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι Timocl. 3, 609. κρίσιν τὸ βλέπειν ἴσῃν ἔχει

- ον: ἔμπεσεῖν εἰς Αἰΐδα || ἡ Βάραθρον ἦ- Theophil. 3, 631 (2).
 ς πολλοὶ κᾶρτοι Epilyci 2, 857 (2).
 χός: ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον Metag. 2, 754 (2).
 στί: κεκράξονται τι βαρβαριστί Aristophan. 2, 974 (7).
 ς: βαρβάροισι βουκόλοις Cratin. 2, 206 (82). ἐν τοῖς Μαριαν-
 βαρβάροις Pher. 2, 281 (2). ἀπίχθους βαρβάρους Aristophan. 2,
). πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους Anaxilae 3, 347 (1, 9). τοιοῦτόν
 ἴτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε Athenion. 4, 557 (v. 3). ἡ βάρβαρος-
 οἶνον ᾗχετο ἄρασ' Men. 4, 203 (2). βαρβάρῳ λαλήματι Eubul.
 al. βαρβάροις λαλήμασιν Pher.)
 ςειν: Aristophan. 2, 1207 (141).
 ς: βαρβίτους τριχόρδους (f., τριχορδον), πηκτίδας Anaxilae 3,
 Aristophan. 2, 1087 (22).
 η βᾶρον? cf. 5, 95): στύρακος, * βάρου, λίνδου (legeb. καὶ βαρο-
 Mnesim. 3, 570 (v. 62).
 ἦμον ἄγριον βάρος Aristophan. 2, 1094 (6). ἐὶν-ράφανον-ἐν-
 , παύσετε τὸ βάρος Anaxand. 3, 197 (6). χαλεπὸν τὸ γῆρας-βά-
 η. 746.
 ςαι: ξυντυχία βαρυνόμενοι Cratin. 2, 110 (7).
 ὑδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων γυναικός Antiph. 3, 151 (53). πε-
 ρύτερον οὐδὲν ἔστι φορτίον mon. 450 cf. paupertas βαρύτερον
 ex Men. 4, 330 (497). ὦ γῆρας βαρὺ (?βαθύ) Men. 4, 241 (26).
 αὶ κοπῶδες (int. ὠμὸν ὑδωρ) Alexid. 3, 474 (1). βαρὺς δὲ κομιδῆ
 Eubul. (Arag.) 3, 226 (3). Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρὺς Eubul.
 (1). οἶδ' ἐγὼ ὅς νέος ὢν ἔστιν βαρὺς Eubul. 3, 254 (1, 17).
 ολῶν, φησὶν· βαρὺ Alexid. 3, 391 (2, 9).
 ςμον: Canth. 2, 835 (3).
 ςία: Alexid. 3, 523 (51).
 ςος γέρων Men. 4, 238 (17).
 ςω: ἰχθύδια-βεβασανισμένα ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ Aristophan. 2,
 1, 9).
 ςμός: ὁ-Κορίνθιος (int. οἶνος) βασανισμός ἔστι Alexid. 3, 515 (23).
 ςτήριον: εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον Theop. 2,
).
 ς: πλοῦτος βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων Antiph. 3, 153 (60,
 τους-βάσανος-χρόνος mon. 219).
 ςα: Cratin. 2, 223 (146).
 ςα-εἰκῶν-θεοῦ mon. 79.
 ςος: βασιλείου μύρου Cratet. 2, 234 (2). βασίλεια σῦκα Philem.
 130^a).
 ς: οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). Πανδιονίδα πό-
 ασιλεῦ Cratin. 2, 44 (3). βασιλεῦ Σατύρων Herm. 2, 395 (1). Pi-
 is βασιλεὺς Eur. 2, 474 (33). ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων Plat.
 (1). ἐρριπίζετο ὑπὸ τῶν περιστερῶν-ὁ βασιλεὺς (Cyprī) Antiph.
 (2, 7). ἐκεῖ (in Cypro) -ὑπὸ τιν' ἦν τῶν βασιλέων Men. 4, 169
 λεξάνδρου πλέον τοῦ βασιλέως πέπωκας Men. 4, 152 (1). τοῦ γλυ-
 υ βασιλέως διμοιρίαν Antiph. 3, 45 (3, 5). βασιλεὺς με τρέφει
 t, 699 (381). τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102.
 α-ιδῶν Σέλευκον ἠδέως τὸν βασιλέα Kpiniçi 4, 505. Ἀντιγόνου
 σιλέως Alexid. 3, 432 (3). Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως-τῆς τ' ἀδελ-
 ς τοῦ βασιλέως Alexid. 3, 494. παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμαθ' ἦκει
 ἄγα Philem. 4, 51 (50). ὁπότεν βασιλεὺς (Geryones) ἔψη τὸν μέ-

- γαν ἰχθύον Eriphr. 3, 323 (1, 9). βασιλέως υἱὸν * * * δηλαδὴ, Πιξώδαρον (Carem) Eriphen. 3, 539. κατέλαβον παρὰ τοῦ βασιλέως-δωροδοκίματα Plat. 2, 656 (1). τὸ σπέρμα-ἀφιγμένον εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Antiph. 3, 33 (1, 5). Eriphr. 3, 556 (1, 5). βασιλεύς Aristag. 2, 761 (3). μεγάλῳ βασιλεῖ παρέθηκε κίμηλον Antiph. 3, 94. δωρεὰν ἔφη τινὰ παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). τοῖτ' ἐπρόεπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινὰ Steph. 4, 544. τὴν πλατεῖάν σοι-ταύτην πεπολήκεν ὁ βασιλεὺς; Philem. 4, 18 (1). δοῦλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν Philem. 4, 11. καλὸν γε βασιλεὺς τῆ-ἀνδρεία κρατῶν Men. 4, 265 (132). βασιλεῖς ἐγένοντο χοῖ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 614 (42). * ὅστ' αὖτε καὶ κούφη κόνις ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν Men. 4, 233 (9).
- βασιλικός:** τὴν βασιλικὴν-μίνδακα Amphid. 3, 311. λαμβάνοντες βασιλικούς γόρους Alexid. 3, 475.
- βασίλινα:** Τριχορυσία βασίλινα Men. 4, 305 (336).
- βασίλις:** οἷα νύμφη βασίλις ὠνομασμένη Anaxand. 3, 192 (3).
- βασίλισσα** Alcaei 2, 827 (5). * βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος Philem. 4, 7.
- βάσις:** ἀσφαλῆ βάσιν (crateris) στήσας Alexid. 3, 435.
- βασκαίνω:** ὁ λαγῶς με βασκαίνει τεθνηκῶς Pher. 2, 343 (8). εἰσὶν τινες-οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει Dionys. 3, 555 (v. 6).
- βασκάνιον:** βασκάνιον ἐπὶ κίμινον ἀνδρὸς χαλκῆς Aristophan. 2, 1185 (39).
- βάσκανος:** φίλος-οὐ μάχιμος, οὐ πάροξος, οὐχὶ βάσκανος Antiph. 3, 45 (2, 8). ἀνθρώπε βασκανώτατέ anon. 4, 671 (291). τιθῆς βασκάνους Antiph. 3, 86 (v. 4).
- βαστάζω:** δόρυ βαστάζειν Herm. 2, 395 (1). ὄπλα βαστάζειν Men. 4, 296 (297). προ-βούλευμα (?) βαστάζουσι (deliberant) Eur. 2, 448 (6). τὸν τρόπον (int. ὠδῆς) ὃν ἂν δοκῆ μοι βαστάσας αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3). περὶ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας anon. 4, 697 (371).
- Βάστας Χῖος** Eur. 2, 449 (8) cf. 5, 35.
- Βάταλος** (ἀπὸ βάταλος): Eur. 2, 451 (14).
- βατάνιον:** cf. βοτάνιον. πατάνιον. βατάνιον Hipparch. 4, 432 (2). πολύπους ἐν βατανίοισιν (al. πατ.) ἐφθός Antiph. 3, 51 (1). Σικελικὰ (ἢ Σικελὰ) βατάνια (al. βοτάνια) Eubul. 3, 265 (7) f. Antiph. cf. 3, 141 (16). βατάνια καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια Eubul. 3, 223. τοὺς δειπνοῦντας ἐκ τὰ βατάνι' (al. πατ.) ἐμβαλεῖν τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394. τὰρχους ἰχθύων κρεῶν βατανίων Alexid. 3, 462 (1, 9). κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ βατάνια ib. (1, 18.)
- βατήρ:** ἐπ' αὐτὸν-τὸν βατήρα τῆς θύρας Amips. 2, 711 (5).
- βατιάκη, λαβρώριον** Diph. 4, 414.
- βατιάκια** (?) Philem. 4, 30.
- βατίς:** εἰ-βατίς αὐτῶν ἠγεῖτ' ὀπιτὴ μεγάλη Herm. 2, 399 (3). κίθαρος ὀπιτὸς καὶ βατίς Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). βατίς τε καὶ σμύραινα Plat. (Cantli.) 2, 668 (6). οὐδὲ βατίς; Aristophan. 2, 1076 (3, 4). βατίδος νότον Antiph. 3, 72 (1, 6). ἡ βατίς; Β. γλῶσση Antiph. 3, 130. τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω Eriphr. 3, 338 (1). τευθίδες, * σπίναι, βατίς Alexid. 3, 416. ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις Philonid. 2, 422 (2). κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῶ Eur. 2, 488 (5). κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν ἐφθῶν τε βατίδων Metag. 2, 753 (1, 4). ὦ βατίδες Sannyg. 2, 873 (2). ὄνοι, βατίδες, ψῆτται Anaxand. 3, 184 (1, 50). γαλεοὺς καὶ βατίδας Timocl. 3, 591.
- βάτος (ὁ):** Aristophan. 2, 1207 (140).

διελθεῖν - διὰ θαλάττης * δῆ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός 8 (39).

1) βατράχοισιν οἰνοχοεῖν Pher. 2, 292 (4, 5). ὕδωρ - πίνειν (int. εἰμί) Aristophan. 3, 361 (1, 3). 2) βατράχου γαστήρ 72 (1, 5). φυκίδες ἐφθαί, βάτραχοι, πέρχει Anaxand. 3, 184 Βάτραχος, πέρκη, σαῦρος Mnesim. 3, 569 (v. 37).

: * Βάτραχον (libr. β.) τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὁρεοῦ Archipp. 2, Βάτραχος Ieno anon. 4, 668 (253).

anon. 4, 652 (195).

τι: Alexid. 3, 488 (4).

υβήσομεν Canth. 2, 835 (2).

ες τὴν Θασίαν ἄλιην οἱ ἄττα βουῦζει; Cratin. 2, 17 (3).

Aristophan. 2, 1057 (23). φελλός ἐν ταῖς βαυκίσιν ἐγκεκαίτυ- 1. 3, 423 (1, 7).

τι: * βαυκιζόμενον (libr. καυκ.) τὰ λευκά τ' ἀναβάλλονθ' ἄμα 486 (4).

ευκά, μαλακά, τερπνά Agar. 3, 275 (2).

γαθός βαγεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ Diph. 4, 410.

ρυγῆ: τῶν βδελλολαρύγγων - † φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2,

τι: μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; Cratin. 2, 165 (6).

μαι: v. βδελυρός.

καὶ † βδελυρός σὺ (f. κὰβδελυρεῦσω) τὸ σκέλος Eur. 2, 443 βυρὸν τὸ πρᾶγμα anon. 4, 650 (187).

ται: ὅστις τοιοῦτον ἄνδρα μὴ - βδελύττεται Eur. (?) 2, 577 (v. ἢν ἑτέρους λαλοῦντας εὐ βδελύττομαι; Men. 4, 209 (1).

ιδεῦ δέσποτα anon. 4, 688 (338b).

id Timocl. 3, 603 (4).

ν βδόλον - ὑποστήναι anon. 4, 622 (65).

βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίσις χρῶ φίλοις mon. 61. φίλον βέβαιον

. * ἔραστῆς - βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1). βέβαιον ἔξεις (an

βίον Aristophan. (?) 2, 1181 (19). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι An-

16 (1, 9). βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν - βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424

mon. 655. ὄρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον Alexid. 3, 420.

σανρός ἐστι καὶ βέβαιος μουσική Theophil. 3, 628.

βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι πρῆσθαι τὴν ἡδονὴν Eubul. 3,

τὸ † διορίζεσθαι βεβαίως (f. διορίζεσθ' οὐ βεβ. an διορίζεσθ' ἀ-

-τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21).

ν τὸ βέδν σωτήριον Philyll. 2, 864 (1).

καὶ τῶν βελέκων (legeb. βελέκων) Aristophan. 2, 1207 (142).

όντης: ὁ Β. ἐστιν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου τὴν χίμαιραν εἰσηκοντι-

ici 4, 506 (v. 9).

) στίξω σε βελόναισιν τρισίν Eur. 2, 530 (11). 2) ἔσχάραις

τε τοῖς κτεσίῳ τε Archipp. 2, 721 (5). κωβίός, ἀφύαι, βελόνας

, 330 (1, 8). ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόνας Mnesim. 3, 570 (v. 44).

βελονίδες (vulg. † βελοπώλιδες) Herm. 2, 401 (8).

ιδες: v. βελονίς.

τόν - βέλος Antiph. 3, 58.

: Ἰεροκλεεὶς βέλτιστε χρησιμῶν ἄναξ Eur. 2, 515 (16). Σώ-

δρῶν βέλτιστ' ὀλίγων Antiph. 2, 703 (1). βέλτιστε Antiph. 3,

. * βέλτιστε (libr. βίε) Men. 4, 133 (2). βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος-

on. 59. βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς εἰρημέν' ἴστίῳ

. 4, 479 (v. 1). ὦ βέλτιστ' Anaxand. 3, 180 (1). Alexid. 3, 475 (2).

- ὦ βέλτισθ' Posidipp. 4, 523 (1, 2). ὦ βέλτιστε Philem. 4, 34 (6). ὦ βέλτιστε σύ Eubul. 3, 258 (3). Damox. 4, 530 (v. 17). *βέλτιστε σύ Lycei 4, 433 (v. 11). βέλτιστον αὐτὸν (servum) τοῦτο ποιήσει πολὺ Men. 4, 181 (1). τῆς βελτίστης-θυγατρὸς Βυζαντίας Antiph. 3, 99. τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν (Pluto) Aristophan. 2, 1147 (1, 2).
- βελτίων: ἡ σύνεσις ἂν ἢ πρὸς τὰ βελτίω σοφῆ Men. 4, 198 (4). τὰ βελτίω προσδοκᾶν ἀέλ (infelicem) Apollod. 4, 453 (1). βελτίονα ἐγὼ δὲ ἔχω ἀπῆλθες Men. 4, 212 (2, 11).
- βεμβράς: cf. μεμβράς. οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστὶ-οὐτ' αὖ βεμβράς Aristonym. 2, 699 (2). βεμβράδ' (al. βαμβράδ'), ἀφύην, ἐψητόν Nicost. 3, 283. χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2). ταῖς πολιοῦρα βεμβράσιν Aristophan. 2, 1000 (16). Ἡράκλεις τῶν βεμβράδων Plat. 2, 658 (6). βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). βεμβράδων (al. μεμβ.) τρόπους Hegesipp. 4, 479 (v. 9). φακῆν παρατιθεῖς-καὶ βεμβράδας (al. μεμβ.) ib. (v. 17).
- βεμβραφύη: ταῖς *βεμβραφύαις (libr. μεμβρ.) προσέοικεν Aristonym. 2, 698 (1).
- †βέρβεια πολυτίμητε Cratin. 3, 557 (1, 13).
- *βέφυρα: *βέφυραν (libr. βλ.) τὴν γέφυραν Stratt. 2, 781 (3, 5).
- βῆ: βῆ βῆ λέγων βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). κελεύει βῆ λέγειν Aristophan. 2, 1201 (107).
- βῆμα: ἀναβάς ἐπὶ *(τὸ) βῆμ' ὑλακτεῖ Eur. 2, 511 (8, 3). †προσίσταται πρὸς τὸ βῆμα μαντίλη Plat. 2, 681 (5^b). περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδεται Timocl. 3, 603 (4).
- βῆξ: τῆς βηχὸς φάρμακον Phryn. 2, 604 (6).
- betae radice testa allii odorem extingui Men. 4, 334 (517).
- βήτητω: μὴ βήτητων καταπλήη Aristophan. 2, 1184 (33). ἠτύχηκέ τις· βήτη τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρεי ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22).
- βία: cf. εἰς. βία ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾧ Plat. 2, 619 (1). Aristophan. (1) 2, 1016 (5). βία δέρων ῥίνας-πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). εἰς τὸν ἀσθετή βία τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). βίος κέκληται-ὅς βία πορίζεται μοι. 68. ὅπου βία †πάρεστιν οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. ποῦ Κέρυδος-ἢ Νελλου βία; Euphron. 4, 492 (v. 6). †δι' αἷς μέλιτι προσπαλεῖται βία (al. δέδοται) Antiph. 3, 77.
- βιάζω: ἐβιάσέ μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γ. μου) Alcaei 2, 833 (3). βιάζομαι (pass.): νόσφ βιασθεῖς Aristophan. 2, 954 (6). †ἔρωτι βιαζόμεναι Aristophan. 2, 1094 (7). (med.) κατεσθίω μόλις πένθ' ἡμιμέδιμν' ἔαν βιάζωμαι Pher. 2, 252 (1). πολλοὺς ἢ πεντα βιάζεται ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα-ποιεῖν Timocl. 3, 609. αὐταὶ βιάζονται-εἰσέλκουσίν τε Xenarch. 3, 617 (1, 13). ἧς-πιεῖν κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyli 4, 587 (1). *φύσιν ἐνεγκεῖν οὐ φύσις βιάζεται Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107.
- βιαιός: τῶν †βιαίων Dionys. 3, 548 (v. 28).
- βιασμός: Eur. 2, 446 (26).
- βιβάζειν: de homine Alcae. 2, 830 (2).
- βιβλιαγράφος: Cratin. 2, 159 (18).
- βιβλιδάριον: Aristophan. 2, 1207 (143).
- βιβλίδιον: βιβλιδίου κόλλημα Antiph. 3, 68.
- Βίβλινος: †Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). τὸν Βίβλινον στυγεῖ anon. 4, 622 (66).
- βιβλιογράφος: Antiph. 3, 114 (2).
- βιβλιοθήκη: Cratin. min. 3, 378 (2).
- βιβλίον: οὐτ' αὖτ' *βιβλί' ᾧντα Eur. 2, 550 (6). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 2). τοῦτον-ἢ βιβλίον διεφθόρεν ἢ Πρόδικος

- Aristophan. 2, 1149 (3). βιβλίον Πλάτωνος ἐμβρόντητον Ophelion 3, 381 (2). ἀνέστρουμέν σου τὸν βλον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). βιβλίον - ὅ τι βούλει προσελθὼν - λαβέ Alexid. 3, 443 (1). τὰ παλαιὰ - ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων (coqui) Anaxipp. 4, 459 (v. 5). ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία ἔχοντα ib. 460 (v. 24). * κάεται λύχνος καὶ * βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ Baton. 4, 501. philosophi libros διορύττοντες ib. 504 (3). τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων Straton. 4, 546 (v. 48). τοῖς βιβλίοις εἴρασι anon. 4, 651 (189).
- βιβλιοπώλης: Aristomen. 2, 732 (5). τοὺς βιβλιοπώλαις λεύσομαι (f. πεύσομαι) Theop. 2, 821 (25). βιβλιοπώλαις, κοσκινοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 4).
- βίβλος: † βίβλον ἔχων τὴν δήποτε Plat. 2, 655 (2).
- βιβρώσκω: ἀναρίστητος ὦν κούδεν βεβρωκῶς Eur. 2, 447 (3). γλαύκου βεβρωκῶς τέμαχος ἐφ' ὄν Axionis. 3, 534 (1, 14).
- βῖκος: φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεψῆγυτο Ephipp. 3, 327 (1).
- βινῶ: cf. κεντῶ. ἀποθανεῖν βινούνθ' ἄμα Philetaer. 3, 295 (2, 2). ἄς πῶς ποτ' - βινεῖν δύνανται -; Xenarch. 3, 617 (1, 22). * ὀλλγας - νῦν βεβινῆσθαι * (γέ σοι γυναῖκας) Eur. 2, 547 (2) cf. 5, 39. κελσεσθον ὡσπερ πηνίω κινουμένω (al. βιν.) Aristophan. 2, 1104 (2). οὐχὶ Λαῖς - τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη -; Philetaer. 3, 294 (1, 4).
- βίος: μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βλος Cratin. 2, 145 (1). ἔχοντες εὐπαθῆ βλον Cratet. 2, 240 (4). λέξω βλον - ὄν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον Telecl. 2, 361 (1, 1). † ἀσέβιον (f. ἀσεβῶν βλον) ἔτριβες Eur. 2, 440 (1). ζῶ Τίμωνος βλον Phryn. 2, 587 (1). ζῆ θαλάττιον βλον Antiph. 3, 52 (1). ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βλον Antiph. 3, 102. κάμεριμνον ζῆν βλον Philem. 4, 35 (7, 8). ὅταν ἀμέριμνον ἔχη τὸν βλον Men. 4, 239 (20). βιοῖ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βλον mon. 65. εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βλον Baton. 4, 500 (2). ἄπαις βλος Plat. (?) 2, 697 (v. 7). ἵνα ξυνῶσιν ὕπερ ἠδεσθον βίω Aristophan. 2, 1183 (25). ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βλον Aristophan. 2, 1201 (104). ἔστιν πολυτελής τῷ βίω τις Antiph. 3, 45 (2, 5). ἡμῖν μετὰ γέλωτος ὁ βλος Antiph. 3, 79 (2, 6). κόλακος βλος Alexid. 3, 502 (2). βλος θεῶν γάρ ἐστιν Antiph. 3, 143 (23). τὸ ζῆν * τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βλον Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). εἰ μεταβαλόντες τὸν βλον διήγομεν ib. (v. 18). τρυφή καὶ βλος ἀληθῶς ib. (v. 26). μακάριος βλος καὶ σεμνός Apollod. 4, 450. μακάριος * ὁ βλος Antiph. 3, 143 (24). τοιοῦτος ὁ βλος, ἀπύρετος Antiph. 3, 133 (1, 6). νῆστιν κεστρέως τρίβων βλον Kribul. 3, 238. ἔχοντες ἄφθονον βλον Philetaer. 3, 297 (1). βλον ἀληλεμένον Amphid. 3, 303 (1). ἐπαινῶ μᾶλλον τὸν βλον τὸν τῶν φιλοποτῶν Amphid. 3, 316 (1). θατέρου βλου, ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν Alexid. 3, 476 (3). διδασκάλους - οὐ λέγω βλου ib. ἢ τοῦ βλου ὑγρότης - τοῦ σου Crobyli 4, 566 (1). οὐ χαλρεῖσυνῶν - ἀπαιδευτῷ βίω Alexid. 3, 512 (16). διαπραξάμενος † ἠδῖον βλον (ante nuptias) Alexid. 3, 519 (34, 2). τὰς εὐθύνας - ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βλου κεκτήμεθα ib. (34, 9). βλον ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν Men. 4, 92 (5). ἄρ' ἐστὶ ἀγγενές τι λύπη καὶ βλος (= mon. 640) τρυφερῷ βίω σύνεστιν, ἐνδόξω βίω πάρεστιν, ἀπόρη συγκатаγηριάσκει βίω Men. 4, 149 (1). ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βλον (militia praebet) Men. 4, 183 (2). ἀστοργίαν ἔχει τίν' ὁ σκληρὸς βλος Men. 4, 224 (5). χρηστὸς τρόπος εἰς χαλεπὸν συγκεκλεισμένος βλον Men. 4, 263 (124). βλου δικαίου - τέλος καλόν mon. 67. ἴσος ἴσθι πᾶσι κᾶν ὑπερβάλλης βίω mon. 257. βλον κτήση καλόν mon. 527. βλος οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει mon. 596. ἔᾶν ἀπολαύειν τοῦτον - τὸν βλον Diph. 4, 388 (1, 6). ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε - τὸν βλον ἐξέταξ' ἀεὶ Philem. 4, 48 (40^c). τὸν βλον διασκοπῶν, Com. Gr. Vol. V.

ποιός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1, 2). λαλεῖν ἀπ ἀρχῆς πάν
ἐμαυτοῦ βίον Men. 4, 116 (1). τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι (int. τὰ βρο
πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). ἐλθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον
Baton. 4, 500 (v. 2). τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου | ἡμᾶ
λύσσασα-τουτονὶ περιῆψεν ὄν νυγὶ βίον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v
οὐ γαμῆς-τουτον καταλιπὼν τὸν βίον Men. 4, 58 (1). βίος (
Eur. 2, 434 (24). Men. 4, 104 (4). ὧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίον
3, 255 (1, 26). τρέφειν ἄνθρωπον-ἄνθρωπον, ἄν ἔχη βίον Eubul.
αὐτῆς τὸν βίον παρεῖλετο· πάντα τὰ σκευῆ γὰρ ἔλαχον ὦχετ' Anaxil.
(1, 10). τὰ μέρη-ἡμῶν χῆ σύνταξις τοῦ βίου Alexid. 3, 456 (1
συλλογᾶς-τοῦ βίου Philem. (?) 4, 35 (7). εὐτυχῶν καὶ βίον κεκτ
Philem. 4, 49 (41). χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βίος Men.
(2). ἐστὶ τόλμης καὶ βίου ταῦτ' ὄργανα || εἰς καταγέλωτα τῷ βί
πλασμένα Men. 4, 140 (1). οὐδὲ τὰ βίου-φροντίσαι Men. 4, 16
ὅταν ἢ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66). οἷς χαλεπ
τοῦ περιποιήσασθαι τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 42
τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον Men. 4, 255 (79). βί
οἷου πάντοθεν mon. 63. βίος κέκληται ὅς βία πορίζεται mon. 66.
βίου δεόμενος οὐκ ἐστὶν βίος mon. 74. βίου σπάνις mon. 77. συνα
ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 196. εὐ βίον κεκτημένος Diph. 4, 411
ἐπὶ τοῦ βίου τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ Eur. 2, 493 (16). τὸ
ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. ἅπαντα τὸν βί
τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 7). ἄ-ἡμεῖς τὸν βίον ἅπαντα
τρέψαντες Nicol. 4, 579 (v. 22). τὸ μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τοῦ βίου :
Men. 4, 117 (4). τῆς διὰ βίου δ' ἐνδον καθεδουμένης αἰεὶ Men. 4
(3). δοῦλος εἶναι διὰ βίου mon. 382. ἐν τῷ βίῳ τέρας ἐστὶν εἶ
τύχηκε διὰ βίου Baton. 4, 499. τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τε
Antiph. 3, 20 (1, 6). δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος ib.
θνητὸς ὁ βίος Amphid. 3, 303. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βίος Philem
(v. 12). μικρὸν τι τὸ βίου ζῶμεν Men. 4, 194 (10). ὁ βίος οὐμὸς ἐσπέρε
Alexid. 3, 488 (3). τὸν ὕστατον δεινὸν τοῦ βίου Alexid. 3, 48
τὸ περίδειπνον τοῦ βίου Anaxipp. 3, 460 (v. 42). διεχώριζον ζῆ
βίον δένδρων τε φύσιν Epicrat. 3, 370 (1, 15). τὸ γίνεσθαι β
καὶ τὴν τελευταίην τοῦ βίου (scintillarum) Alexid. 3, 452 (1, 18).
τόμως γε τὸν βίον ἐθῆκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 259 (2). βέβαιον
τὸν βίον δίκαιος ὧν Aristophan. (an Antiph. 3, 160) 2, 1181 (19).
λές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ Antiph. 3, 115 (1, 2). ἀνεπιχοί
σεαυτοῦ τὸν βίον ποιῶν Philem. 4, 30 (1). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βί
ἀβίωτος ὁ βίος Philem. 4, 34 (5). ἀβίωτον ζῶμεν βίον Philem. 4, 3
οὐκ ἐστὶ ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον
ἐστὶν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424 (27*). *ὁ παράσιτος
κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2). οἱ
πότων-ζητοῦμεν ᾧ πιστευσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). τῆ
μένην μέτοχον τοῦ βίου Diodor. 3, 546. οὐκ ἐστὶν οὐδὲν κτῆμα (i
fidelii) κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνδρ
Philem. 4, 56 (65). οὐκ ἐστὶ βίος ὅς *οὐχὶ κέκτηται κακὰ Diph. 4
(5). τοῦτο τῷ βίῳ πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph
424 (25). * (ὡς) εὐμετάβολός ἐστὶν ἀνθρώπων βίος Diph. 4, 426
οὐδὲ τῷ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). ὦ ταλαί
βίου Arched. 4, 436 (2). Apollod. 4, 450. τυφλὸν γε καὶ δύστηνον
θρώπου βίος Men. 5, 110. ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου-τύχη ἄγροικος
Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἐφ' οἷς
βουμμεθα Baton. 4, 503 (1). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν Posi

4, 525 (4). ὅτι τοῦτον τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διευτύχησεν ἄν, -εἰ δ' ἤνεγκεν ἄν | οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων ἀπον. 4, 689 (287). ἠδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetaer. 3, 295 (2, 5). βίου τιθήνη-
 τράπεζα Timool. 3, 599 (2). εἰ-ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονὰς Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). παραπέτασμα τοῦ βίου (ιατ. πλοῦ-
 τος) Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). ὅστις μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). ὁ μὴ φέρων εὐ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). ὡς ἡδύς ὁ βίος ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ mon. 756. ῥοπή ἔστιν ἡμῶν ὁ βίος mon. 465. *σφόδρ' ἔστιν ἡμῶν ὁ βίος οἴῳ προσφερέῃς Antiph. 3, 155 (68). δι-
 δάσκαλος (Ἄμορ) πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον Anaxand. 3, 199 (10). τόλ-
 μης ἐφόδιον μείζον βίου Men. 4, 289 (251). τὴν ἀσπίδ' -τοῦ βίου (ιατ. παρρησίαν) Nicostr. 3, 289 (5). οἱ πεπρακότες τὴν τοῦ βίου παρρη-
 σίαν καὶ τὴν τρυφήν Alexid. 3, 450. τοῦ βίου τὸν ἡμισὺν ἀπολωλε-
 κέναι Alexid. 3, 509 (11). καταφθαρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον Men. 4, 120 (4). τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου Amphid. 3, 310 (1). τὴν σχολ-
 λὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρῶμενον Dionys. 3, 553 (2). τὸν βίον περιεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων Philem. 4, 33 (4). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης Amphid. 3, 302 (1). βίου δ' ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις Men. 4, 90 (4). τοῦτ' ἐγὼ παρεγ-
 γυῖο εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος (h. e. veritatem) Men. 4, 214 (7). κοινόν ἐστι τῷ βίῳ (iustitiae stadium) Men. 4, 119 (1, 4). cf. ἀστεῖον ἐπιτήδευμα τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4). τὸ μὴ συνειδέναι-
 * αὐτοῦ τῷ βίῳ ἀδίκημα μηδέν Antiph. 3, 149 (42b). δαίμων μυστα-
 γωγὸς τοῦ βίου ἀγαθός Men. 4, 238 (18^a). κακὸν-δαίμον' -βίον βλά-
 πτοντα χρηστόν ib. πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον mon. 444. cf. 4; 211 (2, 8). βίος ἔστιν ἄν τις τῷ βίῳ χάρις βιῶν mon. 656. ἐν τῷ βίῳ βεβιωχότα (f. εὐ βίου βεβιωχότα 5, 117) Nicomach. 4, 587. ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον †διάπλεκε ἀπον. 4, 603 (25). ὅρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς mon. 753. τὸ συμφέρον τί ποτ' ἔστιν ἀνθρώπου βίῳ Men. 4, 176 (2). ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψε βίον Diph. (?) 4, 424 (24). *ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξυνηκας; Nicol. 4, 579 (v. 18). βίοι: (γένος) ὑπο-
 κρινόμενον εὐ τοῖς βίοις Alexid. 3, 434 (1, 6). ὡσπερ ἐπὶ τῶν βίων-
 τοῦς μὲν ἡ τύχη-μεγάλοις προσένειμε τοῦς δ' - ib. (1, 11). ὠραῖζεθ' ἢ τύχη πρὸς τοῦς βίους Men. 4, 295 (291). βλάπτειν δοκοῦσα τοῦς βίους μέλλους βλάβας Posidipp. 4, 517. τοιαύτης-καχεξίας ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐξηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13).

βίοτος: ποῖν τις βιότιο τάμοι τρίβον; Plat. (?) 2, 697 (v. 1). μικροῦ-
 βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι ἀπον. 4, 607 (20^b).

βίττακος βιττάκους καὶ σπίνια Eubul. 3, 269 (14).

βιῶ: βιοῖ-οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον mon. 65. βιοῦν ἀλύπως mon. 58 = 599. ἄν τις τῷ βίῳ χάρις βιῶν mon. 656. ἱκανῶς βιώσεις mon. 270. τοῦτον τὸν βίον, -ὃν οὐκ ἐβίωσε ἀπον. 4, 689 (287).

βιώναι: ταῦτα κἄν ἑκατὸν ἔτη *βιῶς αἰεὶ ὄψει παρόντα Men. 4, 211 (2, 5). ὅς βιώναι γάρ σε δεῖ Men. 4, 135 (2, 4). πολὺν χρόνον βιῶς Phryn. 2, 592 (1). ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωχότας Diodor. 3, 544 (v. 30). ἐν βίῳ βεβιωχότα (f. εὐ βίου βεβιωχότα 5, 117) Nicomach. 4, 587. ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωχῶς σινε τὰς κορώνας ἀπον. 4, 680 (311^b). ἐπὶ ἀποδάτη μὴ βιώσεσθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). ἄν πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; Alexid. 3, 476 (2). τὸν τρόπον αὐτῆς τῆς γαμου-
 μένης, μεθ' ἧς βιώσεται Men. 4, 223 (3). βιωτόν: αἰς οὐ βιωτόν ἔστιν

- οὐδ' ἀνασχετόν σεσ. acc. c. inf. Antiph. 3, 104 (v. 10). ἀλλ' ἔλαβεν εἰσχροάν, οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 9).
- βλαβερός**: κακὸν μέγιστον καὶ βλαβερώτατον Alexid. 3, 403 (1).
- βλάβη**: ἡδονὴν φέρουσαν ὑστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532. ἡ παράκαιρος ἡδονὴ τίχτει βλάβην mon. 217. κέρδος ἄδικον ὄν φέρει βλάβην mon. 6. ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29). ἐνεγκε λύπην καὶ βλάβην mon. 151. ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὐποῖ' ἐν πάθοις βλάβην mon. 164. ἀμύνου μὴ πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 152. βλάπτειν τοὺς βλοῦς μεζῶους βλάβας Posidipp. 4, 517.
- βλάξ**: βλάκες φυγεργοί (an βλάκες φύγεργοι 5, 66) Aristophan. 2, 1131 (3).
- βλάπτω**: τοῦνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις Antiph. 3, 124 (1, 7). μονοφαγεῖς-καὶ βλάπτεις ἐμέ Antiph. 5, 80 (100). φάλος με βλάπτων mon. 530. κακὸν-δαίμον'-βλῶν βλάπτοντα χρηστόν Men. 4, 239 (18). βλάπτειν τοὺς βλοῦς μεζῶους βλάβας Posidipp. 4, 517. βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσῶν mon. 71. ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι Δακίονις. 3, 534 (1, 11). ἀβουλίᾳ-βλάπτονται βροτοί mon. 15.
- βλαστάνω**: ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤκουσιν ἐβλαστηκότες Eur. 2, 561 (41). ὄν μωγείσης μητρὸς * ἐβλαστεν (lib. ἐβλαστε τῇ) πόλει Theop. 2, 793 (1).
- βλάστη**: ἐμμητρον * ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129.
- βλασφημία**: τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾶ βλασφημίαν Men. 4, 272 (169).
- βλαύτη**: βλαύτης-λευκῆς Herm. 2, 397 (2). βλαύτη, κοθόρονφ Lysipp. 2, 744 (2). βλαύτας σύρων Anaxil. 3, 345 (1).
- βλέμμα**: μηνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). ὡς τακερόν-καὶ μαλακόν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetæer. 3, 203. βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός Anaxil. 3, 348 (1, 21).
- Βλεπαῖος** βούλετ' εἶναι.— πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος Alexid. 3, 467 (2).
- βλεπεδαίμων**: απον. 4, 625 (80).
- βλέπω**: χρόμμυον * λέποντα (legeb. βλέποντα) Eur. 2, 526 (3). σπῆτι βλέπει Eur. 2, 541 (12). βλέπων ἀπιστίαν Eur. 2, 557 (22). ἐρημον ἐμβλέπειω (i. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). Ἄρη βλέπων Timocl. 3, 598 (1). ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει Eurhron. 4, 493 (v. 16). ἐρχειῖσθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 425 (2). ποτήρι' ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). δεῖπρον ἔτερον εἰς τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3). † πρὸς τὸ κέρδος βλέπειν mon. 361 [βλέπουσά τ' εἰς πᾶν (ὄψις) καὶ παροῦσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)]. βλέψον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. βλέπων εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακὴ mon. 651. μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω, ἀλλ' Men. 4, 258 (91). ζῆθι-ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων mon. 191. τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249. πρὸς θεὸν βλέπων αἶε mon. 589. τὰ δυσχερῆ ὀρίσ ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). τὸν αὐχέν'-ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων (cf. 5, 25) Cratet. 2, 235 (3). οὐκέτ' εἰς ἐμέ βλέπων Alexid. 3, 418 (2). ποιεῖ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς * (ὃ δεῖ) Alexid. 3, 462 (1, 7). ἂν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). τί πρὸς ταύτην βλέπεις; Eur. 2, 518 (25). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ Anaxand. 3, 177 (2, 9). δεῦρο βλέπε Antiph. 3, 30 (1, 17). βλέψον * δευρὶ Mnesim. 3, 569 (v. 23). δίδου σὺ σπλάγγν'-. ποῖ βλέπεις; Men. 4, 153 (8). κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἰσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). * ἔξω-βλέπω-μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). παρόντας τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ἅπανθ' ὄσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 266 (139). οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. πάντα βλέπει θεός mon. 698. τοὺς ἰχθυο-πώλας κάτω βλέποντας Alexid. 3, 391 (2). τῷ δ' ἄρα βλέπουσι χωροῖς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι Timocl. 3, 609. κρίσιν τὸ βλέπειν ἴσῃν ἔχει

Men. 4, 236 (14). βλέποντας * ἐν ἀλαωτάτοις (5, 91) Alexid. 3, 490 (2). οὐ βλέπει βλέπων mon. 433. βλέποντας παραλαβάν * τυφλοὺς ποιῆ Antiph. 3, 153 (61^b) cf. 5, 79.

βλέφαρον: ἀπό-βλεφάρων-ποιητῶν λῆρον ἀφ.έντα Cratin. 2, 174 (5).

†βλέφυρα: v. βέφυρα.

βληχάζω: ἀμνοὶ-βληχάζουσιν Autocr. 2, 892.

βληχητός: βληχητὰ τέκνα Eur. 2, 477 (39).

βληχῶ: κάππαριν, βληχῶ, θυμόν Aristophan. 3, 364 (2).

βληχῶμαι: ἀκούειν * προβατίων βληχωμένων Aristophan. 2, 1108 (1, 5).

βλιμάζω: ἐβλίμαζον αὐτήν Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3).

βλιτάδες γυναῖκες * Men. 4, 307 (346).

βλίτον: cf. Men. 4, 307 (346). πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου Antiph. 3, 141 (18). τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπὸν Theop. 2, 813. οὐδὲν τοῖς ἐμοῖς * βλίτοις ὁμοία πράγματ' Diph. 4, 380.

βλιχανώδης: πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ (Byzantii) Diph. 4, 381 (1, 15).

βλοσυρός: βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις Nicostr. 3, 290 (9).

βλώσκω: μόλ' ὦ Ζεῦ Cratin. 2, 85 (10). * ἡ μήποτ' - ἐς * ταῦτ' ὀνόματι μόλῃς Stratt. 2, 778 (1). τί γὰρ ἐπὶ κακώτροπον ἐμόλετον βλον; Aristophan. 2, 1201 (104). ἡμέρος * μούπηλθε-λέξαι μολόντι Philem. 4, 26.

βοά: τὰν ὑπέρονον βοάν Phryg. 2, 598 (4).

βόαξ: Pher. 2, 311 (3, 3). Plat. 2, 629 (2). * ἐκήρυξεν (i. et κῆρυξ μὲν ἐβόησεν) βόαξ Archipp. 2, 722 (11). ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάων Aristophan. 2, 1143 (6). ἐνίοτε κρείττων θύννου βόαξ Nicomach. 4, 584 (v. 23). τοὺς βόακας-λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589.

βοεικός: ζευγάριον * βοεικόν (libr. βοϊκόν) Aristophan. 2, 987 (8).

βόειος: περὶ σιαγόνος βοείας Cratin. 2, 109 (4). βόεια κρέα Pher. 2, 292 (13). δέρμα βόειον Herm. 2, 407 (1, 4). πλευρὰ βόεια ib. (1, 6). κρέας βόειον ἐφθόν ἀσόλοικον Kubul. 3, 205 (v. 8). πόδα βόειον Diph. 4, 428 (44).

βοή: ἀφ' ὑός-ὑστριχες καὶ πηλός-καὶ βοή Plat. 2, 624 (1). ὄντα δ' ἄφωνα βοήν Ἰσθησι γεγωνόν Antiph. 3, 112 (1, 2). ὁ δὲ πέμπτος (crater) βοῆς Kubul. 3, 249 (1, 7).

βοηδρομιῶν: * ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνος-ἕξεις αἰέ Men. 4, 224 (4).

βοήθεια: τὸν βοηθείας τινός δεόμενον Men. 4, 71 (8).

βοηθός: φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες Philem. 4, 20 (1). βοηθός ἴσθι τοῖς καλῶς ἐργασμένοις mon. 73.

βοηθῶ: τοὺς Ἴβηρας-βοηθῆσαι δρόμῳ Aristophan. 2, 1165 (10). * φίλοις (i. σιφλοῖς) ἐφθός βοηθῶν (bulbus) Xenarch. 3, 614. τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ-λόγοις τοῦθ' ἐν μόνον Men. 4, 115 (3). ἦς (i. e. πενίας) γέναιτ' ἂν εἰς φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥαδίως Men. 4, 149 (2). τίσιν ἐν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥαδίως; Men. 4, 150 (3). εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις αἰέ Men. 4, 254 (74).

βοηλατεῖν: Aristophan. 2, 1207 (144).

βόθυνος: ἐς βόθυνον ἵναί Cratin. 2, 137 (7).

βοιδάριον: βοιδάρων ζεύγος Aristophan. 2, 982 (27).

βοΐδης: Men. 4, 318 (437).

βοΐδιον: ἀνάπηρα-θύουσιν- * βοΐδια (fals. βούδια, βοΐδια) Herm. 2, 393 (1).

Βοιδίων καὶ Χαριάδης Sosip. 4, 482 (v. 11).

†βοϊκόν v. βοεικός.

Βοιωτία: φεύγε τὴν Βοιωτίαν Pher. 2, 343 (7). τὴν Βοιωτίαν μὴ φεύγ' Laon. 4, 574.

βοιωτιάζειν ἔμαθες anon. 4, 689 (341).

Βοιώτιος: ἄμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον Demonicī 4, 570. εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος πολλὰ-ἑσθίων Mnesim. 3, 587. * (συνῶν?) γνάθους ἔχουσα

- (de Boeotia) Men. 4, 297 (299). οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιωτός (vorax) Eubul. 3, 224 (3). ἵνα μὴ παντελῶς Βοιωτοὶ φαίησθ' εἶναι Alexid. 3, 490 (1). * πῶς οὐ Βοιωτίον ἐστίν (libr. βοιωτόν ἐστι) Cratin. 2, 224 (152). Βοιωτίων οὐθαρ ἀρούρης Cratin. 2, 142 (8). ἔγγελον Βοιωτίαν Aristophan. 2, 1099 (6). ἡ-συνώνυμος τῆς ἐνθον οὐσης ἔγγελος Βοιωτία Antiph. 3, 125 (1, 2). παρθένου Βοιωτίας Κοπῆδος Eubul. 3, 236. * Βοιωταί-ἔγγέλεις Antiph. 3, 108. * ἔγγέλεις Βοιωταί Antiph. 3, 139 (11). αἶ τε-Βοιωταί-ἔγγέλεις θεαί Eubul. 3, 223 (2). † βοιωτός ἐν Ἀγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (22).
- Βοιωτός:** cf. Βοιωτός. Βοιωτῶν πόλιν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθλῶν Eubul. 3, 222. Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε Laon. 4, 574.
- Βολβός** (an Βόλβος) Cratin. 2, 176 (7). Calliae 2, 742 (9).
- βολβός:** ἀρξομαι ἐκ βολβοῦ Plat. 2, 672 (1, 6). βολβούς σποδαῖ δαμάσας ib. (1, 9). σιλγιωτά, βολβός, τευτλίον Aristophan. 2, 1000 (17). καὶ βολβός εἰς τις καὶ παροψίδες τινές Antiph. 3, 133 (1, 3). βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι Nicostr. 3, 278 (1). βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχρῆς Alexid. 3, 456 (1, 13). οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον Alexid. 3, 465 (3). βολβός, ἐλάα, σκόροδον Mnesim. 3, 569 (v. 29). γηγενῆς βολβός Xenarch. 3, 614. τὸν βολβὸν σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). κατεικάουσι ἡμᾶς βολβῶ (?) Eur. 2, 560 (35). ἄρται, κάραβοι, βολβοί Aristophan. 2, 1008 (6). κήρυκας, κτένας, βολβούς Alexid. 3, 461 (1). βολβούς, κοχλίας, κήρυκας Alexid. 3, 513 (18). βολβῶν τρεῖς ἡμεκτέα Plat. 2, 674 (2, 12). βολβῶν σιρὸν (l. χύτραν 5, 81) δωδεκάπηχυν Ἀνακάνδ. 3, 183 (1, 28). πολφούς δ' οὐχ ἦγον ὁμοῖ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). παρατίθησιν ἐν παροψίδι βολβοῖς Antiph. 3, 34 (3). βολβοί, καυλοί, σίλγιον Ἀναξανδρ. 3, 164 (1, 57). οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλγιῶν οὐδ' ἱεροσύλοις - παροψίδι βολβοῖς τ' Eubul. 3, 205 (v. 5). βολβούς τρώγων Ἀνακίλας 3, 345 (1).
- βολεῶνες:** Philem. 4, 65 (120^a).
- βόλιτον:** βόλιτα χλωρὰ-πατεῖν Cratin. 2, 41 (6).
- βολός:** v. ὀβολός.
- βορά:** σά- * (τίς, ὦ) γραῦ, συγκατάκτισεν - * ὄρφοισι-βορέαν; Plat. 2, 634 (1). ὄρφοισι βορά Ἀπίρ. 2, 705 (4). ἀσύμβολον- χεῖρα προσβάλη βορέῃ Eriipp. 3, 338.
- βορβορόπη:** anon. 4, 631 (107).
- βόρβορος:** ἰχθῦς ποταμίου ἐσθλόντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 10). βόρβορον κάθηται anon. 4, 653 (200).
- βορβορώδης:** θάλαττα βορβορώδης Men. 4, 77 (12).
- Βορεάδης:** παρασκεῖν- τῷ Πηγιάσῳ ἢ τοῖς Βορεάδαις Alexid. 3, 476 (1).
- Βορέας:** * ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέῳ λιβανίδιον Men. 4, 145 (1).
- βορέας:** τὸν βορέαν δὲ πῶς; (int. arceam) anon. 4, 672 (295^b).
- βόρειον τεῖχος:** Aristophan. 2, 1166 (12).
- βορραῖς:** ὅταν βορραῖς καταπνεύσῃ Cratin. 2, 132 (1). εἰ πνεύσει βορραῖς ἢ νότος-λαμπρός Alexid. 3, 403 (1). βορροῦ Aristonym. 2, 700 (1). de Aquilone cf. Amphid. 3, 320 (12).
- Βορυσθενίτης:** διεμέριζε- ὁ Βορυσθενίτης (f. — νεῖτης 5, 109) Men. 4, 329 (491).
- βόσκημα:** βοσκήματ', ἔρια, μύρτα Antiph. 3, 98. τὰ βοσκήματα θύοντες ἄπται Athenion. 4, 557 (v. 13).
- βόσκω:** βόσκει δυσώδη * Κέφαλον Plat. 2, 681 (5^c). ταῶν ἀντάξια, οὐκ βόσκεθ' ὑμεῖς Stratt. 2, 774 (7). αἶ δ' ἐλπιδες βόσκουσι τοὺς κενούς anon. 42. βοσκέμεθ' ὑλῆς ἀπὸ παντοδαπῆς Eur. 2, 426 (1, 1).
- βοστρυχίζω:** ἰβοστρυχίζον Ἀνακίλας 3, 355 (10).

βοτάνιον: cf. βατάνιον. βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν (al. βατανίου, ὄξους, ἐλαίου) Antiph. 3, 78 (1, 3).

βοτόν: γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν Cratin. 2, 114 (6).

βοτρύδιον: βοτρύδιόν τι Alexid. 3, 462 (1, 13). βοτρύδια (de iasuribus) anon. (398) 5, 124.

βότρυς: 1) ὄχειοι βοτρυῶν Pher. 2, 316 (1, 7). καὶ οἴνου βότρυς Pher. 2, 334 (6). βότρυς τρώγειν ἐξ οἴνου συχνούς Eubul. 3, 228 (1). σικυρίς, βότρυς, ὀπώραν Aristophan. 2, 1171 (1, 1). βότρυς, ρόας, φοίνικας Antiph. 3, 35 (1). εἶτα θρίον καὶ βότρυς Men. 4, 222 (1). σχαδόνες, βότρυες, σῦκα Anaxand. 3, 184 (1, 52). *σῦκα, κλητήρες, βότρυς Eubul. 3, 241. 2) πλάστρα, μαλάκιον, βότρυν (an βότρυς? 5, 64) Aristophan. 2, 1079 (6, 10).

βότρυχος: ξανθοτάτοις *βοτρύχοισι Pher. 2, 355 (67).

βουβάλια: δακτυλίους, βουβάλι, ὄφεις Nicostr. 3, 289 (7). βουβάλια καρπῶν - *φορήματα Diph. 4, 402.

βουβαύκαλα: f. Anaxand. vid. 5, 81.

βουβῶν: βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι Men. 4, 98 (7). τῷ μηρῷ περιλάψαντες μέχρι βουβῶνων Pher. 2, 261 (1, 3).

βουβωνιᾶν: Calliae 2, 741 (6).

βούγλωττος: γέροντα βούγλωττον Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2).

†βούδια v. βοίδιον.

Βούδιος: Κύων-τις ἐβόα-ᾧσπερ Βούδιος Lysipp. 2, 748 (4).

Βουζύγης: ὁ Βουζύγης - *ἀλιτήριος Eur. 2, 460 (7). ᾧσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος Eur. 2, 474 (34).

Βουῦθος: Βουῦθος περιφοιτᾷ Cratin. 2, 158 (16).

βουκέφαλος: ἐγὼ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι Aristophan. 2, 961 (1).

*ψῆχ' (an ψήχειν 5, 59) - τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν ib. (2).

βουκολεῖσθαι αἰγας Eur. 2, 435 (25).

βουκόλος: ποιμῆν-αἰπόλος καὶ βουκόλος Cratin. 2, 182 (20). χηνοβοσχοί, βουκόλοι Cratin. 2, 42 (12). βαρβάροισι βουκόλοις Cratin. 2, 206 (82). Πριαμίδαισιν (5, 118) ἐμφερῆς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53).

βουκόρυζα: Men. 4, 315 (413).

βούλευμα: v. προβούλευμα.

βουλευτήριον: ῥυσὰ βουλευτήρια Theop. 2, 817 (6). εὐσταχον βουλευτήριον anon. 4, 693 (356).

βουλευτὶς πόνων Plat. 2, 644 (3).

βουλεύω: βουλεύειν ὀλίγου ἄλαχες Plat. 2, 670 (3). τῶν μυρρινῶν-ᾧς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέη Apollonh. 2, 880 (1). σοφόν-τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. βουλεύομαι: ὅστις γαμῆν βουλεύει, οὐ βουλεύεται ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χούτω γαμῆ Anaxand. 3, 195 (1). τί φημι καὶ τί δρᾶν *βουλεύομαι; (cod. βούλομαι) Theophil. 3, 626. γυνή-τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται mon. 106. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται mon. 415. ταυτόματον - καλλίω βουλεύεται mon. 726. ὀρῶν τι βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γεγόμενος Men. 4, 202 (1). κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ Men. 4, 193 (6). †οὐδεὶς ἐαυτῷ δ θέλει βουλεύεται Philom. 4, 47 (38).

βουλή: †τὴν πέρυσι βουλήν ἐφρεστῶς Cratin. 2, 64 (6). Ὑπερβόλη βουλῆς-ἐπέλαχον Plat. 2, 670 (4). †πόρνης βουλήν ἐδειξεν Men. 4, 126 (1).

βουλῆς-ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον mon. 68. βουλή πονηρὰ mon. 569. βουλήν προλάμβανε mon. 70. ἐν νυκτὶ βουλή-γίγνεται mon. 150.

βουληφόρος τὴν ἡμετέραν προκατέλαβες ὄρασιν Men. 4, 105 (1).

βουλιμία: ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας Timocl. 3, 599 (2).

βουλιμιῶ: βουλιμιᾶ τὰ *βαλλάντια anon. 4, 664 (260).

βούλιμος: βούλιμός ἐσθ' * ἄνθρωπος Alexid. 3, 444 (1, 17).

βούλομαι: παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα Cratin. 2, 42 (9). τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν * βούλομαι, ἕς διαμασῶμ' Apollon. 2, 880 (1). στεφάνους Ἰσως βούλεσθε-τῶν μυρτινῶν βουλόμεθα * τοντινί Kubal. 3, 252 (4). ἦ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα βούλομαι Antiph. 3, 27 (1, 11). τάριχος ἀντακαῖον εἰ τις βούλει Antiph. 3, 43 (1). βούλεσθε δήπου τὸν * ἐπιδέξι; Anaxand. 3, 161 (1). ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σὺ * χῶν βούλει τρόπον Philem. 4, 4 (1, 15). † λέγε πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει (ἰ. λέγ' εἰ τι βούλει), πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1). πάντες οἷς μὴ γίγνεται ἅ βουλόμεσθα Philem. 4, 21 (3). ὃ βούλεται μόνον ὄρων καὶ προσδοκῶν Men. 4, 92 (4). πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). * εὐξ' εἴτι βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10). βούλει τι, Κνήμων; Men. 4, 322 (457). γυνή-οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. μὴ μοι γένοιθ' ἅ βούλομ' ἀλλ' ἅ συμφέρει mon. 366. βούλομαι - κίκεῖνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι Lyncei 4, 433 (v. 11 sq.). ἔξεστιν δέ μοι καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ ποῦ δέ Men. 4, 170 (5). εἰς τὸ μεταπειῖσαι - ἅ βούλεται Philisci 3, 579. ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ἣν ἐβούλετο Men. 4, 189 (1, 4). ἐγάμησεν ἣν ἐβουλόμην ἐγὼ Men. 4, 298 (303). ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1). τοῖς πόρρω λαλεῖ οἷς βούλεθ' Antiph. 3, 112 (1, 20). * μηδὲ ἐν πλέον ὧν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1). γενόμενος οὐ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1). ἐξελεθὲν βουλόμεθ' αὐτόν Pher. 2, 335 (3, 3). † εὐ πράττειν σε βούλομαι Aristomen. 2, 730 (2). ἰατρὸς οὐδὲ εἰς-τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46^a). βουλόμην καὶ ἀκαλήγαις-ἔστεφανῶσθαι Pher. 2, 262 (2). τοὺς στασιαάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι Cratin. 2, 46 (5). καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος-ζωμὸν καταπίνειν Amips. 2, 707 (1). ἦντιλον τοῖσι βουλομένοις πιεῖν Pher. 2, 300 (1, 31). ὑποτριμματίων δ' ὄχετοί-τοῖς βουλομένοισι παρήσαν Telecl. 2, 361 (1, 9). βουλομένη δ' ἔπεται πέριχῃ μελανούρη Antiph. 3, 109 (v. 4). παρέτρεψεν τὸν βουλόμενον Timocl. 3, 597 (2). ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἐν ταύταις προσελθεῖν εὐθὺς Nicom. 4, 583 (v. 13). οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε Men. 4, 228 (3, 14). τὸ κατάπλαστον τοῦτό * σου καὶ λανθάνειν βουλόμενον Men. 4, 171 (9). ὃ πάντα βουληθεὶς ἂν ποιεῖν * πάντ' ἂν γένοιτο Men. 4, 234 (11). πρὸς κότταβον παίζειν-πάνυ βούλομαι Plat. 2, 630 (1, 2). γένος μικρώτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ-τοὺς ἰχθυοπέλας βούλεται * γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = mon. 639. βουλόμεθα πλουτεῖν ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 64. ὄτω ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 288 (245). οὐ μανθάνω τούτων οὐδὲν, οὐδὲ βούλομαι Straton. 4, 545 (v. 24). βδελυρὸν τὸ πρᾶγμα οὐκ ἂν ἐβουλόμην λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ἀπολ. 4, 650 (187). ἐβουλόμην ἂν ὑμῖν-Phryg. 2, 594 (2). τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἂν τε βούλητ', ἂν τε μὴ Alexid. 3, 423 (1, 26). γεύσω δ', εἴαν * βούλη, σε τῶν εὐρημένων Anaxipp. 4, 460 (v. 27). λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους Euangeli 4, 572 (v. 3). ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Laon. 4, 574. τί γὰρ μαθῶν-βούλει παρᾶσιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 18). πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε Pher. 2, 323 (7). τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει Philem. 4, 46 (33). οἷον τὸ κατὰ τοῦμποριον, εἰ βούλει, γένος Diphr. 4, 394 (2, 9). πλείτω ἐς κόρακας, εἰ βούλεται Eur. (?) 2, 577 (v. 23). δασύποδα-ἀγόρασον καὶ νητιῖα, ὅποσα σὺ βούλει Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). ἐπερώτα ὃ τι ἂν βούλη Metag. 2, 752 (3). ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὃ τι βούλει λέγε Anaxand. 3, 167. ἐξῆν δ' * βούλοιτ' - αὐτῷ λέγειν Straton. 4, 546 (v. 27). οὐχὲ ἐρεῖς σα-

φέστερον δ βούλει μοι λέγειν ib. (v. 37.). ὅ τι βούλει (quid velis) λέγε Alexid. 3, 444 (1, 17). ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς (ἢ κάθος), ψυκτῆρ· τί βούλει; πάντ' Antiph. 3, 57 (1). τρατός, ἄτρωτος, δασύς, λειῖος· τί βούλει; πνευμάτων-φύλαξ Eubul. 3, 254 (1, 9). βούλει δραμάτων-καταγοράσαι μοι; Erhipp. 3, 339 (2). βούλει-μεταδράμω; Phryn. 2, 583 (1). βούλει κάθω; Plat. 2, 622 (4). εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου (αι. πειρῶ) μαθεῖν Philem. 4, 43 (26). πολυπραγμονεῖν τὰλλότρια μὴ βούλου κακά μοι. 583 = 703. κέρδος πονηρὸν μηδέποτε βούλου λαβεῖν μοι. 258. βούλου γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) = μοι. 72. βούλου-εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν μοι. 567. βούλου δ' ἀρέσκων πᾶσι μοι. 76. ἡ πόλις ἐβούλεθ' Anaxand. 3, 200 (16). τί βούλομαι τραγικὸν καταπέσημα; (?) απον. 4, 615 (44). τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἄμα σοι βούλομαι (?) 4, 684 (326).

βουνός: Philem. 4, 16 (1). βουνὸν-καταλαβὼν ἄνω τινά. Β. τίς ἐσθ' ὁ βουνός; Philem. 4, 46 (34^a).

βούπαις: Eur. 2, 573 (95).

βοῦς: ὁ βοῦς ἐκείνος χῆ μαγίς καὶ τάλγεια Cratin. 2, 31. †ζωμόν-οὐκ ἐπολεῖ. Ὀμηρος θύων βοῦς Antiph. 3, 144 (27). βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 191 (v. 4). τὸ θῦμα βοῦς Posidipp. 4, 521 (v. 19). "βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;" οὐ θύω βοῦν Straton. 4, 545 (v. 20). ὄλους βοῦς * ὤπτων Antiph. 3, 94. βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκαταχόπτειν Antiph. 3, 134 (5, 7). βοῦς ἀγελαῖος Antiph. 3, 73 (2, 3). χόλου, βοός, ἀρνός Mnesim. 3, 570 (v. 47). δῖεφθ' ἀχροκάλια-καὶ χόλικες βοός Pher. 2, 300 (1, 15). χόλικές τε βοός Eubul. 3, 234 (1). πόδας τέτταρας ὑέλους-βοός δὲ τρεῖς Theophil. 3, 629 (1). διδόασιν ἔππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα Antiph. 3, 85. ἀγρούς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς Eur. 2, 497 (25^a). πωλικὸν ζευγὸς βοῶν Alcaei 2, 828 (1). ζευγάριον οἰκειὸν βοῶν Aristophan. 2, 1108 (1, 4). καινόν * (τι) φῖτυ τῶν βοῶν Eur. 2, 442 (8). βοῦς ἐν αὐλίῳ Cratin. 2, 35 (10). * βοῦς ἐμβαίνει μέγας Stratt. 2, 790 (8). ὁ βοῦς * (ὁ) χαλκοῦς Henioch. 3, 566. f. et Plat. 2, 688 (24) cf. 5, 50. οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρως βοός Philem. 4, 20 (1). εἰ μὴ δύναιο βοῦν * (ἐλᾶν) ἐλαυν' ὄνον απον. 4, 698 (376). ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βοῦσι σταθμὸς καὶ τοῖς ὄνοις Antiph. 3, 10 (2). σκατοφαγεῖν ἀπειρξε τὸ ζῶν * * * τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν Antiph. 3, 68. βοῦς ἔβδομος Kuthycl. 2, 890. βοῦς nom. plur. Aristophan. 2, 1208 (146).

βουτυροφάγας: δειπνεῖν ἄνδρας * βουτυροφάγας Anaxand. 3, 183 (1, 8).

βοῶ: βῶσον Cratin. 2, 229 (168). σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1). ἄλλως οὖν βοῶς Philem. 4, 50 (45). τὴν δ' οὐκ ἐβόατην απον. 4, 615 (45). οὐκ ἀναστήσεις * βοῶν Cratin. 2, 51 (10). ἐκῆρυξεν (ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόησεν) βόαξ Archipp. 2, 722 (11). τοὺς μελιτοπώλας-λέγειν βοῶν· ὅτι πωλοῦσι- Antiph. 3, 68 (2, 5). ἐξελαύνειν-τῷ κῆρυκι τὸν βοῶντα Antiph. 3, 139 (13, 2). κύκλω-περιτρέχειν καὶ βοῶν, ἄν του δέωμαι Alexid. 3, 465 (3). βοῶ δέ τις, ὕδωρ ὕδωρ Xenarch. 3, 621 (1, 13). ἄκρατον, ἐβόων, τὴν μεγάλην Men. 4, 220 (2). ἐῷ βοῶν· πληγὰς γὰρ ἐνὶ προσλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). Κίτων-ἐβόα ὡσπερ Βούδιος Lysipp. 2, 748 (4). περιστάτον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ Theop. 2, 808 (2). βοῶν ποιεῖτω τὴν πόλιν διάστατον Men. 4, 221 (2). ἡ που δεινῶς ἀργίσθησαν χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν; Epicrat. 3, 371 (1, 31). βοῶν καὶ πονεῖν καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). τὸ συμφέρον οὐκ ὁράται τῷ βοῶν Men. 4, 202 (1). ἐβόων ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς Philem. 4, 13 (1). ἡ δάφανος ἦν ἐβοᾶτε (admirabimini) Alexid. 3, 389 (1, 7). τί γὰρ ἐβοᾶμεν; ib. (1, 9). ὅς ἐπέειπε

- ἐμβλέπειε τοῖς καθημένοις - ἅμα πάντες ἐβοῶμεν Democ. 4, 536 (v. 6).
 ῥῆμα οὐδὲν ἐμφορές - τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βωμένοις τοῖτοις
 Men. 4, 142 (1). βοῶσομαι τὴν - βοῶν Phryn. 2, 598 (4). Χάρτας
 βοῶν εἰς χορὸν Aristophan. 2, 1098 (16). βοῶ - ὄνειδος Ἰδιον Αἰωνίσι
 8, 538 (1, 14).
- βοῶπις: Kap. 2, 571 (81).
- βραβεῖον: βραβεῖον ἀρετῆς - εὐπαιδευσία mon. 653.
- βραγμός: νῆδ. βράχος.
- βραγχία: ἐξελὼν τὰ βραγχία (int. τοῦ σαύρου) Alexid. 3, 442.
- βραδύς: ὅσας * βραδύτατος ὢν - δραμεῖν Aristophan. 2, 1098 (2). βρα-
 δὺς πρὸς ὀργὴν mon. 60.
- βράπανον: ἐνδρῦσχοισι καὶ βρακίνοισι καὶ στραβήλοισι ζῆν Phor. 2, 255 (2).
- βράττω: βράττω, μάττω, δεύω Aristophan. 2, 1057 (4).
- βραυρῶν: Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388.
- βραχίων: * σφίγγει - βραχιόνων Herm. 2, 402 (1, 6). σισυμβράττω (int.
 μυρῶ λούται) - τὸν ἕτερον βραχίονα Antiph. 3, 56.
- † βράχος: σησαμίδες, βράχος (f. βραγμός), βρυγμός Ephiipp. 3, 330 (2).
- βραχύς: μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λύσαι χρόνῳ Men. 4, 277 (193). δὸς
 † χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Ephiipon. 4, 490 (2). ἂν βραχεῖς αὐτοὺς (i. e.
 † λόγους) ποιῆ τις Men. 4, 115 (3). τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέ-
 ραν Sosip. 4, 483 (v. 28). βραχεῖαν † ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (f. ἀπό-
 † δος· ἐγκαταστρέφου) Antiph. 3, 136 (7). βραχὺ τάλαντον Diph. 4, 379.
 πνεῦμα βραχὺ anon. 4, 616 (48). βραχὺ - * (τι) τέρψαντ' Plat. 2, 676 (3).
 † ἀπόστα βραχὺ Men. 4, 118 (7). προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον
 Stratt. 2, 783 (1).
- βραχύωτος: βραχύωτον κώθωνα Henioch. 3, 560.
- βρέα: Cratin. 2, 196 (56).
- βρέγμα: οἷσδ' ᾧ προσέοικεν - τὸ βρέγμα σου; Stratt. 2, 776 (2).
- βρένθειος: v. βρένθειον.
- βρένθειον (f. βρένθειον) - μύρον Phor. 2, 298 (5).
- βρέτας (de stupido homine) Anaxand. 3, 166.
- βρέττιος: γλῶσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1193 (74).
- βρέφη: φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112
 (1, 1). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας ib. (1, 7). βρέφη
 δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ἰχθύς φρονοῦντες - μὴ
 μοι βρέφη Ephiipp. 3, 339 (2).
- βρέχω: βρέχειν (i. q. ὕειν) Telecl. 2, 376 (16). ὄσα δένδρον αἰε - βρέ-
 † χεται Antiph. 3, 138 (10, 5). χλωρῷ τρίμματι βρέξας Αἰωνίσι 3, 531
 (1, 8). δεῖ φαγόντας δαιμλῶς * βρέχειν (f. βρέχεσθαι) Antiph. 3, 141
 (85). βεβρεγμένος ἦκω καὶ κεκωθωνισμένος Eubul. 3, 268 (5).
- βριάρεως: Δημοσθένης - ὁ Βριάρεως Timocl. 3, 598 (1). ὅστις ἂν θέ-
 † ραι ἔχη φολισωτὸν - ἐφάνη Βριάρεως Posidipp. 4, 521 (v. 9).
- βρύχος: σαῦρος, φυκίς, βρύχος Ephiipp. 3, 380 (1, 8). σαῦρος, τριχίς.
 † φυκίς, * βρύχος (libr. βρύχος) Mnesim. 8, 569 (v. 38).
- βρύχος: v. βρύχος.
- βριδομαι: βριδομένης ἀγαθῶν ἐπίμεστα τραπέζης Phor. 2, 350 (34).
- βρίκελοι: Cratin. 2, 140 (11).
- βρομιάς: βρομιᾶδος - ἰδρωτὰ πηγῆς Antiph. 3, 27 (1, 12).
- βρόμιος: Telecl. 2, 378 (24). ποδαπὸς ὁ Βρόμιος; Alexid. 3, 488 (1). ἦτις
 * (γ') ὁ Βρόμος Alexid. 3, 505 (6). ὁ διμάτωρ Βρόμιος Alexid. 3, 512 (16).
- βροντῶ: χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὐ (αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13).
- βρότειος: βροτείων παυστήρ πόνων Alexid. 3, 493 (1, 9).
- βρόταχος: Aristophan. (?) 2, 1208 (145).

βροτός: cf. βρόχος. οὐ πλήρει * βροτῶ (vulg. βροτῶν) οὐκ ἔστι μείζον ἀγαθόν Eubul. 3, 230 (2). θεοῦ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός mon. 251. πέλαγον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, ἃ καλεῖτε - ἄλιψ' ὑμεῖς οἱ βροτοί Sannyr. 2, 873 (1). καὶ βροτοῖσι * καὶ θεοῖς Philem. (?) 4, 17. μᾶζαν ἦν - * Ληὼ βροτοῖσι - δωρεῖται Antiph. 3, 3 (1). τὸ πεπρωμένον - οὐ μόνον * (τοῖσιν?) βροτοῖς ἄφευκτόν ἐστιν Philem. 4, 41 (20). οἱ ταλαίπωροι βροτοί Alexid. 3, 409 (2). κοινὸν τὸν ἄδην ἔσθον οἱ πάντες βροτοί Men. 4, 233 (9). βροτῶν ψῆφος γλεφυρά Cratin. 2, 43 (1). μακθριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ βίος βροτοῖσι - ὄν εἶχον ἄνδρες - βροτῶν περισσοκαλλεῖς Cratin. 2, 145 (1). † βροτοῖς - σώϊροσιν Cratin. 2, 156 (12). ἱρήμι - βροτοῖσι πλεῖστα παρέχειν ἀγαθὰ Khr. 2, 456 (2). † βροτῶν ἅπαντ' ἐκλαπῆναι Aristophan. 2, 1011 (17). τίς ἐπέστυτο βροτῶν; Aristophan. 2, 1201 (105). τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν; Anaxand. 3, 175 (1, 10). ὅς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδῶμενος Alexid. 3, 492 (2). τὰ γυρίον ἐστὶν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς Timocl. 3, 612 (2). τῆ γῆ δανεῖζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς Philem. 4, 52 (51c). ἐν φήμασι βροτῶν Antiph. 3, 55. σέ - τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον * (βροτῶν) de Solone. Philem. 4, 4 (1). τοῖς σοφοῖς βροτῶν Men. 4, 272 (170). τοὺς κενούς βροτῶν mon. 42. ἐν βροτοῖς mon. 84. 619. 277. Cf. mon. 15. 513. 314. 2. 69. 149. 216. 250. 275. 312. 433. 654. 658. 721.

βροχθίζω: * γόγγρων τοῖς κολλώδεσι βροχθίζε Clearch. 4, 563 (2).

βρόχος: ἀποπνίξαι βρόχος (int. εἰμί) Antiph. 3, 110 (v. 5). ἄλους * βρόχων (vulg. βροτῶν) πλεχταῖς ἀνάγκαις Xenarch. 3, 614.

βρυάζω: vnl. βρύω.

βρυγμός: ὄσος * (δ') ὁ βρυγμός Khr. 2, 492 (13). σησαμίδες, † βρόχος, βρυγμός Ephipp. 3, 330 (2).

βρύχω: βρύχει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν Cratin. 2, 43 (2). cf. βρύχω. τὰ πατρῶα βρύχει καὶ σπαθᾶ Diph. 4, 395 (2, 27).

* Βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτων Ephipp. 3, 332 (v. 9).

βρυτικός: τὴν γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν -, τὴν βρυτικὴν Antiph. 3, 28.

βρύτινος: * ἄμοργιν βρυτίνην ἠθεῖν Cratin. 2, 76 (4).

βρύχω: * βρύχεις κοπίδας (ἀπ βρύχεις κ.) Herm. 2, 395 (1, 6). † ἔβρυχε (f. κατέβρυξέ) τε πάντ' ἅμα Stratt. 2, 767 (1).

βρυχῶμαι: βρυχᾶται Men. 4, 318 (432).

βρύω: ὠμολόγοις κόμη βρύουσ' (f. κόρη βρυάζουσ') Cratin. 2, 20 (8). μᾶλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλεῶν - χισσῶ * χάρα βρύουσαν (libri καταβρύουσαν) Eubul. 3, 231 (1). τὴν τράπεζαν ποικίλων παροψίδων κόσμου βρύουσαν Alexid. 3, 418 (2).

βρωμα: βρωμα χάριεν Plat. (Canth.) 2, 667 (7). μέγα τι βρωμ' (coomoedia) vid. χρῆμα. κεί τι πνίγει βρωμά τι (f. βρωμάτων) Antiph. 3, 163 (1). νεκύων βρωμα Eubul. 3, 210. σεμνὸν τὸ βρωμα Aristophont. 3, 359. παρὰ δ' ἔμοι τρέφει τὸ προσφερόμενον βρωμα Damon. 4, 531 (v. 28). οὐδὲν εἰκῆ παρατίθῃμι βρωμ' ib. (v. 54). Ἐλέτης (al. Ἐκάτης) βρωματα Antiph. 3, 36 (1, 14). μεταλλάξαι * διάφορα βρωματα Antiph. 3, 140 (14). ἢ τράπεζ' ἐπήγετο, τσσαῦτ' ἔχουσα βρωμαδ' Anaxand. 3, 162 (3). τὰ ε' ἄλλα βρωματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός Anaxand. 3, 174 (1). * φορηγικῶν βρωμάτων Dionys. 3, 549 (v. 42). ὑποβιγητιῶντα βρωματα Men. 4, 206 (1, 11). οὐ ταῦτ' ἀπροσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρωματα Anaxipp. 4, 460 (v. 28). τὰ ὄψα πάντα καὶ τὰ βρωματα Sosip. 4, 493 (v. 30) cf. p. 485. οὐδὲν ἦν τούτων - πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων Phoenicid. 4, 509. οἶων ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν Diochirr. 4, 541. τῶν βρωμάτων

- πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ ... ἐνὶ ἔστιν Nicomach. 4, 584 (v. 30).
 τοῖς τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα εὖρητ' ἐχειθεῖν ib. (v. 34).
- βρώσιμον**: Diph. 4, 380 (2). ἄ καὶ χυσὶν πεινώσιν οὐχὶ βρώσιμα αποσ. 4, 613 (41).
- βρωτός**: v. πρώτος.
- † **βυβακάλους** αὐτὰ (f. βουβαύκαλα ταῦτα 5, 81) γενέσθαι Anaxand. 3, 183 (1, 5).
- βύβλος**: τὰ κρεμαστὰ ἰστία καὶ βύβλους Herm. 2, 407 (1, 13).
- Βυζάντιον**: πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 88 (2). ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου Diph. 4, 395 (2, 18).
- Βυζάντιος**: χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις Plat. 2, 649 (3). ἐν Βυζαντίου (inuitaveris), ἀψινθίῳ σπόδησον *ὄσα γ' ἂν παρατιθῆς Diph. 4, 381 (1, 11). Βυζαντίας θυγγάδος Antiph. 3, 43 (1). τῆς - βελτίστης θυγγάδος Βυζαντίας Antiph. 3, 99. Βυζαντιόν * (τε) τέμαχος Nicom. (Philetæer.) 3, 279 (1).
- βυθός**: ἅπαξ ἀψάμενός εἰμι * καὶ φιλήσας ἐν βυθῷ Men. 4, 232 (7). καὶ βυθοῦ πλάνης εἰς φῶς ἀνέλκων Plat. (?) 1, 196 (v. 3). κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης Antiph. 3, 125 (1, 3).
- βύρσα**: βύρσας γλευκαγωγούς Pher. 2, 259 (10). Βύρσα de Athesis Aristophan. 2, 1062 (4).
- βυρσόκαππος** (f. βυρσοκάπηλος): αποσ. 4, 632 (111).
- βυσαύχην**: βυσαύχην θεᾶς Διουῦς σύνοικος Xenarch. 3, 614. βυσαύχενες vid. μεσαύχενες.
- βύσμα**: βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων Aristophan. 2, 954 (4). ἀμφορέα καὶ βύσμα καὶ γευστήριον Aristophan. 2, 1072 (6, 2). Στίλβωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος * Diph. 4, 386 (2).
- βύσταξ**: τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει Antiph. 3, 22.
- βύστρα**: Anaxand. 3, 171. βύστραν τίν' ἐκ φύλλων τινῶν Antiph. 3, 98.
- βύω**: βεβυσμένος τὴν ῥῖν' Hegesipp. 4, 480 (v. 26).
- βωλοκόπος**: βωλοκόπῳ γερᾶνῳ Cratin. 2, 20 (6).
- βωλοκοπῶ**: βωλοκοπεῖν Aristophan. 2, 1208 (147).
- βῶλος**: βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς * ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2). μᾶζα βῶλοις κομῶσαι Cratin. 2, 108 (2).
- βωμολοχεύομαι**: καταπαλῆεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει Aristophan. 2, 1010 (14).
- βωμολόχος**: ἵνα μὴ πρὸς τοῖσι βωμοῖς - λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα Pher. 2, 325 (2).
- βωμός**: χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμός - ἰδρύθη Aristophan. 2, 1048 (4). τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1100 (7). ὄσφυν - ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι Men. 4, 161 (1). τίν' αἰελοῦρου βωμὸς ἐπιτρέψαιμεν ἂν; Timocl. 3, 590. * ἂν μῦς διορύξη βωμὸν ὄντα πῆλσον αποσ. 4, 612 (40). περὶ τὸν βωμὸν βασιτάζειν τὰς ἐπινοίας αποσ. 4, 607 (371). τὸ γῆρας ὡσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν Antiph. 3, 155 (60). πρὸς τοῖσι βωμοῖς - αἰελοῦντες Pher. 2, 325 (2).
- βῶσον**: vide βῶ.
- † **β-δεν** Telecl. 2, 366 (1) cf. 5, 31.

Γ.

- γᾶ**: δαμάζει ἐν * πυρικίτοισι γᾶς Anaxand. 3, 163. λέξον πρὸς * (τῆς 3, 67) γᾶς Kricrat. 3, 370 (1, 7). ἰατρός τις Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς ib. 371 (1, 28). ἀπὸ γᾶς * ἁγίας (f. Ἀσίας) ἁλίας Συρίας Maxim. 3, 670 (v. 59).

- Γαδειρικός**: τάριχος-Γαδειρικόν Eur. 2, 508 (23). τάριχος ἀντακαῖον-ἢ Γαδειρικόν Antiph. 3, 43 (1). Γαδειρικόν δ' ὑπογάστριον Nicostr. (Philetæer.) 3, 279 (1).
- γαῖα**: ἤξει-Μήδων γαῖαν Theop. 2, 798 (1). ἐοῖ-ὄμβρων γαῖα Men. (?) 4, 319 (440). μήτηρ ἀπάντων γαῖα mon. 617. κεραμικήν γαῖαν Sannyr. 2, 874 (4). ὦ γαῖα *κεραμί Kubul. (Arar.) 3, 226 (2). κοιλοσώματον κύτος πλαστόν ἐκ γαίης (f. γαίας) Antiph. 3, 26 (1, 3).
- γάλα**: χορταζόμενοι γάλα λευκόν Cratin. 2, 95 (4). χόνδρος γάλατι κατανεμιμένος Pher. 2, 300 (1, 18). χόνδρον δεύσετε γάλακτι χηρός Kubul. 3, 247 (1, 5). Ἴππων καὶ βοῶν γάλα Antiph. 3, 85. recens patis lacte opus esse Men. 4, 332 (508). γάλα, κανναβίδες, κόγχαι Epheripp. 3, 330 (2). γάλα λαγοῦ-καὶ ταῶς Alexid. 3, 436. ὀρνίθων γάλα Mnesim. 3, 578 (3). οἶνος Ἀφροδίτης γάλα Aristophan. 2, 1179 (13). τοῦ γάλα Plat. 2, 691 (39).
- γαλαθηνός**: ἀρνῶν-γαλαθηνῶν Cratet. 2, 233 (1). γαλαθηνόν ὕν Pher. 2, 263 (6). γαλαθηνόν τέθυκε τὸν χοῖρον Henioch. 3, 540. γαλαθην' οὐ τέλεα Pher. 2, 270 (3). γαλαθηνοῦ μῦός Alcaei 2, 831 (1). κρωμακίσκος γαλαθηνός Antiph. 3, 125.
- γαλακτοθρέμμων**: v. γαλατοθρ.
- γαλακτοχρῶς**: γαλακτοχρῶτας κυλλάβους Philyll. 2, 858 (2). γλαῦκον *γαλακτοχρῶτα Nausicrat. 4, 577.
- ***γαλατοθρέμμων**: νεογενοῦς ποίμνης- *γαλατοθρέμμονα (libr. γαλακτοθρ.) - *εἶδη Antiph. 3, 26 (1, 4).
- γαλεός**: κἄν ἢ γαλεός κἄν λειόβατος Plat. 2, 662 (4). γαλεός ἀστερίας Philyll. 2, 857 (1). ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός-; Aristophan. 2, 1076 (3). τὸν γαλεόν; B. ἐν ὑποτρίμματι *ζέσαι Antiph. 3, 130 (v. 3). γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι Anaxand. 3, 184 (1, 51). θέννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ Epheripp. 3, 329 (1). Mnesim. 3, 569 (v. 32). †γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεούς-σίτον Axionici 3, 531 (1, 4). γαλεός εἰληπται μέγας Sotad. 3, 545 (1, 2). γαλεούς καὶ βατίδας Timocl. 3, 591. δέρων ὄνας γαλεούς τε πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). γαλεοί γε-μάντων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4).
- γαλεώτης**: γαλεώτης γέρων Men. 4, 124 (3).
- γαλῆ**: ποῖ ποῖ γαλῆν; -ῶμην σε γαλῆν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2). φέρ' εἰ γενομένην-γαλῆ; Sannyr. 2, 874 (1). ἐκ κυμάτων-γαλῆν ὀρῶ ib. (1, 5). γαλῆ χιτώνιον Stratt. 2, 790 (11). γαλῆν καταπέπωκεν Aristophan. 2, 1208 (148). θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχός οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1).
- γαληνά**: * (ἐκ κυμάτων-γαλῆν' ὀρῶ.) B. -ποῖ ποῖ γαλῆν; A. *γαλῆν'. (libr. γαληνά). B. -ῶμην σε γαλῆν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2).
- Γαλήνη**: *Κοσσύφας-καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας Philetæer. 3, 294 (1, 6).
- γαληνίζω**: αὐτὸν (int. parasitum) -λήξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποῖ Alexid. 3, 467 (1).
- γαληνός**: γαληνός †ἐντ' ἠχῶ anon. 4, 616 (49).
- Γαληψός**: Eur. 2, 571 (82).
- γαλιδεύς**: Cratin. 2, 170 (19).
- γαμετή**: ἑταίρας ἱερὸν ἐστὶ πανταχοῦ ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς Philetæer. 3, 293 = 295 (3). εἰτ' οὐ γυναικός ἐστὶν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταίρα; Amphid. 3, 301. τοὺς τῆς γαμετῆς ὄρους ὑπερβαίνεις Men. 4, 141 (2).
- γαμήλιος**: οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος Philetæer. 3, 297 (1). γαμήλια λουτρά Men. 4, 85 (2). 216 (14). γαμηλίῳ λέχει Men. 4, 231 (6).
- γάμος**: εὐχτότατον γάμον Eur. 2, 576 (142). ἔχεις γάμον Plat. (?) 2, 697 (v. 5). ὅπως *καταπράζεται τὸν γάμον Men. 4, 180 (3). ἑτέρων γα-

μούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104). †ει.
 γάμος ἢν ὁ σώζων-νόσον Men. 4, 270 (161). ἄλυπον ἄξεις τὸν βίον
 χωρὶς γάμου mon. 56. = ἄξεις ἀλύπως κτλ. mon. 595. γάμος εὐχταῖον
 κακόν mon. 102. παραπλήσιον πράγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος απον. 4,
 690 (348). ἀκρατῆς γάμων (γάμου) Phryn. (?) 1, 160. ἄν-ἢ τις ἐ-
 πρεπῆς, ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). ἱερὸν γάμον φά-
 σκων ποιήσῃν Men. 4, 162 (2). ταῦτα μὲν οὕτω φασὶ ποιῆσαι γάμον
 Ἰφικράτει Anaxand. 3, 183 (1, 31). γάμοι καὶ ποτοὶ νεανικοὶ Antiph.
 3, 104 (v. 20). πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους Antiph. 3, 115.
 οὐχ ὅτι ἐν τοῖς γάμοισιν-εὐωχῆσομαι, ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ' Alexid.
 3, 489 (2). τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἑωλον ἡμέραν Axionici
 3, 535 (2). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας μαγείρους Men. 4, 147 (1).
 αἱ κεκλημένοι εἰς τοὺς γάμους Diph. 4, 381 (1). καινόν-Χαιρεφῶντι
 ἐν τοῖς γάμοις ὡς τὸν Ὀφέλαν ἀκλήτον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4,
 447. ἔνδοθ' ἐν τις διέθραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων Hegesipp. 4,
 479 (v. 16). οὐ νῦν βαδίζομεν εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον (esse oportet)
 Epiphron. 4, 493 (v. 10). λαμπροὺς γενέσθαι τοὺς γάμους Evangelii
 4, 572 (v. 3). οἰχοστίτους τοὺς γάμους πεπονηθέναι Men. 4, 202 (1). ἄ-
 τικροτοῦντο δ' οἱ γάμοι Men. 4, 304 (330). διακονοῦμεν νῦν γάμους
 Posidipp. 4, 521 (v. 19). ὑπερήμεροι τῶν γάμων αἱ παρθένοι Anaxand.
 3, 200 (17). μάτην *ποδομένους γάμους Men. 4, 97 (6). ζευχθεὶς γά-
 μοισιν mon. 197. γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας (pacis dona) Phi-
 lem. 4, 22 (v. 9).

γαμῶ: τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν Susar. 2, 3 (1, 5). τὸ γαμῆν
 κακὸν μὲν ἐστὶν ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν Men. 4, 260 (105.) κακοδαίμων-
 ὅστις γαμῆι γυναῖκα Antiph. 3, 32. ὡς ἐστὶ τὸ γαμῆν ἔσχατον τοῦ
 δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). ὅστις γαμῆν βουλευέτ', οὐ βουλευέται
 ὀρθῶς, διότι βουλευέται χούτω γαμῆι Anaxand. 3, 195 (1). οὐδὲν γίγν-
 εται μᾶλλον τι τοῦ γῆμαντος ἢ τῶν γειτόνων ib. (1, 12). γαμῶ γέρν
 καὶ τοῖς γείτοσιν απον. 4, 673 (300). τίς δῆθ' ὑγιαίνων τολμᾶ ποι
 γαμῆν; Alexid. 3, 519 (34). ἐπὰν δὲ γῆμης, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἔ-
 ξεστιν εἶναι ib. (v. 7). γαμῆν ὁ μέλλων (Philem. † ὅς ἐθέλει 4, 62) εἰς
 μετάνοιαν ἔρχεται mon. 91. οὐ γαμῆς, ἄν νοῦν ἔχης-γεγάμηκε γὰρ
 αὐτός· διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμῆν Men. 4, 88 (1). γῆμας δ' οὐδέ
 εἰς σέσωσθ' ὅλως ib. ἐπιτρέβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γῆμαντες
 Men. 4, 165 (4). γαμῆι τις ἀνθρώπων; γαμῆι; λάθριοι * (τὸ) λοιπὸν-
 ἐπιθυμῆαι *κακαί Men. 4, 231 (6, 7). γυναῖκα θάλπειν κρεῖσσόν ἐστιν
 ἢ γαμῆν mon. 95. = απον. 4, 690 (348). † μὴ γάμῃ γυναῖκα mon.
 382. γῆμας δοῦλος εἶναι διὰ βίου mon. 382. ὁ μὴ γαμῶν-οὐκ ἔχει
 κακά mon. 437. γαμῆν κεκρικότα δεῖ σε γιγνώσκειν ὅτι- Men. 4, 260
 (102). μηδέποτε γῆμῃ μηδὲ εἰς εὖνους ἔμοί mon. 694. ἔλεγον ἐγὼ σο
 μὴ γαμῆν Philippiid. 4, 468 (2). *γαμῆι; γαμῆτω· καὶ γὰρ ἠδίκησέ με
 απον. 4, 620 (55). γεγάμηκε δήπου. B. *τί σὺ λέγεις; ἀληθινῶς γε-
 γάμηκεν-; Antiph. 3, 130. ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεῦτερον (αἱ δευτε-
 ρος 5, 83) ἔγημε Eubul. 3, 260 (1, 3). κακῶς γένοιθ' ὁ γῆμας δεῦτε-
 ρος θνητῶν Aristophont. 3, 359. ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ ὁ πρῶτος ἦν γῆμας.
 ἔπειθ' ὁ δεῦτερος, εἰθ' ὁ τρίτος, εἰθ' ὁ τέταρτος, εἰθ' ὁ μεταγενῆς Men. 4, 114
 (1). εἰθ' ἐπέτυχες-γῆμας τὸ πρότερον, εὐημερῶν κατάπαισον απον. 4, 615
 (50, 7). ὦ τρεῖς κακοδαίμων, ὅστις ὦν πένης γαμῆι Men. 4, 192 (4, 1)
 = mon. 757. πένης ὦν καὶ γαμῆν-ἐλόμενος Men. 4, 251 (57). ἕτερον
 γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου (pauper) Men. 4, 260 (104). γέρν
 μὴ γάμῃ νεωτέραν mon. 110. δέσποινα γαμοῦντι νυμφίω γυνή mon.
 129. εὐ γ' οὐκ ὡς γαμῆν ἔχεις τάλας απον. 4, 673 (299). οὐ γ-

μίεις, ὅς ἐστι ἱσημιότερος Plat. (T) 2, 697 (v. 6). ἢ μὴ γαμῶν γάρ, ὅν δ' ἀπαθ' λάβης, γάρειν Men. 4, 226 (1). ἢ μὴ γαμῶν-ἢ γαμῶν πρώτοι ποσ. 213. τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμῶν ἴδω-οὐκ ἐξισταίω-τις ἢν ὁ πάππος ἢς γαμῶ-τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης-μὴ' ἐξισταίω μὴ' ἐξισταίω Men. 4, 228 (3). γαμῶ-μὴ τὴν προίκα, τὴν γυναῖκα δὲ ποσ. 99. ἡδὸς προερίθω χρημάτων γαμουῦντα ποσ. 211. ἀλαχρῶν γυναῖκα ἔγχεα, ἀλλὰ πλουσίαν Philippiid. 4, 476 (6). δὴ ἴσθ' ὃ κρίναι τὸν γαμῶν μέλλοιτα δὴ Men. 4, 251 (58). γάμει τὴν συγγενῆ Men. 4, 253 (224). γαμῶν-μέλλων βλέπον εἰς τοὺς γέγονας ποσ. 103. δὴ γαμῶν τὸν ἱππιεῖν-Β. τὸν ἀμειλῆ μᾶλλον αποσ. 4, 602 (8). τὴν ἀξίαν ἴδω γαμῶν τὸν ἀξίον αποσ. 4, 603 (9). Ἐγείτω τοὺς γαμουῦσιν-λέγων ἀλεξίφαρμακα Men. 4, 181 (2). γαμῶ-ἡμῶν οὐδὲ τίς ἂν μὴ δὴ ἢ ἰνδικα γυναῖκα-. ἂν ἐπίταρας δ' ἢ πέντε γιγαμηκῶς ἄτυχον-ταστροφῆς τις, ἀνυμέναιος-ἱππιεῖν Men. 4, 232 (9). ἔγχεα ἢν ἱδουλόμην ἐγὼ Men. 4, 298 (303). οὐκ ὁ τρόφιμός σου-ἔγχε' ἱναχός; Men. 4, 300 (312). εἰ μὴ γαμῶ γάρ, ἴσχετον νόμισσ' με ἡνυσῶν Men. 4, 327 (491). γάμαντος αὐτοῦ ὁ εὐδὸς ἴσχω' ἡλιούτερος αποσ. 4, 601 (6). ἐπὶ τὸν νομῶν, ὃ γαμουῦμαι τήμερον Aristophan. 2, 997 (7). ὃν δ' οὐκ ἔγχεα; Aristophan. 2, 998 (9). ἔγχεα μὴν de viro dictum Antiph. 3, 24.

Γανυμήδης: ἴστω Γανυμήδης οὗτος ἀποδιδόμενος Nicol. 4, 560 (v. 35).

γάρ: ἐγὼ γάρ ὑμῖν νῦν φράσω (initio orationis) Plat. (Cantab.) 2, 664 (1).

ὁδὲ γάρ αὐτὸς ἴστω Alcaei 2, 631 (1). ἔγχεα· συντρέψω γάρ αὐτοῦ

τοὺς χόος Cratyl. 2, 122 (8). οὐ δὴδ' ὁδοποροῦντα γάρ-ποιήσω

Cratyl. 2, 237 (1, 3). ἀλλ' ἀντίθετος τοῖς ἐγὼ γάρ-ἄτω Cratyl. 2, 218 (2, 1).

μὴ θαυμάσης· τῶν γὰρ προτινδῶν ἴσμεν Pher. 2, 256 (3). ἀφροσύνη,

ἡδὴ γὰρ καὶ λέξομεν Pher. 3, 349 (31). ὡς ὄλγα ἰσχή-. Β. ὁ γὰρ

θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέγχεεν Plat. 2, 641 (1). ὡς δ' ὀρθοπληξ. Β.

πέφυκε γὰρ δυσγάργυλις Aristophan. 2, 961 (3). ἄτι δὴ σὺ ἄσμενοι;

Β. ἡιστί γάρ μοι. Σωκράτης γὰρ αἰτίας Callin. 2, 739 (2). οὐκ ἴσθ' ἄσ-

πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς φράσω-; (Β.) δεινὰ γὰρ ἔγωγε δεῖναι λαμβανόμε-

θαί ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11). πῶς οὐ δέχονται-; Β. ἔπει-

αὐ προτινδῶν γὰρ δοκοῦσι μοι παθεῖν Aristophan. 2, 1106 (10, 3) ἢ πῶ-

τους φάγοις σὺ; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλοις γενόμενα ἀνθρωποφάγοις Antiph.

3, 70 (2, 5). ἄρ' ἢν μετὰ ταῦθ' ἢ βῆσαντος; Α. ἄντι χρησιτὴ γὰρ ἢ

Alcaid. 2, 389 (1, 7). τί τοῦτο-; διακονικῶς γὰρ-προσιλήνδας. Β. ναί-

πλάττομαι γὰρ πλάσματα Men. 4, 103 (1). σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν ἰσ-

χῶν ἀγγύριον. Β. ἄλλως γὰρ οὐκ ἰσχήσασιν-ἀγοράσειν Antiph. 2, 26

(1, 3). διαφραγήτω χεῖρος-μὴ Κηφίας μόνος. Β. τί γὰρ σὺ καλύπτεις;

Α. δειπνῶν γὰρ οὗτος-τελευτῆν ἴσμεν οὐδὲ πῶποτε Anaxil. 2, 351 (1).

cf. 3, 353. οὐκ ἐπίταρας ἀφροσύνη. Σ. οὐ γὰρ φράσω· πωλοῦσι γὰρ...

Alcaid. 2, 386 (v. 4). οὐκ ἴσθ' αἰσθῆσαι σοὶ τρέφειν; Α. οὐκ ἴσθ' ἡμῶν

τερον Alcaid. 3, 476. οὐκ ἴσθ' ἡμῶν φράσω-; Γ. οὐ γὰρ ἰσχήσασιν Men.

4, 170 (8). ἀπειρῶ· ἐγὼ δ' ὑμῖν-φράσω· Ὑπερβόλαι γὰρ-ἰσχήσασιν

Plat. 2, 670 (4). ἴσθ' ἢ μοι πρόφασις-τὸν γὰρ γέγοντα διαβαλοῦμαι

Archipp. 2, 724 (1). μηδαμῶς· ἴσθ' αἰσθῆσαι γὰρ ἀφροσύνην Cantab. 2, 636

(1). προσίδημι-σοὶ τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ φιλίπποις Antiph. 3,

119 (v. 7). δῆμον δ' ἄλλως ἴσθ' αἰσθῆσαι. Β. ἴσθ' ἡμῶν τοῦτο μοι τὸ ἴσθ' ἢ

ἴσθ' καὶ κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). ἴσθ' ἡμῶν τοῦτο ἐγὼ

ἴσθ' γὰρ ἐξέλιπός ἴσθ' Antiph. 3, 142 (20). ἀλλὰ τί; γὰρ γὰρ αὐτῆ

τὰς τέχνας πᾶσις Anaxand. 3, 143 (1). τίνι δεδομέναί ποτε; ἴσθ' αἰ-

σθῆσαι τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν ἴσθ' Men. 4, 236 (14). πῶς; ἢ τί

πρώτων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι Timocl. 3, 504. μαθητὴ δ' αὐτῶν- ἴσθ' αἰ-

γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος - Posidipp. 4, 521 (v. 2): οὐκ ὄψεται· οἰμώζεται γάρ νῆ Δί Alexid. 3, 430 (1, 19). τὴν κακκάβην γάρ *καῖε Aristophan. 2, 1144 (10). δόλιον γάρ ἄνδρα φεῦγε mon. 131. ποίαν, φράσον γάρ, ἦδε τὴν συναυλίαν; ἐπίσταται γάρ Antiph. 3, 24. ἦ λόγος; ἀλλοσεται τῖσιν, φράσον γάρ-; Anaxand. 3, 175 (1, 14). τί οὖν ἀφ' ἡμῶν; φράζε γάρ Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ Antiph. 3, 117 (2, 3). τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γάρ εἶπον Euripod. 4, 499. λέξον-σὺ γάρ-ἐξέθρηψας Περικλέα; Plat. 2, 693 (7). οὐ γὰρ τοιαυτὴ λέγομεν-; Pher. 2, 335 (3, 9). οἱ γάρ τινες παροψίδες εἶδ'-; Plat. 2, 629 (1). μάντις εἰσὶ γάρ θαλάσσιοι; Archipp. 2, 720 (4). εἰσὶ γάρ τινες-ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 5). ἔστι γάρ χροιντία; Eriogen. 3, 539. ἀηδία γάρ ἐστὶν ἀπτική* (;) Lyncei 4, 433 (v. 4). ῥήτωρ γάρ ἐστὶ νῦν τις-; Eur. 2, 460 (7). ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταῦτα; Alexid. 3, 385. ὑμεῖς γάρ, ὧ φρενοβλυβεῖς, λάβοιτ' ἄν-; Eur. 2, 501 (5, 7). ἐγὼ γάρ ἄν-πλοῖμι-; Theop. 2, 812 (1). Εὐριπίδης γάρ τοῦτ' ἔφρασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 8). ἀλλ' οὐ μόνη γάρ τὰς συνουσίας ποιῆ εὐοφος ἀγορά; Anaxand. 3, 175 (1, 9). ὅστις λέχη γάρ σχότια τυφρῆει-πῶς οὐχὶ-ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237. ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, πῶς οὗτος ἄν σώσειε-; Euripod. 4, 490 (1). †ὡς (l. πῶς γάρ) ἐγένου δίκαιος; Eur. 2, 457 (4). ὧ δεῖ Μόρυχε, †νῦν γάρ (l. πῶς γάρ 5, 46) εὐδαίμων ἔγους; Plat. 2, 652 (1). πῶς γάρ ἄν τις-δύναιτ' ἄν-; Antiph. 3, 96 (1). πῶς γάρ γένοιτ' ἀφ' ἡμῶν-ἀφωγος-; Antiph. 3, 112 (1, 13). τὴν Δαῖδ' οἰσθα; B. πῶς γάρ οὐ; Anaxand. 3, 164 (1). πόσου χρόνου γάρ συγγεγένησαι Νικίε; Eur. 2, 500 (5). τίς γάρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον-; Antiph. 3, 133 (3). τίς γάρ ἢ δράκαιν' -ἢ χίμαιρα-εἰς ὑπερβολὴν ἀφίχται-; Anaxilae 3, 347 (1, 3). σοὶ γάρ τίς ἐστὶν, εἶπέ μοι, παρρησία; Philem. 4, 43 (27*). ἐν τῇ γὰρ Ἀπτική τίς εἶδε πώποτε λέοντας-; Nausicrat. 4, 578. τί γάρ ἢ τρουφραῖ-Ἰωνία *εἶψ' (l. εἶπον) ὅ τι πράσσει Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; Eur. 2, 542 (15). τί δεῖ γάρ ὄντα θνητόν, ἰκετεύω, ποιεῖν; Philetaer. 3, 295 (2, 4). τί γάρ τοῦτ' ἐστίν; Men. 4, 149 (2). περὶ τοῦ γάρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστὶ; Aristophan. 2, 1019 (10). τοῦ γὰρ τίς ἄλλου-οὐνεκα εὐξαιτο πλουτεῖν-; Antiph. 3, 133 (4). τί γάρ ἐπὶ κακώτροπον ἐμόλετον βίον; Aristophan. 2, 1201 (104). τί γάρ ἐβοῶμεν; Alexid. 3, 359 (1, 9). τί γάρ ἐγὼ κατελειπόμην; Men. 4, 296 (302). †τίς γάρ (l. τί γάρ;) αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει Eubul. 3, 252 (3). καὶ γὰρ γὰρ ἠῦχουν-συνδιατρούειν Cratin. 2, 15 (1). καὶ γὰρ οὐ καυλοῖσιν-ἑμαυτὸν χορτιάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 3). ἀλλὰ τὰδ' ἐστ' ἀνεκτέον· καὶ γὰρ *ἠνίχ' εὐθένει Cratin. 2, 231 (173). οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τί· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρπύσαι-ἄν τις προσελθὼν Antiph. 3, 116 (1, 11). καὶ γὰρ ἐψητοί τινες παρήσαν Alexid. 3, 392 (3). γίγνωσθαι *καὶ τὸ συμπαθεῖν· καὶ σοὶ γάρ ἄλλος συμπαθήσεται παθῶν Philem. 4, 52 (51^b). μάλιστα δ' οἱ Γέται- (καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐκεῖθεν εἰδῶν) Men. 4, 232 (8). γαμείτω· καὶ γὰρ ἠδίκησέ με anon. 4, 620 (55). καὶ γὰρ μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ-καὶ-καὶ anon. 4, 685 (330). φίλῳ δ' ἐκαὶ σὺ * (γάρ) περιεργος εἶ Men. 5, 110 (520). καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα-ἢ τὸν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας Posidipp. 4, 517. καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ-κεράννεται, καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει anon. 4, 605 (16, 7). Cfr. καὶ οὐκ ὦν ἀνὴρ γάρ-ἀνὴρ ἀπασῶν-ἐστὶ Pher. 2, 342 (5). οὐ γὰρ *ἀλλεῖ προβούλευμα (?) βαστάζουσι Eur. 2, 448 (6). οὐ γὰρ μὰ τὴν-μάχνη-τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eur. 2, 457 (2). οὐ γὰρ *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα Eur. 2, 559 (30). οὐ γὰρ λέλειπται-οὐδ' ἔγκρατος Eur. 2, 565 (53). οὐ γὰρ ἐγχανεῖται Eur. (?) 2, 577 (v. 22). ὁ δ' οὐ γὰρ ἠπτιάζει

Plat. 2, 669 (1). ὅτι πονηρῶ καὶ ξένῳ ἐπέλαχες ἄνδρῳ, *μηδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ Plat. 2, 670 (3, 5). τῷ *μὴ γὰρ (libr. γὰρ μὴ) ἀποχρῆν ἀποθανεῖν- σήπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2). ἀλλ' οὐ γὰρ *ἔμαθε ταῦτ' — Aristophan. 2, 1038 (19). ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνος οὐδέν εἶχε Timocl. 3, 603 (4). ἀναρίστητος ὢν- ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων Eur. 2, 447 (3). *οὐ γὰρ σῶς ἀντέλεγες-τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαί Aristophan. 2, 1144 (11). οὐ γὰρ ἄκανθαί Aristophan. 2, 1057 (5). Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ τούτων ἐδεστής Antiph. 3, 18 (1, 14). οὐχ ἔτι ἔξεστι κυαθίζειν γὰρ** Antiph. 3, 61 (2). οὐδ' ἔστι γὰρ πῶ *γιγνόμενον δ' *γίγνεται Antiph. 3, 64 (1, 6). πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἶόν τε γὰρ ib. (1, 11). ἔθνος τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον Antiph. 3, 86 (v. 12). οὐχ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδέν λέγεις γὰρ Antiph. 3, 109 (v. 6). οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ', οὐθ' οἱ νόμοι Anaxand. 3, 181 (v. 2). οὐχ ἀπαρνοῦμαι δ' ὁμῶς· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος Alexid. 3, 404 (2). στέφανον ἔχοντα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα Alexid. 3, 421 (2). οὐ συμποσίταρχος ἦν γὰρ Alexid. 3, 393 (2). ἀρόνος- οὐ ζῶντος· οὐχ οἶόν τε γὰρ Alexid. 3, 396 (1, 6). οὐ τοῖς γὰρ ὁμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ-πιστεῦειν Alexid. 3, 458 (3). ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ φύετ' ἄμπελος Antiph. 3, 32. μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ Alexid. 3, 475. οὐ μῆτε πράττεται τέλος μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς Alexid. 3, 506 (7). εἰ μὴ γαμεις γὰρ, ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men. 4, 327 (481). εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐχ ἂν ἐπεθύμουν Aristophan. 2, 1171 (1, 10). οὐχ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι μίαν γὰρ Philem. 4, 10 (1). οὐχ εὐψυχία τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖς νῦν γὰρ Philem. 4, 51 (46^b). οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν Men. 4, 110 (9) = 210 (5). οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν Men. 4, 286 (296). *ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις mon. 104. οὐδέν ἠδέως ποιεῖ γὰρ οὗτος Diph. 4, 395 (2, 14). ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστὶ γὰρ Diph. 4, 403 (1, 3). πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὢν ὁ νοῦς-οὐχ ὄρα Diph. 4, 421 (13). οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖλη πέντ' ἔχω Lyncei 4, 433 (v. 13). οὐ δεῖ λέγειν * (γὰρ) μακάριον Apollod. 4, 453. οὐδεὶς εἶχέ σοι κωβιδὸς ὄλωσ γὰρ ἦπαρ Kephron. 4, 492 (v. 4) πεφροντικῶς *αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται καχὸς Kephron. 4, 497 (v. 4). οὐδέν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ Erinici 4, 506 (v. 7). οὐδέν ἐδίδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19). οὐ τοῖς φίλοις θύω γὰρ anon. 4, 679 (310). οὐ γὰρ τοι Cratin. 2, 38 (3). γὰρ τοι Aristophan. 2, 1094 (6). διὰ ταῦτα γὰρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι· πᾶς γὰρ λέγει- Aristophan. 2, 1148 (1, 9). τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21). βολβούς-διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὄρθοι Plat. 2, 672 (1, 10). ἀλλ' ὄλον ὀπτήσας παράθες· πολλὸν γὰρ ἄμεινον ib. 673 (1, 15). γὰρ ὁμῶς Cratin. 2, 68 (1). *γὰρ οὐν (legeb. γ' ἂν οὐν) Amips. 2, 701 (1). πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται Plat. 2, 674 (2, 7). ἡ μὲν φύσις γὰρ ἦν λέγεις ἐστὶν πόλις Antiph. 3, 112 (1, 6). τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς ἔχομεν ὁμοίως Antiph. 3, 134 (4, 5). ἂν μὲν γὰρ ἢ τις εὐπρεπῆς, ἱερὸν γάμον καλεῖτε- Anaxand. 3, 177 (2, 2). ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος- ὁ δ' ἐκβολ. 3, 260 (1, 4). ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδέν ἠδίκηι· οὐπω γὰρ εἰδῶς-ἐλάμβανεν- Aristophont. 3, 359. τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὄξαιλους χωρῆα-φέρει, τοῦμὸν δὲ- Apollod. Car. 4, 448. νικᾷ-τας τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος Alexid. 3, 386 (v. 11). δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς ῥύγχος- Anaxilae 3, 344 (2). εἰ γὰρ ἐμοὶ γένοιτο σκάψαι Aristophan. 2, 987 (8). εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο-· νυγὶ γὰρ ἀλλὰ ποῦ θεοῦς οὕτως δικαίους ἐστὶν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7). † ἐπιφανῆς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phrygn. 2, 590 (8). Ἦλιε, σὲ γὰρ

δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν Men. 4, 265 (136). ὦ γάρ, σὺ γάρ δι-
 Men. 4, 278 (199). τὸ γάρ | ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ-καχόν Diph. 4,
 402. ὡς εἰσηλθε γάρ | εὐθὺς μ' ἐληρώτησε Straton. 4, 545 (v. 4).
 ταῦτα γάρ | πολυπραγμονῶν-περιπατεῖ anon. (393) 5, 123. ἢ τὸ
 πνεῦμα γάρ | - ἤκεν Philem. 4, 10 (1). οἱ μὲν ἤρπασάν τι γάρ, αἱ
 δ' οὐδέν Philem. 4, 27 (v. 17). τὴν γυναῖκα γάρ | τὴν σώφρον' οὐ δεῖ
 Men. 4, 265 (133). διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γάρ τῶν ἀδρῶν-ἀνέχουσι
 Antiph. 3, 9 (1). ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὠρμηκυνία γάρ Antiph. 3, 13 (1,
 22). ὅλως αὐτὴν ὄραν γάρ τὴν Ἄζαδημίαν δοκῶ Antiph. 3, 17. ποῦ
 τῶν θεῶν γάρ ἐστὶ τιμιώτερα Antiph. 3, 80. *οὐ μὲν ἡμεν ἄρι γάρ-
 Antiph. 3, 89 (1, 4). ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ· τεχμηρίων
 δ' ὅταν γάρ- Antiph. 3, 89 (2). αἱ μὲν ἄλλαι τοῦνομα βλάπτουσι τοῖς
 τρόποις γάρ Antiph. 3, 124 (1, 7). ἀμφοτέρω μὲν γάρ ἀπὸ τῶν
 βλεμμάτων Antiph. 3, 139 (12). μετὰ τὴν ὑγίειαν γάρ τὸ πλουτεῖν
 δευτέρω Anaxand. 3, 169 (1). ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ-τὸν Ἄδωνι
 -προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. παρὰ τὴν γῆσιν γάρ τὸ ποτὸν ἢ
 Anaxipp. 4, 459 (v. 15). ἐν ταῖς γάρ ἐτέρων βούλει ἀτυχίας τραγῶν
 Euphron. 4, 495 (2). ὅστις λόγους παρακαταθήκη γάρ λαβῶν ἐξεί-
 πεν, ἀδικός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (4). ἀσυμβόλου δέλπου γάρ ὅστις
 ὑστερεῖ Amphid. 3, 318 (3). ὅστις ἤδεται γάρ ἐσθλῶν- Alexid. 3, 520
 (36). νῆ τὸν Ἄλ' ἠσθέου γάρ Eubul. 3, 254 (3). ἀγόρασον-ὀρνιθάνια
 τε-συχνά· χάρην γάρ Nicostr. (Philetaer.) 3, 250 (3). κατ' ἐξείρον
 πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι. *Ὀμηρικὸς γάρ Straton. 4, 546 (v. 30).
 πίων δ' ἐρῶ τὰ λοιπά· πρίγμαι γάρ Clearch. 4, 562 (1). ἀπενεγ-
 κάτω· ἱκανῶς κεχόρτασμα γάρ Nicostr. 3, 286 (3). εἴτ' οὐ δικαίος
 ἐστ' ἀπειρηγισμένος- Ἔρω; ἐτάρατε κάκεινους γάρ Aristophont. 3, 361
 (2). δύσκολον *πρᾶγμ' ἐστὶ γάρ Men. 4, 248 (44). *ἐν γειτόνων
 οἰκῶ γάρ Men. 4, 285 (232). τούτοις ἐν ἄδου γάρ μόνοις ἐξουσία-
 ἐστὶν Philetaer. 3, 299. ἅπαντες ἀνδρογόνοι γάρ εἰσιν Amphid. 3, 313
 (1, 8). οὕτως ἐξελαύνει γάρ * (ταχύ) Amphid. 3, 317 (2). αἱ τῶν ἐται-
 ρῶν γάρ διοπετεῖς οἰκίαι γεγόνουσι ἄβατοι Aristophont. 3, 358 (2). ὁ
 δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε διέτριψε Alexid. 3, 400 (1). βί-
 βλλον ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθῶν γάρ λαβέ Alexid. 3, 443 (1, 2).
 τραγῆματ' αἰσθάνομαι γάρ ὅτι νομίζεται- Alexid. 3, 458 (3). λευκὸς
 Ἀφροδίτης εἰμι γάρ περιστερός Alexid. 3, 481 (2). ἅπαντ' ἐνὴν ταῖσι
 γάρ ἐν ταύτῃ- Alexid. 3, 502 (1, 8). τὸν μάγειρον εἰδέναι πολὺ δεῖ
 γάρ αἰεὶ πρότερον Dionys. 3, 547 (v. 3). πάντα μὲν λήψει σχεδὸν αἰεὶ
 γάρ ib. (v. 22). τοῦτο δεῖ γάρ εἰδέναι Damox. 4, 530 (v. 16). κωμά-
 σαι πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ Sophil. 3, 581. μετέχειν ἀνάγκη
 τῶν κακῶν γάρ γίνεταί Philem. 4, 17. τοὺς ἐν τῇ πόλει μάρτυρας
 ἔχω γάρ Philem. 4, 18 (1). διὰ λύπην καὶ μανία γάρ γίνεταί ποῖ-
 λοῖσι Philem. 4, 43 (27b). ὧν ἢ γῆσις δεῖται γάρ ἐπιμελῶς γένοι
 Philem. 4, 44 (28). ψυχῆς *πόρος γάρ ὑπὸ λόγου κουγίζεται Philem.
 4, 63 (112). πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γάρ Men. 4, 71 (9).
 θεὸς ἐστὶ τοῖς χρηστοῖς αἰεὶ ὁ τοὺς γάρ Men. 4, 72 (14). ἀληθινὸν εἰς
 πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς γάρ πραγμάτων Men. 4, 88 (1). ὁ βούλεται
 γάρ μόνον ὄρων Men. 4, 92 (4). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ Men. 4,
 98 (1). ὑποδοῦμενος τὸν ἱμάντα * (γάρ) Men. 4, 101 (2). αἰσχρὸν
 * ἐστὶ τοῦτο γάρ πάνυ Men. 4, 102 (3). τοῖς ἀναιδέσι βουθεῖ γάρ λό-
 γοις- Men. 4, 115 (3). τὸ μηδὲν ἰδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ- Men. 4, 150
 (4). διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ Men. 4, 205 (1). πολλοὺς δεῖ
 ἀνάγκην γάρ ποιηροὺς οἷδ' ἐγώ-γεγονότας Men. 4, 254 (71). ὁ μὴ
 γέρων γάρ εὐ τι Men. 4, 255 (77). ἡ πόλις ὅλη γάρ ἔδει Men. 4, 332

- (508). καιροῦ τυχῶν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα mon. 281. φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ mon. 741. ἀνδρὸς φίλου καὶ συγγενοῦς * γὰρ οἰκίαν αὐτοῦ νομίζειν δεῖ Diph. 4, 423 (21). παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 5). ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὑπὸ * λαισποδιῶν γὰρ εἰσιν ἀνατετραμμένοι, σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 16). πρόσσειν * ἠδονῆ γὰρ τὰγαθόν Hegesipp. 4, 481. τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνθου βίου ἡμῶς γὰρ ἀπολύσασα- Athenion. 4, 557 (v. 5). τὴν ἀσωτίαν ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν Crobyli 4, 566 (1). ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμὶ γὰρ φόβος anon. 4, 658 (339). εἴτ' ἐπέτυχες γὰρ- γῆμις- εἴτ' anon. 4, 618 (50). ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν Antiph. 3, 64 (vs. 10). ἢ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἔστι- μέλι Alexid. 3, 450. τὸ τῆς τύχης γὰρ θεῦμ'- Men. 4, 96 (1). τοῦτο γὰρ (ironice) - ἔστι κατάλοιπον Μέροπας- καλεῖν Straton. 4, 545 (v. 10). καιρὸς γὰρ ἔστιν (f. πᾶρεστιν) οὕτως Ἰαλαίφατος (interrumpentis oratio) Athenion. 4, 558 (v. 27).
- γαργαίρω**: ἀνδρῶν ἀρίστων- γαργαίρει πόλις Cratin. 2, 221 (141). ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα † γάργαιρ' ἔστια Aristophan. 2, 1099 (4).
- γαργαλισμός**: ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι διέδραμε γαργαλισμός Hegesipp. 4, 479 (v. 16). γαργαλισμός (an γάργαλος) Aristophan. 2, 1013 (25). Diph. 4, 386.
- γάργαλος**: vid. γαργαλισμός.
- γάργαρος**: ἀνδρῶν γάργαρος Aristomen. 2, 730 (1). γάργαρος ἀνθρώπων Alcaei 2, 530 (1). Cf. ad Aristophan. 2, 1099 (4).
- γάρρος**: ὁ τίταρος- διήπλεως ἔσται γάρρου Cratin. 2, 178 (11). ἀνεμολύνθη- τῷ γάρρῳ Pher. 2, 342 (4). σαπρῷ γάρρῳ βάπτοντες Plat. 2, 686 (17).
- γαστήρ**: ἀραχνίων μεστήν- τὴν γαστέρα Cratin. 2, 129 (18). τὴν γαστέρ' ἦων καχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14). γαστέρα μεστήν βοάκων Aristophan. 2, 1143 (6). κοπραγωγὸν γαστέρας Plat. 2, 693 (54). ἔγνος κυάμινον διότι τὴν- γαστέρα φυσᾷ Henioch. 3, 562 (v. 7). τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; Aristophan. 2, 1138 (3). ἐὰν στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' Antiph. 3, 97 (2). τοὺς πόδας καὶ γαστέρα οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). πληγὴ εἰς μέσην τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7). τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγῶν (int. τὸν λύχνον) Alexid. 3, 426. οὐδὲν ἔστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lyncei 4, 433 (v. 15). σῆ γαστρὶ δίδου χάριν Cratin. 2, 222 (143). γαστρὸς οὐδὲν ἠδίων Alexid. (?) 3, 395 (v. 6). οἶον ἀνθρώποις καχόν * ἔστιν ἡ γαστήρ Alexid. 3, 479 (1). γαστρὸς- πᾶσαν ἠρίαν κρατεῖν mon. 81. γαστρὸς κάπιθυμίας κρατεῖν mon. 607. "νικᾷ- ἡ ταλαιπώρος- μου γαστήρ." ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἔστι γάρ | τῆς γαστρὸς Diph. 4, 402 (1). πρόσσειτί μοι- τόλμα, γαστήρ, ἀργία Nicol. 4, 580 (v. 43). βατράχου γαστήρ Antiph. 3, 72 (1, 5). * κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5). γαστήρ τε λαγῶ Eubul. 3, 234 (1). (anivum) γαστέρας αὐταῖσι μήτραις anon. 4, 606 (19^b).
- γαστριον**: τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον Nicostr. 3, 279 (2). γαστριον: γαστριον- ὠνιθυλευμένον Athenion. 4, 559 (v. 28). γαστριον τακερόν τε anon. 4, 609 (27^b).
- γαστρὶς**: γαστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον Epicrat. 3, 368. οὐδεὶς- ἀνήρ γαστρίστερος Plat. 2, 685 (11).
- γαστρισμός**: γαστρισμός ἔσται δαιτυλῆς Sophil. 3, 582 (1).
- γαστροίδες**: κύλικας- λεπτάς, μέσας γαστροίδας (? i. γαστροίδεας) Pher. 2, 324 (1, 5).
- γαστροχάρυβδεις**: Cratin. 2, 215 (130).
- γαυλός**: γαυλοὺς ὀλοχρῦσους. * Β. πλοῖα; Α. τοὺς κάδους μὲν οὖν καλοῦσι γαυλοὺς Antiph. 3, 132 (1, 5, 6).

γαυριῶ: γαυριῶσαι-ἀναμένουσιν-φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9).
 γέ: cf. γάρ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέ-
 ρειν Chionid. 2, 6 (2). ἀλλὰ μὰ * Δί' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοι * γ' εἰσὶν Pher. 2, 258 (7).
 νῆ τὴν Διήμητρ' ἀνιαρόν * γ' ἦν Pher. 2, 262 (2). καὶ νῆ
 Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης- Plat. 2, 618. * καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου
 γε νῶν φέρε Aristophan. 2, 957 (14). νῆ Δία μάλιστα γ' Aristophan.
 2, 1005 (1, 7). οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας. B. μὰ Δί' * οὐδέ γ' Ἕλληρ
 Aristophan. 2, 1071 (5). παχύς γε, νῆ Δί' Antiph. 3, 12 (1, 6). * μεί-
 ζον * (καχόν οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετά) γε μαίας νῆ Δία· αὐταὶ δ' ὑπερ-
 βάλλουσι, μετά γε νῆ Δία τοὺς μητραγυροῦντάς γε Antiph. 3, 86 (v. 6-8).
 εἰ μὴ νῆ Δία τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεται * γέ τις λέγειν, μετά γε τοῖς
 τραπέζιτας ib. (v. 10, 11). ἀστεῖόν γε νῆ τὴν Ἑστίαν ἄριστον Antiph.
 3, 100 (2). νῆ τὴν Ἀθηναῖαν συντόμως γε-τὸν βίον ἔθνηκας εἰς σίχον
 Nicostr. 3, 298 (2). νῆ τὴν Ἀφροδίτην-βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις
 Nicostr. 3, 290 (9). ὦ Ζεῦ, καλόν γ' * ἔστ' ἀποθανεῖν ἀυλοῦμενον Phi-
 letaer. 3, 299. νῆ τὴν Ἀθηναῖαν, ἠδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν Philem. 4, 26.
 σχολῆ γε, νῆ τὸν ἥλιον, σχολῆ λέγεις Alexid. 3, 496 (2). τέθνηκεν υἱός
 ἢ μήτηρ ἢ νῆ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις Philem. 4, 34 (5). νῆ τὴν
 Ἀθηναῖαν, μακίριόν * (γ') Men. 4, 209 (1). ὀρθῶς γε νῆ Δί' Diph. 4, 349
 (1, 18). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι ἔστιν-ἰδεῖν ib. (1, 25).
 εὐζωρότερόν γε νῆ * Δί'-δός Diph. 4, 402. Ἀπολλων, ἐργῶδές * (γ') So-
 sip. 4, 483 (v. 24). μετά * Κάλλι γέγονα καὶ-καὶ-καὶ τῆναί γε μὰ Δία
 τρίτον ἔτος (f. νῆ Δί τρίτον ἔτος γε) μετά Κινησία anon. 4, 685 (330)
 cf. 5, 121. ἀποτρόπαι, οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'-οὐδέ Ναυγάντης γε
 οὐ δῆτ', ὦ θεοί, εἶπερ ἐκ πεύκης γε καὶ γῶ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην Eur.
 (?) 2, 577 (v. 16-19). οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει
 ib. (v. 22). ἢ πολλὰ γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ γέγνηται Eur. 2, 549 (4). οἶόν
 γέ πού 'στι γλῶσσαι Eur. 2, 554 (12). σκορπίος αὐ- B. παῖσιέ γε σὺ
 τὸν πρωκτὸν Plat. 2, 673 (1, 21). Ἄρτος- * ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς. ξένος
 γε χαρίεις ἦν ἐκεῖ Demetr. 2, 876 (1). τὴν κύλικα καταβέβληκεν. A.
 * οἰμῶζουσά γε Aristophan. 2, 953 (1). ταυτὶ λάμβανε-τὰ μῆλα. B. καλὰ
 γε. A. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί Antiph. 3, 33 (1, 3). Eriph. 3, 556 (1). ἀφι-
 γμένον-ἔστι παρὰ τοῦ βασιλέως. B. παρ' Ἑσπερίδων, ὦμην γε ih. (1, 6).
 τί φῆς-ἀνθρωποφάγους; πῶς; II. * ὦν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι Antiph.
 3, 36 (1, 13). οἷσθ' οὐν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; A. ἐγὼ κομιδῆ γε
 Antiph. 3, 41 (2, 12). τὸ * δεῖνα δ' ἔσθεις; - Γ. ἀγρίως γε Antiph. 3, 71
 (2, 8). ὡς μικρολόγος εἰ. A. σὺ * δέ γε λίαν πολυτελής Erihipp. 3, 334
 (1, 10). Βλεπαῖος βούλετ' εἶναι. * B. τοῦν γ' ἔχων Alexid. 3, 457 (2).
 οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὐ γε δρῶντες Mnesim. 3, 578 (2). οὐκ ἔλαττον,
 οὐ-Σ. μέγα γε Men. 4, 152 (1). δώσει-γυναῖκας ἐπὶ Λεσβίδας. B.
 καλόν γε δῶρον Pher. 2, 339 (8). ἠπέ μοι δοκεῖ πνικτόν * τι ὄψιον
 δελφάκειον. B. ἠδύ γε Alexid. 3, 439 (5, 2). ἠδύς * (γ') ὁ Βρόμιος
 Alexid. 3, 505 (6). ἠδύς * γε πίνειν οἶνος Aristophan. 2, 1179 (13). ἠδύ
 γε μετ' ἀνδρῶν ἔστιν Ἑλλήνων ἀεὶ συνάγειν Sophili 3, 581. γέ in re-
 sponsionibus Eur. 2, 547 (2, 4, 6). Alexid. 3, 440 (5, 18). ὄρας; B.
 ἠχιστά γε. Diph. 4, 414. οὐκ οἷσθ'. B. εἶσομαι δέ γ' * ἂν λέγῃς Nico-
 mach. 4, 553 (v. 7). μάντεις εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι; B. γαλεοί γε-μάρ-
 τεων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4). τί ἔστι-; B. τί δ' ἄλλο γ' ἦ- Ly-
 sipp. 2, 744 (1). ἀλλὰ τί; ἐκ χρυσοκολλήτου γε κάλπιδος μύρω Αἰγυ-
 πτίῳ μὲν - φοινικίνῳ δέ - Antiph. 3, 56. * ὥστε γ' εἰσιθι· μὴ μέλιε,
 χῶρει Antiph. 3, 126 (1, 24). εἰτ' οὐ-ἔστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα;
 πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως Amphid. 3, 301. σὺ-προσδοκᾶς πείσειν ἐμέ,
 ὡς ἔστ' ἐραστής-τὴν ὄψιν παρεῖς; ἄφρων * γ' ἀληθῶς Amphid. 3, 307 (2).

εἶτ' οὐχὶ κρείττον ἐστι-; πολλῶ γε Alexid. 3, 519 (34). ἔπειτ' ἐγὼ ἐπι-
 τρέψω-; ἥμιστά γ' Timocl. 3, 594. γέροντα-δὲ μὴ ταχέως-συναρπά-
 σομαι; καλόν γ' ἂν εἶη Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). "ἀλλὰ χρήματ'
 ἐστὶν ἡμῖν." ἃ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). πότερα-
 ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου-τύχη ἄγροικος ἡμῶν-; οἶμαι γε Apollod. Car.
 4, 441 (v. 9). ἄρα σύ με κόπτειν οἶος εἶ γε Sosip. 4, 492 (v. 20). ἄρά
 γε, ὦ τῶν, *ἐθελήσετον; Cratin. 2, 223 (145). ἔχον κύκλω τὰ γράμματ'.
 B. ἄρά γ' ἔνδεκα-; Alexid. 3, 510 (12). ἀνόητά γ' εἶ τοῦτ' ἦλθες ἐπι-
 τάξων ἐμοί ἀποη. 4, 661 (242). ἀγαθὴν γε κωδίαν Aristophan. 2, 986 (4).
 ἄτοπόν γε κηρύττουσιν- κήρυγμ' Antiph. 3, 68 (2). ἄτοπόν γε (al. δὲ)
 τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεί-τὸν παλαιόν Eubul. 3, 263 (3). χαλεπόν
 *(γ') ἀκροατῆς ἀσύνητος Philem. 4, 46 (34^b). χαλεπόν γε τοιαυτ' ἐστὶν
 ἔξαμαρτάνειν Men. 4, 254 (75). ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4,
 519. πολὺ γ' ἐστὶ-διάφορος ὁ φιλόξενος Antiph. 3, 121. κομιφός γε
 μικρὸς κρωμακίσκος Antiph. 3, 125. καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν-Αναξανδ.
 3, 200 (18). οἶμοι δελταῖος, ταχέως γέ μ' αἱ χρησταί-ἐπέλιπον Eubuli
 3, 261 (2, 14). τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι ἠγόρασας Men. 4, 184 (8). ταχύ
 γε στρατιώτης γέγονας Apollod. 4, 453 (2). ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος Pher.
 2, 270 (2). πόλιν *(γε) θεοφιλεστάτην οἰκοῦσιν Eur. 2, 554 (13). ὁ
 πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν-ἄγρός Amphid. 3, 308 (1). φιλῶ γε Πράμνιον
 οἶνον Λέσβιον Kphipp. 3, 339 (1). κόνδυ-τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ' Men.
 4, 152 (1). εὐ γέ σοι *(γένοισθ'), -ὄτι Plat. 2, 626 (7). εὐ γ' *ἐξεκο-
 λύμβησ' Aristophan. 2, 975 (11). εὐ *γ' ἄνδρες, εὐ σφόδρ' Nicostr. 3,
 281. εὐ γ'-εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης Diph. 4, 402 (1). κρούων γε μὴν
 -ἔωνούμην Eur. 2, 505 (15). ἀλλὰ μὴν-ἔσται γ' -, ἔσται καὶ μάλα
 ἠδύς γ', -γέρων γε δαιμονίως Alexid. 3, 460. καὶ μὴν χθές *γ' ἦν Πέρ-
 διξ Aristophan. 2, 962 (11). καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο,
 εἰ μὴ-; Aristophan. 2, 1147 (1, 1). καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λι-
 παρὰς Antiph. 3, 101 (5). καὶ μὴν διέφθαρται γε τοῦτον παντελῶς
 Aristophant. 3, 359. καὶ μὴν ἀπλᾶ γε-λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493
 (1, 7). καὶ μὴν *ἐνύπνιον οἶομαι γ' *έορακένας νικητικόν Alexid. 3, 503
 (2). οὐ μὴν ὅ γε σὸς (f. ὁ σὸς γ') ἀδελφός Aristophan. 2, 1151 (7)
 cf. 5, 67. ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν γέ φασι Pher. 2, 311 (3).
 ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένους Eur. 2, 450 (12). οὐκ
 ἀλλὰ *τοῦτό γ' ἐπύχους Aristophan. 2, 1028 (7). ἀλλ' ἔγχεον αὐτῶ
 Λιός γε τήνδε σωτήρος Alexid. 3, 489 (3). ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι τοιοῦ-
 τον Alexid. 3, 496 (1, 15). ἀλλὰ τοὺς γε φιλοσόφους ἐν τοῖς λόγοις
 φρονούοντας εὐρίσκω μόνον Αναχιρρ. 4, 465 (2). καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν
 ἀνὴρ Eur. 2, 461 (9). καὶ λέγουσί γε τὰ μειράκια Eur. 2, 465 (14).
 καὶ θύομέν *(γ') αὐτοῖσι-καὶ χόας *γε χεόμενοι αἰτούμεθ' Aristophan.
 2, 1148 (1, 12, 13). καὶ πρὸς γε τούτοις Aristophan. 2, 1198 (91). καὶ
 πρὸς γε τούτοις-εἰσιάλλεσθε Eubul. 3, 216. πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου
 γε καὶ ψόθου Aristophan. 2, 1223 (285). καὶ δικαίως τοῦτό γε Amphid. 3,
 313 (1, 7). καὶ διατριβὴν γε ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). καὶ παρα-
 τίθει γ' αὐτὰ-ἐπυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 14). εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι-
 καὶ τιμιώτατός γε-; Men. 4, 137 (1). καὶ τούρανου γ' ὡς φασιν ἐστὶν
 ἐν καλῶ ἀποη. 4, 616 (49). κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ Antiph.
 3, 104 (v. 19). κοῦδαμῶς *γε σοῦ τρόπου ad Eur. 2, 478. *κοῦδέ-
 ποτέ γ' ἴσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ'
 *ῥῆμην πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). ἐπεὶ ἔφοντά γ' οὐ πεπολη-
 κεν αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2, 3). ἀτελές *γε δεῖπνον οὐ ποιῆ
 παροινίαν Amphid. 3, 312. μηδαμῶς μικράν γε Pher. 2, 282 (3, 5).
 † μὴ τί γ' ἀλλὰ γλυκύ Pher. 2, 292 (14). χρηστόν *(γε) μὴ κατὰ Μει-

δίαν Plat. 2, 653 (4). πλήν τό *(γ') οἰνάριον πάνυ ἦν ὀξύ Apollod. Car. 4, 448. οὐκ οἶδα· πλήν *γ' ὅτι - Machon. 4, 496. ὁμῶς δ' ἦλθε; οὐ πρὶν γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10). ὁ γέ τοι Σικελὸς τοῖς *βουβραφύαις προσέοικεν Aristonym. 2, 693 (1). σοφὸν γέ τοι τι-ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι - Diph. 4, 411 (1, 6). καὶ τοι πολὺ γε πονοῦμεν Anaxand. 3, 165 (2). καὶ τοι πολὺ γ' ἔσθ' ἠδιον Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. καὶ τοι μὲν *(ἐν) κύκλῳ γε παύσομαι λόγου Eur. 2, 467 (18). καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33. Kriph. 3, 556 (1). ὁ μὲν γε *δειλός, ὁ δὲ κόλαξ Phryn. 2, 588 (2). *νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλοσχικώτεροι Pher. 2, 258 (7). πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει πειθῶ τις ἐπακίδιζεν Eur. 4, 458 (6). νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα Eur. 2, 529 (7). ἐγὼ δέ γε στίξω σε βελόναισιν Eur. 2, 530 (11). ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς Eur. 2, 561 (39). ἔστιν δ' αὐτοῖς *(γε) φυλάττεσθαι - χαλεπώτατον ἔργον Phryn. 2, 580 (1). ἔδει δέ γέ *ὁ ἐκβληθεῖσαν - μὴ παρέχειν σε πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). δέ *(γ') Aristophan. 2, 1198 (93). πλησίον δέ γε | ταύτης ἄσιτος - ξεστρεύς Antiph. 3, 125 (1, 8). οὐκ ἐσθλεις ὑεῖ, ἐγὼ δέ γ' ἠδομαι μάλιστα τούτοις Anaxand. 3, 161 (v. 7). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὐ ib. (v. 14). ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι *κακοί Anaxand. 3, 197 (4). ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαιπύγων ἔτι Eubul. 3, 234 (2). †σὺ τ' ἄλλα (f. σὺ δέ | τὰ γ' ἄλλα) πῶλεί πάντα πλήν - Eubul. 3, 252 (4). ἡμεῖς δέ γε κτενίζομεν Τελέσιππον Anaxil. 3, 355 (7). ἡ τοῦ δὲ σωτήρος Λιὸς τάχιστα γε ἀπώλεσε - Xenarch. 3, 616 (1). ἐγὼ σοὶ πέπε χαλκοῦς, σὺ δέ *(γε) μοι τριτήμορον Philem. 4, 24 (2). τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν αἰετὸν παρέχε σεαυτὸν ἄξιον Men. 4, 156 (1). ἰσχυρότερον δέ γ' οὐδέν ἐστι μον. 258. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἠδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413. *ἐγὼ δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις Erinici 4, 506 (v. 6). τοῖς μὲν ἀνδράσιν - πλατέα -. *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας - Pher. 2, 321 (1). σὺ δέ *(γε?) φρόνιμος αὐτὸς ὦν - Telecl. 2, 375 (8). ἀτὰρ παρ' ἐμοὶ γ' ὦν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). κολάσομαι γέ σε καὶ τὸν σὸν Ἄτιν Theop. 2, 801 (5). καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις - ποταμός Antiph. 3, 55. μάταιός ἐστιν *ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κοίταις ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). δίδωμι σοὶ γε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ἐκκορηθείης σὺ γε Men. 4, 303 (328). αὐλεῖ γὰρ σαπρὴ αὕτη γε κρούμαθ' Theop. 2, 811 (2). διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι - Aristophan. 2, 1084 (12). ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοὶ τουτέ γέ σοι νόμιζ' ὑπάρχειν Anaxil. 3, 341 (1). ἴσως τὸ λακκαίου γ' ὕδωρ ἀπόλωλε ib. (2). εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν - εἴωθεν - τό γε (an δέ?) φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ Men. 4, 264 (130). οὐ διὰ τοῦτό γ' (f. δ' ἄλλ' ἐστιγμένος - Diph. 4, 407 (1, 7). καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα - εἰ, τὸν γ' ἀγῶν ἀκήκους Posidipp. 4, 517. τῶν γίλων ἐνός γέ του Pher. 2, 286 (13). ἔξ ἐνός γέ του τρόπου Aristophan. 2, 1016 (3). ἡ Πρόδικος ἡ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3). πλευρόν, ἡ γλώττιαι, ἡ *σπληνὰ *(γ') ἡ νῆστιν Aristophan. 2, 1151 (9). ἦτοι *προσηγῆ; ὄψιν ἡ χρηστόν τρόπον Men. 4, 251 (58). θλαστὰς - εἶναι κρεῖττόν φέσει ἀλμάδος (l. ἐστ' ἡ γ' ἀλμάδας) Aristophan. 2, 1111 (9). βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἡ ψυχὴν νοσεῖν μον. 75. αἰετὸν γ' - τιν' εὐλοσκει τέχνην· καὶ νῦν πορίζεται γε (?) τὰ δεῖπν' Alexid. 3, 501. ὡς *ὑπὸ τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). πιεῖν γέ τι (f. τ' ἔτι) ἀδύοτερον Diph. 4, 377 (1). ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων Pher. 2, 349 (33). ἐγωγε *μικρὸν ἄττ' (legeb. μικρὰ γ') ὀρτύγια Eur. 2, 512 (9). τῆς ὄψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου γέ *σοι -; Alexid. 3, 510 (12). ῥήτωρ γὰρ ἐστὶ

νῦν τις, ὃν γ' ἔστιν λέγειν; Eur. 2, 460 (7). ὅστις γ' αὐτοῖς παρέ-
 δωκα- Pher. 2, 289 (8). ἔστιν- μεσημβρία, ἤνικα *γε-δειπνεῖν χρεῶν
 Aristophan. 2, 1093 (2). μόνος οἶδ' ὡς *γ' ἐμοὶ (legeb. γέ μοι) κε-
 ράννυται Antiph. 3, 11. οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε νῦν γίνεταί
 Antiph. 3, 64 (1, 7). *πῶς γὰρ γέγονεν ὃ γε μὴ γέγονέ πω; ib. (1, 9).
 τυφλὸς ὁ Πλοῦτος- ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται- Amphid.
 3, 310 (1). οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον Philem. 4, 37 (10).
 εἰτ' οὐχ ὁμοία πράττομεν-; ὅπου γε- Men. 4, 161 (1). ἀφινθίω σπό-
 δησον *ὅσα γ' ἂν παρατιθῆς Diph. 4, 381 (1, 12). οὐκοῦν ὃ γ' οὐκ
 ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἐτέρῳ δοίησιν Damox. 4, 532 (v. 66).
 ὥστ' εὐμαρῆ γε καὐτομάτην -χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6). ὥστ' οὐδα-
 μῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίνεταί Anaxand. 3, 195 (1, 13). εἰάν δέ *γ'
 ἀποκριθῶ Pher. 2, 275 (4). εἰάν δέ γ' -σῦκα- τρώγων καθεύδη Nicoph. 2,
 850 (1). οὐκ ἦν φυλάττη γ' - Eur. 2, 528 (5). εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ
 σχολὴ γενήσεται Stratt. 2, 783 (1). εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων-τρέφει
 γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). μακάριόν ἐστι-εἴ γε-οἱ λόγοι-εἰσιν ἐγνω-
 ρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 2). *εἰ δεῖ γε Alexid. 3, 490 (2). οὐκ
 *εἰάν-ἀλλ' ὅς τὰ *γ' αὐτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29).
 Οἰδίπουν γὰρ ἂν *γε φῶ, *(καὶ) τᾶλλα-ἴσασιν Antiph. 3, 105 (v. 5). οὐκ
 ἂν γέ μοι τουτὶ γένοιτο (al. οὐκ ἂν γε μὴ- γένηται) Anaxil. 3, 342
 (1). εἰποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). εἰ
 μὴ συνήθης φαιδίω γ' ἐτύγγανεν-εἰσηγησάμην Diph. 4, 391 (1). ἐγὼ
 μὲν οὖν ὦν *γ' ὁ (libr. γε) θεὸς οὐκ εἶασα-ἂν- Men. 4, 161 (1).
 ἔπειτά γ' εἰσιόντ' ἐκολάκευσεν Ephipp. 3, 326 (1).

γέγηθα: γέγηθα τὸν ἄνδρα Cratin. 2, 106 (9). γέγηθα καὶ χαίρω τι
 Diph. 4, 404 (2, 6),

γεγωνοκώμη: anon. 4, 631 (106).

γεγωνός: βοὴν ἴστησι γεγωνόν Antiph. 3, 112 (1, 2).

γεῖσα (al. γείσας) Aristophan. 2, 1208 (149).

γείτων: τὸν-κότυλον- *ἦνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2, 390 (4).
 οὐδ' οἱ γείτονες αἰσθάνονται Plat. 2, 686 (16) cf. 5, 49. οὐδὲν γίνε-
 ται μᾶλλον τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων Anaxand. 3, 195 (1, 12).
 γαμεῖν-μέλλων βλέπον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. γαμῶ γέρων-καὶ
 τοῖς γείτοσιν anon. 4, 673 (300). ὀπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας anon.
 4, 657 (335^a). γείτων ἐστὶ τις κάπηλος Antiph. 3, 11. ὁ κάπηλος οὐκ
 τῶν γειτόνων Nicostr. 3, 286. ἐκ (l. ἐν 5, 79) γειτόνων αὐτῷ κατοι-
 κούσης τινός-έταίρας Antiph. 3, 123 (1, 2). *ἐν γειτόνων οἰκῷ Men.
 4, 255 (232) cf. 5, 108. ὅτιαν πονηρῶ περιπέση τῷ γείτονι (int. κοχλίας)
 Philem. 4, 41 (19). εἰάν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔση || εἰάν ἀγαθοῦ δέ
 γείτονος γείτων ἔση Men. 4, 240 (22).

Γέλα: ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς *Γέλαν (legeb. τὸ γελαῖν) ἀφίξομαι Aristo-
 phan. 2, 1189 (56). ἐν Γέλα φακοί Amphid. 3, 318 (4).

γελάσιμον: Stratt. 2, 790 (10).

γελασίγη: Anaxand. 3, 171.

γέληγη: περιήλθον εἰς τὰ σκόροδα-καὶ περὶ τὰ γέληγη Eur. 2, 550 (5).

γελοπώλις: Cratin. 2, 42 (10).

γελοπώλω: Herm. 2, 395 (6).

*Γέλλωτες: *πέρα Γέλλωσιν βάραιες πολλοὶ Epilyci 2, 887 (2).

γελοῖος: γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων Cratin. 2, 125 (13). ἔρω-
 τικός, γελοῖος, ἰλαρὸς τῷ τρόπῳ Antiph. 3, 45 (2, 10). γέλοιον ἄνδρα
 μου μὴ φροντίσαι μηδὲν Plat. 2, 645 (4). *τράχημα νικητήριον. B.
 περὶ τοῦ; γελοῖον (?) Antiph. 3, 29 (1, 4). ἔπειτα κάχροκώλιον ὕειον
 Ἀφροδίτη. *B. γελοῖον Antiph. 3, 68. γελοῖον, ὃς κόρης ἐλευθέρας εἰς

- ἔρωθ' ἦκων σιωπᾶς Men. 4, 97 (6). ἦν τὸ πάθος γελοῖον Timocl. 3, 598. γελαῖ κᾶν τι μὴ γελοῖον ἢ mon. 108. τὸν ἀσύμβολον εὔρει γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2). γελοῖ' αἰεὶ λέγειν Alexid. 3, 469 (2). τὰ γελοῖ' εἰθισμένως λέγειν Alexid. 3, 487 (2).
- γελῶ: cf. Γέλα. γελῶντα καὶ χαίροντα Pher. 2, 313 (7). † γελᾶς, ὄρασι (l. γελῶσιν, ὡς ὄρασι) τὰ παιδία [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). γελῶν ἐπηκροώμην *(σου) πάλαι Plat. 2, 618 (2). ἂν σκώπτῃς, γελᾶ Antiph. 3, 45 (2, 9). ὁπότε προστάττοί τις || ἐγέλων νομίζων λήρον Antiph. 3, 67 (1, 5). παλζειν καὶ γελᾶν Antiph. 3, 128 (2, 4). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμῶζειν μακρὰ ib. (2, 6). ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν Alexid. 3, 423 (1, 20). ἂν δὲ μὴ χαίρη γελῶσα ib. (1, 22). ὅς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πῆν Alexid. 3, 445 (3, 9). γελαῖ-ὁ μῶρος mon. 108. τὸν τὰς ὄφρυς αἴροντα συμπεῖθεις γελᾶν Diph. 4, 415 (1). ἐποίησε τοὺς δακρυόοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν Theognet. 4, 550. ἅμα σεσηρῶς καὶ γελῶν ανοῦ. 4, 661 (236). ἡ δ' - Γνάθαινα γελάσασα **καλοῖ γε, φησὶν, οἱ νεφροὶ Philippid. 4, 468 (1). γελῶν ἵπποσέλινα Pher. 2, 318 (2). ἀδρόν γελάσαι Antiph. 3, 79 (2, 8). τὸ γελᾶν *δὲ κριδδέμεν (vocatis Thebani) Stratt. 2, 781 (3, 7). δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν Nicol. 4, 500 (v. 31). τούτοις-ἀμυχὰς καταμύξαντες- ἅπαντες (ἅπαντας?) γελῶσιν Phrygn. 2, 580 (1). μὴ γέλα τεθνηκότα mon. 670. ὅταν ποτ' ἀνδρῶποισιν ἡ τύχη γελαῖ Philem. 4, 39 (14^a). βούλομαι οὕτω γελαῖσθαι Alexid. 3, 469 (2). *δεῖ ἀποδύρασθαι τι μὴ γελώμενον Men. 4, 236 (13).
- γέλως: μὴ γέλων ὄφλων λάθω *(Aristophan.) 2, 1176 (3). *ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς *Γέλαν ἀφίξομαι Aristophan. 2, 1189 (56). ἐπὶ τῷ τριχί τὸν γέλωτα κατέδομαι Aristophan. 2, 1193 (75). ἡμῖν-μετὰ γέλωτος ὁ βίος Antiph. 3, 79 (2, 6). γέλως τὰ σεμνὰ τοῦ βίου mon. 38 ἀπασκαριῶ γέλωτι Men. 4, 288 (243^a). γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον *ἐθανούμενος Men. 4, 153 (2). [καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Men. 4, 226 (1, 17)]. ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος-γέλως αὐτοῦ γέλωτος †πῆφρυκε κατάγελως Men. 4, 274 (191). γέλως ἄκαιρος mon. 88. φορτικὸν γέλωτα ανοῦ. 4, 666 (275). ὡσθ' ὑπίλους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν Philippid. 4, 468 (1).
- γεμίζω: δεῦρο δὴ γεμίσω σ' ἐγώ Theop. 2, 804 (1, 4).
- γέμω: de eo v. Kubul. 3, 221. πέπλους ἀνθέων γέμοντας Herm. 2, 381 (4). γέμων καπνοῦ *(τε) καὶ μαρίλης ανοῦ. 4, 697 (369). θάλασσαν ἀτυχίας σαφροῦς γέμον Amphid. 3, 308 (1). τὸ πολὺ γῆρας ἐσχάται πολλῶν γέμει Philem. 4, 60 (87). πολλῶν ψόγων γέμει Men. 4, 288 (155). ὁ-λόγος-συνέσεως πολλῆς γέμει Men. 4, 324 (465). ἱτροῖσι (l. -οῖσι) -γέμουσα Archipp. 2, 717 (4). τράπεζαν-γέμουσαν πέμψασαν παντοδαποῖς Antiph. 3, 94 (1, 2). γέμοντ' - *φορτηγικῶν-βρωμάτων ἀγωνίαις Dionys. 3, 549 (v. 41) cf. 5, 93.
- † γέννα: νεοτρόφοιο γέννας (al. γέννας) Cratin. 2, 226 (158).
- γενεά: παναγεῖς γενεάν Philonid. 2, 421 (1).
- γενειάζω: γεγενεάκεν Philem. 4, 7.
- γένειον: ἐκλέγει-ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς Aristophan. 2, 1120 (11).
- γενητής: οὐδὲ *γενητὴν δύναμαι (l. γεννητὴν δύναμ') εὔρειν οὐδέτι Men. 4, 155 (7).
- γέννα: v. γέννα. † γέννα ὁ (l. γενναῖος ἴσθ' ὦ) οὗτος Nicoph. 2, 852 (3).
- γενναῖος: v. γέννα. † γενναῖα βοιώτιος Aristophan. 2, 1155 (22). γενναῖον εἶδος Theop. 2, 803 (1). ἀλεκτροῦν γενναῖος Men. 4, 135 (2, 12). ἄνθρωπος ἂν ἢ χρηστός, εὐγενής-, γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ib. (2, 15). φῶλος γενναῖος ἀσφαλῆς δ' ἅμα Antiph. 3, 45 (2, 7). μακάριος ὅστις

ἔτυχε γενναίου φίλου mon. 357. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν mon. 614. ὡς γενναῖος ἦν Heraclid. 3, 565. γενναία γυνή Alexandr. 4, 554 (1). γενναίως: τοῖς δὲ γενναίως-διεσπάραχται-χηνίσκων μέλη Eubul. 3, 211. ἐγὼ σέ φημι δεῖν-χρησθαί σε γενναίως Men. 4, 107 (2, 10). τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τὰγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13.

γεννητής: v. γενητής.

γεννικός: *γεννικῆ (legeb. γεννητικῆ) τὸ μέγεθος κοίλη λεπάστη Antiph. 3, 23. ἀπροχώλιον γεννικόν Eubul. 3, 205 (v. 9). ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις Eubul. 3, 222. γεννικῶς: τὰττειν-γεννικῶς-πλευράν Antiph. 3, 108.

γεννῶ: †πατήρ οὐχ ὁ γεννήσας mon. 452.

γένος: κρουπεζοφόρον γένος ἀνδρῶν Cratin. 2, 225 (153). τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν Herm. 2, 399 (3). ἂν ἢ χρηστός-οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 15). γένος μιαιρώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (8). *οὐ γένος τίς ἂν δύναίτο *παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). τίς-εἰς ὑπερβολὴν ἀφίχεται τοῦ καταπτύστου γένους; ib. (1, 6). φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος Alexid. 3, 411 (1). πένης ἐστ'—τοῦτο δὲ δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). οὐδὲν ἐστι-χρησιμώτερον γένος (parasitis) Timocl. 3, 595 (v. 3). τὸ τῶν παρασίτων γένος Nicol. 4, 579 (v. 1). τῶν ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος Xenarch. 3, 621 (1, 4). ἐλαφρὸν *τὸ γένος (mulierum) —ἐστι καὶ λίαν κακόν Philem. 4, 58 (78). τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαρομεν γένος Diph. 4, 389 (1, 17). ἔστιν δ' ἀπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφῆ || οἷον τὸ κατὰ τοῦμπόριον-γένος Diph. 4, 394 (2, 9). τότε τὸ γένος (piscariogum) ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει Diph. 4, 407 (1, 8). τὸ χρυσοῦν-ὄρνιθων γένος Antiph. 3, 96. χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος Men. epigr. 4, 335. πτηνά θ' Ἀρπυιῶν γένη Anaxil. 3, 347 (1, 5). διεχώριζον ζῶων τε βίον δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη Epcrat. 3, 370 (1, 15). τὴν κολοκύντην ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους ib. (1, 17). τίνος γένους εἶναι τὸ φυτόν; ib. (1, 18). ἐπέταξ' αὐτοῖς πάλιν ***ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους Epcrat. 3, 371 (1, 38). δὴ ἐστὶ-παρασίτων γένη Alexid. 3, 433 (1, 1). θιάτερον ζητῶ γένος ib. νοεῖς * (σύ) τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; ib. 434 (1, 8). τούτων ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ τύπος τῆς ἐργασίας εἰς ἐστὶ ib. (1, 11). οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη Alexid. 3, 502 (1, 3). τῶν-ἐλαῶν (?) ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἂν βούλη γένη Eucangeli 4, 572 (v. 5). ἰχθύων γένη περὶ τὴν ἄκραν παλίζοντα Henioch. 3, 561. γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν-σκευάζεται Timocl. 3, 591. ὀστρέων γένη παντοδαπά Diph. 4, 394 (1). φακῆς γένη παντοδαπά Hegesipp. 4, 479 (v. 10). τοῖς-θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος-; Agistophan. 2, 1065 (1). Σύρος τὸ γένος ὢν Antiph. 3, 92 (1, 3). ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Alexid. 3, 419. καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι ἐχειθεῖν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232 (8). ἡ φύσις ἑκάστου τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς mon. 210. οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς *(ποιεῖ) Philem. 4, 60 (89). οὐδὲν γένους γένος διαφέρειν Men. 4, 151 (1). ἀπολεῖ με τὸ γένος· μὴ λέγ'—ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). καταφεύγουσιν εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος ibid. μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν Men. 4, 233 (9). οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει Men. 4, 287 (240). πλούτῳ γένει τε πρώτοι Eur. 2, 466 (15, 5). Γλαύκωνος ὢν-γένους Plat. 2, 636 (1). ὀμαίμου-κῆν ἢ τοῦ γένους μακρίαν Plat. 2, 656 (19).

γεραιός: γεραιοῖς χεῖλεσιν Alexid. 3, 442 (2). γνῶμαι-ἀμείνους εἰσὶ

- τῶν γεραιέρων mon. 101. ἀκούειν τῶν γεραιτέρων mon. 394. ὁμίλιας τὰς γεραιτέρων mon. 421. ἀναθύουσιν αἱ γεραῖτεραι Pher. 2, 266 (5). μίαν-τιν' αὐτῶν ἣτις ἦν γεραιτέρα Eur. (?) 2, 577 (v. 10).
- γέρανος: βωλοκόποι γεράνω Cratin. 2, 20 (6). πελεκάν, κίχλοι, γέρανος Anaxand. 3, 185 (1, 65). ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν γέρανος (sum) Aristophont. 3, 361 (1, 9).
- γέρας: θεοῦς-γέρας λαχεῖν τόδε anon. 4, 613 (41). τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῶτο; Alexid. 3, 506 (7, 7). γέρα-ταῦτά τοῖς τῶ λυμπία νικῶσι δίδονται Timocl. 3, 595 (v. 16).
- γερόνταγωγῶ: γερόνταγωγῶν anon. 4, 674 (302).
- γερόντεια (al. γεροντεῖαι) παλαιῖστραι Aristophan. 2, 1208 (150). cod. Antiph. 3, 157 (77).
- γεροντικός: μὴ καταφρόνει-ἔθῶν (libr. ἐτῶν) γεροντικῶν Apollod. 4, 452 (1).
- γερόντιον: ὡς γὰρ εἰσηλθε τὰ γερόντια-εὐθύς ἀνεκλίμετο Kubul. 3, 256 (2). νύσταλον γερόντιον anon. 4, 614 (43).
- γέρρον: γέρροις ἀποστειροῦνται Pher 5, 26 (13). γέρρα Aristophan. 2, 1208 (151). γέρροιν Eur. 2, 576 (140).
- γέρων: ἀφῆλικά γερόντα Cratin. 2, 208 (95). ἀνὴρ γέρων Cratet. 2, 237 (1, 2). ἀνὴρ γέρων ὦν Pher. 2, 284 (7). ἀνὴρ γέρων ἀνόδοτος Pher. 285 (9). 292 (13, 3). * τηλικουτοσὶ γέρων ἄπαις ἀγίναισ; Phryn. 2, 592 (13). γυναῖκ' ἐκίρουν-καὶ παῖδα καὶ γερόντα Eur. 2, 510 (5). προσέεται-καὶ γερόντα καὶ νέον (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 23). τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπιχαλούμεναι πατρίδια Xenarch. 3, 61 (1, 14). γέρων ἐραστής mon. 90. γέρων-μὴ γάμει νεωτέραν mon. 110. γέρων-μὴ φρόνει νεώτερα Philem. 4, 60 (88). γαιῶ γέρων-καὶ τῶ γέροντι anon. 4, 673 (300). οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρώντος ἀθλιώτερον οὐδὲ γέροντος πλην ἕτερος γέρων ἐρῶν Men. 4, 220 (3). δις παῖς γέρων Cratin. 5, 16 (13). δις παῖδες οἱ γέροντες Theop. 2, 818 (7). ὀχληρός-ἐν τῶν γέρων mon. 693. γέροντι μηδὲν-χρηστὸν ποιεῖν anon. 4, 699 (380). ἐπιληθὴς γέρων Eur. 2, 444 (12). γέρων τὰπ' ὀργῆς (f. ἀμοργῆς,) ἀκουόμενος Antiph. 3, 40 (1). γερόντα βούγλωτον Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). δὴ οἰκίας φηλοῦν γερόντων ἀβελτέρων Men. 4, 77 (11). οἷός ἐστι γαλεώτης γέρων Men. 4, 124 (3). ὁ μύχοδος γέρων Men. 4, 199 (5). γέρων-ἄθλιος λέμιφος Men. 4, 215 (13). βαρύνωνος γέρων, τηθίος πατήρ Men. 4, 238 (17). πικροῦ γέροντος ἀνδεκάστου Men. 4, 294 (229). πικρόν ἐστι θρόμμ' -γέρων Men. 4, 292 (272). γέρων στύππιος anon. 4, 664 (261). τὸν γερόντα διαβαλοῦμαι τήμερον Archipp. 2, 724 (1). παῦσαι γέρων ὦν τοὺς τρόπους Philetæer. 3, 295 (2, 1). ὁ τρόπος ἐντῶν ἐστὶ τῆ φύσει γέρων Men. 4, 258 (92). γέρων τις ἀτιχεῖ, καίμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἐπὶ γέροντι ἴδης ἢ γεραῖ τιν' ἴσθι δ' εὐθύς ὅτι κακῶς ἔχει Philem. 4, 44 (30). ὦ γέρον, ἐπὶ ἴδης γερόντα καὶ μόνον, μηδὲν ἐπερώτα Philem. 4, 47 (37). ὅταν γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66). ἐὰν γέρων γέννη πλούσιος γεγῶς || † ἔχει-χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων Philem. 4, 6 (36). γερόντα δυστυχοῦντα-ἀνέμνησας πάλιν Men. 4, 208 (2). μῆτις * (ἄρ') οἱ γέροντες εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). τηρεῖν-ἐπέχει οἱ γέροντες δυνάμεθα anon. 4, 692 (351). μέμνησο-ὡς γέρων ἐστὶ πᾶσι mon. 354. νυνὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκφορᾶν ἴδω, κλάω Apollod. 4, 451 (1). τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱὸν οὐκ ἐστὶν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αἰτῶ γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 7). ὅταν γέρων γέροντι † γνώμην δίδῃ Men. 4, 271 (165). γνώμη γερόντων mon. 107. γέρων γέροντι γλωττῶ ἠδίστην ἔχει anon. 4, 668 (284). καλὸν καὶ γέροντι μανθάνειν anon.

ον 297. *ἰκέτην γέροντα μὴ προδῶς μον. 605. μηδεις-ἐπιθυμησάτω
 ἔρων γενέσθαι (f. γενήσεσθαι) Diocl. 2, 841 (1). οὐδεις τὰ πατρῶά
 ν γέρων κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). μὴ νουθέτει γέρονθ'
 μαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). τὰ τῶν γερόντων στόματα δια-
 οράν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). κολλύραν τοῖσι περῶσιν (an-
 ἔρουσιν) Aristophan. 2, 1122 (14). τρίκλινον-συνήγετο καὶ συν-
 ἄλλαι γέροντι Anaxand. 3, 201 (19). καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παι-
 ῶν-ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 9). κατανοεῖς τίς ποτ'
 τιν οὔτοσ'. | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17. † ὅτε (εἴτε?) τις γέρων ἔσω
 Eubul. 3, 224. οἱ * Τήνιοι πολιοὶ γέροντες Eurhron. 4, 486 (v. 19).
 μεις-οὐχ οὔτω τέως ᾤκοῦμεν * οἱ γέροντες Eur. 2, 469 (15, 3). γέ-
 ρων Diph. 4, 420 (11). τὸν γέρονθ' ἰστὸν ποιεῖ Pher. 2, 312 (4). ἂν
 γέρων ἢ, ἄπτερος ὦν κούφως πέτεται Eubul. 3, 254 (1, 17). * ὄστρεια
 κατὰ Νηρεῖ * τινά | - * γέροντα (libr. -τι) Alexid. 3, 429 (1, 2). γέρων
 δαιμονίως (int. οἶνος) Alexid. 3, 460. γέροντα Θάσιον Epinici 4,
 5. Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ Eubul. 3, 263 (4).
 ας: ὦ Γέτα Men. 4, 170 (7). οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα; Men. 4, 170
). πάντες μὲν οἱ Θραῖκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται-οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς ἐσμέν
 en. 4, 232 (8). Γέται et Λᾶοι servi fallacissimi Men. 4, 333 (513).
 μα: cf. ad Aristophan. 2, 1072 (6). * γεύματ' οἴνων Eurhipp. 3, 337
). βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' Diph. 4, 376 (1).
 στήριον: ποτήρια-ἐμφερῆ γευστηρίοις Pher. 2, 324 (1, 3). βύσμα
 εὐ γευστήριον Aristophan. 2, 1072 (6).
 ω: * τοὺς Ἕλληνας ἠδιστον ποτὸν ἐλευθερίας γεύσαντες Theop. 2, 819
 3). οἶνον-με Ψίδιον γεύσας Eubul. 3, 264 (6). βούλομαι | ὕδατος
 γεῦσαι Alexid. 3, 468 (2). γεύσω-σὲ τῶν εὐρημένων Anaxipp. 4,
 50 (v. 27). γεύομαι: τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβῶν Eur. 2, 433 (17).
 -ἔψημα-γευόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας Plat. 2, 666 (4). γεύσασθαι
 ὕρου Aristophan. 2, 1027 (4). μὴ † γεύεσθ' (f. γεύεσθε δέ) ἅττ' ἂν
 καταπέση Aristophan. 2, 1070 (2). ἐγευσάμην χορηδῆς-τέκνων Aristo-
 phan. 2, 1139 (2). κωβιὸν-πέμψαι με δεῖ-ἀλλ' ὁμως οὐ γεύσεται
 Antiph. 3, 13 (1, 21). γευόμενον τῶν κρατήρων Anaxand. 3, 183 (1,
 1). τοῦ-ἐν ἄλμῃ παρεόντος οὐ γεύει-οἴνου Axionici 3, 532 (1, 16).
 νε καὶ * γεύου πυκνά || πάλιν γεύου * σὺ μέχρι ἂν ἠδὺς ἢ Machon. 4,
 17 (v. 6. 8). τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως Phoenicid. 4, 509.
 πόρων οὐ γεύομαι Theophil. 3, 627.
 ορυα: * βέφυραν τὴν γέφυραν (Thebani vocant) Stratt. 2, 781 (3, 5).
 ορυῶ: Λήμητρος ἀκτῆ πᾶν γεφυρώσας ὕγρον Epinici 4, 505.
 ομέτρης: psaltae et geometrae Men. 4, 216 (15).
 ομετρική: ἀστρολογικὴν, * γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν Nicomach. 4, 583
 . 18). γεωμετρικῆ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί; ib. 584 (v. 24).
 οργία: σοὶ δ' ὄνομα-τί ἐστιν; A. ὁ τί; Γεωργία Aristophan. 2, 1065
 2). γεωργία praeferenda στρατηγία Alexid. 3, 518 (32). τὸ πικρὸν
 ἰς γεωργίας Men. 4, 259 (254). εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις Ti-
 ocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96.
 οργός: τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς Aristophan. 2, 1065 (2, 5). εἰρήνη
 οργὸν κὰν πέτραις τρέφει καλῶς Men. 4, 259 (95). ὁ τῶν γεωργῶν
 δουρὴν ἔχει βίος Men. 4, 273 (174). ἀεὶ γεωργός εἰς νέωτα πλούσιος
 Philem. 4, 29 (1). ὁ γεωργός ἐν ὄσοις ἐστὶ κινδύνοις Antiph. 3, 79
 2, 4). τὸν-γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς (philosophe) Baton. 4,
 19 (1, 10).
 οργῶ: ἐθέλω γεωργεῖν Aristophan. 2, 985 (1). παρὰ λίμνην γεωρ-
 ῶν τυγχάνω Antiph. 3, 71 (2, 8). ἀγρὸν εὐσεβέσταρον γεωργεῖν οὐδένα*

- Men. 4, 97 (4). *γεωργῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως τρέφῃ αὐτός με anon. 4, 691 (350). τὸ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου Men. 4, 259 (96).
- γῆ: cf. γᾶ. ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν Cratin. 2, 33 (4). τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκᾶς Cratet. 2, 215 (3). εἰς τὴν γῆν κύψασα κάτω Aristophan. 2, 1110 (3). *ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς ὡς γλυκὺ ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). κούφως πέτεται καὶ γῆν ἀφανίζει Kubul. 3, 254 (1, 18). γῆ πάντα τίχτει καὶ πάλιν κομίζεται mon. 89. ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος - Teled. 2, 361 (1, 3). τοῖς-ἄλλοις-ἡ γῆ θηρίοις ἐχοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν Philem. 4, 33 (4). ὀλίγος οὐπὶ γῆ χρόνος Amphid. 3, 303. γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ Pher. 2, 357 (82). τοὺς θεοὺς εἶναι-ἀνέμοις, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10). γῆ τε κούρανῶ λέξαι Philem. 4, 26. γῆ τε κούρανῶ λαλῶν Theognet. 4, 549 (v. 9). ὦ γῆ καὶ θεοί Nicost. (Philetaer.) 3, 279 (2, 3). anon. 4, 608 (27^a). μὰ τὴν γῆν Ephipp. 3, 329. Anaxil. 3, 342. Alexid. 3, 436. *Theophil. 3, 627. Straton. 4, 546 (v. 41. 47). μὰ γῆν, μὰ κρήνας - Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4). ὦ φιλιτάτη γῆ μήτηρ Men. 4, 175 (2). χαῖρ' ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ τὴν γῆν Men. 4, 76 (8). τῷ καλῶς πρᾶσσοιτι πᾶσα γῆ πατρίς mon. 716. γῆς ἀπ' Ἀιθίοδος Ἡρινίσι 4, 505. ἐπὶ τέρατα γῆς ἦξεις Cratin. 2, 136 (5). περιτρέχων τὴν γῆν ἀπαξιάπασαν Herm. 2, 380 (1). *τῆς γῆς τὰ γὰρ *Men. 4, 334. τὴν-γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). ἀγρὸν-ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς - anon. 4, 652 (196). τῇ γῆ δαρεῖζεν Philem. 4, 52 (51^c). κἂν μυρίων γῆς *κυριεύης πήχεων Men. 4, 273 (176). εἰ τις πατρώαν παραλαβὼν γῆν καταφάγοι-μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς Men. 4, 175 (2). κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους-οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνον Men. 4, 178 (1). τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὄραν Archipp. 2, 727 (1). ἐν γῆ πένεσθαι Antiph. 3, 53 (2) = mon. 664. ἂν πορεύηται τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). ναυαγὸς ἂν μὴ γῆς λάβηται Philem. 4, 30 (1). πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων ὄντων Men. 4, 214 (8). οὐδὲν ἐσθλεί, πλὴν τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἦ - Antiph. 3, 70 (2). *γῆς στρατιᾶ σιδαρέων Stratt. 2, 775. †ἔσωθεν γῆν Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. †κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ vid. κατάγω. σμηκτρὶς γῆ Eur. 2, 574 (109). al. Cephisod. 2, 885 (4). al. Nicoch. 2, 843. γῆ πλυτρὶς Nicoch. ib. κάποιρῖναι εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν Antiph. 3, 21.
- γηγενής: Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων Antiph. 3, 99 (1). γηγενής βολβός Xenarch. 3, 614. βῶλος, ἄροτρον, γηγενής *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2).
- γῆδιον: οἰκεῖν ἐν ἀγρῶ-ἐν τῷ γηδίῳ Aristophan. 2, 1108 (1, 2) cf. 5, 65. [δίκαιον γῆδιον Men. (?) 4, 97].
- γηθυλλίς: *ἔφρουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας Kubul. 3, 247 (2).
- γῆθυον: Phryn. 2, 584 (3). τῶν-γηθύων ῥίξας Aristophan. 2, 945 (6).
- γηραλέος: πρεσβῦται πᾶν γηραλέοι Cratin. 2, 68 (5).
- γῆρας: λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος Cratin. 2, 15 (1). γῆρας ἔξεις εὐδαλές mon. 358. τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐχ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι Men. 4, 137 (1). ἂν *δῆ-φείσασθαι τι τοῦ γῆρας χάριν Men. 4, 242 (28). ἐφοδῖον εἰς τὸ γῆρας-κατατίθου mon. 154. ἔλπιζε πάντα μέχρι γῆρας mon. 661. στρατιώτην-ἄχρι γῆρας-διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς Apollod. 4, 452 (1, 2). τὸ γῆρας ἐπαναβᾶν anon. 4, 620 (58). ἔξεστηκὼς ὑπὸ γῆρας anon. 4, 650 (311^b). ἐπὶ *γῆρας ὀδῶ Men. 4, 264 (125). γῆρας φαύλου-ἐκτροπή mon. 113. γῆρας εὐρώς (canos int.) anon. 4, 604 (14). νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7, 8). σοφὸν γέ τοι τι πρὸς τὸ βουλευεῖν ἔχει τὸ γῆρας An-

, 129. τίμα τὸ γῆρας mon. 491. ὃ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώ-
 ει ποθεινόν Antiph. 3, 51. οὗτοι τὸ γῆρας ἐστίν-τῶν φορτίων
 ον Anaxand. 3, 195 (2). οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ
 . 3, 156 (71). ἅμα μὲν τὸ γῆρας ἅμα δέ μοι * Μέθη δοχεῖ-
 . 2, 116 (1, 4). ὠνείδισάς μοι γῆρας Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1).
 ις, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἰ Pher. (?) 2, 359 (85). πρὸς τὸ
 ὡσπερ ἐργαστήριον ἅπαντα προσγοιτᾶ κακά Antiph. 3, 155 (68).
 ις ὡσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν ib. (69). ὃ γῆρας, ὡς- ib. (70).
 τὸ γῆρας ἐστίν ἐπὶ τούτῳ μόνον Philem. 4, 47 (36). ὁ γῆρας
 ἀμαρτάνει· τὸ γὰρ πολὺ γῆρας ἐσχάτων πολλῶν γέμει Philem.
 (87). ὃ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων Men. 4, 239 (21).
 ις βαρὺ (f. βαθύ,) ὡς οὐδὲν ἀγαθόν-ἔχεις Men. 4, 241 (26). γῆρας
 ις καὶ * πολὺν χρόνον βίου Men. 4, 271 (164). ἅπαντ' ἀφανίζει
 (= mon. 648), ἀκοὴν ὄρασιν κάλλος ad Men. 4, 362. τὸ γῆρας
 αἰτίαν φέρον mon. 209. πενίαν φέρειν καὶ γῆρας mon. 461.
 ον τὸ γῆρας-βάρος mon. 745. τὸ γῆρας νόσημα ex Apollod. Car.
 (7). παραπλήσιον πράγμα ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος anon. 4, 690 (346).
 ω: ἵππῳ γηράσκοντι Cratet. 2, 245 (2). ὅταν-γηράσκωσιν (aqui-
 rierat. 3, 365 (2, 11). οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς
 ι, 209 (2). μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις mon. 347.
 σκία: Alexid. 3, 522 (48).

σκῶ: γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς mon. 270.

καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν mon. 283 cf. 608. κα-
 ηρῶν ἐνδεής του γίγνεται Men. 4, 212 (2, 14).

ι: πράσα, * γήτειον, κρόμμου Anaxand. 3, 184 (1, 56). ὀρίλανον,
 ι, ἄρισον Alexid. 3, 437 (2, 7). οὐ σίραιοι, ἀλλ' * γήτιόν (libr.
 ι), οὐ βολβόν Alexid. 3, 465 (3) cf. p. 466.

v. γήτειον.

μέγα χρῆμα γιγάντων Telecl. 2, 362 (1, 15).

ντός: μέλη γιγγραντᾶ Axionicī 1, 417.

ι: τὸν γιγγραντᾶ τὸν σοφώτατον. B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γιγγρας;
 d. 3, 306 (1).

ι: αὐλοῖ Antiph. 3, 57 (2). Men. 4, 144 (1).

αι: cf. νομίζω. Ἰσχομάχου γεγονώς Cratin. 2, 175 (6). τετράδι
 ις Plat. 2, 669 (29). Amips. 2, 713 (12). Aristonym. 2, 699 (6).

ι: 2, 874 (7). τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἐστίν εἴπερ * γίγνεται· οὐδ'
 ἴρ πω * γιγνόμενον ὃ γίγνεται, * οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἐστίν ὃ γε
 γνεται (libr. γίν.) ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω οὐκ * ἔστι· πῶς γὰρ
 ν ὃ γε μὴ γέγονέ πω; ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν
 πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; — εἰ δ' αὐτόθεν * πη γέγονεν, οὐκ

Antiph. 3, 64. εἴ ποθεν γενήσεται † τοῦκ ὄν ib. τις εὐγενῆς γε-
 ι. γεγονώς) Antiph. 3, 96 (1). ἀνὴρ πένης γεγώς Philem. 4,
 . † εἰάν γέρων γένηται πλούσιος γεγώς Philem. 4, 47 (36). θνη-
 γῶτες mon. 243. θνητὸς γεγονώς μὴ φρόνει μέγα mon. 603.

γενόμενος Amphid. 3, 309 (2). οὐχὶ Κερκώπη-ἦδη * γέγον' ἔτη
 ια; Philetaer. 3, 294 (1). Θεολύτην δ' * (οὐδ') οἶδεν οὐδεὶς,
 πρῶτον ἐγένετο ib. (1, 3). * δαιμονᾶς γεγονώς ἔτη τοσαῦθ'; Men.
 (1). τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας (cives) Diodor. 3, 544 (v. 29).

γιγνώμεθ', εὐθὺς χῆ τύχη προσγίγνεθ' ἡμῖν Philem. 4, 6. ἅπαντι
 ἄνδρὶ συμπαρίσταται εὐθὺς γενομένῳ Men. 4, 238 (18^a). αὐτὸν
 οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο Men. 4, 145 (2). εἰ-ἐγένου σύ-μόνος,
 κτεν ἢ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧ τε διατελεῖν πράττων ἅ βούλει Men. 4,
 , 1). ὅς ἂν εὐ γεγονώς ἢ τῇ φύσει Men. 4, 229 (4). τοὺς εὐ γε-

γονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς Men. 4, 262 (115). ἐκ τῆς α
 θου γεγονώς anon. 4, 700 (353). ἔχει τελευτήν ἥσπερ οὔνε
 anon. (395) 5, 123. τὸ γενέσθαι μηδέποτ' Plat. (?) 2, 697 (1
 μὴ γενέσθαι μὲν κρείτιστόν ἐστ' αἰεί, *ἐπὶ γένηται ὧς τὰ
 τέλος Alexid. 3, 447 (1, 15 s.). τὸ γίγνεσθαι ἴ' ἄμα καὶ τὴν
 τοῦ βίου συνῆψε Alexid. 3, 452 (1, 17). γενομένοισιν εὐθὺς
 δίοις Antiph. 3, 85. γύσει-οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ Phil.
 (39). δούλῳ γενομένῳ-δουλεύειν φοβοῦ Men. 4, 268 (149) cf.
 σύμφ-σῦκον οὐδὲ ἐν οὕτως ὅμοιον γέγονεν anon. 4, 610 (31
 πρὶν Θεογνιν γεγενῆσθαι anon. (372) 5, 122. μετὰ *Κάλλα γι
 μετ' *Αἰχμια anon. 4, 685 (330). ὤμυς μὴ γεγενῆσθαι Magn
 σπονδῆ-ἤδη γέγονε Plat. 2, 638 (1, 10). τοὺς Πυθαγορι
 νομένους Aristophont. 3, 362 (3). πρωτεύων ἀπάντων * (το
 ἀκολασία τε τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1). τὰ
 τόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1). γεγένηται κ
 τοιοῦθ' ἕτερον Alexid. 3, 401. *εἰκόν' οὐκ ἔχω-ὅμοιον τῷ
 πράγματι Men. 4, 231 (7). κίθαρος γεγενῆσθαι Pher. 2,
 †ὠκερας γενοῦ Herm. 2, 349 (1). καὐθις γεγένηται τοῦτο
 δύο Herm. ib. οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν Plat. 2, 674 (2)
 τὸν Ἄβυδον ὡς ἀνὴρ γεγένηται Herm. 2, 402 (1, 8). *πῶς γὰρ
 δίκαιος; Eur. 2, 457 (4). ὑπέρου *μοι περιτροπὴ γενήσεται
 616 (2). τὴν οἰκίαν εὐρον-κρίστην γεγοτυῖαν Theop. 2, 792
 (al. τλ) ἂν γεγόμενος εἰς ὄπην ἐνδύσομαι (al. γενήσομαι): γε
 νομένην-γαλῆ Sannyr. 2, 874 (1). *γίγνεται κάκκησιαστίης
 Antiph. 3, 115 (2). ὀρᾶς-ὄσα δένδρων-βρέχεται-οἶα *γίγνεται
 3, 138 (10, 5): ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antip
 (44). δούλῳ-χρηστὸς γεγόμενός ἐστι *δεσπότης πατρὸς Antiph
 (50). υἱὸς οἰκόσιτος ἠδὲ γίγνεται Anaxand. 3, 171. Εὐριπίδης
 μερον γενήσεται Anaxand. 3, 174. εἴ τις μᾶλλον φιλῶ-γενε
 χελυς Alexid. 3, 449 (3). σὺ μὴ γενηθῆς τῆς δίκης προηγέτης
 4, 57 (73). *γεγόμενον (libri γεννωμένων) πατέρα παιδῶν α
 Men. 4, 117 (4). ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ποιεῖν *πάντ' ἂν γενο
 4, 234 (11). οἶος δὲ καὶ εἶναι φαίνεται, ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγοι
 4, 244 (34). ἐγκρατῆς φέρειν *γενοῦ mon. 60. σύμβουλος εἰ
 γνου φίλοις mon. 714. πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί-ἄπ
 νῶς μάγειρος ἐν οὐχ ὄλοις δέκα μῆσι Eurphron. 4, 456 (v. 1. 3).
 τακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην Demetr. 4, 539. ἔδοξεν ε
 γονῆναι τᾶν καίτω Nicol. 4, 579 (v. 8). οὐκ ἂν γένοιτο μᾶλλον
 anon. 4, 603 (12). εὐθὺς δὲ Φοῖνιξ γίγνομαι anon. 4, 687 (334).
 *γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (382). πολλὰ *
 μεταλλαγῆ πραγμάτων Eur. 2, 549 (4). μὴ μ' ἀτιμίας γένη
 2, 605 (10). ἐπήκοος γενοῦ Phryn. 2, 608 (20). κούδεν ἀφ' ἰό
 ται πλὴν ὑστρίχες- Plat. 2, 624 (1). ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν-ἀριστό
 Alexid. 3, 516 (25). πόθεν ἂν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips.
 (1). δεῖ διακοσίων δραχμῶν. B. πόθεν οὖν *γένοιτ' ἂν;
 rhan. 2, 979 (18). πόθεν ἂν λάσπερα γένοιτο μοι; Aristop
 1138 (3). τὸν θεὸν ἐξ οὗ τὸ μεθύειν-*γίγνεται Antiph. 3, 1
 γὰρ ἐμοὶ γένοιτο σκάψαι- Aristophan. 2, 957 (8). ἔλαβεν ὥσπερ
 οὐδὲν γίγνεται μᾶλλον τι τοῦ γήματος ἢ τῶν γειτόνων: ὥσπερ
 μῶς κακοῦ γ' ἀμαρτεῖν γίγνεται Antiph. 3, 195 (1, 11. 13
 γένοιτό μοι μόνῳ νύκτωρ ἀπειρησάει-ὕμιν Alexid. 3, 428 (1).
 μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν Alexid. 3, 489 (2). ἐμοὶ γένοιτο
 θερον πιούσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ἐκ τοῦ γ

νεῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). μετὰ *(τὸ) δεῖ-
 πνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν Demonici 4, 570. ἐκ τοῦ-εἰσορᾶν
 γίγνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν anon. 4, 645 (164). εὖ γέ σοι *(γένοιθ') ὅτι-
 Plat. 2, 626 (7). εὖ *δ' ἐγίγνεθ' ὅτι- Antiph. 3, 95 (2). κακὸς κακῶς
 γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος Aristophant. 3, 359. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ'
 ἔτι-; Damox. 4, 531 (v. 40). ὀνησίφορα γένοιτο. A. τοῦτο γίγνεται
 anon. 4, 691 (350, 11). εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος Aristophan. 2, 1060
 (6). ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ ἦ- Aristophan. 2, 1119 (6). γενόμενος οὐ
 τὸ πρᾶγμα ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1). † ἐπ' ἂν-ἐπὶ χρεῖττον γένη Men.
 4, 275 (183). ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες Men. 4, 293 (251^a). περιχα-
 ρῆς εἰς δέξ' ἐπὶ τῇ μῆνῃ γεγονέναι καὶ δώδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). ὦ
 Ζεῦ γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72). ἦδη-οἶα γί-
 γνεται, -ἐκαμες-; Plat. 2, 648 (1). ὡς γίγνεται (ut sit) Alexid. 3, 418.
 οὐ γὰρ ἐμυρίζεται ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμαί τι γινόμενον αἰεὶ Alexid. 3, 410
 (1). οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' ἤμην πρᾶγμα λέγειν Antiph. 3, 67
 (1, 5). τάρων *βολῶν γένοιτ' ἂν Amphid. 3, 313 (1, 12). τὰ πρᾶ-
 γμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13). βούλευσαι κατὰ
 σαυτὸν γενόμενος Men. 4, 202 (1). τὰρχύριον-ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ
 γενήσεται Men. 4, 228 (3). θανάτων γενήσεται τάχα τριῶν ἢ τεττάρων (int.
 πήχεων) Men. 4, 273 (176). τὰ καλά τοῦ ποροῦντος γίγνεται anon. 4,
 659 (343^a). πανταχοῦ διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίγνεται Diph.
 4, 403 (1, 12). ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρία Eurhron. 4, 486
 (v. 8). καινὸν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον; Steph. 4, 544. κακῶν
 ὄντων συχῶν, γενόμενος ἀνθρώπος τις-θύσας ἱερεῖον πρώτος ὥπτησεν
 *χρέας Athenion 4, 557 (v. 10). ὡς δ' ἄπαξ-ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον,
 ἀρχῆς γενομένης, ἐπὶ πλεῖον ηὔξον ib. (v. 15). στρόφοι καὶ πνευμάτια
 γινόμενα τὸν κεκλημένον ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 26).

γινώσκω: τὴν-παρασκευὴν-γινώσκετε Cratin. 2, 118 (4). ἀφ' οὗ κω-
 μωδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων Aristophan. 2, 958 (19). ὡς-εἰσι νῆστι-
 δες γινώσκειται (al. τε) Aristophan. 2, 1007 (4). τοῦτο γινώσκων ὅτι-
 Antiph. 3, 15 (1). ἔγνωκα *δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος seq. acc. c.
 inf. Alexid. 3, 484 (3, 8). ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι-;
 Dionys. 3, 555. τοῦτο γινώσκων ὅτι- Men. 4, 249 (47). μηδὲν *ὀδύνα
 τὸν πατέρα γινώσκων ὅτι- Men. 4, 262 (113). ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμα ἔν-
 δοξον-ἐντεῦθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον Diodor. 3, 544 (v. 22).
 τοὺς Μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς; Straton. 4, 545 (v. 8).
 ὅστις τῆς ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρᾶ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει λόγον
 Alexid. 3, 411. ἔγνωκ' ἐγὼ χαλκίον-ἰστίαναι Aristophan. 2, 1038 (18).
 ἔξω τις δότω ἱμῖντα-. A. †οἶον οὐκ ἔγνων ἴσως (f. ποῖον; B. οὐκ
 ἔγνωσ ἴσως) Antiph. 3, 41 (2, 8). *γινώσκει τὸν ἄλεισον Aristophan. 2,
 1191 (66). οὐ *γινώσκων ψήφων ἀριθμούς Eurhron. 3, 336 (1). *γνώ-
 σκει λίτρον καὶ κρόμμυον Alexid. 3, 382. γνοίην ἂν εὐθύς Ἀττικὸν *πί-
 γων ὕδωρ Antiph. 3, 98. γλαῦχον λέγεις. A. ἔγνωκας Nausicrat. 4,
 575 (1). cf. p. 577. πάλαι μέγας εἶ, *γινώσκει Eurhron. 4, 487 (v. 30).
 γνοὺς πως τοῦθ' ὑποδεῖται Pher. 2, 335 (3, 4). εἰθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ'
 ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 345 (1, 27). κοῦδὲ γινώσκειν δοκῶν [Pher.
 2, 345 (30)]. Eur. 2, 499 (3). ἀκριβῶς ἔγνωκέναι τὸ δηθὲν Antiph. 3,
 112 (1, 15). τοὺς Μελευθίους τῷ γνώσομαι; Calliae 2, 738 (1). χά-
 ριεν οἷς γινώσκειται τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωτος Henioch. 3, 562. ἰδὼν
 τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν Anaxipp. 4, 460 (v. 48). τὰ
 στόμια γινώσκει τῶν κεκλημένων Posidipp. 4, 521 (v. 16). γνώσει
 σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν Philem. 3, 31 (1, 15). τὸ γνῶθι σου-
 τόν Philem. 4, 55 (60). τὸ γνῶθι σαυτὸν et τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους

- Men. 4, 139 (1).** ῥῆμα οὐδὲν ἐμφερές-τῷ γνῶθι σαυτὸν Men. 4, 142 (1). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα ἴδῃς τὰ σαυτοῦ Men. 4, 156 (2). τὸ γν. σ. πᾶσιν ἔστι χρήσιμον mon. 584 cf. 730. πρὸς ταῦν ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἰ Men. 4, 233 (9). ἂν γνῶς τί ἐστὶ ἀνθρώπος Philem. 4, 41 (22). Diph. 4, 425 (31). ἐκ τοῦ παθεῖν γίγνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν Philem. 4, 52 (51^b). γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖται mon. 20. γίγνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν mon. 82. φίλων τρόπους γίγνωσκε mon. 535 cf. 742. αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν mon. 47 cf. Sosicrat. 4, 592 (2). φοιτῶν καὶ κολακεύων ἔγνω μ' Men. 4, 243 (32).
- γλάμων:** ὁ γλάμων Eur. 2, 432 (14)
- γλάνις:** μαιώτας-καὶ γλάνιδας Archipp. 2, 722 (10). θύννου τεμάχι, γλάνιδος (al. γλανίδος), γαλεοῦ Eriphipp. 3, 329 (1) = Mnesim. 3, 569 (v. 32).
- Γλαυκέτης ἢ ψῆττα** Plat. 2, 652 (1).
- Γλαυκίας:** ὦ Γλαυκία, ταυτὶ ποιήσω Alexid. 3, 440 (5, 13).
- γλαυκίδιον:** τὸ γλαυκίδιον-ἔψειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130.
- γλαυκινίδιον:** γλαυκινιδίου κεφάλαια Amphid. 3, 316.
- γλαυκίσκος:** σκάρων, ἢ ἄκ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσκων Philem. 4, 27 (v. 21). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκων Arched. 4, 436 (2, 1). ἐπὶ γλαυκίσκων αὐτοῖς παρατεθῆ-τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν Baton. 4, 502 (v. 16). τίν' ἔχει διαφορὰν-γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 16).
- γλαῦκος:** θύννος, ὀρφῶς, γλαῦκος Cratin. 2, 109 (3). γλαῦκον ἀρτίως Cratin. 2, 178 (12). οὐκ ἔγγελυν Βοιωτῖαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ δῖνον ὑπογάστριον Aristophan. 2, 1099 (6). γλαῦκου κρανίον Antiph. 3, 4. γλαῦκου προτομή Antiph. 3, 72 (1, 4). πολυτελὲς τμητὸν μέγα γλαῦκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174 (2). [τοῦδε] τοῦ θαλαττίου γλαῦκου Eubul. 3, 225 (1). ὅστις κορακῖνον ἐσθλεί-γλαῦκου παρόντος Amphid. 3, 310 (3). ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν Alexid. 3, 429 (1, 8). † γλαῦκίς-τις-γαλεοῦς (? γλαῦκον τοῖς-γαλεοῖς) σῖτον Axionici 3, 531 (1, 4). γλαῦκου τέμαχος ἐφθόν ib. 534 (1, 14). γλαῦκου κεφάλαια παμμεγέθη δύο Sotad. 3, 585 (1, 5). γλαῦκον, ἔγγελυν, σπάρων Anaxipp. 4, 40 (v. 40). γλαῦκον-γαλακτοχρῶτα Nausicrat. 4, 577. ὦ γλαῦκος κάρα Sannyr. 2, 873 (2). γλαῦκοι (al. θύννοι) Μεγαριχοί Antiph. 3, 108. γλαῦκοι δ' ὄλοι Amphid. 3, 307.
- Γλαῦκων:** Γλαῦκωνος ὦν μεγάλου γένους Plat. 2, 636 (1).
- γλαῦξ:** ἐν Ἀθήναις-γλαῦκας (esse) Antiph. 3, 96. ἂν γλαῦξ ἀναξαρτίου δεδοίκαμεν Men. 4, 230 (5).
- γλαφυρός:** ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς Herm. 2, 407 (1, 11). ταπεινὰ-καὶ γλαφυρά (procula) Eriphen. 3, 538 (1). τὸ δειπνάριον-γλαφυρὸν σοφῶς Diph. 4, 406. ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι Anaxipp. 4, 460 (v. 35). ἡ κομψὸν ἢ σοφὸν ἢ γλαφυρὸν-τῶν πραγμάτων Dionys. 3, 551 (1, 2).
- γλαφυρῶς:** ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως Alexid. 3, 430 (1, 20).
- γλευκαγωγός:** βύρσας γλευκαγωγούς Pher. 2, 259 (10).
- γλίσχρος:** γλίσχρον τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3). ὡς δὲ καὶ γλίσχρος βλέπει Euphron. 4, 493 (v. 16).
- γλίχομαι:** ἐγλιξάμην Plat. 2, 695 (70). τί τούτων τῶν κακῶν γλίχομαι Aristophan. 2, 987 (7). τοὺς γλιχομένους ζῆν Antiph. 3, 47 (2). γλίχομεθα-τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῆ Alexid. 3, 447 (1, 7).
- Γλυκέρα:** Γλυκέρα τί κλάεις; Men. 4, 248 (46). cf. Γλυκέριον.
- Γλυκέριον:** χαῖρ' ὦ * Γλυκέριον (vulg. Γλυκέρα) Men. 4, 167 (9).
- γλυκερός:** γλυκερῶ Σιδωνίῳ anon. 4, 632 (113).

Γλύκη: ὡς Γλύκη Pher. 2, 282 (4).

γλυκὺς: ὡς γλυκὺς ἀγκῶν Plat. 2, 677 (4). τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως Antiph. 3, 45 (3, 5). ὁ γλυκύτατος ἥλιος Alexid. 3, 418 (1). *πεφαρμάκεισ' ὡς γλυκύτατ' Men. 4, 129 (4). ἄνδρες γλυκύτατοι Men. 4, 205 (1). *ἐλεεῖθ'—καὶ καλεῖται γλυκύτατος Men. 4, 323 (160). οἶνοι **γλυκὺς αὐθιγενῆς ἠδύς Anaxand. 3, 185 (1, 70). φέρουσα τὸν γλυκὺν ἐν ἀογυρῷ ποτηρίῳ Alexid. 3, 408 (1). βοτρυδίον τι, *χόριον, ἐν ποτηρίῳ γλυκὺν Alexid. 3, 462 (1, 14). ἀνειλίπτοντα βιάπειν εἰς γλυκὺν Antidot. 3, 529 (3). ἐσμὸν μελίσης—γλυκὺν Erinici 4, 505. †όσμην λέγεις ἀμφοῖν γλυκὺς Cratin. min. 3, 374 (1). γλυκεῖα: ὡς γλυκεῖα Alexid. 3, 457 (2). λέγ' αὐτῇ, γλυκυτάτη Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). *γλυκεῖ' ἀνάπαυσις anon. 4, 684 (327). θρυμματίδα γλυκεῖαν Lyncei 4, 433 (v. 8). μέλιτος γλυκυτέρας *μεμβράδας Antiph. 3, 68 (2, 3). *γλυκεῖα ἢ μίμαρχος Diph. 4, 375 (1). οὐκ ἐσθίω *γλυκεῖαν (fel) οὐδὲ μῆρια (vide 5, 83) Eubul. 3, 250 (3). γλυκὺ: οὕτω τι τὰλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκὺ Alexid. 3, 480 (2). ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκὺ Men. 4, 289 (254). ἄπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν *αὐτοῦ ποιεῖ Antiph. 5, 80 (101). "μεταβολὴ πάντων γλυκὺ" anon. 4, 684 (327). ὡστ' οὐχὶ πάντων ἢ μεταβολὴ *δὴ γλυκὺ ib. p. 685. οὐδὲν γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι Men. 5, 110 (521). ψυχῆς †ἀρχαίας οὐδὲν—γλυκύτερον mon. 636. ἀτυχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον γλυκύτερον τέχνης Amphid. 3, 302 (1). οὐ πραότερα τὰ φθέγματα οὐδὲ γλυκίονα Polyz. 2, 872 (2). περικουματίῳ γλυκεῖ Athenion. 4, 558 (v. 31). οὐδὲν γλυκύτερον τῶν ἰσχυάδων Aristophan. 2, 1180 (16). †ὄζει γλυκὺ Pher. 2, 292 (14). ὡς γλυκὺ ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). γλυκυτάτον Ὡζε Cratet. 2, 234 (2).

γλυκυσίδη: Plat. 2, 635 (5).

γλύμμα: Eur. 2, 574 (113).

γλύξις: οὐ γλύξις, οὐδ' ὑπόχυτος Phryn. 2, 605 (13).

γλύφειν: Cratin. 2, 213 (120).

γλώττα (γλώσσα): γλώσσαν εὐέρων βοτῶν Cratin. 2, 114 (6). πλευρόν, ἢ γλώτταν, ἢ σπλήνα Aristophan. 2, 1151 (9, 3). λάμβανε τὴν γλώτταν ἐν τούτῳ (in sacrificio) Men. 4, 153 (3). †τὴν γλώτταν εἰς ἀσχήμονας ἐπιθυμίας Posidipp. 4, 513 (v. 5). τοῖς λάλοισιν—ἢ γλώττα—ἐστὶ τετραυπημένη anon. 4, 653 (197). δεινὸν—κεραυνὸν ἐν γλώττῃ *φέρει anon. 4, 677 (307). ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει Plat. 2, 688 (2). *ἐπαρτίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλώτταν φορεῖς Erhipp. 3, 339 (3). γλώτταν καλῶν λόγων ἀείνων anon. 4, 608 (27^d). οἶόν γέ πού' στί γλώσσα κἀνθρώπου λόγος Eur. 2, 554 (12). ἢ γλώττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτίησατο Plat. 2, 632 (6). δταν τις †ἐπὶ γλώσση φρεῖς γλώσση ματαίους ἐξαχοντίση λόγους Men. 4, 257 (87). οὐτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχεῖν ῥῆον) Men. 4, 257 (85). γλώσσης πειρῷ κρατεῖν mon. 80. κνάπτειν κελεύω γλώσσαν anon. (? 5, 119) 4, 640 (138). ἢ γλώσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν mon. 205. ἢ γλ. πολλῶν ἐστὶν αἰτία κακῶν mon. 220. εἰ μὴ καθέξεις γλώσσαν, ἐστὶ σοι κακά mon. 662. ἢ γλώσσ' ἀμαρτάνουσα τὰληθῆ λέγει mon. 228. γλώτταν ἀγαθῆν πέμπετε Plat. 2, 632 (4, 3). γλώττης—ἀγαθῆς οὐκ ἐστ' ἄμεινον ib. (5). γλώσση ματαία mon. 111. ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν Nicol. 4, 579 (v. 4). γέρον γέροντι γλώτταν ἠδίστην ἔχει, παῖς παιδί anon. 4, 668 (284). ἀπὸ γλώττης φράσω Cratin. 2, 86 (1). ἐπὶ τὴν γλώτταν τρέχειν Philem. 4, 9 (2). ὡς μέγιστη γλώττα τῶν Ἑλληνίδων Cratin. 2, 173 (4). μέλαινα δεινὴ γλώσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1193 (74).

- λέξον Ὀμήρου - * γλώττας Aristophan. 2, 1031 (15, 1). φορεῖτε * γλώτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4).
- γλωττοκομεῖον: † αὐτοῖσιν (f. αὐτοῖς) αὐλοῖς - καὶ γλωττοκομείῳ Lysipp. 2, 745 (4). γλωττοκομεῖον de parte muliebri Eubul. 3, 272 (27) cf. γλωττόκομον.
- γλωττόκομον: τὸ * γλωττόκομον (libr. -μεῖον) βαλανεύεται Timocl. 3, 590. μέγα * γλωττόκομον (libr. -μεῖον), οὐκ * ὄφθαλμῶ Apollocl. Car. 4, 444 (2).
- Γνάθαινα: γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον Αἰακῶ 3, 348 (1, 13). ἡ ἀνδρογόνος Γνάθαινα Philippiid. 4, 468 (1). Γνάθαινα, Φρόνη, Πυθιονίκη Timocl. 3, 608 (1).
- Γναθάλιον: παρὰ Γναθάλιον - ἄρτι κατέφαγον Eubul. 3, 247 (2).
- γνάθος: τῶν πλαχούτων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον Telecl. 2, 362 (1, 13). * ὅπως μᾶσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 3, 143 (24). τὰ πράσων ποιούμενοι τολύπας, ἔσπατον τὰς γνάθους Eubul. 3, 227 (4) κατασκήπτουτ' αὐταῖς (mensis) τῇ γνάθῳ Anaxipp. 4, 464 (1) γνάθον ἀκάματον Nicol. 4, 580 (v. 28). ὄνου γνάθος Eur. 2, 572 (51) (σῶν?) γνάθους ἔχουσι (Boeotii) Men. 4, 297 (299). ἔλκουσι γνάθους ὄλοισι ἀπᾶστοις Antiph. 3, 140 (15). ἔσπατην γνάθον εἴχουσι anon. 4, 615 (46). ὅπερ λοιπὸν - ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). ἔγκλῆρας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον Alexid. 3, 437 (1). φοινικίῳ (int. μύρω λούται) τὰς γνάθους καὶ τιθίῳ Antiph. 3, 56. σκαμίνῳ τὰς γνάθους κεχρημέναι Eubul. 3, 250 (1, 2). ἐκ τῶν γνάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα - ποιεῖ ib. (1, 6). ἄλοα - τὰς γνάθους Aristophan. 2, 1199 (96).
- γναθῶ: γναθοῖ Phryn. 2, 591 (9).
- γνάφαλλον: * ζυμίταν - οὐ πλέον γναφάλλων Cratin. 2, 74 (3).
- γνήσιος: παίδων * ἐπ' ἀρότῳ (cf. 5, 107) γνησίων Men. 4, 275 (155) καὶ γνήσιος ὁ χρηστός ἐστίν Men. 4, 151 (1). ἄδολον γνησίαν τ' ἔμφυσιν Philem. 4, 37 (10). ὑπώμνυτο ὁ μὲν ὄνος ὄξος αὐτὸν εἰς γνήσιον Eubul. 3, 286. γνησίως: τὰ (cf. 5, 79) τύχης φέρειν * γνησίως (libri ἠπλως) τὸν εὐγενῆ Antiph. 3, 155 (66). τὰ γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν - γνησίως Men. 4, 127 (4).
- Γνήσιππος: Chionid. 2, 6 (1). Telecl. 2, 370 (3). ὦ Γνήσιππ' Cratin. 2, 74 (2). ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστίν ἀκούειν Eur. 2, 481 (3).
- γνώμα: νέα δ' ἐπ' ἐστίν - καὶ γνώμ' ἔχει anon. 4, 627 (93). * (τὸ) γνώμα βέβληκεν ib. (94).
- γνώμη: δεῦρο τὴν γνώμην * προσίσχετε Eur. 2, 438 (5). παιτάρι παιδαριου γνώμην ἔχων Men. 4, 249 (49). † τὴν γνώμην (f. τὸν τῶπον) ἀχερδούσιος anon. 4, 621 (63). γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ τῆς δίδου Philem. 4, 58 (78). γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε· γνώμη γὰρ ἴδια τὸ κακὸν - ποιεῖ Men. 4, 269 (156). ὅταν γέρον γέροντι † γνώμην δίδοι Men. 4, 271 (165). γνώμαι - ἀμείνους εἰσὶ τῶν γερατῶν mon. 101. γνώμη γερότων mon. 107. γνώμης ἐσθλῆς mon. 112. γνώμη τῶν κεκτημένων mon. 679.
- γνωμίδιον: ἀνασπᾶν γνωμίδιον anon. 4, 662 (246).
- γνωμιδιώκτης (rectius γνωμοδιώκτης 5, 24) Cratin. 2, 225 (155).
- γνωμοδιώκτης: vide 5, 24.
- γνωρίζω: εἴ γε - οἱ λόγοι ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 1, 105 (v. 3). ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται Men. 4, 91 (9) = 111 (4) = mon. 26.
- γνώριμος: γνώριμος - ἄπασιν ὦν Alexid. 3, 493 (1, 5). ἐπρᾶτο - ὁμότεχνός με γνώριμος Posidipp. 4, 520 (1). διὰ τὴν τέχνην γνῶρι-

- μους ἐκτησάμην πολλούς Posidipp. 4, 526 (6). γνώριμος: εἰ μὴ γνώριμος μοι πᾶν φράσεις Antiph. 3, 26 (1, 6).
- γόγγρος: τὸν γόγγρον * τουτοῖ τὶς λήψεται; Antiph. 3, 13 (1, 12). γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ Antiph. 3, 70 (2, 3). γόγγρον κεφαλή Antiph. 3, 72 (1, 4). γόγγρου κεφαλὴν (an κεφαλαίον?) Archedici 4, 436 (2). τὸ δ' * ἐγγέλειον; B. ἄλλες, ὀρίγανον, ὕδωρ. A. ὁ γόγγρος; B. ταυτόν Antiph. 3, 130. γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου Eriipp. 3, 329 (1) = Mnesim. 3, 569 (v. 32). γόγγρου-σωρευτὰ-μέλη Alexid. 3, 416. ὁ γόγγρος ἐφθός Alexid. 3, 466 (4). οὐδὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας Eriphi 3, 558 (3). * γόγγρων-λευκῶν τοῖς κολλώδεσι Clearch. 4, 563 (2). γόγγρον ἐπριάμην παχὺν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 20). γόγγρος δέχ' ὀβολῶν Alexid. 3, 389 (1, 15). γόγγρον-δσον εἰλκυσεν, * τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2). ὃν τοῖς θεοῖς φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4, 27 (v. 23). Νηρεὺς-γόγγρον ἦψε τοῖς θεοῖς Eriphron. 4, 486 (v. 6).
- γογγυλῖς: ὀπτήσιμον γογγυλίδα Eubul. 3, 204 (4). γογγυλῖδος ὀπτῶν (al. ὀπτῆς) τόμους Alexid. 3, 419 (2). γογγυλῖς, ὠχρος, λάθυρος Alexid. 3, 456 (1, 12). θήλειαν λαβῶν γογγυλίδα Eriphron. 4, 494 (1, 7). γογγυλίδα μασώμενος ἀφύης ἔλεγε-ἐγκώμιον ib. (1, 13). Κηφισιακαῖσι γογγυλίσι Cratet. 2, 243 (1). γογγυλῖδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς Calliae 2, 740 (2). κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσι ἀρουσίσι Aristophan. 2, 1171 (1, 6). γογγυλῖδας, χόνδρον, μέλι Antiph. 3, 143 (21). γογγυλῖδες ἱπποὶ μῆλα Eubul. 3, 241.
- γογγυσμός: Anaxand. 3, 174 (2).
- γόης: τὸν γόητα Θεόδοτον Alexid. 3, 485 (4).
- γομφίος: τοὺς γομφίους-ἐξέκοψεν Phryn. 2, 603 (2). γομφίους οὐκ ἔχει (Nais) Philetaer. 3, 294 (1, 7).
- γονατίζειν: Cratin. 2, 209 (101).
- γονεῖς: ὅστις ἐρυθριᾷ-πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς Antiph. 3, 152 (58^a). γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) = mon. 72. γονεῖς τίμα mon. 105. τιμῶν τοὺς γονεῖς πρᾶξαι καλῶς mon. 155. θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς mon. 230. γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν mon. 378. θεοὶ μέγιστοι-οἱ γονεῖς mon. 288. σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεοὺς mon. 379. γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς mon. 270. de quadam Atheniensium lege Alexid. 3, 527 (81). δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260).
- γονή: αἱ τέκνων γοναί mon. 736. cf. κυνή. δημότης.
- γόνος: καπὸ τηγάνου γόνον Hegemon. 2, 743. παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων Eubul. 3, 254 (1, 11). πρὶν θηριουῆσαι τὸν γόνον * καταγνυεῖ ib. (1, 14).
- γόγυ: ὑπούλα γόνατα Cratin. 2, 207 (91). ἐρπυλλίνῳ (int. μύρω λούται) τὸ γόγυ καὶ τὸν αὐχένα Antiph. 3, 56. τοὺς πόδας ἀλείφειν, αἶψα τὰ γόνατα Antiph. 3, 84 (1). μηδ' * ἀγροικικῶς ἄνω * (τοῦ) γόνατος ἀμφέξει; Philetaer. 3, 800 (1). ἰθ' - πρὸς γονάτων Eur. (?) 2, 577 (v. 8). ἀνδρῶν φορηγῶν-ὑπὸ γούνατα-ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1, 4). Aristag. 2, 761 (1, 4).
- Γοργίας: medicus, Alcaei 2, 828 (4). Γοργία Men. 4, 96 (2). ὦ Γοργία ib. (3).
- Γοργόνες: ὥμοις τὰς Γοργόνας εἶναι τι λογοποῖημα Antiph. 3, 91 (1).
- Γοργῶπις: Cratin. 2, 115 (11).
- γούν: cf. ἔνδυτον. τριῶν κακῶν γούν (an ἐν?) ἣν ἐλέσθ' αὐτῷ τι-ἀνίγκη Polyz. 2, 867 (1). ἐπτάπους γούν ἢ σκιά σιν Aristophan. 2, 1202 (109). * (τὸ) γούμα γούν βέβληκεν ason. 4, 627 (94). ὁ γούν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται Alexid. 3, 457 (8). ἀμέλει τὸν Τι-

δύμαλλον γούν ἀεί-ἐσθ' ὄραν Dromon. 3, 541 (1). ὁ γούν Κόρυδος-ὠψώνει παρ' αὐτόν Timocl. 3, 598. ὁ γούν (al. γάρ) Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰγαθὸν τὴν ἡδονὴν δῆπουθεν Baton. 4, 502 (v. 7). τὸ γούν κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς Demonicī 4, 570. ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθέ-νους· κατεσθλεί γούν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν Antiph. 3, 12 (1, 11). ἀνίστα-μαι γούν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων Men. 4, 88 (2). ἐμὲ γούν ἀναστήσασα-προαγεται λαλεῖν Men. 4, 116 (1). διπλάσια † γούν ἐσθλεί μάτην Men. 4, 119 (2). ἐνταῦθα γούν ἔστιν τις ὑπερηκοντικῶς Diph. 4, 407 (1, 5). παρίσιτον αὐτόσιτον· αὐτόν γούν τρέφων-συνερανωσιὸς εἰ Crobyli 4, 585 (1). τοὺς μὲν γούν ἀτίμους οὐκ ἐᾷ-ἄρχειν-. ἐπᾶν δὲ γήμης-Alexid. 3, 519 (34). ἐμβλέπων δ' ἐμοί, ὡς * γούν ἐδόχε Timocl. 3, 609. καὶ Λαίς ὀρθῶς γούν νομίζοιτ' ἂν τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 14). * ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἔστι γούν ἀπλῆ τις; Anaxil. 3, 350 (2).

γούνατα: vide γόνυ.

γράβια: * Stratt. 2, 783 (6).

γράφιον: † ἄλλων (f. λάλων) γραφίων Philyll. 2, 858 (3).

γρατίζειν: Aristophan. 2, 1131 (4).

γράμμα: οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' Cratin. 2, 86 (1). Magicas nihil r- scire nisi litteras confitetur Eur. 2, 499 (2). παρὰ τοῦ βασιλέως γράμ-μαθ' ἤκει σοι Μάγα. B. * Μάγας-γράμματ' οὐκ ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50). τὸν ἄλεισόν * (τε) καὶ τὰ γράμματα Aristophan. 2, 1191 (66). (ποτήριον) ἔχον κύκλω τὰ γράμματ' Alexid. 3, 510 (12). ταῦτά δ' ἄντι γράμματα (int. vocab. ἑταίρων et ἑταιρῶν) Men. 4, 183 (1). προσδια-τροβῶν συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν Posidipp. 4, 524 (2). βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα (epistola) Antiph. 3, 112 (1, 18). τὸ * διορίζεσθ' οὐ βεβαίως-τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21). Ἐφεσῆμα γράμματα καλά Anaxilae 3, 345 (1). τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην ἄτη * (λέγοντ') Cratin. min. 3, 378 (1). ὅ τι κᾶν λέγη τὰ * γράμμαθ' ἐρ-μήνευε Philyll. 2, 862 (3). παρεῖς τοσαῦτα γράμματα Σίμου τέχνην ἔλαβες Alexid. 3, 444 (1, 11). ψυχῆς ἱατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα Philem. 4, 6. διδάσκει γράμματα anon. 4, 698 (375). γυναῖχ' ὃ δι-δάσκων γράμματ' Men. 4, 269 (154). μισθὸς διδάσκει γράμματ' mon. 337. γράμματα μαθεῖν δεῖ Philonid. (?) 2, 425 = mon. 98. δεῖ ὄν ἔμαθον γράμματα Theophil. 3, 626. ὁ γράμματ' εἰδὼς καὶ περισσὸν γούν ἔχει mon. 403. ὁ γραμματῶν ἄπειρος οὐ βλέπει βλέπων mon. 433. διπλοῦν ὀρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα mon. 657. ἐπαρτίστερ' ἔμαθες γράμματα Theognet. 4, 549 (v. 7).

γραμματείδιον-δίθυρον Men. 4, 166 (7).

γραμματεῖον: τὰ γραμματεῖα τοὺς τε χάρτας Plat. 2, 684 (10). * χυ-μινოდόχην οὐ γραμματεῖον περιφέρειν Apollod. Gel. 4, 438. τὴν μάλ-θαν ἐκ τῶν γραμματεῶν ἡσθίων Aristophan. 2, 1007 (3).

γραμματεὺς: Μητρόβιος ὁ γραμματεὺς Cratin. 2, 15 (1).

γραμματικός: Plat. 2, 678 (12). Men. 4, 197 (3). γραμματικὸν * ἐκπωμ' Eubul. 3, 239.

γραμμῆ: γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες Plat. 2, 664 (2, 1). ἐστᾶσ'-οἱ μὲν ἐκειθεν τῆς γραμμῆς- ib. χωρεῖ πὲ γραμμὴν Aristophan. 2, 1190 (60). τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς Men. 4, 147 (4).

γράσος: Eur. 2, 520 (34). πλέω γράσου Aristophan. 2, 1223 (285).

γραῦς: ξένη γυνὴ γραῦς Pher. 2, 315 (11). Ἴνα μὴ με προσπράττωι γραῦν οἱ φράτορες Aristophan. 2, 1081 (1). καὶ γραῦς καὶ γέρον καὶ παιδίον πεμφθεῖς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 9). καγὼ γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1, 2). γραῦς καλοῦσα φιλτατόν Men. 4, 288 (17). Προπίδας ἀγνώμων-καὶ τὸν πατέρ

αὐτῶν-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). περιπατῶν
 ἔξω θεὸς μετὰ γραὸς Men. 4, 127 (2). * (ὦ) γραῦ Plat. 2, 634 (1). γραῦ
 Θεολύτη, γραῦ Theop. 2, 804 (1, 5). γραῦ Axionici 3, 535 (3). ὦ γραῦ
 Diph. 4, 379 (1). - ἐπὶ γέροντι ἴδης ἢ γραῦν τιν' ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς
 ἔχει Philem. 4, 44 (30). φιλῶ αἰσθητικὴν γραῦν Alexid. 3, 409 (1). ἀσπά-
 ζομαι γραῦν σφίγγα Alexid. 3, 460. γραῦς τις κακολόγος Men. 4, 144
 (5). διάβολος γραῦς Men. 4, 328 (485). χειρὸν ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα
 Men. 4, 290 (258). ὑποπρεσβύτεραι γραῖες Aristophan. 2, 1094 (7). τὴν
 γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν-τὴν βρυτικὴν Antiph. 3, 23. παραγεύσεται σοι
 ἢ γραῦς Anaxilae 3, 343 (2). κεῦθ' τοῦ καρχησίου ἀνελκε τὴν γραῦν
 Epicrat. 3, 372 (2). ποτήρι' ἢ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει Dionys.
 3, 554 (1). οὐδεμίαν ἢ γραῦς κύλικα παρήκεν Men. 4, 188 (5). γραῦς
 μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἢ Γνάθαινα πλησίον Anaxil. 3, 348 (1, 18).
 περὶ δὲ τὸν πανάθλιον εὐδουσι γραῖες (meretrices) Timocl. 3, 608 (1, 18).

γραφεὺς: ἡγνοηκότας-τοὺς γραφεῖς-ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). οἶον
 γράφουσι οἱ γραφεῖς κέρας βοός Philem. 4, 20 (1).

γραφὴ: κλειψύδραι, νόμοι, γραφαί Eubul. 3, 241. ἐποίησιν σοι γραφὴν
 κακώσεως Men. 4, 166 (6).

γράφω: γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ Cratin. 2, 125 (13). Ὑπέρβολον-ἐν
 τοῖς λύχνοισι γράψον Cratin. 2, 126 (14). οὐδεὶς ἕτερός σοι (coquus)
 καὶ γραφήσεται (s. καγγραφήσεται) Nicomach. 4, 584 (v. 39). εἰς τέ-
 φραν γράφω Philonid. 2, 423 (1). εἰς οἶνον γράφω Xenarch. 3, 620 (3).
 εἰς ὕδωρ γράφε monost. 25. Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται-ὡς
 λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 24). οὗτος (Homerus) -ἡμῖν μυ-
 ριάδας ἐπῶν γράφει Philem. 4, 37 (11). ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα-ἰδῶν-
 ἔγραψα Erinici 4, 505. τὰ γεγραμμένα κενὰ μᾶλλον † ἢ δ' ἦν οὐδέπω
 γεγραμμένα Dionys. 3, 549 (v. 28 sq.). τῶν ἱερῶν γεγραμμένων (s.
 -μένα) τὰ πάτρια διατηροῦντες Athenion. 4, 558 (v. 22). εἰς νέωτά
 φησι γράψειν κρεμαμένους (vendere debere piscarios) Alexid. 3, 459
 (4, 17). στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον Antiph. 3, 141 (17). δίκας γρα-
 φόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260). τὰ δ' * ἐγγέλια γράψομαι
 λιποταξίου Antiph. 3, 71 (2, 9). ὁ γράψας ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωδ'
 ὑπόπτερον Eubul. (s. Agar.) 3, 226 (3). οὐδὲν ἦδει πλὴν χελιδόνας
 γράφειν ib. * ἦς καὶ φασιν Ἀρχάγαθόν ποτε γεγραμέναι ζοφοῦντι Ὀρέ-
 στην Sophil. 3, 583 (2). οἶον γράφουσι οἱ γραφεῖς κέρας βοός Phi-
 lem. 4, 20 (1). προσπεπατιαλευμένον γράφουσι τὸν Προμηθεῖα Men.
 4, 231 (6). χρυσίδι σπένδων † γεγραφε Cratin. 2, 90 (7).

Γρίσων (Γρίσων. Γρισσῶν. Γρισῶν) Aristophan. 2, 1209 (152).

γρίφος: πότερά μοι γρίφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν εἰ ξύννοιά τι-;
 Antiph. 3, 41 (2, 5). τοὺς κελεύοντας λέγειν γρίφους Antiph. 3, 66 (1, 2).
 ἦν ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων ib. 67 (1, 11). οὐκοῦν ταῦτα καὶ ὁ γρί-
 φος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 11). τίνα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι
 γρίφον ib. (v. 14). Samiarum puellarum γρίφος Diph. 4, 399 (2).

γρυ: ὄψου-μηδὲν-εἰσπλεῖν μηδὲ γρυ Antiph. 3, 104 (v. 13). διαφέρει
 Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρυ Men. 4, 179 (2). ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρυ λέγε
 Men. 4, 224 (4).

γρύζω: εἴ τι γρύζομαι-πλέον τι γαλαθηνοῦ μύος Alcae. 2, 831 (1).

Γρυλλῶν: ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλῶν ἀεί Axionici 3, 531 (2).

γρυμέα: τὴν λοιπὴν γρυμέαν (int. γαλεοῦ) ἔψω Sotad. 3, 585 (1, 3).
 γρυμέα Diph. 4, 428 (45).

γρυπός: στέφανον- | † γρυπότατον, χαριέστατον Eubul. 3, 252 (3). Ni-
 χοστράτην τίν' ἠγαγον-σφόδρα γρυπὴν Arched. 4, 435.

γρύψ: γρύψας ἐξώλεις τινὰς τῶν Περαικῶν Hipparch. 4, 481.

† γυῶνον Men. 4, 70 (6).

γύλιος: στρωματέα (1. στρώματά τε 5, 89) καὶ γύλιον Alexid. 3, 433 (4).

* γύλιόν (libr. γύλιον) τιν' ἀργυρωμάτων Philem. 4, 12 (1).

γυμνάζω: τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα Eur. 2, 494 (18). γυμναζε παῖδας· * ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις μου. 104.

γυμνάσιον: ἰδῶν ἀγέλην μειρακίων *** ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας Eristat. 3, 370 (1, 11).

† γυμνατεραν: Men. 4, 71 (10).

γυμνός: γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττειν Pher. 2, 326 (4). γυμνῶ φυλακὴν ἐπίταττε Philem. 4, 7 (1). τῆς νυκτὸς τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνὸς ἀπαντας Alexid. 3, 414 (1). γυμνήν ἐποίησε * (τὴν) Ἀθηναίων ἀποκ. 4, 607 (21^b). ἐὰν πένητα γυμνὸν ἐνδύσης Philem. 4, 59 (83). γυμνοὺς ὄρων τοὺς ὀξυπέλους Diph. 4, 420 (9). ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων ἀποκ. 4, 646 (167). τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις ἐδόκει στεφανοῦν γυμνός Alexid. 3, 504 (2, 4). γυμνάς, ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6). ἐστῆσι γυμναί· μὴ ἔσπαρθηθῆς Philem. 4, 4 (1). καλὸν ἔχει τοῦ σώματος π, τοῦτο γυμνὸν δεικνύται Alexid. 3, 423 (1, 19).

γυμνῶ: γυμνοῦθ' αὐτοὺς θάπτον (choreutae) Alexid. 3, 491 (1).

γυναικαριον: Diocl. 2, 840 (6). γυναικῶν (f. γυναικαριῶν) ἀφήλιες Phryn. 2, 604 (8).

γυναικεῖος: τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτῶνιον Aristophan. 2, 1194 (78). φορῶν γυναικεῖαν στολὴν Arar. 3, 273 (1). γυναικεῖα ἀγορά Men. 4, 204 (7). κατειδὼς τὴν γυναικεῖαν γύσειν Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). ἄπιστος ἢ γυναικεῖα γύσεις μου. 560. μεστὴν γυναικεῖας χολῆς Alexid. 3, 450.

† γυναικηρόν (f. γυναικισμόν) Diocl. 2, 838 (3).

γυναικίλειν: Diocl. 2, 838 (3).

γυναικισμός: v. γυναικηρόν.

γυναικονόμος: ἐὰν βούληθ' ὁ γυναικονόμος * τὸν ἀριθμὸν λαμβάνει τῶν ἐστιωμένων Timocl. 3, 611. παρὰ τοῖς γυναικονόμοις-τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πάντας μαγείρους Men. 4, 147 (1).

γυναικοφιλής: Polyz. 2, 871 (4).

γυναικωνίτις: εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόνθ' ὅταν ἰδῶ παράσιτον Men. 4, 223 (2).

γύναιον: * ἐκκαιδεκατάλαντον-γύναιον οὖσαν πήχεως Men. 4, 189 (1, 12). τὰ γύναια τὰλλ' ἠκκίζετο Philippid. 4, 468 (1).

γυνή: μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν Pher. 2, 295 (19). ὦ γυνή Alcae. 2, 834 (7). ὡς καλαὶ νῶν αἶ γυναῖ Men. 4, 327 (480). γυναῖ Philippid. 4, 467 (2). ὄρω τὰς γυναῖς ἀποκ. 4, 622 (88). γύναι Aristophan. 2, 953 (1). Ἀντίφ. 3, 69. 101 (5). Eubul. 3, 266 (9). 271 (20). * Dionys. 3, 554 (1). etc. ὦ γύναι Philyll. 2, 865 (2). Aristophan. 2, 944 (2). 1093 (3). 1143 (5). Eubul. 3, 210. al. εἰεν, γυναῖκες, Plat. 2, 674 (2, 1). Eubul. 3, 203 (3). ὦ γυναῖκες Aristophan. 2, 948 (11). ἦσαν-καὶ γυναικῶν (an γυναικῶν) ἀφήλιες Phryn. 2, 604 (8). ξένη γυνή γραῦς Pher. 2, 315 (11). γυναῖκας ἐπὶ Ἀεσβίδας Pher. 2, 339 (8). γυναῖκ' Ἀθηναίων Canth. 2, 836 (1). Ἐλλην γυνή Philem. 4, 17. γυναῖκες εἰλίποδες Eur. 2, 466 (5). σαρκίνη γυνή Eur. 2, 573 (100). πότις γυνή Phryn. 2, 607 (16). γυνή-δέρριν ἠμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). καὶ πῶς γυνή νῆσον ἀμφιέννται: Anaxil. 3, 354 (4). αἶ τῶν γυναικῶν παύλδες Aristophan. 2, 1217 (233). μισθώτριαι γυναῖκες Phryn. 2, 608 (24). ταῖς γυναῖξί ταῖς ποπιστολαῖς Archipp. 2, 727 (2). γυναῖκες ναυτίδες Theop. 2, 823 (38). ἐπίτακς ἢ γυνή Antiph. 3, 157 (80). ἦτις ἐστὶ κοσμία γυνή Anaxand. 3, 197 (5).

λάγνης γυναικός ἐστιν - τόδε Anaxand. 3, 199 (9). γυνή λινουργός Alexid. 3, 300. σαπρὰν γυναῖκα Philem. 4, 58 (77). γυνή δέσποινα Men. 4, 189 (1, 6). ἀνδρεράστρια γυνή anon. 4, 663 (254). κακὸν γυναῖκες Susar. 2, 3 (1, 2). ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν Men. 4, 229 (3, 16). κακοδαίμων - ὅστις γαμεῖ γυναῖκα Antiph. 3, 82. ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον ἐγήμε Kubul. 3, 260 (1, 2). ὁ δ' οἶον ἦν γυνή κακὸν * πεπυσμένος ib. (1, 5). οὐπω - εἰδὼς - οἶον ἦν κακὸν ἐλάμβανεν γυναῖκ' Aristophont. 3, 359. ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν Alexid. 3, 519 (34, 4). ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον γυνή Philem. 4, 62 (108). ἐν ἀγαθὸν πάσχει -, ὅτι οὐχ ὄρα γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον Antiph. 3, 151 (55). βίον καλὸν ζῆς ἂν γυναῖκα μὴ ἔχης Philem. 4, 62 (108) = mon. 78. ὦ μακάριόν μ' * ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω Men. 4, 69 (1). διὰ τὰς γυναῖκας πάντα τὰ κακὰ γίγνεται mon. 134. ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181. ζῆν οὐχ ἔδει γυναῖκα mon. 198. μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή Men. 4, 214 (8). θηρῶν ἀπίαντων ἀγριωτέρα γυνή mon. 248. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνή τρίτον κακὸν mon. 281. εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἐμπεσεῖν mon. 575. γυναῖκας ἐπλασεν - ἔθνος μικρόν Men. 4, 231 (6). κακὸν γυτὸν πέμυκεν - γυνή mon. 304. λύπη παροῦσα πάντοτ' ἐστὶν ἢ γυνή mon. 324. λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιούν mon. 327. μεστὸν κακῶν - φορτίον γυνή mon. 334. οὐδὲν γυναικός χειρόν mon. 413. χωρὶς γυναικός - κακὸν οὐ γίγνεται mon. 541. ὅπου γυναῖκές εἰσι πάντ' εἰσὶν κακά mon. 623 cf. 694. γυναικῶν δυστυχουσιν εἴνεκα mon. 700. τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν - ἐστὶ τοῦτο - μὴ λαμβάνειν γυναῖκα Philippid. 4, 468 (2). * ὅς ἔχεις γυναῖκα σχοιρῶν πωλουμένων anon. 4, 620 (54). μισηταὶ - γυναῖκες ὀλισβοῖσιν χρήσονται Cratin. 2, 202 (78). αἱ γυναῖκες τὸν δορδαλλον φράγγνυται Aristophan. 2, 1101 (13). πάσαις γυναῖξιν - μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή ἐρῶσα φοιτᾷ Kubul. 3, 242 (1). οὐχ ἐστὶν - δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). ἐν - γυναῖξί πιστὶν οὐχ ἐνεστὶ ἰδεῖν mon. 161. τρισάθλιος γυναικὶ πιστεύων ἀνὴρ mon. 688. ὑπερήφανον προᾶγμ' ἐστὶν ὥρατα γυνή mon. 734. * ἐχθρόν νεᾶ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ Aristophan. 2, 1180 (18). ὅταν ποθεῖν * λέγη σε καὶ στέργειν γυνή, φοβοῦ * Sosicrat. 4, 592 (3). δυοῖν γυναικοῖν (dat.) εἰς ἀνὴρ οὐ στέργεται anon. 4, 626 (89). ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 842 (5). Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξέτω Eur. 2, 494 (18). ἀέισματ' ἐκκαλεῖσθαι γυναῖκας Eur. 2, 481 (3, 4). * γυναῖκ' ἐκείνου κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eur. 2, 510 (5). ἐβλάσέ μου τὴν γυναῖκα Alcae. 2, 833 (3). ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα Aristophan. 2, 1062 (8). ὅποτε γυναικός λαμβάνοι κοινωνίαν Amphid. 3, 308 (1, 3). ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν Baton. 4, 500 (2). τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ anon. 4, 691 (350, 10). γυναικὶ τὴν γυναῖκα (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 6). στησαι γυναῖκας κοινὰς ἔπασι καὶ κατεσκευασμένας Philem. 4, 4 (1). συμπεριπατήσεις - ἐμοί, ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἢ γυνή Men. 4, 104 (1). γαμεῖ - ἡμῶν οὐδὲ εἰς * εἰ μὴ δέξ' ἢ ἔνδεκα γυναῖκας Men. 4, 232 (8). τελοπρὸν κακὸν γυνή mon. 493. μισεῖς τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν Cratin. 2, 105 (5). εἰτ' οὐ γυναικός ἐστὶν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; Amphid. 3, 301. πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1, 2). γυνή δ' ἐκείνου πρότερον ἢ ib. 117 (2). ἐπολέμησ' ἔτη δέκα - διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν Antiph. 3, 25. γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλήν τε καγαθήν· αὕτη - ἐπεθύμησέ μου Eur. 2, 472 (26). καλήν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσης Men. 4, 269 (155). βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου Anaxil. 3, 348 (1, 21). τὴν γυναῖκα - τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρέχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133).

εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ εἴσειμι καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 278 (159). γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος mon. 92. καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους mon. 675. γυνὴ δαπανηρὸν φύσει mon. 97. γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρὸν Men. 4, 164 (1). γυνὴ καθεύδουσα ἐστὶν ἀργόν Plat. 2, 629 (1). ἡ τόλμα (Amoris) - ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία γυναικὸς Alexid. 3, 496 (1, 11). ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. ἀργοὶ κάθηνται μοι γυναῖκες τέτταρες anon. 4, 652 (184). βίου σπάνις - ἀνδράσιν γυνὴ mon. 77. ῥᾶον ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς mon. 468. διώβολον *φέρων ἀνὴρ *τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης Antiph. 3, 151 (53). τὴν γυναῖκα χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποινα, οὐ γυναικ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 4, 5). γυναιξὶ δούλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων Alexid. 3, 450. φέρειν μύσσητα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ Men. 4, 226 (1). τὰ μετὰ γυναικὸς εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). ὅστις γυναικ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ib. 55. γάμει μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δέ mon. 98. μεγάλη τυραννὶς ἐστὶ πλουσία γυνὴ mon. 363. ῥύπος γυνὴ-ἠγυρωμένος mon. 469. αἰσχρὰν γυναικ' ἔγημας, ἀλλὰ πλουσίαν Philoprid. 4, 476 (6). ἦτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρῖδιον Aristophan. 2, 1164 (4). γυνὴ-ἐστὶ-κτημάτων κράτιστον, ἂν δ' ἀνῆς, ὑβριστὸν ἐστὶ χρήμα Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46. ἡ Θρασυμάχου-γυνὴ καλῶς ἐπισπασθήσει Theop. 2, 813 (3). οὐκ ἐστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν γυναικὸς Alexid. 3, 521 (39). ἀγαθῆς γυναικὸς ἐστὶν - μὴ κρείττον' εἶναι τᾶνδρός-γυνὴ δὲ νικῶσ' ἀνδρα κακὸν ἐστὶν μέγα Philem. 4, 50 (44). γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' αἰεὶ Men. 4, 157 (2). τὰ δευτέρ' αἰεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν Men. 4, 213 (4). γυνὴ *δυσάνιόν ἐστὶ καὶ πικρὸν Men. 4, 290 (259^a). γυνὴ-οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ φύσις mon. 100. ἱστοὶ γυναικῶν ἔργα κούκ ἐκκλησίαι mon. 260. οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ *χορός Philetact. 3, 296. πρὸς *γυναικ' ἄρα ἔρεῖς τὸ πρᾶγμα; Antiph. 3, 151 (57). ἂν γυνὴ γυναικὶ - †ὀμιλεῖ (f. συνῆ) Philem. 4, 57 (76). γνώμην ποτηρᾶν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου Philem. 4, 58 (78). γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε Men. 4, 269 (156). ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν Philem. 4, 59 (85). γυνὴ τὸ συμφέρον οὐ βουλευέται mon. 106. μήποτε λάβῃς γυναικὸς εἰς συμβουλίαν mon. 355. μηδὲν ποτε κοινοῦ τῇ γυναικὶ χρήσιμον mon. 361. τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι-δεῖ, ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106). γυνὴ λέγουσα χρῆσθ' - φόβος Men. 4, 278 (197). εἰωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἐν λέγειν γυνὴ ib. (198). γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). γυνὴ-κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. *(τί) λογιζομ' ὁ καχοδαίμων προσδοκῶν χάριν παρὰ γυναικὸς κομεισθαι; Men. 4, 241 (27^a). οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται *πιστὴ χάρις ib. (27^b). γυναικὶ-ὄρκον ὀμνύων ἀνὴρ Men. 4, 325 (469). δειναὶ - αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας mon. 130. γυναικ' ὁ διδάσκων *γράμματ' οὐ καλῶς ποιῶν Men. 4, 269 (154). γυναιξὶ διαφέρειν οἶε δὲ τί; (utrum ῥάφ.ανος dicatur an κράμβη) Apollod. Car. 4, 449. καθάπερ αἱ γυναῖκες, *κατέφαγεν πάμπολλα καὶ ταχύτατα Antiph. 3, 48. ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν, ὡς φασιν αἱ γυναῖκες Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. πότερ' ἐπεμῆε τις; A. οὐκ ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνὴ Epheripp. 3, 334 (1, 12). καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες Philyll. 2, 657 (1). τέτταρας-τραπέζας τῶν γυναικῶν - ἐξ δε τῶν ἀνδρῶν Euangeli 4, 572. †τούτων γυναῖκες ἴβρειαί Posidipp. 4, 521 (v. 21). γυναιξὶ *κοπιώσασιν Aristophan. 2, 1077 (3, 8). γυναιξὶ δ' ἄρχει πάντ' ἂν οἶνος παρῆ Alexid. 3, 459. γυναικὶ δὴ πιστεὺε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. ὄρκον-γυναικὸς

εις οἶνον γράφω Xenarch. 3, 620 (3). ἔγχευε θαυμαστὴν γυναῖχ' ὡς σώφρονα Men. 4, 287 (239). φθόρος, μεθ' οὗ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή Men. 4, 231 (6). φιλόνεικος-γυνή εἰς μῆνιν Men. 4, 330 (499). ζῆλος γυναικὸς-πυρπολεῖ δόμον Mon. 195. ἴσον-*ὄργῃ καὶ θάλασσα καὶ γυνή Mon. 264. ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὀμότης Mon. 267. ἴδς ἀσπίδος κακὴ γυνή Mon. 261. θησαυρὸς ἐστὶ τῶν κακῶν κακὴ γυνή Mon. 233. μὴ λουιδόρει γυναῖκα μηδὲ νουθέτει Mon. 353. χειμῶν κατ' οἴκους-κακὴ γυνή Mon. 540. γυναικὶ μὴ πρίστευε τὸν βίον Mon. 86. ἐγὼ γυναικὶ-ἐν τι πιστεύω μόνον, ἐπίαν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν Antioph. 3, 151 (54). γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστὶν ἢ γαμεῖν Mon. 95 = Anon. 4, 690 (348). οἱ τέττιγες-εὐδαίμονες, ὧν ταῖς γυναῖξιν οὐδ' ὀτιοῦν φωνῆς ἐνι Xenarch. 3, 625. εἰτ' ἐγὼ *κακῶς ποτε ἐρῶ γυναῖκας; Kubul. 3, 260 (2, 7). εἰ δ' ἐγένετο κακὴ γυνή Μήδεια, Πηνελόπεια δὲ μέγα πρᾶγμ' ib. (2, 9). ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον ib. 261 (2, 14). γυναικὸς ἐσθλῆς (Diph. ἀγαθῆς) ἐπιτυχεῖν οὐ φέδιον Mon. 94 = Diph. 4, 426 (33). γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστὶ σώζειν οἰκίαν Mon. 84. γυνή-οἴκη πῆμα καὶ σωτηρία Mon. 85. γυνή δικαία-σωτηρία Mon. 93. γυνή χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας Mon. 99. χρηστὴ γυνή κτῆμ' ἐστίν Mon. 634. ταμειὸν ἀρετῆς ἐστὶ γενναία γυνή Alexandri 4, 554 (1). γυναικὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει Mon. 83. ἐνεῖσι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι Mon. 160. οὐχ-γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ-*ἐπεισομιζέται-καὶ δαίμον' Anon. (?) 4, 690 (349). χρήματα, γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν Men. 4, 247 (41). τὸ γυναικ' ἔχειν εἶναι τε παίδων-πατέρα Men. 4, 260 (103). οἰκειὸν οὕτως οὐδέν ἐστιν-ὡς ἀνὴρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον Mon. 735. ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς Men. 4, 254 (73). οὐχ ἄν ποτε Εὐριπίδης γυναῖκα *σώσει' Diph. 4, 411 (1, 4). γυνή γυναικὸς οὐδέν διαφέρει Mon. 109. γυναικὶ πρόσφορον γυνή Anon. 4, 669 (284). τὴν γυναῖκα δὲ αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω Aristophan. 2, 1175 (1). δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκα σοι Aristophan. 2, 1134 (2). ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν-ἡ γυνή Polyzel. 2, 670 (3). (Ilithyia) ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα καταπλήξῃ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). γυνή κυεῖ δεκάμηνος* (;) Men. 4, 192 (3). γυναῖκα ζητοῦντες-ἤχομεν (roesin) Aristophan. 2, 1132 (1). γυναῖκε δ' αὐτὰς δύο ταράττετόν τινε (democratia et aristocratia) Henioch. 3, 563 (v. 15). ἦσαν ἄνθρωποι πέντε καὶ γυναῖκες τρεῖς Alexandr. (?) 4, 555 (2). ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναῖξιν ex Anon. 4, 678 (308). cf. v. Κρόνος. ὕργαθος: δικῶν γύργαθος Aristophan. 2, 1039 (21). ὕρος: Men. 4, 167 (12). υνναῖος: γωνιαίου ῥήματος Plat. 2, 639 (2).

Δ.

αί: τί δαί; τί-ἀξιοῖς; Pher. 2, 289 (7). †τιδη (τί δαί;) τὸν ἐνεργμόν Phryn. 2, 582 (1). τί *δαί; κυνίδιον ἐπρώ-; Aristophan. 2, 1030 (12). τί *δαί; Alexid. 3, 479. τί δαί | τοῦτ' ἐστὶ πρὸς σέ-; Diph. 3, 381 (1). αἰδάλειος: πότερα Δαιδάλειος ἦν; Cratin. 2, 62 (2). Δαιδάλεια Aristophan. 2, 1016 (2). αἰδάλεος: χιτῶνά μοι-δέδωκας *δαιδάλεον Theop. 2, 806 (2). ἐψητοί τινες-δαιδάλαιοι Alexid. 3, 392 (3). αἰδάλος: Ἑρμῆς-Δαιδάλου φωνὴν ἔχων Plat. 2, 682 (6). de Daedali

- quodam ligneo simulacro Veneris * Kubul. 3, 216 (3). είδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ-Δαίδαλε (coque) Philosteph. 4, 589.
- δαιμονίζομαι: ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην Philem. 4, 62 (95).
- δαιμόνιος: ὦ δαιμόνιε Pher. 2, 257 (1). Mnesim. 3, 568. ὦ *δαιμόνι ἀνδρῶν Eur. 2, 554 (15).
- δαιμονίως: γέρον γε δαιμονίως (int. οἶνος) Alexid. 3, 460.
- δαιμονῶ: *δαιμονᾶς, γεγονῶς ἔτη τοσαῦθ' ; Men. 4, 110 (1).
- δαίμων: χαιρετε δαίμονες, οἱ Λεβιάδειαν Cratin. 2, 142 (3). δύο δ αὐτὸν δαίμον' ὄλειτον Plat. 2, 615 (1, 3). λύχνων-ὄσμᾶς οὐ φιλοῦσι δαίμονες Plat. 2, 675 (2, 15). τὴν κρατίστην δαίμον' (Bendin) Aristophan. 2, 1100 (7). τὴν ἐγγελευν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα Anaxand 3, 151 (v. 5): τὸν-οἶακα στρέφει δαίμων ἐκίστη Anaxand. 3, 163 (1). ψῶξι σε δαίμων Alexid. (?) 3, 395 (v. 10). ἡ φιλοτιμία (Amoris) δαίμονος Alexid. 3, 496 (1, 13). ὅσοι τοῦ δαίμονος τούτου (Amoris) ποιῶσιν εἰκόνας Alexid. 3, 495 (1, 5). ἔπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται εὐθύς γενομένῳ-ἀγαθός, κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον εἶναι Men. 4, 238 (18^a). *ἐπεισκομίζεται καὶ δαίμον' ἦτοι χρηστὸν ἢ τούτῳ ἀτίον (cum uxorē) anon. (?) 4, 690 (349). δαίμων ἐμαυτῷ γέγονα mon. 132. οἶφ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν Theognet. 4, 549 (v. 6). οἶνος-δαιμόνων ὑπέριτος anon. 4, 694 (363). πρὸς τῶν δαιμόνων Nicol. 4, 579 (v. 17). ἡ στιγρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες (vetulae) Timocli. 3, 607. ἀγαθοῦ δαίμονος: cf. ἀγαθῆς τύχης v. τύχης λεπαστή-ἦν ἐκπιούσ' ἀκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος Theop. 2, 808 (1 et 2). ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν Theop. 2, 821 (20). δαίμονος ἀγαθοῖ μεταπίπτρον Antiph. 3, 76. ἐγγέσσα ἀγαθοῦ δαίμονος Nicostr. 3, 286 (3). ἀγαθοῦ δαίμονος δέχομαι ib. ἀγαθοῦ δαίμονος λαβεῖν Eriphi 3, 558 (4). ἡ τᾶγαθοῦ δαίμονος-φιᾶλη Xenarch. 3, 616 (1). μεταπίπρω μεστήν Διὸς πωτήρος, ἀγαθοῦ δαίμονος Diph. 4, 409 (1).
- δαίνυμαι: πῦον δαινύμενοι Cratin. 2, 95 (4). ἂ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν-καί-πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Kubul. 3, 205 (v. 7). μηδ' ὄψον-μετὰ τούτου-δαίση Cratin. min. 3, 377.
- δαίς: κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν Cratin. 2, 111 (1, 3). δειλῶν ἐπὶ δαί-τας Ιασιν Eur. 2, 542 (14). ἐπὶ δαῖτα θάλειαν Pher. 2, 335 (2). πί-νειν ἐν *δαιτὶ θαλεῖῃ Herm. 2, 410 (2, 11). τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21). δαιτός διαθρομματῖδες Antiph. 3, 49 (2).
- Δαισιανός (f. Δαισίας) anon. 4, 632 (112).
- Δαισίας: κῆραθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίον Archipp. 2, 723 (13).
- δαιτυμῶν: "οὐδ' ἄρι παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὄλωσ;" οὐκ οἶομαι γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμεν || οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἰς μοι Δαιτυμῶν Stratton. 4, 545 (v. 11. 12. 15).
- Δάκνης τίς ἐστιν Telecl. 2, 368 (1).
- δακνάζω: *δακνάζει (libr. δάκνειν) τὴν Εὐβοίαν anon. 4, 677 (306).
- δάκνω: cf. δακνάζω. λακπατεῖν ὠθεῖν δάκνειν Pher. 2, 323 (6). δά-κνει, δάκνει, ἀπεσθλεῖ μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405 (7). μῶν *ἐδακέ (legeb. ἔδωκε) *τί σε; Α. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε Archipp. 2, 725 (2). κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χεῖλεσιν δάκνει Kubul. 3, 254 (1, 16). δάκνων τὰ χεῖλη Kubul. 3, 230 (2). ὁ μὲν λέμμι *ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει Anaxil. 3, 353 (1). ὁ μὲν δάκνει γὰρ (senex), ὁ δ' ἰλαροῦς ἡμᾶς ποιεῖ (int. οἶνος) Alexid. 3, 512 (15). ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτὸν anon. 4, 653 (198). δηχθεῖς αἰθωνι Κλέωνι Herm. 2, 395 (1, 7). ὁ λιμὸς τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν Men. 4, 190 (4). τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει πενία Men. 4, 149 (2). ἀντίτευχος, ἄρ-γεῖός, δάκνων Kubul. 3, 232 (2).

- δάκρυον**: ὁμοία πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη μετὰ δακρύων Posidipp. 4, 517. εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον ἢ ἡλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα Philem. 4, 23 (1). ἡ λύπη-ἔχει καρπὸν τὸ δάκρυον ib. τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ-ἀναβολὴν *Men. 4, 237 (16). οὐ γὰρ ὠφελεῖ τὰ δάκρυ' ἀναισθήτω-καὶ νεκρῷ Men. 4, 269 (157). δάκρυα-ἀπὸ τῆς τραπέζης-ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 14).
- δακρυροῶ**: δακρυροοῦντες Alexid. 3, 523 (50).
- δακρύω**: ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14).
- δακτύλιος**: δακτύλιος φαρμακίτης Eur. 2, 454 (22). παρὰ Φερτιάτου δακτύλιός ἐστὶ μοι Antiph. 3, 97 (2). δακτύλιον ἀπέφρονε Aristophan. 2, 1049 (7). σφραγιδας, ἀλύσεις, δακτυλλοὺς Aristophan. 2, 1079 (6, 12). ἀλύσεις, καθετήρας, δακτυλλοὺς Nicostr. 3, 289 (7).
- δακτυλιουργός**: Pher. 2, 356 (77).
- δάκτυλος**: περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). ἀπαν-τας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388 (1). κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους Aristophont. 3, 362 (3). *προσκατέδει τοὺς δακτύ-λους Alexid. 3, 462 (1, 5). ἐπὶ τίνα δ' ὦδ' ἄλλην τέχνην-ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί-; Anaxand. 3, 175 (1, 7). πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ'-τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Croblyli 4, 568 (1). κηδεμῶν τῶν δα-κτύλων Alexid. 3, 451. δακτύλου πιάσματι σύρει Kubal. 3, 242 (1, 11). χεῖρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλοι δὲ δακτύλους mon. 543. αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν Antiph. 3, 106 (v. 15). ἔχουσι-τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις Phryg. 2, 560 (1). γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους ἀπαλούς Alexid. 3, 404 (3)=429 (1, 10). δακτύλους ἀυλητικούς Plat. 2, 685 (12). ἀυλητικῶς-καρκινοῦν τοὺς δακτύλους Antiph. 3, 30 (1, 15).
- δαλός**: ἐνέκρουσα-ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν Sotad 3, 586 (1, 29).
- δαμάζω**: βολβούς-σποδιᾶ δαμάσας Plat. 2, 672 (1, 9). Med. τὰ μὲν διανεκῆ σώματος μέρη δαμάζει' ἐν *πυρικτίτοισι γὰς Anaxand. 3, 168. ἦδε γὰρ δαμάζεται (iuvenes) ἐφ' ὁῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη Anaxand. 3, 175 (1, 15).
- δάμαλις**: ἐπομνύουσα-ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμῆς Eri-crat. 3, 369.
- δάμαρ**: οὐκ-τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα; Eur. 2, 494 (18). [δοσις μοχλοῖς-σώζει δάμαρτα Men. 4, 226].
- δαμαρίππεως**: Eur. 2, 572 (83).
- δαμασίας**: Δαισποδίας καὶ Δαμασίας Eur. 2, 475 (37).
- δαμασικόνδυλος**: Eur. 2, 572 (84).
- δάματερ**: vide Δημήτηρ.
- δάμιππος**: ὀρῶ-προσιόντα μοι Δάμιππον Anaxipp. 4, 464 (1).
- δαμόξενος**: Ῥόδιος Δαμόξενος Anaxipp. 4, 459 (v. 1).
- δαναώτατος**: Aristophan. 2, 1048 (2).
- δανείζω**: ὑδρίαν δανείζειν Aristophan. 2, 1000 (15). ὅταν δανείζη τις πονηρῷ χρήματα Axionici 3, 536 (1). τῇ γῆ δανείζειν Philem. 4, 52 (51°). διὰ χειρὸς δανείσαι Timostrat. 4, 595. τοὺς πλουσίους-οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν Men. 4, 149 (1).
- δάνειον**: τὰ δάνεια δούλους ποιεῖ mon. 514. δάνει' ἐρυγγάνων Diph. 4, 395 (2, 21).
- δαός**: Δᾶος πάρεστι anon. 4, 600 (2^b). Δᾶοι et Γέται fallaces servi Men. 4, 333 (513).
- δαπάνη**: δαπάνην ματαίαν Antiph. 3, 90 (2, 6). τοῖς ὑπερβάλλουσι-δαπάνη πρόσεστιν Alexid. 3, 502 (1). μεγάλη δαπάνη μίαν εἴλωσε πέρην Antiph. 3, 109 (v. 2).

- δαπάνημα: διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν Philem. 4, 36 (7).
 δαπανηρός: γυνή-ἔστι δαπανηρόν mon. 97.
 δαπανῶ: ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν Diph. 4, 389 (1, 7). τὸν βολβόν-
 σκόπει ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). τοὺς τὸν ἴδιον
 δαπανῶντας ἀλογίστως βίον (pecuniam) Men. 4, 255 (79). Med.
 οὐχ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο Aristophan. 2, 1171 (1, 10).
 δάπεδον: χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον Aristophan. 2, 990 (13).
 δαπίδιον: δαπίδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον Hipparch. 4, 431.
 † δαπιθάκνην Plat. 2, 654 (2).
 δάπις: ὁ χορὸς-εἶχεν δάπιδας ῥυπαράς Pher. 2, 290 (9). ὠρχεῖτ' ἂν
 ἐναϊράμενος δάπιδας Aristophan. 2, 1052 (12). Καρχηδῶν δάπιδας
 (praebet) Herm. 2, 408 (1, 23).
 δάπτω: * δάπτοντα (libr. δαρδάπτοντα), μιστύλλοντα Aristophan. 2,
 1119 (10).
 δαρδάπτω: vide δάπτω.
 Δαρεικός: * κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς Aristophan. 2, 1153 (13).
 δᾶς: δᾶδες Philyll. 2, 868 (7). δᾶδας ἡμμένας-δότης * Lysipp. 2, 748
 (3). δᾶδα καὶ στεφάνους λαβόντες Antiph. 3, 114 (1). * (στεφάνους)-
 δύο καὶ δᾶδα χρηστήν Antiph. 3, 145 (29). ὄψον δᾶδας ἡμμένας κα-
 ταπίνομεν Mnesim. 3, 577 (1). ἀγνίζων-δαδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ
 Diph. 4, 416 (3).
 δασύπους: Cratin. 2, 210 (108). τοὺς δασύποδας-ἀλλοὶ διαπάττειν Δι-
 caei 2, 829 (1). δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). * δα-
 σύποδας τρεῖς, σιρουθάρια δ' Eubul. 3, 268 (14). δασύποδα, ἐὰν πι-
 ριτύχης, ἀγόρασον, καὶ νητιῖα Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). δασί-
 πους * ἂν ἐπέλθῃ τις, φέρε Eriharr. 3, 334 (1, 9). χελιδόνειος ὁ δασί-
 πους Diph. 4, 375 (1). οὐ (in Attica) δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐχ
 ῥάδιον Nausicr. 4, 578.
 δασύπρωκτος: Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων Plat. 2, 615 (1).
 δασύς: δασύν ἔχων τὸν πρωκτὸν Cratin. 2, 184 (27). δασύς, ἄλλοτε
 λείος Eubul. 3, 254 (1, 2). τρωτός, ἄπρωτος, δασύς, λείος ib. (1, 8).
 οὐ δασεῖς-καὶ προβεβηκάτες Baton. 4, 504 (1, 9). ἱμάτιον δασύ Philem.
 4, 53 (53).
 δατηταί: Aristophan. 2, 1209 (153).
 Δαύλιος: Δαυλία χορῶν Aristophan. 2, 1209 (156).
 δάφνη: δάφνης κλάδοι Amips. 2, 711 (3). κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης
 anon. 4, 676 (305). ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά, κίττον, δάφνην Men. 4, 97
 (4). ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν καὶ δάφνην Theop. 2, 810 (1).
 δαφνοπώλης: (de Apolline) Aristophan. 2, 1209 (154).
 δαψιλής: γαστρισμός-δαψιλής Sophili 3, 582 (1).
 δαψιλῶς βρέχειν (?) Antiph. 3, 147 (35).
 δέ: ἀρ' ἀληθῶς-ἔστιν-θοινᾶσθαι καλῶς; ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκει κατα-
 κρέμανται; Cratin. 2, 107 (1, 3). τίς δὲ σύ; Cratin. 2, 225 (155). * μετὰ
 δὲ Μέλητα τίς Pher. 2, 257 (4). τίς δ' οὗτος-ἔστι; Pher. 2, 266 (1).
 τί εἶργασαι; πῶς ὦ κατάρατε * (δ') ἐνέχεας; Pher. 2, 282 (4, 3). τί
 δ' οἴνου; ib. (4, 4). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν-καὶ-ἔτι χρεῖα; Pher. 2, 315
 (1). τί δ' ἐπαθεῖς; Pher. 2, 346 (20). ὁ νόθος δέ μοι ζῆ; Eur. 2, 461
 (9). οἱ δεινὸν οὖν κριούς ἐμ' ἐχγεννᾶν-, ὄρνεις * δ' —; Eur. 2, 463 (10).
 πεφυτευμένη δ' αὐτὴ ἴσιν ἦ-; Eur. 2, 509 (3). τί δ' ἔστι Ἀθηναίωσι-
 ἀπώμοτον; Eur. 2, 517 (25). οὐκοῦν περιγράψεις-; Δ. τί δ' ἔστιν;
 (al. πάρεστιν.) Eur. 2, 525 (1). οὐ δεινὰ ταῦτα † δὲ (? δ' ἔστιν)-;
 Eur. 2, 532 (2). οὐχ ἐφύσων-ποτε; νῦν δ' * ὀμηρέουσ' -; Antiph. 3, 63.
 τίς δ' ἔστιν ὁ-φροντίζων; Phryn. 2, 589 (3). ὁ δ' - Ἡρακλῆς - τί δρᾷ;

Phryn. 2, 590 (5). εὐτυχεῖς- B. τί δ' ἔστι; Plat. 2, 670 (3). B. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί; Plat. 2, 672 (1, 3). τί ἔστι; πῶς ἔχομεν; B. τί δ' ἄλλο γ' ἤ-; Lysipp. 2, 744 (1). ὦ πολῖται- B. τίς πόλεως δ' ἔστι * (νῦν)-; Metag. 2, 758 (2) cf. 5, 53. ἡ σφύραινα δ' ἔστι τίς; Stratt. 2, 773 (2). εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὐταὶ καὶ τίνες; Stratt. 2, 774 (5). διπύρους τε θερμούς. B. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες; (?) Alcae. 2, 826 (3). Kubul. 3, 214 (2). πῶς δὲ καὶ κεκραμένον πίνειν-δεῖ; Diocl. 2, 839 (2). τὰ δ' ἄλφιθ'-πῶς ἐπῶλουν; Stratt. 2, 768 (1). * σὺ δ' οὐκ ἐγῆμω; Aristophan. 2, 998 (9). σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἔστιν; Aristophan. 2, 1065 (2, 4). τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ; Aristophan. 2, 1109 (2). σὺ δ' ὀμέστιος θεοῖς; πόθεν; Aristophan. 2, 1189 (58). πόθεν δ' ἐγὼ σοὶ συγγενής; Aristophan. 2, 1194 (80). κρέα δὲ τίνος ἤδιστ' ἂν ἐσθλοῖς; Antiph. 3, 9 (1). ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔνεστι-; B. χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός. A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναι φασὶ δέ; Antiph. 3, 18 (1). τίς δ' ἐγχείλειον ἂν φάγοι; Antiph. 3, 21. πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; Antiph. 3, 30 (1, 10). λούται δ' ἀληθῶς* (;) Antiph. 3, 58. τὸ *δεῖνα δ' ἐσθλείς; Antiph. 3, 70 (2, 6). οἶνον Θάσιον πίνεις ἂν; — πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; — μελίπηκτα δ' εἰ σοὶ προσφέρου; B.* τρώγοιμι καὶ ῥῶν δὲ καταπίνοιμ' ἂν (f. τρώγοιμι, ναί. A. ῥῶν δέ; B. καταπίνοιμ' ἂν) Antiph. 3, 77. οὐκοῦν τὸ μὲν-ἔψιν ἐν ἄλμῃ; -τὸ δὲ-; -τὸν γαλεόν; -τὸ δ' ἐγχείλειον; reliqua asyndetos. Antiph. 3, 130. οὐκοῦν ὑποστορεῖτε-; κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε- ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε- κατὰ-καὶ ... Kubul. 3, 247 (1). * ἡ σταθμοῦχος δ' ἔστι τίς; Antiph. 3, 93. τί δ' ἂν Ἑλλήνες-δράσειαν; ὅπου-. παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν-ῶπτων Antiph. 3, 94. κάκκαβον λέγω. σὺ δ' ἴσως ἂν εἰποῖς λοπάδ'. B. ἐμοὶ δὲ τοῦνομα οἶει διαφέρειν; Antiph. 3, 99 (1). οἶα δ' ἔστιν οἶσθα σὺ-; Antiph. 3, 101 (5). τὸ δὲ | ζῆν εἶπέ μοι τί ἔστι; Antiph. 3, 138 (10, 1). τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος-; Antiph. 3, 150 (49). τῶν ζωγράφων μὲν ἡ-χειρουργία-θαυμάζεται. * αὕτη δὲ-ἀρπάζεται || ἐπὶ τίνα δ' * (ὥδ') ἄλλην τέχνην τί στόματι * κατακίετ'-; || * ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ-; τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν-; ὠραῖον δὲ μεираκύλλιον ποταῖς ἐπὶ φθαῖς-ἀλλίσκεται-; Anaxand. 3, 175 (1). * ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθλοῦτ' εἶρηκε ποῦ-; κρέα δὲ μόνον ῶπτων Kubul. 3, 262 (2). ἡ ναῦς δὲ * πότερ' εἰκόσορός ἔστιν ἤ-; Nicostr. 3, 282. οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη * γέγον' ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ λιοπέθους-Τέλεσις ἕτερα μυρία; Θεολύτην δ' * (οὐδ') οἶδεν οὐδεὶς-. οὐχὶ Λαῖς μὲν-ἀπέθανεν βινουμένη, Ἰσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε-; Κοσσύφας δὲ καὶ-οὐ λέγω· περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ Philetæer. 3, 294 (1). οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς-; Νικόστρατος δ'- Ἡρακλῆς; Kphipp. 3, 337 (2). ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραντα- B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; -διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Amphid. 3, 306 (1). τάρων * βολῶν γένοιτ' ἂν· ἡ δὲ κέστρα; κτῶ βολῶν Amphid. 3, 313 (1, 12). ποῖα φροντίς, ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται-; Kpicrat. 3, 370 (1, 4). οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα τίς ἦν ὁ πάππος- * τήθη δὲ τίς, τὸν δὲ τρόπον-μήτ' * εἰσιδεῖν· ἀλλ'- Men. 4, 228 (3). πόθεν ἔστι ταῦτα-; A. τί δὲ σοὶ μέλει; οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα Diph. 4, 411 (1). προσέχεις τι τούτῳ-; * ποῦ δ' ἔχει ἀργύριον οὗτος; Hipparch. 4, 431. ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις* (;) ib. 432. γυναιξὶ διαφέρειν οἶει δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. πάλιν-ἴσως ἐθαύμασας- B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' * (;) Sosip. 4, 463 (v. 38). πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἔστι; Euphron. 4, 494 (1, 6). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. ζῆν δ' ἔστι τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 6). πονοῦσι * δ' ἕτεροι. B. σὺ δέ; A. λέγω τὰς αἰτίας Damox. 4, 531 (v. 47). μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι-; τεύξο-

μαι δ' ὕπνου-; οὐ δάσω δέ-δίχην-; anon. 4, 668 (282). * (τίς ἐστιν)
 ὅς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν-; Eur. 2, 547 (2, 3) cf. 5, 39. ὡς * (δέ)
 μαλακὸν-τὸ χρωτῖδιόν * (ἐστ') ὡς θεοί Cratin. 2, 183 (23). Crates (?)
 2, 248 (3). ὅσος * (δ') ὁ βρυγμός Eur. 2, 492 (13). ὡς δ' ὀρχοῦνται
 Metag. 2, 754 (2). ὡς δ' ὀρθοπλήξ Aristophan. 2, 961 (3). οἷα δ'
 χώρα φέρει Antiph. 3, 98. ὡς δ' * εὐρύθμως λαβῶν-ἐσχεδίασε Anaxand.
 3, 168. ὡς μικρολόγος εἰ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής Euphron. 3, 334
 (1, 10). ὅσα δ' ἐστὶν εἶδη θηρικλείων Dionys. 3, 554 (1). ὡς δ' αἶ-
 ποτε περὶ τοὺς κυάμους ... Henioch. 3, 562. ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρ-
 χοὶ κοίτας φέροντες Men. 4, 108 (3). οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι γαι-
 νεται Men. 4, 244 (34). οἶος δ' ἀλαζῶν ἐστὶν * ἀλιτήριος Men. 4, 246
 (38). ὡς δὲ καὶ γλισχρον βλέπει Euphron. 4, 493 (v. 16). οἶων δ'
 ἐπιθυμῆι βρωμάτων Diochirp. 4, 541. ὡ μαλάχας μὲν ἐξερωῖν ἀναπνέει
 δ' ὑάκινθον καὶ .. καὶ .. ὡ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα,
 γελῶν δ'-καὶ-ἐγχει- Pher. 2, 318 (2). μάκαρ Σοφοκλῆς ὅς-ἀπέθανεν
 εὐδαίμων-· καλῶς * (δ') ἐτελεύτησ' Phryn. 2, 592 (1). ἀνδρῶν βέλυσί
 ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ' Amips. 2, 703 (1). Κηφισοφῶν ἀρίστε
 καὶ μελάντατε· σὺ δὲ * ξυνέζης - * Εὐριπίδη Aristophan. 2, 1177 (4).
 Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις- Kubul. 3, 252 (3). ὁ δ' ἀλάστωρ
 ἐγώ- Men. 4, 186 (5). Αἰάχης. Β. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Crobyli 4, 567 (1).
 γελοῖον. * Α. ἀγνοεῖς. ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληθεῖ Antiph. 3, 68.
 Πηλεὺς; ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως Philetaer. 3, 293. πέτρῳ
 κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα Pher. 2, 322 (2). σκέψαι δέ μου τὸ μέτω-
 πον Pher. 2, 359 (90). σὺ δὲ-ψάθαλλε Herm. 2, 414 (4). σὺ δ' ἔπαυ'
 Eur. 2, 447 (2). σὺ δὲ τὰ καλῶδια-ἀρχυώρει Eur. 2, 555 (18). περι-
 στέριον δ' αὐτῷ τι λαβέ Phryn. 2, 599 (4). * ἐμφέρεσθε δέ | τὰ ῥά-
 ματα Plat. 2, 628 (11). φέρε τὴν θυεῖαν, αἰρ' ὕδωρ-παίζωμεν δὲ περὶ
 φιλημάτων Plat. 2, 630 (1, 5). ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα * ἢ
 φράσω Plat. 2, 670 (4). φείδεσθε τοῦλαίου-· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ | ὠπ-
 σομαι στίλβην Plat. 2, 685 (15). αἴλει-, σὺ δ' ἄδε- ἐκπλομα δ'
 ἐγὼ Amips. 2, 710 (1). * εἰδ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις αὐλῶν πέραναι. δέ-
 ξεται δὲ τᾶλλα σοι Antiph. 3, 24. * ἐκ τᾶς πινακίδος δ' ἀμπερέως-
 ἐρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). ὅσῳ δ' ἐξ ἀκρων διαπέγκμισον-
 * τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαιοιδὴν Aristophan. 2, 955 (8). ἐκδότης δὲ τίς-
 Aristophan. 2, 1093 (4). τὸν δὲ κάδον ἐξω-λαβῶν ἀπόφερε τᾶλλα
 πάντα Antiph. 3, 61 (2). σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι Antiph. 3, 55 (1). πε-
 ραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ τὸν ἀρχεσίγυιον Antiph. 3, 119 (1, 6). ὑπερ-
 σεκντοῦ πρᾶτθ' * ὀτιοῦν ἂν σοι δοκῆ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ Anaxand. 3,
 199 (11). τί-ἐστηκας-ἐτι, ἀλλ' οὐ βαδίζεις: τοῖς δὲ-πίλακι διαπέ-
 ραχται Kubul. 3, 211. τῶν μυρτίων βοιλόμεθα † τοῖτων σὺ τ' (1
 κουτωνί· σὺ δὲ | τί γ') ἄλλα πῶλαι Kubul. 3, 252 (4). πέραναι σε-
 θεῖς δὲ γῖν Men. 4, 88 (1). εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρῶν δὲ ταύτην † ἐλο-
 γόρει- Diph. 4, 403 (1, 9). ἐν χίτρος δέ μοι ὅπως- εὐόντα μηδὲν
 ὀψομαι· ἐγὼ δ' ἄρα στρέψη με-δακτύλιός ἐστί μοι Antiph. 3, 97 (2).
 ὅπως δὲ ἀλεύσει (?) Kubul. 3, 224. ὅπως δὲ τὴν νύμφην-ἐπὶ τῇ
 ἱαύγος * ἀναθήσεις Agar. 3, 276 (2). οὐκ ἐδωκ' ἀποῦντι Σοφο-
 κλέει χορὸν, τῷ Λικουμάχου δ'- Cratin. 2, 27 (2). τὰ Στρεπζόρον-ἀρ-
 χαῖον αἰεῖειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστὶν ἀκοῖειν Eur. 2, 481 (3). ἐόντι-
 δεσπῶ-οἶδει, † τοῖσι δ' ἰπαγωγῆσαι Herm. 1, 97 (3). τῆνδε- μή μοι
 δίδου, ἐκ δὲ τοῦ κέρματος αἰ'-δός· πικρὸν Herm. 2, 409 (3). παρὸς μὲν
 οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κῆμελῆς Eur. 2, 512 (10). καὶ τῶν μὲν ἄλλων
 οὐκ ἐμύλησέ μοι μελῶν, Γεφυρίδος δὲ δρῆμα δεξιότατον δάκτυλός
 Stratt. 2, 263 (1)· μή καταφρόνεις, μηδ' ἐπερ' ἐπιθήσει κολῆ, ἐν τοῖς

ὃ ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς
 με; μηδαμῶς· ἄλλης δ' ἔχρην τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41
 (2, 10). οὐδεὶς παράσιτος εὐχεῖ ἀτυχεῖν τοὺς φίλους, τὸναντίον δὲ
 πάντα εὐτυχεῖν ἀεί Antiph. 3, 45 (2, 4). ἔστιν πολυτελής-τις, οὐ
 φθονεῖ, μετέχειν δὲ τούτων εὐχεῖ Antiph. 3, 45 (2, 6). ἐπεχεάμην
 ἀκρατον οὐχὶ παιδίου, κινάθους θεῶν τε (ἰ. δὲ) καὶ θεαινῶν μυθίους
 Antiph. 3, 45 (3). εὐ λέγει τέ σε | οὐδεὶς, κακῶς δε πᾶς τις Antiph.
 3, 51. οὐκ ἂν γενόμενον οὐδέποτε γ' ἄμην πρᾶγμα-λέγειν, ἐνέδρας
 δ' ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7). σκατοφαγεῖν ἀπειρῆξε τὸ ζῶον *** τοὺς
 δὲ βοῦς ἠνάγκασεν Antiph. 3, 68. κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ τοιαῦτα
 φίλων. γάμοι δ' ἐκείνοις-ἦσαν Antiph. 3, 104 (v. 20). ὥστε πρὸς
 ὄν μὲν | ἦν αὐταῖς (ἰ. οὐκ ἦν) ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς Antiph. 3, 109
 (v. 18). * (ὄντα) δ' ἄφωνα βοήν ἴστησι-οῖς ἐθέλει-, τοῖς δ' οὐδὲ πα-
 ροῦσιν ἀκούειν ἔξεστιν, κωφὴν δ' ἀκοῆς ἀσθῆσιν ἔχουσιν Antiph. 3,
 112 (1). οὐδ' ἦφεν κρέα, οὐδ' ὠπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας Antiph. 3, 144
 (27). μὴ χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλει, ἐργοῖς δὲ καθαροῖς-τὴν
 καρδίαν Antiph. 3, 151 (56). τῶν ἀδικημάτων μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας
 τιμωρίας, εἰλεῖν δὲ πάντως (?) Antiph. 3, 156 (73). οὐκ ἔστι δούλων
 πόλις, τύχη δὲ-μεταφέρει τὰ σώματα. πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ
 ἐλεύθεροι, εἰς ταῦριον δὲ Σουριεῖς, εἰτ' εἰς τρίτην ἀγορᾶ κέχρηται
 Ἀναξανδ. 3, 162 (1). οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμοιοῦσ', οὐθ' οἱ νόμοι |
 ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολὺ Ἀναξανδ. 3, 181 (v. 3). καὶ γὰρ
 οὐ καυλοῖσιν-ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλλήλυθα. ἔ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν-καὶ-καὶ-,
 πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Eubul. 3, 205. ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος-
 βαρὺς δὲ κοιμηθῆ Eubul. (Arag.) 3, 226 (3). οὐκ ᾤου * (σύ) με χολὴν
 ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτω μοι διελέγου, ἐγὼ δὲ γ' εἰμι τῶν μελαμπύγων ἔτι
 Eubul. 3, 234 (1). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ παράσιτος- ὁ δ' Ἰσχομάχος
 ὁ διατρέφων σε τυγχάνει Arag. 3, 276 (1). ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμόν
 οὐκ ἠπίστατο, θρῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον Nicostr. 3, 284. ὅστις δὲ θνη-
 τὸς-μὴ-ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἔᾶ, μάταιός ἐστιν Am-
 phid. 3, 309 (2). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, παρὰ δὲ
 Σινώπη-ἔνδρον κάθητ' Amphid. 3, 310 (1). οὐκ ἔνεσθ', αὐταὶ δ' ἀπάν-
 των ὑπερέχουσι τῶν κακῶν Anaxil. 3, 347 (1, 7). καὶ σὺ νῦν οὐχ-
 πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐλλήλυθῶς Anaxil. 3, 350 (2).
 ποτηρῶ-οἶτε τρυβλίῳ οὔτε γιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν
 Alexid. 3, 408 (1). κοῦτε-βολβός-δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι· μάτην δὲ-
 πουλύπους-πλήρησι λοπάδος-κύτος Xenarch. 3, 614. οὐ πᾶσαν ποιῶ
 τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοῦμόν ἐσίδω χωρῖον Men. 4, 76 (8). φύλαττε μη-
 δενί | ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὧν δὲ κύριος Men. 4, 107 (2, 4). οὐ
 τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον-μείζονος δ' ἄλλου τινός Men. 4, 156
 (1). οὐχ ὁ σὸς λόγος-ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48).
 κρεῖττον-ἔστιν-μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἠδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61).
 μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι Men. 4, 255 (50^a). σὺ δ'
 οὐθ' ὑπερβάλλοντα-ἀπώλεσας ἀγαθὰ, τὰ * νυνὶ δ' ἔστι μέτρια σοι κακὰ
 Men. 4, 227 (2, 16, 17). * (οὐ) καλῶς ποιεῖ, ἀσπίδι * (δὲ)-προσπορίζει
 φάρμακον Men. 4, 269 (154). ἥμιστά γε. ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα
 Diph. 4, 414. μηδέποτε πειρῶ-δρῶσαι-, * φύσιν δ' ἐνεργεῖν Men. 4,
 270 (163) cf. 5, 107. γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δὲ υιοπ. 98.
 ἔστιν οὐ δειπνητικός, πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιαν ἐστ' ἔχων Anaxipp.
 4, 469 (v. 37). ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γάμειν, ζῆν δ' ἠδέως. τὸ Πλάτωνος
 ἀγαθόν δ' ἔστι τοῦτο Philippid. 4, 468 (1). ὁ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι
 δέ | οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δόνησαν Damox. 4, 532 (v. 67). οὐδέτερον αὐτῶν,
 προβάτιον δ' Straton. 4, 545 (v. 22). * αὐτοὺς μὲν οὐκ ἔμασῶντο, τὰ

δὲ βοσκήματα θύοντες ὤπιων Athenion. 4, 557 (v. 13). τὰ λοιπὰ μὴ
 λάλει. *A. περὶ τῆς Ιατρικῆς δέ Nicomach. 4, 584 (v. 30). praeterita
 δὲ negationem sequentis haec cf. exempla: Alexid. 3, 386. 393 (1, 3),
 399 (2). 410 (1). 458 (3). 519 (35, 2). 520 (35, 6). Erigen. 3, 536 (1).
 Dionys. 3, 547 (v. 9). 552 (1, 14). Mnesim. 3, 568. Theophil. 3, 625
 (1). Philem. 4, 10 (1), Apollod. 4, 453. ἀδοξότερος, μίαν δὲ πῆρας
 οὐκ ἔχων, πῆρας μὲν οὖν τρεῖς Men. 4, 142 (1). ἐδόχουν μὲν ἔφρο-
 νουν δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα-ἦν-..νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθη-
 νούν Pher. 2, 338 (7). εἰ μὴ τεθέασαι-, στέλεχος εἰ, εἰ δὲ τεθέασαι μὴ
 τεθήρευσαι δ', ὄνος, εἰ δ' - ἀποτρέχεις, κανθήλιος Lysipp. 2, 746 (1). γῆ-
 ρ δ' ἐκείνου πρότερον ἢ, νῦν δ' οὐκέτι Cratin. 2, 117 (2). ταῖς ῥαφαῖα
 δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοισιν Cratin. 2, 177 (10). πολλά- *γί-
 γνεται μεταλλαγῆ πραγμάτων· μένει δὲ χρῆμ' οὐδέν ἐν ταῦτῳ ῥυθμῷ
 Eur. 2, 549 (4). ὡς ποτ' ἐκήλησεν-νίας Ἀχαιῶν-· οἶον δ' οὐ κῆλε-
 ῖ Ραδάμανθυν Theop. 2, 802 (1). *λόγῳ-ἠγωνιζόμεσθ', ἔργοισι δ' ὡ
 Aristophan. 2, 1160 (4). πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὄν τ' ὥστε
 λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16). *οὐχὶ τοῖς λαμπροῖα
 δέ | δειπνοῖς τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4). δεῖ σκοπεῖν τοῖ
 αὐτό-· εἰς αὔριον δὲ * (μηδὲ) φροντίζειν Philetas. 3, 295 (2, 8). δει-
 πνου γὰρ-ἀρχήν, τελευταίην δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf.
 p. 353 ubi δειπνου-ἀρχήν, τελευταίην δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος. δειπνω
 αἰτήσεις με σύ-οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω οὐκ ὄξος, οὐκ ... Alexid. 3, 465
 (3). ἔξεστιν δέ μοι καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ ποιῶ δέ Men. 4, 170 (5).
 εἰ * μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, τί- Men. 4, 107 (2, 5).
 εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι Men. 4, 229 (4). ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φῶσιν
 Men. 4, 247 (43). ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ Timocl. 3, 495 (v. 13).
 μὴ κατακούσειεν * δέ μου ὁ Κωρυκαῖος Dioxipp. 4, 542. ταύτης με
 τὸν Δί οὐχὶ κατέλιπον * δ' ἐγὼ οὐδέν Crobyli 4, 568 (3). ὅς ἂν δὲ
 μὴ πείθῃ Diphil. 4, 389 (1, 9). βασιλεῦ-τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις-αἰεὶ
 λόγους μὲν-παρέχει, ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέσπης; κἀγχειριδίου δ' - * παρα-
 θηγομένου βρούχεις κοπίδας- Herm. 2, 395 (1). καὶ δοκεῖ δέ (?) μι-
 μείζων ἔσεσθαι- Herm. 2, 401 (7). καὶ τῆς λοπάδος ἐνεῖσι δ' (s. ἐνε-
 σιν) ἐψητοί τινες Eur. 2, 430 (6). †καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδά-
 των ἄρδεται Khabul. 3, 266 (10). οὐ πανταχοῦ-ἀρμόττει-, καὶ συμμα-
 νῆναι δ' ἔνια δεῖ Men. 4, 196 (2). ἦρων-· καὶ νῦν δ' ἐρῶ Men. 4,
 333 (512). καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνει μοι δοκῶ Damox. 4, 536 (v. 12). adde
 Plat. 2, 637 (1). δ' αὐ: vide αὐ. δέ γε: vide γέ. δέ δὴ: vide δὴ. αἰ δὲ
 πυπάζουσι-, ὁ δ' ὄνος ὕεται Cratin. 2, 48 (7). ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς
 ἐστίν, πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσεῖ θεῖῳ Cratin. 2, 100 (15). τὸν δ' Ἴσσο
 Ἴσφ φέροντ'· ἐγὼ δ' (s. φέροντ' ἐγὼ γ') ἐκτῆχομαι Cratin. 2, 118 (5).
 φημὶ δὲ-πλείστα παρέχειν-ἀγαθὰ. ταῦτα δ' ἀποδειξόμεν Kur. 2, 466
 (2). ὄνομα δὲ μουστί Μονότροπος ... ζῶ δὲ Τίμωνος βίον Phryn. 2,
 597 (1). αὕτη δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι-πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ τοῖς
 αἰετοῖς Ericrat. 3, 365 (2). ὕδωρ δὲ πίνει τὸν δὲ Βίβλινον στρυγεῖ αποσ. 4,
 622 (66). λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας ἐν τοῖς στεφαννώμασι,
 οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ λαλεῖτε Pher. 2, 253 (2). ὁ καθίσχος δέ σοι | ὁ μὲν-
 ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί Phryn. 2, 593 (2). ὁ δ' (l. μὲν) ἐξυφαίνεθ' - ὁ δὲ
 διάζεται Nicoph. 2, 849 (1). πρῶτιστα δὲ τῶν μυρρινῶν-βούλομαι, |
 τὰς *φιβάλεως δὲ Apollorh. 2, 660 (1). σανδάλια δὲ τῶν λεπτοσχιδῶν,
 || νῦν δ' - ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 884 (2). ἐγὼ δ' ἀνόητος-ὁ
 * δ' ἄσωτός ἐστιν Men. 4, 268 (137). ἐγὼ γυναικὶ δ' ἐν τι πιστεύω-|| τὸ
 δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ' Antiph. 4, 151 (54). de repetita δὲ haec
 habeto exempla. Pher. 2, 299 (1) sq. Metag. 2, 753 (1). Herm. 2,

407 (1) sq. 410 (2). 380 (1). Herm. 2, 379 (2) sq. Eur. 2, 494 (17). Stratt. 2, 781 (3). anon. 4, 628 (97). Eur. 2, 588 (2). Plat. 2, 637 (1) sq. Nicoph. 2, 851 (2). Aristophan. 2, 1164 (2). Antiph. 3, 56. 96. 108. 103 sq. 112 (1). Eubul. 3, 254 (1) sq. Anaxil. 3, 347 (1) sq. Epicrat. 3, 365 (1. 2) sq. Epicrat. 3, 371 (1). Antiph. 3, 136 (7). Eubul. 3, 249 (1). Anaxand. 3, 169 (1). 177 (2). Philetaer. 3, 292. anon. 4, 676 (305). Μητιλοχος μὲν γὰρ στρατηγεῖ, Μητιλοχος δὲ τὰς ὁδοὺς, Μητιλοχος δ' - Μητιλοχος δέ - Μ. δέ - Μ. δ' - anon. 4, 674 (303). ὄξει Ἴων, ὄξει δὲ ῥόδων, ὄξει δ' ὑακίνθου Herm. 2, 410 (2, 8). ὁ δὲ τις ψυκτῆρ', ὁ δὲ τις κύαθον - κοτύλη δ' - Stratt. 2, 785 (3). πρῶτος μὲν εἶδεν -, πρῶτον δ' - Enthycl. 2, 890. πρῶτα μὲν Σαννυρίων ἀπὸ τῶν -, ἀπὸ δε τῶν -, ἀπὸ δὲ τῶν - Aristophan. 2, 1005 (1). ὀρῶν μὲν - ὀρῶν δέ - Antiph. 3, 96 (1). εὐ μὲν - εὐ δ' - εὐ δ' Erihrr. 3, 332. καλῶ δ' Ἄρη - καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα - Apollod. Car. 4, 449. δι' ὃν ἀπέκαυσεν - δι' ὃν ἀσεβοῦντα δ' Philippid. 4, 475 (2). ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς - ἐὰν δ' ἴσον ἴσῃ - ἐὰν δ' ἄκρατον anon. 4, 605 (16). cf. Antiph. 3, 64. λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἔνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις Men. 4, 294 (284). ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' - κατεβέβληντο Cratin. 2, 108 (2). οἷς ἦν - ὄρκος - κύων, ἔπειτα χίην· θεοὺς δ' ἐσίγων Cratin. 2, 155 (11). οὐ μὴ τυχόντι θάνατος -, οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ, ἀνιώμεθ' Cratet. (? Antiph.) 2, 247 (1). *δοιοσι πρῶτα μὲν - ἀκόλουθός ἐστιν ἀλλότριος -, μικρὸν δὲ τι *κάμῳς αὐτοῦ· ἱματίω δέ - ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίσω τιν' - ἠλθῆιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι Eur. 2, 484 (1). ὡς δ' ἐδειπνησαν - καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε - ὄργανον - πλήρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν Antiph. 3, 95 (1). οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω, πορνεῖόν ἐστι Diph. 4, 395 (2, 35). κἄν τις τύχη πρῶτος δραμῶν - ἀνῆρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ἦ Eur. 2, 467 (16). τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλει ἢ Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος ὀσμαιῖσι χεῖρει Antiph. 3, 43 (1). ἂν μὲν ἀργὸς *ἦ, - ἡμεῖς δ' - Antiph. 3, 66. ὅταν ἢ μὲν τύχη λίπη - τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένη Antiph. 3, 154 (65). εἰ δ' ἐγένετο κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπεια δὲ μέγα πράγμα (apodosis). Eubul. 3, 260 (2). **εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). ποῖ ποῖ γαλήν; Α. γαλήν. Β. ἐγὼ δ' ᾄμην σε γαλήν λέγειν ὀρῶ Stratt. 2, 788 (2). cf. Aristophan. 2, 1171 (1, 11). λαβοῦσα πλήρη - φιάλην· Τελέστης δ' ἄκατον ὠνόμαξέ νιν Theop. 2, 793 (2). γαί, τοιοῦτό τι· φιλοτησίαν δέ - σοι προπλομαί Theop. 2, 804 (v. 9). οὐ μὲν ἡμεν ἄρτι -, ἐξ ὄξυβαφίων - ἐπίνομεν· τούτῳ δέ - πολλὰ καγάρ οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 6). εἰσὶ γὰρ Φαληριοί. ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ' Ὀτρυνικούς Antiph. 3, 119 (v. 8). πίνειν μένοντα - κρεῖττον· μάχαι δ' ἄλλοισι - μέλοι Cratin. min. 3, 375 (1). εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. δεῖ δέ· τὸ - γὰρ - Men. 4, 144 (2). ὁ μὲν - ἄδικος· ὁ δὲ - ἀκρατής· ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφοτέρω *κακοί Anaxand. 3, 197 (4). Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν - ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει· - σὺ δ' ὀξύπειρος· τὸν δὲ μουσικώτατον - Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα Eubul. 3, 208 (2). ὡς αὐτὸν ὄντ' - μόνον σωτήρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν Alexid. 3, 407 (1). δειπνεῖ τε καταδύς - Λακωνικῶς, ὄξους δὲ κοτύλην Diph. 4, 419 (8). ὡς ὅμοιον - υἱὸς ᾄχετο ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται ὅμοια Eubul. 3, 239. ἔκρουσε *πουλύπου τιν'· ὁ δ' (idem) ἐπρησθη Amphid. 3, 313 (1, 10). ἐκυμβάλιζον δ' ἐπτά θεράπαινοι· αἱ δ' ὠλόλυζον Men. 4, 168 (5). ἐπομνύουσα - ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος - ἢ δ' ἄρ' ἦν μυωνία Epicrat. 3, 369. ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου Antiph. 3, 124 (1). πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος, ὀψοφύγιος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). φίλος γὰρ ἀνῆρ, σωφρονεῖν δέ μοι

δοκεῖ Telecl. 2, 371 (1). ὁ μὲν οὖν σός, ἐμός δ' οὗτος ἀδελγός φρ-
 σάτω Aristophan. 2, 1031 (15). ἔσθιε-ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρη, Κοῦτα;
 δέ-σε φιλήσῃ Cratin. 2, 222 (143). οἶδα δ' Ἀλέστορ' αὐτό-παδόπι
 Eur. 2, 485 (1, 14). τεκμήριον δ' Antiph. 3, 89 (2). μεταξύ τῶν λό-
 γων δέ Apollod. Gel. 4, 438. ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 33
 (3, 6). ταδί δέ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ-ἀκολουθοῦσί μοι Eur. 2,
 475 (37). *ταδί δ' ἅμα χοίρων ἀκροκάλια-ταύρου τ'-φλογίδες-Αι-
 chipp. 2, 717 (2). *ὁδμή θεσπεσίη κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑπερεφές δὲ
 Herm. 2, 410 (2, 9). ὁπότε παρέλθοι *(δ')- Eur. 2, 458 (6). ἔγνω
 ἐγὼ δέ χαλκίον Aristophan. 2, 1038 (18). τοὺς γλιχομένους δέ ζῆν κα-
 τασπᾶ Antiph. 3, 47 (2). ὡς θάττον ἢ παῖς *δ' ἦφατ'- Antiph. 3, 84 (1).
 ὅστις ἄνθρωπος δέ φύς-λογίζεται Antiph. 3, 115 (1). ἔαν σαπροῖς
 *κομιδῇ δέ Antiph. 3, 128 (2). ὑπέφαιν' ἔσομένη δ' *Ὀκίμον Ἀνακλᾶ
 3, 165 (1). τὰ κυλικεῖα δέ | ἐξεῦρεν ἡμῖν Eubul. 3, 261. τράχημα δέ
 | ἔστιν πιθήκου τοῦτο Croblyl 4, 569 (2). τρεῖς μόνους σκαίληκας ἐπι-
 τούτους δ' ἐμ' ἔασον καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. ἐξὸν ἀποσάπτεσθαι
 δ' ὄλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθε-
 δουμένης αἰ- Men. 4, 228 (3, 10). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι- Men. 4,
 229 (4, 8). ὅταν πέση δέ Men. 4, 227 (2, 15). πάντες εἰς σέ δέ |
 ἐλθεῖν-εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). *διαπυτιοῦσ' οἶνον δέ τοιοῦτον
 χαμαί Arched. 4, 437 (2, 12). ὅταν ἐγγύς *ἦ δ' ὅδ' ὕστερος Ἀνακίρρ.
 4, 460 (v. 41). ἦ τοῦ δέ σωτήρος Διός- Xenarch. 3, 616 (1). ὁ δέ
 τάλας ἐγὼ | κεστρεὺς ἂν εἶην Diph. 4, 401. ἀπὸ τῶν δέ τεγῶν Pher. 2,
 316 (1, 7). ἐς *τόν δέ φαλακρόν- Eur. 2, 537 (4, 5). ἐπὶ τοῖς *(δέ)
 βάρθοις ὅταν ὦσιν Phrygn. 2, 580 (1). παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει τὸ-βρῶμα
 Damox. 4, 531 (v. 27).

δέδοικα. δέδια: ὁ δεδοικῶς νόμον Philonid. (?) 2, 425. ἔνα δεδα-
 κότες τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν Alexid. 3, 438 (3, 6). τί πολλὰ τηρεῖν ποίη
 δεῖ δεδοικότα; Men. 4, 71 (7). τὴν αὐτοῦ σκίαν δέδοικεν Aristophan.
 2, 981 (24). ῥοφεῖν φακῆν-ἠδὲ μὴ δεδοικότα, μαλακῶς καθεύδει
 ἄθλιον δεδοικότα Antiph. 3, 102. *ὄρχεϊ-εὐθύς, *ἂν ἴδης δεδοικότα
 Ἀνακλᾶ. 3, 198 (8). ἂν γλαυξ ἀνακράγη δεδοίκαμεν Men. 4, 230 (5).
 λαμβάνων συμβουλίαν πεσεῖν δεδοικῶς Philem. 4, 59 (85). τοῦτο δὲ
 δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). ἀπὸ Θηραμέ-
 νους δέδοικα τὰ τρία ταυτί Aristophan. 2, 1165 (8). †δεδιότα ἐν τῇ
 χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20). δέδιεν ἐπὶ τὰ πρά-
 γματα ὄρμᾶν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 6). δέδιε τὸν κρείττονα
 (gallus) Men. 4, 135 (2, 13). τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ
 Men. 4, 260 (106). ὅς δ' οὔτ' ἐρυθριαῖν οἶδεν οὔτε δεδιέναι Men. 4,
 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). δεδιῖα Eubul. 3, 271 (21).

δεῖ: δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος ἀλεκτρονόμος μηδὲν διοίσεις Cratin. 2, 82 (2).
 κἂν *δῆ, τροχάζω στάδια πλεῖω Σωτάδου Philetæer. 3, 292. ἂν *δῆ
 (legeb. ἦ) δέ φείσασθαι τι Men. 4, 242 (28). κἂν διελθεῖν-διὰ θα-
 λάττης *δῆ τόπον τίν' Men. 4, 246 (39). εἰς τὰς τριήρεις *δεῖν ἀνα-
 λοῦν Aristophan. 2, 1040 (22). δεῖν τόδε γενέσθαι anon. 4, 702 (388).
 ὅμως δ' ἦλθες οὐ πρὶν γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10, 3). πέμπει-ναῖς-
 ἄνδρας δ' ὅταν δεήσῃ Kur. 2, 509 (2). τῶν μυρρινῶν-ἄς διαμασῶμ'
 ὅταν τι βουλευεῖν δεῖ Apollorh. 2, 880 (1). δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον-
 παλαιστήν νόμισον *Ἀργεῖόν μ' ὄρᾶν Aristophont. 3, 357 (1, 3). *προ-
 βαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ ib. (1, 5). εὐφυνεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης
 δεῖ γελᾶν Alexid. 3, 423 (1, 20). κύκλω δεήσει περιτρέχειν με-ἄν
 του δέωμαι Alexid. 3, 465 (3). αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' Pher. 2,
 254 (1, 2). ἠρίσταμεν, δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον Theop. 2, 799 (2).

τί μακρὰ δει λέγειν; Antiph. 3, 17. ἐὰν ἔχη τις ὀπόθεν. ἀλλὰ δει σκοπεῖν τοῦτ' αὐτό, τὰνθρώπει' ὀρῶντα πράγματα Philoet. 3, 295 (2, 6). τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει || οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα || τὸν δὲ τρόπον-μητ' ἐξετάσαι μητ' *εἰσιδεῖν· ἀλλ'- Men. 4, 228 (3). οὐ παρ' ἑτέρου δει πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Knangeli 4, 572 (v. 4). μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν * (δει) λίθον παλεῖν απον. 4, 697 (370). πάλαι δει (ἴμο δὴ 5, 60) ἡμᾶς ἐκεῖ (l. ἔδει)-σκολάζειν Aristophan. 2, 990 (15). τῶν τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει (?) ἡμᾶς τὸ λοιπὸν Plat. 2, 624 (1). τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δει, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἂ δει Men. 4, 255 (76). *λύχρον δέμυξον οἶσω καὶ θρυαλλίδ' ἦν δέη Philyll. 5, 57. οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δει †ξένος ξένος απον. 4, 603 (12). ᾧ δει-δειξὸν νόμῳ. A. αὐλητικῶς δει καρξινούν τοὺς δακτύλους Antiph. 3, 30 (1, 14 sq.). δει-ἠριστηκότας πάσχειν ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη Antiph. 3, 126 (1, 25). τοιαυτ' ἀκοῦσαι δει τὸν ὀψωνοῦντά τι Amphid. 3, 313 (1, 13). τὴν τράπεζαν πάνθ' ἂ δει ἔχουσαν Diodor. 3, 544 (v. 10). χρῆται-εἰς ἂ δει ταύτη καλῶς Men. 4, 103 (2). εἰς τὸ δέον Men. 4, 116 (4). τὰ δέοντ' ἔχειν Alexid. 3, 500 (2). *ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα, καὶ *τοῦπτιάνιον ἀρμόσωμ' ἄπαξ Hegesipp. 4, 479 (v. 19). αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα Telecl. 2, 361 (1). παραδείξας ἐμοὶ τὰ δέοντ' Sosip. 4, 484 (v. 57). τὸν μὴ λέγοντα τῶν δέοντων μηδὲ ἐν Philem. 4, 37 (11). ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν απον. 4, 690 (345). τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγῶν Alexid. 3, 426. *οὐδὲ τὰ βίου νῶν ἴσως δει φροντίσαι Men. 4, 167 (10). *(κατεσθρόντι) δει-πολλῶν πουλύπων Amipr. 2, 703. *ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; Aristophan. 2, 988 (9). ἄλλου *δει τινος; Antiph. 3, 77. *ἀλλὰ λέγ' ὅτου δει Alexid. 3, 437 (2). ὀβολῶν *δευουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φοραῆς Aristophan. 2, 1072 (7). τρεῖς χοίνικας κοτύλης δεούσας Aristophan. 2, 1139 (7).

δειγμα: τὸ δ' ὀξύθυμον-δειγμ' ἔστιν-πᾶσι μικροψυχίας Men. 4, 96 (3).

δείκνυμι: φέρε-δειξὸν τὸ κανοῦν-δεῦρο †πῆ μάχαιρ' ἐνι Plat. 2, 647 (2). τουτὶ λαμβάνω. A. δειξὸν τί ἐστι πρῶτον Alexid. 3, 444 (1, 9). ἀλλὰ δειξὸν χέρνιβα Straton. 4, 546 (v. 39). καινὸν ἐξεύρημά τι-δ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε *ἔδειξ' Amphid. 3, 306 (1). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται (al. δεικνύει) Alexid. 3, 423 (1, 19). δειξάντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον Alexid. (=Antiph.) 3, 494 (2). θοῖον ἂν δειξῶ μόνον Dionys. 3, 545 (v. 39). μήτρας δύο κρεμαμένας δειξας Diochirr. 4, 541. *ἔδεικνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). οὐς (panes) *δημόταις Θεαρίων ἔδειξεν Antiph. 3, 96 (1). τῶν ἑπτὰ νήσων ἅς δέδειχεν ἢ φύσις θνητοῖς μεγίστας Alexid. 3, 517 (80). ᾧ δει-δειξὸν νόμῳ Antiph. 3, 30 (1, 14). τὰς σκευάσεις-ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν Alexid. 3, 430 (1, 25). αὐτὸς δειξας Aristophan. 2, 1200 (102). αὐτὸ δειξεί Cratin. 2, 114 (9). τούτων ἐάν | δειξεί τις-φωνήν *τι-ἔχον, ἀδικεῖν ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 8). ἰδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δειξας σαφῶς ποίας Alexid. 3, 520 (35). βούλομαι δειξαι σαφῶς ὡς σεμνὸν ἐστι τοῦτο Diodor. 3, 543 (v. 1). ἐγὼ μὲν δεικνύω ἔσπουδακῶς, οἱ δὲ-ἐπεμυκτήρισαν Men. 4, 245 (37). *Ἐρως-ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δεικνυται Men. 4, 203 (4). δεικνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς φήμασιν Men. 4, 324 (466). †πόρνης βουλήν ἔδειξεν Men. 4, 126 (1). μὴ-αὐτὸν ὀξύθυμον δεικνυε Men. 4, 291 (269). παντελῶς *ἔστραμμένον τᾶνω κάτω δεικνύντες Antiph. 3, 140 (15). τυφλοὺς *τοὺς ἐμβλέποντας δεικνύει Men. 4, 93 (1). εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν Alexid. 3, 454 (1).

- δειλαιος**: οἶμοι δειλαιος Eubul. 3, 261 (2, 13). ἐν δὲ δειλαῖαι (δειλαιαι) γρένες Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (5).
- δειλη**: δειλης πρώτας Philem. 4, 64 (116).
- δειλία**: ἡ δειλία γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). *τραύματ' ἐξόπισσ' ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα anon. 4, 687 (335^b).
- δειλινός**: δειλινός-ἤρξατο anon. 4, 688 (336).
- δειλοκομπήσας** (rect. δειλοκοπήσας) Herm. 2, 416 (10).
- δειλός**: ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας Ιασιν Eur. 2, 542 (14). δειλοῖ-ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί Philem. 4, 32 (3). δειλότερος λαγῶ φριγός anon. 4, 652 (ad 196). ὁ μὲν γε *δειλός (legeb. δεινός), ὁ δὲ κόλαξ- Phryg. 2, 588 (2). στρατιώτην ἔργον-λαβεῖν ἔστιν διευτυχηκί, ἂν μὴ δειλός ἢ Apollod. 4, 450. κἄν ἢ θρασύτατος ἢ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). τὸν δειλὸν θρασύν (Bacchus reddit) Diphil. 4, 415 (1). δειλοῦ-ἄνδρὸς δειλὰ καὶ φρονήματα mon. 128. πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἔστι Men. 4, 71 (9). οὐκ ἔστιν αἰδεὶς δειλός ὁ δεδοικῶς νόμον Philonid. (?) 2, 425.
- δεῖνα**: † ὦλεν (i. ὁ δεῖν') Pher. 2, 274 (1). ὁ δεῖν' Ἰάπυξ, κέρασον εἰζωρέστερον Antiph. 3, 77 (2). ἤξει φιλῖνος, Μοσχίων-ὁ δεῖν' ὁ δεῖνα Straton. 4, 545 (v. 14). † τὸ δεινῆς (i. τὸ δεῖν', vel ὁ δεῖν') ἀκούεις; [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). τὸ *δεῖνα δ' ἔσθλεις; Antiph. 3, 70 (2, 6). καὶ μὴν τὸ δεῖν' Aristophan. 2, 945 (5). Ἰαύσωνι τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι Henioch. 3, 582.
- δεινίας Αἰγύπτιος** Stratt. 2, 775 (1).
- δεινός**: δεινῶ περιὶ κάτω τετραμμένῳ Stratt. 2, 776 (2). δεινός μέγας Dionys. 3, 554 (1). δεινόν ποτ' ἤρεν ἀργυροῦν- B. δεινον καὶ δεινοτ (i. δεινόν γε δεινον) Arched. 4, 435. † δεινός τι δεινός καὶ καλαθίστος (saltationes) Apollonh. 2, 879 (1).
- δεινός**: cf. δειλός. δεῖνα. δεινός. δεινοῦ φυὴν μελανούρου Cratin. 2, 141 (1). δεινόν-ὕδρ' ῥύγχος Anaxil. 3, 344 (2). λόγους-δεινοὺς παρέχει Herm. 2, 395 (1). δεινὴ γλῶσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1183 (74). ὁ-ἐν λόγοισι δεινός Ὑπερείδης Timocl. 3, 591. δεινόν... κεραυνὸν ἐν γλώπῃ φέρει anon. 4, 677 (307). δεινοὶ πατραλοῖαι Philonid. 2, 421 (1). σφακελλίζειν τῷ δεινῷ Cratin. 2, 191 (48). οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς εἰ ἐκγεννᾶν-; Eur. 2, 463 (10). οὐ δεινόν ἔστι-; Antiph. 3, 128 (2). οὐ δεινὰ ταῦτα † δὲ (i. δ' ἔστιν)- Eur. 2, 532 (2). τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22). ὅταν ἢ γέρον τις ἐνδεὴς τε τὸν βίον, οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν Men. 4, 253 (66). ὡς δεινὸν ἠρίξ ἂν- Diph. 4, 425 (28). οὐδὲν πέπονθας δεινόν- Men. 4, 122 (8) = mon. 689. δεινόν-κοῦκ ἀνασχετόν Eur. (?) 2, 577 (v. 14). δεῖνὰ δεινὰ κοῦκ ἀνασχετὰ-πράττουσιν οἱ νεώτεροι Xenarch. 3, 617 (1, 1). δεῖνὰ-ἔργα δρῶσαι Aristophan. 2, 948 (11). δεῖνὰ πάσχω Metag. 2, 758 (2). δεινὸν κακόν mon. 88. δεινότερον οὐδὲν-μητριῆς κακόν mon. 127. θεῶ μάχεσθαι δεινόν ἔστι mon. 247. ὑπόνοια δεινόν-ἀτθρώποις κακόν mon. 732. δεινόν-ἰδόντα παριππεῦσαι Κυπρίους ἀρτους Eubul. 3, 243 (2). δεινόν-ἠγοῦμαι ποιεῖν Alexid. 3, 391 (2). λέγειν τὰ φᾶλα μείζω καὶ τὰ δεῖν' ὑπέροβα * Men. 4, 217 (3). δεινότερος οὗτος πατέρου μοι κατεφάνη Phoenicid. 4, 511 (v. 14). δεινόν *γράφμα Men. 4, 294 (205). καὶ τᾶλλα δεινοὺς φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους εἶναι τὸ νομίσαι τ'- Antiph. 3, 60. δειναὶ-εὐρίσκειν τέχνας mon. 130. δεινός ἐκ κοινοῦ φαγεῖν-ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινός ἀρπάσαι Euphron. 4, 492 (v. 4. 5). δεινωῶς: δεινωῶς πῶς εἰμ' ἐπιλήσμων Metag. 2, 752 (3). ἔφερόν τε δεινωῶς-πάνυ Antiph. 3, 104 (v. 5). ἢ που δεινωῶς ὠργίσθησαν-; Epicrat. 3, 371 (1, 30).

δειπνάριον: τὸ δειπνάριον *ἀνθηρόν ἦν Diph. 4, 406.

δειπνητικός: ὁ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός Ανακρίρ. 4, 460 (v. 36).

δειπνίζω: δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα Pher. 2, 335 (3, 10). δειπνίζειν ἄνδρα Θετταλόν Alexid. 3, 480 (1). μάλα συχνούς ἐδείπνισεν Χάρης Ἀθηναίων τόθ' Heraclid. 3, 565. τὸ μὴ συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον Men. 4, 202 (1). *δειπνιεῖν μέλλοντα *κωλύσαι τινα Diph. 4, 405 (3). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ | Ῥόδιος Lync. 4, 433 (v. 1).

δειπνίον: *οὐ γὰρ σῶς ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ Aristophan. 2, 1144 (11).

δεῖπνον: φοιτᾶς ἐπὶ δεῖπνον ἄνησις Cratin. 2, 38 (3). ἀνεπαγγέλτων †φοιτήσας (f. φοιτησάντων) ἐπὶ δεῖπνον Cratin. 2, 39 (4). δεῖπνου φίλων ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). οὐ-ἀπείργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eur. 2, 487 (3). δεῖπνον αἰτήσεις με σύ Alexid. 3, 465 (3). ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν-ἄκλητος Alexid. 3, 480 (2). πρὸς τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι Antiph. 3, 134 (5, 2). ἀσυμβόλου δεῖπνου Amphid. 3, 318 (3). πορίζεται τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα Alexid. 3, 501. χαίρουσι δεῖπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις Timocl. 3, 595 (v. 10). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' -μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον Eur. 2, 485 (1, 11). βιάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ *φιλίτια Antiph. 3, 22. *ἀποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Timoth. 3, 589. *ὡς καλεῖ μ' ἤδη ἔπι δεῖπνον ὁ χορὸς Aristophan. 2, 1202 (109) cf. 5, 70. ἀμύνεσθαι περὶ δεῖπνου Metag. 2, 759 (2). ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον Pher. 2, 335 (3, 1). ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας Eubul. 3, 240. τῶν κεκλημένων δύο ἐπὶ δεῖπνον Eubul. 3, 261 (1, 2). κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον ib. (1, 5). ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῆ Alexid. 3, 492. ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν Diph. 4, 404 (2, 1). "πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον;" -ἐγὼ κέκληκα Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; Straton. 4, 545 (v. 6. 7). Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν ib. (v. 10). †ὡς παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον Pher. 2, 269 (1). δεῖπνον παρασκευάζε Pher. 2, 360 (91). ἔως ἂν τὸ δεῖπνον ἔνδον σκευάσω Plat. 2, 630 (1, 2). δεῖπνον εὐτρεπές Antiph. 3, 45 (2, 12). ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές Ανακρίρ. 4, 459 (v. 13). συσκευασάμενος δεῖπνον Pher. 2, 274 (3). δεῖπνου προφήτην λιμόν Antiph. 3, 126 (1, 23). *οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δέ | δεῖπνοις τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4, 7). λαμπροῖς δεῖπνοις *δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182 (1, 2). δεῖπνου πρόδρομον ἄριστον Eubul. 3, 242 (1, 13). προοίμιον δεῖπνου χαριέντως-πεπρυτανευμένου Alexid. 3, 429 (1, 4). κεφαλὴ δεῖπνου Alexid. 3, 462 (1, 15). τὸ δεῖπνον εὐτελές Kuang. 4, 572 (v. 2). ἀτελές δεῖπνον Amphid. 3, 312. πείραν-πολυτελῶν πολλῶν τε δεῖπνων Dionys. 3, 547 (v. 38). ἂν παραθῶ δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς ib. (v. 40). οὐδέτερος-ἡδεταί τοῖς ἀττικοῖς δεῖπνοις Lync. 4, 433 (v. 3). τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; Aristophan. 2, 1150 (4). δεῖπνον θῆς ἑκατὸν δραχμᾶς Eur. 2, 493 (15). δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). δεῖπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). εἰδέναί-πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 4). τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται τὸ δεῖπνον Diph. 4, 394 (2, 6). τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἰμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον Sosip. 4, 484 (v. 51). δεῖπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι Nausicrat. 4, 575 (2). ἔστι-τὰ πολλὰ τοῦ δεῖπνου χάριν f. απον. 4, 610 (34). οὐκ ἐρωτᾶ, πηνίκα δεῖπνόν ἐστιν; Men. 4, 179 (3). εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει ib. ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλικώς τὸ δεῖπνον Posidipp. 4, 523 (1, 9). ξένου τὸ δεῖ-

πνόν ἐστιν ὑποδοχῆς (f. -χή) Men. 4, 205 (1). φυλλὰς ἢ δειπνῶν κα-
τάλυσις Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). τὰς προημνάδας τὰς θυνηίδας ἐπὶ
δειπνον (f. ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 (1). τὸ δειπνόν ἐπι
μᾶζα κεχαρακωμένη ἀχύροις καὶ-καὶ Antiph. 3, 133 (1). οὐ κύλικα;
ἐπὶ τὰ δειπνα-φέρει* (;) Eriipp. 3, 328 (2). καὶ μετὰ [τὸ] δειπνον
κόκκος, **ἐρέβινθος** Eriipp. 3, 330 (2). καὶ μετὰ δειπνον θαυμασιόν
ὄσ' ἔστ' ἀγαθῶν πλήθη Mnesim. 3, 570 (v. 50). ἐπιφέρει τραγῆματα μετὰ
δειπνον ἀκίδας Κρητικὰς Mnesim. 3, 577 (1). μετὰ *(τὸ) δειπνον-
τοῦτο (i. e. κατὰ χειρός) - λαβεῖν Demonicī 4, 570. ῥήσεις-κατὰ δει-
πνον-μοι λέγοι Eriipp. 3, 335 (2, 3). δειπνου-οὔτος-ἀρχήν, τελει-
τήν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1) cf. p. 353. κατακεῖσθαι
πρὸ δειπνου Alexid. 3, 511 (13). δειπνον (de vespertina coena) anon.
3, 622 (19). παρατάττεται τις καὶ ποιεῖ νεκρούς | δειπνῶ (an δει-
πνῶν?) Nicol. 4, 580 (v. 35).

δειπνοπίθηκος: anon. 4, 664 (262).

δειπνώ: δεδειπνᾶναι Plat. 2, 663 (7). πρὶν δεδειπνᾶναι Aristophan. 2,
1051 (10). αὐτοὺς οἶμαι δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1139 (6). πρὶν
δεδειπνᾶναι ἡμᾶς Antiph. 3, 79. ὃν χρῆ δεδειπνᾶναι πάλαι Kubul. 3,
248 (3). δεδειπνᾶναι-εὐκαίρως πάνυ Eriipp. 3, 365. οὐδέπω δεδεί-
πναμεν Kubul. 3, 249 (2). ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν Alexid. 3, 429 (3).
*ἄνδρες δεδειπνήκασι ἤδη Plat. 2, 637 (1, 1). καὶ δὴ δεδειπνήκασι
αἱ γυναῖκες Philyll. 2, 857 (1). δεδείπνηκας (an δεδειπνήκασι?) Men.
4, 318 (438). οὗτοι δεδειπνήκασι Diph. 4, 401. δεδείπνηχ', ὡς εἶκεν,
εἰσπεσῶν Apollod. Car. 4, 447. χωρεῖ ἄκλητος αἰὲ δειπνήσων Aristo-
phan. 2, 1057 (5). δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα Antiph. 3, 111 (v. 7). παρ
οἷς ἐδείπνει προῖκα Antiph. 3, 122 (1). τὰλλότρια δειπνεῖν Theop. 2,
806 (3). Antiph. 3, 143 (23). ὁ πρῶτος εὐρῶν τὰλλότρια δειπνεῖν
Kubul. 3, 240. δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι τὰλλότρι' Timocl. 3, 610. τὰλ-
λότρια δειπνοῦντα mon. 157. ὄσα περ ἔχειν τὰλλότρια τὸν δειπνοῦντα
δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 42). δειπνῶν-πᾶς τὰλλότρια γίγνεται ὄξυχειρ Ni-
comach. 4, 584 (v. 32). τοὺς ἀσυμβόλους τὰλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους
Nicol. 4, 579 (v. 16). μέλλων ἀσύμβολος δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1).
οὐκ ἐρωτᾷ-τί δειπνεῖν κωλύει τοὺς παρόντας; Men. 4, 179 (3). δειπνῶ-
ἄφρωνος Τήλειος (parasitus) Alexid. 3, 467 (1). δειπνῶν δις τῆς ἡμέ-
ρας Plat. 2, 692 (44). cf. 5, 51. οὐδὲ *δειπνῶν-* ἐμπιμπλαται Kubul.
3, 224 (3). οὐ τὴν νύχθ' ὄλην τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι Kubul. 3, 230
(2). ἢ δειπνοῦσιν ἀμφοτέρωθεν συχνά; Anaxil. 3, 353. διαρραγήτω χᾶτερος
δειπνῶν τις εὐ Anaxil. 3, 351 (1). ἐπειδὴν δειπνῶμέν πον, τότε πλεί-
στα λαλοῦμεν Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). δειπνῶμεν
*(πρῶτον), κάπειτά με πάντ' ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). μεσημβρία,
ἦνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῶν Aristophan. 2, 1093 (2). βοᾶν
καὶ πονεῖν-καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). χάλρει, παῖζει,
πηδᾷ, δειπνεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 54). τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ Eriipp.
3, 336 (1). δειπνεῖν δ' ἄνδρας *βουτυροφάγας Anaxand. 3, 183 (1, 8).
ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως-ἐκίστου μικρὸν ἂν ἀπεγεύεθ' Kubul. 3, 227 (4).
τὸ μοσχλον-αὔριον δειπνήσομεν Eriipp. 3, 334 (1, 13). σπινθεῖν τό-
πον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 20).
τοὺς δειπνοῦντας εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ τοὺς ὀδόντας Alexid. 3,
394 cf. Alexid. 3, 430 (1, 22). δειπνοῦντων ἅμα ἐπὶ τὸ τάγηνον-φέρω
Alexid. 3, 471 (3). τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν, δύο δ' αὐτοῖς συγκοι-
νωνοῦμεν μάξης Alexid. 3, 456 (1, 4). δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης
ἀλφίτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). δειπνεῖ δὲ καταδὶς-
Λακωνικῶς, ὄξους δὲ κοτύλην Diph. 4, 419 (8). ὥστε τὸν δειπνοῦντι

- ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν Eupangeli 4, 572 (v. 10). ὡς δ' ἐδειπνησαν-καὶ Διὸς σωτήρος ἦλθε- Antiph. 3, 95 (1). ἐρριπίζετο ὑπὸ τῶν περισσευόντων-δειπνῶν ὁ βασιλεὺς Antiph. 3, 117 (2, 7). ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραυηματοῖται, μυρισάμενος δὲ-πάλιν δειπνεῖ †τὰ μελλήκητα ταῖς κίχλαις (i. μελλήκητα τὰς κίχλας) Men. 4, 223 (1). δειπνῶν ἀεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν Philippiid. 4, 477 (10). δειπνῶμεν ἵνα θύωμεν ἵνα λουώμεθα anon. 4, 675 (304). τὰ ξίφη δειπνοῦμεν * ἠκονημένα Menem. 3, 577 (1).
- δειρῶ: σφάττε, δεῖρε, κόπτε Cratin. 2, 224 (150).
- δέκα: ἐκ δέκα ποδῶν ἤρει Eur. 2, 458 (6, 3) cf. 5, 36. τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα Eur. 2, 537 (4, 2). * ἕκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνος Men. 4, 224 (4). εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῆτρᾳ γεγονέναι Diph. 4, 395 (2, 20). * ἐπολέμησ' ἕτη δέκα Antiph. 3, 25. ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα Eubul. 3, 262 (2, 5). φέρομεν- * ἄνθρωποι δέκα ἔρανον τιν' Antiph. 3, 67 (1, 8). πάρεισιν ὀκτωκαίδεξ' ἄλλοι, καὶ δέκα ἄρματα Alexid. 3, 492. * παρεγκέκαπται τ' ἄρνι' ἐννέ' ἢ δέκα Eubul. 3, 212 (v. 9). γαμει-οὐδὲ εἰς * εἰ μὴ δέκ' ἢ ἔνδεκα γυναῖκας Men. 4, 232 (8). ἐν ἡμέραις δέκα εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1).
- δεκάκις: ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις Aristophan. 2, 362 (3).
- δεκάμηνος: γυνὴ κνεῖ δεκάμηνος* (;) Men. 4, 192 (3).
- δεκάπαλαι: κατάκειμαι-δεκάπαλαι Philonid. 2, 423 (2). ὁ βοῦς-ἦν * ἂν ἐφθός δεκάπαλαι Henioch. 3, 560.
- † δέκας: † ἐκπεπλή δεκας Eriphi 3, 558 (4).
- δεκατάλαντος: λίθος δεκατάλαντος Aristophan. 2, 1057 (7). δεκατάλαντον (al. δέκα τάλαντα) καταφαγών Men. 4, 183 (6).
- δεκατεύω: ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις; Aristophan. 2, 1135 (4). μόνον οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ τὰς οὐσίας Alexid. 3, 475.
- δέκατος. δεκάτη: ὁ δ' ἕνατος (crater) χολῆς· δέκατος δὲ μανίας Eubul. 3, 249 (1, 10). ὅπως-ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε Eubul. 3, 203 (3). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν (piscium) ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4, 390 (2).
- δεκατῶναι: Anaxil. 3, 342.
- δεκατῶνια: Antiph. 3, 15 (2).
- δεκελικός: ὄξους Δεκελικοῦ (al. Δεκελεικοῦ) Alexid. 4, 514 (20).
- δελεάζω: τὴν γραῦν-δελεάσας- * γεννικῆ-κόλλη λεπάστη Antiph. 3, 23.
- δελεάστρα: de Andromeda. Cratin. 2, 140 (12).
- δελεάστρα (neutr.) Nicoph. 2, 849 (4).
- δελφάκειος: πλευρὰ δελφάκει' Pher. 2, 300 (1, 16). πνικτόν * τι ὄψον δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5, 2).
- δελφάκιον: δελφακίων ἀπαλῶν κωλαῖ Aristophan. 2, 1026 (1). κρέα δελφακίων Eubul. 3, 234 (1). † ὅπτι δελφάκια ἀλίπαστα τρέα Eubul. 3, 205 (v. 9).
- δέλφαξ: ἦδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις Cratin. 2, 20 (7). δέλφακας μεγάλους Cratin. 2, 100 (12). τὸν δέλφακα | ἀπῆγε σιγῇ Plat. 2, 655 (5) cf. 5, 46. δέλφακα † δὲ ραιότατον ib. (6). * ἔθνον δέλφακ' ὄψον-καὶ μάλα καλὴν Eur. 2, 540 (11). τὴν ἱερὰν σφάττουσιν-δέλφακι Theop. 2, 810 (2). * κύουσα δέλφαξ Nicoch. 2, 847 (6). τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος Plat. 2, 634. δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαίαν Aristophan. 2, 1151 (9, 4). ἠτριαῖον δέλφακος Aristophan. 2, 1077 (3, 6). διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα Eubul. 3, 211 (v. 4). δελφάκων-κρέα κάλλιστ' ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. ἠμίκραιρα τακερὰ δέλφακος Croblyli 4, 568 (3). δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). μόν-

- σχον, δέλφακας, χοίρους, *λαγώς Evangel. 4, 572 (v. 6). *ὄρειονόμοι ποιήσει δέλφακας ἡλιβάτους Anaxil. 3, 343 (1).
- δελφινόφορος-κερούχος Pher. 2, 258 (6).
- δελφίς: ἐξήλλοντο δελφίνων δίχην Agar. 3, 274 (1). ὁ-δελφίς (navale instrum.) ἐστὶ μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6).
- Δελφοί: ὡς Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν φοῖβε μαχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). *οὐπω τότ' ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα Cratin. min. 3, 378 (1). τὸ γινῶθι σαυτὸν οὐ μάτην-δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60).
- δέμας: τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὀρθοῖ Plat. 2, 672 (1, 10). δέμας λεπτὸν Παδάμανθον Theop. 2, 802 (1). †ἔγχεον εἰς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7). τοῦ-*ἀμύμονος δέμας Θύρνου Anaxand. 3, 174 (3).
- δενδαλίς: πλακοῦντις, δενδαλίδα, ταγηνίς Nicoph. 2, 852 (2).
- δένδρον: τὰ-δένδρα τὰν τοῖς ὄρεσιν Pher. 2, 316 (1, 9). ὅσα δένδρων αἰεὶ βρέχεται-οἷα γίνεταί Antiph. 3, 138 (10). διεχώριζον ζῶων τε βλον, δένδρων τε φύσιν Kricr. 3, 370 (1, 15). λάχανον στρογγύλον εἶναι (cucurbitam), ποῖαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος ib. 371 (1, 26). τὴν-Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ δένδρον φυτεῦσαι τοῦτο ἐν μόνον (int. ῥόας) Eriphi 3, 557 (1, 12). τὸ τῆς ἐλάας δένδρον Posidipp. 4, 527 (15). ταδι-τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας Eur. 2, 475 (37). ἔχει ὡσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1, 8). δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν Philem. 4, 54 (54). οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν-φυόμενον ὡσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς Men. 4, 194 (8).
- δεξιός: τῆς ποιήσεως-ἀριστέρον αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιὰ Pher. 2, 327 (1, 12) vid. 334 (1, 17). τῆδ' †ἐξιώντι δεξιᾷ Herm. 2, 411 (3). ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ Antiph. 3, 12 (1, 9). δεξιὸν εἰς *ὑποδήματ' Aristophan. 2, 1168 (55). τὸν ἱμάντα τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος Men. 4, 101 (2). τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον Diph. 4, 395 (2, 24). εἰκόνα || ἔχουσα ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ Alexid. 3, 407 (1). οὐδ' ἂν-οὕτως εὐρέθμως τῇ δεξιᾷ *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 627. εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός Phryn. 2, 592 (1). Εὐριπίδου-δραῦμα δεξιώτατον- *Ὀρέστην Stratt. 2, 763 (1). δεξιῶς: πέτονται δεξιῶς ἐπὶ *ταῦτ' ἀκλιτοί Antiph. 3, 134 (5, 2). δεξιῶς εὐρημένον Alexid. 3, 386.
- δεξιούμαι: τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517.
- δεξιτερός: ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν Antiph. 3, 95 (1).
- Δεξώ: Cratin. 2, 58.
- δέομαι: οὐ *δέομαι-προσχεγαλαίου Herm. 2, 404 (5). ὅταν *δέωμαι γωνιαίου ῥήματος Plat. 2, 639 (2). οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὦν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 8). οὐδενὸς δεῖται νόμου Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἐδεήθη νόμου (homo) Philem. 4, 3. οὐδεὶς ἂν ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). ἐὰν-τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῆ Anaxil. 3, 350 (2). δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν ἂν του δέωμαι Alexid. 3, 465 (3). σοφιστιᾶς-καὶ Χοῶν δέει Kubalid. 3, 559. ὦν ἢ φύσις δεῖται-ἐπιμελῶς φέρει (ager) Philem. 4, 44 (29). πάντα τὰ ζητούμενα δεῖσθαι μερίμνης Men. 4, 124 (4). βλος βλου δεόμενος mon. 74. γίλος γίλου δεόμενος mon. 590. εἴ τις πρίαιτο δεόμενος βασκάνιον Aristophan. 2, 1185 (39). ἡ χάρις ἦν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἔξιν ἔφη Men. 4, 325 (472). εἰ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν Plat. 2, 674 (2, 5). προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' *αὐτοῦ φράσαι Diodor. 3, 545 (v. 39). ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν-θυγατέρα | ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (3).
- δέος: μείζον τὸ δέος (l. πέος) παλαστῆς Cratin. 2, 90 (9). ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους Telecl. 2, 361 (1, 3). ἐπὶ ξείνης, ἦν

μὲν ἔχῃς τι, δέος Plat. (?) 2, 697 (v. 4). τρεμόντων (int. τῶν ἰχθυ-
δίων) τῷ δέει τί πείσεται Alexid. 3, 429 (1, 6). κατέπεσον ἀκαρῆς
τῷ δέει anon. 4, 600 (3).

δέπας: βακχίου-ἀρρῶ σκιασθὲν χρυσοκόλλητον δέπας Antiph. 3, 140 (15).

Δέρκιππος: Δέρκιππε καὶ Μνήσιππε Men. 4, 235 (13).

Δερκύλος: Δερκύλε anon. 4, 608 (24).

δέρμα: δέρμα βόειον Herm. 2, 407 (1, 4). ὑκὸν δέρμα Axionici 3, 536
(2). δέρμα † τοῦ θηρός Theopomp. 2, 809 (2). ἀποκναίσειεν ἄν-
μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9). ὑπελήλυθεν-μου
νάγκα τις ὄλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). Κέλῃτε δέρμα καὶ θυλή-
ματα Plat. 2, 675 (2, 18).

δέρρις: μέλαιναν δέρριν ἡμφιεσμένη Eur. 2, 561 (39). δέρρις de pa-
rapetasmate Plat. 2, 690 (35^a) cf. Myrt. 2, 418 (1).

δέρω: κῦνα δέρειν δεδαρμένην Pher. 2, 341 (1). τὸν αἰέλουρον ἥδιστ'
ἀποκτείνας δέρω Anaxand. 3, 181 (v. 13). βία δέρων ὄνας-πωλεῖ
Archipp. 2, 718 (1). ἑαυτοὺς * δέρειν (libr. λέγειν, f. λέπειν) παρέχον-
τες ἀθληταῖσιν Timocl. 3, 610. ὁ μὴ δαρεῖς ἄνθρωπος mon. 422. δαρ-
θεῖς Nicoch. 2, 844 (1).

δεσμεύω: vid. ὄνεύω.

δέσμη: θύμου δέσμαι τινές Alexid. 3, 435 (2).

δεσμός: ξύνεστι-δεσιμῶ-οὐδενί Herm. 1, 97 (3). φιλίας-δεσμός mon.
736. δεσμά Aristophan. 2, 1013 (28).

δεσμοτήριον: ἀπάγειν-εἰς τὸ δεσμοτήριον Alexid. 3, 415 (1). εἰς τὸ
δεσμοτήριον εὐθύς ἀπάγεσθαι τοῦτον Alexid. 3, 438 (3, 5). δεσμο-
τηρίου-δίαιταν Alexid. 3, 483 (2, 11).

δεσμώτης: παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην Cratin. 2, 127 (17).

δέσποινα: τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7). τὴν γυναῖκα
χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν Anaxand. 3, 195 (1, 5). γυνή | δέ-
σποινα Men. 4, 189 (1, 7). δέσποινα-νυμφίῳ γυνή mon. 129. Εὐήμε-
ρία δέσποινα Alexid. 3, 458 (4). δέσποινα, Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον
Men. 4, 128 (1). δέσποινα, δταν- Antiph. 3, 149 (43). ὦ δέσποινα
ποντία Κύπρι Xenarch. 3, 617 (1, 21). Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα Philem.
4, 21 (1). δέσποινα Ἐκάτη τριοδίτι Chariclid. 4, 556. δέσποινα * πό-
λεων, πότινι Ἀθηναίων πόλις anon. 4, 616 (49).

δεσπόσυνος: παρὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέροις Anaxand. 3, 184 (1, 33).

δεσπότης: cf. ποδαπός. ὦ δέσποτ' Ἀγνιεύ Pher. 2, 291 (10). ὦ δέ-
σποτ' Ἐρμῆ Telecl. 2, 370 (4). ὦ Βδεῦ δέσποτα anon. 4, 698 (338^b).
ὦναξ δέσποτα Aristophan. 2, 1180 (15). ὦ δέσποτ' ὦναξ Men. 4, 272
(170). ὦ δέσποτα (δέσποτ') Eur. 2, 516 (23). Plat. 2, 670 (3). Antiph.
3, 47 (2). 3, 68. Amphid. 3, 302. Alexid. 3, 518 (33). δέσποτα (δέ-
σποτ') Antiph. 3, 41 (2, 5). Nicostr. 3, 284 (1). Amphid. 3, 311. Phi-
lem. 4, 8 (2). 9. 34 (5). 50 (45). 23 (1). Philippid. 4, 472. Baton. 4,
502 (v. 5). anon. 4, 684 (327). Χῖος δεσπότην ὠνήσατο Eur. 2, 533
(3). δεσπότου πενέστου (f. δεσποτοπενέστου) Theop. 2, 817 (6). βα-
δίξειν ἐπὶ τὸν δεσπότην Aristophan. 2, 1139 (6). ἔδωμεν εἰς τὸν δε-
σπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (5). ὁ δεσπότης-πάντα-ἀπέλα-
βεν ὥσπερ ἔλαβεν Antiph. 3, 92 (2). ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης-τῶν
θηρικλείων-ἀσπίδα || προσφέρων ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ὁ δε-
σπότης οὐμός περὶ λόγους-διέτριψε Alexid. 3, 400 (1). τούτῳ τάλαν-
τον δούς μαθητῆς γίγνεται ὁ δεσπότης ib. ὁ δεσπότης προὔπεμψεν-κι-
ροίμιον-χομοῦντ' Alexid. 3, 409 (1). προδούς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν
δεσπότην Theophil. 3, 626. κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ Men. 4,
193 (6). *(εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης αὐτὸς ἀπολαύει πάντα Men. 4, 250 (53).

ἴσως πάλιν ἵστί πρὸς ἀποκρίσιν καὶ τῶν ἐν δεσπότης Men. 4, 250 (56).
 ἐστὶν τῆ δεσπότης Mon. 115. εἰς ἵστί δὲ τῶν ἐστὶν ἐν δεσπότης Mon.
 165. διακρινόμεναι πρὸς τῆ δεσπότης Pher. 2, 314 (1). ἐπὶ τῶν
 ἐκδοτικῶν ἐξ ἐστὶν ἢ ὁ δεσπότης Alexid. 3, 407 (3). πρὸς τὸς εἰς τῆ
 δεσπότης Athenion. 4, 555 (v. 39). *στρατηγὸς εἰ τῆ δεσπότης Crat.
 2, 159 (1). δεσπότης χριστὸς ἡρώδης ἐστὶν *δεσπότης πατὴρ Antiph.
 3, 150 (50). δεσπότης πρὸς δεσπότης δεσπότης τὸς δεσπότης Philem.
 4, 17 (2). κατὰ τῆ δεσπότης δεσπότης τῶν δεσπότης Philem. 4, 17.
 δεσπότης χριστὸς τῶν Philem. 4, 35 (53) = Men. 4, 274 (179). cf.
 Philippi. 4, 475. Mon. 535. εἰς χριστὸς δεσπότης δεσπότης μὴ στυβαίς
 Philem. 4, 63 (111b). περιεστὶν δεσπότης ἀποκρίσιν καὶ τῶν
 Men. 4, 157 (1). δεσπότης-δεσπότης (στρατ.). καὶ τῶν καὶ δεσπότης Men.
 4, 255 (150). δεσπότης δεσπότης κατὰ τῶν Mon. 323 cf. 4, 269.
 φησὶν δεσπότης, ἐκδοτικὸς ὄντας Eubul. 3, 270 (17). φησὶν δεσπότης
 δεσπότης Mon. 534. ἐκδοτικὸς τὸς δεσπότης ἐκδοτικὸς-τὸς τῶν
 πρὸς τῶν δεσπότης Alexid. 3, 407 (3). φησὶν δεσπότης ἀποκρίσιν δε-
 σπότης κατὰ τῶν τῶν Xenarch. 3, 614. εἰς δὲ ἐστὶν ἐστὶν δε-
 σπότης (al. δεσπότης int. μαθητῶν) Dionys. 3, 545 (v. 33). [πρὸς
 ἡν περὶ πρὸς θεὸς ὁ πάντων δεσπότης Philem. 4, 67 (1)]. Davi et
 Getae nihil se praestitisse queruntur, nisi dominos suos ter deciperent.
 Men. 4, 333 (513).

δεσπότης: vide δεσπότης.

*δεσποτοπενέστις: vide δεσπότης.

Δευκαλίων: ὡς Δευκαλίων Pher. 2, 311 (2).

δευρὸς: *δευρὸς δ' ἂν οὐκ ἀπέδοικεν Aristophan. 2, 1155 (24). βλέπει
 *δευρὸς Mnesim. 3, 569 (v. 23). ἐμὲ-ἀναστήσασα δευρὸς πρὸς γένηται Men.
 4, 116 (1).

δεῦρο: δεῦρ' ὄρα Cratin. 2, 159 (40). δεῦρο βλέπε Antiph. 3, 30 (1, 17).
 τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο καπέδραν: Pher. 2, 279 (4). ἐξείσιν *ἀπὸ
 δεῦρο Pher. 2, 337 (5). δεῦρ' αὐτὸν ἐμυγάδενσαν εἰς ἡμᾶς κατὰ Ἀπ-
 strophont. 3, 361 (2). ἴθι *δεῦρ' Eubul. 3, 230. δεῦρο σὺ *ξυρλεῖσθαι
 ἐμοί Athenion. 4, 555 (v. 45). χῶρει σὺ δεῦρο Theop. 2, 803 (1).
 ἢ δεῦρ' ὁδὸς anon. 4, 610 (33). ὅσ' ἀγάθ' ἀνθρώποισι δεῦρ' ἤγχε
 Herm. 2, 407 (1, 3). αὐτὴν δεῦρὸ μοι-ἄγων Euph. 2, 531 (12). πρὸς-
 γερὲ δεῦρο δὴ- Plat. 2, 634. αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέρω
 Aristophan. 2, 1148 (1, 14). ἡτριάσαν γέρετε δεῦρο Aristophan. 2, 1151
 (9, 5). τὰς οὐλοχίτας γέρε δεῦρο Straton. 4, 546 (v. 34). δότω τις
 δεῦρ' ὕδωρ Antiph. 3, 74 (1). ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ Antiph. 3,
 12 (1, 9). ἀγῶνας-χωρὶς-*δεῦρ' ἐθῆξ' ib. 13 (1, 24). εἰ μὴ-ἡραγα-
 ζόμεν στρέψαι δεῦρ' Plat. 2, 647 (1). τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ κατὰ δεῦρο
 σχηματίζοντας Aristophan. 2, 1177 (6). τοῦ μὴ' ἐκείσε μὴτε δεῦρο
 παντελῶς Antiph. 3, 117 (2, 15). ὁ χαλκὸς φερόμενος δεῦρο κατὰ
 Sosip. 4, 493 (v. 42). τὰπὸ Θράκης λήματα ἐλκουσι δεῦρο Antiph.
 3, 112 (1, 10). δεῦρο *δὴ τὴν γνώμην προσίσχετε Eur. 2, 438 (5).
 δεῖξον τὸ κανοῦν δεῦρο Plat. 2, 647 (2). δεῦρο δὴ γεμισσοῖς δ' ἐπὶ
 Theop. 2, 804 (1, 4). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη ib. (1, 6). δεῦρ' αἰ
 Phryn. 2, 582 (2).

δευσοποιός: δευσοποιῶ χριώζομεν Alexid. 3, 447 (1, 9). δευσοποιᾶ-
 τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

δευτερίας: vide δευτέρως. cf. ad Callipp. 4, 561.

δευτέρως (f. δευτερίας) οἶνος Nicoph. 2, 853 (6).

δευτέρος: δεύτερον * (αὐτόν) Nicoph. 2, 850 (4) cf. 5, 56. ἐμοὶ μὲν
 μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). δεύτερον δ' εἶναι κα-

όν Anaxand. 3, 169 (1). Σικελία μὲν-ἐστὶν μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ
 Lexid. 3, 517 (30). τὸν μὲν *ὕγμελας ἕνα (craterem) - τὸν δὲ δεύτερον
 ρωτος ἠδονῆς τε Kubul. 3, 249 (1, 3). πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ-εἶτα
 ἡγήτηρ δευτέρα, εἶτα τῆθῃ παραλαλεῖ τις Men. 4, 237 (17). ἔθυσαν ἔτε-
 ον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν-εἰδόν σε καταπίνοντ' Eurhron. 4, 487 (v. 28).
 ράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1). τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποιεῖ
 Nicostr. 3, 287. δεύτερος πλοῦς Men. 4, 136 (5). 148 (7). 195 (12). cf.
 δεύτερος πλοῦς Men. 4, 139 (2). μανικὸν τὸ *πεῖραν (legeb. πείρας)
 δευτέρας (uxoris) λαβεῖν πάλιν anon. 4, 618 (50). κακὸς κακῶς γέ-
 νοιθ' ὁ γῆμας δεύτερος θνητῶν Aristophont. 3, 359 cf. Men. 4, 114 (1).
 ἐπόλοιθ' ὅστις γυναικῶν δευτέρον (an δεύτερος? p. 359) ἔγημε Kubul.
 3, 260 (1). θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς mon. 230. πράτ-
 τει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα
 λέγει Men. 4, 135 (2, 16). τὰ δευτέρ'-λέγειν Men. 4, 213 (4). γε-
 νόνασιν ἡμῖν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί Eurhron. 4, 486 (v. 12).
 ὕω: εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς Eur. 2, 561 (40). βολβοῦς-κατα-
 ρύσματος δεύσας Plat. 2, 672 (1, 9). χόνδρον αὐτῷ δεύσετε γάλακτι
 κηνός Kubul. 3, 247 (1, 4). μάττω, δεύω, πέττω Aristophan. 2, 1057
 (4). τἄλλει, κόπτει, τέμνει, *δεύει (libr. εὐει) Mnesim. 3, 570 (v. 53).
 φω: ἑαυτοὺς δ' ἔδεγον ἐνιαυτοὺς δέκα Kubul. 3, 262 (2, 5).
 χομαι: δέχεσθε φιάλας τίσδε Cratin. 2, 49 (9). δέξαι τήνδε μετα-
 νιπτρίδα Calliae 2, 736 (3). δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Diph. 4, 409 (1).
 τὸ σκύφος δεχόμενος Krigen. 3, 538 (3). εἰεν. δέχου καὶ τοῦτο (po-
 culum) Epinici 4, 506 (v. 11). μίανην τ' εἶχε κεραμεῦν- ἐδεξάμην
 Nicom. 4, 578. οἶνον-πιεῖν οὐδ' ἂν εἰς δέξαιτο θερμόν Stratt. 2, 784
 (1). φιλοτησίαν-* (τήνδε) σοι προπλομαι· δέξαι,- Theop. 2, 804 (1, 10).
 ἰγαθοῦ δαίμονος δέχομαι Nicostr. 3, 286 (3). χαίρετε πάντες. Α.
 δεχόμεσθα Eur. 2, 468 (19). δίδωμι χιλίας δραχμῶν- Β. δεχόμεσθα
 Aristophan. 2, 985 (1). ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται Aristophan. 2, 1057 (19).
 λέγονται * ἄρχαι τὰ πρυτανεῖ Aristophan. (?) 2, 1106 (10). δέχεται-
 καὶ στατήρη καὶ τριώβολον Epicrat. 3, 366 (2, 22). ὁ μὴ δεχόμενος
 ὧν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ δίδόντων Men. 4, 197 (1). ὅταν ἕτερός
 σοι μὴδὲ ἐν πλέον διδῶ, δέξαι τὸ μόριον Men. 4, 248 (45). ὁ δ' ἐμ-
 φρόνως δεξάμενος (int. τὸ λυποῦν) Antiph. 3, 54. *δέξεται τ' ἐπὶ
 μισθῷ σῖτον Cratet. 2, 246 (1). δεξάμενος-τὴν ἐπίδειξιν Eur. 2,
 52 (9). δέχου τὴν ψῆφον Phryn. 2, 593 (2). πέραινε· δέξεται δὲ
 ἄλλα σοι Antiph. 3, 24. οὐδεὶς ἐδέχεται οὐδ' *ἀνεφίγει μοι θύραν
 Pher. 2, 289 (6). λαμπροῖς δειπνοῖς δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182
 (1, 2). ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται Timocl. 3, 600 (2). τίς
 ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος-δέξαιτ' ἂν; anon. 4, 673 (299).
 δεξάμην, ἔτιχτον Men. 4, 284 (230). στρατηγὸς ἔστηκεν, *τὸ πρᾶγμα
 δέξαιτο Posidipp. 4, 523 (1, 5).
 ο: πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν Telecl. 2, 372 (4). λαβὼν τὸν
 κύλακα-κάπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5). Κύων ἐβόαι δεδεμένος
 Mysipp. 2, 748 (4).
 ο: τὰμὰ δὴ ξυνέετε * (ρήματ' 5, 21) Cratin. 2, 123 (11). ἄγε δὴ Cratin.
 2, 150 (7). Eur. 2, 548 (3). Cephisod. 2, 886 (1). δεῦρο *δὴ τὴν
 γνώμην *προσίσχετε Eur. 2, 438 (5). δεῦρο δὴ γεμίσω σ' ἐγὼ Theop.
 2, 804 (1, 4). πρόσφερε δεῦρο δὴ- Plat. 2, 634. ἄκουε δὴ σκευὴ τὰ
 κατὰ τὴν οἰκίαν Eur. 2, 495 (20). ἄκουε δὴ Plat. 2, 672 (1, 5). 674
 (2, 11). ἴσχε δὴ Eur. 2, 537 (4, 5). ἄναγε * (δὴ) ἀπὸ τῆς διαφοροφ-
 ορου Nicoph. 2, 852 (3). ἄσον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Aristophan. 2,
 1030 (13). ἴθι δὴ- ἀνακωδώνισον Aristophan. 2, 1073 (10). φέρε δὴ
 πολὺν- Aristophan. 2, 1159 (2). φέρε δὴ Pher. 2, 280 (1). φράζε

δή-ὄρω τίνι χαίρεις; Antiph. 3, 36 (1, 4). ἀλλὰ δή λέγε Antiph. 3, 112 (1, 16). ταχὺ δή λαβῶν ὅπλα μύκτης Antiph. 3, 133 (3, 10). δὸς δή τὸν *χόα ἀντῶ *σύ- Anaxand. 3, 174. λαβὲ τῆς ὑγίειας δή σε Nicostr. 3, 285 (2). πρόσχε δή Amphid. 3, 302. φράζε δή ποτε Erhipp. 3, 334 (1, 2). τὸν ροῦν πρόσχε δή Alexid. 3, 503 (2). κατὰ τὴν στάσιν δή σιάντες ἀκροάσασθέ μου Antidot. 3, 528 (1). γυναιξὶ δή πρίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. ὡστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δή γέρε Men. 4, 227 (2). ἔγχεον σὺ δή πιεῖν Diph. 4, 402. ἢ λέγων φαίνου τι *δὴ καιρὸν-ἢ μὴ κόπι' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 3). ἔγειρε δή ρῦν Μοῦσα-Χαῖρε δή Μοῦσα Cratin. 2, 144 (10). σὺ λὴν δὲ δή τίν' εἶχε; Cratin. 2, 37 (1). † ἦδη (l. τί δή) σὺ *σεμροῖ-; Calliae 2, 739 (2). εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1015 (1). σοὶ δ' ὄνομα δή τί ἐστιν; Aristophan. 2, 1065 (2, 4). *ποῖ δή (legeb. τί δὲ)-γέρεις; Aristophan. 2, 1119 (8). ποῖ δή ἡ ἄγεις; Alexid. 3, 426. εἶτα δή εἰς τὴν πόλιν ἄξεις-; *Aristophan. 2, 1196 (84) = anon. 4, 630 (103). ὡς δή σὺ τί ποιεῖν δυνάμενος; Antiph. 3, 4 (3). τίνα δή παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον *ρῦν ἐσι; Anaxand. 3, 161 (1). τί δή ποτ' ἀκούσω; Men. 4, 53 (8). πῶς δή τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; Men. 4, 245 (37). ἀλλὰ δή τί τοῦτ' ἐμοί; Diph. 4, 359 (1, 15). ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοί δή δοκεῖ πρώτῳ πειρασθῆαι Cratin. 2, 30 (4). ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ δή πρῶ Εὐρ. 2, 453 (17). ἦν δή θόρυβος Plat. 2, 646 (2). σκευάρια δή κλέψαις *ἀπεκρήνξ' Plat. 2, 657 (4). εἴλασιν δή τοῖς παιδαρίοις Plat. 2, 664 (2, 1). πολλοὺς δή μεγάλους τε γάγρους ἔγκάμας Stratt. 2, 771 (2). πάντ' ἀγαθὰ δή γέγονεν ἀνδράσιν- Theop. 2, 807 (1). ἀκροκώλια † δέ (l. δή) σοι-ἦν ἦσε Aristophan. 2, 945 (5). καλὰ δή πάντ' ἄγεις Aristophan. 2, 994 (24). ἐνταῦθα δή-ἐξαυαίνεται Aristophan. 2, 1157 (46). *τοιουτοσί τίς εἰμι (libr. τοιοῦτός εἰμι δή τις) Antiph. 3, 110 (v. 3). σοφὸν γέ τοι τι-ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δή πόλλ' ἰδόν τε καὶ παιθόν Antiph. 3, 119. ὡς *δὴ (legeb. δὲ) παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26). ὡς δή καλὸν σου φαίνεται τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49). πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δή ληρεῖς ἔχων Eubul. 3, 254 (1, 6). εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί,-εἶτα δή τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσχη Anaxil. 3, 348 (1, 26). νερομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα *δὴ Alexid. 3, 439 (4, 13). τοῦτο δή τὸ ρῦν ἔθος, ἄκρατον, ἐβρών Men. 4, 220 (2). τὸ δή λεγόμενον τοῦτο Men. 4, 253 (221). τοῦτο δή τὸ λεγόμενον anon. 4, 601 (6). [δρᾶν τι δή δοκῶν σοφὸν εἶ καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δή μέγας γέλως Men. 4, 226]. ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναι τιν' ἢ τίχα δή νεκρὸν Men. 4, 239 (19). ὦ ρύξ, σὺ γὰρ δή πλεῖστον-μετέχεις μέρος Men. 4, 275 (199). τὸ δή τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ λέγω θεόν anon. 490 cf. Men. 4, 76 (7). ταῦτα πάντα δή ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται Sosip. 4, 454 (v. 54). εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δή κακὸν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δή πάλαι Damox. 4, 532 (v. 64). ἐπικάρσια δή *προπεσοῦμαι anon. 4, 636 (129). ὡστ' οὐχὲ πάντων ἡ μεταβολὴ *δὴ γλυκύ anon. 4, 685 (327). καὶ * (τάλλα δή) τὰ *τοιαῦτ' anon. 4, 685 (327). καὶ δή κύτισος αὐτόματος-ἔρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8). καὶ δή ποδεῖα Cratet. 2, 247 (4). *νεοκρατίε τις ποιεῖτω. καὶ δή κέκρται Plat. 2, 635 (1, 6). καὶ δή δεδειπνήχασιν- ἀλλ' ἀγαρεῖν ὦρα ἴσιν ἦδη Philyll. 2, 857 (1, 1). ρυτὶ δὲ *Μάτων συνήρακεν-καὶ * (δὴ) Διογέτων νῆ Δία-ἀναπέπεικεν Antiph. 3, 104 (v. 17). ἄλλοι δὲ καὶ δή-ἔλκουσι Antiph. 3, 140 (15). μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δή γέρουσ' ἐξέρχομαι Anaxil. 3, 342. κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δή τινὰ ἰχθύδια Sotad. 3, 586 (1, 22). καὶ δή ad Cratin. 2,

- 174 (5) cf. 5, 23. καὶ τὰδε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). καὶ τοῦτο μὲν δὴ καῖσι συγγνώμην ἔχον· ἀλλ' - Antiph. 3, 67 (1, 11). καὶ δὴ τυχόν μὲν διὰ τὸ - Philem. 4, 33 (4). ἢ μὲν δὴ πίνῃσι καὶ-ὁμοίῃ Cratin. 2, 19 (5). τὰ κομῖα μὲν δὴ (al. δῆτα) ταῦτα νωγα-λεύματα Agar. 3, 274 (1). εἰ μὲν δὴ τινα-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ Men. 4, 246 (141). ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστι μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6). τὰ δὲ δὴ δένδρη-φυλλοροῆσει Pher. 2, 316 (1, 9). ὅταν δὲ * (δὴ) πίνωσι Eur. 2, 560 (33). δὲ δὴ Phryn. 2, 587 (2). Theop. 2, 799 (1). ἐγὼ δ' ὑμῖν- * δὴ γράσω Plat. 2, 670 (4). δὲ * (δὴ) Stratt. 2, 781 (3, 4). ἠγεῖται * δὲ δὴ | τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). * ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα Hegesipp. 4, 479 (v. 18). ἐπὰν δὴ τὸν γόητα-ἴδω Alexid. 3, 486 (4). οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). δν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδέδρομεν ὁδμή Herm. 2, 410 (2, 3). οἶνος, * τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν ib. (2, 6). τοιαῦθ' ἂ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς Antiph. 3, 133 (1, 4). ὀρίγανον, ὃς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον Anaxand. 3, 193 (2). εἰς τὸ γῶς τοῦθ' ὃ δὴ ὀρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). οἶα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν * Men. 4, 217 (3). διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπλῆ-ξαι βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 12). νῦν δὴ (s. νύνδη) μὲν ὤμνυς-νῦν δὲ γῆς Magn. 2, 10. μείζων γὰρ ἢ νῦν δὴ 'στὶ Herm. 2, 401 (7). νῦν γὰρ δὴ σοι πάρα μὲν-πάρα δ' ἄλλ' - Cratin. 2, 87 (2). εἰκὸς δὴ που πρῶτον-ἴψα γῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). Praeterea cf. δεῖ. δημότης. ἦδη. et Antiph. 3, 23. 3, 52 (1). Philem. 4, 36 (9).
- δηλαδὴ:** ἔξουσιν-λυχνούχους δηλαδὴ Plat. 2, 645 (3). σπάθην δηλαδὴ χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4). καὶν διελθεῖν δηλαδὴ | διὰ θαλάττης * δὴ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός Men. 4, 246 (39). οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδὴ (s. ἔστω. B. δηλαδὴ.) Alexid. 3, 484 (2, 6). βασι-λέως υἱὸν * λέγεις ἀφιχθαι; * A. δηλαδὴ, Πιξώδαρον Eriegen. 3, 539. cf. δῆλος.
- Δήλια:** ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ * Πύθι' ἔσται Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108.
- Δήλιος:** Delius (al. cassios) Apollo Men. 4, 83 (10). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δήλιους Criton. 4, 538 (v. 8).
- δηλονότι:** ἄνθρωπος εἰ δηλονότι Cratin. min. 3, 378 (1). οὐκοῦν ἔκα-στος-λαμβάνει-; B. δηλονότι. Alexid. 3, 399 (1). καὶ κάπνην ἔχει; B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον Alexid. 3, 464 (2, 14). cf. δῆλος.
- Δῆλος:** εἰς Δῆλον ἔλθειν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538.
- δῆλος:** πῶς; II. * ὦν γ' ἂν ἄνθρωπος γάγοι, δῆλον δι. Antiph. 3, 36 (1, 14). δηλονότι. A. μή μοι δῆλον. Alexid. 3, 464 (2, 14). δῆλα δὴ πάλαι Damox. 4, 532 (v. 64). καὶ τυφλῷ δῆλον Men. 4, 103 (5). 200 (11). † εἰ τῇ δῆλος γιάλην Ἄρεος Antiph. 3, 59.
- δηλῶ:** ὅταν τις εὔρη καινὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 196 (3). δῆλωσον, εἰ κάτοιισθά τι Epiocrat. 3, 370 (1, 19). δηλώσεις οὔτω τὴν γύσιν, ἐπὶ τί μάλισθ' * ὤρμηχε Alexid. 3, 444 (1, 7). ἔδει-δοστις χρηστός ἦν-τὰ σῦκα δηλοῦν Alexid. 3, 468 (1). εὐηθία μοι φαίνεται δηλουμένη vide Φιλουμένη.
- δήμαρχος:** ὑπέλυσε δήμαρχός τις Pher. 2, 358 (87). de demarchis Ari- stophan. 2, 1146 (19).
- Δημέας:** Δημέα Λίχηςτος Ἐτεοβουτάδη Alexid. 3, 476 (1). ὦ Δημέα Men. 4, 105 (1). Δημέα vide ad Men. 4, 165. Δημέας Κράτην (Κράτητα?) aliquem captivum solvit Men. 4, 331 (501).
- δημηγόρος:** ὄρκος δ' ἑταίρας ταῦτό καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). λιθωμόται δημηγόροι anon. 4, 644 (159).

- δημηγορῶ:** ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἐτι δημηγορεῖ; Timocl. 3, 594 cf. 4, 720 sq.
- δημήτηρ:** cf. Δηώ. νῆ τὴν Δήμητρ' Pher. 2, 262 (2). μὰ τὴν Δήμητρα απον. 4, 610 (31). νῆ τὴν ἑλλήν Δήμητρα Antiph. 3, 11. Philippid. 4, 468 (1). ὦ Δάματερ Theop. 2, 799 (1). αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρέψει (?) Antiph. 3, 109 (v. 19). θῦσαι-κριὸν Κλόη Δήμητρα Eur. 2, 502 (7). μεμαγμένη Δήμητρος κόρη Kubul. 3, 242 (1, 10). Δήμητρος ἀκτῆ Erinici 4, 505.
- δημήτριος:** πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου Alexid. 3, 432 (3).
- δήμιος:** οὐ συμποσίταρχος ἦν-ἀλλὰ δήμιος Alexid. 3, 393 (2). ὁ μὴ φιλαχθεὶς (int. νόμος) καὶ νόμος καὶ δήμιος Men. 4, 268 (151). πτωχὸς ἦν καὶ δήμιος (medicus) Phoenicid. 4, 511 (v. 13). τῷ δημίῳ παρέδωκεν αὐτόν Diph. 4, 359 (1, 11).
- δημιουργός:** τῷ δημιουργῶ-ὄς ἐποίησέ σε (poculum) Antiph. 3, 89 (1, 7). δημιουργὸν παιογενεῖ esse τοῦ σκευαζομένου probavit Men. 4, 308 (253). τῶν πολιτῶν ἄνδρας-δημιουργοὺς ἀποφανῶ απον. 4, 649 (183). δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα· τραπεζοποιῶν, δημιουργὸν λήψομαι Alexandri 4, 554. ἡ δημιουργὸς-κρεάδι' ὀπτᾶ καὶ κίχλας τραγήματα Men. 4, 222 (1). δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας Antiph. 3, 132 (2).
- δημοκάλλικας** (f. Δημοκαλλίας): απον. 4, 633 (114).
- δημοκλειῖδαι:** απον. 4, 633 (115).
- δημοκλῆς:** λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς Anaxand. 3, 177 (2, 5).
- δημοκρατία:** δημοκρατία θατέρα ὄνομ' ἐστὶ (mulieri) Henioch. 4, 568 (v. 16).
- δημόκριτος:** μὴ Δημόκριτον πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13). ἄχυμὸς λέγεις Δημόκριτος ib. 531 (v. 31).
- δημός:** πουλυποδελῶν, χολίχων, δημοῦ Anaxand. 3, 184 (1, 39).
- † δῆμος:** * σπῖλαι, βατῖς, † δῆμος, ἀφύαι Alexid. 3, 416.
- Δῆμος:** τῷ Πυριλάμπους Δῆμῳ (?) Eur. 2, 515 (17).
- δῆμος:** Σαμίων ὁ δῆμος ἐστίν Aristophan. 2, 972 (2). ἀναπηδᾶν ἐν δῆμῳ Cratin. 2, 214 (124). πλησίον αὐτῶν κάθηται-ὁ δῆμος οὐδὲν οὐτ' ἀκούων οὐθ' ὀρῶν Antiph. 3, 112 (1, 12). * Μητρᾶς-ἐστὶ τῷ δῆμῳ φίλος Antiph. 3, 129. ἡγεμῶν δῆμου Men. 4, 142 (2). γλῶτταν-σου δίδωσιν ἐν δῆμῳ φορεῖν απον. 4, 608 (27^d). δῆμος ἄστατον κακόν απον. 4, 615 (46). ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμῳδία Philippid. 4, 475 (2). * οὓς ἐκ κοινοῦ-ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον Antiph. 3, 134 (5, 5). ἡ πόλις ἐν ἅπασιν τοῖς δῆμοις θυσίας ποιουμένη Diocl. 3, 544 (v. 24). δῆμου δ' Ἀλαιεύς ἐστίν Antiph. 3, 123 (2). προστίθημι-σοὶ τὸν δῆμον αὐτῶν (piscium)· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοὶ Antiph. 3, 119 (v. 7).
- δημοσθένης:** Antiph. 3, 92 (2). Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει Timocl. 3, 591. σοὶ παύσεται Δημοσθένης ὀργιζόμενος-ὁ Βριάριος Timocl. 3, 598 (1). ἔχων Δημοσθένους τὴν * ῥωποπερπερήθραν απον. 4, 618 (51).
- δημόσιος:** ἐπαίδευσεν-δημοσίοισιν χρήμασιν Cratin. 2, 112 (2). ἄφαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα απον. 4, 624 (79).
- δημότης:** cf. ad Men. 4, 92 (5). ὦ δημόται Susar. 2, 3. οὓς * δημόταις (vulg. δὴ γυναῖς) Θεαρίων ἔδειξεν Antiph. 3, 98 (1). ξυγγενεῖς καὶ φράτερας καὶ δημότας Cratin. min. 3, 377.
- δημοσιχός:** ὁ πρῶτος εὐρῶν τὰλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ δημοσιχός ἦν τισ-τούς τρόπους Kubul. 3, 240. τοῦ δημοσιχόν γε τοῦτο δρᾶ Antiph. 3, 104 (v. 19). δημοσιχόν-πρᾶγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1).

174 (5) cf. 5, 23. καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). καὶ τοῦτο μὲν δὴ καῖσι συγγνώμην ἔχον· ἀλλ' - Antiph. 3, 67 (1, 11). καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ - Philem. 4, 33 (4). ἢ μὲν δὴ πίννησι καὶ ὁμοίῃ Cratin. 2, 19 (5). τὰ κομψὰ μὲν δὴ (al. δῆτα) ταῦτα νογαλεύματα Arar. 3, 274 (1). εἰ μὲν δὴ τινα-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ Men. 4, 266 (141). ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστι μολιβδοῦς Pher. 2, 258 (6). τὰ δὲ δὴ δένδρη-φυλλοροήσει Pher. 2, 316 (1, 9). ὅταν δὲ * (δὴ) πίνωσι Eur. 2, 560 (33). δὲ δὴ Phryn. 2, 587 (2). Theop. 2, 799 (1). ἐγὼ δ' ὑμῖν- * δὴ φράσω Plat. 2, 670 (4). δὲ * (δὴ) Stratt. 2, 781 (3, 4). ἡγεῖται * δὲ δὴ | τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). * ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα Hegesipp. 4, 479 (v. 18). ἐπὰν δὴ τὸν γόητα-ἴδω Alexid. 3, 486 (4). οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). δὴ δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή Herm. 2, 410 (2, 3). οἶνος, * τὸν δὴ σαπρῖαν καλέουσιν ib. (2, 6). τοιαῦθ' ἢ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς Antiph. 3, 133 (1, 4). ὀρίγανον, ὃς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον Anaxand. 3, 193 (2). εἰς τὸ φῶς τοῦθ' ὃ δὴ ὀρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν * Men. 4, 217 (3). διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπληξαι βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 12). νῦν δὴ (s. νύνδη) μὲν ὤμνυς-νῦν δὲ φῆς Magn. 2, 10. μελλῶν γὰρ ἢ νῦν δὴ 'στὶ Herm. 2, 401 (7). νῦν γὰρ δὴ σοι πάρα μὲν-πάρα δ' ἄλλ' - Cratin. 2, 87 (2). εἰκὸς δὴ που πρῶτον-ἴφρα φῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). Praeterea cf. δεῖ. δημότης. ἦδη. et Antiph. 3, 23. 3, 52 (1). Philem. 4, 36 (9).

δηλαδὴ: ἔξουσιν-λυχνούχους δηλαδὴ Plat. 2, 645 (3). σπάθην δηλαδὴ χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4). καὶν διελθεῖν δηλαδὴ | διὰ θαλάττης * δὴ τόπον τίν', οὗτος ἐστὶ μοι βατός Men. 4, 246 (39). οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδὴ (s. ἔστω. B. δηλαδὴ.) Alexid. 3, 484 (2, 6). βασιλέως υἱὸν ** λέγεις ἀφίχθαι; * A. δηλαδὴ, Πιξώδαρον Erigen. 3, 539. cf. δῆλος.

δήλια: ταῦτά σοι καὶ δήλια καὶ * Πύθι' ἐστὶ Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108.

δήλιος: Delius (al. cassios) Apollo Men. 4, 83 (10). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δήλιους Criton. 4, 538 (v. 8).

δηλονότι: ἄνθρωπος εἰ δηλονότι Cratin. min. 3, 378 (1). οὐκοῦν ἔκαστος-λαμβάνει-; B. δηλονότι. Alexid. 3, 398 (1). καὶ κάπνην ἔχει; B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον Alexid. 3, 464 (2, 14). cf. δῆλος.

δῆλος: εἰς δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538.

δῆλος: πῶς; II. * ὢν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι, δῆλον ὅτι. Antiph. 3, 36 (1, 14). δηλονότι. A. μή μοι δῆλον. Alexid. 3, 464 (2, 14). δῆλα δὴ πάλαι Damox. 4, 532 (v. 64). καὶ τυφλῷ δῆλον Men. 4, 103 (5). 200 (11). † εἰ τῇ δῆλος γιᾶλην Ἄρεος Antiph. 3, 58.

δηλῶ: ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 196 (3). δῆλωσον, εἰ κάτοισθ' ἄ τι Epicrat. 3, 370 (1, 19). δηλώσεις οὕτω τὴν γῆσιν, ἐπὶ τί μάλιστα * ὥρμηκε Alexid. 3, 444 (1, 7). ἔδειδστις χρηστός ἦν-τὰ σῦκα δηλοῦν Alexid. 3, 468 (1). εὐηθία μοι φαίνεται δηλουμένη vide φιλουμένη.

δήμαρχος: ὑπέλυσε δήμαρχός τις Pher. 2, 358 (87). de demarchis Aristophan. 2, 1146 (19).

δημέας: Δημέα Δίχηςτος Ἐτεοβουτάδη Alexid. 3, 476 (1). ὦ Δημέα Men. 4, 105 (1). Δημέα vide ad Men. 4, 165. Δημέας Κράτην (Κράτητα?) aliquem captivum solvit Men. 4, 331 (501).

δημηγόρος: ὄρχος δ' ἑταίρας ταῦτό καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). λιθωμόται δημηγόροι anon. 4, 644 (159).

* διά τετρημένων ἀθέλδεται τύπων Diocl. 2, 839 (1). ζωμός διά τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα Nicoph. 2, 851 (2, 3). καὶ δι' ὀπῆς καπὶ τῶν γουῶν Aristophan. 2, 948 (12). διά τῆς ἀγορᾶς *τρέχων Aristophan. 2, 1135 (3). δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγει Alexid. 3, 514 (20). κασιόπνου αὐραν δι' αἴθρας Antiph. 3, 27 (1, 14). βοήν ἴστησι γεγωνόν καὶ διπόντιον οἶδμα καὶ ἠπίρου διά πάσης Antiph. 3, 112 (1, 3). διατεταναμένη διά τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν Anaxand. 3, 155 (1, 67). διά τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513 (v. 10). ἐλάλει δι' ἡμέρας Pher. 2, 276 (1). δι' ἡμέρας Telecl. 2, 369 (9). οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων Herm. 2, 380 (1, 6). λεπασί *μ' - εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας (ἀπ' ἀμέρας?) Apollop. 2, 881 (2). ἐσθίει δι' ἡμέρας Kubul. 3, 222 = 237, ubi δι' ἡμέρας ὅλης. καταγιγίζοντα δ' ὅλης ἡμέρας Alexid. 3, 497. πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας *δι' (libr δὲ ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). ἐψητόν-διά δωδεκάτης ἐψόμενον ἡμέρας Kubul. 3, 248. δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην Alexid. 3, 483 (2, 16). ἦν-σὺκόν τις ἴδη διά χρόνου νέον ποτέ Pher. 2, 319 (3). ξυγγενέσθαι διά χρόνου μ' ἐλιπάρει δρυπεπέσι Telecl. 2, 374 (7). δι' χρόνου πολλοῦ σ' ἴδων Men. 4, 76 (8). διά νυκτός Aristophan. 2, 94 (1). δι' ἐνιαυτοῦ-λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 8). διά τέλους Antiph. 3, 75 (2). ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διά τέλους Amphid. 3, 316 (1, 4). δειπνεῖν διά τέλους τὴν νύχθ' ὅλην Alexid. 3, 491 (1). διά βίου-ἐπίδον καθεδουμένης αἰέ Men. 4, 228 (3). εἰ τις εὐτύχηκε διά βίου Bion. 4, 499. διά πάντων ἀγῶν Cratin. 2, 106 (8). ἀτραπίζοντες τὴν ἀρμονίας διά πασῶν Pher. 2, 265 (10). εἰσαγε διά πασῶν *Νικολᾶδι Μυκονίας Machon. 4, 497 (v. 11). ἔστιν-ἂ διά τεττάρων ἔχει κοτυβίαν, διά πέντε, διά πασῶν πάλιν Damox. 4, 532 (v. 55. 56). διά μέσου ἠρτυμένοισι anon. 4, 671 (292). εὐρεῖν δι' οὗ τρόπου τις ἐπιλυπῆσεται Men. 4, 234 (11). θρυλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων *σόφισμ' Theop. 2, 805 (1). τὰς φλέβας-δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος Antiph. 3, 20 (1). τρία-ἔστι-δι' ὧν ἅπαντα γίγνεται Men. 4, 114 (2). δι' ἄλμης-ἐφθός ἐν γλῶσῃ Sotad. 3, 555 (1, 9). διά τριῶν ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω Philem. 4, 7 (1). διά-τῶν ἠδυσμάτων ἐπὶ πλείον αὐξείν τὴν τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25). τῇ τῆς διά πλείονων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (2). δι' αὐτοῦ τοῦ σιωπᾶν πλείστα-λέγει Men. 4, 262 (114). τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, οἱ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 35). [μοχλοῦ καὶ διά σφραγισμάτων σώζει δάμαρτα Men. 4, 226]. τὸ θυγάτριον *σεσινάπικεν διά τῆς ξένης Xenarch. 3, 624 (1). παρηγοροῦσι τὰ κακὰ δι' ἐτέρων κακῶν Philem. 4, 53 (52^c) cf. Men. 4, 239 (19). εὐπιδουροὺς ποιεῖν διά σαυτοῦ Men. 4, 107 (2, 12). δι' ἀνθρώπου-σώζει ἐπίδουρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1). διά χειρὸς δανεῖσαι Timostr. 595. 2) διά γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι *φέρειν σχεύη Aristophan. 2, 1084 (2). κολλύραν τοῖσι περῶσιν διά τοῦν Μαριάθωνι τριπαιῖον Aristophan. 2, 1122 (14). τοῦτον-δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος ἀσκὸν καλοῦσι Antiph. 3, 8 (2). ὁ μὲν Μενέλεως *ἐπολέμησ'-τοῖς Τροασὶ διά γυναῖκα-, Φοινικίδης δὲ Ταυρέα δι' ἔγγελον Antiph. 3, 25. δι' αὐτὴν τὴν ὀσμὴν-πετόμεναι παρήσαν Antiph. 3, 117 (2, 11). ὅστις-ἐξείπει ἀδίκος ἔστιν ἦ-· ὁ μὲν διά κέρδος ἀδίκος Anaxand. 3, 197 (4). ταῶς διά τὸ σπάνιον θαυμάζεται Kubul. 3, 259. μικρὸν ὀψιαίτερον δ' ἀσχολίαν ἤκειν Kubul. 3, 262 (1, 12). τὸ δ' ἀγαθὸν-οὐ σὺ τυγχάνει μέλλεις διά ταύτην Amphid. 3, 302. μόνοισι-τούτοισι-συσσιτεῖν-δ' εὐσέβειαν Aristophont. 3, 363 (4). ἐμοὶ-ὁ δεσπότης δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων-ἀσπίδα-προσφέρων ἔδωκεν ib. διά τὸ λεπτῶς πάντ' ἐξείπει

ζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα ὀρμῶν προχειρως, ἢ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς-
 διαλελογίσθαι δρᾶ τι καὶ νεανικόν Amphid. 3, 316 (1, 5, 7). δι' ἄς
 (int. τρίχας) ἀνὴρ ἕκαστος φαίνεται Alexid. 3, 509 (10, 7). τὸ μὲν
 (infortunium) διὰ τύχην γίγνεται Men. 4, 198 (2). πολλοὺς δι' ἀνάγ-
 κην πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ γεγονότας Men. 4, 254 (71). δι' ἐλάχιστ' ὀρ-
 γίζεται Men. 4, 262 (113). ἔστιν καχόν, διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον
 Phoenicid. 4, 511 (v. 21). ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας δραχμὰς *ἀποβάλω-
 τήν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 32). τὸν δεσπότην-δι' ὃν *εἶδον
 νόμους Ἑλλήνας Theophil. 3, 626. μεῖζω τὰ κακὰ ποιοῦσι-αὐτοὶ δι'
 αὐτοὺς Philem. 4, 34 (5). ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται,
 οὐδενὶ πρόσεστιν- *τύχη Philem. 4, 54 (57). τούτῳ καχόν δι' αὐτὸν
 οὐδὲν γίγνεται Men. 4, 230 (5). Ἥλιε-δι' ὃν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλ-
 λους θεοὺς Men. 4, 265 (136). πολλοὺς ὁ πόλεμος δι' ὀλίγους ἀπώλε-
 σεν mon. 443. πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι ἔστιν δι' ὑμᾶς-ἰδεῖν
 Diph. 4, 389 (1, 26). δι' ὃν ἀσεβοῦντα *(δ') ὁ πέπλος ἐρράγη Phi-
 lippid. 4, 475 (2). πότους ἐωθινούς πίνει διὰ σὲ νῦν Baton. 4, 502
 (v. 4).

διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 8).

διαβάλλω: decipere, Cratet. 2, 250 (12). τὸν γέροντα διαβαλοῦμαι
 Archipp. 2, 724 (1). διεβίλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους De-
 metr. 2, 876 (1). ὡς ἂν τις ἄλλως-† τοῦ *διαβάλοι (libr. διαλάβοι)
 τὴν κραϊπάλην Antiph. 3, 101 (4).

διαβάτης: Aristophan. 2, 1209 (155).

διαβλέπω: δυνάμενος κἂν πράγμασιν ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί
 που Dionys. 3, 548 (v. 13).

διαβολή: παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδῃ Phryn. 2, 602 (2). οὐ
 δεῖ διαβολῆς καταίρρονεῖν Men. 4, 94 (1). οὐδὲν διαβολῆς ἔστιν ἐπι-
 πονώτερον Men. 4, 249 (50). νικᾷ διαβολὴ τὰ κρείττονα mon. 376.
 ψευδῆς διαβολὴ mon. 553. πόλεις ἠγάμισε διαβολὴ κακὴ mon. 626.
 δίδωσί μοι ἢ δόξαν ἢτοι διαβολὴν Men. 4, 327 (482). διαβολὴν ἔσχε
 μεῖζω Men. 4, 289 (250). ὅστις διαβολαῖσι πείθεται ταχύ Men. 4,
 249 (49).

διάβολος: διάβολος γραῦς Men. 4, 328 (485).

διαγιγγράζω: περιχοιματιῶ *διεγγράσ' ὑποχρούσας γλυκεῖ Athenion.
 4, 558 (v. 31).

διαγιγνομαι: ἀπραγμόνως διαγενοῦ τὴν ἡμέραν Nicomach. 4, 594
 (v. 42).

διάγνωσις: ἐν τῷ καλῶς ἑκάτερον τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66).

Διαγόρας: δοκεῖ-μεῖζων ἔσεσθαι Διαγόρου τοῦ Τερθρέως Herm. 2,
 401 (7).

διαγραμμίζω: διαγραμμίζει, κυβεύει Philem. 4, 64 (115).

διαγραφῆ: ἀπάντων τῶν γενῶν-διαγραφῆ Diph. 4, 394 (2, 7).

διαγράφω: γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες Plat. 2, 664 (2, 2).

διαγρυπνώ: ὁ *διαγρυπνήσας λήφεται τὰ κοττάβια Callipp. 4, 561 cf.
 5, 116.

διάγω: ἐν *(τῇ) Κύρῳ-διήγετε πολὺν χρόνον; Antiph. 3, 116 (2, 1).
 οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν Posidipp. 4, 525 (4). ὑπαίθριος χει-
 μῶνα διάγειν Aristophont. 3, 361 (1, 5). εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον
 διήγομεν Apollod. Car. 4, 442 (v. 18). ἐν φώσσωνι τὴν ἴσην ἔχων
 μετ' ἐμοῦ διήγες.. Cratin. 2, 164 (4). ὅστις εὐπορῶν κακῶς διάγει
 Apollod. 4, 456 (3). πάντες *οὕτως οἱ σοφοὶ διάγουσι Alexid. 3, 483
 (2, 13).

- διαδίδωμι: cf. δίδωμι. ἐκήλησεν-υίας Ἀχαιοῶν, κέρμα φέλον * διαδοίς Theop. 2, 802 (1).
- διαδοιδυκίζω: διεδοιδύκισε αποπ. 4, 634 (119).
- διαδοχή: ἐκ διαδοχῆς Antiph. 3, 6 (9).
- διάδοχος: ἔχων ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111).
- διαζητῶ: διεζήτηχ' ὀπόθεν-ἔσθλει Eur. (?) 2, 577 (v. 5).
- διάζομαι: ὁ δ' ἐξυφαίνεθ' * ἰστόν, ὁ δὲ διάζεται Nicoph. 2, 849 (1).
- διάθεσις: τὴν * (νῦν) διάθεσιν φθῆς Eur. 2, 548 (3). τῇ διαθέσει τῶν ἑπῶν Phryn. 2, 601 (8). ὁ μίγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v. 11).
- διαθρυμματίζω: δαιτὸς διαθρυμματίδες Antiph. 3, 49 (2).
- διάλυω: * οἴνω διαλύων Axionici 3, 535 (2) cf. 5, 93.
- διαίρω: κόγχη (al. κόγχην) διελεῖν Telecl. 2, 366 (2). ἐπέταξ αἰταῖς-ἀφορίζεσθαι τίγος ἐστὶ γένους· οἱ δὲ διήρουν Epicrat. 3, 371 (1, 39). τοῦτο (i. e. τοῦπτάνιον) διελέσθαι κατ'-μερίσας κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 26).
- δλαιτα: δλαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες Eur. 2, 484 (1). δεσμοτησίον-δλαιταν Alexid. 3, 483 (2, 12). τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δλαιταν προσέ-ρων Men. 4, 234 (11). καταβὰς εἰς δλαιταν τῶν νεκρῶν Aristophan. 3, 362 (4).
- δλαιτητής: εἴ τις δλαιτητής ἢ δλαιτητής θεῶν Men. 4, 182 (5).
- δλαιτώμαι: ὀπότε-χρεῖη * διητώμην λέγειν, ἔφασκε * δητώμην Plat. 2, 669 (1) cf. 5, 48. πῶς ἂν δλαιτώμεσθα; Antiph. 3, 57 (1).
- διακαραδοκεῖν: τὴν νύκτι ἐκέλην * διεκαραδοκήσαμεν Diph. 4, 391 (4).
- διακαρτερῶ: διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν Alexid. 3, 489 (4).
- διάκειμαι: αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ πολήσις διέκειτο Aristophan. 2, 1063 (13). συνύφαινε ῥυπαρῶς διακειμένη Men. 4, 111 (3). τῷ κακῶς διακειμένῳ εἰπεῖν- "μὴ κακῶς ἔχε" Philippid. 4, 471.
- διακενῆς: cf. διά εἰ κενός. διακενῆς δ' ἔσθηκ' ἐγὼ ἔχων μάχαιρα Alexid. 3, 465 (3). ἐπένευον διακενῆς Timocl. 3, 609. τί διακενῆς εἰ χρηστός; Men. 4, 250 (53). τοῦ μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς Eurhron. 4, 487 (v. 31).
- διακίχκλιζω: ὀσφὺν-διακίχκλισον ἠύτε * κίχκλος ἀνδρὸς πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8).
- διακινῶ: μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος Sosip. 4, 483 (v. 22).
- διακλιμακίζω: μεταπεττεύσας αὐτὸν * διακλιμακίσας τε Plat. 2, 656 (2).
- διακναίω: διακένναικ' αἰσχίστα (me Musicam) Pher. 2, 327 (1, 20). Εὐριπίδου-δρᾶμα-διένναισ' * Ὀρέστην Stratt. 2, 763 (1).
- διακόλλημα: Eur. 2, 576 (132).
- διακονικῶς: διακονικῶς-προελήλυθας Men. 4, 103 (1).
- διακόνιον: διακόνιον † ἐπήσθεν (f. ἐπήσθι) Pher. 2, 342 (6).
- διάκονος: πάντες-τευτάζουσιν οἱ διάκονοι Telecl. 2, 375 (10). διακό-νου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος Nicomach. 4, 583 (v. 10).
- διακονῶ: ἐδιακόνου Alcæi 2, 828 (2). τίνι ἐδιακόνεις; Nicostr. 5, 84. οὐδεὶς * δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον Archedici 4, 437 (2, 8). αὐτὸς αὐτῷ-γέρον διακονῆσει; Cratet 2, 237 (1, 2). τῷ Δίῳ | διακονῶ Anaxand. 3, 198 (7). ὅταν ἐρανισταῖς-διακονῆς Eurhron. 4, 492. νωτο-πλήγα μὴ ταχέως διακονεῖν Pher. 2, 293 (15). τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν Philem. 4, 18 (2). ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 25). τὴν νύχθ' ὄλην διακονεῖν ib. (2, 83). διακονοῦντι παρὰ τῆ δεσπότη (coquo) Posidipp. 4, 514 (1). διακονοῦμεν νῦν γάμοις Posidipp. 4, 521 (v. 19). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας μαγείρους Men. 4, 147 (1). ἐν περιδείπνῳ-διακονῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 11).

- διακόπτω: διακόψει τοῦδαφος Pher. 2, 258 (6). γέρανός-διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 69).
- διακόσιοι: δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον Hipparch. 4, 432.
- διακοσμῶ: τὸν πλακοῦντα κόμμιδι-διεκόσμι Crobyli 4, 589 (3).
- διακούω: μικρὰ διάκουσον-κάμου Nicomach. 4, 584 (v. 40).
- διακρίνω: εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diodor. 3, 544 (v. 8). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται anon. 4, 693 (360).
- διακυνοφθαλμίζεται: anon. 4, 633 (116).
- διακύπτω: διακύψας-διὰ τῆς ὀπάλας κεραμίδος Diph. 4, 415.
- διακωλύω: ἔοικεν ἀγρίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα Alcaei 2, 825 (2).
- διαλαιμοτομῶ: τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου || διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον Mnesim. 3, 569 (v. 16).
- διαλαμβάνω: cf. διαβάλλω. ἐρίφιον * ἔτακέρωσε, πνικτῶ (an πνικτὸν) διέλαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30).
- διάλαος: Cratin. 2, 196 (57).
- διαλέγω: διαλέγειν (i. q. διαλέγεσθαι) Herm. 2, 394 (5). διαλέξασθαι (obsceno sensu) Aristophan. 2, 1087 (24). διαλέγομαι: ὡς ὄ ἠπάτω μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ἀπλῶς μοι διαλέγου Straton. 4, 546 (v. 25).
- διαλείχω: διαλείχοιτά μου τὸν κάτω σπατάγγην Aristophan. 2, 1119 (10).
- διάλεκτος: τὴν διάλεκτον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖς Herm. 2, 381 (2). διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). κατηγν-διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93.
- διάλιθος: δίοπας, διάλιθον, πλάστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10). διάλιθοι λαβρώνιοι Men. 4, 219 (1).
- διαλλαγή: λυκοφίλιοι διαλλαγαί Men. 4, 279 (203).
- διαλλάττω: οὐ ταῦτό ὄ ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν Dionys. 3, 547 (v. 10).
- διαλογίζομαι: διὰ τὸ μὴ σαφῶς τί ποτ' -συμβήσεται διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 9). διαλογίζεται τοῖς συμπλέουσιν ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος Diph. 4, 395 (2, 15).
- διάλυσις: τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους Phoenicid. 4, 509. ἐρεῖ ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123.
- διαλύω: διάλυε-μαχομένους φίλους mon 122.
- διαμαρτάνω: σπείδων ἄμ' εἰσήνεγκα διαμαρτῶν μίαν ἄκων περιφωρᾶν Dionys. 3, 547. ἐπάν ἢ καθαρὰ τᾶσθητήρια οὐκ ἂν διαμαρτοῖς Machon. 4, 497 (v. 6).
- διαμασχαλλίζω: ὠρχεῖτ' -διαμασχαλίσας αὐτὸν ** σκελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12).
- διαμασῶμαι: τῶν μυρρινῶν -ᾶς διαμασῶμ' Apolloph. 2, 880 (1).
- διαμένω: αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' αἰεὶ τὸ χρῶμα ταῦτό Antiph. 3, 152 (60). χρῶμα διαμένον Nicol. 4, 560 (v. 28). οὐδὲ τῶ βίῳ ταῦτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2).
- διαμερίζω: διεμέριζε-ὄ Βορυσθενίτης Men. 4, 329 (491).
- διάμεστος: τῶν πολλάκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antiph. 3, 140 (14).
- διαμύγνυμι: vide μύγνυμι.
- † διαμπερέως: vide ἀμπερέως.
- διαναγιγνώσκω: μὴ Δημόκριτον -πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13).
- διανεκής: τὰ-διανεκῆ σώματος μέρη Anaxand. 3, 163.
- διανέμω: τὸ *θεωρικόν- * ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε Theophil. 3, 631 (1). διανεμάμενοι δὲχ' ἑαυτοὺς Plat. 2, 664 (2, 2).

- διανεύω**: ἔμοι λαλῶν ἄμα καὶ διανεύων Alexid. 3, 503 (1, 12).
- διανθίζω**: vide διεξανθίζω.
- διανίζω**: διάνιζ' ἰουσα σαυτήν (i. e. κύλιξ) Cratet. 2, 237 (1, 7). διενίφα-οὐδὲν σχεῦος οὐδεπώποτε Eubul. 3, 220 (2). διανίζειν λοπάδας Damox. 4, 531 (v. 44).
- διάνοια**: παιδομαθῆς τὴν διάνοιαν ἦν Antidot. 3, 528 (1). οὐχὶ τὴν αὐτὴν * (ἔχει) διάνοιαν αἰτῶν καὶ λαβῶν Men. 4, 325 (471). πρὸς τῇ φιλεῖν-τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37).
- διανοοῦμαι**: διανοεῖ μ' ἀπολλύναι; Straton. 4, 546 (v. 30).
- διαπαρθένεύω**: διεπαρθένευσε Diocl. 2, 841 (3). διεπαρθένευσα Antiph. 3, 43. διαπεπαρθένευκότα Alexid. 3, 523 (53).
- διαπαρθένια** δῶρα f. Amphid. 5, 85.
- διαπάττω**: τοὺς δασύποδας-ἄλλοι διαπάττειν Alcae. 2, 829 (1). κόχρον λαβοῦσα κνίδιον-διέπατε τὴν * ὁδόν Eubul. 3, 269 (15b).
- διαπειλοῦμαι**: διηπειλεῖτό σοι Alexid. 3, 526 (72).
- διαπειρῶμαι**: διαπειρῶμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης Cratin. min. 3, 376.
- διαπέμπω**: διὰ τῶν νεφέων διαπέμψον Ἀντικύραν Diph. 4, 416 (3, 6).
- διαπερδικίσαι**: anon. 4, 634 (117).
- διαπερῶ**: ὕδωρ-ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν * Eubul. 3, 266 (10).
- διαπηνικίζω**: καλῶς διεπηνίκισας λόγον Cratin. 2, 184 (24).
- διαπίνω**: διαπίνω τ' ἀμβροσίαν Anaxand. 3, 198 (7). διαπίνειν * Epigean. 5, 93.
- διαπλάσαι**: Aristophan. 2, 1206 (133).
- διαπλέκω**: ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διαπλέκε (αῖ?) anon. 4, 608 (25).
- διαπλέω**: ἐκεῖσε * διαπλέω (vulg. δ' ἐκπλέω) ὅθεν διεσπασθημεν Antiph. 3, 49. ὅστις διαπλεῖ θάλατταν Alexid. 3, 490 (3).
- διάπλεως**: ὁ τάλαρος-διάπλεως ἐστὶ γάρου Cratin. 2, 178 (11).
- διαπλύνω**: * ἐκπλύναι καὶ διαπλύναι Aristophan. 2, 1184 (31).
- διαπνέω**: τρέφει τὸ βρωῖμα-ὀρθῶς τε διαπνεῖ Damox. 4, 531 (v. 29).
- † **διαπονδαρίζει** (i. διαπυδαρίζει): anon. 4, 634 (118).
- διαπόντιος**: ὡ διαπόντιον στρατεύμα Herm. 2, 402 (1). τὰ διαπόντια τὰς τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα | ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 8). ἤδη πέτεται διαπόντιος Alexid. 3, 480 (2).
- διαποροῦμαι**: μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον Antiph. 3, 66.
- διαπράττομαι**: διαπραξάμενος τῆιδιον βίον Alexid. 3, 519 (34). συνειδόθ' αὐτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). οὐκ οἶδ' ὅ τι οὗτος μεγαλειὸν ἐστὶ διαπεπραγμένος Men. 4, 187 (1).
- διαπρίω**: διαπεπρισμένα * ἡμίσε' ἀκριβῶς ὡσπερὶ τὰ σύμβολα Eubul. 3, 239.
- διαπρό**: εἰς πόδας-τετρημένον, ὁδὺ * διαπρό (libr. διάτρωτον, al. διάτρες) Eubul. 3, 255 (1, 24).
- † **διάπτομαι**: vide ad Antiph. 3, 84 (1).
- διαπτύσσω**: διαπτύξας ὄλον (saugum) Alexid. 3, 443.
- διάπτωμα**: τί-τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ μάρτημα τί; Philem. 4, 18 (1).
- διαπυδαρίζει**: vide διαπονδαρίζει.
- διάπυρος**: διάπυρος-οὐσ' ἔτι (int. ἢ χύτρα) Alexid. 3, 440 (5, 7). πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον Timocl. 3, 603 (4).
- διαπυτίζω**: διαπυτιοῦσ' ὄλον-χαμαί Archedici 4, 437 (2, 12).
- διαρκῆς**: ἐὰν οἶνος παρῆ πίνειν διαρκῆς Alexid. 3, 459.
- διαρραχίζω**: διερράχισται σεμνά δελφάκων κρέα Eubul. 3, 211 (v. 4).
- διαρρήγνυμι**: cf. ἀπορρήγνυμι. διαρραγήτω χᾶτερος δειπνῶν τις ἢ Anaxil. 3, 351 (1). εὐδαίμων ἐγώ-ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θείῃ

- διακόπτω**: διακόψει τοῦδαφος Pher. 2, 258 (6). γέρανός-διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 68).
διακόσιοι: δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον Hipparch. 4, 432.
διακοσμῶ: τὸν πλακοῦντα κόμμιδι-διεκόσμι Crobyli 4, 569 (3).
διακούω: μικρὰ διάκουσον-κάμου Nicomach. 4, 584 (v. 40).
διακρίνω: εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diodor. 3, 544 (v. 8). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται anon. 4, 693 (360).
διακρυνοφθαλμίζεται: anon. 4, 633 (116).
διακύπτω: διακύψας-διὰ τῆς ὀπάλας κεραμίδος Diph. 4, 415.
διακωλύω: ἔοικεν αἰγίδαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα Alcaei 2, 825 (2).
διαλαιμοτομῶ: τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἡνύστρου || διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον Mnesim. 3, 569 (v. 16).
διαλαμβάνω: cf. διαβάλλω. ἐρίφιον * ἔτακέρωσε, πνικτῶ (an πνικτὸν) διέλαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30).
διάλαος: Cratin. 2, 196 (57).
διαλέγω: διαλέγειν (i. q. διαλέγεσθαι) Herm. 2, 394 (5). διαλέξασθαι (obsceno sensu) Aristophan. 2, 1087 (24). διαλέγομαι: ὡς ὁ ἠπάτω μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ἀπλῶς μοι διαλέγου Straton. 4, 546 (v. 25).
διαλείχω: διαλείχοντά μου τὸν κίτω σπατάγγην Aristophan. 2, 1119 (10).
διάλεκτος: τὴν διάλεκτον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖς Herm. 2, 391 (2). διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). καινὴν-διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93.
διάλιθος: δίοπας, διάλιθον, πλάστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10). διάλιθοι λαβράνιοι Men. 4, 219 (1).
διαλλαγή: λυκοφίλιοι διαλλαγαί Men. 4, 279 (203).
διαλλάττω: οὐ ταῦτό ὁ ἔστι τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν Dionys. 3, 547 (v. 10).
διαλογίζομαι: διὰ τὸ μὴ σαφῶς τί ποτ' -συμβήσεται διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 9). διαλογίζεται τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος Diph. 4, 395 (2, 15).
διάλυσις: τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους Phoenicid. 4, 509. ἐρεῖ ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123.
διαλύω: διάλυε-μαχομένους γίλους mon 122.
διαμαρτάνω: σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτῶν μίαν ἄκων περιφορὰν Dionys. 3, 547. ἐπὶ ἢ καθαρὰ τὰ σθητήρια οὐκ ἂν διαμαρτοῖς Machon. 4, 497 (v. 6).
διαμασχαλίζω: ὠρχεῖθ' -διαμασχαλίσας αὐτὸν ** σκελίσιν Aristophan. 2, 1052 (12).
διαμασῶμαι: τῶν μυρρινῶν-ἄς διαμασῶμ' Apollorh. 2, 880 (1).
διαμένω: αὐτοῦ διαμένειν εἰωθ' αἰεὶ τὸ χρῶμα ταυτό Antiph. 3, 152 (80). χρῶμα διαμένον Nicol. 4, 560 (v. 28). οὐδὲ τῷ βίῳ ταυτόν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2).
διαμερίζω: διεμέριζε-ὁ Βορυσθενίτης Men. 4, 329 (491).
διαμέστος: τῶν πολλάκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antiph. 3, 140 (14).
διαμύγνυμι: vide μύγνυμι.
διαμπερέως: vide ἄμπερέως.
διαναγιγνώσκω: μὴ Δημόκριτον -πάντα διανεγνωχότα Damox. 4, 530 (v. 13).
διανεκῆς: τὰ-διανεκῆ σώματος μέρη Anaxand. 3, 163.
διανέμω: τὸ * θεωρικόν-* ὑμῖν διανέμειν ἐκάστοτε Theophil. 3, 631 (1). διανεμῶμενοι δὲχ' ἑαυτοῦς Plat. 2, 664 (2, 2).

- διατριβή: εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ γῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ | ὁρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). τίς ἤρως-ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timoci. 3, 595 (v. 12). ὄχλος, ἀγορά, κλέπτει, κυβεῖται, διατριβαί Men. 4, 212 (2, 10). τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ ταῖς διατριβαῖς Baton. 4, 499 (1, 4) cf. 502 (v. 15). † μετὰ δικαίου-διατριβὰς ποιεῖ mon. 367. τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξεῦρέ πως Alexid. 3, 469. τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν Alexid. 3, 484 (3, 4). διατριβὴν-τῷ πότῳ ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃ; ἀγράμματος- *μινθώσας ἄφες ὡς ἐκ διατριβῆς Damox. 4, 530 (v. 16).
- διατρίβω: διατρίβειν ἡμῶν (f. θήμῶν) ἄριστον ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ἐμὲ-διέτριψεν ὁ-Χαιρεφῶν Men. 4, 162 (2). ἀπολεῖς μὲν ταῦθα διατρίβουσ' ἐτι Pher. 2, 300 (1, 20). ἐν ἀγρῷ διατρίβων τῆν τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22. περὶ λόγους-ποτε διέτριψε Alexid. 3, 400 (1, 2). πρὸς τίσι *γυνὶ διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 3).
- διατροφή: εὐριῶν διατροφήν πτωχῷ τέχνην Men. 4, 75 (5).
- διατρώγη: βολβούς-ὡς πλείστους διάτρωγε Plat. 2, 672 (1, 10). καὶ-διατρώγη *θύλακον (mus) anon. 4, 612 (40).
- διάττω: ὑποῦ διάττει anon. 4, 661 (237).
- δίαυλος: ὁ-δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τοῖ-ῦστατον-δίαυλον τοῦ βίου Alexid. 3, 490 (1).
- διαφαίνω: ἱμάτια διαφαίνοντα Philem. 4, 29.
- διαφανής: διαφανὲς χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 287 (241).
- διαφερόντως: πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως Antiph. 3, 117 (2, 4).
- διαφέρω: οὐδὲν-ἄγρου διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). δεῖ σ' ὅπως-αἰετρυόνος μηδὲν διοίσαις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 82 (2). οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος Herm. 2, 381 (2). ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ Antiph. 3, 54. ἡ Νάννιον τί-διαφέρειν Σχύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). διαφέρειν-πάμπολυ τοὺς Πυθαγοριστὰς * τῶν νεκρῶν (cf. μόνος) Aristophont. 3, 362 (4). οἶε τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων * (ἄνθρωπον); Philem. 4, 3. πολὺ γε διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 55 (77). οὐδὲν γένους γένος-διαφέρειν Men. 4, 151 (1). διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ Men. 4, 179 (2). γυνὴ γυναικὸς-οὐδὲν διαφέρει mon. 109. φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. ἀκμὴ-οὐδὲν ἄνθους διαφέρει mon. 642. οὐδὲν †χονδρεύουσι (f. κίταριστοῦ) διαφέρω-Ἀσπενδίου Anaxipp. 4, 460 (v. 26). *διαφέρουσι (me) οὐδὲ ἐν ξιφίῳ κενός Anaxipp. 4, 463. οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει Euphron. 4, 494 (1, 15). οὐδὲν ἐλέφαντος-διαφέρεις Euphron. 4, 506 (v. 7). ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὅσον *μαγείρου διαφέρει μάγειρος Nicomach. 4, 553 (v. 6). διαφέροντα τοῖς κατ' ἡμέραν σαπαινῆμασιν-μόνον Philem. 4, 36 (9). ἔμοι δὲ τοῦνομα οἶε διαφέρειν, εἴτε-εἴτε-; Antiph. 3, 99 (1). τί τοῦτο διαφέρει ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). οὐδὲν διαφέρει Antiph. 3, 120 (1, 9). διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο Men. 4, 206 (1). θύομεν, ὅτι *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, τί σοι διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1). οἶδ' ὅτι καλούμεν ῥίψανον, *ὑμεῖς δ'-κράμβην· γυναιξὶ διαφέρειν οἶε δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. οἶα δ' ἡ χώρα γέρει διαφέροντα †πίσης (f. πᾶσιν)-τῆς οἰχομένης Antiph. 3, 98. ὕδωρ [διαφέρων] ib. ἀκολασία τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 6). ὅση διαφέρει σῦχα καρδάμων Henioch. 3, 562. εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ Philosteph. 4, 559. ὁ διαφέρων λογισμῶν Men. 4, 142 (2). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1). *μικρὰ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν χολακείαν. ἦδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). διεργαεῖν (οργαγε)

- Telecl. 2, 367 (6). διενεχθῆναι (pugnare) Amphid. 3, 315. διαφέρον (conducibile) Antiph. 3, 16.
- ιαφεύγω: οὐδὲ εἰς-ἀθῶος διέφυγεν Men. 4, 108 (4).
- ιαφθείρω: λόγον διέφθορεν Cratin. 2, 226 (156). διέφθορας τὸν ὄρχον Aristophan. 2, 1173 (4). κάμπτων με-δὴν διέφθορεν (int. Musicam) Pher. 2, 327 (1, 15). τὴν κόρην διεφθορώς Men. 4, 70 (6). τὸν νεαρίσχον-διέφθορεν Eur. 2, 565 (51). τοῦτον-ἢ βιβλίον διέφθορεν ἢ Πρόδικος-Aristophan. 2, 1149 (3). διέφθορεν αὐτὰς ξενίζουσ-ἀβουλλία Henioch. 3, 563 (v. 12). εἴ τις-*διαφθείρει ὕδωρ Diph. 4, 405 (3). ἐν πήρᾳ φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς Diph. 4, 403 (1, 6). ἠδέως-πως λάχανόν τι τρώγων-διεφθάρην Kubul. 3, 229 (1). διέφθαρται-τοῦψον παντελῶς Aristophont. 3, 359.
- ιαφορά: τίς πόση ἢ διαφορά (al. πόση τίς ἢ φορά) Eur. 2, 534 (7). αἰτύχημα κἀδίκημα διαφορίαν ἔχει Men. 4, 198 (2). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). διαφορὰν-τοῖς ὄψοισιν ἐμποεῖν τινα Sosip. 4, 483 (v. 42). τίνα-ἔχει-διαφορὰν | ὁ τῶν λείων τρόπος παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι Baton. 4, 504 (1, 7). τίνα ἔχει διαφορὰν-γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 17).
- ιάφορος: πελείας διαφόρους Antiph. 3, 96. μεταλλάξαι *διάφορα βρώματα Antiph. 3, 140 (14). ἐνταῦθ' ἀνὴρ-ἔστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ- Philem. 4, 56 (67). πολὺ γ' ἔστι πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος ὁ Φιλόξενος Antiph. 3, 121.
- ιαφορῶ: σωρὸν-ἐν ἡμέρᾳ-διαφορῆσαι ῥάδιον Diph. 4, 422 (19). διαφορεῖν et διαφορούμενα anon. 4, 627 (90).
- ιαφροντίζω: κύψαντες χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον Epicrat. 3, 371 (1, 22).
- ιαφυτεύω: ἐν ἀγορᾷ-πλάτανον-διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14).
- ιάφωνον ἔλχεις Damox. 4, 532 (v. 61).
- αχαλῶ: τὰς ἀρμονίας-διαχαλᾷ τοῦ σώματος Epicrat. 3, 366 (2, 19).
- αχλιδῶ: βαδίζει διακεχλιδῶς Archipp. 2, 728 (3).
- αχρῶμαι: τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν Theop. 2, 813 (1).
- αχωρίζω: διεχώριζον ζῶων τε βίου δένδρων τε φύσιν Epicrat. 3, 370 (1, 14).
- αψάβρω: λεπτοὺς διαψάβρουσα πέπλους Herm. 2, 381 (4).
- αψάλλω: διαψάλλει τριγῶνοις Eur. 2, 447 (1).
- βολία: διβολίαν ἀκοντίων Aristophan. 2, 1144 (7).
- δαγμα: *χρηστοῦ δίδαγμα *εὐηθίας anon. 4, 602 (7). ἡ φύσις ἀπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ mon. 213.
- δασκαλεῖον: τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν τὸ Σίλωνος Sosip. 4, 482 (v. 13).
- δάσκαλος: τραγηδίας διδάσκαλος Cratin. 2, 163 (2). ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος (comoediae) Aristophan. 2, 1096 (16). φανερόν ποιήσον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ Dionys. 3, 551 (1, 3). ἐμὸς εἰ μαθητῆς, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος ib. (1, 19). ὁ Σόφων-πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει, ἐμὸς γενόμενος-διδάσκαλος Anaxipp. 4, 460 (v. 20). οὐκ ἦν ἐκφορὰ Λύκω κρεῶν τότε οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ (h. e. mihi) Euphron. 4, 487 (v. 21). οὐμὸς διδάσκαλος-μήτραν σκευάσας ib. 492. τὴν κακκάβην-τοῦ διδασκάλου Aristophan. 2, 1144 (10). διδασκάλους οὐ λέγω βίου τριάκοντι Alexid. 3, 476 (3). πενία-ἢ τρόπων διδάσκαλος Antiph. 5, 80 (102). ἔρω σοφιστοῦ-διδάσκαλος σκαιοῦ πολὺ κρείττων Anaxand. 3, 199 (10). ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας-ἐδίδασκεν ὁ χρόνος οὐχ ὁ διδάσκαλος Philem. 4, 54 (56). ἀρ' ἔστιν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος ἐλευθέρου-ἀγρός Men. 4, 194 (7). μισθὸς διδάσκει γράμματ', οὐ δι-

- διατριβή:** εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ | ὀρώμεν Alexid. 3, 494 (3, 13). τίς ἤρως-ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timoc. 3, 595 (v. 12). ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεῖται, διατριβαί Men. 4, 212 (2, 10). τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις καὶ ταῖς διατριβαῖς Baton. 4, 499 (1, 4) cf. 502 (v. 15). † μετὰ δικαίου-διατριβὰς ποιεῖ mon. 367. τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξευρέ πως Alexid. 3, 469. τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν Alexid. 3, 454 (3, 11) διατριβὴν-τῇ πότῳ ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). μάγειρον ὅταν ἴδῃ ἀγράμματον- *μινθώσας ἄφες ὡς ἐκ διατριβῆς Damox. 4, 530 (v. 16).
- διατρίβω:** διατρίβειν ἡμῶν (f. θῆμῶν) ἄριστον ἔοικεν Aristophan. 1153 (12). ἐμὲ-διέτριψεν ὁ-Χαιρεφῶν Men. 4, 162 (2). ἀπολαίς ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι Pher. 2, 300 (1, 20). ἐν ἀγράφῳ διατρίβων τε τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22. περὶ λόγους-ποτε διέτριψε Alexid. 3, 400 (1, 2). πρὸς τίσι *γυνὶ διατρίβουσιν; Epirat. 3, 370 (1, 3).
- διατροφή:** εὐρῶν διατροφήν πτωχῶ τέχνην Men. 4, 75 (5).
- διατρῶγω:** βολβούς-ὡς πλείστους διάτρῳγε Plat. 2, 672 (1, 10). καὶ διατράγη *θύλακον (mus) anon. 4, 612 (40).
- διάττω:** ὑποῦ διάττει anon. 4, 661 (237).
- δίαυλος:** ὁ-δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τοῦ ὕστατον-δίαυλον τοῦ βίου Alexid. 3, 490 (1).
- διαφαίνω:** ἱμάτια διαφαίνοντα Philem. 4, 29.
- διαφανής:** διαφανὲς χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 287 (241).
- διαφερόντως:** πρᾶγμα τρυφερόν διαφερόντως Antiph. 3, 117 (2, 4).
- διαφέρω:** οὐδὲν-ἄγνου διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). δεῖ σ' ὅπως-αἰν-τρύονος μηδὲν διοίσαις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 82 (2). οὐδὲν διαφέρει δράκοντος Herm. 2, 381 (2). ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνῆρ Antiph. 3, 54. ἡ Νάννιον τί-διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). διαφέρειν-πάμπολυ τοὺς Ἰνθαγοριστὰς *τῶν νεκρῶν (cf. μόνος) Aristophan. 3, 362 (4). οἶει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων * (ἀνδρωπαί: Philem. 4, 3. πολὺ γε διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 55 (7)). οὐδὲν γένους γένος-διαφέρειν Men. 4, 151 (1). διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ Men. 4, 179 (2). γυνὴ γυναικὸς-οὐδὲν διαφέρει mon. 109. φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. ἀκμῆ-οὐδὲν ἀνθους διαφέρει mon. 642. οὐδὲν †χονδρεύουσι (f. κιθαριστοῦ) διαφέρει Ἀσπενδίου Anaxipp. 4, 460 (v. 26). *διαφέροντ' (me) οὐδὲ ἐν ζῆλον κυνός Anaxipp. 4, 463. οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει Βερρον. 4, 494 (1, 15). οὐδὲν ἐλέφαντος-διαφέρεις Epirici 4, 506 (v. 7). ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὁ *μαγείρου διαφέρει μάγειρος Nicomach. 4, 553 (v. 6). διαφέροντα πρὸ καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν-μόνον Philem. 4, 36 (9). ἐμοὶ δε πνομα οἶει διαφέρειν, εἴτε-εἴτε-; Antiph. 3, 99 (1). τί τοῦτο διαφέρει πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). οὐδὲν διαφέρει Antiph. 3, 120 (1, 9). διαφέρει τῇ μαγείρῳ τοῦτο Men. 4, 222 (1). θύομεν, ὅκτῳ *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, τί σοι διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1). οἶδ' ὅτι καλούμεν ζῆφρονον, *ὑμεῖς δ'-τραβήν· γυναιξὶ διαφέρειν οἶει δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. οἶα ἴσως χῶρα γέρει διαφέροντα †πάσης (f. πᾶσιν)-τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 109. ὕδωρ [διαφέρον] ib. ἀκολασίαι τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 6). ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων Henioch. 3, 562. εἰδώς σε πρὸ των διαφέροντα τῇ τέχνῃ Philosteph. 4, 589. ὁ διαφέρων λογιῶν Men. 4, 142 (2). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1). *μηδὲ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἔμεν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). διετεγχεῖν (ορρηγμα)

123 (2). δίδου σὺ σπλάγχχν' ἀκολουθοῦν Men. 4, 153 (3). δίδοται-
 ξερώσινα Amips. 2, 705 (3). ἀριθμῶ δίδοσι τὰ κρέα Dionys. 3, 551
 (1, 6). ὄξυλίπαρον τούτοις (piscibus) ἔδωκα γυμῖον Sotad. 3, 585
 (1, 19). οἴτως ἀπαιδὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v.
 8). ἄλλας δούς μουσικῶς Eurhron. 4, 494 (1, 10). οὐκ ἔδωκ' αἰ-
 τοῦντι Σοιφοκλέει χορόν Cratin. 2, 27 (2). μὴ δίδους αἰτεῖν δοκῶ
 Men. 4, 267 (142). μισθὸν δίδοντας ὅσον ἂν * αἰτήσης Eurhron. 4,
 493 (v. 8). ἐδίδουν στενάξας ὅποσον αἰτήσῃ με Diph. 4, 390 (2).
 δούς μισθὸν ὄν * (μ') ἤτησας Philosteph. 4, 589. σφαιραν λαβὼν
 τῷ μὲν δίδους ἔχαιρε Antiph. 3, 136 (7). ἢ λαμβάνων τὴν σφαιραν
 ἢ δίδους Damox. 4, 536 (v. 5). καὶ τίς † παλαίστρας σοι (i. πα-
 λάστῃς δώσω. B.) μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3,
 342. ἐγὼ δέδωκα γὰρ τι ταύτις; εἶπέ μοι. B. οὐκ ἀλλ' * ἀπέδωκας
 Alexid. 3, 385. ἀλλ' ἐδώκατε | ὑμεῖς ἔμοι τοῦτ'. B. οὐ δεδώκαμεν (i.
 οὐκ ἐδώκαμεν 5, 91). A. τέ δα; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479. ὁ
 μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμὴν Alexid. 3, 437 (1). μήτε τι-
 μιὴν δόντα δεῖ ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 508 (7). λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα
 δεδωκῶς ἦν * πάλιν Alexid. 3, 507 (8). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαι-
 ρεῖται τύχη mon. 428. ἢ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις mon. 668.
 ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσόν Philem. 4, 23 (1). κρίσει δι-
 καίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111^a). σκάπτω-καὶ πάντα
 ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). τῇ μὲν δίδωμι
 χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 657 (334). δούς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν
 ἐκλήψῃ μέγα mon. 124. γαστρὶ δίδου χάριν Cratin. 2, 222 (143).
 ὁ * (θεός) δεδωκῶς τὰγαθὰ-οἶεται χάριν τινά | ἔχειν Alexid. 3, 507 (8).
 χάριν λαβὼν εὐκαιρον ἐν καιρῷ δίδου mon. 746. χάριτας καὶ δίδου
 καὶ λάμβανε mon. 748. χάριν δούς ἐπιλάθου mon. 749. πολλὰ
 κἀγάθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 7). πόλλ' ἀγαθὰ
 δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). δίδοναι σωτηρίαν, ὑγίειαν,
 ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφε-
 ρον αὐτῷ διδόντων Men. 4, 197 (1). εἰάν δὲ μὴ θεὸς δίδῃ, * (τοῦ μὴ
 διδόντος), οὐ * τρόπου 'σθ' ἁμαρτία Men. 4, 198 (1). ἐσθλῶ-ἐσθλά
 καὶ διδοὶ θεός mon. 141. ἡμῖν δούς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Eurhron.
 4, 490 (2). ὅ τι * προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, τὸν ὕπνον anon.
 4, 670 (289). τοιαῦθ' ἂ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς
 Antiph. 3, 133 (1, 5). σῖτον, οἶνον, ἠδονὴν αὕτη δίδωσι (i. e. παρ)
 Philem. 4, 22 (v. 11). ἂ δ' ἢ φύσις δέδωκεν (mala) * αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 Men. 4, 230 (5). τοῖς μὲν ἢ τύχῃ τούτων (i. e. malorum) δίδωσιν ἀ-
 γ-θονταν Men. 4, 252 (62). κακόν τι σοι δώσοντα Men. 4, 279 (205).
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἔν Baton. 4, 499 (1, 2). ἢ μω-
 ρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά mon. 224. (argentum) ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν
 τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε Apollod. 4, 456 (4). τῷ Διονύσῳ πάντα
 τὰμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). δίδωμι (offero) χιλίας δρα-
 χμαῖς Aristophan. 2, 985 (1, 2). τὰ μὲν ὄντα δίδους οὐκ οἶδε δεδωκῶς
 οἷσι δέδωκ' Antiph. 3, 109 (v. 7. 8). δίδύς τις οὐκ ἔδωκεν-; ib. (v. 9).
 οὐκ οἶσθα νῦν, οὐδ' ὅσα δέδωκας ib. (v. 12). μισθωτὸς ἄρδει πεδία
 τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3). τόκους δίδωσιν οὐ λυπουμένη (tetra)
 Philem. 4, 52 (51^c). μὴ * λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ λέγων Phi-
 lem. 4, 57 (72). ἅπαν διδόμενον δῶρον-μέγιστόν ἐστι † μετ' εὐνοίας
 διδόμενον Philem. 4, 57 (75). μόνον δίδου· αὐτοῦς γὰρ ἕξεις τοὺς
 θεοὺς ὑπηρέτας Men. 4, 234 (10). μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦ-
 ναι φίλοις mon. 613. τὸ μικρὸν-ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. εἰς προδ-
 πτον ἦλθον-κακόν· οὐδὲν ἐδίδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19). διὰ τοῦτο

- δός μοι, ῥῆλλον ib. (v. 21). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἂν ἐπέω-
δοίησαν Damoc. 4, 532 (v. 67). * δίδωμι Παλλὰς-τοῦνομα Hegem. 2, 382
(6). σοὶ-τὴνδ', ἀμφορεῦ, δίδωμι τιμὴν Philyll. 2, 859. τί ποτε Προμη-
θεὺς-τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ-μίαν φύσιν; Philem. 4, 32 (3). ὁ δίδως
(socer) ἐπιφανῆς, ἐπιφανῆς ὁ λαμβάνων (gener) Posidipp. 4, 521 (v.
20). δίδωμι τὴνδ' ἐγὼ γυναῖκα σοι Aristophan. 2, 1134 (2). αἰ-
* ἔγωγ' - δίδωμι (filiam) Alexid. 3, 415 (2). ἐπὶ πείρα δούς (filiam)
τριάχονθ' ἡμέρας Men. 4, 104 (2). ἀντάλλαγόν * γ' ἔξουσα τοῦτω δι-
δομένη Men. 4, 222 (4). δίδωμί σοί γε τὴν-θυγατέρα Men. 4, 275
(185). αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). μῆ-
νυτρα δοῦναι Phryn. 2, 602 (2, 5). ἀπόδειξιν δοῦναι Aristonym. 2,
699 (3). * ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἐπὶ
Παλλαδίῳ-δώσεις δίκην Aristophan. 2, 1194 (81). οὐ δώσω δὲ τὴν
Ἰλίου δίκην-; anon. 4, 668 (282). ὅπου ἀσεβοῦντας οὐ δίδόασιν δίκην
Timocl. 3, 590. οἶαν δίκην δίδόασιν Men. 4, 92 (5). δίδονται-αὐτὸν
τῆς νυκτὸς λόγον Eriphr. 3, 338. εἰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δεῖς (!)
Alexid. 3, 389 (1, 1). ὁ δίδους τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ Antiph. 3, 149
(44). ὁ δίδους τὸν ὄρκον ib. ὄρκον οἰκέτῃ δίδως; Apollod. 4, 457 (6).
ἄνπερ παρησίαν μοι δῶτε Nicol. 4, 579 (v. 15). ἔδωκαν τῶν νεκρῶν
ἀνάγκαις τούτῳ (int. pisces) Antiph. 3, 88 (v. 8). τῷ κενῷ χάριαν δίδου
Posidipp. 4, 521 (v. 15). ὅταν γέρον γέροντι † γνώμην δίδου Men. 4,
271 (165). χρησμοὺς * δίδόασ' ἄδειν λιοπέθει Amips. 2, 704 (2). τὰς
πτέρυγας-τῇ Νίκη φορεῖν ἔδωσαν Aristophont. 3, 361 (2). περὶ τὸν
τριάχλον ἀλύσιόν τις σοι δότω Men. 4, 145 (3). γλώτταν τέ σοι | δι-
δωσιν ἐν δῆμῳ φορεῖν anon. 4, 608 (27^d). γερονταγωγῶν * κἀναμι-
σθαρεῖν δίδους anon. 4, 674 (302). γυναικί-ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ γί-
σις mon. 100. ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως εὖσως ἄπαντας * ἢ τυχὸν δώσεις
ἐμοί Baton. 4, 502 (v. 10). ἢ-ἡμέρα δίδωσί μοι ἢ δόξαν ἦτοι διαβ-
λήν Men. 4, 327 (482). γέρα-ταῦτὰ τοῖς τῶλύμπια νικῶσι δίδονται Ti-
mocl. 3, 595 (v. 17). τῷ παιγνίῳ δότε κρότον anon. 4, 694 (362).
φίλημα δοῦναι Nicoph. 2, 850 (5). δίδουσιν (pro δίδόασιν) * Antiph.
3, 85. † πῦρ εἰς χρήματα δίδους mon. 439.
- διεγείρω:** τὴν φύσιν ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἄερα Anaxipp. 4,
460 (v. 47).
- † δέλειμαι** vide Ecrphant. 2, 12.
- δίειμι:** Μεγαρικῆς κωμῳδίας ἔσμ' οὐ δίειμ' (an ἔσμ' ἡδον 5, 15)
Ecrphant. 2, 12. ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 493 (v. 44).
- διεκπαίω:** τὴν στοᾶν * διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς Dioxipp. 4, 541.
- διελκύσαι:** διελκύσαι τῆς τρυγός Aristophan. 2, 997 (8) cf. 5, 60.
- διεξανθίζω:** στεφάνους-τῶν * διεξηθηθισμένων (libr. διηθηθισμένων) Eu-
bul. 3, 252 (4).
- διέξοδος:** ἄρτους-ἵπνον καταμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις Antiph.
3, 96 (1). ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους σομφάς (olla) Alexid. 3,
440 (5, 9). πολλὰς φροντίδων * διεξόδους (vulg. δυσεξόδους) Henioch.
3, 562.
- διερευνῶ:** ποῖα φροντίς, ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται παρὰ * τοῖσιν;
Epicrat. 3, 370 (1, 5).
- διέρχομαι:** κἄν διελθεῖν-διὰ θαλάττης * δῆ τόπον τίν' Men. 4, 246 (39).
οὐδὲ εἰς θυρήσειται ἀπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί Hegesipp. 4,
490 (v. 23). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον πρὸς ἐμαυτὸν Plat. 2,
672 (1, 2). ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας Amphid. 3, 303 (1).
- διετησίως:** Aristophan. 2, 1209 (157).
- διευτυχῶ:** διατελεῖν πρῶτων ἢ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀεὶ Men. 4, 227

123 (2). δίδου σὺ σπλιάγγην ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3). δίδονται -
 ἐρώσινα Amips. 2, 705 (3). ἀριθμῶ δίδοσι τὰ κρέα Dionys. 3, 551
 (1, 6). ὀξύλιπαρον τούτοις (piscibus) ἔδωκα γυμῖον Sotad. 3, 585
 (1, 19). οὕτως ἀπαιλὸν ἔδωκα καὶ πρῶτον τὸ πῦρ Philem. 4, 28 (v.
 8). ἄλλας δούς μουσικῶς Eurhron. 4, 494 (1, 10). οὐκ ἔδωκ' αἰ-
 τοῦντι Σοφοκλέει χορὸν Cratin. 2, 27 (2). μὴ δίδους αἰτεῖν δοκῶ
 Men. 4, 267 (142). μισθὸν δίδοντας ὅσον ἂν * αἰτήσης Eurhron. 4,
 493 (v. 8). ἔδιδουν στενάξας ὅπου αἰτήσεί με Diph. 4, 390 (2).
 δούς μισθὸν ὄν * (μ') ἤτησας Philosteph. 4, 589. σφαιρᾶν λαβῶν
 τῷ μὲν δίδους ἔχαιρε Antiph. 3, 138 (7). ἢ λαμβάνων τὴν σφαιρᾶν
 ἢ δίδους Damox. 4, 536 (v. 5). καὶ τὰς † παλαιστρας σοι (i. πα-
 λάθας δώσω. B.) μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε δῆς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3,
 342. ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι. B. οὐκ ἀλλ' * ἀπέδωκας
 Alexid. 3, 385. ἀλλ' ἔδωκατε | ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. B. οὐ δεδώκαμεν (i.
 οὐκ ἔδωκαμεν 5, 91). A. τί δαί; B. ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479. ὁ
 μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμὴν Alexid. 3, 437 (1). μήτε τι-
 μιὴν δόντα δεῖ ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 508 (7). λαβῶν ἀφείλεθ' ὅσα
 δεδωκῶς ἦν * πάλιν Alexid. 3, 507 (8). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαι-
 ρεῖται τύχη mon. 428. ἢ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις mon. 668.
 ἠλλαττόμεσθ' ἂν δίκουρα δόντες χρυσόν Philem. 4, 23 (1). κρίσει δι-
 κάει καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111^a). σκάπτω - καὶ πάντα
 ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). τῇ μὲν δίδωμι
 χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 657 (334). δούς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν
 ἐκλήφη μέγα mon. 124. γαστροὶ δίδου χάριν Cratin. 2, 222 (143).
 ὁ * (θεός) δεδωκῶς τὰγαθὰ - οἶεται χάριν τινὰ | ἔχειν Alexid. 3, 507 (8).
 χάριν λαβῶν εὐκαιρον ἐν καιρῷ δίδου mon. 746. χάριτας καὶ δίδου
 καὶ λάμβανε mon. 748. χάριν δούς ἐπιλάθου mon. 749. πολλὰ
 καγὰθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 7). πόλλ' ἀγαθὰ
 δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). δίδοναι σωτηρίαν, ὑγίειαν,
 ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφε-
 ρον αὐτῷ δίδόντων Men. 4, 197 (1). ἐὰν δὲ μὴ θεὸς διδῶ, * (τοῦ μὴ
 δίδοντος), οὐ * τρόπου 'σθ' ἀμαρτία Men. 4, 198 (1). ἐσθλῶ - ἐσθλα
 καὶ διδοὶ θεός mon. 141. ἡμῖν δούς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Eurhron.
 4, 490 (2). ὅ τι * προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, τὸν ὕπνον anon.
 4, 670 (289). τοιαῦθ' ἢ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλοῖς
 Antiph. 3, 138 (1, 5). σῖτον, οἶνον, ἠδονὴν αὕτη δίδωσι (i. e. παχ)
 Philem. 4, 22 (v. 11). ἢ δ' ἢ φύσις δέδωκεν (mala) * αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 Men. 4, 230 (5). τοῖς μὲν ἢ τύχῃ τούτων (i. e. malorum) δίδωσιν ἀ-
 γθονίαν Men. 4, 252 (62). κακόν τί σοι δώσοντα Men. 4, 279 (205).
 τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ δίδοντας οὐδὲ ἐν Baton. 4, 499 (1, 2). ἢ μω-
 ρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά mon. 224. (argentum) ὁ καιρὸς ὁ τυχῶν
 τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε Apollod. 4, 456 (4). τῷ Διονύσῳ πάντα
 τὰμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). δίδωμι (offero) χιλίας δρα-
 χμᾶς Aristophan. 2, 985 (1, 2). τὰ μὲν ὄντα δίδους οὐκ οἶδε δεδωκῶς
 οἷσι δέδωκ' Antiph. 3, 109 (v. 7. 8). δίδύς τις οὐκ ἔδωκεν -; ib. (v. 9).
 οὐκ οἶσθα νῦν, οὐδ' ὅσα δέδωκας ib. (v. 12). μισθωτὸς ἄρδει πεδία
 τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3). τόκους δίδωσιν οὐ λυπούμενη (terra)
 Philem. 4, 52 (51^c). μὴ * λέγ' ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ λέγων Phi-
 lem. 4, 57 (72). ἅπαν δίδόμενον δῶρον - μέγιστόν ἐστι † μετ' εὐνοίας
 δίδόμενον Philem. 4, 57 (75). μόνον δίδου· αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς
 θεοὺς ὑπηρέτας Men. 4, 234 (10). μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦ-
 ναι φίλοις mon. 613. τὸ μικρὸν - ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. εἰς προδ-
 πτον ἄλθον - κακόν· οὐδὲν ἔδιδου γὰρ Phoenicid. 4, 511 (v. 19). διὰ τοῦτο

- μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής Men. 4, 325 (169). ἤθους δικαιο-
μον. 214. τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δίκαιον ἢ mon. 503.
- δικαίως: εἰτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φίλοῦντος-; Antiph. 3, 54. εἰτ' οὐ δι-
καίως ἔστ' ἀπειρητισμένος-; Aristophont. 3, 361 (2). εἰτ' οὐ δικαίως
προσπεπαταλευμένον γράφουσι τὸν Προμηθεά-; Men. 4, 231 (6). ἐ-
νεῖ ἐμβρόντητος, "(ὡς) οἶμαι δικαίως Antiph. 3, 149 (44). καὶ δικαίως
τοῦτό γε Amphid. 3, 313 (1, 7). καὶ μάλα δικαίως Men. 4, 227 (2).
Nicol. 4, 579 (v. 10). δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει λύπας Axionici 3,
536 (1). εἰ δικαίως ἐξετάσεις Men. 4, 151 (1). τὸ μὴ δικαίως εἴπ-
εῖν Men. 4, 255 (50^a). ὄρχον-γεῦγε καὶ δικαίως καδίκως mon. 439.
- δικάσιμος: μὴν δικάσιμος Philetæer. 3, 297. δικάσιμοι ἡμέραι Men.
4, 313 (397).
- δικαστῆς: εἰ τις δικαστῆς ἢ διαιτητῆς θεῶν Men. 4, 182 (5). πάντα
σοι γενήσεται || φίλοι, δικασταί, μάρτυρες· μόνον δίδου Men. 4, 234 (10).
τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517.
- δικαστικόν: fuit triobolum Aristophan. 2, 1174 (10).
- δίκελλα: δίκελλαν-πενταστάτηρον Sosicrat. 4, 591.
- Δίκη: Δίκης ὀφθαλμὸς ὅς τὰ πᾶνθ' ὄρα [Philem. 4, 67 (1)] = mon. 179.
- δίκη: δίκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἐπὶ Παλλάδιω-
δώσεις δίκην Aristophan. 2, 1194 (81). ὄπου-ἀσεβοῦντες οὐ δίδασκα
δίκην Timocl. 3, 590. οἷαν δίκην δίδοσιν Men. 4, 92 (5). οὐ δῶσα
δὲ καὶν Αἰδοῦ δίκην ὡς ἠσεβηκῶς-; anon. 4, 668 (282). δίκη τις περι-
πεσῶν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). οὐδὲ θυροκοπῶν ὠφελεν δίκη
Antiph. 3, 156 (71). εὐρήσει δίκην· σὺ μὴ γενηθῆς τῆς δίκης προηγέ-
της Philem. 4, 57 (73). ἄγει τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην mon. 14.
ἀλαζονείας δίκην mon. 21. *δίκη δίκην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139
(13, 6). μέτρῳ-πάντα μανθάνων δίκη ποιεῖ mon. 615. παύσασι
δικῶν ἀλληλοφάγων Telecl. 2, 364 (4). δικῶν γύργαθος Aristophan. 2,
1039 (21). σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι Kubul. 3, 241. ὁ μὴ τίνων ὀ-
κίων δίκας *Timoth. 3, 559. δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4,
290 (260). μυρίας δίκας scribere, ex Apollod. Car. 4, 447 (9). πι-
θμὴν δικῶν anon. 4, 668 (275). ἐξηλλοντο δελφίνων δίκην Arat.
3, 274 (1). Μυκοντίων δίκην ἐπεισπέπαικεν anon. 4, 696 (367).
- *δικόλλυβον: διώβολον *γεγένητ' ἔμοι *δικόλλυβον (cod. ἰδικολλοικόν)
Aristophan. 2, 944 (3).
- δικολύμης: δικολύμης ἄνθρωπος anon. 4, 664 (263).
- δικομήτρα: anon. 4, 664 (263).
- δικορραφῶ: ψεύδει, ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ Apollod. 4, 454 (1, 12).
- δικότυλος: δικότυλος λήκυθος Sotad. 3, 586 (1, 33). δικότυλοι, τρικό-
τυλοι, δεινός Dionys. 3, 554 (1).
- δίκρουνος: ῥυτιὸν δίκρουνον Damox. 4, 529.
- δίκρους: δίκρουν ξύλον Timocl. 3, 597 (2).
- δίκτυον: ἐξακεῖσθαι-τὸ δίκτυον Men. 4, 267 (242^a). δίκτυον κεκρυμ-
μένον mon. 587.
- δίλογχος: de Bendide Cratin. 2, 66 (12).
- διμάτωρ: διμάτωρ Βρόμιος Alexid. 3, 512 (16).
- διμοιρία: ἐπεχεάμην-τοῦ-βασιλέως διμοιρίαν Antiph. 3, 45 (3, 5).
- δίμυξος: οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων Philonid. 2, 422 (5). ἔξει λύχνον δι-
μυξον Plat. 2, 645 (2). δίμυξον, ὡς *ἐγὼ δοκῶ Metag. 2, 758 (3).
λύχνον δίμυξον Philyll. 2, 866 (9) cf. 5, 57.
- δίγη: πόντου κυανέαις δίναις Xenarch. 3, 614.
- διό: διὸ δὴ-πικρῶς ἐπιπλήξαι βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 12).
- Διογείτων: Antiph. 3, 104 (v. 17).

- διογένης: Διογένους εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλευτοῦ φθόνῳ anon. 4, 319 (52).
- δόωρος: Διόδωρος οὐπίτριπτος Alexid. 3, 427.
- οἰκῶ: λόγος διοικεῖ τὸν-βίον mon. 314. δεδιωκημένα Antiph. 3, 84 (2). τὰ διωκημένα πρότερον Antiph. 3, 106 (v. 18).
- οἰχομαι: [ἀνὴρ ἀχρεῖος *χῆ γυνὴ διοίχεται Men. 4, 226].
- οκλείδας: μὴ-παράσχης διαβολὴν ἑτέρῳ Διοκλείδα Phryn. 2, 602 (2).
- όμεια: φιλόξενος ἐκ Διομείων Eur. 2, 514 (14).
- ομήδης: κρείων Διομήδης Cratin. 2, 59 (5).
- ονῦς: ἄγαμαι, * Διονῦ, σοῦ στόματος Phryn. 2, 584 (5).
- ονύσια: Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' Cratin. 2, 113 (4). ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 354 (5). Διονυσίων ἦν πομπή Men. 4, 243 (32). *τραγωδῶν ἦν ἄγῶν Διονύσια Men. 4, 300 (310). Διονυσιοκουροπυρώνων Cratin. 2, 133 (2).
- ονύσιον: ποῦ ἔστι τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). ἦσαν ἔθνη τοῦ Διονυσίου Aristophan. 2, 1012 (23).
- ονύσιος: tonsor. Stratt. 2, 766 (6). ὁ μαινόμενος ἐχεινοσὶ Διονύτιος Polyz. 2, 871 (1). Διονυσίου *δ' εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δεῖαι Eriph. 3, 335 (2).
- όνυσος: Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες Cratin. 2, 207 (92). τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). ἔσπετε νῦν-ἔξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος- Herm. 2, 407 (1). Διόνυσε χαῖρε Eur. 2, 129 (4). ἱερεὺς Διονύσου Eur. 2, 433 (19). μαίνεται ἐπὶ τῷ Διονύσῳ Alexid. 3, 486 (5). μὰ τὸν Διόνυσον, *(δν) σὺ κάπτεις Ἴσον Ἴσω Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). μὰ τὸν Διόνυσον Alexid. 3, 474. νῆ τὸν Διόνυσον Sophili 3, 582 (1). ὦ πᾶσι τοῖς φρονούσι προσφιλέστατε Διόνυσε καὶ σοφώτατ' Diph. 4, 415 (1). ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον Alexid. 3, 481 (2). σχοῖδος Διόνυσος Men. 4, 151 (9).
- όπαι: διόπας, διάλιθον, πλίστρα Aristophan. 2, 1079 (6, 10).
- οπείθης: Telecl. 2, 364 (6). Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ Amipr. 2, 704 (2). βούλει Διοπείθει μεταδράμῳ Phryn. 2, 583 (1). ἡ Διοπείθους ἀειδῆς Τέλεσις Philetaer. 3, 294 (1, 2).
- όπερ: διόπερ ἐγὼ σέ φημι δεῖν-χρῆσθαι Men. 4, 107 (2, 9). διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον || - *μινθώσας ἄφες Damox. 4, 530 (v. 12).
- οπετής: αἱ τῶν ἐταιρῶν-διοπετεῖς οἰκίαι Aristophont. 3, 358 (2).
- ορίζομαι: τὸ διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21).
- ορύττω: *ἂν μῦς διορύξῃ βωμὸν anon. 4, 612 (40). philosophi libros διορύττοντες Baton. 4, 504 (3).
- ορῶ: τὸ ταῦτα διορᾶν ἔστιν εὐψύχου τέχνης Damox. 4, 531 (v. 43).
- ιόσχουροι: Chionid. 2, 8 (4). Ἐμπόλῳ Διοσχούρῳ (vel Διοσχόρῳ) Aristophan. 2, 1073 (13). ὦ Διοσχόρῳ Amphid. 3, 303 (1). ὁ θάτερος τοῖν δυοῖν Διοσχόροιον Men. 4, 278 (200).
- ιότι: οὐ βουλευέται ὀρθῶς, διότι βουλευέται χοῦτῳ γαμεῖ Anaxand. 3, 195 (1). διότι *δ' ἐστ' ἀμφίστομος, κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει Kukul. 3, 254 (1, 16). πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν-Δημητρίῳ καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι-ἔς κόρακας ἔρρειν γαστρίαν Alexid. 3, 421 (1). κοῦ προστίθῃμι τᾶλλα, διότι πανταχοῦ διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίνεταί Diph. 4, 403 (1, 11). τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι δυστυχεῖ συνδυαστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3). διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον-; A. διότι φυλὴν περιμένω- Amphid. 3, 306 (1, 6). ἠρώτα-ἔτνος κυάμινον διότι τὴν-γαστέρα φυσᾷ-; Henioch. 3, 562. τί ποτ' ἔστιν ἄρα διότι βούλεται μ' ἰδεῖν; Philem. 4, 42 (24). πάντων ἀκούων διότι-τόπος οὗτος τρία-ἀγαθὰ κερτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 5).

- διπλάζω:** διπλάσαι Alexid. 3, 436 (3). πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται; Men. 4, 161 (1).
- διπλάσιος:** *παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονὴν Antiph. 3, 140 (14). *ἀπειλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακὸν Anaxil. 3, 348 (1, 14). κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80^b). διπλάσι' ἐγένηται ἐξ οὗτος ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). ἀναπλάσαι διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά Philem. 4, 57 (71). διπλάσια-ἐσθλεί μίτην Men. 4, 119 (2). τὸ τάριχος τέθεικας διπλασίον Alexid. 3, 399 (1, 13).
- διπλασίως:** διπλασίως ὁ προσιῶν ἀλλοχεύεται Men. 4, 259 (99).
- διπλοῦς:** τὴν ἐπωμίδα *πτύξας διπλῆν Apollod. Car. 4, 440. διακίω ὄρωσιν mon. 657.
- διποδία:** ἄρξει-διποδία * (καλῆ) καλῶς Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20.
- δίπους:** παιδίσκη δίπους Anaxil. 3, 348 (1, 26).
- δίπτυχος:** διπτύχω κόρω Aristophan. 2, 1167 (1). μίστυλια, μούρα, δίπτυχ' Staton. 4, 546 (v. 42).
- δίπυρος:** διπύρους-θερούς etc. Alcae. 2, 826 (3). Eubul. 3, 214 (2). δίπυρον παραθήσεις Alexid. 3, 462 (1, 10).
- δῖς:** δειπνῶν δῖς τῆς ἡμέρας Plat. 2, 692 (44). μᾶζαν ἠχυρωμένην-ἐπὶ δῖς τῆς ἡμέρας Poliochi 4, 590. ἄρτου δῖς ἢ τρεῖς ἀποδακῶν Aristophan. 2, 734 (1). δῖς παῖς γέρον Cratin. 5, 16 (13). δῖς παῖδες οἱ γέροντες Theop. 2, 818 (7). δῖς βιῶναι Men. 4, 135 (2, 4). τεθαύμαζεν-δῖς πέπλευκεν Philem. 4, 60 (62). δῖς ἐξαμαρτεῖν ταυτόν mon. 121.
- δισσός:** κρανία δισσιὰ φορεῖν Cratin. 2, 102 (2). ῥόδοις †δισσῶν (Ἰσην) εὐώδιαν ἔχουσα anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (v. 4).
- δισχίλιαι-εἰσι** (int. δραχμαὶ) σὺν ταῖς Νικίου Aristophan. 2, 985 (1, 4).
- διφθέρα:** οὐκ-τῶ χειρ' ἀπολοῖς-ἀπὸ τοῦ σχυταλλοῦ * (τοῦδε δ, 56) π τῆς διφθέρας; Nicoph. 2, 848 (2).
- διφθεροπώλης:** διφθεροπώλαις, ἀλιτοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1).
- δίφορος:** σῦκα τῶν διφόρων Pher. 2, 291 (11). τὴν δίφορον σπῆ Antiph. 3, 114.
- δίφορος:** γέρον δίφορον Λυκοῦργος Cratin 2, 31 (1). δίφορος Θετταῖσι τετράπους Eur. 2, 442 (6). ἐκάθητ' ἐπὶ δίφορου Men. 4, 283 (22). δίφορον εὐθέως ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2). τοῦτον ἐκτεμεῖν τὸν δίφορον Philippid. 4, 470 (1). ἀκουσίῳ (?) δίφορον περιπεσῶν Nicol. 4, 579 (v. 5). δίφοροι διωχεῖς Pher. 2, 254 (4). ψηφολογεῖον-καὶ δίφορον δύο Aristophan. 2, 1093 (4).
- διφροφόρος:** *ἐνέκαίψα λαυθάγων τὴν διφροφόρον Herm. 2, 399 (2). ὀλίγον ἄναγε-ἀπὸ τῆς διφροφόρου Nicoph. 2, 852 (3). διφροφόρος Stratt. 2, 766 (4).
- δίχα:** δίχα θυμὸν ἔχουσιν Herm. 2, 407 (1, 11). ἄκουσον-θυμοῖ ἐπὶ Aristophan. 2, 1143 (5). ὁ μὲν διὰ κέρδος-ὁ δὲ τοῦτου δίχα Anaxil. 3, 197 (4). διανεμιόμενοι δίχ' ἑαυτοῦς Plat. 2, 664 (2, 2).
- δίχορδον:** πρὸς τὸ δίχορδον ἑτερέτιζες Euphron. 4, 487 (v. 34).
- διχοστασία:** ἐν διχοστασίῳ (al. -σίῃσι) anon. 4, 698 (374).
- δίψα:** οἴσισι *δίψ' ἢ Pher. 2, 294 (17). οἶονεὶ δίψαν τινά | ἢ ἐρησῖα *σχόντ' (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 6).
- διψηρός:** διψηρός-ὁ *μυρίνης Posidipp. 4, 526 (8).
- δίψος:** ἀσκοπυτίνην-δίψους ἀρωγόν Antiph. 3, 82.
- διψῶ:** ὅταν *ἔλθω ποτέ | διψῶσα Antiph. 3, 11. διψῶντα λαβὼν | ὅταν παλεῖ πρὸς τὰ στήθη Eubul. 3, 264 (6). ὅταν πινώμεθ' ἢ διψῶμεθ' (pass.) Herm. 2, 389 (1) cf. 5, 32 sq.
- διώβολον:** διώβολον *φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2).

ἄπερ λοιπὸν μόνον-ἦν διώβολον, *γεγένητι ἔμοι δικόλλυβον Aristophan. 2, 944 (3). *διωβόλου τοῦτ' ἔστι Alexid. 3, 470 (1).

διώκω: φεύγειν-τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 6).

περιτρέχει κύκλω τηροῦσα τοῦτο-ἕτεροι διώκουσιν δὲ ταύτην Philem. 4, 26 (v. 13).

κάφευγεν κύκλω-ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας ib. 27 (v. 16).

ἦν-ἐν' ἄνδρ' ἄδικον *σὺ διώκης, ἀντιμαρτυροῦσι- Aristophan. 2, 1128 (5). μὴ λαθραῖαν κύπριν διώκειν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8).

δίωκε *δόξαν κἀρετήν mon. 137. μὴ δίωκε τὰφανῆ mon. 18.

Δίωκων: πρὸς Δίωνα τὸν διαίπυρον Timocl. 3, 603 (4).

διωχῆς: δίωροι διωχεῖς Pher. 2, 254 (4).

δόγμα: ἀπὸ τίνων δογμάτων ὀρμώμενος τολμῆς παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 21).

δοθιῆν: *δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον Telecl. 2, 373 (5). ὥσπερ *πέποινος δοθιῆνος Herm. 2, 390 (3).

δοῖδυξ: δοῖδυξ, θυεῖα Aristophan. 2, 945 (4).

†δοκηκῶ: vide δοκικῶ.

δοκησιδέξιος: εἶποι τις ἂν τῶν πίνυ δοκησιδεξίων Pher. 2, 310. δοκησιδέξιοι Calliae 2, 741 (8).

δοκησίλους: Calliae 2, 741 (9).

*δοκικῶ: (cod. δοκηκῶ) Herm. 2, 384 (4).

δοκιμάζω: ἀποδοκιμάζειν * (εἰτα δοκιμάζειν) πάλιν (int. ἐπιστάτας) Archipp. 2, 720 (3). τὸν νόμον ἑμαυτῷ τουτονὶ τίθεμαι δοκιμάζων Diodor. 3, 546. *ἂν μὴ δοκιμάσω, τίς ἔσθ' ὁ θύων Diph. 4, 394 (2, 4).

οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους Diph. 4, 404 (2, 3). τῆς διαβίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεὶ μὴ δοκιμάσασθαι μηδέν Men. 4, 228 (3).

[δοκιμαστήριον φιλίας mon. 537].

δοκιμαστής: ἵνα | εἰ τὰργύριον καλὸν ἔστι δοκιμαστής ἴδη Men. 4, 228 (8).

δόκος: Aristophan. 2, 1156 (29).

δοκῶ: ἐδόκουν μὲν ἐφρόνου δ' οὐδέν Pher. 2, 338 (7). κούδὲ γινώσκουσι δοκῶν [Pher. 2, 348 (30)]. Eur. 2, 499 (3). καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χάλρειν Eur. 2, 494 (1, 10).

οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν Antiph. 3, 133 (2, 8). ἀπῆλθεν εὐθύς-οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην Anaxil. 3, 348 (1, 28).

τῷ δ' ἄρα βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι Timocl. 3, 609. εἶναι δίκαιος κού δοκεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10).

ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν Men. 4, 98 (5). ἀπαλεῖ τοῦτό σε, τὸ δοκεῖν τιν' (f. τις) εἶναι Men. 4, 114 (3). τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν Men. 4, 289 (250).

παρθένος εἶναι δοκεῖ | ἔχων κροκωτὸν Agar. 3, 273 (1). ἐδόκει στεφανοῦν γυμνός- (de somnio) Alexid. 3, 504 (2).

ἀκούων διότι-τόπος | οὗτος τρία ἀγαθὰ κεκτηῖσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς Herm. 2, 386 (3).

*ὄτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; Aristophan. 2, 988 (9). σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους *ὄντως δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2).

ἢ δὲ Νιάννιον τί-διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). δεδειπνᾶναι- *ἄνδρες εὐκαίρως-δοκοῦσί μοι Epirat. 3, 365.

οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν Men. 4, 263 (122). οἴσθα *ὄτι | ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδέν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 8).

ὥς μοι δοκεῖ εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον Theop. 2, 816 (1). ὥς δοκεῖ Pher. 2, 342 (5). οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν, ὥς ἔμοι δοκεῖ Aristophant. 3, 362 (3).

χῆνει ἔστιν, ὥς γ' ἔμοι δοκεῖ Eriph. 3, 557 (2). ὥς ἔμοι δοκεῖ Eriphipp. 3, 332 (v. 12). Men. 4, 277 (194).

Diph. 4, 392 (1). 420 (10). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν ὥς ἔμοι δοκεῖς Eubul. 3, 266 (9).

ὁ πατήρ * (μ') ἄνωθεν- ἔμοι δοκεῖν, -καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). ἤψέ μοι δοκεῖ (?)

πνικτόν *τι ὄψον *δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5). τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτη δοκεῖς (f. μέγιστος εἰ ταύτη δοκῶν) anon. 4, 671 (293). δόμυξον ὡς *ἐγὼ δοκῶ (al. ἐμοὶ δοκεῖ) Metag. 2, 758 (3). ἐγὼ μὴ ἤδη μοι δοκῶ-ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα ὄραν Men. 4, 125 (1). ἐξακείσθαι μοι δοκῶ τὸ δίκτυον Men. 4, 287 (242^a). αὐτὴν ὄραν-τὴν Ἀκαδημαῖο δοκῶ Antiph. 3, 17. μύκητας ὠμούς ἄν φαγεῖν * (ἐμοὶ) δοκῶ Antiph. 3, 103 (1). εἰ τις-θεῶν λέγοι- || εὐθύς εἰπεῖν ἄν δοκῶ Men. 4, 135 (2, 6). ὄλην ἐπίνομεν τὴν νύκτα-καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ Men. 4, 58 (2). ὄν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων *ἐμοὶ δοκῶ Clearch. 4, 561. ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ anon. 4, 691 (350). ἀλίχθους βαβάρους οἰκεῖν δοκῶ Aristophan. 2, 1174 (7). πρᾶγμα μείζον ἢ δοκεῖς Antiph. 3, 5 (7). τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρασ οἶον-; Philem. 4, 20 (1). ἀρπιάσας μόνυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς; Agar. 3, 275 (1). κύλικα-πῶς δοκεῖς *κερικινύει καλῶς Theophil. 3, 627. δεῖπνεί-καπιδύς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς Diph. 4, 419 (8). θεὸν ἐπινοκῶν μὴ δόξα λεληθέναι mon. 253. λήσειν μὴ δόξει mon. 329. χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύει δοκεῖς mon. 635. νεῶν κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν Apollod. 4, 454 (1, 17). τοὺς δὲ Μέρουσις τούτους με γινώσκειν δοκεῖς; Straton 4, 545 (v. 8). ἄπειθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῆ Ἀναξανδ. 3, 196 (3). [δρᾶν ἢ δὴ δοκῶν σοφόν, μίταιός ἐστι Men. 4, 226]. τοὺς φρονεῖν δοκῶντες Men. 4, 263 (119). οἱ φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν καὶ λαμβάνειν δοκῶντες Baton. 4, 504 (1, 5). περιάγεις τὴν λήκνυθον-ὥστε περιφέρειν ὀπλόγιον δόξει τις Baton. 4, 500 (1). οὐχ ὡς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνειν μόνον anon. 4, 690 (349). ἄγνω πληγεῖς ἐδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τῶν κάτω Nicol. 4, 579 (v. 8). εἰ δοκεῖ σοι πρόσεχε- Pher. 2, 340. εἰ δοκεῖ, χρῆ ταῦτα δρᾶν Theop. 2, 818 (10). εἰ δοκεῖ, ἴωμεν ὡς περ ἔχομεν Antiph. 3, 114 (1). τὸν τρόπον ὃν ἄν δοκῆ μοι-αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3). τοιοῦτον (int. τρόπον) οἶον ἄν καὶ σοὶ δοκῆ Ἀναξανδ. 3, 161 (1). ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο Eur. (?) 2, 577 (v. 14). καθῆσθαι μοι *δοκεῖ | εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας ib. (v. 20). δεδογμένον τὸ πρᾶγμα· ἀνερρήρωθω κύβος Men. 4, 88 (1). βλάπτειν δοκῶντες *εἰς Ἡλιαίαν ἦλθε Posidipp. 4, 517.

δόλιος: δόλιον-ἄνδρα φεῦγε mon 131.

δολίφονον (?) anon. 4, 634 (121).

δολικός: cf. δόλιχος. αἱ δολικαί-κάπρου *σχελίδες Archipp. 2, 717 (2).

δόλιχος: λαθύρων, ὄχρων, δολίχων Ἀναξανδ. 3, 184 (1, 43). ἐπὶ

δὲ δόλιχον (legeb. δολιχόν) τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει Epicrat. 3, 366 (2, 16).

δόμος: τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν; Ἀναξανδ. 3, 194

(1, 35). φθίνει δόμος Xenarch. 3, 614. ζῆλος-πάντα πυρπολεῖ δόμον

mon. 195. δόμων περίστασις Telecl. 2, 375 (9). ὡς εἰσηλθε τί

γερόντια τότ' εἰς δόμους Eubul. 3, 258 (2). τοιαύδε δόμους ὀμίχλη πε-

τέχει Mnesim. 3, 570 (v. 64). δᾶνον δόμους anon. 4, 605 (17). [φι-

λάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Men. 4, 226]. ὅταν-ἄλοχον εἰς δό-

μους ἄγη anon. (?) 4, 690 (349). πλοῦτον ἐν δόμοις ἔχων mon. 616

ἐν-δόμοις φροντίδες Plat. (?) 2, 697 (v. 2).

δονεύω: v. ὄνεύω.

δονῶ: ὀσμῆ-μυκτῆρα δονεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 60).

δόξα: ἠσσημένω-δόξα νικητήριος Antiph. (?) 3, 152 (58^c). φέρει-τοῖς-

χρωμένους δόξης τίν' ὄγκον Alexid. 3, 506 (7). τοῦ δικαίου-ἀδάνατος-

δόξα διατελεῖ *Philem. 4, 17. τὸ γνῶθι σαυτὸν οὐ μάτην-δόξαν ἐν

Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60). δίδωσί μοι | ἢ δόξαν ἤτοι διαβολὴν

Men. 4, 327 (482). μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν αὐτῶν π

δόξῃ Men. 4, 233 (9). δῶκε *δόξαν (vulg. δόξην) κἀρετὴν mon. 137.

- ἴς δόξης mon. 299. δουλεύομεν δόξαισιν, εὐρόντες νόμους Philem. 4, 36 (8). ἀγνώσκει, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι Men. 4, 230 (5). ζω: δοξάζεται παρά τισιν-ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (24).
- τιον: δορατίων-λείψανα κατεαγόντ' Mnesim. 3, 577 (1).
- ύς: οἰστρος, ἀνακάμπτων, δορεὺς (iact. talar.) Kubul. 3, 232 (2).
- κλλος: τὸν δορίκλλον (al. al.) φράγγνυται Aristophan. 2, 1101 (13).
- λλος: vide ad Aristophan. 2, 1101 (13).
- ς: δορίδα, κοπίδας τέτταρας Anaxipp. 4, 465 (1).
- τία: ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία Philyll. 2, 859.
- : δόρυ βιαστάζειν Herm. 2, 395 (1). τὸ μὲν δόρυ μετὰ τῆς ἐπικου-ἀπέβαλεν Amips. 2, 708 (3). ξυφομαχαίρας καὶ δόρη Theop. 2, (2).
- φόνος: Telecl. 2, 369 (6). Aristophan. 2, 1019 (12).
- ς: φανεράν-τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν Alexid. 3, 507 (8). τὴν ἄλλων ἐμποδίζεται δόσιν Philem. 4, 57 (72). μετὰ τὴν δόσιν-γηκει χίρις mon. 347.
- άρια: Metag. 2, 760 (3).
- εὐώ: τούτοις (maioribus) ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν ἀεὶ Philem. 4, 11. λέυομεν δόξαισιν Philem. 4, 36 (8). ἀπαιδεύτῳ τύχῃ δουλεύομεν Illocl. Car. 4, 442 (v. 27). δούλῳ γενομένῳ-δουλεύων φοβοῦ Men. 269 (149). cf. mon. 138. ἐλευθέρως δούλευε Men. 4, 293 (279). ντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει, πονηρὸς ἔσται Men. 4, 181 (1).
- η: δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτήσειτ' οὐδὲ δούλην Cratet. 2, 237 (1, 1).
- ογενής: vide ad Men. 4, 268 (149).
- οπόνηρος: δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν *σκόλυθρον Telecl. 2, 364 (5).
- οπρέπεια: Theop. 2, 822 (33).
- οπρεπέστατα: Cratin. 2, 210 (104).
- ος: Σάκας ἀφικνεῖ-ἔς τε πόλιν δούλων Cratin. 2, 133 (2). δούλων ἰς Eur. 2, 506 (19). οὐκ ἔστι δούλων-οὐδαμοῦ πόλις Anaxand. 3, (1). αἱ Παιγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν Herm. 2, 408 (19). δοῦλον οὐδὲ εἰς κεκτήσειτ' οὐδὲ δούλην Cratet. 2, 237 (1, 1). οὐ ἦν τότε οὔτε Μάνης οὔτε σηκίς οὐδενὶ δοῦλος Pher. 2, 254 (1, 1). παρὸς δοῦλος Antiph. 3, 6 (10). καὶν δοῦλος ἢ τις, οὐδὲν ἦπτον-ῥωπος οὗτός ἐστιν Philem. 4, 9. καὶν δοῦλος ἢ τις, σάρκα τὴν αὐ-ἔχει· φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ Philem. 4, 47 (39). ἰ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον anon. 4, 604 (13). δοῦλοι βασι-ν εἰσὶν Philem. 4, 11. εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότη μὴ συμβάλης Phi-4, 63 (111^b). τὸ δ' εὐ κελευόμενον-ἔστιν ἀσφαλέστατον *δοῦλον εἶν Men. 4, 196 (1). δυσὶν-δοῦλος (servit) καὶ νόμῳ καὶ δεσπότη n. 4, 268 (150). εὐθυμία τὸν δοῦλον τρέφει Men. 4, 133 (2). ντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει, πονηρὸς ἔσται Men. 4, 181 (1). υθέρως δούλευε· δοῦλος οὐκ ἔσει Men. 4, 293 (279). δοῦλος πε-εὼς εὐνόει τῷ δεσπότη mon. 116. ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότητος χρηστοῦ εἶν mon. 556. κακὸν ἔστι δούλῳ δεσπότητος πράττων κακῶς Philem. 17. δούλῳ-πατρίδος ἐστερημένῳ χρηστὸς γενομένος ἔστι *δεσπότης ρίς Antiph. 3, 150 (50). ἠγεῖται-τούτους μόνους ἐλευθέρους, καὶν λος ἢ Kubul. 3, 217 (1). πονηρὸς ἂν ἢ δοῦλος Philem. 4, 57 (73). ἰλῳ γενομένῳ, δούλε, δουλεύων φοβοῦ Men. 4, 268 (149) cf. mon. 1. δοῦλος μείζον οἰκέτου φρονῶν Men. 4, 289 (255) cf. δοῦλος δε-ῖτου μείζον φρονῶν mon. 323. δούλου-χεῖρον οὐδὲν mon. 133. δοῦ-πρὸ δούλου Philem. 4, 17 (2). ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλῳ . Gr. Vol. V.

- φραγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Epirat. 3, 368. δοῦλος οὐκίλας ὁ δεσπότης mon. 168. ἔχει δέσποιναν-ἧς ἐστὶ δοῦλος-. ἦν δ' αὖ λάβη μαδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (f. αὐθίς) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1). γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν Alexid. 3, 450. γήμας δοῦλος εἶναι διὰ βίαι mon. 382. δοῦλος τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). δοῦλον ἡδονῆς Anaxand. 3, 199 (9). mon. 578. ἅπανθ' ὅσα ζῆ-δοῦλα ταῦτ' ἐστὶ ἡδονῆς Men. 4, 266 (139). τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίγνεται Antiph. 3, 149 (45) = mon. 494. ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται Men. 4, 292 (276). ὅταν-τοῦ κέρδους δοῦλος ἦς Diph. 4, 421 (14). δοῦλον εἶναι σκώμματος Nicol. 4, 580 (v. 32). τὰ δάνεια δούλους-ποιεῖ mon. 514.
- δουλοσύνα: πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ' Men. epigr. 4, 335.
- δουλῶ: τίνι δεδούλωται ποτε; ὄψει; Men. 4, 236 (14). * ἐλεύθερος κί ἐνὶ δεδούλωται, νόμῳ Men. 4, 268 (150). ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ mon. 733.
- Δούλων: de Philoxeno, anon. 4, 634 (122).
- Δούρειος: Δούρειον ἐπάγω χῆνα Diph. 4, 419 (7).
- Δούριος ἵππος Plat. 2, 688 (24).
- δόχμη: Cratin. 2, 206 (87). πλεῖν ἢ δύο δόχμα anon. 4, 627 (92).
- δράκαινα: Aristophan. 2, 1209 (158). δράκαιν' ἄμικτος Anaxil. 3, 347 (1, 3).
- δρακαινίς: τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς Eriipp. 3, 330 (1, 6) = Mueia 3, 570 (v. 42).
- Δρακόντειος: τῶν Δρακοντείων νόμων Xenarch. 3, 617 (1, 22).
- Δρακοντίδης: Plat. 2, 663 (12).
- Δράκων: Σόλωνος καὶ Δράκοντος-κῦρβεισιν Cratin. 2, 217 (139^a).
- Δράκων (voc. coqui nomen) Diph. 4, 394 (2, 1).
- δράκων: τὰ δ' ἔνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος Herm. 2, 351 (2, 3). ὅστις ἂν θώρακ' ἔχη φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεισηρωμένον Posidipp. 4, 521 (v. 8).
- δράμα: τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν Esph. 2, 12 (1). * φρύγει τι δράμα καινὸν Telecl. 2, 371 (2). Εὐριπίδου δράμα δεξιώτατον δέεται * Ὁρέστην Stratt. 2, 763 (1). δράμ' ἀκούσαι Antiph. 3, 36 (3). ὅτι * ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν Antiph. 3, 106 (v. 14). Λιονυσίου * εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι Eriipp. 3, 335 (2). λέξω τὸν λόγον τὸ δράματος anon. 4, 654 (203). οὐ γὰρ τὸ δράμα (fabulae nomen), τὸ δὲ νῦν σκοπούμεθα Diph. 4, 411 (1, 11). ἐκείνο δράμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παλινιον Eriipp. 4, 487 (v. 35).
- δραπέτευμα: Diocl. 2, 840 (7).
- δραπέτης: ψωμοκόλαιρον δραπέτην Diph. 4, 399 (1).
- δραχμή: Λόρδωνι δραχμή Plat. 2, 675 (2, 17). ὑπογαστρίον δύντα κάκροκόλιον δραχμῆς ὕειον Stratt. 2, 766 (2). πάντα ταῦτ' ἐστὶ δραχμῆς Antiph. 3, 35 (3, 3). δακτύλιός ἐστὶ μοι δραχμῆς Antiph. 3, 97 (2). ἐπριάμην-* τιλτὸν μέγιστον ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν ὀβολοῖν Scostr. (Philetaer.) 3, 250 (2, 5). τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 389 (1, 16). δραχμὴν ὑπόθεσ. Α. κεῖται παλαι Diph. 4, 411 (1). * σηπίας τόσας δραχμῆς μιᾶς τρεῖς Alexid. 3, 471 (3). παρ-στασις, μία δραχμή Men. 4, 166 (7). δύο δραχμάς ἔξει Aristophan. 2, 1187 (48). τὰκπώματα | ἦγεν δύο δραχμάς Alexid. 3, 383 (2). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσχον-γόγγρου κεφαλὴν † καὶ-τεμάχια δραχμῶν πλιν πέντ'-δραχμῆς τραχήλους Archedici 4, 436 (2). διὰ τὰς τέσσαρας δραχμάς * ἀποβάλλω τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 33). τεττάρων δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον Stratt. 2, 768 (1). τεττάρων δραχμῶν

ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). ἡγορασμένον δραχμῶν - προβάτιον δέκα Men. 4, 161 (1). δραχμῶν ἀγαθὸν λαβεῖν δέκα ib. δραχμῆς τοῦλάχιστον δώδεκα Antiph. 3, 80. ἀλύσιον τετταράκοντ' ἄγον δραχμῆς Philippid. 4, 477 (9). ἐν τρυβλίῳ ἄγοντι πενήκοντα δραχμῆς ἀργυρῷ Philippid. 4, 469. δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς * ἐώνημαι μόνον Eur. 2, 492 (14). δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμῆς Eur. 2, 493 (15). δεῖ διακοσίων δραχμῶν Aristophan. 2, 979 (18). δίδωμι χίλλας δραχμῆς Aristophan. 2, 985 (1, 2). δραχμὴ χαλαζῶσα anon. 4, 635 (123).

δραχμιαῖον: Aristophan. 2, 1125 (23).

δράψ: Aristophan. 2, 1209 (159).

δρεπανουργός: χρεῖα-δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων Pher. 2, 315 (1, 2).

δρεπτόν: Telecl. 2, 366 (3).

δρῖας: Δρῖα παῖ Men. 4, 100 (3).

δριμύς: δριμυτάτην ὀρίανον Plat. (Canth.) 2, 668 (5). ἡ φυλλὰς ἢ δριμεῖα Diphil. (Sossipp.) 4, 383 (2, 4). δριμέως: ἐσχεδίασε δριμέως-παπαῖ Anaxand. 3, 168.

δριμύτης: αἰ-τῶν παροψίδων-δριμύτητες Archaed. 4, 436 (1, 7). χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος Anaxipp. 4, 460 (v. 46).

δρομάς: δρομάδες ὀλκάδες Aristophan. 2, 1126 (28).

δρομεύς: ὡσπερ * ἀγαθοὶ δρομῆς Eur. 2, 458 (6, 2).

δρόμος: τοὺς Ἴβηρας-βοηθῆσαι δρόμῳ Aristophan. 2, 1165 (10). δεδράμηκά σοι δρόμον τοιοῦτον, οἷον οὐδεὶς - Men. 4, 293 (220). ἡμέρας δρόμῳ κρείττων (poeta) Alexid. 3, 398. πρὸς τέλος [μέρος] δρόμου περῶν Antiph. 3, 125 (1, 11). ἐν εὐσχίοις δρόμοισιν Eur. 2, 437 (3).

δρόμων: Δρόμων Dionys. 3, 551 (1). παῖ Δρόμων Ευανγ. 4, 572 (v. 8). Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην Eurphron. 4, 493 (v. 7).

δρόσος: δρόσον βάλλων-χλιαρὸς ταγηνίας Cratin. 2, 90 (8).

δρῶσῳδης: κύπειρον-δρῶσῳδη Pher. 2, 305 (2). λιβάδα * νυμφαίαν δρῶσῳδη Antiph. 3, 27 (1, 13). ἐγχυλα-καὶ δρῶσῳδη τὴν σχέσιν (int. κρεάδια) Alexid. 3, 440 (5, 12).

δρυμάττω: δρυμάξεις anon. (397) 5, 123.

δρυμῖς: δρυμίδες νύμφαι Alexid. 3, 525 (69).

δρυπεπής: δρυπεπεῖς ἐλάας ap. Chion. 2, 8 (4). δρυπεπεῖς-ἐλάαι Eur. 2, 563 (48). μᾶζαι-κατεβέβληντο δρυπεπεῖς Cratin. 2, 109 (2). ξυγενέσθαι-δρυπεπέσι μᾶζαις (f. δρυπεπέσι, μᾶζαις) Telecl. 2, 374 (7). φάφρανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες Calliae 2, 740 (2).

δρυπετής: τὰς δρυπετεῖς ἐταίρας Aristophan. 2, 997 (5).

δρῦς: ἄλλαν δρῦν Eur. 2, 426 (1, 4). δρῦος πεσοῦσης mon. 123.

δρῶ: οἶμοι τί δρῶσω-; Herm. 2, 395 (1). ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρῶ; Phryn. 2, 590 (5). τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις; Henioch. 3, 563 (v. 9). εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν Theop. 2, 818 (10). ἐξόν-μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον, τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. *μηδὲ ἐν πλέον ὧν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1). δύναται-ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). Λιοκλείδα βουλομένῳ καχόν τι δρᾶν Phryn. 2, 602 (2). πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά Philem. 4, 56 (69) = anon. 4, 692 (352). δίκαια δράσας mon. 126. δεινὰ-ἔργα δρῶσαι λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11). τὰ πόρρητα δρᾶν *ἐτημέλει Aristophan. 2, 1191 (65). πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (18). *κούδεν ἄν ἔδρας (an κούδεν ἄν δράσειας) ἄτοπον Aristophan. 2, 1164 (3) cf. 5, 69. οἶδα-ἀρχαῖόν τι δρῶν Aristophan. 2, 958 (18). δρᾶ τι καὶ νεανικὸν καὶ θερ-

μόν Amphid. 3, 316 (1, 9). πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10). τῷ στόματι δρᾶσω τοῦθ' ὕπερ * (χοῖ Λέσβιοι) Stratt. 2, 778. κοῦ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶ τοιαῦτα φλῶν Antiph. 3, 104 (v. 19). τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι - δρᾶσαι; Antiph. 3, 94. θέαμ' ἦν, τί δὲ δρῶσιν οὐδέν Plat. 2, 659 (1). τῶν Φαρσαλλῶν ἦκει τις; B. οὐδὲς πάρεστιν. A. εὐ γε δρῶντες Mnesim. 3, 578 (2). μόλις πάνυ ὑπεδυσάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). τί * δῆτα δρᾶσω σ' (legeb. δέ σοι δρ.)-; Aristophan. 2, 1169 (57). ταῖς ἄλλαις πόλεσι * δρῶ ταῖς Aristophan. 2, 1171 (1, 12). πάνυ γε δρᾶσω τοῦτό σοι Timocl. 3, 598 (1).

† δυναδελεγεῖσθην: vide Calliae 2, 741 (7).

δύακτις: Aristophan. 2, 1209 (160).

δύναμαι: τὸν οὐ ψῆφος δύναται δείπνου ἀπειργεῖν Cratin. 2, 43 (1). οὐ δύναται πάντα ποιῶσαι νεωσοίκων λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12). οὐκ ἂν δυναίμην - ἀμυγδάλην καταῆσαι Phryn. 2, 603 (4). οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά Eubul. 3, 247 (2). * ἂν μὴ ταχὺ δύνῃ καταπιεῖν Anaxand. 3, 175 (1, 8). ὅς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ πῆ ποιεῖν Erinici 4, 505. κρύψαι - ἅπαντα τᾶλλα τις δύναται ἂν Antiph. 3, 139 (12). οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναίτο τις Anaxand. 3, 167. οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 1). οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι - ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος Philem. 4, 50 (45). τὸν βδόλον οὐκ ἔστι ἥτις ῥὶς ὑποστήναι * δύναται ἂν anon. 4, 622 (65). * οὐ γένος τίς ἂν δύναται * παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). τί τῶν κοινῶν κάτῃ δύναται ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1). πῶς γὰρ ἂν πιδύναται ἂν ἐξελεθεῖν -; Antiph. 3, 96 (1). ὑπὸ τῆς - ὄσμιης οὐδὲ εἰς ἐννήσεται - διελθεῖν τὸν στενωπὸν Hegesipp. 4, 480 (v. 22). οὐδὲ τῷ ἔτι ἀνεφυγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν Pher. (?) 2, 359 (88, 3). οὐ δύναμαι * φέρειν σκευή Aristophan. 2, 1084 (12). ζῶμεν - οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. βουλόμεθα πλουτεῖν ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 66. θέλομεν καλῶς ζῆν - ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 236. δύνασαι σιωπᾶν; Phoenicid. 4, 509. ψυχῆς ἐπιμελοῦ καθὲ δύνῃ mon. 551. δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι | οὐς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' Alexid. 3, 480 (1). εὐπόρους ποιεῖν οὐς ἂν δύνῃ πλείστοις Men. 4, 107 (2, 12). τὸ δ' εὐ φέρειν ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν Men. 4, 254 (72). ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι (tragici) Antiph. 3, 106 (v. 13). εἰ μὴ δύναιο βούν * (ἐλαῖν), ἔλαυν' ὄνον anon. 4, 698 (376). ἔπειτα φυσᾶν - οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1). * εἰ σιγχερωσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται anon. 4, 686 (333). τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις Antiph. 3, 134 (4, 3). τὸ μὴ δύνασθαι κερταρεῖν λυπούμενον Philem. 4, 51 (46^b). ὡς δὴ σὺ τί ποιεῖν δυνάμενος; Antiph. 3, 4 (3). οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν Kphipp. 3, 332 (v. 5). μετ' Ἀττικιστὶ δυνάμενον λαλεῖν Alexid. 3, 474. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philem. 4, 37 (10) = mon. 639. τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν Men. 4, 75 (5). ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ἦ κακῶς Men. 4, 265 (135). οὐ δυνάμενος τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς Nicol. 4, 579 (v. 3). πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν anon. (389) 5, 122. γνάθον - εὐθύς δυνάμενην πληγὰς φέρειν Nicol. 4, 580 (v. 29). δίσφρω - δυνάμενος λιμὸν ποιεῖν Nicol. 4, 579 (v. 5). θεράπευε τὸν δυνάμενον mon. 244. ὦ τοιχωρύχον ἐκεῖνο τῶν δυνάμενων Diph. 4, 376 (1). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὐ Anaxand. 3, 181 (v. 14). † οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας Stratt. 2, 768 (1). δύναται - ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). τί δύναται τὸ ῥηθῆν; An

tiph. 3, 41 (2, 7). ὁ-κανδύταλις οὗτος τί δύναται; Diph. 4, 393. σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ρημάτων; Straton. 4, 546 (v. 44). ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν; anon. 4, 610 (33).

Δύναμις: πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην Telecl. 2, 372 (4). ἡμῶν πᾶσα δύναμις * ὑδάτων ἄρδεται Eubul. (?) 3, 266 (10). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς ἂν λάβῃ δύναμιν Dionys. 3, 548 (v. 12). δύναμις-τὰ χρήματα mon. 658. ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτίσατο Plat. 2, 632 (6). τὰς τῶν λόγων-δυνάμεις Alexid. 3, 421 (1). τὴν τοῦ λόγου-δύναμιν οὐκ ἐπίρρονον-ἔχειν Men. 4, 250 (52). σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἢ δύναμις ἢ ἢ μὴ ποιεῖν Epirnici 4, 505. τὴν δύναμιν τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ Alexid. 3, 518 (31). μάγειρον-τὰς δυνάμεις κατέχοντα (artis) Sosip. 4, 482 (v. 8). δυνάμεις (medicorum) Timostr. 4, 596. τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις καὶ τὰς * τύχας Nicomach. 4, 583 (v. 19).

Δυναστὴς: ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας (cives) Diodor. 3, 544 (v. 29). καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην-ἀνατρέπει λόγῳ Diphil. 4, 385 (1).

Δυνατός: κόλαζε τὸν πονηρὸν, ἄνπερ δυνατός ἢ mon. 278. τὸν † ἐπιμελῆσαι (l. ἐπιμελῆ καὶ) δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον πλείω anon. 4, 602 (8). κοῦτε-βολβός-δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι Xenarch. 3, 614. λοπᾶς-δυνατὴ † τούτους χωρεῖν ἑκατὸν Eriphipp. 3, 323 (1, 5). τῶν δυνατῶν τι κέλευ' Telecl. 2, 375 (11). δεῦρο- * προσίσχετε, εἰ δυνατὸν Eur. 2, 438 (5). ἀλλ' οὐχὶ δυνατὸν ἐστὶν Eur. 2, 448 (6). τὰργύριον εἶναι-οὐ τῶν ἀναγκαίων-μόνον τιμὴν παρασχεῖν δυνατὸν Men. 4, 156 (1). κάμοι τράχηλον-εἰ λαβεῖν ἦν καὶ πρῶσθαι δυνατὸν Arched. 4, 437 (2, 6). πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐστὶ; Euphron. 4, 494 (1, 6).

Δύο: cf. διά. δύο δόγμα anon. 4, 627 (92). πρέσβη δύο Aristophan. 2, 1198 (91). πίννη καὶ τρίγλη γωνᾶς * ἰχθῦ δὺ ἔχουσαι Antiph. 3, 109 (v. 15). δυοῖν ἐν ἔτοιν Cratin. 2, 161 (22). ἐν ἔτεσιν δύο Alexid. 3, 427. ἐν ἔτεσιν * δυσίν (legeb. δυεῖν) Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν δὺ ἔτεσιν Damox. 4, 530 (v. 3). παραστάταιν δυοῖν Plat. 2, 674 (2, 13). μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι πλείν ἢ δυοῖν ποδοῖν τῆς σκιᾶς Eubul. 3, 262 (1, 10). δυοῖν ὀβολοῖν Amips. 2, 702 (4). Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 5). τὰριχον-δυοῖν (al. δυεῖν) ὀβολῶν ἔσθοντας Philippid. 4, 469. δυοῖν λυχνιδλοῖν Aristophan. 2, 949 (15). στακτὴ δυοῖν μναῖν Antiph. 3, 131. κικίνουσι ἀξίλους δυοῖν λίτραιν Diph. 4, 409 f. Philem. 4, 26. μήτηρ-ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3). ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν (nata?) Men. 4, 144 (5). δυοῖν γυναικοῖν (dativ.) εἰς ἀνὴρ οὐ στέργεται anon. 4, 626 (89). δύο φίλων εἶναι κριτῆς mon. 343. * σύν-εστι σαπέρδαις δυσίν Timocl. 3, 600 (2). δυσίν-δοῦλος (servit) καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ Men. 4, 268 (150). τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς ἀίρεσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). τρεῖς χοίνικας ἢ δὺ ἀλεύρων Phryn. 2, 593 (4). κείμενοι δὺ ἡμέρας ἢ τρεῖς Antiph. 3, 87 (v. 6). ἄφωνοι δύο τινὲς ἢ τρεῖς παρεστήκασιν Men. 4, 117 (2). κᾶν κάραβός τις ἢ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει * ἢ δὺ ἐπὶ τὴν τράπεζαν Eriphipp. 3, 334 (1, 6). δύο κύβῳ καὶ τέτταρα Eur. 2, 566 (57). πεπωκέναι τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). δὺ ὑδάτος- Β. τί δ' οἴνου; Γ. τέτταρας. Pher. 2, 282 (4). κεκραμένον τὸν οἶνον-τέτταρα καὶ δύο Diocl. 2, 839 (2). γεγένηται πέντε καὶ δύο Herm. 2, 389 (1). μὴ τι πέντε καὶ δύο; Eur. 2, 429 (4). χαῖρε, πέντε καὶ δύο Nicoch. 2, 842 cf. 2, 845 (2). εἰμὶ πέντε καὶ δύο Amips. 2, 702 (3). τὰ δὲ δύο μόλις ἐν ἐστὶν Theop. 2, 796 (2). εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο-Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης. ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι Eubul. 3, 261 (1). ἀνθ' ἐνὸς τρέφειν δύο Anaxand. 3, 195 (1, 8). οὐ δὺ ἀποπνίξασ' ἐταίρους τὸν

- τρίτον θηρεύεται ἔτι λαβεῖν; Anaxil. 3, 348 (1, 16). κάλλιστα φέρει
 δύο Alexid. 3, 393 (1). δὺ ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμῆν μέλλοντα εἶ
 Men. 4, 251 (55). ὑγεία καὶ νοῦς ἀγαθὰ τῷ βίῳ δύο mon. 519.
- δυσάλητον: Eur. 2, 574 (106).
- δυσάνιος: γυνή *δυσάνιόν (legeb. δυσήνιόν) ἔστι καὶ πικρὸν Men. 4,
 290 (259^a).
- δυσάρεστος: οὐκ ἔστι *δυσάρεστον οὐδὲ ἐν χρόνῳ Nicost. 3, 265
 (4). ὡς δυσάρεστον ἔστ' ἀνιώμενος ἄνθρωπος Amphid. 3, 316 (2). ὡ
 δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα Diph. 4, 406 (4).
- δυσβράκανον: Cratin. 2, 197 (58).
- δυσγάργαλις: (equus) Aristophan. 2, 961 (3).
- δυσγένεια: ἐπισχοτεῖ καὶ *δυσγενεῖα καὶ τρόπου πονηρίας Men. 4, 214 (5).
- δυσγενής: τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4, 10).
 ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής mon. 30.
- δυσδαίμων: *Men. 4, 186 (4).
- δυσδιάθετος: χαλεπὸν - θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον Men. 4, 76
 (6) = mon. 750.
- †δυσέξοδος vide διέξοδος.
- δυσημερεῖν: Pher. 2, 296 (20).
- δυσήνιος vide δυσάνιος.
- δυσθαλής: Cratin. 2, 197 (59).
- δύσθεος: ὡ δύσθεον μίσσημα Aristophan. 2, 1012 (19).
- δύσις: ἄστρον ἐπιτολάς, δύσεις, τροπὰς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν
 ἄστρον δύσεις καὶ τὰς ἐπιτολάς Sosip. 4, 483 (v. 26). περὶ δύσιν Πλά-
 τος - ὑπὸ τροπὰς τ' Damox. 4, 530 (v. 19).
- δύσκολος: ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων mon. 588. ἔχει ἐν τοῖς λογιαῖς
 τὰς ἐπιδειξίαις δυσκόλους Men. 4, 115 (2). ἀκράχολον καὶ δύσκολον π
 φθέγγεται anon. 4, 661 (239). πολλὰ δύσκολα εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς πᾶσι
 Men. 4, 94 (2). δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν δύσκολον Philem. 4,
 54 (54). δύσκολον *πρᾶγμ' ἔστι γάρ, ἃ λανθάνειν τις βούλεται πᾶ
 εἰδέναι Men. 4, 248 (44). πενίαν φέρειν καὶ γῆρας ἔστι δύσκολον
 mon. 461.
- δυσκόλως: λύπην (ἀπ κοῦφον) - ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3,
 196 (2, 7).
- δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ κακηλόγος mon. 117.
- δυσόμοιος: δυσόμοια Stratt. 2, 791 (13).
- δυσπαρακολούθητον πρᾶγμ' Men. 4, 215 (10) = mon. 660.
- δύσπεπτος: τῶν βρωμάτων δύσπεπτα - ἐνι' ἔστιν Nicomach. 4, 584 (v. 31).
- δύσποτμος: ἀρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον; Men. 4, 170 (6).
- δυσπραξία: πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας Men. 4, 270 (159).
 δυσπραξία ληφθεὶς anon. 4, 648 (284).
- δύσριγος: Aristophan. 2, 982 (28). Men. 4, 320 (447).
- δυσσεβής: ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβῆς παράστασις Men. 4, 235 (12). δια-
 σεβεῖ τρόπῳ Diph. (?) 4, 424 (24).
- δύστηνος: ἔγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων Aristophan. 2, 1138 (2).
 ὡ δύστην' Diph. 4, 384 (3). ὡ δύστηνε anon. 4, 676 (305). δύστηνος
 ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον Antiph. 3, 52 (1). τυφλὸν - καὶ δύστηνον - ἡ
 τύχη Men. 4, 195. cf. mon. 718. add. 5, 110.
- δυστράπελος: καὶ *πρᾶγμ' ἡρώτα με δυστράπελον πάνυ Henioch.
 3, 562.
- δυστύχημα: ἄνοια - δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116).
- δυστυχής: μάταιός ἔστιν - ἐκ θεῶν τε δυστυχής Amphid. 3, 309 (2).
 ἔγωγ' ὁ δυστυχής - τῆς θύρας ἀπεκλειόμην Timocl. 3, 607 (1). δυστυ-

- χῆς ὅταν τύχη Men. 4, 205 (2). φουσᾶν δυστυχῆς οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1). ὦ δυστυχῆς, τί οὐ καθεύδεις; Men. 4, 172 (10). δυστυχῆς λυπούμενος mon. 183. τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3) cf. 5, 114. πένητος *οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον Men. 4, 247 (40). *τράγημα-πιθήκου δυστυχοῦς Croblyl 4, 569 (2). ὡς δυστυχεῖς ὄσοισι- Antiph. 3, 148 (41). ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς Alexid. 3, 450. τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς mon. 125.
- υστυχῶ; ὅταν- *δυστυχῆ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14^a). τῶν δυστυχοῦντων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος mon. 502. τὸ-ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ mon. 696. ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσης κακόν mon. 145. μὴ ἔμβαινε δυστυχοῦντι mon. 356. οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσι mon. 431. γέροντα δυστυχοῦντα τῶν αὐτοῦ κακῶν ἐπαγόμενον λήθην Men. 4, 208 (2). ἐξ ἠδονῆς-φύεται τὸ δυστυχεῖν mon. 184. τοῦ δυστυχεῖν-σ' ἀρραβῶν ἔχειν Men. 4, 268 (148). ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ mon. 19. ἄνθρωπος ἰκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν Men. 4, 291 (263). τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἴνεκα mon. 700. ἴν' αὐτὰ τὰναγκαῖα δυστυχῆς μόνον Diph. 4, 376 (2). τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη- Men. 4, 129 (3). καιρῶ πονηρῶ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ Philem. 4, 57 (74).
- ύσφημος: ὁ λοιδορῶν- *δυσφήμῳ λόγῳ Men. 4, 272 (169).
- υσφορῶ: παύεται-τοῦτον τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13).
- υσφύλακτος: οὐκ ἔστιν-δυσφύλακτον οὐδέν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40).
- υσχερῆς: *ῥήτορες ἔξορμενικότες δυσχερεῖς Nicostr. 3, 289 (8). δυσχερῆς λάγυνος οὗτος Nicostr. 3, 284 (1). τὰς ῥοδιακάς-καὶ τοὺς ἐφήβους-τοὺς δυσχερεῖς Steph. 4, 544. τῆς δυσχεροῦς ἀλληλοφαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). τὸ ψεῦδος- *οὐδέν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399. τῆς πενίας-ἅπαντα τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ Aristophont. 3, 356. διὰ ταύτην (int. γαστέρα) ἅπαντα *γίγνεται τὰ δυσχερῆ Alexid. 3, 479 (1). τὰ δυσχερῆ-καὶ τὰ λυπήσαντά σε | ὄρας ἐν αὐτῷ Men. 4, 164 (1). δυσχερῆ πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26).
- δυσχερῶς: ἐφ' ἅπασιν δυσχερῶς ἔχει (f. ἔχων 5, 85) Amphid. 3, 316 (2).
- υσώδης: δυσώδη *Κέφαλον Plat. 2, 681 (5^c). ὑπό τι δυσώδης οὗτος ἦν (saperda) Diph. 4, 406.
- υσωνῶ: παῦσαι δυσωνῶν Plat. 2, 693 (49).
- ύω: *πρὸς πᾶν *** δύσας ἔχει Timocl. 3, 602 (3).
- ῶ: ὑπερεφῆς δῶ Herm. 2, 410 (2, 9).
- ῶδεκα: ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας Amphid. 3, 303 (1). ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' Aristophont. 3, 361 (2). χαλαρωτέραν-ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 326 (1, 5). κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα ib. (1, 25). ἐν *ἑπτὰ χορδαῖς δώδεκ' ἀρμονίας ἔχων ib. 327 (1, 16). ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα-ἐπιστίιοι Aristophan. 2, 1128 (5). *δώδεκ' ἢ πλείους τινές (πχορες ducunt) Men. 4, 232 (8). εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μναῖ γεγονέναι καὶ δώδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). ἀπὸ θαλάττης-δώδεκα ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Euphrion. 4, 494 (1, 2). μήκωνος ἐπιπάσας-κόκκους-δώδεκα ib. (1, 11). χρυσόφρους δώδεκα Eur. 2, 492 (14, 2). λαγῶα δώδεκ' Plat. 2, 674 (2, 10). δραχμὰς τοῦλάχιστον δώδεκα Antiph. 3, 80. μάγειροι δώδεκα Antiph. 3, 132 (2). †ἤδη κατεσθίοντες δώδεκα Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 7). ἠδυπότια δώδεκα Cratin. min. 3, 379 (3).
- δωδεκάκλινος: λέβητας-μείζους λάκκων δωδεκακλίνων Anaxand. 3, 183 (1, 11).
- δωδεκάκρονος: δωδεκάκρονον τὸ στόμα Cratin. 2, 119 (7, 2).

- δωδεκαμήχανος: Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος Plat. 2, 661 (1).
 δωδεκάπηχυσ: βολβῶν-σιρὸν (l. χύτριαν 5, 81) δωδεκάπηχυν Ανακρ. 3, 183 (1, 23).
 δωδεκάπους: κληθεῖς-εἰς ἐστίασιν δωδεκάποδος Men. 4, 179 (2).
 δωδέκατος: *δωδέκατος ὁ τυφλός Eur. 2, 537 (4, 1). ἐψητόν-διὰ δεκάτης ἐπιόμενον ἡμέρας Eubul. 3, 249. ναστόν-ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηχότα Diph. 4, 397. χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀποβίβοις Alexid. 3, 359 (1).
 *δωδεκέται: Cratin. 2, 227 (161).
 Δωδωναῖος: Δωδωναίῳ κυνὶ Cratin. 2, 20 (6). τὸ Δωδωναῖον χαλκίον Men. 4, 89 (3).
 δῶμα: Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1, 1). ἀντιγέτω τις δώματ' Aristophan. 2, 1056 (2). ἔχουσ' ἐν *δώματι (vulg. δωματίῳ) *στρούθιον Eubul. 3, 251 (2).
 δωματίον: cf. δῶμα. *ἐκ τοῦ δωματίου-φέρει κρέμαλλον Aristophan. 2, 957 (14).
 *δωμός τις μάλα ἀδύς Eupyl. 2, 857 (2, 4).
 δωρεά: δωρεάν ἐφη τινά-λαμβάνειν-· διὰ ταύτην-τὴν δωρεάν | ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-δωρεάν Phoenicid. 4, 511 (v. 7. 9. 10).
 Δωριάς: Antiph. 3, 12 (1, 4).
 Δῶρις: Δῶρι Diph. 4, 402.
 Δωρίων: Δωρίων-λοπαδοφυσητής Mnesim. 3, 578 (4).
 δωροδόκημα: κατέλαβον-πλείστα δωροδοκῆματα Plat. 2, 656 (1).
 δωροδοκῶ: ὑμῶν εἰς-ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3).
 δῶρον: καλὸν γε δῶρον ἔπι' ἔχειν λαικαστρίας Pher. 2, 339 (8). διαπαρθένια δῶρα *Amphid. 5, 85. δελπνῶν ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι Nausicr. 4, 575 (2). τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορῆς; Men. 4, 270 (155). καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ Philem. 4, 40 (18). ἅπαν διδόμενον δῶρον-μέγιστόν ἐστι † μετ' εὐνοίας διδόμενον Philem. 4, 57 (75). κακοῦ-ἀνδρὸς δῶρ' mon. 292. δῶρον-ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν *εὐρημέρη Diph. 4, 408. θεοῦ δῶρον-εὐχρησίμων τρόπος mon. 241. δῶρ' *αἰτῶν Aristophan. 2, 951 (26) cf. 5, 60. σου κατέδεται-ἂ νῦν ἔχεις λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' Timocl. 3, 600 (2).
 δωροῦμαι: τοὺς Ἰππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ *(τούτῳ) *κάδωρησάμενην Eur. 2, 453 (16). μᾶζαν, ἦν-*ἰθὺ βροτοῖσι χάριμα δωρεῖται Antiph. 3, 3 (1). πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ Men. 4, 267 (142). πένητα πλουσίῳ δωρούμενον Men. 4, 267 (144) = mon. 360.
 Δωρώ: Δωροῖ συκοπέδιλε Cratin. 2, 57 (2).

E.

- εἶν: cf. ἄν. ὅταν. δίδωμι χίλιας δραχμάς, εἶν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε Aristophan. 2, 955 (1, 3). εἶν δὲ τούργαστήριον ποιῆτε περιβόητον, κατασχεδῶ-τὴν μεγίστην ἀρούταιναν Antiph. 3, 11. *εἶν (libr. ἄν) μὲν ἄρα πέπερι φέρη τις-στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον Antiph. 3, 141 (17). τούτων εἶν | δελῆη τις-φωνήν τι-ἔχον | ἀδικεῖν *ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 7). εἶν με χρῆ-σαπέισ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι Eur. (?) 2, 577 (v. 16). δεῖ γὰρ ἠριστηχότας πάσχειν, εἶν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέξαι Antiph. 3, 126 (1, 26). ὅποις δὲ-εἶν * (ὁ) καιρὸς ἦ, - *ἀναθήσεις Agar. 3, 276 (2). δασύποδα, εἶν περιτύχης, ἀγόρασον Nicostr. (Philetacr.) 3, 250 (3). τοῦτ' γὰρ εἶν *πύθωμ' ὅ τι, αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντα Nicostr. 3, 282. ταύτην εἶν τις ἀπολέσῃ, τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος

τοῦ βίου Nicostr. 3, 289 (5). εἰσιόντ', ἐάν λυπούμενος τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν Eriipp. 3, 326 (1). ἐάν δέ τις - ὑπουργῆ πρὸς χάριν, - ἑταῖρα - προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). ἐάν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως ὁ διδούς τὸν ὄρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). μόλις * δ' ἐάν (al. δ' ἄν) ποί' ὠνητήν - λάβωσιν, ἔδωκαν Antiph. 3, 88 (v. 7). ἐάν δ' ἄρα στρέφῃ με - δακτύλιός ἐστὶ μοι Antiph. 3, 97 (2). ἐάν δέ γ' - σὺκί τις - τρώγων κατέυδη πυρετὸς εὐθέως ἦκει Nicorh. 2, 850 (1). κἄν μὲν σιωπῶ - * ἐάν δέ γ' (legeb. ἄν δέ) ἀποκριθῶ, οἶμοι τάλας, φησὶν - Pher. 2, 275 (4). εἰ μὴδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολή γενήσεται, - μὴδ' ἐάν | αὐτῷ ξυναγῆ τις, λαλήσαι μὴδενί Stratt. 2, 783 (1). προσφάτους μὲν ἄν τύχη πωλῶν τις ἰχθύς -, || ἐάν σαπροὺς * κομιδῆ δέ Antiph. 3, 128 (2). ἄν μὲν γάρ ἢ τις εὐπρεπῆς, - ἐάν δέ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, - Anaxand. 3, 177 (2). ὑφέλλετ' ἄρνα ποιμένος - ἐάν δέ κριὸν - * ἄν (libri ἐάν) δέ κωδίσμιον - ib. τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι - εὐθυμῖαν (affert), ἐάν δ' ὑπερβιάλης, ἔβριον, ἐάν δ' ἴσον ἴσω προσφέρῃ - ἐάν δ' ἄκρατον - anon. 4, 605 (16, 11-13). ἐάν τε κλῆς ἄν τε μὴ Philem. 4, 23 (1). ἴνα - ὦμεν καταφανεῖς - ἐφοδεύων ἐάν | βούληθ' ὁ γυναικονόμος τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν Timocl. 3, 611. κομιπὸς στρατιωτῆς οὐδ' * ἐάν πλάττῃ θεός | οὐδεὶς γένοιτ' ἄν Men. 4, 277 (192). ἐάν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔσῃ et ἐάν ἀγαθοῦ δὲ γείτονος γείτων ἔσῃ (an γένῃ utrobique?) Men. 4, 240 (22).

Ἐαρ: μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ Cratin. 5, 16 (14). κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιγύεται † αὐξόμενος ἔαρρος Eubul. 3, 251 (2).

Ἐαυτοῦ: cf. αὐτοῦ· 1) ὅστις δ' ἐρυθριᾶ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας Antiph. 3, 152 (55^a). ἐπέσακτον κακόν | κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος anon. 4, 618 (50, 6). φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα mon. 528. ἦτιων ἑαυτοῦ πορνιδῶ - ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). πῖνακά μοι τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 18). ἐντὸς - ἔχων τὰ † παρ' ἑαυτῷ (l. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 390 (1). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν Nicol. 4, 580 (v. 31). πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθλῆιν κελευέτω Nicorh. 2, 851 (2, 4). ὅσ' ἄν - εἰς ἑαυτὸν - τις * εἰσαναλίσκων τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10). μικροῦ κατακάυσας ἔλαθ' ἑαυτὸν Alexid. 3, 426. τυφλοὺς * τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει Men. 4, 93 (1). ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὢν mon. 158. ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν anon. 4, 693 (360). διὰ τὸ παρέχειν πράγματα - * ἑαυτῇ - ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4). ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 459 (v. 2). * εἰσφορεῖν τὰ πάνθ' (?) ἑαυτοῖς μὴδὲν ὁμολογούμενα Diph. 4, 403 (1, 10). οἱ δ' * ἑαυτοῖσιν σοφοί Anaxand. 3, 196 (3). διανεμῆται νοσοδῖχ' ἑαυτοὺς ἐστῆσ' Plat. 2, 664 (2, 2). ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον Eubul. 3, 262 (2, 5). 2) σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ * σύγκριν' Philem. 4, 40 (17). οἰοὶ λαλοῦμεν ὄντες (?) - ἅπαντες οἱ φουσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα Men. 4, 157 (2). δεῖ ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι Philem. 4, 49 (41).

Ἐβδομος: βοῦς ἔβδομος Euthycl. 2, 890. ἔκτος δὲ κώμων, ἔβδομος (crater) δ' ὑπωπίων Eubul. 3, 249 (1, 8). Λέσβος - τάξιν ἔβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30). septimus dies κρίσιμος Men. 4, 296 (296).

Ἐγγελῶ: τοῖς ἑμοῖσιν * ἐγγελῶσι (vulg. ἀγγελοῦσι) πῆμασιν Eubul. 3, 218 (3). κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν αὔρα Sosicrat. 4, 591.

Ἐγγενής: τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον (bibere vinum) Alexid. 3, 488 (1).

Ἐγγονος: δουλεύομεν δόξαισιν - προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν (f. ἐγγον.) Philem. 4, 36 (8).

- ἐγγράφω**: cf. γράφω. πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον *Apollod. 3, 528 (1)*. εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη Cratin. *min. 3, 377*. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω *Alexid. 3, 452 (1, 14)*. εἰς τοὺς λαλέμους-τοῦτον ἐγγραφε *Men. 4, 138 (3)*. ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν *Alexid. 3, 505 (6)*.
- ἐγγύη**: εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν *Cratin. min. 3, 378 (1)*. τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην ἄτην * (λέγοντ') *ib. 379*.
- ἐγγύς**: ποῖ κῆγος; ἐγγύς *Pher. 2, 319 (33)*. ἐγγύς εἰσιν *Aristophan. 2, 1070 (1)*. παρόντας ἐγγύς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν *Men. 4, 264 (129)*. ὡς μακρὰν ἐγγύς βλέπων *mon. 191*. ἐπὶ ἐγγύς θάνατος *Ξίθη Philon. 4, 47 (37)*. προσένευκέ * μούγγυς τὸ στόμ' *Eur. 2, 433 (15)*. ἐγγύς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν *Men. 4, 194 (8)*. ὅταν ἐγγύς ἢ δ' ἴσ' ὕστερος *Αναχίρρ. 4, 460 (v. 41)*. ἐγγύς τ' εἰμὶ τούνοματος *Alexid. 3, 496 (1, 16)*. σχεδὸν τι μῆνας ἐγγύς τρεῖς ὄλους φρουρῶ- *Alcae. 2, 827 (1)*.
- ἐγείρω**: τοὺς εὐδοντας ἐγείρει *Eur. 2, 437 (4)*. κωρυκίς, ἦ-τοὺς μάτοντας ἐγείρει *Aristophan. 2, 1123 (17)*. γέροντα-ἐπὶ τὰτυχεῖν-ἡγερῶς *Men. 4, 208 (2)*. ἐγειρε δὴ νῦν Μοῦσα κρητικὸν μέλος *Cratin. 2, 144 (10)*. ἦμουν-* ἡγειρεν γὰρ τοί μ' οἶνος *Aristophan. 2, 1004 (6)* cf. 5, 64. ῥιπίς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας *Kubul. 3, 242 (1, 7)*. ἐγρηγορούσας-αἱ παροισίδες *Plat. 2, 629 (1)*. ἡγρηγόρειν αἱ ἐγρηγόρειν *Men. 4, 309 (359)*.
- ἐγερσικύβηλις**: vide ἀγερσικύβηλις.
- ἐγκάθημαι**: ἀγῶν ἀπόρρουσιν θρόμβον, ἐγκαθήμενον εἰς πλατὺ στέγαστρον *Antiph. 3, 27 (1, 8)*.
- ἐγκαλοσκελεῖς**: *anon. 4, 635 (124)*.
- ἐγκαλύπτω**: ἠπάτιον ἐγκεκαλυμμένον *Alexid. 3, 429 (1, 16)*.
- ἐγκαλῶ**: εἰτ' εἰ μεμάθηκε-ζῆν ἐγκαλεῖς; *Baton. 4, 502 (1, 5)*.
- ἐγκάπτω**: ἐγὼ δ' ἐνέκαψα *Herm. 2, 389 (2)*. πολλοὺς-φάγρους ἐγκάψας *Stratt. 2, 771 (2)*. ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον *Alexid. 3, 437 (1)*.
- ἐγκατακλείω**: ἐγκατέκλεισε δ' αὐτὸν τῷ νεφῷ *Alexid. 3, 401*.
- ἐγκαταλείπω**: τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκρωμένοις *Eur. 2, 458 (6, 7)*.
- ἐγκαταστρέφω**: βραχεῖαν τ' ἀπόδοσιν ἐγκαταστρέφει (i. ἀπόδος· ἐγκαταστρέφου) *Antiph. 3, 136 (7)*.
- * **ἐγκατιλλώπτω**: vide κατιλλώπτω.
- ἐγκατιτύω**: φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν ἐγκεκάττυται *Alexid. 3, 423 (1, 6)*.
- ἐγκαφος**: λέλειπται-οὐδ' ἐγκαφος *Eur. 2, 565 (53)*.
- ἐγκεντρίδες**: *Pher. 2, 272 (10)*. *Plat. 2, 628 (14)*.
- ἐγκεραννύω**: τρεῖς-μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὐ φρονοῦσιν *Kubul. 3, 248 (1)*.
- ἐγκέφαλος**: τὸν ἐγκέφαλον-ἐξαύσας καταπίνει *Plat. 2, 627 (9)*. οὐδ' ἦψεν κρέα, οὐδ' ἐγκέφαλον *Antiph. 3, 144 (27)*. ὀσμὰς ἐγκεφαλῶ χρηστὰς ποιῶν *Alexid. 3, 472 (5)*. ἐγκέφαλος (num ὁ κέφαλος?) ἠλλοίωτο *Ephron. 4, 492 (v. 5)*. θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρύγανον *Aristophan. 2, 1000 (17)*. κόγχαι, γυλός, Διὸς ἐγκέφαλος *Ephipp. 3, 330 (2)*.
- ἐγκιλικίζω**: ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί *Pher. 2, 351 (42)*. cf. * *Aristophan. 2, 990 (12)* et 5, 60.
- ἐγκινοῦμαι**: ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐγκινοῦμενος *Aristophan. 2, 977 (15*)*.
- ἐγκιρνάναι**: ἐν δ' ἐκίρνάτο | οἶνος *anon. 4, 676 (305)*.
- ἐγκλαστρίδια**: *anon. (398) 5, 124*.
- ἐγκομβοῦμαι**: ἀνωθεν ἐνεκομβωσάμην *Apollod. Car. 4, 440*.

- ἐγκράτεια**: τοὺς ἰατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν-λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1).
- ἐγκρατής**: τοῦ θέρους-εἶχεν ἰμάτιον δασύ, ἐν' ἐγκρατῆς ἦ (f. ἐγκρατήση 5, 100) Philem. 4, 53 (53). πάντες-οἱ Θραῖκες-οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς ἔσμεν Men. 4, 232 (8). γίγνεται δ' ἐξ ἄλλου κούκ ἐγκρατῆς Nicomach. 4, 584 (v. 33). ἐγκρατῆς φέρειν *γενοῦ mon. 60. εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1). ἐγκρατῶς: ἀδικεῖσθαι-ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ὅς τὰ *γ' αὐτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29).
- ἐγκρατῶ**: vide ἐγκρατῆς.
- ἐγκριδοπώλης**: ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 5). cf. p. 854 (8). ἐγκριδοπώλην Aristophan. 2, 1053 (14).
- ἐγκρίς**: ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας Pher. 2, 287 (3). κάρυ' *ἐντραγεῖν, φ', ἐγκρίδας Antiph. 3, 143 (21). ἐγκρίδες Nicoph. 2, 854 (8)?
- ἐγκρύπτω**: ἐνέκρυψα-ὡσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν (amiam) Sotad. 3, 586 (1, 29).
- ἐγκρυφίας**: panis. Nicostr. 3, 283.
- ἐγκυκλον**: βάρανθρον, ἐγκυκλον, *κομμώτριον Aristophan. 2, 1079 (6, 8).
- ἐγκυλίω**: ἐμαυτὸν ἐγκυλίσει πράγμασιν Pher. 2, 338 (7, 2).
- ἐγκύμων**: ἄμυλος ἐγκύμων Plat. 2, 674 (2, 8).
- ἐγκυρῆσαι**: Cratin. 2, 36 (12).
- ἐγκυσίχωλος**: anon. 4, 622 (70).
- ἐγκωμιάζω**: ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 13). †ἐγκωμιάζειν s. ἐγκωμάζειν, vide κωμάζω.
- ἐγκώμιον**: ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (5, 3). ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσης ἐγκώμιον mon. 516. ἀφύης-ἔλεγε-ἐγκώμιον Eurhron. 4, 494 (1, 14). μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια Phoenicid. 4, 509. ῥηθεὶς λόγος πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον Men. 4, 262 (115).
- ἐγρηγόρσιον**: Pher. 2, 343 (9).
- ἐγχαλκος**: μαστιγίας ἐγχαλκος mon. 365.
- ἐγχάσκω**: οὐ γὰρ-ἐγχανεῖται τῇ πόλει Eur. (?) 2, 577 (v. 22).
- ἐγχείρημα**: ἐν καινὸν ἐγχείρημα Antiph. 3, 16 (1).
- ἐγχειρίδιον**: κἀγχειρίδιου-† παραθηγομένης βρύχεις κοπίδος (f. παραθηγομένου βρύχεις κοπίδας) Herm. 2, 395 (1, 5). χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ ἐγχειρίδιον Men. 4, 77 (13). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν-ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5).
- ἐγχειρῶ**: τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 4).
- ἐγχέλειος**. ἐγχέλειον. ἐγχέλεια: τέμαχος ἐγχέλειον Pher. 2, 269 (1). τίς δ' *ἐγχέλειον ἂν φάγοι-; Antiph. 3, 21. ἐγχέλειον παρατέθεικε Theophil. 3, 627. τὸ δ' ἐγχέλειον; B. ἄλες, ὀρίγανον, ὕδωρ Antiph. 3, 130. τεύτλοισι-ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα Pher. 2, 300 (1, 12). θύννου-κεφάλαιον-, ἐγχέλεια Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). οὐδ' ἐγχέλεια οὐδὲ καρᾶν μέγαν Aristophan. 2, 1077 (3, 7). περᾶνειν *ἐγχέλεια, καρᾶβους Posidipp. 4, 517. ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννου ἔχειν Alexid. 3, 455 (2). *τὰ δ' ἐγχέλεια γράφομαι λιποταξίου Antiph. 3, 71 (2, 9).
- ἐγγελεύδιον**: ἐγγελεύδιόν τι καὶ γλαυκινιδίου κεφάλαια Amphid. 3, 316. ἐγγελεύδια *Θήβηθεν ἐνλοτ' ἔρχεται Ephipp. 3, 334 (1, 7).
- ἐγγελος**: γλαῦκος, ἐγγελος, κῶων Cratin. 2, 109 (3). κᾶν λειόβατος, κᾶν ἐγγελος Plat. 2, 662 (4). κεστρεύς, σκορπίος, ἐγγελος Mnesim. 3, 570 (v. 45). γλαῦκον, ἐγγελον, σπάρρον Anaxipp. 4, 460 (v. 40). λειός ὡσπερ ἐγγελος Aristophan. 2, 1039 (20). τὸ σῶμ' ἔχουσι λειὸν ὡσπερ *ἐγγέλεις Eur. 2, 585 (52). Φοινικίδης-Ταυρέα δι' ἐγγελον (int. ἐπο-

- λέμησεν) Antiph. 3, 25. τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγγελον Antiph. 3, 60. τὴν ἔγγελον μέγιστον ἠγεῖ δαίμονα, ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον Anaxand. 3, 181 (v. 5). εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγγελον Men. 4, 161 (1). νόμφα-λευκόχρως παρέσται, ἔγγελος Eubul. 3, 222. οὐ γὰρ θεῶν δῆπουθ' * (ἄν) ἔγγελον φάγοις Philetaer. 3, 297 (1). εἴ τις μείλον φιλῶ-γενομένην ἔγγελος Alexid. 3, 449 (3). ἔγγελεν Βοιωτίαι Aristophan. 2, 1099 (6). ἢ τε-συνώνυμος τῆς ἔνδον οὐσης ἔγγελες Βοιωτία Antiph. 3, 125 (1). * Βοιωτίαι-ἔγγελες Antiph. 3, 108. * ἔγγελες (vulg. ἔγγελος) Βοιωτίαι Antiph. 3, 139 (11). αἰ-* λιμνοσώμετοι Βοιωτίαι-ἔγγελες θεαί Eubul. 3, 223 (2). ἔγγελεων ἀνεψιός Stratt. 2, 777 (3). μεγίστας ἔγγελες κεκτημένος Antiph. 3, 55. παρὰ Μικίωνος ἔγγελες ὠνούμενον Alexid. 3, 415 (1). ἔγγελες-θύνηια νάοκας καρῖβους Timocl. 3, 598. Θάσιον, ἔγγελες, τυρόν, μέλι Men. 4, 161 (1).
- ἔγγεω:** * πῦρ πῦρ ἔγγει Cratin. 2, 26 (1). ἔγγει κύαθε Cratet. 2, 231 (1, 7). ἔγγει-ἐπιθεῖς τὸν ἠθμόν Pher. 2, 270 (4). ἔγγει κάπιβια Pher. 2, 318 (2, 5). Θάσιον ἔγγει Antidot. 3, 529. πιεῖν πιεῖν τις * ἔγγει Henioch. 3, 560. μηκέτ' ἔγγει, παιδάριον, εἰς * (τ)ἀργυροῦν-εἰς τὸν κἀνθάρον-ἔγγει Xenarch. 3, 623. σπονδῆ * φέρ' ὦ παῖ Σωσία σπονδῆ καλῶς. * ἔγγει Men. 4, 153 (3). εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγγεον Pher. 2, 292 (3, 7). μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγγεον Nicostr. 3, 279=285 (2). ἔγγεον αὐτῷ Διός γε τήνδε σωτήρος Alexid. 3, 459 (3). * ἔγγεον (libri ἔγγεον) μεστήν Diph. 4, 384 (1). ἔγγεον σὺ δὴ πιεῖν Diph. 4, 402. πιεῖν τις ἡμῖν ἔγγεάτω Philem. 4, 6. κἀκέλευον † ἔγγεασθαι (i. ἔγγεασθε) νῶν-μύρον Pher. 2, 298 (5). φέρ'-τὸν ποδανιπτῆρ' ἔγγεασα θῦδατος Amips. 2, 701 (2). ἔγγεασα θάπτον ἀγαθοῦ δαίμονος ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν Nicostr. 3, 286 (3). ὑδαρῆ νέχεέν σοι Pher. 2, 282 (4, 2). πῶς-δ' ἐνέχεας; ib. (4, 3). ὄξος-εἰς λεκάτη τιν' ἔγγεας ψυχρόν Alexid. 3, 440 (5, 5). ὄξος (translate) ἐνέχεαν Theop. 2, 819 (13). οἶνον τε μικρὸν ἔγγεαι (al. ἔγγεας) Antiph. 3, 30 (1, 16). οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; B. εἴ τις ἔγγεαι Antiph. 3, 77. ὄβολοῦ ἡμῖν-ἐνέχεεν (libri ἐνεχθέν) | καὶ τεττάρων χαλκῶν Philem. 4, 19 (2). οὐκοῦν ἔγγεω-* πολύν; Alexid. 3, 487 (1). ἵνα τοῖς † ἰοῦσιν ἔγγεῆ (i. εἰσιοῦσιν ἔγγεω) Pher. 2, 298 (5). † περιέφερε-λεπαστήν-παῖς ἐνέχειτε Aristophan. 2, 1010 (12). † ἔγγεον ἐς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7).
- ἔγγουσα:** ἔγγουσα καὶ ψιμύθιον Amips. 2, 702 (4). μίτρας, ἀναδήματα, * ἔγγουσαν (vulg. ἄγγουσαν) Aristophan. 2, 1078 (6, 3).
- ἔγγυλος:** τὰ * κρεῖδι' ἔσται-ἔγγυλα-ἀτρεμεῖ Alexid. 3, 440 (5, 12).
- ἔγγυτος:** ὁ μάγειρος-ἔγγυτους ποιεῖ Men. 4, 222 (1). θρήια, τυρόν, ἔγγυτους Euangeli 4, 572 (v. 7).
- ἔγγωριος:** ἔγγωριος ἀνήρ. ἔγγωριον πρῶγμα Eur. 2, 480 (44). νόμοις τοῖς ἔγγωροῖς mon. 372.
- ἐγώ:** de peculiari eius usu cf. Anaxand. 3, 166 (2). ὅταν οἷτοί σε κατορύττωσιν. B. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ | τούτους πρότερον Pher. 2, 260 (11). ἀμφοτέρ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας-αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3). τί σὺ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δὲ λίτρον (γλίτρον?) παραχέων * ἔρχομαι. κἀγὼ δὲ παρακορήσω Plat. 2, 637 (1). αὐλεῖ μοι μέλος, σὺ δ' ἄδε-ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως Amips. 2, 710 (1). * γαλῆν'. B. ἐγὼ δ' ὦμην σε γαλῆν λέγειν ὀρώ Stratt. 2, 788 (2). Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε, πέντε καὶ δύο, κἀγὼ τε καὶ * (σὺ) συμπόται γενοίμεθα Nicoch. 2, 842. ἐρεῖδεται, κἀγὼ-ἔφομαι Aristophan. 2, 1151 (6). πρόσσεχε, κἀγὼ σοι φράσω Athenion. 4, 557 (v. 8). κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; A. ἐγὼ δι-

δάξω Antiph. 3, 29 (1, 5). περιπλοκάς λίσαν ἐρωτᾶς. B. ἀλλ' ἐγὼ σα-
 φῶς φράσω Antiph. 3, 41 (2, 2). οἷσθ' οὖν ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν;
 B. ἐγὼ | κομιδῇ γε Antiph. 3, 41 (2, 11). τὸ δὲ ζῆν εἶπέ μοι τί ἐστι;
 B. *τὸ πίνειν φῆμ' ἐγὼ Antiph. 3, 138 (10) cf. 5, 79. βούν προσκυ-
 νεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). οὐκ ἐσθλείς υἱέ,
 ἐγὼ δέ γ' ἠδομαι ib. (v. 7). κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγὼ ib. (v. 8).
 τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς, κλάεις, ἐγὼ δ' ἠδιστ' ἀποκτείνας
 δέρω. δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὐ ib. (v. 13. 14).
 ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' *ὅτιοῦν ἂν σοι δοκῆ, ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ Anaxand.
 3, 199 (11). σῶζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ Philem. 4, 8 (3). οὐκ ᾤου
 *(σύ) με χολῆν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτω μοι διελέγου, ἐγὼ δέ γ' εἰμι τῶν
 μελαμπύγων ἔτι Kubul. 3, 234 (2). ἐγὼ δέ γε σιῶξω σε Eur. 2, 530
 (11). πέπωκας οὗτος; A. *ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ Kubul. 3, 263 (5).
 κατεδήδοκεν-Μάτων, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Anaxil. 3, 347. ἔστιν ἀνήρ
 μοι πτωχός, καὶ γὼ | γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ-πένθ' οἱ πάντες Alexid.
 3, 456 (1). ἴσως ἐθαύμασας- B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' *(;) Sosip. 4, 483
 (v. 38). "πόσους κέκληκας μέροπας-;" ἐγὼ κέκληκα Μέροπας-; Stra-
 ton. 4, 545 (v. 7). τίς ἄρ' *ἐρωτᾷτά μ' οἶδεν-ἐγὼ πολλῇ χολῇ (?) Cra-
 tin. 2, 74 (2). Αἰχῆς. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Crobyli 4, 567 (1). ὁμοσόν
 μοι μὴ τεθνάναι τὸ *σῶμ'. B. ἐγὼ. Plat. 2, 640 (3) sed cf. 5, 45. τί
 φῆς; A. ἐγὼ Sosip. 4, 452 (v. 13). ὄδ' ἐγὼ πάρα Herm. 2, 405 (8).
 βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμι ἐγὼ; Philyll. 2, 859. Σίλων ἐγὼ |
 βεβρεγμένος ἦκω Kubul. 3, 263 (5). εὐδαίμων ἐγὼ-ὄτι- Alexid. 3, 489
 (2). οἶαν ἀδικῶ γυναῖχ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ *Men. 4, 186 (4). ὁ δ'
 ἀλλάστω ἐγὼ ib. (5). ὁ δὲ τάλας ἐγὼ | κεστρεὺς ἂν εἶην Dipli. 4, 401.
 ὦ τάλας ἐγὼ Theognet. 4, 549 (v. 5). καὶ γὼ γὰρ ἦχουν Μητρόβιος ὁ
 γραμματεὺς-συνδιατρίψειν Cratin. 2, 15 (1). ἐγὼ γάρ εἰμι θυνηὶς ἦ-
 Cratin. 2, 109 (3). ἄρχων εἰμι νῦν-ἐγὼ Cratin. 2, 195 (53). ὀρχωτῆς
 δ' ἐγὼ Cratin. 2, 216 (137^a). ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρισμαι κύβος Aristophan.
 2, 1199 (97). ἐγὼ-μὴ γέλων ὄφλων λάθω-*ἐξῆμμεθα (legeh. ἐξῆμμαι)
 πηνίχην *Aristophan. 2, 1176 (3). *κὰς τοῦ καπήλου γὼ φέρω παίζων
 ἄμα Herm. 2, 389 (1). ἐγὼ ζήτουν Eur. 2, 432 (13). γλίσχρον τέ
 *μούστι τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3). προσένευκέ *μούγγυς τὸ στόμ'
 ὀσφρέσθαι Eur. 2, 433 (15). ὄνομα δὲ μουῖσι Μονότροπος Phryn.
 2, 587 (1). τὸν πουλύπουν *μούθηκε Aristophan. 2, 1018 (7). ὦρα βα-
 δίζειν *μούστιν Aristophan. 2, 1139 (6). ὥσπερ ἵππῳ *μούπιβαλεῖς
 τρουσίππιον Eur. 2, 555 (17). τὰ κάρυά μουξέπιπτεν Aristophan. 2, 1185
 (38). τελέως *δέ μουπῆλθ' ἦ-μαστροπός Epicrat. 3, 369 cf. 4, 27.
 ὡς ἡμερός *μούπῆλθε Philem. 4, 26. παροινεῖς †ἐμέ (l. ἦ 'μέ) πρὶν
 δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1051 (10). οὐ δεινὸν οὖν κριοῦς *ἐμ' ἐκ-
 γεννᾶν-; Eur. 2, 463 (10). *κοτύλας τέτταρας ἀναγκάσας μεστὰς ἐμ'-
 σπάσαι Alexid. 3, 514 (20). ἐβλάσε μου τὴν γυναῖκα (f. τὴν γυναῖκά
 μου) Alcaei 2, 833 (3). ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς Men.
 4, 254 (73). *ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με. -ἀποκναίσειεν
 ἂν *κᾶν ὅτισσοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9).
 πολλοὺς-οἷ καταβεβρώκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας Hegesipp. 4, 480 (v. 30).
 *ποῦ ποτ' εἶδές μοι τὸν ἄνδρα-; Cratin. 2, 97 (8). ἰσχυάδας μοι πρόελε
 Pher. 2, 281 (2). ταῦτα νῦν μέμνησό μου (l. μοι 5, 27) Pher. 2, 291
 (10). οἷσθα νῦν ὁ μοι ποιήσον; τήνδε νῦν μὴ μοι δίδου, ἐκ δὲ τοῦ
 κέρατος αὐ μοι δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). μὴ μοι φακούς Pher. 2,
 280 (1, 4). βούλει-*καταγοράσαι μοι;-ἰχθύς φρονοῦντας-. μὴ μοι βρέφη
 Khrisipp. 3, 339 (2). μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι Alexid. 3, 437 (2, 1).
 B. δηλονότι. A. μὴ μοι δήλον Alexid. 3, 464 (2, 14). τοῦτό μοι τὸ

- δειπνον ἀλλ' οὐδ' αἶμα ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). ὁ νόθος δέ μοι ἦ; Eur. 2, 461 (9). ἀλείφεισθαι τὸ σῶμά μοι πρῶτον μύρον-καὶ τοῖς ποσὶ χωρὶς πρῶτον μοι βάκχαριν Cephisod. 2, 883 (1). οἴχεται μοι τυφί- Eur. 2, 562 (42). μαλθακωτέρα σικνουῦ μοι γέγονε Theop. 2, 817 (5). ἔγγελος, *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς **ἐναργές Eubul. 3, 222 π-θειοφανές μητρῶνον ἐμοὶ μελέδημ' ἰσχάς Alexid. 3, 456 (1, 14). σὺ γὰρ κλύειν ἐμοὶ τε λέξαι θυμὸς ἠδονὴν ἔχει. ἐμοὶ γὰρ ἤρξε τῶν κατὰ Μελανιππίδης Pher. 2, 326 (1, 2, 3). μάλιστα ἐμοὶ ξένος, ἀτὰρ καὶ ἐμοὶ γ' ὧν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). ὁ πατήρ *(μ') ἀνωθεν εἰς τὸ γρέαρ, *ἐμοὶ δοκεῖν, -καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). *ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν-τῇ πόλει; B. ἐμοὶ μὲν *ἀνεῖν μολγόν Aristophan. 2, 988 (9). ἐγὼ γὰρ ἂν *εἰ-φάγοιμι *(τι), μύκητας ὠμούς ἂν φάγοι *(ἐμοὶ) δοκῶ Antiph. 3, 103 (1). ῥάφανόν με νομισσάσ' εἰς ἐμὲ σὺ τῆ κραιπάλην μέλλεις ἀφείναι-, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς Eubul. 3, 266 (9). οὐκ ἠδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). μεταίος ἐστίν *ἐν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 300 (2). ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοὶ; Diph. 4, 389 (1, 18). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη, παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον Theop. 2, 804 (1, 6). ὅστις ἀνδρῶν κατατέτριμμαι χρώμενος, εἰτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1087 (17). †ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93. πρὸς με Men. 4, 316 (421). κλάω· πρὸς ἐμὲ γὰρ ἐστὶ τοῦτ', ἐκεῖν δ' οὐ Ἀπολλοδ. 4, 451 (1). μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ κρέα Alexid. 3, 464 (2, 12). ἐμὲ κατακόψει, οὐκ ὃ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). τὴν χλανίδα πάντες-οὐκ ἐμὲ | προσηγόρευον Posidipp. 4, 526 (5). ὁ πορνοβοσκὸς γὰρ μ'-χορδήν-σκευάσαι ἐκέλευσε *ταυτηνὴ με Sophili 3, 582. εὔρηκε-τὸν ἐμὲ τουτονί Men. 4, 210 (4).
- ἔγωγε:** cf. ἐγώ. τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς;- B. ἀπαρτὶ δὴ πῶ προσλαβεῖν-ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 249 (7). ὄρτυγας ἔθρεψας σὺ;- B. ἔγωγε μικρὰ γ' (an μικρὸ ἄτι) ὄρτυγία Eur. 2, 512 (9). ἤδη-ἐκα-μες-; B. *ἔγωγε (legeb. ἐγὼ δὲ) Plat. 2, 648 (1, 3). τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ', ἐγὼ δ' (f. φέροντ' ἐγῶγ') ἐκτῆχομαι Cratin. 2, 118 (5). τίς εἶ;- B. Ἐρμῆς ἔγωγε Plat. 2, 682 (6). Λαμπρεὺς ἔγωγε Aristophan. 2, 954 (5). ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω-μὴ χολάζειν Eur. 2, 500 (4). ἀλλ' *ἔγωγ' (cod. ἐγὼ)-δίδωμι Alexid. 3, 415 (2). τὴν ναῦν σεσῶσθαι μὴ λέγεις; A. ἔγωγε μὴν | τὴν ναῦν ἐκείνην- Men. 4, 174 (1). ἀλλ' εἴ-χομαι *γῶγ' ἐλκύσαι σε τὸν *ζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). ἐγὼ δὲ τοῦτ'-*φύσας ἀφειλόμην ἄν. A. κᾶγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα Aristophan. 2, 1171 (1, 12). Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στέρω Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 10). ὡστ' ἐγῶγ' ἠυαινόμην Aristophan. 2, 1187 (47). οἴμοι τάλας ἔγωγε Men. 4, 244 (35). **ἔγωγε τὸν μάγει-ρον Sosip. 4, 483 (v. 45). οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' Cratin. 2, 86 (1). ἀλλ' οὖν ὁμοῦ οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ ἐμοιγε et ἀλλ' οὖν ἐμοιγε χούτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ Pher. 2, 326 (1, 7). 327 (1, 17). μὰ Δὶ *οὐδέ γ' Ἑλλήν' ὅσον ἐμοιγε φαίνεται Aristophan. 2, 1071 (5).
- ἔδαφος:** διακόψει τοῦδαιρος αὐτῶν (navium) Pher. 2, 258 (6). ποτήρια, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοῦδαφος μόνον Pher. 2, 324 (1).
- ἔδεσμα:** τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένου Antiph. 3, 12 (1, 10). ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἔδεσμαίων Antiph. 3, 44 (1).
- ἔδεστίης:** Μισγόλας-οὐ πάνυ τούτων ἔδεστίης Antiph. 3, 13 (1, 15).
- ἔδρα:** μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι Nicoph. 2, 851 (3).
- ἔδω:** ἔδω δ' ἑμαυτὸν ὡσπερ πουλύπους Alcaei 2, 832 (1). Ἴπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν Eubul. 3, 219 (4).

ἔδωδῆ: ἃ δ' εἰς τ' ἔδωδῆν-καὶ ῥώμης ἀκμήν-πάντα ταῦτ' ἔδαινύμην Eubul. 3, 205 (v. 6).

ἔδωλιον: ἀρτοπώλιον-ἔν' ἐστὶ κριβάγων *ἔδωλια Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11).

ἔλεχθρον: Cratin. 2, 210 (103).

ἔελοσύχνος: Cratet. 2, 249 (8).

ἔέλω: cf. θέλω. μέλλω. ἔθέλω γεωργεῖν Aristophan. 2, 995 (1).

ἔθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας- Aristophan. 2, 1041 (24). *ἔθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον Aristophan. 2, 1056 (1). ἔθέλω κρέμασθαι δεκάκις Aristophant. 3, 362 (3). τί ποτ' οὐκ ἔθέλεις δόρυ βασιτάζειν-; Herm. 2, 395 (1). τρίγλη δ' οὐκ ἔθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι Plat. 2, 673 (1, 19). βοήν ἴσθησι γεγωνόν || οἷς ἔθέλει θνητῶν Antiph. 3, 112 (1, 4). ἔθέλει καταμένειν ἐπιστίσις Eubul. 3, 216 (1). εἰς Δῆλον ἔλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton. 4, 538 (v. 4). ἀρά γε-ἔθειλήσετον Cratin. 2, 223 (145).

ἔίζω: ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα mon. 548. ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος λέγειν Alexid. 3, 497 (2). τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις Alexid. 3, 490 (1). πότους ἔωθινοὺς πίνει διὰ σέ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον (al. -νος) Baton. 4, 502 (v. 4).

ἔισμός: Posidipp. 4, 521.

ἔιτος: ἔθνος-οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον Antiph. 3, 86 (11). γυναῖκας ἔπλασεν-ἔθνος μιάρων Men. 4, 231 (6, 6).

ἔιτος: ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς-διαπειρώμενον-ταράττειν καὶ κυκᾶν Cratin. min. 3, 376. ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος mon. 686. τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος, ἄκρατον, ἐβόων Men. 4, 220 (2). κωμάζειν ἔθος ἐστὶν νόμος τε τὰς ἐταίρας-* (μεθύειν) Alexid. 3, 499 (1). ἢ κατὰ τοὺς νόμους, ἢ ταῖς ἀνάγκαις ἢ *(τὸ) τρίτον ἔθει τινί Men. 4, 114 (2). ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεισιν ἴσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. μὴ καταφρόνει *ἔθῶν (legeb. ἐτῶν) γεροντικῶν Apollod. 4, 452 (1).

: 1) conditionalis. εἴ τις προκριθῆ Cratin. 2, 35 (8). εἰ σοφὸς ἦ Cratet. 2, 234 (7). †εἰ λάβω κυρίσοι Pher. 2, 282 (3, 4). εἶτα καὶ νῦν-τούτων φάγοις ἄν; Φ. κᾶν τις (libri κᾶν εἶτις, καὶ εἴ τις. f. κεί τις) ἄλλος μικρὸς ἢ Antiph. 3, 36 (1, 10). εἰ (al. οὐ) μὴ μεταλάβῃ τοῦπίπεμπτον Aristophan. 2, 1041 (25). *ἄν (legeb. εἰ) μὲν λάβῃ τοῦτ'-Philem. 4, 34 (5, 5) cf. Philem. 4, 57 (75). εἰ δ' ἠνεγκεν ἄν | -τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως *(ὁ θάνατος)-σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (257). τρίγλη δ' εἰ μὲν ἔδηδοκόη τένθου Cratin. 2, 179 (14). μᾶζαι-ἰκετεύουσαι καταπίνειν, εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας Telecl. 2, 361 (1, 6). καὶ νῆ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης κλέπτειν Plat. 2, 618 (1). πλὴν εἴ τις πρόλιτο-βασκάνιον Aristophan. 2, 1185 (39). εἴ τις ὄρχοιτ' εὐ, θέαμ' ἦν Plat. 2, 659 (1). οἶνον θάσιον πίνεις ἄν; B. εἴ τις ἐγχεῖται. || A. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέρω;- Antiph. 3, 77. τίς ἄν γενόμενος-ἐνδύσομαι; φέρ' εἰ γενομένην-γαλῆ. Sannyr. 2, 874 (1). ἐγὼ γὰρ ἄν *εἰ (libr. τι)-φάγοιμί τι, μύκητας-ἄν φαγεῖν *(ἔμοι) δοκῶ | καὶ στρουφνὰ μῆλα κεί τι πνίγει βρωμά τι Antiph. 3, 103 (1). ἕκαστος, *κεῖ σφόδρα *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίννεται φίλος Dionys. 3, 555 (2). εἰ γὰρ ἀφῆλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς, καταλείπειτ' οὐδέν Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττον-λέγειν, ἔμαυτὸν ἀδικῶ Diph. 4, 422 (18). ἄς εἰ φάγοι τις-στρέφοιθ' ὄλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1). ἠδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχει Philem. 4, 63 (108). εἰ γὰρ ἐγένου σύ-ἔφ' ᾧ *τε διατελεῖν πράττων ἃ βούλει-καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὠμολόγησέ σοι, ὀρθῶς ἀγανακτεῖς Men. 4, 227 (2). εἰ πεύσομαι-*ἀποδαρθόντα σε, αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ

- Nicoch. 2, 846 (3). ὡστ' *εἶ τι (libri ἐπεὶ) βούλει τῶν λελειμμένων γε-
 γεῖν, ἐπειγ' ἐπειγε Eubul. 3, 212 (v. 10). εἶ τι γρούξομαι πῶτον π
 -μυός ... Alcaei 2, 831 (1). τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῆ παρῆν;
 Eur. 2, 441 (4). τί παθῶν ἄν εἶδεν εἰ μὴ προὔδιδου; Eur. 2, 500
 (5, 4). κακὸν-μέγιστον. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἄν ἐπεθύμουν Aristophan.
 2, 1171 (1, 10). †εἰ μὲν σὺ-ἀποδώσεις-ἐκῶν, εἰ δὲ μὴ-ἀπολέσω Pl.
 2, 621 (2). εἰ μὲν δὴ τινὰ-πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ, -μισῶμεν ἀλλήλους
 Men. 4, 266 (141). γέρεθ' ἠπάτιον, ἦ-· εἰ δὲ μὴ, πλευρόν, ἦ- Aristop-
 hian. 2, 1151 (9, 3). κατασχεδῶ-ἀρύταιναν ὑμῶν-· εἰ δὲ * (μῆ), π-
 δέποθ' ὕδωρ πλοῖμι | ἐλευθέριον Antiph. 3, 11. δεῖ-ἀντιτάττεσθ'· εἰ δὲ
 μῆ,-ὁ βλος λήσει μεταστραφεῖς ὄλος Men. 4, 70 (4). οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ
 *ναγχος Eur. 2, 500 (5, 2). γαμεῖ-οὐδὲ εἰς *εἰ μὴ δέξ' ἦ | ἐνδεα γ-
 ναίχας Men. 4, 232 (8). γένος μιαρῶτατον τοῦτ' ἐστίν, εἰ μὴ τῆ δὲ
 τοὺς-*βούλεται γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 9). Κόρυδον-πεγνίαις
 *εἰ μὴ σοι νομιεῖς-μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377 cf. 5, 8.
 *ἦδον, εἰ μὴ ἠσχυρόμην Esphant. 2, 13 cf. 5, 15. ἀλλ' ἔχει κάσπ.
 Α. ἔχει κακόν, εἰ τύγουσας Alexid. 3, 464 (2, 15). ὡς ἦδὺ τὸ ἔπ, εἰ
 μεθ' ὧν *κρίνη τις ἄν Men. 4, 220 (5). ὦ μέγιστη τῶν θεῶν-εἰ δὲ
 καλεῖν σε δεῖ Men. 4, 144 (2). λῆρος, εἰ *κάψησέ τις (libr. εἰ πᾶν φ-
 σείε τις) Eubul. (Arag.) 3, 226 (3). καὶ γὰρ εἰ νεωτέραι-εἰ, τὸν
 ἄγῶν' ἀκήχοας Posidipp. 4, 517. εἰ τὰλλ' ἀφαιρεῖν-εἴωθεν-τό γε (π
 δὲ?) φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ Men. 4, 264 (130). εἰ δ' οὐχ ἴσασ
 σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἦκει γέρων Damox. 4, 529. καίτοι τίς οὐκ ἀν-
 πράττοι τετρωβολίῳν, εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων-τρέφει γυναικ
 Theop. 2, 812 (2). μακάριον ἐστὶν ἡ τραγωδία ποίημα-, εἰ γε-οἱ λέ-
 γοι-εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 2). τίς οὐχὶ φήσει τοῖς ἐπι-
 τας ζῆν-; *εἰ δεῖ γε πρῶτον- Alexid. 3, 490 (2). αἰσχύνομαι-εἰ δὲ
 συναριστᾶν-οὕτω προχείρως Alexid. 3, 404 (2). εἰτ' εἰ μεμάρθηε ἦ
 ἐγκαλεῖς; Baton. 4, 502 (v. 5). ἠγανάκτησ'-εἰ μὴ κέκληκα Λαττωίτι
 Straton. 4, 545 (v. 18). ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἠλθες ἐπιτάξων αποα. 1
 661 (242). εἰ παιδαρλοῖς ἀκολουθεῖν δεῖ Aristophan. 2, 1002 (19).
 τῷ Πηγιάσῳ, ἢ τοῖς Βορειάδαις ἢ εἶ τι θᾶπτον ἔτι τρέχει Alexid. 3, 6
 (1). ἀριστον-ἐκλελεγμένον, εἶ τι νέον ἢ ποθεινόν Diph. 4, 394 (1).
 2) interrogativa. τῆς ἀρπαγῆς-εἰ ξύνοισθά τι, ταχέως λέγειν γ-
 Α. πότερά μοι γριφον προβάλλεις-εἰπεῖν-τῆς ἀρπαγῆς-εἰ ξύνοισθά τι
 Antiph. 3, 41 (2). εἰ δὴ τις-εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 100
 (1). †εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). εἰ δὲ
 νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντιξεν Alexid. 3, 481 (2). εἰ μὲν εὐ κί
 κακῶς *φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι Alexid. 3, 4
 (3, 6). etc.
- εἰδεχθῆς: Κορυδέως εἰδεχθέστερος αποπ. 4, 699 (378).
- εἶδος: οὐδὲ πρὸς εἶδος-ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαριόν Cratin. 2, 11
 (3). Θηρικλέους-τέκνον· γενναῖον εἶδος Theop. 2, 803 (1). ἄν
 ριον εἶδος (?ἦδος) Antiph. 3, 75 (2, 4). τόπον λαβόνθ' ἔνα μετρί
 κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 27). ἐνὶ τύπῳ-πόλλ' εἶδη φέρ
 (Amor) Alexid. 3, 496 (1, 9). νεογενοῦς ποίμνης-πνικτᾶ-*ταχέως
 εἶδη Antiph. 3, 26 (1, 5). εἶδη θηρικλείων τῶν καλῶν Dionys. 3, 5
 (1). εἶδη λαχάνων ὅσ' ἐστὶ Hegesipp. 4, 479 (v. 9).
- εἶεν: εἶεν. τίς εἶπεν ἀμίδα-πρῶτος-; Eur. 2, 547 (2, 5). εἶεν. τίς
 ἐνταῦθα δρῶσιν-; Henioch. 3, 563 (v. 9). εἶεν, γυναῖκες, -ὡς-εἶπ
 μαι Plat. 2, 674 (2, 1). εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως-χορεύσετε Eubul. 3
 203 (3). εἶεν. δέχου καὶ τοῦτο Erinici 4, 506 (v. 11). εἶεν. καί
 καιρός Nicostr. 3, 287.

- ε: χρυσοῦν ἐπόρισας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν Men. 4, 181 (3).
 εἶζω: χιτῶνα-δὲν ἤκασεν-“Ὀμηρος *κρομμύου λεπυχάνῳ Theop. 2, 806 (2). ὅστις εἰκάζει καλῶς Men. 4, 288 (243b).
 εἶς: ἱερὸν γάμον-ποιήσιν δευτέραν μετ’ εἰκάδα Men. 4, 162 (2).
 εἶη: εἰκῆ-ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν Pher. 2, 338 (7). εἰκῆ-ἡμᾶς τυλίνδουσ’ (int. τύχη) Apollod. Car. 4, 441 (v. 8). μηδὲν εἰκῆ mon. 128. μὴ δοκιμάσασθαι μηδὲν, ἀλλ’ εἰκῆ λαβεῖν (uxorem) Men. 4, 228 (3). ἠνίκ’ ἄν-εἰκῆ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). εἶτ’ οὐδὲν εἰκῆ παρατίθῃμι-βρωῶν Daniox. 4, 531 (v. 53). εἰκῆ λαλεῖν mon. 417. ὥστε μηδ’ ἄν εἰ-εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν εἰκῆ Antiph. 1, 125 (1, 7).
 εἰβολῶ: εἰχοβολοῦντες καὶ πλάττοντες Aristophan. 2, 1167 (44).
 εἶός: Ἀκέστορα εἶκός λαβεῖν πληγᾶς Cratin. 2, 68 (1). παίζειν-ὥσπερ εἶκός Cratet. 2, 242 (2). οὐκ ἀνεῖχες-ὥσπερ εἶκός ἦν Aristophan. 2, 1191 (64). ἐμοὶ μὲν εἶκός ἐστ’ ἐραῖν Pher. 2, 284 (6). εἶκός δὴ που τρώτον-Ἴφρυα φῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). τίς οὐκ ἄν εἶκός εὐ τράττοι τετρωβολίζων-; Theop. 2, 812 (2). vide εἰκότως.
 εἶοσιν: †πλείστους γέρων-ὅσον οἶον εἶκοσι Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. ῥολνικας κοιτύλης δεούσας εἶκοσ’ ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7). ἴσπειρα-κριθῶν (cod. κριθῆν) μεδίμνους εἶκοσι anon. 4, 691 (350). ἴπηνικ’ ἄν εἶκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἢ Kabul. 3, 261 (1, 7). ἐνάθους προπλῶν εἶκοσιν Alexid. 3, 393 (2). ὁ λαβρώνιος χρυσῶν-εἶκοσιν Diph. 4, 414.
 εἶσορος: ἡ ναῦς δὲ *πότερ’ εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος, ἢ κἀνθαρος; Nicostr. 3, 282.
 εἶότως: ὡς οὐσα θῆλυς εἰκότως οὐθαρ φορῶ Telecl. 2, 369 (1). εἶτ’ οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; πολὺ γε καὶ μάλ’ εἰκότως Amphid. 3, 301. εἶτ’ οὐ δικαίως ἐστ’ ἀπειρηγισμένος-εἰκότως τ’) Ἔρωσ; Aristophont. 3, 361 (2). εἰκότως, ὦ γλήναφε Men. 4, 101 (2). καλοῦσι-Κεραυνόν. Α. εἰκότως Ανακίρρ. 4, 464 (1). ἐφ’ οἷς ἄπαντες εἰκότως θορυβούμεθα Baton. 4, 503 (1, 2). παρὰ τὴν φύσιν γὰρ-ν. μάλ’ εἰκότως Ανακίρρ. 4, 459 (v. 18). ὁ δ’ ἀγνοῶν ταῦτ’ εἰκότως συντλάζεται Sosip. 4, 453 (v. 35). *συνιεῖς-οὐδὲν εἰκότως-ῶν ἔλεγεν Timocl. 3, 609.
 εἶον: χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι Alexid. 3, 407 (1). ὅσοι οὐ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας Alexid. 3, 495 (1, 5). εἰκῶν ἐμ-μυχος θεοῦ mon. 79. τῶν μετ’ ἐμαυτὸν εἰκόνας καὶ χρημάτων Laon. 574. *εἰκόν’ οὐκ ἔχω | * (εὐρεῖν) ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι Men. 4, 231 (7).
 εἶλιθυια: ἡ-Εἰλλέθυια-ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα καταπλήξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). Diana Ilithyia Men. 4, 82 (5).
 εἶη: πρὸς εἶλην-ᾠπτημένων Aristophan. 2, 1192 (70).
 εἶθερω: εἰληθερούσας, *στέρν’ ἀπημφιεσμένας Xenarch. 3, 617 (1, 5).
 εἶπους: γυναικες εἰλλποδες Κυρ. 2, 488 (5). cf. 4, 631.
 εἶω: κῦμα-βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε Metag. 2, 753 (1, 4).
 εἶωτιζω: †οὐς ἀνειλωτημένην (f. οὐσαν εἰλωτισμένην) Herm. 1, 98 (5) E. 5, 3.
 εἶαρμένη. -μένον: θνήσκει κατ’ ἴδιαν εἶμαρμένην Philem. 4, 47 (38). Εἶμαρμένον τοῦτ’ ἐστίν Men. 4, 135 (2, 5).
 εἶ: cf. οἶμαι. γυνή δ’ ἐκείνου πρότερον ἢ Cratin. 2, 117 (2). ἠνικ’ νεώτερος Pher. 2, 338 (7). ποῦ’ στί τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). ποῦσθ’ ἢ κύλιξ; Cratet. 2, 237 (1, 7). ἡ δ’ ὑστάτη ποῦ
 Gr. Vol. V.

'σθ'; Eur. 2, 510 (5), οἶόν γε πού 'στι γλαῦσσα Eur. 2, 554 (11)
 αἰσχροὺν *ἀλογίου 'στ' ὀφλεῖν Eur. 2, 557 (24). ὁ θεοῦ 'στίν ἐστ'
 Philem. 4, 31 (2). διακόνον 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος Nicomach. 4, 2
 (v. 10). πανταχοῦ 'στι mon. 728. 730. γλίσχρον-*μοῦσι τὸ αἶμα
 Pher. 2, 281 (3). ὦρα βαδίζειν *μοῦσιν Aristophan. 2, 1139 (11)
 ὄνομα δέ μοῦσι Μονότροπος Phryn. 2, 587 (1). κούδεις οὐσίαι
 *προσομοίως καλλιτροπέζος Amips. 2, 707 (1). μείζων γὰρ ἢ τῶν
 'στί Herm. 2, 401 (7). Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον-*ἦδη 'στί Amph.
 3, 306 (1, 5). πάντα νῦν ἦδη 'σθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). περὶ
 μένη δ' αὕτη 'στίν-; Eur. 2, 509 (3). *αὕτη 'σθ' Demetr. 4, 33
 *πολλή 'στ' ἀνάγκη Alexid. 3, 405 (6). οὐκ ἔστιν τόπος, οὐ μὴ ἄ
 Ἄηρ Philem. 4, 31 (2). ἢ μὴ 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι Philem. 4, 49 (42). ἢ
 ἀνάγκα 'σθ' Phryn. 2, 606 (14). ἀφαιρεῖν ὦρα 'στίν ἦδη Philyll 2, 5
 (1, 2). ἐπτάπους-ἢ σχιά 'στίν Aristophan. 2, 1202 (109). αἰ. καὶ
 καῖσι Antiph. 3, 45 (2, 7). 67 (1). τὰ κάτω κρείττω 'στίν ὧν ὁ Ζεὺς ἐστ'
 Aristophan. 2, 1147 (1, 3). ἔστω φιάλης Phryn. 2, 581 (2). *πυ
 ρὸς εἶναι τὴν τέχνην (αἰ. ἐκείνον-ποιηρὸς εἶν' ἀρνη τέχνην, nam πυ
 ρὸν εἶν'?) Phryn. 2, 600 (6). φιλόμουσον εἶν' αὐτόν Men. 4, 150 (11)
 εἰ δ' ἔστιν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). καὶ καὶ
 μὲν δὴ καῖσι συγγνώμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1). ὁ-δὲ αὐτὸς ἔστω
 σχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). τὰ τε κυμβία *(ἄρ') ἦν πρόσω
 ἔχοντα χρυσᾶ-; B. νῆ τὸν Αἰ' ἦν γὰρ Alexid. 3, 422 (3). πρὸς τὴν
 φιλεῖν-τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37). ὅστις αὐτὸν
 ἔστιν ἐμπείρως ἔχων Antiph. 3, 4 (4). Εὐριπίδου †τὰριστον (ἢ τὴν
 ἔστιν) οὐ κακῶς ἔχον Theop. 2, 806 (3). ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστ' ἐστ'
 καίως ἔχον Antiph. 3, 29 (2, 3). ἦν δ' ὁ γριφὸς ἐνταῦθα ῥέων
 tiph. 3, 67 (1). τὸ σὸν διδάξας τοῦμόν οὐ μαθὼν ἔσει Men. 4, 33
 (475). μόνος-ἦν λέγων ἄκουσμα κἀκρόαμα Diph. 4, 428 (43). ἔσ'
 τις ἡμῖν ἔστιν ἐγκινούμενος Aristophan. 2, 977 (15^a). ἀναρίστηκα
 κούδεν βεβρωκῶς Eur. 2, 447 (3). οὐ περιβεβρωκῶς *αὐτόν ἐστ' Eur.
 4, 391 (3). ἐπὶ τὸ τὰριστὸς ἔστιν ὠρηκνυῖα Antiph. 3, 13 (1, 2).
 ἐπεὶ-ἡμεῖν ἠριστηκότες Dromon. 3, 541 (2). ὁ μὲν-ἦν ἄπειρος-
 κακοῦ, ὁ δ' οἶον ἦν γυνὴ κακὸν *πεπυσμένος Kubal. 3, 260 (1, 4).
 τίς οὐξεγείρας μ' ἔστιν; Eur. 2, 551 (8). τί τὸ ψοφῆσιαν 'εσθ'; Ar.
 stophan. 2, 953 (1). τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος-*Ἐρωδ' ὑπόπτερον; Eur.
 (Agar.) 3, 226 (3). τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Phryn. 2, 3
 (3). οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι Plat. 2, 673 (1, 19). οὐκ ἐπι
 ριμνος ἔσσειαι Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὐσα κα
 πλῆξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). θᾶπτον ἢ κεραυνοπλῆξ ἐστ' Eur.
 2, 825 (1). *τρεις τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλορχικοί τότε, καὶ
 ὄντες· νῦν δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι Pher. 2, 258 (7). ἀπὴρ γὰρ
 ὧν Pher. 2, 284 (7). παῦσαι γέροντων ὧν τοῖς τρόποις Philetaer. 4, 2
 (2). τοὺς μὲν γέροντας ὄντας Xenarch. 3, 617 (1, 14). οὐκ ὦν ὦν
 ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν Pher. 2, 342 (5). ὦν-περὶ
 τελευταίαν οὐδεμίαν-ἔχει Herm. 2, 380 (1, 4). πέμπειν-Νόδιαν
 ὄντα· εἰς γὰρ μόνος ὦν κατεβρόχθισεν ἄν- Herm. 2, 399 (3). *(ὁ
 ἄγροικος ἴσταται πρὸς τῇ μύρῳ-† ὅτι ἐπλευσε κακὸς ὦν εἴσεται Eur.
 513 (11). προνοησάτω-ὅπως *(ἔτι) νέος ὦν-* ὦρα καταλύσει Diod.
 841 (1). ἐπράθαλλε λείος ὦν Plat. 2, 635 (4). παῖς ὦν-ἀγαπᾷ
 Σύρος τὸ γένος ὦν· περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδὲ | -ὀβολοστάτης ὦν ἐστ'
 Antiph. 3, 91 (1) sq. τῶν ταῶν-ὡς ἀπαξ τις ζεύγος ἠγάγετο
 σπένιον ὄν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117
 τὸ μὲν ὑγιάνειν πρῶτον ὡς ἀριστον ἦν (f. ὄν 5, 80) ὠνόμασε ἄρ'

δεύτερον δ' εἶναι καλόν Anaxand. 3, 169 (1). τοῦνομα βλάπτουσι-ὄντως
 ὄν καλόν Antiph. 3, 124 (1, 7). οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον-ὄντως γυ-
 ναικός Antiph. 3, 151 (53). οἷδ' ἐγὼ δς νέος ὦν ἔστιν βαρύς, ἂν δὲ
 γέρον ἢ, ἄπτερος ὦν κούφως πέτεται Eubul. 3, 254 (1, 17. 18). νέος
 μὲν ὦν ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· ὅταν δ' ἀποβάλη τοῦτο, πέτεται κοῦ-
 φος ὦν ih. 255 (1, 20. 21). ἐγὼ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον αποπ.
 4, 604 (13). πόσου τοὺς κεντρείας πωλεῖς δὴ ὄντας; Alexid. 3, 391 (2).
 αἷς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων Mnesim. 3, 589
 (v. 27 sq.). οἷος ἦν ζῶν, *κώπτος ὦν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7).
 οἷοι λαλοῦμεν ὄντες (?) οἱ τρισάθλιοι Men. 4, 157 (2). οὐ (int. βίου)
 πειραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου Men. 4, 183 (2). οὐδεὶς ἂν ὦν ἄν-
 θρωπος ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). πολλῶν κακῶν ὄντων μέγι-
 στὸν ἔστιν ἢ λύπη κακόν Men. 4, 263 (123). πολλῶν-ὄντων χιτέρων-
 μάλιστ' ἐμοὶ κινουῖσιν χολήν οἱ- Baton. 4, 503 (1). μάστιγος οὔσης
 ὄρον-δίδως; Apollod. 4, 457 (6). ἦν δ' οὐ πονηρός οὐδ' ἐδόκουν
 Men. 4, 98 (8). εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10).
 οἷς ὡσπερὲ θεοῖσιν ἠυχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν Eur. 2, 466 (15, 6).
 τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ *γίγνεται· οὐδ' ἔστι γὰρ πω *γιγνό-
 μενον ὃ *γίγνεται, *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὃ γε νῦν *γίγνεται·
 ἔστιν γὰρ οὐκ ὄν οὐδέν· ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, οὐκ ἔστιν.-ἐκ τοῦ γὰρ
 εἶναι γέγονεν· εἰ δ' οὐκ ἦν ὄθεν, πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος;-εἰ δ' αὐ-
 τόθεν *πῆ γέγονεν, οὐκ ἔσται *πάλιν.-εἰ ποθεν γενήσεται †τοῦκ ὄν
 εἰς οὐκ ὄν γὰρ οὐ δυναίσεται Antiph. 3, 64. ὥστε πρὸς ὄν μὲν ἦν
 †αὐτοῖς (f. οὐκ ἦν) ὁ λόγος Antiph. 3, 109 (v. 18). ὡς ὄντα τοῦτον
 καὶ παρόντ' (deum) ἀεὶ σέβου Philem. 4, 43 (26). οἴκοι μένειν χρῆ-ἦ
 μηκέτ' εἶναι Men. 4, 111 (6). αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει· ἔσει δ' ὃ τι ἂν
 βούλη Men. 4, 134 (2). οὐδὲν ἔσμεν Eur. 2, 517 (27^a). τοῖς οὐδὲν
 οὔσιν Dionys. 3, 555 (2). ἀλλ' ἦν ὅτ' ἐν φώσσωσι-διήγες Cratin. 2,
 164 (4). ὅτε τὰν Σάμφ-ἦν Eur. 2, 493 (16). ἕως ἦν ὁ πόλεμος An-
 tiph. 3, 116 (2). ὡς εὐδαίμων-τ' ἦσθα, νῦν τε μάλλον ἔσει Eur. 2,
 535 (1). τόνδε τὸν τρόπον ὡσπερ τέως ἦν Aristophan. 2, 1159 (3).
 ὀπηνίξ' ἔστι τούναιου Aristophan. 2, 1171 (1, 7). ἦν ἐκείνη τις φιλῆ
 Ἄντεια. B. καὶ τοῦτ' ἡμέτερον ἦν παλῆνιον. A. -τότ' ἦν καὶ Θεολύτη-
 καλή, ὑπέφαιν' ἔσομένη δ' Ὀχιμον λαμπρόν Anaxand. 3, 164 (1) sq.
 πολὺς δὲ συβαρασμός αὐλητῶν * (τότ') ἦν Phryn. 2, 605 (12). πότος
 ἔσται **σφοδρότερος Antiph. 3, 61 (2). *οὐπω τότ' ἐν Λελφοῖσιν ἦν
 τὰ γράμματα- A. *(ἦν·) ἀλλ'- Cratin. min. 3, 378 (1). μὴ λέγε *τίς
 ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἰ Philem. 4, 59 (84^a). ἡμην πότ' ἡμην-
 ἐν λόγοις αποπ. 4, 654 (205). τῶν-προτενθῶν ἔσμεν Pher. 2, 256
 (3). τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἔστιν; Pher. 2, 266 (1). ῥήτωρ γὰρ ἔστι νῦν
 τις, ὄν γ' ἔστιν λέγειν; Eur. 2, 460 (7). ἀνὴρ ὅταν τις ἀγαθός ἦ-
 νικᾷ τε *(πάντας) χρηστός ὦν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eur. 2, 467 (16).
 μάντις εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι; Archipp. 2, 720 (4). ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ'
 οἷτος ὄρνις* (;) Hipparch. 4, 432. οὐ γὰρ τινες παροψίδες εἰσ'-; Plat.
 2, 629 (1, 5). ὦ πολῖται- B. τίς πόλιτος δ' ἔστι * (νῦν)-; Metag. 2,
 758 (2). ἡ σφύραινα δ' ἔστι τίς; Strattid. 2, 773 (2). εἰσὶν δὲ πόθεν
 αἱ παῖδες αὐταὶ καὶ τίνες; B. -ἦκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ Κορίνθιαί
 Stratt. 2, 774 (5). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ Ρόδιος Lyncei 4,
 433 (v. 1). ὁδὲ γὰρ αὐτός ἔστιν Alcaei 2, 831 (1). τοῦτ' εἶναι ἦν τὸ
 πρᾶγμα; Aristophan. 2, 996 (2). εἰσὶν δὲ *ποῦ; Aristophan. 2, 1109
 (2). σαφῶς οὖν ὃ τι φέρων τις μὴ φέρει, τοῦτ' ἔστιν Antiph. 3, 67 (1).
 *ὡς τᾶλλα-δαπάνην ματαίαν οὔσαν Antiph. 3, 90 (2, 6). *ἦ σταθμοῦ-

χος δ' ἔστι τις; Antiph. 3, 93. ἔστι δέ τις οἶνος, *τόν δὴ σα
 λέουσιν Herm. 2, 410 (2, 6). ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος E
 (14). ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης Aristophan. 2, 1121 (13).
 δς Antiph. 3, 109 (v. 7). ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανία Cr
 (3). ἔστι φύσις θήλεια-(aenigma) Antiph. 3, 112 (1j). εἰ
 ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θήλυς || ἐν δ' ἔστιν καὶ πολλά, καὶ
 τις ἄτρωτος. B. τί ἐστὶ τοῦτο; Kubul. 3, 254 (1, 1. 4. 5). ἔστι
 βεβηχὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηρὸς Kubul. 3, 255 (1, 23). εἶνα
 λαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippiid. 4, 472. πάντες σχεῖ
 μάγειροί φασιν Sosip. 4, 482 (v. 4). ἡσθόμην ἐκεῖνο δράμα
 ἔστι παλγνιον Eurhron. 4, 487 (v. 35). ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλει
 διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v. 11). μοι κατὰ χειρὸς ἦν τὰ
 Pher. 2, 338 (7, 5). εἰρήνη-ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ χειρὸς Tele
 (1, 2). ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα-περὶ πόδα Plat. 2, 667 (2.
 πόδ' εἰ τῷ δεσπότῃ Athenion. 4, 558 (v. 39). εἰ δ' ἦν τὸ γένος
 μάχεσθαι Herm. 2, 399 (3). ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ *τ
 Herm. 2, 410 (2, 10). εὐθύς περὶ τοῦτον εἶμι Eur. 2, 464 (1.
 νοντές *εἰσι (libri ἤδη) πόρρω Plat. 2, 638 (1, 10). εἰ τις ὁ
 θέαμ' ἦν Plat. 2, 659 (1). κἄν ἡ-γένους μακράν Plat. 2, 6
 πίουσα δ' ὅπόσον ἂν σοι θυμὸς ἦ Theop. 2, 804 (1, 10). τὸ
 Theop. 2, 820 (18). ἦν φασιν εἶναι παρὰ σέ Aristophan. 2, 1
 *ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν-συχὴν Antiph. 3, 114. καὶ γὰρ ἐσθ' ὁ
 stophan. 2, 1163 (1). *οὐ μὲν ἡμεν ἄρτι γὰρ Antiph. 3, 69
 ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι-πάρει (f. ἄρ' εἰ) Antiph. 3, 143 (22).
 δ' *(ὡδ') ἄλλην τέχνην-ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί; An
 175 (1, 7). μάταιός ἐστιν *ἐν γ' ἔμοι καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖ
 Amphid. 3, 309 (2). τοῦτο δ' ἦν ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἔρασ
 xid. (Antiph.) 3, 494 (3). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγμα
 τὰ σαυτοῦ Men. 4, 156 (2). οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἢ
 Men. 4, 196 (2). χαλεπή-καὶ προσάντης-ὁδός ἐστιν, ὡς τὸ
 ἀπελθεῖν-ἢ τις ἐστὶ κοσμία γυνή Anaxand. 3, 197 (5). ἀγνοεῖ
 ἀραῖς ὃ τι ἐστίν, εἰ τις-; Diph. 4, 405 (3). μακάριος ὁ β
 μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων Apollod. 4, 450. αὐτόματ' ἦν τ
 Telecl. 2, 361 (1, 3). τῶν πλακούντων-ἦν ἀλαλητός ib. 2, 36
 ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα Plat. 2, 625 (4). σπαθᾶν τὸν ἱστόν ο
 σπάθη Philyll. 2, 862 (4). κἄν κάραβός τις ἢ λαβεῖν Epheri
 (1, 5). τούτων γάγοις ἂν; Φ. *κἄν τις ἄλλος μικρὸς ἢ Antip
 (1, 10). τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς- Antiph. 3, 10
 τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία Epirnici 4, 506 (v. 1).
 ἔλέφας. ib. (v. 4). ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ib. (v. 9). τούτων
 πολὺ σεμνότερον-παρὰ δεσποσύνοις- Anaxand. 3, 183 (1, 32).
 ριον-*(μηδὲ) φροντίζειν *ὃ τι ἔσται Philetæer. 3, 295 (2, 6
 μὴν-ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα ἠδύς γ' Alexi
 *ὀπτάνιον ἔστιν; A. ἔστι Alexid. 3, 464 (2, 13). οὐ λῦκρον
 φρέαρ· οὐ σιάμνος ἔστι Alexid. 3, 465 (3). ἦσαν δὲ πληγαί
 3, 621 (1, 11). πάντα τὰναντία νῦν ἔστιν Men. 4, 292 (1).
 τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία Cratet. (?) 2, 247 (1). τοῦτ'
 τὸ σκῆμμ' ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). ὁ
 ὄρφως ἔστι σοι Plat. 2, 668 (3, 1). ὁ σὸς-τύμβος-τοῖς ἐμπόροι
 ρησις ἔσται Plat. 2, 679 (1). ἐγὼ-πᾶσιν ὑμῖν εἶμι πέντε καὶ δι
 2, 702 (3). *Προμηθεῖα (al. Προμηθεύς) ἔστιν ἀνθρώποις ὁ ν
 2, 662 (3). cf. 5, 47. ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δ
 Antiph. 3, 106 (v. 17). πολλῶν κακῶν-ἔστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ

γαμειν) Anaxand. 3, 195 (1, 3). τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μείζον ἢ Τροίαν
 ἔλειν Eubul. 3, 205 (v. 2). ὀπηνίξ' ἄν εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοι-
 χεῖον ἢ Eubul. 3, 261 (1, 7). συντεμόντι δ' οὐδὲ ξν | ἔσθ' ἑταίρας ὄσα
 περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). Ζεὺς ἔστι μοι ἐρ-
 κείος, ἔστι φράτριος Cratin. min. 3, 377. ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔσται
 σοι πῖναξ Lyncei 4, 433 (v. 19). οὐκ ἦν ἐκφορά | Λύκῳ κρεῶν τὸτ'
 Eurhron. 4, 487 (v. 20). ἢ τῶν φίλων σοι πῖστις ἔστω κεκριμένη
 anon. 4, 608 (26). ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεχμαρτόν Cratin. 2, 164 (3).
 τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν Antiph. 3, 80. ἐξ ἀνάγκης
 ἔστ' ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν Antiph. 3, 91 (1, 5). ἔστι τοῖς σοφοῖς-
 χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι Men. 4, 272 (170). ζῆν δ' ἔστι
 μοι τάλαντον ὑπεριδόντι; anon. 4, 668 (282). ἀρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοι-
 σιν ἔστιν-ἐκεῖ-θοινᾶσθαι-; Cratin. 2, 107 (1). ὄν γ' ἔστιν λέγειν Eur.
 2, 460 (7). ὁ-Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν Eur. 2, 481 (3). ἦν ἄρα
 τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς αἴρεσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ-
 λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 8). πράγμα τρυφερόν-ἦν ἰδεῖν Antiph.
 3, 117 (2, 4). πάντ' ἔστ' ἰδεῖν-καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69).
 ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς-τὴν Πλαγγόνα Anaxil. 3, 347 (1, 8). Σφίγγα
 πᾶσας ἔστι τὰς πόρνas καλεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 22). τὸν Τιθύμαλλον-
 αἰεῖ | ἐρυθρότερον-περιπατοῦντ' ἔσθ' ὄραν Dromon. 3, 541 (1). ὦν ἔστιν
 ἐκλεξάμενον-μὴ κλίμακα * στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα Xenarch. 3, 617
 (1, 7). καὶ τῶνδ' ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς- ib. (1, 16). καλὸν τὸ θνή-
 σκειν ἔστιν (f. ἔστιν) ἐπὶ τούτῳ λέγειν Philem. 4, 47 (37). ποῦ θεοὺς
 οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7). τὸτ' αὐτόν (f. τόθ' αὐ-
 τόν) ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῆ-βλον Men. 4, 193 (5). δι' ὄν θεωρεῖν
 ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). ἔστιν θεωρεῖν-τὴν-εὐνοίαν
 εὐθὺς εἰσιόντα Apollod. 4, 455 (2). τὰς-ἄλλas ἔστιν ἀνλούσας ἰδεῖν-
 Ἀπόλλωνος νόμον Hicrat. 3, 365 (1). ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἔστι καὶ
 πτύσαι ib. 366 (2, 20). πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐάν- Philem. 4, 13. ἔσθ'
 * ὑποχέασθαι πλείονας Diph. 4, 377 (1). οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ
 κακοῦ Susar. 2, 3. ἄνευ κακῶν-οἰκίαν οἰκουμένην οὐκ ἔστιν εὐρεῖν
 Men. 4, 252 (62). οὐκ ἔσται-*καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103).
 ἔχθῦς οὐκ * ἄν ἦν (libr. ἐνῆν) οὐδενὶ φαγεῖν Alexid. 3, 403 (1). οὐδ'
 ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς Dionys. 3, 548 (v. 30). οὐκ ἔστιν-τὰ τῶν
 πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci 3, 580 (1). ἄς δ' οὐτ' ἰδεῖν
 ἔστ' οὐθ' ὄρωντ' ἰδεῖν σαφῶς Xenarch. 3, 617 (1, 18). οὐκ ἔστιν ἕτε-
 ρον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τυχὴν Philem. 4, 6. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ πα-
 ράσιτος Agar. 3, 276 (1). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογᾶστωρ εἰ σύ Amphid.
 3, 304 (2). οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν * αὐτόν οὐδ' ὄραν Philem. 4,
 54 (58). οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βλον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = mon. 419.
 οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα- Men. 4, 176 (2). ζῆν ἠδέως οὐκ ἔστιν ἀργὸν
 καὶ κακόν mon. 201. οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν Men. 4, 222 (1). τῷ
 δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν,-οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων;
 Apollod. 4, 452 (1, 7). οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην πατερ" λέγοντά * (σε)
 -συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4). τὰργύριον εἶναι-τιμὴν πα-
 ρασχεῖν δυνατὸν-ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν Men. 4, 156 (1). κάμοι τρά-
 χηλον ἕτερον εἰ ποθεν λαβεῖν ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν Arched. 4, 437
 (2, 6). οὐκ * ἔστιν ἧτις ῥῖς ὑποσιῆναι δύναιτ' ἄν anon. 4, 622 (65).
 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνῆρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Euripide) 3, 288
 (2) = mon. 697. Philippid. 4, 472. ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὠραίων φί-
 λων τρόπων ἐραστής ἔστιν Amphid. 3, 307 (2). ἐπεὶ δὲ τῶντ' οὐκ ἔστι-
 Antiph. 3, 32. οἰόμεθα-τοὺς Πυθαγοριστάς-οὕτως ὄυπαν ἐχόντας,-
 οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν Aristophont. 3, 362 (3). σωτηρίας ἐπέτυχον-

ἔμοι δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν Philem. 4, 10 (1, 9). τὸ ταῦτα διορᾶν ἔστιν
 εὐψύχου τέχνης, οὐ * τοῦ διανίξιν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ Dapoi.
 4, 531 (v. 43). τὸ - ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναι μοι δοκεῖ, ἀνδρὸς δ' - An-
 tiph. 3, 155 (67). αὐτὰς θεραπεύειν ἔστιν - ἢ φρυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ
 μαστιγίου Diph. 4, 420 (10). δούλοι βασιλέων εἰσίν, ὁ βασιλεὺς θεῶν,
 ὁ θεὸς ἀνάγκης Philem. 4, 11. εἰσι τῶν φίλων ἐνός γέ του Pher.
 2, 286 (13). † τῶν πονηρῶν μικρόν * ἔστι τοῦβολοῦ Eur. 2, 506 (20)
 cf. 3, 76. πάντα ταῦτ' ἔστιν δραχμῆς Antiph. 3, 35 (3, 3). ἔστ' ὠμο-
 τάριχος πέντε χαλκῶν Alexid. 3, 389 (1, 4). ἀρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἢ ῥά-
 φανος; ib. (1, 7). τέθεικας διπλασίου; B. ὁ ταριχοπώλης ἔστιν· ἔλθω
 πυνθάνου ib. (1, 14). τάριχος ἔστι πρῶτον - τοῦδ'. * διωβόλου τοῦτ' ἔστι
 Alexid. 3, 470 (1). ψυχρά σοι - παραθῶ; - ζέοντα δέ; A. οὐκοῦν τὸ μέ-
 σον ἔστω δηλαδὴ (?) Alexid. 3, 464 (2, 6). ἔφη οὐκ ἄγαθὸν εἶναι πε-
 γύριον. ἔστω κακόν, διὰ τοῦτο δός μοι Phoenicid. 4, 511 (v. 20). B.
 ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί; Nicomach. 4, 584 (v. 24).
 βάπτεται (aliquis) θέλων καλὸς εἶναι - ἔστω Γανυμήδης οὗτος Nicol. 4,
 580 (v. 35). † γέννα ὁ (f. γενναῖος ἴσθ', ὦ) οὗτος - χρηστὸς εἰ καὶ κό-
 σμιος Nicoph. 2, 852 (3). οὐκοῦν περιγράψεις - κύκλον; A. τί δ'
 ἔστιν; (al. πάρεστιν) Eur. 2, 525 (1). εὐτυχεῖς - B. τί δ' ἔστι; Plat. 2,
 670 (3). οἶμοι. B. τί ** ἔστι; Archipp. 2, 725 (2). Ἐρμων, τί ἔστι,
 πῶς ἔχομεν; Lysipp. 2, 744 (1). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον - B. ἔστι
 δ' - τοῦτο τί; Plat. 2, 672 (1, 3). τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἔστι; An-
 tiph. 3, 138 (10) cf. 5, 79. ζῆν δ' ἔστι τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 6).
 καταπυγοσύνη ταῦτ' ἔστι πρὸς κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17).
 οὐ ταῦτόν ἔστιν ἀλμιάδες καὶ στέμψυλα Aristophan. 2, 1111 (6). Δια-
 στάς - εἶναι κρεῖττόν * ἔστ' ἢ γ' ἀλμιάδας ib. (9). τὸ δεῖπνόν ἔστι μαῖε-
 καλ - καὶ Antiph. 3, 133 (1). ἐπώμνυτο ὁ μὲν οἶνος ὄξος * αὐτόν εἶναι
 γνήσιον Eubul. 3, 236. τὰ δὲ χρήματα ταῦτ' ἔστιν ὄψις Antiph. 3, 154
 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). οἱ ποιηταὶ ληρὸς εἰ-
 σιν Xenarch. 3, 621 (1). λαμπρὸς τις ἐξελέλυθ' - ὄλολος οὗτος ἔστι
 (vocatur) || τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρινός ἔστι νῆστις Anaxand.
 3, 177 (2). πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν - τύχη ἔστιν Men. 4, 213
 (3, 7). τοῦτ' ἔστιν * Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης; Alexid. 3, 421 (1).
 * τί ζῆν ὄφελος ἢ μὴ ἔστι τὸ ζῆν εἰδέναι; B. ἀλλ' οἶνος ἦν. - ὁ ποιεῖς
 οἶνος οὗτος ἔστι (?) Philem. 4, 49 (42). πειρώμεθ' - * ἔς τὸ δεῖπνον
 ἀπιέναι· εἰς ἐπτάκλινον δ' ἔστιν Timoth. 3, 559.

εἶμι: εὐθὺ πόλεως εἶμι Eur. 2, 502 (7). εἶμ' ἐπὶ ξύλα Aristophan. 2,
 1118 (2). οἵπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα ib. 1119 (6). ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου
 Aristophan. 2, 1012 (22). † ἦεις ἐν Φαινιστίου Antiph. 3, 137 (8). δε-
 λῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν Eur. 2, 542 (14). αὐτομάτους ἀγαθοὺς εἶναι - ἐπὶ
 δαίτα Cratin. 2, 111 (1). οὐκ * εἰ - ἔς κόρακας * ἐντευθενί Aristophan.
 2, 1188 (43). ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγῶν (int. ἀτμός) Alexid. 3, 440
 (5, 17). ἐπὶ κῶμον - ἴωμεν Antiph. 3, 114 (1). ἰτητέον Diph. 4, 388.
 τοῦτοισι δ' ὀπισθεν ἴτω Cratin. 2, 31 (1). ἴτω δὲ καὶ τραγωδίας ὁ
 Κλεομάχου διδάσκαλος Cratin. 2, 163 (2). ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμα-
 χος -; ἴτω πρὸς ἡμᾶς Euphron. 4, 492 (v. 7). διάνιζ' ἰοῦσα σαρπῆ
 Cratet. 2, 237 (1, 7). οἱ ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες Tel. 2, 391 (1, 6). ἴτω
 τοῖς † ἰοῦσιν ἐγγέη (f. εἰσιοῦσιν ἐγγέω) Pher. 2, 298 (5). γέρε - ἀγγί-
 λουθ' ἔσω Herm. 2, 383 (1). * ἰῶν πειράσομαι εἰς τὴν ἀγορᾶν ἔργον
 λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). ἐγὼ * δ' ἰῶν πέψω πλαχοῦντ' Aristophan. 2,
 1027 (2). ἐγὼ * δ' ἰῶν ὀψάριον - ἀγοράσω Anaxil. 3, 352 (2). ἴτω
 * δεῦρ' Eubul. 3, 230. θυμελικᾶν ἴθι - εἰς ἔριν anon. 4, 649 (184). ἴθ'

- ὦ ἄνα, ἐξελθε Eur. (?) 2, 577 (v. 8). ἀλλ' ἴθι προσαύλησον-πισμόν Nicoph. 2, 853 (5). ἴθι δὴ ἀνακωδώνισον Aristophan. 2, 1073 (10).
- ἴν: εἶν ἀγορῆ-νείκεα Plat. (?) 2, 697 (v. 1).
- ἴνεκα: vide οὔνεκα. ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας εἴνεκα (αὐτὸ εἴνεκεν. f. οὔνεκα) Philem. 4, 31 (1, 10). γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἴνεκα mon. 700.
- ἴπα: Alexid. 3, 383 (2). Philem. 4, 52 (51^a). Athenion. 4, 558 (v. 38). * Ευαγγ. 4, 572 (v. 1). εἶπας Philem. 4, 14 (2). εἶπον (imper.) f. Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). εἶπον-τί ποιεῖν μέλλετε; Men. 4, 297 (300). εἶπον, ἄξιον γὰρ εἰδέναι Nicol. 4, 579 (v. 19). σὺ γὰρ εἶπον Eurhron. 4, 489. * ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους Phryn. 2, 568 (2).
- ἴπειν: εἶπέ μοι Magnet. 2, 10. Plat. 2, 641 (1). Antiph. 3, 36 (1, 9). 116 (2, 1). 138 (10). Nicostr. 5, 84. Ephipp. 3, 329. Alexid. 3, 385. Men. 4, 322 (452). Hegesipp. 4, 479 (v. 17). Baton. 4, 502 (v. 11). Damox. 4, 530 (v. 5). Alexandr. 4, 553. τί γὰρ ἡ-Ἴωνία εἶψ' (f. εἶπον) ὅ τι πράσσει Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). τί ἂν εἶποιμί σοι; Cratin. 2, 119 (7, 3) cf. 5, 21. εἶποι τις ἂν- Pher. 2, 340. † κείποι δέ πω τις Antiph. 3, 64 (1, 13). πειστικὸν λόγος, πρὸς τοῦτ' ἂν εἶποι τις- Men. 4, 209 (1). εἶποις γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἠλωκέναι Xenarch. 3, 621 (1, 17). ἀναπνοὴν ἔχει "Ζεῦ σῶτερ" εἰπεῖν "ἀντέχου τῶν σχοινίων" Men. 4, 232 (7, 7). τῷ κακῶς διαχειμένῳ | εἰπεῖν τιν' ἐσθλόντα "μὴ κακῶς ἔχε" Philippid. 4, 471. τίς εἶπεν "ἀμίδα * παῖ" πρῶτος-; Eur. 2, 547 (2, 5). ὁ πρῶτος εἰπὼν "μεταβολὴ πάντων γλυκύ" anon. 4, 684 (327). σκῶμμα-εἶπ' ἀσελγές Eur. 2, 485 (1, 15). καὶ γὰρ τίνα εἶπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γριῖφον Antiph. 3, 109 (v. 14). γριῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν-εἰ ξύνοιδά τι-; Antiph. 3, 41 (2, 5). ὁπότε * προστάττοιτό τις εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι- Antiph. 3, 67 (1, 4). ἀξιόσαντος τινος εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τάγαθόν,- εἶπεν ἠδονὴν Hegesipp. 4, 481. ἴνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο-εἶπω * σόφισμ' Theop. 2, 805 (1). οἶνον εἶπέ συντεμών Antiph. 3, 27 (1, 12). σμύρναν εἶπέ, * μὴ μακρὰν ib. (1, 14). εἶτ' οὐκ ἂν εἶποις;- Α. κάκκαρον λέγω. σὺ δ' ἴσως ἂν εἶποις λοπάδ' Antiph. 3, 99 (1). οἱ λόγοι-εἰσιν ἐγνωρισμένοι, πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν Antiph. 3, 105 (v. 4). ἂν-εἶπη τις Ἀλκμαίωνα Antiph. 3, 106 (v. 9). ὅταν μηδὲν δύνωνι' εἰπεῖν ἐτι ib. (v. 13). ὡσπερ *(εἰ) εἶποις ἀορτάς Diph. 4, 393. εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος * ἀλφάνει Aristophan. 2, 1084 (13). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). ὀίσκος ἦν ὃν εἶπεν Antiph. 3, 72. οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις Anaxand. 3, 167. τὴν ὄψιν εἶπω τοῦ ποτηρίου-σοι; Alexid. 3, 510 (12). οὐκ ἂν τις εἶπη πολλὰ θαυμασθήσεται, ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον anon. 4, 690 (344). συντομώτατον δ' εἰπεῖν Alexid. 3, 495 (1, 4). κακὰς (an κακῶς? 5, 20) εἶποι πρὸς ἑτέραν Cratin. 2, 116 (1). ἂν εἶπη κακῶς, * ὀργιζόμεσθ' Men. 4, 230 (5). * κλάειν εἶπωμεν ἀθυρμάτι' Eur. 2, 568 (64) cf. 5, 40. εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου-ἦκειν Kabul. 3, 261 (1, 6). ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Herm. 2, 407 (1, 1). εἶρηκα (εἶρημαι. ῥηθεῖς) ἐρῶ vide suo loco.
- ἴπερ: οὐδὲ Ναυφάντης γε (int. ἄρξει)-, οὐ δῆτ'-, εἶπερ ἐκ πείνης γε καὶ γὰρ-ἐπηγνύμην Eur. (?) 2, 577 (v. 19). μέγιστον ἀγαθόν, εἶπερ ἔστι-λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 8). μακίφιος, εἶπερ μεταδίδωσι μηδενί Timocl. 3, 591. τὸ πρῶγμα τοῦτ' οὐκ ἐστὶν εἶπερ * γίγνεται Antiph. 3, 94 (v. 5). ὅτι λάρβοις ἂν; -εἶπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον Alexid. 3, 391 (2, 10). εἶπερ τὸν ἀδικοῦντι-ἠμύνετο ἕκαστος-οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον τὸ κακὸν-ἠύξετο Men. 4, 237 (15).

- εἶργω: οὐ πῦρ-† εἶργει (l. ἀπείργει) μὴ φοιτᾶν Eur. 2, 457 (3).
- εἰρεσιώνη: ἀναθῶμεν-τασθὶ τὰς εἰρεσιώνας Eur. 2, 469 (19). σὺ μὲν εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96.
- εἶρηκα. εἶρημαι. ῥηθεῖς: cf. εὐρίσκω. ἄν-εἶπη τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παῖδια πάντ' εὐθύς εἶρηχ' Antiph. 3, 106 (v. 10). οὐκ εἶρηκά σοι τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; Men. 4, 191 (2). *ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἐσθλόνι κέρηκε ποῦ τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (2). τὰ μέγιστα-οὐκ εἶρηκα Demetr. 4, 539. σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν εἶρηκας Apollod. Gel. 4, 459 (2). ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἶρηκας Alexid. 3, 461. ὅσα εἶρηκέ με κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως Axionici 3, 534 (1, 10). τοῖς εἰρημένους ἡμῶν ὑπὸ τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς Men. 4, 235 (13). κατὰ πόλλ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον τὸ γινῶθι σκυτόν Men. 4, 139 (1). πολλοῖς πολιῶν περὶ μαγειρικῆς εἰρημέν' ἐστὶν Hegesipp. 4, 479 (v. 2). τὸν νόμον ἑμαυτῷ τουτοῦτ' | τίθεμαι-ὥσπερ εἶρηται ποιεῖν Diodor. 3, 546. καὶ ταῦτά τε *εἶρητο καὶ παριόντα-ἀπιδῶν-ἐπόπυσεν Timocl. 3, 606.
- ῥηθεῖς: τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους Men. 4, 93 (2). ῥηθεῖς λόγος πατὴρ πρὸς υἱόν Men. 4, 262 (115). τί δύναται τὸ ῥηθέν; Antiph. 3, 41 (2, 7). ἀκριβῶς ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν Antiph. 3, 112 (1, 16).
- εἰρήνη: εἰρήνη-ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός Telecl. 2, 361 (1, 2). δίναμιν κράτος εἰρήνην Telecl. 2, 372 (4, 3). εἰρήνη ὅστιν (summam bonam) Philem. 4, 22. εἰρήνη γεωργὸν καὶ πέτραις τρέφει καλῶς Men. 4, 259 (95). Εἰρήνη βαθύπλουτε Aristophan. 2, 987 (8). Εἰρήνης φίλης πιστὴ τροφός Aristophan. 2, 1065 (2).
- εἰρηρικῶς: πρὸς ἀμυγδάλας-πῶς ἔχεις; B. εἰρηρικῶς Antiph. 3, 77.
- εἶρων: ἀλώπηξ εἶρων τῇ φύσει Philem. 4, 32 (3).
- εἰς: cf. ἐς. πρὸς. εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάλμην-ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5). εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος Aristophan. 2, 1009 (9). *κίχλαι εἰς τὸν γάρυγ' εἰσεπέτοιο Telecl. 2, 362 (1, 12). *εἴσειμ' ἐκ ὤμιλλαν Eur. 2, 539 (7). εἰσδυόμενος εἰς πόρκον Antiph. 3, 62 (3). μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν-εἰσφέρειν Antiph. 3, 92 (1, 6). δὲ ἄν-εἰς ἐαυτὸν-τις *εἰσαναλίσκων τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10). εἰς τὰς τριήρεις-ἀναλοῦν-, εἰς οἱ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ Aristophan. 2, 1040 (22). εἰσόδος-εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 195 (1, 10). εἰς ἄκαχον-τρόπον εἰσδύς Anaxil. 3, 353 (1). εἴσειμι-εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (189). ἐμβάλλουσιν-μάραθρον εἰς τὰς ἀλμάδας Herm. 2, 413 (2). εἰς ζητρεῖον ἐμπεσῶν Eur. 2, 563 (46). εἰς ἔρωτα-ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12). ἐταίρας-εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐλληλυθῶς Anaxil. 3, 350 (2). ἐταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 268 (2). θρόμβον, ἐγκαθήμενον εἰς πλατὺ στέγαστρον Antiph. 3, 27 (1, 9). *ἐμβαλῶν εἰς τοῦτον (forum) Antiph. 3, 118 (4). τραπόμενον εἰς τοῦτον Aristophan. 2, 1050 (9). περιῆλθον εἰς τὰ σκοροδα Eur. 2, 550 (5). τρέχ' εἰς τὸν οἶνον Aristophan. 2, 1072 (6). *ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν διεβάλομεν τὸ πέλαιος εἰς Μεσσαπίους Demetr. 2, 876 (1). εἰς τὸ κέρδος-ἀποβλέπουσ' Demetr. 2, 878 (2). εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀγικόμεν Antiph. 3, 91 (1). εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφείραι Eubul. 3, 266 (9). ἐξήλλοντο εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος Agar. 3, 274 (1). *ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι· εἰς ἐπτάκλινον δ' ἐστὶν Timothei 3, 569. εἰς τὸν νεῶν κατέκλεισεν αὐτόν Philem. 4, 46 (35). οὐ νῦν βαδίζομεν, εἰς τοὺς γάμους Eurhron. 4, 493 (v. 10). βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ *φιλιτία Antiph. 3, 22. εἰς αὐτοὺς βλέπων Cratet. 2, 235 (3). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἄν τις βλέπη Anaxand. 3, 177 (2, 9). τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει Agar. 3, 273 (1). εἰς ὄχλον φέρειν Anaxand. 3, 196 (8). διὰ

τί δ' οὐκ ἄγεις εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Amphid. 3, 308 (1, 6). δταν-
 ἔλθης εἰς τοιοῦτον συρφετόν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα Eurhron. 4, 498
 (v. 6). μῦθον εἰς ὑμᾶς-λέξει Pher. 2, 293 (16, 5). ἀνακράγοι τ' ἂν
 εἰς ἐχθροὺς μέγα Sannyr. 2, 874 (1). ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώ-
 μιον Aristophan. 2, 1150 (5). εἰς ἦρων τι παρήμαρτον Aristophan. 2,
 1200 (100). τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε * (εἰς) αὐτόν Eubul. 3,
 217 (1). Δημοφῶντος * ἄτι' ἐποίησεν εἰς * Κότυν Erihrr. 3, 335 (2).
 ὁ-εἰς τὸν ἀσθενῆ βία τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). * χούτοι μὲν
 εἰς' ἐκκαίδεξ' εἰς Ἀρχέστρατον, ἐς * τὸν δὲ γαλακρὸν ἑπτακαίδεξ' Eur.
 2, 537 (4, 4. 5). εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετραήμερον Eubul. 3, 255 (1, 24).
 εἰς ταῦριον. εἰς αὔριον vide αὔριον. εἰς ταῦριον δὲ Σουνιείς (sunt),
 εἰς εἰς τρίτην ἀγορᾶ κέχρηται Anaxand. 3, 163 (1). δεῖπνον ἕτερον
 εἰς τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3). εἰς τὴν ἑσπέραν * χορταζόμεσθα
 πᾶσιν ἀγαθοῖς Amphid. 3, 312. οὐκ εἰς ἡμέραν χειμιάζομαι μίαν-, εἰς
 τὸ ζῆν δ' ὄλον Philem. 4, 10 (1). [εἰς ὥρας ἐγὼ πλεύσω Philem. 4, 41
 (21)]. εἰς * (τοὺς) τέτταρας ἐλλήγεν * ὑμῖν-τριώβολον Philem. 4, 19 (1).
 εἰς δέξ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα Diph. 4, 395 (2, 20). τὸν
 ἐνιαυτὸν συντεμῶν εἰς μῆν' ἓνα Philippid. 4, 474 (1). * ξυνέζης εἰς τὰ
 πόλλ' * Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4). εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν;
 Eur. 2, 525 (1). εἰς θυεῖαν παιστέον Plat. 2, 630 (1, 3). ἄφωνοι-
 παρεστήκασι-εἰς τὸν ἀριθμὸν Men. 4, 117 (2). ἀμφοτέρων-*εἰς μέσον
 ἑστῶς Plat. 2, 664 (2, 4). λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις Antiph. 3,
 119 (1, 2). ἀσκὸν εἰς μέσον-καταθέντες Eubul. 3, 216. ὑπαγ' εἰς
 τοῦμπροσθεν Eur. 2, 447 (2). ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐ-
 βουλίας Antiph. 3, 8 (1). πιεῖν χωρὶς-ὀξύβαρον εἰς τὸ κοινόν Eubul.
 3, 236. μῆτι' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου | ἐπαμφιάσαι δύναιτο
 τοῦτο Men. 4, 192 (4). ἐλθὼν εἰς χρόνον (in longum tempus) Men. 4,
 212 (2, 16). ὄνος εἰς ἀχυρόν (ἀχυρόν?) Eur. (?) 2, 545 (22). εἰς
 ἄχυρα καὶ χνοῦν Aristophan. 2, 980 (23). δεξιὸν εἰς * ὑποδήματ', ἀρι-
 στερόν εἰς ποδάνιπτρα Aristophan. 2, 1189 (55). πέμπειν τοὺς εἰς
 ἀφορμῆν Aristophan. 2, 1206 (136). τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον Alexid.
 3, 385 = Alexandr. 4, 553. λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν Aristophan. 2, 1190
 (60). ξυνελθεῖν-εἰς λόγον Eur. (?) 2, 577 (v. 9). οὐκ ἂν παρέβην εἰς
 λέξιν Plat. 2, 647 (1). αἰτεῖσθαι-ἑκατὸν εἰς Καλχηδόνα Eur. (?) 2, 577
 (v. 12). Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Aristophan. 2, 1086 (16, 2). πάντ'-
 εἰς τοῦτο (i. e. γῆρας) καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69). πάντες εἰς
 σέ (i. e. γῆρας) ἐλθεῖν εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). * εἰς Ἡλιαίαν ἤλ-
 θεν Posidipp. 4, 517. ἐκ τοῦ πυρὸς εἰς τὰς μαχαίρας ἤλθον Posidipp.
 4, 513 (v. 9). κορίαννον φεῖναι τι (f. εἰς τί) λεπτόν; Alcaei 2, 829 (1).
 ἀγρόθεν γέρων εἰς τὴν ἑορτὴν Alcae. 2, 830 (1). ἀγοράσας εἰς τοὺς
 γάμους Antiph. 3, 118. κυνίδιον ἐπρίω-εἰς τὰς τριόδους; Aristophan.
 2, 1030 (12). εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν Men. 4, 300 (311). εἰς ἀβυρτάκην
 χλόης Antiph. 3, 78 (1). τούτων τι τῶν εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284.
 εἰς-τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφιακας Eupangeli 4, 572 (v. 6). οὐδὲ
 εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν anon. 4, 666 (272). ἃ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν-καὶ
 φώμης ἀκμὴν καὶ πρὸς ὑγίειαν Eubul. 3, 205 (v. 6). τὰ-ἀργυρώματ'
 ἐστὶν-εἰς τοὺς τραγηδοὺς εὐθεῖ, οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28).
 ἀκούσματ' εἰς τρυφήν-παιδείεσθ' Men. 4, 150 (6). χρῆται-εἰς ἃ δεῖ
 ταύτη (i. e. οὐσία) καλῶς Men. 4, 103 (2). εἰς τὸ δέον Men. 4, 116 (4).
 χρόνον εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβης Apollod. 4, 457 (7). ἡ δ' ἡμέρα αἰε-
 τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519. ἀριστόν ἐστιν εἰς
 εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (1, 4). τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυᾶ εἰς ἀσφαλίαν
 τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7). ἐστὶ κτήμα τιμιώτατον-εἰς

ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνὴρ αποπ. 4, 698 (383). Ἐν καλῶς μεμαθηκέναί Men. 4, 326 (474). τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα μερῖσαι Nicomach. 4, 584 (v. 26). ἀγνίζων-δαδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ Diph. 4, 416 (3). * ἄλμην-ἐξ ἰχθύων ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντες μίαν Damox. 4, 581 (v. 37). τὸν μὲν * ὑγιείας ἕνα (int. κρατῆρα)-τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος Eubul. 3, 248 (1, 2). καθεὶς-τὴν χεῖρα τὴν μίαν Eurhron. 4, 467 (v. 24). τῶν φίλων ἑνός γέ του Pher. 2, 286 (13). μίαν τιν' αὐτῶν (int. τριήρων) Eur. (?) 2, 577 (v. 10). * ἦν-ἀποθάνῃ | εἰς τις πονηρός Plat. 2, 680 (4). Ἐν τι τούτων τῶν τριῶν-κακόν Men. 4, 281 (213). τριῶν κακῶν γούν (f. ἔν) ἦν ἐλέσθ' αὐτῶ τι πᾶσ' ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). πᾶσαις ἐξ ἑνός γέ του τρόπου Aristophan. 2, 1016 (3). τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3). ἄν ἔν τι τούτων παραλίπη Antiph. 3, 106 (v. 20). βολβός εἰς τις Antiph. 3, 133 (1). γυναικὶ δ' ἔν τι πιστεύω μόνον Antiph. 3, 151 (54). εἰς μόνος δ' ἵππεύς τις-παρελλετο Anaxil. 3, 348 (1, 10). εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἔν τι τῶν καλῶν Timocl. 3, 595 (v. 4). * εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρός ἄνθρωπος Xenarch. 3, 621 (1, 8). ἔν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν-εὔρειν Men. 4, 234 (1). τῶν ἐπιχωρίων * τις εἰς Antiph. 3, 95 (2). νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἰς Damox. 4, 536 (v. 1). εἰς ἕκαστος Alexid. 3, 412 (1). Men. 4, 325 (471). ὑμῶν εἰς-ἕκαστος-δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (1). ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος Aristophan. 2, 976 (15). ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἔν' ἕκαστον Eubul. 3, 255 (1, 25). ἔν' ἀφ' ἐκάστης *(τῆς) τέχνης εἰλόμεθα Aristophan. 2, 1005 (1, 2). τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). ἄρκτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ Alexid. 3, 483 (2, 10). ἔάν μὴ καθ' ἔν ἕκαστον πάντα δῶς Alexid. 3, 389 (1, 1). ἃ δεῖ καθ' ἔν | ἕκαστον-παρατιθέντα Alexid. 3, 480 (1). τὸ καθ' ἕνα πᾶσι-λέγειν Philem. 4, 15. ἡμῶν-ῶσα-τὰ σώματ' ἔστι τὸν ἀριθμὸν | καθ' ἑνός (f. ἕνα) Philem. 4, 32 (3). τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη Ροσιδίρρ. 4, 517. πανταχῆ λυπηρόν, οὐ καθ' ἔν μόνον Pher. (?) 2, 859 (88). ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς Aristophan. 2, 1164 (5). κατεσθλεί-ἐπὶ μιᾷ (Trigla) τὴν οὐσάν Antiph. 3, 12 (1, 11). ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ Amphid. 3, 313 (1, 8). ἐφρόντις οὐδὲ ἔν Cratin. 2, 183 (23). Cratet. (?) 2, 248 (3). δοῦλον οὐδὲ εἰς πεκτήσει Cratet. 2, 237 (1, 1). οὐκ ἔστιν-ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ (f. ἄλλος οὐδὲ εἰς βόαξ) Pher. 2, 311 (3). συνιεῖς οὐδὲ ἔν Philonid. (?) 2, 425. μηδὲ ἔν χειρόν φρονῶν Eur. 2, 546 (1, 4). ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἰς (?) Phryn. 2, 600 (5) cf. 5, 41. οὐκ ἔστι ἄμεινον οὐδὲ ἔν Plat. 2, 692 (5). ἔν γάρ ἔστιν οὐδὲ ἔν, τὰ δὲ δύο μόλις ἔν ἔστιν Theop. 2, 796 (2). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἔν Antiph. 3, 46 (1). ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἔν Eubul. 3, 207. οὐκ ἔστι δυσκαρεστώτερον οὐδὲ ἔν χρόνου Nicostr. 3, 288 (4). οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἔν Amphid. 3, 319 (9). οὐδὲ ἔν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλεστέρον Anaxil. 3, 348 (1, 30). οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἔν Aristophont. 3, 362 (3). * μηδὲ ἔν πλέον ἂν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1). τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἔν Aristophont. 3, 358 (2). πρὸς τὸ πεινῆν ἔσθαι τε μηδὲ ἔν Aristophont. 3, 360 (1). οὐδ' ἂν εἰς δέξατο Stratt. 2, 784 (1). ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἰδέ (f. εἶχε) τις Eubul. 3, 262 (2). πόλιν μίαν (f. βία) λαβόντες Eubul. 3, 263 (2). φιλόνηκός ἔστι τῆ καὶ μὴ πυγῆ Men. 4, 339 (499). λάβρακά θ' ἐφρόν ** ἄλμη τ' μίαν Eubul. 3, 225 (1).

εἰσάγω: * οὐ-τιθᾶς εἰσάγουσι (Scythae) -καὶ παιδαγωγούς Antiph. 3, 86 (v. 4). ὁ τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ Philippid. 4, 474 (1). ἰατρός-εἰσάγων πολλούς τινας ἔτεμν', ἔκαε Phoenicid. 4, 511 (v. 12). εἰσάγε διὰ πασῶν * Νικολᾶδας Μυκονίας Machon. 4, 497 (v. 11). περι-

- ρεῖρια-εισάγων καὶ στρουθία Anaxand. 3, 164. τὸν οἶνον εισάγουσιν ἐνθάδε Alexid. 3, 505 (6). εἰσήγαγεν τάριχος Alexid. 3, 413. μάγειρον-ὄρθως εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον Sosip. 4, 482 (v. 7).
- εἰσακοντίζω: ὁ Βελλεροφόντης-τὴν-χίμαιραν εἰσηκοντικῶς Eriaci 4, 508 (v. 10).
- εἰσάλλομαι: ἀσχὸν εἰς μέσον-καταθέντες εἰσάλλεσθε Eubul. 3, 216.
- εἰσαναλίσκω: ὅσ' ἄν-εἰς ἑαυτὸν ἠδέως τις *εἰσαναλίσκων τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10).
- εἰσβαίνω: ἐλλιμένιον-δοῦναι τρὶν εἰσβῆναι Eur. 2, 441 (3). μὴ χίμακα *στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα Xenarch. 3, 617 (1, 10). εἰσβαίνον ἰσχάδες Alexid. 3, 435 (2).
- εἰσβολή: τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν, τὴν εἰσβολὴν Antiph. 3, 108 (v. 19).
- εἰσδύομαι: εἰσδύομενος εἰς πόρκον Antiph. 3, 62 (3). κάτωθεν *εἰσδύναι (libr. ἐκδύναι) στέγης Xenarch. 3, 617 (1, 11). ὡς τὸν Ὀφελον ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447. εἰς-ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον εἰσδύς (int. κόλαξ) Anaxil. 3, 353 (1).
- εἴσειμι: ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω Cratin. 2, 211 (111). ἀλλ' εἰσιθ' Aristophan. 2, 1049 (5). ὥστε γ' εἰσιθι· μὴ μέλλε, χῶρει Antiph. 3, 126 (1, 24). εἰσημέν Calliae 2, 740 (6). ἵνα τοῖς τριούσι ἐγγέη (f. εἰσιούσι ἐγγέω) Pher. 2, 298 (5). εἰσιούσι δὸς-εὐθύς-σπάσαι Diph. 4, 391 (1, 7). εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος τύχη τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν Eriipp. 3, 326 (1). εἴσειμι πρὸς ἐκείνην Men. 4, 121 (7). εἰς γυναικωνίτιν εἰσιόντ' ὅταν ἴδω παράσιτον Men. 4, 223 (2). -εἴσειμι καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (169). τὰ μετὰ γυναικὸς-εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσῆ γίλου, ἔστιν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φῶς εὐνοίαν εὐθύς εἰσιόντα τὰς θύρας Apollod. 4, 455 (2). ὁ μάγειρος ἄν πρὸς τὸν ἰδιώτην εἰσῆ Posidipp. 4, 521 (v. 11). *(οἶσ') εἰσιῶν πατὴρ, λυχνον, λυχνούχον Men. 4, 87 (5). *ἔπειτ' εἴσειμ'-εἰς ὤμιλλαν Eur. 2, 589 (7).
- εἰσέλκω: αὐταὶ βιάζονται-εἰσέλκουσί τε Xenarch. 3, 617 (1, 13).
- εἰσέρχομαι: cf. ἐπέρχομαι. ἔρχομαι. εἰ-τάδε προσοίσειτ', εἰσελθούτ' ἄν Plat. 2, 675 (2, 20). ὥστε μὴδ' ἄν εἰ χαλκοῦς ἔχων μυκτιῆρας εἰσελθού τις ἐξελθεῖν πάλιν Antiph. 3, 125 (1, 6). ἄν τιν' ἰδιώτην ποθέν | λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. εἰσηλθεν *ἢ ταῖρα φέρουσα τὸν γλυκύν Alexid. 3, 409 (1). τῆς θύρας-ἄν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν Alexid. 3, 501. εἰσελήλυθεν-προηλπικῶς τὸ δεῖπνον Posidipp. 4, 523 (1, 7). εἰσελθε καὶ νῦν Men. 4, 172 (11). ὡς εἰσηλθε γὰρ | εὐθύς μ' ἐπηρώτησε Straton. 4, 545 (v. 4). τὴν οἰκίαν-εὐρον εἰσελθῶν-κρίστην γεγονυῖαν Theop. 2, 792 (1). †εἰς βαλανεῖον εἰσελθῶν Eur. 2, 480. εἰσέρχομαι ἐνθάδε σιωπῇ Diodor. 3, 544 (v. 16). παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται Amphid. 3, 310 (1). ὡς εἰσηλθε τὰ γερόντια-εἰς δόμους Eubul. 3, 258 (2). οὗτος (i. e. Ζεὺς γέλιος)-εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται Diodor. 3, 544 (v. 7). θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). εἰς συμπόσιον εἰσελθῶν ἄφρον Alexid. 3, 485 (4). εἰς *τουπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι Damox. 4, 581 (v. 45). τὸ παιδίον δ' εἰσηλθεν ἐψητοὺς φέρον Men. 4, 188 (6). χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσηλθε Eriipp. 3, 327 (1). εἰσηλθεν ἡμίκραυρα δέλφακος Crobyti 4, 568 (3). λαγῶς τις εἰσελήλυθ', εὐθύς ἤρπακας Diph. 4, 399 (1, 24).
- εἰσηγοῦμαι: εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον Diph. 4, 392 (1).
- εἰσχομίζω: vide ἐπεισχομίζω.
- εἰσχροῦω: τὸν πύνδακ' εἰσέκρουσεν Pher. 2, 298 (7).
- εἴσοδος: κατ' ἐντὴν-τὴν εἴσοδον (orchestrae) Aristophan. 2, 1109 (2).

- οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι, οὐδ' εἴσοδος εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 195 (1, 10). πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδος μ' ἀπώλεσεν mon. 699.
- εἰσοικίζομαι: εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται Men. 4, 294 (290).
- εἰσορῶ: οὐς ἂν μάλιστα λευκοπρόχτους εἰσίδης Calliae 2, 738 (1). ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας Alexid. 3, 423 (1, 12). οὐκ ἐστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν [θηρίον] γυναικός Alexid. 3, 521 (39). τὸν-τρόπον-μήτ' ἐξετάσαι μήτ' *εἰσιδεῖν (libr. ἰδεῖν) Men. 4, 228 (8). καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους mon. 675. ἀντὶ *ράφανίδος ὄξυθύμι' εἰσορῶν απον. 4, 647 (174).
- εἰσπαίω: ἀλάστωρ εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν Xenarch. 3, 614.
- εἰσπέτομαι: ὄπται-κίχλαι-εἰς τὸν φάρυγ' εἰσπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12).
- εἰσπηδῶ: εἰσπηδᾶν ἀκρίς (sum) Antiph. 3, 110 (v. 6). ἡ θύρα 'στ' ἀνεφυγμένη. εἰς ὀβολός. εἰσπήδησον Philem. 4, 4 (1, 13).
- εἰσπίπτω: δεδείπνηχ'-εἰσπεσῶν Apollod. Car. 4, 447. εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν Men. 4, 237 (17). εἰς ἐγγύας τρεῖς *(εἰσ)πεσῶν Cratin. min. 3, 378 (1).
- εἰσπλέω: τοὺς ἐκπλέοντας τ' εἰσπλέοντας τ' ὄψεται Plat. 2, 679 (1). ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου Diph. 4, 395 (2, 18). ὄψου-μηδὲν εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13).
- εἰσπλους: ἀπαλὸς εἰσπλους λιμένος Cratin. 2, 214 (126).
- εἰσπράττομαι: *εἰσπράζεται-μισθὸν-σύλληξιν συχνήν Antiph. 3, 122 (1). παραγῶγιον εἰσπράξομαι Philippid. 4, 472 (2).
- εἰστρέχω: εἰστρέχοντα πορνίδια Men. 4, 223 (2).
- εἰσφέρω: τράπεζαν *εἰσφερε Pher. 2, 280 (1). τράπεζαν ἡμῖν †φέρει (1. εἰσφερε) Aristophan. 2, 1160 (5). εἰσόσεις (f. εἰτ' οἴσεις) μόνος ψυκτῆρα, κύαθον Eriegen. 3, 539 (2). κύλικα **θηρίκλειον εἰσφέρει Theophil. 3, 630. †εἰσέφερε-ἄρτων-θύμματα Aristophan. 2, 1010 (13). ἄμ' εἰσήνευχα διαμαρτῶν μίαν-περιφορᾶν τῶν νεκρῶν Dionys. 3, 547. πρὶν εἰσενεχεῖν ταῦτα δεῦρ' Archel. 4, 437 (2, 7). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-εἰσήνευχ' ἐγώ-τὴν-φακῆν εἰ ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν Demetr. 4, 539. μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiph. 3, 92 (1, 8). *ἐδείκνυ'-τὰ τραύματα, εἰσέφερε δ' οὐδὲν Phoenicid. 4, 511 (v. 7). καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά Alexid. 3, 439 (4, 14). βίος-οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει mon. 598. ἑταῖροι ἔρατον εἰσόσουσιν Philem. 4, 31 (1, 14). γαστρον τις ὠνθυλευμένον-εἰσηνέγκατ' Athenion. 4, 558 (v. 29). ἦν-ἂν εἰσενέγκηται φύσιν ἕκαστον Philem. 4, 36 (8). ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνη Xenarch. 3, 617 (1, 12).
- εἰσφορά: κατακερεῖ τὴν εἰσφορᾶν Eur. 2, 539 (6). εἰσφορά τις ἤρπακεν τάνδοθεν πάντ' Antiph. 3, 116 (1, 3).
- εἰσφορῶ: εἰς ταύτην (int. γαστέρα) εἰσφέρει τὰ πάνθ' (f. εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ') Diph. 4, 403 (1, 9).
- εἶσω: εἰσιθ' εἶσω Cratin. 2, 211 (111). εἶσω δραμῶν αἰτησον Theop. 2, 818 (8). εἶσω πάραγε Euphron. 4, 493 (v. 15). τὴν τράπεζαν φέροντας εἶσω Alexid. 3, 418 (2). ὁ πληγείς δ' †εἶσω δὴ τιτρώσεται Men. 4, 236 (14).
- εἶτα: cf. εἶτε. ἔπειτα. εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κατ' ἐς σκοροδάλμην-ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5). εἶτα γνοὺς-ὑποδεῖται, κατὰ τις εἶπεν Pher. 2, 335 (3, 4). ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὴν ἤδη-, εἶτα παρακορῆσαι, ἔπειτα-Philyll. 2, 857 (1, 2). ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἰτ' ἔσγον κακῶς, ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος Aristophan. 2, 995 (1). ἀποτίλαι χρη | καὶ-κατ' -καὶ- Aristophan. 2, 1184 (31). ἀλείμματα-λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα Antiph. 3, 84 (1). νῦν μὲν

εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς ταῦριον δὲ Σουριεῖς, εἰτ' εἰς τρίτην ἀγορᾶ κέ-
 χρηται Anaxand. 3, 163 (1). πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κρι-
 τήν, εἶτα φθονοῦνται Anaxand. 3, 196 (3). κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε-ἀνω-
 θεν δ' ἐπιβαλεῖτε-εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε Kribul. 3, 247 (1, 4). εἶτα
 τετράπους μοι γένοιτο, φησί-εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίον
 δίπους. εἰθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 25-27).
 ἔχθρς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾶς. κατακλύστασον-εἰτά σοι δότω ῥά-
 φανον Alexid. 3, 515 (22). ὀρώσι-πρῶτον, εἰτ' ἐθαύμασαν, *ἐπι-
 ἐπεθεώρησαν, εἰτ' εἰς ἐλπίδα *ἐνέπεσον· οὕτω γίγνεται-ἔρωσ Philem. 4,
 51 (49). αἰτῶ-πρῶτον-εἰτ'-τρίτον δὲ-εἰτ' Philem. 4, 56 (65). ἀπ-
 λοιθ' ὅστις ποτέ | ὁ πρῶτος ἦν γήμιας, ἐπειθ' ὁ δεύτερος, εἰθ' ὁ τρίτος,
 εἰθ' ὁ τέταρτος, εἰθ' ὁ μεταγενής Men. 4, 114 (1). οὐκ ἔρωτᾶ, πηρία
 δεῖπνόν ἐστιν; -καὶ τί δεῖπνεῖν κωλύει;- εἶτα δεῖπνον ἕτερον-βλέπι-
 εἶτα περιδείπνον πάλιν Men. 4, 179 (3). πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ
 -εἶτα μήτηρ δευτέρα, εἶτα τηθὴ παραλαλεῖ τις, εἶτα-ἔπειτα- Men. 4, 231
 (17) sq. ὦ δαιμόνιε, πύρεττε-καὶ-τρῶγε-, κάμπιπλάμενος κά-
 θευδε-, κατὰ σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1). εἰτ'
 *ἐκεραμεύσαντο-|| εἰθ' ὅταν-αὐτὰς αἰτιώμεθ'-λοιδοροῦνται Pher. 2, 324
 (1). ἔχουσι γάρ τι κέντρον-· εἰθ' ἠδυλογοῦσιν-, ἐπὶ τοῖς * (δὲ) βᾶ-
 θροῖς ὅταν ὤσιν-γελῶσιν Phryg. 2, 580 (1). ἀποδοκιμάζειν * (εἶτα δο-
 κιμάζειν) πάλιν Archipp. 2, 720 (3). προεληλύθασιν. εἶτα χῆμεῖς ὑστερον
 εἰς ταῦτ' καταγωγεῖον-ἤξομεν Antiph. 3, 29 (2, 4). εἰθ' ὑστερον Diodor.
 3, 544 (v. 31). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰ ποθεινόν-, εἰθ'
 ὅταν παρῆς, ἀχθηρόν Antiph. 3, 51. νυνὶ-καινὸν εἰσφέρει νόμον τι
 || εἰτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν χρεμαμένους Alexid. 3, 439 (4, 17). ἀλλ'
 ἐν Σάμῳ μὲν-ἠράσθη τις, εἰτ' εἰς τὸν νεών | κατέκλεισεν αὐτόν Philem.
 4, 46 (35). εἰτ' εἰ μὲν ἦδεις-ὁ θάνατος οὐκ εὐκαιρος· εἰ δ' ἦνεγκε
 ἄν-* (ὁ θάνατος)-σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 669 (257). ἐπά-
 κληνος οἶκος ἦν-, εἰτ' ἐννεακλίνοσ ἕτερος Phryg. 2, 604 (5). τὸ μίρον
 ἦδη * παραχέων βαδίζω | Αἰγύπτιον, καὶ Ἴρινον· στέφανον δ' ἐπειθ'
 ἕκαστῳ δώσω Plat. 2, 638 (1). *καλλὴν τρίγωνον εἶδον ἔχουσαν. *εἰθ'
 ἦδεν ib. (1, 14). ἀκρατιοῦμαι-, εἰθ' ἦξω πάλιν Aristomen. 2, 734 (1).
 προσφέρων ἔδωκεν-εἰτ' ἐλευθέρην ἀφῆκε βαπτίσας ἔρωμένως Aristophan.
 3, 363. *ἔξ θηρικλείουσ ἔλαβεν, εἶτα τοὺς δύο ψυκτῆρας Diochir.
 4, 543 (2). εἰθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις Stratt. 2, 791 (2).
 ὡς δ' *εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον εἰτ' ἐσχέδιασε Anaxand. 3,
 168. ὄξος λαβὼν ἦν-ἐγχεᾶς-εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν εἰς τοῦξος * ἐνθῆς
 Alexid. 3, 440 (5, 6). χειμασθέντες εἰτ'-σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4,
 10 (1). εἰτ' εὐθύς οὕτω τὰς τραπέζας αἵρετε Men. 4, 147 (2). εἰθ'
 ὀπόταν ἦδη πάντα συμφωνεῖν δοκῆ, εἴσαγε Machon. 4, 497 (v. 10).
 εἰτ' ἔρχεται-μετ' ὀλίγον Kpigen. 3, 537 (1). εἶτα *φ(λ'), ὅς ἔχει
 γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων; anon. 4, 620 (54). οὐ τῷ μηρῷ περι-
 λάψαντες-ἐνέμεθ'-ἡμῖν; εἰτ'-αἰσχυρόμενοι θυλήμασι κρύπτετε-; Pher.
 2, 261 (1). κατὰ μυροπωλεῖν τί-ἐχρήν-; Pher. 2, 276 (1). κατὰ
 τρεῖς μόνους-ἐκόμισας; Kpighi 3, 557 (1, 13). ἐθέλω γεωργεῖν. εἶτα
 τίς * με κωλύει; Aristophan. 2, 985 (1). πόλος τόδ' ἐστίν; *εἶτα πό-
 στην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). ὅστις αὐλοῖς-καταπέ-
 τριμμαὶ χρώμενος εἰτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1037 (17).
 τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα-. B. εἶτα τί; Aristophan. 2, 1079 (6, 9).
 εἶτα δὴ εἰς τὴν πόλιν ἄξεις-; anon. 4, 630 (103). Aristophan. (?) 2, 1196
 (84). εἶτα καὶ νῦν-τούτων φάγοις ἄν; Antiph. 3, 36 (1, 9). εἰθ' ἐστὶν
 ἢ γένοιτ' ἄν ἠδίων τέχνη-; Antiph. 3, 79 (2, 1). τί φῆς;-ἐνθάδ' οἰ-
 σεις-καταργεῖν ἐπὶ τὴν θύραν, εἰθ'-ἐνθάδ' ἔδομαι ** καὶ τις ὄψεται;

Antiph. 3, 146 (31). ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἰτ' ἐγὼ κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναικάς; Eubul. 3, 260 (2, 6). εἶτα πρὸς θεῶν οἴνου πόλιτος ὧν κρατίστου στρουγινὸς εἰ-; Amphid. 3, 317 (1). εἰθ' ἀλιεύς ὧν (f. εἰτ' ὧν ἀλιεύς)-εὐρηκα τέχνας, γέροντα δὲ μὴ-συναρπάσομαι; Xenarch. (Timoch.) 3, 422 (2). εἶτα τί ποιήσω; Men. 4, 123 (1). εἰτ' εἰ μεμάθηκε-ζῆν ἐγκαλεῖς; Baton. 4, 502 (v. 5). εἰτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται; Plat. 2, 616 (2). εἰτ' οὐ δικαίως εἰμι φιλογύνης; Antiph. 3, 54. εἰτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν-; Antiph. 3, 85. εἰτ' οὐκ ἂν εἴποις; Antiph. 3, 99 (1). εἰτ' οὐκ ἐπωδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). εἰτ' οὐ γυναικὸς ἐστὶν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταίρα; Amphid. 3, 301. εἰτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστὶ πρᾶγμ' ἐρημία; Amphid. 3, 308 (1). εἰτ' οὐ δικαίως ἐστ' ἀπειρηγισμένος-Ἔρωσ; Aristophont. 3, 361 (2). εἰτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρωσ; Men. 4, 137 (1). εἰτ' οὐχ-ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν μέγιστον-; Alexid. 3, 403 (1). εἰτ' οὐ περιεργὸν ἐστὶν ἄνθρωπος φυτόν-; Alexid. 3, 446 (1). οὐκ εἰρηκά σοι τοῦτ'; εἰτ' ἄρ' οὐχί; Men. 4, 191 (2). εἶτα μαλακὸν ὦ δύστην' ἔχεις- * οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τοδί-; Diph. 4, 384 (3).

εἶτε: ῥηλίδα εἶτε * σκιαδέιον Stratt. 2, 786 (6). δπως δὲ * πεύσεσθ' εἶτε (legeb. ὅτε) τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224. ταῦτ' ἀξιῶ. †εἰτ' ὄρνιθάριον, τὸ περιστέριον Nicostr. 3, 279 (2). εἰτ' (f. εἰτ') ἐν χάρακι μὲν ταῦτα- Theophil. (codd. Diph.) 3, 630 (2). τῆς τύχης, εἶτε ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἶτε νοῦς Men. 4, 212 (3). εἰτ' ἐπέτυχες γὰρ-κατάπαυσον· εἰτ' οὐκ ἐπέτυχες,- anon. 4, 618 (50). ἔμοι δὲ τοῦνομα | οἶει διαφέρειν, εἶτε κάκκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἶτε σίτυβον; Antiph. 3, 99 (1). εἰτ' ἐστὶν εἶτ' οὐκ ἐστὶ μὴ βούλου μαθεῖν Philem. 4, 43 (26). τοῦτ' εἶτε-Μακεδόνες κατέδειξαν-εἶτε-οἱ θεοὶ οὐκ οἶδα Machon. 4, 496.

εἶτι: λύπην (an κοῦρον?)-ποιῶν, * εἶτι (libri εἶτις) δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3, 196 (2, 7). εὐξαι τί (al. εὐξαι εἰ τι f. εὐξ' εἰ τι) βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10).

εἶωθα: παρ' οὐ φέρειν εἶωθα Antiph. 3, 70 (1). ἥδιστα γὰρ | ἐκ τῶν τοιούτων-ποτηρίων εἶωθα πίνειν Diochirr. 4, 542 (1). οὕτω λαλεῖν εἶωθα Straton. 4, 546 (v. 31). ὅπερ ποιεῖν εἶωθε Γρυλλίων ἀεί Αχιονίσι 3, 531 (2). οἶα σύ | εἶωθας εἰς ταῦτόν καρυκεύειν Men. 4, 222 (1).

αὐτοῦ διαμένειν εἶωθ' ἀεί | τὸ χρῶμα ταυτό Antiph. 3, 152 (60). πιθανοὺς ἔχειν εἶωθεν ἢ κλίνη λόγους Philisci 3, 579. εἶωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν Men. 4, 143 (1). τούτω κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἶωθεν γυνή Men. 4, 259 (100). οὐδέποι' ἀληθές οὐδὲν-υἱῶ πατήρ | * εἶωθ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117). εἰ τᾶλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἶωθεν χρόνος ἡμῶν Men. 4, 264 (130). πολλοὺς τρέφειν εἶωθε τᾶδικήματα mon. 445. ὁ καπνὸς-διαφορᾶν | εἶωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 493 (v. 43). ὑμῶν τῶν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἶωθότων Amphid. 3, 316 (1, 3). ὅταν-λάβη δίκελλαν * εἶωθῶς τρυφᾶν Sosicrat. 4, 591. εἶωθός-κομματίον Eur. 2, 559 (31). cf. infra v. ἔωθας.

Ἐκάβη: Ἐκάβην ὀτοτύζουσιν anon. 4, 629 (100).

Ἐκάδημος: vide Ἀκάδημος.

Ἐκαστος: εἰς ἕκαστος vide εἰς. μῆλον * (ἕκαστος) ἔχων σκίπωνά τ' ἠγέραζον Cratin. 2, 146 (2). οἰκοῦσι-οἴκημ' ἔχων ἕκαστος Eur. 2, 442 (5). λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος Aristophan. 2, 1151 (8). οἱ κόλλακός εἰσι-σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον-τρόπον εἰσδύς ἕκαστος ἐσθίει Anaxil. 3, 353 (1). περισσότερὰς-ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταῦτόν-τὴν αὐτὴν μύρον | ἰδίῳ δ' ἐκάστην Alexid. 3, 410 (1). πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, * κεί σφόδρα ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίνεται φίλος Dionys. 3, 555 (3).

τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). ὁ νοῦς-ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ θεός mon. 484. ἂν εἰσὶν, κυμνοπρίστας πάντας-καλῶν, *ἐπτησ' ἑκαστος εὐθύς Posidipp. 4, 521 (v. 13). λαβὼν ἑκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damoc. 4, 531 (v. 39). ὡς πολὺ-ἀπειχ' ἑκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ-ἅπαντες ἤξιον συζῆν Athenion. 4, 558 (v. 35). ἐσπουδάξει δ' ἑκαστος-τὸ γοῦν καὶ χειρὸς περιγράψει πᾶς Demonici 4, 570. ἣς ἐχθρὸς πειεῖν κυάθους *ἐκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyli 4, 567 (1). τῶν ἰχθύων-τὰς θυμεις-ἐντεῦθεν εἰσε-, πότ' ἄωρός ἐσθ' ἑκαστος ἢ πόθ' ὠριμος Nicomach. 4, 584 (v. 21). καθ' ἑκαστον λέγε, ἰχθύν *τίν' ἠδέως φάγοις ἄν; Antiph. 3, 36 (v. 5). τί καθ' ἑκαστον (al. ἑκαστα) δεῖ λέγειν; Brigea. 3, 539. ἐὰν μὴ καθ' ἐν ἑκαστον πάντα δῶς Alexid. 3, 389 (1, 1). καθ' ἐν | ἑκαστον-παρατιθέντα Alexid. 3, 480 (1). ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστην-λέξω (?) Henioch. 3, 563 (v. 1). ἀκήκοα τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' *ἑκαστον (legeb. ἐκάστου) κακὰ Posidipp. 4, 513 (v. 2). καθ' ἑκαστα λέγων Mnecim. 3, 569 (v. 29). *αἰεὶ παρ' ἑκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον (bibere) Diodor. 3, 543. πάμπολλ' ἀνελίσκων ἐφ' ἑκάστῳ (neutr.) Timocl. 3, 607 (1). μὴ λέγ'-ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). πολλὰ-ἐφ' ἑκάστου λαλῶν Men. 4, 324 (466). τοῖς μεθυσομένοις ἐκάστης ἡμέρας Clearch. 4, 563. πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). *ὥστε τὸ κακὸν καὶ τὰ γαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἐκάστῳ Men. 4, 120 (5). †ἐν ὀνάριον-μὴ καταβαίνει καθ' ἑκαστον ἐνιαυτὸν Diph. 4, 417 (4). καὶ τῶνδ' ἑκαστος (f. ἐκάστων, an ἐκάστοι' 5, 27) εἰ φάγοι τις-διπλάσι' ἐγγίγνεται εὐδὺς Pher. 2, 300 (1, 32). πρόσσεισιν αὐθ' ἑκαστον τῶν σκευαρίων Cratyl. 2, 237 (1, 4). †αὐτὸ δ' ἑκαστος ἔχων αὐτὸν Eubul. 3, 255 (1, 27). καταβὰς εἰς δλαιταν τῶν κάτω | ἰδεῖν ἐκάστους Aristophont. 3, 362 (4). συννεύμαί' οὐ *προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται | ἑκαστα Antiph. 3, 24. ἐπὶ τῆς ἰδίας ἑκαστα κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12). ὁ κατέχων τὰ τοιαῦτα-τούτων ἐκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 34). τὸ παραθεῖναι κάφελεῖν τεταγμένως ἑκαστα ib. (v. 49). παρὰ ταπικῆς, ἑκαστα ποῦ τεθῆσεται Nicomach. 4, 584 (v. 37). σκοπεῖν ἑκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων Straton. 4, 546 (v. 44).

ἐκάστοτε: cf. ἑκαστος. οὐ μονοσιτῶν ἐκάστοτε Plat. 2, 692 (44) cf. 5, 51. εἰ μὴ *παραμυθεῖ μ' ὄψαριος ἐκάστοτε Aristophan. 2, 962 (9). ἐσθλοῦσ' ἐκάστοτε | ἄνηθα καὶ σέλινα Eubul. 3, 222. οὐ φιλοτραγῆμων εἰμί πως ἐκάστοτε Eubul. 3, 228 (5). οὐδὲ τῶν πράσων ἐκάστοι' ἐπιδειπνεῖ Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). οὐκ ἐτός-πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς φλῶσιν ἐκάστοι' Aristophan. 2, 944 (11). σεμνός εἰμ' ἐκάστοτε Ἡραλαλῶν Anaxand. 3, 198 (7). οὐδὲ ἐν κακόν | ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' ἐκάστοτε Alexid. 3, 450. τὸ *θεωρικόν-*ὕμιν διανέμειν ἐκάστοτε Theophil. 3, 631 (1). κυάθους ὄσους *ἐκλεπτέτην ἐκάστοτε Plat. 2, 657 (2). τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἱ ἐκάστοτε γραμμὴν-διαγράψαντες-ἐστᾶσ' Plat. 2, 664 (2). ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἂ παράκειθ' ἐκάστοτε | ἦνίχ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 23). τί δεῖ λέγειν | τοὺς τὰ σὺχ' ἐκάστοτε-πωλοῦντας; Alexid. 3, 437 (1).

ἐκάτερος: μᾶζαν ἠχυρωμένην ἐκάτερος ἡμῶν εἶχε Poliochi 4, 580. φιάλην ἐκατέρω | ἔδωκε Kheripp. 3, 329 (3). ἄρτος-εἰς ἐκατέρω Alexid. 3, 483 (2, 10). ὁ νοῦς-ἐστὶν ἐκατέρω τούτων τέχνη Kyrhiron. 4, 494 (1, 16). ἐκάτερος αὐτῶν (i. e. πόρνη καὶ ῥήτωρ) ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ Diph. 4, 421 (16). ἐν τῷ καλῶς ἐκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (68).

Ἐκάτη: Χθονίας Ἐκάτης Aristophan. 2, 1158 (14). τί καλεῖς * (Ἐκάτην)

τὴν Ἐμπουσαν; ib. (15). Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου Aristophan. 2, 1195 (82). Ἐλένης (al. Ἐκάτης) βρώματα Antiph. 3, 36 (1, 14). δέσποινα Ἐκάτη τριοδίτι τρίγλαις κηλευμένα Chariclid. 4, 556.

Ἐκατι: ὧν δ' ἔκατι τοῦτ' ἔδωκε-οὐκ ἔρω Tel. 2, 371 (1).

Ἐκατόμβη: ὅταν-ἐκατόμβας τινές | θύωσιν Antiph. 3, 89 (2). ἐκατόμβην ἐξίγει τοῖς πολεμίοις (imperitus dux) Men. 4, 258 (94). *πουλυπόδων ἐκατόμβην Anaxand. 3, 163 (1, 29). ῥῶν ἐκατόμβη Ephierr. 3, 329 (1).

Ἐκατόν: δραχμῶν ἑκατόν Eur. 2, 492 (14). θῆς ἑκατόν δραχμάς ib. 493 (15). κάννας (al. κλίνας) ἑκατόν Eur. 2, 520 (36, 4). ἡμῶν (i. e. trigemium) ἑκατόν Eur. (?) 2, 577 (v. 12). ἑκατόν-τῆς ἡμέρας *ἔκαεν οἴνου κανθάρους Phryn. 2, 586 (1). †στάδια ἑκατόν ἔλθειν Antiph. 3, 52 (1). λοιπὰς ἐστὶ-δυνατὴ †τούτους χωρεῖν ἑκατόν Ephierr. 3, 323 (1, 5). τοὺς δ' ἄλλας αὐτῷ ζεύγη προσίγειν-ἑκατόν ib. (1, 15). κἄν ἑκατόν ἔτη *βιῶς Men. 4, 211 (2, 5).

Ἐβαίνω: ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι (?) Aristophan. 2, 1192 (69). ἐκβέβηκε, τρίβεται (al. ἐκβέβληκε, f. ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται) Antiph. 3, 81. ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ (?) εὐθύς ἐκβεβηκότα Diph. 4, 395 (2, 23).

ἐξέβη †ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον Alexid. 3, 427. καὐτὸς ἐκβήση κακός mon. 274. καὐτὸς ἐκβήση σοφός mon. 475.

Ἐβακχεύω: ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι-ἐβακχεύομεν Alexid. 3, 447 (1, 13).

Ἐβάλλω: cf. ἐβαίνω. ἐμβάλλω. ἐβάλλοιτες *τοὺς αἰθεῖς πέπλους (?) Cratin. 2, 69 (4). ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν Men. 4, 169 (1, 4). *σ' ἐκβληθεῖσαν (legeh. σε βληθεῖσαν) εἰς Ἀλμυρίδας Aristophan. 2, 997 (8). ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Stratt. 2, 779 (2). κομίσας δ' ἐξέβαλεν (pisces) Antiph. 3, 88 (v. 9). ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2).

Ἐβασις: προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν Men. 4, 268 (147).

† ἐκβεβράγει vide κράζω.

Ἐβιβύσαι: Stratt. 2, 791 (20).

Ἐβόλιμος: vide ἐμβόλιμος.

Ἐγεννώ: κριοὺς-ἐγεννῶν τέκνα Eur. 2, 463 (10).

Ἐγλύφω: τυρὸς ἐξεγλυμμένος Eur. 2, 562 (42).

Ἐγυγνος: διδύμων ἐγγόνων σεμιδάλιδος Stratt. 2, 764 (2) cf. 5, 53. πυρῶν ἐγγόνους-κολλάβους Philyll. 2, 855 (2).

Ἐδέχομαι: διεξόδους σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται Alexid. 3, 440 (5, 10). σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν mon. 476.

Ἐδιδάσκω: ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον Eur. 2, 553 (10).

Ἐδίδωμι: ἐκδότης-τις-ψηφολογεῖον ὧδε Aristophan. 2, 1093 (4) *ὡς οὐκ ἂν ἐκδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1).

Ἐδιώκω: τὸ λυποῦν ἐκδίωκε τοῦ βίου mon. 3 cf. Men. 4, 194 (10).

Ἐδρομάς: ἐς *τοὺς κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας *Euhul. 3, 209 (3).

Ἐδύω: cf. εἰσδύναι. ἐπᾶν τις ἐκδυθῆ (a lopodyta) Alexid. 3, 414 (1). ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα ὄρᾶν Men. 4, 125 (1).

Ἐκεῖ: ἐπὶ τοῖς δὲ βᾶθροις ὅταν ὦσιν, ἐκεῖ-γελῶσιν Phryn. 2, 560 (1). εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν ὡς πάλαι δεῖ ἡμᾶς ἐκεῖ (imo πάλαι δὴ ἡμ. ἔδει 5, 60)-σχολάζειν Aristophan. 2, 990 (15). εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν, ἐκεῖ δ'-μένειν Aristophan. 2, 1172 (2). πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ γύει ἄμπελος Antiph. 3, 32. *τηνδὲ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ σκηνὴν ὄραν θεωρικὴν *νομίζετε Heniochi. 3, 563 (v. 7). ἐκεῖ γὰρ ὑπὸ τιν' ἦν τῶν βασιλέων Men. 4, 169 (2). ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἡ παρεμβολή Criton. 4, 537. τὴν θῆαν *ὠκεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226). ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο καὶ κεῖ Sosip. 4, 483 (v. 42). τὸ-ἡδὺ πάντως

- ἡδύ (int. εἶναι), κακεῖ κἀνθάδε Alexid. 3, 453. ἄπαντ' ἐγὼν τὰ κεῖ-
καλά Alexid. 3, 502 (1, 8). ἀνυμέναιος, ἄθλιος, ἄνυμφος-ἐπιχαίει
ἐν τοῖς ἐκεῖ Men. 4, 232 (8).
- ἐκεῖθεν: ἐσιᾶσ'-οἱ μὲν ἐκεῖθεν τῆς γραμμῆς οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν Plat. 2,
664 (2, 3). καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι | ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232
(8). *ἐκεῖθεν (libri κακεῖθεν) εἰς τὴν Ἰταλίαν-διεβάλομεν Demetr.
2, 876 (1). κἀγειν ἐκεῖθεν κακκάβην Aristophan. 2, 1029 (8). οἴνω
κεράμιον-κομιούντ' ἐκεῖθεν Alexid. 3, 409 (1). κἄν ποτε πταίσας ἰ-
χμῆς, ἐκεῖθεν ἔσται ταῦτό τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 14). ἐκε-
θεν (ex geometria) ἐνταῦθ' ἔστι μετενηνεγμένα Nicomach. 4, 584 (v. 25).
τοῖς τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα | εὔρητ' ἐκεῖθεν ib. (vs. 35).
ἐκεῖθεν ἂν γνῶσθαι τις ἔτι σαιφέστερον Diodor. 3, 544 (v. 22).
- ἐκεῖνος: γυνή δ' ἐκέλευ προτερον ἢ Cratin. 2, 117 (2). οὐ τρεῖς ἐκεῖ-
νοί * γ' εἰσίν, ἀλλὰ τέτταρες Pher. 2, 258 (7). πλούτω δ' ἐκεῖν' ἦν
πάντα συμπεφυρμένα Pher. 2, 299 (1, 1). ἐξ ἐκέλευ του χρόνου Eur.
2, 456 (1). ἐνταῦθα-ἦν ἐκέλευσιν πιθῶν Eur. 2, 473 (29). ἐκεῖνος
ἦν φειδωλός, ὅς- Eur. 2, 493 (16). πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χιῶν ἐστὶ
ὠρία, πρῶτον δ' ἐκεῖνον σκαδῶνα δεῖ-φαγεῖν Euthycl. 2, 890. χρι-
μαι αὐτοῦ-τῷ στρογγύλῳ, τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἦτον ἢ κείνος ποιῶ
Aristophan. 2, 1142 (4). ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῶ Aristophan. 2, 1164
(2, 6). γάμοι δ' *ἐκέλευσιν καὶ πότοι-ἦσαν Antiph. 3, 104 (v. 20). θεὸς
ἐν ἀνθρώποισιν ἦν ἐκεῖνος Antiph. 3, 121 (v. 6). τὴν Λαῖδ' οἶσθα;
-ἦν ἐκέλευ τις γέλη Ἄντεια Anaxand. 3, 164 (1). ἀπὸ τῶν ἐκέλευσιν καὶ
τὰ κυντατώτατα Eubul. 3, 246 (1). εἰσίν-δύο-Φιλοκράτης καὶ Φιλο-
κράτης. ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογιζομαι Eubul. 3, 261 (1, 3).
ἐκλήθη εὐθὺς-οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκέλευσιν Anaxil. 3, 348 (1, 28). ἐκ-
ραττε κακέλευσιν γάρ-ὄτ' ἦν μετ' αὐτῶν Aristophont. 3, 361 (2). τὴν
μέλην-λαβῶν ἐνεγκον ἐπὶ τὸ μνημ' ἐκέλευσιν Anaxipp. 4, 466. ποῦ * ποῦ
αἱ φρένες ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι χρόνον, * (ὄτ') οὐ ταῦτ'
ἀλλ' ἐκεῖν' ἠρούμεθα Men. 4, 244 (35). ἐν ὄσῳ δ' ἐσθίω, ἕτερος ἐκεῖν',
ἐν ὄσῳ δ' ἐκεῖνος τοῦτ' ἐγώ | ἠφάνισα· βούλομαι δ' ἐγώ-κακέυνο καὶ
τοῦτ' Lyncei 4, 433 (v. 10. 12). κλίω· πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι * τοῦτ',
ἐκεῖνο δ' οὐ Apollod. 4, 451 (1). οὐκ ἐκεῖνος ἀλλ' ἐκέλευσιν κείνον ἐν-
θάδ' ἠγαγεν anon. (394) 5, 123. ἦβης ἐκέλευσιν νοῦ τ' ἐκέλευσιν καὶ φρενῶν
Cratin. 2, 56 (1). παῖ' ἐκεῖνον, ἀγχ' ἐκεῖνον Cratet. 2, 244 (1). τέρπον
φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον Pher. 2, 335 (2). αὐτὴ δ' ἐκέλευσιν πρότερον ἐξ-
πίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3). τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς
Amphid. 3, 303 (1). ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5).
ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκέλευσιν βαρβάροις Pher. 2, 281 (2). τοὺς ἐψ-
τοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκέλευσιν Nicoph. 2, 853 (4). τοὺς κἀνθάδους
ἐκέλευσιν τοὺς ἀδρούς Epigen. 3, 538 (1). ἐν Λακεδαιμονίᾳ γέγονας;
ἐκέλευσιν τῶν νόμων μεθεχτέον ἐστίν Antiph. 3, 22. ἐν τοῖς δ' ἐκέλευσιν ἐστ-
σιν ἰσθ' ἀρχαῖκός ib. ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος-ὁ τρισμακαρίτης Antiph. 3,
92 (1, 7). ὁ τὸ σκόλιον εὐρῶν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1).
ὡ τοιχωρῦχον ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων (?) Diph. 4, 376 (1). ἐκεῖνο
θράπτει μ', ὅτι- Pher. 2, 270 (2). * κακέλευσιν τοὺς Ἰππέας συνε-
ποίησα Eur. 2, 453 (16). * Χάμυντας ἐκεῖνος-κλαύσεται Eur. 2, 513
(11). ὁ βοῦς ἐκεῖνος χῆ μαγίς- Cratin. 2, 31. Μνησίλοχος * ἐστὶ
ἐκεῖνος, ὅς- Telecl. 2, 371 (2). * (ἢ) τροφαλὶς ἐκέλευσιν (f. ἐκεινη) ἐφ'
ὑδωρ βαδίζει Eur. 2, 538 (5). † ἂν ἐκεῖνον ἢ πονηρὸς (f. ἐάν ἐκεινοῖ
| πονηρόν) ἐλν' ἀργῆ Phryn. 2, 600 (6).
- ἐκεινοσὶ: vide ἐκεῖνος. ὁ μαινόμενος ἐκεινοσὶ Λιογύσιος Polyz. 2, 871 (1).
ἐκέλευσιν: * ἐπὶ τὸ καινουργεῖν φέρου, οὕτως * ἐκέλευσιν Antiph. 3, 15 (1).

- ἐκεῖσε: * οὓς ἦσμεν ὄντας ἀδοξοίτας καὶ θαυμά | ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας Aristophan. 2, 1005 (1, 5). ἐκεῖσε * διαπλέω ὄθεν δισπάσθημεν Antiph. 3, 48. μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς Antiph. 3, 117 (2, 15). ἔλκει-γραμματεῖδιον ἐκεῖσε δίδυρον Men. 4, 166 (7). ἐκεῖσε καταγεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος Men. 4, 229 (4).
- ἐκθνήσκω: ὀρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph. 3, 104 (v. 7). γέλωτι- * ἐκθανούμενος (libr. ἐνηθούμενος) Men. 4, 153 (2).
- ἐκκαθαίρω: τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος Diph. 4, 389 (1, 17).
- ἐκκαίδεκα: * χούτοι μὲν εἰς ἐκκαίδεκα εἰς Ἀρχέστρατον Eur. 2, 587 (4, 4). κίχλαι | ἐκκαίδεκα ὀλόκληροι Plat. 2, 674 (2, 9). * ἐκκαίδεκατάλαντον-γύναιον Men. 4, 159 (1, 11).
- ἐκκαλῶ: εὔρε μοιχοῖς αἰεῖσμαι ἐκκαλεῖσθαι γυναῖκας Eur. 2, 481 (3). τευθῖς-λιμὸν ἐκκαλουμένην Antiph. 3, 126 (1, 23).
- ἐκκανάζω: τήνδ' ἐκκανάζει Eur. 2, 534 (8).
- ἐκκάω: τὸ πῦρ ἐκκαίεται Eur. 2, 566 (55).
- ἐκκλείω: ἐξέκλαξε σύγκοιτον γίλην anon. 4, 676 (305).
- ἐκκλήσια: cf. Plat. 2, 690 (30). εἰλόμεθα-γενομένης ἐκκλησίας Aristophan. 2, 1005 (1, 3). ἱστοὶ γυναικῶν ἔργα κούκ ἐκκλησῖαι mon. 260.
- ἐκκλησιαστικῆς: γίνεταί * κἀκκλησιαστικῆς οἰκόσιτος Antiph. 3, 115 (2).
- ἐκκλίνω: κῶν τέμαχος ἐκκλίνης τι Dionys. 3, 552 (1, 10).
- * ἐκκλυστος: vide ἐκλυτος.
- ἐκκοκκίζω: οὐσίδιον-οὔτω συνεστρογγύλικα (an -σα) κἀξεκόκκισα Nicomach. 4, 587 (1).
- ἐκκολυμβῶ: εὐ γ' * ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης Aristophan. 2, 975 (11).
- ἐκκόπτω: τοὺς-γομφίους-ἐξέκοψεν Phryn. 2, 603 (4). ἐκκέκοφθ' ἢ μουσική anon. 4, 699 (377). ἐκκόψαι (i. e. νικῆσαι κύβοις) Alexid. 3, 403 (2).
- ἐκκορίζω: τὸν * κύσθον ἐκκορίζειν Eur. 2, 510 (5). τί * μ' ἐξορίζεις (i. ἐκκορίζεις) ὡσπερὲ κλινητήριον; Aristophan. 2, 1103 (1).
- ἐκκορῶ: ἐκκορηθείης σύ γε Men. 4, 303 (328).
- ἐκκρούω: † ἐκκρουσαμένους (i. ἐκκεκρουσμένους) τοὺς πύνδακας Aristophan. 2, 1057 (8). παττάλους ἐκκρούειν Aristophan. 2, 1118 (3). σφαῖραν λαβῶν-τοῦ δ' ἐξέκρουσε Antiph. 3, 136 (7, 3).
- ἐκκύλιστος: στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων Archipp. 2, 726 (1).
- ἐκλακκίζω: ἐκλακκίζειν in saltando Eur. 2, 569 (68). ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστός ἡμῖν μοιχός Men. 4, 77 (10).
- ἐκλαμβάνω: δοὺς τὸ μικρὸν ἐκλήψη μέγα mon. 124.
- ἐκλέγω: ἐκλέγει-ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πολιὰς Aristophan. 2, 1120 (11). εἰσελήλυθεν-ὄρμηις μεστός, * ἐκλελεγμένος (libr. ἐκλελυμένος) Posidipp. 4, 523 (1, 9). ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει-τὴν πεπαιτάτην αἰε Alexid. 3, 393 (1). ὦν-ἐκλεξάμενον ἢ τις ἤδεται Xenarch. 3, 617 (1, 7). ἄριστον-ἐκλελεγμένον, εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν Diph. 4, 394 (1). ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας Diodor. 3, 544 (v. 29). οὐχὶ τοὺς χαριστάτους ἐκλεγόμενοι ib. (v. 34). ἄν-ἐκλέγη | αἰε τὸ λυποῦν-ὀδυνησεὶ διὰ τέλους Men. 4, 164 (1, 14). ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἄ συμφέρει mon. 588.
- ἐκλείπω: τί γὰρ ἐκλείπει δόμος-ποιῶν ἀγαθῶν; Anaxand. 3, 184 (1, 34). * ταῦτα πάντ' ἄν (?) ἐκλίπη, τέθνηκε-ὁ-βλός Philem. 4, 22 (v. 11). ἐκλειποῖτες τὸν χάρακα Men. 4, 91 (2).
- ἐκλειψίς: ἐκλειψιν ἡλίου Alexid. 3, 397 (1).
- ἐκλέπω: ὡς ἂν ἐκλήψης καλὸν-ἐκ τοῦ δ' ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2). βροτῶν ἄπαντας ἐκλαπήναι Aristophan. 2, 1011 (17).

- ἐκλυτος: ἴνα-τόν πνεύμον' *ἐκλυτον (ἰ. ἐκκλυστον) φορηῆ Κυρ. 2, 491 (11). ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας Timocl. 3, 599 (2).
- ἐκλύω: cf. ἐκλέγω. τοὺς *κάλως ἐκλυε Epirat. 3, 372 (2).
- ἐκμανθάνω: Διονυσίου-δράματ' ἐκμαθεῖν Epirat. 3, 335 (2). *τερωτικ' ἐκμεμάθηκα-Σαπφούς, Μελήτου- Epirat. 3, 367 (3). τὴν ἰχνην-οὐ πάνυ ἐξέμαθε Alexid. 3, 400 (1, 9). τὸ μῆθ' ἐν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν Men. 4, 150 (4). πᾶν τοῦργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν Men. 4, 293 (276).
- ἐκμάσσω: ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος Cratin. 2, 165 (5).
- ἐκμελετῶ: τὴν εἰς τὸ θεῖον *ἐκμελετᾶ (libr. μελετᾶ) βλασφημίαν Men. 4, 272 (169).
- ἐκνεφίας: ἐκνεφίας καταγίγασας-ἐς τὴν ἀγορίαν Alexid. 3, 403 (1).
- ἐκνίζω: στίλβουσαν, ἀνταυγουῖσαν, ἐκνετιμμένην Kubul. 3, 231 (1).
- ἐκνιτρῶ: τὰ κπῶματ' -ἐκνετιτρωμένα | θεῖναι Alexid. 3, 383 (2).
- ἐκουσίως: λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως mon. 9.
- ἐκπαίω: *ἐξέπαισε (libr. ἐξέπεισε) πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ Anaxil. 3, 348 (1, 17).
- ἐκπέμπω: Ἑλλιάδος-ἡ Κυδῖαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο Kubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 11). εὐθύς ἐξέπεμπέ με *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112 + ἐκπεπέη δέκας Epirhi 3, 559 (4).
- ἐκπερῶ: κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερῶν Kubul. 3, 208 (2).
- ἐκπετήσιμος: πρὸς ἄνδρας-ἐκπετήσιμοι Aristophan. 2, 1192 (22).
- ἐκπηδῶ: ἐξεπήδησ' ἀρίτως πέττουσα τὸν χαρίσιον Kubul. 3, 203 (2). ἐκ τῆς πόλεως-ἐκπήδα Men. 4, 187 (3).
- ἐκπίνω: ὅπως-πλεῖστος οἶνος ἐκποθῆ Pher. 2, 324 (1, 7). ὅταν τὸν οἶνον αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν ib. (1, 8). ἐκπιεῖν πολὺν Antiph. 3, 79 (2, 8). πολλῇ-Λεσβία σταγῶν ἐκπίνεται Epirh. 3, 339 (2). κῶμνύουσι μὲν *ἐκπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). χρυσὸν οἴνου-ἐκπιῶν ὑψίλετο Herm. 2, 393 (2). τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιῶν Herm. 2, 400 (6). λεπαστή-ἦν ἐκπιουῖσ' ἄκρατον-τέττιξ κελαδεῖ Theop. 2, 608 (1). cf. ἡ. (2). ὕλην μύσας ἐκπινε Antiph. 3, 4 (4). τὸν μὲν *ὑγιείας ἔνα, ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι Kubul. 3, 249 (1, 3). τὸν τρίτον δ' ὕπνου, ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ-οἴκαδε βαδίζουσ' ib. (1, 6). ταύτην ἐκπιῶν *λέγε τι Alexid. 3, 487 (1). ταῦτ' ἀπνευστὶ-ἐκπιῶν Alexid. 3, 494. κόνδου χρυσοῦν-τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ' Men. 4, 152 (1). οὐδ' ἂν ἐλέγας ἐκπία ἐγὼ *δὲ τοῦτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις Epirh. 4, 508 (v. 5. 6). λαβὼν ἐκπιεῖ τοῦτον Men. 4, 129 (6). ἡ τὰ γαθοῦ δαιμονος-συνέσει μ' ἐκποθεῖσα γιᾶλη Xenarch. 3, 616 (1). ἐκπλομαι (ἰ) δ' ἐγὼ τέως Antiph. 2, 710 (1). ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται (ἰ) τὰ χρήματα Plat. 2, 616 (1). τὴν -γραῦν-ρίζον τρίψας τι-τοῦτ' *ἐποίησ' ἐκπιεῖν Antiph. 3, 23. ὅπως δεῖ τοῦτό σ' ἐκπιεῖν (ἰ. e. ἄλμης ποτήριον) Antiph. 3, 41 (2, 11).
- ἐκπίπτω: cf. ἐκπαίω. τὰ κάρυά μουξέπιπτεν Aristophan. 2, 1185 (38).
- ἐκπλέω: cf. διαπλέω. τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται Plat. 2, 679 (1, 3). τὸν υἱὸν ἐκπλέοντ' ὄρων Philem. 4, 25 (3).
- ἐκπλήττω: μάλιστα δ' ἐκπλήττει με-ὁ χρόνος Antiph. 3, 156 (72). ἡ-τοῦσιν-ὥστ' ἐκπεπλήχθαι πάντα Baton. 4, 502 (1, 19). ἐξεπλάγη-ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα Eur. 2, 561 (37).
- ἐκπλύνω: vide ἐνεκπλύνω. τὸν σαπέρδην ἀποτίλαι-καὶ καταπλῦναι *καὶ ἐκπλῦναι Aristophan. 2, 1184 (31). κεστρεύς, λεπισθεῖς, * (ἐκπλυθεῖς) πασθεῖς Antiph. 3, 125 (1, 10).
- ἐκποδῶν: οὐκ-τὴν χεῖρ' ἀπολείπει ἐκποδῶν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου-; Nicoph. 2, 848 (2). ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι mon. 32.
- ἐκποιῶ: ἀλοάσαντ' εὐθύς ἐκποιήσαι Pher. 2, 278 (3).
- ἐκπονῶ: ταῦτα δυοῖν ἐν ἑτοῖν ἡμῖν μόλις ἐξεπονῆθη Cratin. 2, 161 (22).

- ἐκπορεύομαι: τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται Men. 4, 324 (467).
 ἐκπρεπής: ἐκπρεπεῖς φύσιν αἱ ξανθοχρῶτες Nausicr. 4, 575 (2).
 [ἐκπυνθάνεσθαι τὰρσένων ἡμᾶς σέθεν Men. 4, 226.]
 ἐκπυτίζω: τὸν-ὄξυν οἶνον ἐκπυτίζομεν Alexid. 3, 447 (1, 12).
 ἐκπῶμα: cf. κύλιξ. τοῦ Παάπιδος-τάκπῶματα Loucon. 2, 749 (1). τὰκ-
 πῶματ' ἐκνευιτωμένα θεῖναι Alexid. 3, 383 (2). τὰκπῶματα | ἦγεν
 δύο δραχμάς ih. ἐκπῶμάτων δ' ὀνόματα Diph. 4, 414. γραμματικὸν
 *ἐκπῶμ' Eubul. 3, 239.
 ἐκπῶμάτιον: σκευάριον, ἐκπῶμάτιον, ἀργυρίδιον Diph. 4, 384 (3).
 ἐκρινίζω: ἐξερρίνισα anon. 4, 653 (201).
 ἐκρίπτω: ἐν ὄσῳ συστρέφεται, προσέρχεται-ἐξέρριψεν (int. στρόβιλος)
 Men. 4, 231 (7). φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γερόμενος Diph. 4, 305
 (2, 12).
 ἐκροιβδῶ: κρατῆρ ἐξερροίβδητ' οἶνου Mnesim. 3, 569 (v. 17).
 ἐκροφῶ: τὸ-ἔψημά σου-ἐλαθον ἐκροφῆσας Plat. 2, 666 (4).
 ἐκσοβῶ: ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις Men. 4, 118 (6).
 ἐκσπένδω: οἶνον ἐξέσπεινδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240.
 ἐκσπογγίζω: τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4).
 ἐκστασις: τὰ μὴδὲ προσδοκώμεν' ἐκστασιν φέρει Men. 4, 112 (1).
 ἐκσυρίττω: ἂν ἔν τι-παραλίπη Χρέμης τις ἢ φείδων τις ἐκσυρίττειται
 Antiph. 3, 106 (v. 21).
 ἐκτέμνω: ἐκτεμῶν χορδῆς μεσαιῶν Antiph. 3, 40 (3). τοῦτον ἐκτεμῖν-
 τὸν δάφρον Philippi. 4, 470 (1).
 ἐκτεύς: ἐκτεύς δέ * (γ') ἐστὶν ἐξαχολνικὸν μέτρον Aristophan. 2, 1193
 (93). οὐκ ἔστιν ἐκτεύς * τοῦτο Men. 4, 94 (4).
 ἐκτῆχομαι: τὸν ἴσον ἴσῳ φέροντ' -ἐκτῆχομαι Cratin. 2, 118 (5).
 ἐκτίθημι: θυγατέρα δ' ἐκτίθῃσι (int. πᾶς) κᾶν ἢ πλούσιος Posidipp. 4,
 516. expositos infantes quibusdam signis agnoscī, anon. 4, 688 (338^a).
 ἐκτίνω: μόλις ὥσπερ τὸ κεφάλαιον ἐκτίνει (olim ἐκτεῖ) | τὸ σπέρμα Phi-
 lem. 4, 33 (4). μῆνιν ἐκτίνει θεῶν Men. 4, 250 (55).
 ἐκτομίας: κάπρος ἐκτομίας Antiph. 3, 73 (2, 5). κριοὺς ἐκτομίας anon.
 4, 701 (385).
 Ἐκτόρειος: τὴν Ἐκτόρειον τὴν * ἐφ' ἡμέρον κόμην Anaxil. 3, 355 (6).
 ἔκτος: * δωδέκατος-, ἔκτος (i. e. sextus decimus) ὁ διεστραμμένος Κυρ.
 2, 537 (4, 3). * ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιαῶνος-ἔξεις αἰεὶ Men. 4, 224
 (4). ἔκτος (crater) δὲ κώμων Eubul. 3, 249 (1, 8). ἔκτη Κύπρος
 Alexid. 3, 517 (30).
 ἐκτός: ἐκτός (f. ἐντός) οὐ πολλοῦ χρόνου Cratin. 2, 127 (17).
 ἐκτρέπελος: ἐκτραπέλους * μυρμηχιάς ἑξαρμοσίους Pher. 2, 327 (1) cf.
 384 (v. 23).
 ἐκτρέπω: εἰς τὸ πλινθεῖον γερόμενος ἐξέτρεψε Aristophan. 2, 1060 (6).
 ἐκτρέφω: σὺ γάρ-ἐξέθρεψας Περικλέα Plat. 2, 683 (7). ἔτικτον, ἐκ-
 τρέφω Men. 4, 284 (230). υἱὸς ἐκτεθραμμένος οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων
 Men. 4, 176 (1).
 ἐκτρέχω: * οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τοδὶ-; Diph. 4, 384 (2).
 ἐκτρέβω: ἐν τῇ κυλικεῖ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον (?) Eubul. 3, 249 (2).
 ἐκτροπή: γήρως-φαύλου-ἐκτροπή mon. 113.
 ἐκτύπωμα: κάκτυπῶμάτων πρόσωπα Men. 4, 74 (4).
 ἐκτυφλῶ: κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα Aristophan. 2, 1171 (1, 2). ἐκτυφλοῦν
 τιν' ἀστραπή (sum) Antiph. 3, 110 (v. 4).
 ἐκτύφω: ἐξετύφην-κλαίουσα Men. 4, 122 (10). ἐκτυφῆσομαι (al. ἐκ-
 τυφῶσομαι) Men. 4, 220 (4).

- Ἐκτωρ**: ὡσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἐκτορα | ὄσον εἰλκυσεν * τοσοῦτο παρ-
θεῖς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2).
- ἐκφαίνω**: cf. φαίνω. ἰδὼν τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνης mon. 271.
- Ἐκφραντίδης**: Cratin. 2, 194 (52). 224 (149). vide Χοιριλεξακτιδῆς.
- ἐκφέρω**: τὸν λυχνουῶνα ἐκφέρ' Pher. 2, 271 (5). ἐκφέρετε πεύκας-φω-
φόρους Aristophan. 2, 1150 (17). τὰ γραμματεῖα-ἐκφέρων Plat. 2,
694 (10). τί οὐ-τὰς τραπέζας ἐκφέρεῖς; Plat. 2, 637 (1, 2). σκευ-
ρια-κλίμας * ἀπεκέρουζ' ἐκφέρων Plat. 2, 657 (4). οὐχ κλώσομ' ἐκ-
φέρων κρέας Posidipp. 4, 514 (1). παραγώγιον δ', ἂν ἐκφέρης, ἐκ-
πράξομαι Philippid. 4, 472 (2). καρῖδας ἢ ζῆν ἐκφέρει Cratin. m. a.
3, 379 (2). ἐξόλων ἐπίγειον Aristophan. 2, 975 (11). ἐξετεχθεῖων
* πότου Antiph. 3, 101 (4).
- ἐκφεύγω**: ἐκφυγὼν θάνατον Philem. 4, 59 (83). ἐκφυγοῦσα δ' ἦν εἶχε
νόσον Men. 4, 93 (2). λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4, 519. ἀλαζονείας
οὔτις ἐκφεύγει δίκην mon. 21. cf. ἐκφυγγάνω.
- ἐκφορά**: ἀλλ' οὐκ ἐκφορά Theop. 2, 818 (8). οὐκ ἦν ἐκφορά Λίχου
κρεῶν τότε Κυρήνῳ. 4, 487 (v. 20). ὅταν γέροντος ἐκφορᾶν ἴδω,
* κλάω Apollod. 4, 451 (1). ἐπὶ τὰ χεῖρα ἐλθῶσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς He-
gesipp. 4, 479 (v. 12).
- ἐκφυγγάνω**: Diph. 4, 378 (3).
- ἐκχαρυβδίζω**: λεπαστήν-μεστήν ἐκχαρυβδίσαι Pher. 2, 294 (17).
- ἐκχέω**: μήτε * ποδιάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε Aristophan. 2, 1071 (3). τὸν
χοῦν | ἐκκέχουκας Men. 4, 323 (481). ἠδιστα-ἐκ τῶν τοιούτων * ἐκ-
χέας (libr. ἀσχεα) ποτηρίων εἶωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1).
- ἐκχοιριλῶ**: ἐκκεχοιριλωμένη Cratin. (?) 2, 199 (68).
- ἐκῶν**: † εἰ-ἀποδώσεις-ἐκῶν Plat. 2, 621 (2). * οὐτ' ἂν ἀδικοῖτ' οἰδὲν
οὔδεις οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἐκῶν (f. θέλων) Alexid. 3, 479 (1). τοὺς He-
θαγοριστάς-οὕτως ῥυπαρὰν ἐκόντας Aristophont. 3, 362 (3). τοῖς-ἄλλοις
πᾶσιν ἢ γῆ θηροῖς ἐκοῦσα παρέχει τὴν-τροφήν Philem. 4, 33 (4).
ἐκοῦσα-ποιήσει * τοῦτό σοι Men. 4, 222 (4).
- ἐλάα (ἐλάα)**: ἄπλους, σχαδόνας, ἐλάας Aristophan. 2, 1171 (1, 3).
βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν (al. ἐλαίου) Antiph. 3, 75 (1, 3). κνηκός, ἐλαῖα,
στέμφυλ', ἄμητες Anaxand. 3, 184 (1, 55). οὐ τυρὸς οὔδ' ἐλαῶν (an
ἐλῶν?) γένη Alexid. 3, 502 (1, 3). τῶν-ἐλαῶν (?) -πάνθ' δὲ ἐν
βούλῃ γένη Eupang. 4, 572 (v. 5). βολβός, ἐλάα, σχόροδον Mnesim. 3,
569 (v. 29). ἀμέργων * (τὰς) ἐλάας anon. (391) 5, 122. τὸ τῆς ἐλάας
δένδρον Posidipp. 4, 527 (15). ἀλμύδας ὡς ἐλάας Aristophan. 2,
997 (5). δρυπεπεῖς ἐλαῖαι ap. Chionid. 2, 8 (4). Κυρ. 2, 563 (46).
θλαστὰς- * ἐλάας Aristophan. 2, 1111 (7). θλασταῖς ἐλάαις Diph. 4, 380.
θλαστή τ' ἐλάα Polioch. 4, 590. πάγκυμος ἐλάα (ἐλάα) Aristophan. 2,
1217 (234). ἀστῆς ἐλάας anon. 4, 654 (324).
- ἐλάδιον**: προσιγαγῶν χλόην, κύμινον, - * ἐλάδιον (legeh. ἔλαιον) Solad. 3,
585 (1, 7). * ἄλις ἐλαδίῳ διείς ib. 586 (1, 27). ἐλαδίου κοτύλης Ar-
ched. 4, 436 (1, 11).
- ἐλάα**: vide ἐλάα.
- ἐλάαταις ἔρεισιν** (f. ἐλάσας ἔρεισον) Herm. 2, 384 (3).
- ἐλατίζειν**: Aristophan. 2, 957 (5).
- ἔλαιον**: cf. ἐλάα. ἐλάδιον. τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ
Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). ἐν Θουροῖς τοῦ ἐλαίου An-
phid. 3, 318 (4). ἐλαίῳ Καρικῶ Ophel. 3, 381 (3). ἄλας, ἔλαιον, τρέ-
βλιον Antiph. 3, 39 (2). οὐ θρίον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ * ἀμυγδαλάς Alexid.
3, 465 (3). ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Timocl. 3, 613 (5) = Diph. 4, 417
(4). πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας Philem. 4, 44 (28). σήσαρον,
ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος Philem. 4, 46 (33). ἄρτων, ἀλάτων, ὄξους,

- ἐλαίου Men. 4, 156 (1). εἶπειν ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαῖσμένην Eubul. 3, 269 (15^a) = Kphipp. 3, 325 (2, 6). ἐπισκέδασα τοῦλαιον Alexid. 3, 470 (1). αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν-πῦρ τ' ὀξύ-ἐποιοῦν Anaxipp. 4, 459 (v. 11). ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλλας δούς- Euphron. 4, 494 (1, 9). τοὺς ἄνθρακας ἔρραν' ἐλαίῳ Arched. 4, 435 (1, 5). τυρῶ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ Cratin. 2, 89 (4). ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μὴδ' ὄραν Aristophont. 3, 361 (1, 7). oleo aliquis pedes unguis, Antiph. 3, 16 (2). φεῖδεσθε τοῦλαιου σφόδρ' Plat. 2, 685 (15). περιάγεις τὴν λήκυθον, καταμινθάνων τοῦλαιον Baton. 4, 500 (1). ἀναμεινῶ σε πρὸς τοῦλαιον Men. 4, 305 (339). † σὺν ἐλαίῳ ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκαλεύεται Plat. 2, 666 (3).
- ἐλάτη: ἐλάτης πρίνου κομάρου τε πτόρθους Eur. 2, 426 (1).
- ἐλατήρ: ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατήρες Calliae 2, 740 (2).
- ἐλάτινος: *ἐξέπαισε πορθμῖς ἐλατίνῳ πλάτῃ Anaxil. 3, 349 (1, 17).
- ἐλαττοῦμαι: ῥαθυμία-ἐλαττοῦσθαι ποιεῖ mon. 628. μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα Apollod. 4, 452 (1, 3).
- ἐλάττων: ὅστις ἄν-ἰχθὺν ἀποδῶτ' ἐλάττωνος ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). ἐλάττω γῆν-ἐπιστολῆς Ἀικωνικῆς anon. 4, 652 (196). τοὺς μὲν ἢ τύχη-μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττωσιν Alexid. 3, 434 (1, 12). ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθλεί | ἐλάττων-; Anaxil. 3, 353. Ἀλεξάνδρου πλέον πέπωκας. Β. οὐκ ἐλάττων, οὐ Men. 4, 152 (1). τοῦ λαβεῖν-μηδὲ ἔν | τὸ λαβεῖν ἐλάττων πλεῖον ἔσται σοι πολὺ Men. 4, 248 (45). εὐφραϊνόμεσθ' ἐλάττων ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65). ἐλάχιστος suo loco est.
- ἐλαύνω: cf. ἐλαία. εἰ μὴ δύναιο βοῦν * (ἐλαῦν) ἔλαυν' ὄνον anon. 4, 698 (376). ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαθροῖσις ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων Plat. 2, 615 (1). cf. ἐλῶ.
- ἐλαφος: βοῦς * ὠπτων, σῦς, ἐλάφους, ἄρνας Antiph. 3, 94. ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκῶς anon. 4, 660 (311^b).
- ἐλαφρός: ἐλαφρὸν παραινεῖν anon. 4, 664 (264). παίζουσι ** πρὸς ἐλαφρ' ἐξαλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2). ἐλαφρός Philem. 4, 5. cf. ἐλαφρὸν * τὸ γένος-ἔστι καὶ λίαν κακόν 4, 58 (78).
- ἐλάχιστος: ὁ ποιῶν-ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον * (κακόν) Philem. 4, 42 (23). πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων anon. 4, 688 (339). δραχμῆς τοῦλάχιστον δώδεκα | ἢ πλέον Antiph. 3, 80. τούτων τριῶν ἑνός τ' ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον Alexid. 3, 460 (3). ὥστε με | ἐνίοτε τοῦλάχιστον ὀκτὼ τραύματα ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5). ὅστις-μὴ τοῦλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113).
- ἐλεγείον: εὐθύς ἐλεξ' ἐλεγεία Pher. 2, 335 (3, 7).
- * Ἐλεγχος- * ὁ φίλος ἀληθείας-θεός Men. 4, 307 (351) cf. 4, 876.
- ἐλεγχος: ὅσα * οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἐλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). οὐτ' εἰς ἐλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται Philem. 4, 36 (8). ἐλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης Men. 4, 267 (144).
- ἐλέγχω: ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10). τὸν κρυπτοντά σε μηδέποι' ἐλέγξης Men. 4, 248 (44). τὸ * πρᾶγμ' ἐλέγξαι (legeb. πρᾶγμα λέξαι) βούλομαι Aristophan. 2, 1049 (5). ἐλεγε σαυτὸν-πράττων κακῶς mon. 571. τοῦτο μόνον ἐπισχοτεῖ καὶ * δυσγενεῖα καὶ-τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται Men. 4, 214 (5). ἐλέγχεται ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος anon. 4, 693 (360). ἐλεγχ' ἄγροικον οὐσαν ἡμῶν τὴν τύχην Apollod. Car. 4, 442 (v. 14).
- ἐλεδώνη: τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους Henioch. 3, 561.
- ἐλεινός: ἐλεινότατον-ἀτυχία φίλου mon. 180.

ἐλεινόν: Eur. 2, 435 (26b).

ἐλελιζομαι: Ἐκάτης *σπείρας ὕψων ἐλελιζομένης Aristophan. 2, 1153 (14).

Ἐλένη: de Aspasia, Eur. 2, 524 (6). de Theseo et Helena (libr. Μελαίρη) Aristophan. 2, 1088 (26) cf. 2, 200 (49). Helena multivox, Heraclit. (f. Heraclid.) 3, 566. Ἐλένης (al. Ἐκάτης) βρώματα Antiph. 3, 36 (1, 14).

Ἐλεος: τὸ μὲν-ἔλεον-φέρει Antiph. 3, 154 (62). Ἐλεος ἐμπέπτωκέ τί μοι τῶν ὄλων Philippiid. 4, 469. Ἐλεος ἐπεικῆς θεός Timocl. 3, 611.

ἐλέπολις: Λάμια ἐλέπολις anon. 4, 678 (309).

Ἐλευθεραί: *Ἐλευθερῶν (libr. ἐλευθέρων) ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4, 109 (6).

ἐλευθερία: ἡδιστον ποτόν [τῆς] ἐλευθερίας Theop. 2, 819 (13).

ἐλευθερία: ἐλευθέρη-θύσουσαι (civitates) Henioch. 3, 563 (v. 10). τὸ πολὺ μὲν ἀκτῆ, τοῖς δ' *Ἐλευθεροῖς πόλις (Plataeae) Posidipp. 4, 525 (3).

ἐλευθέριος: ὕδωρ-ἐλευθέριον Antiph. 3, 11. πράγματα *ἐλευθέρη, οὐ τάριχος Antiph. 3, 101 (5).

Ἐλευθέριος Ζεὺς Men. 4, 315 (411). cf. 4, 225 (1).

ἐλεύθερος: cf. Ἐλευθεραί. ποιηρῶ καὶ ξένῳ | ἐπέλαχες ἄνδρῶ, *μηδένα γὰρ ἐλευθέρῳ Plat. 2, 670 (3). πολλοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, ἐκ ταύριον δὲ Σουριεῖς Anaxand. 3, 163 (1). φυγόντες δεσπότας, ἐλευθέροι ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτιν Ἐυβουλ. 3, 270 (17). ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον Philem. 4, 55 (63b) = Men. 4, 274 (179). cf. Philippiid. 4, 478. οἴκοι μένειν χρή καὶ μένειν ἐλεύθερον Men. 4, 111 (6). ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκ ἔτ' ἐστ' ἐλεύθερος mon. 197. γυναῖξ δούλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων Alexid. 3, 450. γῆμικτος αὐτοῦ δ' εὐθὺς ἔσομ' ἐλεύθερος anon. 4, 601 (4). ἐγὼ σ' ἔθηκα δούλον ὄντ' ἐλεύθερον anon. 4, 604 (13). τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ mon. 514. στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου Apollod. 4, 453 (2). *ἐλεύθερος πᾶς ἐνὶ δεδούλωται, νόμῳ Men. 4, 268 (150). ἄλλης εἰς ἣν ἂν ἐμψάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος Arched. 4, 436 (1, 10). ὅταν ἀπορουμένους-ἀνθρώπους ἴδω | ἐλευθέρους Philippiid. 4, 469. ἡγεῖται *δὲ δὴ τοῦτοις μόνους ἐλευθέρους Ἐυβουλ. 3, 217 (1). ἐλευθέρῳ τὸ καταγελασθαι-πολύ | *αἰσχιστόν ἐστι Men. 4, 120 (3). ἔργον ἐστ' ἐλευθέρου Men. 4, 248 (246b). ἐλευθέρου-ἐστι τᾶληθῆ λέγειν mon. 162. σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον mon. 495. ἐλεύθερον φύλαττε τὸν τρόπον mon. 144. τοῖς παθῶν ἐλευθέρους mon. 591. ἱκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων mon. 262. ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος ἐλευθέρου Men. 4, 194 (7). ἐλεύθερον πιούσαν οἶνον Xenarch. 3, 620 (2). εἰτ' ἐλευθέρου ἀφῆκε βαπτίσας Aristophont. 3, 363. ἕτερα (Aphrodisia) -χωρὶς ἐστὶ ταῖς ἐλευθέραις Alexid. 3, 499 (1). *ἐξιὼν γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέραις Philem. 4, 45 (31). κόρης ἐλευθέραις εἰς ἔρωθ' ἤκων Men. 4, 97 (6). *τρέφει-χωρὶς, ὡς *ἐλευθέρου πρέπει Men. 4, 201 (3). πέρας-αὔλιος θύρα ἐλευθέρου γυναικὶ-οἴκτου Men. 4, 141 (2). χαλεπὸν-ἐλευθέρου γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη Men. 4, 245 (36). ἔργων ποιηρῶν χεῖρ ἐλευθέρου mon. 149. ὅτε τῶν πόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι (urbes) σχεδόν Henioch. 3, 563 (v. 11). *τοῦλευθέρου-πανταχοῦ φρονεῖν μέγα Men. 4, 128 (2). ἐλεύθερόν τι τολμήσει ποιεῖν Men. 4, 296 (297). ἐλευθέρως δούλευε Men. 4, 293 (279).

ἐλεφαντινος: τάριχος ἐλεφάντινον Cratet. 2, 244 (1). Aristophan. 2, 1055 (15). cf. ἐλέφας.

ἐλεφαντόκωπος: ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας Theop. 2, 800 (2).

ἐλεφαντόπους: ἐν κλίταις ἐλεφαντόποσιν Plat. 2, 663 (8).

ἐλέφας: ἡ Αἰβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει Herm. 2, 407 (1, 15).

στυππεῖον, *ἐλέφαντ', οἶνον Men. 4, 279 (201). καταβεβρωκῶς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων (al. ἐλεφάντινα) τεττάρων Antiph. 3, 44 (1). ἔστι δ' ἐλέφας. B. ἐλέφαντα περιάγει; A. ῥυτόν-οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπλοῖ || B. οὐδὲν ἐλέφαντος διαφέρεις Epirinici 4, 506 (v. 4. 5. 7). τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων-ῥυτόν δίκρονον Damox. 4, 529.

ἐλεῶ: ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν-μόνος Men. 4, 127 (3). δε μειράκιον ἦν τοὺς ἄωρους ἠλέουν Apollod. 4, 451 (1). *ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν Men. 4, 323 (460). ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις Men. 4, 325 (472) = mon. 645.

ἐλιγμα: ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλίγμασιν Ephiipp. 3, 332 (v. 9).

ἐλιχοβόστρυχος: Μούσας-ἐλιχοβοστρύχους Aristophan. 2, 1086 (16).

ἐλικτήρ: *ὑποδερῖδας, ἐλικτήρας Aristophan. 2, 1079 (6, 14).

ἐλικτός: vide Φοινικελίκτην.

ἐλίσσω: πρασοκουρίδες-χορούς ἐλίσσουσαι Stratt. 2, 787 (1, 5).

ἐλιχρυσος: ἐλιχρύσου κλάδοις Cratin. 2, 72 (1, 4).

ἐλκετριβων: τὸν-ῥυποκόνδυλον ἐλκετριβωνα Plat. 2, 656 (2).

ἐλκος: σπληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθέν Philem. 4, 42 (25).

ἐλκύσαι: cf. ἔλκω. πλεόν' ἐλκύσαι σταθμόν Eur. 2, 456 (1). ἐλκύσαι σε τὸν *ζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). γόγγρον-ἄσον εἴλκυσε, *τοσοῦτο καταθεῖς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2). ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν (i. e. ὄφρυν) ἐλκύσει κάτω Philem. 4, 58 (81). μίαν εἴλκυσε πέρκην Antiph. 3, 109 (v. 2).

ἐλκω: cf. ἐλκύσαι. ἔλκων τῆς τρυγός Cratin. 2, 164 (4). οἶνον ἔλκειν ἐξ-λεπαστῆς Telecl. 2, 368 (2). Ἐριῆς, ὃν ἔλκουσ' ἐκ προχοιδίου Stratt. 2, 771 (1). ἔλκειν ἀπνευσί Antiph. 3, 41 (2, 14). μὴ μεστὰς ἀεὶ | ἔλκωμεν Antiph. 3, 119 (1). δέπας μεστόν-ἔλκουσι γνάθοις ὀλοκοῖς ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15). μίᾶν ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων-εἴλκων Διὸς σωτήρος Kubul. 3, 231 (1). ἐξῆς πυκνὰς | ἔλκει καταντλεῖ Alexid. 3, 417 (1). ἔλκειν τὸ βέδν σωτήριον Philyll. 2, 864 (1). τὸ τὸν ἀεὶ ἔλκειν καθαρὸν ib. (1, 3). τὸν αὐτὸν ἀέρα *ἐτέροισιν ἔλκεις (libr. ἐτέροις συνέλκεις) Philem. 4, 43 (27^a). νόμον ἐκ νόμου ἔλκων Kubul. 3, 254 (1, 3). διάφωνον ἔλκεις Damox. 4, 532 (v. 61).

διάπυρος-οὐδ' ἔτι (olla) ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα Alexid. 3, 440 (5, 8). τὸν πέπλον *ἔλκουσ' ὄνεύοντες-εἰς ἄκρον-τὸν ἰστόν Stratt. 2, 772 (1). †βαδίζει-θοίμάτιον ἔλκων Archipp. 2, 728 (3). σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων Ephiipp. 3, 336 (1). χλανίδας ἔλκων Anaxil. 3, 345 (1). μειράκια ἐν *τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν Eur. 2, 464 (13).

ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν Calliae 2, 735. τὰπὸ Θράκης λήμματα | ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 10). μαγνητῆς-λίθος ὡς ἔλκει τοὺς πεινῶντας Kubul. 3, 243 (2). εἰ-ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυβάλοις ἄνθρωπος εἰς δ βούλεται Men. 4, 140 (1). μῆδ' εἰς ὄνειδος *ἔλκε (libr. ἔλκυε) τὴν σεμνὴν †πολιάν Philem. 4, 60 (88). πάντα τὰ σκεύη-ἔλκων ὄχει ἐκ τῆς οἰκίας Anaxil. 3, 348 (1, 10). ἔλκ' εἰς μέσον τὸν φημόν Diph. 4, 413 (4). ἔλκει-γραμματεῖδιον ἐκεῖσε δίδυρον Men. 4, 166 (7).

ἐλκῶ: τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει (vinum) anon. 4, 605 (16, 8).

Ἑλλάς: Ἑλλάδος-τῆς ταλαιπώρου στένω Kubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 10). οὐχὶ γαμετῆς (fanum) οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος Philetæer. 3, 293 = 295 (3). Ἑλλάς μὲν ἔστι μία Posidipp. 4, 524 (2).

ἐλλεβοριᾶν: Calliae 2, 742 (10).

ἐλλέβορος: 1) *ἐλλέβορον ἤδη πῶποτ' ἐπιες; Men. 4, 90 (5). 2) τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον Aristophan. 2, 1079 (6, 6). ὄφεις, περισκελίδας, ἐλλέβορον Nicostr. 3, 289 (7).

ἐλλείπω: Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πναλίτης (iact. talar.) Kubul. 3, 232 (2).

ἔλλειχω: ἔλλειχοντα τῶν Ἀθηνῶν anon. 4, 636 (125).

Ἕλληνα: ἔστ' οὐκ Ἀργόλας. B. - * οὐδέ γ' Ἕλληνα Aristophan. 2, 1071 (5).

Ἕλληνα γυνή Philem. 4, 17. Ἕλληνα ἀληθῶς οὐσα (fortuna) Apollod. Car. 4, 442 (v. 10). * τοὺς Ἕλληνας ἡδιστον ποτὸν ἐλευθερίας γείσαστες Theop. 2, 819 (13). Ἕλληνας μικροτοράπειοι φυλλοτορῶνες Antiph. 3, 94. χρηστῶν-ἔσθ' ἢ Χαλκίς Ἕλλήνων πόλις Philisci 3, 550 (3). οἱ δ' Ἕλληνας ἐλληνίζομεν Posidipp. 4, 524 (2). Ἕλληνας εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες Men. 4, 291 (267). ἄνδρες Ἕλλήνων ἄχροι Alexid. 3, 410 (1). μετ' ἀνδρῶν Ἕλλήνων αἰεὶ συνάγειν Sophil. 3, 591. νόμοι; Ἕλληνας Theophil. 3, 626.

ἐλληνίζω: οἱ δ' Ἕλληνας ἐλληνίζομεν Posidipp. 4, 524 (2).

Ἕλληνικός: ἀπὸ τῆς-ὄψεως Ἕλληνικός Antiph. 3, 17. τοῦτ' ἔσθ' Ἕλληνικός πότος Alexid. 3, 386.

ἐλληνικῶς: * διαβάλοι κραπάλην ἐλληνικῶς Antiph. 3, 101 (4).

Ἕλληνίς: Ἕλληνίς οὐκ Ἰβηρίς Men. 4, 92 (6). πόλις ἔσθ' Ἕλληνίς anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 4). ὡ μάλιστα γλῶττα τῶν Ἕλληνίδων Cratin. 2, 173 (4).

Ἕλλησποντος: ἐκ δ' Ἕλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη Heron. 2, 407 (1, 5).

ἐλλιμενίζω: ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις; Aristophan. 2, 1135 (4).

ἐλλιμένιον: ἐλλιμένιον-δοῦναι πρὶν εἰσβῆναι Eur. 2, 441 (3).

ἐλλιπής: τὸ δεῖπνον-ἐντελές καὶ * μηδενὶ ἐλλιπές Kuangeli 4, 572 (v. 3).

ἐλλόπους: † ἐλλόπιδας (l. ἐλλόποδας) Cratin. 2, 197 (60).

ἐλπίζω: ἐλπίζε δ' αὐτὸν πάλιν * (ἄν) εἶναί σου φίλον Philem. 4, 53 (52^b) = mon. 408. ἐλπίζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς mon. 142 cf. ἐλπίζε τιμῶν τοὺς γονεῖς προῖξαι καλῶς mon. 155. ἐλπίζε πάντα μέγα γήρως mon. 661. τίς ὧδε μῶρος-ὅστις ἐλπίζει θεοὺς ὀσιῶν-χαίρειν ἀπαρχαῖς; anon. 4, 613 (41).

Ἕλπινίκη: Ἕλπινίχην τήνδε (an τῆδε) καταλιπὼν Eur. 2, 512 (10).

ἐλπίς: εἴτ' εἰς ἐλπίδα * ἐνέπεσον Philem. 4, 51 (49). ἀγαθὴν ἐλπίδα πρόβαλλε σαυτῷ Men. 4, 248 (47). οἷόν ἐστ' ἐλπίς κακόν Men. 4, 175 (5). ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων * ὠχεῖσθ' Aristophan. 2, 1005 (2). πετῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν Antiph. 3, 66. κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτοῦμοι Kubul. 3, 208 (2). αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς mon. 42. σώζεται ταῖς ἐλπίσιν mon. 643. ταῖς ἐλπίσιν τάλγεινὰ παραμυθούμενος Men. 4, 273 (174). τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῇ τύχῃ ἔχειν ὧν βούλεται τις Philem. 4, 16 (1). ἐλπίδας καλὰς ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν Philem. (?) 4, 60 (90).

ἔλυμοι αὐλοῖ Calliae 2, 740 (7). Cypriis usitati, Cratin. min. 3, 375.

ἔλυμος: Aristophan. 2, 1112 (11).

ἐλῶ: cf. ἐλαύνω. ἐλᾶν Canth. 2, 835 (4). τὸν τροχὸν * ἐλᾶν ἀνεκᾶς (le-geh. ἔᾶν ἀνεκᾶς) Aristophan. 2, 1019 (9).

ἔμαντοῦ: ἔμαντός Pher. (?) 2, 309. Plat. 2, 643 (2). πάντα τὰ μαντοῦ δίδωμι χρήματα Heron. 2, 400 (6). πρὸς ταῖς ἔμαντοῦ-θύραι; ἔστηκ' Men. 4, 295 (293). καταλιπεῖν συγγράμματα σπεύδων ἔμανταί καινὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 22). ἔρανον ἔμαντῷ οἶομαι γέρειν Antiph. 3, 152 (59). δαίμων ἔμαντῷ γέγονα mon. 132. εἰπὴ μ' ἐπῆρας-ἔμαντὸν ἐγκυλίσει πράγμασιν Pher. 2, 398 (7). ἔδω δ' ἔμαντὸν Alcae. 2, 832 (1). κοῦχλ' ἐλέηθ' ἔμαντὸν Aristophan. 2, 958 (18). οὐ καυλοῖσιν-ἔμαντὸν χορτάσων ἐλήλυθα Kubul. 3, 205 (v. 5). διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον πρὸς ἔμαντὸν Plat. 2, 672 (1, 3). ζητῶν πρὸς ἔμαντὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). οἶμαι δ' ἔμαντὸν εὔδειον γεγονέναι Nicol. 4, 580 (v. 40). τῶν μετ' ἔμαντὸν εἰκότος πᾶ

- μνημάτων Laon. 4, 574. ἐφ' ᾧ τ' ἐμαυτὴν σιγκαθεύδειν τῷ πατρὶ Cratin. 2, 231 (174).
- Ἐμβάδας: de Anyto. Theop. 2, 813 (5).
- ἔμβαινω: † ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος Herm. 2, 384 (5). βούς ἐμβαίνει μέγας Stratt. 2, 790 (8). ἐμβάιντες ταχύ | ἀνηγιάγοιτο Men. 4, 76 (9). μὴ ἔμβαινε δυστυχοῦντι mon. 356.
- ἔμβάλλω: 1) πάντες ἐμβάλλουσιν-μάραθρον εἰς τὰς ἀλμάδας Herm. 2, 413 (2). χόνδρον ἔψων εἰτα μυῖαν ἐμβαλῶν Aristophan. 2, 1029 (10). ὕδατι *περίσσαν' ἐμβαλῶν ἄλας, φακούς Men. 4, 101 (1). εἰς τὰ βατάνι' *ἐμβαλεῖν (libr. ἐκβ.) -τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394 cf. 430 (1, 22). ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθύς ἐμβάλη Philem. min. 4, 68 (1). ἔλκ' εἰς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλη Diph. 4, 413 (4). τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον (f. βρωτὸν) ἐμβαλεῖς * (ἅπαν) Diph. 4, 403 (1, 4). εἰς σπυρίδα μύζας ἐμβαλεῖς-οἰνάριον εἰς λάγυρον ib. τούτοις-τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν (i. e. curribus) Alexid. 3, 492. ἐμβαλόντες-εἰς σακκοπήραν αὐτὸν Apollod. Car. 4, 440. τοὺς ἀλίευσ εἰς τὸ βάρραθρον ἐμβαλῶ Alexid. 3, 455 (2). εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς-πραγμαίων Men. 4, 85 (1). εἰς προὔπτον αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν Aristophont. 3, 359. ἐτάραττε κἀκείνους γάρ, ἐμβάλλων στάσεις Aristophont. 3, 361 (2). τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον Diph. 4, 395 (2, 24). ἕτερον-καινὸν ἐμβαιῶν αὐτῷ (i. e. δέφρω) τόνον Philippiid. 4, 470 (1). φρῶνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλῶν Pher. 2, 327 (1, 14). 2) *ἐμβαλῶν εἰς τοῦνον Antiph. 3, 118 (4). ἐνέβαλεν (int. μεῖράκια) εἰς τὸν κέραμον Diph. 4, 395 (2, 29).
- ἔμβαμμα: τὸ-φενακίζειν προσὸν ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις Theop. 2, 795 (2).
- ἔμβαμματίον: ἐμβαμματίοις γλαυυροῖσι κεχορηγημένα Anaxipp. 4, 460 (v. 35).
- ἔμβάπτω: εἰς ἄλμην-γλιαρὸν ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5). εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος (versus) Aristophan. 2, 1009 (9). ἄλμης-εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος Arched. 4, 436 (1, 10).
- ἔμβαρρος: Men. 4, 219 (2).
- ἔμβας: μόλις-ὑπεδησάμην-τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος Alexid. 3, 395 (2). τὸν ἱμάντα-τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος * ἀπέρρηξ' Men. 4, 101 (2).
- ἔμβατεύω: Πᾶν Ἡελασιγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων Cratin. 2, 162 (22).
- ἔμβλέπω: ἔρημον ἐμβλέπειν (f. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5). οἰκειότητα-ἐμβλέπων anon. 4, 673 (297). ἐμβλέπων-τοῖς ἰχθυοπώλαις Antiph. 3, 91 (1, 4). ἐμβλέπων δ' ἐμοὶ-πρὸς ἕτερον-ἐλάλει Timocl. 3, 609. ὅς ἐπεὶ ποτ' ἐμβλέψαιε τοῖς καθημένοις || πάντες ἐβωῶμεν Damos. 4, 536 (v. 4). τυφλοὺς * τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει Men. 4, 93 (1). ὅταν-εἰς τρυφῶντα-ἐμβλέψῃ Men. 4, 193 (5). ἐμβλεῖπον εἰς τὰ μνήμαθ' Men. 4, 233 (9). ἐμβλέψας-που τὰχ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ' Philem. 4, 6.
- ἔμβολή: λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν Aristophan. 2, 1190 (60). τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη Eubul. 3, 242 (1, 12).
- ἔμβόλιμος: παῖδες ἐμβόλιμοί (f. ἐκβόλιμοί) τινες Eur. 2, 477 (39).
- ἔμβολος: οἶνος ὅστις * ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον Aristophan. 2, 1076 (1).
- ἔμβραχυ: ὅ τι τις εὔξαιτ' ἔμβραχυ (f. ἐμβραχύ) Cratin. 2, 167 (11).
- ἔμβρόντητος: ὁ διδοὺς τὸν ὄρχον ἐγένετ' ἐμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ; Philem. 4, 14. βιβλίον Ἠλάτωνος ἐμβρόντητον Ophel. 3, 381 (2).
- ἔμβροντῶ: ἐμβρονοντῆσαι; Men. 4, 97 (6).
- ἔμβρύειον: * χελιδόνεια, τέττιγας, ἐμβρύεια Aristophan. 2, 1171 (1, 4).
- ἔμβρονον: ἐμβρόνων-πλήθη Cratin. 2, 226 (158).

ἐμίας: Eur. 2, 570 (75).

ἐμμηρος: τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους, ὅπως — Demetr. 2, 577 (2).

ἐμμητρος: ἐμμητρον * ἂν ἢ τὸ ξύλον Antiph. 3, 129.

ἐμός: ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι * κάμὸς αὐτοῦ Eur. 2, 454 (1, 4). ἐμόν αὐτῆς ἴδιον Phryn. 2, 598 (5). ἐγὼ-εἰμι * τῶν ἐμῶν ἐμός μότος Apollod. Car. 4, 447 (9). ἐμός γενόμενος-διδάσκαλος Ανακρη. 4, 440 (v. 20). ἂν τοῦτ' αἰσθάνη, ἐμός εἰ μαθητῆς Κυρήνον. 4, 493 (v. 11). ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας Theop. 2, 807 (1). καλῶ δ' Ἄρη Νίκη τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449. θανμαστόν ἐμόν εὖρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). οὐκ ἐμόν ἀνοίγειν-ἀτυχίαν ἔστ' Men. 4, 264 (128). τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν (?) Nicomach. 4, 584 (v. 36). τὰ θεορὰ λουτρὰ-ἄξω τοῖς ἐμοῖς Cratet. 2, 238 (2, 2). τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις Herm. 2, 410 (2, 12). τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρέφει Plat. 2, 677 (4). ὁ μὲν οὖν σός, ἐμός δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασίου Aristophan. 2, 1031 (15). οὐμός υἱός Eubul. 3, 239. ὁ δεσπότης οὐμός Alexid. 3, 400 (1). ὁ βίος οὐμός Alexid. 3, 488 (3). οὐμός διδάσκαλος Κυρήνον. 4, 492. ἢ δύναμις ἢ μὴ Κρινίσι 4, 505. τὰς μοχθηρίας τῆς ἡλιθιότητος (?) τῆς ἐμῆς Cratin. 2, 123 (9). μὰ τὴν Μαραθῶν τῆ ἐμῆν μάχην Eur. 2, 457 (2). τοῦμόν ἀλγυνεῖ χέαρ Eur. 2, 457 (2). τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν Aristophan. 2, 1180 (15). τοῦμόν θυγάτριον Men. 4, 198 (5). τὸ σὸν διδάξας τοῦμόν οὐ μαθὼν ἔσει Men. 4, 326 (475). τὰ λοιπὰ-ὄξαλείους χωρία σικῆς φέρει, τοῦμόν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους Apollod. Car. 4, 448. τὰμὰ δὴ ξυνέετε * (ῥήματ' 5, 21) Cratin. 2, 123 (11). ἀκούειτ' - * τὰμὰ καὶ ξυνέετε | * ῥήματ' Eur. 2, 546 (1). λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαιρος Eur. 2, 565 (53). τοῖς ἐμοῖσιν * ἐγγελωῖσι πῆμασιν Eubul. 3, 218 (3). τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις απον. 4, 625 (84). εὐδὶν τοῖς ἐμοῖς * βλίτοις ὅμοια πράγματ' Diph. 4, 380. † κακὸν ὄζει τὰμὰ Pher. 2, 292 (14). τὸν πόδ' - τρέφουσι τὸν † ἐμόν Eubul. 3, 257 (2).

ἐμπαίζειν: Aristophan. 2, 1131 (5).

ἐμπαῖς: ἢ παῖς-ἐμπαῖς ἐστίν Cratin. 2, 209 (102) cf. p. 1230 not.

ἐμπαλιν: αἱ νεότητες ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιν ἀδρανέες Plat. (?) 2, 697 (v. 8). αὐτὰ * τὰμπαλιν τὰ θεορὰ λουτρὰ-ἄξω Cratet. 2, 238 (2). αὐτὸ τοῦμπαλιν λέγεις απον. 4, 662 (244). μηδὲ * τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοῦμπαλιν λέγων, ὅτι- (?) Antiph. 3, 27 (1, 15). ἔδει δὲ τοῦμπαλιν τὰς τῶν ἀδελφῶν ἐξετάζειν οἰκίας Timocl. 3, 611. τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοῦμπαλιν απον. 4, 605 (16, 3).

ἐμπεδορκεῖν: Aristophan. 2, 1210 (162).

ἐμπειρία: ἐμπειρία-τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ὡς δ' - τῆς ἡδονῆς ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον Athenion. 4, 557 (v. 15).

ἐμπειρικῶς: Alexid. 3, 494 (4).

ἐμπειρος: τῶν-πραγμάτων οὐ παντελοῦς ἐμπειρος Men. 4, 97 (5).

ἐμπείρως: ὅστις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων Antiph. 3, 4 (4).

ἐμπερονῶ: θώρακα-ἄπας ἐμπερονᾶται Herm. 2, 397 (2).

ἐμπήγνυμαι: ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 25).

ἐμπηδῶ: ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας Herm. 2, 404 (5).

ἐμπίνω: τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν Pher. 2, 270 (4). πίνωμεν, ἐμπίνωμεν Alexid. (?) 3, 394. ἐμπεπωχότες Cratin. 2, 198 (63). ἀριστίως ἑαυτὸν, ἐντραγῶν, * πιών (libr. ἐμπιών) Diod. 3, 544 (v. 12).

ἐμπίπλημι: † κατέπλησα (l. κατέπασα 5, 113) - τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δὲ Lyncei 4, 433 (v. 16). [τὴν ὄψιν * ἐμπλήσασ' Men. 4, 226]. οὐ-πώποτ' ἠράσθησθαι-; Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθησθαι Men. 4, 170 (8). κέμπι-πλάμενος κάθειυδε Pher. 2, 287 (1). συνεχῶς-ἐμπιπλάμενος Antiph.

3, 146 (33). κάμπιμπλάμενοι πυριάτη Cratin. 2, 95 (4). οὐδὲ *δει-
πνῶν - *ἐμπίμπλαται (vulg. ἐμπίπλ.) Kubul. 3, 224 (3).

ἐμπίπτω: δελφίδς-διακόψει τοῦδαμος-ἐμπίπτων Pher. 2, 259 (6). εἰς
ζητρεῖον ἐμπεσῶν Kur. 2, 563 (46). εἰς προῦπτον ἤλθον ἐμπεσοῦσα δὴ
κακόν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). ἴσον-εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἐμπεσεῖν
mon. 575. εἰς ἔρωτα-ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12). τοῦ μή ποτ' αὐ-
τὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα φερόμενον Theophil. 3, 631 (2). εἰτ' εἰς ἐλ-
πίδα *ἐνέπεσον (libr. ἐνέπεσαν) Philem. 4, 51 (49). ὅταν ἐμπέση τις
εἰς τὸν νοῦν φόβος Philem. 4, 56 (70). περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἰ τις
ἐμπέσοι λόγος Antidot. 3, 523 (1). ἔλεος ἐμπέπτωκέ τις μοι τῶν
ὄλων Philippiid. 4, 469.

ἐμπλέκω: ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη Antiph. 3, 121 (v. 9). τούτων
τινά (meretr.), ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λόγοις αἰ μαστροποὶ Theophil. 3,
631 (2).

ἐμποδίζω: οἶνος-ἐμποδίζει ** mon. 427. τὴν ἀπ' ἄλλων ἐμποδίζεται
δόσιν Philem. 4, 57 (72).

ἐμποδῶν: ἡμῖν-ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδῶν καθήμενοι Pher. 2, 263 (3).

ἐμποιῶ: τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ-ἀναβολὴν τῷ πάθει *Men. 4,
237 (16). διαφορὰν-τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 493 (v. 43).

ἐμπόλημα: ἐμπόλημα τιμηέστατον anon. 4, 611 (36).

ἐμπολις: Kur. 2, 480.

Ἐμπόλω Διοσκούρω (vel Διοσκόρω) Aristophan. 2, 1073 (13).

ἐμπορεύομαι: Λύκων-*ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται Metag.
2, 755 (1).

ἐμπορίζω: θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται (? ἐμπορ.) Men. 4,
271 (163).

ἐμπόριον: πότερ' Ἀττικοί | ἅπαντες ἢ καὶ τοῦμπορίου τινές; Diph. 4,
381 (1, 3). τὸ κατὰ τοῦμποριον-γένος Diph. 4, 394 (2, 9). ὥσπερ-
εἰς τὰμπόρια-ἂν εὐ προσδράμης πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 17).

ἐμπορος: ὁ σὸς-τύμβος-τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται Plat. 2, 679 (1).
πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 88 (2).
ἀχθεῖς ὑπὸ τινος ἐμπόρου Antiph. 3, 91 (1). ἐπὶ χρήμασιν δ' ὧν ἐμ-
πορος φρονεῖ μέγα Antiph. 3, 83. τὸν γεωργὸν καὶ τὸν ἐμπορον κα-
κοῖς Baton. 4, 499 (1, 10).

Ἐμπουσα: τί καλεῖς *(Ἐκάτην) τὴν Ἐμπουσαν; Aristophan. 2, 1153 (15).

ἐμπροσθε: ἐπὶ τῶν ἐμπροσθε Σειρήνων Hegesipp. 4, 479 (v. 20).
† ἐμπροσθε δεῖ ζωγραφίας ἤφθαι Nicomach. 4, 583 (v. 14). cf. ad
Philippiid. 4, 476 (4).

ἐμπροσθεν: οὐτ' ἀκήκοα | ἐμπροσθεν οὐδ' ἐόρακα τοιαύτην χάριν Da-
mox. 4, 536 (v. 10). λέγων-τι-καινὸν παρὰ τοὺς ἐμπροσθεν Hege-
sipp. 4, 479 (v. 3). ὑπαγ' εἰς τοῦμπροσθεν Kur. 2, 447 (2).

ἐμπυος: Men. 4, 314 (307).

ἐμφαγεῖν: οὐκ ἂν δυναμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά Kubul. 3, 247 (2).

ἐμφανής: κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανής φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανής Men. 4,
107 (2, 15). ἐμφανῶς: ἀδικεῖ τὸν Ἐρωτ' ἐμφανῶς Alexid. 3, 411.

ἐμφερής: ὡς Πριαμίδαισιν (5, 118) ἐμφερής ὁ βουκόλος anon. 4, 619
(53). † ἐμφερής τῷ πατρὶ Archipp. 2, 728 (3). ἐμφερεῖς ἔχοιτας-τοὺς
τρόπους τοῖς δεσπόταις Alexid. 3, 407 (3). * ῥῆμα-οὐδὲν ἐμφερές τῷ
γνώθι σαυτὸν Men. 4, 142 (1). ποτήρια-ἐμφερῆ γευστηρίοις Pher. 2,
324 (1, 3). * χρυσί'-ἀπειθὰ τοῖς Παττικοῖς ἐμφερῆ anon. 4, 695 (364).
ὑμᾶς ὀρῶ *πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ Men. 4, 149 (1). ἀνέχασκον ἐμ-
φερέστατα | ὀπιτωμέναις κόγχαισιν Aristophan. 2, 976 (15).

ἐμφέρω: † ἐμφέρεσθαι (l. ἐμφέρεσθε) δέ | τὰ ῥάμματα Plat. 2, 628 (11).

ἐμφρόνως δεξιόμενος (dolorem) Antiph. 3, 54.

ἐμφρών: οὐτ' ἀβέλτερος οὐτ' ἀνδρῶν ἐμφρών Alexid. 3, 495 (1, 8). ἐμφρών πατήρ mon. 525. ἐμφρόνος λόγου Timocl. 3, 602 (3).

ἐμφῦναι: ἀρίχριόν τι φαίνεται ἐμπεφυκέναι Nicoph. 2, 549 (3). ἐμφῦν ἀποθανεῖν anon. 4, 673 (298).

ἐμψυχος: ἐσθλεί ἐμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). ἐμψυχον οὐδὲ ἐσθλεί Alexid. 3, 398 (1, 2). ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἐμψυχον ib. οὐτ' αἰὶ οὐδὲ ἐν ἐμψυχον (edunt) Alexid. 3, 483 (1, 3). κύνας κατεσθλεί-ῆ ἀποκτείναι: * μὲν οὖν οὐχ ἔτι γὰρ ἔστι ἐμψυχον ib. (1, 6). ἐμψυχεῖ οὐδὲν ἐσθλόντες παντελῶς Menesim. 3, 567. εἰκῶν ἐμψυχος θεῶν mon. 79.

ἐμῶ: ἐμοῦμεν Aristophan. 2, 964 (17). ἡμεῖ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3). ἡμουν ἄγριον βάρος Aristophan. 2, 1094 (6). ἐμὴ καταμηλῶν Phryn. 2, 604 (9). ἐμῆν χολήν Nicoph. 2, 850 (1, 4). χρῆσοῦς ἐμῶν Nicomach. 4, 588 (2).

ἐν: cf. ἐγκλιονάσαι. εὐχαλκος. ἐν γειτόνων velle γείτων. ἐν Ἄγρως Pher. 2, 267 (3). διγῶντ' ἐν Μεγαβύζου Cratet. 2, 246 (1). ἐν Φαλακῆ Eur. 2, 429 (3). † βοιωτίας ἐν Ἄγχομενοῦ Aristophan. 2, 1155 (21). † ἦεις ἐν Φαινεστίου Antiph. 3, 137 (9). ἐν (ἐκ) Παμβωταδῶν Aristophan. 2, 1217 (235). ἐν τοῖς στεφανώμασιν (in foro), οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ Pher. 2, 253 (2). ἐν τῷ μύρῳ-μικαρίζεται Polyz. 2, 671 (1). περιπατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις Antiph. 3, 45 (4). κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσις Antiph. 3, 68 (2, 1). ὄνος ἐν μελίταις Cratet. 2, 247 (6). λάρους-, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν Phryn. 2, 601 (1). ξενύθει ἐν προσμάτοις ἰχθυοῦσι τεθραμμένα Men. 4, 208 (1). ἀθάλαττος ἐν (ἐν) τοῖς λοπαδοῖς ἀλλασκεται ib. ἐν τοῖσι κορήμασιν οὐσαν Herm. 2, 398 (2, 10). ἐν κοπρία θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Strattid. 2, 779 (2). Μίδας * ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος Eubul. 3, 233 (4). μάχην * ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς (piscibus) Xenarch. 3, 621 (1, 10). ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ Cratin. 2, 214 (124). ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις-καλοῦσι Pher. 2, 261 (2). κακοδαίμων-ὅστις γαμειῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις Antiph. 3, 32. μάταιός ἐστιν * ἐν γ' (libr. ἐργ') ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κρηαῖς ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). ἐθέλω δόξαν δοῦναι-* (ἐν) τῶν φίλων-ἐν Aristophan. 2, 1056 (1). * βραδύτατος ὢν (legesh. τῶν) ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν Aristophan. 2, 1098 (2). οὐχ ἔστι λύπης ἀλγῆμα μείζον τῶν ἐν ἀνθρώποις Men. 4, 263 (121). ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν Men. 4, 275 (184). ὁ μὴ γέρων-εὐ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξυνηκας; Nicol. 4, 579 (v. 16). ἂν ἢ χρηστός-οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 15). ἐπι κρηαῖς ἀδικός-κάν θεοῖς Men. 4, 184 (7). ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχει τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). ἐν πλησμονῇ τοῖ Κύπρις, ἐν πινυαῖς δ' οὐ mon. 159. ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσκω μόνον, ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὀρώ Anaxipp. 4, 485 (2). ἐν τῇ τέχνῃ τίς ἐσμέν Nicomach. 4, 583 (v. 3). ἄριστος τᾶλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (309b). ἐν ταῖς ἐτέρων-ἀτυχαῖς τραγῶν Euphron. 4, 495 (2). ἀλλοιωμάτα ἐν ταῖς τραγῶσι ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 23). ἡμῶν-τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις anon. 4, 654 (205). ἐν γῆμασι βροτῶν-ἀνομασμένος Antiph. 3, 55. ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ πρώτῳ πειράσθαι Cratin. 2, 30 (4). ἐν τοῖσι * πρώτος Pher. 2, 326 (1, 4). τοῦ * ἐν κύκλῳ-λόγου Eur. 2, 467 (18). † περιέφερε-ἐν κύκλῳ λεπαστήν Aristophan. 2, 1010 (12). ἐν δὲ κύκλῳ νιν-τὸν πόδ' -τρέψουσι (?) Eubul. 3, 257 (2). περιναίουσιν-ἐν κύκλῳ Metag. 2, 753 (1, 11). ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ Aristophan. 2, 976 (14). συνάψα-

* τὰν μέσῳ Antiph. 3, 95 (1). τάριχος ἀντακαῖον έν μέσῳ πῖον - Antiph. 3, 100 (3). κατηλόηται γαστρὸς έν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5). πηδῶσι δ' ἰχθῦς έν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. έν μέσοις αὐτοῖσιν ἔστῳς Eubul. 3, 240. έν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται έν ταῖς Ἀθήναις Eubul. 3, 241. ένταῦθ' έν Ἀθήναις, έν Πάτραις, έν Σικελία, έν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, έν ταῖς οἰκίαις πάσαις, έν ὑμῖν πᾶσιν Philem. 4, 31 (2). ὅτε τὰν Σάμῳ-ήν Eur. 2, 493 (16). τήν [έν] Μαραθῶνι Eur. 2, 516 (24). τοῦν Μαραθῶνι τροπαῖον Aristophan. 2, 1122 (14). παίζειν έν ἀνδρικοῖς χοροῖσιν Cratet. 2, 242 (2). έν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαζέτω Pher. 2, 267 (3). ἐνουροῦσιν-στρώμασιν έν μαλακοῖς Herm. 2, 410 (2, 2). ἀραχνίσι, * ἄν (cf. 5, 42) τοῖσι τοίχοις-ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1). τύμβος έν καλῷ κεχωσμένος Plat. 2, 679 (1). ὁ σκνῖψ έν χώρᾳ Stratt. 2, 790 (12). αἰετὸς έν νεφέλῃσι (?) Aristophan. 2, 1044 (31). έν πῖθῳ τήν κεραιμελίαν Aristophan. 2, 1139 (8). έν γῆ πένεσθαι Antiph. 3, 53 (2). τρέφω-έν ἀγρῷ χωρίον Anaxil. 3, 346 (3). βρέφη δ' έν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας Antiph. 3, 112 (1, 7). βρέφη δ' έν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα ib. (1, 18). ἔστηκεν έν τῷ σπέρματι Eubul. 3, 255 (1, 20). ἐνήν ἄρ'-κάν οἴνῳ λόγος Amphid. 3, 318 (5). * ἦ | έν τοῖσιν αὐλοῖς μουσική κᾶν τῇ λύρᾳ Erhipp. 3, 327 (2). έν παγούροις-εὔρηκα παντοδαπῆς τέχνης Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). τὰ δυσχερῆ-ὄρας έν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγίαθ' οὐκέτι βλέπεις Men. 4, 164 (1). οὐκ έν γυναικὶ φύεται * πιστὴ χάρις Men. 4, 241 (27b). ποῦ * ποθ' αἱ φρένες-ἦσαν έν τῷ σώματι; Men. 4, 244 (35). πῖνακα-ἔχοντα-πέντε πινακίσκους * έν οἱ Lyncei 4, 433 (v. 6). έν αὐτῷ λέπτ' ἔχον καθίσχια κυμνοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). ἰχθῦν-ἔχοντα τοὺς | χυμοὺς έν αὐτῷ Arched. 4, 435 (1, 9). ἐνεστιν έν κιθάρῳ τι κακόν Pher. 2, 270 (2, 4). ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, έν τῷ * κα-πήλῳ ροῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 4). ταῦτα πᾶντ' έν τῇδ' ἐνι· οἰκεῖν-έν ἀγρῷ-έν τῷ γηδίῳ Aristophan. 2, 1108 (1, 1. 2) cf. 5, 65. έν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἐνεστι-; B. έν ταῖς τρισὶν-χόνδρος-Antiph. 3, 18 (1). έν τῷ λαχάνῳ τούτῳ-τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα προῦ-θηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. τὸ δ' ἔτνος έν (l. τοῦν) ταῖς κυλίχλαις Aristophan. 2, 1153 (11). τυρὸς έν μέλιτι Pher. 2, 269 (1, 7). κόκ-κον έν χιόνι ῥόας Herm. 2, 394 (3). ἀπλοὺς παρακειμένους έν ὕδατι Alexid. 3, 398 (1). βολβὸν έν ὑποτρίμματι Nicostr. 3, 278 (1). τὸ γλαυκίδιον-ἔπειν έν ἄλμῃ;-τὸν γαλεόν; B. έν ὑποτρίμματι * ζέσαι Antiph. 3, 130. ὡς * (έν) ἄλμῃ θεορῆ τοῦτο γάγοι γ' ἐφθόν Axionicēi 3, 532 (1, 12). έν ἄλμῃ παρεόντος ὄψου ib. (1, 16). δι' ἄλμῃς ἐφθός έν χλόῃ Sotad. 3, 585 (1, 9). κατέπνιξ' έν ἄλμῃ τοῦτον ib. (1, 21). έν ἄλμῃ-ἀπεβίαθη Aristophan. 2, 1123 (19). ἐψητόν έν τεύτλοις ἐψόμενον Eubul. 3, 248. έν τεύτλου-κρύπτεται στεγάσμασιν Antiph. 3, 99. ὅσα έν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται Timocl. 3, 591. έν πᾶσιν ἀγαθοῖς-εἰργασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). ὑμεῖς γὰρ-λάβοιτ' ἄν ἄνδρ' ἄριστον έν κακῷ τινι; Eur. 2, 501 (5, 8). τοῦτ' έν ἀσφαλεῖ νόμιζε Antiph. 3, 116 (1, 14). έν μυρλοῖσι τὰ καλὰ γίνεται πόνοις mon. 176. τοῦρα-νοῦ-ἔστιν έν καλῷ anon. 4, 616 (49). κᾶν ποιοῖσιν ἔστι ζῳδοῖς (sol) Sosip. 4, 483 (v. 29). μεθυστέρῳ έν χρόνῳ Cratin. 2, 86 (14). πολλὰ γ' έν μακρῷ χρόνῳ * γίνεται Eur. 2, 549 (4). έν ᾧ-οὐδέν δυνάμειδ'-τηνικαῦθ'- Pher. (?) 2, 359 (85). έν ὄσῳ δ' ἀκροῶμαι σου- Antiph. 3, 74 (1). έν ᾧ αἰ-δριμύτητες εὐφραίνουσι-, ἐφθόν τὸν ἰχθῦν ἀποδίδωμ' Arched. 4, 435 (1. 6). τὰ-ὄψα-έν τῇ περιφορᾷ τῆς-συντάξεως ἔτεραν έν * αὐ-τοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν Sosip. 4, 483 (v. 31. 32) cf. p. 485. λάμ-βανε τὴν γλῶτταν έν τούτῳ (interea) Men. 4, 153 (3). δυοῖν έν ἐπείν-

ἔξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). ἐν δὺ ἔτεσιν καὶ μηνὸν οὐχ ὄντα δέκα - κατεπύκνωσα Damox. 4, 530 (v. 3). οὐ-παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν *δυσὶν Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν ἡμέραις *τρισὶν | ἰσχυρίσασθαι αὐτὸν ἀποφανῶ - B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. ὥστ' ἐν ἡμέραις δέκα | εἶναι δοκεῖν - ἐγχερατέστερον Pheidipp. 4, 518 (1). νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὕλην ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ πεδίου χορεύσετε Eubul. 3, 203 (3). ἄρτους-ἰπνὸν καταμπέχοντα ἐν περναῖς *διεξόδοις Antiph. 3, 96 (1). ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη Plat. 2, 662 (5). παρὴν στέφανος ἐν τάχει Eubul. 3, 258 (2). διάκοτον ἐν μέρει κίμου Nicomach. 4, 584 (v. 40). ὥστε μὴτ' ἐν ἀνθρώποις μέρει μὴτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). ἄν-τιθῆς ἐν μηδεὶ Men. 4, 115 (1). οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι Antiph. 3, 67 (1, 13). καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς Pher. 2, 326 (1, 9). ἐν * (ῥ') ἀρσενίαις χιᾶζων Aristophan. 2, 1200 (102). ἐν τοῖς-ἐκείνων ἔδειξιν ἰσθ' ἀρχαῖκός Antiph. 3, 22. λαλοῦσ' - ἐν αἰνιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). ἔργω στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς Philem. 4, 40 (18). ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νοθετεῖν Men. 4, 261 (108). ἐνταῦθ' ἀνιχέσθαι ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ - Philem. 4, 56 (67). ἐν τῷ καλῶς ἐπιτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66). ἐν κώπαισι πλῆν Men. 4, 139 (2). τὴν πείραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀσμῆς λαβῶν Antiph. 3, 88 (v. 10). διαστίλβονθ' ὀρώμεν ὥσπερ ἐν *καινῷ λυχνούχῳ πάσι τῆς ἐξωμίδος Aristophan. 2, 947 (10). τῶν ζωγράφων - ἢ - χειρουργῶν ἐν τοῖς πίναξι κρεμασμένη θαναμιέζεται Anaxand. 3, 175 (1, 2). ἰσχυρῶς κεκαυμένος πλείστας - ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2, 5). ἐν χορῷ κωριῶντας Pher. 2, 355 (69). ἐν * τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν Eur. 2, 464 (13). φορεῖτε * γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4). * βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ Baton. 4, 501. τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν ταῖς τρόποις ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ Diph. 4, 425 (31). ὁ φθόνος ἐν ἑαυτῷ τοῦθ' ἐν ἐπιεικῶς ποιεῖ (?) Philem. 4, 50 (43). ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῆ Philem. 4, 34 (5). εὐ δ' ἐν πείλῳ πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν (?) Epheripp. 3, 332 (v. 8).

ἐν (dog.): * ποτιὰν κοπίθ' - σῶμαι ἐν Ἀμυκλαῖον Epilyci. 2, 887 (2).

ἐν: κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (5).

ἐνάγισμα: θύομεν-αὐτοῖσι (mortuis) τοῖς ἐναγίσμασιν Aristophan. 2, 1148 (1, 12).

ἐναγχος: οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ *ναγχος Eur. 2, 500 (5). ἔγνημ' ἐναγχος Men. 4, 300 (312).

ἐναλείφω: ἐναλείφεται τὰς ῥίνας Alexid. 3, 472 (5).

ἐναντίον: πολὺ τοῦναντίον Stratt. 2, 784 (1). οὐδεὶς παράσιτος εὐχὴ ἀτυχεῖν τοὺς φίλους, τοῦναντίον δὲ - Antiph. 3, 45 (2, 4). ἐπὶ τὸ σπυφρόν ῥεῖ - ἢ πάλιν τοῦναντίον Men. 4, 205 (2). Ἀρκαδικὸς τοῦναντίον - ἐν τοῖς λοπαδοῖς ἀλλίσκεται Men. 4, 206 (1). δαίμον' ἦτοι χρεστόν ἢ τοῦναντίον anon. (?) 4, 690 (349). τοῦναντίον δὲ πᾶν ἔδωκ' αὐτοῦς ποιεῖν Antiph. 3, 128 (2, 5). τοῦναντίον - νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοὶ Antiph. 3, 149 (44). πάντα τὰναντία νῦν ἴσθιν Men. 4, 222 (1). κρέας ἐρίφειον; B. ὀπτόν. A. θάτερον; B. τὰναντία Antiph. 3, 130. πάσι τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10).

ἐναποθνήσκω: λίφους - ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησεν Phrygn. 2, 601 (1).

ἐναπονίξω: λεκανίω - *ἐναπονίψεις (libr. ἀπονίψεις) Polyz. 2, 868 (4).

ἐναποπατῶ: λεκανίω - *ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποπατήσεις (libr. ἐν ἀποβάσει) Polyz. 2, 868 (4).

ἐνάπτομαι: ἰτέαν ἐνημμένος Aristophan. 2, 974 (6). ὁ χορὸς - ἐναψόμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα Aristophan. 2, 1052 (12).

- αργής: *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ** ἐναργές Eubul. 3, 222.
 αριστῶ: περιγράψεις ὅσον ἐναριστῶν κύκλον Eur. 2, 525 (1).
 ατος: ὁ δ' *ἐνατος (crater) χολῆς Eubul. 3, 249 (1, 9).
 αὐλιος: τὴν-ἐναύλιον ὠθῶν anon. 4, 676 (305) cf. 5, 121.
 αὐώ: εἴ τις μὴ *φράσει' ὀρθῶς ὁδόν, ἢ πῦρ *ἐναύσει' Diph. 4, 405 (3).
 ἐναύεσθαι (int. πῦρ) Cratin. 2, 214 (128).
 δεής: κακῶς-γηρῶν ἐνδεής του γίγνεται Men. 4, 212 (2, 14). ὅταν ἡ
 ἰέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66).
 δεκα: ἔνδεκα χρυσᾶ (int. γράμματα) Λιός σωτήρος Alexid. 3, 510 (12).
 ἀμει-οὐδὲ εἰς *εἰ μὴ δέξ' ἢ ἔνδεκα γυναῖκας Men. 4, 232 (8).
 δεκάκλινος: ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου Tel. 2, 373 (6).
 δελέχεια: πάντα-ταῖς ἐνδελεχείαις (vulg. ἐντ.) καταπονεῖται πρά-
 γματα Men. 4, 276 (191).
 δελεχῶς: *αἰὲ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον (hibere) Diodor.
 1, 543. τὸ-ἐνδελεχῶς μεθύειν Crobyli 4, 566 (2). *ἕκτην ἐπὶ δέκα βοη-
 τρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἕξεις αἰὲ Men. 4, 224 (4).
 δέχομαι: οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος τοῦτον Diph. 4, 389 (1, 12).
 δοθεν: δότω τὴν κιθάραν τις ἐνδοθεν Plat. 2, 617 (2). δᾶδας-*ἐμοὶ
 δότω τις ἐνδοθεν *Lysipp. 2, 748 (3). προὔπεμψεν-τῶν ἐνδοθεν κο-
 μιούντ' Alexid. 3, 409 (1). ἀμφορέα-λαβῶν τῶν ἐνδοθεν Aristophan.
 2, 1072 (6). εἰσφορὰ τις ἤρπαξεν τᾶνδοθεν πάντ' Antiph. 3, 116 (1, 4).
 κατακήχοα † καταχολουθῶν ἐνδοθέν σου Diochipp. 4, 542. τοιοῦτος ἐν-
 δοθέν τις ἐν τῷ σώματι διέδραμε γαργαλισμὸς Hegesipp. 4, 479 (v. 15).
 ἔνδοθεν-πρίεται Men. 4, 303 (326). πάντα τὰ † λυμαινόμεν' ἔστιν ἐν-
 δοθεν Men. 4, 235 (12). ποιῶν-μεσιτὴν-ἐνδοθεν τὴν χεῖρα Antiph.
 3, 48.
 δοθι: ἐνδοθι-ἴστι Πρωταγόρας Eur. 2, 490 (10). ἐνδοθι προνομεύειν
 Ἕρμενα Posidipp. 4, 520 (2).
 δον: *ἄμοργιν ἐνδον-ἠθεῖν Cratin. 2, 76 (4). ἐνδον τὰς ἀλεκτρούνας
 τοβεῖ Plat. 2, 619 (2). περιστεράς ἐνδον τρέμων Alexid. 3, 408 (2).
 ως ἂν-τὸ δεῖπνον * (ἐνδον) σκευάσω Plat. 2, 630 (1). ἐνδον-ἔστιν
 ἄνδρων γάργαρα Aristomen. 2, 730 (1). ἀρ' ἐνδον ἄνδρων κεστρέων
 ποικία; Aristophan. 2, 1007 (4). πάντες δ' ἐνδον πεταγνοῦνται Aristo-
 phan. 2, 1062 (3). ἢ τε-συνώνυμος τῆς ἐνδον οὔσης ἐγγελυς Βοιωτία
 περὶ 3, 125 (1, 2). τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα-οὐδ' ἐνδον ὄντ'
 δεῖν ἐγὼ Anaxand. 3, 162 (3). ἀποχεῖσθαι ἔωλον ἐνδον ἀργύριον Phi-
 laet. 3, 295 (2, 10). ὁ (argentum) πέντε μῆνας ἐνδον οὐ γενήσεται
 Men. 4, 228 (3). παρὰ Σινώπῃ καὶ-ἐνδον κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid.
 3, 310 (1). ἢ μὲν νόμφ-ἐνδον μένει Amphid. 3, 301. διατελεῖ
 ἐν ἡμέραν ἐνδον Alexid. 3, 423 (1, 22). λάβ' ἐλθῶν σήσαμα. B. ἀλλ'
 ἐν ἡμέραν ἐνδον Alexid. 3, 437 (2, 4). πρᾶγμα δ' ἴστί μοι φρέατος ἐνδον
 Alexid. 3, 468 (2). γόνδρος ἐνδον ἴστί Θετταλικός Alexid. 3, 473 (6).
 ἐνδον ἐνδον *ὄξος ὄξυ σοι; Diphil. (Sosipp.) 4, 383 (2). τὰ τ' ἐνδον
 ἐνδον πολεῖ λαβῶν Athenion. 4, 558 (v. 46). καὶ τοῦτ' ἔστι σόν,
 ὅσον ἂν ἐνδον ὦμεν· ὅταν ἔξω δ', ἐμὸν Dionys. 3, 552 (1, 11). διαλαι-
 οτόμεῖθ' ὑπὸ τῶν ἐνδον Mnesim. 3, 569 (v. 16). πάντες ἐνδον τὰ
 ἐπώθεν ἄνω ib. (v. 20). καὶ τῆς νυκτός ἴστι Δωρίων ἐνδον παρ' ἡμῶν
 Mnesim. 3, 578 (4). τοῖς μένουσιν ἐνδον ἐν ταῖς οἰκίαις Philem. 4,
 1 (1). παρ' ἐμοὶ γάρ ἴστιν ἐνδον Men. 4, 170 (5). τῆς διὰ βίου δ'
 ἐνδον καθεδουμένης αἰὲ (υχογίς) Men. 4, 228 (3). οἰκετῶν εἶναι στά-
 νον ἐνδον παρ' *αὐτῷ Men. 4, 242 (30). οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος γραῦς
 ἐνδον Men. 4, 328 (485). τὰ-ἐνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος Herm.
 1, 1.

- 2, 381 (2). ἔξωθεν εἰσιν-*(λαμπροί,) τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνδραποῖσοι Men. 4, 263 (122).
- ἔνδοξος: ὅτι-ἦν τὸ πρῶτον ἔνδοξον-καὶ καλὸν Dioid. 3, 544 (v. 2) τέχνας ἔνδοξους πᾶν Nicomach. 4, 553 (v. 12). ἔνδοξον βίβη παρὰ (int. λύπη) Men. 4, 149 (1).
- ἔνδυμιών: φρουρῶ τὸν ἔνδυμιωνα Alcaei 2, 827 (1).
- ἔνδυο: παρέσομαι-ἔνδυο Men. 4, 126 (4).
- ἔνδυτον: †προσθεῖσαι τοιαῦτα τοῦνδυτον (al. γούν αἰτῶν) τῆς παῖς Alexid. 3, 423 (1, 14).
- ἔνδυτός: ταῖς δ' ἔνδυταις (al. ἔνδυτοις) στολαῖσι Antiph. 3, 19 (3).
- ἔνδύω: εἶν πένητα γυμνὸν ἔνδύσης Philem. 4, 59 (83). ἔνδύς τῆς τῶν τῶν Aristophan. 2, 1194 (78). ἔνδυθι (int. ἔξωμίδα) anon. 4, 6 (128). σχιστὸν χιτωνίσκον τὴν ἔνδεδυκας Apollod. 4, 453. σαφῆ καὶ χιτῶνας-ἔνδεδυκότες (al. -τας) Antiph. 3, 115 (3). τῆς ἰσθμῆς ζῶν ἔνδεδυμένην Men. 4, 199 (9). τίς ἂν γενόμενος εἰς ἑστὴν ἔνδύσομαι (al. γενήσομαι); Sannyr. 2, 574 (1). εἰς τὴν σάρκα δ' ἔνδύεται (int. πῦρ ὀξύ) Philem. min. 4, 68 (1).
- ἔνεδρα: λέγειν ἔνεδρας-ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7).
- ἔνεδρεύω: ὁ δὲ τὸν-τηροῦντι ἔνεδρεύσας Men. 4, 155 (6).
- ἔνειμι: cf. εἰμί. εἰς. ἔνεισι δ' ἔνταυθοῖ μίχαιραι Cratin. 2, 35 (2). ἡ λοπάδος (?) ἔνεισι δ' (i. ἔνεισιν) ἐρητοί τινες Eur. 2, 430 (61). Πυριλάμπους-† ἄρα κινέλη ἔνεστιν; Eur. 2, 515 (17). ἐν ταῖς ἀπὸ δὲ τί ποτ' ἔνεστι-; Antiph. 3, 15 (1). καταπιεῖν ἄθροον, τιμῆς ὡστ' ἔνειναι μηδὲ ἐν Eubul. 3, 207. ἅπαντ' ἐνὴν τὰ κεῖ-ἐν ταῖς ἰσθμῆς tina) καλὰ Alexid. 3, 502 (1, 8). οἶνος οὐκ ἔνεστι | αὐτοῖς Ἀχιλλεύῳ 531 (2). τί οὖν ἔνεστι τοῖς θεοῖσιν; Antiph. 3, 46 (1). Ὀσφύς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγωδία Alexid. 3, 444 (1, 5). ἐν τοῖς βαλανείοις πῦρ ταῖς ἰσθμῆς ἐνόν (i. ἐνὴν 5, 58) Alexid. 3, 426. ἔνταυθ' ὅτι ὅστις τε καὶ κούφη κόρις Men. 4, 233 (9). τῶν ἀποδέσμων, οἱ δὲ τιτθίδια Aristophan. 2, 1084 (14). ἔνεστιν ἐν κισθάρῳ τι κακὸν Eur. 2, 270 (2, 4). ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἢ παροιμία, ἐν τῷ καπνῷ καὶ ἔνειναι μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 4). τὸν τρόπον-οἰσθᾶ μου | ἔνεστιν φος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 2). ἐνὴν ἄρ'-καὶ οἶνον ἰσθμῆς Eur. 3, 318 (5). τοῖς ὑπερβάλλουσι τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι ποίησις δὲ Alexid. 3, 500 (2). βίου δ' ἔνεστιν ἀσχήμονα mon. 687. εἰ πλείονα τὰ ἔνεστι φέροντ' ἔνεστι (int. ἐν τοῖς πᾶσιν) Men. 4, 94 (2). ἔνεισι καὶ γὰρ σῶφρονες τρόποι mon. 160. ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παλαιῷ Eur. 4, 410. ἔνεσι (an ἐν ἰσθμῆς 5, 104) τι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες Eur. 4, 164 (1). ἐν γυναιξὶ πῶστιν οὐκ ἔνεσι ἰδεῖν mon. 161. ἀμείψασθαι τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεσι εὐσχημονεῖν mon. 646. χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι ψυχὴν τρέφειν Alexid. (?) 3, 394 (v. 5). τίς γὰρ-εἰς ὑπερβαῖν ἔνεστι-; οὐκ ἔνεσι Anaxil. 3, 347 (1, 7).
- ἔνεκα: †θεῶν ἔνεκ' ἔπλευσε Eur. 2, 513 (11). θύουσι-οὐχὶ τῶν θεῶν ἔνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν Men. 4, 108 (3). καταβεβρωκασ' ἔνεκ' ἐμοῦ τῆς ἰσθμῆς Hegepp. 4, 450 (v. 30). θαρρεῖν κελεύσας ἔνεκ' ἐμοῦ Alexid. 3, 429 (1, 7). κιστρὸς ἂν εἴην ἔνεκα ἰσθμῆς ἄκρας Dioid. 401. ἐλέγχεις μ' ἔνεκα συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10). βόσκει δ' ἔνεκα τῶν οἰκυπτέρων Stratt. 2, 774 (7). μὴ πολυτελέως, ἀλλ' ἔνεκα καθαρεύσας-ὀσίαις ἔνεκα Eubul. 3, 258 (1). cf. Euripp. 3, 334 (4). λέγειν | ἔνεδρας ἔνεκα Antiph. 3, 67 (1, 7). τούτου γὰρ ἔνεκα ἔνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311). ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔνεκα ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150 (49). τῶν θεῶν τὸ σύμφορον αἰτῆ

όντων ἔνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1). ἂ δὲ λέγεις ἔνεκα τοῦ λαβεῖν λέ-
εις Men. 4, 294 (284). τούτου-λέγειν ἔνεκα μόνου-τοῦ λαβεῖν Men.
, 96 (2). cf. Dionys. 3, 548 (v. 28).

κπλύνω: λεκανίω- *ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς (libr. ἐν ἐκπλύνεις) Polyz.
, 868 (4).

μῶ: vide ad Aristophan. 2, 964 (17).

ξεμῶ: λεκανίω- *ἐναπορίψεις, ἐνεξεμεῖς (libr. ἐν ἐξεμεῖς) Polyz. 2,
88 (4).

ότης: τὰς μοχθηρίας τῆς † ἡλιθιότητος (f. ἐνεότητος) τῆς ἐμῆς Cratin.
, 123 (9).

πω: τίνα τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν; Axionici 3, 531 (1, 7).

ργμός: τὸν ἐνεργμὸν Phryn. 2, 582 (1).

ργῶ: Ἀργείας φέρειν σχιστὰς † ἐνεργεῖν Eur. 2, 532 (2).

χυρον: τὸν τε κότυλον- *ἠνεγχ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2,
90 (4). ἐνέχυρον ἀπομέροισι * σου (int. τὸ ποτήριον) Antiph. 3, 41
2, 12). * ἀπέδωκας, ἐνέχυρον-λαβῶν Alexid. 3, 385.

ι: ἐνη τε καὶ νέα Aristophan. (?) 2, 1106 (10).

ιβῶ: *νάπαισι δ' ἀνθέρικος ἐνηβᾶ Cratin. 2, 215 (135, 2).

θα: cf. ὄθεν. ἐνθα Λιὸς-θαῖκος (θαῖκοι) πεσσοί τε καλοῦνται Cratin.
, 18 (4). ἐνθ' ὄνων ἔππων [τε] σιάσεις Ephiipp. 3, 337 (3). Μήδων
αἴαν, ἐνθα-ποιεῖται-ἀβυρτάκη Theop. 2, 798 (1). * Ἥλις, ἐνθα δελ-
τάκων-κρέα | κάλλιστ' ὄπωπα-ἠνθισμένα Ephiicrat. 3, 369. κακῆ-αἰδῶς
νθα * τάναιδές κρατεῖ Diph. 4, 425 (29). ἐνθα * σταθεῖς φρές μ'-
πον. 4, 651 (188).

ἀδε: οἰκοῦσι-ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδοῖς Eur. 2, 442 (5). ἐνθάδε
εἶνας Eur. 2, 539 (7). ἐνθάδ' ἐν τῇ ῥημίᾳ Plat. 2, 672 (1, 1). σι-
ῖως * ἐνθάδε (legeb. ἐνταῦθά) πη φουμένους Aristophan. 2, 1200 (101).

- ἠδὲ πάντως ἠδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε Alexid. 3, 453. ἐνθάδε γάρ εἰσιν

Eusae et Gratiae) Aristophan. 2, 1086 (16, 3). τοὺς ἱερέας ἐνθάδε

ἄλληρους νόμος εἶναι Anaxand. 3, 181 (v. 10). νόμιμον τοῦτ' ἐστὶ-

ἄδε Κορινθίοισιν Diph. 4, 398 (1). ὄρω κινάδοις ἐνθάδε πολλοὺς

ἄσται anon. 4, 611 (38). τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eur. 2, 546 (1, 4).

ἄθᾶδ' οἴσεις-καταφραγεῖν ἐπὶ τὴν θύραν, εἰθ'-χαμαὶ ἐνθάδ' ἔδομαι-;

Ephi. 3, 146 (31). γυναῖκα-ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤχομεν Aristophan. 2, 1132

εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1). * ἐνθάδ' ἤχομεν

anon. 4, 293 (291^a). τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε Alexid. 3, 505 (6).

ἄνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν anon. (394) 5, 123. εἰσέρχομαι ἐνθάδε

ἄνη Diod. 3, 544 (v. 17). * παράστηθ' ἐνθάδε Anaxipp. 4, 466 (2).

ἄδι: ἐνθαδὶ καθήμενος * (Eur.) 2, 430 (9b). καθίζωμεν (f. καθί-
ζω) ἐνθαδὶ Archipp. 2, 729 (9). καθεδοῦμαι-ἐνθαδί Men. 4, 280 (207).

ἄν: vide ἐνθένδε.

ἄνδε: ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ Cratin. 2, 132 (1). κἀνθένδ'

ἄνδε γῆς ἤξεις Cratin. 2, 136 (5). τὸνθένθεν (?) ἀπίχθους βαρ-

ἄνους οἰκεῖν Aristophan. 2, 1174 (7). * ἐνθένδ' ἀποφυγῶν οὐκ ἂν

ἄνολομην ποτέ Men. 4, 83 (9). * ἴων ἐνθένδ' ὁ παῖς (libr. ἰδῶν ἐνθεν

ἄνως)-ἀπῆλθεν Men. 4, 109 (6).

ἄσιδουλος: anon. 4, 636 (126).

ἄσις: τὴν ἐνθεσιν χωρεῖν-κατὰ τοῦ λάρυγγος Pher. 2, 299 (1, 6).

ἄν ἐνθεσιν-ἄρδονθ' ἀπαλὴν καταπίπειν Telecl. 2, 361 (1, 10). μύων

ἄν ἐπλάττε Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσιν Herm. 2, 399 (4). τὴν ἐνθεσιν δ'

ἄνολον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7). ποιῶν τὴν ἐνθεσιν μικρὰν μὲν

ἄν τοῦ * πρόσθε Antiph. 3, 48. τὴν ἐνθεσιν-κατεσπακῶς Antiph. 3,

ἄν 86 (1, 12).

ἐνθεταλίζω: ἐνθεταλίσαμεθα Eur. 2, 507 (24).

ἐνθέως: πάντα πράξεις ἐνθέως mon. 229.

ἐνθρυματίζω: ἐνθρυματίζων, πισάνης, ἀθάρης Anaxand. 3, 194 (1, 4).

ἐνθρυσκον: ἐνθρυσκοῖσι καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2).

ἐνθύμημα: ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνθύμημά τι Anaxand. 3, 196 (3).

ἐνθυμούμαι: μοι κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμούμενον Pher. 2, 339 (7, 5). πρὸς ἑμαυτὸν ἐνθυμούμενος-ὄσω διαφέρει - Henioch. 4, 582. *ἐνθυμείσθε τῆς γῆς ὡς γλυκύ ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). ὁ Ζῆν - τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος Herm. 2, 399 (4). ζῆτε τερπνῶς αἰὲν ἐνθυμούμενοι Plat. 2, 652 (1). ἐνθυμούμενος ὅτι δεῖ-ὕπ' ἀκαθάρτη μὴδὲ ἐν τούτους παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 9).

ἐνι: δεῖξον τὸ καινοῦν-† πῆ μάχαιρ' ἐνι Plat. 2, 647 (2). τῶν προβάτων - οἷς ἐνι μῆτ' ἔρια μῆτε τυρός Antiph. 3, 9 (1). ὧν ταῖς γυναῖξιν αἰὲν ὀτιοῦν φωνῆς ἐνι Xenarch. 3, 625. ταῦτα πάντ' ἐν τῆσ' ἐνι Aristophan. 2, 1108 (1, 1). ἐν φιλαργυρία-πάντ' ἐνι Apollod. Gel. 4, 439 (2). ἐνός τ' (f. γ') ἀποτυχεῖν οὐκ ἐνι Alexid. 3, 460 (3). πληγὰς-ἐνι παραλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). τὸν μαθεῖν βουλόμενον-οὐκ ἐνι ταῖς προσελθεῖν εὐθύς Nicomach. 4, 583 (v. 13).

ἐνιαυτίζομαι: *ἐνιαυτίζομαπλάκουντος Plat. 2, 654 (1).

ἐνιαυτός: ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός Herm. 2, 380 (1, 4). ὀπηνὲς ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7). δι' ἐνιαυτοῦ ὅτου τις ἐπιδοῦν λαβεῖν ib. (1, 9). ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμῶν εἰς μῆν' ἕνα Philippi. 4, 474 (1). ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-ὄρωρᾶν Phoenicid. 4, 511 (v. 10). αἰτι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θηρόν τίχτει Anaxil. 3, 352 (1). κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα λίθον Diph. 4, 392 (1). † ἐν ὀνάριον-μοι καταβαίνει κατ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν Diph. 4, 417 (4). ἑαυτοῖς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοῖς ἐνι Eubul. 3, 262 (2, 5). καὶν ἕκατόν ἔτη *βίψω-, καὶν ἐνιαυτοῖς ὀλίγους Men. 4, 211 (2, 6).

ἐνιοι: cf. 1, 409. 3, 354 (1). ἐνιοι δ' ὕδωρ πίνοντες εἰς ἀβύσσον Amphid. 3, 318 (5). λαμπρῶς-ἐνιοι *ζῶσιν, οἷς- Men. 4, 272 (12) = Diph. 4, 422 (20). ἐνιοι κακῶς φρονοῦσι mon. 163. ἐνιοι-καὶ φρονοῦσι τοὺς εὐεργέτας mon. 171. ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῆς φύσεως Men. 4, 255 (92). ἀσχημοσύνης-γίγνεται ἐνίοις αἰτίος (i. e. πικρῶς) Men. 4, 163 (1). ἐνιά τε (?) τῶν ἡδυσμάτων Posidipp. 4, 513 (v. 6). τῶν βρωμάτων πνευματικὰ καὶ-καὶ τιμωρίαν ἔχοντ' ἐνι ἔστιν Nicomach. 4, 584 (v. 32). καὶ *συμμανῆσαι δ' ἐνια (h. e. ἐνίοτε) δεῖ Men. 4, 196 (2). ἔστι καὶ ταυτόματον ἐνια χρήσιμον Men. 4, 214 (6).

ἐνίοτε: † ἐνίοτε (? εὐίοτε 5, 42) πολλαὶ-ὕπνημία τίχτουσιν φῶς ποιῶν Plat. 2, 619 (1) cf. Aristophan. 2, 1016 (5). πολλοὺς ἐνίοτ' ἔπειθ' ἐπιβιάζεται Timocl. 3, 609. καὶνίοτ' * (ἄν) ἀπεκοιμᾶτ' ἄν ἐν Ἀσπίδι μονι Eur. 2, 512 (10). καὶνίοτε δειπνῶν (5, 51) δὲ τῆς ἡμέρας Pher. 2, 692 (44). ὧν ἐστὶ-ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. *ἐνίοτ' ἐν κόλῳ, ἐνίοτε *κοιμᾶται ποιεῖ Anaxand. 3, 196 (2, 4). ἐγγυλῶν ἐνίοτ' ἐρχεται Eriphipp. 3, 334 (1, 7). τοὺς δειπνοῦντας-ἐνίοτ' ποιωῖ ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394 cf. 3, 430 (1, 23). ὁ δὲ ἐνίοτε τούλάχιστον ὀκτώ τραύματα ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5). ἐνίοτ' ἄν ποιῶν ματιύην σπεύδων αἰμ' εἰσήνευκα- Dionys. 3, 547. κῆς τις ἐνίοτ' ἄν | ὠπίατο Polioch. 4, 590. χοῖ μὲν πλείοντες ἐνίοτ' χειμασθέντες εἰτ'-σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1). ἐρχεται τῆς θῆς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον Men. 4, 199 (3). τὸ *ψεῦδος ἐνίοτ' τῆς ἀληθείας ἔχει ἐνίοτε μεῖζω Men. 4, 255 (78). καθιζάνει μὲν ἐνίοτ' εἰς τὰ σήσαμα Men. 4, 328 (486). ἐνίοτ' ἡμῖν ἢ τύχη ἐν ἀγαθῶν ἐχέασα-τρί' ἐπαντλεῖ κακὰ Diph. 4, 424 (26). μαστιγίας δ' ἐπ' ἄν

- ροῦ πίνακος τρίγων ἐνίοτε δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας Philippiid. 4, 469.
 ἐνίοτε δ' (ἰ. ἐνίοτ') ἀφειστώσ παρακελεύομαι Damox. 4, 532 (v. 59). ἐνίοτε
 κρείττων γίγνεται θύνην βόαξ Nicomach. 4, 584 (v. 23).
- ἐνίσταμαι: ἐνσταθι vide ἴσταμαι.
- ἐννέα: ἐν ἐννέ' ἄν χορδαῖς - Chionid. 2, 6 (1). φιλήματ' ἐννέα Eubul.
 3, 203 (3). *παρεγκέκαπται τ' ἀρνί' ἐννέ' ἢ δέκα Eubul. 3, 212 (v. 9).
- ἐννεάκλιнос: ἐννεακλινος - οἶκος Phryn. 2, 604 (5).
- ἐννεάκρουνος: ἐννεακρουνον † ἐνυδρον τόπον (ἰ. εὐυδρον ποτόν) Polyz.
 2, 868 (3).
- ἐννεύω: ἐννεύει με φεύγειν Aristophan. 2, 950 (21).
- ἐννομος: οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς - ἐννομα Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2).
- ἐννοοῦμαι: ἐννοοῦμαι - τὰς μοχθηρίας τῆς † ἡλιθιότητος τῆς ἐμῆς Cratin.
 2, 123 (9). ἅπαντα - τὰ μείζον' - ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
 Timocl. 3, 593 (v. 18). χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν
 var. lect. Men. 5, 108.
- ἐννοους: γενόμενος ἐννοους μόλις ἤτησε κύλικα Alexid. 3, 417 (1).
- ἐννούχιος: ἐννουχίαισιν φροντίσι Eur. (?) 2, 577 (v. 3).
- ἐνοικῶ: οἱ δ' ἐνοικουῦντες (Argis) λύκοι Diph. 4, 426 (39).
- ἐνόρχης: πλακοῦς ἐνόρχης Plat. 2, 674 (2, 8).
- ἐνουρῶ: † Μενδαῖω - ἐνουρουῖσιν - θεοὶ αὐτοί | στρώμασιν ἐν μαλακοῖς
 Herm. 2, 410 (2, 1). ἀρα σφόδρ' * ἐνεούρησεν (legeb. ἀνεούρησεν) - γέ-
 ρων Eur. 2, 444 (12).
- ἐνόχλησις: πράγματά τε πολλὰ * κἀνοχλήσεις μυρίας Philem. 4, 35 (7).
- ἐνοχλῶ: πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις τοῖς εὐποροῦσιν Amphid. 3,
 307 (2). ὥστε μὴ νοχλεῖν τὸν συμπότην Dioid. 3, 544 (v. 18). σὺ
 μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ Nicomach. 4, 584 (v. 41). γυ-
 μνήν ἐποίησε * (τὴν) Ἀθηναῖν - οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν anon. 4, 607 (21^b).
- ἐνοχος: * ἐθῶν γεροντικῶν, οἷς ἐνοχος - ἔσει Apollod. 4, 452 (1).
 † ἐνποδιλονίων Aristophan. 2, 984 (17).
- ἐνσειῶ: ἐνέσεισε μεσιτὴν - μεταπιπρίδα Philetæer. 3, 292 (1). ἐνσεισεισμένη
 anon. 4, 665 (265).
- ἐνστροφον: anon. (398) 5, 124.
- ἐνταῦθα: cf. ἐνθάδε. ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' Pher. 2, 300 (1,
 20). ἐνταῦθα τοῖνον ἦν - πιθῶν Eur. 2, 473 (29). ἐνταῦθα καταγη-
 ράσομαι Eur. (?) 2, 577 (v. 17). Λύκων ἐνταῦθά που - * ἀγορᾶς ἀγαλμα-
 ἱμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται
 Aristophan. 2, 1187 (46). ἐνταῦθ' ἀναρίστητος - κιθαριεῖ Antiph. 3, 78
 (2). ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηχοντικῶς Diph. 4, 407 (1, 5).
 ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει - Plat. 2, 645 (2). ἐνταῦθα περὶ
 τὴν ἐσχάτην - κερκίδα - καθιζούσας Alexid. 3, 402 (1). εἰς Πλακτωλὸν (?)
 ἱστρατεύετο, κἀνταῦθα - κάκιστος ἦν Eur. 2, 435 (1). * ἐνταῦθα δ' ἐτυ-
 ράννευεν - Θόας Aristophan. 2, 1098 (2). Κόρινθον ἦλθον· ἠδέως ἐν-
 ταῦθά πως - διεφθάρην. κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα Eubul. 3,
 229 (1). ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὄν κατ' ἀντικρῦ - καπηλεῖον -, ἐνταῦθ'
 ἱπετήρουν Eubul. 3, 245 (1). μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι Alexid. 3,
 437 (2, 1). εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ Sotad. 3, 586
 (1, 31). ἐνταῦθ' ἀνὴρ - ἔστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ Philem. 4, 56 (67).
 ἦν ὁ γριῖφος ἐνταῦθα ῥέπων Antiph. 3, 67 (1, 11). ἐνταῦθ' ἀπόστα
 Men. 4, 182 (6). ἐκείθεν ἐνταῦθ' ἔστι μετενηνεγμένα Nicomach. 4,
 584 (v. 28).
- ἐνταυθί: * ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως Plat. 2, 672 (1, 8).
- ἐνταυθοῖ: ἐνεῖσι δ' ἐνταυθοῖ (an ἐνταυθὶ) μάχαιραι - Cratin. 2, 38 (2).
 τοὺς σῶφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ Baton. 4, 499 (1).

- ἐντείνω**: τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἐντεινον Alexid. 3, 524 (62).
ἐντελής: τὸ δεῖπνον-ἐντελής Kuangeli 4, 572 (v. 2).
ἐντερεύω: τοὺς λάβρακας ἐντερεύων Archipp. 2, 718 (1, 3).
ἐντερίδιον: ἀφύαι, κρεάδι, ἐντερίδι Alexid. 3, 416.
ἐντερον: *ἐντερ' ἀλλ' καὶ σιλφίω σφενδοῶν Axionici 3, 535 (2).
ἐντευθενί: cf. ἐντεῦθεν. *ἐνμεντευθενί | ῥεῖ τευθίσιν-, ἐντευθενί δ' ἀλλᾶσι Metag. 2, 753 (1, 5, 7). οὐκ *εἰ-ἐς κόρακας *ἐντευθενί (libr. ἐντεῦθεν); Aristophan. 2, 1156 (43).
ἐντεῦθεν: ταῦτα μὲν (f. μὲν οὖν) ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου- Ηερμ. 2, 407 (1, 12). βιβλίον ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει-λαβέ Alexid. 3, 443 (1). †ἐντεῦθεν (f. ἐντευθενί) δίδοται μάλιστα ἱερῶσυνα Amira. 2, 705 (3). τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις-ἐντεῦθεν εἴσει Nicomach. 4, 553 (v. 30). ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει τραγήματα-μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Mnesim. 3, 577 (1). λευκή με θοῖξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ anon. 4, 674 (301).
ἐντίθημι: τὸν λυχνούχον ἐκφερ' ἐνθεῖς τὸν λύχνον Pher. 2, 271 (5). μάχαιραν ἀφ' ἐνέθηκας; Pher. 2, 292 (13). *ἦν-θερμὴν τὴν χίτραν ἐκ τοῦξος ἐνθῆς Alexid. 3, 440 (5, 7). εἰς λοπάδιον-ἐνθεῖς τὸ τέμαχος Alexid. 3, 470 (1, 8). μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 335 (7, 6).
ἐντιμος: ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυρὸς πολὺ Men. 4, 135 (2, 11).
ἐντοπος: vide τόπος.
ἐντός: cf. ἐκτός. καταπέση τῆς τραπέζης ἐντός Aristophan. 2, 1070 (2). ἐντός πυλῶν-*μένων Posidipp. 4, 520 (1). ἐντός-ἔχων τὰ παρ' ἑαυτῆ (i. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2, 350 (1). ἰχθύς ἀδρός πάρεστι τάντός ἐστι σά Dionys. 3, 552 (1, 9). τὴν ἐνθεσιν ἐντός-τῶν ὀδόντων-κατ-σπακῶς Antiph. 3, 116 (1, 13). ἄς εἰ φάγοι τις ἐντός ἐξήκοντ' ἐτῶν Amphid. 3, 308 (1). πᾶς ὁ φύσεως ἐντός Damox. 4, 531 (v. 34).
ἐντρέπομαι: τὴν-πολιὰν οὐκ †ἐντρέπεται Alexid. 3, 412 (1).
ἐντρίβομαι: cf. τρίβω. λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντειριμμένοις (f. -μένοι) Herm. 2, 389 (2). παιδέρωτ' ἐντριβεται Alexid. 3, 423 (1, 18).
ἐντρογῶ: γαμηλίω λέχει-μοιχὸς ἐντρογῶν Men. 4, 231 (6).
ἐντρώγω: τράπεζαν *εἰσφερε, καὶ κύλικα κἀντραγεῖν Pher. 2, 250 (1). ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος Antiph. 3, 76. ἀριστίας ἑαυτὸν, ἐντραγῶν, *πιῶν Diod. 3, 544 (v. 12). παλαιὸν (?) ἐντραγεῖν Men. 4, 299 (307) cf. 5, 108. κἀντραγεῖν σικύδιον Phryn. 2, 590 (7). κάρυ' *ἐντραγεῖν (vulg. ἐντρώγειν) Antiph. 3, 143 (21). ἐντραγε τὴν σπηλίαν τηρδί Θεορ. 2, 794 (2). στρουθίαρά δ' οἶον ἐντραγεῖν Kubul. 3, 265 (14). σωρὸν τε κυάμων καταλαβῶν-τούτων ἐνέτραγον Timocl. 3, 603 (4). ἐν-ρά-φανον-πολλὴν *ἐντρώγητε Anaxand. 3, 197 (6).
ἐντυγχάνω: κἄν ἐντύχη πού μοι βαδιζούσῃ μόνη Pher. 2, 327 (1, 24). τὴν-ἀφύην (f. Ἀφθὴν) καταπέπωκεν ἐντυχῶν Archipp. 2, 721 (8). ἐν-τυχόντα πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν Dionys. 3, 553 (2).
ἐντυλίξαι: Diocl. 2, 840 (8).
ἐνυδρος: ἐννεάχρουνον †ἐνυδρον τόπον (f. εὔυδρον ποτόν) Polyz. 2, 565 (3).
ἐνύπνιον: *θράττει με τὸ ἐνύπνιον (f. τοῦνύπνιον) Cratin. 2, 227 (160). ἐξέβη †ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον Alexid. 3, 427. *ἐνύπνιον-ἐορακέναι νικη-κόν Alexid. 3, 503 (2). *ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον φοβούμεθ' Men. 4, 230 (5). ἀπόλλυμ' ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων anon. 4, 669 (256).
ἐνυφαίνω: τῆς σκιάς τὴν ποριφύραν πρῶτον ἐνυφαίνουσ' Men. 4, 244 (33).
ἕξ: cf. ἕξ. ἦ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι Pher. 2, 315 (13). ἕξ θρόνους Eur. 2, 520 (36). χρυσοῦς ἕξ ἔχων (i. e. talenta duo) Philem. 4, 60 (91).
ἕξ (ἐκ): βαλιάνων-τῶν ἐκ *Φελλέως (?) Cratin. 2, 69 (2). Φιλόξενος ἐκ Διομελῶν Eur. 2, 514 (14). ἦ ἕξ Ἀρχαδίας-δριμυτάτην ὀρίγανον Plat. (Canth.) 2, 666 (5). εἰ δ' ἔλαβον-σχάρον, ἦ ἕκ τῆς Ἀττικῆς γλαυκίσχον-

ἦ ἔξ Ἄργους κάπρον, ἦ ἔξ τῆς Σικυῶνος γόγγρον Philem. 4, 27 (v. 20 sqq.). *ἔξ Μενωνιδῶν ἀπον. 4, 645 (161). ἐν (ἐξ) Παμβωταδῶν Aristophan. 2, 1217 (235). τὰξ τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα ἔλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). ἠλείγετο | ἐξ τῆς Συρίας ἤκορι τοιούτῳ μύρῳ Antiph. 3, 117 (2, 9). τὴν ἐξ Κορίνθου αὐτῷ οἰσθα; Anaxand. 3, 164 (1). παρ' Ἀλεξάνδρου-ἐξ Θεσσαλίας κόλλιχα γαγῶν Eriphr. 3, 322. ρεαντίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις Eriphr. 3, 332 (v. 2). τῶν-ἐξ τῆς στοᾶς λογαρίων Theognet. 4, 549. ἐκρέματο-ἐξ οὐδενὸς πεφυκότα Pher. 2, 300 (1, 27). ἔφου τῆ μητοῖ-ἐξ βαλαντίου Telecl. 2, 371 (1, 2). †Εὐαγόρου παῖς ἐξ πλευρίτιδος (ἰ. παῖς Εὐαγόρου ἔξ Πλευρίτιδος) Plat. 2, 679 (2). ἐξ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν et πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; Antiph. 3, 64 (1, 10. 11). ἐξ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἐτέρων ἀκούειν-φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6). ἐξ τοῦ-ἔσορᾶν γέγενετ' ἔρᾶν ἀπον. 4, 645 (164). τὸν θεόν | ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν-* γίνεταί Antiph. 3, 102. μάταιός ἐστιν-ἐξ θεῶν τε δυστυχίης Amphid. 3, 309 (2). γραῦς-ἐξ δυοῖν Ἀλξωνέοιν Men. 4, 144 (5). τινα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). ἐξ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγωνῶς ἀπον. 4, 700 (383). ἦσαν-ἐξ τῶν μεγίστων οἰκιῶν Eur. 2, 466 (15, 5). ἐξ γειτόνων vide γείτων. τὰξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτορας Cratin. 2, 63 (3). ἅπαντα τὰξ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29^b). τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν ἐξ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἐξ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθλοῦσι-μετέωρ' ἀναρπάζοντες Epicrat. 3, 365 (2, 9). οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ'-; Cratet. 2, 239 (3, 4). ἐξ ἀγορᾶς ὠνήσομαι Herm. 2, 392 (8). ἐξ ἀγορᾶς-ὠνήσομαι στίλβην Plat. 2, 685 (15). περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια Aristophan. 2, 1168 (1, 8). *τὰξ τοῦ νίτρου Anaxirr. 4, 465 (1). ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσι σταθμός Antiph. 3, 10 (2). τὰ τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἀλός Anaxand. 3, 174 (1). τὸν αὐχέν' ἐξ γῆς ἀρεκίης Cratet. 2, 235 (3). [τὰξ βυθοῦ πλάνης εἰς φρῶς ἀνέλκων ἐξ μακρᾶς ἀταξίας Plat. 1, 196 (v. 3. 4)]. ἡμᾶς-ἔσωσας ἐξ τῶν σίγμα Plat. 2, 626 (7). *ἀναβιῶν' ἐξ τῆς νόσου Plat. 2, 680 (4). ἐξ τῶν πολεμίων οἰκαδ' ἤκων Cratin. min. 3, 377. ἐξ τῶν γυναικῶν ἐξίτω Eur. 2, 494 (18). †ἐπᾶν ἐξ μεταβολῆς ἐπὶ κρείττον γένῃ Men. 4, 275 (163). ἐξ τοῦ πυρός | εἰς τὰς μαχαίρας ἤλθον Posidirr. 4, 513 (v. 8). ἐξ-κόπου *γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ αἰλουσίας δ' ὕδωρ-ἐάν δ' ἐξ πλουσίου πτωχὸς γένηται ἀπον. 4, 684 (327). ἐξ τοῦ κακοῦ σωτηρίας ἐπέτιχον Philem. 4, 10 (1). ἐξ κεφαλῆς-θόρουβου-ἐξανατέλλει Tel. 2, 373 (6). ἐξ κυμάτων-γαλῆν ὀρῶ Sannyr. 2, 874 (1) cf. Stratt. 2, 785 (2). ἐξ τῶν γνάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἔλοκα-ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 5). εἰς πόδας ἐξ κεφαλῆς τετραμημένον Eubul. 3, 255 (1, 24). ἐξ ἄκρου ἢ γλῶττα-ἐστι τετραμημένη ἀπον. 4, 653 (197). ὄσφυν δ' ἐξ ἄκρων διακίχκλισον Aristophan. 2, 955 (8). ἐξ χερὸς μεθέντα καρτερόν λίθον Men. 4, 257 (88). ἐξ τῶν τοιούτων *ἐκχέας (?) ποτηρίων εἶωθα πίνειν Dioxirr. 4, 542 (1). τὴν μάλθαν ἐξ τῶν γραμματείων ἠσθιον Aristophan. 2, 1007 (3). *ἐξ τᾶς πινακίδος-ἐρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). ἀρύταιναν-ἐξ μέσου βιάψασα τοῦ λέβητος Antiph. 3, 11. ἐξ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἀρπάσαι Euphron. 4, 492 (v. 5). τὰ δ' ἐξ μέσου τριπόδια Men. 4, 143 (2). σεμνοπαράσιτον ἐξ μέσου (?) καλούμενον Alexid. 3, 434 (1, 5). *αὕτη (piscatoria ars) -ἐξ λοπάδος ἀρπάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 3). δύναται καταπιεῖν ἐξ ζεόντων λοπαδίων ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. ἐπιον ἐξ τοιαύτης φάρμακον Pher. 2, 282 (3, 6). ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐξ προχοῖδου, οἱ δ' ἐξ καδίσκου Stratt. 2, 771 (1). cf. Cratin. 2, 127 (16). νόμον ἐξ νόμου ἔλκων Eubul. 3, 254 (1, 3). κώθωνος ἐξ στρεψαύχειος πλοῖμι

- Theop. 2, 812 (1). Χίον ἐκ Λακωνῶν Aristophan. 2, 1038 (19). ἰαται-ἐκ χουσοκλήτου κάλιδος μύρω Αἰγυπτίω- Antiph. 3, 56. καὶ οἴνου βότρως Pher. 2, 338 (6). βότρως τρώγειν-ἐξ οἴνου συχνῆς Eubul. 3, 228 (1). ἐκ-ἀχύρων *σίτον τετρώγηκας anon. 4, 699 (37). ἐκ τῶν λόγων-ἄττ'-ἐπιθιμείς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ἐκ τῶν λόγων κρῖνε-σοφόν | ἢ χρηστὸν ἄνδρα Philem. 4, 48 (40^c). γυναικὸς ἐκ λόγων πλίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). *εἰσπράττειται-μισθὸν ἐκ τοῦ σῶμα-γού-σύλλεξιν συχνήν Antiph. 3, 122 (1). ἕξ ἀνάγκης vide ἀνάγκη adde πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε Philem. 4, 31 (2). *οἷς ἐκ κοιτοῦ-ἐκ τρέφειν τὸν δῆμον Antiph. 3, 134 (5, 4). δεινὸς ἐκ κοιτοῦ φασὶν ἐκ Philem. 4, 492 (v. 4). ἐκτεθραμμένος οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων Men. 4, 176 (11). ὁ μὴ τρέφων-ἐκ τέχνης Men. 4, 274 (182). βίον πορίζου-πλὴν ἐκ πᾶσι mon. 63. συναγαγεῖν ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 196. οὐκ ἐκ πότων-κατοῦμεν ὅτι πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). ἐκ τῶν ὀσμῶν-ζῆλος Men. 4, 207 (1). ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181. ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως εἴσωσ ἀπαντας-δώσεις ἐμοί Baton. 4, 32 (v. 9). ἀπειρίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας anon. 4, 621 (59). τίς κ-φαλάς ὑγιεῖς ἔχειν ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386. ἐκ τῆς ἐταιρίας ἀπὸ προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). ἐκ φειδωλίας κατέθετο μῖσος Men. 4, 256 (80^b). ἐκ δέκα ποδῶν ἤρει Eur. 2, 458 (6, 3) cf. 5. 36. οἶστρον-πιτύλων ῥοδιάζῃ Aristophan. 2, 975 (10). πάσαις ἐξ ἑνὸς γέ τοι πο-που Aristophan. 2, 1016 (3). ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ πο- Aristophan. 2, 1164 (5). ἐκ διαδοχῆς Antiph. 3, 6 (9). τρεῖς ἐξ ἑκαστοῦ Aristophan. 2, 1216 (223). ποιῶν τὴν ἐνθεσιν μικρὰν μὲν ἐκ τῆ *πρόσθε Antiph. 3, 48. ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν N-costr. 3, 288 (3). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ib. τοῦτ' ἐστὶ ἢ τέχνη, οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς Sotad. 3, 556 (1, 35). ἐξ αἰτῆς (i. e. κα- tim) Cratin. 2, 36 (11). ἐξ ὄτου ἦλθον Cratet. 2, 247 (7). σιγάει ἐξ ὄτου *φαγον Eur. 2, 526 (4). ἐξ οὐπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φασ-κον Pher. 2, 282 (3, 6). περιέρρων ἐξ ἑωθινοῦ Pher. 2, 295 (14). ἐξ ἀρχῆς Pher. 2, 300 (1, 33). Telecl. 2, 361 (1, 1). ἐξ ἐκείνου τὸ χρόνου Eur. 2, 456 (1). τὰς τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσει Philem. 4, 6. ἐκ μακροῦ χρόνου ἄνοιαν Men. 4, 146 (3). ἐκ νυχτὸς ἐπεσον ἡ-μὲν ἔχουσ' Theophil. 3, 628 (1). ἐκ παιδὸς αὐτοῦ Apollod. 4, 64 (1, 4). ἐκ πέντε καὶ δέξ' ἡμερῶν προηλπικῶς Posidipp. 4, 523 (1, 5). ἠριστηκότων ἡμῶν ἐξ (i. ἕξ) ἀκροκωλλίου τινός Alexid. 3, 435.
- ἐξ ἀγῶ: αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε ἐξαγαγὼν Eur. 2, 485 (1, 16). ἐκατόμην ἐξάγει τοῖς πολεμοῖς Men. 4, 256 (94). ἵνα γῶν *ἐξάγῃ (legeb. ἐξάγει) τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 846 (1).
- ἐξ αἰρεσις: ἐξαιρέσεις καὶ τὰλλα τὰκόλουθ' Dionys. 3, 552 (1, 12).
- ἐξ αἰρῶ: *καῖραιρῶν (legeb. καῖραιρων) τοὺς Λαρεϊκοὺς Aristophan. 2, 112 (13). ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνοῦχοι τὸν λύχρον Alexid. 3, 426. θύραζε ἐξέλε Men. 4, 184 (11). ἐξελὼν τὰ βραγχία (sauri) Alexid. 3, 44. κρέας ἐξ ἄλμης ἐξήρηται Mnesim. 3, 569 (v. 13).
- ἐξ αἰρω: cf. ἐξαιρῶ. τοῖν ἰσχυοῖν τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὐ εἰς ἄνω ἐκ-ρουσα Autocr. 2, 891. ἐξάρας πρόχουν || κατέχευε Xenarch. 3, 621 (14). ἐξάραντες ἐπικροτήσατε Men. 4, 298 (304). τὸ-ἀδύνατον (corpus) *ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα Alexid. 3, 455.
- ἐξ αἰφνης: ἀνέμου *ξαιφνης ἀσελγοῦς γενομένου Eur. 2, 558 (25). τῆξένην ἐξαιφνης Aristophan. 2, 1041 (24). *κατ' ἐξαιφνης (libr. κ-ξαιφνης) ἐτι κυπτόντων-λάχανόν τις ἐφη-εἶναι Epicrat. 3, 371 (1, 2).
- ἐξ ακοντίζω: τοσαύτην ἐξακοντίζει προήν Antiph. 3, 125 (1, 7). ὡς γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους Men. 4, 257 (87).

- ἔξακοῦμαι: ἔξακεῖσθαι-τὸ δίχτυον Men. 4, 287 (242^a).
- ἔξάλειπτρον: *λουτηροῖσιν, ἔξαλείπτροις, κυλιχνίσιν Antiph. 3, 120 (2).
- ἔξαλείφω: τὰ-παλαιὰ-ἄρτύματ' ἐξήλειψεν ἐκ τῶν βιβλίων Anaxipp. 4, 459 (v. 5).
- ἔξάλλαγμα: παίζουσι ** πρὸς ἐλάφῳ ἔξαλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2).
- ἔξαλλάττω: ἔξαλλάξαι (i. e. τέρψαι) Philippiid. 4, 478 (13). cf. ἄνθρωπον ἔξαλλάξομεν Men. 4, 279 (205).
- ἔξάλλομαι: καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίχην Arar. 3, 274 (1).
- ἔξαμαρτιάνω: εἰ γάρ τι καὶ ξήμαρτεν- Pher. 2, 327 (1, 18). * (ὄσ') ἄν ὁ μάγειρος ἔξαμαρτή, τύπτεται- * αὐλητής Eubul. 3, 235 (3). οὐδεὶς ξύνοιδεν ἔξαμαρτιάνων πόσον ἁμαρτάνει Men. 4, 202 (2). τοιαῦτ' - ἔξαμαρτάνειν, ἃ καὶ λέγειν ὀκροῦμεν Men. 4, 254 (75). δις ἔξαμαρτεῖν ταῦτόν ποικ. 121. ὁ μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἔξαμαρτάνει ποικ. 430.
- ἔξαμυστίζω: ἄκρατον-ἔπινε καὶ ξημύστισεν Plat. 2, 684 (9, 4).
- ἔξαναλίσκω: τὰ-ἄλλοτρί-ἔξανάλωται ταχύ Plat. 2, 676 (3).
- ἔξανατέλλω: ἐκ κεφαλῆς-θόρουβον-ἔξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6).
- ἔξανέψιοι et ἔξανέψιαι: Men. 4, 314 (406).
- ἔξανθίζω: οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον (miscem) Philem. 4, 26 (v. 6).
- ἔξανθῶ: ὄχρος ἐξήνθηκέ τις Antiph. 3, 148 (37).
- ἔξανίσταμαι: Diph. 4, 400 (1).
- ἔξάντης: γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72).
- ἔξαντλῶ: βίον ὡς οἰκτρὸν ἔξαντλοῦσιν Men. 4, 92 (5).
- ἔξαπατῶ: πηνικίζων ἔξαπατᾶ Cratin. 2, 191 (49). ὅστις-δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἔξαπατᾶ Men. 4, 187 (1). ἐστᾶσι γυμναί' μὴ ἔξαπατηθῆς Philem. 4, 4 (1).
- ἔξαπίνης: ἀπὸ τῆς τραπέζης ἔξαπίνης ἀπεστράφη Nicol. 4, 579 (v. 6).
- ἔξάπτομαι: περὶ τὴν κεφαλὴν * ἐξήμμεθα πηνίχην * Aristophan. 2, 1176 (3).
- ἔξαρμόνιος: ἔξαρμονίους καμπὰς ποιῶν Pher. 2, 326 (1, 9). * ἄδων ἐτραπέλους μυρμηκίᾶς ἔξαρμονίους ib. (1, 23) vide 2, 334 (1, 24).
- ἔξαρτύω: ἐγὼ δὲ βαρβίτους-πηκτίδας- * σκινδαίφον ἐξηρτυόμην (libr. -μαν. f. ἐξήρτυον ἄν) Anaxil. 3, 345 (2).
- ἔξασκῶ: πῶλους Κύπριδος ἐξησκημένας Eubul. 3, 245.
- ἔξαττῶ: σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη Antiph. 3, 18 (1).
- ἔξαναίνω: παιδάριον ἔξαναίνεται Aristophan. 2, 1187 (46).
- ἔξάυω: τὸν ἐγκέφαλον-ἔξάυσας καταπίνει Plat. 2, 627 (9).
- ἔξαφανίζω: παίδων ἀγόνων γόνον ἔξαφανίζων Eubul. 3, 254 (1, 11).
- ἔξαχολνικός: ἔξαχολνικὸν μέτρον Aristophan. 2, 1198 (93).
- ἔξεγείρω: τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; Eur. 2, 551 (8). κιθαρωδὸν ἐξηγεῖρατ' Ἀράβιον χορὸν Canth. 2, 835 (1).
- ἔξειμι (εξεο): ἔξεισιν ἄκων δεῦρο Pher. 2, 337 (5). ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἐξιῶν Men. 4, 280 (206^b). † τῆδ' ἐξιόντι δεξιᾶ Herm. 2, 411 (3). συνέτυχεν ἐξιόντι μοι- Eur. 2, 557 (22). ἐξιόντι-ἄλιεὺς ἀπήνητησεν φέρων μοι Plat. 2, 625 (3). * ἐξιῶν γυναικὸς ἐξόπισθ' ἐλευθέρως Philem. 4, 45 (31). καὶ ἐξίητε τοῦ θέρους Eubul. 3, 250 (1, 3). εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιῶν Philem. (?) 4, 41 (21). ὑμεῖς-ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον Stratt. 2, 776 (1). πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας-ἐξίεναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 20). ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω Eur. 2, 494 (18). ὄθεν ἔξω-οὐ ῥαδῶς ἐξειμι τὴν αὐτὴν ὁδὸν Antiph. 3, 62 (3).
- ἔξειναι: vide ἔξεστιν.
- ἔξειπειν: ὅστις λόγους παρακαταθήκην-λαβὼν ἐξεῖπεν Anaxand. 3, 197 (4).
- ἔξελαύνω: οἴνω ** τὸν οἶνον ἔξελαύνειν κτλ. Antiph. 3, 139 (13). οὐ-

- τως ἐξελαύνει γὰρ * (ταχύ. int. μέθην λύπη) Amphid. 3, 317 (2).
 ἐξελαύνω εἰς ἀγοράν Eur. 2, 484 (1, 6).
 ἐξελέγχω: ὁ-χρόνος πάντ' ἐξελέγχει anon. 4, 693 (359). χρυσός-οἶδεν
 ἐξελέγχεσθαι πυρί Men. 4, 267 (143). ἐν ἀγρῶ-οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξη-
 λέγγετο τῆς μερίδος ὧν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 193 (6).
 ἐξεμῶ: vide ἐντεξεμῶ. οἶνον πολὺν-πίνεις-κοῦκ ἐξεμεῖς; Alexid. 3, 45A
 πίνει-, τοὺς λογισμοὺς * δ' ἐξεμεῖ Dioid. 3, 543.
 ἐξεπίσταμαι: αὐτῆ-πρότερον ἐξηπίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2,
 809 (3).
 ἐξεπίτηδες: μάχην ἐποίησ' -ἐξεπίτηδες εὐ πάνυ Xenarch. 3, 621 (1, 10).
 ἐξεργάζομαι: ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται Men. 4, 293 (280).
 μῖσος ἐξεργάζεται mon. 690.
 ἐξέρχομαι: ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται Amphid. 3, 310 (1).
 καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι Anaxil. 3, 342. καὶ τοῦ καθεύδειν οὕτως
 (i. e. φόβος) οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). καπνός-ἐξέρχει Crat.
 min. 3, 374 (1). ἐξέρχεται-παιταχός' ἤδη πιομένη Epiricat. 3,
 366 (2, 21). τὴν-κειραλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται Alexid.
 3, 423 (1, 9). θύρας ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν Pher. 2, 335 (3, 3).
 ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης Eur. (?) 2, 577 (v. 7). ἐξελθε καὶ σύγγνωθι
 τῇ τραπέζῃ ib. (v. 8). ἐξελθεῖν-* ἐκ τῆσδε στέγης Antiph. 3, 96 (1).
 μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ (sum) Antiph. 3, 111 (v. 7). ὥστε μὴδ' ἂν εἰ χαί-
 κοῦς ἔχων μυκτῆρος εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν Antiph. 3, 125 (1, 6).
 ἐξῆλθες· οἰμῶζειν λέγ' Philem. 4, 4 (1, 16). ἄνυσόν ποτ' ἐξελθῶν
 Pher. 2, 271 (5). λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὄπλα Kubul. 3, 215
 (2). λαμπρός τις ἐξελήλυθ' -ὄλολος οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2,
 4). ὡς ἡγαυδαῖος ἐξελήλυθεν Diph. 4, 408 (2).
 ἐξερω: ἐξερᾶν τὰ τεύτλια Cratet. 2, 237 (1, 8). μαλάχας ἐξερῶν
 (evomens) Pher. 2, 315 (2).
 ἐξεστιν: * τί δὴ σὺ σεμνοῖ-; B. ἐξεστι γάρ μοι Calliae 2, 739 (2). ὡς
 ἔτι ἐξεστι κυάθιζεν Antiph. 3, 61 (2). Πηλεῖ-ταῦτ' ἐξεστι καὶ Τέτρων
 ποιεῖν Antiph. 3, 106 (v. 22). οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἐξεστιν εἶναι Alexid.
 3, 519 (34, 8). πλείους τις ὧν ἐξεστιν ἐστιῶν Men. 4, 147 (1). παρ'
 ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἐξεστιν δέ μοι- Men. 4, 170 (5). * ἀλλὰ χρὴ
 κάξεστιν Men. 4, 302 (323). ἔν' ἐξεστιν πάνυ λεπτῶ- Eur. 2, 536 (3,
 2). ἐξεστιν ἑμῖν διὰ κενῆς κινήτιαν Plat. 2, 675 (2, 21). τοῖς δ' οὐδὲ
 παροῦσιν ἀκούειν ἐξεστιν Antiph. 3, 112 (1, 5). παρ' ὧν-ἐξεστὶ σε
 μικροῦ πρῆσθαι κέρματος τὴν ἡδονὴν Kubul. 3, 246 (v. 6). cf. Kubul.
 (Philipp.) 3, 237 (v. 3). τὸν ὄνον ὄρᾶν ἐξεστι πρῶτα τουτονί. οὐ-
 τος- Men. 4, 230 (5). καὶ μάλα ἐξῆν δ' * βούλοιτ' -αὐτῶ λέγειν Straton.
 4, 546 (v. 27). κάξῆν ὄλην τὴν ἡμέραν-ἐκχορρίζεν Eur. 2, 510 (5).
 ἐξῆν ὀλολύζειν Philem. 4, 27 (v. 17). ἐξὸν-μικρὸν διαπορηθῆναι χρό-
 νον, -αἰρούμεθα Antiph. 3, 66. ἐξὸν τοσοῦτοῦ δὲ ἰγάλματ' ἀγοράσασθαι
 Anaxand. 3, 173 (1). ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν, ῥαφανίδας
 ἐπιθυμεῖ πρῆσθαι Amphid. 3, 311. τὸ βαδίζειν ἀρούθμως-ἐξὸν καλῶς
 Alexid. 3, 506 (7). λεπόμενους ὄρᾶν-ἐξὸν ἰλαροῦς- Apollod. Car. 4,
 442 (v. 12). ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα καταχεῖσθαι καλῆν Baton. 4, 500 (2).
 ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, (625) (83).
 ἐξετάζω: διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1,
 6). τὴν κολοκύντην ἐξήταζον τίρος ἐστὶ γένους Epiricat. 3, 370 (1, 17).
 τὸν βλον ἐξέταζ' αἰέ Philem. 4, 48 (40c). οὐκ ἐξετάζειν μὲν τίς μὴδὲν
 χρήσιμα-τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης-μὴτ' ἐξετάσαι μὴτ' ἄ-
 σιδεῖν Men. 4, 228 (3). τὰς τῶν ἀδείνων ἐξετάζειν οἰκίας Timocl. 3,
 611. εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον Philem. 4, 33 (4). εἰ δικαίως ἐξετά-

σεις, καὶ γνήσιος ὁ χρηστός ἐστιν Men. 4, 151 (1). μὴ ἔξετάζων πῶς ἔχει (int. τὸ θεῖον) mon. 474. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας Nicomach. 4, 583 (v. 3). ἅπαντα τὸν βίον-τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). ταῦτα πάντα δὴ ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται μαθήμασιν Sosip. 4, 454 (v. 55). ὄπου-σοφίας ἔργον ἐξετάζεται Antiph. 3, 143 (22).

ἐξεύρημα: ἐξευρήματι καινῶ Pher. 2, 283 (5). καινὸν ἐξεύρημά τι ἡμέτερον Amphid. 3, 306 (1, 2). Παλαμηδικόν-τοῦτο τοῦξεύρημα Eur. 2, 547 (2, 6). ὑπερβέβληκε-στρατηγίας πλήθει τε *κάξευρήμασιν (libr. καὶ εὐρήμασιν) Phryg. 2, 589 (4).

ἐξευρίσκω: πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ *πρῶτον πιπίνειν Eur. 2, 547 (2, 3). τοῦ συμποσίου-διατριβὴν ἐξεῦρέ πως, κἀρογὸς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόντας Alexid. 3, 469. τὸ τῶν παρασίτων-ἐξεῦρεν (?) γένος-Τάνταλος Nicol. 4, 579 (v. 1). τὰ κυλιχεῖα-ἐξεῦρεν ἡμῖν Eubul. 3, 261. πρόφασιν-ἀεὶ τιν' ἐξευρίσκομεν Philem. 4, 36 (8). *κατ' Ἀγαθῶν ἀντίθετον ἐξευρημένον Aristophan. 2, 1082 (7). οὐ γὰρ ἦσαν-εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι (int. ἄλλες) Athenion. 4, 558 (v. 20). ἧς (i. e. ἐρημίας) χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν *ἐξευρίσκειται (libr. εὐρίσκειται) anon. 4, 624 (78). πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἔαν- Philem. 4, 13. πάντα τὰ ζητούμεν ἐξευρίσκειται Alexid. 3, 397 (1). τότ' ἢ μέγιστη τέριμς ἐξευρίσκειται Eriipp. 3, 327 (2). διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου ἴσως τριάκοντ' Alexid. 3, 476 (3). Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον Men. 4, 331 (502). οἰκόσιτον τυμῖστον ἐξευρήκαμεν Men. 4, 99 (2). περιττὸν οἷετ' ἐξευρηκέναι ἀγαθόν Men. 4, 240 (24). ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη Theophil. 3, 628 (1). ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο (ἐξηύρετο?) Men. 4, 115 (2).

ἐξέχω: ἐξεχ' ὦ φιλ' ἤλιε Stratt. 2, 781 (2). Aristophan. 2, 1110 (4).

ἐξηγητής: Λάμπων οὐξηγητής Eur. 2, 545 (23).

ἐξηγουμαι: ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος Antiph. 3, 59.

Ἐξηκεστιδακλίδαι: anon. 4, 636 (127).

Ἐξηκεστιδης: Πέλοσανδρον, Ἐξηκεστιδην Phryg. 2, 558 (2). *(Ἐξηκεστιδης) ἔχων λύραν *Aristophan. 2, 1189 (59).

Ἐξήκεστοι: anon. 4, 636 (127).

ἐξήκοντα: ἄς εἰ γάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν Amphid. 3, 308 (1). ὁμοῦ γὰρ ἐστιν ἐξήκοντά σοι (int. ἔτη) Men. 4, 110 (1).

ἐξῆς: †Philippid. 4, 472 (2). παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ *τὸν ἀρκεσίλυιον Antiph. 3, 119 (1, 6). ἐξῆς πυκνὰς ἔλκει καταντλεῖ Alexid. 3, 417 (1).

*Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν Eriipp. 3, 335 (2, 4). δειλοὶ-ἐξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοὶ Philem. 4, 32 (3).

ἐξειδιάσασθαι: Diph. 4, 393.

ἐξιλάσκομαι: τὴν θεὸν | ἐξιλάσαντο Men. 4, 102 (4).

ἐξινῶ: ἐξινωμένος anon. 4, 652 (318).

ἐξιππα καὶ τέθριππα anon. 4, 629 (98).

ἐξίσταμαι: ἐξέστην ἰδῶν Philippid. 4, 476 (5). ἐξεστηκῶς ὑπὸ γήρωσ anon. 4, 650 (311b).

ἐξόδιος: ἐξοδίους-νόμους Cratin. 2, 230 (170).

ἐξοδος: καλῶ δ' Ἄρη Νίχην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449.

ἐξοίγνυμι: φήμης ἱερᾶς ἐξοίγνυμένης Herm. 2, 390 (3).

ἐξοικοδομῶ: τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας Pher. 2, 289 (8).

ἐξοῖνος ἐπολεῖ Alexid. 3, 411 (3).

ἐξοίχομαι: κότταβος-ἐξοίχεται θύραζε Plat. 2, 638 (1, 11). cf. οἰχομαι.

ἐξοκέλλω: ὁ-πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον εἰς ἕτερον ἦθος Men. 4, 251 (60).

- ἔξόλλυμι**: ἀλλ' *ἔξολεῖς (al. ἀπολεῖς) με Eur. 2, 449 (7). Κερκυραῖος ὁ Ποσειδῶν ἔξολέσειεν Herm. 2, 407 (1, 10). ἔξολοίμην, *φαθὶ λέγων Aristophan. 2, 990 (12). ἔξόλοι. ἀτὰρ πόσους φέρεις; Alexid. 3, 436 (1).
- ἔξόπισθεν** (-σθεν): μεθύουσα τ' ἔξόπισθεν-πορεύεται Axionici 3, 530 (1). *ἔξιὼν γυναικὸς ἔξόπισθ' ἑλευθέρας Philem. 4, 45 (31). *τραίματ' ἔξόπισθ' ἔχων anon. 4, 687 (335b).
- ἔξοπλίζω**: ξιφηφόροισι χερσὶν ἔξωπλισμένην τευθὶς Antiph. 3, 126 (1, 19). μαῖζα-πρὸς εὐτέλειαν ἔξωπλισμένην Antiph. 3, 133 (1, 2).
- ἔξοπτιῶ**: οἱ-ἰχθύες-ἔξοπτιῶντες σφᾶς αὐτοῦς Telecl. 2, 361 (1, 7). τιμάχη-ἔξωπτημένα Pher. 2, 299 (1, 10). παρεντέτρωχται τευθὶς ἔξωπτημένη Eubul. 3, 212 (v. 8).
- ἔξορίζω**: vide ἔκκορίζω.
- ἔξορμενίζω**: *ῥήτορες ἔξορμενικότες Nicostr. 3, 299 (8).
- ἔξορύσσω**: μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἔξορύσσεται Philem. 4, 57 (76).
- ἔξοστρακίζω**: ἀμφορεύς ἔξοστρακισθεῖς Aristophan. 2, 1159 (57).
- ἔξούλης**: Phryn. 2, 596 (4).
- ἔξουσία**: τούτοις-μόνοις ἔξουσία | ἀφροδισιάζειν ἐστίν Philetæer. 3, 299. τραγωδοί-οἷς ἔξουσία ἐστὶν λέγειν ἅπαντα-μόνοις Diph. 4, 389. ἐπὶ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστ' ἔξουσία ῥαίνειν Xenarch. 3, 621 (1, 6). πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἔξουσίαν Men. 4, 263 (119). τὴν τῶν κρατούντων-ἔξουσίαν mon. 727.
- ἔξουν**: Plat. 2, 690 (35b).
- ἔξυβρίζω**: *ἔξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ anon. 4, 677 (306).
- ἔξυφαίνομαι**: ἔξυφαίνεθ' ἰστούς (l. ἰσιόν) Nicoph. 2, 849 (1).
- ἔξω**: †ἄξει τις ἔξω τὴν-μητέρα Stratt. 2, 789 (7). ἔξω τις δότω ἱμάτια Antiph. 3, 41 (2, 7). βαῖν' ἐκ θαλάμων-ἔξω Mnesim. 3, 569 (v. 1 a). ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν-; Posidipp. 4, 520 (1). τὸν-κείδον ἔξω-λαβῶν Antiph. 3, 61 (2). ὄθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥαδίως ἔξειμι Antiph. 3, 62 (3). οὐ σοβήσει' ἔξω-τάς ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 118 (5). ἔξω μακρῶν, παρ' αὐτόν Antiph. 3, 136 (7). ἔξω ἂν ἔνδον ὤμεν, ὅταν ἔξω δ' Dionys. 3, 552 (1, 11). περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). κατακάει γὰρ (ignis acer) ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ Philem. min. 4, 68 (1). πῶς οὔτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphron. 4, 490 (1). τὸ σὸν τεπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνης, καλὸν ἔξω φανεῖται Men. 4, 115 (1). μηδὲν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiph. 3, 92 (1, 8).
- ἔξωθεν**: ἔξωθεν εἰσιν-* (λαμπροί,) τὰ δ' ἔνδον- Men. 4, 263 (122).
- ἔξώλης**: ἔξώλης γέρον Eur. 2, 444 (12). ἔξώλης ἀπόλοιθ' Men. 4, 114 (1). γρῦπας ἔξώλεις τινάς Hipparch. 4, 431. ἔθνος τούτου (i. e. τραπεζιτῶν) οὐδὲν ἐστὶν ἔξωλέστερον Antiph. 3, 86 (v. 12). οὐδὲ ἔν | ἐσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἐστὶ θηρὶ' ἔξωλέστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). οἷα ἐστὶν οὐδὲν τέχνιον ἔξωλέστερον τοῦ πορνοβοσκοῦ Diph. 4, 415 (2).
- ἔξωμῖς**: διαστίλβονθ' ὀρώμεν-πάντα τῆς ἔξωμῖδος Aristophan. 2, 907 (10). κατελήρησα τὴν ἔξωμίδα Eubul. 3, 229 (1). ἔξωμίδα ἔνδουσι α περιβαλοῦ anon. 4, 636 (128).
- ἔοικα** (εἶξασιν): Συρακόσιος-ἔοικεν-τοῖς *κυνιδίοισι Eur. 2, 511 (8). αὐτὸν κόλλοπι ἔοικέναι Aristophan. 2, 1193 (72). οὐδὲν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν Alexid. 3, 512 (15). αὐτόκακον ἔοικε τῆς anon. 4, 662 (247). *εἶξασιν (libr. εἰόκασιν) ἡμῖν οἱ νόμοι τοῖτοια τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις Plat. 2, 620 (1). εἶξασιν-τοῖς παιδαρίοις τοῖτοια Plat. 2, 664 (2, 1). τοῖς βιβλίοις εἶξασι anon. 4, 651 (189). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες-εἶξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1, 8). οἱ παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3). *παύσειν ἐπὶ

- ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε Aristophan. 2, 1072 (9). ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ
 ἔοιχ' ἤξειν ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). ὡς οὐφώνης διατρῖβειν-ἄρι-
 στον ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ἔοικεν ἀγίθαλλος διακωλύειν
 Alcaei 2, 825 (2). τοῖς-μεριμνῶσιν-ἅπασα γὺς ἔοικε φαίνεσθαι μακρὰ
 Apollod. 4, 451. *πολλῶ γ' ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἡσθ' ἄρα λογογράφος
 Alexid. 3, 440 (5, 18). ὡς ἔοιχ' (ironice) Antiph. 3, 119 (v. 8). εὐ-
 λοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται Men. 4, 200 (1). ταυτόματόν ἐστιν ὡς
 ἔοικέ που θεός Men. 4, 151 (2). ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι (f. που) περιοι-
 στέα Men. 4, 172 (12). ὡς ἔοικεν (ἔοικε, ἔοικ') passim.
- Ἔορτή:** ἀγρόθεν † πλείστους γέρων εἰς τὴν ἑορτὴν Alcae. 2, 830 (1).
 † ἦν τὸ πρῶγμ' ἑορτὴ Aristophan. 2, 1010 (12). τὸ σχῆμα-τῆς κύλικος
 -ἄξιον-τοῦ κλέους τοῦ τῆς ἑορτῆς Antiph. 3, 89 (1, 4). αἰ-τινα | ἄγειν
 ἑορτὴν ἐστ' ἀνάγκη Men. 4, 165 (4). *πορδὴν (πορδῶν?) ἑορτὴν ἦγε
 anon. 4, 607 (21^a). ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται anon. 4, 608 (27^c).
 γάμους, ἑορτίας-αὐτὴ δίδωσιν (int. pax) Philem. 4, 22 (v. 9).
- Ἐπαβελτερω̄:** ἐπαβελτερώσας τὸν *ποι' ὄντ' ἀβέλτερον Men. 4, 187 (1).
- Ἐπαγλαῖζω:** ἔν' ἐπαγλαῖση τὸ παλημάτιον Aristophan. 2, 1184 (33).
 ἀσπάραγος *ἐπηγλαῖζει' (libr. ἠγλαίζεν) Antiph. 3, 148 (37). ἐπη-
 γλαῖσμένοι-φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9).
- Ἐπάγω:** λίμνην δ' ἐπάγειν-εἰς τὴν ἄλμην Eriphipp. 3, 323 (1, 12). Δού-
 ρειον ἐπάγω χῆνα Diph. 4, 419 (7). πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν
 καὶ πότε βιάδην Sosip. 4, 484 (v. 50). ὀπτῶν ἐπῆγε (?) σωρός Diph. 4,
 394 (1). ἡ τράπεζ' ἐπῆγετο Anaxand. 3, 162 (3). Med. τῶν αὐτοῦ
 κακῶν ἐπαγόμενον λήθην Men. 4, 208 (2). ἀλλ' ἠδονὴ τις τοὺς ἐρῶν-
 τας ἐπάγεται συνουσίας; Men. 4, 236 (14).
- Ἐπαγωγός:** ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμα-τῆς κύλικός ἐστιν Antiph. 3, 88 (1, 2).
 ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ Antiph. 3, 144 (28).
- Ἐπαινέτης** θαυμαστός οἶος τῶν φίλων Timocl. 3, 595 (v. 9).
- Ἐπαινος:** ἐπαινον ἔξεις mon. 139. φίλων ἐπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε
 mon. 744.
- Ἐπαινῶ:** *κάλλιστ' ἐπαινῶ Eur. 2, 498 (30). πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ Eur.
 2, 484 (1, 9). κολακεύειν καὶ πάντ' ἐπαινεῖν Diod. 3, 544 (v. 35).
 οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου ἠρτυμένοισι χαίρων (f. ἠρτυμένοις ἔχαιρεν)
 ὥστ' ἐπαινεῖσαι anon. 4, 671 (292). κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν
 τὸν βλον-ἠπερ- Amphid. 3, 316 (1). ἐπαινῶν Αἰσχύλον Aristophan.
 2, 1009 (10). ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον Alexid. 3, 434 (1, 15). σαυτὴν
 ἐπαινεῖς Philem. 4, 61 (95).
- Ἐπαίρω:** ἀνεκὰς τ' ἐπαίρω (?) -τὸ σκέλος Eur. 2, 443 (9). ὥσπερ κο-
 χλῆς σεμνῶς ἐπηρῶς τὰς ὀφρῦς Amphid. 3, 305. οἱ-τὰς ὀφρῦς ἐπηρ-
 κότες Baton. 4, 502 (v. 13). εἰχῆ μ' ἐπῆρας-ἐμαυτὸν ἐγκυλίσαι
 πράγμασιν Pher. 2, 338 (7). ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν-οὕτως ἀνερρί-
 πιζον Antiph. 3, 117 (2, 14). ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βού-
 ληται λαβεῖν Euang. 4, 572 (v. 10). βουβῶν ἐπῆρθη τῷ γέροντι Men.
 4, 98 (7).
- Ἐπαισχύνομαι:** μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι Men. 4,
 255 (80^a).
- Ἐπακολούθῳ:** ἐπηκολούθουν κῆντιβόλουν Aristophan. 2, 1163 (2).
- Ἐπάκριος:** Ἐπακρίου Διός Polyz. 2, 869 (1).
- Ἐπακροῶμαι:** γελῶν ἐπηκροώμην * (σου) πάλαι Plat. 2, 618 (2).
- Ἐπακτός:** ἀνδρῶν ἐπακτῶν Aristophan. 2, 1099 (4). κακὸν ἐπακτόν
 Philem. 4, 36 (8, 5).
- Ἐπαμφιάζω:** μὴτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐπαμφιάσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν
 Men. 4, 192 (4).

- ἐπαμφοτερίζω: ἡμῖν- *ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδῶν καθήμενοι Pher. 2, 283 (3).
- ἐπάν: ἐπὶ ἀπόθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). ἐπὶ ἀποθάνῃς, αὐθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει Men. 4, 134 (2). ἐπὶ γένηται- (optimum est) ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ἐπὶ γῆμης, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἔξεστιν εἶναι Alexid. 3, 519 (34, 7). τὰς ὄφρως ἐπὶ ἴδω ἀνεσπαχότας Alexid. 3, 391 (2). ἐπὶ ἴδω κάτω βλέποντας ib. ἐπὶ δὴ τὸν γόητα-ἴδω Alexid. 3, 485 (4). ἐπὶ ἰδιώτην-μοροσιτοῦντ' ἴδῃς Alexid. 3, 509 (11). ἐπὶ κλίνας ἴδω ἐστρωμένας-εἰσέρχομαι Diodor. 3, 544 (v. 14). μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὶ γέροντ' ἴδῃς ἢ γράων τιν' Philem. 4, 44 (30). ἐπὶ ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον, μηδὲν ἐπερώτα Philem. 4, 47 (37). ἐπὶ ἔγγυς θάνατος ἔλθῃ Philem. 4, 47 (38). θρηνοῦμεν, ἐπὶ μηδὲν ἔχωμεν Alexid. 3, 456 (1). ἐπὶ τις τυγχάνῃ λυπούμενος, ἦττον ὀδυράται, φίλον ἐπὶ παρόντ' ἴδῃ: Philem. 4, 42 (24). ἐπὶ (al. ἐάν) πταίωσι τι, αὐτοῖς ποιούντας πάνθ' Philem. 4, 24 (1). αὐτοῦς-ἀνηρόηκασι διὰ λύπην τινές, ἐπὶ τὸ λυποῖν πλεῖον ἢ τὸ σῶζον ἢ Philem. 4, 44 (27^b). ἐπὶ δ' ἀνοξῆ τὰς θύρας τρισάθλιος (int. νομίζεται) Men. 4, 157 (2). ἐπὶ ὁ ροῦς ἢ μὴ καθεστηκώς τινι Philem. 4, 54 (58). ἐπὶ-ζητῆ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ἱππὶ κακά Men. 4, 272 (171). ἐπὶ-ἐκρεφίας κραιπίσας τύχη-οἴχεται φέρον Alexid. 3, 403 (1). αὐτοῖ τ' ἐπὶ ληψιῶσιν-ἐπιτρέβουσι τοῖς ὄνουμένους Alexid. 3, 413. εἰτ' ἐπὶ τις ἐκδυθῆ, τηρεῖν ἔωθεν Alexid. 3, 414 (1). † ἐπὶ-ἐπὶ κρεῖττον γένῃ Men. 4, 275 (183). ἐπὶ κτάθους πίνῃ τις-δέκα- Diodor. 3, 543. ἐπὶ γλαυκίσκος-παρατεθῆ, Ἰσασιν- Baton. 4, 502 (v. 16). ἔπειτ' ἐπὶ ἢ καθαρὰ τὰσθητήρια, οὐκ ἂν διαμάρτοις Machon. 4, 497 (v. 5). ἐπὶ τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς Hegesipp. 4, 479 (v. 12). ἐπὶ-καλέσῃ ψυχῆα τὸν ψυκτηρίαν-τί δεῖ ποιεῖν; Euphron. 4, 489. ἐπὶ ... Alexid. 3, 462 (1, 8).
- ἐπαναβαίνω: ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβᾶν (βῦν) αὐτὸν λάθῃ anon. 4, 620 (58).
- ἐπάναγχεσ: * δεῖ μέμψιν ἰδίαν-ἐπάναγχεσ λαβεῖν Men. 4, 249 (50).
- ἐπανάγω: λαβῶν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν Antiph. 3, 21. praeterea cf. ad Xenarch. 3, 623.
- ἐπανακάμψαι: Philippiid. 4, 470.
- ἐπαναπλάττω: θερμὸν ἰχθῦν ἐπαναπλάττων Axionici 3, 535 (2).
- ἐπανατρέπω: * ἐπανατρέψαι (legeb. ἔπαναστρέψαι) † βούλομαι εἰς τὸν λόγον Cratin. 2, 116 (1).
- ἐπαναχωρῶ: τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο-; Pher. 2, 279 (4).
- ἐπάνειμι: τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακρῆν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐπάνεισι Sosip. 4, 483 (v. 29).
- ἐπανήκω: ψυχῆν δ' † αὐτὴν ἦκειν (al. ἀπὸ νύκτος, f. ἐπανήκειν?) ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ Plat. 2, 640 (3).
- ἐπανθρακίζω: vide ἀνθρακιά.
- ἐπανήμι: τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα Sosip. 4, 454 (v. 53).
- ἐπανορθώσασθαι: Aristophan. 2, 1088 (25).
- ἐπαντλῶ: ἐν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τρὶ ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26).
- ἐπάνω: κᾶν-πλίτησι τὰ λεύκ' ἐπάνω Plat. 2, 665 (2, 5). τὰς ὄφρως ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς Alexid. 3, 391 (2).
- ἐπάξιος: δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων ἐπάξιόν τι Alexid. 3, 520 (36).
- ἐπαιδῆ: * τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαιδῆν Aristophan. 2, 955 (8).
- ἐπαργυρῶ: ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν-μηδ' ἐπηργυρωμένα Mnesim. 3, 566.

- ἐπαρίστερα: *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς Euphorr. 3, 339 (3). ἐπαρίστερ' ἔμαθες-γράμματα Theognet. 4, 549 (v. 7).
- ἐπαριστερῶς-αὐτὸ λαμβάνεις Men. 4, 164 (1).
- ἐπαρκῶ: κοῦτε-βολβός-δυνατός ἐστὶ ἐπαρκέσαι Xenarch. 3, 614. ξένοις ἐπαρκῶν mon. 391. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν (ἰ. αὐτοῖς) τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος (ἰ. χρόνον) Men. 4, 233 (9, 7).
- ἐπαυρέσθαι: μικροῦ-βιότου-ἐπαυρέσθαι anon. 4, 607 (20^b).
- ἐπαφροδίτος: τῆς ἐπαφροδίτου καὶ γιλιανθρώπου θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 8).
- ἐπαχθής: ὡ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ Pher. (?) 2, 359 (88).
- ἐπεγείρω: μὴθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε Pher. 2, 335 (3, 9). οἶνον-ὄστις *ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον Aristophan. 2, 1076 (1).
- ἐπεῖ: cf. ἐπειτα. πόδας *ἐπεῖ δέοι-καταγαγεῖν-ύος Euphant. 2, 12. ὅς ἐπεῖ ποτ' ἐμβλέψειε ποῖς καθημένους-πάντες ἐβοῶμεν Damox. 4, 536 (v. 4). ἐπεῖ δ' ἐγενόμην οἵπερ ἦ Aristophan. 2, 1119 (6). ὄσμη δέ, τοῦπίβλημ' ἐπεῖ περιηρέθη, ἐβιάδις' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). ἐπεῖ δέ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,-ἰδεῖν-αὐτὴν ῥᾶόν ἐστι Epirat. 3, 366 (2, 18). ἐπεῖ δέ τοῦτ' οὐκ ἐστι, κακοδαίμων-ὄστις Antiph. 3, 32. ἐπεῖ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται,- Antiph. 3, 150 (48). οὐκ ἀσπίφ-*ἔμορμολύττετο-, ἐπεῖ τάδ' ἐστὶ ἀληθῆ Cratet. 2, 235 (1). κρέα δέ μόνον ὤπτων, ἐπεῖ | ἐφροντῆ γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2). τεθαύμακ', οὐκ ἐπεῖ | πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δις πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). ἄγροσιν μὴ χρῶ γίλοις, ἐπεῖ *κεκλήση καὶ σὺ-ἄφρων Men. 4, 271 (167). ἐπεῖ μάγειρον ἂν λάβης ἀληθινόν-ἕτερόν σοι-φανήσεται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 452 (v. 6). ἐπεῖ κατὰ μέρος τὰς πόλεις-σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 15). ἐπεῖ παράδες αὐτοῖσιν ἰχθῦς-, κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους, ἐθέλω κοίμασθαι δεκάκις Aristophont. 3, 362 (3). τίς *με κωλύει; B. *ἡμεῖς. *A. ἐπεῖ δίδωμι χιλίας δραχμῆς Aristophan. 2, 985 (1).
- ἐπεῖγω: *εἰ τι βούλει τῶν λελειμμένων γαγεῖν, ἔπειγ' ἐπειγέ Eubul. 3, 212 (v. 11).
- ἐπειδάν: ἐπειδάν κατίδω τιν' ἄνδρα-εὐθύς περὶ τοῦτον εἶμι Eur. 2, 484 (1, 7). ἐπειδάν δειπνῶμένον, τότε-λαλοῦμεν Metag. 2, 752 (2) = Aristag. 2, 761 (2). ἐπειτ' ἐπειδάν τὸν λύχρον κατακοιμίση Phryn. 2, 590 (6). ἐπειδάν δ' εὐπορήσωσιν ποτε, ἀνέλαβον καινὰς ἑταῖρας Alexid. 3, 422 (1, 3). ἐπειδάν ἀσχολουμένους λάβω, ἀνέκραγον Alexid. 3, 477 (5).
- ἐπειδή: ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν Aristomen. 2, 731 (4). Παναθηναῖ *ἐπειδὴ-πέμποντά σε-μήτηρ ἑώρα Men. 4, 211 (1). ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην anon. 4, 650 (187). οἷς ἐπειδὴ προσερούγοι-ἴα καὶ ῥόδ' ἔφρασαν-ἠριστηχένοι Diodor. 3, 544 (v. 35). τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων, ἐπειδὴ τοῦστραχον παροίχεται Cratin. 2, 61 (1). τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13).
- ἐπεῖναι: πιεῖν-οἶνον ἦν ὕδωρ ἐπῆ Cratin. 2, 179 (16). σαυδάλια-, ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ-ἔπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 884 (2). τοῖς-ἀγενελοῖς-ἔπεστί τις χάρις Alexid. 3, 485 (4).
- ἐπειπεῖν: ἐνέσεισε-μετανιπτρίδα-*ἐπειπῶν (libr. ὑπειπῶν) τῆς Ὑγιείας τοῦνομα Philetaer. 3, 292 (1).
- ἐπεισάγω: ἐπεισῆγεν χορείαν Antiph. 3, 94 (1). ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρικὴν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50, 3).
- ἐπέσσακτος: ἐπέσσακτον κακόν-πεπορισμένος anon. 4, 618 (50, 5).
- ἐπεισιών: vide ἐπισείω.

ἐπεισομιζομαι: ὁμοῦ δὲ *τῆδ' ἐπεισομιζεται (legeb. τῆδέ τ' εἰσομιζεται) - καὶ δαίμον' ἀποπ. 4, 690 (349).
ἐπεισόδιον: γράφ' αὐτόν | ἐν ἐπεισοδίῳ Cratin. 2, 125 (13). καὶ ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον Metag. 2, 756 (1).
ἐπεισπαίω: ἐπεισπέπαιχεν εἰς τὰ συμπόσια ἀποπ. 4, 696 (367).
ἐπεισπλέω: θύνην - ἐπεισέπλει ὑπογιάστρι' Eubul. 3, 223 (2).
ἔπειτα: cf. εἶτα. οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος - κύων, ἔπειτα χῆν· θεοὺς δ' ἐσίγων Cratin. 2, 155 (11). τὰ θεοῖα λουτρά πρῶτον ἄξω -. ἐρεῖ δὲ - ἔπειτ' ἀλάρατος - ἤξει - Cratet. 2, 238 (2). δεῖπνῶμεν * (πρῶτον), καπειτὰ με - ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). ἀφαιρεῖν ὥρα 'στὴν ἤδη τὰ τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι, ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἐκάστη - δοῦναι Phil. 2, 857 (1, 3). ὀφθαλμιάσας - εἰτ' ἔσχον κακῶς, ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος - Aristophan. 2, 995 (1). πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19). καὶ πρῶτα μὲν αἶρω - μᾶζαν - ἔπειτα - Antiph. 3, 3 (1). μακάριόν ἐστιν - ποίημα -, εἰ γε πρῶτον κτλ. || ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἐτι - αἶρουσιν - τὴν μηχανήν Antiph. 3, 106 (v. 13). * πρῶτα μὲν γὰρ - ἔπειτα * (τὰ) μέλη - ὡς εὐ κέκραται Antiph. 3, 121. πρῶτον - εἰτ' - * ἔπειτ' (vulg. εἰτ') - εἰτ' - Philem. 4, 51 (49). ἐδίδασκον - πρῶτον ἀστρολογεῖν -, ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 462 (v. 16). τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει μικρὰς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακρὰς Antiph. 3, 148 (40). συμφορὰς πολλὰς ἔχει -. * ἔπειτα (libr. εἶτα) μετὰ ταῦτ' εὐθὺς εὐρέθη θανάων Philem. 4, 35 (7). ἔπειτ' ἐπὶ τοῖσι πᾶσιν ἢ κ' ὄρκους γέρον Φιλιππίδ. 4, 468 (1). ἐπεχεάμην - κυάδου θεῶν - καὶ θεαινῶν μυθολογίας * ἔπειτ' (libr. εἰτ') ἐπὶ τοῖσι πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3, 4). καπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διφθορεν αὐτὰς - ἀβουλλία Henioch. 3, 563 (v. 12). ἡ μὲν γύσις τὸ μέγιστόν * (ἐστ'), ἔπειτα δὲ | καγῶ - συνελάμβανον Eur. 2, 457 (4). οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῶ * πρῶτον (vide 5, 65) ἐν τῷ γηδίῳ - ἔπειτ' ἀκοίειτ' * ὄψω δὲ χρῆσθαι - Aristophan. 2, 1108 (1). ὄψει δὲ -. * αὐτὸς δ' ἀνῆρ -, * ἔριχους δ' ἴδοις ἄν -. ἔπειτα - Aristophan. 2, 1171 (1). ἀνσιτελής εἰ - πίνων ὕδωρ || ἔπειθ' ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον Baton. 4, 500 (1). τρεῖς * (ἀργυροῦς) στήσειν ἔφη -, ἔπειτ' ἔθνηκεν ἓνα μολὺβδινον * Cratin. 2, 232 cf. 1230. ἀλιευόμενός ποτ' αὐτόν εἶδον - καπειτ' ἀφῆκεν Plat. 2, 629 (2). ἄφωνος ἐγένετο, ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀτηνέχθη Theop. 2, 819 (12). κατέτριβεν ἱμάτια καπειτὰ πῶς φῶδας τοσαύτας εἶχε Aristophan. 2, 1092 (1). τὸν γόνον * καταγνύει, ἔπειτ' ἀφανίζει Eubul. 3, 254 (1, 15). ὄν φασὶ ποτε κληθέντ' - παρεῖναι -, ἔπειτα † γάναί Eubul. 3, 262 (1). ἐσθλεί - ἕως ἄν - ἀποδείξῃ κενόν. ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμι' ἐστὶν Anaxil. 3, 353 (1). ἐπὶ τοῖς νεῶς ἴζουσι - καπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 13). βούλιπλεκτην κάθω, καπειτ' ἀνελεύσω σε; Plat. 2, 622 (4). τρέχ' - ἀμφορέα λαβῶν || καπειτα μίσθου σαυτὸν Aristophan. 2, 1072 (6). τὸν ὄνον λάμβανε. ἔπειτα μηδὲν - τούτων περιάνης Antiph. 3, 46 (1). ἔπειτ' ἐπιδάων τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ Phryn. 2, 590 (6). ἔπειτ' ἐπὶ ἡ καθαρὰ τῆσθητήρια, οὐκ ἄν διαμάρτοις Machon. 4, 497 (v. 5). * ἔπειθ' ἕτερα ποιοῦντα πολλὰ κνυτερώτερα Pher. 2, 297 (2). ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐστὶ ἀνῆρ γαστρίστερος Plat. 2, 685 (11). λαβῶν οὖν τὸν σχύλακα - καπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5). δεῖ καρχινουῖν τοὺς δακτύλους, οἰνόν τε μικρὸν ἐγγέαι (al. - εἰς) καὶ μὴ πολὺν (f. et πολὺν) ἔπειτ' ἀφήσεις Antiph. 3, 30 (1, 17). ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον - ξένον καίσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο - Eubul. 3, 240. καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος - ἔπειτα - φησί Timocl. 3, 606. * καπειθ' ἵνα μὴ - βωμολόχοι καλώμεθα, ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόχην Pher. 2, 325 (2). ἔπειθ' ὅσοι παρήσαν -

- ἐπηκολούθουν Aristophan. 2, 1163 (2). κάπειτα τί; Eur. 2, 512 (9).
 ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; Antiph. 3, 41 (2, 9). ἔπειτα πῶς οὐ στέφανος
 οὐδεὶς ἔστι πρόσθε τῶν θυρῶν; Eriipp. 3, 325 (2). ἔπειτα πῶς ἦλθες;
 Alexid. 3, 436 (1). ἔπειτα φυσᾶν-οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1).
 ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις ὅτι-; Dionys. 3, 555.
- ἐπενδύτης: χιτῶνα-ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1).
- ἐπεξαπατῶ: σύντεμνε καὶ | ἐπεξαπάτα με Mnesim. 3, 568.
- ἐπέρχομαι: cf. ἀπέρχομαι. ὑπέρχομαι. ἀγῶν-ἐπέρχεται Plat. 2, 630
 (1, 10). πορευομένῳ-φιλοσοφεῖν ἐπῆλθ' ἐμοὶ Alexid. 3, 495 (1). θα-
 σύπους * ἂν ἐπέλθῃ τις (libr. ἐάν τις ἐπέλθῃ, f. ἂν τις εισέλθῃ), φέρε
 Eriipp. 3, 334 (1, 9).
- ἐπερωτῶ: κάπειτά με πάντ' ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). λαβεῖν ἀπό-
 κρισιν * (ῶν) ἂν ἐπερωτᾷ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). οὐς ἂν ἐπερωτήσῃ
 τις ib. 313 (1, 5). νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3,
 467 (1). ἐπὶ ἴδης γέροντα-μηδὲν ἐπερώτα Philem. 4, 47 (37). εὐθύς μ'
 ἐπερώτησε- "πόσους κέκληκας-;" Straton. 4, 545 (v. 5).
- ἐπεσθίω: διακόνιον ἐπῆσθεν (f. ἐπήσθι) Phleg. 2, 342 (6). ὄστακόν-
 ἐπεσθίειν Aristomen. 2, 732 (2). ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον
 * λέποντα Eur. 2, 526 (3). τυρίον ἐπεσθίοντα Telecl. 2, 368 (3). κά-
 πικνῆν κάπεσθίειν anon. 4, 658 (221).
- ἐπέσθω: v. ἐπεσθίω.
- ἐέχω: ἐπίσχεσ αὐτοῦ Cratin. 2, 60 (6).
- ἐπήβολος: χρημάτων ἐπήβολος Archipp. 2, 725 (3).
- ἐπήκοος: ἐπήκοος (al. εὐήκοος) γενοῦ Phryn. 2, 608 (20).
- ἐπηλῆς (scr. ἐπηλις): Posidipp. 4, 527 (12).
- ἐπηρεαστικόν: anon. 4, 693 (357).
- ἐπήρεια: τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1, 3).
 φρόνον τ' * ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολὺ Philem. 4, 35 (7).
- ἐπι: καρίδες ἀνθρώπων ἐπι πηδῶσι Orhel. 3, 360.
- ἐπί: 1) c. gen. τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων Cratin. 2, 61 (1). τὰ
 θερμὰ λουτρά-ἄξω-ἐπὶ κιόνων ὡσπερ διὰ τοῦ παιωνίου ἐπὶ τῆς θαλάτ-
 τῆς Cratet. 2, 238 (2, 3, 4). ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαὶ
 Aristophan. 2, 1145 (15). κᾶν ἐπὶ ριπὸς πλέοις mon. 671. ἐπὶ λε-
 πτῶν ἐλπίδων * ὠχεῖσθ' Aristophan. 2, 1005 (2). ἐπὶ τοῦ μαθήματος-
 ἐστηκῶς ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). ἢ μὲν-ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ
 τέλους φρόνησις οὐσα Amphid. 3, 316 (1, 4). τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ
 τοῦ διακονεῖν Philem. 4, 18 (2). ὡσπερ λύχνος ὁμοιότατα * καθηῦδ'
 ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). νενναύγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγά-
 νου Kubul. 3, 244 (3). οὐπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 394 (5). ὀπτωμέ-
 ναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων Aristophan. 2, 976 (15). διασκεδάτε
 τὸ προσὸν-νέφος ἐπὶ τοῦ προσώπου Anaxand. 3, 197 (6). εἰς τὸ Θη-
 σεῖον πλεούσας ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Eur. (?) 2, 577 (v. 21). ἐπὶ
 κέρως τεταγμένας Kubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 = Xenarch. 3,
 617 (1, 6). ὡσπερ ἐπὶ τῶν βίων-τούς μὲν ἢ τύχη μεγάλοις προσένειμε
 τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 12). ὅσα * οὐτ' ἀριθμὸν οὐτ' ἔλεγ-
 χον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). αὐτὸς δ' ἐφ' * αὐτοῦ σὶν
 πονηρός (int. βολβός) Philem. 4, 46 (33). πῖνακά μοι-παραθήσεις
 αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν Lyncei 4, 433 (v. 18). τὸ κακόν-ἐφ' ἑτέρων
 ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (Γ). οὐδεὶς * ἐφ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ Men. 4,
 256 (85). φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους Men. 4, 291 (268).
 ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται Men. 4, 203 (4). ἀριστ'
 ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1). πολλὰ-ἐφ' ἐκά-
 στου λαλῶν Men. 4, 324 (466). † ἐπὶ τοῦδ' αὐθις κακοδαίμων ἔφη

Men. 4, 99 (1). ἱκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων ποικ. παινοτέρας ἰδέας - * βίον - ἔτριβες Eur. 2, 440 (1). ἐπ' ἀλγίται Kpiniçi 4, 505. ἐπὶ * Μανδροβόλου Plat. 2, 633 (9) cf. 5 τὰπὶ Χαριζένης Cratin. 2, 98 (9). Theop. 2, 811 (2). ἐφ' ὃ ὁ πυρὸς ἄξιος Pher. 2, 279 (6). ἐπὶ Φαληγίου Aristophan. 2, ἐπὶ τοῦ βίου - τριχίδας ὠψώνησ' ἄπαξ Eur. 2, 493 (16). ἐπὶ ἰνος λαβῶν ἀφείλειτ' ὄσα - Alexid. 3, 507 (8). ὅπερ ἐπὶ τῶν - ἐγένετο, καὶ νῦν ταῦτό τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 479 * ἐφ' ἐσπέρας Calliae 2, 735 (8) cf. 5, 52. ἀπον. 4, 612 (40, 2) c. dat. ἐπὶ τῷδ' ἐπώζουσ' Cratin. 2, 82 (2). ἐπὶ πιρακίῳ ῥέκειτ' Pher. 2, 300 (1, 14). παρέχειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις 361 (1, 7). περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω πέντε κέλητα 3, 323 (1, 16). βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβῶν ἔνω τινα 1 46 (34^a). ὀλκεῖον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον Philem. 4, 8 (1). ζουσιν ἐπὶ (f. ὑπὸ) ταῖς κλινῶσιν Cratin. 2, 99 (10). π. ἄμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). λαγῶσις ἐπ' αἰνύλα νοις Telecl. 2, 370 (2). ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eur. 2 5). κατακείμενοι - ἐπὶ τρικλινίῳ Theop. 2, 816 (2). Λεοχι Πουσειδῶν ἐξολέσειεν ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς Herm. 2, 407 (1, τοῖς - βάρθοις ὅταν ὦσιν Phryn. 2, 590 (1, 5). σανδάλια - ἐ χρυσαῖ ταῦτ' ἐπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 684 (2). ἰχθυόδια νισμένα ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ Aristophan. 2, 1108 (1, 10). ἦ - γλόγ' ἰνασειράζεις ἐπὶ τῷ * λυχνίῳ Aristophan. 2, 1165 τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες - εἴλασι πολιαῖς Kubul. 3, 250 (1, 7) οὐπὶ γῆ χρόνος Amphid. 3, 303. ἐν (1. ἐπ') ἀλιπέδῳ Arist 1045 (34). οὐσῶν (?) μειράκων - ἐπὶ τοῖσι πορνελοῖσιν Xenar (1, 4). ἐπὶ τηγάνοις καίθησανθ' Pher. 2, 320 (4). ἐπὶ Παλλῆ σεις δίκην Aristophan. 2, 1194 (81). * κοπρῶν' ἔχει ἐπὶ τῷ ἕκαστος Kubul. 3, 230 (2). κατεσθῆει - ἐπὶ μιᾷ (Trigla) τῇ Antiph. 3, 12 (1, 11). ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε - κόπτετον Chis Men. 5, 14? 2, 7 (3). ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδουε rhan. 2, 1193 (75). ἐπ' οἴνοις τοιαυτὶ λέγομεν Pher. 2, 333 οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι - ἦ τεμεῖν ἠδύσμαθ' - ὁ τυχῶν δύναιτ' nys. 3, 548 (v. 15). * Ἀμυνίαν - πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν ἀποι (182). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιθέξια Anaxand. 3, καλὸν τὸ θνήσκειν ἐστὶν (f. ἐστίν) ἐπὶ τούτῳ λέγειν Philem. 4, μὴ λέγ' - ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). cf. ἕκαστος. δεῖ σκω. ἐφ' ἑαυτῷ γελαῖν Nicol. 4, 560 (v. 31). * καχάζετε ἐπὶ τοῖς κατα Kubul. 3, 216. κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι κευχᾶσθαι Cratin. (? ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακὸν ποικ. 145. καλῶ δ' κην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449. τὸν καιρὸν ἐπ ἰδεῖν Sosip. 4, 483 (v. 49). μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς Herm. 2 ἐπ' ἀρίστῳ λαβῶν οὐράριον Men. 4, 125 (2). ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ Kpiciat. 3, 369. καλὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ μόνον Philem (36). πεινώμεν ἐπὶ ταῖς ἐλλίσις Antiph. 3, 66. τὰς ἐλπίδας τύχη - ἔχειν Philem. 4, 16 (1). ἀπαλλαχθέντας * ἐπ' (libr. ἐν) τύχαις Theop. 2, 794 (1). Μαραθῶνος - ἐπ' ἀγαθῇ μεμνημέν 2, 413 (2). ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεξε ἀπον. 4, 608 (χρήμασιν - φρονεῖ μέγα Antiph. 3, 83. πνίγομαι οὕτως ἐπ' αἰτι (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 10). ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph (v. 7). ἐφ' ἅπασιν δυσχερῶς ἔχει Amphid. 3, 316 (2). ἐπὶ οἷς λέγεις κηλούμενον Baton. 4, 502 (1, 12). πολλῶν - ὄντων - εἰκότως θορυβοῦμεθα Baton. 4, 503 (1, 2). μάλνεται ἐπὶ τῷ

lexid. 3, 486 (5). οὕτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι-ἄμφω νοσοῦσι Axionici 1, 17. ἐφ' ᾧ τ' ἑμαυτὴν συγκαθεύδειν- Cratin. 2, 291 (174). εἰ γὰρ ἔνους σύ-ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν πράττων ἢ βούλει- Men. 4, 227 (2). ὁ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἄερα- ib. 123. ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123. δὸς-σπάσαι, ἐφ' ᾧ χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ- (?) Diph. 4, 381 (1, 9). δέξεται-ἐπὶ ἰσθμῷ σῖτον Cratet. 2, 246 (1). ἄγω-ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). τὸν ἐπὶ κακῷ γιγνόμενον-ἀγαπησιμόν Men. 4, 203 (3). ἐχθροὺς μύθου μὴ 'πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 152. τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ λεγόμενον Diph. 4, 399. πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ icol. 4, 580 (v. 36) cf. 5, 117. παίδων *ἐπ' ἄροτῳ-δίδωμι σοὶ γένην-θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ὀπταὶ κέχλαι δ' ἐπὶ *τοῖσδ'-περὶ ἡστέον ἐπέτοιν Pher. 2, 300 (1, 23). *ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι- Amph. 3, 45 (3, 4). ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἢ ὄρχεις φέρων Philippid. 4, 468 (1). ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν- Antiph. 3, 75 (2, 3). ἐπὶ τούτοις πᾶσιν *ὑστάτον-ἐπετέθη Antiph. 3, 89 (2, 3). ἐπὶ πᾶσι τούτοις λέγε τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 492 (v. 18). ἐσθίουσι-λάχανά τε καὶ ἐνούσι ἐπὶ τούτοις ὕδωρ Aristophan. 3, 863 (5). γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην Sotad. 3, 586 (1, 20). ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας ἤξει Amph. 3, 99 (1). καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις-ταῶς Anaxil. 3, 351. ἰατρὸς δόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος mon. 268. Προϊτίδας ἀγνίζων-καὶ τὸν πατέρα-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). ἐπὶ ταύτῃ-ἐπεόρευσεν σαπέρδης Diph. 4, 406. εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μᾶ γεγονέναι Diph. 4, 395 (2, 20). τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα Eur. 2, 537 (4). 3) c. c. u. s. ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα Pher. 2, 292 (13). *(ἡ) τροφαλῆς-ἐφ' ὅσῳ βαδίζει Eur. 2, 538 (5). ἐπ' αὐτὸν ἤκει τὸν βατήρα Amph. 2, 11 (5). Θυνητίδας *ἐπὶ δεῖπνον (f. ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 (1). βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ *φιλιππία Antiph. 3, 22 cf. de καλεῖν Aristophan. 2, 1202 (109) et 5, 70. πλέομεν ὡς κόρη 'πὶ κῶς Nicoch. 2, 845 (3). βαδίζειν-ἐπὶ τὸν δεσπότην Aristophan. 2, 1139 (6). ἐπὶ οὐρὸν ἤκε Aristophan. 2, 1165 (6). χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν Aristophan. 2, 190 (60). εἰς Ὑμηττὸν ἐξελεῖν-ἐπὶ μύρμηκας Eubul. 3, 215 (2). ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς Men. 4, 144 (2). τελευτήσω δ' ἐπὶ θύνον. B. ἐπὶ θύνον; Plat. 2, 672 (1, 6. 7). ἐκ-τῶν νάθων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα-ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6). ὄν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι Apollon. 2, 880 (1). μὴ παρατίθει θριδακίνας-ἐπὶ τὴν τράπεζαν Eubul. 3, 210. εἰς ἀρκέσει ἢ δὴ ἐπὶ τὴν τράπεζαν Kphipp. 3, 334 (1, 6). εἴ τις πρῆλαιο-βακάνιον ἐπὶ κάμινον Aristophan. 2, 1185 (39). ἐπὶ πῦρ-πῦρ-ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται Men. 4, 71 (165). ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον Aristophan. 2, 1201 (104). ἐπὶ τὸ τάριχος ἐστὶν ὠρηκυῖα Antiph. 3, 13 (1, 22). ἐπὶ τίνα δ' *(ὡδ') ἄλλην τέχνην-τὰ σιόματα-κατακάει-; Anaxand. 3, 175 (1, 5). *ἐπὶ ὁ καινουργεῖν *φέρου Antiph. 3, 15 (1). δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα ὄρασαν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 6). †ἐπᾶν-ἐπὶ κρεῖττον γένη Men. 4, 275 (183). μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα Diph. 4, 414. τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν Diph. 4, 423 (23). ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ'-μὲν δεσπότης Alexand. 4, 554. οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον Diph. 4, 394 (2). ἴσασθ'-ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας Aristophan. 2, 975 (8). ὡς ἐπὶ τὸ πλήθος Alexid. 3, 407 (3). ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ Alexid. 3, 169. τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἶσει τις Posidipp. 4, 528 (1, 10). νόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων Cratin. 2, 185 (29). *ἐπ' ἀριστέρ' τὴν ἄρκτον ἔχων Cratin. 2, 94 (3). οὐδέπω 'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι

- Cratet. 2, 237 (1, 9). ἔχειτ' ἐπὶ στόμα Men. 4, 74 (1). ἐπ' ἀπι-
τερα - μέλλει καθευδήσειν Men. 4, 159 (1). ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπὶ
οἴνοπα πόντον Herm. 2, 407 (1, 2). † πρόφασιν ἐπὶ κῶμον Alexis
3, 531 (2). ἐπὶ κλίμακι (an -κος vel -χι?) πρὸς τεῖχος ἀναβαῖναι
Men. 4, 245 (37).
- † ἐπιαλᾶς vide ἐπιάλλω.
- ἐπιάλλω: † ἔτι ἐπιαλᾶς χρηστὰ λε (f. ὅτι ἡ πηλᾶς χρηστὰ λέγειν) ἐπὶ
λόμην Phryn. 2, 581 (2). † οὐδ' ἀνεπιηλαί μὲν (f. οὐδ' ἴσθ' ἐπιηλαί
ἄν 5, 68) Aristophan. 2, 1164 (3).
- ἐπιβαίνω: πλεῖν - διὰ τέλους καὶ μὴδ' ἐπιβαίνειν γῆς Men. 4, 175 (1).
- ἐπιβακχεύω: Βυζάντιον - τέμαχος ἐπιβακχευσάτω Nicostr. (Phileta.)
3, 279 (1).
- ἐπιβάλλω: * ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ * πύσσις Aristophan. 2, 953 (2).
χλαῖναν * (δέ) σοι - ἐπιβαλῶ Theop. 2, 796 (5). ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖ
ξυστίδα Kubul. 3, 247 (1, 3). λάσιον ἐπιβεβλημένος Theop. 2, 506 (4).
ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μελιονί κύκλ' ἐπιβαλλε Cratet. 2, 245 (2). * ἐπι-
πιβαλεῖς τρουσίππιον Eur. 2, 555 (17). ἰχθύσις ἀμφίβληστρον - ἐπιβα-
λων Antiph. 3, 109 (v. 1). τὴν χεῖρα μὴ πύβαλλε Cratin. 2, 231 (17).
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας Alexid. 3, 503 (1, 11). ὄφθαλμὸν ἐπιβαλεῖν
Alexid. 3, 492 (3). ἐπέβαλον ζηνίαν Diph. 4, 359 (1, 9). τοῖς σπ-
πλέουσι ὅποσον ἐπιβάλλει μέρος, τιθεῖς Diph. 4, 395 (2, 16). οὐδ'
* ἐπιβάλλουσι μάστιγες Phryn. 2, 597 (2).
- ἐπιβάτης: εὐ γ' * ἔξεκολύμβησ' οὐπιβάτης Aristophan. 2, 975 (11).
- ἐπιβδα: χαῖρ' - ὄμιλε ταῖς ἐπιβδαῖς Cratin. 2, 192 (51).
- ἐπιβλέπω: cf. ἀποβλέπω. * ἄν - τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, τοῦτον πύ-
σαι πῶς δεῖ Dionys. 3, 547 (v. 5).
- ἐπιβλήμα: τοῦ ἐπιβλήμ' ἐπεὶ περιηρέθη (int. τοῦ κανοῦ) Nicostr. 3, 254 (11).
- ἐπιβλύξ: κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ Pher. 2, 316 (1, 4).
- ἐπιβουλεύω: ἐπεβουλεύθη ποθὲν Men. 4, 212 (2, 15).
- ἐπιβουλή: ῥάπτουσι - πᾶσιν ἐπιβουλᾶς Alexid. 3, 422 (1, 3).
- ἐπιβουλος: πύθηκον, ἐπιβουλον κακόν Kubul. 3, 260. τὸ γένος - ἐπι-
βουλόν ἐστι τῆ γύσει Diph. 4, 407 (1, 4).
- ἐπιβωῶ: ἔγχει * κάπιβωά τρίτον παιῶν Pher. 2, 318 (2, 5).
- ἐπιβρύκω: κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κάπέβρυξέ * τις Archipp. 2, 725 (2).
- ἐπιβύω: εἰ μὴ - ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα Cratin. 2, 119 (7).
- ἐπίγαμος: θυγάτηρ ἐπίγαμος Men. 4, 262 (114).
- ἐπιγανῶ: ἐπιγανώσας σιλφίῳ (int. τὸ τάριχος) Alexid. 3, 470 (1, 14).
- ἐπίγειον: ἔξοισων ἐπίγειον Aristophan. 2, 975 (11). ἐπίγειον (πύ
ἐπίγυον) Aristophan. 2, 1125 (24).
- ἐπίγραμμα: πάνυ γε διασκοπῶν ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων (libros) Alex
3, 444 (1, 4). ὄψαρτυσία, ὡς φησι τοῦ ἐπίγραμμα ib. (1, 10). ἀπὸ
νεῖν κάπιγράμματος τυχεῖν anon. 4, 673 (298).
- ἐπιγράφω: * πάνθ' ὅσα νοοῦμεν - τύχη στίλ, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγραφο-
μένοι Men. 4, 213 (3, 8).
- ἐπίγυον: vide ἐπίγειον.
- ἐπιδείκνυμι: ὄψαρτυσία. B. ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν Plat. 2, 6
(1, 5). ῥήματά τε κομψὰ καὶ παλγνὶ ἐπιδεικνύναι Aristophan. 2, 108
(108). cf. διδάσκω.
- ἐπίδειξις: δέξαμενος - τὴν ἐπίδειξιν Eur. 2, 552 (9). ἔχει ἐν τοῖς ἰ-
γισμοῖς τὰς ἐπίδειξεις δυσκόλους Men. 4, 115 (2).
- ἐπίδειπνον: cf. δεῖπνον. † φοιτητῆς μανίας ἐπιδειπνῶν anon. 4, 610 (36).
- ἐπίδειπνῶ: οὐδὲ τῶν πράσων - ἐπιδειπνεῖ Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3).
- ἐπιδέξια: πίνωσι τὴν ἐπιδέξια Eur. 2, 560 (83). βούλεσθε δῆλον *
* ἐπιδέξι; B. ὦ πάτερ, λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια - ὡσπύ

τεθνηκότι; Anaxand. 3, 161 (1). μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον Anaxand. 3, 196 (2, 5). μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια Nicomach. 4, 584 (v. 27).

ἐπιδέομαι: * (ἔτ') ἐπιδεῖται τινος ἑτέρου, πάλιν γεύου * σὺ Machon. 4, 497 (v. 7).

ἐπιδέχομαι: ὅταν-τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχεται χρήματα Men. 4, 251 (67).

ἐπίδηλος: ἄν-μὴ 'πίδηλον τὴν τέχνην πολλοῖς ποιῆς Men. 4, 254 (72).

ἐπίδημία: πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον- * ἢ 'πίδημίαν Men. 4, 211 (2, 9).

ἐπίδημος: οὐ τυγχάνει | ἐπίδημος ὢν (Neptunus) Aristophan. 2, 1110 (5). ἐπίδημος (i. q. ἔνδημος) Antiph. 3, 5 (8).

ἐπιδίδωμι: ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα Cratin. 2, 69 (2). ἔαν * τοσοῦτον ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας Herm. 2, 401 (7). vide et Plat. 2, 692 (41) cf. 5, 50.

ἐπιδιώκω: τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἰς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν Men. 4, 141 (2).

ἐπιδονῶ: τυρὸς ἐπεδόνει πολὺς Antiph. 3, 100 (2).

ἐπιδορπίζομαι: ἴν'-ἐπιδορπίσεται τὰς ὄνειδας ματιύας Sophili 3, 581. ταῦθ' ἠδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413.

ἐπιδόρπισμα: ἐπιδορπίσματ', ψά, σήσαμα Philippiid. 4, 473.

ἐπιδόσιμος: ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται Alexid. 3, 409 (1). παρ' ἢ τὰπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν Croblyli 4, 567 (1).

ἐπιεικῆς: τοῖς-τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικῆς θεός Timocl. 3, 611. ἐπιεικῶς: τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει Alexid. 3, 520 (37). τοῦθ' ἐν ἐπιεικῶς ποιεῖ Philem. 4, 50 (43). τῶν τρόπων-ἐπιεικῶς ἔραν Baton. 4, 503 (1, 4).

ἐπιζητῶ: μὴδ' ἕτερόν ἐπιζητεῖ καλά Antiph. 3, 22.

ἐπιήρανος: νεύρων ἐπιήρανος Plat. 2, 673 (1, 19).

ἐπιθεάζω (ἐπιθειάζω): ἀράται κάπιθεάζει (al. κάπιθειάζει cf. 5, 28) τῷ πατρὶ Pher. 2, 314 (10).

ἐπίθετος: ἔλλειπων, πυαλίτης, ἐπίθετος Eubul. 3, 232 (2). ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά Men. 4, 230 (5, 13).

ἐπιθεωρῶ: ὀρῶσι-πρῶτον, εἰτ' ἐθαύμασαν, * ἐπειτ' ἐπεθεώρησαν Philem. 4, 51 (49).

ἐπίθημα: ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες Aristophan. 2, 1066 (8). τοῦπίθημα τῆς χύτρας ἀφελῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 13).

ἐπιθυμήματα: Philyll. 2, 866 (8).

ἐπιθυμία: θυμοῦ κρατῆσαι κάπιθυμίας mon. 254. γαστρὸς κάπιθυμίας κρατεῖν mon. 607. * ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν (aruae) Euphron. 4, 494 (1, 12). τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας ἐπιθυμίας (?) Posidipp. 4, 513 (v. 6). λάθριοι * (τὸ) λοιπὸν-ἐπιθυμῶμαι κακά (?) Men. 4, 231 (6, 7).

ἐπιθυμιῶ: * ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέα λιβανίδιον Men. 4, 145 (1).

ἐπιθυμῶ: νεανικοῦντος ἐπεθύμησέ μου Eur. 2, 472 (26). καὶ * (x') ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο Aristophan. 2, 947 (8). λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης ἄνθρωπος Alexid. 3, 401. οὐ (i. e. γήρωσ) πάντες ἐπιθυμοῦμεν Cratet. (?) 2, 247 (1). τὸν ἀμελῆ-ἐπιθυμοῦντα δὲ σχολῆς anon. 4, 602 (8). λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς Eur. 2, 472 (25). ἔστι-ἴδου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 9). εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμου ib. (1, 10). χολίκων ἐπιθυμῶν Aristophan. 2, 982 (27).

ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου Euphron. 4, 494 (1, 4). οἶων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων Dioxiipp. 4, 541. ἄτι' αὐτὸς ἐπιθυμεῖς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται | εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). κωμφοδεῖν οὐς ἐπεθύμου Phryn. 2, 590 (8).

μηδεῖς ποθ'-ἐπιθυμησάτω γέρον γενέσθαι (i. et γενήσεσθαι) Diocl. 2, 841 (1). πείραν ἐπεθύμου θατέρου βίου λαβεῖν Alexid. 3, 476 (3).

δοτις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν πλουτοῦσαν Men. 4, 250 (55).
ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν Men. 4, 193 (5). ὃν ἡ Λακεδαιμονίαν
μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν anon. 4, 608 (27^a). ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ κρεί-
σθαι Amphid. 3, 311.

ἐπικάθημαι: vide ἐπικαθίζω.

ἐπικαθιζάνω: οἶαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Antiph. 1,
117 (2, 12).

ἐπικαθίζω: πειθῶ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς (al. ἐπεκάθητο τοῖσι) χεῖμα
Eur. 2, 458 (6, 5).

ἐπικαθήμι: σχῆμ' - ἐπικαθεῖς βακτηρία Eubul. 3, 332 (v. 11).

ἐπικάλυμμα: πολλῶν ἐπικάλυμμ' ἐστὶν κακῶν Men. 4, 94 (3).

ἐπικαλῶ: ὁ Πυθόδηλος - ὁ Βαλλίων - ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1).
Κηφισόδωρον - ἐπικαλούμενον πλάνον Dionys. 3, 553 (2). Νικοστράτῳ
- Σχοτοδείην ἐπικαλουμένην Arched. 4, 435. ἀνυμέναιος, ἄθλιος - ἐπι-
καλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ Men. 4, 232 (8). λέμβος ἐπιπέκληται Anaxand. 3,
177 (2, 7). med. τοὺς μὲν γέροντας - ἐπικαλούμεναι πατρίδια Xenoph.
3, 617 (1, 14). μάλ' ἀνδρικήν - ἐπικαλούμενος εἶλκον Διὸς σπῆρα
Eubul. 3, 231 (1). οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν Men. 4, 20
(20). pass. Ἀρμόδιος * ἐπεκαλεῖτο (legeb. ἐκαλεῖτο), παιὼν ἦσαν
Antiph. 3, 5 (5).

ἐπικαρπία: διὰ τὴν ἐπικαρπίαν - τῶν ἀδρῶν Antiph. 3, 9 (1).

ἐπικάρσια: ἐπικάρσια - * προπεσοῦμαι anon. 4, 636 (129).

ἐπικαττύειν εἰς πτερνίζειν anon. 4, 665 (266).

ἐπικάω: Ἰόλεως -, ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς Plat. 2, 681 (4).

ἐπέκειμαι: τοῦτο τοῦπικείμενον ἄνω τὸ μικρὸν Antiph. 3, 29 (1, 7).
τράπεζαν - ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' - Alexid. 3, 502 (1, 3).

ἐπίκληρος: * ἐπ' ἀμφοτέρω νῦν αἴτ' ἐπίκληρος οὐσα δὴ | μέλλει κατα-
δήσειν Men. 4, 189 (1). γυναῖκ' ἐπίκληρον - πλουτοῦσαν Men. 4, 250
(55). ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμψαν Men. 4, 191 (2).

ἐπικληρῶ: vide ἐπιπληρῶ.

ἐπικλιντρον: δὴ ὀβολῶ - ὑπὸ τῷ πικλίντρον Aristophan. 2, 984 (16).

ἐπικλώθω: ῥάμμ' ἐπέκλωσας Herm. 2, 401 (9).

ἐπικνῶ: κάπικνῆν κάπεσθλιν anon. 4, 658 (221).

ἐπικόπανον: ἠγεῖται * μ' ὄλωσ ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3).

ἐπικοσμῶ: ὅταν - τὸ κάλλος ἐπικοσμῆ τρόπος χρηστός Men. 4, 250 (55).

ἐπικουρία: Σαννυρίωνος σκυτήνην ἐπικουρίαν Stratt. 2, 785 (4).

ἐπικουρος: ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους Herm. 2, 408 (1, 18).

Ἐπικουρος: Ἐπικουρος ὁ σοφός Hegesipp. 4, 481. Ἐπικούρου δὲ
ὄρας μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ Damox. 4, 530 (v. 1). τὸν Ἐπικούρου
κανόνα (v. 15). Ἐπικουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονὴν ib. 532 (v. 6).
Ἐπικουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω Baton. 4, 500 (2). ὁ Ἐπι-
κουρός φησιν εἶναι τὰγαθὸν τὴν ἡδονὴν Baton. 4, 502 (v. 7).

ἐπικουρῶ: οὐδὲ κάραβον - γυναίξιν - ἐπεκουρήσατε; Aristophan. 2, 107
(3, 8). ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν οὓς ἂν δύνῃ πλείστους Men.
4, 107 (2, 11).

Ἐπικράτης: Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος Plat. 2, 656 (1). Ἐπικράτης
σακεσφόρε ib. 657 (3). † οὐ μάλα τέθηκα κεκυκκᾶν Ἐπικράτη Stratt.
2, 767.

ἐπικρατῶ: τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς Antiph. 3, 7 (1). ἐν καιρῷ
καίρῳ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν Men. 4, 119 (1).

ἐπικροτῶ: ἐξάραντες ἐπικροτήσατε Men. 4, 298 (304).

ἐπικύπτω: ἐπικύπτοντες προστιλᾶν videntur Clazomenii, anon. 4, 69
(137). οὐκ * ἐπικεκυφῶς ὀρθός - ἔσει Anaxand. 3, 180 (1). cf. ἐπικύπτω.

- ἐπιχωμάζω: ἡμέραν τρίτην ἐπεκώμασ' ἡμῖν Men. 4, 266 (234).
- ἐπιλαγχάνω: πονηρῶ καὶ ξένῳ ἐπέλαχες ἀνδρὶ Plat. 2, 670 (3, 5).
Ἵπερβόλῳ βουλῆς - ἐπέλαχον ib. (4).
- ἐπιλαμβάνω: θέρμα - ἐπέλαβεν αὐτόν Men. 4, 98 (7). τῆς θύρας
χασμωμένης ἂν ἐπιλάβηται Alexid. 3, 501. ναυαγίου δ' ἂν *ἐπιλάβοι
Men. 4, 232 (7).
- ἐπιλανθάνομαι: ἐπιλαθέσθαι - πάντων ποιήσω Dionys. 3, 548 (v. 38).
ὄν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς πάλιν ἐπιλήσεθ' - μηδέν Philem. 4, 6. ἐπε-
λάθεθ' αὐτόν ὅστις εἶη Men. 4, 158 (5). χάριν - δοῦς ἐπιλάθου mon. 749.
ἐπιλανθάνονται - οἱ παθόντες εὐ mon. 170.
- ἐπιλείπω: ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον Eubul. 3, 261
(2, 14). ὄλην *λέγοντ' ἂν μ' ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν Philippiid. 4, 473.
- ἐπιλήσμη: vide ἐπιλησμόνη.
- ἐπιλησμόνη: (5, 24) f. Cratin. 2, 223 (147) ubi ἐπιλησμοσύνη. et
Alexid. 3, 525 (68) ubi ἐπιλήσμη cf. 5, 92. al. ἐπιλησμονή.
- ἐπιλησμοσύνη: vide ἐπιλησμόνη.
- ἐπιλήσμων: ἀλλοτριογνώμοις ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν Cratin. 2, 103
(3). δεινῶς πῶς εἰμ' ἐπιλήσμων Metag. 2, 752 (3). cf. 2, 223.
- ἐπίλοιπος: τὰπίλοιπ' ἤνπερ πύθῃ Pher. 2, 300 (1, 22). ἡδύν - τοῦπί-
λοιπον διατελεῖν Alexid. 3, 405 (6).
- ἐπιμέλεια: ἐπιμέλεια καὶ πόνος Antiph. 3, 79 (2, 5). ἀλωτὰ γίγνεται
ἐπιμελεῖα καὶ πόνῳ ἅπαντα Men. 4, 109 (5^b). τῆς ἐπιμελείας δοῦλα
πάντα γίγνεται Antiph. 3, 149 (45). cf. mon. 494. τὴν ἐπιμέλειαν
παντός - κυρίαν mon. 632. τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός
Men. 4, 182 (2).
- ἐπιμελής: ἐπιμελής πάντων κριτῆς mon. 620. τὸν †ἐπιμελῆσαι (l. ἐπιμελῆ
καὶ) δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον anon. 4, 602 (8). οὐκ ἔστι παιδαγωγός -
ἔρωτος οὐδεὶς - ἐπιμελέστερος Alexid. 3, 520 (38). ἐπιμελεστέραν ἔχει
ἐτέρου θεραπείαν Men. 4, 135 (2, 9). οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν
σῶν λόγων Theognet. 4, 549 (v. 10). ἐπιμελῶς: κατέλεγεν - δώδεκ'
ἄνδρας ἐπιμελῶς Diodor. 3, 544 (v. 28). ἐλθόντ' εἰς νόσον - ἐθεράπευ-
σεν ἐπιμελῶς Men. 4, 164 (1). σκάπτω - αὐτὸς ἐπιμελῶς anon. 4, 691
(350). ὦν ἡ φύσις δεῖται - ἐπιμελῶς φέρει (ager) Philem. 4, 44 (28).
ἔμασατ' ἐπιμελῶς Damox. 4, 532 (v. 63).
- ἐπιμελοῦμαι: ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ mon. 551. τί - ἐπιμελεῖσθε
τοῦ κακῶς ποιεῖν ἀλλήλους; Apollod. Car. 4, 441 (v. 2). †ἐπιμελῆ-
σαι: vid. ἐπιμελής.
- Ἐπιμενίδης: Men. 4, 156 (3).
- ἐπιμένω: μικρὸν *ἐπιμέννας προστρέχει Men. 4, 192 (3).
- ἐπίμεστα: *βριθομένης ἀγαθῶν *ἐπίμεστα τροπέζης Pher. 2, 350 (34).
- ἐπιμυκτηρίζω: ἐγὼ μὲν δεικνύω ἔσπουδακῶς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτηρί-
σαν Men. 4, 245 (37).
- ἐπινεύω: *συνεῖς δ' οὐδέν - ἐπένευον διακενῆς Timocl. 3, 609. ὁ δ'
ἐπινεύει πᾶσι τούτοις Men. 4, 238 (17).
- ἐπινέφελον: Plat. 2, 637 (3).
- ἐπινεφῶ: ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ Alexid. 3, 397 (2).
- ἐπινέω: ἐκλεγόμενος λαμβάνει τῶν ἐπινεουσῶν (inl. ἀπίων) τὴν πεπαι-
τάτην αἰεί Alexid. 3, 398 (1).
- ἐπινίκια: ἠδιστον ἔπειν ἐν ἐπινικίοις κρέας Aristophan. 2, 1127 (2).
- Ἐπίνικος: vide Stratt. 2, 778.
- ἐπίνοια: ἀνακνήπας - τὰς ἀλλοτρίας ἐπινόας Lysipp. 2, 745 (5). περὶ
τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινόας anon. 4, 697 (371).

- ἐπινοῶ: τὸν στήμονα ἄττεσθ' *ἐπινοῶ Herm. 2, 392 (5). στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται Alexid. 3, 509 (10). cf. ὑπονοῶ.
- ἐπινωτίζω: ἐπενώτισεν Archipp. 2, 716 (4).
- ἐπιξανθίζω: πλευρὰ-ἐπεξανθισμένα Pher. 2, 300 (1, 16).
- ἐπιορκῶ: μὴ *πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως κρίνειν Pher. 2, 293 (16). ἢ μὲς σύνοιδε πρότερον *ἐπιωρρηκότι Antiph. 3, 149 (43). πρότερον ὁμοῦσας αὐτὸς *ἐπιωρρηκέναι ib. ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις ib. (44). αὐτὸς ἐπιορκεῖν ὁμοῦσας ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). ψεύδεται, ἐπιορκεῖ, μαρτυροῖ Apollod. 4, 454 (1, 12). ἐπιορκοῦσιν, οὐδὲ ἐν κακὸν ἔχουσι καὶ κέμνειν λέγουσ' Alexid. 3, 450 (v. 10). θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόξει ληθῆναι Mon. 253. διὰ τοῦτον ἐπιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 203 (4). ἵνα τοὺς παλαιοὺς (deos) μὴ *πιορκῆς πολλάκις Eurhron. 4, 491.
- ἐπιπαίζω: τὸ τοιοῦτον αἰε-μέρος ἐπιπαίζεται- B. ἄνθρωπ' ἐπίπαυξ Alexid. 3, 462 (1, 15. 16).
- ἐπιπακτώ: *κάπιπακτοῦν τὰς θύρας Aristophan. 2, 1210 (161).
- ἐπίπαστα: ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις-κοχυδοῦντες Pher. 2, 316 (1, 3).
- ἐπιπάττω: ἐπέπασα ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας Men. 4, 121 (6). μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω κόκκους-δώδεκα Eurhron. 4, 494 (1, 10).
- ἐπίπεμπτον: Eur. 2, 446 (23). εἰ μὴ μεταλάβῃ τοῦ ἐπίπεμπτον Aristophan. 2, 1041 (25).
- ἐπιπέμπω: τοὺς-ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις Aristophan. 2, 956 (11).
- ἐπιπηδῶ: ταῖς νήσοις *ἐπιπηδᾷ anon. 4, 677 (308).
- ἐπιπίνω: τὸ †πρωτ' ἐπιπίνειν (l. πρὸς *πιπίνειν) Eur. 2, 547 (2, 3). *ἐπέπιες (libr. ἐπιες) δὲ πόσον; Theophil. 3, 629 (1). ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ Philem. 4, 29.
- ἐπιπίπτω: πυρετός-ἐπιπεσῶν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν Nicoph. 2, 850 (1).
- ἐπιπλα: †τεσσυγέγραπται τοῖς τὰ ἐπιπλα Eur. 2, 495 (20).
- ἐπιπληρῶ: συναγωγίμον συμπόσιον *ἐπιπληροῦσιν (libr. ἐπιπληροῦσαι) Archipp. 3, 326 (3).
- ἐπιπλήττω: πικρῶς ἐπιπληῆσαι-τοὺς-τάλλότρια δειπνεῖν ἐλομένους Nicol. 4, 579 (v. 14).
- ἐπίπλοιον: (an ἐπίπλοον) Philetæer. 3, 298 (2).
- ἐπίπλοον: vide 3, 250. 299 sed cf. 5, 83.
- ἐπιπολάζω: τὴν ἄνω ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3, 405 (6, 7).
- ἐπιπόλαιον: μὴ καρδίαν μηδ' ἐπιπόλαιον (5, 83) Eubul. 3, 250 (3).
- ἐπιπολῆς: κάτωθε μὲν-ἐπιπολῆς δέ Alexid. 3, 437 (1). τὸ τρίμυ' ἐπιπολῆς-διειμένον ὄξει Alexid. 3, 471 (2).
- ἐπίπονος: ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον Timocl. 3, 592 (v. 2). ἐπιπονώτερον * (ἔργον)-οὐκ εἴληψ' ἐγὼ Alexid. 3, 474. οὕτω τι πράγμα ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). οὐδὲν διαβολῆς ἐστιν ἐπιπονώτερον Men. 4, 249 (50). οὐδεὶς *δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον Archidici 4, 437 (2, 8).
- ἐπιπόρπαμα: τὴν κιθάραν-καὶ *τοῦπιπόρπαμα (an -πημα? 5, 42) Plat. 2, 617 (2).
- ἐπίπροσθε ταίσχρα-εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41).
- ἐπιπτάσματα: Aristophan. 2, 1210 (163).
- ἐπιρραίνω: vide ἀπορραίνω.
- ἐπίρραμμα: vide ἐπίρρημα.
- †ἐπιρρασας vide ἀπορραίνω.
- ἐπίρρημα: (f. ἐπίρραμμα) anon. 4, 683 (323).
- ἐπιρροφῶ: ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν Theop. 2, 821 (20). πίων *δ' ἐρῶ- B. ἀλλ' ἐπιρρόφει Clearch. 4, 562 (1).

ἐπισείω: μὴ ἴπσειέ μοι τὸν Μισγόλαν Alexid. 3, 383 (1). τὸ δ' ἄλλο σῶμα-ἐπὶ τὸ τάγηρον σίζον *ἐπισείων (libr. ἐπεισιῶν) φέρω Alexid. 3, 471 (3).

ἐπισέληνος: λαγῶα δώδεκ' ἐπισέληνα (?) Plat. 2, 674 (2, 10).

ἐπισεύομαι: τίς ὄρεα-τάδ' ἐπέσυτο-; Aristophan. 2, 1201 (105).

ἐπισημαίνω: σημαίνειν et ἐπισημαίνειν (de tibicine) Men. 4, 312 (384).

*ἐπισημαίνεσθ' ἐὰν ἡ σκευασία καθάριος ἦ Men. 4, 218 (1).

ἐπίσημον: ἐπίσημον-τὴν ἀσπίδ' ἀνέθηκαν Men. 4, 225 (1).

ἐπίσημος: ἐπίσημοι ξένοι Aristophan. 2, 1163 (2).

ἐπισιτίζομαι: σὺ δ' -Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ Pher. 2, 266 (1).

ἐπισίτιος: ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα-ἐπισίτιοι Aristophan. 2, 1128 (5).

ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ-καταμένειν ἐπισίτιος Kubul. 3, 216 (1). εὐρήσεις-τῶν ἐπισιτιῶν τούτων τινάς, οἱ- Timocl. 3, 610.

ἐπίσιτος: ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον Cratet. 2, 246 (1).

ἐπισκεδάννυμι: ἐπεσκέδασα τοῦλαιον Alexid. 3, 470 (1, 9).

ἐπισκέπτομαι: τὰ σαυτοῦ-ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162).

ἐπισκοπῶ: ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῶν-*ἐπισκοποῦσ'-τύχη anon. 4, 606 (359). ἔγνωκα-οὕτως ἐπισκοπούμενος Alexid. 3, 464 (3, 8). πᾶσι τοῖς ἐπισκοπούμενοις-τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν Philem. 4, 15.

ἐπισκοτῶ: ἐπισκοτεῖ-τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (nox) Aristophont. 3, 364

(1). τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ καὶ *δυσγενεῖα καὶ-τὸ πολλά κεκτῆσθαι Men. 4, 214 (5). τὸ δ' ἐρεῖν ἐπισκοτεῖ ἅπασιν Men. 4, 81 (1). ἐπι-

σκοτεῖ-τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν Antiph. 3, 148 (41). *τὸν οἶνον τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν Kubul. 3, 267 (11) = Orbel. 3, 380 (1).

ἐπισμῆ: Cratin. 2, 71 (9).

ἐπισοβῶ: τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι Alexid. 3, 466 (5).

ἐπίσταμαι: cf. στόμα. οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι Cratin. 2, 88 (1). *Μάγας-γράμματ' οὐκ *ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50).

οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς *τέχνης ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3). πάντ' ἐπί-

στασθαι καλά mon. 33. ποίαν-ἠδε τὴν συναυλίαν-; ἐπίσταται γάρ Antiph. 3, 24. ἐπίσταμαι-αἰπολεῖν- Eur. 2, 430 (9^a). αἱμασιολο-

γεῖν ἄριστ' ἠπίστατο Theop. 2, 819 (11). βοᾶν καὶ πονεῖν καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). ἐπίσταμαι ῥινᾶν Men. 4, 303 (327).

ἐπιорχεῖν ῥαδίως ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν (i. e. διαβολήν) τινες Men. 4, 94 (1). τὸ δ' ὄλον οὐκ ἐπίσταμαι

ἔγῳ ψιθυρίζειν anon. 4, 611 (38). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 4). ἄλλως-οὐκ ἐπίσταμαι χρηστῶς ἀγοράζειν Antiph. 3, 36 (v. 3).

ὄς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο, θρίον δὲ καὶ κάνδαυλον Nicostr. 3, 284. ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Alexid. 3, 442. δει-

πνου-οὔτος-ἀρχήν, τελευταίην δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος Anaxil. 3, 353. πενίαν-συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος (ager) Amphid. 3, 308 (1). μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους Apollod. Car. 4, 447 (6). ἀτυχεῖν-ἐπί-

στασο Diph. 4, 376 (2). ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). μὴ μόνος ἐπίστασ' ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις mon. 613. οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται mon. 412. πολλήν γε λακ-

κοπρωκτίαν *ἐπίστασ' εὐρων Eur. 2, 547 (2, 4).

ἐπιστάτης: πραγματῶν ἐπιστάτας ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3). ἐπιστάτης (de magistro) Antiph. 3, 158 (81).

ἐπιστατῶ: ἡ Θρασυμάχου-ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπιστατήσει Theop. 2, 813 (3). πότερα-ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου τύχη ἄγροικος ἡμῶν-; Apollod Car. 4, 441 (v. 4).

ἐπιστολή: θήλεια-ἔστι φύσις ἐπιστολή Antiph. 3, 112 (1, 17). ἐλάττω

- γῆν-ἐπιστολῆς Λακωνικῆς anon. 4, 652 (196). ἐπέθηκεν ἐπιστολήν Cratin. 2, 142 (5). ἄκουε-τήνδε τὴν ἐπιστολήν Cratin. 2, 231 (172).
- ἐπιστρεφῶς: πιλοῦν (Ephipp. πιλεῖν) πολλὰς πλεχτάνιας ἐπιστρεφῶς (Ephipp. ἐπιστρόφως) Eubul. 3, 268 (15^a) cf. Ephipp. 3, 325 (2, 10).
- ἐπιστροφή: οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφήν ἔχω Men. 4, 254 (225).
- ἐπιστρόφως: vide ἐπιστρεφῶς.
- ἐπίσχομαι: ἐπίσχει ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας Eurhron. 4, 492 (v. 3).
- ἐπιτάξ: τῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιτάξ anon. 4, 623 (71).
- ἐπιτάττω: γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττειν Pher. 2, 326 (4). cf. Philem. 4, 7 (1). εἰ τοῦτ' ἤλθες ἐπικάξων ἐμοί anon. 4, 661 (242). ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν- Mnesim. 3, 568. γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχῃ αἰεί Men. 4, 157 (2). ἐπέταξ αὐτοῖς-ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένος; Kricrat. 3, 371 (1, 36).
- ἐπιτείνω: cf. ad Alexid. 3, 391. ἐπίτεινον τὸ πῦρ Damox. 4, 531 (v. 49). ὡσπερ λύραν *ἐπίτειν' (coenam) ἕως ἂν ἀρμόσῃ Machon. 4, 497 (v. 9).
- †ἐπιτέλει: †εἰτ' ἐν ἐπιτέλει Alexid. 3, 389 (1, 17).
- ἐπιτελῶ: ὡστ' ἐπιτελεσθῆναι ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς τὸ μνήμα Diph. 4, 392 (1).
- ἐπιτέμνω: ταύτας (i. e. ψύας) ἐπιτεμῶν Eurhron. 4, 491. φόν ἐπιτεμνημένον Alexid. 3, 462 (1, 10).
- ἐπιτήδεια: τούτοις (i. e. ἄρμασι) δεῖ σε τὰπιτήδει' ἐμβαλεῖν Alexid. 3, 492.
- ἐπιτήδευμα: ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρῖνω τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4).
- ἐπιτηθή: ἐξηλίστατο παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3).
- ἐπίτηκτος: στέφανον-χρυσοῦν, οὐ γὰρ *ἐπίτηκτόν (libr. ἐπέκτητόν) ἴνα Alexid. 3, 421 (2).
- ἐπιτηρῶ: ἐνταῦθ' ἐπειήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου Eubul. 3, 245 (1, 3).
- ἐπιτίθημι: ἔγχει τ' ἐπιθεῖς τὸν ἠθμόν Pher. 2, 270 (4). τὰς λοπάδας ἐπιθεῖς ἐπὶ τὸ πῦρ Arched. 4, 435 (1). αὐτὸν ἐπιθήσουσι που ἐφ' ἰαζύγιον Apollod. Car. 4, 440. ἐπιτίθει ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρνα καὶ τραγήματα Clearch. 4, 563. τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ ἅπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). τὴν ὀσφύν-ἄκραν-ὄστα τ' ἄρωια τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες ib. τὸν λιβανωτὸν †ἐπιτιθεῖς εἶπε Plat. 2, 638 (1, 9). †ὑστατος (f. ὑστατον-ά) πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Antiph. 3, 90 (2, 4). ὀσφύν-ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι Men. 4, 161 (1, 11). ἐπίθε (incende) τὸ πῦρ ἢ ζάχορος Men. 4, 160 (4). σὺ δ' ἐπίθε τὸ πῦρ ib. 200. ἐπέθηκεν ἐπιστολήν Cratin. 2, 142 (5). ἦν-τις-ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει Eur. 2, 546 (1, 5). φιλοσοφεῖν ἐπέθετο Alexid. 3, 400 (1).
- ἐπιτίμησις: τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει Antiph. 3, 154 (62).
- ἐπιτιμῶ: cf. ὑποτιμῶ. ὅτι εἰμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾶς; Anaxand. 3, 193 (1). ἐπιτιμᾶν-ὅτι τηρικαῦτα μεθύων περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1). πύκτη-ἐπιτιμᾶν Philippid. 4, 471. τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτείμηκας πολὺ Diph. 4, 399 (1, 27).
- ἐπίτοκος ἢ γυνή Antiph. 3, 157 (80).
- ἐπιτολή: ἀστρων ἐπιτολῆς Alexid. 3, 397 (1). τὰς τε τῶν ἀστρων δίσεις καὶ τὰς ἐπιτολῆς Sosip. 4, 483 (v. 27).
- ἐπιτραπεζώματα: ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων Plat. 2, 641 (1).
- ἐπιτρέπω: αὐτὰς ἀμφοτέρας ἢ Δημήτηρ ἐπιτρέψει (?) Antiph. 3, 109 (v. 19). ἐπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὲ κακῶς λέγειν; Timocl. 3, 594. οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν Men. 4, 70 (4).
- ἐπιτρεπτεόν τινί | ἐστὶ περὶ τούτων Men. 4, 122 (9).
- ἐπιτρέχω: Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιθέδρομεν ὁδμή Hegm. 2, 410 (2, 3).

- πιτρέβω: cf. ὑποτρέβω. τίν' αλελούρου βωμὸς ἐπιτρέβειεν ἄν; Timocl. 3, 590. ἐπιτρέβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). σαυτὸν ἐπιτρέβεις, οὐκ ἐκεῖνον ὠφελεῖς Men. 4, 250 (53). τεθνεῶτες (piscēs) ἐπιτρέβουσι τοὺς ὠνούμενους Alexid. 3, 413.
- πίτριπτος: ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες Sannyr. 2, 875. Διόδωρος οὐπίτριπτος Alexid. 3, 427.
- πιτριτῶσαι: Anaxil. 3, 341.
- πίτροπος: Εἰρήνης-ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος Aristophan. 2, 1065 (2). κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους Antiph. 3, 131 (1, 2). ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4).
- πιτυγχάνω: ἐκ τοῦ κακοῦ σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1). γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν mon. 94. cf. Diph. 4, 426 (33). εἴτ' ἐπέτυχες - γήμας - εἴτ' οὐκ ἐπέτυχες - ἀπον. 4, 618 (50). †τά τ' ἄλλ' ἄτ' ἂν ἐπιτύχης Eubul. 3, 268 (14).
- πιφάνομαι: θεὸς ἐπεφάνης Men. 4, 136 (6).
- πιφανής: †ἐπιφανής γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8). ὁ διδούς ἐπιφανής, ἐπιφανής ὁ λαμβάνων Posidipp. 4, 521 (v. 20). στρατηγούς ἐπιφανεῖς Alexid. 3, 434 (1, 4). οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρου θεός Men. 4, 289 (252). Φρύνη-γένονεν ἐπιφανεστάτη πολὺ τῶν ἑταίρων Posidipp. 4, 517. ἐπιφανῶς-ζῆν Alexid. 3, 507 (8). ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανεστέρων Men. 4, 135 (2, 19).
- πιφαρμακεύω: vide 4, 129.
- πιφέρω: ἐπιφέρει τραγήματα ἡμῖν-μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κορητικὰς Mnesim. 3, 577 (1). γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους ἀπαιλούς Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 10). ἀχορέστους ἐπιφέρειν ὄργας βροτοῖς Cratin. 2, 156 (12). Κύκλωπες, ἐπιφέρων, Σόλων (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2, 6).
- πίφθορος: τὸ λίαν συνετὸν ἐστ' ἐπίφθορον Dionys. 3, 555 (v. 4). τὴν τοῦ λόγου-δύναμιν οὐκ ἐπίφθορον-ἔχειν Men. 4, 250 (52).
- πιφορά: ταῖς ἐπιφοραῖς-οἰκείως πλέκω Damox. 4, 532 (v. 58).
- πιφόρημα: †ἴτροις ἐπιφορήμασι τ' ἄλλοις Archipp. 2, 717 (4). καρύδι, ἐπιφορήματα Philyll. 2, 864 (2). ἐπιφορήματα Aristophan. 2, 1210 (164). Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα Eudox. 4, 508.
- πιφῦναι: τοῖς καθαρωδοῖς-ἅπασιν-ἐπιπεφυκῶς (an ἐπικεκυγῶς? 5, 73) Antiph. 3, 13 (1, 18).
- πιχαιρέκακος: ἐπιχαιρέκακος εἰ Alexid. 3, 406. ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ μόνον τοῦ σώματος (cor) Anaxand. 3, 198 (8).
- πιχάιρω: ταῖς *ἀτυχλαῖσι μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127).
- πίχαιλος: τὸ-δόρου μετὰ τῆς ἐπιχάιλου-ἀπέβαλεν Antipr. 2, 708 (3). Ἐπιχαρίδης τῶν Πυθαγορείων εἰς Alexid. 3, 483 (1, 4). Ἐπιχαρίδης (f. et ἐπεὶ Χαρίδης p. 497) ὁ μικρὸς Alexid. 3, 496 (2).
- πίχαρμα Posidipp. 4, 528 (17).
- Ἐπίχαρμος: †Χοιρίλος, Ὀμηρος, Ἐπίχαρμος Alexid. 3, 444 (1, 6). ὁ -Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10).
- πίχαρτος: Philonid. 2, 424 (7). ἐν-καπήλοις ἐπίχαρτον Aristophan. 2, 1058 (8).
- ἐπιχειμάζω: ἐπιχειμάζεις σαυτὸν (σεαυτόν) Men. 4, 128 (6).
- ἐπιχειρῶ: οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσι mon. 431. ἐπιχειρεῖ πάντ' *ἀπηρευθριακότως Apollod. 4, 454 (1, 10). εὐθὺς ἐπιχειρήσασα φίλον εἶχόν τινα στρατιωτικόν Phoenicid. 4, 511 (v. 4).
- ἐπιχέω: ὅταν αὐτοῖσιν (i. e. ταγηνίαις) ἐπιχέης μέλι Magn. 2, 10 (2). ὅταν φακὴν ἔψητε μὴ 'πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). ἐνθεῖς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας Alexid. 3, 470 (1, 8). ἔλαιον ἐπιχέας Euphron. 4, 494 (1, 9). νῦν δ' ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ Pher. 2, 345

- (18). εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ Sotad. 3, 596 (1, 31).
 νόμματα ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα Dromon. 3, 541 (2). τὴν μεγά-
 λην δός, *ἐπιχέας (libr. ὑποχέας) φιλλίας κυάθους-τέτταρας- Alexid. 3,
 432 (3). ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ *παιδίου, κυάθους θεῶν τε (f. δι)
 καὶ θεαινῶν μυρλούς- Antiph. 3, 45 (3). Ἐν ἀγαθὸν ἐπιχέασα (for-
 tuna) τρι' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26).
- ἐπιχορεύω: ἄριστον ἐπεχόρευσεν Diph. 4, 394 (1). εἰς τὸ μέσον ἐπι-
 χόρευσε σαπέρης μέγας Diph. 4, 406.
- ἐπίχρυσος: ἐπίχρυσοι σανδαλοθῆκαι Men. 4, 165 (3).
- ἐπίχυσις: ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου Aristophan. 2, 1028 (7). ἤδη δ' ἐπι-
 χυσις Men. 4, 219 (1).
- ἐπίχυτος: ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους Nicoph. 2, 852 (2).
- ἐπιχώριος: ἐπιχώριος δ' *ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός Kur. 2, 453 (18)
 cf. 5, 35. ἐπιχώριος ἱατρός Alexid. 3, 448 (2). τῶν ἐπιχωρίων *τις
 εἰς Antiph. 3, 95 (2). ἀσχὸν καλοῦσι πάντες *οὐπιχώριοι Antiph. 3,
 8 (2). τοῦτο-νῦν ἐστὶ σοι ἐν ταῖς Ἀθήναις-ἐπιχώριον Alexid. 3, 455
 (4). ἀκολουθεῖ τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις mon. 394. τοὺς-ἐγγενεῖς ἐπι-
 χώριον (bibere vinum) Alexid. 3, 458 (1).
- ἐπομαι: ἐπεται ἀκολουθεῖ (int. οἰνίσκω) Cratin. 2, 117 (3). βουλο-
 μένη δ' ἐπεται πέρκη μελανούρω Antiph. 3, 109 (v. 4). κατόπιν σφῶν
 ἔπομαι Aristophan. 2, 1151 (6). Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' αἶ
 Men. 4, 282 (218). νόμοις ἔπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις mon. 372. νό-
 μοις ἔπεσθαι-δεῖ mon. 580. cf. 390.
- ἐπόμνυμι: ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν-ὡς δαίμαλις Epicrat.
 3, 369.
- ἐπονομάζω: πίνουσ' -ἐπονομάζουσα (f. -ζουσ' αἶε) Ἰησι λάταγας Cratin. 2,
 179 (16). τήνδ' -ἐπονομάσας προπίομαι συγγενέσι Clearch. 4, 562 (1).
- ἐποπτεύω: ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη-τόπον Diph. 4, 398.
- ἐποπτῶ: Μητιόχος δὲ τὰς ὁδοὺς, Μ. δ' ἄρτους ἐποπτῶ (?), Μ. δὲ ταῖ-
 φιστα anon. 4, 674 (303).
- ἔπος: διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι *φέρειν σκευή Aristophan. 2, 1094
 (12). ἀκροτελεύτιον ἔπος Phryn. (?) 1, 160. ἔπη τριπλήχη Cratet. 2,
 241 (2). *σκανδάληθρ' ἰστὰς ἐπῶν Cratin. 2, 206 (86). τῶν ἐπῶν τῶν
 θευμάτων Cratin. 2, 119 (7). τῇ διαθέσει τῶν ἐπῶν Phryn. 2, 601 (8).
 οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν Plat. 2, 647 (1). Ἡγέλοχον-
 μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν Stratt. 2, 763 (1). οὗτος
 (Homerus) -ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει Philem. 4, 37 (11).
- ἐπουρίζω: τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον Epicrat. 3, 372 (2).
- ἐπτά: cf. χορδή. γυναῖκας ἐπτά Λεσβίδας Pher. 2, 339 (8). ἔπτ' ἔχει
 λαικαστρίας ἱθ. ἐκυμβάλιζον δ' ἐπτά θεράπαινοι κύκλω Men. 4, 166 (5).
 ἔχθες μετὰ πέντ' ἐπινοι, ἡμέραν τρίτην μεθ' ἐπτά Antiph. 3, 156 (74).
 κύλικα-πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἔπτ' Theophil. 3, 630. ἐν ἡμέραι-
 σιν *αὐτὸν ἐπτά-θέλω παρασχεῖν- Diph. 4, 420 (11). τῶν ἐπτά τῆ-
 σων ἄς δέδειχεν ἢ φύσις-μεγίστας Alexid. 3, 517 (30). οὗτοι-γεγο-
 νασιν ἡμῶν ἐπτά δεύτεροι σοφοί Κυρηγον. 4, 496 (v. 12). οἱ δ' ἐπ'
 (int. μέδιμνοι) ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν anon. 4, 691 (350).
- ἐπτακάδεκα: Kur. 2, 537 (4, 5). Damox. 4, 536 (v. 2).
- ἐπτάκλινος: ἐπτάκλινος οἶκος Phryn. 2, 604 (5). θῆς ἐπτάκλινον. Β.
 ἐπτάκλινος οὐτοσί Eubul. 3, 267 (12). *ἔς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι εἰς
 ἐπτάκλινον δ' ἐστὶν Timoth. 3, 569.
- ἐπτακότυλος: λήκυθον τὴν ἐπτακότυλον Aristophan. 2, 1141 (1).
- ἐπτάπους-ἢ σχιὰ 'στιν Aristophan. 2, 1202 (109).
- ἐπτάπυλος: Θήβας τὰς ἐπταπύλους Anaxand. 3, 183 (1, 21).

- πιτέτης: Chionid. 2, 6 (3). * (τὸ) γνώμα-βέβληκεν ὡς οὐσ' ἐπιτέτης anon. 4, 627 (94).
- πρωδῆ: ὠραῖον δὲ μειρακύλλιον ποταῖς ἐπρωδαῖς-ἀλίσχεται-; Anaxand. 3, 175 (1, 13).
- πρωδός: εἰτ' οὐκ ἐπρωδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). δυσπραξία ληφθεὶς ἐπρωδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ anon. 4, 668 (284).
- πώζω: ἐπὶ τῷδ' * ἐπώζουσ' Cratin. 2, 82 (2).
- πωμῖς: τὴν ἐπωμίδα * πτύξας διπλῆν Apollod. Car. 4, 440.
- πώνυμος: σοῦ-ἐπώνυμός τις-ποταμός Antiph. 3, 55.
- ραμαι: * ἔραμαι (libr. ἐρα) τέττιγα φαγεῖν Aristophan. 2, 961 (7).
- ραμιστής: ἔραμιστὰς ἐστιῶν Aristophan. 2, 1118 (1). δταν ἔραμισταῖς διακονῆς Eurhron. 4, 492.
- ρανος: † μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐρίῳ εἰς λοιπὸς ἢ κἀπῆλος Diph. 4, 376 (1). ὅς ἂν-τύχη-ἐράνου τινός (?) Alexid. 3, 485 (3, 16). φέρομεν * ἄνθρωποι δέκα ἔρανον τιν' Antiph. 3, 67 (1, 9). ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς Alexid. 3, 446 (1, 5). ἐταῖροι καὶ φίλοι σοι-ἐρανον εἰσολέουσιν Philem. 4, 31 (1, 14). ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἶομαι φέρειν Antiph. 3, 152 (59). μέγιστος ἔρανος ἐστὶ μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47).
- Εραμονίδης: Ἐραμονίδη Βάθιππε Cratin. 2, 22 (9).
- ραστής: ὡς ἐστ' ἐραστής, ὅστις ὠραίων φίλων (ὠραῖον φίλων 5, 85) τρόπων ἐραστής ἐστι Amphid 3, 307 (2). ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἐραστήν φίλων Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). γέρον ἐραστής mon. 90. * ὀλίγαις ἐραστής-ἐταῖραις-βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1).
- ράστριαι: Eur. 2, 574 (102).
- ργάζομαι: ἅπαντα μοχθεῖ κἀγρυπνεῖ κἀργάζεται Men. 4, 247 (40). κατ' ἀγορὰν ἔργάζομαι (coquus) Posidipp. 4, 520 (1). καθαρώτερον-τὸν κέραμον ἐργαζόμεν ἢ- Eubul. 3, 220 (2). ἅπαντα-ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Cratet. 2, 248 (2). τὰ-αἰσχροὶ κέρδη συμφορᾶς ἔργάζεται mon. 586 = 719. τί ἐργάσω; Pher. 2, 282 (4). τί μ' ἐργασαι (ἐργάσω?); Pher. 2, 292 (13). ὑβριστὸν ἔργον-ἐργάσω Pher. 2, 347 (23). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης ἐργασμ' ἐγώ, οὐδεὶς ὑποκριτῆς ἐστ' -ἐργασμένος Demetr. 4, 539. βοηθός-τοῖς καλῶς ἐργασμένοις mon. 73. ποιεῖν εὐ τοῖς καλῶς ἐργασμένοις mon. 601. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς-ἐργασμένα (pass.) Pher. 2, 299 (1, 2). * σοφαῖσι παλάμαις ἐργασμένον-κυμνοδόχον Nicoch. 2, 842 (1).
- ργασία: τῶν λυχνείων ἢ ἔργασία Pher. 2, 288 (5). τούτων-τῶν γενῶν (parasitorum) ὁ μὲν τύπος τῆς ἐργασίας εἰς ἐστὶ Alexid. 3, 434 (1, 10).
- ργαστήριον: † εἰ γὰρ δι' ἐργαστήριον Antiph. 3, 10 (2). τὸ κλισίον-πεποίηκεν ἐργαστήριον ib. εἰ δὲ τοῦργαστήριον ποιῆτε περιβόητον ib. 11. πρὸς-τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον ἅπαντα τὰνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά Antiph. 3, 155 (68). διδασκάλους-οὐ λέγω βίου | τριάκοντ' ἀφ' ἐνὸς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3).
- ργάτης: ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός Men. 4, 72 (13).
- ργοδοτῶ: ἐργοδοτῶν Apollod. 4, 457 (8).
- ργολῆπται Telecl. 2, 378 (28).
- ργον: cf. ἐν. πειράσομαι-ἔργον λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον οὐ- Diph. 4, 394 (2). ἐπιπονώτερον * (ἔργον) -οὐκ εἴληφ' ἐγώ Alexid. 3, 474. οὐ-τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά Antiph. 3, 79 (2, 7). ἡμέρα δ' ἔργον ποιεῖ mon. 385. Λήδα, σὸν ἔργον- Cratin. 2, 82 (2). τὸ συνεχές ἔργον (f. ἔργου 5, 81) παντὸς εὐρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12). ἴστοι γυναικῶν ἔργα mon. 260. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων Alexid. 3, 497. ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ 'στιν

- ἔργον, εἰμὶ παρταχοῦ Philem. 4, 31 (2). τὸ δ' ἐπιδιώκειν-κυνός ἐστί
 ἔργον Men. 4, 141 (2). πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων Men. 4, 153 (1).
 τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἐστὶ ἐλευθέρου Men. 4, 258 (246b). δει-
 σοφίας ἔργον ἐξετάζεται Antiph. 3, 143 (22). γνώμης-ἐσθλῆς ἐστὶ
 χρηστὰ μον. 112. λύραν, ἔργον Εὐδόξου * (Aristophan.) 2, 1169 (59).
 ὄντον-Ἄλκωνος ἔργον Damox. 4, 529. δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μίσην
 Antiph. 3, 27 (1, 16). ἔργον εὐρεῖν συγγενῆ πένητός ἐστιν Men. 4, 71
 (8). στρατιώτην-σωτηρίας ἐστὶ ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν Men. 4, 91 (3).
 στρατιώτην ἔργον-λαβεῖν ἐστιν διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ἔργον-
 ἄνοιαν ἡμέρα μετασιῆσαι μιᾶ Men. 4, 146 (3). ἔργον ἐστὶ-μακρὰ
 συνήθειαν-λῦσαι Men. 4, 277 (193). ἔργον-ἐκ λόγου πλῆστιν λαβεῖν
 Men. 4, 259 (256). ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν Diph. 4, 422 (19). ἔργον
 γε λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4, 519. οὐκ ἔργον ἐστὶν εὐ λέγειν, αἰ
 εὐ ποιεῖν Posidipp. 4, 526 (7). ἔργον * (ἐστὶν) εἰς τρίκλινον συγγε-
 νείας εἰσπεσεῖν Men. 4, 237 (17). οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ Philippid.
 4, 471. λόγοισι προάγει-, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218
 (139b). * λόγῳ-ἠγωνιζόμεσθ', ἔργοισι δ' οὐ Aristophan. 2, 1160 (4).
 ἔργοισι χρηστός οὐ λόγοις ἔφην μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). ἔργου
 φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον μον. 177. ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας,
 ἐν λόγῳ φονεύς Philem. 4, 40 (18b). cf. (18). τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστὶ,
 τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). πολλοὶ γὰρ εὐ λέγουσιν-, τὰ δ'
 ἔργ' ἔχουσι φαῦλα Philem. 4, 48 (40c). τὸ δ' ἔργον (ορροσ. λόγῳ) ἄλλην
 οἶμον ἐκπορεύεται Men. 4, 324 (467). ὁ μὲν λόγος-, τὰ δ' ἔργα σίν-
 εσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται ib. (465). ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας-, ἐν
 τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους Anaxipp. 4, 465 (2). μὴ χρώμασιν-,
 ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις Antiph. 3, 151 (56). † τῶν χειρῶν
 ἔργα μνοῦς ἐστὶν Aristophan. 2, 1054 (16).
- ἐργῶδες: θυγάτηρ κτήμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί Men. 4, 86 (2). Ἄπαι-
 λον, ἐργῶδες * (γ') Sosip. 4, 483 (v. 24). φαίλην ἣν ἀνακειμένην ἰδίῃ
 ἐργῶδες Philippid. 4, 469. ἐργῶδες ἐστὶν-τοῖς τῶν φθονοῦντων-ὀφθαλ-
 μούς λαθεῖν Nicomach. 4, 587.
- ἐρεβίνθος: τακεροῦς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους Pher. 2, 287 (2). τρώων
 ἐρεβίνθους-πεφρυγμένους Pher. 2, 341 (2). κόκκος-, ἐρεβίνθος, τί-
 μος Ephipp. 3, 330 (2). βολβός, τέττιξ, ἐρεβίνθος, ἀχράς Alexid. 3, 456
 (1, 13). σχαδόνες, ἐρεβίνθοι, δίκαι Kabul. 3, 241. χλωρὸν ἐρεβίνθον
 τινα-κενὸν ὄλωσ Cratyl. 4, 569 (2). ἐπιφέρει τραγήματα-ἀκίδας Κρη-
 τικάς, ὥσπερ ἐρεβίνθους Mnesim. 3, 577 (1). ὁ πατήρ-μέγιστός ἐστι-
 * κριὸς ἐρεβίνθος Sophil. 3, 583 (1).
- ἐρεῖνω: ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν Theop. 2, 802 (1).
- ἐρεθίζω: χειρὸν ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα Men. 4, 290 (258). μηδὲν ἠρε-
 θισμένος πράξης προπετῶς Men. 4, 241 (25). ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρε-
 θισμένος Timocl. 3, 610. ἐπίσχετ' ὀργῇ χειρᾶς ἠρεθισμένους Eupbron.
 4, 492 (v. 3). ὁσμὴ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη ἄσσει Eubul. 3, 242 (1, 9).
- ἐρείδω: cf. ad Herm. 2, 384 (5). μέσην ἐρείδε Aristophan. 2, 990 (21).
 τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7). ἐρείδετον Aristophan.
 2, 1151 (6).
- ἐρείκη: ἄλιαν δρῦν, κιστόν, ἐρείκην (cod. rect. ἐρίκην 5, 34. al. μυρί-
 κην) Eupr. 2, 426 (1, 4).
- ἐρείκω: * ἐρεῖξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ * πλῆσις Aristophan. 2, 953 (2).
- ἐρείπια: * ἐν τοῖς Κιμωνίοις-ἐρείπιοις Cratin. 2, 104 (4) cf. 5, 20.
- † ἐρεῖσιν: † ἐλάτας ἐρεῖσιν Herm. 2, 384 (5).
- Ἐρεμβός: Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς Cratin. 2, 133 (2).

- ἐρέπτομαι: 1) κεφαλήν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι Cratin. 2, 72 (1). 2) ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων Eur. (?) 2, 577 (v. 6).
- ἐρέσθαι: κομψός τις ἔροίτο θεατῆς Cratin. 2, 225 (155). ταῦτα πάντα ἤρετο ὀπόσου Timocl. 3, 598 (v. 8). ἐρήσομαι σε τοῦτο Antiph. 3, 117 (2, 8).
- ἐρετμά: vide ἐρετμία.
- * ἐρετμία (legeb. ἐρετμά) καὶ σκαλμίδα anon. 4, 696 (366).
- ἐρετμός: ἐλαννομένη λαθροῖς ἐρετμοῖς Plat. 2, 615 (1, 4).
- Ἐρετρικός: γάγροι-Ἐρετρικοί Antiph. 3, 108.
- ἐρέφω: ὡς εὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν Aristophan. 2, 979 (20).
- Ἐρεχθεύς: τὸν Ἐρεχθέα μοι-κάλει Aristophan. 2, 1042 (27).
- ἐρημία: ἐνθάδ' ἐν τῇ ῥημῖα-διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 1). * εὐρετικὸν εἶναι φασι τὴν ἐρημίαν Men. 4, 82 (4). cf. anon. 4, 624 (78). εἰτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστὶ πράγμ' ἐρημία; Amphid. 3, 308 (1). εἶχεν-παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν Men. 4, 194 (6). ὡς ἠδὲ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους ἐρημία Men. 4, 207 (1). ἐρημία μεγάλη ὅστιν anon. 4, 693 (361). διὰ τινὰ τόπου μεταβολὴν ἢ γίλων ἐρημίαν Men. 4, 229 (4).
- ἐρημος: ζῆς ἐτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ἐρημος-ἄνθρωπος ἠπορημένος anon. 4, 692 (353). ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4). ἔχειν ἐρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111). ἐρημον ἐμβλέπειν (f. βλέπειν) Aristophan. 2, 1135 (5).
- ἔρια: τῶν προβάτων-οἷς ἐνὶ μῆτ' ἔρια μῆτε τυρός Antiph. 3, 9 (1). βοσκήματ', ἔρια, μύρτα Antiph. 3, 98. ἐρίων πιναρῶν πόκον Cratin. 2, 212 (115). ἔξαινε τῶν ἐρίων Aristophan. 2, 1216 (226). τῶν ἐρίων-κατάγωμεν Pher. 2, 271 (7). ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων Eubul. 3, 247 (1). ἐρίοισι-Μιλησίοις Amphid. 3, 311. ἐμάτιον-ἐρίων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). ἔρια-ποιήσομεν (?) Alexid. 3, 462 (1, 6).
- ἐριβῶλαξ: πόλεως τῆς ἐριβώλακος Cratin. 2, 44 (3).
- ἐρίζω: ἅπαντ' ἐρίζεις Philonid. (?) 2, 425.
- ἐρήρες: ἐρήρας ἐταίρους Cratin. 2, 95 (5).
- ἐρίκη: vide ἐρείκη.
- ἐρινόν: ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 497 (1).
- ἐρινός: ἐρινόν (libr. ἔρινον) - τιν' αὐτῆς πλησίον νενόηκας-; Stratt. 2, 779 (2).
- ἔρις: θυμελικὰν-ἐριν anon. 4, 649 (184). cf. ἐρῶ (dicam).
- ἐριστικός: οὐριστικός-Εὐβουλλίδης anon. 4, 618 (51).
- ἐρίφειος: χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις Pher. 2, 316 (1, 9). κρέας ἐρίφειον; B. ὀπτόν Antiph. 3, 130.
- ἐρίφιον: ἐρίφιον * ἐτακέρωσε Athenion. 4, 558 (v. 30).
- ἔριφος: τῶν δ' * αἰγιδίων-ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ. A. ἐρίφου Antiph. 3, 9 (1). κωλῆνες * εὐθύτου ῥίφου Eur. 2, 441 (2). κωλᾶς-ἐρίφων Aristophan. 2, 1128 (6). χορδαί τ' ἐρίφων-νῆσις τ' ἐρίφου Eubul. 3, 234 (1). * (ἦδη) σὺ-ἔθυσας τὸν ἔριφον; Alexid. 3, 464 (2, 11). ἔθυον-λεπτόν ἔριφον καὶ μικρόν.-ἐτέρους πορίσασθαι δὴ ἐρίφους ἠνάγκασας Euripon. 4, 487 (v. 20. 22). δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι Antiph. 3, 73 (2, 6). ἰχθύς, ἔριφοι Alexid. 3, 502 (1, 9).
- ἔρχειος: Ζηνὸς ἐρχείου (al. ἐρχίου) χύτρας Aristophan. 2, 1048 (4). Ζεὺς ἐστὶ μοι | ἐρχεῖος (al. ἐρχεῖος) Cratin. min. 3, 377.
- ἔρχη: (rete) Pher. 2, 356 (74) cf. 4, 629.
- * ἔρμα: Aristophan. 2, 1013 (26).
- Ἐρμαιος: Αἰγύπτιος μιαρῶτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος, Ἐρμαιος Archipp. 2, 718 (1).

- Ἑρμαῖσκος: ὁρῶ τὸν Ἑρμαῖσκον-κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4).
- ἐρμηνεύς: vide ἐρμηνεύω.
- ἐρμηνεύω: ὅ τι κἄν (f. κα) *λέγη τὰ γράμμαθ', ἐρμήνευε (libr. ἐρμη-νεύς) Philyll. 2, 562 (3).
- Ἑρμῆς: ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ Telecl. 2, 370 (4). Ἑρμῆ θεῶν (inferorum) προπομπέ Alexid. 3, 419. Ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου-ξύλινος Plat. 2, 682 (6). ὦ φίλαθ' Ἑρμῆ Phryn. 2, 602 (2). Ἑρμῆς τρικέφαλος Aristophan. 2, 1166 (11). Ἰππάρχιοι Ἑρμαῖ anon. 4, 651 (191). στείχ' εἰς ἀγορὰν πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς Mnesim. 3, 588 (v. 3). Ἑρμῆς ὁ Μάλας λίθου; Kubul. 3, 249 (2). Ἑρμῆς, ὃν ἔλκουσ' -ἐκ προχοιδίου Stratt. 2, 771 (1).
- Ἑρμιῶν: ἀνθ' *Ἑρμιόνοσ (libr. Ἑρμιῶνοσ) Aristophan. 2, 981 (25).
- Ἑρμων: Ἑρμων, τί ἔστι -; Lysipp. 2, 744 (1).
- ἐρπύλλινος: μύρω-ἐρπυλλίνω Antiph. 3, 56. στεφάνουσ Ἰσῶσ βοῦλιεσθε: *πότερ' ἐρπυλλίνουσ -; Kubul. 3, 252 (4).
- ἐρπυλλος: ἐρπύλλω, κρόκοισ, ὑακίνθοισ Cratin. 2, 72 (1, 4). ῥόαι, ἐρ-πυλλοσ, μήκων, ἀχράδεσ Anaxand. 3, 184 (1, 54).
- ἐρπω: ὁ δ' ἠλιασθῆσ εἶρπε πρὸσ τὴν κινχλίδα Aristophan. 2, 1042 (26). ἐρπ' (f. ἐρρ') ἀπ' οἰκων τῶνδε Men. 4, 265 (133).
- ἐρρω: ἐρρ' εἰς κόρακασ Pher. 2, 262 (4, 5). Αμῖρσ. 2, 711 (2). εἰ κόρακασ ἐρρειν-ἐκ τῆσ Ἀιτικῆσ Alexid. 3, 421 (1). ἐπὶ τὴν Λύκωνοσ ἐρρει πᾶσ ἀνῆρ Eur. 2, 515 (18). cf. ἐρπω.
- ἐρρωμένωσ: εἰτ' ἐλευθέρων ἀφῆκε βαπτίσασ ἐρρωμένωσ Aristophan. 3, 363. ἐνεγκε λύπην-ἐρρωμένωσ mon. 151.
- ἐρυγγάνω: νῦν δ' αὐθῆσ ἐρυγγάνει Cratin. 2, 43 (2). σάγδα (al. ψάγδα) ἐρυγγάνοντα Eur. 2, 505 (14). δάνει' ἐρυγγάνων Diph. 4, 395 (2, 21).
- ἐρυθῖνοσ: ψήττασ, ἐρυθίνουσ, κιστρέασ Henioch. 3, 561.
- ἐρυθριῶ: ὅστισ ἐρυθριῶ-πρὸσ τοὺσ ἑαυτοῦ γονέασ Antiph. 3, 152 (55). οὕτωσ ἐρυθριῶ συμβολᾶσ οὐ κατατιθεῖσ Dromon. 3, 541 (1). *ἀπεσ ἐρυθριῶν χρησθὸσ εἶναι μοι δοκεῖ Men. 4, 178 (1). δεσ-οὔτ' ἐρυθριῶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). ἐρυθριῶ δ' οὐδεῖσ ἐτι Men. 4, 294 (287).
- ἐρυθρός: ἐρυθρότερον καρῖδοσ ὀπιῆσ σ' ἀποφινῶ Anaxand. 3, 171. ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' Dromon. 3, 541 (1).
- ἐρυθρόχρωσ: Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων-τριγλὴν Cratin. 2, 141 (1).
- ἐρυσίχθων: οὐδ' ἄρα θύεισ ἐρυσίχθον; Straton. 4, 545 (v. 19).
- ἐρχομαι: κῦτισοσ αὐτόματοσ παρὰ Μέδοντοσ ἐρχεται Cratin. 2, 73 (1, 9). ἐρχελύδια *Θήβηθεν ἐνίοτ' ἐρχεται Ephipp. 3, 334 (1, 7). ἐρχεται *χελιδονείων-πινακίσκοσ Epigen. 3, 537 (1). Διὸσ σωτήροσ ἦλθε θεοκλειον ὄργανον Antiph. 3, 95 (1). αἰγῖσ αἰγῖσ ἐρχεται Pher. 2, 314 (9) cf. 5, 28. αὐτόσ ἐρχεται (al. †ἄρχεται) Aristophan. 2, 1056 (2). ἐρχεται, μετέρχεθ' αὕτη Antiph. 3, 81. τίμα τὸ γῆρασ, οὐ γὰρ ἐρχεται μόνον mon. 491. *ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ (int. γῆρασ), ἀνιώμεθ' Cratet. (?) 2, 247 (1). ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρῆ μ' -; Aristophan. 2, 1159 (2). τοὺσ βόακασ, ἂν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδασ καλεῖν Polioch. 4, 589. ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ Pher. 2, 335 (3, 2). ἀρ' ἀληθῶσ τοῖσ ξένοισιν ἔστι -πᾶσι τοῖσ ἐλθοῦσιν-θοινᾶσθαι-; Cratin. 2, 107 (1). ὅταν-ἀλλότριον *ἐλθῶν (libr. εἰσελθῶν) ὄψον ἰσθλεῖν μάθη Ephipp. 3, 338. ἄπαντα μοχθεῖ-ἔν' ἄλλοσ ἐλθῶν μεταλάβῃ Men. 4, 247 (40). †λίτρον (f. λίτρον) παραχέων *ἐρχομαι (libr. εἰσέρχομαι) Plat. 2, 637 (1, 3). ἐνεκε τοῦ ζῆν ἐρχετ' ἀποθανοῦμένοσ Antiph. 3, 150 (49). ὅταν-ἀπορητάτισ-ἐλθῶν ἀπεκινδύνευσεῖν ἡμέραν μίαν Antiph. 3, 66. οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίω-ἑμαυτόν χορτάσων ἐλήλυθα Kubul. 3, 205 (v. 5). εἰ τοῦτ'

ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί *anon.* 4, 661 (242). *συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον *Aristophan.* 2, 1177 (6). τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν *Philem.* 4, 19 (1). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' *Eur.* 2, 485 (1, 11). ὡς-τίν' ἔλθω-σοι τῶν μάντεων; *Eur.* 2, 514 (15). ἱερεὺς-ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφῶς *Archipp.* 2, 722 (9). ὅταν *ἔλθω ποτέ | διηρῶσα *Antiph.* 3, 11. ἐλθῶν πυρθάνου *Alexid.* 3, 349 (1, 14). Ζῆθον-ἐλθεῖν (f. ἐνθένδ')-ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει *Eubul.* 3, 208 (2). πρὸς *Ἀερόπην ἐλθούσα πέμψαι *στρώματα αὐτὴν κέλευε καὶ παρ' Ὀχιμον χαλκῶματα *Nicostr.* 3, 285 (1). ὅταν-ἐλθῆς εἰς τοιοῦτον συρφετόν, Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα-*Euphron.* 4, 493 (v. 6). τίς γὰρ *(ἄν)-*ὄξυθύμι' εἰσορῶν ἐλθοῖ πρὸς ἡμᾶς; *anon.* 4, 647 (174). ἀνδρὸς ἄσπον οὐκ ἐληλύθει *Eur.* (?) 2, 577 (v. 15). πρὸς αὐλὸν ἦλθες *Antiph.* 3, 69. ἐταίρας-εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐληλυθῶς *Anaxil.* 3, 350 (2). εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπесоῦσα δὴ κακόν *Phoenicid.* 4, 511 (v. 18). πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον ἀλλότριον αὐτοῦ *Baton.* 4, 502 (v. 2). ἐλθόντ' εἰς νόσον-ἐθεράπευσεν *Men.* 4, 164 (1). εἰς τὸν ἴσον *ὄγκον (οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχεται εὐτελεῖ *Men.* 4, 187 (2). πάντες εἰς σέ (int. γῆρας) ἐλθεῖν-εὐχόμεθα *Men.* 4, 241 (26). εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς *Apollod.* 4, 452 (1, 2). οὐτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται *Philem.* 4, 36 (8). *εἰς Ἡλιαίαν ἦλθε περὶ τοῦ σώματος *Posidipp.* 4, 517. ἔρχεται τάληθές εἰς φῶς *Men.* 4, 198 (3). ἐκ τοῦ πυρός εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἰς οὐτοσί διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν *Posidipp.* 4, 513 (v. 9, 10). ὅστις-ἀπῆλθεν, ὄθεν ἦλθεν, ταχύ *Men.* 4, 211 (2, 3). ἐπὶ τὰ χίσι' ἐλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς *Hegesipp.* 4, 479 (v. 12). *(ἄθῳς) ἦλθες καββαλῶν τριώβολον *Amips.* 2, 706 (1). ἔπειτα πῶς ἦλθες; *B.* μόλις ὀπρωμένους κατέλαβον *Alexid.* 3, 436 (1). Ἐρμῆς-ξύλινος βαδίζων *αὐτόματος (cf. 5, 49) ἐλήλυθα *Plat.* 2, 682 (6). ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα *Men.* 4, 104 (3). Χείρωνες ἐλήλυμεν *Cratin.* 2, 153 (9). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον *Antiph.* 3, 29 (2, 3). †στάδια ἑκατὸν ἐλθεῖν *Antiph.* 3, 52 (1). ῶ (amo): cf. ἔραμαι. τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' οἶδεν *Cratin.* 2, 74 (2). ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν *Pher.* 2, 284 (6). οἴμοι καχοδαίμων, ὡς ἐρῶ *Timoocl.* 3, 596 (1). ἦρων-καὶ νῦν δ' ἐρῶ *Men.* 4, 333 (512). ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν *Amips.* 2, 710 (1, 5). οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα; *G.* οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην *Men.* 4, 170 (8). ἕτερ' ἐστὶ (int. βρώματα) τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις *Anaxipp.* 4, 460 (v. 30). *ἐρῶντι-τί μᾶλλον συμφέρει ὧν νῦν φέρων πάρεμι; *Alexid.* 3, 461 (1). τούτων *ἂν τίς εὖροι φάρμακα | ἐρῶντι (an ἐρῶν) ἐταίρας-χρησιμώτερα* (;) *Alexid.* 3, 513 (18). μειράκιον ἐρῶν-τὰ πατρῶα βρῦκει καὶ σπαθᾶ *Diph.* 4, 395 (2, 26). μειράκιον ἐρωμένην ἔχον πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίει *Anaxipp.* 4, 460 (v. 31). πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή | ἐρῶσα φοιτᾶ- *Eubul.* 3, 242 (1). τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν *Antiph.* 3, 150 (51) = *Theophil.* 3, 630 (1). ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ *Men.* 4, 93 (1). τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισχοτεῖ ἅπασιν *Men.* 4, 81 (1). ἀληθές οὐδὲν-*εἴωθ' ἀπειλεῖν-ἐρῶν ἐρωμένη *Men.* 4, 262 (117). ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλης οἴχεται *Men.* 4, 138 (3). ἐρῶντα δυσποτμώτερον *Men.* 4, 170 (6). τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους *Alexid.* 3, 490 (2). εὐάγωγόν ἐστὶ πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν *Men.* 4, 175 (4). μὴ πέτεσθαι-τὸν Ἐρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας *Alexid.* 3, 393 (1). ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἠδέως *Anaxil.* 3, 348 (1, 24). οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι *ib.* (1, 29). μηδενοὶς ἐρῶσαν, προσποιουμένην δ' αἰέ *Men.* 4, 131 (1). τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν ἦρων *Men.* 4, 236 (14). ἀλλ' ἠδονή τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται συνουσίας; *ib.* [ἐρᾶ-ὄψις τῆς θύραθεν ἠδονῆς *Men.* 4, 226]. ἐρᾶς, συν-

εραστής-γίγνεται (parasitus) Timocl. 3, 595 (v. 6). φρόνης ἐραστῆς, ἤνικ' ἔτι τὴν χίππαριν συνέλεγεν Timocl. 3, 607 (1). χιθαριστῆς * ἐρῶν Theophil. 3, 631 (1). ἄβραν ἀντωνούμενος ἐρωμένην Men. 4, 201 (3). καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83). ἐκ τοῦ-ἐρωτῆ γίγνεται ἀνθρώποις ἐρῶν anon. 4, 645 (164). οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρωτῆς, ἀθλιώτερον οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρον ἐρῶν Men. 4, 220 (3). ἐρωῖμεν ἀλλοτριῶν, παρορῶμεν συγγενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). ὡς αὐτῆς * (τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρῶ Alexid. 3, 411. τῶν τρόπων σκοπιτεσ ἐπιεικῶς ἐρῶν Baton. 4, 503 (1, 4). τοῦ λιθίνου ἐρῶ-ἄνθρωπος ἠράσθη τις Philem. 4, 46 (35). οὐδὲν-ἐρῶ λοπάδος ἐπιει Aristophan. 2, 1059 (2). ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eur. 2, 560 (34). ἐκ τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθη Axionici 3, 534 (1). Τιθύμαλις, ἀδεπώποτ' ἠράσθη γαγεῖν οὕτω σφόδρ' Timocl. 3, 596 (1). ἐρῶ-ἄβρων γαῖα Men. (?) 4, 319 (440).

ἐρῶ (dicam): ὦν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε-οὐκ ἐρῶ Telecl. 2, 371 (1, 3). πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Enangeli 4, 572 (v. 4). ἀμφοτέρ' ἐρεῖς, ἐκ δ' ἀκούσας-αἰρήσομαι Eur. 2, 549 (3, 3). τί σιγῆς; οὐκ ἐρεῖς; Plu. 2, 652 (6). οὐχί-ἐρεῖς σαφέστερον-ὃ βούλει μοι λέγειν; Straton. 4, 546 (v. 37). τί ποτε τὸ σπουδαῖον; ἀκολουθεῖν * ἐρεῖς (libr. ἐρεῖς) Antiph. 3, 64 (v. 2). * οὐδ' ἐρεῖς ὅτι | οὐκ εἰσὶ πάπποι Men. 4, 25 (4, 6). εὐθέως ἐρεῖ-πρῶ μοι σελάχιον Eur. 2, 428 (2). ἐρεῖ δέ, ἔδωκε * ἀνέχεται Cratet. 2, 238 (2, 5). εἰτά μοι-ἐρεῖ | ἐφ' οἷς γέγονται αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κατ' Eubul. 3, 260 (2, 10). Φαίδραν ἐρεῖ κικῶς τις ib. 261 (2, 12). τί γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς ib. 260 (1, 3). εἰτ' ἐγὼ * κακῶς ποιεῖς ἐργασίας; ib. (2, 7).

ἔρως: ἐρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς πληγῆς Antiph. 3, 7 (1). ἑταίρας-ἐρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). οὐχ-πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἐρωτῆ τυγχάνεις ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2). κόρης ἐλευθέρας εἰς ἐρωτῆ Men. 4, 97 (6). εἰς ἐρωτῆ τ' ἐμπεσῶν Antiph. 3, 139 (12). οὕτως γίγνεται ἐκ τούτων ἔρως Philem. 4, 51 (49). amoris initium admirabile quid esse, Men. 4, 236 (14). ἔρως σοφιστοῦ-διδιάσχαλος σχαιῶν τῶν χορείων Anaxand. 3, 199 (10). οὐκ ἔστι παιδαγωγός-ἔρωτος-ἐπιεικτέστερος Alexid. 3, 520 (38). φύσει-ἔστ' ἔρως τοῦ νοουθετοῦτος κατ' Men. 4, 86 (1). μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον-ἔρως Men. 4, 277 (15). ἔρως δίκαιος καρπὸν-φέρει mon. 140. ὑπέκκαυμ' -ἔρωτος μετὰ Men. 4, 138 (2). ἔρωτα παύει λιμός mon. 156. τὸν-δεύτερον (libr. κρατήρα) ἔρωτος ἠδονῆς τε Eubul. 3, 249 (1, 4). τοὺς τρεῖς δ' ἐρωτῆς (libr. ἐρωτας) προσαποδώσεις ἕστερον (int. κυάθους) Alexid. 3, 432 (1). σωμάτων ἔρως mon. 593. ὁμονοίας ἔρως Men. 4, 290 (262). ἐρῶς-ὄλολυγόνος ἐρωτι κατατετηκῶς Eubul. 3, 251 (2). βλαύτης δ' ἐρῶς εἶτ' ἔρως λευκῆς Herm. 2, 397 (2). † ἐρωτι βιαζόμεναι-ἀποστ' Aristophan. 2, 1094 (7).

Ἐρως: ἔστ' ἀπειρηγισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -Ἐρως Aristophan. 3, 361 (2). εἰτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἐρως; Men. 4, 137 (1). Ἐρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). Ἐρως-τῶν θεῶν ἰσχυρῶν πλείστην Men. 4, 203 (4). ὁ περωτός ἰξὸς ὀμμάτων Ἐρως Timoth. 3, 589. ὁ γράψας-ἢ κηροπλαστήσας Ἐρωτ' ὑπόπτερον Eur. (Arag.) 3, 226 (3). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι τὸν Ἐρωτα Alex. 3, 495 (1, 4). μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν τὸν Ἐρωτα Alexid. 3, 393 (1). ἀδικεῖ τὸν Ἐρωτ' -θνητὸς θεὸν Alexid. 3, 411.

ἐρωτικός: ἐρωτικός, γελοῖος, ἰλαρὸς τῷ τρόπῳ Antiph. 3, 45 (2, 10). * τὰρωτῆ ἐκμεμιάθηκα ταῦτα-Σαπφούς, * Μελήτου Kpical. 3, 367 (1).

- ἔρωτιῷ**: τοῦνομά μ' εὐθύς ἐρώτα Cratin. 2, 96 (6). καὶ *πρᾶγμα γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ Henioch. 3, 562. οὐκ ἐτὸς *ἔρωτιῶσιν με-
Anaxil. 3, 353. ἐάν-ἔρωτιήσης, πόσου-πωλεῖς-; -φησὶν Alexid. 3, 391
(2). οὗτος ἀποκρίνεται, ἂν ἐρωτήσης πόσου | ὁ λάβραξ, δέκ' ὀβολῶν Diph.
4, 407 (1, 9). οὐκ ἐρωτᾷ, πηλίκα δεῖπνον ἐστίν; Men. 4, 179 (2).
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον ἤδη μ' ἐρωτᾷς Men. 4, 222 (1).
ποῖ; A. *ὅποι μ' ἐρωτᾷς; Crobyli 4, 567 (1). περιπλοκάς λίαν ἐρω-
τᾷς Antiph. 3, 41 (2). χειρατίνας ἐρωτῶν anon. 4, 618 (51).
- ἐς**: ἐς κόρακας vide κόραξ. ἐς (vulg. εἰς) μακαρίαν τὸ λουτρόν Antiph.
3, 137 (9). πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eur. 2, 471 (23). ὡς ἐς (l.
εἰς 5, 104) καλὸν τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα-λέγω σοι Men. 4, 174 (1). ἔλκ'
ἐς (al. εἰς) μέσον Diph. 4, 413 (4) cf. annot. παρατίθημ' ἄρον' ἐς μέ-
σον Diph. 4, 419 (7). ἔλκε μοιχὸν ἐς μυχόν Calliae 2, 735. ἐς τὸ πᾶν
anon. 4, 658 (220). *ἢ μήποτ' -ἐς ταῦτόν μόλης Stratt. 2, 778 (1).
θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἀνειμι Plat. 2, 672 (1, 11). ἐς τὸ φρέαρ-καθει-
κέναι Lysipp. 2, 744 (1). ἐς τὸν λιμένα Aristophan. 2, 976 (12).
*πέψω πλακοῦντ' *(ἐς) ἐσπέραν Aristophan. 2, 1027 (2). *ἐς τὴν (Phot.
ἐστίν) Πάρνηθ'-φροῦδαι Aristophan. 2, 1104 (1). ἐς τὴν γῆν κύψασα
κάτω Aristophan. 2, 1110 (3). ἐς Οἰδίπου- *παῖδε-Ἄρης κατέσκηψ',
*(ἐς) τε-ἀγῶνα-ἐστᾶσιν Aristophan. 2, 1167 (1). τοῦτον *καταλεκτέ'
ἐστίν ἐς τοὺς κόλλοπας *Eubul. 3, 209 (3). λάμπει μὲν, ἐς δ' ὀλίγον
χρόνον Men. 4, 207 (1). ἄτι' ἔχω ταῦτ' ἐς (legeb. ἐστὶ cf. 5, 44) τα-
ρῆχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7). *ὄκως-τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,
ἕτερος δ' ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὄκως εἰς Ἐφεσον-οἱ δ' εἰς
Ἄβυδον Aristophan. 2, 1164 (2). ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει
Eubul. 3, 208 (2). *κᾶς τοῦ καπήλου γῶ φέρω Herim. 2, 389 (1).
† ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7). cf. Aristophan.
2, 1038 (18). *ἀποδύντ' ἐς (libr. ἀποδόντες) τὸ δεῖπνον ἀπιέναι Τι-
moth. 3, 589. † ἐς τὴν γλαμύδα κατεθέμην Philem. 4, 12. τρέχ' ἐς
(πl. ἐς) τὸν οἶνον Aristophan. 2, 1072 (6).
- ἐσθίω**: cf. ἔδω. ἔσθω. ἐστιῶ. κατεσθίω. ἔσθιε καὶ σῆ γαστρὶ δίδου χά-
ριν Cratin. 2, 222 (143). τοῦ πιεῖν καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς Antiph. 3,
134 (4, 5). † πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί,-τοὶ δ' Ἀθη-
ναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208
(1). εἰμὶ γὰρ Βοιωτίος-πολλὰ-ἐσθίων Mnesim. 3, 567. οἷος ἐσθίειν
πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος-πρὸς ἡμέραν Diphil. 4, 385. ἀνδρῶν ἀρίστων
ἐσθίειν Eubul. 3, 222 cf. 237. χεζητιῶν μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ'
ἐσθίων (?) ἀνήρ Eubul. 3, 230 (2). τὸν Κτησίαν τῷ φαγεῖν ὑπερδρα-
μῶ Philetaer. 3, 292. ἀνδρῶν ἀπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν Theo-
phil. 3, 627. τὸ καθ' ἡμέραν ὀρῶσα πίνειν κᾶσθίειν μόνον Epicrat. 3,
365 (2, 6). ἔξεις-ὄσ' ἂν φάγης τε καὶ πῆς μόνα *Alexid. 3, 395 (v.
11). τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν Alexid. 3, 518
(31). ὅστις ἤδεται-ἐσθίων ὀσημέραι Alexid. 3, 520 (36). ἐσθίοντα καὶ
λέγοντα "σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς" Men. 4, 74 (3). ἐσθίει μέχρι ἂν
διδῶ τις ἢ λάθῃ διαρραγέας Phoenicid. 4, 510. διπλάσια-ἐσθίει μάτην
Men. 4, 119 (2). ἀλλότριον ὄψον ἐσθίειν Ephipp. 3, 338. εἰς-ἄκακον
-τρόπον εἰσθὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος Anaxil. 3, 353 (1). τᾶλλοτρί'
ἐσθίειν Alexid. 3, 450 (2). δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν Euphron. 4, 492
(v. 4). τὰ *χαμαῖθεν ἐσθίει Eur. 2, 490 (10). cf. Aristophan. 2, 1190
(61) et 5, 37. ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι-; Antiph. 3,
146 (31). ἐσθίει ἔμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). μηδέν-μηδ' ὦν
ὁ Πυθαγόρας-ἤσθιεν Antiph. 3, 92 (1, 7). ἐσθίουσι-λάχανα καὶ πῖ-
νουσιν-ὑδωρ Aristophont. 3, 363 (5). πρὸς-τὸ πεινήν (al. † πίνειν)

- ἔσθλειν τε μηδὲ ἔν Aristophan. 3, 360 (1). οὐκ ἄρ' *ἔτι οὐδὲν κρέας-
 ἰδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3). ταῦτ' ἔσθλων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι An-
 tiph. 3, 9 (1). φαύλως ἔσθλει Eur. (?) 2, 577 (v. 5). θαλάστιον
 *(ὄψον?) οὗτος οὐδὲν ἔσθλει Antiph. 3, 70 (2, 2). οὐδεὶς κρέως παρόντος
 ἔσθλει θύμον Amphid. 3, 133 (2, 7). ὅστις κορακῖνον ἔσθλει-γλαύζου
 παρόντος Amphid. 3, 310 (3). ἔσθλουσ' ἐκάστοτε ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ
 φλυαρίας Eubul. 3, 222. οὐκ ἔσθλω *γλυκεῖαν οὐδὲ μηρία Eubul. 3,
 250 (3) cf. 5, 83. *ἰχθὺν δ' Ὀμηρος ἔσθλοντ' εἶρηχε ποῦ τίνα τῶν
 Ἀχαιοῶν; Eubul. 3, 262 (2). οὐ γὰρ θανῶν δήπουθ' *(ἄν) ἐγγελον
 φάγοις Philetæer. 3, 297 (1). ἰχθὺς οὐκ ἄν ἦν οὐδενὶ φαγεῖν Alexid.
 3, 403 (1). οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν anon. 4, 666 (272). τῷ
 κακῶς διαχειμένῳ εἰπεῖν τιν' ἔσθλοντα (?) "μὴ κακῶς ἔχε." Philippid.
 4, 471. ἄμητας-ὀριθιῖά τε, ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν
 Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. γαστρὶν καλοῦσι-ὅς ἄν φάγῃ
 ἡμῶν τι τούτων ibid. οὐκ ἰδήσομαι *(κάνδανλον) οὐδ' ἀκήκο' *οὐδε-
 πώποτε Alexid. 3, 462 (1, 2). τῶν ἰδομένων τὰ σιόματα προειδέσθαι
 Diph. 4, 391 (1, 6). γνώσομ' οὐ ζητεῖ φαγεῖν ἕκαστος ὑμῶν Anaxipp.
 4, 460 (v. 45). τό-ρωκαρῶδες-ἰσκέδασε κἀποίησεν ἠδέως φαγεῖν Di-
 phil. (Sosipp.) 4, 383 (2). τῶν-ἔσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους
 Anaxipp. 4, 459 (v. 16). κἀσθλονθ' ἄμα (int. μήτραν) ἐποίησε πηδᾶν
 Euriphron. 4, 492. ἐν ὄσῳ δ' ἔσθλω, ἕτερος ἔχειν', ἐν ὄσῳ δ' ἔχεινος,
 τοῦτ' ἐγώ | ἠφάνισα Lync. 4, 433 (v. 9). ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν
 ἄν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). τὰ θ' αὐτοῦ σπλάγχχν' ἕκαστος
 ἔσθλει Diph. 4, 395 (2, 17). οὐδ' Αἰξωνίδ' -ἔσθλειν ἔτι τρίγλην, οὐδὲ
 τρυγόνος- Cratin. 2, 141 (1). τῶνδ' -εἰ φάγοι τις Pher. 2, 300 (1, 32).
 εἶτα καὶ νῦν-τούτων φάγοις ἄν; Antiph. 3, 36 (1, 10). ἀνθρωποφά-
 γους; πῶς; II. *ὧν γ' ἄν ἄνθρωπος φάγοι (int. pisces) Antiph. 3, 36
 (1, 13). τρίγλη δ' εἰ-ἰδήσομαι (cf. 5, 21) τένθου- Cratin. 2, 179 (14).
 ἰχθὺς ποταμίους ἔσθλοντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 21). πρόβαί
 ἔσθλουσι καὶ λαγῶς (int. aquilae) Epicrat. 3, 365 (2, 9). πλακοῦς ἐπι-
 τὸν ἔσθλειν κελευέτω Nicoph. 2, 651 (2). κυρήβι' ἔσθλων Cratin. 2, 184
 (27). σχώληκας ἔσθλοντε Aristophan. 2, 1183 (25). τὸ νέκταρ *ἔσθλω
 Anaxand. 3, 199 (7). τὴν μάλθαν-ἠσθιον Aristophan. 2, 1007 (3).
 πῶς-Σθενέλου φάγοιμ' ἄν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). στιβάδος
 ἐξ ὄτου φαγον Eur. 2, 526 (4). ὁ τοὺς καταπέλλας τὰς τε λόγχας
 ἔσθλων Timocl. 3, 598 (1).
- ἔσθλος: ἔσθλω-ἄνδρὶ ἔσθλα καὶ διδοῖ θεός mon. 141. ζήλου τὸν ἔσθλον
 ἄνδρα mon. 192. σύμβουλος ἔσθλος-γίγνου mon. 714. γυναικὸς ἔσθλης
 mon. 84. 94. cf. Diph. 4, 426 (33). γνώμης-ἔσθλης mon. 112. οὔτε
 κακὸν *οὔτ' ἄρ' ἔσθλον ad Philem. 4, 32.
- ἔσθω: ὅτε δ' *ἠσθες ἀμίας Archipp. 2, 721 (7). μαστιγίας τῆριχον δυνὶν
 ὀβολῶν ἔσθοντας Philippid. 4, 469.
- ἔσμος: ἔσμον μελίσσης-γλυκύν Erinici 4, 505.
- ἔσορῶ: πῶς ἰσίδω ῥύγχος-; (?) Aristophan. 2, 1139 (2) cf. 5, 66. ὅταν
 τοῦμόν ἰσίδω χωρὶον Men. 4, 76 (8). ἐκ τοῦ-ἔσορᾶν γίγνεται-ἔσῶν
 anon. 4, 645 (164).
- ἔσπερα: ἄδειπνος ἔσπερας *ἠλιζόμεν Eur. 2, 558 (28). τῆς ἔσπερας
 σαπροῦς *ἄπαντας (int. pisces) ἀποφέρωσιν οἴκαδε Alexid. 3, 439 (3, 8).
 *ἔρ' ἔσπερας Calliae 2, 738 (8) cf. 5, 52. ἀλεκτροῶν-*ἄν ἄφ' (l. ἔφ')
 ἔσπερας ἕσση anon. 4, 612 (40). *πέσσω πλακοῦντ' *(ἔς) ἔσπεραν Ari-
 stophan. 2, 1027 (2). εἰς τὴν ἔσπεραν *χορταζόμεσθα- Amphid. 3, 312.
 μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἔσπεραν, πάντας τρόπους Xenarch. 3, 617 (1, 17).
 ὁ βλος-ἔσπεραν ἄγει Alexid. 3, 488 (3).

Ἑσπερίδες: τὸ σπέρμα τοῦτ' (int. μῆλα) ἀφιγμένον-ἔστι-Β. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε Antiph. 3, 33 (1, 6). Eriphi 3, 557 (1, 6).

ἔστια: πᾶσα *γάργαρα ἔστια Aristophan. 2, 1099 (4).

Ἑστία: *ἔθνον δέλφακ'-θήστιε Eur. 2, 540 (11). Ἑστία (al. Ἰστία) θύει Theop. 2, 801 (4). *ἀφ' Ἑστίας vide Cratet. 2, 251 (17). νῆ τὴν Ἑστίαν Antiph. 3, 100 (2). Eubul. 3, 235 (3). διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Anaxand. 3, 191 (1). ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα. *(B) πρὸς τῆς Ἑστίας *(;) Diph. 4, 414. τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 28).

ἔστιασις: κἄν ἴδη μισθούμενον εἰς ἔστιασιν Alexid. 3, 501. κληθεὶς ποτε εἰς ἔστιασιν δωδεκάποδος Men. 4, 179 (2). ἡ δ' ἔστιασις ἰσχυρὰς καὶ στέμφυλα-ἔσται Alexid. 3, 474 (2).

ἔστιῶ: dativo iunctum? Eur. 2, 444 (15). μειαγωγὸς ἔστιῶν** Eur. 2, 456 (1) cf. 5, 36. ἐρανιστὰς ἔστιῶν Aristophan. 2, 1118 (1). ἔστιῶσω τήμερον ὑμᾶς ἐγὼ Antiph. 3, 36 (1, 1). κυμβλα-παρέχοιμ' ἔστιῶν *Εὐριπίδῃ Eriphr. 3, 335 (2, 5). ἄν τις ἔστιῶ, πάρειμι πρῶτος Aristophont. 3, 357 (1, 2). τοῦ μαγείρου πυθόμενος τὸν ἔστιῶντα Alexid. 3, 501. Λαχάρους-ἔστιῶντος τοὺς φίλους Demetr. 4, 539. ὡς ἂν *ἔστιῶν (vulg. ἔσθλων)-ὀξύπεινον ἄνδρα Demonici 4, 570. τοῖσιν ἔστιῶμένοις τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγχράσεως Alexid. 3, 464 (2, 9). *τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν τῶν ἔστιῶμένων Timocl. 3, 611. ἐὰν πλείους τις ὦν ἔξεισιν ἔστιῶν τύχη Men. 4, 147 (1). πότερον ἀνδριάντας εἰστία; Philippid. 4, 477 (10). *(πότερον) ἀνδριάντας ἔστιῶς; anon. 4, 650 (186). ἔστιῶν (f. ἔστιῶσω) τοὺς φίλους (de prandio) Men. 4, 333 (511).

ἔσχαρά: 1) θυμαλώπων-μεστήν ἔσχαράν (asserat) Stratt. 2, 786 (5). τυρόκνηστις, ἔσχαρά Aristophan. 2, 945 (4). ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε πῦρ ταῖς ἔσχαραις ἐνόν Alexid. 3, 426. ἔσχαράν *κλίνην κάδον Diph. 4, 401. 2) ἔσχαράς κεκαυμένος πλείστας-ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2, 4). 3) λεπᾶσιν, ἐλίνοις, ἔσχαραις Archipp. 2, 721 (5).

ἔσχαρια: Aristophan. 2, 1156 (30).

ἔσχαρίς: σπονδή, λιβανωτός, ἔσχαρίς Alexid. 3, 498.

ἔσχαρίτης: λαβόντα θερμοὺς ἔσχαρίτας Antidot. 3, 529 (2). τῶν ἔσχαριτῶν τῶν καθαρῶν Crobyl. 4, 565 (2).

ἔσχαρος: κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι Mnesim. 3, 570 (v. 41).

ἔσχατος: περὶ τὴν ἔσχατήν-κερκίδα Alexid. 3, 402 (1). ἄγωνοι-παρεστήκασιν πάντων ἔσχατοι Men. 4, 117 (2). Ταινάρου πρὸς ἔσχατοις Men. 4, 287 (239). ὁ Μυσῶν ἔσχατος Magnet. 2, 11. Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος Men. 4, 86 (7). ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men. 4, 327 (481). τὸ λεγόμενον Μυσῶν ἔσχατον- Philem. 4, 25 (3). ἔσχατή κακὴ τύχη mon. 90. ἔστι-ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). τὸ πολὺ γῆρας ἔσχατων πολλῶν γέμει Philem. 4, 60 (57). φοβοῦμαι δ' ἔσχατως Men. 4, 301 (318).

ἔσω: ἰοῦσ' ἔσω Herm. 2, 393 (1). *εἴτε τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224.

ἔσωθεν: † ἔσωθεν γῆν Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40.

ἑταίρα: ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο-ἡθὸς τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης, ὄντως ἑταίρας Antiph. 3, 124 (1). ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοῦνομα προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). καὶ σὺ νῦν οὐχ-πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐλληλυθῶς ib. εἰτ' οὐ γυναικὸς ἔστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταίρα; Amphid. 3, 301. τὰς ἑταίρας ἠδέως-ἔχω Antiph. 3, 54. ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορὰ Antiph. 3, 4 (2). ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πῶποτε Anaxil. 3, 347 (1, 1). οὐδὲ ἐν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρὶ' ἐξωλέστερον ib. 348 (1, 31). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). ὄρκος *(δ') ἑταίρας ταῦτό καὶ δημηγόρου Diph. 4, 421 (16). αἱ τῶν ἑταιρῶν διοπετεῖς οἱ-

κίαι Aristophont. 3, 358 (2). *ὄλλυται ἑραστῆς γέγον' ἑταίραις βέβαις
 Apollod. Car. 4, 444 (1). ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας Alexid. 3, 422 (1, 4).
 τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Theop. 2, 800 (3). ὀρχηστρίδας-ἑταίρας-τῆ
 δ'-ἀγορεύω ἄρτι χνοαζούσας ἀυλητρίδας Metag. 2, 751 (1). Aristag.
 2, 761 (1). τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας ἢ-τὰς ὑποπαρθένους Aristophan. 2,
 997 (5). τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ Philippiid. 4, 474 (1).
 Φρύνη-γέγονεν ἐπιφανεστάτη πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517. Phi-
 lemonis ἑταίρα χρηστή (an Χρήστη?) 4, 65 (119) cf. Men. 4, 334 (516).
 οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις αὐτῶν (heroum) Eubul. 3, 262 (2, 4).
 Ἀφροδίσι ἤγε ταῖς ἑταίραις ἢ πόλις Alexid. 3, 499 (1). τὰς ἑταίρας
 ἐνθάδε *(μεθύειν) μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 499 (1). οὐκ ἐτὸς ἑταίρας
 ἱερὸν ἐστὶ πανταχοῦ Philetæer. 3, 293 = 295 (3). πολυτελῶς Ἀδώνια
 ἄγουσ' ἑταίρα Diph. 4, 395 (2, 40). τὸν-οἶνον εὐδοχιμεῖν-παρὰ ταῖς
 ἑταίραις τὸν παλαιὸν Eubul. 3, 283 (3) = Alexid. 3, 512 (14). εἰσηλ-
 θεν *ἢ ἑταίρα φέρουσα τὸν γλυκύν Alexid. 3, 408 (1). τούτων ἂν *τίς
 εὐροὶ φάρμακα ἐρῶντι ἑταίρας-χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). παρ'
 αὐτὸν Ἰσα βάλνουσ' ἑταίρα Men. 4, 284 (228).

ἑταιρεῖος: ταῦτα-Διὸς ἑταιρεῖου Diph. 4, 384 (1).

ἑταιρία: ἐκ τῆς ἑταιρίας (f. ἑταιρείας) ἑταίρα τοῦνομα προσηγορεύθη
 Anaxil. 3, 350 (2).

ἑταῖρος: Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων καὶ- Alexid. 3, 483 (2,
 15). τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως Men. 4, 179 (3). μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν
 κακοῖσι κείμενον mon. 341. ὀργὴν ἑταῖρου-φέρειν mon. 442. κέρδιαν'
 ἑταῖρε anon. 4, 689 (340). ἐρήρας ἑταῖρους Cratin. 2, 95 (5). ἄνδρες
 ἑταῖροι Eur. 2, 438 (5). δὴ ἀποπνίξασ' ἑταῖρους τὸν τρίτον θηρεύεται
 ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16). †οἶνος οὐκ ἐνεστι-αὐτοῖς πρὸς ἑταί-
 ρους Axionici 3, 531 (2). ἑταῖροι καὶ φίλοι σοὶ καὶ συνήθεις-ἔρανον
 εἰσοίσουσιν Philem. 4, 31 (1, 13). πεποιήκατ' ἔργον οὐκ ἑταίρων Men.
 4, 183 (1).

ἑταιρῶ: οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι-ἑταιρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 2).

Ἐτεοβουτιάδης: Δημέα Λάχηςτος Ἐτεοβουτιάδης Alexid. 3, 476 (1).

ἕτερε γκεφαλᾶν: Aristophan. 2, 1210 (165).

ἕτερος: ἕτερος de pluribus Pher. 2, 351 (37). ἕτερος σεμνὸς λόγος
 ἄλλος Cratet. 2, 242 (1). ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρία Aristophan. 2,
 1085 (15). οὐκ *ἄλλ' ὁ τιοῦν ἕτερον Men. 4, 163 (3). *γέγον' ἐτη
 τρισχίλια, ἢ δὲ-Τέλεσις ἕτερα μυρία Philetæer. 3, 294 (1). ἕτερα μυρία
 τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἂν Diphil. 4, 395 (2, 37). πολλῶν ὄντων χιτέ-
 ρων-ἐφ' οἷς θορυβούμεθα Baton. 4, 503 (1). *εἰθ' ἕτερα-πολλὰ κυντε-
 ρώτερα Pher. 2, 297 (2). τούτων *ἂν τίς εὐροὶ φάρμακα-ἕτερα χρησι-
 μώτερα; Alexid. 3, 513 (18). κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει
 Philem. 4, 34 (5). μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι χειμῶνας ἕτερος Men.
 4, 123 (2). *θηρίχλεια καὶ τορευτὰ-ποτήρια ἕτερα Apollod. Gel. 4, 439 (1).
 μῦθον ἕτερον λέξει-κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16). ῥόας, φοίνικας, ἕτερα
 νώγαλα Antiph. 3, 35 (1). Ερρίπρ. 3, 340 (3). φάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ
 παύγια Ερρίπρ. ib. παρὰ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ ἑτέραις τε τοι-
 αῦταισι παύσι Amphid. 3, 310 (1). γεγένηται-κὰν Σάμῳ τοιοῦθ' ἕτερον
 Alexid. 3, 401. τίς εἶδε λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον-; Nausicrat.
 4, 578. ἕτερος δ' ἂν τύχη τις πλησίον ἐστὼς Antiph. 3, 112 (1, 20).
 διαρραγήτω χιτέρος δειπνῶν τις εὐ, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351
 (1). Φεῖδιππος ἕτερός τις-ξένος Alexid. 3, 482. πρὸς ἕτερον ἄνθρω-
 πὸν τινα | ἐλάλει Timocl. 3, 609. εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ ξένους ἑτέρους
 ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). ἄχρι ἂν τῶν φίλων-ἕτερός τις-ἀποσπάσῃ
 Hegesipp. 4, 480 (v. 27). *(ἔτ') ἐπιδειτὰί τινος ἑτέρου, πάλιν γένου
 Machon. 4, 497 (v. 8). πιθήκους *οἷδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν Phrya. 2,

588 (2). τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο ἑτέρους Nicostr. 3, 287. ἑτέρους πορτίσασθαι δὴ ἐρίφους ἠνάγκασας Eurhiron. 4, 457 (v. 22). ἑτέρῳ Διοκλείδα Phryg. 2, 602 (2). ἕτερος Ἰρακλῆς Eurhiron. 3, 337 (2). ὄνον θεὸς ἑτέραν μῆνιν Eur. 2, 493 (15). χιτῶν ἀμόργινος, ἕτερος δὲ περιηγητὸς ἐστίν Antiph. 3, 84. ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἐστὶ σοὶ πίναξ Lync. 4, 433 (v. 19). εἰτ' ἐννεάκλιος ἕτερος οἶκος Phryg. 2, 604 (5). προσκειάλαια πέντε. * (B. λέγ' ἕτερον) Euhul. 3, 267 (12). λέγ' ἕτερον Alexid. 3, 389 (1, 4. 15). Theophil. 3, 629 (1). Ἀφροδίσι ἦγε ταῖς ἐταίραις· ἕτερα δὲ χωρὶς ἐστὶ Alexid. 3, 499 (1). τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται Philem. 4, 41 (19). ναύκληρος ἀποθύει τις-ἀφ' ἡκα-ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν Diph. 4, 395 (2, 18). μειράκιον-σπαθαῖ, πορεύομαι. -ἑτερά που ἐνέβαλεν-ἐὼ βοᾶν ib. (2, 28). ἐστὶ δ' ἐλέφας (rhytum) -ἕτερον τριήρης-ὁ Βελλεροφόντης ἐστίν Erinici 4, 506 (v. 8). κήντιβόλου-ὄκως-πωλήσει 'ς Χίον, ἕτερος δ' ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὄκως εἰς Ἐγεσον, -οἱ δ' εἰς Ἀβυδον Aristophan. 2, 1164 (2). λάχανόν τις ἔφη-εἶναι, ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος Epicrat. 3, 371 (1, 26). τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύσιου, χορδῆς ἕτερος, γύσσης ἕτερος Mnesim. 3, 569 (v. 15). τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος, ἑτέρων τύραννος Philem. 4, 11. ἑτέρου λυχνουχός * (ἐστίν), ἑτέρου λήκυθος Men. 4, 176. ὁ μὲν λέμμι ἐστίν, ὁ δ' * ἕτερον δάκνει Anaxil. 3, 353 (1). ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληρθεῖ δ' ἀποστέλλων πόλιν Alexid. 3, 505 (6). ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κίλει ὀψάριον Mnesim. 3, 568. πλοῦτοι μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον Philem. 4, 64 (113). ἀλεκτρῶν γενναῖος ἐν ἑτέρῃ τροφῇ ἐστίν Men. 4, 135 (2, 12). ἐξώκειλε-εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν Men. 4, 251 (60). ἐν ὄσφ' ἐσθῆω, ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὄσφ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ ἠφάνισα Lync. 4, 433 (v. 10). ἵνα ταῦτά πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ, τὸ δ' ἕτερος ib. (v. 22). κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν ἦν-δυνατόν Arched. 4, 437 (2, 5). ἂν γὰρ ἀναθῆ τις, εὐθύς ἕτερος ἤρασαν Philippiid. 4, 469. ἕτερον-καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον Philippiid. 4, 470 (1). τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης Damox. 4, 531 (v. 41). μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ-τέχνης ἑτέρας τέχνας Nicomach. 4, 583 (v. 16). ἕτεροι δὲ-μετὰ Καράβου σύνεισιν Euhul. 3, 207. τιμὴν δόντα -ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 506 (7). πάντα-ὄλως ἑτέρων πέφυκεν * ἦτον Philem. 4, 11. εἰάν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνη, ποιῆ Philem. 4, 17 (1). ἐκ τοῦ λέγειν τε καὶ ἑτέρων ἀκούειν Philem. 4, 35 (6). αὐριον ἐπλούτησ' ὥστε χαιτέρους τρέφειν Philem. 4, 44 (29^a). οὐδεὶς * ἐφ' αὐτοῦ-συνοραῖ-ἑτέρου δ' ἀσχημοσύνης ὄψεται Men. 4, 256 (85). ἑτέρων γαμουόντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου Men. 4, 260 (104). ὁ-ἀδίκως * τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). μακάριος βίος-ἂν ἢ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων Apollod. 4, 450. ἐν ταῖς-ἑτέρων-ἀτυχίαις τρουγᾶν Eurhiron. 4, 495 (2). τὸ κακόν-ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (1). ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἐν πλεόν διδῶ, δέξαι τὸ μόριον Men. 4, 248 (45). οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός, πλην ἑτέρου Men. 4, 261 (110). ἕτερόν σοι τυχὸν φανήσεται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 482 (v. 9). τὰ ὄψα-ἐν τῇ περιφορᾷ-ἑτέραν ἐν * αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἠδονὴν Sosip. 4, 483 (v. 32) cf. p. 485. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v. 11). περιπατεῖν, ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναιδούς anon. 4, 611 (38). τὴν-αἰσχύνην-ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας (de parte postica) Apollod. 4, 454 (1, 9). νοεῖ μὲν ἕτερόν, ἕτερα δὲ-λέγει Plat. 2, 668 (2). τρουγῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους Alexid. 3, 483 (2, 14). οὐκ ἐστὶν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην Philem. 4, 6. οὐδεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σώζει-ἑτέρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1). * ἐτέ-

ραν περιμεῖναι χιτῶνα τριχυμῖον Men. 4, 232 (7). ἕτερόν ἐστι (int. βρώματα) τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῖς τελώναις Anaxipp. 4, 460 (v. 30). ἕτερόν τι * τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι Philippid. 4, 471. ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 24 (1). ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον Aristophan. 2, 1183 (26). οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυνθέσθαι Euang. 4, 572 (v. 4). καταλείπει οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51) cf. Theophil. 3, 630 (1). οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται (?) Nicomach. 4, 584 (v. 39). τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερόν ἐπιζητεῖ καλά Antiph. 3, 22. θοῖον δὲ καὶ κἀνδραυλον (callebat) — οὐδ' ἕτερον (vulg. οὐδέτερον) εἶδε ποποτε Nicostr. 3, 284. ὁ γ' οὐχ ἔχουσιν-οὐδ' ἂν ἑτέρω δοίησαν Damos. 4, 532 (v. 67). τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ Alexid. 3, 464 (2, 7). ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κραῖθις-ὁ δ' ἕτερος Metag. 2, 753 (1). ἡ μὲν-ἡ δ' ἑτέρα Alexid. 3, 445 (1). φεύγειν τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 5). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρὰ Antiph. 3, 128 (2, 6). ἦν ἐν' ἄνδρ' ἄδικον-διώκης, ἀτιμαρτυροῦσι δώδεκα τοῖς ἑτέροις Aristophan. 2, 1128 (5). τοῦτ' ἐστ' Ἑλληνικὸς πότος-τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν Alexid. 3, 386. χαλὸς τὴν ἑτέραν χεῖρ' Eur. 2, 567 (61). τὸν ἕτερον βραχίονα Antiph. 3, 56. πόσου τοὺς κεστρέας πωλεῖς δὴ ὄντας; — εἴπερ ὦνεῖ τὸν ἕτερον Alexid. 3, 391 (2). λελουμένη-ἡ ἑτέρα (legeb. ἡ ἑταίρα) Men. 4, 287 (241). τὸ δ' ὄξος οἶνον * αὐτὸ μᾶλλον πατέρου Eubul. 3, 236. πείραν πατέρου βίου Alexid. 3, 476 (3). δεινότερος οὗτος πατέρου Phoenicid. 4, 511 (v. 14). πλέον-πατέρου βλέποντας Antiph. 3, 153 (61b) cf. 5, 79. ἱματίω-οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ πατέρον Eur. 2, 484 (1, 6). κρέας ἐρίφειον; B. ὀπτόν. A. πατέρον; B. τὰναντία Antiph. 3, 130. στρατηγὸς ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ πατέρον Dionys. 3, 548 (v. 14). ἐπὶ πατέρ' ὀπτός Cratet. 2, 237 (1, 9). ὁ πατέρος τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν Men. 4, 278 (200). δημοκρατία πατέρα ὄνομ' ἐστὶ, τῇ δ' ἀριστοκρατία πατέρα Henioch. 3, 563 (v. 16 sq.). τούτων ἔχει τι πατέρον Alexid. 3, 508 (10). † πρὸς ἑτέραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν κακῶς εἶποι πρὸς ἑτέραν Cratin. 2, 116 (1). ἀλμυρόν θ' ὕδωρ, ἕτερόν (ε. νίτρον an κέγχρον) τε λεπτόν Stratt. 2, 768 (2). τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον (?) ἀνοσιώτατον φθόνος Timocl. 3, 611. εὗρηκε † τὸν ἕτερον, τὸν σέ Men. 4, 210 (4). Praeterea v. 5, 104.

ἑτέρωθεν: οὐκ ἐστίν δ' ἔχειν ταύτην ἑτέρωθεν Baton. 4, 502 (v. 9).

ἑτήσιος: ἐτήσιοι πρόσσι' αἰέ Cratin. 2, 35 (6).

ἔτι: cf. νῦν. οὐκέτι. τί-ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι; Eubul. 3, 211. ἀγνεύεις ἔτι Alexid. 3, 389 (1, 6). τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 4, 469. ἔτι καὶ νῦν τὰ σπλάγγνα-ὀπτῶσιν Athenion. 4, 558 (v. 17). καὶ νῦν ἔτι ἀπολίητα πάμπολλ' ἐστίν ἡμῖν Men. 4, 103 (1). οὐδὲ νῦν ἔτι ἀνεφγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 579 (v. 23). * (ἔτ') ἄβολός ἐστιν Stratt. 2, 783 (2). νέα δ' ἔτ' ἐστίν anon. 4, 627 (93). ἀπολείς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι Pher. 2, 300 (1, 29). Λαγίσκαν-συχάζουσαν εὐναίαν ἔτι var. l. Stratt. 2, 764 (1, 2). * (ἔτι) νέος ὢν Diocl. 2, 841 (1). κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι-πέμψαι με δεῖ Antiph. 3, 13 (1, 19). ὅστις ἐρυθριᾶ τηλικούτος ὢν ἔτι Antiph. 3, 152 (55a). νέοις ἔτ' οὐσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν Men. 4, 137 (1). εἰς τὴν ὁδὸν τρέχειν ἔτι λοιδορομένην Men. 4, 141 (2). μακροτέρας οὔσης ἔτι-παρεῖναι τῆς σκιάς Eubul. 3, 262 (1, 9). ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων-τις ἔφη- Epicrat. 3, 371 (1, 23). ὡς πολὺ-ἀπειχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35). * ἦν μέγα τι χρῆμα ἔτι τρυγασδοποιομουσική Aristophan. 2, 1085 (15). ἠῦλον ἔτι μαθόντες Antiph. 3, 24. ἔτι γὰρ

θερμός ἦν Nicostr. 3, 284 (1). ἔτι γὰρ τὴν θέαν *ῥχεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226). ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 8). ἔτι σοὶ δέμι τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 483 (v. 44). οὐδὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). οὐδ' ὅσοῦν ἔτι ὄρω Cratin. 2, 129 (19). οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐσθλὴν ἔτι τρίγλην Cratin. 2, 141 (1). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν-ἔτι χρεῖα-; Pher. 2, 315 (1, 1). οὐκ ἄρ' *ἔτ'-ἐδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3). βλαύτης οὐδεὶς ἔτ' ἔρωσ Herm. 2, 397 (2). οὐτ' ἀφύη νῦν ἐστι (αἰ. ἔστιν ἔτι et ἐστὶ ἔτι) σαφῶς Aristonym. 2, 699 (2). οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' Aristophan. 2, 1171 (1, 7). οὐκ ἔτι | ἔξεστι κυαθίζειν Antiph. 3, 61 (2). ζευχθεὶς γάμοισιν οὐκ ἔτ' ἐστ' ἐλεύθερος inopost. 197. ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 5). ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχρὰν, οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι ib. (1, 9). ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι | ἡμέτερός ἐστ' Eubul. 3, 249 (1, 6). οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι Nicostr. 3, 281. οὐκ ἔτι γὰρ ἐστ' ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1, 6). κίχλην-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 25). κοῦδ' ὀξύβαφον-ἔτι κεκτῆσεται Cratin. 2, 122 (8, 6). ὄπερ-λοιπὸν μόνον * (ἔτ') ἦν-διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι Eubul. 3, 234 (2). τρεῖς ἡμεῖς μόνοι-ἔσμεν ἔτι λοιποὶ Sosip. 4, 482 (v. 11). τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). τὸν τρίτον θηρεύεται ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16). ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι Antiph. 3, 106 (v. 13). ἔτι * ταῦτα προσετίθην Philem. 4, 25 (2). τρεῖς μόνους-ἔτι-καταγαγεῖν Eripen. 3, 540. ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις Men. 4, 203 (2). τράγημα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτεόν Alexid. 3, 498. * (ἔτ') ἐπιδειταί τινος-πάλιν γεύου * σύ Machon. 4, 497 (v. 7). ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι Alexid. 3, 450. ἔτι δέ-παρὰ τοῦτο κἀνδαυλὸν τινα παραθήσομεν Alexid. 3, 462 (1). εἴ τι θᾶπτον ἔτι τρέχει Alexid. 3, 476 (1). ζῆς ἔτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). Praeterea v. Eur. 2, 426 (1, 2). Phryn. 2, 581 (2). Timocl. 3, 597 (2). * Aristophan. 5, 66.

ενήρυσσι pecul. Aristophan. 2, 1210 (166).

ἔτνος: ἔτνος, † πῦρ (f. πυριάτης), γογγυλίδες Calliae 2, 740 (2). τὸ δ' ἔτνος * τοῦν ταῖς κυλίχλαις Aristophan. 2, 1153 (1). κολοκύντη, ἔτνος, θριόν, φυλλάς Mnesim. 3, 569 (v. 30). τὸ-ἄλιαχὸν † ἔτος (f. ἔτνος) anon. (vide 5, 52) 2, 746 (2, 7). ἔτνος κυάμινον Henioch. 3, 562 (v. 7). ἔτνος πρίσινον Antiph. 3, 101 (5, 7). ἠψησ' ἔτνος Aristophan. 2, 1128 (2). ἔτνους τρύβλιον Cratet. 2, 235 (2). θερμῶ σὺν ἔτνει Pher. 2, 316 (1, 8). ὑέτω δ' ἔτνει Nicoph. 2, 851 (2).

ετοιμάζω: τραπεζοποιόν, ὃς λύχνους ἐτοιμάσει Antiph. 3, 83. μύρα, στεφάνους ἐτοιμάσον Men. 4, 147 (2).

ετοιμοκόλλιξ: anon. 4, 645 (163).

ετοιμος: τὰς σκευάσεις-ἔτοιμός εἰμι δεικνύειν Alexid. 3, 430 (1, 25). τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα Timocl. 3, 607.

ετος: cf. ἔθος. ἔτνος. πότε σὺ-ἦκουσας-; B. πρωπέρυσιν ἔτος τρίτον Pher. 2, 360 (93). μετὰ * Κάλλα γέγονα-καὶ τρίτον ἔτος μετὰ Κινησίᾳ anon. 4, 695 (330) cf. 5, 121. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει Antiph. 3, 159 (91). πολλοστῶ ἔτει-οἶκαδ' ἦκων Cratin. min. 3, 377. ἄς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν Amphid. 3, 308 (1). Ἀθηναίους ἀπαντας τοὺς μέχρι ἐτῶν τριάκοντ' Apollod. Car. 4, 442 (v. 20). νεανίας-ἐτῶν ἰσως-ἑπτακάδεκα Damox. 4, 536 (v. 2). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις Nicol. 4, 580 (v. 33). δυοῖν ἐν ἐτοῖν-ἔξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). ἐν ἔτεσιν δύο Alexid. 3, 427. ἔμαθον ἐν ἔτεσιν * δυοῖν Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνσὶν οὐχ ὄλοισ δέκα Damox. 4, 530 (v. 3). * δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει Eriocrat. 3, 366 (2, 18). * ἐπολέμησ' ἔτη δέκα Antiph. 3, 25. ἤδη * γέγον' ἔτη τρισχίλια Philetæer. 3,

- 294 (1). * δαιμονῆς, γεγωνῶς ἔτη τοσαῦθ'; Men. 4, 110 (1). κἄν ἐκ-
 τὸν ἔτη * βιῶς-κἄν ἐνιαυτοῖς σφόδρ' ὀλίγους Men. 4, 211 (2, 5).
 ἔτος: οὐκ ἔτος-γλῶσιν; Aristophan. 2, 948 (11). οὐκ ἔτος ἑταίρας ἱερῶν
 ἔστι πανταχοῦ Philetaer. 3, 293 = 295 (3). οὐκ ἔτος * ἔρωτῶσιν με
 προσιόντες τινές Anaxil. 3, 353.
 † ἔττημένα (l. ἠττημένα 5, 29) Pher. 2, 351 (38).
 εὐ: * ἦνπερ φρονηῖς εὐ Pher. 2, 343 (7). ἡμᾶς * προδιδάσχεις εὐ φρονηῖς
 * Pher. 2, 359 (38). τοῖς εὐ φρονοῦσι Eubul. 3, 248 (1, 2). cf. φρονηῖς.
 πολλοὶ μὲν εὐ λέγουσιν-τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα καὶ φρονοῦσιν εὐ
 Philem. 4, 48 (40^c). οὐκ ἔργον ἔστιν εὐ λέγειν, ἀλλ' εὐ ποιεῖν· πολ-
 λοὶ γὰρ εὐ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν Posidipp. 4, 526 (7). χρησιᾶ με
 λέγοντ' οὐκ εὐ ποιήσιν Men. 4, 275 (186). εὐ παθῶν anon. 4, 679
 (311). εὐ πάνυ λέγεις Theop. 2, 797 (3). εὐ λέγεις Antiph. 3, 27
 (1, 7). τί οὖν-λαλοῦντας εὐ βδελύττομαι; Men. 4, 209 (1). ὑπὲρ ἐγκρα-
 τείας-εὐ σφόδρα πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1). εὐ λέγει τέ σε
 οὐδείς Antiph. 3, 51. εὐ ἔχειν στόμα Eur. 2, 575 (117). εὐ εἰ-
 δώς Telecl. 2, 371 (1, 4). ὡς εὐ οἶδ' ἐγώ Phryn. 2, 603 (3). εὐ οἶδ'
 ὅτι καὶ καταχέσσονται Aristophan. 2, 1011 (16). εὐ ἴσθ' ἀκριβῶς Men.
 4, 249 (48). εὐ οἶδα in respons. Dioxipp. 4, 542 (1). εὐ γέ σοι
 * (γένοιθ') Plat. 2, 626 (7). εὐ * δ' ἐγίννεθ' ὅτι- Antiph. 3, 95 (2).
 εὐ γεγωνῶς πρὸς τὰγαθὰ Men. 4, 229 (4). τοῖς εὐ γεγονότας καὶ τε-
 θραμμένους καλῶς Men. 4, 262 (119). τί γὰρ ἂν εὐ γένοιτ' ἔτι-; Da-
 mox. 4, 531 (v. 40). τὸν εὐ ποιοῦνθ' Men. 4, 109 (5^a). ἂν λάβῃ τὸν
 καιρὸν εὐ Men. 4, 115 (2). ἂν τὸν καιρὸν εὐ λάβῃ ib. (3). τὸ δ' εὐ
 φέρειν ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν Men. 4, 254 (72). ὁ μὴ
 φέρων-εὐ τι τῶν-ἀγαθῶν Men. 4, 255 (77). τὴν τοῦ τρέφοντος εὐ φέ-
 ρειν παρησιάν Nicol. 4, 579 (v. 11). ὅταν-εὐ συναρμόση τις τοῖς συν-
 οῦσι τὸν τρόπον Eriipp. 3, 327 (2). ὑποκρινόμενον εὐ τοῖς βίοις Alexid.
 3, 434 (1, 6). τὸ-εὐ κελεύόμενον-ποιεῖν Men. 4, 196 (1). εἰ-εὐ τις ἢ κακῶς
 * φήσει με κρίνειν Alexid. 3, 484 (3, 6). εἴ τις ὀρχοῖτ'-εὐ Plat. 2, 659 (1).
 πλάτανον εὐ διαφυτεύσομεν Aristophan. 2, 990 (14). ὡς εὐ-ἀπετίσατο Cratin.
 2, 17 (3). ὡς * εὐ (libr. οὐ)-τὸν οἶκον ἤρεφεν Aristophan. 2, 979 (20). * (τὰ)
 μέλη μεταβολαῖς-ὡς εὐ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 5). ὡς εὐ γεννά-
 γηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου Eubul. 3, 244 (3). κνάψειν εὐ μάλα Cratin. 2,
 212 (116). χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὐ (an αὐ 5, 59) Aristophan. 2, 963
 (13). εὐ σφόδρα var. Eur. 2, 567 (61). εὐ πάνυ Alexid. (Antidot.)
 3, 458. Xenarch. 3, 621 (1, 10). εὐ * γ' ἄνδρες, εὐ σφόδρ' Nicostr. 3,
 281. εὐ γ' * ἔξεκολύμβησ' Aristophan. 2, 975 (11). εὐ γ', ὡ κράτιστ'
 ἄνθρωπε Hegesipp. 4, 481. εὐ γ' ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδο-
 μεν Baton. 4, 501. εὐ γ' οὖν ὡς γαμῆν ἔχεις anon. 4, 673 (299).
 ἠγούμεσθ' εὐ κἀνδρείως Plat. 2, 653 (3). * (εὐ κ)ἀνδρείως φφῆν-
 * σαυτὸν Stratt. 2, 789 (6). εὐ * τε καὶ καλῶς Alexid. 3, 443. εὐ μὴ
 μαχαίρα ξύστ' ἔχων τριχώματα, εὐ δ' * ὑποκαθίεις-πώγωνος βάθη, εὐ
 δ' ἐν πεδίλῳ * πόδα τιθεῖς-ὄγκῳ τε χλαμίδος εὐ τεθωρακισμένος Eriipp.
 3, 332 (v. 6-10). εὐ μὲν ἄσχος εὐ δὲ θύλακος Alexid. 3, 417 (1).
 εὐ γὰρ εὐ πράττειν σε βούλομαι Aristomen. 2, 730 (2). τίς οὐκ ἂν
 -εὐ πράττοι τετρωβολίζων-; Theop. 2, 812 (2). "εὐ βίον κεκτημένος"
 Diph. 4, 411 (1, 7). * εὐ βίου βεβηκότα Nicomach. 4, 587 cf. 5, 117.
 δειπνῶν εὐ Anaxil. 3, 351 (1).
 εὐαγγελίζομαι seq. dat. Phryn. 2, 596 (1).
 Εὐαγόρας: Εὐαγόρου παῖς-Κινησίας Plat. 2, 679 (2).
 εὐάγωγος: εὐάγωγόν ἔστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν Men. 4, 175 (4).
 Εὐαθλος: Cratin. 2, 67 (14). Plat. 2, 651 (9). ὡσπερ Εὐαθλος πρὸ
 * ὑμῖν Aristophan. 2, 1121 (13).

βαῖ: Eur. 2, 450 (10).

ος: σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία Demetr. 2, 878 (2).

ς: ἐν ἄλμῃ-εὐανθεσιέρα Sotad. 3, 586 (1, 21).

τῶ: εἰ δ' εὐαρεσιῶν ἀποτρέχεις Lysipp. 2, 746 (1).

: κεραινύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς Apollod. Car. 4, 442 (v. 25).

ἀπ' Εὐβοίας ἀπλούς καὶ ἰφια μῆλα Herm. 2, 408 (1, 17). Εὐ-

έμπτη στενοφυῆς Alexid. 3, 517 (30). *δακνάζει τὴν Εὐβοίαν
4, 677 (306).

ός: Εὐβοϊκὸν οἶνον Alexid. 3, 516 (27).

ς: Μίδας ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος Eubul. 3, 233 (4).

αι: ἡ τρυξ ἀριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (1, 4).

ός θνητοῖς ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph.

1). τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία mon. 725.

ίδης: οὐριστικὸς Εὐβουλίδης anon. 4, 618 (51).

εδειπνήκασιν ἦδη-B. εὐγε. Plat. 2, 637 (1, 1).

: τις εὐγενῆς γεγώς Antiph. 3, 96 (1). Θραξ εὐγενῆς εἰ Men.

(214). οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενές * (ποιεῖ). Philem. 4,

1). de nobilium rugnandi studio Philem. 4, 66 (127). τὰ (cf.

τύχης φέρειν δεῖ *γνησίως τὸν εὐγενῆ Antiph. 3, 155 (66). sim.

1, 127 (4). *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ Men. 4, 264 (126). στερ-

εῖν-συμφορὰς τὸν εὐγενῆ mon. 480. ὅς ἂν εὐ γεγὼς ἡ-πρὸς

ἔ-ἐστιν εὐγενῆς Men. 4, 229 (4). τούτους (i. e. divites) πάντες

εὐγενεστάτους εἶναι Alexid. 3, 419. πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν

ποιεῖ mon. 455. ἐχρῆν-εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον Men. 4,

1). ἄνθρωπος ἂν ἡ χρηστός, εὐγενῆς σφόδρα, γενναῖος Men. 4,

1, 14). αἰγέρων-εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61). ἦξει τις

πεζὸς εὐγενῆς Antiph. 3, 99 (1). λοπάδα τοῦ θαλαττίου γλαύκου

ταυ εὐγενέστερον** Eubul. 3, 225 (1). αὐταὶ δὲ ῥόαι. B. ὡς

ἰς Eriphi 3, 557 (1, 11).

ῶ: σὺ-εὐγενίζεις τὴν πόλιν Philem. 4, 60 (89).

ῶν τρόπος Men. 4, 259 (100). mon. 241.

τος: †ἡ γ' εὐγνωστός εἶχε με γυνή Men. 4, 189 (1, 6) cf.

ονία: πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε Telecl. 2, 372 (4). *εὐδαι-

τοῦτ' ἐστιν υἱὸς νοῦν ἔχων Men. 4, 86 (2). μὴ *πονήσαντας

(an πονήσαντ' εὐτυχεῖν) εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1) cf. 5, 103.

ονῶ: οὐκ ἐστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Euri-

3, 288 (2) = mon. 697. Philippid. 4, 472. οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν

εὐδαιμονῶν Men. 4, 239 (20). θεοῦ †ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐ-

εῖν mon. 255.

ων: εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός Phryn. 2, 592 (1). κατέδαρθεν,

ων, ὅτι οὐκ ἀνιάσεται Aristophan. 2, 1148 (1, 11). τὰλλότρια

ἰν τὸν καλῶς εὐδαίμονα Theop. 2, 806 (3). πίνειν μένοντα τὸν

εὐδαίμονα Cratin. min. 3, 375 (1). οἴκοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς

μονα Men. 4, 111 (6). πατρῷ ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα

4, 250 (54). †νῦν (cf. 5, 46) γὰρ εὐδαίμων ἔφες Plat. 2, 652

*ἂν γνῶς τί ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαίμων ἔσει Philem. 4, 41 (22).

φρονῆς, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔση mon. 649. φύλακα-χρημάτων

μονα Philem. 4, 49 (41). εὐδαίμων ἐγώ-ὅτι διαρραγήσοι Alexid.

(2). εὐδαίμων Πολύταγρος anon. 4, 667 (261). εὐδαίμον' ἔτικτε

μήτηρ Cratin. 2, 192 (51). ὡς εὐδαίμων-ἦσθα (int. πόλι) Euripol.

(1). ὡ γῆρας, ὡς-εἰ ποθεινόν, ὡς εὐδαιμον Antiph. 3, 51. εὐ-

ν λύχνε anon. 4, 671 (293). εἰτ' εἰσὶν οἱ τέτιγες οὐκ εὐδαίμο-

- νες-; Xenarchi. 3, 625. κήρυκος, εὐδαίμων, † κυνώτας (iact. bl. Eubul. 3, 232 (2). θανεῖν εὐδαιμόνως monost. 202.
- εὐδηλος: φιλόσοφος τις εἶ | εὐδηλον Alexid. 3, 444 (1, 11) cf. 5, 99.
- Εὐδημος (al. Εὐδαμος): Amips. 2, 712 (7). † μετ' εὐδήμου τρέχει Cratin. 2, 226 (157).
- εὐδία: χειμῶν μεταβάλλει ῥαδίως εἰς εὐδίαν mon. 751.
- εὐδοκιμῶ: τὸν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ (Alex. σφόδρα) | παρὰ ταῖς ἐπειραις τὸν παλαιὸν Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). τὸν βόν-σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). μετ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου anon. 4, 618 (50, 4).
- εὐδοξία: * σεαυτῷ καταλιπεῖν εὐδοξίαν mon. 157.
- Εὐδοξος: λύραν, ἔργον Εὐδόξου * Aristophan. 2, 1159 (59).
- εὐδουλος: Pher. 2, 356 (72).
- εὐδρομῶ: ὁ-λόγος-κατ' ὄρθον εὐδρομεῖ Men. 4, 324 (467).
- εὐδω: εὐδοντι δ' αἰρεῖ πρῶτος Cratin. 2, 23 (10). μηδένα-εὐδοῖ γειρε Pher. 2, 335 (3, 9). τοὺς εὐδοντας ἐγείρει Eur. 2, 437 (4). πρὸς τὸν πανάθλιον εὐδουσι γράες Timocl. 3, 603 (1).
- * εὐεῖλος: Aristophan. 2, 1210 (167).
- εὐειματεῖν: Antiph. 3, 29 (3).
- εὐεργέτης: ἔνιοι-μισοῦσι τοὺς εὐεργέτας monost. 171.
- εὐεργετῶ: φίλους εὐεργέτει mon. 105 cf. 147.
- εὐερία: τοσοῦτον εὐερίας * ἀπολέλαυχ' Plat. 2, 671 (5).
- εὐερος: γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν Cratin. 2, 114 (6).
- εὐζωρος: εὐζωρον κέρασον et εὐζωρότερον Cratin. 2, 216 (136). Eur. 2, 573 (89). εὐζωρότερον-* ὦ παῖ δός Diph. 4, 402. κέρασον ἐκπύστερον Antiph. 3, 77 (2). πίνειν-πολλὰς κύλικας * εὐζωρεστέρας Eubul. 3, 268 (15^a) = Ephipp. 3, 325 (2, 11).
- εὐήγορος: ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος (l. εὐήγορῶν 5, 82) -οἶνον ἐξέτασσε κοτύλῳ Eubul. 3, 240.
- εὐήγορῶ: vide εὐήγορος.
- εὐήθης: ψίθυρον εὐήθη νόμον * Aristophan. 2, 1189 (59).
- εὐηθία: εὐηθία μοι φαίνεται-τὸ- Men. 4, 255 (76). * χρησὶ δ' αἰσθῆται δαγμ' εὐηθίας anon. 4, 602 (7).
- † εὐήκοος (l. ἐπήκοος) γενοῦ Phrygn. 2, 608 (20).
- εὐημερία Pher. 2, 351 (39). εὐημερία δέσποινα Alexid. 3, 456 (4).
- εὐημερῶ: ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν ἐν ἅπασιν Philem. 4, 26 (v. 3). ἐν εὐημερῶν κατάπαυσον (f. κατάλυσον) anon. 4, 618 (50).
- Εὐηνος: eum sapientem vocavit Men. 4, 306 (342).
- εὐθαλής: γῆρας εὐθαλές mon. 358.
- εὐθανασία: τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται Posidipp. 4, 519ll.
- εὐθάνατος: θάνατος-εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). εὐθανάτως: Cratin. 2, 210 (106). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἔλθων εἰς χρόνον Men. 4, 212 (2, 16).
- εὐθαρσής: οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῶν εὐθαρσέστερον Diph. 4, 425 (2).
- εὐθεῖα: βάδιζε τὴν εὐθεῖαν mon. 62.
- εὐθενῶ: ἠνίχ' εὐθένει Cratin. 2, 231 (173).
- εὐθετος: τὰ δ' ἀργυρώματ' ἔστιν-εἰς τοὺς τραγηδοὺς εὐθεῖ (al. χρεῖται) οὐκ εἰς τὸν βλον Philem. 4, 44 (28). ἑμαυτὸν εὐθετον τῷ προσηγορευμένῳ Nicol. 4, 580 (v. 40).
- εὐθετῶ: εὐθετηῖσαι Aristophan. 2, 1210 (169).
- εὐθέως: v. εὐθύς.
- εὐθριξ: νεανία εὐτριχι πάλῳ Cratin. 2, 69 (3). * περὶ νεμφίον εὐθριξ Eubul. 3, 251 (2).

θύ: cf. εὐθύς. *εὐθύ (libr. εὐθύς) Σικελίας Aristophan. 2, 1193 (73). εὐθύ πόλεως εἰμι Eur. 2, 502 (7). περιήλθον-κεῦθὺ τῶν ἀρωμάτων Eur. 2, 550 (5). εὐθύ τῆς στοᾶς anon. 4, 601 (4). ἦσαν εὐθύ τοῦ Λιονυσίου Aristophan. 2, 1012 (22). κεῦθὺ τοῦ καρχησίου | ἀνελκε τὴν γραῦν Epicrat. 3, 372 (2).

θυμία: τῶν πλουσίων-τὸν βίον φέρειν εὐθυμίαν Philem. 4, 36 (9). τοῖς μέτριον πίνουσι-εὐθυμίαν (asserit vinum) anon. 4, 605 (16, 11). εὐθυμία τὸν δοῦλον τρέφει Men. 4, 133 (2).

θυνα: τὰς εὐθύνας-τὰς τοῦ βίου Alexid. 3, 519 (34).

ἰθυνος: κἄν οὕτω τύχη | Εὐθυνος- *ἀπολοπίζων Antiph. 3, 70 (1).

Εὐθυνος δ' ἔχων *σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 1, 103 (v. 1). Εὐθυνος φακῆν (gerperit vel sim.) Euphron. 4, 486 (v. 9).

θύς (εὐθέως): cf. εὐθύ. εὐθεΐα. εὐθύς (legeb. εὐθύ) Λυκείου Pher. 2, 306 (3). *Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθύς Men. 4, 109 (6). τοῦνομά μ' εὐθύς ἐρώτα Cratin. 2, 96 (6). κινεῖται γὰρ εὐθύς μοι χολή Pher. 2, 282 (3, 5). ἐπειδὴν κατίδω-εὐθύς περὶ τοῦτόν εἰμι Eur. 2, 484 (1, 5).

εὐθύς, ὅταν *ἔλθω ποτέ | διηῶσα, -οἶδ' - Antiph. 3, 11. λαμπρός τις ἐξελήλυθ', * (εὐθύς) ὄλολυς οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2, 4).

* ὄρχει-εὐθύς, * ἂν ἴδης δεδοικότα Anaxand. 3, 198 (8). ὄρχουντ' εὐθύς ἂν οἴνου μόνον ὄσμην ἴδωσιν Alexid. 3, 455 (4). οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι Anaxil. 3, 348 (1, 29). ὁ πριάμενος πτωχὸς εὐθύς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413. ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας-εὐθύς ἀναπλάττουσι ταύτας Alexid. 3, 422 (1, 5). ἄχθεται-καὶ εὐθύς ἔλεξ' Pher. 2, 335 (3, 7). ἂν-εἴπη τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παῖδια πάντ' εὐθύς εἴρηχ' Antiph. 3, 106 (v. 10). κατηδέσθημεν ἂν | καὶ κατεκόπημεν εὐθύς Plat. 2, 627 (8). ὡς-εἰσηλθε-εὐθύς ἀνεκλίνετο Eubul. 3, 258 (2). εὐθύς-ὡς ἐβαδίζομεν (f. ἐκαδιζόμεν) Pher. 2, 267 (3). εἰ γάγοι τις-διπλάσι ἐγίγνετ' εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). ἂν (f. ἂν) δ' εἴπης ἄπαξ, εὐθύς ἀντήκουσας Alexid. 3, 454 (1). ἂν-ἀναθῆ τις, εὐθύς ἕτερος ἦρπασεν Philippid. 4, 469. ἂν εἰσίη-πάντας-λιμοὺς καλῶν, * ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς Posidipp. 4, 521 (v. 13). εὐθύς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). οἱ δ' εὐθύς ἠλάλαξαν anon. 4, 676 (305). ἀναρίστητος εὐθύς κιθαριεῖ Antiph. 3, 78 (2). γήμαντος αὐτοῦ δ' εὐθύς ἔσομ' ἐλεύθερος anon. 4, 601 (4). εὐθύς ἠγορασμένην ἄβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. ἀλοάσαντ' εὐθύς ἐκποιῆσαι Pher. 2, 278 (3). *λύσασα δ' ἄρτι (cf. 5, 49) στάμνον-ἔησιν εὐθύς-εἰς κύτος Plat. 2, 684 (9). ἀρπάσας μόνικυλον εὐθύς-κούφως ἀνήλλετο Agar. 3, 275 (1). παιδευθεῖς-εὐ τὸν καρπὸν εὐθύς ἀπεδίδου χάριτος Men. 4, 176 (1). οἶον ἐπνευσεν-εὐθύς *λυόμενος Aristophan. 2, 1078 (4). ἐμβλέπων-λίθινος εὐθύς *γίγνομαι Antiph. 3, 91 (1, 4). γνοίην ἂν εὐθύς Ἀττικὸν *πίνων ὕδωρ Antiph. 3, 98. συμπαρίσταται εὐθύς γενομένῳ Men. 4, 238 (18^a). εἰσιούσι δὸς | εὐθύς-σπάσαι Diph. 4, 391 (1, 8). ἔστιν θεωρεῖν-τὴν εὐνοϊαν εὐθύς εἰσιόντα Apollod. 4, 455 (2). εἶτα κατεδηδεσμένοις εὐθύς ταφῆναι Antiph. 3, 87 (v. 4). εἰθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς Anaxil. 3, 348 (1, 27). εἰτ' εὐθύς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε Men. 4, 147 (2). *ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς εὐρέθη θανῶν Philem. 4, 35 (7). ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἀρχιτεκτονεῖν Sosip. 4, 482 (v. 16). ἐντεῦθεν εὐθύς ἐπιφέρει-μετὰ δεῖπνον Mnesim. 3, 577 (1). εὐθύς ἐξέπεμπε με | *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. ἔωθεν εὐθύς ἠλίου μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1, 8). τηρεῖν ἔωθεν εὐθύς ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 414 (1). *εὐθύς (libri εὐθέως) ἐξ ἑωθινοῦ | ἔστηκεν Alexid. 3, 501. ἀρραβῶνα-εὐθύς καταβαλεῖν Men. 4, 283 (223). μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ' - ἴσθι δ' εὐθύς ὅτι - Philem. 4, 44 (30). *εὐθύς (legeb.

- εὐθύ) γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι Eur. 2, 546 (1, 2) & 5, 39. τεταγμέν' εὐθύς ἐστὶ μοι πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 8). τὸν μαθεῖν βουλόμενον οὐκ ἐνὶ ταύταις προσελθεῖν εὐθύς Nicomach. 583 (v. 14). οὐκ ἔστ' ἀκκισμός-ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει σύ Philem. 4 (1, 15). τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο-δειγμ' ἐστὶν εὐθύς πᾶσι μικροῦτερον Men. 4, 96 (3). εὐθύς δὲ φοῖνιξ γίγνομαι anon. 4, 687 (334). πρὸν εὐθύς δυναμένην πληγὰς φέρειν Nicol. 4, 550 (v. 29). εὐθύς δειχάριεντα-εὐθέως λέγειν Eur. 2, 494 (1, 13). πυρετός εὐθέως τρέχων Nicoph. 2, 850 (1, 2). αὕτη (piscatoria ars) ἀπὸ τοῦ ταγμῆ εὐθέως ἀφανίζεται Anaxand. 3, 175 (1, 4). ἐὰν ἐπιχώριος λατρεῖς ἀκαταφρονοῦμεν εὐθέως Alexid. 3, 448 (2). καρπὸν εὐθέως φέρει anon. 140. εὐθέως νοῶ, ὅτι- Diph. 4, 404 (2, 7). παράθεος εὐθέως Anaxand. 3, 1066 (3). εὐθέως ἐρεῖ Eur. 2, 428 (2). ἐπειτ' ἀλάσθαι εὐθέως ἤξει Cratet. 2, 238 (2, 6). Ἄδραστος εὐθέως ἤξει Antiph. 3, 11 (v. 11). ὁ-παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν ἐστήξει Hegesipp. 480 (v. 24). ἐὰν ἐπιτοκήση τις, αὐτὸς εὐθέως ὁ διδοῖς τὸν ὄρατον ἐνεῖ ἔμβρόντητος Antiph. 3, 149 (44). τρίκλινον-εὐθέως συνήγειρον Anaxand. 3, 201 (19). εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν-τὸ λυποῦν Eriphipp. 3, 326 (1). ἐὰν ληφθῆ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως Alexid. 3, 413. ἔλαττε δὲ τις δίσφρον εὐθέως ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2). εἰ μὴ καταβάταις εὐθέως πίνειν ἔδει Aristophan. 2, 1148 (1, 8). τούτων ἔγενεσάμην καταπλεύσας εὐθέως Phoenicid. 4, 509. γενομένοισιν εὐθέως-ἰδούσιν ἰππων-γάλα Antiph. 3, 85. ἄμα-λαβοῦσ' ἠράνικε-καὶ ξηρὸν ἐποιήσασθαι εὐθέως Eubul. 3, 245 (3). πωλοῦσι-ἐν ταῖς ἀμάξαις εὐθέως κεκοσμημένον Alexid. 3, 386. ὄσα-εἰρηκέ με κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως Axion. 3, 34 (1, 11). ὄπου-ἀσεβοῦντες οὐ διδοῦσιν εὐθέως δίκην Timocl. 3, 508.
- εὐθύτος: *εὐθύτου ῥίφου Eur. 2, 441 (2).
- εὐΐος: εὐΐε κισσοχαῖτ' ἀναξ Ecrphant. 2, 13 (2). Cratin. 2, 194 (32).
- εὐκαιρος: λόγος εὐκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεῖς Philem. 4, 42 (3). χάριν λαβὼν ευκαιρον mon. 746. ὁ θάνατος οὐκ εὐκαιρος anon. 4, 67 (287). ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὐκαιρον χρόνον Sosip. 4, 483 (v. 8). πότε | εὐκαιρον-ἐστὶ-τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' - Sosip. 4, 484 (v. 52). εὐκαίρως: δεδειπνᾶναι-εὐκαίρως πάνυ Eristat. 3, 361. πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησὶ Nicom. 4, 578.
- εὐκαρπεῖν: Aristophan. 2, 1156 (31).
- εὐκαταφρόνητος: εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ | εἴσειμι Men. 4, 276 (19). εὐκαταφρόνητός ἐστὶ σιγηρὸς τρόπος mon. 167. οὐ παντελῶς καταφρόνητος ἢ τέχνη Sosip. 4, 482 (v. 1). εὐκαταφρόνητός (αν-τόν) ἐστὶ πενία anon. 4, 608 (24). εὐκαταφρόνητόν ἐστὶ-πένης Men. 4, 96 (2).
- εὐκερματεῖν Eubul. 3, 271 (23).
- εὐκηλος: μάλ' εὐκηλος τέρπου φρένα Pher. 2, 335 (2, 3).
- εὐκλεία: anon. 4, 655 (210).
- Εὐκλείδης: Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα Archipp. 2, 719 (2).
- εὐκλήρωμα (l. εὐκλήρημα): Antiph. 3, 6 (1).
- εὐκόλος: Μουσῶν εὐκόλων anon. 4, 655 (209). εὐκόλως: ἀπὸ εὐκόλως (int. φέρη τὸ γῆρας), ἐνλοτε κοιμῶν ποιεῖ Anaxand. 3, 175 (2, 4). εὐκόλως πίνουσιν αἰ-τύχαι mon. 755.
- εὐκόλῳ: vide εὐκυβῶ.
- εὐκόπως: Aristophan. 2, 1210 (169).
- Εὐκράτης: κυρηβιοπῶλα | Εὐκράτης * στυπασ Aristophan. 2, 1197 (5).
- εὐκταῖος: εὐκταῖον κακόν monost. 102.
- εὐκτός: εὐκτότατον γάμον Eur. 2, 576 (142). ὁ καιρὸς εὐκτός Eur. 4, 493 (v. 12).

- κυβῶ: *εὐκυβεῖν (vulg. εὐκολεῖν) Amphid. 3, 305 (3).
 κύκλωτος: μάλ' ἀνδρικήν | τῶν θηρικλείων-εὐκύκλωτον Eubul. 3, 231 (1). τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα Aristophont. 3, 363.
 λαβοῦμαι: θάνατον εὐλαβούμενος mon. 512. μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκένοι Diph. 4, 426 (35).
 ὑλάμπροις vide εὐχαλκος.
 λογος: πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν Philem. 4, 9 (2).
 εὐλόγως: *οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως ἡμῖν φθονῆσαι Alexid. 3, 484 (3).
 ἐπισκοτεῖ-καὶ τοῖς εὐλόγως καὶ τοῖς *κακῶς ἔχουσι Men. 4, 81 (1).
 λοιδορήτος: εὐλοιδορήτον-σχῆμα Men. 4, 200 (1).
 μαρῆς: ὡστ' εὐμαρῆ-τὴν ἐνθεσιν χωρεῖν Pher. 2, 299 (1, 6).
 μεγέθης: λάβρακος κρανιον εὐμέγεθες Eubul. 3, 258 (1).
 μενῆς: Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' Men. 4, 282 (218).
 ὕμενίδες: diversae a σεμναῖς θεαῖς Philem. 4, 66 (131).
 μετᾶβολος: *(ὡς) εὐμετᾶβόλος ἔστιν-βίος Diph. 4, 426 (37).
 μορφία: πολὺ *(γε) διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας Philem. 4, 58 (77).
 ἅπαντα συλῶν *(τὰ) καλὰ τῆς εὐμορφίας Men. 4, 239 (21).
 μορφος: εὐμορφος γυνή Eubul. 3, 242 (1). σαπρὰν γυναῖκα-ὁ τρόπος εὐμορφον ποιεῖ Philem. 4, 59 (77).
 ναῖος: Δαγίσχαν-ἰδεῖν με συκάζουσαν εὐναίαν ἔτι var. lect. Stratt. 2, 764 (1, 2).
 νητήρ: χιτῶν εὐνητήρ anon. 4, 684 (325).
 νοία: †μετ' εὐνοίας διδόμενον (donum) Philem. 4, 57 (75). ὅταν μετ' εὐνοίας (f. ἀγνοίας cf. 5, 101) *τι μὴ πονηρία πταίσωσιν Men. 4, 102 (3). ἢ-ἐν φίλοις εὐνοία καιρῶ κρίνεται Men. 4, 267 (143). υἱὸς δ' ἀμελῶν ἔστιν εὐνοία πατρός Men. 4, 290 (261).
 νοϊκός: εἴτ' οὐ γυναικός ἔστιν εὐνοϊκώτερον γαμετῆς ἑταῖρα; Amphid. 3, 301.
 νους: οἱ εὐνοὺς Philem. 4, 65 (122). θεὸς-ἔδωκεν εὐνοὺς γενόμενος Men. 4, 126 (1). τούτῳ λαλήσας εὐνοὺς ἐγὼ νῦν εἰμι Men. 4, 209 (1). μηδέποτε γήμη μηδὲ εἰς εὐνοὺς ἔμοι mon. 684. λύπην-εὐνοὺς οἶδε θεραπεύειν *λόγος (vulg. φίλος) Men. 4, 252 (65) cf. mon. 319.
 Ἰσως *(ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287).
 τὴν πάροδον ἴν' ἔχης-εὐνουστέραν Dionys. 3, 552 (1, 17).
 νουχίας: σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου Plat. 2, 636 (1, 4).
 νοῦχος: εὐνοῦχος-θηρίον mon. 155.
 νοῶ: εὐνοοῦντος οἰκέτου Men. 4, 259 (99). εὐνόει τῷ δεσπότῃ mon. 116. οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ-ἡμῖν εὐνοεῖν Men. 4, 286 (236).
 ἐν ἀγαθοῖς εὐνοοούμενός τις ὢν Men. 4, 272 (171).
 οδῶ: εὐοδεῖν (-δῶν?) πορεύομαι Theop. 2, 818 (10).
 ὄργητος: ἔστι-τοῖς κόλαξι πᾶσι-εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1).
 ὄρησια: Alexand. 4, 553.
 ὄσμος: εὐόσμων-σελίνων Stratt. 2, 787 (1, 7).
 οψία: Alexid. 3, 401 (3).
 ὄψος ἀγοράς Anaxand. 3, 175 (1, 10). ἀγορὰν ἰδεῖν εὐοῖνον Timocl. 1, 597. εὐοῖνον ἀγορὰν (Deliorum) Criton. 4, 538 (v. 7).
 παθήης: εὐπαθῆ βίον Cratet. 2, 240 (4).
 παιδευσία: βραβεῖον ἀρετῆς ἔστιν εὐπαιδευσία mon. 653.
 πάλαμος: εὐπαλάμων ὕμνων Cratin. 2, 57 (3).
 πάρυφος: ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον Nicostr. 3, 282.
 πάτειρα: ἢ-εὐπάτειρα-παρθένος Νίκη Men. 4, 282 (218).
 πατριδης: πένητας-εὐπατρίδας *οὐδεὶς ὄρᾳ Alexid. 3, 419.
 πειστος: vide εὐπιστος.

- εὐπινής: Cratin. 2, 213 (118). var. εὐπίνης. εὐπηνής.
- εὐπιστος: εὐπιστον ἀτυχῶν ἐστὶν ἄνθρωπος Men. 4, 183 (4). †εὐπιστον ἀνὴρ (f. εὐπιστόν ἐστι 5, 110) δυστυχῆς mon. 183. τίς ὦδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος (an -ως) εὐπιστος (f. εὐπειστος) ἀνδρῶν-; anon. 4, 613 (41).
- Εὐπολις: Cratin. 2, 123 (10). ab Aristophane tangitur, Eur. 2, 567 (58). soluta oratione interdum usus, ib. (59).
- εὐπορία: † πόρνης βουλήν ἐδειξεν εὐπορίας τινός Men. 4, 126 (1).
- εὐπορος: Ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους ἐν τοῖς ἀπόροις (cf. 5, 91) Alexid. 3, 490 (2). ὀλέθρου δ' εὐπορον (int. στρατιώτην εὐρεῖν προφασιν) Men. 4, 91 (3). τῶν εὐπόρων τινὲς-παρασίτους ἐλόμεθα Dioid. 3, 544 (v. 32). τὸν εὐπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὐρίον Philem. 4, 31 (1, 8). εὐπόρους ποιεῖν οὐς ἂν δύνη πλείστους Men. 4, 107 (2, 11). εὐπόρως: ταρίχους εὐπόρως ἔχουσα Timocl. 3, 600 (2).
- εὐπορῶ: ὅταν εὐπορῶν * (τις) ἀισχρὰ πράττη πράγματα Antiph. 3, 133 (60, 6). πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν-τοῖς εὐποροῦσιν Amphid. 3, 507 (2). ἀγορὰν ἰδεῖν εὐοῖπον εὐποροῦντι-ἡδιστον Timocl. 3, 597. τὸν εὐποροῦνθ' ἕκαστος ἡδέως ὀρᾶ mon. 501. ὅστις εὐπορῶν κακῶς διαγῆ Apollod. 4, 456 (3). εἰσπέπλευκεν-ἀπαθής, εὐπορηκῶς Diph. 4, 306 (2, 19). ἐπειδὴν δ' εὐπορήσωσιν ποτε, ἀνέλαβον καινὰς ἐταίρας Alexid. 3, 422 (1, 3). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾶ Men. 4, 96 (1). *εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως Men. 4, 74 (4). μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς πίστευε τούτῳ Men. 4, 156 (1). οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλύομεν Alexid. 3, 434 (1, 13). ὅστις-ἀπορούμενος τᾶλλα πρὸς τοῖς εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1). εὐπορεῖν χρημάτων Antiph. 3, 133 (4, 2). οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας Alexid. 3, 446 (1, 4). τὰ μαθήματα εὐπορεῖ τὰ χρήματα Philem. 4, 53 (52^a).
- εὐπραξία: αἰτῶ-ὑγίειαν πρῶτον, εἰτ' εὐπραξίαν Philem. 4, 56 (66). εὐπραξία anon. 4, 656 (211).
- εὐπρεπής: cf. εὐτρεπής. vulg. pro ἀπρεπές Epcrat. 3, 371. ἐν-ἡ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). μειράτων μάλ' εὐπρεπῶν Xenarch. 3, 617 (1, 3). τευμάχη-καταχυσματίοισι-εὐπρεπῆ Pher. 2, 299 (1, 11).
- εὐπροσήγορος: παθητός-πᾶς τις εὐπροσήγορος mon. 457. ἐν-εὐπροσηγόροισιν ἐστὶ τις χάρις mon. 663.
- εὐπρόσωπος: εὐπρόσωπος ἦσθ' Cratin. 2, 185 (29). Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή Anaxand. 3, 165 (1). τὴν-εὐπρόσωπον λοπάδα Eubul. 3, 225 (1).
- εὐπυγία: ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας Alexid. 3, 423 (1, 11).
- εὐρετής: (deum) ἀγαθῶν τοσοῦτων εὐρετήν καὶ κτίστορα Diph. (?) 4, 429 (52).
- εὐρετικός: εὐρετικούς fieri homines aquae potione, Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). *εὐρετικὸν (vulg. -κὴν) εἶναι τὴν ἐρημίαν Men. 4, 82 (4).
- εὐρημα: μύρον εὐρημα Μετάλλου Aristophan. 2, 1161 (8). θαυμαστὸν ἔμὸν εὐρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). ὡς σεμνὸν ἐστὶ τοῦτο καὶ τῶν θεῶν εὐρημα Dioid. 3, 543 (v. 3). φρυγίας *εὐρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1).
- εὐριπιδαριστοφανίζων: Cratin. 2, 225 (155).
- Εὐριπίδης: 1) poeta: *φρύγει τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ Telecl. 2, 371 (2). Εὐριπίδης ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν Telecl. 2, 372 (3) cf. Aristophan. 2, 1106 (8). Κηφισοφῶν-σὺ δὲ *ξυνέζης-Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4). ἔσωσας ἐκ τῶν σίγμα τῶν Εὐριπίδου Plat. 2, 626 (7). **Εὐριπίδου δ' ἔσωσας- Eubul. 3, 218 (2). *στρεψίμαλλος τὴν

νην Εὐριπίδης Aristophan. 2, 1197 (89). Εὐριπίδου δράμα δεξιῶ-
 on-^{*}Ορέστην Stratt. 2, 763 (1). Euripides in Proagone exagitat^{us},
 stophan. 2, 1137. de versu quodam Euripidis Aristophan. 2, 1073
). Εὐριπίδου †τ' ἄριστον (f. τὰρ' ἐστίν) οὐ κακῶς ἔχον Theop. 2,
 1 (3). ^{*}τὸν ἀρκεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. Α. Εὐριπίδης γὰρ
 τ' ἔφασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 7. 8). συντόμως γε, φίλτατε | Εὐ-
 ρίδῃ, τὸν βίον ἔδηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 288 (2). εὐ γ' ὁ κατὰ-
 σος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης Diph. 4, 402 (1). Εὐριπίδου μνήσθητι
 ῥάων ἔσει Philippiid. 4, 472. οὐκ ἂν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα
 ὕσει Diph. 4, 411 (1). οὕτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου-νοσοῦ-
 Axionici 1, 417. ἀπηγξάμην ἂν ὡστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην Philem. 4, 48
 α). ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ Antiph. 3, 59. sam Eu-
 dis imitationem ipse testatur Men. 4, 321 (453^b). Euripidis quae
 ter fuerit, Alexand. 4, 555 (3). 2) rotator: Εὐριπίδης τις τή-
 ον γενήσεται Anaxand. 3, 174. οὐ κυμβλοῖσι πεπολέμηκ' Εὐριπί-
^{*}(;) Ephipp. 3, 328 (2). κυμβία παρέχοιμ' ἐστιῶν ^{*}Εὐριπίδῃ Ephipp.
 335 (2). 3) iact. tal. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; Diph. 4,
 (1).

σχω: τὸν Κερκυόνα-ἀποπατοῦντ' -εὐρών Cratin. 2, 48 (8). τὴν Λα-
 καν-εὐρεῖν (al. ἰδεῖν) με συκάζουσαν Stratt. 2, 764 (1). τὴν οἰκίαν
 ρον-κρίστην γεγνουῖαν Theop. 2, 792 (1). εὐρήσεις-τῶν ἐπισιτῶν
 των τινάς, οἶ- Timocl. 3, 610. πολλὰ δύσκολα εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς
 τιν Men. 4, 94 (2). εὐροῖς δ' ἂν οὐδέν-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρό-
 τι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1).- ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὐρίσχω
 ον Anaxipp. 4, 465 (2). εὐθὺς εὐρέθη θανάων Philem. 4, 85 (7).
 οὐδέν ^{*}κενὸν τρύπημ' -ἂν ^{*}εὐροῖς Eur. 2, 562 (44). ξυγγενεῖς καὶ
 ἑτερας-εὐρών μόλις-ἐνεγράφη Cratin. min. 3, 377. εὐρεῖν συγγενῆ
 ητος Men. 4, 71 (8). οὐδὲ †γενητὴν δύναμαι εὐρεῖν οὐδένα Men.
 155 (7). νῦν δὲ κατὰ πόλιν εὐρηκε-τὸν ἐμὲ τουτονί Men. 4, 210 (4).
 ἰ θεοὺς οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν; Men. 4, 170 (7). οὐκ ἔστιν
 εἶν βίον ἄλυπον Men. 4, 195 (10) = mon. 419. ^{*}εἰκόν' οὐκ ἔχω
 ἑρεῖν) ὁμοίαν τῷ-πράγματι Men. 4, 231 (7). εὐρεῖν τὸ δίκαιον-οὐ
 βιον mon. 178. οὐ δασύποδ' εὐρεῖν ἔστιν οὐχὶ ῥάδιον Nausicrat. 4,
 1. στρατιώτην-σωτηρίας εὐρεῖν πρόφασιν Men. 4, 91 (3). τῆς εὐτε-
 ρς πρόφασιν εὐρόντες καλήν Aristophont. 3, 362 (3). ἅπανθ' ὁ
 ζητοῦντος εὐρίσχει ^{*}πόνος anon. 4, 689 (343^b). ὅπου-εὐρήκασιν-
 ος τι τῶν θείων Alexid. 3, 397 (1). σοφὸν οὐδέν εὐρηκ' Alexid. 3,
 1. κοῦδὲ εἰς εὐρηκέ πω | τί ἐστιν (bonum)- ἐν ἀγρῷ διατρέβων-ἐγὼ
 εὐρον Philem. 4, 22. τάληθές-οὐχ εὐρίσκεται mon. 511. νυκτε-
 εὔρε μοιχοῖς ἀέσματ' Eur. 2, 481 (3). πολλήν-λακκοπρωκτίαν-
 ὶν Eur. 2, 547 (2). ^{*}σόφισμ', ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων εὐρεῖν Theop.
 105 (1). μέγιστον εὐρεν ἀνθρώποις κακόν Antiph. 3, 66. ὅταν τις
 η καινὸν ἐνθύμημά τι Anaxand. 3, 196 (3). αἰεὶ γ' -τιν' εὐρίσχει τέ-
 ν Alexid. 3, 501. ἐν παγούροις-καὶ | ἰχθυοῖς εὐρηκα παντοδαπὰς
 ρας Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). †εὐρηκῶς (f. εὐρηκα) καὶ γὰρ
 οὔτου τέχνην Men. 4, 109 (7). δειναὶ-εὐρίσκειν τέχνας mon. 130.
 μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς-εὐρηκας τέχνην Ephron. 4, 497 (v. 31).
 ρῶτος εὐρών πολυτελὲς τμητὸν-γλαύκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174
 ὁ πρῶτος εὐρών-τραγήματα Alexid. 3, 469. ὁ πρῶτος εὐρών δια-
 ρῆν πτωχῷ τέχνην Men. 4, 75 (5). ὁ πρῶτος εὐρών τὰλλότρια δει-
 ῖν Eubul. 3, 240. ὁ πρῶτος εὐρών μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
 kid. 3, 451. τὸν ἀσύμβολον εὐρε γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2).
 παρασιτεῖν εὐρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος Diodor. 3, 543 (v. 5). ἐγὼ-εὐρον

- τὸ κλέπτειν πρῶτος Eurhron. 4, 486 (v. 14). τὸ πέρας τῆς μαγικῆς *εὐρηκέσαι Hegesipp. 4, 479 (v. 5). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; Baton. 4, 501. διὰ τὸ ταῦθ' εὐρηκέσαι τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν κλῶς Athenion. 4, 558 (v. 42). ὀβολὸν εὔρε anon. 4, 700 (384). ἐμ' αἰεὶ καινὸν πόρον *εὐρεῖν ὅπως (libri εὐρίσκειν ὡς) - Antiph. 3, 10 (24). τούτων *ἂν τίς εὔροι φάρμακα-χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). τὸ φάρμακον εὐρηκας κενόν Men. 4, 101 (1). τοῖς-τοιούτοις βρώμασι τὰ φάρμακα | εὔρητ' ἐκεῖθεν Nicomach. 4, 584 (v. 35). πάντα δεῖ εὔρειν, ὀνόματα καινά- Antiph. 3, 106 (v. 18). οὐδὲ ἔν | καινὸν-εὔρησκουσι (poetae) Xenarch. 3, 621 (1, 2). ὁ τὸ σχόλιον εὔρων ἐκείνη, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1). σοφῶ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὔρέθη λόγος mon. 487. ἀθανασίαν εὐρηκα Philem. 4, 27 (v. 25). δουλεύομεν ὀξαισιν, εὔροντες νόμους Philem. 4, 36 (8). οὐχὶ μόνον εὔρε πῶς λαίσομεν *αὐτοῖς Philem. 4, 6. σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὔρες ἀνθρώπους Philem. 4, 4 (1). οὐ-τοιούτων *οὔνεκ' ὄστραχ' εὔρέθη Plat. 2, 669 (2). κομπόν-δεξιῶς θ' εὔρημένον Alexid. 3, 386. τόλμης καὶ βίου-ὄργασε | εὔρημέν' ἀνθρώποις ἀναιδέσιν Men. 4, 140 (1). γεύσω-σὲ τῶν εὔρημένων Anaxipp. 4, 460 (v. 27). πρόφασις καλῶς *εὔρημένη (legeb. εἰρημένη Archipp. 2, 724 (1). σχῆψις εὔρεθήσεται anon. 4, 654 (204). πάντων ἀφορμῆ τῶν καλῶν εὐρίσκειται Philem. 4, 39 (14^a). ἕως ἂ *πρᾶσιν εὔρωμεν Aristophan. 2, 1172 (2). τὸ συνεχὲς ἔργον (f. ἔργον 5, 81) παντός εὐρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12). εὔρησαι δὲ πρ Philem. 4, 57 (73). ῥεμβόμενος ἐχθροῦς εὔρ' Men. 4, 212 (2, 15). τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους mon. 500. *med.* δῶρον δ' ἑμαυτῆ- *εὔρημένη (legeb. -νον) Dipl. 4, 408.
- Εὐρύβατος:** Εὐρύβατον Δια Aristophan. 2, 1015 (1). Εὐρύβατος f. Cratin. 2, 24 cf. 5, 15. Εὐρύβατε κνισολοιχέ Amphid. 3, 304 (2).
- εὐρυθμία:** ἢ *τ' εὐρυθμία τό τ' ἠθος *ἢ τάξις θ' Damox. 4, 536 (v. 7).
- εὐρυθμος:** Timocl. 3, 597 (2). εὐρυθμος βακτηρία Antiph. 3, 17. εὐρύθμως διειμένον ὄξει Alexid. 3, 471 (2). οὕτως-εὐρύθμως-ἄρας ἐνώμα (voculum) Theophil. 3, 627. *πέμπειν εὐρύθμως τὸν κόπταρον Plat. 5, 44. ὡς δ' *εὐρύθμως (vulg. εὐρυθμος) λαβῶν τὸ μελετητήριον εἰτ' ἐσχέδιασε Anaxand. 3, 168.
- εὐρυμέτωπος:** βουὴν εὐρυμέτωπον Straton. 4, 545 (v. 20).
- εὐρύνω:** κόλλης λαγόνος εὐρύνας βάθος Kubul. (Arag.) 3, 226 (2).
- εὐρύπρωκτος:** f. Aristophan. 2, 1121 (13), sed cf. 5, 66. εὐρυπρωκτότεροι πολὺ-ἀπεχώρησαν Kubul. 3, 263 (2).
- Εὐρυφῶν:** ἐσχάρας κεκαυμένος-ὑπ' Εὐρυφῶντος Plat. 2, 679 (2).
- εὐρύχορος:** Σπάρτην τὴν εὐρύχορον Anaxandr. 3, 183 (1, 20).
- εὐρώς:** γήρως εὐρώς (cani) anon. 4, 604 (14).
- εὔσαρκος:** ῥαχιστὰ κρανίων μέλη | εὔσαρκα Amphid. 3, 307.
- εὐσέβεια:** μόνοισι-τούτοισι-συσσιτεῖν δι' εὐσέβειαν Aristophont. 3, 363 (4). ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε mon. 521. ἡ μαγικὴ πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' Athenion. 4, 557 (v. 2). ὑπὲρ εὐσεβείας-ἄφεις παῦσαι λέγων ib. 558 (v. 44).
- εὐσεβής:** cf. θεοσεβής. γυναικὶ δ' ὅστις ὄρχον ὀμνύων-μηδὲν ποιεῖ δικαίον οὗτος εὐσεβής Men. 4, 325 (469). ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργικὸν οὐδένα Men. 4, 97 (4). ὁ λιβανωτὸς εὐσεβής (al. -βής) Men. 4, 108 (3).
- εὐσεβῶ:** θυσιὰ μεγίστη τῷ θεῷ τὸ †εὐσεβεῖν mon. 246. τὸ πρῶτον εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567.
- εὔσημος:** τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον (an εὔφημον) ποιῶ Men. 4, 183 (1).
- εὐσκίος:** ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν Eur. 2, 437 (3).

- εὐσταλής: ποιήσας εὐσταλή | ἔμαυτόν Diod. 3, 544 (v. 17).
 εὐστοχος: εὐστοχος νεανίας Eriipp. 3, 332. εὐστοχον-βουλευτήριον
 anon. 4, 693 (356).
 εὐσχημονῶ: ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεσι' εὐσχημονεῖν mon. 646.
 εὐσχήμων: εὐσχήμονος ἀλεκτρούνος Cratin. 2, 82 (2). εὐσχημόνως:
 ἔνευξ' ἀτυχίαν-εὐσχημόνως Men. 4, 242 (29).
 εὐσως: εὐσως ἅπαντας-δώσεις ἔμοι Baton. 4, 502 (v. 10).
 εὐτακτος: εὐτακτον εἶναι τὰλλότρια δειπνοῦντα mon. 157. υἱὸν εὐτακτον
 mon. 342. εὐτακτος βίος mon. 298.
 εὐτειχῆς: *εὐτειχῆ (libr. εὐτυχῆ) ναίων Πάρον Alexid. 3, 393 (1).
 εὐτέλεια: κρέα δὲ τίνος ἦδισι' ἂν ἔσθλοισ; B. -εἰς εὐτέλειαν Antiph. 3,
 9 (1). μάζα πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη Antiph. 3, 133 (1). τῆς εὐ-
 τελείας πρόφασιν εὐρόντες καλήν Aristophont. 3, 362 (3). ὁ σοφὸς εὐ-
 τελείας ἀνέχεται mon. 458. ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι Antiph.
 3, 89 (2).
 εὐτελής: cf. ἀτελής. ὅστις-αὐτῶν *(ἐστίν) εὐτελέστατος Eur. 2, 504 (9).
 εἰς τὸν ἴσον *οἶκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2). τὰλλα
 δέ | ἦδη-εὐτελέστατ' Plat. 2, 674 (2, 11). καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω Diph.
 4, 392 (1). κἂν τὸ τυχόν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελὲς Κρίνισι 4,
 505. παιδισκάριον εὐτελὲς Men. 4, 169 (3). ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτε-
 λῆς ὑπερβολῆ Men. 4, 266 (137). εὐτελῶς: ἀλλ' ἀγόρασον εὐτελῶς
 Eriipp. 3, 334 (1). τῶνδ' ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς εὐτελῶς Xenarch. 3,
 617 (1, 16).
 εὐτολμος εἶναι κρῖνε mon. 153.
 εὐτονος: τῷ-παρόντι γίγνεται εὐτονώτερον (f. εὐπορώτερον) Men. 4,
 267 (146).
 εὐτράπεζος: εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων Eriipp. 3, 559.
 εὐτραπελία: τί-τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις; Posidipp. 4, 524 (2).
 εὐτρεπῆς: εὐτρεπῆ τε τὸν κοντιὸν ποιῶν Eriipp. 3, 372 (2). τὴν δευ-
 τέρην τράπεζαν *εὐτρεπῆ (libr. εὐπρεπῆ) ποιεῖ Nicostr. 3, 287. τὰς
 τραπέζας εὐτρεπεῖς Diod. 3, 544 (v. 15). εὐτρεπεῖς τὰς ἱμονιάς *πε-
 ποίηκα Apollod. Gel. 4, 438. δεῖπνον εὐτρεπές Antiph. 3, 45 (2, 12).
 πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές Anaxipp. 4, 459 (v. 13). τὰ τ' ἔνδον *εὐ-
 τρεπῆ ποιεῖ λαβῶν Athenion. 4, 558 (v. 46).
 εὐτρεπίζω: εὐτρέπιζε-ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον Antiph. 3, 146 (32).
 Εὐτρηλούς Telecl. 2, 378 (25).
 Εὐτρήσιος: Eur. 2, 445 (17).
 εὐτυχῆς: cf. εὐτειχῆς. *ἄρ' ἦν εὐτυχῆς τις Antiph. 3, 67 (1, 15). ἀνόη-
 τος ὁ διδούς, εὐτυχῆς δ' ὁ λαμβάνων Timocl. 3, 591. εὐτυχῆς ἔσθ' ὁ
 μετριώτατον λαβῶν (malum) Men. 4, 229 (3, 17). τῶν δυστυχοῦντων
 εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος mon. 502. τὸ ζῆν ἀλύπως ἀνδρὸς ἔστιν εὐτυχοῦς
 mon. 509=731. τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς mon. 125.
 δικαίους ἄνδρας εὐτυχεῖς ὄραν mon. 218. πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυ-
 χέστερον Diph. 4, 423 (23). τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω, ὅστις- Men. 4,
 211 (2). ὦ πόλις-ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον- Eur. 2, 510 (7).
 εὐτυχῶ: cf. ἀτυχῶ. εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα Plat. 2, 670 (3). εὐχετ' -πάντας
 εὐτυχεῖν ἀεὶ (parasitus) Antiph. 3, 45 (2, 4). καιρῷ *τὸν εὐτυχοῦντα
 κολακεύων φίλος Men. 4, 267 (145). τῶν εὐτυχοῦντων πάντες-φίλοι mon.
 507. τῶν εὐτυχοῦντων πάντες-συγγενεῖς mon. 510. τὸν υἱὸν εὐτυ-
 χοῦντα καὶ σεσωσμένον-λέγω σοι Men. 4, 174 (1). τοὺς εὐτυχοῦντας
 ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν Alexid. 3, 507 (8). εὐτυχῶν καὶ βίον κεκτημένος
 Philem. 4, 49 (41). ἔλλειν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος Men. 4,
 127 (3). δὲ *εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης Men. 4, 275 (183).

σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν mon. 488. εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ | ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111). ἀμφοτέρων οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ Philem. 4, 42 (23). cf. ad Men. 4, 261 (109). εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν mon. 207. εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ mon. 447. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν mon. 497. τοῦ-εὐτυχεῖν ἀεὶ παρέχε σκαυτὸν ἄξιον Men. 4, 156 (1). μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν mon. 614. χρηστὸς εὐτυχῶν mon. 681. εὐτυχῶν μαστιγίας anon. 4, 614 (42). ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ κἂν εὐτυχῇ mon. 19. τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον Men. 4, 255 (80^a). κἂν εὐτυχῇ τις-προσδοκᾷν ἀεὶ τι δεῖ Alexid. 3, 521 (42). τέρας ἐστὶν εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου Baton. 4, 499. ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ φρονεῖ μέγα mon. 432. θεοῦ-χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ mon. 250. μοχθεῖν-τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν mon. 338. ἔξωθεν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν * (λαμπροί) Men. 4, 263 (122). κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ mon. 306. οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῖν οὐκ εὐτυχεῖ Antiph. 3, 156 (71). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει (homo) Men. 4, 135 (2, 7). τὸ προθύμως μὴ * πονήσαντ' εὐτυχεῖν (αἱ πονήσαντας τυχεῖν 5, 103) εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1).

εὐυδρος: cf. ἐνυδρος.

εὐφημία: κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας Men. 4, 262 (118).

εὐφημος: v. εὐσημος.

εὐφημῶ: εὐφημεῖσθω τέμενος Men. 4, 158 (1).

εὐφραίνω: cf. εὐφροσύνη. εὐφρανῶ δὲ νῶ Eur. 2, 532 (1). εὐφράσας ἡμᾶς ἀπόπεμπ' anon. 4, 650 (185). λεπαστά * μ' ἀδύοινος εὐφρακτῆ Apolloph. 2, 881 (2). εἰς αὔριον σὲ κάμει ταῦτ' * εὐφρανάτω Dionys. 3, 552 (1, 15). διὰ τριῶν ποτηρίων με ματιύης εὐφραίνέτω Philem. 4, 7 (1). ἐν ᾧ-αἱ τῶν παροψίδων τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσι * μα Arched. 4, 436 (1, 7). εὐφραίνομαι: εὐφραίνεται-καχὸν ἔχω μέγα Antiph. 3, 4 (2). ὅταν * δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14^a). εἰ μὴ τότε ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην Philem. 4, 55 (61). εὐφραίνόμεσθ' ἔλαττον ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65).

Εὐφράνωρ-Θούριος Men. 4, 174 (1).

εὐφροσύνη: εἴ τις-Βυζαντίας θυννίδος * ὄσμαϊσι χαίρει (al. εὐφροσύνησιν χαίρει, f. εὐφραίνεται ὄσμαϊς) Antiph. 3, 43 (1).

εὐφύεια: Alexid. 3, 526 (78).

εὐφυής: εὐφύεις ὀδόντας ἔσχευ Alexid. 3, 423 (1, 20). ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται Anaxand. 3, 168. Ἀριστιππος, σοφιστὴς εὐφυής Alexid. 3, 400 (1, 4). ὁ Σίμος δ' ἐστὶ τίς; Α. μάλ' εὐφυής ἄθροπος Alexid. 3, 444 (1, 13). ὡς εὐφύες ζῶον κοχλίας Philem. 4, 41 (19). εὐφύως: κολακεύειν εὐφύως Antiph. 3, 79 (2, 2). ὀψοποιεῖν εὐφύως Alexid. 3, 394.

εὐχαλκος: *εὐχάλκοις (libri εὐλάμπροις, ἐν λαμπροῖς, ἐν χαλκοῖς)-*λουτηρλοῖσιν Antiph. 3, 120 (2).

εὐχαριστία: ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποιεῖ Men. 4, 267 (146).

εὐχάριστος: λόγος εὐχάριστος mon. 330. 611.

εὐχερής: εὐχερῇ θεὸν λέγεις Aristophont. 3, 363 (4). οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερής ἀνὴρ Alexid. 3, 507 (9). ἦν (f. πᾶν) τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τῷ-Damox. 4, 530 (v. 10). εὐχερῶς φέρειν mon. 707.

εὐχή: κατ' εὐχὴν σὴν-εὐφημεῖσθω τέμενος Men. 4, 158 (1). εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός mon. 146. ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχὴν Diph. 4, 394 (2, 10).

εὐχομαι: οἷς ὡσπερὲ θεοῖσιν ἠχόμεσθα Eur. 2, 466 (15, 6). εὐχεῖ ἰαεὶ με ζῆν * (; Σ.) ἅπασιν τοῖς θεοῖς Alexid. 3, 476 (2). αὐτὸν ὁ κληκῶς τὰ Σαμοθράκι (f. τοῖς Σαμοθραξίν) εὐχεται | λῆξαι- Alexid. 3,

- 467 (1). θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα — ταῦτ' εὐχόμεθα Men. 4, 153 (3). ὧν τοῖς θεοῖς-εὐχεται τυχεῖν τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδέν εὐχεται Posidipp. 4, 519 (1). μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὐχου λαβεῖν-τοιούτου anon. 4, 692 (354). τῶν μὲν γὰρ (int. θεῶν) εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν Antiph. 3, 80. εὐξαι τί (al. εὐξαι εἴτι f. εὐξ' εἴτι) βούλει, πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10). τοῦτο θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν-οἰκίαν Men. 4, 242 (30). εὐχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων Philem. 4, 31 (1, 14). τὸν καιρὸν εὐχου-ἔλεων ἔχειν mon. 720. εὐχου-ἔχειν τι mon. 174. μίτην * (ἄρ')-εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). πάντες εἰς σέ-ἐλθεῖν-εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν Men. 4, 241 (26). τοῦ γὰρ τις ἄλλου-οὐνεκα (f. οὐνεκ' ἄν) | εὐξαιτο πλουτεῖν-; Antiph. 3, 133 (4). εὐχόμεθα πρὸς † τοῦθ' ὁ οἶνος ὠκερας (f. τοῦτ' οἶνος, ὠ κέρας,) γενοῦ Herm. 2, 389 (1). παρέχειν ὃ τι τις εὐξαιτ' ἐμβραχύ Cratin. 2, 167 (11). ὑμῖν-οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὐχομαι Plat. 2, 674 (2). εὐχομαι-ἐλκύσαι σε τὸν * ζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). οὐδεὶς παρᾶσιτος εὐχεῖ ἀτυχεῖν τοὺς φίλους-μετέχειν δὲ τούτων εὐχεῖ Antiph. 3, 45 (2). καὶ γὰρ αὐτὸς εὐχομαι | ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος Men. 4, 232 (8).
- ἔχρηστος: γνώθον εὐχρηστον anon. 4, 615 (46).
- ἔχρως: εὐχρως-καὶ χαρτεῖς ὡσπερ νεκρός Theop. 2, 800 (1). εὐχρων τι κιλλὸν θερίστριον Eubul. 3, 254 (8).
- ἔχυλος: ὀπτὸν θερμὸν * εὐχυλον τέρεν (de carne suilla) Alexid. 3, 472 (4).
- ἔψυχλα: λόγος-εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπούμενῳ Philem. 4, 42 (25). οὐχ εὐψυχλα τοῦτ' ἔστιν-ἀλλ' ἀνανδρία Philem. 4, 51 (46^b).
- ἔψυχος: εὐψύχου τέχνης Damox. 4, 531 (v. 43).
- ἔω: v. δεύω.
- ἔωδης: * σφάκον εὐώδη Eupr. 2, 426 (1). στάμνον εὐώδους ποτοῦ Plat. 2, 684 (9). εὐώδη λαβῶν τὴν γῆν Antiph. 3, 21. καπνὸς * εὐωδέστερος Cratin. min. 3, 374 (1).
- ἔωδία: ῥόδοις * ἴσην εὐωδίαν ἔχουσα anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 5).
- ἔωχία: Συβαρτίτιδας-εὐωχίας Aristophan. 2, 1038 (19). ἐν ταῖς γεννακαῖς εὐωχίαις Eubul. 3, 222.
- ἔωχῶ: * καιναῖσι παροῖσι-εὐωχήσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1).
- εὐωχοῦμαι: λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος Cratin. 2, 15 (1). * εὐωχούμενος τὰ σκωμμάτια Men. 4, 246 (38). εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε Alexid. 3, 404 (5). οὐχ ὅτι | ἐν τοῖς γάμοισιν εὐωχήσομαι Alexid. 3, 489 (2).
- ἔφαπαξ: Kur. 2, 498 (28).
- ἔφαπτομαι: πρᾶσοκουρίδες-ἐφαπτόμεναι ποδοῖν σατυριδῶν Stratt. 2, 787 (1).
- ἔφεδρος: ἔφεδρον-βίου Men. 4, 70 (3).
- ἔφελκω: ξύλον ἐφέλκειν Polyz. 2, 867 (1).
- ἔφεξῆς: στήτ' ἐφεξῆς κεστρέων-χορός Theop. 2, 796 (1). ἴστασθ' ἐφεξῆς πάντες Aristophan. 2, 975 (8). ἐφεξῆς ἐπὶ κέρωσ τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6). εἰπεῖν ἐφεξῆς Antiph. 3, 67 (1, 4). τὰ μαθήματα | ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ' Sosip. 4, 482 (v. 9). ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα Apollod. Gel. 4, 489 (1). ἡ πρώτη λοπὰς ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως Damox. 4, 531 (v. 51).
- ἔφέπηξε anon. (144) 5, 119.
- ἔφεσηία γράμματα καλά Anaxil. 3, 345 (1).
- ἔφέσιος: Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν Autocr. 2, 891 (1). Ἐφέσια-λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2).

- Ἔφεσος: ἕτερος δ' * ὄκως εἰς Ἔφεσον Aristophan. 2, 1164 (2, 5).
 ἐφρετίνδα: Cratin. 2, 184 (25) f. Cratet. 1, 65.
 ἐφευρίσκω: ἕως * ἄν ἐφεύρης Cratin. 2, 94 (3). Ἴδιον ἐφεύρηκας π
 Eurhron. 4, 486 (v. 17).
 ἐφηβος: τὰς * ῥοδιακὰς-καὶ τοὺς ἐφήβους-τοὺς δυσχερεῖς Stephan. 4, 514.
 ἐφημερινός: τὰς-εὐθύνας-ἐφημερινὰς κεκτήμεθα Alexid. 3, 519 (34).
 ἐφήμερος: cf. ἐφίμερος. ἐφήμερον-καὶ προπετῆ βίον Men. 4, 183 (2).
 ἐφημέρους τὰς τύχας κεκτήμεθα Diph. 4, 397 (3). τοῦφήμερον ἦν
 ἠδέως anon. 4, 607 (20^b).
 ἐφθοπώλιον: Posidipp. 4, 519.
 ἐφθός: πόδας ἐφθούς υἱός Kerphant. 2, 12. πούς ἐφθός Pher. 2, 269 (1, 5).
 ἐφθός τυρός Antiph. 3, 100 (2). βολβός, φίλοις (?) ἐφθός βοηθῶν Xe-
 narch. 3, 614. ὁ βούς * (ὁ) χαλκοῦς ἦν * ἄν ἐφθός (libr. ἀνεφθός) δε-
 κάπαλαι Henioch. 3, 560. ἰχθύς τί σοι ἐφαίνεθ' * οὐφθός (libr. ἐφθός);
 Philem. 4, 13 (1). ἐφθόν τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμι Arched. 4, 436 (1, 8).
 πουλύπους ἐν βατανλοισιν ἐφθός Antiph. 3, 51 (1). λάβρακά θ' ἐφθόν
 ** ἄλμη Eubul. 3, 225 (1). δι' ἄλμης-ἐφθός ἐν γλόῃ (int. λάβραξ) So-
 tad. 3, 585 (1, 9). ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀπροκάλι' οὐδέπω Alexid.
 3, 466 (4). κεστρεὺς ἐφθός, σηπία ἐφθαί, μύραιν' ἐφθῆ, κωβιοὶ ἐφθαί,
 θυρνίδες ὄπται, φυκίδες ἐφθαί Anaxand. 3, 184 (1, 46-49). παρρη-
 * ἐφθῆ Plat. (Canth.) 2, 667 (7). ἐφθῆ (int. πουλύποδος πλεκτη) τῆς
 ὄπτης-πολὺ κρείττων, ἦν ὄπται δὲ δὴ ὡς, ἐφθῆ κλαίειν ἀγορεύω Phi-
 2, 673 (1, 17. 18). τὰς πλεκτάνας καὶ τὰ πτερύγια συντεμῶν * ἐφθῆς
 ποιῶ Alexid. 3, 471 (3). * ἐφθῆ τευθῆς ὠνθυλευμένη Sotad. 3, 585
 (1, 15). ἐφθῶν βατίδων Metag. 2, 753 (1, 4). ὑπὲρ μήτρας ἐφθῆς
 ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. ῥάφανον-ἐφθῆν Alexid. 3, 515 (22).
 κραμβίδιον ἐφθόν Antiph. 3, 5 (6). κρέας βόειον ἐφθόν Eubul. 3, 205
 (v. 8). ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων Anaxand. 3, 175 (1, 16). γλαύκου
 τέμαχος ἐφθόν Axionicī 3, 534 (1, 14). τὸ-τοιούτ' (int. πῦρ) οὐκ ὄπιον
 ἄλλ' ἐφθόν ποιεῖ Philem. iun. 4, 68 (1). οὐτ' ἄγαν ὄπτοισιν οὐδ'
 ἐφθοῖς ἄγαν-χαίρων anon. 4, 671 (292). ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄπτων,
 ὄπτων ὄντων Mnesim. 3, 569 (v. 27). ὡς * (ἐν) ἄλμη θερμῆ τοῦτο γέ-
 γοι-ἐφθόν Axionicī 3, 532 (1, 13). ἐφθῶν-σχεδὸν τρεῖς μνᾶς Theophil.
 3, 629 (1). ἐφθόν κομιδῆ πεποίηκεν (int. με) Antiph. 3, 137 (9).
 Ἐφιάλτης: ὄνομα-ἔστω * φιάλτης Phrygn. 2, 551 (2).
 ἐφικνοῦμαι: ἀλλ' ἐγὼ-σφενδόνη | οὐκ ἄν ἐφικομένην αὐτόσ' Antiph. 3,
 30 (1, 20).
 ἐφίμερος: τὴν Ἐκτόρειον τὴν * ἐφίμερον (libr. ἐφῆμ.) κόμην Anaxil. 3,
 355 (6). ἢ δ' * ἐφίμερος (legeb. ἐφήμερος. int. Βοιωτία) Laon. 4, 574.
 ἐφιπάσασθαι λόγοις Cratin. 2, 215 (131).
 ἐφίππιον: τὸ-ἐφίππιον στρωμ' ἐστὶν ἡμῖν Antiph. 3, 57 (1).
 ἐφιππον: Eur. 2, 434 (20).
 ἐφίσταμαι: τὴν βουλήν (f. τῆς βουλῆς) ἐφεστῶς Cratin. 2, 64 (6). πᾶσι
 δ' ἐφέστηκε * ῥανῶν ὄξει Antiph. 3, 125 (1, 12). πάντες ἀναυδεῖς τοῖ
 ἐπέστησαν Epicrat. 3, 371 (1, 21).
 ἐφοδεύω: ἐφοδεύων ἔαν βούληθ' ὁ γυναικονόμος * τὸν ἀριθμὸν λαμβά-
 νειν Timocl. 3, 611.
 ἐφόδιον: ἐφόδιον ἀσφαλές | εἰς πάντα καιρὸν Men. 4, 178 (2). ἢ χρη-
 στότης-θαυμαστὸν ἐφόδιον βίω Men. 4, 209 (1). τόλμης ἐφόδιον μεί-
 ζον Men. 4, 289 (251). ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας-κατατίθου mon. 154.
 βελτίονα | ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες Men. 4, 212 (2, 12). οὐ φεισόμεσθ'
 ἐφόδια περιποιούμενοι; Men. 4, 242 (28).

- ἔφορῶ**: καλλιστη-πόλι πασῶν, ὄσας Κλέων ἔφορᾷ Eur. 2, 535 (1).
 εἰ γὰρ ἐπίδομι τοῦτο Men. 4, 170 (7).
- ἔχθαίρω**: ὄφρα σὲ λιμὸς ἐχθαίρω Cratin. 2, 222 (143).
- ἔχθές**: ἐχθές μετὰ πέντ' ἔπινον Antiph. 3, 156 (74). ἐχθές ὑπέπινες Alexid. 3, 515 (22). ἢς ἐχθές πιεῖν κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyli 4, 567 (1). χορδῆς ὀβελίσκους-δύ' ἐχθές εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Eurhron. 4, 457 (v. 33). ἐχθές κεκινδύνευκας Eurhron. 4, 492 (v. 3). μῦρῳ-οὔπερ ἀπέδοτο ἐχθές Μελανώπῳ Anaxand. 3, 190 (2).
- ἔχθιζινόν**: μένω-ἐξ ἐχθιζινοῦ Men. 4, 158 (3).
- ἔχθοδοπός**: ἀνακογχυλίσσιον ἐχθοδοπόν τι Plat. 2, 685 (13).
- ἔχθρα**: ἀθάνατον ἐχθραν μὴ φύλαττε monost. 4.
- ἔχθρός**: ὁ θεοῖσιν ἐχθρός Plat. 2, 641 (1, 3). ὁ θεοῖσιν ἐχθρός *Μυρτιάδος Eubul. 3, 244 (3). *εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρός ἄνθρωπος Xenarch. 3, 621 (1, 8). θεοῖσιν ἐχθρός Men. 4, 300 (309). θεοῖσιν ἐχθρὸν σύ Anaxipp. 4, 465 (1). ἐν παγούροις *(τοῖς) θεοῖς ἐχθροῖσι Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν-ταύτην (int. γαστέρα) Diph. 4, 403 (1, 9). *κεῖ σφόδρα *ζῶν ἐχθρός ἦν τις, γίννεται φίλος Dionys. 3, 555 (2). ἀπῆλθες ἐχθρός οὐδενί Men. 4, 212 (2, 12). μυστήριόν σου μὴ κατέπης τῷ φίλῳ, *κοῦ μὴ φοβηθῆς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον Men. 4, 272 (168). ἐχθροῦ παρ' ἀνδρός οὐδέν ἐστι χρήσιμον mon. 166. λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἠγήσῃ φίλον mon. 325=683. φίλος με βλάπτων οὐδέν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις Philem. 4, 40 (17). ἑμβόμενος ἐχθροὺς εὖρ' Men. 4, 212 (2, 15). ἐχθροὺς ἀμύνου mon. 152. ἐχθροῖς ἀπιστῶν mon. 164. παρέχειν πίνειν-τοῖς-ἐχθροῖς ἐκ Περσάρηθου Herm. 2, 410 (2, 12). *ἀνακράγοι τ' ἂν εἰς ἐχθροὺς μέγα Sannyr. 2, 874 (1). τὸ σῦχον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν Aristophan. 2, 986 (2). *ἐχθρόν (legeb. αἰσχρόν) νέε γυναικὶ πρεσβύτης ἀνῆρ Aristophan. 2, 1160 (18). γῆρας ἐχθρόν σωματῶν ἀνθρωπίνων Men. 4, 239 (21). τί γὰρ ἐχθιον *(ῆ) "παῖ, παῖ" καλεῖσθαι Epicrat. 3, 368. ἐχθιστον τέγος Plat. 2, 662 (2).
- ἔχιθνα**: Σφίγξ, ὕδρα, λέαινα, ἔχιθνα Anaxil. 3, 347 (1, 5).
- ἔχινος**: 1) vas: Eur. 2, 497 (23). Philem. 4, 15. Men. 4, 122 (11). Aristophan. 2, 1054 (17). 2) ostrea: λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάρις Archipp. 2, 721 (5). ὄστρεα-ἐλαβον ἐχίλους τ' Alexid. 3, 429 (1, 8). κόγχας, ἐχίλους προσφάτους Posidipp. 4, 517. τῶν ἐχίνων ὀβολός Alexid. 3, 389 (1, 6). πῖναξ ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν Nicost. 3, 278 (1). ὁ μὲν (int. πινακίσκος) ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίλους δύο Lyncei 4, 433 (v. 7). ἔχεις ἐχίλους; B. ἕτερος ἐστὶ σοι πῖναξ ib. (v. 19). † ἐχίνου (ῖ) κεφαλὴν (leg. σχίνου κεφ.) κατορύττειν Aristophan. 2, 1050 (8).
- ἔχω**: cf. ἦχω. ὄρῳ. χέω. τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων Cratin. 2, 61 (1). ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον Plat. 2, 645 (2). ἔξουσιν οἱ πομπῆς λυχνούχους ib. (3). μῆλον-ἔχων σκίπωνά τ' Cratin. 2, 146 (2). σκυτάλην ἔχουσ' Cratet. 2, 240 (1). ἔχοντες-ἀσπίδιον Herm. 2, 386 (2). ἔχων *τὸ κήθιον Herm. 2, 391 (6). ἔχοντας λαμβύκην Eur. 2, 481 (3). αἰλοὺς ἔχουσά τις κορίσκη-μελλίεται Plat. 2, 638 (1, 12). *κάλλην τρίγωνον εἶδον ἔχουσιν ib. (1, 14). ἔχων λύραν *Aristophan. 2, 1169 (59). ὡδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα Eur. 2, 528 (5). πύελον ἦχεις ἔχων Eur. 2, 529 (8). μᾶστιγα-ἐν *χεροῖν ἔχων Phryn. 2, 584 (1). τραχεῖαν ἔχων *(f. μᾶστιγα) Plat. 2, 617 (5). κεράτινον εἶχον σκευοφορεῖον Plat. 2, 633 (8). τὸν ἱμάντα μου | ἔχουσι καὶ τὰνάφορον Aristophan. 2, 1168 (3). ἀκολουθεῖν-σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα Aristophan. 2, 1002 (19). ὁμοιον-ῶχετο ἔχων φιάλιον Eubul. 3, 239.

στήσαι τινας ἀγκαλίδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287. τρίπους πλακοῦπα-
 ἔχων Antiph. 3, 79 (1). ἡ τράπεζ' ἐπήγετο τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμεν
 Anaxand. 3, 162 (3). πίναξ ἔχων ἐχίνον, ὠμοτάριχον Nicostr. 3, 27
 (1). τὴν τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ ἔχουσαν Diod. 3, 544 (v. 11). ἐν
 αὐτῷ-ἔχον καθίσκια κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). πίνακα-ἔχουσα
 πέντε πινακίσκους *ἐν οἷ· τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' - Lync. 4,
 433 (v. 6. 7). ἐφθὸν τὸν ἰχθύν-ἔχοντα τοὺς χυμοὺς ἐν αὐτῷ Archel.
 4, 436 (1, 8). ἐντός-ἔχων τὰ †παρ' ἑαυτῷ (l. πάντ' ἐν αὐτῷ) Herm. 2,
 350 (1, 2). ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων Aristophan. 2, 963 (15).
 ἔχων-ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ anon. 4, 624 (76b). ἔχουσι-τι κέντρον ἐν τοῖς
 δακτύλοις Phryg. 2, 580 (1). †βίβλον ἔχων τὴν (al. ἔχοντα) δῆσιτι
 Plat. 2, 654 (2). ἔχων καλάσιριν Cratin. 2, 31 (1). στολὴν-τὴν
 εἶχε; Cratin. 2, 37 (1). πιναρὸν ἔχοντ' -κάρτα τε καὶ τριβῶν' Eur.
 2, 529 (7). ὁ τὸ τριβῶνιον ἔχων Eur. 2, 537 (4, 6). Men. 4, 96 (2).
 τριβῶν' ἔχουσ' Men. 4, 104 (1). χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων Antiph. 3,
 7. τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων Kubul. 3, 240. ἐὰν ἱππίσκον-ἔχητε Cratin.
 min. 3, 376 (2). τοῦ θέρους-εἶχεν ἱμάτιον δασύ-τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος
 Philem. 4, 53 (53). οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ μύρον εἶχον
 ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1). λευκοὺς ἔχων πῖλους Cratin. 2, 77 (5).
 νῦν δ' ἔχω περιβαρίδας Cerphisod. 2, 854 (2, 3). ὁ χορὸς-εἶχεν δίκαιδας
 Pher. 2, 290 (9). αὐτὸν-ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοῖον Eur. 2, 485 (1, 16).
 σφραγίδας εἶχε (f. σφραγίδ' ἔχει) Eur. 2, 504 (9). χρυσοῦν ἔχει
 *χλιδῶνα Polyz. 2, 871 (1). ἔχων *σανδάλια καὶ σφραγίδα Antiph. 3,
 108 (v. 1). στέφανον ἔχων τῶν ἐκχυλίστων Archipp. 2, 726 (1). ἔχουσ'
 ἐν *δῶματι **στρούθιον Kubul. 3, 251 (2). στέφανον ἔχων Eur. 2,
 447 (3). cf. Alexid. 3, 384 (3). 3, 421 (2). Apollod. Car. 4, 442 (v. 22).
 τὴν *κυνὴν ἔχειν με κυρβάσιαν Aristophan. 2, 1165 (7). *Ὀμηρεῖοι
 ἔχοντες πορφυροῦς κερυφάλους Antiph. 3, 63. παχεῖαν τὴν περιώ-
 στραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26). δαπίδιον-Πέρσας (?) *ἔχον καὶ γρι-
 πας Hipparch. 4, 431. ἐπὰν ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς τὰ βάρτ' ἔχουσι
 Hegesipp. 4, 479 (v. 13). ἐν τῷ κύφῳ τὸν αὐχέν' ἔχεις Cratin. 2,
 84 (9). μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9). ἔχει
 ἔχουσα τὴν φάρυγα Pher. 2, 281 (3). ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος
 Cratin. 2, 184 (26). Eur. 2, 470 (21). *δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον
 Telecl. 2, 373 (5). ἔχων τὸ ῥύγχος-μακρόν Archipp. 2, 715 (1). δι-
 νὸν ἔχονθ' ὑὸς ῥύγχος Anaxil. 3, 344 (2). κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις Theop.
 2, 813 (1). κοιλίαν ἀδρὰν ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 12). οὐκ ἔχει τις
 ἰσχία ib. (1, 10). adde ib. (vs. 16. 19. 20). γομφίλους-οὐκ ἔχει Phi-
 letaer. 3, 294 (1, 7). διασὺν ἔχων τὸν πρωκτὸν Cratin. 2, 184 (27).
 πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν Herm. 2, 404 (5). πυγὴν μεγάλην *εἰ-
 καὶ καλὴν *Kubul. 3, 209 (3). ὁ τὴν καλὴν (κωλὴν?) ἔχων Eur. 2,
 537 (4, 1). τὴν κεφαλὴν [ὄσην] ἔχει ὄσην κολοκύντην Herm. 2, 415
 (6). κατάχυτον τὴν ῥῖν' ἔχεις Eur. 2, 541 (13). τὸ σῶμ' ἔχουσι λιόν
 Eur. 2, 565 (52). περιέρχεται σικυοῦ-κνήμας ἔχων Plat. 2, 636 (1).
 φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν Pher. 2, 311 (3). πίννη καὶ τρίγλη φωνᾶς-
 ἔχουσαι Antiph. 3, 109 (v. 15). Ἐρμῆς-φωνὴν ἔχων Plat. 2, 682 (6).
 ἔχει δακτύλους αὐλητικούς Plat. 2, 685 (12). χρυσοῦς ἔχων κισίντρος
 Aristophan. 2, 1039 (20). εὐ μαχαίρα ξύστ' ἔχων τριχωμάτα Ἐρβίpp.
 3, 832 (v. 6). χαλκοῦς ἔχων μυκτιῆρας Antiph. 3, 125 (1, 5). ἔχει
 χεῖρα κραταιάν, χαλκὴν Cratin. min. 3, 377. τοὺς δακτύλους Ἰδαίους
 ἔχω Crobyli 4, 568 (1). τῆς *κυφονώτου σῶμ' (f. σχῆμ') ἔχουσα σφ-
 πίας-τευθίς Antiph. 3, 126 (1, 18). τὸν τράχηλον ὡς ἔχω Antiph. 3,
 135 (6). οὐκ ᾤου * (σύ) με χολὴν ἔχειν Kubul. 3, 234 (2). εἰ μὴ σὺ

χηνός ἦπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις Eubul. 3, 253 (5). ὡς τακερόν-καὶ μαλακόν
 τὸ βλέμμ' ἔχει Philetaer. 3, 293. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά τοιοῦτο πρά-
 γμα; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). τὰς πτέγυρας ἄς εἶχε Aristophont. 3,
 361 (2). ἔχοντα πτέγυρας αὐτὸν ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). τὰς
 ὄφρυς ἔχοντας ἐπὶ τῆς κορυφῆς Alexid. 3, 391 (2). κάργους ἔχειν
 μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γασ-
 τέρα Cratin. 2, 129 (18). ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων Aristophan.
 2, 1143 (6). τὸν γόγγρον παχυτέρας ἔχοντ' ἀκίνθας Antiph. 3, 13 (1,
 13). εἰ θέρμην ἔχουσα τυγγάνω Pher. 2, 359 (90). *ἔχων θέρμα
 καὶ πῦρ Aristophan. 2, 1191 (63). βλος ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων
 Antiph. 3, 133 (1, 6). φῶδας τοσαύτας εἶχε Aristophan. 2, 1092 (1).
 οἷον εἰ δένδρον τινά | ἢ ξηρασίαν *σχόντ' (vulg. ἔχοντ'. int. δένδρα)
 Antiph. 3, 138 (10, 7). ἐν νόσημα τοῦτ' ἔχει Antiph. 3, 142 (20).
 τὸν ἔχοντα ταύτην (i. e. νόσον) Men. 4, 164 (1). ὥστε με | ἐνλοτε-
 ὄκτω τραύματα | ἔχειν Axionic. 3, 534 (1, 6). *τραύματ' ἐξόπισθ'
 ἔχων anon. 4, 687 (335b). πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; Men. 4, 245
 (37). πληγὴν ἔχων Anaxand. 3, 201 (23). ἔχοντα πολλὰς *χολλάδας
 κειῖσθαι παχύν-τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). κωφὴν ἀκοῆς
 αἰσθησιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5). τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπό-
 Pher. 2, 336 (4). αἰτίαν ἔχει πονηρός εἶναι- Phryn. 2, 600 (6). αἰτίαν
 ἔχειν ἄλλως Alexid. 3, 393 (1). κακὸν ἔχων οἴχοι Antiph. 3, 4 (2).
 οὐ γὰρ κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ' Antiph. 3, 97 (2). τὸν αἰέλουρον κακὸν
 ἔχοντ' Anaxand. 3, 181 (v. 12). ἄσμενος ἔχοις ἄν-ἄ νῦν ἔχεις (int.
 κακά) Philem. 4, 13 (1). οὐδὲ ἐν κακὸν ἔχουσι Alexid. 3, 450. ἔχει
 κακὸν εἰ τύφουσαν Alexid. 3, 464 (2, 15). εἰ-τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες-
 νῦν δ' οὐκ ἔχεις Men. 4, 100 (1). ἐπισκοτεῖ-πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρω-
 πος κακοῖς Men. 4, 214 (5). ἄ δ' ἢ φύσις δέδωκεν αὐτὰ ταῦτ' ἔχει
 (mala) Men. 4, 230 (5). ἐν-τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακὸν Men. 4,
 251 (213). τούτων (malorum) ὁ θάνατος ἀνέπαυσε τοὺς ἔχοντας Diph.
 4, 418 (5). ἂν δ' *ἔχη τι (si quid displicet) ἀπάγχεται Antiph. 3, 81.
 ἀντὶ τῶν τόκων ἔχει λύπας Axionici 3, 536 (1). λύπας ἔχοντας μελλο-
 ντας τοὺς μελλοντας Philem. 4, 36 (9). πενία-τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ
 νόσος *Diph. 4, 424. ἔχειν-ἀδοξίαν-πενίαν τ' anon. 4, 619 (52).
 θυμὸς ἠδονὴν ἔχει Pher. 2, 326 (1, 2). τοῦ πιεῖν καὶ φαγεῖν τὰς ἠδο-
 νὰς ἔχομεν ὁμοίως Antiph. 3, 134 (4, 6). ὦν- *πεπόριχεν οἴεται χάριν
 τινά | ἔχειν ἑαυτῷ Alexid. 3, 507 (8). οὐκ αἰετὴν τούτων *χάριν ἔχεις
 ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἠδονὴν Dionys. 3, 548 (v. 22). οὐκ ἔστιν δ'
 ἔχειν ταύτην (i. e. ἠδονὴν) ἐτέρωθεν Baton. 4, 502 (v. 8). *ἔξεις ἀγαθὰ
 πολλά Eur. 2, 453 (17). πάντ' ἔχοντας ἀφ' ὀνότως Antiph. 3, 47 (2).
 ἀγαθὸν *μέγ' ἔξεις (vulg. μεθέξεις) ἂν λάβης μικρὸν κακὸν Men. 4, 260
 (102). τί δ' ἂν ἔχοι νεκρός | ἀγαθόν, ὅπου-ἔχομεν οὐδὲ ἐν; Men. 4,
 117 (3). ἐπαινον ἔξεις mon. 139. ὁ πρὸ τοῦ βλος-ὄν εἶχον ἄνδρες-
 Cratin. 2, 145 (1). ἔχοντες εὐπαθῆ βλον παρουσίαν τε χρημάτων Cra-
 tet. 2, 240 (4). ἔχομεν παρουσίας Plat. 2, 677 (6). βέβαιον ἔξεις
 (i. ἄξεις) τὸν βλον *Aristophan. 2, 1181 (19). † ὅταν ἀμέριμνον ἔχη
 τὸν βλον Men. 4, 239 (20). τὴν ἴσην ἔχων Cratin. 2, 164 (4). διαίταν
 ἦν ἔχουσ' Eur. 2, 484 (1, 1). τέτταρες αὐλητρίδες ἔχουσι μισθόν An-
 tiph. 3, 132 (2). ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Laon. 4, 574. πρῶτον ἀπο-
 πυρσίαν ἔχω Cratin. 2, 74 (3). ταῦτ' ἔχων ἀρπαζέτω Pher. 2, 287 (3).
 ἀμφιφῶντ' ἔχων Pher. 2, 342 (6). καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους Aristophan.
 2, 1018 (6). τῶν θαλαττίων δ' αἰετ' | ὄψων ἐν *ἔχομεν Antiph. 3, 75 (2).
 ἔχειν καθαρῶς ἐγγελύδιον Amphid. 3, 316. adde Alexid. 3, 455 (2). *ἔμασσω-
 μεθ' οὕτως ἀνδρικόως δ' εἶχομεν Erhipp. 3, 328 (1). φὰ κολάπτων, κήρυκας

ἔχων Anaxil. 3, 345 (1). μεμβράδας μοι κρεῖττον ἢν ἔχειν Alexid. 3, 474. αὔριον ξωλον τοῦτ' ἔχων (int. τέμαχος) οὐκ ἄχθομαι Axionici 3, 534 (1, 15). ὡστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν Timocl. 3, 603 (4). οὐ ἔχεινος οὐδὲν εἶχε ib. (4, 5). *ἔκτιν ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνος-ἔξεις αἶ (vinum) Men. 4, 224 (4). μικρὰν-μαῖζαν ἐκάτερος εἶχε δις τῆς ἡμέρας Polioch. 4, 590. κἄν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγη *θύλακον (mus) anon. 4, 612 (40). cf. Alexid. 3, 456 (1). *ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 3, 143 (24). τί οὖν ἔχεις; B. ὄστρεια πολλά (f. τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; B. πολλά) -ἔχεις ἐχίνους; Lync. 4, 433 (v. 17. 19). μέλιτος γλυκυτέρας *μεμβράδας φάσκων ἔχειν Antiph. 3, 68 (2). ποτήρια, τοίχους οὐκ ἔχοντ' Pher. 2, 824 (1). τράπεζαν-*εἴσφερε τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). τρήμας ἔχει Aristophan. 2, 1221 (268). καὶ κάπνην ἔχει; -B. ἀλλ' ἔχει κάπνην Alexid. 3, 464 (2, 13). τὰ πεταχύσματα-ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). ὄξος ἢ φακῆ | οὐκ εἶχε Diph. 4, 395 (2, 36). τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἶμ' ἔχει Diph. 4, 401 (2, 8). τὰ κρέα | ἡδιστ' ἔχουσι (sues) Plat. 2, 624 (1). οὐδεὶς εἶχε σοὶ κωβιὸς ὄλως-ἦπαρ Eurphron. 4, 492 (v. 3). Τῆνος-πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους Eur. 2, 509 (1). ἡ Κύπρος ἔχει πελελείς Antiph. 3, 96 ἢ λύπη-ἔχει-καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1). πόλις ἔσθ' -ἢ πόδος *Ἰσην εὐωδῖαν ἔχουσα anon. (vid. 5, 52) 2, 746 (2, 5). πόσους ἔχει στρωτήρας *ἀνδρῶν-; Aristophan. 2, 979 (19). ὁ-δίαυλός ἐστιν αἰσχύνην ἔχων Anaxand. 3, 197 (5). πρᾶγμα *ἔχον πολλὰς φροντίδων *διεξόδους Henioch. 3, 562. οὐ γὰρ τὸ μὴ πρᾶττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον λύπην Men. 4, 234 (11). τὸ πολλὰ πρᾶττειν *κωδύνας πόλις ἔχει mon. 723. τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς ἡδονὰς ἔχει μικρὰς Antiph. 3, 145 (40). ἡδονὴν πολλὴν ἔχει Antiph. 3, 149 (42^b). ἡδονὴν ἔχει, ὅταν τις εὖρη-δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 198 (3). τὸ-ἐνδελεχῶς μεθύειν τὴν ἡδονὴν ἔχει; Croboli 4, 568 (2). ἀστοργίαν ἔχει τίν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5). τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχει Philem. 4, 63 (108). πρῶσιν-τὸ βλέπειν Ἰσην ἔχει Men. 4, 236 (14). ψυχῆς-οὔτος (i. e. λόγος) μόνος ἔχει θελκτήρια (al. κουφίσματα) Men. 4, 240 (23). τὰ μετὰ γυναικὸς εἰσιόντ' -οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' Ἰλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον Men. 4, 255 (80^a). πᾶσι ἔχει σιγὴ καλὰ Men. 4, 280 (209). τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μᾶλλον Men. 4, 289 (250). ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ ib. (254). πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν mon. 115. ὄνησιν οὐκ ἔχει mon. 292. ὄψα-ἔχει-ποικίλην Lync. 4, 433 (v. 14). μεγάλην χρείαν τίν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει Sosip. 4, 493 (v. 41). τῶν βρωμάτων-τιμωρίαν ἔχοντ' ἐνὶ ἔσση, οὐ τροφήν Nicomach. 4, 584 (v. 32). τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ἀκρέλημ' ἔχει (vinum) anon. 4, 606 (16, 8). γέρον γέροντι γλῶτταν ἡδίστην ἔχει anon. 4, 669 (284). ἡ-Εἰλλείθυια συγγνώμην ἔχει Theop. 2, 815 (2). cf. συγγνώμη. καιρῶ χάριν ἔχει τρυγώμενα mon. 7. ἔξεις μοι χερσὶν Eubul. 3, 218 (3). ἡ χάρις, ἣν ἀθάνατον ἔξειν ἔφη Men. 4, 325 (472). ὄσα | *οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). σιγὰν νυν ἅπας ἔχει σιγὰν Cratin. 2, 100 (15). σιγὴν ἔχει mon. 208. αἰδο Men. 4, 274 (180). πρὸς ἑτέραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1). πρὸς τῷ φιλεῖν-τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 400 (v. 37). [ἦτις καρδίαν θύραζ' ἔχει Men. 4, 228]. δίχα θυμὸν ἔχουσι Herm. 2, 407 (1, 11). οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω Men. 4, 284 (225). ἐπ' ἀριστέρ' αἰεὶ τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν Cratin. 2, 94 (3). ἐν *ἑπτὰ χορδαῖς δώδεχ' ἀρμονίας ἔχων Pher. 2, 327 (1, 16) cf. 334 (1, 10). τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν ἐκ κραυπάλης Alexid. 3, 366. γονεῖς-ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107) = mon. 72. χεῖρ' ἐλευθέρην

ἔχε mon. 148. ἔσχεν i. q. ἐπέσχεν Men. 4, 309 (358). μῶν βδελυ-
 γμια σ' ἔχει; Cratin. 2, 165 (6). †ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον Phryn. 2, 590
 (8). ὁ Σόφρων-πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει Anaxipp. 4, 459 (v. 19). τὰ
 κάτω κρείττω ἴσιν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει Aristophan. 2, 1147 (1, 3). πα-
 ρατιλτριῶν ἔχων χορόν Cratin. 2, 163 (2). ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας
 Pher. 2, 339 (8). τὴν πανδοκεύτριαν-ἔχει Eur. 2, 432 (14). γυναῖκ'
 ἔχοντα Eur. 2, 472 (26). βίον καλὸν ζῆς ἂν γυναῖκα μὴ †ἔχης Philem.
 4, 62 (106) = mon. 78. ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν Baton.
 4, 500 (2). καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83). ἔχεις
 γάμον Plat. (?) 2, 697 (v. 5). τὰς ἐταῖρας ἠδέως-ἔχω Antiph. 3, 54.
 *τί γάρ; αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει (f. -σεις) Eubul. 3, 252 (3). ἕτερον
 λιμέν' ἔχουσ' (mulier) Theophil. 3, 628 (1). Ἰσχάδα καὶ Ναννάριον
 ἔσχηκας Men. 4, 154 (4). πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων οὐδὲν πέπον-
 -θεν-; Men. 4, 236 (14). ὁ νῦν ἔχων *Ἀβροτόμιον τὴν ψάλτριαν Men.
 4, 300 (312). ἐνιαυτὸν ἔσχε μ'-δωρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 10).
 *ὄκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει Aristophan. 2, 1164 (2). ἄβραν-*ταύτη
 -οὐ παρέδωκ' ἔχειν Men. 4, 201 (3). ἀντάλλαγόν *γ' ἔξουσα τούτῳ
 διδομένη Men. 4, 222 (4). οὐς οὐκ ἂν εἴλεσθ'-οἰνόπτας-νυνὶ στρατη-
 γοὺς *(ἔχομεν) Eur. 2, 510 (7). κεστρεῖς ἔχων ἄλλους (f. ἀλλ' οὐ)
 στρατιώτας Antiph. 3, 76 (1). τὴν γυναῖκα-ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ'
 ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 5). φάτην ἔχειν alios Men. (?) 4, 303 (327).
 οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτὴν Anaxand. 3, 196 (3). ὄρον-οὐκ ἔσχηκεν
 *οὐδὲ κύριον (ars culinaria) Dionys. 3, 548 (v. 32). πλείους τοὺς μα-
 -θητὰς ἔξειν Philetaer. 3, 298 (3). αὐτοὺς-ἔξεις τοὺς θεοὺς ὑπερέτας
 Men. 4, 234 (10). πλουτεῖν, ὅπως μὴ μάρτυρας-ἔχειν Men. 4, 282 (219).
 λήκυσθον-ἦν ἐφερόμενη, ἔν' ἔχοιμι συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1).
 εὐχου σ' ἔχειν τι, κἂν ἔχης ἔξεις φίλους mon. 176 cf. 165. αὐτ' ἔχω
 ταῦτ'-ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἦν-ἔχης τι Plat. (?) 2, 697
 (v. 4). οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν Anips. 2, 710 (1). εἶχεν οὐδὲ σύμβολον
 Archipp. 2, 716 (1). δύο δραχμὰς ἔξει μόνας Aristophan. 2, 1187 (49).
 ἔχων στατήρας Eur. 2, 473 (32). ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ
 ζῆν Antiph. 3, 66. τοῦ δυστυχεῖν-ἀρραβῶν' ἔχειν Men. 4, 268 (148).
 οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν εἶδειτο Antiph. 3, 109 (v. 8). διδούς τις οὐκ
 ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; ib. (v. 9). οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις ib. (v. 12).
 ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει Antiph. 3, 153 (61^a) = Men. 4, 256 (81).
 ἂν ἔχη βίον Eubul. 3, 260. ἔχοντες ἀφθονον βίον Philetaer. 3, 297 (1).
 τῶν ἐχόντων οὐσίας Anaxil. 3, 353 (1). ἔχοντας οὐσίας Diodor. 3, 544
 (v. 30). γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἔν Aristophont. 3, 358 (2).
 οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἔν Aristophont. 3, 362 (3). μὴ προφάσεις ἐνταυθα
 μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω" Alexid. 3, 437 (2). ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν *φά-
 -σκομεν; Alexid. 3, 450. τὰ δέοντ' ἔχειν Alexid. 3, 500 (2). Δημο-
 -σθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει-ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει
 Timocl. 3, 591. οὐλω-εἶχεν ὄσαπερ νῦν ἔχει Timocl. 3, 607 (1). ἀγο-
 -ράζειν πάντα μηδὲ ἔν σ' ἔχειν Diph. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). ἔχειν-
 μέτρια Philem. 4, 35 (7). πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις
 Men. 4, 107 (2, 16). ἠσχύνετο τὸν πατέρα μικρ' ἔχοντα Men. 4, 176
 (1). πατρῷ ἔχειν δεῖ Men. 4, 250 (54). μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα σ'
 ἠδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). κατ' ἀμφοτέρω-τὴν καταλλαγὴν ἔχει
 Diph. 4, 407 (1, 14). συμβολὰς ἔχων νήφεις Baton. 4, 499 (1, 5).
 οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν anon. 4, 666 (272). *ὕμεις σ' ἀπο-
 -λαύειν, ὧν ἔχουσιν (senes), οἱ νέοι anon. 4, 692 (351). τὰς κοίτας-
 ἔχουσι-σεσαγμένας Eur. 2, 450 (12). τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων (?)
 Eur. (?) 2, 577 (v. 6). ἔχοντες (divitiis abundantes) οὐδὲν εὐποροῦ-

μεν τοῖς πέλας Alexid. 3, 446 (1, 4). τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνηι Dionys. 3, 555 (v. 5). μον. 43. τὸ * θεωρικὸν ἔχουσιν * ὑμῖν διανέμειν Theophr. 3, 631 (1). ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φ.λοι μον. 55. ἐκ τῶν λόγων αἰτ' - ἐπιθυμεῖς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). ὁ διαφέρει λογισμῶ πάντ' ἔχει Men. 4, 142 (2). τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐρεδοῖσας πάντ' ἔχει Men. 4, 155 (6). οὐδέν δ' ἔχουσι πλεῖον Men. 4, 229 (4). ἀποδοῦναι ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Arclipp. 2, 719 (2). Μοῦσαι Ὀλύμπιε δώματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1). ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηχὸν απον. 4, 630 (101). οἴκημ' ἔχων ἕκαστος Eur. 2, 442 (4). * κοπρῶν' ἔχει ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος Kubul. 3, 230 (2). τὸν Λίβα τὸν κτήσιον ἔχομε τὸ ταμειεῖον οὐ κεκλεισμένον Men. 4, 223 (2). κοινὸν τὸν ἄσθην ἔχον οἱ πάντες βροτοί Men. 4, 233 (9). ἄλση-τίς πω τοιαύτ' ἔσχ' ἄλλη * πόλις; απον. 4, 616 (49). ἄγρον ἔσχ' ἐλίτιω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς- απον. 4, 652 (196). Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). τὴν ἔχειν Philonid. (?) 2, 425. ἦν νοῦν ἔχης. B. πῶς * ἦν ἔχω νοῦν; Plat. 2, 670 (3). ὅταν πίνειν δέη νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 20 (1). τοὺς ἐρωτάς οὐχὶ νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 150 (51) = Theophr. 3, 630 (1). τὸν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1). τὴν πουλύποδος ἔχειν Alcac. 2, 824. σοφόν-τι-ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. οὐκ ἔχει φρένας Amphid. 3, 310 (3). διὰ τὸ νοεῖν-καὶ ψυχὴν ἔχει Euripron. 4, 486 (v. 2). ὄρνυγίου ψυχὴν ἔχων Antiph. 3, 4 (3). ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις Nicostr. 3, 290 (9). ψυχὴν ἔχεις; - οὐκ οἶδ', ὑπονοῶ δ' * (ὡδ') ἔχειν Cratin. min. 3, 378 (1). ῥίξας ἐχούσας * σκοροδομίμητον φῦσιν Aristophan. 2, 945 (6). τίς οὐκ τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; Alexid. 3, 493 (1). τὰ δ' ἔργ' ἔχουσα φαῦλα Philem. 4, 48 (40^c). ὄν (i. e. τρόπον) οἱ δασεῖς ἔχουσι Baton. 4, 504 (1, 9). οἱ-τοὺς τρόπους ῥυπαροὺς ἔχοντες Philetaer. 3, 299. φιλέταιρον εἶχον * ἦθος Cratin. min. 3, 379 (1). τοῦνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχεις, τὰ δ' ἦθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). τοῦτ' αὐτ' ἔχειν ὄνομα μετρητὴν Philyll. 2, 859. τὸς ὀνόματ' ἔχουσα πολλά Antiph. 3, 57 (1). τὸ-κολακεύειν- * ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. οὐ μίτην-δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60). Λέσβος τάξιν ἐβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30). ἀκόλαστον ἔσχε γλωσσαν Nicol. 4, 579 (v. 4). τὴν διάλεκτον ἀμνίου ἔχει δοκεῖς Herm. 2, 381 (2). διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). ἠλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). τελευταίαν οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 360 (1, 5). ἔχει τελευταίαν απον. (394) 5, 123. ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον απον. 4, 697 (370). ἀναπνοὴν ἔχει "Ζεῦ σῶτερ" εἰπεῖν "ἀντέχου- Men. 4, 231 (7). ἐμμητρον * ἂν ἢ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει Antiph. 3, 129. τὴν πάροδον ἴν' ἔχης εἰννουστέραν Dionys. 3, 552 (1, 17). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάσσι συγγνώμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1, 12). εἰ δίκαιος κάσεβῆς ἔξουσιν ἐν Philem. (?) 4, 67 (1). ματίας κοινωνίαν ἔχει Alexid. 3, 522 (45). ἴστιν * αὐτοῖς ἂν διὰ τεττάρων ἔχει κοινωνίαν Damox. 4, 532 (v. 55). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). τίνα-ἔχει-διαφορὰν | ὁ τῶν λείων τρόπος-; Baton. 4, 504 (1, 7). οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινά | σύγκρασιν Alexid. 3, 493 (1). ἄπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχει δοκῆ Anaxand. 3, 196 (3). ὁ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἢ φρεσὶς Crobyli 4, 566 (2). μόνον ἂν τις τοῦτ' * ἔχη Antiph. 3, 156 (73). ἔχει γέ τι τοιοῦτον Alexid. 3, 496 (1, 15). τούτων ἔχει τι θάτερον Alexid. 3, 508 (10). τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει Men. 4, 273 (173) =

Diph. 4, 422 (17). ἔχει-τάς ἐπιδικαίους δυσκόλους Men. 4, 115 (2). τοῦ λόγου τριβὴν ἔχοντι τοῦτου Δημοκ. 4, 530 (v. 11). ὅσα περ ἔχειν τάλ-
 λήτρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 42). εἰ μὲν δὲ τινε-πέ-
 ρον ἔχεις Men. 4, 266 (141). ὁ γ' οὐκ ἔχουσι, ἀγνοοῦσι δέ, οὐδ' ἐν
 δτέρῳ δοίησαν Δημοκ. 4, 532 (v. 66). παντ' ἔχεις Aristophan. 2, 1005
 (1, 7). οὐκ ἔχω τί λέξω Κυρ. 2, 468 (15). τῶν-ποταρῶν πε λέγειν
 πολλές ἔχω Kubul. 3, 261 (2, 15). οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι φράσαι Alexid.
 3, 454 (3, 7). οὐκ ἔχει τοὺς φηδένας ἀνιδέσθαι λόγους Men. 4, 93
 (2). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τοὺτους Men. 4, 220 (4). ὁπόθεν-κατα-
 φασίν ἔχει Κυρ. 2, 533 (10). ὄραν ἔχεις ποθὲν τάλλήτρια δειπνῆν
 Antiph. 3, 143 (23). συνακρατίσασθαι ἴσως ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Antiph. 3,
 244 (26). ἠδέως (ἦν τὸν βίον-ἐάν ἔχη τις ὁπόθεν Philetar. 3, 293 (2,
 6). οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι | ὑπογυῖστριον Κριπὴ 3, 558 (3). ἴνα τοὺς
 δασυπόδας-αἰοὶ διαπαττεῖν ἔχεις Αἰσαο. 2, 820 (1). ληρεῖς ἔχων Cratin.
 2, 325 (13). σὺ δὲ ληρεῖς ἔχων Kubul. 3, 254 (1, 6). ἔχ' ἀτρέμ',
 Ἐγώδω Pher. 2, 237 (4). κολυμβῆν ὡς ἔχει' εἰς τὸν Τάγταρον Pher. 2, 300
 (1, 21). ἴσμεν ὅσπερ ἔχομεν Antiph. 3, 114 (1). πῶς ἔχεις; ὡς ἴσχυός
 εἰ Δαακίλ. 3, 346 (3). πῶς ἔχομεν; Lysipp. 2, 744 (1). πρὸς ἀμυγδά-
 λας-πῶς ἔχεις; Antiph. 3, 77. πῶς ἔχεις πρὸς κάραρον; Theophil. 3, 627.
 πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δειπνον Sosip. 4, 494 (v. 51). πρὸς ὄψιν μαλακῶς
 ἔχειν Herm. 2, 402 (1, 4). εὐ ἔχειν στόμα (i. e. εὐρημίην) Κυρ. 2, 575
 (117). εὐ γ' οὐκ ὡς γαμίην ἔχεις ἀνομ. 4, 673 (299). ἀνακῶς ἔχων
 (αἰ. ἔχειν) Plat. 2, 687 (23). Εὐριπίδου †τ' ἀριστον (i. τὰρ ἴσθιν) οὐ
 κακῶς ἔχον- Theop. 2, 806 (3). λόγος-ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων Κριπὴ
 3, 556. ὀφθαλμιασας-εἰ' ἴσχυον κακῶς Aristophan. 2, 993 (1). κακῶς
 ἴχεις Alexid. 3, 449 (5). πολὺ μείζον-τοῦ κακῶς ἔχειν κακόν Philem.
 4, 15. τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν ib. καὶ τοῖς εὐλόγως καὶ τοῖς
 κακῶς ἔχουσι Men. 4, 81 (1). πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω κακῶς Men. 4, 164
 (1). ἴσθι δυσκόλως ἔχει (int. τὸ γῆρας) Δαακῆνδ. 3, 196 (2, 7). ἐφ'
 Ἀπασιν-δυσχερῶς ἔχει (i. ἔχων 5, 85) Amphid. 3, 316 (2). οὐκ ἀπαι-
 δεύτως ἔχων Alexid. 3, 520 (35). ὅστις αὐτῆς ἴσθιν ἐμπίρωτος ἔχων
 Antiph. 3, 4 (4). ἦν πῶσιν ἴσθιν ἴσθ' ἀναγκαῖως ἔχον Antiph. 3, 29 (2).
 τοιαῦτα-ἀναγκαῖως ἔχει πάσχειν ἀνομ. 4, 657 (216). τοῖς δειπνοῦσιν
 ἀποχρῶντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16). θερμότερον ἢ κραιφνότερον ἢ
 μέσως ἔχων Kubul. 3, 203 (v. 1). ἠδέως ἔχων Ἰμαντοῦ Alexid. 3, 481.
 ταρξίχους εὐπόρως ἔχουσα Τιμοκλ. 3, 600 (2). οὐκ εὐ σταυτοῦ τυγχά-
 νεις ἔχων Philem. 4, 4 (1, 11). ἔχεις (ἴστυκῶς) πῶς ib. πέντιοθαι
 μάλλον ἠδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7). ὄσοις πρῶτος ἔχει (Amor) Men.
 4, 137 (1). τὰ τῆς θεοῦ πανταχῶς ἔχειν καλῶς Men. 4, 162 (2). μη-
 δαμῶς. καλῶς ἔχει Clearchi 4, 563. εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ
 ὄστε πρότον ἀνομ. 4, 694 (362). ἔχομαι: τῆς (L τῆσδ' 5, 70) ὑπαν-
 τὰς εἰχόμεν Aristophan. 2, 1187 (50). ἄλλο μὴδὲν ἔχομενον Φιλολλέων
 Stratt. 3, 776 (1). νόμων ἔχασθαι μου. 380. χυλοὺς ἔχομένους δρα-
 μύπτες Δαακίρρ. 4, 460 (v. 46). †τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ σταφάνῳ
 Cratin. 2, 226 (157). πρότης πέντε στατήρας εἶχε (i. ἦγε) Κυρ. 2, 529
 (7, 4). καλῶς ἔχοιμ' (i. ἔχει μοι 5, 77) Antiph. 3, 90 (3). †αὐτὸ δ'
 Ἰκαστος ἔχων αὐτὸν Kubul. 3, 255 (1, 27) cf. 5, 83. [ἐν τῇ χειρὶ τὴν
 ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20)]. †ἦ γ' εὐγνωστος εἶχ' με γυνή
 Men. 4, 169 (1, 6) cf. 5, 104. τύχην ἔχεις εἰ εἰ δ' οὐκ ἔχεις Men. (7)
 5, 109 (516). ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπαρτία (legeb. οὕτως ἔχει τὰ
 σπάρτα) Philippid. 4, 470 (1). Κέσων †οὐκ ἔχειν (αἰ οἰκίην) ἀνομ.
 4, 656 (214). adde Alexid. 3, 436.

ἔψανόν: Platon. (7) 2, 695 (70).

- ἔψημα**: τὸ-ἔψημά σου-ἔλαθον ἐκροφήσας Plat. 2, 666 (4).
- ἔψητός**: ἔψητόν ἐν τεύτλοις ἕνα-ἔψόμενον Kubul. 3, 248. βεμβρόϊ, ἀφύην, ἔψητόν Nicostr. 3, 293. ἔψητόν δὲ μετὰ ταύτας τινά Sotad. 1, 585 (1, 18). ἔψητόν ἀγοράζειν τινά Posidipp. 4, 515 (2). ἔψητοί τινες δαιδάλαιοι Alexid. 3, 892 (3). οὐδ' οἶον ἔψητῶν τινῶν (int. πῆρα λαμβάνεις) ib. (4). ἔψητοί τινες Κυρ. 2, 430 (6). αἴσι (f. αἴς) μάλουσι ἔψητοί ib. (8). ἔψητῶν λοπάς Aristophan. 2, 962 (8). λοπάς ἔψητῶν Aristophan. 2, 1059 (2). παιδίον-ἔψητούς φέρον Men. 4, 158 (6). τοὺς ἔψητούς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους Nicoph. 2, 853 (4). καταπέπωκεν *ἐντυχῶν ἔψητός (f. ἔψητός) Archipp. 2, 721 (8).
- ἔψω**: τῶν ῥαφάνων ἔψειν χρή Cratet. 2, 239 (3). ῥαφάνους ἔψουσι ἱπάρας Antiph. 3, 101 (5, 6). ἔψειν ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαῖσμένην Kubul. 3, 268 (15^a) = Ephipp. 3, 325 (2, 6). τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). ἦψε χύτραν ῥαφάνων Alcaei. 2, 831 (3). ἀδράφαξον ἔψουσ' Pher. 2, 285 (10). *ἔψουσα αὐτὴν καταλαβὼν γηθουλίδας Kubul. 3, 247 (2). λέκιθον ἔψουσ' ἢ φακὴν Pher. 2, 263 (4). ὅταν φακὴν ἔψητε μὴ πικεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). φακὴν *ἔψειν Antiph. 3, 95 (2). ἐψήσω φακὴν Men. 4, 145 (1). πτισάνην διδάσκεις ἔψειν (vulg. ἐψεῖν) ἢ φακὴν; Aristophan. 2, 1008 (7). εἰς αὔριον ἐψήσομεν βαλάνιον Nicoch. 2, 646 (1). ἦψ' ἔτνος Aristophan. 2, 1118 (1). τὰς χύτρας, ἐν *αἴσι ἦψες (legeb. αἴσιν) συνῆψας τοὺς κυάμους Timocl. 3, 606. χόνδρον ἔψων (vulg. ἐψῶν) Aristophan. 2, 1029 (10). χόνδρον ἔψει καὶ φέρει μετὰ τὸ τάριχος Men. 4, 222 (1). πολφούς δ' οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). ἐν χύτρα-ὑδωρ ἔψοντα Antiph. 3, 97 (2). μύρον-οἶον ἢ Μέγαλλος ἦψησεν Stratt. 2, 775 (1). ἦδιστον ἔψειν κρέας Aristophan. 2, 1127 (2). ἐν ἣ τὰ κρεῖδι' *ἦψες ἐζωμευμένα Aristophan. 2, 1165 (36). οὐδ' ἦψεν κρέα, | οὐδ' ἐγκέφαλον Antiph. 3, 144 (27). ἔψουσα (int. carnem)-οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα (Homerns) Kubul. 3, 262 (2). ἀπροκώλια | ἦψησα ταχερά Aristophan. 2, 945 (5). ἀπροκώλι' *ἔψου (vulg. ἐψεῖν) Anaxil. 3, 346. ἦψε πνικτόν *τι ὄψον δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5). οὐχοῦν τὸ γλαυκίδιον ἔψειν ἐν ἄλμῃ Antiph. 3, 130. διὰ βασιλεὺς ἔψη τὸν μέγαν ἰχθύν Ephipp. 3, 323 (1, 9). πότερον-τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν ἔψω; Ephipp. 3, 338 (1). Νηρεὸς-γόγγρον ἦψε τοῖς θεοῖς Euphron. 4, 486 (v. 6). ἔψων ποιῶ μυελόν Alexid. 3, 470 (1, 9). σκευασαί μὲν ἢ τεμεῖν ἠδύσμαθ' ἐψῆσαι τε Dionys. 3, 548 (v. 16). ὠπιησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμῆαν ἔψω Sotad. 3, 565 (1, 4). ἔψε, καὶ γεύου πυκνά Machon. 4, 497 (v. 6). τάριχος ἐλεφάντινον ἦψε-χελώνη Cratet. 2, 244 (1). φρύξας, ἐψήσας *καπ' ἀνδρακίς ὀπτήσας (homines) Cratin. 2, 95 (5). σφοδελὸν ἐν χύτραισι-ἔψόμενον Aristophan. 2, 1198 (92). χλιαίνειτ', αἰρεθ', ἔψεται (int. ἔχχελος) Antiph. 3, 125 (1, 4). ἔψητόν διὰ δωδεκάτης ἔψόμενον ἡμέρας Kubul. 3, 248. τὴν κόμην ἠψήσατο anon. 4, 680 (312).
- ἐῶ**: cf. ἐλῶ. σκώληκας τούτους *δ' ἐμ' (f. μ') ἔασον καταγαγεῖν Eriegen. 3, 540. ἐῶν ἀπολαύειν τούτον-τὸν βίον Diph. 4, 388 (1, 6). ἐῶ μ' ἀπολέσθαι anon. 4, 670 (290). μηκέτ' -ἔῶσαι ἄρχειν μειράκια Eur. 2, 464 (13). τοὺς ἀτίμους οὐκ ἐῶ | -ὁ νόμος ἄρχειν Alexid. 3, 519 (34). ἐγὼ-ῶν *γ' ὁ θεὸς οὐκ εἶσα τὴν | ὄσφυν ἂν ἐπιθεῖναι ποτε Men. 4, 161 (1). ὦ Ζεῦ, τί ποθ' -πλέκειν ἀλύπως τούτον (i. e. χρόνον) ἡμᾶς οὐκ ἐῶς; Euphron. 4, 490 (2). οὐδ' ἐῶ (mulier) ζῆν τὸν λαβόνθ' αἰσ βούλει Men. 4, 164 (1). ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ παίζειν Plat. 2, 630 (1, 6). Χίος-Κῶν οὐκ ἐῶ λέγειν Stratt. 2, 771 (3). οἶνον-πίνειν οὐκ ἐῶσθαι Πράμνιον Aristophan. 2, 1076 (1). οὐχοῦν μ' ἐῶσεις ἀναμετρήσασθαι;

- cf. 5, 121. ἐκλέγει-τάς πολιὰς † τοῦ Διός (f. τουδί 5, 65) Aristophan. 2, 1120 (11).
- ζέω**: κατασκευῶ-τὴν μεγίστην ἀρύταιναν-ζέοντος ὕδατος Antiph. 3, 11. ζέοντες ἀλλάντων τόμοι Pher. 2, 299 (1, 8). ψυχρά σοι-παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ; Alexid. 3, 464 (2, 5). τὰ τήγανα σίζοντα (al. ζέοντα)-μολύνεται Telecl. 2, 365 (1) cf. 5, 30. Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων Antiph. 3, 99 (1). καταπιεῖν ἐκ ζέοντων λοπαδίων ἀδρους τεμαχίτας Kubul. 3, 207. μεστήν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Eurphron. 4, 491. ἡ πρώτη λοπὰς ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως Damox. 4, 531 (v. 51). κύλικα- *κεραννύει-ἀφρῶ ζέουσαν Theophil. 3, 627. εἰς ποιήσης τὴν χολήν-ὡσπερ καλλιωνύμου ζέσαι Anaxipp. 4, 463. τὸν γαλέον; B. ἐν ὑποτρίμματι | *ζέσαι Antiph. 3, 130. *τακερὰ ποιήσας-καὶ ζέσας σφόδρα Dionys. 3, 551 (1, 7).
- Ζῆθος**: Ζῆθον-ἀγνὸν ἐς Θήβης πέδον | οἰκεῖν κελεύει Kubul. 3, 208 (2).
- ζῆλος**: ἐκ τῶν ὄχλων-ζῆλος Men. 4, 207 (1). ζῆλος γυναικός mon. 195.
- ζηλότυπος**: ἀλίσιτωρ-καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος Men. 4, 186 (5).
- ζηλοτυπῶ**: † μὴ ζηλοτυπήσης τὸν συμβαίοντα Eur. 2, 450.
- ζηλῶ**: ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα mon. 192. οὐπῶποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα | ἄνθρωπον Antiph. 3, 153 (61^a) = Men. 4, 256 (81). οὐπῶποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρὸν Men. 4, 187 (2) = mon. 411. τοιαύτης παντελῶς καχεξίας-παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13). αἴρεσιν τίνα *ζηλοῖς; Nicol. 4, 579 (v. 21).
- ζημία**: θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερὰ ζημία Antiph. 3, 150 (48). τούτων *ἀνελεῖν(?) τὴν ζημίαν Men. 4, 161 (1). γλώσση ματαία ζημία προστρίβεται mon. 111. κέρδος πονηρὸν ζημίαν-φέρει mon. 301. τὰ μικρὰ κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει mon. 496. ζημίαν πράως φέρειν mon. 739. ὅς ἂν δὲ μὴ πύθῃ, ἐπέβαλον ζημίαν Diph. 4, 389 (1, 9). ὡς αὐτὸν ὄντ' -σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν Alexid. 3, 407 (1).
- ζημιῶ**: ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; Antiph. 3, 41 (2, 9). ζημιώσασθαι v. ζυμήσασθαι.
- Ζήνων**: Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1). adde Philem. 4, 29.
- ζητητής**: de Andocide Plat. 2, 658 (5).
- ζητρεῖον**: cf. ζάγριον. εἰς ζητρεῖον ἐμπεσὼν Eur. 2, 563 (46). τὴν οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα Theop. 2, 816 (1).
- ζητῶ**: ζητῶ περιέρρων αὐτόν Pher. 2, 295 (18). γυναῖκα-ζητοῦντες-ἤχομεν Aristophan. 2, 1132 (1). δεῖ *περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου ζητεῖν Antiph. 3, 141 (17). πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην Kubul. 3, 270 (17). λυχνεῖον ἐζητοῦμεν Diph. 4, 376 (2). χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους Eurphron. 4, 457 (v. 32). τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ὡσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 4). cf. ib. 502 (v. 14). τὴν κεφαλὴν (int. γλαυκίσκου) ζητοῦσιν ὡσπερ προύγματος Baton. 4, 502 (v. 18). ἐγὼ ζήτησον τὴν ἀρομογὴν Eur. 2, 432 (13). ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων τῶν μεираκίων Epicrat. 3, 371 (1, 24). θάτερον ζητῶ γένος Alexid. 3, 433 (1, 3). ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην Anaxipp. 4, 460 (v. 25). ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐζήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). ἄπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει *πόνος anon. 4, 689 (343^b). τὸν πόνον, ὅς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις Philem. 4, 13. πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται Alexid. 3, 397 (1). πάντα τὰ ζητούμενα δεῖσθαι μερίμνης Men. 4, 124 (4). ἔρχεται τάληθές εἰς φῶς ἐνλοῖτ' οὐ ζητούμενον Men. 4, 198 (3). οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν- *τί ἐστὶν ἀγαθόν (f. τί = Com. Gr. Vol. V.

πρὸς τὸν Δία ib. 1148 (1, 5). ὁ Ζεὺς * δίδωμι Παλλάς, ἡσί, τοῖσι
Herm. 2, 382 (6). μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναίαν Alexid. 3, 49
(2). Men. 4, 189 (1, 13). ὀμνύω σοι τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν
Ἀθηναίαν Men. 4, 248 (46). Παλλάδα-παῖδα Διὸς μεγάλου Phryn. 5, 42
Διὸς μεγάλου θᾶκος (al. θᾶκοι) Cratin. 2, 18. νῆ τὸν Δία τὸν μέγ-
στον Timocl. 3, 607. Philem. 4, 36 (9). Men. 4, 220 (4). ὦ Ζεῦ
πολυτίμητ' Pher. 2, 285 (8). Aristophan. 2, 1078 (4). Eubul. 3, 280
(2, 5). Men. 4, 175 (5). 327 (450). ὦ Ζεῦ, -ὡς καλόν Aristophan. 2,
972 (1). ὦ Ζεῦ τίς ποτε-σε * κατέδειξα-; Antiph. 3, 12 (1, 6). σί-
φανον πολυπόικilon-χαριέστατον, ὦ Ζεῦ Eubul. 3, 252 (3). ὡς ταπ-
ρόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακόν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetacr. 3, 293. ὦ Ζεῦ,
καλόν γ' * ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetacr. 3, 299. δημοτικὸν ὦ
Ζεῦ πρᾶγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1). ὦ Ζεῦ, τί ποθ'-πλέων
ἀλύπως τοῦτον (i. e. χρόνον) ἡμᾶς οὐκ ἔως; Euphron. 4, 490 (2). ὦ
Ζεῦ γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72). ὦ Ζεῦ ποθ'
637. ὦ φίλε Ζεῦ Eur. 2, 541 (13). ὦ Ζεῦ φίλτατε, | τῆς ἐπαφροδί-
του-θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 7). ὦ Ζεῦ σῶτερ Philem. 4, 27 (v. 21).
Men. 4, 228 (3). Ζεῦ σῶτερ-ἀντέχου τῶν σχοινίων Men. 4, 232 (7).
Διὸς σωτήρος ἄκατον Antiph. 3, 5 (5). μετανιπτρίδα μεστήν Διὸς σω-
τήρος Diph. 4, 409 (1). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων-εἰλκον Διὸς
σωτήρος Eubul. 3, 231 (1). Διὸς σωτήρος-θηρικλείων ὄργανον Antiph.
3, 95 (1). ἔγχεον-Διὸς-τῆνδε σωτήρος Alexid. 3, 489 (3). ὁ Ζεὺς ὁ
σωτήρ-οὐδέν * μ' ὀνήσει ib. ἔνδεκα (int. γράμματα) χρυσᾶ Διὸς σωτή-
ρος Alexid. 3, 510 (12). λαβεῖν-Διὸς σωτήρος Eriphi 3, 558 (4). ἡ
τοῦ-σωτήρος Διὸς (int. φιάλη) Xenarch. 3, 616 (1). ἐμνήσθην Διὸς
σωτήρος Diph. 4, 395 (2, 24). μαρτύρομαι τὸν φίλιον-Δία Men. 4, 85
(6). cf. φίλιος. τὸ-παρασιτεῖν εὐρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος Diod. 3, 543 (v. 5).
ἀπέρχομ' οἶκαδ' ὡσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος ib. 544 (v. 20). ἐποίησεν ὁ
Ζεὺς καπνοδόκην Pher. 2, 325 (2). Καπαῖον Δία * Antiph. 3, 59 (3).
ταῦτα-Διὸς ἐταιρέλου Diph. 4, 384 (1). Ζηνὸς ἐρχεῖου χύτρας Aristophan.
2, 1048 (4). Ζεὺς ἔστι μοι ἐρχεῖος, ἔστι φράτριος Cratin. mia.
3, 377. τὸν Δία τὸν κτήσιον Men. 4, 223 (2). τὴν ἀσπίδ' εἰς τὴν τοῦ
Διὸς στοᾶν ἀνέθηκαν Men. 4, 225 (1). cf. Ἐλευθέριος Ζεὺς 4, 315 (411).
Ἐπακρίου Διὸς Polyz. 2, 869 (1). Ἄηρ, ὃν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ Δία
[Plat. (?) 2, 696. cf. 4, 875] Philem. 4, 31 (2). πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶ-
τον ὁ Ζεὺς ἡσυχῆ- Alexid. 3, 397 (2). τὸν Δία | ὕοντα * πολλῶ Men.
4, 299 (306). τὸν Δία-πῶς ὕοντα; anon. 4, 672 (295b). ὁ Ζεὺς ὀσι-
φίσιον ὕσει Cratin. 2, 92 (11). ὁ Ζεὺς ὕων οἴγω Pher. 2, 316 (1, 6).
Ἔρωτος οὐδέν ἰσχύει πλέον, οὐδ' αὐτὸς-Ζεὺς Men. 4, 128 (1). παι-
δέως Ζεὺς Telecl. 2, 378 (26b). de Iove sub Dianae specie Callisto-
nem comprimente Amphid. 3, 320 (11). Αἰητοῦς Διὸς τε-παρθένε Diph.
4, 388. ὦ παῖ Ζηνός Stratt. 2, 778 (1). Διὸς πεφυκαῖς-Τάνταλος Nicol.
4, 579 (2). πόλεων-ὀπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει anon. 4, 604 (15).
τὰς Διὸς βαλάνους Herm. 2, 408 (1, 20). κόγχαι, χυλός, | Διὸς ἐγκέ-
φαλος Eriphr. 3, 330 (2). τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον Eur. 2, 545 (20).
Διὸς Κόρινθος Aristophan. 2, 1156 (28). Εὐρύβατον Δία Aristophan.
2, 1015 (1). Διὶ Συκασίω anon. 4, 634 (120). Διὸς νόμον Eriecat.
3, 365 (1, 3). τῷ Διὶ | διακονῶ Anaxand. 3, 198 (7). Μενεκράτης
ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός Eriphr. 3, 337 (2). ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς
(Pericles) Cratin. 2, 61 (1). ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε (καρμιά?) Cratin.
2, 85 (10). ὁ Ζεὺς-ξυνέπλαττε-τὴν ἐνθεσιν Herm. 2, 399 (4). de for-
malis μὰ τὸν Δία, μὰ Δία, ναὶ μὰ τὸν Δία, νῆ μὰ Δί', νῆ τὸν Δία,
νῆ Δία sim. vide s. v. μά, ναί, νῆ. νῆ Δί fort. anon. 4, 685 (330)

βίον-ζῶν διετύχησεν ἄν ἀπον. 4, 669 (287). ἀρνὸς πόντος οὐ ζῶντος
 Alexid. 3, 396 (1, 6). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τῶν τῆ θαλάττῃ
 πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. οἶος ἦν ζῶν (piscis), *κώπτος ὢν
 τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). ἀποδημίας-τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ |
 τοὺς ζῶντας Alexid. 3, 484 (3, 11). τοῖς ζῶσι-ἕτερον (?) ἀνοσιάτατον
 φθόνος Timocl. 3, 611. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βίος Philem. 4, 22
 (v. 12): τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά Philem. 4, 50 (45).
 ὅπου γ' οἱ (f. χοί 5, 102) ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἔν Men. 4, 117 (3). δυσχερῆ
 πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). τοιοῦτο τὸ ζῆν
 ἐστὶν ὡσπερ οἱ κύβοι Alexid. 3, 399 (2). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο
 Alexid. 3, 484 (3, 4). τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν Alexid. 3, 520 (36).
 *τί ζῆν ὄφελος ᾧ μή' στί τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). τὸ ζῆν
 τὸ σαυτοῦ *στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). πολλῶν μεστόν
 ἐστὶ τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). τὸ δὲ ζῆν εἶπέ μοι τί ἐστὶ;
 Antiph. 3, 138 (10). ὢν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη ἀπον. 4,
 611 (35). ὡς ἠδὺ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ
 ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585. καλὸν-τὸ ζῆν, ἄν
 τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ ἀπον. 4, 599 (2^a). ὡς ἠδὺ τὸ ζῆν μὴ φθοροῦσης
 τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666.
 τοῦ ζῆν ἦν ὀρῶ κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν Apollod. 4, 451. κρεῖττον τὸ μὴ
 ζῆν (Philem. 4, 63: θανεῖν ἀριστόν) ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλίως mon. 296.
 τῶν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1).
 οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. οὕτω παρέζων †χρηστῶς οὐκ (f.
 Χρηστέ, κούκ) ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν
 Alexid. 3, 464 (2, 4). ζῆν βούλομαι Alexid. 3, 490 (1). τοὺς ἐρῶντας
 ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). ζῶσι δ' ἀμφοτέροι μόλις Alexid. 3, 510
 (11). χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βίος Men. 4, 117 (2). ἀμε-
 λούντα τοῦ ζῆν mon. 646. εἰ μεμάθηκε ζῆν ἐγκαλεῖς; A. ζῆν δ' ἐστὶ
 τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 5. 6). πολὺ γ' ἐστὶ-κτῆμα τιμιώτατον-εἰς
 τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431. ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν
 Antiph. 3, 66. ὅς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἐρχει' ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150
 (49). ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός Amphid. 3, 308 (1).
 μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). οὐ
 τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ *τὸν καλούμενον θεῶν-βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15).
 ζῶ-Τίμωνος βίον Phryn. 2, 597 (1). ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον Antiph.
 3, 52 (1). τοῦτον ζῆν τὸν βίον Antiph. 3, 102. εἰ τοῦτον ἔζων πάντες
 ὄν ἐγὼ ζῶ βίον Baton. 4, 500 (2). τουτοῦ περιῆψεν ὄν νυνὶ βίον ζῶ-
 μεν Athenion. 4, 557 (v. 8). ἠδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetacr.
 3, 295 (2, 5). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον Philem. 4, 30 (1). *κάμεριμον
 ζῆν βίον Philem. 4, 35 (7). ζῆσεις βίον κράτιστον mon. 186. ῥᾶον
 βίον ζῆς mon. 469. βίον-καλὸν ζῆς- Philem. 4, 62 (106) = mon. 78.
 ἀβλώτον ζῶμεν βίον Philem. 4, 36 (8). add. Philem. 4, 36 (9).
 Men. 4, 192 (4, 7). 193 (5). δειπνεῖ καὶ ζῆ θανμαζόμενος μετὰ
 μεираκίων Eriipp. 3, 336 (1). γυναῖξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέ-
 ρων Alexid. 3, 450. ἢ δεῖ ζῆν μόνον ἢ- Men. 4, 117 (4). φθό-
 νος μεθ' οὐ ζῆ πάντα τὸν βίον γυνή Men. 4, 231 (6). ἀποστεροῦντα
 ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν,
 ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. οὐδ' ἐᾶ ζῆν τὸν λα-
 βόνθ' ὡς βούλει Men. 4, 164 (1). ὅτω ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται
 Men. 4, 288 (245). πρὸς τοῦτον ἕνα (int. δεσπότην)-ζῆν Men. 4, 250
 (56). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην mon. 189. πρὸς καππάριον ζῆς
 ἀπον. (389) 5, 122. ἀνθρώσκοισι καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2).
 πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. ζῆ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). πόθεν

- τάγαθόν ἐστι) Philem. 4, 22. ὁ τι ποτ' ἐστὶ τὰγαθόν, ὁ διὰ τέλους ζητοῦσιν Hegesipp. 4, 481. οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ ζητοῦσι συνεχῶς (bonum) Damoc. 4, 532 (v. 65). ζητῶν πρὸς ἑμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει Men. 4, 231 (7). θεὸν νόμιζε-ζῆτει δὲ μή· πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζῆτεῖν ἔχεις Philem. 4, 43 (26). χρηστὸν ἄνθρωπον-ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ Antiph. 3, 118 (3, 3). πᾶν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέρσται Men. 4, 246 (39). οὐκ ἐκ πότων ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὸ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). ζῆτει *σεαυτῷ σύμμαχον mon. 158 cf. ζῆτει γυναῖκα σύμμαχον mon. 199. *ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τοῦτου δ' ἔδει Men. 4, 100 (1). ἄν-ἄ-οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν Philem. 4, 49 (41). ἐπᾶν-ζητῆ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά Men. 4, 272 (171). γνώσῃ δὲ ζητεῖ φαγεῖν ἕκαστος ὑμῶν Anaxipp. 4, 460 (v. 48). ὁ-ἀδίκως *καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). λαθεῖν ζητῶν τι Antiph. 3, 151 (57). ἅπανσι τοῖς ζητοῦσι σε ψέγειν Antiph. 3, 155 (70). δοκὸς δὲ-μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). μηδὲ σὺ ζητεῖ *[τι] πυθέσθαι anon. 4, 656 (212). ζῆτει *σεαυτῷ καταλιπὴν εὐδοξίαν mon. 187. ζῆτει συναγαγεῖν ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 196. † τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν Antiph. 3, 52 (1) cf. p. 53.
- ζυγοῦν (al. ζιγοῦν): Nicostr. 3, 290 (10).
- ζυμινύη: ἱμάτια μοι δὸς καὶ ζυμινύην Aristophan. 2, 1118 (2).
- ζυγομαχῶ: τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακία Men. 4, 126 (1). πρὸς τὴν τύχην-ζυγομαχεῖν Men. 4, 264 (127). Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ *Κυρῶ anon. 4, 603 (10) cf. 5, 118.
- ζυγόν: πηδᾶ-πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). ἀμνημονεῖ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ζυγὰ τοῦ χοροῦ ex Cratin. 2, 114 (5). Ζωπύρου τάλαντα καὶ ζυγά Cratin. 2, 115 (12). Cf. ζυγός.
- ζυγοποιός: ζυγοποιῶν χρεῖα Pher. 2, 315 (1, 1).
- ζυγός: ἔλκυσαι σε τὸν *ζυγόν (legeb. σφυγμόν) Aristophan. 2, 1061 (1). ῥοπή ἔστιν-ὁ βίος, ὡσπερ ὁ ζυγός mon. 465.
- † ζυμήσασθαι (f. ζημιώσασθαι) Aristophan. 2, 1108 (5).
- † ζυμιταμιάδου vide ζυμίτας.
- ζυμίτας: ἀποπυρίαν ἔχω † ζυμιταμιάδου (f. ζυμίταν μὰ Δι' οὐ)- Cratin. 2, 74 (3).
- ζυμῶ: ζυμουμένη (int. olla)-λήφεται διεξόδους σομφάς Alexid. 3, 440 (5, 8).
- ζῶ: ὁ νόθος δέ μοι ζῆ; Eur. 2, 461 (9). εὐχεῖ τ' αἰέ με ζῆν; Alexid. 3, 476 (1). τοὺς ἤδη νεκροὺς-ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 26). ἅπανθ' ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει Men. 4, 266 (139). τοῖς γλυκομένους-ζῆν Antiph. 3, 47 (2). ζῆν βουλόμενος μὴ πράττε θανάτου ἄξιον mon. 194. ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα mon. 198. ζῆν δ' ἐστὶ μοι τάλατον ὑπεριδόντι; anon. 4, 668 (282). στενὸν ζῶμεν χρόνον Men. 4, 194 (10). δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχύν Euphron. 4, 490 (2). εἰς τὸ ζῆν ὄλον Philem. 4, 10 (1). δεῖ τοὺς πενομένους † μέχρι ἂν ζῶσιν ποκῖν Men. 4, 258 (93). λέγεις μάγειρον ζῶντα; Antiph. 3, 125 (1, 8). ἐν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά τε κατέλιπον Antiph. 3, 130. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ ζῶν τοῖς τοιοῦτοις Alexid. 3, 384 (3). *κεῖ σφόδρα ζῶν ἐχθρὸς ἦν πρὸς γίγνεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). μετὰ ζῶντων τεθνηκυῶς περιπατεῖ Timocl. 3, 612 (2). ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης - Xenarch. 3, 630 (2). † ζῶν-ἀσχοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα Philem. 4, 58 (60). οἷδ' ἐστὶν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι Men. 4, 176 (2). πολλὰ ποικίλει χρόνος παράδοξα-καὶ ζῶντων τρόποι Men. 4, 247 (42). καὶ ζῶν καὶ θανῶν κολάζεται mon. 294. ζῶν ἔχειν τι βούλομαι Laon 4, 574 μικροῦ βιώτου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν anon. 4, 607 (20^b). τοῦτον τὸν

βλον-ζῶν διετύχησεν ἄν απον. 4, 669 (287). ἀρνὸς πλονος οὐ ζῶντος
 Alexid. 3, 396 (1, 6). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τὰν τῆ θαλάττῃ
 πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. οἶος ἦν ζῶν (piscis), *κώπτος ὢν
 τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). ἀποδημίαις-τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ |
 τοὺς ζῶντας Alexid. 3, 484 (3, 11). τοῖς ζῶσι-ἕτερον (?) ἀνοσιάτατον
 φθόνος Timocl. 3, 611. τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζῶντων βλος Philem. 4, 22
 (v. 12): τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά Philem. 4, 50 (45).
 ὅπου γ' οἱ (f. χοί 5, 102) ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἔν Men. 4, 117 (3). δυσχερῆ
 πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). τοιοῦτο τὸ ζῆν
 ἐστὶν ὡσπερ οἱ κύβοι Alexid. 3, 399 (2). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο
 Alexid. 3, 484 (3, 4). τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν Alexid. 3, 520 (36).
 *τέ ζῆν ὄφελος ᾧ μὴ ᾗσι τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). τὸ ζῆν
 τὸ σαυτοῦ *στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). πολλῶν μεστόν
 ἐστὶ τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). τὸ δὲ ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστὶ;
 Antiph. 3, 138 (10). ὢν ἐστὶ τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη απον. 4,
 611 (35). ὡς ἠδὺ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ
 ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585. καλὸν-τὸ ζῆν, ἄν
 τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ απον. 4, 599 (2^a). ὡς ἠδὺ τὸ ζῆν μὴ φθοροῦσης
 τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666.
 τοῦ ζῆν ἦν ὄρω κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν Apollod. 4, 451. κρεῖττον τὸ μὴ
 ζῆν (Philem. 4, 63: θανεῖν ἀριστόν) ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλίως mon. 296.
 τῶν θεῶν τὸ σύμφορον αὐτῷ δίδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 187 (1).
 οἷς ὑβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. οὕτω παρέζων †χρησιῶς οὐκ (f.
 Χρησιέ, κούκ) ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3). οὐκ ἐπίστασαι ζῆν
 Alexid. 3, 464 (2, 4). ζῆν βούλομαι Alexid. 3, 490 (1). τοὺς ἐρῶντας
 ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). ζῶσι δ' ἀμφοτέροι μόλις Alexid. 3, 510
 (11). χῶραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστὶν βλος Men. 4, 117 (2). ἀμε-
 λούντα τοῦ ζῆν mon. 646. εἰ μεμάθηκε ζῆν ἐγκαλεῖς; A. ζῆν δ' ἐστὶ
 τὸ τοιοῦθ'; Baton. 4, 502 (v. 5. 6). πολὺ γ' ἐστὶ-κτῆμα τιμωπάτατον-εἰς
 τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431. ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν
 Antiph. 3, 66. ὅς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150
 (49). ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός Amphid. 3, 308 (1).
 μῆτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μῆτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). οὐ
 τοῦτο τὸ ζῆν ἐστὶ *τὸν καλούμενον θεῶν-βλον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15).
 ζῷ-Τίμωνος βλον Phryn. 2, 587 (1). ὅστις ζῆ θαλάττιον βλον Antiph.
 3, 52 (1). τοῦτον ζῆν τὸν βλον Antiph. 3, 102. εἰ τοῦτον ἔζων πάντες
 ὄν ἐγὼ ζῷ βλον Baton. 4, 500 (2). τουτονὶ περιῆψεν ὄν νυνὶ βλον ζῷ-
 μεν Athenion. 4, 557 (v. 8). ἠδέως ζῆν τὸν βλον καθ' ἡμέραν Philetacr.
 3, 295 (2, 5). ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βλον Philem. 4, 30 (1). *κάμεριμον
 ζῆν βλον Philem. 4, 35 (7). ζήσεις βλον κράτιστον mon. 186. ῥᾶον
 βλον ζῆς mon. 169. βλον-καλὸν ζῆς- Philem. 4, 62 (106) = mon. 78.
 ἀβλωτον ζῶμεν βλον Philem. 4, 36 (8). add. Philem. 4, 36 (9).
 Men. 4, 192 (4, 7). 193 (5). δειπνεῖ καὶ ζῆ θαυμαζόμενος μετὰ
 μειρακίων Eriphr. 3, 336 (1). γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέ-
 ρων Alexid. 3, 450. ἢ δεῖ ζῆν μόνον ἢ- Men. 4, 117 (4). φθό-
 νος μεθ' οὐ ζῆ πάντα τὸν βλον γυνή Men. 4, 231 (6). ἀποστεροῦντα
 ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν Crobyli 4, 566 (2). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν,
 ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. οὐδ' ἐᾷ ζῆν τὸν λα-
 βόνθ' ὡς βούλει Men. 4, 164 (1). ὅτω ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται
 Men. 4, 268 (245). πρὸς τοῦτον ἕνα (int. δεσπότην)-ζῆν Men. 4, 250
 (56). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην mon. 189. πρὸς καππάριον ζῆς
 απον. (389) 5, 122. ἀνθρώσκοισι καὶ βρακάνοις-ζῆν Pher. 2, 255 (2).
 πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. ζῆ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). πόθεν

- ζῆ καὶ τί ποιῶν Diph. 4, 888 (1, 4). ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος ib. 29 (1, 12). ζῆν ἄνευ κακοῦ mon. 692. ζῆν ἀλύπως mon. 202. cf. mon. 509=731. ζῆς ἐτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον Philem. 4, 55 (63^b)=Men. 4, 274 (179). cf. Philippiid. 4, 478. ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῆ κακῶς Men. 4, 265 (135). cf. 4, 75 (5). λεπτῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς mon. 662. ὅσοι ζῶσι κακῶς ἔχοντες ἄφθογον βίον Philetaer. 3, 297 (1). *λύπη-καὶ τὸ ζῆ κακῶς Antiph. 3, 52 (1). ἀνελευθέρως ζῶντας Alexid. 3, 507 (8). ζῶμεν ἀλογίστως mon. 200. ζῆτε τερπνῶς (al. τερπνόν) Plat. 2, 652 (1). χωρὶς θορύβου-ζῆσεις καλῶς *Aristophan. 2, 1181 (19). ἀπρογνώστως ζῆν ἠδύ Apolloid. 4, 450. ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν Alexid. 3, 507 (8). τοῖς χείρονας ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον Men. 4, 135 (2, 19). λαμπρῶς-ἐνιοὶ *ζῶσιν (vulg. σώζειν) Men. 4, 272 (172)=Diph. 4, 422 (20). ἔάν δὲ μῆδ' ὀτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελῶς Diph. 4, 389 (1, 10). ἐκ τοῦ ζῆν παγκάλως Baton. 4, 502 (v. 9). τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 43). ὡς αἰσχρὸν εὐ ζῆν ἐν ποταμοῖς ἠθεσιν mon. 584. ὅστις *πενόμενος βούλεται ζῆν ἠδέως Men. 4, 260 (104). ζῆν ἠδέως mon. 201. τὸ ζῆν ἠδέως παρέντες Apolloid. Car. 4, 441 (v. 1). ὅστις παρὸν ζῆν ἠδέως κακῶς διάγει Apolloid. 4, 456 (3). ἔλεγον ἐγὼ σοὶ μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἠδέως Philippiid. 4, 468 (2). τοῦσημερον ζῆν ἠδέως anon. 4, 607 (20^b). ζῆθι προσεχότιως mon. 191. †[καὶ ζῆν] μαθόντι μῆδὲ τάγυρι- Eur. 2, 431 (10).
- ζωγραφία:** †ζωγραφίας ἦφθαι Nicomach. 4, 583 (v. 15).
- ζωγράφος:** ὡσπερ *πονηρῶ ζωγράφω τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν Antiph. 3, 52 (1). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 495 (1, 4). ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται Antiph. 3, 79 (2, 3). τῶν ζωγράφων ἡ καλὴ χειρουργία Anaxand. 3, 175 (1, 1). οὔτε ζωγράφος-οὔτ' ἀνδριαντοποιός Philem. 4, 22.
- ζωγραφῶ:** ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). τὰς ὀφρῦς-ζωγραφοῦσιν ἀσβόλω Alexid. 3, 423 (1, 16). τῶν φάλων-τοῖς τρόπους οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἰ τύχαι Antiph. 3, 152 (60, 4).
- ζωδάριον:** Alexid. 3, 446 (2).
- ζωή:** ζωῆς πονηρᾶς mon. 193.
- ζῷμα:** *ζῷμ', ἀμπέχονον, τρύφημα Aristophan. 2, 1079 (6, 7). τὴν τροφὸν ζῷμ' ἐνδεδυμένην Men. 4, 199 (9).
- ζωμεύω:** τὰ κρεῖαδ' ἠΐψες ἐζωμευμένα Aristophan. 2, 1185 (36).
- ζωμήρουσις:** θυεῖαν, κάκκαβον, ζωμήρουσιν Antiph. 3, 146 (32). μάγιστρος ἐστὶν οὐκ ἔάν ζωμήρουσιν ἔχων τις ἔλθῃ Philem. iun. 4, 68 (1). ζωμήρουσιν *φέρ' Anaxipp. 4, 465 (1).
- ζωμός:** cf. δωμός. ζωμοῦ δ' ἔρρει-ποταμός Telecl. 2, 361 (1, 8). ποταμομέλαγος ζωμοῦ πλέφῃ Pher. 2, 299 (1, 3). ποταμοὶ-ζωμοῦ μέλαγος Pher. 2, 316 (1, 4). μέλανα ποιεῖν ζωμόν Nicostr. 3, 284. ζωμόν μέλανα μηχανώμεθα Alexid. 3, 447 (1, 8). ζωμός μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίῳ Κυρητον. 4, 486 (v. 8). ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ρόφει Antiph. 3, 22. †ζωμόν οὐκ ἐπολεῖ Ὀμηρος Antiph. 3, 144 (27). ζωμόν ποιῶ Δχιονίσι 3, 535 (2). ἐν πῆρα φέροις ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν Diph. 4, 403 (1, 6). ζωμός-χυλινδέλω κρέα Nicoph. 2, 851 (2, 3). καρύων, ζωμοῦ, πολυῶν Metag. 2, 759 (1). ζωμόν-φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ Anaxand. 3, 183 (1, 13). φουσκῶν, ζωμοῦ, τεύτων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). φουσαι, πάσαι, ζωμοί Aristophan. 2, 1184 (32). τοῖς-κεκαρυκευμένοις ὄφουσι καὶ ζωμοῖσιν Alexid. (Antidot.) 3, 458. γαστέρας-καλῶν ζωμῶν πλάσ anon. 4, 606 (19^b). †ζωμῶν ἀλγίτων μέτρα (f. ζωμός ἀλγίτων μέτρα) Eur. 2, 574 (108^a). λιπαρὸν ψωμόν (al. ζωμόν) καταπέγειν Anaxip. 2,

707 (1). λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμός κατωνόμασται Anaxand. 3, 177 (2, 5). ὥστ' ἦδη πάλαι *** ζωμός καλοῦμαι Aristophant. 3, 357 (1, 3).

ζωμοτάριχος: ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής Alexid. 3, 402 (2).

ζῶον: ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει Timocl. 3, 592 (v. 2). πάντων ζῶον ἀθλιώτατον ἄνθρωπος Philem. 4, 33 (4). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῶον μόνον (i.e. homo) Men. 4, 135 (2, 8). ἄνθρωπος εἰ, | οὐ μεταβολὴν θῆπιον-ζῶον οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2). ἅπαντα τὰ ζῶ' ἐστι *μακαριώτερα-ἀνθρώπου Men. 4, 230 (5).

οὐκ ἐστ' ἀναιδοῦς ζῶον εὐθαρσέστερον Diph. 4, 425 (29). ἀδηφάγον τὸ ζῶον- | ἐστίν (int. philosophus) Anaxipp. 4, 460 (v. 39). οὕτω

φιληδεῖ ταῖς ὑσίν, - ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τὸ ζῶον Antiph. 3, 68. ὡς εὐφυνὲς ζῶον κοχλίας Philem. 4, 41 (19). διεχώριζον ζῶων τε

βίον δένδρων τε φύσιν Epicrat. 3, 370 (1, 14). Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι καὶ τᾶλλα πάντα ζῶα Philem. 4, 32 (3). τοῦ λιθίνου ζῶου-ἠριάσθη τις Philem. 4, 46 (35).

Ζωπύρα: Alexid. 3, 407.

* Ζωπυρίνος: Baton. 4, 501.

Ζώπυρος: Ζωπύρου τάλαντα Cratin. 2, 115 (12).

ζωπυρῶ: ζωπύρει τοὺς ἄνδρακας Men. 4, 90 (7).

ζωρός: ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ Antiph. 3, 82. κεράσας ζωρότερον Ὀμηρικῶς Kphipp. 3, 329 (3).

ζώστειον: Aristophan. 2, 983 (31).

H.

ἦ δ' ὅς Cratin. 2, 126 (15).

ἦ: * ἦ πολλά-γίγνεται- Eur. 2, 549 (4). ἦ πολλάκις-φροντίσι συγγεγένη-μαι Eur. (?) 2, 577 (v. 3). ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς Pher. 2, 280 (11). * ἦ μὴν ἴσως-οὐκ οἶσθ' Nicomach. 4, 583 (v. 6). ὄμνυμι- * ἦ μὴν (libri ἡμῖν) ἐλέσθαι-ἀν-ἦ Antiph. 3, 102. ὄμνυμι σοι-ἦ μὴν ἀποί-σειν σοι γραφὴν κακώσεως Men. 4, 166 (6). ἦ που κεκράζονται- Aristophan. 2, 974 (7). ἦ πού τις ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). τίς σε Θηρικλῆς-ἐτευξε-; ἦ που κα-τειδῶς Eubul. (Arag.) 3, 226 (2). ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν χλευά-ζεσθαι τ' ἐβόησαν Epicrat. 3, 371 (1, 30). ἦ πού τι χαλεπὸν ἐστὶ Men. 4, 292 (271). * ἦ τυχὸν δώσεις ἐμοί Baton. 4, 502 (v. 10). * ἀλλ' εἰ (f. ἦ) σορέλλη Aristophan. 2, 1093 (16, 1). † ἦ (f. ὦ) πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι Cratin. 2, 88 (5). † ἂν ἐκείνον ἦ πονηρὸς (f. ἐὰν ἐκείνον πονηρὸν) εἰν' ἀρνῆ Phryn. 2, 600 (6). † ἦ (l. ἦ) μήποτ' - ἐς * ταῦτόν μόλις Stratt. 2, 778 (1). * ἦν μέγα τι χρῆμα ἔτι (legitur ἦ μέγα τι βρωμ' ἐστὶν ἦ) τρυγωδοποιουσιχη Aristophan. 2, 1085 (15). ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; Aristophan. 2, 996 (2). ἀλλ' ἦ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω; Aristophan. 2, 1183 (29). πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἦ (an ἦ?) Στιλβί-δης; Eur. 2, 514 (15). ἦτις (an ἦ τις) κάμηλος ἔτεκε-; Philyll. 2, 865 (5). * (ἦ) λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Aristophan. 2, 1093 (3). * ἦ καρ-διώττεις; Aristophan. 2, 1101 (11). * ἦ (libri ἦ) σταθμοῦχος δ' ἐστὶ τίς; Antiph. 3, 93. Λάμπρον. B. * (ἦ) τοῦτον λέγεις τὸν πέτρινον; Anaxipp. 4, 464 (1).

ἦ: cf. ἦ. 1) vel, aut. ἐγὼ γάρ εἰμι θυνηὶς ἦ μελαιναὶς ἦ | καὶ θύννος, ὄρφως- Cratin. 2, 109 (3). σισύμβριον ἦ κρίνον ἦ ῥόδον Cratin. 2, 146

- ρίσκης ἢ μετὰ χαμαιτύπης - κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. οὐχὶ διαφέρει
 τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 544 (v. 8). μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμωσιν
 Eur. 2, 526 (3). τοῦ γὰρ τις ἄλλου - οὐνεκα (f. οὐνεχ' ἄν) | εὐξασθαι
 πλουτεῖν-ἦ-; Antiph. 3, 134 (4). τί δ' ἄλλο γ' ἦ | - Lysipp. 2, 744 (1).
 cf. ἄλλος. καταλείπει οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκένοι Antiph. 3, 150 (51).
 cf. Theophil. 3, 630 (1). νόμος φυλαχθεὶς οὐδὲν ἔστιν ἢ νόμος Men.
 4, 268 (151). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ-θεός Men. 4, 276 (147). μὴ
 ἔπιεῖν ἄλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). ἔχει-οὐδαμόθεν-ἄλλ' ἢ δαί-
 διον ἐν- Hipparch. 4, 431. τίς πόλις δ' ἔστι-πλήν * ἄρ' ἢ Σάπης-;
 Metag. 2, 758 (2). † ἐμὲ (ἢ μὲ?) πρὶν δεδειπνᾶσαι Aristophan. 2,
 1051 (10). ἢ μάρτημα Philem. 4, 18 (1). ἢ ἀληθές Men. 4, 292 (70).
 ἢ πόθεν (ποθεν 5, 71) Aristophan. 2, 1211 (171). de corruptis
 et dubiis cf. Cratin. 2, 212 (116). Stratt. 2, 768 (1). Aristophan. 2,
 1072 (8). Ephipp. 3, 327 (2). Diph. 4, 385.
 † ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παλζουσ' Cratin. 2, 113 (4).
 ἦ α: τὴν γαστὴρ' ἦων κἀχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14).
 ἦ βη: ἐπαίδευσεν ἔθραψέ τε - εἰς ἦβην Cratin. 2, 112 (2). μισάνθρωπος
 ἄνθος ἦβης Phryn. 2, 580 (1, 3). κάλυξ νεαρᾶς ἦβης Aristophan. 2,
 1137 (1). ὦσαν λουτροῖδα κατάδεσμον ἦβης Theop. 2, 807 (2). ὦς
 ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου Cratin. 2, 56 (1).
 ἦ βυλλιῶ: κόραι-ἀρτίως ἦβυλλιῶσαι Pher. 2, 300 (1, 29).
 ἦ βῶ: ἐπὶ δαῖτον ἦβῶντ' ἀρτίως οἰνίσχον Cratin. 2, 117 (3).
 ἦ γέλοχος: Plat. 2, 690 (32). ἦ γέλοχον τὸν * Κιννάρου μισθωσάμενος
 -λέγειν Stratt. 2, 763 (1). ἦ γέλοχος * οὗτός με μηνύσειεν ἂν | ὁ πρ-
 γικός Sannyr. 2, 574 (1).
 ἦ γεμονία: ἦ γεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4).
 τῆς τέχνης ἦ γεμονία τίς ἐστιν-τὸ προειδέναι Diph. 4, 391 (1, 5).
 ἦ γεμών: στρατηγός ἐστιν, ἦ γεμών δὲ θάτερον Dionys. 3, 548 (v. 14).
 ἄρχων, στρατηγός, ἦ γεμών δήμου Men. 4, 142 (2). νοῦς πάντων ἦ-
 μῶν τῶν χρησίμων mon. 579.
 ἦ γροῦμαι: 1) ὅστις τῆς ὁδοῦ ἠγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτάξιν anon. 4, 623 (71).
 ἠγούμεσθ' εὐ κἀνδρείως Plat. 2, 653 (3). πῖναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγ-
 λων ἠγήσεται Nicost. 3, 278 (1). εἰ-βατὶς αὐτῶν ἠγεῖτ' ὀπιτή Herm. 2,
 399 (3). ἀρετῆς ἀπάσης σεμνὸς ἠγεῖται λόγος mon. 594. τῶν τεχνῶν
 * πάντα τοῦθ' ἠγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἢ τάξις-ἐν τῇ κατ'
 ἡμᾶς (int. τέχνη)-ὡσπερ ἠγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47).
 2) ἠγούμεθα-εἶναι ταύτας σωτήρας Pher. 2, 345 (16). δεινὸν ἠγούμε
 ποιεῖν (int. στρατηγούς) Alexid. 3, 391 (2). τὴν ἐγχελυν μέγιστον ἦ
 δαίμονα Anaxand. 3, 181 (v. 5). ἠγεῖται * δὲ δὴ τούτους μόνους ἐπι-
 θέρους Eubul. 3, 217 (1). ἠγεῖται * μ' ὄλωσ' ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3).
 σύ με παντάπασιν ἠγεῖ ἄλλων Apollod. Car. 4, 445 (2). λόγον παρ' ἐχθροῦ
 μήποθ' ἠγήσῃ φίλον mon. 325=683. τὸ κέρδος ἠγοῦ κέρδος mon. 563.
 τῆς ἐπιμέλειαν παντὸς ἠγοῦ κυρίαν mon. 632.
 ἦ δέ: κύτισόν τ' ἦ δέ * σφάκον Eur. 2, 426 (1). ἄλας τ' ἦ δ' ὀρεγίτη
 Alexid. 3, 443.
 † ἦ δει: † οὐκ ἦδει θεοὶ Damox. 4, 530 (v. 6).
 ἦ δη: cf. ἦδύς. ἦδη τεθῆσθαι-; Magnet. 2, 10 (2). Herm. 2, 394 (3).
 ὄστρυγας ἔθραψας-ἦδη πώποτε; Eur. 2, 512 (9). ἦδη-πώποτε-εἰς
 Eur. 3, 551 (7). ἦδη-πώποθ'-ἐχαμεις-; Plat. 2, 648 (1). ἦδη καὶ
 ἦκουσας βίον ἀληλεμένον; Amphid. 3, 303 (1). ἀκήκοας σὺ * δέσποτα
 ἦδη (libr. δέσποτα δὴ) πώποτε-; Amphid. 3, 311. * Ἐλλέβορον ἦ
 πώποτ' ἐπιεις-; Men. 4, 90 (5). ὥστ' ἦδη πάλαι * ζωμός καλοῖται
 Aristophont. 3, 357 (1). πολλῶν ἦδη ἀπαίδων-περιλέξας Eur. 2, 440 (1)

τάχα δὴ νεκρόν Men. 4, 239 (19). ἢ πλουσίους τοὺς πλείοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). ἢ λέγων φαίνου τι δὴ | καινὸν-ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 2). ἀλλ' ἢ τρίτορχος ἢ *πτέρων ἢ στρουθίας anon. 4, 647 (172). ἢ τρὶς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι Pher. 2, 315 (13). ἢ τοι-ἢ- et ἢ-ἢ τοι: vide ἢ τοι. ἢ γὰρ πένης ὦν-χρήματα λαβῶν ἔχει δέσποιναν-· ἢν δ' αὖ λάβη μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1, 4). ἢ μὴ γαμεῖν γάρ, ἢν δ' ἄπαξ λάβης, φέρειν Men. 4, 226 (1). ἢ λαβῶν τι-ἔκυψεν-(nihil respondet) Amphid. 3, 313 (1, 15). δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν-(perit responsio) Men. 4, 282 (219). δεῖ χαρίεντα-τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν, ἢ φέρεται θύραζε Eur. 2, 485 (1, 13). λέγω, μὴ πιορκεῖν-, ἢ-Φερεκράτης λέξει- Pher. 2, 293 (16). θῦσσον ἢ κεραυνοπλήξ ἔσει Alcae. 2, 825 (1). μὴ μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ', * ἢ μολγοὶ ἔσονται Aristophan. 2, 1066 (4). μὴ παρατίθει μοι-ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ Eubul. 3, 210. ἐν πῆρα φέροις ἄρτους ἢν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς Diph. 4, 403 (1, 6). οἴκοι μένειν χρῆ-ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν-εὐδαίμονα Men. 4, 116 (6). θᾶπτον ἢ βάδην Men. 4, 253 (221). τὴν οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα Theop. 2, 816 (1). ἐπεισηγεν χορείαμ ἢ τράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1). ἐὰν στρέψω-περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν Antiph. 3, 97 (2). ἀδίκος ἐστὶν ἢ ἀκρατής ἄγαν Anaxand. 3, 197 (4). ὦ μὴ κακὸν τι γέγονεν ἢ γενήσεται Philem. 4, 42 (23). 2) an. πότερ' ἢν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Eur. 2, 506 (23). * πότερ'-(χύτραν) λέγω, ἢ-χύτος-; -ἀπόρρουν θρόμβον- * τρυφῶντι-; ἢ σαφῶς πληροφοῶντα φράζω σοι; Antiph. 3, 26 (1). πότερά μοι γριῶν προβάλλεις-(ἢ) τί δύναται τὸ δηθέν; Antiph. 3, 41 (2, 7). στεφανους-βούλεσθε * πότερ' ἐρπυλλίνους ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διεξηγητισμένων; Eubul. 3, 252 (4). ἢ ναῦς δὲ * πότερ' εἰκόσορός ἐστὶν ἢ κύκνος, ἢ κάνθαρος; Nicostr. 3, 282. cf. πότερος. εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν; ἢ κόψομεν-; Eur. 2, 525 (1). πόθεν οἰκήτωρ; ἢ τις (al. οἰκήτωρ εἰ; τίς) Ἰώνων-ὄχλος ὠρμηται; Antiph. 3, 50. * τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστὶν ** ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; Antiph. 3, 64. τί ποτ' ἐστὶν ἄρα-; ἢ-ἢπτον ὀδυνᾶται-; Philem. 4, 42 (24). 3) q u a m. ἢπτόν τ' ἀποσταίην ἢν-ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἢν κερύλον Antiph. 3, 43. ὡς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eur. 2, 510 (7). add. Alexid. 3, 454 (1, 3). ὥστε μᾶλλον ἢν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 11). θλαστάς-εἶναι κρεῖττον ἐστὶν ἀλμάδος (l. ἐστ' ἢ γ' ἀλμάδας) Aristophan. 2, 1111 (9). τοὺς νέος ἀγοραίους ἢπτον ἢ κείνος ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). πρᾶγμα μείζον * ἢ δοκεῖς Antiph. 3, 5 (7). ὅστις μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1). τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις ἀτυχίματ' ἄλλοις γεγονόσ' Timocl. 3, 593 (v. 17). οὐκ ἐστὶ μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί, | ἢ-ἰδεῖν- Men. 4, 261 (109). θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ-τοῦτ' ἐσθ' ἐκάστω μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν Eubul. 3, 205 (v. 1. 2). τί τὰργύριον-τιμιώτερον αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). πόσῳ κάλλιον-τρέφειν-ἔσι' ἄνθρωπον-ἢ χῆνα-, ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον Eubul. 3, 260. πρὸς τοὺς στρατηγούς ῥᾶόν ἐστι-προσελθόντ' ἀξιοθῆναι λόγου-ἢ | πρὸς τοὺς-ἰχθυοπώλας Amphid. 3, 312 (1, 3). τί γὰρ ἐχθιον * (ἢ) "παῖ παῖ" καλεῖσθαι-ἢ τὴν ἀμίδα φέρειν ὄραν τέ- Epicrat. 3, 366. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἢν τῶ-ἢ-ἢ-ἢ Δημέφ Alexid. 3, 476 (1). ἐλέσθαι τοῦτον ἢν ζῆν τὸν βίον ἢ τὴν-ὑπεροχὴν Antiph. 3, 102. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πύθον mon. 240. λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν mon. 327. καλὸν τὸ νήρειν ἢ τὸ-κραιπαλᾶν mon. 690. φῆδὺ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἢ μὴ πρέπει mon. 221. θανεῖν ἀριστόν ἐστὶν ἢ ζῆν ἄθλως Philem. 4, 63 (109) cf. mon. 296. τί τοῦτο διαφέρει | ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν-φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). * ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κο-

- ρίσκης ἢ μετὰ χαμαιτύπης - κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. οὐχὶ διακρίνεις τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 544 (v. 8). μηδὲν ἄλλ' ἢ κρούμιτον Eur. 2, 526 (3). τοῦ γὰρ τις ἄλλου - οὐνεκα (f. οὐνεκ' ἄν) | εὐξασο πλουτεῖν-ἦ-; Antiph. 3, 134 (4). τί δ' ἄλλο γ' ἦ | - Lysipp. 2, 744 (1). cf. ἄλλος. καταλείπει οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51). cf. Theophil. 3, 630 (1). νόμος φυλαχθεὶς οὐδὲν ἔστιν ἢ νόμος Men. 4, 268 (151). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ-θεός Men. 4, 276 (157). μὴ ἔπιεῖν ἄλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). ἔχει-οὐδαμόθεν-ἄλλ' ἢ δαπιδιον ἐν- Hipparch. 4, 431. τίς πόλιτις δ' ἔστι-πλήν * ἄρ' ἢ Σάτας-; Metag. 2, 758 (2). † ἐμὲ (ἢ 'μέ?) πρὶν δεδειπνᾶναι Aristophan. 2, 1051 (10). ἢ μάρτημα Philem. 4, 18 (1). ἢ ἀληθές Men. 4, 292 (270). ἢ πόθεν (ποθέν 5, 71) Aristophan. 2, 1211 (171). de corruptis et dubiis cf. Cratin. 2, 212 (116). Stratt. 2, 768 (1). Aristophan. 2, 1072 (8). Ephipp. 3, 327 (2). Diph. 4, 385.
- † ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' Cratin. 2, 113 (4).
- ἦα: τὴν γαστέρ' ἦων καχύρων σεσαγμένος Pher. 2, 344 (14).
- ἦβη: ἐπαίδευσεν ἐθραιπέ τε - εἰς ἦβην Cratin. 2, 112 (2). μισάνθρωπον ἄνθος ἦβης Phryn. 2, 580 (1, 3). κάλυξ νεαρᾶς ἦβης Aristophan. 2, 1137 (1). ἦβαν λουτρίδα κατάδεσμον ἦβης Theop. 2, 807 (2). ἦβης ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου Cratin. 2, 56 (1).
- ἦβυλλιωῶ: κόραι-ἀρτίως ἦβυλλιωῶσαι Pher. 2, 300 (1, 29).
- ἦβω: ~~μετὰ~~ δαῖον ἦβῶντ' ἀρτίως οἰνίσχον Cratin. 2, 117 (3).
- ἦγέλοχος: Plat. 2, 690 (32). ἦγέλοχον τὸν * Κιννάρου μισθωσάμενος -λέγειν Stratt. 2, 763 (1). ἦγέλοχος * οὗτός με μηνύσειεν ἄν | ὁ τραγικός Sannyr. 2, 874 (1).
- ἦγεμονία: ~~τῆς~~ ἦγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). τῆς τέχνης ἦγεμονία τίς ἔστιν-τὸ προειδέναι Diph. 4, 351 (1, 5).
- ἦγεμών: στρατηγός ἔστιν, ἦγεμῶν δὲ θάτερον Dionys. 3, 548 (v. 14). ἄρχων, στρατηγός, ἦγεμῶν δήμου Men. 4, 142 (2). νοῦς πάντων ἦγεμῶν τῶν χρησίμων Mon. 579.
- ἦγοῦμαι: 1) ὅστις τῆς ὁδοῦ ἠγήσεται σοὶ τὴν ἐπιτιάξ anon. 4, 623 (71). ἠγούμεσθ' εὐ κἀνδρῆως Plat. 2, 653 (3). πῖναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἠγήσεται Nicostr. 3, 278 (1). εἰ-βατὶς αὐτῶν ἠγεῖτ' ὀπιτή Herm. 2, 399 (3). ἀρετῆς ἀπάσης σεμνὸς ἠγεῖται λόγος Mon. 594. τῶν τεχνῶν * πάντα τοῦθ' ἠγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἢ τάξις-ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς (int. τέχνη) - ὥσπερ ἠγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47). 2) ἠγούμεθα-εἶναι ταύτας σωτήρας Pher. 2, 345 (16). δεινὸν ἠγοῦμα ποιεῖν (int. στρατηγούς) Alexid. 3, 391 (2). τὴν ἐγγελυν μέγιστον ἠγὴ δαίμονα Anaxand. 3, 181 (v. 5). ἠγεῖται * δὲ δὴ τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). ἠγεῖται * μ' ὄλωσ ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3). σὺ με παντάπασιν * ἠγεῖ λίθον Apollod. Car. 4, 445 (2). λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἠγήσῃ φίλον Mon. 325=683. τὸ κέρδος ἠγοῦ κέρδος Mon. 503. τῆς ἐπιμέλειαν παντὸς ἠγοῦ κυρίαν Mon. 632.
- ἦδέ: κύτισόν τ' ἦδέ * σφάκον Eur. 2, 426 (1). ἀλά τ' ἦδ' ὀριγάνη Alexid. 3, 443.
- † ἦδεῖ: † οὐκ ἦδει θεοί Damox. 4, 530 (v. 6).
- ἦδη: cf. ἦδύς. ἦδη τῶν αἰσῶν-; Magnet. 2, 10 (2). Herm. 2, 394 (3). ὄστρυγας ἐθρεψας-ἦδη πώποτε; Eur. 2, 512 (9). ἦδη-παίποτε-εἶδες; Eur. 2, 551 (7). ἦδη-πώποθ'-ἐχαμεις-; Plat. 2, 648 (1). ἦδη ποί ἠκουσας βίον ἀλληλεμένον; Amphid. 3, 303 (1). ἀκήχοας σὺ * δέσποι ἦδη (libr. δέσποτα δὴ) πώποτε-; Amphid. 3, 311. * Ἐλλέβορον ἦδη πώποι' ἐπιες-; Men. 4, 90 (5). ὥστ' ἦδη πάλαι * ζωμός καλοῦμαι Aristophont. 3, 357 (1). πολλῶν ἦδη ἀπαύτων-περιλείξας Eur. 2, 440 (1).

πολλοὺς δὴ (l. ἤδη)-φάγρους ἐγκάψας Stratt. 2, 771 (2). αἶ νῦν ἀνοη-
ταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον Henioch. 3, 563 (v. 8). ἀβουλία κατέχουσα
πολὺν ἤδη χρόνον ib. (v. 14). δι' ἃς πεπαρωνήκασιν ἤδη πολλάκις ib.
(v. 18). ὁμωμοκῶς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις Men. 4, 248 (40).
τοῦ-πολλάκις ἤδη φανέντος Nausicr. 4, 575 (1). κατακεχρημένον-
ἤδη ὅτι (libr. ἠδιστον) Amphid. 3, 306 (1, 5). ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶ-
σαν ἤδη Aristophan. 2, 1149 (2). τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέ-
ρας ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 12). ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὄρω μα-
σωμένους Antiph. 3, 126 (1, 16). οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη *γέγον' ἔτη
τρισχιλία-; Philetæer. 3, 294 (1). ἤδη σχεδὸν τι πάντα σοι Anaxil. 3,
353. ἐξέρχεται-*πανταχόσ' ἤδη (f. -χόσε δὴ) πιομένη Epicrat. 3, 366
(2, 21). δταν δὲ γηρασκωσιν ἤδη Epicrat. 3, 365 (2, 11). ἐπεὶ-*δό-
λοχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει Epicrat. 3, 366 (2, 18). τρίτον ἤδη μ'
ἔρωτᾶς Men. 4, 222 (1). πεπωκότα ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα-τονδὲ δὲ
ναστὸν-ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα Diph. 4, 397. πεπέρακεν
μὲν-ἤδη Μαρικᾶς Eur. 2, 499 (1). δεδειπνήκασιν ἤδη Plat. 2, 637 (1, 1).
σπονδῆ-ἤδη γέγονε καὶ πίνοντες †ἤδη (l. εἰσι) πόρρω ib. 638 (1, 10).
ἤδη-αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάσαι Aristophan. 2, 1139 (6). δταν τὴν ἐν-
θεσιν ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνης κατεσπακῶς Antiph. 3, 116 (1,
13). πάντα νῦν ἤδη ὅσ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). ὁπότεν ἤδη πάντα
συμφωνεῖν δοκῆ Machon. 4, 497 (v. 10). ὁπότεν ἤδη πεινῶσι σφόδρα
Pher. 2, 255 (2). τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη *πρὸ χειρὸς εἶναι Plat. 2,
638 (1, 5). ἤδη παροινεῖς-πρὶν δεδειπνάσαι Aristophan. 2, 1051 (10).
ἤδη μὲν-προζώννυται Pher. 2, 279 (7). μάττει γὰρ ἤδη Eur. 2, 566
(55). ἤδη δ' ἤψε χύτραν ῥαφάνων Alcae. 2, 831 (3). τὸ μύρον ἤδη
†παράχεον βαδίζων (f. παραχέων βαδίζω) Plat. 2, 638 (1, 6). ἀφαι-
ρεῖν ὦρα ὅτιν ἤδη τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1, 2). κατ' ἐκείνον
ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι Straton. 4, 546 (v. 29). τῆ νῦν τότε
πῆθι λαβῶν ἤδη Cratin. 2, 96 (6). ἤδη σύ; Pher. 2, 335 (8, 5).
δεῖπνον αἰτήσεις με σύ | ἤδη παρελθῶν Alexid. 3, 465 (3). ἤδη δέλ-
φακες Cratin. 2, 20 (7). ἤδη-Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι Eur.
2, 442 (7). μονοφαγεῖς ἤδη τι Antiph. 5, 80 (100). ἤδη-εἰμι μουσι-
κώτερος τρύχνου anon. 4, 660 (235). ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν Pher. 2, 349
(31). ἤδη-λέξω τὸν λόγον anon. 4, 654 (203). *ἰκέτευον αὐτὸν ἤδη
μεταβαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 45). *οὐκ ἠρέσαμεν αὐτοῖσιν, ἤδη δ'
εἰμὲ σῶς Men. 4, 301 (316). οἷσι νῦν φρύγουσιν ἤδη τὰς κᾶχους
Cratin. 2, 217 (139^a). †νῦν-ἀνάπηρα-θύουσιν ἤδη βόλδια Herm. 2, 393
(1). τὰργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Epicrat. 3, 366 (2, 25). ὡς
δ' ἠρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας προσάγουσιν ἤδη Athenion. 4,
558 (v. 22). γαστρίον τις-προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου ib.
(v. 29). ἴν (f. ἴν)-εἰπης ἄπαξ, εὐθύς ἀντήκουσας ἤδη λοιδορεῖσθαι
λέβεται Alexid. 3, 454 (1). *μηκέτ' αἰτιῶ θεόν, ἤδη δὲ τῆ σαυτοῦ
ζυγομάχει μαλακία Men. 4, 126 (1). ἐχρῆν, εἰ τις πατρώαν-γῆν κατα-
φάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους Men. 4, 175 (2). κᾶν μὲν οὐσίαν
ἐχῆ-ἴαν ἀπολαύειν-ἤδη τὸν βλον Diph. 4, 388 (1, 6). οὐ δ' ἄν-κλέ-
νην ἴδη-ἤδη *συγκατακλιθεῖς-ἀριστίσας ἑαυτὸν-ἀπέρχει ὀικαδ' Dioc. 3,
544 (v. 11). πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθῶν τὸν Τήλεφον γενόμενον
ἤδη (al. οὔτω) τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει Timocl. 3, 593 (v. 11). τᾶλλα
δέ | ἤδη *τάδ' εὐτελέστατ' Plat. 2, 674 (2, 11) cf. 5, 48. ἤδη δ' ἐπί-
χυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι Men. 4, 219 (1). ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο
Men. 4, 246 (39). *ἀνδραπόδι ἤδη ταῦθ', ὄρας; Diph. 4, 414.
†δεῦρ' ἤδη (l. δεῦρο δὴ) Eur. 2, 438 (5). †ἤδη (leg. τί δὴ) σὺ *σε-
μνοῖ-; Calliae 2, 739 (2). †ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ *χορὸς Aristophan. 2,

Alexid. 3, 453. ἡδύ γε πατήρ Philem. 4, 63 (108). * ἡδύ γ' ἐν ἀδιφοῖς ἐστὶν ὁμονοίας ἔρωσ Men. 4, 290 (262). ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ Men. 4, 291 (266). ὡς ἡδύ συνέσει χρηστότης κεκραμένη Men. 4, 292 (274). * ἡδύ τοι | ἐστὶν μεταβολή παντός ἔργου πλὴν ἐνός Antiph. 3, 119 (1). μεταβολή μὲν ἡδύ δ' οὐ ἀνοη. 4, 695 (327). ἡδύ τι *(τὸ?) κοινόν ἐστὶν Antiph. 3, 24. ὡς ἡδύ πᾶν τὸ μέτριον Alexid. 3, 481. οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά, || οὐχ ἡδύ; Antiph. 3, 79 (2, 9). ἡψε-ὄψον δευφάκειον. B. ἡδύ γε Alexid. 3, 489 (5). ἡδύ γε νῆ τὸν ἄλλα τὸν μέγιστον Timocl. 3, 607. ἡδύ δ' ἀποτηγανίζειν Phryg. 2, 599 (1). ὡς ἡδύ τὴν θάλατταν-ὄρᾶν-ἐστὶ Archipp. 2, 727 (1). ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδύ μὴ δεδοικότα Antiph. 3, 102. μεταλλάξαι * διάφορα βρώματα | ἐσθ' ἡδύ Antiph. 3, 140 (14). ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστὶν Ἑλλήνων αἰεὶ | συνάγειν Sophili 3, 581. ἡδύ γ' ἐστ' εὐήμερεῖν ἐν ἀπασί Philem. 4, 26 (v. 3). ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ Apollod. 4, 450. ἡδύ ἵ(?) ἀποθνήσκειν ὄτω- Men. 4, 289 (245). ὡς ἡδύ τὸ ζῆν Men. 4, 220 (5). οὐδὲν οὕτως ἡδύ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τὰλλότρια ex Men. 4, 330 (496). † ἡδύ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει mon. 221. καὶ τι πολὺ γ' ἐσθ' ἡδιον Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. γαστρὸς οὐδὲν ἡδιον * Alexid. 3, 395 (v. 6). ἡδιον Alexid. 3, 454. διαπραξάμενος † ἡδιον βίον Alexid. 3, 519 (34). ἦν * ἐστ' ἰδεῖν ἡδιον ἢ τὸ * θεωρικόν-ὑμῖν διανέμειν Theophil. 3, 631 (1). ἡδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον ἐστ' ἡ Philem. 4, 9 (1). ἄκουσμά ἡδιον Men. 4, 262 (115). ἡδιον οὐδὲν ἐστὶ μοι τῆς ματιτύης Machon. 4, 496. ὄσω δ' ἡδιονα τὰ πράγματ' ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). * ἡδιστόν ἐστὶν ἀποθανεῖν βινούνησ' ἄμα Philetæer. 3, 295 (2, 2). ἡδιστον ἀτμίζοντα Pher. 2, 300 (1, 15). ἡδέως: ὄσ' ἂν-εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις * εἰσαναλίσκων τύχη Antiph. 3, 116 (1, 10). ἡδέως πως-διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1). ἡδιον-ἀπολοῦμαι πολὺ Meisimach. 3, 568. ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetæer. 3, 295 (2, 5). τὸ ζῆν ἡδέως παρέντες Apollod. Car. 4, 441. ὅστις παρὸν ζῆν ἡδέως κακῶς διάγει Apollod. 4, 456 (3). ἔλεγον ἐγὼ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως Philippid. 4, 469 (2). τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως ἀνοη. 4, 607 (20^b). μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). κάθευδ' ἀηδῶς ἡδέως μασώμενος Philippid. 4, 476 (6). ἐν' ἡδιον πῖω Pher. 2, 299 (1). ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα-Σέλευκον ἡδέως Erimici 4, 505. κάποιον ἡδέως φαγεῖν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν-ἡδέως Alexid. 3, 386. ἐκολάκευσεν ἡδέως Eriphipp. 3, 326 (1). τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ Timocl. 3, 606. ἡδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε Alexid. 3, 485 (3, 17). ἀπνευστί-ἐκπιῶν | ὡς ἂν τις ἡδιστ' ἴσον ἴσφ κεκραμένον Alexid. 3, 495. ἡδέως ἔχων ἑμαυτοῦ Alexid. 3, 481. ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά Philem. 4, 55 (61). ἰχθύν * τὴν ἡδέως φάγοις ἂν; Antiph. 3, 36 (1, 6). κρέα-τίνος ἡδιστ' ἂν ἐσθῆος; Antiph. 3, 9 (1). ταῦθ' ἡδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413. ἡδιστὰ-ἐκ τῶν τοιούτων-ποτηρίων εἴωθα πίνειν Diochipp. 4, 542 (1). τὸν ἰαρυγγ' ἡδιστὰ πυριῶ τεμαχλοῖς Crobyli 4, 568 (1). ἐγὼ δ' ἡδιστ' ἀκρετένας δέρω Anaxand. 3, 181 (v. 13). ἡδιστὰ * πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2). τὰ δ' Ἰσθμὶ ἀποδοίμην ἂν ἡδέως- ἀνοη. 4, 673 (296). τὰς ἑταίρας ἡδέως-ἔχω Antiph. 3, 54. πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7). ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως Anaxil. 3, 348 (1, 24). οὐδὲν ἡδέως ποιεῖ-οὔτος Diph. 4, 395 (2, 13). φορεῖν τρίβωνας ἡδέως Aristophont. 3, 362 (3). οὐδεὶς ἀμελεῖθ' ἡδέως Men. 4, 282 (215). τὸν εὐποροῦνησ' ἕκαστος ἡδέως ὄρᾳ mon. 501.

ἡδυσμα: ἡδύσματα Eur. 2, 494. Men. 4, 100 (2). ὡσπερ αἱ παροψίδες τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). σκευάσαι-ἡ

ἡδύσμαθ' Dionys. 3, 548 (v. 16). ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων ἀνα-
 ῖ- *τάσθητήρια Diph. (Sosipp.) 4, 363 (2). ἐνιά τε(?) τῶν ἡδυ-
 ον Posidipp. 4, 513 (v. 6). διά-τῶν ἡδυσμάτων ἐπὶ πλείον ἀύξειν
 ιαγειρικὴν τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25). ἡδύσμασιν *ἄρνεια
 τεπλησμέν' Antiph. 3, 101 (5, 3). περιπάσας ἡδύσμασιν *λεπτοῖσι
 οῖς Alexid. 3, 416. ὑποπάσας ἡδύσματα Alexid. 3, 470 (1, 7).
 λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων Philem. 4, 13 (1). τῶν
 αἰμάτων πάντων κράτιστόν ἐστιν ἀλαζονεία Posidipp. 4, 521 (v. 3).
 ἄτιον: *ψαιστὰ-ἡδυσματίοις κατάπαστα Telecl. 2, 362 (1, 11).
 ῖ. ἡδομαι. εὐ πράττοντες ἡδομεν γίλους mon. 38. τοῖσι στρου-
 χαυνοῦσ' (?) ὁμοίως *ἦσε, παρεμυθήσατο Kephirr. 3, 326 (1).
 κόρη-ἦθεος Eur. 2, 561 (40).
 ἐπιθεῖς τὸν *ἦθμόν (vulg. ἦθμόν) Pher. 2, 270 (4). ἦθμόν (f.
) ἀργυροῦν Erigen. 3, 539 (2). σχολίννος *ἦθμός (legitur
) i. q. κημός Cratin. 2, 92 (13).
 ἦθός τι χρυσοῦν-κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). φιλέταιρον
 (lib. ἔθος) Cratin. min. 3, 379 (1). λόγου δύναμιν-ἦθει-χρηστῶ
 κραμένην ἔχειν Men. 4, 250 (52). ὀ-πλοῦτος ἐξώκειλε-εἰς ἕτερον
 Men. 4, 251 (60). ἦθος προκρίνειν χρημάτων mon. 211. ἦθος
 ὄν γεῦγε mon. 204. ἦθος πανοῦργον mon. 572. ἦθους δικαίου
 οὐ ψαύει λόγος mon. 214. ἦθους-βάσανος-χρόνος mon. 219. cf. 573.
 ὕρυσμα τό τ' ἦθος *ἦ τάξις θ' Damox. 4, 536 (v. 7). ἦθος ἀστεῖον
 καὶ πρᾶον Nicomach. 4, 563 (v. 1). ἦθη: Antiph. 3, 158 (82).
 ἦθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). τοῖς ἦθεσιν-
 ῖς ἦ φύσις (seruorum) κεράννυται Alexid. 3, 407 (3). φθείρουσιν
 ῖρησθ' Men. 4, 132 (2) = mon. 738. ἦθη πονηρά mon. 203. ὡς
 ὄν εὐ ζῆν ἐν πονηροῖς ἦθεσιν mon. 564. ἦθη-ἐν χρόνῳ πειράζε-
 ον. 573.
 ἄμοργιν-βρυτίνην ἦθειν (legeb. ἄμοργὸν-ἠθῆιν) Cratin. 2, 75 (4)
 Eur. 2, 556 (19). Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος Erilyc. 2, 889 (1).
 : ἔπειτ' ἐγὼ-ἐπιτρέψω τινί-; ἦχιστά γ' Τιμοκλ. 3, 594. ὄρας; Α.
 ἰ γε Diph. 4, 414. ἦχιστα τούτοις πλησιάζων ἦθεται Amphid. 3,
 2).
 ἦκω-ἀρτοπώλιον λιπῶν Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). ἦκω
 ἐλῶς ἀγοράσας Antiph. 3, 115. βεβρεγμένος ἦκω καὶ κεκωθωνι-
 σ Eubul. 3, 263 (5). ἦκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἐν ἔμψυχον Alexid.
 (1, 3). τὰργυρώματα ἦκω λαβεῖν βουλόμενος Men. 4, 210 (3). add.
 st. 4, 589. χρονία μὲν ἦκεις Cratin. 2, 144 (10). πόθεν ἦλθες (al.
 ; Pher. 2, 321 (2). πύελον ἦκεις ἔχων Eur. 2, 529 (8). ἦκεις καὶ σὺ
 ἡμῶς-; Amips. 2, 703 (1). ἐπ' αὐτὸν ἦκεις τὸν βατῆρα Amips. 2, 711
 εἴ τι κατειδῶς ἦκεις, λέξον Eriscr. 3, 370 (1, 7). εἰς καιρὸν ἦκεις
 d. 3, 451. οἶον πατάγημ' ἦκεις Men. 4, 301 (314). πυρετὸς εὐ-
 ἦκει τρέχων Nicoph. 2, 850 (1). ἦκει, πάρεστι Antiph. 3, 81. ἦκει
 -ἀλμυρὸν βάθος Θεόφιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1). ἦκει *φερόμεν' αὐ-
 α πάντα τὰγαθὰ Diph. 4, 380. γράμμαθ' ἦκει Philem. 4, 51 (50).
 ὄ ἰχθύν || ἦκει κομισσας Axionici 3, 531 (1). τῶν Φαρσαλλίων ἦκει τις-;
 m. 3, 578 (2). τὸν ἐλέφανθ' ἦκει φέρων Damox. 4, 529. ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἦκον Eur. 2, 561 (41). *νυνὶ-ἦκουσιν Μεγαρόθεν Stratt. 2, 774 (5).
 ἦκα-ζητοῦντες ἐνθάδ' ἦκομεν Aristophan. 2, 1132 (1). ἦκετον
 ἦ δύο Aristophan. 2, 1198 (91). εἰθ' ἦκειν ταχὺ τὸν αὐλοτρύπην
 . 2, 764 (1). εἰπόντος αὐτῷ τοῦ γίλου, ὀπηνίχ' ἄν-, ἦκειν Eubul.
 1 (1, 8). μικρὸν ὀψιαίτερον δι' ἀσχολίαν ἦκειν ib. 262 (1, 12).
 ἦδη καὶ μὴ μέλλειν Mnesim. 3, 569 (v. 25). ἀκούσας ἦκειν Men.

4, 305 (388). φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων ἔπει
 Apollod. Car. 4, 447. ἀγαθὰ μεγάλα ἦκειν φέροντας Aristophan. 2,
 1083 (11). ἔχοντα πείραν ἦκειν-δέλπνων Dionys. 3, 548 (v. 37). οὐ
 Χίου στάμνον ἦκειν Aristophan. 2, 1160 (6). τὰς προμνάδας-ἐπὶ δι-
 πνον (f. et ἐπίδειπνον) ἠκούσας Nicoch. 2, 845 (1). ἐκ τῆς Σπῆς
 ἦκοντι-μύρω Antiph. 3, 117 (2, 9). ἐκ τῶν πολεμίων οὐκ ἔπει
 Cratin. min. 3, 377. ἐξ ἀντλίας *ἦκοντα Dionys. 3, 549 (v. 41). π-
 ρης ἐλευθέρως εἰς ἔρωθ' ἦκων Men. 4, 97 (6). ἦκεν ἄρτους πρώτους
 Plat. 2, 644 (1). ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἦκ' ὄρνεις φέρων Philippid. 4, 46
 (1). τὴν τράπεζαν ἦκ' ἔχων Alexid. 3, 502 (1, 2). ἐπὶ τούτων ἔπει
 Aristophan. 2, 1165 (6). ὁ δ' *ἔχων θέρμα καὶ πῦρ ἦκε Aristophan. 2,
 1191 (63). Ἰστρία *τραγήμαθ' ἦκε (libr. τραγήματα θῆκε), προαῖος
 ἄμης Erhipp. 3, 327 (1). χορδαρίου τόμος *ἦκε Alexid. 3, 442 (1).
 τὸ πνεῦμα-τὸ σῶζον *ἦκεν Philem. 4, 10 (1). εἰθ' ἦξω πάλιν Anti-
 men. 2, 734 (1). ἦξω φέρων δεῦρο τὸν Πάρονθ' *Antiph. 3, 111. ἔπει
 φέρουσα συμβολὰς-ἄμα Alexid. 3, 449 (4). ἐπὶ τέρματα γῆς ἔπει
 Cratin. 2, 136 (5). ἦξει (al. ἔξη. f. ἦξεις)-Μήδων γαίαν Theop. 2,
 798 (1). †ἔξει *** (f. ἦξεις ἐπ') ἐννεάκρουνον Polyz. 2, 866 (3). ἐπ-
 νακτῶν-Ἄδραστος εὐθέως ἦξει Antiph. 3, 106 (v. 12). ἀλίγος ἔπει
 Apollod. Car. 4, 449. ἦξει Φιλίνος, Μοσχίων-Straton. 4, 545 (v. 3).
 ἦξει τὸ γῆρας mon. 209. ἀλάβαστος εὐθέως ἦξει Cratet. 2, 238 (2, 6).
 τῶν χειρῶν δ' ὑμῖν ἦξει παρ' ἐμοῦ ταυτί Antiph. 3, 73 (2). εἰθ'
 ἐπὶ τούτῳ μέγας ἦξει τις- Antiph. 3, 99 (1). πῦρ' ἔοιχ' ἦξεν ἔπει
 Aristophan. 2, 1134 (2). τὴν τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μὲν
 ἦξεν Alexid. 3, 500 (1). ἐφ' ὅσον ἦξεν μοι δοχεῖς Men. 4, 144
 εἰς ταῦτ' *καταγωγεῖον αὐτοῖς ἦξομεν Antiph. 3, 29 (2, 5). *ἦξομεν
 ἦξομεν Men. 4, 293 (281^a). αὐτὸ ἦκειν vide ἐνανθήκειν.

ἠλακατήν: θυνήσις, κωβιός, ἠλακατήνες Mnesim. 3, 569 (v. 35). ταυτί
 ἠλακατήνες Men. 4, 154 (5).

ἠλιάζομαι: *τριωβόλων δσων †ὑπερηλιάζομαι (l. ὑπερ ἠλιάζομαι) Plat.
 2, 605 (11).

ἠλιαία: *εἰς ἠλιαίαν ἦλθε (libr. τὴν ἠλιαίαν εἶλε) περὶ τοῦ σώματος
 Posidipp. 4, 517.

ἠλιαστής: ὁ δ' ἠλιαστής εἶρε πρὸς τὴν κίχλινδα Aristophan. 2, 1042 (11).

ἠλιβάτας: τράγος ἠλιβάτας Antiph. 3, 73 (2, 3). *ὄρειονόμοις-ἔπει
 κας *ἠλιβάτους (f. et-βάτας. libr. ὑλιβάτους,-τας) Anaxil. 3, 343 (1).

ἠλίβατος: κακὸν ἠλίβατον Damox. 4, 530 (v. 22). Cf. et ἠλιβάτας.

ἠλίθιος: ὁ δ' ἠλίθιος ὡσπερ πρόβατον-βαδίζει Cratin. 2, 40 (5). ἔπει
 τεροκόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται Plat. 2, 636 (1). ἄνδρα | ἠλίθιον, π-
 τούντα δ' Eur. 2, 484 (1, 8). ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πούλυποδος ἔπει
 Alcae. 2, 824. καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph.
 33 (1) = Erhiph. 3, 556 (1).

ἠλιθιότης: vid. ἐνεότης.

ἠλικία: ἠλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). παρ-
 νηκῶς ὑφ' ἠλικίας anon. 4, 680 (311^b). ὁ παρ' ἠλικίαν νοῦς mon.
 παρ' ἠλικίαν νοσεῖ Nicol. 4, 580 (v. 34).

ἠλικιώτης: τὰ-μειράκια χαρίζεται τοῖς ἠλικιώταις Theop. 2, 803 (11).

ἠλίχος: ἄν' ἴδω-ἠλίχον ἰχθύν δσου τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1, 6).
 ἠλίχον-ἠ γύσις φέρει λαλῶν Philem. 4, 5 (2). *τοσοῦτο γέγονε π-
 κὸν ἠλίχον περ ἦν Philem. 4, 34 (5). οὐτόν-ἠλίχον τι τρεῖς ἔπει
 χόας Damox. 4, 529.

ἠλιος: ἠλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυεῖν πρῶτον θεῶν Men. 4, 265 (11).
 ἐν ἠλλίου πόλει Antiph. 3, 96.

ος: τὰ σεμνὰ ταῦτ'—, τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, * ἄστρ', ὕδωρ, νέφη Men. 211 (2, 4). τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει | ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον Men. 239 (10). ὅσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει τὸν κοινὸν ἡμῖν Men. 4, 266 (39). ἥλιος-πέθεται τοῖς παιδίοις ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε" Tratt. 2, 781 (2). ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε Aristophan. 2, 1110 (4). χαῖρε ἔγγος ἡλίου Aristophan. 2, 1019 (9). ὁ γλυκύτετος ἥλιος Alexid. 3, 8 (1). νῆ τὸν ἥλιον Alexid. 3, 496 (2). Archel. 4, 436 (2, 4). ἔνυμί σοι τὸν ἥλιον Men. 4, 166 (6). * πόστην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). ἔκλειψιν ἡλίου Alexid. 3, 397 (1). τὸν ἥλιον ἴτε | ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐπάνεισι Sosip. 4, 483 (27). ἥλιος λάμπων φλογί anop. 4, 628 (95^b). λούσησθε-πρὸς τὸν ἥλιον Aristophan. 2, 1182 (23). θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον γυμνάς Eubul. (Philipp). 3, 237 (v. 3).

ς: ἔξ Ἡλιδος μάγειρος Antiph. 3, 138 (11). οὔτε Σικελία καυχῆσει- τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον- * οὐκ Ἡλιδος Ἐπίκρατ. 3, 369.

σχος: Aristophan. 2, 1074 (16).

ι: ἦσθε πανημέριοι Cratin. 2, 95 (4).

ῖς: cf. ὑμεῖς. οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς Cratin. 2, 111 (1) cf. 5, 20. ἡμεῖς ὕχ οὕτω τέως ὑποῦμεν * οἱ γέροντες Eur. 2, 466 (15, 3). πέλανον λούμεν ἡμεῖς οἱ θεοὶ Sannyr. 2, 873 (1). Ἐν μὲν τὸ κοινόν (int. γέ- ς)-οἱ μέλανες ἡμεῖς Alexid. 3, 433 (1, 3). * εἶτα τίς * με κωλύει; B. μεῖς (legeb. ὑμεῖς) Aristophan. 2, 985 (1). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι νειν τρόπον * νῦν ἔστε; λέγετε. B. τίνα τρόπον; ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον καὶ σοὶ δοκῆ Anaxand. 3, 161 (1). ἀναθῶμεν νῦν χῆμεῖς-τὰς εἰρε- ῶνας Eur. 2, 468 (19). εἶτα χῆμεῖς ὕστερον εἰς ταῦτ' * καταγωγεῖον τοῖς ἦξομεν Antiph. 3, 29 (2, 4). τὴν ἔγγελον μέγιστον ἠγεῖ δαί- νονα, ἡμεῖς δὲ τῶν ὄρων μέγιστον Anaxand. 3, 181 (v. 6). ἡμεῖς δὲ κτενίζομεν Τελέσιππον Anaxil. 3, 355 (7). τρεῖς ἡμεῖς μόνοι | ἔσμεν οἱ λοιποὶ Sosip. 4, 482 (v. 10). ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἐπεμψε τὴν γριν, ἣν εἶδομεν ἡμεῖς, -πάλιν ἔδει | ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι ἄριστον Philem. 4, 15. ἡμῶν ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3). ὁ δ' ἡμῶν-τις ἴδη-, περιμάττομεν Pher. 2, 319 (3). ἡμῶν-ἦν τίνα τις ἐλέση-, ἀχθόμεθ' Pher. 2, 335 (3). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυθις ἄλλος ἡμῶν Eur. 2, 485 (1, 11). ὅταν τις * ἡμῶν μουσικῆ χαίρη νέων Eur. 2, 546 (1, 8). τὴν ἱεράν * σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα Theop. 2, 0 (2). Λαχεδαιμόνιοι δ' ἡμῶν τὰ τεῖχη κατέβαλον Demetr. 2, 877 (2). ἡμῶν-καταπλιγῆσει τῷ * χορῷ Aristophan. 2, 1033 (16, 3). τὸν λαγῶν γαρπᾶσειεν ἡμῶν Aristophan. 2, 1051 (11). ἡμῶν [τὸ] ἄριστον (f. ἡμῶν ἄρ.) Aristophan. 2, 1153 (12). διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν Aristophan. 2, 1173 (4). χιρνάντες-τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλλίζετε Aristophan. 1186 (42). τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον-; Antiph. 3, 138 (3, 9). τφὸδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βλος οἴνφ προσφερέης Antiph. 3, 155 (68). οὔθ' οἱ τρόποι-ὁμονοοῦσ', οὔθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν Anaxand. 3, 181 (v. 3). αἱ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ὑδάτων ἄρδεται * Eubul. 3, 266 (10). * τὸν ἥλιον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισχοτεῖν Eubul. 3, 267 (11)=Ophel. 3, 380 (1). ἡμῶν τὸν βλον τὸν τῶν φιλοποτῶν Amphid. 3, 316 (1). γάστριν κα- ὕσι-ὄς ἂν φάγη | ἡμῶν τι τούτων Epicrat. 3, 368. τοὺς λέγειν ἡμῶν νοῦντας τὰς ἀληθείας Men. 4, 266 (138). ἐπιστατεῖ τις τοῦ βλου χη | ἄγροικος ἡμῶν Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). οὐ παντελῶς εὐκα- φρόνητος ἢ τέχνη, ἂν κατανοήσης, ἐστὶν ἡμῶν Sosip. 4, 482 (v. 2). τοι-γεγόνασιν ἡμῶν (coqnoqum) ἐπὶ δὲ δεύτεροι σοφοὶ Eurhron. 4, 466 (v. 12). τοῖτοῖς-τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ | τὸ φωνάριον ἡμῶν * περι- ἄρκον γίγνεται Clearch. 4, 563 (2). ἡμῶν οὐδὲ εἰς ἐπινεν ἂν Clearch.

4, 563. μετὰ τῶν σωματίων ἡμῶν-εὐθύς *χή τύχη προσγίγνεται τῷ Philem. 4, 6. εἰ τις ἀφ' ἑλπίου τοῦτ' ἀφ' (ἄρ'?) ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). † ἐνέμεθ' ὡσπερ καὶ τοῖς κισίνοις Pher. 2, 261 (1, 5). ἃ δὴ δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἀθλι' ἀθλίους Antiph. 3, 133 (1, 5). ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει-οἱ στρατηγοί | ἐκ τῶν μεγίστων ἡμετέρων Eur. 2, 466 (15, 4). *εἰξασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῦτοισι τοῖσι-ἀρχείοις Plat. 2, 620 (1). οὕτω *γὰρ (libr. παρ') ἡμῖν ἡ πόλις-οὕτως εἶη Aristophan. 2, 1194 (76). ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν ἡμῖν τι καὶ θεμαστόν-ὄρνειον Cratin. 2, 82 (2, 4). ὡσπερ Χαλκιδικῆ τέτοκεν ἡμῶν γυνή Polyz. 2, 870 (3). πῶς ἡμῖν ἔχεις; Philem. 4, 44 (30). ἡμεῖς Θεόφιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1). κούδεν ἀφ' ὑὸς γίγνεται πλὴν ἡμετέρων καὶ πηλὸς *ἡμῖν καὶ βοή Plat. 2, 624 (1). οὐδεὶς-ἡμῖν (libr. ἡμῶν) Ἰόλεως ἐν τῇ πόλει Plat. 2, 680 (4). ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τῶν συνηγορῶν-ὡσπερ Εὐαθλὸς παρ' ἡμῖν (l. ὑμῖν) Aristophan. 2, 1121 (Bladde Aristophan. 2, 977 (15^a)). ἡμῖν-μετὰ γέλωτος ὁ βίος Antiph. 3, 7 (2, 6). ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς Antiph. 3, 118 (v. 4). εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο-ἄμαχοι Eubul. 3, 261 (1). τοῦτ' ἔστι τῆς τέχνης θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496. εἶτε-Μακεδόνας καὶ Ἀττικοὺς κατέδειξαν ἡμῖν ib. εἶπαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1). ὡς λέγουσιν ἡμῖν Archipp. 2, 718 (1). τὰς προσφόρους ἡμῖν (al. ὑμῖν) τρεῖς Antiph. 3, 35 (3). περιτυχῶν δ' ἡμῖν ὁδὸν | ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (1). οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντιρεῖν ἐτι Nicostr. 3, 281. τῶν ἡμῖν-ἐξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). λακχοπρωχτίαν † εἰσάγει ἡμῖν (l. ἐπίστασ' ἡμῖν) εὐρών Eur. 2, 547 (2). † ἡμῖν (l. ἡμῶν) Antiph. 3, 102. τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον-πλέκειν ἀλύτως πῶς τὸν ἡμᾶς οὐκ ἔα; Euphron. 4, 490 (2). ἡμᾶς τίχτει Herm. 2, 300 (1, 3). κοφίνους-ἐκέλευες ἡμᾶς * (ἡμᾶν) Aristophan. 2, 1093 (3). τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 25). ἡμεῖς ἡριστηκότας πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη Antiph. 3, 126 (1, 2). δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω Aristophan. 3, 361 (2). ἐπιτρέψουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ | μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς (int. τέχνη) δ' ὡσπερ ἡγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 4).

ἡμέρα: πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας Pher. 2, 253 (2). στεφάνους ἔχοντα-πρὸ ἡμέρας Apollod. Car. 4, 442 (v. 22). ἐσθλείν πρὸ ἡμέρας ἀρξάντων πρὸς ἡμέραν Diph. 4, 385. παρόνθ' ἡμ' ἡμέρα Eubul. 3, 262 (1, 12). παρῆν ἡμ' ἡμέρα Men. 4, 179 (2). *ἐκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εἰπάμεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπέραν Xenarch. 3, 617 (1, 17). οὔτε νυκτῶν ἡμέραν Aristophan. 2, 1197 (90). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' αἴψα πστρεύς Antiph. 3, 125 (1, 9). ὅσα δένδρων αἰεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται Antiph. 3, 139 (10, 4). οὐ τὴν νύχθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δειπνοῦσι Eubul. 3, 230 (2). ἀπραγμόνως-διαγενοῦ τὴν ἡμέραν Democh. 4, 564 (v. 42). διατελεῖ τὴν ἡμέραν ἔνδον-ξυλῆσιον-ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 22). διατελεῖς τὴν ἡμέραν τραπεζοποιῶν Diph. 4, 384 (2, 2). διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν Alexid. 3, 489 (4). ἡμῶν τὴν ἡμέραν-ἐκχορῆζειν Eur. 2, 510 (5). ἀποσιάττεσθαι-ὅλην τὴν ἡμέραν Philem. 4, 21 (2). τὸ Λωδωναῖον-χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἡμῶν τὴν ἡμέραν ὅλην Men. 4, 89 (3). ὅλην *λέγοντι ἂν μ' ἐπιπέσει τὴν ἡμέραν Philippid. 4, 473. † ἐλάλει (l. λαλεῖν) δι' ἡμέρας Pher. 2, 253 (1, 3). δι' ἡμέρας Telecl. 2, 369 (9). δι' ἡμέρας ὁσημέραι τρεῖς Herm. 2, 380 (1, 6). *εὐφρανεῖ δι' ἡμέρας (an ἀμέρας?) Apollod. 2, 681 (2). ἐσθλείν δι' ἡμέρας Eubul. 3, 222 = δι' ἡμέρας ὅλην πλίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). ἵνα μή τι μακρολογῶ δι' ἡμέρας Timocl. 3, 595 (v. 13). εἰς τοῦτον-κατα;

δι' ὅλης ἡμέρας Alexid. 3, 497. τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος Alexid. 3, 505 (5). λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος Men. 4, 209 (1). κατεσθίω τῆς ἡμέρας πένθ' ἡμιμέδιμν' Pher. 2, 252 (1). ὃς κατεσθίεις τῆς ἡμέρας. ib. (1, 4). εἰάν * τοσοῦτον ἐπιθιδῶ τῆς ἡμέρας Herm. 2, 401 (7). ἑκατὸν *(ἄν) τῆς ἡμέρας * ἕκαεν Phryg. 2, 596 (1). τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). δειπνῶν δις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 692 (44) cf. 5, 51. μανάκισ τῆς ἡμέρας Plat. 2, 696 (71). μικρὰν - μαῖζαν - ἑκάτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας Polioch. 4, 590. ἐθύομεν πεντάκισ τῆς ἡμέρας Men. 4, 166 (5). adde 4, 178 (1, 2). ὀιωνοῦνθ' ἐκίστης ἡμέρας οὐχὶ μετρίως Diph. 4, 389 (1, 19). εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐκίστης ἡμέρας Diph. 4, 390 (2). τοῖς μεθύσκομένοις ἐκίστης ἡμέρας Clearch. 4, 563. ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας Henioch. 3, 563 (v. 13). ὃς ἂν καθ' ἡμέραν - * εἰσαναλίσχω τύχη Antiph. 3, 116 (1, 9). ἠδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν Philetaer. 3, 295 (2, 5). τὸ καθ' ἡμέραν ὀρώσα πίνειν κάσθλειν μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 6). * τακτῆς τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 446 (1, 6). τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 454 (1). τὰ δὲ καθ' ἡμέραν (int. τρέφοντα) τάδε Alexid. 3, 483 (2, 9). παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν Philem. 4, 33 (4). τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν Philem. 4, 36 (9). τὸ κακὸν καὶ τὰγαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἐκίστω Men. 4, 120 (5). τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν Men. 4, 156 (1). ὅταν λυπῆ τι τῶν καθ' ἡμέραν Men. 4, 164 (1). τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς Men. 4, 240 (24). ἐν ταῖς συνουσίαις - ταῖς καθ' ἡμέραν anon. 4, 605 (16, 9). ὅλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας) καθ' ἐκίστην ἡμέραν Alexid. 3, 475. ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν Antiph. 3, 66. ἡμέραν μίαν ἢ νύκτα χειμασθέντες Philem. 4, 10 (1, 5). οὐκ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι μίαν ib. (1, 9). ἐκ μακροῦ χρόνου ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾷ Men. 4, 146 (3). ἐν ἡμέρα διαφορῆσαι ῥέδιον Diph. 4, 422 (19). ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους Euphron. 4, 487 (v. 32). κείμενοι δὴ ἡμέρας ἢ τρεῖς Antiph. 3, 87 (v. 6). τρεῖς - περιπατήσας ἡμέρας Alexid. 3, 476 (3). ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας Men. 4, 104 (2). ἐξιέναι - ἐπὶ κῶμον ἡμέρας δέκα Apollod. Car. 4, 442 (v. 21). σιτῆ - ἡμερῶν τριῶν Eubul. 3, 215 (2). ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν Nicostr. (Philetaer.) 3, 260 (2, 6). εἰάν πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων, σκεπτόμεθα τὰναγκαῖ' ἐκίστης ἡμέρας Men. 4, 242 (28). ἀπὸ θαλάττης - δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι - ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3). ποῖ κῆχος; B. ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων Pher. 2, 349 (33). ἡμέρας δρόμῳ κρείττων Alexid. 3, 358. ἐν ἡμέραις * τρισὶν ἰσχνότερον - ἀποφανῶ - B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. ἐν ἡμέραισιν ἐπτά Diph. 4, 420 (11). ἐν ἡμέραις δέκα Posidipp. 4, 518 (1). ἐν πένθ' ἡμέραις Alexid. 3, 496 (2). ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλπικῶς Posidipp. 4, 523 (1, 8). προὔτένθουσεν ἡμέρα μιᾷ * Aristophan. 2, 1106 (10, 5). * σὺ δ' οὐκ ἐγῆμω; B. νῆ Δ', ὀλίγας ἡμέρας Aristophan. 2, 998 (9). νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται Eubul. 3, 238. θεραπεύω - ἤδη τετάρτην ἡμέραν Alexid. 3, 431 (2). ἐρητὸν - ἕνα διὰ δωδεκίτης ἐφόμενον ἡμέρας Eubul. 3, 248. δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης - κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 16). ἡμέραν τρίτην (nudius tertius) Antiph. 3, 156 (74). Men. 4, 286 (234). παρ' οὐ τὸ φερνίον τρίτην ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν Men. 4, 253 (69). πέμπτην ἐθύον ἡμέραν οἱ * Τήνιοι Euphron. 4, 486 (v. 18). ἐν Κέφ τις ἡμέρα; Cratet. 2, 244 (1, 5). οἰμοι - τῆς τόθ' ἡμέρας Aristophan. 2, 1084 (13). ἢ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι | ἢ δόξαν ἦτοι διαβολήν Men. 4,

- 327 (482). λευκή ἡμέρα Eurp. 2, 498 (29). Men. 4, 160 (6). ὡς πεινῆ τοῖς δικαίοις - ἡμέρα Aristophan. 2, 1065 (2, 5). τῶν γάμων κρείττω - τὴν ἔωλον ἡμέραν Axionici 3, 535 (2). ταῖς ἡμέραις ταύταις κωμάζειν ἔθος Alexid. 3, 499 (1). προκέλευθος ἡμέρα Stratt. 2, Πά. δικάσιμοι ἡμέραι Men. 4, 313 (397). κρίσιμος dies Men. 4, 296 (296). τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακρίαν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐλάττεισι Sosip. 4, 493 (v. 28). ἡ δ' ἡμέρα | αἰεὶ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν γέρει Posidipp. 4, 519. ἡμέρα-ἔργον ποιεῖ mon. 385.
- ἡμέριος: ἰχθύν τιν' - οὐχ ἡμέριον (f. οὐ δὴ μέτριον 5, 85) Eriipp. 3, 323 (1, 4).
- ἡμεροκαλλές: ἡμεροκαλλεῖ-τῷ φιλουμένῳ Cratin. 2, 73 (1, 5).
- ἡμερος: ἡ παιδεύσις ἡμέρους τελεῖ mon. 41. ἡμερος τρόπος mon. 478=629.
- ἡμετέρειος: τὴν ἐκ Κορίνθου Λαῖδ' -; B. - τὴν *ἡμετέρειον Anaxand. 3, 164 (1).
- ἡμέτερος: δόμος ἡμέτερος Anaxand. 3, 184 (1, 35). ὁ δὲ τέταρτος (ἰα. κρατῆρ) οὐχ ἔτι | ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος Eubul. 3, 249 (1, 7). ἡμέτερος ὁ πλοῦς anon. 4, 600 (19). τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτῆς Cratin. 2, 192 (51). τὴν ἡμετέραν-προκατέλαβες ὄρασιν Men. 4, 105 (1). καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παλγνιον Anaxand. 3, 164 (1). καινὸν ἐξεύρημά τι | ἡμέτερον Amphid. 3, 306 (1, 3). οὐχ ἀρέσχει σοι τρέφειν; A. οὐκ ἔστι γὰρ ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον Alexid. 3, 479. δεσμοὶ τῶν ἡμετέρων Cratin. 2, 87 (2). παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν Antiph. 3, 94. παρὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέροις Anaxand. 3, 184 (1, 34). θρυλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων Theop. 2, 805 (1). τοῖς ἡμετέροις παιγνίοις Eriipp. 3, 327 (2). † τῶν χοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν anon. 4, 623 (75).
- ἡμί: ὁ Ζεὺς *δίδωμι Παλλάς, *ἡσί, τοῦνομα Herm. 2, 382 (6). οὐδέ βατίς; B. *οὐδ' ἡμί (libr. οὐδέ φημί) ἐγώ Aristophan. 2, 1076 (3). ἦν δ' ἐγώ Aristophan. 2, 1131 (6). ἡ δ' ὅς Cratin. 2, 126 (15).
- ἡμιβρώς: ἄμητας ἡμιβρωῖτας (al. ἡμιβρωῖτους) Antiph. 3, 49 (1) = Eriipp. 3, 368.
- ἡμίβρωτος: ἡμίβρωτα λείψανα Axionici 3, 535 (2). cf. ἡμιβρώς.
- ἡμίγραφον: Men. 4, 313 (395).
- ἡμιεκτέον: βολβῶν-τροῖ' ἡμιεκτέα Plat. 2, 674 (2, 12).
- ἡμιεκτον-χρυσοῦ Cratet. 2, 241 (3).
- ἡμίκακον: Alexid. 3, 387.
- ἡμίκραира: ἡμίκραιρ' ἀριστερά Amips. 2, 705 (3). ἡμίκραира ταπεινὸν δέλφακος Crobyli 4, 568 (3).
- ἡμιλάσταυρον Men. (?) 4, 313 (395).
- ἡμίλουτοι Cratin. 2, 212 (113).
- ἡμιμάσητοι Cratet. 2, 251 (14).
- ἡμιμέδιμνον: κατεσθίω-πένθ' ἡμιμέδιμν' Pher. 2, 252 (1).
- ἡμίλοπτος: ἡμίλοπτα-τὰ κρεάδι' ἐστὶ Alexid. 3, 466 (4).
- ἡμίπλεκτον Philyll. 2, 868 (10).
- † ἡμισκάφης Aristophan. 2, 964 (17).
- ἡμισυς: τοῦ βλου τὸν ἡμισυν Alexid. 3, 509 (11). τῆς τέχνης τὴν ἡμισυαν ib. 510. ἅπαντα διαπεπρισμένα *ἡμίσε' (libr. ἡμίσεως) ἀκριβοῦς Eubul. 3, 239.
- ἡμισφαίριον: τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντός ἡμισφαίριον Alexid. 3, 509 (1, 7).
- ἡμίτομος: ὧν ἡμίτομα Alexid. 3, 502 (1, 10).
- ἡμιφυές Men. 4, 313 (395).
- ἡμιφωσώνιον: Aristophan. 2, 1210 (170).
- ἡμιχρύσους Anaxand. 3, 163 (2).

ειωβόλιον: ἡμιωβολίου κρέα Eur. 2, 493 (16). καὶ μάλα *τρὶς ἡμιωβόλι' ἐστὶ Philem. 4, 19 (2).

ειώριον Men. 4, 314 (400).

· (en): *ἦν Antiph. 3, 84. ἀλλ' *ἦν χιτών σοι Men. 4, 112 (8). νῦν ἀφύβρισον. *B. ἦν ἀφύβριχα Men. 4, 182 (4).

· conditionalis: ἦν τινά τις καλέσῃ-ἀχθόμεθ' ἦν ἔλθῃ Pher. 2, 335 (3). τί δ' ἦν λύκον; Eur. 2, 428 (2). *ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μὴ Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. ὅμως ἔλαχες, ἦν νοῦν ἔχῃς. B. πῶς *ἦν ἔχω νοῦν; Plat. 2, 670 (3). ἐφ'θῆ τῆς ὀπτῆς, ἦν ἢ μείζων, πολὺ κρείττων, ἦν ὀπτὰ δὲ δὺ' ὡς, ἐφ'θῆ κλαίειν ἀγορεύω Plat. 2, 673 (1, 17, 18).

ἐπὶ ξείνης δ', ἦν μὲν ἔχῃς τι, δέος, ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιηρόν Plat. (?) 2, 697 (v. 4, 5). νεασπάτωτον (vocatis)-ἦν τι *νεοκάπτουτον ἢ Stratt. 2, 781 (3, 8). *ἀρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος ἦν πλήρες δοθῆς Theop. 2, 804 (v. 3).

πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν-ῥήτωρ-ἄφωνος, ἦν μὴ **ἀλλ' ἄλλω τρις παρανόμων Antiph. 3, 112 (1, 14). ἦ (vulg. ἦν)-πένης ὧν τὴν γυναῖκα-ἔχει δέσποιναν. ἦν δ' αὐτὴ λάβῃ μηδὲν φερομένην- Anaxand. 3, 195 (1).

πεφύλαξο, | † ἦν (l. εἰ 5, 87) μὴ-νομιεῖς-μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377. τῷ τρόπῳ; B. ὄξος λαβῶν ἦν-ἐγγέας-εἶτα θερυμὴν τὴν χύτραν εἰς τοῦξος ἐνθῆς Alexid. 3, 440 (5, 5). τοῦ ζῆν ἦν (num ἂν?) ὄρω κρείττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι Apollod. 4, 451. Ceterum cf. Cratin. 2, 179 (16). *Cratet. 2, 247 (1). Pher. 2, 280 (1, 5).

311 (2). 319 (3). Herm. 2, 400 (6). Eur. 2, 428 (2). 528 (5). 546 (1, 4). Eur. (?) 2, 577 (v. 20). Plat. 2, 648 (2). 680 (4). Archipp. 2, 720 (3). Theop. 2, 813 (1, 5). Aristophan. 2, 1005 (2).

ἄκουσον ἦν (s. ἂν) τί σοι μέλλω λέγειν Timocl. 3, 592.

· α: γαστρός-πᾶσαν ἦντιαν κρατεῖν mon. 81.

· εκα: ἐστίν-μεσημβρία, ἦντικα *γε-δειπνεῖν χρεῶν Aristophan. 2, 1093 (2). ἦντικ' εὐθένει Cratin. 2, 231 (173). ἦντικ' ἢ νεώτερος Pher. 2, 338 (7, 3). Θηρικλῆς-, ἦντικ' ἦν νέος Eubul. 3, 220 (2). *ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι-*ἦντικα Κράτητι-λαμπρὸν ἐνομιλεῖτ' Aristophan. 2, 1055 (15). Φρύνης ἐρασθεὶς ἦντικ' ἔτι τὴν κάππαριν συνέλεγεν Timocl. 3, 607 (1).

· φοικεν, ἦντικ' ἂν λέγῃ, τοῖς *κυνιδίοισι Eur. 2, 511 (8). τύπτω-τοῦψον κατεσθλούςαν ἦντικ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). ἂ παράκειθ' ἐκάστοτε, | ἦντικ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24). ὡς δεινὸν ἦντικ' ἂν τις-θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). σὺ μὲν ἀτικίσεις, ἦντικ' ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ τιν' Posidipp. 4, 524 (2).

· περ: ἦνπερ πύθη Pher. 2, 300 (1, 22). *ἦνπερ (vulg. ἄνπερ) φρονῆς εὐ Pher. 2, 343 (7).

· υστρον: ἦνυστρον ἐσκευασμένον Alexid. 3, 504 (3, 8). τόμος ἦνυστρον Mnesim. 3, 569 (v. 14). ἦνυστρα, μήτρας, χόλικας Diochipp. 1, 541.

· αρ: πούς ἐφ'θός, ἦπαρ, πλευρόν Pher. 2, 269 (1, 5). ἦπαρ κάπρου Aristophan. 2, 1077 (3, 5). ἦπάρ τε κάπρου Eubul. 3, 234 (1). ἀλτχυνόμενον ἦπαρ *καπρίσκου Crobyli 4, 567 (2). τὸ ἦπαρ (int. ἐρίφου)-πολλάκις *σκοπούμενων Euphron. 4, 487 (v. 23). χηνός ἦπαρ Eubul. 3, 253 (5). οὐδεὶς εἶχέ σοι κωβιὸς ὄλωσ-ἦπαρ Euphron. 4, 492 (v. 4).

· άτιον: Alcae. 2, 832 (4). φέρεθ' ἦπάτιον Aristophan. 2, 1151 (9). ἦπάτιον ὀπιὸν προσέλαβον Alexid. 3, 397 (1, 7). ἦπάτιον ἐγκεκαλυμμένον Alexid. 3, 429 (1, 16). ἦπάτια, νῆστις, πλεύμονες Eubul. 3, 217.

· ἦπάτια καὶ νῆστιν τινα προσέθηκεν Aristophont. 3, 356.

· ατος: ὡς δ' ἦπάτιω μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2).

· ειρος: καὶ διὰ πόντιον οἶσμα καὶ ἠπέρου διὰ πάσης Antiph. 3, 112 (1, 3).

- ἥπερ: ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον-ἥπερ ὑμῶν Amphid. 3, 316 (1).
 ἥπῆσασθαι: κόσκινον ἥπῆσασθαι Aristophan. 2, 1044 (32).
 ἥπιαλος: ἥπιαλος πυρετοῦ πρόδρομος Aristophan. 2, 1086 (17). cf. Aristophan. 5, 65. ἀηδόνων ἥπιαλος Phryn. 2, 601 (1).
 ἥπιος: *ἥπιας φωναῖσιν Timocl. 3, 602 (3). ἥπιοις πυκνώμασιν (?) ibid. † ἥπιως vide γνησίως.
 ἥρα: ἡ ἐν Σάμῳ | ἥρα Antiph. 3, 98. σεμνός εἰμ' ἐκίστοτε | ἥρα λαλῶν Anaxand. 3, 198 (7). ἥραν-Ἀσπασίαν Cratin. 2, 148 (4). cf. 5, 38 sq.
 ἥρακλεια: τὴν ἥρακλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν Herm. 1, 97 (4). ἐξ ἥρακλείας-ὑφείλετο Eur. 2, 514 (13).
 ἥρακλείδης: ἀλλ' ἥρακλεῖδαι (f. et ἥρακλείδες) καὶ θεοί Men. 4, 301 (319).
 ἥρακλειτος: τὸν ἥρακλειτον-ἐξηγούμενος Antiph. 3, 59.
 ἥρακλῆς: ὁ-ὀλιγόσιτος ἥρακλῆς Phryn. 2, 590 (5). † ἥρακλέους πυρῶντος Cratin. 2, 224 (152). adde Aristophan. 2, 949 (17). Stratid. 2, 767 (1). τὸν ἥρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις Diodor. 3, 54 (v. 23). τὸν ἥρακλέα μιμούμενοι-παρασίτους ἐλόμενοι τρέφειν παρκαλῶν ib. (v. 31). [Herculi aegrotanti Silenus ineditur, Dionys. 3, 553 (? cf. 5, 94)]. ἕτερος ἥρακλῆς Kephirr. 3, 337 (2). ἥρακλεις, τοῦτ' ἐστὶ σοι-ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)]. Eur. 2, 521 (2). ἥρακλεις τῶν βεμβράδων Plat. 2, 658 (6). ἥρακλεις, ἀποκτενεῖς *ἀρά μ' Antiph. 3, 26 (1, 5). ἥρακλεις Eubul. 3, 247 (1, 5). Theophil. 3, 629 (1). Diph. 4, 359 (1, 11). ὁ λαβρώνιος δ' ἐσθ' ὄρνις; B. ἥρακλεις, πότηριον- Hipparch. 4, 432. στεφάνῳ-κοκκινῶν, ἥρακλεις, πεπόνων- Alexid. 3, 504 (2) cf. annot. διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος, ἥρακλεις Nicomach. 4, 563 (v. 10) cf. 5, 117. ἀλλ' *ἥρακλεις (legeb. ἥρακλῆς) αὐλεῖ τις anon. 4, 685 (329). ἥρακλεις ἄναξ Antiph. 3, 12 (1, 1). ἥρακλεις φίλε Alexid. 3, 461. ὦ ἥρακλεις *ἀβελτερίου Anaxand. 3, 167.
 ἥρέμα: *ψῆχ' (f. ψήχειν 5, 59) ἥρέμα τὸν βουκέφαλον Aristophan. 2, 961 (2).
 *ἥριγόνη (?) Plat. 2, 688 (25).
 ἥριδανός: οἶας ἥριδανός ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246.
 ἥρινός: ἀνεμωνῶν *κάλυξί τ' ἥριναῖς Cratin. 2, 72 (1, 3). *ἥρινῶ πόκου (legeb. ἥρινοτόκου) anon. 4, 637 (130^a).
 † ἥρινοτόκου vide ἥρινός.
 ἥρῳον: [ἥρῳον-τοῦ Λύκου Eur. 2, 558 (27)]. ἥρῳα praetereuntes tacebant, Myrt. 2, 419 (2).
 ἥρως: τίς ἥρως ἡ θεός | ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 11). Θήβησιν *(ὅπως) ἥρως γένη Plat. 2, 642 (2). εἰς ἥρωτι παρήμαρτον Aristophan. 2, 1200 (100). ἥρω Κέλῃτι Plat. 2, 675 (2, 18). οἱ ἥρως ἐγγύς εἰσιν Aristophan. 2, 1070 (1). τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαῖσι' ἀπονέμων Antiph. 3, 118 (v. 3). de heroum πανοπλίᾳ Aristophan. 2, 1047 (47). de iracundia heroum Men. 4, 204.
 ἥσθημα: Eur. 2, 480 (45).
 ἥσιδος: Ὀρφεὺς ἐνεστιν, ἥσιδος, τραγωδία Alexid. 3, 444 (1, 5).
 † ἥσομαι v. ὠνοῦμαι.
 † ἥσόνην Alexid. 3, 383 (2) cf. 5, 67.
 ἥσσῶμαι: v. ἥττώμαι.
 ἥσυχῆ: ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον-ἥσυχῆ Alexid. 3, 397 (2).
 ἥσυχία: αὐτός ἥσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 57).
 ἥσυχος: αὐρα-ἥσυχῶ ποδί | προσῆγε-τὸν κἀνθαρὸν Sosicr. 4, 591.
 ἦτοι: ἦτοι σπάνιοι-ἂν ἦσαν ἡ πεπαυμένοι Men. 4, 237 (15). ἦτοι πονηρός αὐτός ἐστι-ἦ- Men. 4, 249 (49). ἦτοι μῆνιν ἐκτίγει θεῶν, ἦ- Men

- 4, 250 (55). ἤτοι *προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον Men. 4, 251 (58). ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην Men. 4, 331 (504). δάμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τούναντιον anon. (?) 4, 690 (349). ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει- anon. 4, 698 (375). δίδωσί μοι | ἢ δόξαν ἤτοι διαβολήν Men. 4, 327 (482). Καπαῖον [ἤτοι φάλτον] 11α *Antiph. 3, 58 (3).
- ἤτριάα: δέλφακος ὀπωρινῆς ἤτριάαν (al. ἤτριάϊον) φέρετε Aristophan. 2, 1151 (9, 5).
- ἤτριάϊον: cf. ἤτριάα. ἤτριάϊον δέλφακος Aristophan. 2, 1077 (3, 6). ἤτριάια anon. 4, 681 (316).
- † ἤτταλαβεῖν Plat. 2, 629 (1, 4).
- ἤττωμαι: ὑπὸ τοῦ δικαίου-ἤττωσθαι Philonid. (?) 2, 425. ὅταν δ' ἀμαρτάνης τι χαῖρ' ἤττωμενος Philippiid. 4, 469 (3). ἤσσημένω-δόξα νικητήριος Antiph. (?) 3, 152 (58c).
- ἤττων: ἤττων εἰμι-τῆς ἠδονῆς Axionici 3, 534 (1, 6). ἤττων ἑαυτοῦ anon. 4, 601 (6). πάντα-ὄλως ἐτέρων πέφυκεν *ἤττον' Philem. 4, 11. ἤττον-ἀκολουθήσεις ἐμοί Amips. 2, 701 (1). τίς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἤττον στένει (al. ῥᾶον φέρει) Timocl. 3, 593 (v. 19). ἤττον ὀδυρᾶται-; Philem. 4, 42 (24). οὐθ' ἤττον οὔτε μᾶλλον-ἠρτυμένοισι χαίρων anon. 4, 671 (292). τοὺς νοῦς ἀγοραίους ἤττον ἢ κείνος ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4). ἤττον τ' ἀποσταλήν ἄν-ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἄν κρανίον Antiph. 3, 43. ἤττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ-ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν Amphid. 3, 302. μεθύει οὐδέν *ἤττον (libr. ἕτερον) Alexid. 3, 428 (2). κἄν δούλος ἢ τις, οὐδέν ἤττον-ἄνθρωπος-ἔστιν Philem. 4, 9. Cf. ἤχιστα.
- ἤυτε: ὀσφύν-διακλύκλισον ἤυτε *κλύκλος (libr. κλύκλου) Aristophan. 2, 955 (8).
- Ἡφαιστος: φύλακας Ἡφαιστού κύνας Eubul. 3, 242 (1, 7). πυκνοῖ-ἄπτουσιν Ἡφαιστού κύνες Alexid. 3, 452 (1, 16). μὰ τὸν Ἡφαιστον Amips. 2, 707 (1).
- ἤχώ: ἤχῳ πετραίαν anon. 4, 637 (130^b).
- ἤχῳ: τὸ Λωδωναῖον-χαλκίον, ὃ λέγουσιν ἤχεῖν-τὴν ἡμέραν ὄλην Men. 4, 89 (3).
- † ἤχῳ] γαληνὸς † ἐντ' ἤχῳ anon. 4, 616 (49).

Θ.

- Θᾶκος: Διὸς μεγάλου Θᾶκος (al. Θᾶκοι) πεσσοί τε Cratin. 2, 18 (4).
- Θακῶ: σισύμβριον-ἢ ῥόδον παρ' οὓς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2).
- Θάλαμος: ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον Eubul. 3, 257 (2). βαῖν' ἐκ θαλάμων *κυπαρισσορόφων Mnesim. 3, 568.
- Θάλασσα: Κῆρυξ *Θαλάσσης (libr. Θαλ.) τρόφιμος Archipp. 2, 721 (6).
- Θάλασσα (θάλαττα): ἐπὶ τῆς θαλάττης Cratet. 2, 238 (2, 4). ἀπὸ τῆς θαλάττης (libr. σσ)-δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Euripron. 4, 494 (1, 2). Θαλάσσης-τέχν' Plat. 2, 672 (1, 11). *θάλαττα (vulg. σσ) βορβορώδης Men. 4, 77 (12). εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός Alexid. 3, 403 (1). οὐ βαλεῖς πάλιν εἰς τὴν θάλατταν-; Antiph. 3, 12 (1, 3). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα *τᾶν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων ὄντων Men. 4, 214 (8). ἀκῦμων Θάλασσα Aristophan. 2, 1204 (123). θείω τ' ἀσφάλτῳ τε πολυφλοίσβοιο Θαλάσσης (f. πολυφλοίσβῳ τε Θαλάσση) Diph. 4, 416 (3, 4). καὶ πῶς γυνή | ὥσπερ *θάλαττα (libr. θάλατταν) νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). κἄν διελθεῖν διὰ θαλάττης *δῆ τόπον τίν' Men. 4, 246 (39). † εἰ-τὴν

- θάλασσαν ἀποδώσεις ταύτην Plat. 2, 621 (2). τῆς θαλάττης ἰσθαί τινας ὑμῶν Antiph. 3, 104 (v. 11). ἐν-θαλάσση τάρβος 2, 697 (v. 3). ἠδὲ τὴν θαλάτταν ἀπὸ τῆς γῆς ὄραν Archipp. 2, 697 (v. 3). πλεῖς τὴν θαλάτταν-; Antiph. 3, 52 (1). οὐ τοῖς πλέουσι τὴν γλῆνεται μόνοισι χειμῶν Philem. 4, 10 (1). ὅστις διαπίταν- Alexid. 3, 480 (3). θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνή τραμον. 231. ἴσον ἐστὶν ὄργῃ καὶ θάλασσα καὶ γυνή τραμον. 2 θαλάσσης ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων τραμον. 588. δῆμος ἄστατον * θαλάττη (vulg. σσ) πάνθ' ὁμοιον ἀπον. 4, 615 (48). θάλα (de theatro) ἀπον. 4, 628 (95^a).
- θαλάσσιος (θαλάττιος): Καρχίνου-τοῦ θαλαττίου Plat. 2 τοῦ θαλαττίου γλαύκου Kubul. 3, 225 (1). κορακῖνον-θαλάττιο 3, 310 (3). θαλάττιον *(f. ὄψον) οὗτος οὐδὲν ἐσθλεί Antiph. 3 τῶν θαλαττίων-ὄψων Antiph. 3, 75 (2). κακόν τί μοι δώσει λάττιον Antiph. 3, 123 (2). λαγόν-τὸν θαλάσσιον Amphip. 2 βεμβράδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2). μάντις εἰσὶ γὰρ Archipp. 2, 720 (4). θαλάττιον βίον Antiph. 3, 52 (1).
- θαλαττοκρατῶ: ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσου 2, 877 (2).
- θάλεια: ἐπὶ δαίτα θάλειαν Phleg. 2, 335 (2, 1). ἐν δαίτι θάλειαν 2, 410 (2, 11).
- θάλλουσα: ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα || ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν 3, 631 (2).
- θαλλοφορεῖν: ἀρ. Cratin. 2, 33 (2). Phleg. 2, 276 (6).
- θαμά: θαμά | ἐκέισε φιλοχωροῦντας Aristophan. 2, 1005 (1, 5).
- θάμνος: ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί Theop. 2, 817 (4).
- † θανατηγός v. θάργηλος.
- θάνατος: * ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν Amphid. 3, 303. ἐπὶ ἀθάνατος ἐλθῆ Philem. 4, 47 (38). ὁ θάνατος αὐτὴν (int. ὄφρα) ἐλκύσει κάτω Philem. 4, 59 (81). ζωῆς πονηρᾶς θάνατος ἀπὸ τραμον. 193. μηδέποτε πλούτει, θάνατον εὐλαβούμενος τραμον. 6 τῶν (int. malorum) ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φαρμακὸς ἀνέπει 4, 418 (5). ὁ θάνατος οὐκ εὐχαιρὸς et ἴσως *(ὁ θάνατος) ἰσχυρότερος ἐννοῦστερος ἀπον. 4, 670 (287). τὸ-φοβεῖσθαι τὸν θάνατον Aristophan. 2, 1133 (1). ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τὸν θάνατον Alexid. 3, 484 (3, 12). ἐκφυγῶν θάνατον Philem. 4, 59 (82) τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια Mnesim. 3, 579. τοῦτο-δέδοξαι θάνατος τὸ γένος-μόνον (int. pauperes) Alexid. 3, 457 (2). *μισθοφόρος Antiph. 3, 150 (49). πεινὴ δὲ θάνατος- Cratin. 2, 16. λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος-θάνατος μὲν οὐκ Alexid. 3, 3 θάνατός ἐσθ' ἢ ζῆμα * Cratet. 2, 247 (1). πρὶν θανάτου δὲ ἀναξάνδρου 3, 200 (18). μὴ πράττε θανάτου ἄξια τραμον. 194 τῶν εἰς θάνατον Alexid. 3, 385 = Alexand. 4, 553. θανάτου ἄνιον (int. πρᾶγμα ὁ μοιγός) Men. 4, 180 (5). τοῦτο-μὲν τοῦ θανάτου τυχεῖν Alexid. 3, 489 (2). μόνος μοι θάνατος ἀνέπει εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). † ἀπὸ θανάτου (f. ἀπὸ ἀπέθανεν Aristophan. 2, 1207 (139)).
- θανατῶ: ἢ μελαγχολῶ | ἢ πτωχός ἐστιν ἢ θανατῶ Alexid. 3, 4
- θάπτω: ἀποθανόντα τε | ἐθαίπε Men. 4, 164 (1). γυναῖκα θάπτω 3 = ἀπον. 4, 690 (348). κατεδηδεσμένοις (int. piscibus) φῆναι Antiph. 3, 87 (v. 4).
- θάργηλος: * θάργηλον (libr. θανατηγόν)-χύτρα φέρει Timo cf. 4, 720 sq.

Θαρρῶ: Θαρρεῖν κελεύσας ἔνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' (int. ἰχθύδια) Alexid. 3, 429 (1, 7). * πῖθι Θαρρῶν Alexid. 3, 489 (3). Θαρρῶν κατὰ τρεχε Dionys. 3, 551 (1, 5).

Θάσιος: τὴν Θάσιαν ἄλμην Cratin. 2, 17 (3). Θάσιον, τῷ δὴ μῆλων ἐπιδεδρομεν ὁδμή Herm. 2, 410 (2, 3). † Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). Χῖος καὶ Θάσιος ἠθήμενος Epilyc. 2, 889 (1). οὐ Χῖον, * οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον Aristophan. 2, 1076 (1). Θάσιον ἢ Χῖον λαβῶν Eubul. 3, 263 (4). † Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγγέλεις Men. 4, 161 (1). γέροντα Θάσιον Epinici 4, 505. † Θασίου μέλιτος Aristophan. 2, 1094 (7). Θάσιον ἔχει Antidot. 3, 529. Θασίσις οἰναρτοῖς καὶ Λεσβίοις Alexid. 3, 505 (5). οἶνον Θάσιον πίνουσι ἄν; Antiph. 3, 77. οἶνος-Θάσιος Antiph. 3, 144 (28). ποδαπὸς ὁ Βρόμιος-; T. Θάσιος Alexid. 3, 488 (1).

Θαῦμα: ὀρῶ-θαῦμ' ἄπιστον Henioch. 3, 561. Θαύματα μῶροις anon. 4, 606 (20^a). ἄξιον θαύματος esse amoris initium Men. 4, 236 (14). † θαῦμ' (l. θ' αἰ') Antiph. 3, 101 (5, 7).

Θαυμάζω: μὴ θαυμάσης Pher. 2, 256 (3). οὐ πάνυ τι θαυμάζω - * μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν Alexid. 3, 391 (2). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται. B. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Sosip. 4, 483 (v. 37 sq.). τεθαύμακ', οὐκ ἐπεὶ πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δις πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). τεθαύμακα τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' Alexid. 3, 475. καλὴν γυναῖκα ἔαν ἴδῃς μὴ θαυμάσης Men. 4, 269 (155). ὀρῶσι πρῶτον, εἰτ' ἐθαύμασαν, * ἐπειτ' ἐπεθεώρησαν Philem. 4, 51 (49). * ἄν δὲ "πισάναν καὶ τρύβλιον" (int. ἰατρὸς εἶπη), θαυμάζομεν Alexid. 3, 448 (2). ζῆ θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων Ephipp. 3, 336 (1). πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται anon. 4, 693 (360). οὐκ ἄν τις εἶπη πολλὰ θαυμασθήσεται anon. 4, 690 (344). τῶν ζωγράφων ἡ-χειρουργία | ἐν τοῖς πῖναξι κρεμαμένη θαυμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 2). ὁ ταῦς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται Eubul. 3, 259. † θαυμάζω τὸν τὴν δαπιδάκην Plat. 2, 654 (2).

Θαυμαστός: παῖς-κάλλιστος-θαυμαστότατός τε Plat. 2, 615 (1). καλόν τι καὶ θαυμαστόν-ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2). θαυμαστόν ἐμὸν εὖρημα Alexid. 3, 462 (1, 4). θαυμαστόν ἐφόδιον βίω Men. 4, 209 (1). πολλὰ ποικίλλει χρόνος παράδοξα καὶ θαυμαστά Men. 4, 247 (42). ἐπαινέτης θαυμαστός οἷος τῶν φίλων Timocl. 3, 595 (v. 9). θαυμαστὴν γυναῖκα ὡς σώφρονα Men. 4, 287 (238). μετὰ δεῖπνον θαυμαστόν δσ' ἐστ' ἀγαθῶν πλήθῃ Mnesim. 3, 570 (v. 50).

Θέα: αἰγέλου θεά et sim. Cratin. 2, 189 (38). τὴν θεάν * ὤκειτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226).

Θεά: τῆς σεμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3, 4). θεᾶς Δηοῦς Xenarch. 3, 614. αἰς-θεᾶν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην Nausicr. 4, 575 (2). κυνίδιον ἐπρίω τῇ θεᾷ | εἰς τὰς τριόδους; Aristophan. 2, 1030 (12). ἐμοὶ-ἄειδε τοιαύτην, θεά Men. 4, 131 (1). παρθένου Βοιωτίας Κωπᾶδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν Eubul. 3, 236. αἰ-* λιμνοσώματα Βοιωταί-ἐγγέλεις θεαί Eubul. 3, 223 (2). λιβενωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς πάσαισι Antiph. 3, 118. μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεαῖς Anaxand. 3, 162 (3). † τούτων γυναῖκες ἰέρειαι τῇ θεᾷ θεοί Posidipp. 4, 521 (v. 21).

Θεαῖνα: κυάθους θεῶν-καὶ θεαινῶν μυρίους Antiph. 3, 45 (3, 3).

Θεάμα: εἴ τις ὀρχοῖτ' εὐ, θεάμ' ἦν Plat. 2, 659 (1).

Θεανῶ: ἀφύας-λεπτάς-Θεανοῖ-ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 24). ἡ Θεανῶ δ' οὐχὶ Σειρὴν ἐστὶν ἀποτετιλμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 20).

Θεαρίων: Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). οὗς * δημόταις Θεαρίων ἐδειξεν Antiph. 3, 96 (1).

- Θεατής:** ἀρυπνίζεσθαι-πάντα θεατήν Cratin. 2, 174 (5). ὦ θεαταί Eur. 2, 546 (1, 1). τῶν θεατῶν *οἷσισι δέψ' ἢ Phoc. 2, 294 (17). παλαιω-
νων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε Plat. 2, 646 (1). κομῶν ἐπὶ δαίτα θε-
τῶν Cratin. 2, 111 (1, 3). κομῶς τις-θεατής Cratin. 2, 225 (155).
Λέρον θεατῶν Cratin. 2, 201 (73). θεατὰς ψαμμαχοσίους Eur. 2, 543
(16). εἰ γε-οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3,
105 (v. 3). ἤνιξ' ἄν τις ὦν ἐν φροντίσιν εἰκῆ θεατήν τὸν τυχόντα
λαμβάνη Diph. 4, 425 (28).
- Θέατρον:** τῷ θεάτρῳ *νόσησαν αἱ φρένες (?) Cratin. 2, 172 (1). πα-
ροῦσι-εὐωχῆσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1). ἐξεύρημά τι-ὃ θεάτρον
οὐδεπώποτε *ἔδειξ' Amphid. 3, 306 (1, 4). ἄστν-θέατρον ἀτυχίας
σαφοῦς γέμον Amphid. 3, 308 (1).
- Θεατροποιός:** καινὸς θεατροποιός (?) Anaxand. 3, 177 (2, 9).
- Θεατροπώλης:** Aristophan. 2, 1169 (6).
- Θεῖον:** ἀγνίζων-θέλω τ' ἀσφάλτην τε Diph. 4, 416 (3).
- Θεῖος:** ἐπίτατέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν-μέτρια δέ, τῷ θέλω σεαυτοῦ Mnesim.
3, 568.
- Θεῖος:** cf. πορθμεῖον. σὺν ἀνδρὶ θέλω Cratin. 2, 15 (1). ἄμ' Ὀδυσσεῖ
θέλω Cratin. 2, 100 (15). ὦ θεῖε Μόρυχε Plat. 2, 652 (1). ἐξηρα-
σμένος ἀκτίσι θελαῖς Antiph. 3, 125 (1, 14). πνεῦμα θεῖον Men. 4,
212 (3). τὴν εἰς τὸ θεῖον-βλασφημίαν Men. 4, 272 (169). φοβούμε-
νοι τὸ θεῖον Men. 4, 291 (268). ἄγει τὸ θεῖον-πρὸς τὴν δίκην mon.
14. σέβου τὸ θεῖον mon. 474. [πάντ' εἰς χρόνον πεφευγέναι τὸ θεῖον
Philem. 4, 67 (1)]. ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ'-τέχη
anon. 4, 693 (358). καιρῷ πονηρῷ καὶ τὰ θεῖα δυστυχεῖ Philem. 4, 57
(74). ἄπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι Anaxand. 3, 171. τοῖς
ὀρθῶς εἰδόσιν τὰ θεῖα Alexid. 3, 519 (35). εὐρήκασιν-μέρος τι τῶν
θέλων Alexid. 3, 397 (1).
- Θειοφανής:** θειοφανές (al. θειοπαγές) μητρῶν ἐμοὶ μελέδην' ἰσχάς
Alexid. 3, 456 (1, 14).
- Θειῶ:** ἀνακνάψας καὶ θειώσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας Lysipp. 2, 745 (5).
- Θελκτήριο:** ψυχῆς-ἔχει θελκτήρια (al. κουρτίσματα) Men. 4, 240 (23).
- Θέλω:** ἐν ἡμέραισιν-ἐπτά-θέλω παρασχεῖν ἦ-ἦ- Diph. 4, 420 (11). κα-
ταλῦσαι θέλω Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἄν θέλη τις μανθάνειν Alexid.
3, 430 (1, 26). ὅταν εἰδέναι θέλης *σεαυτὸν ὅστις εἰ Men. 4, 233 (4).
*ἄν ἄγνοῶν τι παρά τινος θέλης μαθεῖν Men. 4, 274 (180). ὑπὲρ πά-
τρας-πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει Alexid. 3, 473. εἶναι δίκαιος καὶ δο-
κεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10). ὅταν γὰρ ἄλυπος-εἶναι θέλης, ἢ
δεῖ θεόν *σ' εἶναι- Men. 4, 238 (19). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς
δυνάμεθα Men. 4, 84 (13)=mon. 190. θέλομεν καλῶς ζῆν-ἀλλ' οὐ
δυνάμεθα mon. 236. θέλων καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φαύλων φρόντι
mon. 232. γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). τῶν πα-
ρουσῶν ἦν θέλει φιλήσει Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. †οὐδεὶς ἑαυτῷ ὃ
θέλει βουλεύεται Philem. 4, 47 (35). ἄν θεὸς θέλη Alexid. 3, 459 (2).
ἄν θεοὶ θέλωσι Alexid. 3, 497. θεοῦ θέλοντος mon. 671. τί ἐστιν ὃ
θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν· ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων
Philem. 4, 59 (86). οἶνον-τούς γέροντας-πέθειν χορεύειν οὐ θέλοντας
(i. καὶ θ.) Egrilli 3, 556. σὺ δὲ μικρολόγος * (ἄρ') οὐ θέλων (libr.
οὐκ ἐθέλων) καινὰς πρᾶσθαι Men. 4, 101 (2). οἱ-θέλοντες προσλαβεῖν
-ἀποτυγχάνουσι πολλάκις Men. 4, 243 (31). μοχθεῖν-τούς θέλοντας
εὐτυχεῖν mon. 338. βάπτεται θέλων καλὸς εἶναι Nicol. 4, 550 (v. 34).
μὴ *χρῶμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε Antiph. 3, 151 (56). δίκαιος
εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε mon. 114. καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλου-

- τεῖν θέλε mon. 285. κρίνειν δίκαιον-θέλε mon. 678. σύμβουλος ἀγαθῶν-εἶναι θέλε mon. 631. ἀκούειν τῶν ἡεραϊτέρων θέλε mon. 384. ἴσον θεῶ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε mon. 269. σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν-θέλε mon. 458. ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ-anon. (cf. 5, 52) 2, 746 (2, 10). θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πλῆθον mon. 240. ἡ σιωπὴ μαρτυρεῖ τὸ μὴ θέλειν mon. 223. θέλων cf. ἐκῶν.
- Θεμέλιος:** τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496 (v. 2).
- Θέμις:** ὧν οὐδὲ λειψθέντων θέμις δούλω φαγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Hicrat. 3, 368. οὐ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 692.
- Θεμιστοκλῆς:** Telecl. 2, 369 (5). Herm. 1, 99 (6). de eius filia Diph. 4, 378.
- Θεογένης:** *Telecl. 2, 367 (5). Aristophan. 2, 1174 (12). Καπνὸς vocatus Eur. 2, 474 (35).
- Θεογνίς:** ἦδειν πρὶν Θεογνίην γεγονέναι anon. (372) 5, 122.
- Θεοδέκτης:** τὴν Θεοδέκτου-τέχνην Antiph. 3, 59.
- Θεοδοτίδης σίγνας** Cratin. 2, 187 (33^a).
- Θεόδοτος:** τὸν γόητα Θεόδοτον Alexid. 3, 485 (4).
- Θεόδωρος:** εἰ-ρήσεις-κατὰ δεῖπνον *Θεόδωρός (legeb. Θεωρός) μοι λέγοι Eriphipp. 3, 335 (2, 3). Θεόδωροι anon. 4, 637 (131^a).
- Θεοεχθρία** vide Θεοσεχθρία.
- Θεόθεν:** μὴ-νέμεσις θεόθεν καταπνεύση Plat. 2, 673 (1, 14).
- Θεόθυτα** Cratin. 2, 215 (132).
- Θεολύτη:** γραῦ Θεολύτη, γραῦ Theop. 2, 604 (v. 5). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη ib. (v. 6). *τότ' ἦν καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλὴ Anaxand. 3, 165 (1). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδεὶς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetæer. 3, 294 (1, 3).
- Θεομαχῶ:** μὴ θεομάχει Men. 4, 123 (2).
- †Θεοξενίης** Polyz. 2, 868 (2).
- Θεοπλάσται:** Aristophan. 2, 1211 (172).
- Θεοπρόπος:** θεοπρόπε anon. 4, 610 (33).
- θεός (ὁ, ἡ):** Ζεὺς θεός Eriphipp. 3, 337 (2). ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ὁ τῶν θεῶν μέγιστος Diod. 3, 544 (v. 6). αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῶ θεῶν Ζεὺς Men. 4, 128 (1). Διός-σωτήρος, θεῶν-ἀπάντων *χρησιμωτάτου Alexid. 3, 459 (3). ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν Amphid. 3, 303 (1). ἔστ' ἀπεψηφισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -Ἔρωσ Aristophont. 3, 361 (2). ἀδικεῖ-τὸν Ἔρωτ' -θνητὸς θεόν Alexid. 3, 411. ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (Arag.) 3, 226 (3). μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν τὸν Ἔρωτα Alexid. 3, 392 (1). οὐ ῥάδιον νεότητα νικᾶν ἐστὶ καὶ θεὸν λόγῳ Men. 4, 86 (1). οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος (Amor) Alexid. 3, 495 (1, 7). εἰτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρωσ-; οὐδεὶς-ὅς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει - Men. 4, 137 (1). Ἔρωσ-τῶν θεῶν ἰσχὺν ἔχων πλείστην - Men. 4, 203 (4). διὰ τοῦτον ἐπινοχοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς ib. πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα *πλουσιώτατος (Neptune) Diph. 4, 390 (2). Ἐριμῆ θεῶν (i. e. χθονίων) προπομπέ Alexid. 3, 419. ὃν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ Cratin. 2, 198 (62). πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοὶ Sannyr. 2, 873 (1). βίος θεῶν γάρ ἐστιν Antiph. 3, 143 (23). τὸ ζῆν τὸν καλούμενον θεῶν-βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). οὐ-θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 692. μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). singularis deorum felicitas Men. 4, 125 (7). †Μενδαίω-ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοί Herm. 2, 410 (2, 1) cf. 5, 33. ὃν τοῖς θεοῖς φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4,

27 (v. 22). ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί ib. (v. 24). εὐχῆ θεὸν λέγεις (int. *Πλούτωνα*) Aristophont. 3, 363 (4). ἄς οὐδὲ μάκαρ; ὑπερορᾶν οἶμαι θεοὺς Kriphi 3, 558 (3). τίς ἤρωσ ἢ θεὸς ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 11). ὅτε τοῖσι θεαῖς θύετε Pher. 2, 261 (1). θύομεν αὐτοῖσι—ὡσπερ θεοῖσι Aristophan. 2, 1148 (1, 13). ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι Antiph. 3, 89 (2). τὸ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς ib. 90 (2, 7). λιβαρωτὸν ὀβοιοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς πάσαισι Antiph. 3, 118. βούν προσκυτεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεαῖς—ὡσπερ παιδερασταῖς θύετε Eubul. 3, 270 (19). ὡς θύουσι ὃ οἱ τοιχωρύχοι—οὐχὶ τῶν θεῶν ἔνεχ' ἀλλ' ἑαυτῶν Men. 4, 103 (3). τὸ πόπνον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεός—ἐπιτεθέν ib. τὴν ὄσφυν ἄκραν καὶ τὴν χοίην—τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες ib. ἐγὼ—ὦν * γ' ὁ θεός οὐκ εἴασα τὴν | ὄσφυν ὦ—ἐπιθεῖναι ποτε Men. 4, 161 (1, 11). add. ib. (1, 2. 8). ἔθρον οἱ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς Men. 4, 279 (202). ἐπιτρέβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). θύομεν—τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς ἡμῖν (coquis) ὑπακούειν Athenion. 4, 555 (v. 41). τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν— ib. (v. 18). θεοὺς ὀστῶν—καὶ χοίης χαίρειν * ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41). οὐ τοῖς φίλοις θύω—ἀλλὰ τοῖς θεαῖς anon. 4, 679 (310). Νηρεὺς—γόγγρον ἤψε τοῖς θεοῖς Kyrhron. 4, 486 (v. 6). θεῶ σπείσαντ' Cratin. 2, 225 (154). ἐπεχεάμην—κυάθους θεῶν—καὶ θεανῶν μυρλούς Antiph. 3, 45 (3, 3). μέχρι—τριῶν—τιμᾶν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (3). φέρε—ἀγῆλω τοὺς θεοὺς Herm. 2, 383 (1). κυπᾶστον τοῖσι θεοῖσιν Herm. 2, 407 (1, 14). φέρει (ager)—ὄσα θεοῖς ἀνθη καλὰ Men. 4, 97 (4). κόμην τρέφων ἱερὰν τοῦ θεοῦ Diph. 4, 407 (1, 6). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν Antiph. 3, 46 (1). τίς τῶν θεῶν τιμᾶς ποιοῦντ' ἀνθρώπους Philippid. 4, 475 (2). ἱερεὺς—ἡλθ'—ὄρφως τοῦ θεοῦ (al. τῶν θεῶν) Archipp. 2, 722 (9). † τούτων γυναῖκες ἱέρειαι τῇ θεᾷ θεῶ Posidipp. 4, 521 (v. 21). * βάπτειν τὰ κάλλη—τῇ θεῶ Κυρ. 2, 563 (45). παντευχίαν—τοῦ θεοῦ Aristomen. 2, 732 (1). ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῶ Men. 4, 302 (321). ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Κυρ. (?) 2, 577 (v. 21). † θεῶν ἔνεχ' ἐπλευσε Κυρ. 2, 513 (11). σὺ ὃ ὀμέστιος θεοῖς; Aristophan. 2, 1189 (58). παρασίτους τῷ θεῶ (i. e. Herculi) οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 25). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Ἀγίλους Criton. 4, 538 (v. 8). θεοῖσι συμπεπλεγμένοι Eubul. 3, 207. ἐμυήθην θεοῖς Theophil. 3, 626. τὴν θεὸν ἐξίλασαντο (Sygi) τῷ * τεταπεινώσθαι σφόδρα Men. 4, 102 (4). σιωπῇ τούτῳ τῷ θεῶ (Pani) οὐ δεῖν προσιέναι Men. 4, 109 (8). εἰ—ἔλκει τὸν θεὸν τοῖς κυμβάλοις ἀνθρώπος εἰς ὃ βούλεται Men. 4, 140 (1). τὰ τοῦ θεοῦ καλὰ Phryn. 2, 583 (1). τὰ τῆς θεοῦ πανταχῶς ἔχειν καλῶς Men. 4, 162 (2). θεοῖς μεγίστη τῷ θεῶ— mon. 246. οἷς ὡσπερ εἰ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα Κυρ. 2, 466 (15, 6). θεοῖς Ὀλυμποῖς εὐχόμεθα | Ὀλυμπιαῖσι πᾶσι πάσαις Men. 4, 153 (3). εὐχεῖ τ' αἰεὶ με ζῆν; Σ. ἅπασι τοῖς θεοῖς Alexid. 3, 476 (2, 7). Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν, δι' ὃν θεωρεῖται ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). ὦν τοῖς θεοῖς ἀνθρώπος εὐχεται τυχεῖν Posidipp. 4, 519 (1). μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν αἰτοῦ παρὰ θεῶν—. ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, ἢ δεῖ θεὸν * σ' εἶναι τιν' ἢ—νεκρὸν Men. 4, 238 (19). μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὐχου λαβεῖν—τοιούτου anon. 4, 692 (354). ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν ἀμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός mon. 146. ὦ θεοὶ Chionid. 2, 7 (2). Alexid. (Antid.) 3, 458 cf. 5, 90. Κυρ. (?) 2, 577 (v. 18). Men. 4, 159 (1, 11). Arched. 4, 435. Cratin. 2, 183 (23)= Cratet. 2, 248 (3). Antiph. 3, 33 (1, 3)= Kriphi. 3, 556 (1, 3). An-

tiph. 3, 88 (1, 2). 101 (5). ὦ γῆ καὶ θεοί Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (2, 3). anon. 4, 608 (27^a). ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι (?) καὶ θεοί Men. 4, 301 (319). ὦ φίλοι θεοί Men. 4, 199 (7). ὦ πολυτίμητοι θεοί Antiph. 3, 79 (1). Men. 4, 231 (6). πολύτιμοι θεοί Men. 4, 101 (2). θεοὺς δ' ἱσίων (iurantes) Cratin. 2, 155 (11). καινοὺς πορίζου † πρὸς με (f. πρὸς σὲ τῶν) θεῶν θεοὺς Euripron. 4, 491. καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἔμοι δοκεῖ Antiph. 3, 149 (43). τὸνναντίον-νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί ib. (41). ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας (Amor) Timoth. 3, 589. adde mon. 253. μὰ τοὺς θεοὺς, νῆ τοὺς θεοὺς sim. vid. μὰ, νῆ. πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς θεῶν etc. infra sunt v. πρὸς. νῆ τῷ θεῷ Pher. 2, 281 (3, 3). 311 (3, 2). Alexid. 3, 459. μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεάς Anaxand. 3, 162 (3). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς Alexid. 3, 496 (1, 14). αὐτόματα-θεὸς ἀνέει τὰ γαθὰ Cratin. 2, 110 (6). [πωλοῦσιν-οἱ θεοὶ τὰγαθὰ Plat. 2, 696]. πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ-δοῖεν Antiph. 3, 89 (1, 6). πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ Alexid. 3, 421 (1). θεὸς οὐδεὶς εἰς * τὸ προκόλπιον φέρει | ἀργύριον Men. 4, 126 (1). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον-διδόντων- * ἔαν δὲ μὴ θεὸς διδῶ- Men. 4, 197 (1). φανεράν-τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν· ὁ γὰρ *(θεὸς) δεδωκὼς τὰγαθὰ- Alexid. 3, 507 (8). δῶρον-παρὰ θεῶν * εὐρημένη Diph. 4, 409. τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θνητοῖς καταδειξάι-ἀγαθὸν μέγιστον- anon. 4, 604 (16). αὐτὸν τὸν θεόν, ἔξ οὗ τὸ μεθύειν-γίγνεται Antiph. 3, 102. ὅ τι προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, τὸν ὕπνον anon. 4, 670 (289). ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν Antiph. 3, 66. σεμνόν-καὶ νενομισμένον καὶ τῶν θεῶν εὐρημα (int. parasitorum ars), τὰς δ' ἄλλας τέχνας οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν Diod. 3, 543 (v. 3. 4). εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες-κατέδειξαν (int. ματιτύην)-εἴτε πάντες οἱ θεοί | οὐκ οἶδα Machon. 4, 496. οὐδ' * ἔαν πλάττη θεός Men. 4, 277 (192). εἴ τις προσελθὼν μοι θεῶν λέγοι- Men. 4, 134 (2). εἰ-τοῦτο τῶν θεῶν τις ὠμολόγησέ σοι Men. 4, 227 (2). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί Alexid. 3, 439 (4, 19). ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης Men. 4, 136 (6). 148 (8). τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ (i. e. Pacis) Philem. 4, 22 (v. 8). ἔλεος ἐπεικῆς θεός Timocl. 3, 611. Χάριτος ἠδίστης θεῶν Antiph. 3, 134 (4, 4). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4). cf. mon. 425. νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν Men. 4, 160 (3). τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός Men. 4, 182 (2). ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν Men. 4, 238 (18b). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός Men. 4, 276 (187). τσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν Men. 4, 120 (5). τόλμη δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει Men. 4, 249 (47). adde mon. 126. 242. 252. 118. 141. 241. θεὸς συνεργός mon. 237. θεοῦ θέλοντος mon. 671. ἂν θεὸς θέλη Alexid. 3, 489 (2). ἂν θεοὶ θέλωσι Alexid. 3, 497. σὺν θεοῖς Men. 4, 188 (7). ἡμῖν ἐγχιλιχίζουσ' οἱ θεοί Pher. 2, 351 (42). ποῦ θεοὺς οὕτως δικαίους ἐστὶν εὐρεῖν-; Men. 4, 170 (7). μάταιός ἐστιν-ἐκ θεῶν τε δυστυχῆς Amphid. 3, 309 (2). πρὸς θεῶν πρῶτων κακῶς Men. 4, 155 (1). ὁ μισεῖν οἱμ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, γυναῖκας ἔπλασεν Men. 4, 231 (6). ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν-μῆνιν ἐκτίνει θεῶν Men. 4, 250 (55). θεοῖσιν ἐχθρός sim. cf. v. ἐχθρός. πάντων ἂν- * κατεφρόνησε τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (55b). εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς ἀσεβοῦντες Timocl. 3, 590. μὴ καταφρονήσης *(τῶν) θεῶν Men. 4, 119 (1). ἦν ἂν * παρής μηκέτ' αἰτιῶ θεόν Men. 4, 126 (1). μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦ mon. 243. τί τηλικούτον ἀδικεῖς τοὺς θεοὺς; Baton. 4, 494 (1, 6). θεῶ μάχεσθαι δεινόν ἐστι mon. 247. θεοῦ-πληγὴν mon. 251. τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13). θεὸν σέβου καὶ πάντα πρά-

ξεις ἐνθέως mon. 229. ἔλλιζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς mon.
 τὸ πρῶτον εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεὸν mon. 567. πρὸς θεὸν βλέπειν mon.
 θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς αἰὲς γονεῖς mon. 230. θεοὶ μέγιστοι-οἱ γ
 mon. 238. νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεοὺς mon. 379. cf. 264
 θεὸν σέβοντες Philem. (?) 4, 60 (?0). θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζῆτι δ
 Philem. 4, 43 (26). τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν Phile
 59 (86). [θεὸν-ποῖον-νοητέον; Philem. 4, 67 (2). θεὸς ὁ πάντω
 σπότης ib. (1, 11). † ἀρχὴν νόμιζε τὸν θεὸν φοβεῖσθαι mon. 53.
 ἐστιν εἰς πατῆρ- Plat. 1, 196]. ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται
 4, 293 (280). θεοῦ-οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ mon. 250. οὐδεὶς ποιῶν
 νηρὰ λανθάνει θεὸν mon. 542. † μακρὰν οἰκίζει θεοῦ mon. 572
 θνητὸν περιβάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1). ὄξυς θεῶν ὄφθι
 mon. 695. πάντη-ἐστι πάντα τε βλέπει θεὸς mon. 698. ὅν οὐ
 λέληθεν οὐδὲ ἐν ποιῶν || οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος (Aer) Philem. 4, 3
 ἐγὼ δ', ὁ θεοῦ ἔστιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ ib. ὁ βασιλεὺς θεῶν, ὁ
 ἀνάγκης Philem. 4, 11. ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι
 ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν-ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς τὰς
 ἡμῖν καὶ τὸ χρυσὸν- || -μόνον δίδου· αὐτοὺς γὰρ ἔξεις τοὺς θεοὺς
 ρέτας Men. 4, 233. 234 (10). οὐκ ἐστιν ἡμῖν οὐδεμίᾳ τύχῃ θεός Pl
 4, 51 (4^a). ταυτόματόν ἐστιν-θεός Men. 4, 151 (2). καιρὸς το
 θεός Men. 4, 331 (500). οὐδέ ποτ' ἀρέσκει ταῦτά τοῦτω τῷ θεῷ
 χρόνῳ) Nicostr. 3, 288 (4). ταύτην (i. e. τύχην) καὶ φρένας δε
 πρόνοϊαν τὴν θεὸν (f. θεῶν) καλεῖν μόνην Men. 4, 213 (3, 10).
 ἐστι τοῖς χρηστοῖς-ὁ νοῦς Men. 4, 72 (14). ὁ νοῦς-ἐστιν ὁ λαὸς
 θεός Men. 4, 90 (6). ὁ νοῦς-ἐν ἐκάστῳ θεός mon. 434. ἅπασ
 συνείδησις θεός mon. 597 cf. 654. βασιλεια-εἰκῶν-θεοῦ mon. 79
 γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρῖνω θεὸν Men. 4, 76 (8) cf. mon.
 ὃ μέγιστη τῶν θεῶν νῦν οὐσ' ἀναίδει, εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ· δε
 τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομιζέται θεός Men. 4, 144 (2). οὐκ ἐστι τι
 ἐπιφανεστέρα θεός Men. 4, 299 (252^b). τοῦ-δικαίου κὰν βρι
 καὶ θεοῖς ἀθάνατος-δόξα-μόνου Philem. 4, 17. εἴ τις δικαστῆς ἡ
 τητῆς θεῶν Men. 4, 182 (5). ἐστι κρίσις ἄδικος κὰν θεοῖς Men. 4
 (7). † θεοῦ ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν mon. 255. οὐδεὶς δι
 θρώπου θεὸς σώζει-ἑτέρου τὸν ἕτερον et ὁ τοῦτο ποιῶν (cf. v. 3)
 μελῶν τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν θρῆ
 κόν mon. 234. οὐδεὶς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεὸς μετὰ γρι
 τὸν δίκαιον δεῖ θεὸν | οἴχοι μένειν Men. 4, 127 (2). νύξ, σι-πλε
 Ἀφροδίτης θεῶν μετέχεις μέρος Men. 4, 278 (199). θεὸν σ' ἐνόμ
 εὐδαιμον λύχνη· καὶ τῶν θεῶν μέγιστος anon. 4, 671 (293). φ
 πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 688 (339). ἡ
 χος-θεός Men. 4, 307 (351) cf. 4, 576. ἀλείμματα παρὰ τῆς θεο
 βούσαν Antiph. 3, 84 (1). ὁ θεός (f. Mars transformatus) τὸ φ
 εἰς ἡμᾶς στρέφει Agar. 3, 273 (1). θεοὶ ξενικοί ap. Apollon
 881 (3). μεγάλην θεὸν (i. e. Bendin) Aristophan. 2, 1100 (5).
 πολὺ τῶν θεῶν-ἐστι τιμιωτέρα (int. ἐγχελὺς sacra Aegyptiis) Antip
 50. Ἀκαδήμου (al. Ἐκαδήμου) θεοῦ Eur. 2, 437 (3). θε
 ἀνθρώποισιν ἦν ἔκεινος (Philoxenus) Antiph. 3, 121 (v. 5). θεοὺς
 νεδ' ἢ νῆσος φέρειν (int. Cos) Damox. 4, 536 (v. 3). † οὐκ
 θεός Damox. 4, 530 (v. 6).

Θεοσεβής: ἑμαυτὸν ἀδικῶ κούχέτ' εἰμὶ * θεοσεβής (legeb. εἰσεβής) |
 4, 422 (15).

Θεοσεχθρία: πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία (f. θεοεχθρία cf. 5, 52)
 chipp. 2, 725 (2).

- εοφιλῆς: πόλιν-θεοφιλεστάτην Eur. 2, 554 (13). Βραυρωῶνος ἱεροῦ Θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388.
- εόφιλος: ἦκει-Θεόφιλος ἡμῖν Men. 4, 174 (1).
- εράπαινα: ὡπερ ἢ (f. ὡπερεῖ) θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 854 (2). *μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν καλήν Philem. 4, 45 (31). θεράπαιναν εὐθὺς ἠγορασμένην ἄβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. λουτρόν θεραπαίνας ἀργυρώματα Men. 4, 111 (2). ἐκυμβάλιζον δ' ἐπὶ θεράπαιναί κύκλω Men. 4, 166 (5). Phrygia serva a Menandro exlibita Men. 4, 305 (352).
- εραπαινίς: θεραπαινίς ἦν μία Men. 4, 111 (3).
- εραπεία: ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει ἐτέρου θεραπείαν Men. 4, 135 (2, 10).
- εραπευτικός: παιδισκίριον θεραπευτικὸν-λόγου Men. 4, 169 (1, 15).
- εραπεύω: θεράπευε καὶ χόρταζε- Aristophan. 2, 1008 (8). ἐλλήθοντ' εἰς νόσον-ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς Men. 4, 164 (1). ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος Philirpid. 4, 477 (8). λύπην-εὖνους οἶδε θεραπεύειν *λόγος Men. 4, 252 (65) cf. mon. 319. τῷ Καλλιμέδοντι-θεραπεύω τὰς χώρας Alexid. 3, 431 (2). αὐτὰς θεραπεύειν Men. 4, 307 (348). Diph. 4, 420 (10). θεράπευε τὸν δυνάμενον mon. 244.
- εράπων: ὀστικὸν-τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν Aristomen. 2, 732 (2). ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα-ἐξαπατᾷ θεράπων Men. 4, 187 (1). ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες Men. 4, 234 (10).
- ερισμός: Eur. 2, 504 (11).
- ερίστρια: Aristophan. 2, 1211 (173).
- ερίστριον: εὐχρῶν τι κίλλον-θερίστριον Kubul. 3, 254 (8).
- έρμα: *ἔχων θέρμα (f. et θέρμη) καὶ πῦρ Aristophan. 2, 1191 (63). θέρμα-ἐπέλαβεν αὐτόν Men. 4, 98 (7).
- ερμαίνω: τὸ χαλκίον θέρμαινε Eur. 2, 470 (22). τὸ χαλκίον θερμαίνεται Aristophan. 2, 1086 (18).
- έρμαυστρις: *κνέφαλλά τε καὶ θέρμαυστριν Eur. 2, 520 (36, 3).
- ερμερύνεσθαι (?) anon. 4, 653 (321).
- έρμη: cf. θέρμα. σκέψαι-εἰ θέρμη ἔχουσα τυγχάνω Pher. 2, 359 (90).
- ερμοκύαμος: ῥαφανίδας, θερμοκύαμους, στέμφυλα Diph. 4, 416 (2).
- ερμολουσία: *θερμολουσίαις ἀπαλοί anon. 4, 661 (241).
- ερμολουτεῖν: Herm. 2, 413 (1). Alexid. 3, 412 (2).
- έρμος: κύαμος, θέρμος, λάχανον (?) Alexid. 3, 456 (1, 11). ὁ τοῦς θέρμους φαγῶν Alexid. 3, 507 (9). τῶν *ἀν' ὀκτῶ τούβολου θέρμους μαλιάξας Timocl. 3, 604.
- ερμός: φιλῶ πλακοῦντα θερμόν Telecl. 2, 370 (2). διπύρους θερμούς Alcae. 2, 826 (3). Kubul. 3, 214 (3). γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς Philyll. 2, 858 (2). θερμούς, ὡ τέκνον Aristophan. 2, 996 (2). θερμούς ἐσχαρίτας Antidot. 3, 529 (2). εἶτι γὰρ θερμός ἦν (int. ναστός) Nicostr. 3, 284 (1). *θερμήν (f. πλήρη) σκάφην θερμῶν ἱπνιτῶν Timocl. 3, 612. θερμῶ σὺν ἔτνει Pher. 2, 316 (1, 8). τὸ δ' ἔτνος-τουτὶ θερμόν Aristophan. 2, 1153 (11). κρέα θερμά Telecl. 2, 361 (1, 8). θερμάς-κάπρου φλογίδας Stratt. 2, 767 (1). θερμήν παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. θερμὰ χηνίσχων μέλη Kubul. 3, 211 (v. 3). ὀπτιὸν θερμόν *εὐχυλον τέρεν ὅταν ἦ (de suilla int.) Alexid. 3, 472 (4). τὸ-ὄψον ἂν μὴ θερμόν ἦ διασύρομεν Alexid. 3, 447 (1, 11). τῶν ὄψων τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα Sosip. 4, 484 (v. 53). ἐκ μέσου τὰ θερμὰ-ἀρπάσαι Euphron. 4, 492 (v. 5). πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ Crobyli 4, 568 (1). *κἂν μὴ παραθῶσι θερμά Alexid. 3, 453. θερμόν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων Axionicl. 3, 535

- (2). τάριχος ἀντακαῖον-θερμόν Antiph. 3, 100 (3). ἄλμη θερμῆ-ἰφθόν Axionici 3, 532 (1, 12). οἶνον πιεῖν θερμόν Stratt. 2, 784 (1). ψυχρὸν τοῦτον, τὸ ποτὸν θερμόν Mnesim. 3, 569 (v. 10). χαλκοῦ θερμόν ἦν Philem. 4, 19 (2). δὸς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπᾶσαι Diph. 4, 381 (1, 8). ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν Amphid. 3, 301. ἢ μὲν τὸ θερμόν, ἢ δ' ἕτερον * (τὸ) μετὰ κερας Alexid. 3, 445 (1). τὰ θερμὰ λουτρά Cratet. 2, 238 (2). θερμὰ λουτρά Pher. 2, 341 (3). οὕτω στερεόν *(τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9). θερμὴν-χύτραν Diocl. 2, 840 (3). θερμὴν τὴν χύτραν Alexid. 3, 440 (5, 6). θερμῆ παροξύνουσαι τηγάνου (scr. τηγάνων cf. 5, 82) προῆ (s. θερμὴν-προῆν) Eubul. 3, 242 (1, 8). ἦς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1100 (7). δρᾶ τι καὶ νεανικὸν καὶ θερμόν Amphid. 3, 316 (1, 10). θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον Eubul. 3, 205 (v. 1). θερμότεροις χάρεις-τοῖς διαρλοῖς-; Alexid. 3, 464 (2, 1).
- Θέρους:** κάμνοντα-τοῦ θέρους ἰδῶν ποτε Aristophan. 2, 1138 (4). ἐπ' ἀγλίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτέ | ἰδῶν Erinici 4, 505. ἐς τὸ φρέαρ ὡσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). τρωγε σάκων τοῦ θέρους Pher. 2, 297 (1). κἄν ἐξήτε τοῦ θέρους Eubul. 3, 250 (1, 3). τοῦ θέρους εἶχεν ἱμάτιον διασύ Philem. 4, 53 (53). κέρσαν' -καὶ θέρους καὶ χειμῶνος anon. 4, 689 (340). τίν' ἔχει διαφορὰν-γλακίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 15). ἢ-χελιδῶν * τὸ θέρους-λαλεῖ Philem. 4, 64 (114).
- Θέσις:** περικόμματος-τάξιν ἢ θέσιν φέρει Dionys. 3, 552 (v. 14).
- Θεσμός:** πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων Cratin. 2, 87 (2). ἀνάγκης θεσμός οὐχ ὀρώμενος Alexid. 3, 452 (1, 19).
- Θεσπέσιος:** * ὁδμῆ θεσπεσίη Herm. 2, 410 (2, 9).
- Θετταλία:** παρ' Ἀλεξάνδρου-ἐκ Θετταλίας Kphipp. 3, 322.
- Θετταλικός:** χόνδρος Μεγαρικός. Β. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναι φασὶ δέ; Antiph. 3, 18 (1). χόνδρος Θετταλικός πολὺς Alexid. 3, 473 (6). δίφρος Θετταλικός Eur. 2, 442 (6). τὰ Θετταλικὰ (int. δεῖπνα)-καπανικώτερα Aristophan. 2, 1150 (4). Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσίη Herm. 2, 399 (4). Θετταλικῶς: ἔπη-Θετταλικῶς τετμημένα Cratet. 2, 241 (2).
- Θετταλῆς:** κοθόρον, Θετταλίδι Lysipp. 2, 744 (2).
- Θετταλός:** Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρὺς Eubul. 3, 247 (1). Θετταλὸν λέγεις κομιδῆ τὸν ἄνδρα Antiph. 3, 142 (20). δεῖπνίζειν ἄνδρα Θετταλὸν Alexid. 3, 480 (1). τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν Aristophan. 2, 1150 (4). εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί Eriphi 3, 559. καπάνας Θετταλοὶ πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2).
- Θετταλότμητον** κρέας Philetæer. 3, 296.
- Θεῶ:** θεῶσειν et θεῶσαι Arar. 3, 275 (4).
- Θεῶμαι:** ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροὺς σίζοντας-; Magn. 2, 10 (2). ἤδη τεθέασαι κόκκον-; Herm. 2, 394 (3). * θεῶ τῶν τήνδε Μαιριανδενίαν Eur. 2, 540 (10). εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας-, εἰ δὲ τεθέασαι Lysipp. 2, 746 (1). ἠΐκαιτόμην θεῶμενος Aristophan. 2, 1157 (47). τοῖς θεωμένοισιν ἀποχωρῶντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 16). χῶπότης * ἄμιλλ' ἢ-θεῖσεται Plat. 2, 679 (1, 4). cf. θέων.
- θέων:** ὡ γίλε * θέων (libr. θεῶ) Apollod. 4, 454 (1, 15).
- Θεωρικός:** σπηρῆν-θεωρικὴν Henioch. 3, 563 (v. 8). τὸ * θεωρικὸν (libr. θεωρητικὸν) ἔχουσιν * ὑμῖν διατρέμειν Theophil. 3, 631 (1).
- Θεωρός:** v. Θεόδωρος.
- Θεωρῶ:** ὀχουομένους-τοὺς κίπρους-θεωροῦσ' ἄσμενοι Anaxand. 3, 192 (2).

θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον γυμνάς Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 3) = 46. ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ Alexid. 3, 23 (1, 21). θεωρῶ πλησίον καθήμενος, ποιοῦσι δ' ἕτεροι Damox. 3, 531 (v. 46). ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 4 (1). ἐκ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι * (τί που) Philem. 4, 35 (6). ἐστὶν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φίλου | εὐνοίαν εὐθύς-εὐπολλοδ. 4, 455 (2). δι' ὃν (i. e. Solem) θεωρεῖν ἐστὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). θεωρήσας ἀλύπας-τὰ σεμνὰ ταῦτ' Men. 4, 211 (2). τοὺς φρύγας οἶδα θεωρῶν-πολλὰ-σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). περὶ τὴν ἐσχάτην-κερκίδα-καθιζούσας θεωρεῖν Alexid. 3, 402 (1). ταύτας (i. e. ψύας) ἐπιτεμῶν πρὶν θεωρῆσαι Eubulon. 4, 491.

βαζε: v. Θῆβαι.

βαι: cf. Θῆβη. Θῆβας τὰς ἑπταπόλους Anaxand. 3, 183 (1, 21). μετὰ ταῦτα Θῆβας (al. Θῆβαζ') ἦλθον Eubul. 3, 230 (2). οἱ δ' ἐπ' ἰντ. μέδιμνοι) ἐπὶ Θῆβας ἐστράτευσαν anon. 4, 691 (350).

βαῖος: πᾶσα Θηβαίων πόλις Stratt. 2, 781 (3). τοὶ δ' Ἀθηναῖοι-μικρὰ φαιγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208 (1). Σφίγγα Θηβαίαν Anaxil. 3, 348 (1, 22).

βη: cf. Θῆβαι. Θῆβηθεν. ἀγνὸν ἐς Θῆβης πέδον Eubul. 3, 208 (2). ὁ Θῆβης-πέδον λιπῶν Eubul. 3, 237.

βηθεν: ἐγγελεύδια *Θῆβηθεν (legeb. Θῆβη μὲν) ἐνλοῖ' ἔρχεται Euphripp. 3, 334 (1, 7).

βησιν: † ἵνα Θῆβησιν (f. Θ. ὅπως) ἦρως γένη Plat. 2, 642 (2).

λάζω: θηλάζει Phrygn. 2, 591 (10).

λάστρια: Cratin. 2, 200 (67). Eur. 2, 574 (101).

λυς: λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρηι Θῆλυς Eubul. 3, 254 (1, 1). ἴσθιν-οὔτε Θῆλυς οὔτ' ἄρρην Alexid. 4, 495 (1, 6). ὡς οὐσα Θῆλυς Gelecl. 2, 369 (1). ἐστὶ-τις Θῆλεια φιλόξενος Eur. 2, 514 (14). ὅτι | ἄρρην ὑπὸ Θηλειῶν κατεκόπη Anaxand. 3, 192 (1). ἐστὶ φύσις Θῆλεια Antiph. 3, 112 (1, 1). Θῆλεια μὲν νῦν ἐστὶ φύσις ἐπιστολή ib. 1, 17). ὄρνις Θῆλεια Antiph. 3, 145 (30). Θῆλειαν λαβῶν γογγυλῖδα Euphron. 4, 494 (1, 6). τὸ Θῆλυ τῆς ψυχῆς * Men. 4, 237 (16).

ρ: † ὠνήτο δέρμα τοῦ (f. ὠνεῖτο δέρμα) Θηρός Theop. 2, 809 (2). ἰσφοδρότης (Amoris) δὲ Θηρός Alexid. 3, 496 (1, 12). Θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα γυνή mon. 248.

ραμένης: Eur. 2, 516 (19). τρία Θηραμένους Polyz. 2, 867 (1). ἐπὶ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία Aristophan. 2, 1165 (8). Θηραμένης (voc.) Philonid. 2, 423 (6).

ρεύω: ἀπελευθέρων ὀψάρια Θηρεύουσι μοι Alexid. 3, 455 (2).

κερκώπην Θηρευσάμενη καλάμω λεπτῶ Aristophan. 2, 961 (7). τὸν κριτόν (int. ἑταῖρον) Θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 16).

ιδοναῖς Θηρεύεται mon. 55. εἰ δὲ τεθέασαι (Athenas) μὴ τεθῆρευσαι P. Lysipp. 2, 746 (1).

ρίκλειος: κρατῆρ Θηρίκλειος Alexid. 3, 435. Θηρίκλειός τις κύλιξ Alexid. 3, 421 (2). κύλικα-Θηρίκλειον Theophil. 3, 630. μεστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον Alexid. 3, 385 (4). τὴν Θηρίκλειον-καὶ τὰ Ροδιακὰ νόμισον Erigen. 3, 539 (2). τὴν Θηρίκλειον (an Θηρικλείαν 5, 168) ἔσπασεν Men. 4, 136 (4). Θηρίκλειον (Θηρικλείαν 5, 168) τριχότυλον Men. 4, 163 (2). τῆς *Θηρικλείας (legeb. Θηρικλείου cf. 5, 116) τῆς μεγάλης Dioxipp. 4, 542 (1). μάλ' ἀνδρικήν τῶν Θηρικλείων || εἶλον Διὸς σωτήρος Eubul. 3, 231 (1). τῶν Θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα Aristophont. 3, 363. κύλικα κεραμέαν τινά | τῶν Θηρικλείων Theophil.

- 3, 627. Θηρικλέους ἔλαβεν *ἔξ Dioxiipp. 4, 543 (2). εἶδη Θηρικλείων τῶν καλῶν Dionys. 3, 554 (1). Διὸς σωτήρος-Θηρίκλειον ἄγανον Antiph. 3, 95 (1). *Θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτιῖς Apollod. Gel. 4, 439 (1).
- Θηρικλῆς: καθαρώτερον-τὸν κέραμον ἐργαζόμενην ἢ Θηρικλῆς τὰς πλικας Eubul. 3, 220 (2). *τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-; Eubul. (Δια 3, 226 (2). Θηρικλέους πιστὸν τέκνον Theop. 2, 803 (v. 1).
- Θηρίον: cf. εἰσορῶ. Θηρία Eur. 2, 480 (46) cf. 5, 37. οὕτως τίς (f. τι) ἄγιον-τὸ Θηρίον (int. ἔγγελος) Antiph. 3, 80. ἀμύλων-χίρα, Θηρίον καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 588 (1, 26). οὐκ ἔστιν οὐδὲν Θηρίων ἰχθύων ἀτυχέστερον Antiph. 3, 87 (v. 1). ἀεὶ-καὶ ζῶντ' ἐστὶ πτεθνηκότα *τὰν τῆ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν Θηρία Alexid. 3, 413. π Σελεύκω-τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι Θηρίον Philem. 4, 15. τίς ἐδλέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον Θηρίον-; Nausicr. 4, 578. ἐν Θηρίοις-π πιθήκοις ὄντα δεῖ | εἶναι πίθηκον Apollod. 4, 450. ὡ τοιομαζέται πάντα καὶ τρισόλβια τὰ Θηρί' Philem. 4, 36 (5). τοῖς μὲν Θηρίοις ἔδωχ' ἐκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν Philem. 4, 32 (3). τοῖς-αἰμα ἢ γῆ Θηρίοις-παρέχει τὴν-τροφήν Philem. 4, 33 (4). οἶετι τῶν αἰμα διαφέρειν Θηρίων. * (ἄνθρωπον); -πλάγι' ἐστὶ τᾶλλα, τοῦτο δ' ἴσθι Θηρίον Philem. 4, 3. οὐδὲ ἐν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι Θηρί' ἰστέστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). πολλῶν-Θηρίων ὄντων, μέγιστόν ἐσθι Θηρίον γυνή Men. 4, 214 (8). τόδε-τὸ γένος ὥσπερ Θηρίον ἐπιβασίαι ἐστὶ τῆ φύσει Diph. 4, 407 (1, 3). καλὸς-πεινῶν ἐστὶν ἀσχερὸν Θηρίον Anaxand. 3, 169 (1). οἶος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται-οἶον Θηρίον Men. 4, 244 (34). εὐνοῦχος-Θηρίον mon. 185. paupertas βαρύτερον Θηρίον ex Men. 4, 330 (497). ἀεὶ τι κινῶν-*Θηρίον τίπτει (παρὰ) Anaxil. 3, 352 (1).
- Θηριουῖσθαι: πρὶν Θηριουῖσθαι τὸν γόνον *καταγνύει Eubul. 3, 254 (1, 11).
- Θηριώδης: τοῦ Θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου Athenion. 4, 557 (1, 11).
- Θηρῶ: *Θηρῶν λέοντας Men. 4, 296 (297). Σαπφῶ τὸν ὑπέρχουσαν ἠρωσα Φάων' Men. 4, 158 (1).
- Θησαύρισμα: καλὸν τὸ Θησαύρισμα mon. 295.
- Θησαυρός: Θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Stratt. 2, 779 (2). Θησαυρὸν ἑρῶν σήμερόν τις Philem. 4, 44 (29^b). Θησαυρὸς ἐπὶ Θησαυρὸν ἐπιφέρεται Men. 4, 271 (165). μέγας Θησαυρὸς ἐστὶ-μουσική Theophr. 3, 65. Θησαυρὸς-τοῦ βίου mon. 235. μεγάλων κακῶν Θησαυρὸς Philem. 4, 57 (76). adde mon. 233. φίλους ἔχων νόμιζε Θησαυροῦς ἔχειν mon. 233.
- *Θησειομύζειν v. Θησομύζειν.
- Θησεῖον: εἰς τὸ Θησεῖον πλεύσας Eur. (?) 2, 577 (v. 21). εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν Aristophan. 2, 1172 (2).
- Θησειότριψ: Aristophan. 2, 1136 (6).
- Θησεύς: Aristophan. 2, 1088 (26).
- Θησέω Pher. 2, 273 (11).
- Θησομύζειν (f. Θησειομύζειν) Aristophan. 2, 1136 (7).
- Θῆσσαι epicleri Posidipp. 4, 527 (10).
- Θῆτες: vid. Aristophan. 2, 1047 (46).
- Θίβρων: μετὰ *Θίβρωνα (legeb. Θίμβρωνα)-τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν κείνον Πέρας Philosteph. 4, 589.
- Θιγγάνω: Θιγγανουσῶν τὰς μύλας Pher. 2, 254 (1, 4). ἐν ἄλλῃ (libr. τύχη) μόνον αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται Antiph. 3, 30 (11).
- Θλαστὴ τ' ἐλάα Polioch. 4, 590. Θλαστὰς-*ἐλάας Aristophan. 2, 1111 (11). Θλαστὰς-εἶναι κρεῖττόν *ἐστ' - ib. (9). Θλασταῖς ἐλάαις Diph. 4, 35 (11).
- Θλίβω: τὸν ὄμον θλίβομαι Aristophan. 2, 1084 (12).

νήσκω: θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἰδίαν εἰμαρμένην Philem. 4, 47 (39). καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. καλὸν τὸ θνήσκειν Philem. 4, 47 (37). οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν Men. 4, 253 (66). τὸ θανεῖν αὐτίκα τιχτόμενον Plat. (?) 2, 697 (v. 10). θανεῖν ἀριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως Philem. 4, 63 (109) cf. mon. 296. μάτην -εὐχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). ζῶμεν-προσδοκῶντες μὴ θανεῖν mon. 200. θανεῖν εὐδαιμόνως mon. 202. τὸ-θανεῖν οὐκ αἰσχρόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν mon. 504. εὐθύς εὐρέθη θανῶν Philem. 4, 35 (7). θανῶν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων (int. πήχεων) Men. 4, 273 (176). οὐ γὰρ θανῶν-*(ἄν) ἔγγελον φάγοις Philetaer. 3, 297 (1). καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανῶν κολάζεται mon. 294. τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς-; Men. 4, 270 (158). ὁ-θανῶν τὸ μηδὲν ἐστὶ anon. 4, 607 (20b). εἰ-θανοῦσιν ἐστὶ τις *(κάτω τρύφη) Amips. 2, 712 (6). † θανόντων-λόγοι φίλοι προδότηι Men. (?) 4, 292 (275). [οἶε σὺ τοὺς θανόντας-καὶ γῆν καλύψειν-; Philem. 4, 67 (1)]. μὴ κλαῖε τοὺς θανόντας Men. 4, 269 (157). τέθνηκέ τῷ παῖσι, ἢ Νιόβη κεκούριχεν Timocl. 3, 593 (v. 14). τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί Philem. 4, 34 (5). τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22). μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3). ἦτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει- anon. 4, 698 (375). πενθεῖν-μετρίως τοὺς-φίλους· οὐ γὰρ τεθναῖσιν Antiph. 3, 29 (2). ὁμοσόν μοι μὴ τεθναῖναι Plat. 2, 640 (3) cf. 5, 45. ὡστ' ἢ γεγονέναι λαμπρόν ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 66. καταλείπει' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51) cf. Theophil. 3, 630 (1). μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). συλλυσόμενον παῖδ' -τεθνεῶτα Aristophan. 2, 1177 (6). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια-ὡσπερεὶ τεθνηκότη Anaxand. 3, 161 (1). μὴ γέλα τεθνηκότη mon. 670. τοῖς τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπεικῆς θεός Timocl. 3, 611. εἰ-οἱ τεθνηκότες αἰσθησιν εἶχον Philem. 4, 48 (40^a). αὐτὸς εὐρηκας δὲ τί; A. τὰ μέγιστα.-τοὺς τεθνηκότητας** Baton. 4, 501. οὕτως ἀνεβίω κομίδῃ τεθνηκῶς Timocl. 3, 604. *ὄσον οὐ τέθνηκα Alexid. 3, 449 (5). μετὰ ζώντων τεθνηκῶς περιπατεῖ Timocl. 3, 612 (2). τέθνηκε πᾶς ὁ τῶν ζώντων βλος Philem. 4, 22 (v. 12). τέθνηκεν ἢ χάρις Men. 4, 325 (472)=mon. 645. cf. 498. αἱ δ' ἀλεκτρούνες-καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε καὶ- Stratt. 2, 784 (2). ὁ λαγῶς με βασκαίνει τεθνηκῶς Pher. 2, 343 (8). ἰχθυῶς τεθνηκότητας Alexid. 3, 396 (1, 4). καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότη *τὰν τῆ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. αὐτοὶ (pisces) τ' ἐπὰν ληφθῶσιν-τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ἄνουμένους ib.

θητός: θνητὸν ἄνθρωπον Amips. 2, 710 (1). ὅστις-θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν-ποιεῖν, πλὴν ἠδέως ζῆν τὸν βλον-; Philetaer. 3, 295 (2, 4). βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' mon. 58=599. θνητὸς πεφυκῶς τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249. θνητὸς πεφυκῶς μὴ γέλα τεθνηκότη mon. 670. θνητὸς πεφυκῶς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). θνητὸς γεγονῶς-μὴ φρόνει μέγα mon. 603. ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὢν mon. 4. θνητὸς ὁ βλος Amphid. 3, 303. σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὐτὸν ἐγένετο Alexid. 3, 455. οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος Alexid. 3, 493 (1). τὰς φλέβας-δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βλος Antiph. 3, 20 (1). οὐκ ἐστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον οὐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57=Diph. 4, 424 (27^a). ἢ πρόνοια-ἢ θνητή Men. 4, 212 (3, 5). τὸ θνητὸν περιχάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1). τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς-ἔχει mon. 489. *Com. Gr. Vol. V.*

- εἰ θνητός εἰ-θνητὰ καὶ φρόνει Antiph. 3, 148 (42^a) = mon. 17
 πάντα-θνητός ὦν mon. 661. γέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα
 mon. 740. ἀτυχεῖν θνητός ὦν ἐπίστασο Diph. 4, 376 (2).
 θνητῶν *πράγμαθ' Nicostr. 3, 285 (2). cf. mon. 725. ἀναι
 δυστύχημ' αὐθαίρετον Men. 4, 262 (116). τὰ πλεῖστα θνητοῖ
 κῶν αὐθαίρετα mon. 499. θνητῶν ὅσοι ζῶσιν κακῶς Philetas
 (1). κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος θνητῶν Aristophan
 πᾶσιν-θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι anon. 4, 607 (20^b).
 ὄν ἐγὼ θνητοῖσι παρῆχον Telecl. 2, 361 (1, 1). θνητοῖς ἄγε
 μαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). βοήν ἴσι
 ρόν || οἷς ἐθέλει θνητῶν Antiph. 3, 112 (1, 4). τὰ θνητῶν
 πάθη Nausicr. 4, 575 (1). τῶν ἐπὶ νήσων, ἅς δέδειχεν ἡ φ
 τοῖς μεγίστας Alexid. 3, 517 (30). τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θ
 ταδειξαι-ἀγαθὸν μέγιστον anon. 4, 604 (16). ἀδικεῖ-τὸν Ἐρ
 θεὸν Alexid. 3, 411. θεῶν θνητοῖς ἀπάντων *χρησιμωτάτου
 489 (3). ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς Antiph. 3,
 μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας Alexid. 3, 393 (1).
 δέλπνων ἠδοναῖς- τίς δ' οὐχὶ θνητῶν*(;) Timocl. 3, 595 (1).
 τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' *ἐπισκοποῦσ'-τύχη anon. 4, 1
 θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦ mon. 243.
 Θόας: Ὑψιπύλης πατήρ Θόας Aristophan. 2, 1098 (2).
 Θοινῶμαι: ἐν τῇ κοιλίᾳ θοινῶσθαι καλῶς Cratin. 2, 107 (1).
 Θολερῶς προβαίνει anon. 4, 638 (131^b).
 Θόλος: Alexand. 4, 555 (5).
 Θολῶ: ἅπαντα τεθολώκασιν Antiph. 3, 12 (1, 2). τὸν ἀέθ' ἐ
 θαρὸν οὐ τεθολωμένον Philyll. 2, 664 (1, 3). χαιρόντα
 λωμένον Pher. 2, 313 (7).
 Θόρυβος: Θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6). παῖ
 σας Θόρυβον Eurhron. 4, 457 (v. 26). ἦν-Θόρυβος τευταζόν
 2, 646 (2). χωρὶς-θορύβου καὶ φόβου ζήσεις *Aristophan. 2, 1
 θορύβους ὀχλώδεις φεύγε mon. 239.
 Θορυβοῦμαι: πολλῶν-ὄντων-ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυ
 Baton. 4, 503 (1).
 Θούδιππος †ὁ λέων (f. βδέων) Timocl. 3, 603 (4).
 Θούμαντις: ἀνίπληρα-βοῖδια Λεωτρουγίδου λεπτότερα καὶ θορ
 Herm. 2, 393 (1).
 Θουρία: κώμη-τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν Steph. 4, 544.
 Θούριοι: ἐν Θουριοῖς τοῦλαιον Amphid. 3, 318 (4).
 Θούριος: Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος Men. 4, 174 (1).
 Θράκη: τὰς τῆς Ἀσίας καὶ τὰπὸ Θράκης λήμματα Antiph. 3, 11
 δέλπνοις-τοῖς Ἰφικράτους τοῖς ἐν Θράκῃ Anaxand. 3, 153 (1, 4).
 -ποιῆσαι Κότυν ἐν Θράκῃ ib. (1, 31). Cf. Θράκη.
 Θρακοφοίτης: ὡσπερ Θρακοφοῖται*(;) Aristophan. 2, 1005 (1,
 θρανίδια Aristophan. 2, 1112 (12).
 Θραξ: Meletus Thrax, Aristophan. 2, 1126 (1). Θραξ-πρὸς ἄλλας
 σμένος Men. 4, 281 (214). Thraces ψιθύρις inventores, Canth
 (3). οἱ Θραξες λιβύτρως καλοῦνται Men. 4, 208 (5). πάντες-
 κες-οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς | ἐσμέν Men. 4, 232 (8).
 Θράσος: *μὴ χρω-συντόνως θράσει mon. 604. τῆς δειλίας
 *κοῦχὶ τοῦ θράσους anon. 4, 687 (335^b).
 Θρασύβουλος: Stratt. 2, 770 (7).
 Θρασύμαχος: ἡ Θρασυμάχου-γυνή Theop. 2, 813(3). *οἶμ', ὁ
 μαχε Aristophan. 2, 1033 (16, 8).

- Θρασύς:** ὡς δὲ λίαν ἦν Θρασύς καὶ σοβαρός (Amor) Aristophont. 3, 361 (2). ὁ *δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, Θρασύς σφόδρα Men. 4, 266 (137). πρὸς-πάντ' ἐστὶν Θρασύς Apollod. 4, 454 (1, 11). τὸν δειλὸν Θρασύν (reddit Bacchus) Diph. 4, 415 (1). κἄν ἢ Θρασύτατος, ἢ σύγεις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). Θρασεῖαν, ὠραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἄμα Men. 4, 131 (1). Θρασεῖα γυνή Philem. 4, 8 (4).
- Θράσων:** *μισοῦσι μὲν Θράσων' Men. 4, 173 (13).
- Θράττα:** Θράττα ταινιόπωλις Eur. 2, 521 (1). ἀποδοῦναι-ἡμᾶς-τάς *Θράττας (legeb. Θράττας) Archipp. 2, 719 (2).
- θράττα:** cf. Θράττα. θράττα, χελιδών, καρὶς, τευθίς Mnesim. 3, 570 (v. 41). θράτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ μύραιναν Antiph. 3, 123 (2).
- θραττιδίον:** μετὰ περσιδίων καὶ θραττιδίων Anaxand. 3, 172 cf. anpot.
- θράττω:** *θράττει με τούνυπνιον Cratin. 2, 227 (160). ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι-Pher. 2, 270 (2). μολπὰ κλαγγὰ θράττει Mnesim. 3, 570 (v. 57).
- θρέμμα:** Καρύστου θρέμμα Antiph. 3, 99 (1). πικρὸν-θρέμμ'-γέρον Men. 4, 292 (272).
- θρεπτή:** Μανίαν θρεπτήν Pher. 2, 315 (12).
- θρήκη:** Θρήκης (f. -κην) κατάρδων ποταμός Antiph. 3, 55.
- θρηνώ:** λάρους θρηνεῖν Pher. 2, 601 (1). φθόγγους ἀλύρους θρηνοῦμεν Alexid. 3, 456 (1, 7).
- θριάμβος:** τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσ' Cratin. 2, 36.
- θριάσιος:** Οἰδίπους Θριάσιος Men. 4, 303 (329).
- θριδακίνη:** de vocalium quantitate v. 3, 309. ἐν καλαῖς θριδακίναίς Cratin. 2, 178 (13). μῆ (f. μῆ μῆ) παρατίθει μοι θριδακίνας Eubul. 3, 210. ἐν ταῖς θριδακίναίς ταῖς κίχιστ' ἀπολουμέναις Amphid. 3, 308 (1).
- θριδακινίς:** παρ' ὠκίμων πέταλα καὶ θριδακινίδων Stratt. 2, 787 (1, 6).
- θρίξ:** λευκή-θρίξ anon. 4, 674 (301). οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φροεῖν Men. 4, 258 (92). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1, 7). τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133). τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-; Alexid. 3, 509 (10). ἀφαιρεῖ τρίχας Aristophan. 2, 1188 (54).
- θρίον:** *ὑπότριμμα, θρίον, ἐγκέφαλος Aristophan. 2, 1000 (17). οὐ θρίον, οὐχ ἔλαιον, οὐχ *ἀμυγδάλας Alexid. 3, 465 (3). ἔτνος, θρίον, φυλλάς Mnesim. 3, 569 (v. 31). καρδάμων, θρίων, ὀποῦ Antiph. 3, 78 (1, 4). ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). θρίοισι ταύτην (int. ἀμύλιαν)-ἐλαδίῳ διεῖς | ἐσπαργάνωσα Sotad. 3, 586 (1, 27). φύσκη ποιῶ, κἀνδαυλον, ψά, θρίον Philem. 4, 18 (1). θρίον δὲ καὶ κἀνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284. ἐγγύτους ποιῶ, | πλακοῦντας ὀπτά, χόνδρον ἔπει καὶ φέρει | -εἶτα θρίον καὶ βότρυς Men. 4, 222 (1, 11). θρία, τυρόν, ἐγγύτους-κἀνδυλον, ψά- Euang. 4, 572 (v. 7). θρίον ἂν δεῖξω μόνον Dionys. 3, 548 (v. 39). *θρίον τὸ λευκὸν-Χαριάδης Euripron. 4, 486 (v. 7).
- θρίσσα:** κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι Anaxand. 3, 184 (1, 51). αἰολίας, θρίττα, χελιδών Epheripp. 3, 330 (1, 5).
- θρίττα:** v. θρίσσα.
- θρίψ:** ὁ-θρίψ τὸ ξύλον Men. 4, 235 (12).
- θρόμβος:** μηκιάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8).
- θρόνος:** ἕξ θρόνους Eur. 2, 520 (38). τετράπους μοι γένοιτο-†τήνπρος. [al. σκίμπους) ἢ θρόνος Anaxil. 3, 348 (1, 25) cf. 5, 86.
- θρυαλλίς:** 1) μίλω τε καὶ θρυαλλίδι f. Cratin. 5, 17. 2) *λύχρον δὲ-ευξον-καὶ θρυαλλίδ' Philyll. 2, 866 (2) cf. 5, 57.

- Θρυλῶ**: τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων-φισμ' Theop. 2, 805 (1). τὰ παλαιὰ καὶ θρυλούμενα | ἀρτύματ' Ana 4, 459 (v. 4). τῶν πολλάκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα Antiq. 140 (14).
- Θρύμμα**: † ἄρτων περίλοιπα θρύμματα Aristophan. 2, 1010 (13).
- Θρυμματῖς**: θυμματῖς τεταραγμένη Antiph. 3, 101 (5, 4). θυμματέμαχος, βολβόν Nicostr. 3, 278 (1). θυμματίδα γλυκεῖαν Lys 433 (v. 8).
- Θρύπτομαι**: ὠραζομένη καὶ θρυπτομένη Eur. 2, 557 (23).
- Θυγάτηρ**: ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέξα Agar. 3, 274 καὶ γὰρ γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1). ἀπὸ ἀργαλέα ἴσιν-υἱῶ, πολὺ μᾶλλον θυγατρί Men. 4, 191 (2). χρῆσι σεαυτῆς θυγατέρα | ἀντάλλαγον Men. 4, 143 (3). παίδων *ἐπ' -δίδωμί σοί γε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ὦ θυ *ἐλεξ' Ἰασοῖ Aristophan. 2, 954 (7). κόραι θυγατέρες Alexid. 3, 43 μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες Antiph. 3, 106 (v. 7). λεπὸν γε θυγάτηρ κτῆμα Men. 4, 76 (6) = mon. 750. θυγάτηρ ἐστὶν ἐργῶδες πατρί Men. 4, 86 (2). θυγάτηρ ἐπίγαμος Men. 4 (114). *ὡς οὐκ ἂν ἐχδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1). ριάξω τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα τὴν πόλιν δλην Men. 4, 228 (3). τέρα δ' ἐκτίθησι (int. πᾶς) κἂν ἡ πλούσιος Posidipp. 4, 516. νης-θυγάτηρ, ἀδελφή Aristophan. 2, 1065 (2, 3).
- Θυγατριδεῖν** (ἰ. θυγατρίζειν) Agar. 3, 274 (3).
- Θυγάτριον**: τὸ θυγάτριον-μου *σεσινάπιχε Xenarch. 3, 624 (1). μὸν θυγάτριον Men. 4, 198 (5). θυγάτριον (voc.) Men. 4, 327 (τὰ θυγάτρια | περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα Stratt. 2, 78
- Θυεῖα** (θυῖα): φρυγεύς, θυεῖα, λήκυθος Theop. 2, 811 (4). δε θυεῖα, τυρόκνηστις Aristophan. 2, 945 (4). κρεάγραν, θυεῖαν, τυρ σιν Anaxipp. 4, 465 (1). χύτραν, θυεῖαν, κάκκαβον Antiph. 3, 146 λεκάνη, θυεῖα, κάνθαρος Axionici 3, 535 (3). τὴν θυεῖαν ἠγάπησε τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). τριμμάτια-ἐν θυεῖαις ἀργυραῖς 4, 394 (1). ὀρχήσει-†τὴν Ἰγδιν. * (B. τὴν Ἰγδιν; A.) τὴν θυεῖαν ἀγν Antiph. 3, 69 cf. 70. ἀλλ' εἰς θυεῖαν παιστέον Plat. 2, 630 (1 φέρε τὴν θυεῖαν ib. (1, 4).
- Θυλακίσκος**: θυλακίσκος Aristophan. 2, 1046 (37). τὴν σπυρίδα καὶ θυλακίσκον Aristophan. 2, 1165 (6). μάττε θυλακίσχε Crat. 237 (1, 6).
- Θύλακος**: θύλακον-μεστόν Diph. 4, 379 (1). * σίγνον, ἀσκοπήραν, λακον Diph. 4, 401. κἂν-διατράγη * θύλακον (legeb. ληκύθιον) 4, 612 (40). * ἀλτήρσι θυλάκοισι χρῆται Cratet. 2, 236 (4). εὐ ἀσκὸς εὐ δὲ θύλακος | ἄνθρωπός ἐστι Alexid. 3, 417 (1).
- Θυλακοφορεῖν**: Aristophan. 2, 1211 (175).
- Θυλήματα**: * θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς Pher. 2, 261 (1, 6). τῶν θυλημάτων Telecl. 2, 370 (4). Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα 2, 675 (2, 18).
- Θῦμα**: τὸ θῦμα βοῦς Posidipp. 4, 521 (v. 19). Cf. θύμον.
- Θυμάγροικος**: Aristophan. 2, 1211 (176).
- Θυμαίνω**: θυμήνας τοῖς στρατιώταις Eur. 2, 506 (21).
- Θυμάλωψ**: θυμαλώπων-μεστὴν ἐσχάραν Stratt. 2, 786 (5).
- Θύμβρα**: θύμα, θύμβραν Eur. 2, 426 (1, 5).
- Θυμέλη**: Pher. 2, 354 (63).
- Θυμελικός**: θυμελικᾶν-εἰς ἔριν anon. 4, 649 (184).
- Θυμηδία**: πολλὴ θυμηδία Eur. 2, 498 (5).

θυμίαμα: cf. θυμόν. ἀκήκοας-ἤδη πάποτε τὸ θυμίαμα τοῦτο; Amphid. 3, 311. Λιβυκόν-πέπερι, θυμίαμα Orphel. 3, 381 (2). πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 40).

θυμιῶ: φέρε νῦν ἀγίλω τοὺς θεοὺς-καὶ θυμιάσω Herm. 2, 383 (1). τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδαχα Amphid. 3, 311. λίθος-τεθυμιαμένος Aristophan. 2, 1196 (85).

θύμον: cf. θυμός. θύμα, θύμβραν Eur. 2, 426 (1, 5). μύρτα, *θύμα (libr. θύματα. al.* θυμιάματα), πυρούς Antiph. 3, 98.

θύμος: cf. θυμόν. οὐδὲ φύεται-νοὺς ὡσπερ ἐν ἀγρῷ θυμός (an θυμ'?) Philem. 4, 35 (6). σιλφίου, τυροῦ, θυμού Antiph. 3, 78 (1). θυμού δέσμαι τινές Alexid. 3, 435 (2). θυμόν τῶν Ὑμητιῶν Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. 3, 141 (16). κάππαριν, βληχῶ, θυμόν Aristophont. 3, 364 (2). κάππαριν, θυμόν, ἀσπάραγον Philem. 4, 38 (12). γήπειον, ἄνισον, θυμόν Alexid. 3, 437 (2, 7). θυμῶ δύο Pher. 2, 353 (51). ἀπολαῦσαι θυμῶν λαχάνων τε Aristophont. 3, 361 (1, 3). μηδέν-εἰσφέρειν ἔξω θυμού Antiph. 3, 92 (1, 8). οὐδεὶς κρέως παρόντος ἔσθλει θυμόν Antiph. 3, 133 (2, 7).

θυμός: δίχα θυμόν ἔχουσιν Herm. 2, 407 (1, 11). θυμός ἰδονὴν ἔχει Pher. 2, 326 (1, 2). πιούσα-ὀπόσον ἂν σοι θυμός ἢ Theop. 2, 804 (1, 10). ἄκουσον-θυμοῦ δίχα Aristophan. 2, 1143 (5). θυμοῦ φάρμακον-λόγος mon. 37. θυμός εἰς ὄργην πεσῶν mon. 71. ἂν θυμοῦ κρατῆς mon. 186. θυμοῦ κρατῆσαι κάπιθυμίας mon. 254. θυμόν φυλάττου mon. 574. θυμῷ χαρίζου μηδέν mon. 245.

θυμοῦμαι: δεσπότης θυμουμένους mon. 534. κόλαζε-μὴ θυμούμενος mon. 576. πεπωκότα | ἤδη τ' ἀκροθῶρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον (?) Diph. 4, 397.

θύναξ: ὑπογάστριον θύνακος Eriphi 3, 558 (3).

θύνας: τῆς-βελτίστης-θύναδος Βυζαντίας Antiph. 3, 99.

θύνειον: ἐγγέλεις ὄρων θύνεια νάρκας καράβους Timocl. 3, 598.

θύνη: θύνης τὰ πρὸς τῆ- (suppl. οὐρᾶ) Antiph. 3, 70 (2, 4).

θύνης: ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ- Cratin. 2, 109 (3). θυννὶς, κωβιός, ἠλακατῆνες Mnesim. 3, 569 (v. 35). Βυζαντίας θυννίδος ὀσμαῖσι Antiph. 3, 43 (1). θυννίδες Stratt. 2, 768 (2). μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες Aristophan. 2, 1123 (18). θυννίδες ὀπταί Anaxand. 3, 184 (1, 48). τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας Nicoch. 2, 845 (1).

θύνος: cf. γλαῦκος. ἐγὼ γάρ εἰμι θυννὶς ἢ-ἢ καὶ θύννος Cratin. 2, 109 (3). θύννου-κεφάλαιον τοδὶ Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). εἰ κεφαλὴν θύννου λάβοι, ἐνόμιζεν ἐγγέλεια καὶ θύννους ἔχειν Alexid. 3, 455 (2) cf. 5, 90. ὑπογάστριον θύννου τι Stratt. 2, 766 (2). θύννου | ὑπογάστριον Aristophan. 2, 1099 (6). ὑπογάστριά θ' ἠδέα θύννων Stratt. 2, 773 (3). θύννων μεγαλόπλουτ' ὑπογάστρι' ὀπτῶν Eubul. 3, 223 (2). θύννου λαγόνες Antiph. 3, 72 (1, 5). πρόσεστι θύννου τέμαχος. B. ὀπτήσεις Antiph. 3, 130. θύννου τέμαχος Eubul. 3, 234 (1). θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ Erihipp. 3, 329 (1) = Mnesim. 3, 569 (v. 31). κλειδες ὀπταί δύο-θύννου Aristophont. 3, 359. τοῦ- *ἀμύμονος δέμας θύννου Anaxand. 3, 174 (1). ἐνίοτε κρείττων γίγνεται θύννου βόαξ Nicomach. 4, 584 (v. 23). τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον. B. ἐπὶ θύννον; Plat. 2, 672 (1, 6. 7). θάλαττα βορβορώδης ἢ τρέφει θύννον μέγαν Men. 4, 77 (12). θύννους, μελανούρους, σηπίας Henioch. 3, 561.

θύος: θύη πέττειν τινά | κέλευ' Eur. 2, 470 (22).

θύρα: οὐδεὶς- *ἀνεφύγει μοι θύραν Pher. 2, 289 (6). οὐδὲ νῦν ἔτι | ἀνεφγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). ἐπὰν-ἰδω-τας τραπέζας εὐτρεπεῖς καὶ τὴν θύραν ἀνεφγμένην Diod. 3, 544 (v. 16).

- ἡ θύρα ἴσ' ἀνεφγμένη Philem. 4, 4 (1, 12). ἄνοιγ' ἄνοιγε τ
Alexid. 3, 477 (4). ἀνοίγει' ἤδη τὰς θύρας Timocl. 3, 611.
τὴν θύραν Men. 4, 140 (5). ἐπὶ δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τ
(int. νομίζεται) Men. 4, 157 (2). τῆς θύρας χασμωμένης ἂν ἔ
Alexid. 3, 501. *κούδέποτε γ' ἴσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). ἔ
ρεῖν-τὴν-εὐνοίαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας Apollod. 4, 455
θύραν κόψας Men. 4, 105 (2). κόψω τὴν θύραν Men. 4, 25
κόρακι κρούεθ' (al. κλεῖεθ') ἡ θύρα Posidipp. 4, 515 (1). θ
χλεύειν σεισμός Antiph. 3, 110 (v. 6). θύραν ἔξελε Men. 4,
τὴν θύραν ἀναζυγώσας Aristophan. 2, 1205 (127). ἐπ' αὐτὸν
βατῆρα τῆς θύρας Amips. 2, 711 (5). ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἔ
Aristophan. 5, 62: ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν
Men. 4, 243 (32). πρὸς τὴν θύραν ἐστήξεται ἄχανής Hegesipp.
(v. 24). ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις Men. 4, 196 (1). ἔ
ἐμαντοῦ-θύραις ἔστηκ' Men. 4, 295 (293). ἐνθάδ' οἴσεις καταγα
τὴν θύραν-; Antiph. 3, 146 (31). κλεῖεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς· ἔ
εἰς-ὄχυράν οὕτως ἐποίησεν θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς ἔ
χεται Apollod. Car. 4, 444 (1). adde Posidipp. 4, 515 (1).
αἰς τὰς θύρας κλείουσιν Aristophant. 3, 359. τὰς (i. τὰς) θύ
κῶς ἔχων (ἔχειν) Plat. 2, 687 (23). βεβαλάνωκε τὴν θύραν Ai
2, 1054 (20). μόγλωσον τὴν θύραν Aristophan. 2, 1103 (18).
πακτοῦν τὰς θύρας Aristophan. 2, 1209 (161). τῆς θύρας ἀπὶ
Timocl. 3, 607 (1). θύρας ἔξελθεῖν Pher. 2, 335 (3, 3). ἐπὶ
θύραν τις ἐξιών Men. 4, 250 (205^b). τὴν πάροδον-τῶν θυρῶν
3, 552 (1, 17). πῶς οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστὶ πρόσθε τῶν θυρῶν;
3, 325 (2, 2). μαρτύρομαι-τὸν Ἀπόλλω *τουτοῦ καὶ τὰς θύρας
4, 241 (212). *Ἀάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν Ephipp.
(2, 4). αὐλιος θύρα Men. 4, 141 (2). τὴν αἰσχύνην-ἀπο
καθ' ἑτέρας θύρας Apollod. 4, 454 (1, 9).
- θύραζε: γέρεται θύραζε Eur. 2, 485 (1, 13). θύραζε | ἔξαρι
(1, 15). κότταβος-ἐξολχεται θύραζε Plat. 2, 638 (1, 11). θύρα
χεῖτε Aristophan. 2, 1071 (3). λαβῶν θύραζε τὰ ψηφίσματα Ari
2, 1186 (43). θύραζε Κάρες ad anon. 4, 676. [ἦτις καρδίαν
ἔχει Men. 4, 226].
- θύραθεν: [τῆς θύραθεν ἠδονῆς Men. 4, 226].
- θυράλα Men. (?) 4, 184 (11).
- θυρίς: κόρακι κλύε τὰς θυρίδας v. ad Posidipp. 4, 516 (1).
- θυροκοπία: Diph. 4, 429 (47).
- θυροκοπῶ: οὐδὲ θυροκοπῶν ὤφλεν δίκην Antiph. 3, 156 (71).
κοπεῖν Diph. 4, 429 (46).
- θύρσος: θύρσον, προχωτόν Cratin. 2, 37 (1). θύρσου κυνῆ (v.
Aristophan. 2, 1112 (13). θύρσος (i. q. ὄπλον) *Philem. 4, 6
Cf. Θύρσος.
- θύρσος: *Σηπλίαν τὴν *θύρσου (legeb. θύρσου) Archipp. 2, 71
Cf. 2, 1112 sq.
- θυρωρός: ὁ θυρωρός ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν Apollod. 4, 455 (2).
- θυσία: ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη, εἰς τὰς θυσίας
παρασίτους-οὐ πάποτ' ἀπεκλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 24 sq)
ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορον αὐτὰς-ἀβουλίαι Henioch. 3, 563
θυσία μεγίστη-τὸ †εὐσεβεῖν mon. 246.
- θυσιάζω: μῆλα θυσιάζεις ἄρα; Straton. 4, 545 (v. 21).
- †θύτην μέλλει Aristophan. 2, 1201 (107).
- θύω: 1) ὅτε τοῖσι θεοῖς θύετε Pher. 2, 261 (1, 1). ἀνάπηρά σοι ἔ

βοίδια Herm. 2, 993 (1). κενέβρειον δταν *θύσης (libr. θύση, θύης) τι Aristophan. 2, 1201 (103). ὅταν ἐμοί τι θύωσιν τινες Eubul. 3, 250 (3). τὴν κέρχον μόνην καὶ μηρὸν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε Eubul. 3, 270 (18). ὡς θύουσι-οὐχὶ θεῶν ἕνεκ', ἀλλ' ἐαυτῶν Men. 4, 108 (3). εἰτ' οὐχ ὁμοια πράττομεν καὶ θύομεν; Men. 4, 161 (1). ἔθνον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς Men. 4, 279 (202). θύσαι-κριὸν Χλόη Δημητρι Eur. 2, 502 (7). γαλαθηνὸν-ἔν-θύειν Pher. 2, 263 (6). ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβῶν Heniochi. 3, 560. ὅταν-ἐκατόμβας-θύωσιν Antiph. 3, 89 (2, 3). βούν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). ἔθύομεν πεντάκις τῆς ἡμέρας Men. 4, 166 (5). καὶ τοῦτο θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην Men. 4, 242 (30). ἐλευθέρῳ ἀφίχοντο θύσουσαι ποτε Heniochi. 3, 563 (v. 10). πέμπτην ἔθνον ἡμέραν-λεπτὸν ἔριγον Eurhiron. 4, 486 (v. 18). οὐχ ἔχει νεφρὸν ἔλεγον-ἔθυσαν ἕτερον ib. 487 (v. 26). οὐδ' ἄρα θύεις (ὑ) ἐρυσίχθον;-οὐ θύω (ὑ) βούν Straton. 4, 545 (v. 19. 20). "δειξὼν χέρνιβα." παρῆν. ἔθυσεν ib. (v. 40). θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν *χρέας Athenion. 4, 557 (v. 11). τὰ δὲ βοσκήματα θύοντες ὤπτων ib. (v. 14). καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν, σπονδὰς ποιοῦμεν ib. 558 (v. 40) †ζωμὸν οὐκ ἐποίει Ὀμηρος θύων βούς Antiph. 3, 144 (27). σιτούμενε | *ὥσπερ ἱερεῖον, ἐν' ὅταν ἡ καιρὸς τυθῆς Philem. 4, 55 (63^a). ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὁ θύειν μέλλομεν Anaxirr. 4, 460 (v. 23). *ἔθνον δέλφακ'-θήστια Eur. 2, 540 (11). *Ἔστιθ θύει (proverb.) Theop. 2, 801 (4). αὐτοὶ θύομεν Aristophan. 2, 1012 (23). οὐ τοῖς φίλοις θύω-ἀλλὰ τοῖς θεοῖς anon. 4, 679 (310). δεῖπνῶμεν ἵνα θύωμεν anon. 4, 675 (304). ἦν τινὰ τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον Pher. 2, 335 (3, 1). ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων ib. (3, 6). τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται τὸ δεῖπνον Diph. 4, 394 (2, 5). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δεῖπνίζων τ' ἐμὲ Ῥόδιος Lync. 4, 433 (v. 1). ἔθυσεν ἡ γυνή Eurhiron. 3, 334 (1, 12). *(ἦδη) σὺ-ἔθυσας τὸν ἔριγον; Alexid. 3, 464 (2, 11). χοιρίδιον ἐν θύομεν Men. 4, 222 (1). ταῦτα-θύειν νόμος τοῖς Πυθαγορεῖοις Alexid. 3, 474 (2). ὡς Πυθαγοριστῆ θύομεν τῷ Λοξίᾳ Mnesim. 3, 567. θύομεν-αὐτοῖσι (mortuis) τοῖς ἐναγλίσμασιν Aristophan. 2, 1148 (1, 12). 2) θύε τοὺς κέδρους anon. 4, 601 (5).

θωμός: Aristophan. 2, 983 (32). ψηφισμάτων-θωμός Aristophan. 2, 1039 (21).

θωρακίζω: ὄγκη-χλανίδος εὐ τεθωρακισμένος Eurhiron. 3, 332 (v. 10).

θώραξ: θώρακα-ἄπας ἐμπερονᾶται Herm. 2, 397 (2). ἀσπίδας-προσκεφάλαια καὶ θώρακας ἔχομεν Mnesim. 3, 577 (1). θώρακ'-φολιδωτὸν Posidipp. 4, 521 (v. 7).

I.

ιάλεμος: εἰς τοὺς ἱαλέμους-τοῦτον ἔγγραφε Men. 4, 138 (3).

ιαμβύκη: ἔχοντας ἱαμβύκην τε καὶ τρίγωνον Eur. 2, 491 (3).

Ἰάονες: *Aristophan. 2, 1211 (179) cf. 5, 71.

Ἰᾶπυξ: ὁ δεῖν' Ἰᾶπυξ Antiph. 3, 77 (2).

ιάσιμος: ἱάσιμον-τὸ πάθος ἐστὶ Alexid. 3, 440 (5, 4). νοσήματ' οὐκ ἱάσιμα Philem. 4, 43 (27^b).

Ἰασώ: Herm. 1, 96 (1). ὦ θύγατερ, *ἔλεξ' Ἰασοῖ Aristophan. 2, 954 (7).

Ἰάσων: *ἂν δὲ κωδάριον (int. ὑφέληται), Ἰάσων (vocatur) Anaxand. 3, 177 (2, 11).

ιατροῖον: κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατροῖον Antiph. 3, 120 (3).

ἰάτρια: Alexid. 3, 527 (80).

ιατρική: τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν Damox. 4, 531 (v. 33). *γεωμετρική, ἰατρικήν Nicomach. 4, 583 (v. 18). περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ (dicam) ib. 584 (v. 30). εἰς τὴν ἰατρικὴν τε χρησιμώτατον (int. οἶνος) αποα. 4, 605 (16, 6).

ιατρικῶς: Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς Alexid. 3, 440 (5, 13).

ιατρός: †τὸν ἰατρὸν-σάκταν (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 4). ἰατρός τις Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς Epicrat. 3, 371 (1, 27). ἐπιχώριος ἰατρός Alexid. 3, 448 (2). ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῶ Aristophan. 2, 995 (1). τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια Antiph. 3, 20 (1). τοὺς ἰατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας-εὐ σφόδρα πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1). ἰατρός οὐδέ εἰς-τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46^a). τίς οὗτός *ἔστ'; B. ἰατρός. A. ὡς κακῶς ἔχει | ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχη Philem. min. 4, 68 (2). μόνῳ δ' ἰατρῶ τοῦτο καὶ συνηγόρη | *ἔξεστ' ib. (3). λαμβάνω-ἰατρὸν. οὗτος-ἔτεμν', ἔκτιε, πτωχὸς ἦν καὶ δῆμιος Phoenicid. 4, 511 (v. 12). οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν-πυροῦντες αὐτούς *Men. 4, 217 (3). ἰατρός ἀδόλεσχος mon. 268. πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδός μ' ἀπώλεσεν mon. 699. καθάπερ ἰατρός κακός (int. πλοῦτος) Antiph. 3, 153 (61^b). τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν οὐκ ἀλοῦσ' ἔτι Philem. 4, 42 (24). τῷ-τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς χρεια' σ' ἰατροῦ Men. 4, 252 (65). ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρός φανείς ἀνέπαυσε Diph. 4, 418 (5). πάντων ἰατρός τῶν ἀναγκαίων κακῶν χρόνος ἔστιν Men. 4, 264 (131). ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος Phlippid. 4, 477 (8). λύπης-ἰατρός χρόνος Diph. 4, 426 (36). λύπης ἰατρός ἔστιν-λόγος (al. ἰατρός ἔστιν ὁ λόγος-νόσων) Men. 4, 240 (23) = mon. 326. cf. mon. 622. 674. λύπης ἰατρός ἔστιν-φίλος mon. 577. ἢ (i. e. πενίας) γένοιτ' ἂν εἰς φίλος βοηθήσας ἰατρός Men. 4, 149 (2). ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα Philem. 4, 6. τὸν ἄγρον ἰατρὸν-ἔχων Philem. 4, 38 (12). ἰατρός ἐκλύτου βουλιμίας, τράπεζα Timocl. 3, 599 (2).

*Ἰβηρες: τοὺς Ἰβηρας, τοὺς Ἀριστάρχου Aristophan. 2, 1165 (9). τοὺς Ἰβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι ib. (10).

Ἰβηρίς: Ἑλληνὶς οὐκ Ἰβηρίς Men. 4, 92 (6).

*Ἰβηρος: Ἰβηρος τραγοπῶγων Cratin. 2, 78 (6).

Ἰβις: πῶς ἂν-σώσειεν Ἰβις ἢ κύων; Timocl. 3, 590.

Ἰβύ: *Telecl. 2, 377 (19).

Ἰγδεις: ὀρχήσει-†τὴν Ἰγδιν. *(B. τὴν Ἰγδιν; A.) τὴν θυελαὶν ἀγνοεῖς; *(τοῦτ' ἔστιν Ἰγδεις) Antiph. 3, 69 cf. p. 70.

Ἰδαῖος: τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Croblyli 4, 568 (1).

Ἰδέα: ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας-βλον-ἔτριβες Eur. 2, 440 (1). κακῶ-τὴν ἰδέαν Eur. 2, 536 (3).

†ἰδικολλοικόν v. δικόλλυβον.

ἰδιογνώμων: βλον-ἰδιογνώμονα Phrygn. 2, 587 (1).

Ἰδιος: ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον Phrygn. 2, 598 (5). σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος Theognet. 4, 549 (v. 4). τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς †ἀλλοτρίοις Men. 4, 243 (31). τὰλλότριον-κακὸν ὄξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπει αποα. 4, 671 (291). ὁ-νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβῶν πρὸς ἀλλοτρίῳ τι ψυχαγωγηθεὶς πάθει Timocl. 3, 592 (v. 5). ἐμὲ-οὐχ ὁ σὸς λόγος, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς mon. 263 = 673. νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονός | ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον Axionici 3, 532 (1, 14). ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). ὁ-τὸν ἴδιον οἰκονομῶν

- κακῶς βίον Euripon. 4, 490 (1). τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογί-
 στως βίον Men. 4, 255 (79). γνώμη-ἴδια-ποιεῖ Men. 4, 269 (156).
 κατὰ τὴν ἴδιαν φρόνησιν mon. 308. ὑπὸ τῆς ἴδιας ἕκαστα κακίας σή-
 πεται Men. 4, 235 (12). θνήσκει δ' ὁ θνήσκων κατ' ἴδιαν εἰμαρμένην
 Philem. 4, 47 (38). ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταυτὸν τὴν αὐτὴν μύ-
 ρον, ἴδιω δ' ἑκάστην Alexid. 3, 410 (1). ἴδιον ἐπιθυμῶν (int. θά-
 νατον) Men. 4, 74 (3). ἴδιον ἐφεύρηκας τι Euripon. 4, 486 (v. 17).
 ἴδιαν τιν' *αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν Theognet. 4, 550. ἴδιον στρόβι-
 λον ἐμβαλῶν τινα Pher. 2, 327 (1, 14) cf. p. 334. οὐχ *ἴδι' ἄττα (libr.
 ἴδια τὰδ) Cratin. 2, 98 (9). ὀνόμασιν *ἴδλοισι καὶ καινοῖσι χρῆται
 Antiph. 3, 121 (v. 3). ἔαν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἴδιαν † ὁμιλῇ (f. συνῇ)
 Philem. 4, 57 (76). ἴδια τε καὶ κοινῇ προπίομαι Alexid. 3, 515 (24).
 ἰδιότης: τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης Damox. 4, 531 (v. 41).
 ἰδιώτης: ἐπ' ἄν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἰδῆς-τὸν-ἰδιώτην τοῦ βίου
 τὸν ἡμισὺν ἀπολωλεκένοι νόμιζε Alexid. 3, 509 (11). ἄν τιν' ἰδιώ-
 την-λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. ὁ μάγειρος ἄν πρὸς τὸν
 ἰδιώτην-εἰσίη Posidipp. 4, 521 (v. 11). ἰδιώτης μέγας αὐτοῖς ὁ Σεύθης
 Posidipp. 4, 523 (1).
 ἰδριδες *Phryn. 1, 159.
 ἰδρύω: χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς-ἰδρύθη (al. ἰδρύνθη, ἰδρύσθη) Aristophan.
 2, 1048 (4). ἰδρύσασθ' ἱερὸν μητρός Alexid. 3, 520 (35). ἰδρυσάμενος
 τούτους-εἰς τὴν οἰκίαν (int. aurum et argentum deos) Men. 4, 234 (10).
 θεὸν-σώζοντα τοὺς ἰδρυμένους Men. 4, 127 (2).
 ἰδρώς: τὸν ἰδρῶτα-ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7). ἐκ τῶν γνά-
 θων ἰδρῶς ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλιώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 5).
 βρομιάδος-ἰδρῶτα πηγῆς Antiph. 3, 27 (1, 12).
 ἰδυῖοι: τί καλοῦσιν *ἰδυίους; Aristophan. 2, 1031 (15, 3).
 ἰέραξ: ἰέρακος νόμον Epicrat. 3, 365 (1).
 ἰέρεια: τούτων γυναικίαις ἰέρεια (?) Posidipp. 4, 521 (21).
 ἱερεῖον: ἱερεῖον-ὁποῖον ἄν κάλλιστον-ἐχη Alexid. 3, 474 (2). θύσας ἱε-
 ρεῖον πρῶτος ᾤπησεν *κρέας Athenion. 4, 557 (v. 11). σιτούμενε,
 *ὥσπερ ἱερεῖον Philem. 4, 55 (63^a) cf. 4, 66 (127).
 ἱερεὺς: ἱερεὺς Διονύσου Eur. 2, 433 (19). ἱερεὺς-ὄρθως τοῦ θεοῦ Archipp.
 2, 722 (9). ἱερεὺς-τῆς Κολαινίδος Metag. 2, 752 (4). ἱερὸν (f. ἱερεὺς)
 -Ἐπακρίου Διός Polyz. 2, 869 (1). ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος (l. εὐηγορῶν
 5, 82)-οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240. ἢ δ' *ἀνάγκα σθ'
 ἱερεῦσιν καθαρεύειν Phryn. 2, 606 (14). τοὺς ἱερέας-ὀλοκλήρους νόμος
 εἶναι (Aegyptiis) Anaxand. 3, 181 (v. 10).
 ἱερόκλεια: Κοναλλίς, ἱερόκλεια (al. ἱεράκλεια), Λοπάδιον Timocl. 3, 608 (1).
 ἱεροκλείδης: Herm. 2, 394 (6). Phryn. 2, 587 (4).
 ἱεροκλής: ἱερόκλεες Eur. 2, 515 (16).
 ἱερομνήμων: τοὺς Πυλαγόρας-καὶ τὸν ἱερομνήμονα Aristophan. 2,
 1083 (11).
 ἱερόν: v. ἱερός.
 ἱεροπρεπής-τέχνη Men. 4, 108 (4).
 ἱερός: τὴν ἱεράν σφάπτουσιν-δέλφρακα Theop. 2, 810 (2). ἱερούς Ἀφρο-
 δίτης χρυσόφρους Archipp. 2, 722 (12). κόμην τρέφων-ἱεράν τοῦ θεοῦ
 Diph. 4, 407 (1, 6). τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν ex Arched. 1, 459. Βραυ-
 ρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 398. ἱερά ὀδός Cratin. 2,
 53 (15). τὸν ἀφ' ἱεράς γραμμῆς Men. 4, 147 (4). κεντρωτάς, ἱερός,
 ἄρμ' ὑπερβάλλον πόδας (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2). φήμης ἱεράς
 ἐξοιγνυμένης Herm. 2, 390 (3). ἱεράν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν Alexid. 3,
 505 (6). ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2, 2). ἱερὸν γά-

- μον-ποιήσιν-καθ' αὐτόν Men. 4, 162 (2). *ιερόν*: cf. *ιερείς*. Ἄραῖς *ιερόν* Aristophan. 2, 1174 (6). *ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ* Philetaer. 8, 293=295 (3). *ἰδρῦσαθ' ἱερόν μηρός* Alexid. 3, 520 (35). *πάσι ἐστὶ (ἰ. πάντα) τῷ καλῷ λόγῳ* | *ιερόν* Men. 4, 90 (6). *ἱερόν συμβουλή* Aristophan. 2, 959 (22). *ἱερόν-ἐστὶν ἡ συμβουλία* mon. 256. *μάπτειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς* Herm. 2, 405 (6). *πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;* Men. 4, 161 (1). *τῶν ἱερῶν γεγραμμένων (ἰ. -μέτρα) τὰ πάτρια διατηροῦντες* Athenion. 4, 558 (v. 22).
- ἱερόσυλος*: *ἱερόσυλ'* Men. 4, 133 (3). *πιεῖν ἀναγκάσω τὴν ἱερόσυλον* πρώτα Men. 4, 113 (3). *ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι* Kubul. 3, 205 (v. 4).
- ἱερώσυνα*: **ἐντευθενὶ δίδοται μάλιστα ἱερώσυνα* Amipr. 2, 705 (3).
- ἱζω*: *ἐπὶ τοὺς νεὼς ἱζουσι* Epir. 3, 366 (2, 12).
- ἱημι*: *ἐς βόθυνον ἱέναι* Cratin. 2, 137 (7). *ἱησι λάταγας* Cratin. 2, 179 (16). **λύσσασα-στάμνον-ποτοῦ* | *ἱησιν-εἰς κοῖλον κύτος* Plat. 2, 684 (9) cf. 5, 49. *χυρὸς φωνὴν *ἱεῖς (ἱ) ἀπον.* 4, 652 (195). *εἰς Κοίλων ἱέμην (al. φῆχόμην)* Pher. 2, 321 (1).
- ἱθάκη*: *ἡμῖν δ' ἱθάκη πατρίς ἐστὶν* Cratin. 2, 100 (15).
- ἱθακησία ὀρτυγομήτρα* Cratin. 2, 158 (15).
- ἱθύφαλλος*: Cratin. 2, 24 (12).
- ἱκανός*: *ἱκανὴ πρόφασις εἰς-* Philem. 4, 62 (100). Men. 4, 291 (263). *ἀγόρασον εὐτελῶς*. **ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι* Epheripp. 3, 334 (1). *εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέγανθ' ἤκει φέρων* Damox. 4, 529. *ἱκανόν κτήμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς* Men. 4, 207 (1). *ἱκανὸν τὸ νικᾶν † ἐπὶ τῶν ἐπιφέρων* mon. 262. *οὐχ ἱκανὸς ἦν-εὐ φέρειν παρρησίαν* Nicol. 4, 579 (v. 11). *ἱκανῶς*: *ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ* Nicostr. 3, 286 (3). *ἱκανῶς βιώσεις* mon. 270.
- ἱκάριος οἶνος* Amphid. 3, 318 (4).
- ἱκετεύω*: *μαῖζαι-ἱκετεύουσαι καταπίνειν* Telecl. 2, 361 (1, 5). *ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι-* Alexid. 3, 353 (1). **ἱκέτευον αὐτόν ἤδη μεταβαλεῖν* Straton. 4, 546 (v. 45). *πόσῳ κίλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν-* Kubul. 3, 260. *τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν-;* Philetaer. 3, 295 (2, 4).
- ἱκέτης*: *οὐ δεῖ-ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας* Men. 4, 102 (3). *ἱκέτην γέροντα καὶ πένητα* mon. 605.
- ἱκνοῦμαι*: cf. ἤκω. *μὴ ὤρασι-ἱκνοῖθ'* Alexid. 3, 507 (9).
- ἱκόνιον*: (ἱκ) Men. 4, 319 (443).
- ἱκρία*: *ἱκρίων πρόφησις* Cratin. 2, 192 (51).
- ἱκτινος*: **ἵνα παρ' ἡμῶν-καὶ τὸν ἱκτινον λάβης* Men. 4, 329 (493). *ἱκτινα* Plat. 2, 695 (69). *ἱκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα* Aristophan. 2, 1192 (71).
- ἱλάονες de phaletibus* Aristophan. 2, 1166 (14).
- ἱλαρός*: *ἔρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ* Antiph. 3, 45. *ἐποίησέ θ' ἱλαρόν-κάπέδειξεν ἕλεων* Epheripp. 3, 326 (1). *ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιῆ (int. οἶνος)* Alexid. 3, 512 (15). *ἱλαροὺς παίζοντας ὑπαπεπωκότας* Apollod. Car. 4, 442 (v. 12). *τῶν πλουσίων-τὸν βίον ἱλαρόν τιν εἶναι* Philem. 4, 36 (9). *οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτήσιν οὐθ' ἱλαρὰν ἔχει* Men. 4, 250 (54). *ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρώτον ἐστὶν* Apollod. 4, 455 (2).
- ἕλεως*: *ἕλεως γενοῦ* anon. 4, 630 (101). *τὸν καιρὸν-πάντοθ' ἕλεων ἔχειν* mon. 720. *ἀφείλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν κάπέδειξεν ἕλεων* Epheripp. 3, 326 (1).
- ἱλισσός*: *ἱλισσὸς ἐν τῇ γάρυγι* Cratin. 2, 119 (7).
- ἱλλώπτειν* anon. 5, 121.
- ἱλύς* (vulg. ὕλη) Aristophan. 2, 1222 (274).

ἱμάς: ἱμάντας (velorum) Aristag. 2, 762 (6). ἱμάντα-δὸς καὶ ζμινύην Aristophan. 2, 1118 (2). τὸν ἱμάντα-καὶ τάνάφορον (baiulorum) Aristophan. 2, 1168 (3). κνήμης ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλέγμασιν (?) Ephiipp. 3, 332 (v. 9). ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα- τῆς-ἐμβάδος *ἀπέρηξ Men. 4, 101 (2). ἔξω τις δότω | ἱμάντια (caedentis) Antiph. 3, 41 (2, 8). de ampullae unguentariae loco cf. Men. 4, 207 (4).

ἱματιδάριον: Aristophan. 2, 962 (30).

ἱμάτιον: οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν (int. ita cupiebat) Timocl. 3, 598 (1). τὸ-ἱμάτιον οἱ σῆτες Men. 4, 235 (12). ἱμάτιον ἀκούμεθα Men. 4, 287 (242^b). αὐτόποκον ἱμάτιον anon. 4, 683 (322). ἱμάτιον μοχθηρόν (i. e. Syria) Cratin. 2, 132 (1). τοῦ θέρους-εἶχεν ἱμάτιον δασύ Philem. 4, 53 (53). ἱμάτιον μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). ἱμάτια ποικίλ'-Σικελικά Philem. 4, 25 (2). περιπόρφυρα ἱμάτια Cratet. 2, 246 (3). πλατυπόρφυρα ἱμάτια Archipp. 2, 726 (5). ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχῶν τῷ χορῷ Antiph. 3, 116 (1, 6). ἱμάτια διαφαίνοντα Philem. 4, 29. κατέτριβεν ἱμάτια Aristophan. 2, 1092 (1). λόγην, ἀορτήν, ἱμάτια Men. 4, 167 (11). ἱματιῶ-δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω Eur. 2, 484 (1, 5). ἀποδοῦς (v. d. ἀποδύς) θοίματιον Archipp. 2, 726 (1). †θοίματιον ἔλκων Archipp. 2, 728 (3). οὐ γὰρ ἂν ποτε θοίματιον ἀπενέγκαιμι Alexid. 3, 428 (1). θοίματιον ἠρδάλωσέ μου Philem. 4, 18 (2). ἔρραινόν ἡμῶν θαίματια καὶ στρώματα Alexid. 3, 410 (1).

ἱμερος: ὡς ἱμερός *μὸν πῆλθε-λέξαι Philem. 4, 26.

ἱμονιά: οὐχ ἱμονιάν, οὐ λίκκον εἶδον Alexid. 3, 465 (3). εὐτρεπεῖς τὰς ἱμονιάς *πεποίηκα Apollod. Gel. 4, 438.

ἱμῶ: κοφίνους λίθων-*(ἱμῶν) ἐπὶ τὸν κέραμον Aristophan. 2, 1093 (5).

ἴνα (adv.): ἴνα πάρα-κάραβοι καὶ- Eur. 2, 488 (5). ἀρτοπώλιον-, ἴν' ἐστὶ κριβάνων *ἐδώλια Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). τοιαῦδε πόλει, ἴν' ἔξεστιν- Eur. 2, 536 (3).

ἴνα (coni.): τοὺς ἐξοδούς-ἴν' αὐλῶ Cratin. 2, 230 (170). ἴν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρός- Plat. 2, 634 (2). ἴνα μὴ καταγῆς τὸ σκάμιον Aristophan. 2, 1182 (24). ἴνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἤδεσθον βίῳ Aristophan. 2, 1183 (25). ἴν'-ἀποπνέξαιμι σε Ephiipp. 3, 340 (5). ἴν' οὐχ *αὐτῷ παρετράφη, ἀλλὰ σοί Men. 4, 285 (233). ἴνα μὴ τὸ παλαιὸν-εἶπω *σόφισμ'-Theop. 2, 805 (1). ἴνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ Men. 4, 227 (2). τίς ἐσθ' ὁ βουνός; ἴνα σαφῶς σου μανθάνω Philem. 4, 46 (34^a).

ἴνα μὴ ξυνέχη τοῖσι Λυκούργου πατριώταις Pher. 2, 257 (5). ἴνα μὴ βωμολόγοι καλώμεθα, ἐποίησεν- Pher. 2, 325 (2). ἔδωκε μᾶν, ἴν'-μὴ λέγη Telecl. 2, 371 (1). ἐλκύσαι σε τὸν *ζυγόν, ἴνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν Aristophan. 2, 1061 (1). ἴνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανόν-, δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν Aristophant. 3, 361 (2). τί οὐχ ἀπήγξω †ἴνα Θήβησιν (f. Θήβησιν ὅπως) ἤρως γένη; Plat. 2, 642 (2). ἐψήσομεν βαλάνιον, ἴνα τῶν *ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 646 (1). οὐχ ἦγον ὁμοῦ βολβοῖς*** ἴν' ἐπαγλαῖσῃ τὸ παλημάτιον Aristophan. 2, 1184 (23). βούλομαι πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον, ἴνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστὰς Anaxand. 3, 168. εἶχεν ἱμάτιον δασύ, | ἴν' ἐγκρατῆς ἦ Philem. 4, 53 (53). ἅπαντα μοχθεῖ-ἴν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ †κτιήσεται Men. 4, 247 (40).

ἄψαι-ἴνα σοι πατήσω τὸν Σθένελον Plat. 2, 659 (2). νεῖψον, ἴνα-συγκαρκινωθῇ Pher. 2, 264 (8). εἰσφερε-ἴν' ἠδῖον πῖω Pher. 2, 280 (1). ἐγγέασθε-ἴνα τοῖς †λοῦσιν ἐγγέῃ (f. εἰσιούσιν ἐγγέω) Pher. 2, 298 (5). ἴν' ἀμφυπνισθῆτ' οὐν ἀκροῦσθ' Pher. 2, 349 (31). δειπνῶμεν ἴνα θύωμεν ἴνα λουώμεθα anon. 4, 675 (304). ὦρα χωρεῖν-λαβόντα-ἴν'-ροδιάτης Herm. 2, 404 (5). πέττειν κέλευ', ἴνα

- σπλάγχνοισι συγγενώμεθα Eur. 2, 470 (22). πίνειν-ἐκέλευ', Ἴνα-τὸν πνεύμον' ἔκλυτον (f. ἔκκλυστον) φορῆ Eur. 2, 491 (11). τοῦτ' ἄπ' ἴνα *καυτὸς ἄλλω Alexid. 3, 406 (1). ὀψάριον-τοῦτο παραθήσει μόνον, Ἴνα ταυτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος Lync. 4, 433 (v. 22). βάδιζε τὴν εὐθείαν Ἴνα δίκαιος ἦς mon. 62. [† δίκαιος ἴσθι Ἴνα δικαίων τύχης mon. 119]. τί με καλεῖς σὺ-; A. *Ἴν' ἀσπάζομαι Theop. 2, 804 (v. 6). κορίαννον *εἰς τί (vel Ἴνα τί) λεπτόν; B. Ἴνα τοὺς δασύποδας-ἀλλ' διαπάττειν ἔχης Alcae. 2, 629 (1). ἐπαίδευσεν Ἴνα οἱ ποτε-ἄμύναιντ' Cratin. 2, 112 (2). Ἴν' ὡς τάχιστα-ὑφελόιστο, διὰ τοῦτο προὔτενθουσιν *Aristophan. 2, 1106 (10). ἔτρωγ', Ἴνα κάμνοι, σῦχα Aristophan. 2, 1138 (4). λήκυθον-ἦν ἐφερόμενη, Ἴν' ἔχοιμι συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1). ἔχρην-πλεῖν-ἤδη διὰ τέλους Ἴν' οὕτως ἦσθετο- Men. 4, 175 (2).
- Ἴνδός:** Ἴνδούς (an Σινδούς, Σιντούς?), Λυκίους, Μυγδονιάτας Kphipp. 3, 323 (1, 7).
- *Ἴννος** Plat. 2, 669 (1) v. annot.
- Ἴξός:** Ἴξοὶ ῥυποκόνηδες Aristophan. 2, 1211 (177). Ἴξος ὀμμάτων *Ἐρως *Timoth. 3, 589.
- Ἴοκάστη:** ὁ πατήρ Λάιος, μήτηρ Ἴοκάστη Antiph. 3, 106 (v. 7).
- Ἴόλειος:** οὐδεὶς-ἡμῖν Ἴόλειος ἐν τῇ πόλει Plat. 2, 680 (4).
- Ἴων:** κοσμοσανδάλοις, Ἴοις Cratin. 2, 72 (1). κἀνθρύσκου μαλακῶν Ἴων λείμακα Pher. 2, 305 (2). στεφάνους Ἴων Aristophan. 2, 1171 (1, 2). ὄξει Ἴων, ὄξει δὲ ῥόδων Herm. 2, 410 (2, 8). Ἴα καὶ ῥόδ' - ἠριστητέται Diod. 3, 545 (v. 37).
- Ἴός:** παραλαβὼν *τὴν χαλκίω τὸν Ἴον ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Kaval. 3, 245 (4). ὁ μὲν Ἴος-τὸ *σιδήριον Men. 4, 235 (12). Ἴος ἀσπίδος mon. 261.
- Ἴουλίαις** (cf. 5, 24): ὁ Ἴουλλίου Cratin. 2, 222 (141).
- Ἴπνίτης:** σκάφην θερμῶν Ἴπνιτῶν Timocl. 3, 612.
- Ἴπνός:** ἄρτους Ἴπνὸν καταμπέχοντας Antiph. 3, 96 (1). Ἴπνός i. q. κοπρῶν Aristophan. 2, 1095 (9).
- Ἴππάρχαιοι** Ἐρμαῖ anon. 4, 651 (191).
- Ἴππεύς:** εἰς μόνος δ' Ἴππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο Anaxil. 3, 348 (1, 10). Ἴππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον Men. 4, 147 (3). τοὺς δ' Ἴππέας ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον (int. ἐξιέναι) Apollod. Car. 4, 442 (v. 20). Κολωνὸν τὸν τῶν Ἴππέων Pher. 2, 321 (1). *κάκεινους τοὺς Ἴππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ Eur. 2, 453 (16).
- Ἴππεύω:** νῶ-οὐχ Ἴππεύομεν Eur. 2, 505 (13).
- Ἴππική:** μαθεῖν τὴν Ἴππικήν Eur. 2, 533 (4).
- Ἴππίσκος:** Ἴππίσκον ἢ τρίμιτον Cratin. min. 3, 376 (2).
- Ἴππόδρομος:** Ἴππόδρομος-μαγειρικῆς Posidipp. 4, 521 (v. 23).
- Ἴπποκάμπια:** anon. (398) 5, 124.
- Ἴππόκαμπος:** *Ἴππόκαμπος-ἐν αἰθέρι Men. 4, 281 (211).
- Ἴπποκλείδης:** οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ Herm. 2, 387 (6). Ἴπποκλείδης de parte muliebri Aristophan. 2, 1211 (180).
- Ἴπποκλῆς:** ὁ δὲ Κίλιξ ὄσ' Ἴπποκλῆς Alexid. 3, 402 (2).
- Ἴπποκράτης:** Ἴπποκράτους-παῖδες Eur. 2, 477 (38). cf. Aristophan. 2, 992 (17). 1167 (15).
- Ἴππονίκη:** τὰς Ἴππονίκας τάσδε καὶ-καὶ Ναυσινίκας Philem. 4, 20 (2).
- Ἴππόνικος:** 1) Calliae pater, Cratin. 2, 24 (13). 2) σκυθικός, Cratin. 2, 189 (65). ἱερεὺς Διονύσου Eur. 2, 433 (19). 3) Ἴππόνικε Antiph. 3, 98.
- Ἴππος:** Ἀχαρνικοὶ Ἴπποι Pher. 2, 260 (12). Ἴπποις (Cyrenens.), σιλφίφ,

- συνωρίσιν Antiph. 3, 48. δύο-ξανθῶν ἵππων (Thrac.) ἀγέλας Anaxand. 3, 183 (1, 24). καὶ Προχλέους ἵπποι- Kuhul. 3, 219 (4). ἐνθ' ὄνων ἵππων [τε] στάσεις Eriipp. 3, 337 (3). τὸ μὲν Ἄργος ἵππος (f. ἵππων?) Diph. 4, 426 (39). ἵππων καὶ βοῶν-γάλα Antiph. 3, 85 (v. 3). οὓς-ιδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων Alexid. 3, 413. ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους-καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 6). ἵππον κέλητ' ἀσχοῦντα Eur. 2, 497 (25^b). ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλη, κύων, πρόβατον-ἄνθρωπος, ἵππος Men. 4, 135 (2, 4). ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει | ἐτέρου θεραπείαν ib. (2, 9). ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μέλινα κύκλ'- Cratet. 2, 245 (2). ὡσπερ ἵππῳ *μουπιβαλεῖς τρουσίππιον Eur. 2, 555 (17). ἄπληκτος ὡσπερ ἵππος Eur. 2, 509 (2). ἵππος με φέρει anon. 4, 609 (381). τίς τρόπος ἵππων; Metag. 2, 754 (2). Λούριος ἵππος Plat. 2, 658 (24). περιπατῶν ποτάμιος ἵππος Alexid. 3, 477 (4).
- ἵπποσέλινον:** γελῶν-ἵπποσέλινα Pher. 2, 318 (2, 4).
- ἵπποτραγέλαφοι:** Philem. 4, 30.
- Ἴππῶναξ et Archilochus Sapphonis amatores** Diph. 4, 409 (2).
- ἵπῳ:** *ἵπουμέν Cratin. 2, 71 (10).
- Ἴρινος:** μύρον-Αἰγύπτιον, κατ' Ἴρινον Plat. 2, 638 (1, 7). μύρον Ἴρινον καὶ ῥόδιον Cephisod. 2, 883 (1). ἠλειφόμην-*Ἴρίνῳ μύρῳ Alexid. 3, 410 (1). τοὺς στεφάνους *τοὺς Ἴρίνους Dromon. 3, 541 (2).
- Ἴσαῖος:** Theop. 2, 799 (3).
- Ἰσάργυρος:** τὰργύριόν ἐστ' *Ἰσάργυρον Eriipp. 3, 339 (2).
- Ἰσηγορία:** πάντων Ἰσηγορίαν Eur. 2, 536 (2).
- Ἰσηλιξ:** ταῖς νύμφαις Ἰσηλιξ anon. 4, 680 (311^b).
- Ἰσθμία:** περὶ τῶν σελλῶν μαχόμεθ' ὡσπερ Ἰσθμίοις Diph. 4, 399 (1, 23). τὰ δ' Ἰσθμί' ἀποδοίμην ἂν-ὄσου | ὁ τῶν σελλῶν στέφανός ἐστιν ὄνιος anon. 4, 673 (296).
- Ἰσθμιακόν:** Ἰσθμιακὰ λαβόντες Aristophan. 2, 1150 (5, 2).
- Ἰσθμιάς:** μεῖζων ἀγῶν τῆς Ἰσθμιάδος Plat. 2, 630 (1, 10). Ἰσθμιάς -καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα Philetæer. 3, 294 (1, 5).
- Ἰσθμοῖ:** v. Ἰσθμός.
- Ἰσθμός:** [ἐν] Ἰσθμῷ (scr. Ἰσθμοῖ 5, 56)-ἀριστήσομεν Canth. 2, 836 (1). Cf. Aristophan. 2, 1110 (5).
- Ἰσις:** *Orhel. 3, 381 (4).
- Ἰσόθεος:** τὸ νομίσαι τ' ἰσόθειον τὴν ἐγγελυν Antiph. 3, 80. γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν mon. 378.
- Ἰσοκράτης:** Λαγύσχαν τὴν Ἰσοκράτους παλλαχὴν Strattid. 2, 764 (1). de Isocrate Aristophan. 2, 1202 (111).
- Ἰσόμετρος:** ἱμάντων ἰσομέτροις ἐλλύμασιν Eriipp. 3, 332 (v. 9).
- Ἰσόμοιρος:** ὡ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ Pher. 2, 357 (52).
- Ἰσος:** Ἰσως suo loco est. τὰ δ' ἐνθον πᾶσιν ἀνθρώποις Ἰσοι (felices) Men. 4, 263 (122). εἰς τὸν ἴσον ὄγκον (οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2). πόλις-ἢ ῥόδοις *Ἰσην (vulg. δισσὴν) | εὐωδίαν ἔχουσα anon. (5, 52) 2, 746 (2, 4). ἴσον ἀσπίδιον ὄγκῳ Herm. 2, 386 (2). Κυθωνίοις μήλοισιν εἰς (f. ἴσα) τὰ τιθία Canth. 2, 836 (2). τὸν ἴσον χρόνον Pher. 2, 262 (2). λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φραιῶν τοὺς ἴσους (panes) Alexid. 3, 436 (1). τὴν Ἰσην ἔχων- Cratin. 2, 164 (4). οὐκ αἰετὴν-*χάριν ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' Ἰσην τὴν ἠδονὴν Dionys. 3, 548 (v. 23). κρίσιν-τὸ βλέπειν Ἰσην ἔχει Men. 4, 236 (14). τὰς θὰς Ἰσας ἐποίησατο Aristophan. 2, 1044 (33). ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους mon. 266. ἴσος ἴσθι πᾶσι mon. 257. ἴσον δὲ γ' εἰσὶν ἀμφοτέροι *καχοί Anaxand. 3, 197 (4). ἴσον ἐστὶν ὄργῃ καὶ θάλασσα καὶ γυνή mon. 264. ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης mon. 267.

δύναται-ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). ἴσον δὲ σου τοὺς γέλους τιμᾶν mon. 269. τὸν ἴσον ἴσῳ φέρονι Cratin. 2, 118 (5). εἶν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρη, μινίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 12). Διόνυσον, * (ὄν) σὺ κίπτεις ἴσον ἴσῳ Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). ἴσον ἴσῳ μικροῦ (da) Alexid. 3, 485 (1). ἴσον ἴσῳ μάλιστα ἀρεῶν δύο χάσας Cratin. 2, 179 (16). ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ Sophili 3, 381. τίς ἐκέρασε-ἴσον ἴσῳ; Archipp. 2, 715 (2). ἴσον ἴσῳ κεκραμένον Stratt. 2, 771 (1). Alexid. 3, 495. ἴσον ἴσῳ κεκραμένον Stratt. 2, 775 (3). τῶν θηρικλέων-ἀσπίδα-ἴσον ἴσῳ κεκραμένην Aristophont. 3, 363. τῆς φιλοτησίας-μεστῆς-ἴσον ἴσῳ κεκραμένης Alexid. 3, 408 (3). ἐτίσασα μεστήν ἴσον ἴσῳ μεταπιπρίδα Philetæer. 3, 292 (1). ἴσον ἴσῳ πεπρωτοῖς μεγάλοις Timocl. 3, 606. ξένοις ἐπαρχῶν τῶν ἴσων τεύξῃ πρὸ mon. 391. Corrupt. Antiph. 3, 109 (v. 3).

ἰσότης: ἰσότητα τίμα mon. 259. ἰσότητα δ' αἰροῦ mon. 672.

ἰσοτράπεζος: ἦξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενῆς Antiph. 3, 99 (1).

ἰσόχρυσον Archipp. 2, 729 (8).

ἴσσα: Plat. 2, 637 (4). Men. 4, 80 (6).

ἰσταρίον: ἐξ ἰσταρίου * δ' ἐκρέματο- Men. 4, 111 (3).

ἴστημι: *τροχιλίωσι ταῦτα-ἰσταῖσιν Archipp. 2, 724 (1). χαλκίον-ἰσταῖα καὶ μυρρίνας Aristophan. 2, 1038 (18). ἀσφαλῆ βᾶσιν (crateris) σῆσας Alexid. 3, 435. Καλλιμέδοντος εἰκόνα στήσαι-ἐν τοῖς ἰχθύσι Alexid. 3, 407 (1). στήσιν τρίποδας * Cratin. 2, 232 cf. 1230. στενωπὸν εἰς στενὸν στήσαι τινὰς- Nicostr. 3, 287. στήσαι πριάμενον-γυναῖκα πρὸς τόπους Philem. 4, 4 (1, 8). τοῖς ἄρτοις ὄσας ἰσταῖσι παγίδας Alexid. 3, 409 (2). σκανδάληθρ' ἰσταῖς ἐπῶν Cratin. 2, 206 (86). βοῆν ἰστα γεγωνόν-οἰς ἐθέλει Antiph. 3, 112 (1, 2). [τὰ πάντα στήσας ὀλισθονοῦντα Plat. 1, 196]. πρὸς ἑω-ἴστω Cratin. 2, 151 (7). ἴστα πρὸς τῷ μέρῳ Eur. 2, 513 (11). πρὸς κύβους ἔστηχ' Herm. 2, 391 (6). ὄπου γὰρ ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος-εὐθύς ἐξ ἑωθινοῦ ἔστηκεν ἴστα Alexid. 3, 501. ἐνθα * σταθεῖς (cod. ταθεῖς) φρές μ' anon. 4, 651 (19). ὁ δὲ παριῶν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν ἐστήξεται ἀχανῆς Hegesipp. 4, 49 (v. 25). ἔστηκας ἐτι πρὸς ταῖς θύραις-; Men. 4, 196 (1). πρὸς ταῖς ἑμαυτοῦ-θύραις ἔστηχ' ἐγώ Men. 4, 295 (293). τί-ἔστηκας ἐν πύλαις ἐτι-; Eubul. 3, 211. ἐστῶτ' ἐν ἀγορᾷ Eur. 2, 500 (5). ἐπὶ τοῦ πεδρόμου σταῖσα Aristophan. 2, 996 (4). πλησίον ἐστῶς * ἀναγιγνώσκοντος Antiph. 3, 112 (1, 21). ἐν μέσοις * αὐτοῖσιν ἐστῶς Eubul. 3, 240. ἔστηκεν ἐν τῷ σπέρματι Eubul. 3, 255 (1, 20). ἀμφοτέρων-εἰς μέσον ἐστῶς- Plat. 2, 664 (2, 4). στήτ' ἐγεξῆς κεντρῶν-χορὸς Theop. 2, 796 (1). ἴστασθ' ἐγεξῆς-ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας Aristophan. 2, 975 (5). κατὰ τὴν σιάσιν-σιάντες Antidot. 3, 528 (1). ἐστήκασθ' ὑμεῖς, κίεται δέ μοι τὸ πῦρ Alexid. 3, 452 (1, 15). ὁ λαβὼν * ἔσταθι (legeb. ἐνσταθι) Aristomen. 2, 732 (1). διανεμιόμενοι δὲχ' ἑαυτοὺς ἐσταῖσ' Plat. 2, 664 (2, 3). ἐν λεπτοπήνοισι * ὑφεσιν ἐστῶσας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 5) = 246. ἐσταῖσι γυμναί Philem. 4, 4 (1, 10). σιάσθην ἐσταῖτες Plat. 2, 659 (1). ἐστῶτας-ἄθρους Aristophan. 2, 1194 (79). διακενῆς δ' ἔστηχ' ἐγώ | ἔχων μάχαιραν Alexid. 3, 465 (3, 10). ὀλκὴν ταλάντου-σοι-ἔστηκα τηρῶν (cod. ἔστη κατηγορῶν) Men. 4, 153 (5). ἔχοιτες μισοσόβας ἐστήκισαν Men. 4, 219 (1). ὁ στρατηγὸς ἔστηκεν, * τὸ πρᾶγμα ἐδέξατο Posidipp. 4, 523 (1, 5). ἔστην δὲ κἀκέλευον Pher. 2, 298 (5). τὴν πίνυν ἔκαμπεν ἐστῶς Cratin. 2, 217 (135). τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἐτι-διὰ τέλους δ' ἔστηκότας Alexid. 3, 439 (4, 16). καθόσον πόλεως ἔστηκεν ὄρος Eriipp. 3, 323 (1, 11). ἐπὶ τοῦ μαθήματος ἔστηκως ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). ἐς τε-πάλης ἀγῶνα-ἔσταῖσιν Aristophan. 2,

1167 (1). κλίμακα *στησάμενον (vulg. κλίμακ' αἰτησάμενον) εἰσβῆ-
ναι Xenarch. 3, 617 (1, 10). Cf. κτώμαι.

Ἰστία: v. Ἔστια.

Ἰστίον: τὰ κρεμαστιά | ἰστία Herm. 2, 407 (1, 13). τὸν πέπλον-ἔλκουσ'
-εἰς ἄκρον ὡσπερ *ἰστίον (legeb. ἰστίου) τὸν *ἰστόν Stratt. 2, 772 (1, 3).

ἰστόπους: Kubul. 3, 272 (30).

ἰστός: 1) ἔλκουσ'-εἰς ἄκρον ὡσπερ *ἰστίον τὸν *ἰστόν Stratt. 2, 772 (1, 3).
ναύκληρος-ἀποβαλὼν τὸν ἰστόν Diph. 4, 394 (2, 11). 2) τὸν γέρονθ'
ἰστόν ποιεῖ Pher. 2, 312 (4). σπαθᾶν τὸν ἰστόν Philyll. 2, 862 (4).
ἰστοὶ γυναικῶν ἔργα mon. 260. ἐξυφαίνεθ' ἰστούς (l. ἰστόν) Nicoph. 2,
849 (1).

Ἰστριανὰ Aristophan. 2, 973 (3).

ἰστῶ: ὅταν-ἰστῆς-τὸ ῥέπον κάτω βυθίζει Aristophan. 2, 1147 (1, 4).

ἰσχαδοπώλης: ἰσχαδοπῶλαι Pher. 2, 254 (3). ἰσχαδοπῶλαις, διφθε-
ροπῶλαις Nicoph. 2, 852 (1, 2).

ἰσχαδωνῶν Pher. 2, 254 (3).

ἰσχάς: ἰσχάδας ἠδυονείρους Herm. 2, 407 (1, 16). οὐδὲν-γλυκύτερον
τῶν ἰσχάδων Aristophan. 2, 1180 (16). ἰσχάδες καὶ στέμφυλα καὶ τυ-
ρός Alexid. 3, 474 (2). σὺκ', ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Timocl. 3, 613 (5).
ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Diph. 4, 417 (4). πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχά-
δας, μέλι Philem. 4, 44 (25). γορμῖς *ἰσχάδων (legeb. ἰσχάδιον)
Alexid. 3, 525 (69). εἰς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς Philem. 4, 29. ἰσχάς, Φρυ-
γίας *εὐρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1, 15). ἰσχάδες, τὸ παράσημον
τῶν Ἀθηνῶν Alexid. 3, 435 (2). ἰσχάδες Τιθράσιαι Theop. 2, 795 (4).
μύρτων λέγουσι - ἐγκώμια - καὶ - ἰσχάδων Phoenicid. 4, 509. ἰσχάδα
κοπτὴν Cratin. 2, 211 (112). ἰσχάδας τῶν πειρωγμένων Pher. 2, 281
(2, 1). οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαινῶν. — χυτρας καλοῦσι τὰς με-
λάνας ἰσχάδας ib. (2, 2, 4). τὰς *λευκερίτρεως-ἰσχάδας Herm. 1, 97 (2).
ἰσχάδες Κιμῶλαι Amphid. 3, 318 (4). ἀγελαιαὶ ἰσχάδες Eur. 2, 570
(74). κατεικάζουσιν ἡμᾶς †σχάδι (l. ἰσχάδι) Eur. 2, 560 (35).

Ἰσχάς: Ἰσχάδα, καὶ Ναννάριον ἰσχηκας Men. 4, 154 (4).

ἰσχίον: τοῖν ἰσχίον †τὸ μὲν κάτω τὸ δ' -ἐξάιρουσα Autocr. 2, 891.
οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἔρραμμέν' αὐτήν Alexid. 3, 423 (1, 11).

ἰσχνός: πῶς ἔχεις; ὡς *ἰσχνός εἰ Anaxil. 3, 346 (3). ἰσχνότερον-Φι-
λιππίδου Aristophont. 3, 360.

Ἰσχόμαχος: Ἰσχομάχου-Μυκονίου Cratin. 2, 175 (6). ὁ δ' Ἰσχόμαχος
ὁ (?) διατρέφων σε τυγχάνει Agar. 3, 276 (1).

†ἰσχυρίσχος (l. ἰσχυρικός) Alexid. 3, 473.

ἰσχυρός: ἰσχυρὸν ὄχλος ἔστιν mon. 265. ἰσχυρότερον-οὐδὲν ἔστι τοῦ
λόγου mon. 258. ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσοῖον πολὺ Diph. 4, 423 (22).
ὄφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς Antiph. 3, 151 (55).

ἰσχύς: μετέωρ' ἀναρπάζοντες *ὑπὸ τῆς ἰσχύος Epicr. 3, 365 (2, 10).
ἰσχύν-ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν (vinum praebet) anon. 4, 605 (16,
5). ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχύν σώματος ad Men. 4, 362 = mon. 648.
Ἔρωσ-τῶν θεῶν ἰσχύν ἔχων πλείστην Men. 4, 203 (4). τὸ *ψεῦδος
ἰσχύν τῆς ἀληθείας ἔχει | ἐνλοτε μελίζω Men. 4, 255 (78).

ἰσχύω: οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν *Pher. 2, 359 (88). εἰτ' οὐκ
ἐπφδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). Ἔρωτος οὐδὲν
ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). καιροῦ τυχῶν-πτωχός ἰσχύει μέγα mon.
281. οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. ὀργῆ-μικρὸν ἰσχύει χρόνον mon.
410. ἰσχυε μὲν- mon. 604. ἰσχυε σοφία κάρετῆ mon. 606. χάριν χα-
ρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς mon. 635 cf. 747.

ἴσχω: *κούδέποτε γ' ἴσχει θύρα Eur. 2, 535 (9). ἴσχε δὴ Eur. 2, 537 (4, 5). ἴσχε, τὸν ψῶδον λάμβανε Antiph. 3, 46 (1).

ἴσως: εἴπερ τὸν ἀδικοῦντι-ἡμύνετο || ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονός ἀδίκημα Men. 4, 237 (15). ἴσως ἂν τὸν λαγῶν ξυναρπάσειεν Aristophan. 2, 1051 (11). σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ' Antiph. 3, 99 (1). ἀλλ' ἴσως φαίδραυ ἐρεῖ κακῶς τις Eubul. 3, 260 (2, 11). ὑπὲρ-μήτρας-ἐφθῆς ἴσως *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἂ νῦν ἔχεις Timocl. 3, 600 (2). ἴσως γιγνώσκει Cratin. 2, 118 (4). *ἢ μὴν ἴσως ὄσον-διαφέρει-οὐκ οἴσθ' Nicomach. 4, 583 (v. 6). τοῖον οὐκ ἔγνω ἴσως (f. ποῖον; B. οὐκ ἔγνω ἴσως) Antiph. 3, 41 (2, 8). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐθαύμασας Sosip. 4, 483 (v. 26). μεγάλ' ἴσως ποιήρια-ἐκάρωσεν ὑμᾶς Anaxand. 3, 162 (2). στεφάνους ἴσως βούλεσθε Eubul. 3, 252 (4). ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον Henioch. 3, 560. ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλοιε Anaxil. 3, 341 (2). καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως Henioch. 3, 562. ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόμασις γίγνεται Men. 4, 155 (1). ὄκτι νῦν ἔχουσ' ἴσως *Men. 4, 237 (16). εἰ δ' ἠνευκεν ἂν-ἴσως *(ὁ θάνατος)-σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287). τοῖς-ἀγενελοῖς ἴσως ἔπειστί τις χάρις Alexid. 3, 455 (4). ἕτερον τὸ τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 24 (1). *οὐδὲ τὰ βλου νῶν ἴσως δεῖ φρονίσαι Men. 4, 167 (1). ἡμῶν ἴσως σὺ *καταπλιγῆσει τῷ *χορῷ Aristophan. 2, 1033 (16, 3). ἄπερ ἐσθλεί-τὰ πόνηρ' ὀρνίθια, σέρφους ἴσως, σκίληκας- Nicoph. 2, 848 (1). περιφέρειν ματτῦν καὶ-καὶ-καὶ μήτρας ἴσως anon. 4, 608 (27^b). πίων-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας Antiph. 3, 44 (1, 2). καταβεβρωκῶς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων ib. (1, 4). ψιᾶθιον ἴσως παλαιστῆς Philem. 4, 10 (1). ἐξεύρον-ἴσως τριάκοντ' Alexid. 3, 476 (3). *σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως Archel. 4, 436 (1, 12). ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα Epirici 4, 506 (v. 8). μάνην-χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως Nicom. 4, 578. νεανίας-ἐτῶν ἴσως-ἐπτακαίδεκα Damox. 4, 536 (v. 2). ἴσως (?) πυροραγῆς Cratin. 2, 167 (10). ὅστις ἀψώνηκ' ἴσως-(?) Antiph. 3, 106. †δ' ἴσως (l. δεουσῶν) Aristophan. 2, 1072 (7). *οὐ γὰρ σῶς (legeb. οὐδ' ἴσως) ἀντέλεγες- Aristophan. 2, 1144 (11).

ἴταλτα: ἐκ δ' αὐτῆς ἴταλτας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια Herm. 2, 407 (1, 6). εἰς τὴν ἴταλταν-διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους Demetr. 2, 876 (1).

ἴταλιώτης: οὐδ' ἴταλιώτης, οὐδ' ἀλαζών anon. 4, 633 (132).

ἴταμός: ποιητικοῦς, ἴταμοῦς, προθύμους Alexid. 3, 490 (2). πρόσωπον ἴταμόν Nicol. 4, 580 (v. 28). ἴταμῶς: οὕτως ἴταμῶς ἅπαντα κατεμασῆσατο Alexid. 3, 427. οὕτω συνεστρόγγυλεν ἴταμῶς καὶ ταχύ Alexid. 3, 496 (3). ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἴταμῶς τὸν νεφρόν Euphron. 4, 487 (v. 25).

ἴτεια: ἴτειν ἐνημμένος Aristophan. 2, 974 (6).

ἴτριον: † ἴτρισις ἐπιφορήμασι τ' (f. ἴτρισις ἀπιφορήμασιν) ἄλλοις Archipp. 2, 717 (4). ἴτρια *τραγήμαθ' ἦχε, πυραμοῦς, ἄμης Euphron. 3, 327 (1). ἀμφιφῶντας ἴτρια anon. 4, 621 (62).

ἴφια μῆλα Herm. 2, 408 (1, 17).

ἴφικράτης: δειπνοῖς-οὐδὲν *ὁμοίους τοῖς ἴφικράτους τοῖς ἐν Θράκη Anaxand. 3, 183 (1, 3). ταῦτα-ποιῆσαι Κότυν ἐν Θράκη, γάμον ἴφικράτει ib. (1, 31).

ἴφια-καὶ τὰς κραναῖς ἀκαλήφας Aristophan. 2, 1169 (4).

ἰχθύδιον: cf. ἰχθύς. τὰ πετράια τῶν ἰχθυῖδίων Theop. 2, 813 (1, 3). πετράια-τινα | ἰχθυῖδια Solad. 3, 556 (1, 23). ἰχθύδι' ὀπιᾶν. B. τί σὺ

- λέγεις; ἰχθύδια; Anaxil. 3, 346. ἰχθύδια τριταῖα Aristophan. 2, 1108 (1, 8). ἐν προσφάτοις ἰχθυόλοις-καὶ παντοδαποῖς Men. 4, 206 (1). καρῖδας- *ἰχθύδια Cratin. min. 3, 379 (2). ἐν πηγούροις-καὶ | ἰχθυόλοις Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). κειμένων ἰχθυόλων μικρῶν Alexid. 3, 429 (1, 5). τοὺς μὲν ἰχθύς μοι κάλει | ἰχθύδιον Mnesim. 3, 568.
- ἰχθυηρός:** πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν Aristophan. 2, 1160 (7). οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν Diph. 4, 399 (1, 21).
- ἰχθυοπώλαινα:** ἰχθυοπώλαιναν Pher. 2, 277 (1, 5).
- ἰχθυοπώλης:** ἦλθεν γέρον ποτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας Antiph. 3, 36 (v. 7). τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐρημισμένον- Alexid. 3, 407 (1). τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν- ἰχθύν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος- τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 3). τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι τοὺς ἰχθυοπώλας Alexid. 3, 439 (4, 16). ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτη Aristophan. 2, 1108 (1, 10). εἰ μὴ-τοὺς ἰχθυοπώλας βούλειαι * γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις Antiph. 3, 87 (v. 5). τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους Alexid. 3, 391 (2, 5). τὸν τοιχωρύχον, τὸν ἰχθυοπώλην Antiph. 3, 119 (v. 6). πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας Amphid. 3, 313 (1, 4). ἐμβλέπων-τοῖς ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθὺς γίγνομαι Antiph. 3, 91 (1, 4). τεθαύμακα τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι Alexid. 3, 475. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ Timocl. 3, 591. τῶν ἰχθυοπωλῶν -τις τεττάρων δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). τῶν ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 4). τοὺς ἰχθυοπώλας-εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1).
- ἰχθυόρρους:** τὸν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην Timocl. 3, 602 (3).
- ἰχθύς:** φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν et οὐκ ἔστιν ἰχθύς ἄλλος οὐδεὶς ἢ (f. οὐδὲ εἰς) βοᾷξ Pher. 2, 311 (3). πίννη καὶ τρίγλη φωνῆς *ἰχθύ δὴ (libr. ἰχθύδι) ἔχουσαι πόλλ' ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 15). ἰχθύ βᾶδις Cratet. 2, 237 (1, 9). οἱ- ἰχθύες οἵκαδ' ἰόντες — παρέκειντ' — Telecl. 2, 361 (1, 6). ἄνδρες ἰχθύες Archipp. 2, 723 (14). λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). νερόμικτα | ἀνθρωποφάγους ἰχθύς Antiph. 3, 36 (v. 12) = 70 (2, 6). ἰχθύς φρονοῦντας- μὴ μοι βρέφη Eriipp. 3, 339 (2). ἰχθύων γένη περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα Henioch. 3, 561. παραπομπὴν ποιεῖν τῶν ἰχθύων Antiph. 3, 104 (v. 16). ἰχθύσιν ἀμφιβληστρον - πολλοῖς ἐπιβάλλων - Antiph. 3, 109 (v. 1). ὅποταν-ἰχθύν τιν' *ἔλωσ' οὐχ ἡμέριον (f. οὐ δὴ μέτριον 5, 85) Eriipp. 3, 323 (1, 2). ἄλλον δ' ἰχθύν | μεγέθει πλουσιόν τινα- ἦκει κομίσας Axionic. 3, 531 (1). ἰχθύς ἀσίτους καὶ [τοὺς] πονηροὺς ἦγε (int. ἀλιεύς) Plat. 2, 625 (3). ἰχθύς Σικυῶνος Antiph. 3, 138 (11). οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων ἀτυχέστερον Antiph. 3, 87 (v. 1). μισρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Archipp. 2, 718 (1). κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν Antiph. 3, 88 (2, 1). Καλλιμέδοτος εἰκόνα σιῆσαι- ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 407 (1). τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 414 (1) ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς Xenarch. 3, 621 (1, 9). ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων ib. (1, 13). κατὰ τῶν ἰχθύων δ' *ἀπαξάπαν (int. κατέχεε) ib. (1, 16). ἠλίχον | ἰχθύν ὅσου τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1, 7). ὅστις ἂν πωλῶν τινι | ἰχθύν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος- τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4). προσφάτους μὲν ἂν τύχη πωλῶν τις ἰχθύς-ἐὰν σαπροὺς *κομιδῇ δέ- Antiph. 3, 128 (2). τὸν ὀπτιὸν ἰχθύν ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 399 (1, 16). οὐ πώποτ' ἰχθύς οἶδα τιμιωτέρους ἰδῶν Diph. 4, 390 (2). δραχμᾶν ἑκατὸν ἰχθύς *ἑώνημαι μόνον- Kur. 2, 492 (14). *ἰχθύς ἑώνηται τις-; Aristophan. 2, 1076 (3).

- ἰχθύς ἐπριάμην τεθνηκότας Alexid. 3, 396 (1, 4). τοὺς μὲν ἰχθύς κη κάλει | ἰχθύδιον Mnesim. 3, 589. πότε δεῖ καὶ τὴν ἰχθύν ἀγοράσθαι Dionys. 3, 549 (v. 20). ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος-ἰχθύς ὑπὸ τροπῆς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damoc. 4, 530 (v. 20). τῶν ἰχθύων-τὰς διτεμεις καὶ τὰς *τύχας Nicomach. 4, 583 (v. 19). ἰχθύς ἀδρός (amari-ribus gratos) Alexid. 3, 461 (1). τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον καὶ ἰχθυὶ Epicrat. 3, 369. μάγειρός ἐστιν-οὐδ' ἂν τις εἰς τὰς λοιπάδας ἰχθύς ἐμβάλῃ Philem. min. 4, 68 (1). Ἄγρις-ᾧπηκεν ἰχθύν μόνος ἄκρωσ Eurphion. 4, 486 (v. 5). θερμὸν ἰχθύν ἐπαναπλάττων Axionici 3, 535 (2). ᾧμῶν κειμένων τῶν ἰχθύων εἰ ἐφθὸν τὸν ἰχθύν ἀποδίδωμι Archel. 4, 435 sq. (1, 2, 4). ἰχθύς ἀδρός πᾶρτσι Dionys. 3, 552 (1, 9). πρὸς δ' ἰχθύς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. ἰχθύων πλέμα Plat. 2, 614 (4). *ἄλμην-ἐξ ἰχθύων ὑπερμετῶν *αὐτοῖσι ποιοῦντας μίσι Damoc. 4, 531 (v. 36). ἰχθύς τί σοι ἐφαίνεθ' *οὐφθός; Philem. 4, 13 (1). ὁπόταν βασιλεὺς εἴπῃ τὸν μέγαν ἰχθύν Ephipp. 3, 323 (1, 10). ἰχθύς ἀπαλὸς οἶος γέγονέ μοι- Philem. 4, 26 (v. 4). ὀπτῶν τὸν ἰχθύν ἰβ. 27 (v. 9). καὶ τοι παρέλαβον | ἰχθύς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον ib. 27 (v. 19). ἰχθύν παρεισεχύκλησεν οὐδ' ὀρώμενον Athenion. 4, 555 (v. 34). *ταγηριστοὶ ἰχθύες ex Alexid. 3, 404 (4). ἰχθύς-ὀπτῶν Cratet. 2, 239 (1). τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ᾧπημέτων Aristophan. 2, 1192 (70). ἀρτίποι' ἰχθύν-παριθῆς μοι Phier. 2, 311 (2). παράθεε *αὐτοῖσιν ἰχθύς ἢ κρέας Aristophont. 3, 362 (3). τοῦτω παρέθηκα σηπίας-καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων Anaxipp. 4, 460 (v. 34). ἀπὸ τῶν κοινῶν τὰρχους ἰχθύων, κρεῶν βατανίων- Alexid. 3, 462 (1, 8). ἰχθύς, ζωῆς, φύσκας Plat. 2, 619 (3). ἰχθύς, ἐριφοι Alexid. 3, 502 (1, 9). *ἰχθυὶ δ' Ὀμηρος ἐσθίουσι εἴρηκε ποῦ τίνα τῶν Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (2). ἰχθύς οὐκ ἂν ἦν οὐδενὶ γαγεῖν Alexid. 3, 403 (1). ὅταν *γάγωσ' ἰχθύν ἐκεῖνοι (Syri) -οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). διὰ-τὸ πληθὺς τῶν-ἰχθύων πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ (Byzantii) Diph. 4, 381 (1, 14). ἰχθύν τὴν ἠδέως γάγοις ἂν; Antiph. 3, 36 (v. 6). ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν Amphid. 3, 311. ἰχθύων ὑπογάστρι' Theop. 2, 799 (1). ἐφθόις προσώποις ἰχθύων Anaxand. 3, 175 (1, 16). ὀφθαλμὸν ᾧρυτιέν τις ὡσπερ ἰχθύος Μάτων Antiph. 3, 62 (2).
- ἰχθύων:** Telecl. 2, 365 (7).
- [ἰχνεύμων Αἰγύπτιος Eubul. 3, 254 (1, 12)].**
- ἰχνος:** περιτήζοντα ποδῶν ἰχνεσι βάλνει' Stratt. 2, 787 (1, 3). ἐταιρικὰ ἰχνη anon. 4, 612 (39).
- ἰῶ:** ἰῶ Λακεδαιμῶν Aristoph. 2, 1065 (5). ἰῶ Λακεδαιμῶν ib. 1124 (20).
- ἰῶμαι:** λόγος-ἀνθρώποισιν ἰᾶται νόσους ad Men. 4, 240 (23). ἰῶπι-εὔρους οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος mon. 319 cf. Men. 4, 252 (65). οὔτος (int. χρόνος) καὶ σὲ νῦν ἰᾶσεται Men. 4, 264 (131).
- ἰωνες:** Ἰώνων τρουγεραμπεχόντων Antiph. 3, 50.
- ἰωνία:** λεχῶ *στρατιῶτις ἐξ Ἰωνίας Eur. 2, 529 (8). ἡ τρουγερά καὶ καλλιτρούπεζος ἰωνία Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). ὁ Σόφων-πᾶσαν τὴν ἰωνίαν ἔχει Anaxipp. 4, 459 (v. 19).
- ἰωνικός:** Ἰωνικός πλούταξ Men. 4, 206 (1). *ἠδεν-μέλος Ἰωνικόν τι Plat. 2, 635 (1, 14).
- ἰωνόκυσος:** Cratin. 2, 200 (68).

